

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN SEIDELINSKE SLÆGTSBOG

UDARBEJDET AF
MOGENS SEIDELIN

IV

CA. 1820—CA. 1940

ODENSE . MCMLXXVIII

DEN SEIDELINSKE
SLÆGTSBOG

DEN SEIDELINSKE SLÆGTSBOG

UDARBEJDET AF
MOGENS SEIDELIN

IV

CA. 1820–CA. 1940

ODENSE . MCMLXXVIII

*Med Tak tilegnet min Hustru
Eva Seidelin f. Moos*

SAGREGISTER

Dom 1839 og 43, at Store Vildmose ikke tilhører Staten, men Stamhuset Birkelse og andre Lodsejere	1370 f.	1850: Femern okkuperes af den danske Marine Paa Holmslands Klit opføres de 2 første Kirker 1869	1522 1535
Blichers sidste Himmelbjergfest 1/8 1844	1399	St. Stefansforeningen samt kirkeligt Menighedsarbejde i Aarhus ca. 1870–1904	1537–1543
Frederik VII's og Lensgrevinde Danners Besøg paa Djursland 16/6 1861	1403	Polyteknisk Lærestanstalt 1829–90	1547–1550
Vilhelm Beck tiltræder 1865/66 sit første Sognepræsteembede	1404 f.	Censor ved Seminarierne 1869–1901	1552
Oprettelsen af Ringe Apotek	1417	Sognepræst Søren Ostenfelds Familie i Skibby 1880–1901	1557 f.
Paulus Sejdelin redigerede 1853–70 Bind II af Regesta diplomatica historiæ Danicæ, udarbejdede 1865–73 Diplomatarium Flensborgense og 1867–72 Begyndelsen af Bind I af Bibliotheca Danica – samt Diplomatarium Ducatus Slesvicensis 1397–1456 og Diplom. Dithmars. medii ævi	1420 ff.	Frederiksberg Brandvæsen 1867–69 og dets 14 Udtrykninger	1564 ff.
Den norske Billedhugger Stephan Sindings første Møde med København og hans Forbindelse med Grosserer Sabinus Seidelin	1430 f.	Aarhus Privatbank 1871–88	1568
Holbæk fester 20/5 1873 for sin Æresborger ..	1431–1434	Planlægning af Jernbanen til Ebeltoft 1873–1901	1570 f.
Københavns Skolevæsen 1844–67 (2 Betalingskoler og Den forenede Friskole)	1391, 1441 ff.	Fodboldspilleren Ivar Lykke deltog 1911–20 i 27 Landskampe	1591
Vinteren 1814–15 afsejlede 3 Skibe fra Kbh., hvert med et Kompagni Soldater, til Vestindien for at overtage Øerne, som i 7 Aar under Krigen havde været besat af Englænderne; kun de 2 Skibe naaede frem til Festlighederne og den luksuriøse Tilværelse	1449 ff.	Filips Sogn paa Amager oprettes 1907	1609
Ortopædisk Behandling af en pukkelrygget Dreng 1837–42	1465	Københavns Kirkefond 1905–07 og 1911–21 ..	1609 f.
»Spiritistisk Broderskab i København« 1894–1907	1475 f.	Bibelselskabet for Danmark 1921–52	1614
Brev fra Sct. Croix 1833	1486	Missionær i Indien 1889–1933, Professor L. P. Larsen	1621–1629
Planer i 1850'erne og 60'erne om Bebyggelse af Gammelholm og Kvartererne uden for Københavns Volde	1495–1498	Den danske Præsteforening 1896–1911, Præsteforeningens Blad 1904–11	1634 f.
Ejendommen Amagertorv 6 restaureres 1852....	1501 f.	Biskop over Sjællands Stift 1911–23 og over Københavns Stift 1923–34	1635–1638
Helsingør Raadhus bygges 1853–55	1502 f.	Dybbøl Møllens Tavle	1640
Fællesnordisk Julefest paa Gibraltars Red 1844..	1517	Rigshospitalets Indvielse 3/9 1910	1647 f.
Marinens Deltagelse i Krigen 1848–50	1518–1522	Kæmner Brodersens Hjem, »Det hvide Hus« i Skagen, et Samlingssted for Skagen-Kunstnerne omkring Aarhundredskiftet	1650–1653
1848: Den slesvigholstenske Deputation sejler 21/3–22/3 fra Kiel til Kbh. paa Dampskibet Skirner, med hvilket den 24/3–26/3 vender tilbage til Kiel	1518	Kirkens Korshær 1912–48	1661 ff.
Slaget ved Bov 9/4, Danskernes Udfald i Sundedeved 28/5, Fjenden jages fra Egersund og Broager 28/5	1519 f.	En dansk Læge organiserer Læge- og Sundhedstjenesten i Zaire (Belgisk Kongo) 1915–32	1665–1668
1849: Udfaldet fra Fredericia 6/7	1521 f.	Andreas von Bergen (1682–1763) og Daniel von Bergen (1724–73)	1673 f.
		Menighedsplejen ved Diakonisser i Odense 1880–1978	1692 f.
		Claus Bergs Altertavle i Odense flyttes i 1806 og 1885	1696 f.
		Ligene af Kong Hans, Dronning Christine, Christian II og Prins Frans nedlægges 1817 i 4 nye Egekister i Odense Sct. Knuds Kirke	1697
		H. C. Ørsteds Meddelelse 1820 om sin Opdagelse af Elektromagnetisme og 1825 af Aluminium »Tante Gunder«, Justitsraad Emanuel Bonnevis Svigerinde, der blev 96 Aar gammel	1709 f.
		Oberst Joachim Theodor Lundbye	1710 f.
		Maleren Johan Thomas Lundbye	1711 f.

INDHOLD

Sagregister	VI	Premierløjtnant Jens Peter Seidelin	1405 f.
Forord	XI	Charlotte og Amalie Seidelin	1406 ff.
OTTENDE SLÆGTLED			
Konferensraad Hans Brinck-Seidelins 11 Børn ..	1363–1378	Provst, Konsistorialraad V. P. Seidelins 5 Børn ..	1408–1416
Digter Hans Diderick Brinck-Seidelin	1363 ff.	Sognepræst Ivar Jacob Seidelin i Søllested ..	1408–1412
Ritmester Caspar C. Brinck-Seidelin	1366 f.	Marie Margrethe Vilhelmine Seidelin	1414
Kammerjunkerinde Ingeborg Elisabeth Cordsen	1367	~ Sognepræst i Dreslette C. Krag	1414 ff.
Hofjunker Peter Brinck-Seidelin	1368 f.	Apoteker, Assessor pharm. David Seidelins 9	
Amtsforsvalter, Generaldecisor, Etatsraad Lud-		Børn	1416–1441
vig Chr. Brinck-Seidelin	1369–1374	Apoteker i Ringe Frederik H. L. M. Seidelin ..	1416 ff.
Konventualinde Christiane Sophie Brinck-		Historiker H. C. Paulus Sejdlin	1419–1423
Seidelin	1375	Lida Seidelin, ~ Provst L. J. N. Schjerning ..	1424 f.
Pastorinde Mariane Magdalene Wiinholt	1376	Ines Seidelin, ~ Apoteker F. C. Pontoppidan	1425 f.
Postmester August Fr. Brinck-Seidelin	1377	Grosserer, Etatsraad Sabinus Seidelin	1427–1437
Gaardejer Claus Friderich Seidelins 15 Børn	1378–1384	Thora Seidelin	1439
Karen Henriette Bertheline Seidelin, ~ Skov-		Laura Seidelin, ~ Fabrikant Andreas Andresen	1439 f.
rider N. J. Kann	1378	Kemiker Sophus Chr. Seidelins Søn Wilhelm	
Mælkeforpagter Claus Frederik Bertel Seidelin	1379 f.	Ludvig S.	1441
Emilie Dorthea Seidelin, ~ Husmand Hans		Apoteker Ivar Brink Seidelins 4 Børn	1441–1444
Andersen	1380	Lærer Ivar Fr. Th. Seidelin	1441 ff.
Ida Seidelin, ~ Malermester L. P. Jensen	1381	Thora B. P. Seidelin, ~ Mejerist Søren Sophus	
Jordbruger, DM Christian Henrik Seidelin ..	1381	Friis Smith	1443 f.
Julie Frederiksdatter Seidelin	1382	Kroejer Gotthold Jacob Seidelins 7 Børn	1445–1448
Karen Kirstine Frederiksdatter Seidelin	1382 f.	I. P. L. Rosalia Seidelin	1445
Frederikke Marie Seidelin, ~ Hjulmand Niels		A. Theodore V. E. Seidelin, ~ Gaardejer Peter	
Hansen	1384	Severin Carstensen	1445 f.
Arbejdsmand C. Frederik Seidelin	1384	E. C. A. O. Seidelin, ~ Møller Niels Poulsen	
Silke- og Klædekræmmer Hans Henrik Seidelins		Holm	1446
9 Børn	1385 ff.	Alfred W. J. E. Seidelin, myrdet	1446 f.
Boghandler Christian Theodor Seidelin	1385	Agnes A. C. H. Seidelin	1447
Skrivelærer Claus Ludvig Seidelin	1385 f.	~ 1) Institutbestyrer Jens Andreas Møller	1448
Skræddersvend Caspar Fr. Aug. Seidelin	1386	~ 2) Sagfører, Kammerassessor J. P. G. H.	
Bagersvend Hans Christian Seidelin	1386 f.	Busch	1448
Hof- og Universitetsbogtrykker Andreas Seidelins		(Læge Peder Steinfeldt Seidelins 8 Børn: Bind III	1153–1247)
11 Børn	1387–1397	Sognepræst, Magister Jens Seidelins 10 Børn ..	1449–1456
Sabine M. Seidelin	1387 f.	Anne Elisabeth Seidelin, ~ Lærer P. C. Dupont	1449
Christiane Marie Seidelin	1389	Premierløjtnant Jens Seidelin i Vestindien ...	1449 ff.
~ 1) Professor A. F. Bergsøe	1389 f.	Prokurator, Kancelliraad Erich Seidelin i	
~ 2) Overlærer L. F. Olesen	1390 f.	Fredericia	1451 f.
Jacobine M. C. Seidelin	1392	Klasselotterikollektør Mathias Seidelin	1452 ff.
~ Generalløjtnant, Kammerherre C. F.		Peder Seidelin, sindssyg	1454
Bauditz	1392 ff.	Prokurator Carl Seidelin i Ebeltoft	1455
Sophie Elisabeth Cathrine Cordsen Seidelin ..	1394	Cathrine Seidelin, ~ Kaptajn H. G. Gosch ..	1456
Stud. jur. Diderich Christian Seidelin	1394	Styrmand P. G. M. Seidelins Søn	1457
Amalie H. Seidelin	1395	Fiske- og Cigarhandler Poul Chr. Seidelin	
Charlotte Marie Seidelin	1395	Poulsen	1457
~ Sognepræst Fr. Chr. Ditlev Olesen	1395 f.	NIENDE SLÆGTLED	
Stud. polyt. Andreas Frederik Seidelin	1396	Konferensraad Ludvig Chr. Brinck-Seidelins 9	
Kancellist, Justitsraad Ivar Emil Seidelin ...	1396	Børn	1461–1468
Viceadmiral Hans Diderich Brinck Seidelins 2		C. K. H. Br.-S., ~ Sognepræst Petrus Kabell ..	1461
Børn	1397	M. M. C. Br.-S., ~ Kultusminister E. E.	
Sognepræst David Seidelins Datter Antoinette		Rosenørn	1461
Sabine Elisabeth Seidelin, ~ Assistent Johan-		Konventualinde Sophie Elisabeth Br.-S.	1461 f.
nes Jensen	1398	Fideikommisbesidder Hans Brinck-Seidelin ..	1462 ff.
Herredsfoged, Dr. jur., Justitsraad D. N. D. Seide-		Overretsassessor Frederik Brinck-Seidelin	1465 f.
lins 6 Børn	1399–1408	Proprietær Johan Chr. Brinck-Seidelin	1466 f.
Sognepræst Ivar Seidelin i Ørum og Ginnerup	1399–1405	Forpagter Ludvig Vilh. Brinck-Seidelin	1467
		Konventualinde Marie Elisabeth Br.-S.	1468

Mælkeforpagter C. F. B. Seidelins 10 Børn	1468 ff.	Professor Carl J. L. Seidelin	1547–1559
Skolebetjent N. P. B. C. Seidelin	1468	Kancelliraad Erich Seidelins 5 Børn	1559–1567
Emilie Marie Seidelin	1468 f.	Fabrikant, cand. polyt., Sparekassedirektør, Ju-	
Mette Cathrine S., ~ Jordbruger Anders Peter		stitsraad J. Chr. Seidelin i Fredericia	1559–1562
Olsen	1469	A. Julie Seidelin	1562
Bagermester Chr. Clausen Seidelin	1469	Overretsprokurator A. P. Seidelin	1562 f.
Husmand Hans Andersens 4 Børn	1470 f.	Marie Magdalene Seidelin	1564
Opsynsmand Carl Chr. Seidelin Hansen	1470	Brand- og Landinspektør C. Valdemar Seidelin	1564–1567
Arbejdsmand Anders Hansen	1470 f.	Prokurator Carl Seidelins 6 Børn	1568–1571
Vognmand Peter Chr. Hansen	1471	Grosserer, Bankdirektør J. Chr. Seidelin i	
Malermester Lars Peter Jensens 8 Børn	1471 f.	Aarhus	1568 f.
Bogholder H. Victor W. Jensen	1471	Henriette Emilie Seidelin	1570
Ida Cathinka Jensen, ~ Proprietær Rasmus		Thora S. Seidelin, ~ Sagfører M. J. V. Bay ..	1570 f.
Nielsen	1472	Proprietær Carl Ferdinand Seidelin	1571
Buntmager Olaf Rye Seidelin Jensen	1472	Elise Elmine Seidelin, ~ Skibskaptajn J. H. C.	
Købmand Wilhelm T. Jensen	1472	Møller	1571
Jordbruger Christian Henrik Seidelins 9 Børn ..	1472 f.	Poul Chr. Seidelin Poulsens 5 Børn	1572
Mælkeforpagter Frederik Seidelin	1472	Værkfører Viggo Christensen	1572
Sophie Birgitte Seidelin, ~ Gaardejer Chr. Th.		Fanny M. Poulsen, ~ Maskinass. C. O. P.	
Larsen	1473	Sommer	1572
Hjulmand Niels Hansens 3 Børn	1473 f.	Georg Chr. Max. Seidelin Poulsen	1572
Gaardejer Valdemar Seidelin Hansen	1473		
Sognepræst Ivar Seidelins 5 Børn	1474–1477		
N. S. F. Petrea Seidelin, ~ 1) H. G. Nielsen ..	1474 ff.		
Sognepræst Ivar Jacob Seidelins Datter			
Jacobine Dorthea Jensen, ~ Gaardejer Hans			
Hansen	1477		
Sognepræst Chr. E. Krags 5 Børn	1477 f.		
Apoteker Frederik Seidelins Hustrus 3 Børn ..	1478		
Christine Charlotte og Betty Julie Seidelin ..	1478		
Historiker Paulus Seidelins 3 Børn	1479 f.		
Cecilie U. B. Seidelin, ~ Lektor Herman I.			
Larpent	1479		
Forpagter David Bonde Seidelin	1479 f.		
Grosserer, Etatsraad Sabinus Seidelins 5 Børn ..	1480–1484		
Grosserer David Seidelin	1480 f.		
Proprietær Carl Seidelin	1481		
Therese Seidelin, ~ Grosserer Emil L. Hjort			
Julie C. U. Seidelin	1481 ff.		
Vita Seidelin, ~ Grosserer Gottlieb C. Schultz			
Lærer Ivar Fr. Th. Seidelins 3 Børn	1484		
Petrine C. Seidelin, ~ Kunsthandler Fr. Arup			
Anna M. I. Seidelin, ~ Postinspektør J. C.			
Bruun	1484 f.		
Mejerist Søren Sophus Friis Smiths 2 Børn	1485 f.		
Bartholine Anine Friis Smith, ~ 2) C. F. Lo-			
rentzen	1485 f.		
Overlæge Johannes Henrik Seidelins 13 Børn ..	1486–1515		
Overlæge Peter Lauritz Seidelin	1486–1495		
Murermester, Byplanlægger J. Conrad Seidelin	1495–1498		
Anne Cathrine Seidelin	1499 f.		
Frederikke Henriette Seidelin, ~ Læge F. V.			
Galschiøt	1500		
Arkitekt J. H. Bernhard Seidelin	1500–1503		
Marie Elisabeth Seidelin	1503 f.		
Legatstifter Johanne Louise Seidelin	1504 ff.		
Overretssagfører Peder Steinfeldt Seidelin	1506		
Læge H. Paul F. Seidelin	1506–1515		
Viceadmiral Jens Seidelins 8 Børn	1515–1559		
Kommandør P. Anton Seidelin	1515–1526		
Provst Emanuel Honoratus Seidelin	1526–1531		
Wilhelm E. A. Seidelin	1532 f.		
Sognepræst Ferdinand E. Seidelin i Aarhus ..	1533–1543		
Prokurator, Justitsraad Frederik St. Seidelin ..	1544 ff.		
		TIENDE SLÆGTLED	
		Sognepræst Petrus Kabells Søn	1575
		Landskabsmaler Ludvig Chr. Br.-S. Kabell ..	1575
		Fideikommisbesidder Hans Brinck-Seidelins	
		5 Børn	1575 ff.
		Marie Elisabeth Br.-S., ~ Kommandør C. L.	
		With-Seidelin	1575 f.
		Stud. polit. Ludvig Chr. Brinck-Seidelin	1577
		Cecilie C. S. C. Br.-S., ~ Ingeniør R. Berlème-	
		Nix	1577
		Forpagter Ludvig Vilh. Brinck-Seidelins 3 Sønner	1578 f.
		Revisor Ludvig Jens Brinck-Seidelin	1578
		Sømand Christian H. F. Brinck-Seidelin	1578
		Overretssagfører J. E. E. Brinck-Seidelin i	
		Odense	1578 f.
		Skolebetjent N. P. B. C. Seidelins 3 Døtre	1579 f.
		Ida S. M. Seidelin	1579
		Kommunelærerinde Olga C. Seidelin	1579 f.
		Sekretær Bertha C. C. Seidelin	1580
		Bagermester Chr. C. Seidelins 4 Sønner	1580 f.
		Vinhandler Johannes J. Seidelin i Kbh.	1580
		Cigarhandler Sofus Kr. Seidelin	1581
		Opsynsmand C. C. Seidelin Hansens 3 Børn ..	1581 f.
		Restauratør Albert Edvard Hansen	1582
		Restauratør Rudolf Seidelin Hansen	1582
		Arbejdsmand Anders Hansens 7 Børn	1582 ff.
		Arbejdsmand C. Emil M. Hansen	1582
		Fedtsmelter Edvard J. F. Hansen	1583
		Instrumentmager Fr. Seidelin Hansen	1583
		Arbejdsmand H. C. Seidelin Hansen	1583
		Blad- og Cigarhandler Herman C. Seidelin	
		Hansen	1583
		Bolette Marie E. Seidelin Hansen	1584
		Mathilde B. S. Seidelin Hansen, ~ Ove Verdie	1584
		Vognmand Peter Chr. Hansens 7 Børn	1584 f.
		Arbejdsmand Emil R. V. Hansen	1584
		Handelsmand Johs. Rosendahl Hansen	1584
		Elisabeth Lydia Alvilda Hansen	1584 f.
		Børstenbinder Herman P. Hansen	1585
		Bogholder H. Victor W. Jensens 6 Børn	1585 f.

Direktør William Seidelin-Jensen	1585	Bibliotekar H. Bonnevie Seidelin	1604 f.
Korrespondent Bertha Seidelin-Jensen	1585 f.	Vilhelmine E. Seidelin, ~ Sognepræst Krog-	
Bogtrykker Harald Seidelin-Jensen	1586	Meyer	1606
Bogholderske Ida Seidelin Rasmussen, * Jensen	1586	Sognepræst Chr. Seidelin	1606–1615
Mælkeforpagter Frederik Seidelins 2 Børn	1587	~ Inger C. Larsen	1615 ff.
Slagter Jens Kristian Henrik Seidelin	1587	Theodora Seidelin	1617
Gaardejer Chr. Th. Larsens 8 Børn	1587 ff.	Fernanda E. Seidelin, ~ Sognepræst Krog-	
Henriette Christine Seidelin Nielsen, * Larsen	1587	Meyer	1617
Frugthandler H. Chr. Seidelin (Larsen)	1587 f.	Prokurator, Justitsraad Fr. Seidelins 4 Børn	1618 f.
Frederikke Poulaine Seidelin Larsen	1588	A. Elisabeth Seidelin i Vejle	1618
Johanne Birgitte Seidelin Larsen	1588	Gartner J. Karl Fr. Seidelin	1618
Fanny Seidelin Andersen, * Larsen	1588	Agnes E. Seidelin i Vejle	1619
Elna V. Seidelin Larsen	1589	Emma C. Seidelin	1619
Gaardejer Valdemar Seidelin Hansens 2 Sønner	1589	Professor Carl J. L. Seidelins 6 Børn	1619–1647
Overassistent Christian Emil Hansen	1589	Anna Elisabeth Seidelin, ~ Missionær L. P.	
Petrea (Seidelin) Niensens 10 Børn	1589–1593	Larsen	1619–1630
Tjener Alf Seidelin Nielsen	1589	Johanne Seidelin, ~ senere Biskop	
Restauratrice Gerda Seidelin (Nielsen)	1590	H. Ostenfeld	1630–1638
Taxavognmand og Kioskejer Wilfred Seidelin		Sognepræst Jes H. S. Seidelin	1639 ff.
Nielsen	1590	Læge P. Anton Seidelin i Odense	1642–1646
Tegner og Fodboldspiller Ivar Lykke (Seidelin		Organist Hansine C. S. Seidelin	1646 f.
Nielsen)	1591 f.	Fabrikant, Justitsraad J. Chr. Seidelins 4 Børn ..	1647–1654
Direktør Johs. (John) Seidelin Nielsen i Ontario	1592 f.	Hospitalsdirektør Andreas P. Seidelin	1647 ff.
Elektriker Erling Georg Seidelin Nielsen	1593	Hans Svigerforældre Kæmner Brodersens i	
Forpagter David Bonde Seidelins 3 Døtre	1593 f.	Skagen	1650–1653
Fru Paula M. Holmer	1593	Fabrikant J. Geert B. Seidelin i Fredericia ..	1653 f.
Fru Anna Cecilie R. Sundewall	1593 f.	Overretsprokurator A. P. Seidelins 3 Børn	1655 f.
Fru Julia Sofia Elisabeth R. Holst	1594	K. Camilla Seidelin	1655
Grosserer Emil L. Hjorts 4 Børn	1594 ff.	Malerinde E. M. Ingeborg Seidelin	1655 f.
Bestyrelsesformand Inger Seidelin Hjort	1594 ff.	Brandinspektør C. Vald. Seidelins Datter	1656 f.
Kunsthandler Fr. Arups 5 Børn	1596 f.	Lærerinde Anna Andersen, * Seidelin	1656 f.
Kemiker, Dr. phil. Paul Seidelin Arup	1596	Bankdirektør J. Chr. Seidelins 9 Børn	1657–1669
Nonne Karen Seidelin Arup	1597	Ellen Lottrup	1657 f.
Grosserer Arne Seidelin Arup	1597	Ingeborg Engelhardt	1658
Massøse Elinor Seidelin Arup	1597	Direktør Carl Philip Seidelin	1659 f.
Massøse Marie Seidelin Arup	1597	Agnete Raunkiær	1661
Murermester J. Conrad Seidelins 9 Børn	1597 ff.	Kirsten Prip	1661 ff.
Ebbine J. Seidelin	1597 f.	Læge Harald Seidelin i Mexico og Zaire	1664–1668
Emilie Sophie Seidelin	1598	Proprietær Carl Ferdinand Seidelins 5 Børn	1669 f.
Johanne Louise Seidelin, ~ Vicekonsul		Proprietær Aage Seidelin	1669
P. Brønneiche	1598	Sophie Smedegaard	1669 f.
Gartner Johannes Henrik Seidelin	1599	Carl Ferdinand Seidelin	1670
Læge F. V. Galschiøts 8 Børn	1599 f.	Fuldmægtig Olaf Seidelin	1670
Assistent Johanne Frederikke Galschiøt	1599	Ebba O. G. Fogh-Nielsen	1670
Skolebestyrerinde Henriette Diderikke		Værkfører Viggo Christensens Datter	1671
Galschiøt	1599	Sylvia Seidelin Christensen	1671
Bankbestyrer Victor Conrad Galschiøt	1599 f.	Fanny M. Sommers 3 Børn	1671
Bogholder Holger Charles Galschiøt	1600	Andrea Marie Larsen	1671
Købmand Frederik Vilhelm Galschiøt	1600	Repræsentant Georg P. M. Seidelin Sommer ..	1671
Regnskabsfører Peter Marie Seidelin Galschiøt	1600	Edith Vera Seidelin Schwaner	1671
Læge H. Paul F. Seidelins 2 Sønner	1601		
Tandlæge Johannes Henrik Seidelin	1601	Noter til Bind IV	1673–1694
Kommandør P. Anton Seidelins 3 Døtre	1602 f.	Landsdommer Andreas von Bergen og hans	
Provstinde Sofie Christine Hey	1602	Søn Vicelandsdommer Daniel von Bergen ..	1673 f.
E. A. Elisabeth Seidelin	1602		
Rosalie M. Seidelin	1602 f.	Tilføjelser og Rettelser til Bind I, II og III	1695–1718
Sognepræst Ferdinand E. Seidelins 11 Børn	1603–1617	Forkortelser	1719
Jens Seidelin	1603		
Papir- og Frimærkehandler Emanuel H.		Navneregister til Bind IV	1721–1748
Seidelin	1603		

FORORD

Bestemmende for Afgørelsen af, hvilke Personer der er medtaget og biograferet i dette Bind, har været, at de enten selv eller deres nærmeste Slægtninge (Søskende eller Børn) bærer Navnet Seidelin, Brinck-Seidelin eller With-Seidelin, enten som Efternavn eller Mellempnavn. I nogle Tilfælde beror Udvælgelsen dog paa et Skøn.

I Bind IV er ialt 524 Personer biograferet, nemlig:
I ottende Slægtled 92 samt 42 Ægtefæller. (Til dette Slægtled hører yderligere de i Bind III biograferede 8 Personer med 3 Ægtefæller).
I niende Slægtled 112 samt 57 Ægtefæller.
I tiende Slægtled 146 samt 75 Ægtefæller.

I Registret, omfattende Navne paa c. 3330 Personer, kan findes supplerende Oplysninger om en Del af disse.

Der gøres opmærksom paa, at i Modsætning til i de 3 første Bind er i Bind IV Bogstavet Aa i Registret opført som Alfabetets sidste Bogstav.

Megen Hjælp har jeg med stor Taknemmelighed modtaget gennem en lang Aarrække af min gode Ven, den fremragende Genealog Einar Juel Hansen, født 22/5 1902 i Odense, død 16/7 1978 i Odense.

Odense, Oktober 1978.

Mogens Seidelin.

.

OTTENDE SLÆGTLED

KONFERENSRAAD HANS BRINK-SEIDELINS 7 BØRN AF 1. ÆGTESKAB MED MARIANE MAGDALENE EICHEL BARTHOLIN

(Se S. 927 og 936).

a. HANS DIDERICK BRINCK-SEIDELIN, * 18/1 1780 paa Eriksholm, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 25/2, opkaldt efter sin Farfader. Hans 6 Faddere se S. 937. Blev konfirmeret 4/10 1795 i Aagerup Kirke.

Han blev Student April 1796, privat dimitteret fra København, immatrikuleret 4/5 s. A., fik Udmerkelse saavel til Artium som til philologisk-philosophisk Examen i Oktober 1796 og April 1797, blev 1800 cand. jur. med Laud. baade til den teoretiske Prøve 17/1 og den praktiske Prøve 2/5. Den 7/4 1802 blev han Auscultant i Rentekammeret, men afbrød vist ret snart sin Embedskarriere.

Han forpagtede senere Holbæk Slots Ladegaard af sin Fader (som solgte Gaarden 1809, S. 934), men maatte gaa fra den igen. Ifølge Københavns Vejviser 1804–11 boede han hos sin Fader, først i Vingaardsstræde og sidst i Gothersgade (se S. 935 og 1701).

1810 købte han Lille Nivaagaard (Nr. 3) og 1812 Nivaagaard samt 1 Gaard i Nivaa og 1 Gaard i Niverød og forenede hele Nivaa By og Gaardene i Nivaa og Niverød til een Gaard, hvilken samlede Ejendom (c. 20 Tdr. Htk.) han allerede maatte afhænde 1812.¹ Derefter opholdt han sig nogen Tid i København, i hvis Vejviser han dog ikke findes nu, og flyttede derefter til Slagelse, hvor han tilbragte Resten af sin Levetid.

Allerede 1802 offentliggjorde han sine første Digte i Den danske Tilskuer og Iris og Hebe, siden i Eros 1803, Sandsigeren 1811, Athene III, Nyeste Skilderie af Kjøbenhavn 1813 m. fl. Disse og andre Digte har han udgivet 1815 i København som »Digte«. Desuden har han skrevet »Hjertets Fest«, en Epilog i Anledning af Kongens Fødselsdag (Slagelse

1818), »Ved Geheime-Statsminister Rosenkrantz's Grav« (i Nyt Aftenblad 1824 Nr. 13 Tillæg og i Elmquists Læsefrugter XXIII 269), »Tusindaars-Jubilæum i Anledning af Christendommens Indførelse i Danmark. I Slagelse St. Peders Kirke. Første Pinsedag 1826« samt »Digtinge« (Slagelse 1829). I Anmeldelsen af sidstnævnte Værk, paa 230 Sider i Oktav, i Dansk Litteratur-Tidende 1830 S. 97 ff. hedder det bl. a.: »Indeholder saa godt som udelukkende Lejlighedsvers, der sikkert har haft Værdi for de Personer, de er skrevet til, ved at opfriske kære Erindringer, men da de hører den versificerede Prosa og intetsteds hæver sig over det middelmaadige og umulig kan have almindelig Interesse, burde de aldrig være udsendt til Publikum.«

I Digtsamlingen »Digte« fra 1815 findes bl. a. Ved min Moders Grav 1800, Sang ved (Halvsøsteren) MARIANE BRINCK-SEIDELINS Daab 1802, Ved Justitsraad LEDERERS Grav 1808, Sang ved min Søsters Bryllup (med C. D. CORDSEN) d. 17de Julii 1810, Ved JACOBINE CASTENSCHIELDS Grav 1812 – da hun 25 Aar gammel efter en Datters Død døde paa Frederikslund fra Mand og 4 Sønner; til hendes Svigerforældre Generalmajor, Kammerherre J. F. CASTENSCHIELDS og Hustru JOHANNE VILHELMINE GREVENCOPS Guldbryllup paa Frederikslund 4/1 1813 er der baade en Prolog og en Sang og en ny Sang til sidstnævntes Fødselsdag 17 Dage senere. Der er 3 Fædrelandssange; Sangen Mine Ønsker handler om Nøjsomhed, Armod, Dyd, ærligt Venskab og trofast Kærlighed, og i Selskabssangen De fire Skaale udbringes Skaaler for Fædrelandet, for de Mænd, som mandige og kække kæmper for Danmark Hæder, for de Mænd, som styrede Landet klogt og viist og skabte dets Lykke, samt for Værten, hvis Liv skænker ham ædel Borgerværd, hvis Hjerte er Venskabs milde Dyders Sæde, og hvis eneste Ønske er Brødrers Fryd. Endelig skal – foruden mange Digte »Til Eline« – nævnes: Paa en Kirkegaard,

Ynglingen ved sin Bruds Grav, Siælens Udødelighed, Naturens Søn, Den Fattige, Ynglingen og Oldingen, Til den Mismodige, Til en bortreisende Ven, Moderen ved sit Barns Grav, Sang paa en ædel Oldings Fødselsdag samt Fantasier paa Arresødal ved Frederiksværk.

»Digtninge« fra 1829 indledes med Kantate ved Reformationsjubelfesten i Holbæk Kirke 2/10 1817, Høstkantate i Holbæk Kirke 1818, Sørgekantate ved Grevinde KNUTHS (* HAXTHAUSEN) Død i Holbæk Kirke 4/10 1819, ved Generalmajor CASTENSCHIELDS Jordefærd 1819 og hans Enkes Jordefærd 1821, 2 Kantater ved Tusindaars Jubilæet for Kristendommens Indførelse i Danmark, hhv. i Slagelse Sct. Mikkel og Sct. Peders Kirker i Pinsen 1826, samt Kantate ved Korsør Kirkes Indvielse 3/12 1826 efter dens Hovedreparation. – Der er en Sang til Søsteren MARIANES 16 Aars Fødselsdag 1818, Korale ved hendes Vielse i Aagerup Kirke 1822 og Sang til hendes Datter HENRIETTES 1 Aars Fødselsdag 1824. Digte ved Kammerjunker CORDESENS Grav 1818, ved (hans egen Svi-ggermoder) Majorinde VON WESTENS Grav 1825 ved Indvielsen af Korsørs Assistenskirkegaard, ved Broderen AUGUSTS Konfirmation, flere Sange til Generalmajor CASTENSCHIELD og et Digt ved Forfatterens Hustrus Søsterdatter JACOBINE CASTENSCHIELDS Konfirmation 1824. Endvidere er der Digte til Justitsraadinde (TRINE) BARTHOLINS Fødselsdag 1819 og Død 1825, til Gehejmeraadinde URNES Fødselsdag 4/5 1818, Professor, Rektor BLOCHS Fødselsdag 1819, »Luthers Minde« (indsendt til Konkurrence 1822), Sang ved Pastor THOR MELBYES 50 Aars Jubilæum i Middelfart 1824 og Sang paa Kammerjunker HOLSTEINS Fødselsdag 1827. I Digtet »Ved Udsigten til Svendborg fra Vindebye paa Thorsing 1822« er de 3 sidste Vers skrevet til og om Forfatterens Hustru, som her havde haft sin Barndom og Ungdom. Fra samme Aar er der Digte i Pastor LASSENS Mindebog i Kværndrup og i Baroness RANTZAU-LEHNS Mindebog paa Nielstrup i Ollerup Sogn, 1823 i SEHESTEDT-JUELS Stambog paa Ravnholt og i Baron v. WIMPFENS Stambog. Et Digt »Aftenen paa Svendborgs Assistance-Kirkegaard« er helliget Digteren, Justitsraad P. H. HASTE. – Endelig er der talrige Sange til Kongehusets Fødselsdage og Bryllupper m. m. (samt Digtet »Hurra, da Prinds Christian Frederik af Danmark i en maanelys For-aarsnat overførtes fra Siælland til Fyen paa Postjagten Ørnen«), flere Epiloger i et dramatisk Selskab, Nytaarssange og en Selskabssang »Damernes Skaal«.

Som Eksempler paa hans Poesi skal nævnes det i Skilderie af Kjøbenhavn for 30/7 1814 offentliggjorte Digt Naturens Søn, hvis fjerde Vers begynder: »Kun den forstaaer at fatte Livets Lykke, som hviler ved Naturens Moderbarm,« og hvis sekstende og sidste Vers giver hans Programerklæring:

Ja, hellige Natur! for dig mit Hierte
skal evig slaae – dig tolke skal min Sang.
I dine Smil en Himmels Røst mig lærte
at rosenstrøe mit svundne Livets Gang.
– Din er min Harpe – og dens Lyd forkynde
saa længe jeg er til – dit Tempels Ynde.

En Fædrelandssang, der saa Lyset 14/8 1811 i K. L. RAHBEKS Ugeskrift Sandsigeren, trykt hos og forlagt af ANDREAS SEIDELIN, lyder:

Til mit Fædreland.

Den evig faste Grund til Borgerlykke:
varm, troefast, hellig Borgereenighed,
O! Fædreland, i Dig sit Tempel bygge:
sit høie Tempel for Lyksalighed!

Med haabfyldt Hierte hver Din Søn oprække
til Retfærds Gud sin lænkefrie Arm;
Med Mod og Kraft, som Manddoms Dyder vække,
en hellig Eed fremlue i hans Barm.

Han sværge den: »Saasandt, som Danmarks Hæder
»min Hæder er – og Danmarks Kald – mit Kald;»
»saasandt som Pligtens Vei er ene Vei til Glæder,
»mit Navn, som Dansk, jeg aldrig skiænde skal«.

Med Oldtids Qvinde-Blidheds favre Ynde
Din hulde Datter sværge glad den Eed:
»at kun den Mand skal hendes Hierte vinde,
»som svor sit Fødelands Selvstændighed!!!

Og da – o da – skal Du Dit Tempel hæve,
mit Fædreland! paa Oldtids Dyder riig,
og vort Aarhundrede skal henrykt kræve,
og see opfyldt sit stolte Haab hos Dig!

Thi det skal see: de svundne Seklers Smykke:
et ædelt, ubetvunget Folk at staae,
som Gud – sin Konge troe – og værd sin Lykke,
omkring hver Borg, i Døden for ham gaae.

Og – da – skal nøisom Dyd tilbagevende,
og Overdaad og Flitter segne hen,
og Skiold, og Dan, og Nor, skal henrykt kiende
det elskte gamle D a n n e m a r k igien.

H. D. BRINK SEIDELIN. «

† 9/5 1831 i Slagelse (paa Bredegaden) af Nerveslag, begravet 14/5 (Sct. Peder).

Dødsfaldet meddelte Enken i Berlings Danske Statstidende 16/5:

»Det blev min smertelige Lod den 9de d. M. ved et Nerveslag at miste min trofaste og kiærlige Mand HANS DIDERIK BRINCK-SEIDELIN, i hans Alders 52de Aar og vort Ægteskabs 28de. Efterat han i 2 Aar havde baaret paa et af Sorg og Kummer nedbrudt Helbred, hiemkaldte Gud ham til sin evige Fred for Hisset at giengjælde ham dette Livs haarde Prøvelser. Hans redelige Hierte og godmodige Character gjorde ham yndet af mange Ædle. Disse ville føle min Sorg og bedømme mit Savn.

Slagelse, den 12te Mai 1831.

MARIA BRINCK-SEIDELIN
f. VON WESTEN.«

I Boet forefandtes en af ham forfattet Status over Det Brinck-Seidelinske Fideikommiss. Til sin Broder CASPAR BRINCK-SEIDELIN havde han 1811 laant 1000 Rd. d. C. = 300 Rbd. Sølv. Sit eget Bo i Slagelse havde han pantsat for 2500 Rd. S. til ANDERS JENSENS Enke i Bredetved (Bretved) (sml. S. 934). Hans Løvsøre vurderedes til 649 Rd. 2 Mk. 19 Sk. Hans Arvinger var hans Fader og Enken, til hvem hendes Svigerfader overlod sin Arvepart, hvorefter Boet overlodes hende; til Skifteretten betaltes 12 Rd.

~ 30/12 1804 (hvor?) MARIA CHRISTOPHINA (CHRISTOPHORA) VON WESTEN, * 5/4 1777 (ikke 1778) i Nyborg, hjemmedøbt 8/4, i Kirken 29/4, Datter af senere Major BERENDT HOLMSTED VON WESTEN (døbt 13/6 1732 i Sct. Knuds Kirke i Odense (Søn af Apoteker, Agent JOHAN CHRISTOPHER VON WESTEN), 26/7 1752 Kornet i 2. fynske Rytterregiment, garnisonerede da i Odense, fra 10/11 1755 i Svendborg og fra 30/1 1759 atter i Odense, blev 31/5 1759 sat i Premierløjtnants Nummer med Premierløjtnants Karakter, men paa Kornets Gage, blev 7/12 1763 v. Premierløjtnant fra 19/10 s. A. De 2 fynske Rytterregimenter blev 1764 slaet sammen til fynske Dragonregiment. Fik 24/10 1767 Afsked med Ritmesters Karakter, 1767–70 Ejer af

Baagegaard i Tommerup Sogn, 1769–73 af Broholm i Brylle Sogn ved Odense og 1771–83 af Vejstrupgaard i Vejstrup Sogn ved Svendborg, 16/12 1773–22/10 1783 ansat som reformé ved den 1769 oprettede 1. fynske Bataillon, der 1/7 1774 indlemmedes i (Arve)Prins FREDERIKS Regiment; 17/12 1783 meddelt Majors Karakter, † 19/9 (20/9) 1796 i Svendborg, begravet 26/9 »i den store Gang« i Vor Frue Kirke) og Hustru JACOBINE VON BERGEN (* 19/10 1752 i København, døbt 24/10 i Helligaands Kirke, ~ før 1773 (hvor?), † 20/1 1825 hos sin yngste Datter i Korsør, begravet 26/1), som var Datter af Vicelandsdommer DANIEL VON BERGEN og Sønnedatter af Landsdommer ANDREAS VON BERGEN³.

Af Søskende havde hun kun Søsteren FRIDERICA LOVISA CAROLINA VON WESTEN, * 22/3 1778 i Nyborg, Natten mellem 22/3 og 23/3, hjemmedøbt 24/3, i Nyborg Kirke 14/4, † 29/11 1840 i Slagelse, begravet 4/12 (Skt. Peder), ~ 1803 (hvor?) sin Moders Fætter Enkemand JACOB AUGUST CASTENSCHIOLD, * 27/11 1765, cand. jur., 1823 Borgmester i Korsør, † 23/4 1828 sst. 5 Børn. – (Hans Fader Kammerherre, Etatsraad CARL ADOLPH CASTENSCHIOLD til Hagedstedgaard var Broder til nedenævnte General J. M. H. C. og til JACOBINE VON BERGENS Moder).

En Del af sin Barndom og Ungdom tilbragte MARIA VON WESTEN i Svendborg, hvilket hendes Mand mindes i et Digt fra 1822, »Ved Udsigten til Svendborg fra Vindebye paa Thorsing«, hvis 3 sidste Vers er skrevet til og om hende:

O hulde Maria! mit Liv og min Lyst!
Saa favne Dig atter de Stæder,
Som trylle Erindringen frem i dit Bryst
om Livets de henrundne Glæder;
Dit blide, dit søde veemodige Blik
Saa salig da atter nu hviler
Blandt Minderne, hvor i din Barndom du gik,
Hvor Alt Dig din Ungdom giensmiler.

Den kiærlighedsfulde Natur er dit Præg,
Dit Smiil og din Taare dens Stempel;
Hver Tanke, som op i dit Inderste steeg,
Blev skabt i dens hellige Tempel.
O! Signet Du har, som den ømmeste Viv,

I Sorg som i Glæde min Vandring,
Beskyttet min Røe og forsødet mit Liv,
Dit Hierte ei kiendte Forandring.

Modtag da, o tryllende Egn, i din Favn
Den Himmel, som fylder mit Hierte!
Dig jubler jeg henrykt den Elskedes Navn,
Dig Hiem for hver Tanke Hun nærte.
Du hende har kaaren og dannet for mig,
Min Lykke den skaber din Gave;
I Favnen af Hende jeg skuer mod Dig,
Som mod min Lyksaligheds Have.

Besøget i Vindeby har rimeligvis været Begyndelsen til en Rejse paa Fyn, thi de følgende Digte i H. D. BRINCK-SEIDELINS »Digtinge« (1829) er »I Præsten Lassens Mindebog. I Eremit-Lysthuset i hans Have i Qverndrup. Aar 1822«, »I Fru Baronesse Rantzau Lehns Mindebog. Paa Nielstrup i Fyen 1822«, »Til Sehestedt-Juel til Ravnholdt. I hans Stambog, Aar 1823« og »Til Baron Wimphen. I hans Stambog, Aar 1823«. – Et senere Digt, »Aftenen paa Svendborgs Assistance-Kirkegaard«, er helliget Digteren Justitsraad P. H. HASTE, der fra 1809 var Toldinspektør i Svendborg, hvor han døde 1831.

† 5/6 1860 i Slagelse, begravet 9/6 i Familiebegravelsen paa Sct. Peders Kirkegaard; boede ved sin Død i Sct. Mikkels Sogn.

Dødsfaldet bekendtgjordes af hendes Svoger LUDVIG BRINCK-SEIDELIN i Berlingske Tidende 8/6:

»At Fru MARIE BRINCK-SEIDELIN i Slagelse, født VON WESTEN, Enke i 30 Aar efter min ældste Broder HANS BRINCK-SEIDELIN blev den 5te Juni i sit 83de Aar hjemkaldt til Herren, bekjendtgjøres for Slægt og Venner.

Kjøbenhavn, den 7de Juni 1860.

L. BRINCK-SEIDELIN.«

Ved sin Død havde hun nogle Aar boet hos Skomager SCHMIDT i Slagelse. Hun fik 400 Rd. aarlig fra Den alm. Enkekasse. Hendes Ejendele vurderedes til 81 Rd. 3 Mk. 8 Sk. og solgtes for 91 Rd. 2 Mk. 14 Sk. Aktiverne udgjorde 162 Rd. 4 Mk. 4 Sk. Ar-

ven paa 86 Rd. 5 Mk. 3 Sk. fordeltes med 21 Rd. 4 Mk. 4¾ Sk. til hver af hendes eneste Søsters 4 Børn.

Ingen Børn.

b. CASPAR CHRISTOPHER BRINCK-SEIDELIN, * 16/3 1781 paa Eriksholm, hjemmedøbt, fremstillet i Aagerup Kirke. Hans 5 Faddere se S. 937.

Han blev sammen med sin ældre Broder konfirmeret 4/10 1795 i Aagerup Kirke og immatrikuleret ved Universitetet 4/5 1796, men havde da allerede betraadt Militærvejen.

1795–1817 gjorde han Tjeneste ved Sjællandske Rytterregiment, hvor han 16/10 1795 blev Kornet à la suite, 10/2 1797 v. Kornet, 9/4 1802 k. Sekondløjtnant (var 8/6 1802 i Næstved), 22/7 1809 v. Premierløjtnant, Regimentsadjutant, og 17/6 1815–15/10 1817 var Ritmester.

Regimentet – hvis Chef 1787(90)–1808 var Generalløjtnant JOACHIM M. H. CASTENSCHILD og 1808–30 CHRISTIAN SIEGFRIED V. BASSEWITZ – havde fast Garnison i Næstved, Slagelse og Vordingborg. 1801 var det paa Krigsfod og stod Nord for København, deltog 1807 i Hovedstadens Forsvar og opstilledes i Juli 1812 (for at imødegaa et truende svensk-russisk Angreb paa Sjælland, som dog blev opgivet efter Napoleons Sejr over Russerne) dels ved Roskilde (i Hovedkorpset under KONGEN), dels i Ods Herred og dels ved Vordingborg.

Ritmester C. BRINCK-SEIDELIN nævnes i Københavns Vejviser 1824 under Adressen Toldbodvej MNr 284 (Husnr. 4), 1825 og 1827 Laksegade MNr 210 (Husnr. 15), 1828–33 Amaliegade MNr 134 (Husnr. 49, sidste Hus paa Vestsiden, Hjørnet af Toldbodvej), 1834–45 Nybørs (fra 1860erne Børs-gade 8) MNr 66 og fra 1846 Overgaden oven Vandet MNr 197 (Husnr. 10) paa Christianshavn, hvor han ved sin Død boede til Leje hos Enken efter den 1856 afdøde Hofmedaillør JOHANNES J. CONRADSEN, DOROTHEA LAURINE MØLLER.

Ritmester C. BRINCK-SEIDELIN tiltraadte efter Faderens Død 1831 Det Brinck-Seidelinske Fideikom-mis (S. 934), men »da han ikke ansaas længere at kunne værge for sig selv«, beskikkede Københavns Magistrat til hans Værge først 5/1 1835 Overretsprokurator HAAGEN, senere 6/9 1844 Overretsprokurator KRAFT og 9/6 1845 hans Broder Etatsraad

LUDVIG CHR. BRINCK-SEIDELIN, som efter hans Død selv tiltraadte det. Fideikommisset bestod af 91,000 Rd., hvoraf 55,000 Rd. indestod paa 1. Prioritet i Holbæks Ladegaard og 37 fra samme solgte Bøndersteder og 26,000 Rd. indestod paa 1. Prioritet i Eriksholm og 14 derfra solgte Bøndergaarde.

† 30/10 1861 om Aftenen paa Christianshavn af Alderdom, begravet 6/11 paa (Nørre) Assistens Kirkegaard (Vor Frelsers Kbg.).

Hans Broder meddelte Dødsfaldet i Kjøbenhavns Adressecomptoirs Efterretninger 2/11:

»At min gode Broder, afskediget Ritmester KASPAR KRISTOFFER BRINCK-SEIDELIN, 80 Aar gammel, efter faa Dages Sygeleie rolig henslumrede den 30te Octbr., bekjendtgjøres for Slægt og Venner af mig, paa egne og fraværende Sødskendes Vegne.

Kjøbenhavn, den 1ste Novbr. 1861.

BRINCK-SEIDELIN,
Conferentsraad.

Begravelsen finder Sted fra Vor Frelsers Kirke Onsdagen den 6te Novbr., Kl. 11.«

Hans Bo overtoges af hans 3 Søskende Konferensraad, Departementsdirektør L. BRINCK-SEIDELIN, Enkepastorinde MARIANE WIINHOLT og Postmester A. BRINCK-SEIDELIN. Ugift.

c. INGEBORG ELISABETH BRINCK-SEIDELIN, * 17/4 1782 (i Raadhusstræde, København), hjemmedøbt, i Helligaands Kirke 17/5. Hendes 6 Faddere se S. 937. Hun blev indskrevet som Klosterfrøken i Vemmetofte adelige Jomfrukloster (nævnes som saadan i Hof- og Statskalenderen 1805–13).

Til hendes Bryllup skrev hendes ældste Broder en Sang paa 7 Vers, af hvilke Vers 2 og 7 lyder:

Skiøn er Jorden. Nyd dens Goder.
Kierlighed er Lykkens Moder.
Opfyldt Pligt dens hulde Broder.
Begge følge Eders Fied.

Længe blomstre Eders Lykke!
huuslig Fryd dens Tempel smykke,
aldrig Sorg dets Grundvold rykke.
Kierlighed det bygged har.

Hun blev 1810 gift med sin Fætter Hofjunker C. D. CORDSEN, som døde allerede 1818, og hvis Moder boede sammen med dem fra c. 1815. Hun testamenterede (S. 939) i 1820, kort før sin Død, til sin Svigerdatter, der ogsaa var hendes Broderdatter, Renterne af 16.000 Rbd. i Overformynderiet samt – da »min Svigerdatters kjerlige Omhyggelighed ved ufortrøden Pleie har lettet mine Sorger i min Sygdom« og »som et særdeles Beviis, at jeg har skiønnet derpaa« – alt sit Indbo af Møbler, Linned, Sengeklæder m. m. samt 2.000 Rbd. i Obligationer.

Som Enke i 32 Aar boede Kammerjunkerinde CORDSEN først i Kompagnistræde 67 (Husnr. 14) til c. 1820, derefter ifølge Vejviseren 1821–23 Frederiksberggade 3 (2. Hus fra Nytorv, en Del af Husnr. 1 A), 1824–28 Krystalgade 50 (Husnr. 3), 1829–32 Knabrostræde 134 B (Husnr. 3), 1833 Frederiksberggade 7 (Husnr. 9), 1834–37 Store Kannikestræde 35 B (Husnr. 15), 1838–45 Gammel Strand 158 (Husnr. ?), 1848 til sin Død Brogade MNr 14 A (Husnr. 14).

† 25/12 1850 paa Christianshavn (Brogade 14) af indvortes Svaghed, begravet 30/12 fra Vor Frelsers Kirke paa Assistens Kirkegaard (Vor Frelsers Kbg. og Helligaands Kbg.).

Hendes Søskende meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 31/12 og i Adresseavisen Nr. 307:

»Den 25de December døde INGEBORG ELISABET, født BRINCK-SEIDELIN, 68 Aar gammel, Enke i 30 Aar efter Kammerjunker CORDSEN. Hun var en trofast Ægtefælle, bar med Taalmod Livets stundom tunge Tilskikkelser og nød med Tak til Gud dets Glæder, var flittig, godgjørende og velvillig mod Alle. Derfor høster hun Løn i de Saliges Boliger og vil her med Kjærlighed mindes af Slægt og Venner.

Den Afdødes Sødskende.«

Ved Auktion indkom 394 Rd., hvorved Boets Formue blev 1240 Rd. Hendes Begravelse kostede 286 Rd. Til Arv blev 790 Rd., hvoraf Halvdelen arvedes af hendes Faders 5 Børn med 79 Rd. til hver, og Halvdelen arvedes af hendes Moders 3 Børn med 132 Rd. til hver, saaledes at Ritmester C. og Konferensraad L. samt Frk. CHRISTIANE BRINCK-SEIDELIN hver arvede 211 Rd., og Fru WIINHOLT samt cand. phil. AUGUST BRINCK-SEIDELIN hver 79 Rd.

~ 17/7 1810 paa Eriksholm sin Fætter CLAUS DIDERICHCORDSEN, * 20/6 1779 i København, døbt 29/6 i Trinitatis Kirke, eneste Barn af Konferensraad, senere Gehejmerraad STEPHAN HOFGAARD CORDSEN (1727–1800, S. 940–948) og Hustru SOPHIE ELISABETH CATHRINE BRINCK-SEIDELIN (1752–1820, S. 939 f.).

Han blev Student 1796, privat dimitteret fra København, immatrikuleret 4/5, cand. jur. 11/10 1799, var 1806–18 ansat i Danske Kancelli, hvor han 14/11 1806 blev Kopist i 1. Revisionskontor for Kjøbstadsregnskaber, 21/5 og 28/5 1811 Kopist i Revisionskontoret for Skifterne og de offentlige Stiftelsers Midler og 15/12 1812 Underkancellist i Arkivkontoret.

14/1 1809 blev han Hofjunker og 3/1 1811 Kammerjunker, 1810 stod han Fadder til en Søn af sin Halvfætter Bogtrykker ANDREAS SEIDELIN (S. 987).

Han boede ifølge Vejviseren 1811 Frederiksholms Kanal 243 (Husnr. 20 eller 22), 1812–13 Ulfeldts Plads (siden 24/5 1842: Graabrødretorv) 106 (Husnr. 11 og Valkendorfsvej Husnr. 20), fra c. 1815 sammen med sin Moder i Kompagnistræde Husnr. 10 og derefter 14 (S. 939).

† 14/9 1818 af Mavesvaghed under et Ophold paa Eriksholm (hos sin Morbroder Konferensraad HANS BRINK-SEIDELIN); der blev kastet Jord paa paa Eriksholm, hvorfra Liget straks blev ført til Assistens Kirkegaard, hvor han blev begravet 18/9 eller 19/9 paa (gamle Nicolai) Assistens Kirkegaard i sin Fader Gehejmerraad CORDSENS Gravsted ved Siden af Faderen (Helligaands og Aagerup Kbgg.).

Hans Svoger H. D. BRINCK-SEIDELIN skrev i Digtet »Ved Kammerjunker Cordsens Grav« bl. a.

.....

Men som Han, hvis Savn jeg her begræder,
Han, som lige, troe i Vee og Vel
Deelte hver min Sorg som mine Glæder –
Faae som Han var fængslet til min Siel.

Kierlig i sin Hu, og blid i Aanden,
Varm og trofast, redelig og mild,
Ærlig mod den Mand, Han rakte Haanden,
Takfuld glad ved dennes Vennesmiil;

Med den rene Ild i aabent Hierte
Hver en Fryd at skabe ham igien,
Deele troe med ham hver Livets Smerte –
Var min tabte, nu forklarte Ven.

.....

Troefast Søn og kierlig Ægtemage,
Saa Du var, og saa ved Sandheds Væld
Skal med Fryd din Faders Aand modtage
Hisset din udødelige Siel.

Hans Dødsfald meddeltes af hans Moder i Berlingske (Stats-) Tidende for 21/9:

»Det behagede Gud Mandagen den 14de September ved Døden at bortkalde af Koldfeber, som gik over til Nervefeber, efter 9 Dages Lidelser, min Søn Kammerjunker og Undercancellist i danske Cancellie CLAUS DIDERIK CORDSEN. Hvo der kiendte hans ædle og gode Hierte, deeltager vist i min og Svigerdatters billige Sorg, uden at bevidne os den.

INGEBORG ELISABETH CORDSEN,
født BRINCK SEIDELIN.

SOPHIE E. C. CORDSEN,
født BRINCK SEIDELIN.«

Ingen Børn.

d. PETER BRINCK-SEIDELIN, * 30/9 1783 paa Eriksholm, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 31/10. Hans 5 Faddere se S. 937.

Han blev 10/12 1794 indskrevet ved Søkadetkorpset, men efter at han i 1801 havde været paa sit eneste Togt med Kadetskibet Fregatten Fridrichsværn, hvis Chef var Korpsets Chef Kaptajn H. C. SNEEDORFF, blev han 9/7 s. A. efter Ansøgning afskediget efter at have været Søkadet i 3½ Aar, hvorefter Faderen 31/7 af Admiralitetet »ydmygst udbeder mig, at 100 Rd., som 4/12 1797 af mig blev erlagt for hans Indskrivning til Kadet, maa udbetales mig.« Som Søkadet blev han 31/3 1799 konfirmeret i Holmens Kirke af Provst, senere Biskop i Viborg, Dr. theol. JENS BLOCH.

Senere var han (1811) Kopist i Kommercekollegiet, det vides ikke hvor længe.

Den 9/1 1811 udnævntes han efter Ansøgning til Hofjunker. Imidlertid undlod han at indløse Hof-

junkerbestallingen, maaske for at undgaa at betale Rangskat. Efter Overhofmarskal HAUCHS Indberetning herom befalede Kongen 3/8 1824 Bestallingen tilbageleveret, 14. s. M. kasseredes den, »og ville Vi allernaadigst have Rentekammeret paalagt herom at meddele Overhofmarskallen det fornødne og drage Omsorg for, at indbemeldte PETER BRINCK-SEIDELIN vorder udslettet af Listen over Hofjunkerne.«

Han nævnes kun i Vejviserne 1812 og 1813, under Faderens Adresse, hhv. Gothersgade 131 (Husnr. 91) og Bredgade 175 (Husnr. 38) (S. 935). Ved sin Død logerede han i Teglgaaardsstræde 201 (Husnr. 4).

† 4/12 1825 af Brystsvaghed i sit Logi, begravet 9/12 Kl. 9 (Vor Frue).

Hans Søster Kammerjunkerinde CORDBEN beko-stede hans Begravelse med omtrent 100 Rbd. og fik til nogen Erstatning herfor udlagt hans for 3 Rbd. vurderede Effekter, nemlig en gammel Kjole og et Par graa Benklæder (1 Rbd.), en gammel brun Frakke og et Par Benklæder (1 Rbd.) og en Hat, et Par Støvler og en Vest (1 Rbd.).

Ugift.

e. CARL ANTON BRINCK-SEIDELIN, * 1785 paa Eriksholm, hjemmedøbt, fremstillet i Aagerup Kirke 22/9. Hans 4 Faddere se S. 937.

† 1790 paa Eriksholm, begravet 13/6.

f. LUDVIG CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN, * 20/12 1787 paa Eriksholm, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 31/1 1788. Hans 5 Faddere se S. 937.

– Da han 77 Aar gammel afsluttede sin virksomme Tilværelse som Embedsmand, Politiker og Forfatter, indledte Illustreret Tidende hans Nekrolog: »Et langt Liv er sluttet, der levedes i Æren og med Æren, fordi det levedes for noget Andet, end for Æren.« Han skal have været et Mønster paa en Embedsmand: streng og samvittighedsfuld i Tjenesten, retfærdig og human mod sine undergivne, velvillig, uegennyttig og hjælpsom mod Befolkningen. –

Efter i Hjemmet at have modtaget Undervisning af (daarlige) Huslærere, sattes han i Pension i det ansete Schouboeske Institut i København, som den kendte Skolemand F. C. SCHOUBOE drev 1794–1814, fra 1798 med et tilhørende Pensionat. Med

flere Nordmænd her knyttede han Venskab for hele Livet. Hans Yndlingsfag var Historie, baade Verdens- og især Danmarkshistorie, og hans allerede da stærke Danskhed »skaffede ham jævnlig en banket Trøie.« 1806 blev han Student, immatrikuleredes 4/11, tog 10/4 1807 philologisk Prøve med Laud. (nemlig Haud i Latin, Laud. i Historie og Statistik) og 16/4 1808 filosofisk Prøve med Haud (nemlig Haud i Philosophia theoretica og Math. infer., Laud. i Philosophia pract., Laud. p. c. (Udmærkelse) i Math. sup., men kun Non i Physica).

B. S. INGEMANN aflagde de samme 2 Prøver de samme 2 Dage, begge med Laud. (nemlig Laud. i Latin og Græsk, Haud i Historic; Haud i Philosophia theoret., 3 Laud. er i Philos. pract., Physica og Math. inf. samt Laud. præ ceteris (Udmærkelse) i Math. superior).

Den 18/1 1811 tog han juridisk Embedseksamen, men da han kun fik Haud til den teoretiske Prøve, tog han den om 17/10 1812 og fik nu Laud. til den teoretiske Prøve og Haud til den praktiske. Den 18/8 1813 blev han – efter en Tid som Volontær i sjællandske og fynske Landvæsenskontor – Auskultant i Rentekammeret og udnævntes paa Grund af sine Familieforhold til *Kammerjunker* ved Frederik VI's Kroning 31/7 1815. Han boede ved denne Tid hos Faderen i Bredgade.

1816 udkom hans første skriftlige Arbejde, hædret med Landhusholdningsselskabets Pris: »Var det gavnligt, om Forpagtningstiden af Bondejord var overladt til Contrahenternes Tykke? og: om Bøndergaardenes Størrelse var uindskrænket?« Forordet er dateret hans 27 Aars Fødselsdag 20/12 1814. Han mener, at Bondejord fortsat bør bortforpagtes paa Fæsters Levetid, og at Bøndergaardenes Størrelse bør være uindskrænket. »Der gaaer et livligt, frisk Pust af de navnkundige Bondevenners Aand fra den store Landbocommission gennem det meste af den tolv Ark store Afhandling.«

Den 9/12 1815 udnævntes han fra 1/1 1816 (straks efter sit Bryllup) til *Amtsforvalter for Hjørring Amtstuedistrikt*, hvilket Embede han beklædte i 30 Aar.

I Hjørring boede BRINCK-SEIDELIN Østergade 12, paa Gadens Sydside. Den straatækkede Gaard (Mnr 94 A), han først købte, brændte 25/8 1819 sammen

med andre Gaarde og Huse paa begge Sider af Østergade, hvorefter han byggede en ny, den senere Amtmandsbolig.

Den nybyggede Gaard (MNr 93 og 94 A) bestod som den nedbrændte af 4 enetages Bygninger, der nu alle fik Stentag. I det 18 Fags Forhus til Gaden mod Nord indrettedes Stuer, Kamre og Køkken; der var 2 Skorstene, 9 Vindovns-Kakkelovne og Kælder under de 7 Fag. I den vestlige 12 Fags Bindingsværkslænge var der Kontor, Kamre og Bryggers, i den tilsvarende østlige paa 10 Fag Lo og Lade. Den sydlige Tværløj paa 27 Fag var indrettet til Værelser, Heste- og Kostald, Tørvehus samt Vognremise m. m. Der var 2 Porte til Gaden, et Trælysthus i Haven samt 57 Fag Plankeværk, besat med Jernpigge foroven, og 64 Fag Stakit. De 2 Gaarde vurderedes 28/1 1818 og 10/11 1837 til henholdsvis 4.970 Rbd. S. V. og 10.650 Rbd.⁴

Hans Have, den senere bekendte Amtmandshave, Vest for hvilken siden »BRINCK-SEIDELINS Gade« blev anlagt, omtales rosende af St. St. Blichers Fader Sognepræst N. Blicher, der besøgte Hjørring i 1824, 76 Aar gammel, hvorom han s. A. fortæller: »Denne Stad [Hjørring] med sine mange nye teglhængte Huse tager sig ret godt ud fra den søndre Side. Siden den sidste Brand, der borttog 38 Huse af Byens østre Ende, meest den søndre Side af Gaden, er den fornyet og forskjønned med velbyggede Huse. Den har en smuk, bred og lige, dog ikke brolagt Gade, der stryger fra Øster, hvor Indfærselen er, hen i Vester, . . . Af Hjørrings Størrelse og de for mig opgivne Datis at slutte, maa den have henvend 1000 Indvaanere. Fjortende Søndag efter Trinitatis var Kirken fuld af Mennesker. . . Hjørring har den Lykke, at være forsynet med udmærket brave Embeds- og Forretningsmænd. Amtmanden over Hjørring Amt, Kammerjunker GRAAH, passerer for en duelig, retsindig, virksom og elsket Mand. Amtsforvalteren, Kammerjunker BRINCK-SEIDELIN, er bekjendt som Videnskabsmand og Digter. Han var Forfatteren til den skjønnede Sang, hvormed Kongen d. A. blev modtaget ved Stadens Nørreport. Med megen Bekostning har han anlagt en skjønn Have med et yndigt Lysthuus, hvorover læses: »Curarum dulce levamen.« (d. e. Behagelig Lettelse for Bekymringer). Samme Have staaer i Forbindelse med en yndigt

Plantage, anlagt paa en temmelig lang og dybt nedhældende Bakke, der vender mod Østen . . . Det hele Stykke er beplantet med mange Slags Træer, . . . Det hele Anlæg er forsynet med mange bugtede Gange og behagelige Lysthuse. Anlægget er vel indhegnet, dog nægtes anstændige Lysthavere ikke Adgang dertil; thi Eieren er en meget human og elskværdig Mand . . . Og nu, Farvel Hjørring! Signet være Du med Fred og Velstand til Dagenes Ende! N. Blicher.«⁵

I BRINCK-SEIDELINS Nekrolog hedder det om ham:

»BRINCK-SEIDELIN var en i høi Grad elskværdig Mand, der var besjælet af levende Iver for alt Smukt og Godt og altid rede til at hjælpe med Raad og Daad, hvor han kunde det, og hvor der trængtes til hans Bistand. Derfor æredes han næsten som en Fader i Hjørring Amt, hvis Bondestand navnlig i ham havde en trofast Ven.« Bønderne behandlede han med en da usædvanlig Velvillie og Uegennyttighed og krævede det samme af sine Kontorbetjente. Han søgte at udbrede Oplysning blandt Almuen, dels ved at oprette et Almuebibliotek i 1837, dels ved at paavirke Skolelærerne, for hvis Skyld han holdt flere Blade, bl. a. Fædrelandet, som han lod cirkulere blandt dem. »Han var i det Hele en ivrig Ven af den nedtrykte Skolelærerstand, hvis kummerlige Tilværelse han paa enhver Maade søgte at lindre, hvad den ogsaa godkjendte i en varm Taksigelsesskrivelse ved hans Afreise fra Amtet.«

I 1828 udsendte han et større Arbejde (331 Sider), den fortrinlige Beskrivelse af »Hjørring Amt«,⁶ der hædredes med Landhusholdningsselskabets store Guldmedaille. Samme Aar skrev han en Sang i Anledning af FREDERIK VII's »Formælingsfest«. Den 11/9 1844 var han Medstifter af Sparekassen for Hjørring By og Omegn. Den 16/9 1835 udnævntes han sammen med Herredsfoged A. N. HVASS til Medlem af Kommissionen om, hvorvidt Ejendomsretten til den store Vildmose tilkom Kongen; Betænkningen affattedes af BRINCK-SEIDELIN.

I umindelige Tider havde Besidderne af det 1696 oprettede Stamhus Birkelse regnet sig for Ejere af den 12–13,000 Tdr. Land store Vildmose, men af og til dukkede det Spørgsmaal op, om den fra gammel Tid var Kronens Alminding, og da Kammeradvokaten i 1833 gjorde sig til

Talsmand for dette Synspunkt, udnævnte KONGEN Amtsforvalter BRINCK-SEIDELIN, Hjørring, og ANDERS NICOLAI HVASS, Bælum Nørgaard, Herredsfoged i Hellum og Hindsted Herreder samt Birkedommer ved Lindborg Birk, til Statens Kommissærer – »fordi det ved en Kommission skal undersøges, om og hvorvidt Ejendomsretten til den saakaldte store Vildmose udi Vort Land Nørre Jylland tilkommer Os« Fra Statens Side hævdedes, at Vildmosen var Alminding og derfor ifølge Jyske Lov og Danske Lov V-10-10 tilhørte KONGEN alene, men efter at der var afholdt 22 Kommissionsmøder og optaget en Mængde Tingsvidner samt fremlagt mange af Stamhusets Forpagtnings- og Hoverikontrakter fra de sidste 100 Aar, afsagdes Kommissionsdommen 5/4 1839, ifølge hvilken Mosen tilhørte Kammerherre JØRGEN ERIK FREDERIK SKEEL til Stamhuset Birkelse, 3 Gaardejere og nogle Selvejerbønder. I Salær fra Staten modtog HVASS 198 Rd., BRINCK-SEIDELIN, som var udeblevet fra 2 Møder, 180 Rd. og Statens Prokurator NIELS JUUL 306 Rd. Denne Dom lod CHRISTIAN VIII 5/5 1840 indanke for Højesteret, som ganske stadfæstede den 15/6 1843. Af Mosens 12,266 Tdr. Land tilhørte c. 3 Fjededele Stamhuset og godt 1 Fjerdedel de øvrige Lods- ejere. – Først 1920 solgte Fru FANNY SKEEL det meste af sin Part til Staten.⁷

I 1828 forelagde BRINCK-SEIDELIN i Brev af 29/9 Professor og Chef for Universitetsbiblioteket RASMUS NYERUP, som 1816 havde skrevet »Karakteristik af KONG CHRISTIAN IV.«, den Ide at foranstalte en Landsindsamling til en Mindestøtte for samme KONGE; NYERUP gik muligvis ind for Tanken, men tænkte sig, at BRINCK-SEIDELIN skulde forestaa Indsamlingen, hvad denne ikke følte sig kaldet til. BRINCK-SEIDELINS Brev begynder: »Deres Velbaarenhed undskyldte, at jeg, uden at nyde det Held at være kjendt af Dem, ja mueligen uden at mit Navn nogensinde er kommet Dem for Øre, tillader mig at ulejlige Dem med følgende Linier. I Deres KONG CHRISTIAN DEN FJERDES Karakteristik undrer De Dem med Rette over, at man paa Hovedstadens Torve forgjebes leder efter Mindestøtte over saa stor en Konge.« BRINCK-SEIDELIN fremfører med Begejstring sit Forslag og tilbyder selv at bidrage med 300 Rbd. Sølv. »Det er vist, at saadant Nationalmonument, den danske Helt værdigt, bør udgaae fra den danske TORVALDSENS Mesterhaand.« Paa NYERUPS Forslag om, at de nærmere kunde drøfte Sagen ved BRINCK-SEIDELINS Tilstedeværelse i Hovedstaden ved FREDERIK VII's Formæling 1/11, svarer BRINCK-SEIDELIN 13/10, at han paa Grund af højst besværlige Embedsforretninger ikke kan rejse. »Jeg hylder saa ualmindeligt Princip, at jeg tror at vise mig bedre Undersaat ved hjemme at rygte mit Kald end ved at fjerne mig fra mit Hjem i en hel Maaned eller længere Tid for at gjøre krum Ryg i Kjøbenhavn.« – men haaber ikke, at dette vil hindre Udførelsen af Planen, – 72 Aar senere opstilledes BISSENS Statue af CHRISTIAN IV i Nyboder.⁸

Foruden Embedsmand og Forfatter blev han ogsaa Politiker. Den 23/3 1832 udnævntes han af Kongen til Medlem af den ved Anordning af 28/5 1831 bebudede Forsamling af »oplyste Mænd fra forskjellige Dele af Riget«, som 9/7 1832 mødtes i København for at afgive Betænkning over et fremlagt Lovudkast angaaende de paatænkte Provinsialstænderforsamlinger. BRINCK-SEIDELIN, der var en af de yngste blandt de 35 Vismænd (han overlevedes kun af 7 af disse), har sikkert virket i dansk og frisindet Retning, men »der hvilede et uigjennemtrængeligt Hemmelighedsslør« over Forhandlingerne, – og Regeringen tog ikke mindste Hensyn til dem.

Ved Valgene til den nørrejske Stænderforsamling valgtes BRINCK-SEIDELIN 18/10 1834 til Deputeret for Aalborg (1. Købstadsdistrikt). Han tilhørte de Nationalliberale. I den første Stænderforsamling i Viborg 1836 var han ved Embedsforretninger forhindret i at give Møde, men tog i de følgende, 1838 og 40, megen Del i Forhandlingerne, hvor han med Varme og Dygtighed talte Frihedens og Folkelighedens Sag. I 1838 fremførte han selv 4 Forslag, hvoraf et om »Postforsendelsesret for alle Journaler og Blade«, – paa et Tidspunkt da CHRISTIAN VIII og hans Regering for at hindre den frie Presse paa enhver tænkelig Maade havde berøvet den denne Ret. 1840 fremlagde han den aalborgske Petition om en fri Forfatnings Indførelse og affattede den viborgske Stænderforsamlings mandige og værdige Adresse til CHRISTIAN VIII. Han var en ivrig Forkæmper baade for en Forening af Østifternes og Nørrejyllands Provinsialstænder og for Jødernes fuldstændige Borgerret.

I den bekendte »Stændervise« fra 1838 hedder det om BRINCK-SEIDELIN:

BRINCK-SEIDELIN fra Aalborg By
min Pris jeg ej vil bringe,
der gaar af ham saa stort et Ry,
og det er dog for ringe.⁹

Hans Portræt fik derfor en velfortjent Plads paa det litograferede Blad »Danske Folkerepræsentanter i Viborg«, som udkom 1844.

I Hjørring-Tiden blev han 4/3 1835 *Etatsraad* og 28/6 1840 *Ridder af Dannebrog*. For Oprettelsen af Thorvaldsens Museum arbejdede han med Iver og

fik c. 1838 stiftet en Komite i Hjørring til dets Fremme.

I 1840 skrev han en »Populair Fremstilling af det danske Skatte- og Afgiftsvæsen«, som blev udgivet af Selskabet til Trykkefrihedens rette Brug og var et værdifuldt Forsøg paa at gøre statsøkonomisk Kundskab til en Del af hele Folkets aandelige Ejendom. Endelig fremkom der fra hans Haand i Aarenes Løb en Del Afhandlinger i forskellige Dag- og Ugeblade, bl. a. »Om Almissemønstre, jordløse Huse, Armodens Aarsager og Midler til at forebygge Forarmelse«, »Selveiere og Fæstebønder«, »Om Fæstegodsets Overgang til Selveiendom« og »Om Jordudstykning« samt i 1843 og 44 om Oprettelse af danske Undervisningsanstalter i Slesvig til Hjælp for de dansktalende Distrikter, et Par varme Udslag af hans aldrig slumrende Fædrelandskærlighed.

1842–46 ejede han Aggersborggaard ved Limfjorden, med Aggersborg Konge- og Kirketiende, Vindmølle, Færgeløb, Fiskeri m. m. samt 3 Huse og 1 Gaard, købt for 40,800 Rd. ved Købekontrakt af 30/4 1842 og Skøde af 16/6 1844, læst 28/9 s. A., og solgt for 50.000 Rd. ved Købekontrakt af 6/7 1846, læst 25. s. M., og Skøde af 4/7 1848, læst 3/3 1849. Endvidere var han 1827–53 Ejer af Tømmerby Kirke med en Gaard og et Hus i Tømmerby samt Lild Kirke. De 2 Kirker, som han købte for 3.000 Rbd. Sølv af Lahns Stiftelse i Odense, var med Korn- og Kvægtiende matrikuleret for hhv. 38 og 22 Tdr. Htk. og med et tiendeydende Htk., hhv. 219 Tdr. 1 Skp. og 92 Tdr. 7 Skp. 1 Fdk. 1 Alb. Desuden ejede han 1830–36 Hovedgaarden Eget i Skærum Sogn ved Frederikshavn, købt for 1.100 Rbd. Sedler og solgt for 8.000 Rbd. Sølv.

I 1836 og 38 fik han tilbudt Embederne som Amtmand i Hjørring Amt og Stiftamtmand i Aalborg Amt, men afslog begge. At han 1845 modtog et tilbudt Embede i København, var »nærmest fordi han længtes efter Sjællands smilende, skovrige Natur, i hvilken hans Barndom og Ungdom vare henrundne, og længtes efter Kjøbenhavns Konstsamlinger. Thi han var en varm Ven af Konsten ligesom af Naturen, . . .«

Den 5/4 1845 udnævntes han til *Generaldecisor* og Chef for det danske Regnskabsvæsen i Rentekammeret, 3/12 1848 ændret til *Generaldecisor* for det

direkte Skattevæsen under Finansministeriet (1855–60 under Indenrigsministeriet) og 1/7 1860 til Chef for Revisionsdepartementet for Kongerigets Ministerier. »Med sin gamle Samvittighedsfuldhed, med al den Strenghed og Mildhed, som vare lige eiendommelige for hans Væsen, røgtede han ogsaa sit nye Embede. Han overtog det med en Mængde store Regnskabsrestancer, men i Løbet af et Par Aar havde han oparbejdet dem allesammen.« Den 17/3 1856 blev han Medlem af Kommissionen angaaende Statsregnskabet Opstilling.

Aaret efter sin Ansættelse som *Generaldecisor* modtog han ved Reskript af 16/10 1846 Kongens allerhøjeste Tilfredshed med den hidtil ukendte Punktighed og Orden, han havde tilvejebragt paa Revisionsvæsenets Omraade; den 28/6 1847 blev han Dannebrogsmænd, 16/6 1851 *Konferensraad* og 6/10 1856 Kommandør af Dannebrog.

Efter knap 17 Aar som Chef for Revisionen søgte han sin Afsked. Aarsagen var, at han ikke mente, at Revisionen kunde røgtes forsvarlig med de bevilgede Kræfter og Midler, efter at Rigsdagen 1861 paa Regeringens Forslag havde vedtaget nye Bestemmelser for Revisionsvæsenet. »Det var ikke nogen let Beslutning for ham at træde ud af Statstjenesten. Han forekom sig selv for rask og for kraftig til »allerede nu« at ligge paa den lade Side, og det var kun efter en streng og samvittighedsfuld Overveielse, at han blev enig med sig selv om, at han intet Valg havde. Han havde hidtil røgtet sin Gjerning forsvarlig; det, meente han, kunde han ikke fremdeles; men til med Bevidsthed at røgte den mindre forsvarlig var han baade for samvittighedsfuld og for stolt.«

Den 27/2 1862 afskedigedes han (fra 31/3) i Naade med Pension og udnævntes samtidig til *Storkors af Dannebrog*. Hans Skjold paa Frederiksborg Slot (paa Dronningetrappen mellem 2. og 3. Sal) bærer hans Navn og Devise: Ludovicus Christianus Brinck-Seidelin. Die XXVII Februarii An. MDCCCLXII. Virtus per ardua scandit.« (Dygtigheden vokser gennem Vanskeligheder). Desuden overrakte ham en smuk Porcelænsvase fra den talrige Kreds af Embedsmænd, han var kommet i Forbindelse med, som et Vidnesbyrd om disses varme Hengivenhed.

Ogsaa i København deltog han en kort Tid som

Politiker, idet han 5/10 1848 enstemmigt valgtes – i Hjørring Amts 5. Valgdistrikt (Vrejlev) – til *Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling*, hvis Viceformand han en Tid var, ligesom han var Medlem af dens Finansudvalg. Selvom han paa visse Punkter var uenig i det af Majoriteten vedtagne, stemte han dog med Glæde for Danmarks Riges Grundlov af 5/6 1849.

I en Opfordring 7/9 1848 fra »Mange Vælgere i 5. District« om at stemme paa BRINCK-SEIDELIN, »en Mand, om hvis Dygtighed og redelige Villie hans Færd i Stænderne noksom bærer Vidne,« fremføres Valgkandidatens Program, hvilket da aldrig før var sket i Vendsyssel:

»Vi ville derfor udhæve enkelte af os bekendte af ham hyldede Principer:

- at han ikke tillægger Rang, Fødsel og Titler mindste Værd, og at noget saa uvæsentligt ikke bør give noget som helst Fortrin i Repræsentationen, saa at om endog Rigsforsamlingen skulle deles i to Afdelinger, begge dog bør udgaa af folkeligt Valg;
- at Grundloven bør give Betryggelse for, at den udøvende Magt ikke misbruges, hverken af højere eller ringere Embedsstand;
- at han som Bondestandens sande Ven ser Danmarks højeste Lykke i, at Bonden gaar frem i Oplysning som i Velstand;
- at Skatter og Byrder ligelig bør hvile paa Alle, og følgende Krigsbyrden ikke hvile paa Bondestanden alene;
- at han som Ven af Selvejendom og Arvefæste vil virke til sammes Udbredelse uden at glemme, at et Folks Ære og sande Vel kræver, at Ejendomsretten respekteres.

Idet vi lykønske ethvert District, der kan se sig saaledes repræsenteret paa Rigsdagen, drage vi ingenlunde i Tvivl, at Flerheden af Vælgere i Districtet, ja forhaabentlig alle, møde paa Valgdagen for at give deres Stemmer til – Etatsraad BRINCK-SEIDELIN.«¹⁰

Forud for selve Valget holdt BRINCK-SEIDELIN 5/10 i Vrejlev en Valgtale, i hvilken han først gennemgaar Regjeringsformens Udvikling fra 1660 til 1848. »Er dog ikke vort lille Danmark lykkeligt, at en gammel Regjeringsforms Kuldkastelse, som i andre Riger har kostet Strømme af Blod, hos os er gaaet for sig i den største Rolighed; thi Folket var sindigt, og KONGEN sluttede sig aldeles til sit Folk.« Han fremhæver Vigtigheden af, hvorledes den frie Forfatning udformes, hvilket skal afgøres i den forestaaende Rigsforsamling. »Vendelboen er alt for klog til, at han ej ved, at Rigsdagsmanden bør besidde Redelighed, Patriotisme, Intelligens; thi den Redelige taler og handler

af et ærligt, broderkærligt Hjerte. Patrioten ser ej paa egen Fordel, naar det gjælder det Heles Vel, og den Intelligente maa have en Mening om Anvendeligheden paa danske Forhold af, hvad Statsvidenskaberne lærer og i andre Lande er realiseret. Men til borgerlig og politisk Frihed for sine Medborgere stunder hans hele Længsel, og dog med Besindighed, thi Orden bør være Frihedens Grundlag. Jeg staar nu her, for om de ville vælge mig. Det vil komme an paa, om de tiltroc mig disse Egenskaber, disse Følelser . . . altid var det mig klart, at Fædrelandets Flor afhang af Bondestandens Flor; men min faste Tro var og vil altid blive, at Velstand først da bliver til Velsignelse, naar sand Oplysning gaar jevnside med den.« Han sluttede med at udtale, at enhver, Borger eller Bonde, som havde en ærlig Villie til at være med at bygge Danmarks Fremtid i frisindet Aand, kunde han give Broderhaandslag, og fandt Forsamlingen, at en anden bedre kunde repræsentere Vælgernes Ønsker i saa Henseende, trak han sig med Glæde tilbage.¹¹

Siden deltog BRINCK-SEIDELIN ikke i det parlamentariske Liv, og hverken til Rigsdagen eller Rigsraadet blev han valgt, men han fulgte interesseret den politiske Udvikling og vedblev uden Vaklen at staa paa den frisindede og folkelige Side. Ved »Fædrelandet«s 30 Aars Jubilæum 7/12 1864 var han endnu til Stede, uden Tvivl som Selskabets Alderspræsident; han og MONRAD var de eneste Bærere af Storkorset, der saas ved Festen. Endnu faa Uger før sin Død sendte han før de sidste Rigsraadsvalg en hjertelig Hilsen til sine gamle Venner, Bondestanden i hele Hjørring Amt, om at de ved Valgene maatte tilsidesætte alle smaalige Partihensyn for Fædrelandets Vel. Det var hans Overbevisning, at man burde vedtage det hvilende Grundlovsforslag, hvilken Overbevisning han ikke tog i Betænkning at udtale, til Trods for at hans egen Søn derved kom paa Listen over de Medlemmer af det opløste Folketing, hvis Genvalg han derfor maatte fraraade.

Hans Interesser var mangesidige. Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse havde fra sin Stiftelse i ham en varm og nidkær Ven, hvorfor han blev Medlem af dens Bestyrelse, da han flyttede til København, et Hverv, han med særlig Forkærlighed røgtede til sin Død. Han var en af den slesvigske Hjælpeforenings første og stadige Kommittenter. Efter længe at have været et virksomt Medlem af Bestyrelsen for Selskabet til Trykkefrihedens rette Brug valgtes han 26/1 1848 til dets Formand og virkede

som saadan til dets Opløsning 13/9 1850, da det ved Grundloven var blevet overflødig. For Haveselskabet var han Formand i en Række Aar fra 1849, 1849–58 Medlem af Landhusholdningsselskabets Lovkommission og fra 1850 Medlem af Komiteen angaaende Forstvæsenet. 1853 blev han Direktør i Bibelselskabet, fra 1862 dets Vicepræsident. 17/11 1853 var han Medstifter af Understøttelsesselskabet for trængende Contoirbetjente og deres Enker og derefter dets Formand til sin Død. 1861 valgtes han til Repræsentant i Brandforsikringsselskabet Danmark og genvalgtes 1863.

Han elskede alle Former for Kunst: Kobberstik, af hvilke han havde en udmærket Samling, der vistnok var den største og bedste private i Danmark, Maleri, Billedhuggerarbejder, Teater- og Digtekunst. Den 10/1 1856 valgtes han til Medlem af Kunstforeningens Bestyrelse og genvalgtes 4/2 1858 og senere. Som ung var han Medlem af BØRUPS Selskab, hvor han selv optraadte som Skuespiller, og han var hele Livet en flittig og ivrig Teatergænger, for hvem baade det gamle og det nye og nyeste (HOSTRUP) fandt Naade, naar det virkelig havde Værd. Hans Skuespillere var PHISTER og gamle ROSENKILDE. Digtekunsten elskede han; HOLBERG, som var hans Yndlingsdigter, kunde han næsten udenad, navnlig hans Komedier og Peder Paars; dernæst fulgte EWALD, OEHLENSCHLÄGER og WESSEL samt SHAKESPEARE og SCHILLER. Selv forsøgte han sig i Digtekunsten, men selvkritisk brændte han uden Barmhertighed næsten ethvert Digt, han havde prøvet at skrive. Endelig elskede han baade Verdenshistorien og især Fædrelandets Historie, HOLBERGS Historie læste han den ene Gang efter den anden, og SAXO i A. S. VEDELS Oversættelse var han endnu en Gang i Færd med at læse, da han blev kastet paa Dødslejet. Næsten daglig læste han en Prædiken eller et Stykke af en Andagtsbog i Hjemmet tillige med Salmer, han selv havde udvalgt, og saavel i Hjørring som i København var han hver Søndag en stadig Kirkegænger. I Hovedstaden foretrak han Holmens Provst, Dr. theol. BALTHASAR MÜNTER og Sognepræst N. G. BLÆDEL ved Garnisons Kirke. Han havde en sund Sjæl i et sundt Legeme, arbejdede med usædvanlig Raskhed og Lethed, foretog jævnlige Fodvandring (endnu knap et Aar før sin Død kunde han gaa halv-

trede Mil paa een Dag) og erindrede stadig, at »Morgenstund har Guld i Mund.« Hertil kan føjes, hvad »Dagbladet« meddelte, at han »øvede en udstrakt privat Velgjørenhed, at han stedse, saa vidt hans Evner strakte, redebont ydede den Hjelp, som hans gode Hjerter tilskyndede ham til at række de sande Trængende«, hvorfor »de vare Mange, som med Smerte modtog Budskabet om hans Død.«

Fra 30/10 1861 var han Besidder af det Brinck-Seidelinske Fideikommiss (S. 934) efter sin ældre Broder, for hvem han havde administreret det siden 9/6 1845 (S. 1366f). Efter Konferensraad L. BRINCK-SEIDELINS Død arvedes det af Sønnen Proprietær HANS BRINCK-SEIDELIN (S. 1462).

I København boede han ifølge Vejviseren 1846–50 Vesterbro MNr 56 (en Del af Husnr. 67), 1851–54 Frederiksholms Kanal MNr 238 (Husnr. 6), 1855–56 Vesterbro 32 og 1857–65 Vesterbro 32 A (Husnr. 72).

† 14/7 1865, »Fredag Aften silde, efter sex Ugers Svagelighed og fjorten Dages Sygeleie«, i København (Vesterbrogade 72) af »Arthritis anomala«, bisat 21/7 i Frederiksberg Kirke, begravet 26/8 paa Frederiksberg Assistens Kirkegaard (1926: Solbjærg Kirkegaard) (Frederiksberg Kbg.). Provst MÜNTER fungerede.

Hans Død anmeldtes i Adresseavisen; Dagbladet for 17/7 s. A. bragte hans Nekrolog, og Illustreret Tidende for 6/8 s. A. havde paa Bladets Forside et stort Billede af ham samt paa de 3 forreste Sider en meget udførlig Nekrolog, hvorfra mange af ovennævnte Oplysninger om ham stammer.

Hans Enke sad i uskiftet Bo.

~ 31/12 (eller 30/12) 1815 »i Huset« paa Frederiksberg af Sognepræsten paa Frederiksberg J. FRECHLAND (Trinit. Kbg.) MARIE ELISABETH KRAG (KRAGH), * 29/5 1790 i København, døbt 13/6 i (dansk) Garnisons Kirke, Datter af Tjener hos Grev SCHIMMELMANN, senere Koffardikaptajn (og forarmet Godsejer?) JOHAN KRAG (KRAGH) († 1802?) og ANNE KIRSTINE HANSDATTER († efter 1808?). Ved Vielsen 1815 benævnes hun LISE MEILBYE fra Borgergade 148 (senere Husnr. 120).

Om hende og hendes Mand har deres Søn HANS' Husbestyrerinde Frk. A. PAASKE i 1939 fortalt:

»Som yngre var Amtsforvalter BRINCK-SEIDELIN i Ministeriet. Meningen var, at han skulde være Amtmand, men da han forelskede sig i en ung Pige, som var i Huset hos hans Forældre, Datter af en forarmet Godsejer, maatte hun ud blandt Fremmede. Hendes Navn var LISE KRAG. Da den unge Mands Forældre ikke syntes om Partiet, anbragte han hende i en Præstegaard, hvor Brylluppet senere stod, da han blev Amtsforvalter i Hjørring.

Han var en anset Mand, interesserede sig meget for Plantageplantning, var selv med dertil; naar han saa kom hjem træt og fugtig, sagde han gerne til sin Hustru: aah giv mig en ren Sjorte lille Lise. En Gade i Hjørring blev opkaldt efter ham. Da Stænderforsamlingen var i København, var han en af de 12 vise Mænd, som blev sendt derover.

Da han tog sin Afsked, fik han af alle Amtsforvalterne i Kongeriget Danmark en pragtfuld Vase fra den kgl. Porcelænsfabrik, paa den ene Side et Maleri af Kong FREDERIK DEN SYVENDE, paa den anden Side Amtsforvalterboligen i Hjørring. Senere flyttede han til København, boede paa Vesterbro i Vinhandler Drejers Gaard.

Der var 4 Sønner og 4 Døtre, Hans, Frederik, Johan og Vilhelm, Mariane, Christiane, Sofie og Marie. I Hjemmet blev der holdt Huslærer til Sønnerne og Lærerinde til Døtrene. Men da Drengene en Dag i Kaadhed havde klippet et af Skøderne af Lærerens Kjole, bleve de sendt til Aalborg Latin-skole.«

Konferensraadinde M. E. BRINCK-SEIDELIN boede som Enke 1866 Vesterbrogade 72, 1867 Christiansholmsvej (1869: Nyvej) 4, 1868–72 Platanvej 3st, 1873 Alhambravej 14 og 1874 Hauchsvej 12.

† 19/4 1874 paa Frederiksberg (Hauchsvej 12) af organisk Hjertesygdom, begravet 27/4 fra Frederiksberg Kirke paa Solbjerg Kirkegaard (Monumentl. mod Nord No. 2).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 23/4:

»At Conferensraadinde MARIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN den 19de ds er hjemkaldt af Gud, meddeles af hendes dybtsørgende Børn.

Bisættelsen finder Sted Mandagen den 27de ds. Kl. 12 i Frederiksberg Kirke.«

Boet overdroges til Deling mellem de 2 Svigersøn-

ner, de 2 ugifte Døtre og de 3 Sønner, idet den yngste Søn havde udstedt Afkald.

9 Børn: S. 1461–1468.

g. CHRISTIANE SOPHIE BRINCK-SEIDELIN, * 25/2 1790 (i Raadhusstræde, København), døbt 19/3 i Helligaands Kirke. Hendes 7 Faddere se S. 937 f.

Hun blev indskrevet som Klosterfrøken (Konventualinde) i Vemmetofte adelige Jomfrukloster. Ifølge Hof- og Statskalenderen modtog hun kvart Hæving 1806–1811/17, 1811/17–1830 nød hun halv Hæving, og fra 1831 til sin Død var hun i 1ste Afdeling og nød som saadan fuld Hæving (350 Rbd.) og havde Bolig og Underhold paa Klostret. Som Klosterfrøken hørte hun til Rangforordningens 3. Klasse Nr. 3. Ved Folketællingen 1834 var den 44aarige Frøken Brinck-Seidelin den næstyoungste af de 8 Konventualinder, der foruden Priorinden boede paa Klostret.

† 18/8 1858 paa Vemmetofte Kloster, begravet 24/8. Som Klosterfrøken blev hun bisat i Kapellet i den umiddelbart ved Klostret liggende Dyrehave; Kapellet nedreves 1872, efter at de der henstaaende Kister Aaret før var blevet nedgravet paa Kirkegaarden. Indskriften¹² paa hendes Kisteplade, der sammen med de andre 47 Plader blev ophængt i Klosters Kirke, lyder:

CHRISTIANE SOPHIA BRINCK-SEIDELIN.
Conventualinde i Vemmetofte Kloster.

Født 25de Februar 1790. Død 18de August 1858.

Psal. 23. V. 4.

Dødsfaldet meddeltes i Adresseavisen 24/8:

»Den 18de August hjemkaldte Gud ved en rolig Død vor inderlig elskede Søster CHRISTIANE SOPHIE BRINCK-SEIDELIN, Conventualinde i Vemmetofte-kloster, i sit 69de Aar, efter flere Aars tiltagende Svagelighed. Alle, der kjendte den Hensovede, ville med Agtelse og Kjærlighed bevare Erindringen om hende, hvis Hjerte slog varmt for alt Ædelt og Godt og trofast i Gjærning fulgte disse Følelser.

Paa egne og Sødskendes Vegne.

L. C. BRINCK-SEIDELIN.«

Ugift.

KONFERENSRAAD HANS BRINK-SEIDELINS 4 BØRN AF 2. ÆGTESKAB MED HENRIETTE CATHRINE LEDERER

(Se S. 927 og 938).

h. MARIANE MAGDALENE BRINCK-SEIDELIN, * 6/7 1802 paa Eriksholm, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 22/8. Hendes 6 Faddere se S. 938.

Hun blev 19 Aar gammel gift med Sognepræst HANS WIINHOLT i Falslev ved Mariager Fjord; her fødtes deres 2 ældste Døtre 1823 og 25; den ældste Datter HENRIETTE blev baaret til Daaben af sin Mor-moder, og Morfaderen var blandt Fadderne. Blandt Fadderne til deres tredie Datter SOPHIE, født 1828 i Moltrup ved Haderslev, var Faderens Stedmoder Bispinde NANNA BOISEN, efter hvem Nr. 2 var opkaldt; NANNA WIINHOLT ægtede 1845 Vinhandler LÜTZEN i Haderslev og fik 9 Børn; hendes 2 Søstre, der fik 2 Børn hver, rejste til Tyskland.

Efter 19 Aars Ægteskab var hun Enke i 23 Aar, hun boede til sin Død i Enkesædet i Moltrup, efterlod sig 3 gifte Døtre.

† 4/7 1864 pludselig under et Besøg i Haderslev hos sin Datter NANNA LOUISE BOISENIA ADELAIDE CAROLINE WIINHOLT og Svigersøn Vinhandler LUDVIG FRANTZ CHRISTOFFER LÜTZEN, efter Lægens Formening af et Slagtilfælde, begravet 7/7 i Moltrup (Moltrup Kbg.).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 9/7 af hendes 2 Brødre:

»At vor kjære, elskelige Søster MARIANE MAGDALENE VIINHOLDT, Enke efter Præst VIINHOLDT i Moltrup, er død i Haderslev, 62 Aar gammel, efter kortvarig Sygdom bekjendtgjøres sørgeligst for Slægt og Venner.

Kjøbenhavn, den 7de Juli 1864.

A. BRINCK-SEIDELIN.
Postmester.

L. BRINCK-SEIDELIN.
Conferentsraad.«

~ 5/5 1822 i Aagerup Kirke HANS WIINHOLT, * 17/11 1785 »om Natten Kl. imellem 11 og 12« i Vesterborg Præstegaard, hjemmedøbt 22/11, i Kirken 28/12, Søn af Sognepræst CHRISTIAN DITLEV WIINHOLT (1747–87, 1771–79 residerende Kapellan i Tirsted, Skørringe og Vejleby, 1779–87 Sognepræst i Vesterborg og Birket paa Lolland) og Hustru ANNA

HANSEN (c. 1743–98, ~ 1) 1772, 4 Børn, ~ 2) 1788 PETER OUTZEN BOISEN, 1762–1831, 1787–1831 Sognepræst i Vesterborg og Birket, fra 1802 Forstander for det af ham i sin Præstegaard oprettede Seminarium, 1805–31 Biskop over Lolland-Falsters Stift, 1 Søn; Biskop BOISEN ~ 2) 1799 ANNA (NANNA) NANNESTAD, 1775–1853, 9 Børn).

HANS WIINHOLT kom 1797 i Nakskov Skole, hvorfra han blev Student 1804; 1808–10 var han Lærer i Tysk ved Borgerdydsskolen, blev 26/10 1814 cand. theol. med Haud, var derefter i 1½ Aar Huslærer hos sin Broder, der da var Overførster i Laurvigs Grevskab, blev 11/12 1816 personel Kapellan i Tølløse og Aagerup hos Sognepræst Hans TEILMANN († 1822), ordineret 8/1 1817, 23/5 1821 Sognepræst i Falslev ved Mariager Fjord og 11/5 1825 i Moltrup og Bjerning Nord for Haderslev.

WIINHOLT, der bl. a. udgav »Om Menneskets høie Forpligtelse til Lydighed mod Øvrigheden« (1831), omtales som en »brav, dygtig og kristelig Mand«.

† 16/4 1841 i Moltrup, begravet 23/4. Efterlod sig Enke og 3 ugifte Døtre. Paa Kirkegaarden fandtes en Mindesten paa hans Gravsted.

Dødsfaldet meddeltes af hans Enke i Berlingske Tidende 20/4:

»Fredagen den 16de April behagede det Livets og Dødens Herre ved en stille og rolig Død efter 5 Ugers tiltagende Svagelighed at bortkalde til et bedre Liv min uforglemmelige dyrebare Mand, vore Børns ømme og trofaste Fader HANS WIINHOLT, Sognepræst for Moltrup og Bjerning Menigheder, i hans Alders 56de og vort Egteskabs 19de Aar, efterat han paa forskellige Steder har med Retsindighed og Troskab forvaltet det præstelige Embede i omtrent 24 Aar; hvilket herved bringes til fraværende Slægt og Venners Kundskab af hans nedbøiede Enke, der med 3 Døttre efterlever og med dem bittert føler, hvad vi ved hans tidlige Død have tabt.

M. WIINHOLT
født BRINK-SEIDELIN.«

3 Døtre.¹³

i. CARL LUDVIG FERDINAND BRINCK-SEIDELIN, * 1804 i København, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 1/7. Hans 7 Faddere se S. 938.

† 28/4 1815 paa Eriksholm, begravet 4/5 paa Aagerup Kirkegaard.

Hans Forældre meddelte Dødsfaldet i Berlings Danske Statstidende 1/5:

»At det har behaget Gud den 28de d. M. ved Døden at bortkalde vores inderlig elskede Søn CARL LUDVIG FERDINAND, i sit Alders 12te Aar, bekendtgøres herved sørgeligst Paarørende og Venner, om hvis Deeltagelse i vores Sorg vi uden skriftlig Bevidnelse, som frabedes, ere overbeviste.

Erichsholm, den 30te April 1815.

H. C. BRINCK SEIDELIN, født LEDERER.

BRINCK SEIDELIN.«

j. AUGUST FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, * 2/11 1805 i København, hjemmedøbt, i Holmens Kirke 3/1 1806. Hans 5 Faddere se S. 938.

† 5/4 1806 i København, »hvor han og fik Jord-Paakastelse«, begravet 13/4 paa Aagerup Kirkegaard.

k. AUGUST FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, * 13/7 1808 paa Eriksholm, hjemmedøbt, i Aagerup Kirke 7/8. Hans 6 Faddere se S. 938.

Han blev Student 1828 fra Roskilde med Haud, immatrikuleredes 22/10 s. A. og blev cand. phil. (11/4) 27/4 1829.

Ikke faa af dette Aars Studenter fik siden et anset Navn.¹⁴ Blandt Studenterne fra 1828 var de saakaldte »4 store og 12 smaa Poeter«, en Benævnelse, som FREDERIK BARFOD, der ligeledes blev Student dette Aar, fandt paa. De store var H. C. ANDERSEN, A. L. ARNESEN, F. J. HANSEN og HOLLARD NIELSEN. Blandt de 12 smaa Poeter var FR. PALUDAN-MÜLLER, FREDERIK BARFOD og BRINCK-SEIDELIN. Mærkeligt nok synes der ikke at foreligge noget trykt fra sidstnævnte.

I Københavns Vejviser nævnes cand. phil. BRINCK-SEIDELIN 1844–45 i Christianshavn Strand MNr 51, 1846–50 Ny Vestergade MNr 210 (Husnr. 8) og 1851 Kongens Nytorv MNr 1 (Hotel du Nord) (en Del af nuværende Magasin).

I 1840erne kom hans Brodersøn HANS BRINCK-SEIDELIN fra Hjørring til Hovedstaden. »Hans bedste Glæde var, naar han besøgte sin Onkel AUGUST; medens denne lavede The, løb HANS ned og hentede Fløde og Brød. At Onkel AUGUST havde været saa god imod ham, glemte han aldrig; da han fik Fideicommisset [1865], gav han ham 1200 Kr. om Aaret. Samme Onkel var i 17 Aar forlovet med en ung Pige fra Fredensborg, og da han syntes ikke, der var Udsigt til Giftemaal, hævdede han Forlovelsen, men ved Juletid inviterede Familien ham til Fredensborg som sædvanlig, og da saa CONSTANCE begyndte at spille de gamle Tremulanter, tog jeg hendes Haand og sagde: skal vi lade det være som det har væt og vaaren.« Og gift blev de.

Fra 27/9 1852 til 1864 var AUGUST BRINCK-SEIDELIN *Postmester* og Toldoppebørselskontrollør i Christiansfeld, men blev i Marts 1864 afsat af Civilkommissærerne og fik 28/10 s. A. Afsked af den danske Konge.

Han vendte tilbage til København, hvor han i Vejviseren nævnes 1865 i Aabenraa 23¹, 1866 Victoriagade 6st, 1867 Dannebrogsgade 21¹, 1869–70 Sct. Knudsvej 4st, 1871 Absalonsgade 15¹, 1872 Nørregade 35ⁱⁱ, 1873–74 Forhaabningsholms Alle 3st, 1875 Forhaabningsholms Alle 27 Ast, 1876–77 Svanemosegaardsvej 6 og 1878 Vesterbrogade 131¹.

† 17/2 1878 paa Diakonissestiftelsens Hospital paa Frederiksberg af Ileus (Tarmslyng), begravet 24/2 fra Emmaus Kirke (Diakonissestiftelsens 1876 opførte Kirke) (paa Solbjærg Kirkegaard) (Frederiksberg Kbg.).

Dødsfaldet anmeldtes i Berlingske Tidende 22/2:

»At Gud den 17de Februar har hjemkaldt min trofaste Ægtefælle, pensioneret Postmester AUGUST FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, meddeles Slægt og Venner af hans dybtsørgende Hustru.

Jordfæstelsen finder Sted fra Diakonissestiftelsens Kirke Søndagen den 24de Februar Kl. 1.«

I Henhold til Ægteparrets Testamente af 14/3 1866 overtog hans Enke Boet som Universalarving.

~ 27/12 1852 »i Hjemmet« i Fredensborg (Fredensborg Kbg.) sin Kusine FREDERIKKE ANTOINETTE CONSTANCE MARIA LILLIENSKIOLD, * 20/6 (eller 20/4) 1812 i København,

Datter af daværende Kaptajn i Søetaten PETER CARL LILLIENSKIOLD (* 1767 paa Lilliendal ved Vordingborg, 1812–15 Inspektør ved Nyboders Drengeskole, 1817 kar. Kommandør, 1817–18 Overlods paa Sct. Croix, boede derefter i Danmark, † 1839 i Fredensborg) og Hustru PAULINE LEDERER (* 1776 i Aarhus, ~ 20/1 1800 i Horsens, † 1855 i Fredensborg, S. 1250).

CONSTANCE var Nr. 6 af 7 Søsken, hvoriblandt var Major CARL GUSTAV LILLIENSKIOLD (1801–79, R), CHARLOTTE EMILIE (1803–40, ~ 1827 Overauditør, Kammerjunker FREDERIK STEPHANUS THORKE LIN, 1794–1840, han ~ 1) 1821 CHARLOTTE ELISABETH TUXEN, 1795–1872, skilt) og PAULINE HENRIETTE LILLIENSKIOLD (1807–61), der døde ugift i Christiansfeld.

Hun boede som Enke 1879 i Smallegade 50 i et af Diakonisser bestyret Pensionat for 12 ældre svagelige Damer, hvilket – oprettet 1874 – fra 1876 havde til Huse i Diakonissestiftelsens tidligere (1865–76) Moderhus i Villaen Smallegade 50 og 1885 afløstes af Sygehjemmet Sarepta, Peter Bangsvej 8.¹⁵

† 13/12 1884 om Eftermiddagen i sit Hjem Danmarksgade 5st. paa Frederiksberg, begravet 19/12 (Frederiksberg Kbg.).

Dødsfaldet anmeldtes i Berlingske Tidende 16/12 af hendes Slægtninge Professor theologiae H. V. STHYR (senere Biskop og Kultusminister) og dennes første Hustru SOPHIE LOUISE ELISABETH LILLIENSKIOLD, der var Datter af en Fætter til den Afdøde:

»Fru CONSTANCE BRINCK-SEIDELIN, f. LILLIENSKIOLD, Enke efter Postmester BRINCK-SEIDELIN, døde igaar Eftermiddags.

Søndag den 14de December 1884.

LOUISE STHYR. VALDEMAR STHYR.«

Ifølge hendes Testamente af 24/1 1883 var hendes Søsterdatter Frøken CLARA ADLER i Flensborg indsat til eneste Arving til Boet, der efter Fuldmagt overdroges Professor H. V. STHYR (hvis Svigermoder var født ADLER).

Et SEIDELINSK Signet fra c. 1730, som Biskop H. V. STHYRS anden Hustru ELISABETH LILLIENSKIOLD (1861–1946) faa Aar før sin Død forærede til Billedhugger HENNING SEIDELIN, har hun muligvis arvet efter Fru CONSTANCE BRINCK-SEIDELIN eller dennes Mand.

Ingen Børn.

GAARDEJER, EXAM. JUR. CLAUS FRIDERICH SEIDELINS 5 (6) BØRN AF 1. ÆGTESKAB MED BIRGITTE SOPHIE PETERSEN

(Se S. 955 og 966).

a. KAREN HENRIETTE BERTHELINE SEIDELIN, * 19/3 1809 paa Hjortholm, hjemmedøbt 30/3, i Førslev Kirke 11/1 1810. Tjente 1830 paa Ulriksdal i Godsted Sogn under Stamhuset Engestofte paa Lolland.

† 22/4 1871 i Saltø Skov af Nervesygdom, begravet 29/4 i Fodby Sogn.

Enkemanden sad i uskiftet Bo.

~ 8/7 1834 i Brønshøj Kirke NIELS JØRGEN KANN, * 31/7 1801 paa en Gaard i Øxenhaven ved Bobjerg i Lunde Sogn, Sunds Herred, Svendborg Amt, hjemmedøbt, i Lunde Kirke 6/9, Søn af Skytte,

senere Skovrider ERNST FREDERIK JOHANSEN KANN (* c. 1768, † 23/1 1839 »i Skoven ved Lungholm i Olstrup Sogn«, efter eget Ønske begr. 31/1 paa Taagerup Kgd.) og Hustru MARIE NIELSDATTER (* 1766 i Gudbjerg, Svendborg Amt, døbt 25/4, ~ 13/9 1797 sst., † 30/10 1835 i Hyldtofte, begr. 5/11 paa Taagerup Kgd.).

Faderen, der kaldtes FREDERIK KANN, skal 1787 have været Forst- og Jagtbetjent under Stamhuset Hvedholm ved Faaborg, var 1797 Skytte paa Mullerup i Gudbjerg Sogn, hvor han blev viet, og hvor den ældste Søn fødtes; Skytten var 22/6 1798–2/5 1803 Ejer af et Bolsted med en af ham selv bygget Gaard (bestaaende af 1 Længde Stuehus og 2

Længder Ladehus, assureret for 700 Rd.) i Øxehaven, kaldet Skovgaarden og Øxehaven (hvor de 2 næste Børn fødtes 4/7 1799 og 1801), ved Bobjerg i Lunde Sogn, med tilhørende Jorder af Ager og Eng Htk. 2 Tdr. 3 Fdk. 2 Alb. og Skovskylde 1 Skp. 3 Fdk. 2 Alb., købt for 1000 Rd. og solgt for 1803 Rd.; efter en ganske kort Tid som Skytte paa Orebygaard ved Saksjøbing blev han Skytte og senere Skovrider paa Lungholm i Olstrup Sogn ved Rødby og boede som saadan i mange Aar i Hyldtofte i Nabsognet Taagerup.

Moderen MARIE NIELSDATTER var Nr. 2 af 7 Søsken, Datter af (gamle) Gaardmand NIELS CHRISTENSEN (* c. 1735, 2/1 1764–15/7 1812 Fæster af en Gaard i Gudbjerg under Mullerup Gods, † 29/1 1820 sst., efterlod sig 5 Børn, hvoriblandt Gaardmand PEDER NIELSEN, * 1778 sst., døbt 1/11, fra 15/7 1812 Fæster af Gaarden efter sin Fader) og Hustru JOHANNE JØRGENDATTER (* c. 1742, trolovet 10/10 og ~ 18/11 1763 sst., † 3/9 1824 sst.), Datter af den tidligere Fæster af samme Gaard Gaardmand JØRGEN HANSEN (* c. 1710, † 1763 i Gudbjerg, begr. 25/4) og 2. Hustru KAREN GORMSDATTER.

NIELS JØRGEN KANN, der var den tredieældste af Søskeneflokken, blev vaccineret 11/6 1805 af Sognepræst BØVING i Vignæs (ved Orebygaard), konfirmeret 1816 i Taagerup Kirke og uddannet som Forstmand og Jæger i Fyrstendømmet Waldeck i Tyskland. 1832 blev han *Skovrider* paa Lindholm i Gevninge Sogn, hvor deres 8 Børn fødtes 1835–48. Først i 1850erne forlod han Lindholm, boede 1855 og 60 i Kirke-Saaby Sogn og blev 1867 Skovrider paa Saltø, boende i Fodby Sogn, efter sin ældste Broder JOHAN HENRIK KANN (* 30/10 1797 i Gudbjerg Sogn, døbt 1/11, var 1818 Skovrider paa Engestofte, 1823 paa Fuglsang og fra 1824 paa Saltø, boende i Fodby Sogn, † 12/7 1867 sst. af Nyrebetændelse, begr. 18/7; havde 4 Sønner i 1., 2 Sønner og 1 Datter i 2. Ægteskab). Efter NIELS JØRGEN KANN'S Hustrus Død styrede Datteren BIRGITTE Hus for ham.

I Forbindelse med sit 50 Aars Jubilæum som Skovrider blev NIELS JØRGEN KANN, »Bestyrer af De Plessenske Fideicommisgodser Saltø og Harrested hørende Skove«, 26/10 1882 kongelig udnævnt til virkelig Forstraad med Rang i 6. Klasse Nr. 2.

† 6/1 1887 i Fodby Sogn, begr. 12/1. I Arveafgift betalte de 4 Børn 67 Kr. 50 Øre.

8 Børn.

Et af deres Børn var den kendte Førstelærer i Fensmark MAGNUS KANN (1841–1916), dimitteret 1861 fra Jonstrup

Seminarium, 1863–1906 Førstelærer og Kirkesanger i Fensmark, 1872–93 Formand for Fensmark Syge- og Begravelseskasse, 1877 Stifter af De forenede sjællandske Sygekasser, 1894 Dannebrogsmænd, 1894–1910 Medlem af Sygekassenævnet for Danmark, desuden Sogneraadmedlem samt Medstifter af samt Bestyrelsesmedlem i Fællesforeningen for Danmarks Brudgforeninger fra 1896.

En anden Søn RUDOLF KANN (1844–91) blev Skovrider paa Lindholm efter sin Fader, og de 2 yngste var Tvilling-søstre MARIE KANN (1848–1924), der havde en Broderforretning i Næstved, og BIRGITTE KANN (1848–1910), konf. 1864 i Kirke-Saaby Kirke, ~ 25/2 1876 i Karrebæk Kirke (Fodby Kbg.) Skovrider ved Hæcheberga i Sverige ERNST FREDERIK KANN (* 1849 paa Fussingø i Aalum Sogn, boede 1870 som 20aarig Forstassistent hos sin Farbroder i Skovriderboligen i Bidstrup i Fodby Sogn, † 29/9 1876 paa Frederiks Hosp. i Kbh., begr. 6/10 paa Gevninge Kgd. 1 Søn, * 22/12 1876 paa Saltø).

b. CLAUS FREDERIK BERTEL SEIDELIN, * 27/12 1810 paa Hjortholm, hjemmedøbt 4/1 1811, i Førslev Kirke 13/1. Han boede fra 1811 hos Faderen i Hallagermagle i Krummerup Sogn, i hvis Kirke han blev konfirmeret 2/4 1826.

Da den 15aarige CLAUS en Torsdag Aften i Juli 1826 mellem Kl. 9 og 10 var ude med sin Bøsse for at jage Vildt, blev han, da han gik i Renen (den opløjede Jordstrimmel mellem 2 Marker) paa ANDERS THOMSENS Lod, tiltalt af ANDERS THOMSEN, der i flere Dage havde set CLAUS og dennes Faders Karle gaa paa hans Mark, naar de var paa Jagt, og derfor nu vilde »hæmme denne Uskik«; han havde taget sit ladte Gevær med for eventuelt at skyde et Stykke Vildt. CLAUS svarede, at han ikke gjorde nogen Skade ved at gaa i Renen, men herover blev THOMSEN vred og kaldte CLAUS en Svinhund; hidkaldt af Skænderiet kom SEIDELIN'S Karl CHRISTEN MADSEN, der havde været ude at flytte Kreaturer; han sagde, at der ingen Skade var sket paa THOMSENS Mark, og at det ikke var noget skæde ud for eller holde Hus for eller gøre noget Spræl for paa Marken saa sildig om Aftenen; THOMSEN bad MADSEN holde sin Kæft og beklagede sig over, at 4 Mænd gik i hans Sæd hver Nat; MADSEN benægtede dette og bad THOMSEN holde sin Kæft, hvorpaa THOMSEN – i Selvforsvar? – satte sin Bøsse mod MADSENS Bryst eller Mave og stødte til ham, denne stødte derpaa – med Bøssen eller en Knytnæve? – til THOMSEN, saa denne satte sig paa Rumpen; siden forklarede THOMSEN, at han blev ligesom bevidstløs, og da han derefter gik hjem, løb Blodet fra et Saar paa højre Kind; MADSEN mente, at Saaret maatte skyldes, at THOMSEN i Faldet havde stødt sig paa sit Gevær.

Herefter anlagde Husmand ANDERS THOMSEN af Hal-

lagermagle Sag mod Karlen CHRISTEN MADSEN sst. for reelle Injurier. De paagældende blev afhørt ved Antvorskov Birks Politiret 25/7 og 29/7, CLAUS dog uden at aflægge Ed paa Grund af sin Alder. CHRISTEN MADSEN paastod sig frifundet, hvorimod THOMSEN krævede ham straffet efter Loven samt anførte, at CHRISTEN MADSENS Forklaring ikke burde staa til Troende, da han – skønt endnu ikke fyldt 30 Aar – 2 Gange var dømt for Tyveri og sidste Gang til 3 Aars Arbejde i Københavns Fæstning, hvilket MADSEN vedgik.

Den 2/8, da Dommen skulde afsiges, havde Parterne afgjort Sagen mellem sig i Mindelighed, hvorfor den hævedes ved Retten.

CLAUS SEIDELIN var i 1830 endnu hjemme hos Faderen, bestyrede 1834 en Gaard i Krummerup Sogn, var 1840 før sit Bryllup Tjenestekarl hos sin Søster EMILIE og Svoger i Flinterup, 1841 Kvæg-handler i Maribo, 1842–44 Indsiddet og Mælkeforpagter i Glostrup, 1846–53 *Mælkeforpagter* paa Jægerkroen i Ishøj Sogn (ved Køge Bugt), 1860 paa Meilgaard i Taarnby Sogn og ved sin Død paa Vibeholm paa Brøndbyøster Mark.

† 21/6 1864 paa Vibeholm, begravet 26/6 paa Brøndbyøster Kirkegaard.

Enken fik 8/9 1864 Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo.

~ 24/10 1840 i Brønshøj Kirke ANNA SOPHIE WIEDER, * 21/12 1815 i Maribo, hjemmedøbt 31/12, i Kirken 16/8 1816, Datter af Møllersvend VIEDER PEDERSEN og HENRIETTE HOLM. Konfirmeret Paasken 1830 i Maribo. Kom 27/11 1838 fra Maribo til Brønshøj Sogn som Tjenestepige, boede ved sin Vielse i Vanløse.

† 29/9 1871 (paa Vibeholm) i Brøndbyøster Sogn, begravet 8/10.

Arvinger var hendes 5 myndige Børn.

10 Børn: S. 1468–1470.

c. HANS HENRIK SEIDELIN, * c. 1814. Da hans Daab ikke er fundet, vides det ikke med Sikkerhed, om han er Søn af Faderens 1. Ægteskab.

† 7/4 1815 i Krummerup Sogn, 1 Aar gammel, begravet 16/4.

d. EMILIE DORTHEA SEIDELIN, * 6/2 1816 i Hallagermagle, hjemmedøbt 24/2, i Krummerup Kirke 23/12 s. A. Hun fulgte med sin Moder, da hun rejste fra sin Mand til Egeslevmagle, og her blev EMILIE konfirmeret i (Foraaret) 1830; ved Moderens Død i Maj s. A. kom hun midlertidig til Kirkesanger PETERSEN i Egeslevmagle (S. 968), men senere til Slagelse, hvorfra hun 1831 rejste til Faderen i Hallagermagle, i 1834 boede hun ogsaa hos ham – paa Vanløsehøj, og i 1836 boede hun ogsaa i Vanløse, da hun stod Fadder til sin yngste Halvbroder CARL FREDERIK (S. 969 og 1384), og ved sin Vielse 2 Aar senere ligeledes.

† 29/8 1869 i Bjergskoven, (Kirke-)Saaby Sogn, begravet 6/9.

Enkemanden sad i uskiftet Bo med Datteren MATHILDE SOPHIE (HANSEN, ANDERSEN, HANSDATTER), gift med NIELS CHRISTIAN JENSEN i Jylland, og 3 Sønner. Skifte 16/12 s. A. (Lejre Herred): 285 ÷ 39 = 246 Rd., hvoraf Manden arvede 123 Rd. + 24 Rd., hvert Barn 24 Rd.

~ 7/4 1838 i Brønshøj Kirke HANS ANDERSEN, * 11/6 1813 i Bjergskoven, hjemmedøbt 12/6, i Saaby Kirke 18/7, Søn af Husmand sst. ANDERS HANSEN (* 1783 i Herslev Sogn, døbt 15/6, † 26/10 1863 som Aftægtsmand hos Sønnen Hestehandler HANS ANDERSEN i Bjergskov Huse, begravet 3/11 i Saaby) og Hustru MAREN OLSDATTER (* 1784 i Allerslev Sogn, døbt 3/3, † 15/3 1869 i Saaby Sogn, begravet 20/3).

Konfirmeret 1827 i Saaby, hvor han ogsaa boede ved Vielsen 1838. Var 1839 og 40 Husmand i Ødemark i Flinterup Sogn 1 Mil Nord for Sorø, fra senest 1844 til 1/10 1851 Husmand i Ske-Tostrup i Haraldsted Sogn 1½ Mil Nord for Ringsted, fra 1/10 1851 Husmand og Hestehandler (Pranger) i Bjergskov Huse i Saaby Sogn.

† 22/1 1877 i Bjergskov Huse, hængte sig, begravet 29/1 i Saaby Sogn.

Da Enken ikke havde Raad til at føde sin Hest, solgtes den for 21 Kr. Datteren MATHILDE SOPHIE HANSEN, gift med NIELS CHRISTIAN JENSEN i New Zealand, arvede 23 Kr. 34 Øre, som ikke afhentedes og derfor indsattes i Statskassen. De 3 Sønner var alle Arbejds mænd i København. 4 Børn: S. 1470 f.

HANS ANDERSEN ~ 2) 4/2 1870 i Saaby Kirke MAREN CHRISTENSDATTER (CHRISTENSEN), * 31/1 1841 i Saaby, døbt 13/6 i Kirken, Datter af Husmand sst. CHRISTEN OLSEN (* 1787 i Ordrup i Sonnerup Sogn (Nabosogn til Saaby), døbt 29/7, † 14/3 1850 i Saaby af Brystsyge, begravet 19/3; ~ 1) METTE CATHRINE LARSDATTER, * c. 1789, † 2/10 1826 sst., begravet 6/10) og 2. Hustru KIRSTEN OLSDATTER (* 30/4 1800 i Vester Saaby, døbt 15/6 i Saaby Kirke, ~ 9/2 1827 sst., † 17/3 1870 som Fattiglem i Saaby Sogn, begravet 26/3).

I hans 2. Ægteskab var 3 Børn: EMILIE DORTHEA HANSEN, * 1870 i Bjergskov Huse, Saaby Sogn, KIRSTEN HANSINE HANSEN, * 1872 sst., og FREDERIK CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN,¹⁰ * 1876 sst.

MAREN CHRISTENSDATTER ~ 2) 15/12 1877 i Saaby Kirke JENS NIELSEN, * 16/3 1838 i Nørre Hvalsø, døbt 5/6 i Kirke Hvalsø Kirke, Husmand i Bjergskov Huse, Saaby Sogn, † 3/2 1906 sst., begravet 10/2. Mindst 1 Søn.

MAREN CHRISTENSDATTER boede sine sidste Aar som Enke vistnok hos ovennævnte Søn FR. CHR. SEIDELIN HANSEN (i Saaby Sogn?) og døde 4/4 1914 i Bjergskov, Saaby Sogn, begravet 11/4.

e. IDA SEIDELIN, * 15/5 1819 i Hallagermagle, hjemmedøbt 24/6, i Krummerup Kirke 1/12. Hun tog sikkert i 1822 med Moderen til Egeslevmagle, efter dennes Død 1830 var hun en kort Tid hos Kirkesanger PETERSEN samme Sted og kom saa til sin Moster og Onkel Postmester THOMSEN (S. 967 f., 1256), hos hvem hun boede 1834 i Skomagergade i Roskilde. I 1840 og ved sin Vielse 3 Aar senere var hun Husjomfru hos sin ældste Søster og Svoger Skovrider KANN paa Lindholm.

Hun fødte sin Mand 8 Børn, hvoraf Halvdelen døde smaa. Som Enke blev hun boende i Sakskøbing som Detailhandlerske.

† 5/2 1894 i Sakskøbing, begravet 12/2.

Da Boets Værdi var under 4.500 Kr., betaltes 50 Kr. 63 Øre i Arveafgift af de 3 Børn Bogholder i København H. VICTOR W. JENSEN, I. CATHINKA JENSEN, gift med Gaardejer og Brygger RASMUS NIELSEN paa Holebygaard, og Købmand i Maribo WILHELM T. JENSEN.

~ 18/3 1843 i Gevninge Kirke LARS PETER JENSEN, * 14/9 1814 i Roskilde, hjemmedøbt, i Domkirken 30/10, Søn af JENS LARSEN i Klosterhusene og Hustru METTE MADSDATTER.

Malermester i Sakskøbing fra 1/12 1842. Boede 1880 hos Sønnen OLAF RYE SEIDELIN JENSEN, der var Buntmager sst. og døde 1882.

† 28/3 1883 sst., begravet 2/4.

Enken sad i uskiftet Bo. 8 Børn: S. 1471 f.

f. CHRISTIAN HENRIK SEIDELIN, * 18/8 1822 i Egeslevmagle Sogn, døbt 15/12. Efter Moderens Død 1830 lovede Kirkesanger PETERSEN sst. at beholde CHRISTIAN »til Forsørgelse og Oplærelse i de 2 første Aar, imod at Faderen udreder aarlig til Hjælp til hans Klædning 16 Rbd. Sedler« (S. 968); derefter var han (hos Faderen?) i Krummerup Sogn til 1833, i 1834 hos Faderen paa Vanløsehøj, hvor han nok forblev hos sin Stedmoder efter Faderens Død. I Paasken 1837 blev han konfirmeret i Helligaands Kirke i København. 1839 tog han fra Vanløse til Hvidovre, hvorfra han c. 1845 flyttede til Rødovre.

I c. 35 Aar boede CHRISTIAN SEIDELIN paa *Islemark* i Rødovre Sogn, indtil 1861 som Tjenestekarl, fra 1862 som Husmand, *Jordbruger* og Avlsbestyrer.

Den 9/9 1849 blev Menig af Første lette Infanteribataillon, første Kompagni Nr. 42 CHRISTIAN HENRIK SEIDELIN *Dannebrogsmand* (S. 1354).

† 5/4 1879 paa Islemark i Rødovre Sogn af Tyfus, begravet 12/4.

Enken blev siddende i uskiftet Bo med Børnene FREDERIK SEIDELINS og SOPHIE BIRGITTE SEIDELINS Samtykke.

~ 15/6 1852 i Brønshøj Kirke (Rødovre Kbg.) BARBARA KIRSTINE (CHRISTINE) RASMUSSEN, * 6/8 1825 paa Islemark, døbt 18/9 i Rødovre Kirke, Datter af Jordbruger sst. RASMUS PEDERSEN (* 28/8 1791 i Rødovre Sogn, døbt 4/9, † 20/9 1869 af Alderdom som Aftægtsmand paa Islemark, begravet 25/9) og Hustru JOHANNE LARSDATTER (* 7/8 1788 i Rødovre Sogn, døbt 10/8, ~ 2/7 1824 i Rødovre Kirke, † 24/1 1865 af Alderdom paa Islemark, begravet 31/1).

Konfirmeret 26/4 1840 i Rødovre. Af hendes 9 Børn blev kun en Søn og en Datter voksne.

Som Enke boede hun en Tid lang sammen med sin ældste Søn Mælkeforpagter FREDERIK SEIDELIN i

Utterslev, efter hvis Død 1898 sst. hun blev boende alene i Brønshøj, ved sin Død Frederikssundsvej 178^l.

† 25/3 1907 paa Kommunehospitalet i København af Knældelse og Lungebetændelse, begravet 1/4 fra Kommunehospitalet paa Rødovre Kirkegaard af Sognepræst N. J. WAMBERG (Brønshøj Kbg.).

Datteren SOPHIE BIRGITTE SEIDELIN, gift med Jordbruger CHR. TH. LARSEN i Islemark, som havde bekostet Begravelsen, fik udleveret Moderens Efterladenskaber til 20 Kroners Værdi samt et Restdepositum fra Hospitalet paa under 100 Kr.

9 Børn: S. 1472 f.

GAARDEJER, EXAM. JUR. CLAUS FRIDERICH SEIDELINS 4 BØRN MED SIN TJENESTEPIGE, SENERE HUSHOLDERSKE ANE KIRSTINE HANSDATTER

(Se S. 955 og 961 f., 1254 f.).

a. JULIE SEIDELIN, * 28/12 1817 i Krummerup Sogn, hjemmedøbt af Jordmoderen s. D.

† 29. s. M., 1 Dag gammel, sst., begravet 7/1 1818.

b. JULIE FREDERIKSDATTER SEIDELIN, * 11/11 1818 i Egeslevmagle Sogn, muligvis paa Stenmaglebjerggaard (S. 957), hjemmedøbt s. D., i Kirken 10/1 1819. Vaccineret 2/7 1828 af Bataillonskirurg FROST i Næstved. Moderen oplyste i Maj s.A., at af hendes 2 Døtre var den ene hos sin Mormoder, den anden hos en Indsidders OLE JENSEN (S. 962). I 1828 blev Moderen gift med Husmand PEDER JENSEN, og hos disse boede JULIE i 1831, da hun under Afhøring angaaende hendes Stedfaders Tyveri bevidnede, at han havde tvunget hendes Moder til at deltage i det; hun fortalte Retten, at hun ikke kendte sit Tilnavn, da hun var et Slegfredbarn (S. 1255). Hun blev konfirmeret 18/4 1833 i Krummerup Kirke og er herefter nok kommet ud at tjene; i 1834 boede hun hverken hos Faderen i Vanløse eller hos Moderen i Slagelse (S. 964 og 1255). Ved sin Død var hun Tjenestepige hos Spækhøker HANS HANSEN i Slagelse.

† 20/10 1841 i Slagelse, begravet 24/10 (Sct. Peders Kbg.).

Hun døde hos Husmand PEDER JENSEN i Hvids

Hus paa Carlsgaards Mark under Antvorskov og efterlod sig en Fyrretræs Kiste, en gul- og to rødstribede Hvergarms Kjoler, en stor Vadmels Kjole, 3 Særke, 3 Korsklæder og 2 Kurve, et rødt og et rødtternet Forklæde, et rødt Tørklæde og en Hue, et sortstribet Forklæde, 2 gamle Hvergarms Klædninger, et Forklæde og et Par Strømper, alt vurderet til 9 Rd. 2 Mk. 8 Sk. og solgt 11/11 ved Auktion for 12 Rd. 4 Mk. 5 Sk.

Til Arv blev 16 ÷ 13 Rd. = 3 Rd., hvoraf 1½ Rd. tilfaldt Søsteren KAREN KIRSTINE, der ogsaa fik godtgjort godt 6 Rd. for Begravelsen, og 1½ Rd. arvedes af Moderen ANE KIRSTINE HANSDATTER, men da denne var død (S. 1716) i Fattighuset kort efter Datterens Død, tilfaldt Beløbet 24/12 s. A. Slagelse Købstads Fattigkommissær til Vederlag for Moderens Begravelse.

Ugift.

c. KAREN KIRSTINE FREDERIKSDATTER SEIDELIN, * 20/8 1820 paa Fødselsstiftelsen i København, døbt 26/8 sst. – Hun kaldes ofte KAREN KIRSTINE HANSEN eller HANSDATTER. Moderen oplyste i Maj 1828, at af hendes 2 Døtre var den ene hos sin Mormoder, den anden hos en Indsidders OLE JENSEN (S. 962). I 1834 boede hun hos sin Moder i Antvorskov i No. 4 Huset i Slagelse Sct. Peders Sogn, i hvis Kirke hun blev konfirmeret 10/4 1837 –

ifølge Kancelliets Resolution 29/3 1836, uagtet hun ikke besad de lovbefalede Kundskaber; hendes Kundskaber og Opførsel var »maadelig«; ved Konfirmationen boede hun hos Moderen i Carlsgaards-huset og rejste 14/5 1838 fra Moderen i No. 4 Huset til Indsieder HANS HANSEN i Antvorskov Lystskovfoged-Hus, her boede hun ikke i 1840, men var 1841 Tjenestepige i Slagelse, og ved Vielsen 1844 tjente hun hos Bager FRØLICHS Enke sst. I 1845 bor hun mærkeligt nok som Indsieder i Hallagermagle By, Krummerup Sogn, med sin 1aarige Datter JULIE, men ikke med sin Mand. (Ved Folketællingen 1840 bor hendes Moder derimod som Inderste i Antvorskov i Hus sammen med Inderste og Daglejer HANS HANSEN og Inderste og Daglejer PEDER HANSEN og disses Familier).

I 15 Aars Ægteskab fødte hun 7 Børn, hvoraf 5 døde smaa; 2 Døtre blev gift og boede i og ved Slagelse. Som Enke boede hun 1860 i Landsgrav og 1873 i Gl. Brorup, hhv. i Slagelse Sct. Peder og Sct. Mikkels Sogn.

† 31/5 1878 af Lungebetændelse paa Gammel Brorupgaard i Slagelse, begravet 7/6 (Sct. Mikkels Kbg.).

Efterlod sig intet til Skifte (Antvorskov Birk).

~ 15/5 1844 i Slagelse Sct. Mikkels Kirke SØREN SØRENSEN, * 29/8 1812 i Sørbylille i Sludstrup Sogn, hjemmedøbt, i Kirken 4/10, Søn af Husmand sst. SØREN MAURITZEN og MARIE JENS DATTER. Konfirmeret 1827 sst.

Fra 1844 Husmand og Daglejer i Slagelse Sct. Peders Sogn, først i Hyllerup til c. 1858, derefter i Landsgrav.

† 29/12 1859 paa Slagelse Mark, begravet 2/1 1860 sammen med 2 af sine Børn (Sct. Mikkels Kbg.).

Enken sad i uskiftet Bo (Slagelse).

7 Børn.

d. JULIUS FREDERIKSEN SEIDELIN, * 27/4 1823 i Hallagermagle, hjemmedøbt s. D. af Jorodemoderen, i Krummerup Kirke 28/9.

Efter at Moderen 1827 rejste fra Faderen, blev JULIUS FREDERIKSEN, som han hyppigst kaldes, hos denne i Hallagermagle (S. 962), men efter Moderens Bryllup med Husmand PEDER JENSEN boede han hos dem, først i Sørbymagle, derefter paa Gyldenholms Mark i Kirkerup Sogn (S. 1255).

† 4/9 1831 paa Gyldenholms Mark i Kirkerup Sogn.

GAARDEJER, EXAM. JUR. CLAUS FRIDERICH SEIDELINS SØN MED ANNE MARGRETHE PEDERSDATTER

(Se S. 955 og 961 f., 1255).

NIELS SEIDELIN, * 11/8 (ifølge Sorø Kbg.; maa-ske snarere 11/6?) 1825 i Kongebrohuset, hjemmedøbt 12/6 (S. 961), i Sorø Kirke 11/12 (ifølge Kbg. døbt 11/12 i Kirken); Moderen bar selv Barnet, desuden stod en kvindelig Fadder hos, og endelig var MADS NIELSEN ved Kongebroen Fadder.

C. F. SEIDELIN aflagde Ed paa ikke at være Fader

til NIELS – eller NIELSEN SEIDELIN, som han hyppigst kaldes. Da Drengen var 1 Aar gammel, blev Moderen gift med Husmand CHRISTEN CHRISTIANSEN i Lille-Ebberup i Bromme Sogn, hos dem boede NIELS de næste 8 Aar.

† 13/1 1835 i Lille-Ebberup, begravet 18/1 paa Bromme Kirkegaard.

GAARDEJER, EXAM. JUR. CLAUS FRIDERICH SEIDELINS 4 BØRN AF 2. ÆGTESKAB MED JOHANNE CHRISTOPHINE LUND

(Se S. 955 og 969).

a. FREDERIKKE MARIE SEIDELIN, * 13/3 1828 i Hallagermagle, hjemmedøbt s. D. af Jordermoderen, i Krummerup Kirke 27/7. – Ved et Forhør 2 Maaneder efter hendes Fødsel benægtede Moderen, at C. F. SEIDELIN var Pigens Fader, hvilket Moderens Forældre derimod ikke nærede Tvivl om (S. 962 ff.). Efter Ordre fra Amtmanden maatte Moderen 12/8 forlade SEIDELINS Gaard, og en Maaned efter fik hun Stilling som Kokkepige i Næstved. I Februar 1831 blev hun gift med SEIDELIN og vendte tilbage til Gaarden i Hallagermagle, næste Aar flyttede Familien til Vanløsehøj, hvor SEIDELIN i 1834 boede med 2 Børn af 1. Ægteskab samt sin 2. Hustru og dennes 6aarige Datter. Ved SEIDELINS Død 1835 var Enken og 6 Børn Arvinger, men ikke FREDERIKKE MARIE. Dennes Moder blev boende i Vanløse og giftede sig igen 1840.

FREDERIKKE MARIE opholdt sig fra 1843 til Maj 1849 hos sin ældste Halvsøster og Svoger Skovrider KANN paa Lindholm som deres Plejebarn, derefter tog hun til København og var efter et Ophold i Kirke-Helsing Mejerse paa Avlsgaarden Kammergave i Munke-Bjergby Sogn fra 4/5 1852 til 1/11 1856, da hun tog til Slagelse Sct. Peders Sogn og derfra 16/5 1860 for at blive gift.

† 2/5 1865 i Vedbysønder i Ottestrup Sogn, begravet 8/5.

~ 6/6 1860 i Gudum Kirke NIELS HANSEN, * 3/6 1830 i Mullerup, Drøsselbjerg Sogn, døbt 11/7, Søn af HANS JENSEN (* 1803 i Tersløse, † 19/9 1851 i Korsør?) og Hustru ANNE MARIE HANSDATTER (* 1806 i Munkebjergby-Bromme Sogn, ~ 20/9 1828 i Bromme Kirke, † 8/2 1841 i Nordrup Sogn?).

NIELS HANSEN var Hjulmand og Husmand i Gudum til c. 1862, derefter i 50 Aar Hjulmand i Vedbysønder i Ottestrup Sogn.

† 22/12 1912 paa Slagelse Sygehus, begravet 29/12 paa Ottestrup Kirkegaard.

3 Børn: S. 1473 f.

NIELS HANSEN ~ 2) 10/8 1865 i Slagelse Sct. Mikkel's Kirke KAREN MARGRETHE CHRISTIANSDATTER, * 8/9 1825 i Borød-Flinterup, Lynges Sogn, hjemmedøbt 11/9, i Lynges Kirke 6/11, † 25/1 1914 paa Sorterup Alderdomshjem, begravet 1/2 paa Ottestrup Kirkegaard.

b. KAREN HENRIETTE BERTHELINE SEIDELIN, * 21/2 1831 i Hallagermagle, døbt 29/6 i Krummerup Kirke.

† 20/1 1832 sst., begravet 23/1.

c. SØN, * 13/1 1834 i Brønshøj Sogn.

† 20. s. M. sst., 7 Dage gammel, begravet udøbt 27/1.

d. CARL FREDERIK SEIDELIN, * 24/1 1836 i Vanløse, døbt 20/3 i Brønshøj Kirke, konfirmeret 7/4 1850 sst. Han blev født 9 Maaneder efter Fadrens Død, efter hvem han arvede 429 Rd. Inden 1855 forlod han Moderen og Stedfaderen i Vanløse.

FREDERIK SEIDELIN var Bryggerkarl og Arbejdsmand i København, hvor han ved Hustruens Død, 2 Dage efter Sønnens Fødsel, boede Roskildevvej 47, ved Sønnens Død i Marts 1863 Vinstrupsvejen (1898: Henrik Ibsens Vej), begge i Frederiksberg Sogn, og ved sin egen Død Helsingørgade 15.

† 6/9 1867 paa Frederiks Hospital i København af gangræna pulmonum, begravet 12/9 Kl. 12 paa Assistens Kirkegaard (Frederiks Hospitals Kbg.).

Hans ældre Halvbroder Jordbruger og Dannebrogsmænd CHR. SEIDELIN paa Islemark, som var Forlover ved Brylluppet i 1862 og Fadder for Sønnen s. A., besørgede Begravelsen.

Han efterlod sig Gangklæder, vurderet til 10 Rd., samt en Obligation paa 100 Rd. Overskuddet blev $119 \div 48 = 71$ Rd., som udlagdes til Frederiks Hospital, der for Kur og Pleje fordrede 79 Rd. 2 Sk.

~ 26/1 1862 i Rødovre Kirke HANNE MARIE RASMUSSEN, * 21/3 1839 paa Islemark, døbt 2/6 i Rødovre Kirke, konfirmeret 3/4 1853 sst., Datter

af Hjulmand og Jordbruger sst. RASMUS ANDERSEN (* 1793 i Herstedøster, døbt 18/8 s. A., konfirmeret 9/4 1809 sst., † 4/3 1869 paa Islemark, begravet 9/3 paa Rødovre Kgd.) og 2. Hustru BODIL JENS-DATTER (* 1/8 1809 paa Islemark, hjemmedøbt 6/8 af Præsten, i Rødovre Kirke 17/9, ~ 13/3? 1829 sst., † efter 1869).

† 14/11 1862 i Frederiksberg Sogn i Barselseng, begravet 18/11.

Da Boets ubetydelige Værdi var under 90 Rd., blev Manden siddende i uskiftet Bo uden at betale Arveafgift. – Sønnen døde 4½ Maaned gammel hos sin Moders Forældre paa Islemark, men begravedes paa Frederiksberg Kirkegaard.

1 Søn: S. 1474.

SILKE- OG KLÆDEKRÆMMER HANS HENRIK SEIDELINS 9 BØRN MED PETRA BIRGITTE BENZON

(Se S. 973 ff.).

a. CHRISTIAN SEIDELIN, * 7/4 1806 i København, døbt 22/6 i Helligaands Kirke. Af hans 5 Faddere var 2 Medlemmer af Slægten BENZON (S. 974 og 1702).

† 31/3 1809 sst. af Kighoste, begravet 3/4 paa Assistens Kirkegaard.

b. HANS SEIDELIN, * 22/1 1808 sst., døbt 13/5 sst. Af hans 5 Faddere var 2 Medlemmer af Slægten BENZON (S. 974 og 1702).

† 12/5 1815 af Inflammation, begravet 15/5 sst.

c. CHRISTIAN THEODOR SEIDELIN, * 3/8 1809 sst., døbt 17/9 sst., blev 24/5 1812 af Reservekirurg C. JØRGENS indpodet med Kokopper. Konfirmeret 10/10 1824 i Helligaands Kirke.

Han var ansat ved Københavns borgerlige Artilleri, først som Bombarderer, fra 24/3 1834 som Sekondløjtnant; den 29/4 1838 udtraadte han efter Ansøgning af Nummer og blev ansat à la suite ved Korpset; den 28/4 1841 afskedigedes han i Naade.

Den 25/4 1835 tog han Borgerskab som *Boghandler* i København og blev 18/1 1837 optaget paa Boghandlerforeningens Liste som Rabatberettiget; Firmaet hed C. T. SEIDELIN. Ifølge Københavns Vejviser 1836–38 boede Boghandler og Løjtnant C. T. SEIDELIN, der »har et Leiebibliothek«, Christianshavns lille Torvegade MNr 132 B (senere Husnr. 8 B).

Efter faa Aars Forløb hævdede han sin Forretning i København og etablerede sig 1838 som Bog- og

Papirhandler i Trondhjem. Han var rabatberettiget ved Etableringen, udslettedes 12/4 1865, men optoges paany 22/10 1873 og blev 11/11 1873 Medlem af den norske Boghandlerforening.

Sammen med GUTZON HANSEN drev han 1847–48 en Expeditions-Boghandel »Hansen og Seidelin« i København (S. 1284).

† 27/4 1882 i Trondhjem.

~ 20/2 1861 i Trondhjem JAKOBINE SUSANNE BRECHAN, * 20/2 1833 (eller 21/2 1832) i Trondhjem, Datter af Skibsfører PETER OLUF BRECHAN (* 10/1 1797 i Trondhjem, † 19/3 1842) og CORNELIA SUSANNE DONS (* 16/4 1808 i Trondhjem, ~ 15/1 1829, † 19/6 1859 sst.).¹⁷

† 23/5 1910 i Trondhjem.

Ingen Børn.

d. CLAUD LUDVIG SEIDELIN, * 22/4 1811 i København, døbt 23/6 i Helligaands Kirke; kun Forældrene var Faddere. Han blev 20/6 1813 af Reservekirurg C. JØRGENS indpodet med Kokopper og 22/4 1827 konfirmeret i Helligaands Kirke.

C. L. SEIDELIN benævnes i Vejviseren Kontorist til 1845, derefter *Skrivelærer* i København. Han har rimeligvis været ansat ved en af de mindre Skoler, muligvis en Privatskole; i Hovedstaden var der 162 Skoler i 1853; han nævnes ikke paa Listen over de 111 Lærere, der 31/12 1857 var ansat ved de kommunale Skoler i København.¹⁸

Lærer C. L. SEIDELIN boede hjemme hos Foræl-

drene i Købmagergade 12¹ (MNr 22) sammen med sine Søskende Skræddersvend CASPAR F. AUGUST og CHRISTINE MARIE SEIDELIN samt en Plejesøster KAREN MARIE FATZLER (* c. 1817 i København, † efter 1850). Efter Moderens Død 1865 flyttede han sammen med Søsteren til Mikkalbryggersgade 18¹ (MNr 89, Hjørnet af Lavendelstræde, S. 975), hvor han boede til sin Død.

† 12/7 1871 i København af Bronchitis, begravet 19/7 (Helligaands Kbg.).

Hans Søster meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 18/7:

»Onsdagen den 12te Juli hensov, efter flere Dages Lidelser, min kjære Broder, Lærer CLAUD LUDVIG SEIDELIN, 60 Aar gammel, hvilket herved bekendtgjøres paa egne og fraværende Slægtninges Vegne.

MARIE SEIDELIN.

Begravelsen finder Sted fra Frue Kirke Onsdag den 19de Ds., Kl. 1 præcise.«

Med Fuldmagt fra den ældre Broder i Trondhjem overtog Søsteren Boet efter at have betalt 176 Rd. i 4 % Arveafgift af 4400 Rd.

Ugift.

e. CASPAR FREDERIK AUGUST SEIDELIN, * 25/1 (eller 15/1) 1813 i København, døbt 16/5 i Helligaands Kirke. Hans 3 Faddere se S. 974. Konfirmeret 5/10 1828 i samme Kirke.

C. F. A. SEIDELIN var Skræddersvend og boede hjemme i Købmagergade hele sit Liv.

Hans Moder bestemte i sit Testamente 1853, at »da det desværre har vist sig, at min Søn CASPAR FREDERIK AUGUST SEIDELIN i lige saa høj Grad som hans Broder HANS CHRISTIAN mangler den fornødne Karakterfasthed til at bestyre Pengeanliggender«, skulde den ham tilfaldne Arv indsættes i Overformyndet; Sønnen døde dog før sin Moder.

† 3/10 1855 af Phthisis (Lungetuberkulose) paa Almindelig Hospital, som fordrede 16 Rd. 78 Sk. af Boet, men han efterlod sig intet; begravet 7/10 paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kbg.).

Ugift.

f. PETER EGGERT SEIDELIN, * 21/11 1814 i København, døbt 7/5 1815 i Helligaands Kirke. Hans 3 Faddere se S. 974.

† 9/2 1816 sst. af Kighoste, begravet 18/2 paa Assistens Kirkegaard.

g. CHRISTINE MARIE SEIDELIN, * 13/8 1816 sst., døbt 8/9 i Helligaands Kirke. Hendes 3 Faddere se S. 974. Hun blev 3/8 1822 indpodet med Kokopper af Reservekirurg C. JØRGENS og blev konfirmeret 7/10 1832 i Helligaands Kirke.

Hun boede i Hjemmet i Købmagergade indtil Moderens Død 1865, da hun arvede 6.516 Rd. samt de i Moderens Testamente nævnte Ejendele (S. 974 f.). Derefter boede hun Mikkalbryggersgade 18¹ sammen med Broderen C. L. SEIDELIN, hvis Bo hun arvede ved hans Død 1871.

Sine sidste 24 Aar boede hun med en Tjenestepige i forskellige københavnske Lejligheder, saaledes 1875–77 Skt. Hans Torv 30st, 1878–89 Guldbergsgade 9¹, 1890–92 Nørrebrogade 49^{III} og derefter til sin Død Ravnsborg Tværgade 3¹. I Guldbergsgade beboede hun i 1880 en 5 Værelses Lejlighed til en halvårlig Leje paa 200 Kr.

† 13/11 1895 i København af Mavekræft, begravet 19/11 Kl. 12 fra Skt. Johannes Kirke paa Assistens Kirkegaard (Skt. Johannes Kbg.).

Ifølge hendes 21/3 1891 oprettede Testamente toges Boet under Behandling af Eksekutorerne Overretsprokurator J. H. MUNDT og en VOGELANG. I 7 % Arveafgift betales 2731 Kr. 39 Øre.

Ugift.

h. HANS CHRISTIAN SEIDELIN, * 5/6 1818 i København, døbt 26/7 i Helligaands Kirke. Hans 3 Faddere se S. 974. Konfirmeret 6/4 1834 i Helligaands Kirke.

Om HANS CHRISTIAN, der rejste fra Hjemmet inden 1840, bestemtes i hans Forældres Testamente 1845, at hans Arvepart til sin Tid skulde indsættes i Overformyndet, »da han ikke besidder den fornødne Karakterfasthed til at bestyre Pengeanliggender, og det er at befrygte, at han om kort Tid vilde forøde sine Arvemidler og derved blive bragt i Armod og Elendighed.« Han døde dog kun 2 Maaneder efter Moderen, inden dennes Bo var opgjort.

Ved Hørsholm Birk dømtes Bagersvend HANS CHRISTIAN SEIDELIN af Nivaa og 12 andre unge Mænd den 15/8 1865 for at have fornærmet Politiet og været de af Politiet givne Ordre overhørig.

Baggrunden herfor var, at de Søndag den 30/4 1865 havde samlet sig foran Teglværket Sølyst som Protest mod, at dettes Ejer Grosserer HASTE havde indkaldt en Del tyske Arbejdere, som nu var ankommet, trængte ind i Gaarden, slog nogle Ruder itu og forlangte, at Tyskerne skulde bortjages.

Næste Søndag 7/5 samledes flere Hundrede Mennesker atter foran Teglværket; de efterkom ikke de tilstedeværende Politibetjentes Opfordring til at spredes i Ro, men trængte under Hujen og Skrigen ind i Teglværkets Gaard, skubbede Betjentene til Side (saa en af disse blev temmelig stærkt saaret), sprængte Døren til Opgangen til Tyskernes Opholdsværelse og drev dem ud. Først herefter lykkedes det at adspredde Mængden.

De 2 Ledere idømtes hhv. 5 og 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød, 9 andre – hvoriblandt SEIDELIN, den næstældste af dem alle, – idømtes hver en Mulkt paa 4 Rd. for at have undladt at efterkomme Politiets Ordre om at forføje sig bort, opfordret andre til det samme, været med i de Klynger, der stødte Betjentene til Side og trængte ind i Teglværkets Gaard og ind i den Port, hvorfra der var Adgang til Tyskernes Opholdsløjliged. De 2 sidste idømtes mindre Mulfter. Mulfterne samt Salærer til Aktor Prokurator LANGKILDE og Defensor Prokurator ALSTED var at udrede inden 15 Dage.¹⁹

† 17/9 (Skifteprot.) eller 18/9 (Kbg.) 1865 i Nivaa, begravet 24/9 i Karlebo.

Ved sin Død boede Bagersvend (eller Arbejdsmand) H. C. SEIDELIN i Nivaa hos Ægteparret Husmand ANDERS HANSEN og REGINA HARNISCH, som forklarede Skifteretten, at Afdøde kun ejede de allernødvendigste Gangklæder, der var meget gamle og næsten værdiløse, nemlig et Par gamle Benklæder, 2 Skjorter, der blev givet ham med i Kisten, 2 Par gamle Træsko, en gammel islandsk Nattrøje og et gammelt, uldent Halstørklæde; han havde ingen Vest, og den eneste gamle Frakke, han havde haft, havde han solgt kort før. Ejendelene overtoges af hans 3 Søskende, efter at de havde betalt den deres Broder idømte Mulkt og Aktionsomkostninger 6 Rd. 4 Mk. 11 Sk., Begravelsesomkostninger 43 Rd. 3 Mk. 4 Sk. samt Skifteomkostninger.

Ugift.

i. JOHANNES HENRIK EMIL SEIDELIN, * 22/10 1823 i København, døbt 19/4 1824 i Helligaands Kirke. Hans 4 Faddere se S. 974.

† 30/5 1833 sst. af Kirtelsyge, begravet 4/6 paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kbg.).

HOF- OG UNIVERSITETSBOGTRYKKER ANDREAS SEIDELINS 3 BØRN AF 1. ÆGTESKAB MED JACOBINE MARGRETHE CATHRINE ANDREA (Se S. 977 og 985).

a. SABINE MARIANE SEIDELIN, * 10/12 1807 i København, døbt 29/1 1808 i Vor Frue Kirke. Hendes 5 Faddere se S. 987. Konfirmeret 10/10 1824 sst. af Stiftsprovsten Professor CLAUSEN.

SABINE SEIDELIN var fra før 1840 til mellem 1850 og 55 Privatlærerinde og Selskabsdame hos Pastor V. H. H. VISBY (1807–95), der 1835 havde ægtet en Datter af Udgifveren af Meyers Fremmedordbog, MARIE CATHRINE HELENE MEYER (1813–81), med hvem han 1836–56 fik 4 Sønner og 6 Døtre; han

var 1833–44 Kapellan i Tikøb, Hornbæk og Hellebæk, 1844–60 Sognepræst i Vester Velling og Skern (Vest for Randers), blev 1856 Provst, 1860–87 Sognepræst i Strøby og Varpelev NV for Store Hedinge og 1883 R. af Dbg.

Om hende skrev en af Provst VISBYS Sønner, Tandlæge FREDERIK VISBY (1839–1905) i 1905²⁰:

»Vor »Tante BINE«, ∴ Frk. SABINE SEIDELIN var Datter af kongl. Hofbogtrykker S. i Kbhvn. (Capt. Lieutn. ved det borgerlige Artilleri, hvorfor der i

hine Dage var Skilderhus og Vagt uden for hans Bolig). I en Række af Aar, vist fra vores Forældres Bryllup af, var hun Medlem af vor Kreds, blev vor kjærlige Lærerinde og senere i Livet Familiens fuldtro Veninde. Hun henlevede sine senere Aar i Randers, hvor hun havde et sorgløst Udkomme, og vandt mange Venner. Hun var Svigerinde til General BAUDITZ, Pastor OLESEN og Prof. BERGSØE, hvis Brodersøn er den bekendte Digter WILHELM BERGSØE.«

Blandt Minder fra Tikøb nævner han følgende Tildragelse: »Tante SABINE«, som ogsaa er festligt klædt, træder med tændt Lys hen for Speilet mellem Vinduerne for at rette paa sit Haar. I et Nu staar Gardinerne i Flamme, Gardin-Buen brænder, alt synes mig rødt, idet »MAREN« ilfærdigt springer ind efter »sin Dreng«, der selvfølgelig skriger i vilden Sky. Da jeg næste Morgen ser min Moder, ligger hun med begge Hænder indhyllede i Servietter, fyldte med revne Kartofler. Resolut havde hun ved at klynge sig i den brændende Gardinbue revet denne ned og saaledes begrændset Ilden, men fik derved flere Brandsaar.

Senere fortæller han, at »vor Gouvernante Frk. SABINE SEIDELIN« 1844 drog med dem fra Tikøb til Vester Velling, med Vogn fra Tikøb til København, hvor der overnattes, næste Morgen om Bord paa Hjuldampskibet Iris, der holdt ind under Espergærde, Hornbæk og Hellebæk, hvor Flagene kippede til Afsked. Sent om Aftenen naaede Aarhus, hvor man overnattede i Fullings Gæstgivergaard, – og hvor han maatte dele Seng med Gouvernanten, hvilket han fandt meget generende. Næste Dag bededes i Randers, og om Aftenen 28/5 (eller 23/6) naaede Kusken med 3 Voksne, 5 Børn og diverse »Pakkenelliker« til deres fremtidige Hjem; Flyttegodset fulgte senere.

Da Biskop N. E. ØLLGAARD fra Viborg i 1840'erne var paa Visitats i Vester Velling Præstegaard, og Pastor VISBYS Forgænger i Embedet, den botanikkyndige Provst HENRIK GÖTZSCHE (nu i Øster

Velling) havde forevist en sjælden Plante, *Linnaea borealis*, blev der musiceret paa Fløjte og Klarinet af Organist L. LARSEN fra Randers, som derefter akkompagnerede Præstefruen og Frk. SEIDELIN, der sang tostemmige Sange, bl. a. »Husker du – Gurre«.

I 1848 var Frk. SABINE SEIDELIN i Vester Velling Fadder for Præsteparrets 7. Barn HERMAN ANDREAS SEIDELIN VISBY, i hvis Efterslægt SEIDELIN-Navnet blev benyttet.²¹

SABINE SEIDELIN, der holdt meget af at male, boede fra før 1860 i Randers, i 1860 »udenfor Nørreport Nr. 724« sammen med den 60aarige Enke CHARLOTTE LOUISE KØLBERG og den 38aarige ugifte OLIVE MARIE KØLBERG, der begge var beskæftiget ved Haandarbejde.

† 15/2 1888 i Randers, begravet 22/2.

Dødsfaldet meddeltes i Randers Amtsavis 18/2:

»Vor kjære gamle Søster, Frøken SABINE MARIANE SEIDELIN, er død den 15de ds., hvilket med Vemod bekjendtgjøres af hendes Søkende.

Begravelsen sker Onsdagen den 22. ds. fra Ligkapellet.«

Ifølge sit Testamente, af hvilket Overretssagfører BAUMANN i København var Eksekutor, stiftede hun 1888 »Frøken Seidelins Legat« med 200 Kr. til Randers Kirke, mod at den vedligeholdte hendes Gravsted til 1937.

Ugift.

b. DIDERICH CHRISTIAN SEIDELIN, * 11/10 1810 i København, døbt 23/11 i Vor Frue Kirke. Hans 5 Faddere se S. 987.

† 2/7 1813 sst. af Mæslinger, begravet 5/7 fra Vor Frue Kirke.

c. DØDFØDT SØN, * 30/6 1812 sst. (S. 987), begravet 2/7 paa Assistens Kirkegaard (Vor Frue Kbg.).

HOF- OG UNIVERSITETSBOGTRYKKER ANDREAS SEIDELINS
8 BØRN AF 2. ÆGTESKAB
MED MARIA ELISABETH CLAUSEN

(Se S. 977 og 987).

d. CHRISTIANE MARIE SEIDELIN, * 18/11 1815 i København, døbt 1/1 1816 i Vor Frue Kirke. Hendes 3 Faddere se S. 988.

CHRISTIANE SEIDELIN, der var sindssyg, var 1841–54 gift med Statistikeren, Professor i Statsøkonomi A. F. BERGSØE og – efter 4 Aars Enkestand – 1858–71 med Overlærer LUDVIG OLESEN, hvem hun overlevede i 20 Aar. Begge Ægteskaber var barnløse.

Hendes Forlover ved Brylluppet i 1841, da hun boede (hos Moderen? S. 988) paa Kongens Nytorv MNr 355, var hendes Morbroder Garmester JOHAN FERDINAND CLAUSEN i Købmagergade. – Ifølge Familietraditionen kastede hendes Elsker sig ud fra Rundetaarn ved hendes Bryllup 1841. Tildragelsen omtales ikke i Adresseavisen; Københavns Begravelsesvæsens Protokoller nævner 2 Selvmord fra denne Tid, begge ved Hængning, en 60aarig Bryggerkarl 23/12 og en 46aarig Murersvend 30/12; den eneste Mand, der døde 24/12, var en 27aarig Skolelærer – af Tyfus.

Efter sin første Mands Død boede Professorinde C. BERGSØE 1855 Larslejsstræde MNr 162–163, 1856–57 Lille Strandstræde 24 (MNr 63), 1858 Overgaden neden Vandet MNr 168 (senere Husnr. 9) og derefter Frederiksborggade 7 (MNr 140).

Som Enke fra 1871 boede Enkefru C. M. OLESEN først Evaldsgade 4^I, 1873–75 (sammen med sin yngre Søster) Gammel Kongevej 94^I, 1876 Saxogade 6^{II}, 1877–79 Østersøgade 108^{III}, 1882–90 Nørregade 35 Mb^{II} og 1891 Vodroffsvej 2 C^{II}. Ved Folketællingen 1890 boede den 74aarige Enkefru OLESEN, der »lever af Pension og Formue«, i Nørregade 35 med en 59aarig Tjenestepige fra Svendborg; i samme Hus, paa fjerde Sal i Mellembygningen, boede Organist ved Helligaands Kirken, Komponisten THOMAS LAUB.

† 31/12 1891 i sit Hjem i Frederiksberg Sogn, begravet 5/1 1892 paa Assistens Kirkegaard (Frederiksberg Kbg.).

Hun havde 17/1 1882 oprettet Testamente, kgl.

konf. 25/4 s. A., ifølge hvilket Broderen Justitsraad SEIDELIN skulde være Eksekutor, men da han ikke ønskede at befatte sig med Boet, overtoges dettes Behandling af Overretssagfører BAUMANN, der sluttede det 12/1 1907, hvorefter der betaltes 1443 Kr. 27 Øre i Arveafgift.

~ 1) 24/12 1841 i Vor Frue Kirke i København (viet af Hofprædikant, Dr. theol., Kapellan ved Holmens Kirke B. MÜNTER (Helligaands Kbg.)) ADOLPH FREDERIK BERGSØE, * 7/1 1806 i København, døbt 2/7 i Vor Frue Kirke, Søn af Læge i København, Litterat og Optiker JOHANNES (HANS eller JOHAN FREDERIK) BERGSØE (* 18/1 1760 i København, døbt 24/1 i Skt. Petri Kirke, 1774 Student fra Christiania, 1795 cand. med., † 7/3 1818 i København (Raadhusstræde 3, MNr 45) af Apopleksi, begravet 14/3 paa Assistens Kgd. (Helligaands Kbg.) og Hustru ELLEN MULE MONRAD (* 17/10 1767 i København, døbt 21/10 i Trinitatis Kirke, ~ 25/9 1795 Kl. 12 i Finderup Kirke (Dollerup Kbg.), † 6/1 1817 paa Frederiks Hospital i København af Kræft, begravet 13/1 paa Assistens Kgd. (Vor Frue Kbg.)).

A. F. BERGSØE, der var Nr. 4 af 4 Børn,²² blandt hvilke var Administrator ved Den kongelige Porcelænsfabrik CARL WILHELM BERGSØE (1800–61), der var Fader til den kendte Forfatter og Zoolog WILHELM BERGSØE, mistede 11–12 Aar gammel begge sine Forældre; Faderen, der bl. a. beskæftigede sig med Fysik og Farmakologi og udgav en Mængde Bøger, havde ogsaa en stor optisk Instrumentsamling, der gik tabt ved Københavns Bombardement, da Sønnen var 1½ Aar gammel. Han fandt efter Forældrenes Død en anden Fader i deres mangeaarige Ven Lægen, Professor JEPPE HANSEN SMITH, efter hvis Død i 1821 han forblev i Arvingernes, de fysiske og optiske Instrumentmagere SMITH & HANSENS, og navnlig i sidstnævnte Instrumentmager PEDER

HANSENS Hus, indtil han 1825 blev Student fra Metropolitanskolen. Herefter var han 1828–32 Alumne paa Valkendorfs Kollegium. 1829 tog han juridisk Eksamen, blev næste Aar Volontør i Rentekammeret og 1832 Kopist i Landsoverrettens Justitskontor, men studerede samtidig Statsøkonomi og vandt 1836 Videnskabernes Selskabs Pris for en Skildring af Grev CHR. D. F. REVENTLOWS Virksomhed (udgivet 1837). Med offentlig Understøttelse opholdt han sig 1837–40 i England, Frankrig, Schweiz, Tyskland og Italien for yderligere at udbyde sine økonomiske og statistiske Studier, – og Aaret efter ægtede han Juleaftensdag CHRISTIANE SEIDELIN.

Efter Hjemkomsten fra Udlandet holdt han som Privatdocent Forelæsninger i Statsøkonomi ved Universitetet, hvor han 22/6 1845 udnævntes til Lektor og 4/5 1848 til Professor. Desuden blev han 28/6 1845 Assistent ved Kommissionen for det statistiske Tabelværk og fra 1/1 1850 Chef for det statistiske Bureau, i hvilken Egenskab han redigerede »Statistisk Tabelværk«, Ny Række, I–VII (1850–53) og »Meddelelser fra det Statistiske Bureau«, 1. Samling (1852). I September 1853 deltog han i den statistisk-statsøkonomiske Kongres i Bruxelles.

Herudover udfoldede han en omfattende litterær Virksomhed. Foruden flere æstetiske Forsøg, deriblandt Novellen »Den hjerteløse Skjønne« (1834), bearbejdet efter BALZAC, og Bogen »Hvorned skal jeg more mig« (1842), en Samling af Lege og Beskæftigelser for Børn og unge Mennesker, som kunde tjene til at uddanne Legemet eller skærpe Forstanden, udgav han talrige Afhandlinger, bl. a. »Motiveret Udkast til en Creditforening for danske Grundbesiddere« (1839), der fik Betydning for den senere Udformning af Kreditforeningsinstitutionen, »Om Laugsvæsen og Næringsfrihed« (1840) og »Den danske Forst- og Jagt-Lovgivning« (1842).

Hans Hovedværk »Den danske Stats Statistik« I–IV (1844–53), et for sin Tid betydeligt Arbejde, indeholder en vældig Stofmængde, samlet med stor Flid og Samvittighedsfuldhed, og giver en indgaaende Skildring af Danmarks økonomiske Forhold ved det 19. Aarhundredes Midte tillige med en Gennemgang af hele den historiske Udvikling, hvori hans Studier over Grev REVENTLOW og Landboforholde-

ne i det 18. Aarhundredes Slutning havde givet ham et nøje Indblik.

Som Professor stod han nærmest som Tilhænger af den herskende liberale Nationaløkonomi, men at han ikke kom til at øve nogen stor Indflydelse, skyldtes nok i nogen Grad hans ejendommelige, kantede Personlighed.

Professor A. F. BERGSØE blev 6/10 1852 Ridder af Dannebrog. Den 3/6 1853 blev han Landstingsmand for 9. Kreds, men hans politiske Virksomhed blev uden Spor, idet han kun faa Maaneder efter Valget døde for egen Haand, kun 48 Aar gammel.

Ifølge Vejviseren boede han 1843–45 Kronprinsessegade 38 (MNr 400), 1846–49 Købmagergade 50 (MNr 3, Den kgl. Porcellænsfabrik) og 1850–54 Krystalgade 22 (MNr 64–66).

† 16/1 1854 i København af »pludselig Død«, begravet 21/1 fra Vor Frue Kirke paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kirkebog), tæt inden for Hjørnet af Nørrebrogade og Kapelvej.

Dødsfaldet meddeltes i Adresseavisen 21/1:

»At min inderlig elskede Mand, Prof. A. F. BERGSØE, Mandagen den 16de denne Maaned, har omskiftet det Timelige med Evigheden, bekjendtgjøres herved for fraværende Slægtninger og Venner af hans dybtsørgende Hustru.

Fred være med hans Støv!

CHRISTIANE BERGSØE,
født SEIDELIN.«

Ingen Børn.

~ 2) 2/10 1858 (hvor?) LUDVIG FERDINAND OLESEN, * 23/7 1816 i Vesterborg, hjemmedøbt 27/8, i Kirken 13/11, Søn af Kancelliraad CHRISTIAN OLESEN (* 12/7 1774 i Rinkeby, 27/4 1796 exam. jur., Prokurator, 25/11 1803–31/3 1805 Landstingshører og -skriver ved Lolland-Falsters Landsting til dettes Ophævelse, 11/8 1814 Kancelliraad, 18/2 1820 Birkedommer og Skriver ved Christianssædes Birk, en Tid Amanuensis hos Biskop BOISEN, Kaptajn i Landeværnet, † 18/2 1826 i Vesterborg, begravet 28/2) og Hustru MARIE DORTHEA SCHOU (* 1781 i Oddense Præstegaard, døbt 19/8, † 7/3 1850 i Vesterborg, begravet 14/3).

L. F. OLESEN blev Student 1837 fra Nakskov med Haud, tog 1838 Filosofikum med Laud., blev 11/7 1843 cand. theol. med Haud og fik i 1847 Laud. for sin Dimisprædiken 16/11 og for Katekisation 21/11. Herefter var han Huslærer i Skelskør Præstegaard hos Provst JENS AUGUST BRASEN og Hustru VILHELMINE HØEGH-GULDBERG, der 1850 beboede den med 3 Børn og Huslæreren samt en Husjomfru, tre Tjenestepiger og en Tjenestekarl.

Fra 1/7 1850–31/12 1867 var han Lærer, fra 1/9 1866 *Overlærer*, ved Østre Betalingsskole i Sølvgade 16 i København.

Indtil 1854 underviste han 33 Timer ugentlig, steg 1855 til 40 Timer og havde 1863–65 38 Timers og de sidste 2 Aar 39 Timers Undervisning. De første 12 Aar underviste han udelukkende i Pigeklasser, fra 1863 ogsaa i Drengklasser, i 1865 kun i saadanne. F. Eks. underviste han 1858 20 Timer i 2 C og 20 Timer i 3 C, nemlig i hver Klasse 4 Timer i Religion, 8 Timer i Dansk, 2 i Geografi og 3 Timer baade i Skrivning og Regning; derudover havde Pigerne 1 Time i Sang og 8 Timer i Haandgerning. De sidste 2 Aar underviste han i Religion, Dansk, Historie og Geografi i 2 Pigeklasser samt i Religion i 3 Drengklasser. I Løn (se S. 1442) fik han fra 1858 efter højeste Lønningsgrad 800 Rd. aarlig for 36 Timers ugentlig Undervisning (= 44 $\frac{1}{9}$ Sk. pr. Time); de Antal Timer, han havde over 36 Timer ugentlig, beregnedes efter den laveste Lønningsgrad (500 Rd. pr. 36 ugl. Timer) til 27 $\frac{7}{9}$ Sk. pr. Time.²³

Østre Betalingsskole (se S. 1441) aabnedes i Efteraaret 1847 i en nyopført Skolebygning i Sølvgade 16, bestaaende af 4 Etager foruden Kælder. Dens Elevtal laa omkring 1000–1300, i 1850 1243 Elever, i 1867 1299 Elever. Som andre københavnske Kommuneskoler havde den 1 Forberedelsesklasse og herefter 4 Klasser (den ældste betegnet 1). 1863–73 udgjorde det ugentlige Timetal i 5. Klasserne 24, i de 4 ældste Klasser 28 Timer for Dreng og 29 for Piger. I hver Klasse var der 30–35 Børn. Eksamen, der hidtil havde ligget omkring Konfirmationstid, flyttedes fra 1860 til Tiden før Sommerferien. I 1860 havde Østre Betalingsskole Eksamen 16/7–18/7 og begyndte det nye Skoleaar 1/8.

Skoleinspektør var 1847–51 cand. theol. A. LUNDDAHL og fra 1/6 1851 cand. theol., Kaptajn J. C. L. PETERSEN. Først fra 1859 fik Inspektøren og visse Lærere Pensionsret. Fra 1/1 1858 oprettedes ved de større Skoler en Stilling som Overlærer til Hjælp for Inspektøren (i Stedet for den hidtidige Viceinspektørstilling).²³

I Anciennitet var L. F. OLESEN 1/1 1858 Nr. 31 af 111 Lærere ved Københavns kommunale Skoler (heraf hørte 84 under Skoledirektionen), i Maj 1861 Nr. 32 af de under Skoledirektionen hørende 97 Lærere og 14 Lærerinder. Fra 1/9 1866 blev han Overlærer. Ved Østre Betalingsskole, hvor der 1861 underviste 27 Lærere og 7 Lærerinder, rykkede han i 1867 op til at blive den 4. ældste i Anciennitet af Skolens 31 Lærere.

I Skolevæsenets Aarsberetning for 1867 meddeles: »Overlærer OLESEN, som har været syg $\frac{1}{2}$ Aar, har paa Grund af sin vedvarende svage Helbred maattet søge sin Afsked ved Aarets Udgang. Han erholdt en aarlig Pension af 320 Rd. Skolen mister i ham en flink, ivrig og samvittighedsfuld Lærer, som i 17 $\frac{1}{2}$ Aar har været Lærer ved Skolen.«²³

L. F. OLESEN boede først 3 Steder i Store Kongensgade, c. 1852–c. 1856 i Nr. 92^{III} (M Nr 260), 1857 i Nr. 9^{IV} (M Nr 33) og 1858 i Nr. 50 (M Nr 239), og derefter i c. 9 Aar i Frederiksborggade 7St. (M Nr 140). Sine sidste c. 3 Aar boede den pensionerede Overlærer i Evaldsgade 4¹. Ved Folketællingerne boede han 1855 sammen med sine tre ugifte Søstre, 1860 og 70 med Hustruen og dennes ugifte Søster AMALIE HEDEVIG SEIDELIN samt en Tjenestepige.

† 18/8 1871 i København af kronisk Hjertesygdom, begravet 23/8 Kl. 12 fra Skt. Johannes Kirke paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kbg.).

Enken meddelte Dødsfaldet i Adresseavisen 21/8:

»At min elskede Mand, LUDVIG FERDINAND OLESEN, Candidatus theologiae, tidligere Overlærer ved Sølvgadens Skole, af den gode Gud bortkaldtes fra flere Lidelser baade for ham og Omværende til den evige Hvile, bekjendtgjøres med Veemod af hans efterladte Enke.

CHRISTIANE MARIE OLESEN,
født SEIDELIN.

Begravelsen finder Sted Onsdag den 23de ds., Kl. 12, fra St. Johannes Kirke.«

Enken overtog Boet i Henhold til hendes og hendes Mands 1858 oprettede Testamente, efter i 1 % Arveafgift at have betalt 70 Rd. af 7000 Rd.

Ingen Børn.

e. JACOBINE MARGRETHE CATHRINE SEIDELIN, * 16/2 1817 i København, døbt 4/5 i Vor Frue Kirke. Hendes 3 Faddere se S. 988.

Kammerherreinde JACOBINE BAUDITZ, der var opkaldt efter sin Faders første Hustru, besad Belægelsesretten til 2 af Konferensraad HANS SEIDELINS 12 Senge i Vartov Hospital, Nr. 7 og 12, antagelig fra Broderen Justitsraad I. E. SEIDELINS Død 1894 til sin egen Død, da den overgik til hendes ældste Søn (S. 184).

Af hendes 8 Børn (* 1844–58) døde Nr. 2 og 3 smaa, yderligere 2 Døtre Nr. 1 og 4 døde ugifte, 3 Sønner og 1 Datter var gift og fik ialt 11 Børn (* 1883–95).

† 7/11 1901 i København (Sct. Hans Torv 32^{III}) af Apoplexia cerebri, begravet 14/11 paa Assistens Kirkegaard af Sognepræst ved Sct. Johannes Kirke A. F. L. RINDOM (Garnisons Kirkebog).

Enkemanden, der sad i uskiftet Bo med sine 6 Børn, meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 9/11:

»At min elskede Hustru, JACOBINE MARGRETHE CATHRINE, født SEIDELIN, den 7de ds. efter et kort Sygeleje er afgaaet ved Døden, meddeles herved Slægt og Venner.

Kjøbenhavn, den 8de November 1901.

BAUDITZ.
Generalløjtnant.«

~ 1/1 1843 i Vor Frue Kirke af Hofprædikant, Dr. theol. B. MÜNTER (Vor Frue Kbg. og Garnisons Kbg.) CHRISTIAN FERDINAND BAUDITZ, * 31/1 1815 i København, døbt 10/5 i Helligaands Kirke, Søn af Stadsmægler THEODOR AUGUST GOTTILF BAUDITZ (* 17/4 1775 i Nysted (ifølge DAA 1909), døbt 6/1 1777 i Nakskov, 1801 Stadsmægler i København, 1810 Sekondløjtnant, 1811 Premierløjtnant, 1813 Kaptajn og 1823 Major ved det borgerlige Artilleri, † 29/1 1824 i København af Inflammation (Pilestræde 39, MNr 83), begravet 4/2 (Trinit. Kbg.) og 2. Hustru CATHARINA MARIA HOLM (* 18/8 1775 i København (DAA), ~ 7/5

1814 »i Huset« i København (Helligaands), † 20/2 1856 i København af Alderdom (Admiralgade 12, MNr 104), begravet 26/2 Kl. 13 fra Holmens Kirke paa Assistens Kirkegaard. 2 Børn).

C. F. BAUDITZ blev 1827 Landkadet, 1830 Sekondløjtnant, 1832 ved 2. jydsk Infanteriregiment, 1840 Premierløjtnant, 1842 forsat til 9. Bataillon, 1849 Kaptajn II, deltog i Fægtningerne ved Kolding og Gudsø og i Slaget ved Fredericia, 1850 bl. a. ved Isted og Frederiksstad, 1849 Ridder af Dannebrog, 1852 Kaptajn I, 1861 Major ved 19. Bataillon, 1863 Bataillonskommandør, 1864 Kommandør for 8. Regiment, deltog i Forsvaret af Dybbøl og Als, s. A. Dannebrogsmænd, 1865 Oberstløjtnant og Kommandør for den Kongelige Livgarde til Fods, 1866 *Kammerherre*, 1867 Oberst, var 1869 med KRONPRINS FREDERIK (VIII) og 1870 med KONG CHRISTIAN IX i Stockholm, s. A. Kommandør af Dannebrog af 2. Grad, var 1872 til Troppesamling i Østrig og KONG CARL XV's Bisættelse i Stockholm, 1874 med KRONPRINSEN i Rusland og Preussen, s. A. Generalmajor og Chef for fynske Brigade (Nyborg), 1878 Kommandør af Dannebrog af 1. Grad, 1882 *Generalløjtnant* og kommanderende General i 2. Generalkommandodistrikt (Aarhus), 1883 *Storkors af Dannebrog*, blev 1884 sammen med 21 andre Medlemmer af Slægten BAUDITZ optaget i den danske Adel, tog 1885 sin Afsked.

General CHRISTIAN BAUDITZ, der fra c. 1885 til sin Død boede Sct. Hans Torv 32^{III} i København, var af Statur høj og kraftig, en smuk Skikkelse, og havde en glimrende Kommandostemme, dertil var han en »fredsæl« Mand, der stedse gjorde, hvad der stod i hans Magt, for sine undergivne. 1885 fik han Afsked paa Grund af Alder og var i sine sidste Aar blind.

† 5/1 1909 i København (Sct. Hans Torv 32) af Alderdom og Apoplexi, begravet 12/1 Kl. 13 fra Sct. Johannes Kirke paa Assistens Kirkegaard af Provst ved Holmens Kirke H. M. FENGER (Garnisons Kbg.).

Berlingske Tidende 6/1 bragte følgende Dødsannonce samt Nekrolog:

»Vor elskede Fader, Generalløjtnant, Kammerherre C. F. VON BAUDITZ, Storkors af Dannebrog,

Dannebrogsmænd, sov idag stille hen efter 6 Dages Sygeleje, næsten 94 Aar gammel.

Tirsdag den 5te Januar 1909.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.

Begravelsen foregaar Tirsdag den 12te ds. Kl. 1 fra Sct. Johannes Kirke.«

»Generalløjtnant
F. C. BAUDITZ.

Født d. 31. Januar 1815. Død d. 5. Jan. 1909.

I en Alder af omtrent 94 Aar er Generalløjtnant, Kammerherre FERDINAND CHRISTIAN BAUDITZ iaftes afgaaet ved Døden.

Generalløjtnant BAUDITZ hørte til de hæderkronede Veteraner fra begge vore slesvigske Krige, i hvilke han i høj Grad udmærkede sig. Han var født den 31te Januar 1815 i Kjøbenhavn og kom allerede 1828 som Kadet ind paa Landkadetakademiet, hvorfra han som Sekondløjtnant i Infanteriet i 1832 afgik til Tjeneste i 2det jyske Infanteriregiment. I 1840 forfremmedes han til Premierløjtnant og ansattes kort efter ved 9de Bataillon, som han fulgte i Krig og Fred i en lang Aarrække. I den første slesvigske Krig var han som Kaptajn med i Kampene ved Kolding og ved Gudsø samt i Fredericiaslaget den 6te Juli 1849, hvor han udmærkede sig ved Stormen paa Oprørernes Forskansninger. Det følgende Krigsjaar, 1850, var han med i Slaget ved Isted den 25de Juli samt deltog heltemodigt i Forsvaret af Frederiksstad. I 1849 var han for sit smukke Forhold bleven dekoreret med Ridderkorset.

I Perioden mellem Krigen avancerede BAUDITZ til Major og ansattes ved 19de Infanteribataillon, med hvilken han atter rykkede i Felten ved Udbrudet af den 2den slesvigske Krig. Senere under Krigen blev han, efter en kort Tid at have været til Disposition for Armeens Overkommando, Kommandør for 8de Regiment, og deltog med dette Regiment i Kampene paa Dybbøl samt Forsvaret af Als. Samme Aar blev han benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Aaret efter Krigen forfremmedes han til Oberstløjtnant, og den ualmindelig statelige og smukke Officer med den udmærkede Krigshistorie blev ansat som Chef for den kongelige Livgarde til Fods. Han traadte i denne Stilling nær i Forbindelse med Kongehuset, saaledes da han, efter iforvejen at være udnævnt til Kammerherre, i 1869 ledsagede først KRONPRINS FREDERIK paa hans Rejse til Stockholm, og samme Aar Hs. Maj. KONG CHRISTIAN IX. sammesteds hen i Anledning af KRONPRINSENS Bryllup, ligesom han ledsagede KRONPRINSEN paa en Rejse til Rusland og Tyskland. I 1872 deltog han i Manøvrerne i Østerrig og

var tilstede i Stockholm ved den svenske Konge, CARL XV.s Bisættelse.

I 1874 traadte BAUDITZ ud af Livgarden, idet han blev forfremmet til General og Chef for den fynske Brigade, med hvilken han flere Gange deltog i Lejrsamlingerne ved Hald, hvor han førte sin Brigade med stor Dygtighed. Han udnævntes derfor i 1882 til Generalløjtnant og kommanderende General i 2det Generalkommandodistrikt, og i denne høje og ansvarsfulde Stilling vandt Excellencen i høj Grad sine Undergivnes Hengivenhed og Tillid, ligesom man fra alle Sider saavel i Hæren som i den Befolkning, med hvilken han kom i Berøring, saa op til den dygtige, noble og fine gamle Officer, der saavel i Krig som i Fred havde tjent sin Konge og sit Land med saa megen Ære.

Paa Grund af Alder traadte BAUDITZ i 1885 tilbage fra sin lange og udmærkede Tjeneste i Hærens Rækker, idet han modtog HANS MAJESTÆTS allernaadigste Paaskønnelse af og Tilfredshed med denne. Efter Afskeden levede Generalløjtnant BAUDITZ et tilbagetrukkent Liv i Kjøbenhavn, idet han havde den tunge Skæbne at miste sit Syn, saa at han paa sine gamle Dage var fuldstændig blind. Med beundringsværdigt Taalmod bar han denne tunge Lod.

Han var Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd og var desuden dekoreret med talrige høje fremmede Ordensdekorationer.«

Berlingske Tidende 12/1 1909:

»I Eftermiddags Kl. 1 fandt Generalløjtnant, Kammerherre C. F. v. BAUDITZ' Jordefærd under megen Deltagelse Sted fra St. Johannes Kirke.

Til hver Side af Kirkedøren havde en Underofficer taget Opstilling, og ved Kistens Sider fungerede fire Officerer af de forskellige Vaabenafdelinger som Sørgemarskaller. Bag Kisten var Garderforeningens florhyllede Fane opplantet.

Under Kandelabrenes Lys stod Kisten, dækket af det rigeste Blomsterflor. Der saas signerede Kranse og Blomsterdekorationer fra Hs. Maj. KONGEN og Hs. kgl. Højh. KRONPRINSEN. Fremdeles fra Livgardens Officerskorps, Krigsministeriet, Garderforeningen, Den fynske Garderforening, Den fynske Officersforening og Underofficersforeningen.

Paa Hs. Maj. KONGENS Vegne havde Chefen for Adjutantstaben, Oberst, Kammerherre HERBST givet Møde.

Livgardens Officerskorps havde givet Møde in pleno, ligesom en Deputation af Livgardens Underofficerskorps havde indfundet sig. Fremdeles bemærkedes den kommanderende General, Hs. Excell. Generalløjtnant LÜTKEN, Generalmajorerne GERSTENBERG, EJLER RASMUSSEN og HOLM, Stabslæge GRØNLUND, Oberst N. P. JENSEN samt talrige andre ældre og yngre Officerer af de forskellige Vaabenarter, Staldmester, Kammerherre, Grev FRIJS m. Fl.

Efter at Salmen »Tænk, naar engang den Taage er forsvundet« var sunget, talte Provst FENGER.

Den Afdøde hørte til de Skikkelser, der rager et godt Stykke op over Mængden. Han var en Mand, hvem man lagde Mærke til. Et Stykke af vort Lands Historie forsvinder med den gamle General.

Det er Slægtens Ældste, der stedes til Hvile, og samtidig en god dansk Mand, hvem kun gode Tanker skulde følge. Ordet Høvding er maaske gaaet af Brug, men her kunde det finde Anvendelse, thi der var just noget af en Høvding over ham, over Skikkelsen, over Stemmen og samtidig over hans Indre. Støt og strengt pligtopfyldende var han, men krævede kun af andre, hvad han krævede af sig selv, og derhos besad han en inderlig Medfølelse, et varmt Hjerte. Derfor blev han ogsaa forstaaet og elsket af dem, han arbejdede sammen med.

Han var stolt over at høre til vort Folk, og over at have tjent i Hæren som en af de faa Nulevende, der havde deltaget i begge de slesvigske Krige. Og han mindedes fra den første Krig de mange dejlige, solbeskinnede Dage, ligesom han mindedes de tungere Tider, der fulgte denne. Kampene paa Als og ved Dybbøl, det var tunge Tider, men samtidig fordrede de mandige og modige Mænd, og til dem hørte han.

Lyst og frejdigt var hans Sind, og han troede paa Gud og paa Danmarks Fremtid, troede paa, at det Gode i Folket skulde blive det stærke og sejrende. Gud give vor Hær mange Mænd som han!

Efter at derpaa Salmen »Vor Gud han er saa fast en Borg« var sunget, bar Officerer af Livgarden, medens Tonerne af »Dejlig er Jorden« lød fra Orgelet, Kisten ud af Kirken.

Jordfæstelsen fandt derefter Sted paa Assistens Kirkegaard.«

Hans 6 Arvinger (3 Døtre, 2 Sønner og 1 Sønnesøn) overtog hans Bo uden Skifterettens Mellemkomst.

8 Børn.

f. SOPHIE ELISABETH CATHRINE CORDSEN SEIDELIN, * 7/8 1818 i København, døbt 15/11 i Vor Frue Kirke. Hendes 3 Faddere se S. 988.

† 8/9 1852 i København af Nervefeber, begravet 13/9 fra Vor Frue Kirke paa Assistens Kirkegaard.

Hun boede ved sin Død Nikolajgade MNr 97 D, det senere Husnr. 5.

Hendes Bo opgjordes til 21.754 Rd. 4 Mk. 5½ Sk., mest i Aktier, Obligationer og Kontanter. De 19.641 Rd. 5 Mk. hidrørte fra Arv efter Forældrene og 2 Brødre. Møblerne, der vurderedes til 500 Rd., overdroges ligeligt til hendes 3 Søskende CHARLOTTE, AMALIE og IVAR SEIDELIN, og hendes til 277 Rd.

vurderede Garderobe og Pretiosa til de 2 nævnte Søstre.

Efter Fradrag af Udgifter til godt 985 Rd. (bl. a. 251 Rd. 1 Sk. for hendes Begravelse) og godt 934 Rd. i Arveafgift, blev der tilovers 19.834 Rd. 3 Mk. 5 Sk., hvoraf hendes Halvsøster SABINE SEIDELIN i Jylland arvede 5/60, 1.652 Rd. 5 Mk. 4 Sk., og hver af hendes 5 Søskende 11/60, 3.636 Rd. 2 Mk., nemlig Fru CHRISTIANE BERGSØE, Fru BAUDITZ i Altona, Frøknerne AMALIE og CHARLOTTE SEIDELIN samt Student i København IVAR SEIDELIN. Ugift.

g. DIDERICH CHRISTIAN SEIDELIN, * 10/8 1820 i København, døbt 22/10 i Helligaands Kirke. Hans 4 Faddere se S. 988.

Han modtog, knap 13 Aar gammel, den 21/6 1833 som Gave fra den tyveaarige SØREN KIERKEGAARD – om hvis Forbindelse med Hof- og Universitetsbogtrykker ANDREAS SEIDELINS Hjem iøvrigt intet vides – SCHILLERS »vollständige Ausgabe in einem Bande«, trykt 1830, hvori KIERKEGAARD selv havde skrevet sit Navn »S. A. KIERKEGAARD« samt de kendte Verslinier »At gavne og fornøie Hav stedste det for Øie. etc.« Bogen blev 7/11 1886 af D. C. SEIDELINS yngste Broder I. E. SEIDELIN foræret til E. N. S. MORTENSEN.²⁴

Efter at være blevet Student 1841 fra Westens Institut i København blev han cand. phil. og stud. jur. Boede ved sin Død hjemme hos Moderen.

Han havde antagelig 1840–48 Belæggelsesretten til Konferensraad HANS SEIDELINS Senge Nr. 7 og 12 i Vartov Hospital (S. 184).

† 24/2 (25/2) 1848 i København (Kongens Nytorv 28) af »Phthisis« (Lungetuberkulose), begravet 28/2 fra Vor Frue Kirke paa Assistens Kirkegaard.

Moderen meddelte i Berlingske Tidende 29/2:

»At min elskede Søn, DIDERIK CHRISTIAN SEIDELIN, stud. jur., efter 2 Maaneders tiltagende Svaghed er afgaaet ved Døden Torsdagen den 24de ds., i en Alder af 27 Aar bekjendtgjøres med Veemod af hans Moder og Sødskende.

MARIE ELISABETH SEIDELIN,
født CLAUSEN.«

Ugift.

h. AMALIE HEDEVIG SEIDELIN, * 21/3 1822 i København, døbt 18/5 1823 i Helligaands Kirke; kun Forældrene var Faddere (S. 988). Konfirmeret 22/4 1838 i Holmens Kirke af Dr. theol. B. MÜNTER.

Frøken AMALIE SEIDELIN boede i mange Aar sammen med sin ældre Søster Fru CHRISTIANE OLESEN i København, i hvert Fald 1859–68 i Frederiksborggade 7, 1870 i Evaldsgade 4^I og 1874–75 Gammel Kongevej 94^I. Derefter boede hun alene 1881 i Herluf Trollesgade 26^I, 1882 Tordenskjoldsgade 34^{St.}, 1883–84 Rømersgade 24^{III}, 1885 Pilestræde 37^{IV}, 1888–89 Nyhavn 18^{II}, 1890–93 Herluf Trollesgade 19^I sammen med sin Søstersøn Grosserer F. C. OLESEN og 1894–1900 Ny Adelgade 3^I.

I Folketællingen 1890 i Herluf Trollesgade benævnes hun Husbestyrerinde for Nevøen Handelsfuldmægtig (senere Købmand i Esbjerg) FREDERIK C. C. OLESEN, hvis yngste Søster Lærerinde THYRA OLESEN ogsaa boede der.

† 22/2 1900 i København (Ny Adelgade 3) af degeneratio myocardi (Hjertelidelse), begravet 27/2 Kl. 13 fra Kapellet paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kbg.).

Hendes Svoger Generalløjtnant BAUDITZ, der havde betalt hendes Begravelse, fik overdraget hendes efterladte Effekter til en Værdi af 100 Kr., en Sparekassebog lydende paa 14 Kr. og hendes Livsforsikring paa 40 Kr.

Ugift.

i. CHARLOTTE MARIE SEIDELIN, * 19/4 1825 i København, døbt 21/10 i Helligaands Kirke; kun Forældrene var Faddere (S. 988). Konfirmeret 18/4 1841 i Holmens Kirke af Hofprædikant, Dr. theol. B. MÜNTER.

I Ægteskabet med Pastor F. C. D. OLESEN fødtes en Datter og tre Sønner i København og 2 Døtre i Farstrup, alle ugifte. Sønnerne var Grosserer og Købmand i Esbjerg FREDERIK C. C. OLESEN (1860–97), CARL L. A. OLESEN (1861–62) og Grosserer CARL L. I. OLESEN (1863–1927, se DBL), der 1892 grundlagde Tæppefirmaet C. OLESEN paa Højbro Plads i København og stiftede flere andre Fabrikker i Hjem- og Udland. Døtrene var MARIE F. OLESEN (1859–1943), A. HELGA OLESEN (1865–1943) og

N. THYRA A. OLESEN (1866–1949), der 1909–31 var Lærerinde ved Kommuneskolen i Prinsesse Charlottes Gade i København. De 3 Søstre boede paa Frederiksberg, MARIE ved sin Død paa Amalievej 1, HELGA og THYRA i mange Aar sammen paa Mynstersvej 9^{III}.

† 31/7 1886 i Vesterborg, begravet 7/8.

Enkemanden blev siddende i uskiftet Bo med deres 5 Børn.

~ 8/5 1858 i Holmens Kirke i København FREDERIK CHRISTIAN DITLEV OLESEN, * 6/2 1824 i Vesterborg, hjemmedøbt, i Kirken 7/4. Broder til sin Hustrus Søsters Mand, forannævnte Overlærer i København LUDVIG FERDINAND OLESEN.

Blev Student 1843 fra Nykøbing F., cand. theol. 15/1 1849 med Laud., s. A. Lærer ved Opfostringshuset, underviste som Manuduktør til Artium og Præliminæreksamen, boede c. 1850–54 paa Opfostringshuset i Store Kongensgade 108 (MNR 269), blev 13/9 1854 Kateket ved Holmens Kirke i København, ordineret 25/10 s. A., boede c. 1855 Vin gaardsstræde 1 eller 3 (MNR 133), 1856 Hummergade 12^I (MNR 231), 1857 Graabrødretorv 11^{III} (MNR 106), 1858 Store Kongensgade 50^{III} (MNR 239), 1859 Admiralgade 23^I (MNR 190), 1860–61 Købmagergade 13 (MNR 65), 1862–63 Store Kongensgade 29^{II} Sb.

Herefter var han i 25 Aar Sognepræst, fra 10/8 1863 i Farstrup og Lundby i Himmerland ved Limfjorden, fra 30/8 1875 i Føns og Ørslev paa Fyn og fra 24/1 1882 i Vesterborg og Birket paa Lolland.

Pastor F. OLESEN udgav 1863 »Danske Stile til ligemed et Udvalg af Opgaver«, et Hjælpemiddel til at udarbejde saadanne (40 Sider) og 1875 »Afskedsprædiken i Farstrup og Lundby Kirker« (8 S.) og »Mindeord ved Godseier Hansens Kiste« (7 S.). (Amtsraadsmedlem N. E. V. HANSEN var Ejer af Hovedgaarden Krastrup i Farstrup Sogn).

Fra Farstrup-Tiden foreligger 2 Indberetninger fra Biskop LAUB. Denne udtalte 1868 sin Forbavselse over, at Pastor OLESEN havde »tilegnet sig den Taleform og de Salmemelodier, som ligger Almuen nærmest, skønt han dog har levet sin meste Tid i Hovedstaden og været Kateket ved Holmens Kirke. Den videre Udvikling maa endnu op-

pebies, og jeg maa bede om, at dette, som her er ytret, maa betragtes som foreløbigt. Han har en ærlig Vilje til at udrrette noget, hans Tale var hovedsagelig i Retning af Vækelse, og han gav rigeligt Plads for Udtalelser, som Øjeblikket indskød, men den var ret vel anlagt.«

1872 skriver Biskoppen, at Pastor OLESEN var som for 4 Aar siden, samt omtaler et Misforhold mellem OLESEN og hans Hustru, men ved Samtale mærkede Biskoppen, at der var »Stræben efter noget bedre«. Folk kom gerne i Kirken, men der havde været nogle Sammenstød, som ikke nærmere omtales. Biskoppen tilføjer: »Jeg har ikke opgivet Haabet om, at han paa et Sted, hvor hans Fortid kunde træde i Skyggen, vilde være i Stand til at virke med mere Sikkerhed og Kraft.« Farstrup Kirke var ualmindeligt smukt restaureret og var »blevet udstyret med Kakkelovn og en Physharmonium, som blev godt benyttet.«

(I disse Aar øvedes i Farstrup og Lundby Sogne en Virksomhed af stor Betydning for alt aandeligt Liv i Vesthimmerland af ANDERS LAURSEN (1842–1911), først 1866–71 som Indre Missions Udsending, dernæst i mange Aar som grundtvigsk Vækker og – 1873–89 – som Leder af den af ham selv oprettede Lundby Højskole).²⁵

† 7/5 1888 i Vesterborg efter længere Tids Sygeleje, begravet 14/5.

Børnene vedgik Arv og Gæld.

6 Børn.

j. ANDREAS FREDERIK SEIDELIN, * 7/11 1827 i København, døbt 26/9 1828 i Helligaands Kirke. Kun Forældrene var Faddere (S. 988). Konfirmeret 23/4 1843 i Holmens Kirke af Dr. theol. MÜNTER.

Han blev Student Oktober 1846 fra Borgerdydsskolen i København med Haud (3 Laud. og 9 Haud). Den 17/4 1847 tog han Anden Examens første Del med Haud (Laud. i Historie, Haud i Latin, Græsk, Naturhistorie og Mathesis inferior), den 6/11 s. A. anden Del. Blev stud. polyt.

† 10/4 (Kbg.) (eller 9/4 ifølge Begravelsesvæsenet og Skifte) 1848 i København, hos Moderen i Kongens Nytorv 28, af »Phthisis« (Lungebetændelse), begravet 14/4 fra Vor Frue Kirke paa Assistens Kirkegaard (Vor Frue).

Ugift.

k. IVAR EMIL SEIDELIN, * 30/7 1829 i København, døbt 30/10 i Helligaands Kirke. Hans 3 Faddere se S. 988. Han blev – med Provst HOLMS Til-

ladelse i Biskoppens og Stiftsprovstens Fraværelse – konfirmeret, ganske alene, 25/7 1845 i Holmens Kirke af Dr. theol. MÜNTER.

IVAR SEIDELIN, der blev Student 1848 med haud ill., dimitteret af den unge Filolog CHR. LISTOV, siden Rektor paa Herlufsholm og i Nykøbing, var 1853–54 Assistent i Finansministeriet og c. 1855–c. 1863 *Kancellist i Overhofmarskallatets* (Navnet 1860 ændret til Hofmarskallatets) Bureau for Ekspeditioner, fra c. 1862 tillige Registrator sst.

Han blev c. 1863 Kammerassessor og 8/4 1891 *Justitsraad* med Rang i 5. Klasse Nr. 3.

Den 21/1 1859 blev han optaget i Kjæde-Ordenen De tre Vise af Østerland, hvor han 14/2 1862 blev Ridder, 6/2 1866 Udset Ridder og 3/2 1875 Storkors-Ridder.²⁶

Han besad antagelig Belæggelsesretten til 2 af Konferensraad HANS SEIDELINS 12 Senge i Vartov Hospital 1848–94 (S. 184).

Han boede 1853 i Nicolaigade MNr 97 D (senere Husnr. 5), 1854–55 Nørregade 7 (MNr 25, ved Studiestræde), 1856–59 Vestergade MNr 22^{II} (ved Raadhuspladsen, Hjørnet af Vestervoldgade), 1860–89 Østerbrogade 21^{II} (MNr 97 C, mellem Sortedamsdossering og Ryesgade), 1890 Lampevej 22 A, 1891–92 Gammel Kongevej 107^I, 1893–94 Virginiavej 2^I.

Han stiftede ved Fundats af 31/1 1894, kgl. stadfæstet 1/3 s. A., »Justitsraad Ivar Emil Seidelins Legat« med 5.000 Kr., hvis Renter efter hans Hustrus Død hvert Aars 30. Juli skulde uddeles til trængende Medlemmer af »Hofffunktionærernes Laane- samt Husleje- og Byggeforening af 11–1–1886« eller til deres trængende Enker.

† 31/10 1894 paa Frederiksberg (Virginiavej 2^I) af »Peritonitis e perforatione proc.«, begravet 6/11 Kl. 13^{3/4} af Pastor KRAG fra Frederiksberg Kirke paa Københavns Assistens Kirkegaard (Frederiksberg Kbg.).

~ 20/1 1860 i Vor Frue Kirke i København FREDERIKKE WILHELMINE HANSEN, * 16/8 1827 i Aalborg, hjemmedøbt 1/9, 19/10 i Budolfi Kirke. Konfirmeret 11/9 1842 i Søllerød Kirke. – Hun var en af de ældste af en Søskendeflok paa 11 eller 13, Datter af Købmand, senere Konsul HANS

PETER HANSEN (* c. 1798 i Flensborg, fra før 1823 til efter 1834 Købmand i Aalborg, var c. 1833–c. 1839 nederlandsk Konsul i Jylland og c. 1833–c. 1849 mecklenborg-schwerinsk Konsul og Handelsagent i Aalborg og dens Omegn, 1839–40 Ejer af Hovedgaarden Mejlgaard paa Djursland, 13/1 1841–13/6 1849 af Lyst- og Avlsgaarden Aggershvile i Søllerød Sogn, boede 1845–80 i København, † 2/5 1880 sst. (Tordenskjoldsgade 29st.) af Blærebetændelse, begravet 8/5 Kl. 10½ fra Holmens Kirke paa Holmens Kirkegaard (Begr.væsen); ingen Arv, Enken sad i uskiftet Bo; ~ 2) 2/5 1834 i Aalborg Budolfi Kirke MARIE SOPHIE FREDERIKKE WØLFFERDT, * 31/5 1813 i Aalborg, hjemmedøbt 6/6 af Sognepræsten Dr. theol. C. V. CLAUDI, i Budolfi Kirke 10/9, konf. 13/4 1828 sst., † 1/3 1889 paa Frederiksberg (Niels Ebbesensvej 24) af Hjertelidelse, begravet 9/3 Kl. 13 fra Kapellet paa Holmens Kirkegaard, efterlod sig 3 Børn: Enkefru CHRISTIANE GLEERUP (GLOERUP?) (CHRISTIANE FREDERIKKE HANSEN, * 9/2 1835 i Aalborg, døbt 16/4 i Budolfi Kirke), Kopist CARL THEODOR HANSEN (* 1842 paa Aggershvile) og Bogholder (i 1870 Løjtnant) LAURITZ HANSEN (* c. 1845 i København) i Valdemarsgade 15, som i Arveafgift betalte 49 Kr. 93 Øre) og 1. Hustru MARIE KIRSTINE ELISABETH DOROTHEA LUND (* 11/8 1798 i Aalborg, døbt 31/8 i Budolfi Kirke (Datter af Købmand HANS LUND og MARIE

MOGENSTRUP), ~ 12/9 1823 i Aalborg Budolfi Kirke, † 6/9 1833 sst., begravet 13/9. Enkemanden fik 10. s. M. Bevilling til Samfrændeskifte og betalte 2/11 64 Rbd. i Rekognition).

Som Barn i Hjemmet boede hun i 1840 paa Mejlgaard (hvor ogsaa hendes Faders Forældre boede) som Nr. 2 af 9 Søskende, i 1842 paa Aggershvile ved sin Konfirmation, i 1845 paa Vesterbro MNr 56 (senere Vesterbrogade 67) som Nr. 2 af 8 Søskende og i 1850 i Kronprinsessegade MNr 401 D¹ (senere Nr. 42) som den ældste af 5.

Fru F. W. SEIDELIN blev 14/4 1860 optaget i Kjæde-Ordenen De tre Vise af Østerland, hvor hun 14/2 1862 blev Ridderdame, 6/2 1866 Udseet og 3/2 1875 Storkors Ridderdame.

Hun blev som Enke boende Virginiavej 2¹ i Solbjerg Sogn paa Frederiksberg.

† 21/6 1910 paa Frederiksberg (Virginiavej 2¹) efter et længere Sygeleje af Hjertesygdom, begravet 25/6 Kl. 13 fra Solbjerg Kirke af Provst, siden Biskop H. OSTENFELD paa Københavns Assistens Kirkegaard (Solbjerg Kbg.).

Hendes Bo, hvis Værdi opgjordes til 101.157 Kr. 34 Øre, behandlede af Overretssagfører CHR. WINTHER i Henhold til Justitsraad SEIDELINS og Hustrus 10/3 1891 for Notar. publ. oprettede Testamente med 6 Codiciller. 1913 betales i Gebyr 419,16 Kr. og i Arveafgift 1544,37 Kr.

Ingen Børn.

VICEADMIRAL HANS DIDERICH BRINCK SEIDELINS 2 BØRN MED LOVISE CECILIA SCHWARZ

(Se S. 989 og 1006).

a. LOVISE CECILIA (LUISE CICILE) SEIDELIN, * 14/5 1810, døbt 16/7 i Kristiansands Domkirke. Hendes 5 Faddere se S. 1007.
† 20/9 1811, antagelig i Norge.

b. BARN, * c. i Februar 1812.

† 26/10 1812 ved Drukning ud for Langesund i Syd Norge sammen med sin Moder (S. 1007 f. og 1268 Note 103).

**SOGNEPRÆST DAVID SEIDELINS DATTER
MED CHARLOTTE MARIA BIRCH DIECHMANN**

(Se S. 1009 og 1028).

ANTOINETTE SABINE ELISABETH SEIDELIN, * 11/10 1825 i Rimsø Præstegaard, døbt 20. s. M. Hendes 5 Faddere se S. 1011. Fem Aar gammel led hun af en Sygdom, som Faderen tænkte paa at lade behandle i Hovedstaden (S. 1012).

SABINE SEIDELIN, der var opkaldt efter sin Far-moder, blev konfirmeret om Efteraaret 1840 i Grenaa og gift samme Sted paa sin 20 Aars Fødselsdag. Deres ældste Barn er født i Ebeltoft, de 2 yngste i København (S. 1028).

Som Arv efter sin rige Farbroder Viceadmiral H. D. B. SEIDELIN modtog hun sammen med sin Mand i 1860 i rede Penge 3279 Rd. 1 Mk. foruden dels en hel Del Løsøre, hvoriblandt mange Møbler, dels Dækketøj, Lagener, Frakker, Bukser, Veste, Skjorter, Strømper, Hals- og Lommetørklæder, Hatte og Gulvtæpper m. m. (S. 1005 f.).

Hendes Mand døde kort efter deres Guldbryllup. Hun overlevede ham i 19 Aar og blev boende hos sin Søn Grosserer WILLIAM A. JENSEN i Østergade 37 i København.

† 2/4 1915 i København (Østergade 37) af Apoplexia cerebri, begravet 10/4 Kl. 14 fra Holmens Kirke af Pastor HORNBECK paa Holmens Kirkegaard (Gravsted B II 1/2), hvor der findes en Gravsten med følgende Indskrift:

JOHANNES JENSEN, fhv. Assistent i Slesvigske
Ministerium
f. 2/12 1820, † 8/6 1896.

ANTOINETTE SABINA ELISABETH JENSEN f. SEIDELIN
f. 11/10 1825, † 2/4 1915.

HANSINE DIDERIKKE JENSEN
f. 10/9 1849, † 3/9 1892.

Herren gav Herren tog
Herrens Navn være lovet.

WILLIAM A. JENSEN, Grosserer
f. 24/5 1853, † 16/12 1918.

Hun efterlod sig 417 Kr. samt Effekter til Værdi

100 Kr., hvilke overlodes Sønnen Grosserer WILLIAM A. JENSEN.

~ 11/10 1845 i Grenaa Kirke JOHANNES JENSEN, * 2/12 1820 i København, døbt 19/1 1821 i Helligaands Kirke. Konfirmeret 4/10 1835 i Vor Frue Kirke af øverste Kapellan G. H. WAAGE. Søn af Brygger og Øltapper LARS JENSEN²⁷ (* c. 1776 i Jylland, † 8/9 1840 i Randers, begravet 14/9) og Hustru ANE OLSEN²⁷ (* c. 1779, ~ før 1815, formentlig før 1810, næppe i København, † 15/8 1839 i Randers, begravet 21/8).

JOHANNES JENSEN, der var Nr. 4 af (mindst) 6 Børn,²⁷ var 1840 i Handelslære i Randers, 1845–47 Købmand i Ebeltoft, c. 1850–c. 1855 Kopist i Krigsministeriet i København og c. 1855–64 Assistent i Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig (»det slesvigske Ministerium«), vel til 28/10 1864, da Personalet afskedigedes ved Ministeriets Nedlæggelse. Han levede endnu 32 Aar i København.

Ifølge Vejviseren boede han og hans Kone de første c. 4 Aar i København i Sankt Peders Stræde og paa Christianshavn sammen med hendes Moder (se S. 1028), derefter 1854 Torvegade 24 (MNr 125), 1855 Holmens Kanal 30 (MNr 250), 1856 Badstuestræde 13^{III} (MNr 128), 1857–58 Brolæggerstræde 1 (MNr 123), August 1858 Værnedamsvej 10–14^I (MNr 93 A–B), 1859 Nørregade 49 (MNr 50), 1859–63 Vandkunsten (= Løngangsstræde) 13st (MNr 176, »Opgangen inde i Gaarden til venstre«), fra c. 1864–78 atter sammen med hendes Moder (se S. 1029) og fra 1878 i Østergade 37^{III}, en Ejendom, som Sønnen købte c. 1887.

† 8/6 1896 i København (Østergade 37) af Phthisis pulm., Peritonitis, begravet 13/6 Kl. 12 af kgl. Konfessionarius, Stiftsprovst J. PAULLI fra Kapellet paa Holmens Kirkegaard (Holmens).

Med Samtykke af deres eneste Barn Grosserer og Manufakturhandler WILLIAM A. JENSEN blev Enken siddende i uskiftet Bo.

3 Børn (Se S. 1028, 1732 og ovenfor).

HERREDSFOGED, JUSTITSRAAD,
DR. JUR. DAVID NIELS DORPH SEIDELINS 6 BØRN
MED JANINE FREDERIKKE SØRENSEN

(Se S. 1030 og 1036).

a. IVAR SEIDELIN, * 12/1 1808 i København, døbt 23/2 i Vor Frue Kirke. Hans 5 Faddere se S. 1030.

1819–28 var han Elev i Aarhus Katedralskole, hvor han gik i 3. Klasse, da han 10/4 1825 blev konfirmeret i Domkirken af Stiftsprovst STUDSGAARD. 1828 blev han Student fra Aarhus med Haud, tog 1829 philologisk-philosophisk Eksamen med Laud., 13/1 1834 teologisk Embedseksamen med Haud, 9/8 1836 homiletisk Prøve med Haud og katechetisk Prøve med Vix haud. I 1836 var han Hjælpepræst i Dalbynder Nord for Randers hos Sognepræst HANS RAVN († 13/3 s. A.) og 1838 i Øster Snede hos Sognepræst S. A. MOSSIN.

I de 12–14 Aar indtil 1848, da han selv blev Sognepræst, i hvilken Periode han forgæves søgte talrige Præstekald, deltog han først i flere Aar i Forretningerne paa Faderens Herredsfogedkontor i Aarhus, og i 1842 udgav han »Kongeriget Danmark. En geographisk-statistisk Læsebog for Menigmand. Med et Anhang.« (65 Sider i Oktav). Hans Interesse for Digterpræsten STEEN STEENSEN BLICHERS Himmelbjergfester, der fandt Sted hvert Aar i August 1839–44, medførte, at han 1843 udgav et lille Skrift »Drømmen paa Himmelbjerget«, samme Aar i Aarhus Stiftstidende (Nr. 115 og 219) skrev om »Forslag med Hensyn til Tiden for Himmelbjerg-Festens Afholdelse« og fra Foraaret 1842–1844 var Medlem af Bestyrelsen for Himmelbjergselskabet, der i disse 3 Aar forberedte Festerne, ved hvilke BLICHER sigtede mod en folkelig og national Vækkelse paa skandinavisk Baggrund. Ved den sidste Fest 1/8 1844 med 6–7000 Deltagere var blandt Talerne BLICHER selv, Festens Arrangør Godsejer og Aamtsraadsmedlem A. E. M. TANG fra Nørre Vosborg, Papirfabrikant MICHAEL DREWSEN, Forfatteren FR. SNEEDORFF BIRCH, den slesvigske Politiker P. HIORT LORENZEN og endnu 4–5 Talere, hvoriblandt cand. theol. SEIDELIN, efter hvis Tale Kl. 12 et frygteligt Tordenvejr brød løs med Lyn og Regnskyl. »Alt var Fisk den

Dag, endog Menneskene, forsaa vidt som de jo maatte leve i Vandet.« hedder det i Corsarens spottende Omtale af Festen.²⁸

Endnu 1845 boede IVAR SEIDELIN sammen med sine 3 yngre, ligeledes ugifte Søskende hjemme i Gaarden paa Mejlgade i Aarhus, som da solgtes, 2 Aar efter Forældrenes Død.

Aaret efter Forældrenes Død søgte SEIDELIN, »der har været theologisk Candidat i 10 Aar«, forgæves Ansættelse som Capellan pro persona gennem en Annonce i Aarhus Stiftstidende 20/2 1844. Den 3/5 1845 meddelte Randers Amtssavis, at cand. theol. SEIDELIN i Aarhus – »for at fremme en uafhængig Journallitteraturs Opkomst i Provindserne« – agtede »at gjøre et Forsøg med Udgivelsen af en ny Journal under Navn af Aarhus Ugeblad, der, dels i korte Afhandlinger, dels i sammentrængte Beretninger, vil søge at underholde og beskæftige Opmærksomheden saavel med de almindelige danske, som med Aarhus Byes og Amts specielle Interesser.« Projektet lykkedes; i Løbet af 1845 var han Redaktør og Udgiver af »Aarhus Ugeblad«, som kom i 26 Numre i Kvartformat, fra Nr. 8 under Navnet »Jydsk Ugeblad«, men herefter maatte han standse Bladet, da det havde skaffet ham 3 Beslaglæggelser (bl. a. af Nr. 9) og 2 Sagsanlæg paa Halsen, det ene fordi han i »Jydsk Ugeblad« Nr. 18 havde anvendt usømmelige Udtalelser om den danske Forfatning og bl. a. udtalt, at en Regent maatte kunne omstøde den, samt kaldt Stænderinstitutionen »glimrende Sæbebobler«, det andet for i Nr. 22 at have fremsat den efter Aktors Mening urigtige og uforsvarlige Mening, at FREDEIK III i 1660 »egenmægtig« havde tiltaget sig Enevoldsmagten uden Folkets Samtykke. Ved Aarhus Købstads Ekstraret blev SEIDELIN 3/2 og 26/2 1846 af J. W. ENGELSTED for Overtrædelse af Trykkefrihedsloven idømt henholdsvis Bøde paa 100 Rbd. og Censur i 1 Aar og Bøde paa 200 Rbd. og Censur i 2 Aar, men Landsoverretten i Viborg frifandt ham 27/4 i begge

Sager, dog skulde han betale Sagens Omkostninger i den sidste Sag. Begge disse Frifindelsesdomme stadfæstedes af Højesteret 20/11 1846 og 17/2 1847. (Et Mindretal af Højesteretsdommerne fandt dog, at hans sidste Artikel var strafværdig, da han havde haft til Hensigt at opvække Had og Misnøje, og ønskede ham derfor idømt 200 Rbd. i Bøde og Censur i 1 eller 2 Aar).

Endnu inden Højesterets Frifindelse havde SEIDELIN 9/9 1846 atter søgt Ansættelse som personel Kapellan i Aarhus Stiftstidende, der samtidig meddelte, at han vilde prædike 15/9 til Aftensang i Frue Kirke. Kun 2 Maaneder senere meddeler Avisen 27/11, at cand. theol. SEIDELIN nu udsender Subskriptionsindbydelse paa et nyt Blad »Dansk Ugeblad«: »Da vort eneste officielle Blad »Nye Collegialtidende« indeholder meget, som maa antages at være af Interesse for en temmelig vid Kreds . . . har Undertegnede troet at foretage sig noget ikke ganske unyttigt ved at give Lejlighed til for billigere Priis og i et saavidt muligt fuldstændigt Udtog at læse dette . . .« Bladet, der desuden skulde bringe Oversættelser og Noveller, udkom dog ikke.

Et halvt Aar senere har cand. theol. SEIDELIN faaet nye Planer: »Om nogle Dage aabnes en ny Bog- og Papirhandel af Undertegnede i Skomager Petersens Gaard paa Skolegade her i Byen. I Bogladen findes alle Slags nu brugelige Skolebøger, Papir, baade finere og simplere i Bikube, Propatria, Concept- og Postpapir, saavel og marmoreret Papiir, Kattunpapiir, Trykpapiir, Silkepapiir, Pap, Gummi elasticum, Blyanter, Penneholdere, Lak, baade rødt og sort, Gaasepenne, Staalpenne, Blæk, Farvelader, Pensler, Oblater, Grifler, Penneknive, Bestik, Skrivetøier, Tegne- og Lommebøger, Stam- og Naalebøger, Papiirsaxe, Kirkebrød osv. Bestillinger paa alle i Boghandelen værende Bøger og Abonnement paa Tidsskrifter modtages. Brugte Bøger kjøbes. Aarhus, 1. Juni 1847. J. SEIDELIN.«

Cand. theol. IVAR SEIDELIN havde 8/2 1847 faaet Borgerskab som *Bog- og Papirhandler i Aarhus*. Boghandelen blev etableret, men i Januar næste Aar averterer han Boghandelen til Salg:

»Undertegnede agter, hvis han derom kan træffe nogenlunde antagelig Overenskomst, at afhænde den af ham hidtil førte Bog-, Papiir- og Kunsthan-

del, da han ønsker for Fremtiden at opoffre sig alene til sine tidligere Studier, for om muligt at opnaae Ansættelse i en geistlig Embedsstilling. Derpaa Reflecterende ville behage at henvende sig til ham selv, Skolegade No. 18. Aarhus, den 29de Decbr. 1847, J. SEIDELIN.« Samtidig med denne Annonce meddeles i Bladet for 12/1 1848: »Spillekort, faaes billigt hos J. SEIDELIN.«

1847 udgav han en Oversættelse af De Uadskillige, et Lystspil i 2 Akter, efter THÉAULON og I. G. SEIDL; 1851 skrev han i »Flyve-Posten« (Nr. 213) »Om Offentliggjørelsen af de Lovudkast, som skulde forelægges Rigsdagen«. Han var Medlem af Selskabet for Danmarks Kirkehistorie.²⁹

Omsider blev han *Præst* – i 17 Aar, først i Hvidbjerg, Ørum og Lodbjerg, 3 Sogne ved Vesterhavet i det sydlige Thy, hvortil han blev kaldet 21/6 1848 og ordineret 23/8. Nogen betydelig Præst synes han ikke at have været.

I en »Synsprotokol for Hvidbjerg Præstegaard« skrev IVAR SEIDELIN en Række Biografier af sine 21 Forgængere i Embedet og slutter Serien med en 3 Siders Omtale af sig selv, dateret 21/3 1851. Efter at have nævnt, at han 6 Aar gammel kom til Aarhus, fortsættes:

»I Aarhus optoges IVAR SEIDELIN, hen ved 12 Aar gammel, i Efteraaret 1819 i Cathedralskolen og nød en særdeles omhyggelig Underviisning af flere fortrinlige Lærere, hvilke han stedse vil erindre sig med Taknemlighed og Kjerlighed. Efter i 9 Aar at have gaaet i denne Skole dimitteredes han til Universitetet og blev den 24 October 1828 med næstbedste Character optaget blandt Studenternes Tal. Anden Examen underkastede han sig med bedste Character i næste Aar og fuldendte derpaa i lidet over 4 Aar sit theologiske Studium, hvorpaa han ved Embedsexamen d. 13 Januar 1834 erholdt næstbedste Character og 2½ Aar derefter for de homiletiske og catechetiske Prøver, hvilke han efter Tilladelse aflagde i Aarhus Domkirke d. 9 August 1836, h: ill: og vix h: ill: – det er: anden og neppe anden Character. – Det var hans Faders Ønske, at han skulde have taget sin Embedsexamen om paa Grund af dennes mindre heldige Udfald, men da han ikke havde nogen stor Tillid til ved fortsat Studium at opnaa noget bedre Resultat end det engang vundne, gav han ikke efter for dette Ønske, hvilket han imidlertid ofte siden den Tid har fortrudt, idet han har antaget det for rimeligt, at han dog maaskee kunde have opnaaet en bedre Character ved fortsat Fliid og at han da ikke havde behøvet at vente over

14 Aar, hvad nu var Tilfældet, før han erholdt Ansættelse som Embedsmand i Kirkens Tjeneste. Men hvad der saaledes undertiden har bragt ham til at fortryde, at han ikke opfyldte sin Faders Ønske, har til andre Tider tabt sin Indflydelse, idet andre Betragtninger have gjort sig gjeldende. Det har nemlig ofte forekommet ham sandsynligt, at den, ihvorvel kun ubetydelige Deel, som han siden 1840 har taget i den Udvikling, det offentlige Liv hos os har erholdt, ikke har været uden en vis Tilbagevirkning paa Udfaldet af hans Bestræbelser for Ansættelse som Embedsmand! – Ligesom han nemlig underskrev 2 af de Adresser, som i CHRISTIAN DEN 8DES første Regjeringsaar indkom til Provindsialstænderne i Viborg og Roeskilde om disses Medvirkning til Indførelsen af en fri Forfatning, saaledes var han senere i 3 Aar Medlem af Bestyrelsen for det saakaldte Himmelbjergsselskab, men hvad der dog maaskee meest skadede ham var den, omend kun lidet betydningsfulde Virksomhed han i Aaret 1845 og 1847 udfoldede som Bladredacteur. (Jydsk Ugeblad og Locomotivet). I det første Aar paadrog han sig nemlig 3 Beslaglæggelser og 2 Tryk-frihedsprocesser, der imidlertid begge endte i Høiesteret med Frifindelse, dog den ene med Paalæg af Processens Omkostninger. Det er vel sandt, at han maaskee helst burde have afholdt sig fra denne Virksomhed ikke fordi der i denne er noget urigtigt, thi det er der ikke; men fordi det neppe er hans rette Kald, men paa den anden Side kan det maaskee finde nogen Undskyldning, at han paa Grund af den lange Ventetid som Candidat begyndte at tabe Taalmodigheden og at frygte for aldrig nogensinde at kunne opnaae noget Embede. Det var ogsaa dette, der tildeels gjør det forklarligt, at han i sit Candidatliv begyndte paa saa forskellige Ting, skjøndt dette dog ikke er tilstrækkeligt til at forklare det. – Den første Beskjæftigelse efter opnaaet Embedsexamen, som i flere Aar udfyldte hans Tid, var imidlertid paa en Maade ufrivillig, thi det bestod i, at han tog en virksom Deel i sin Faders Contoirforretninger, nemlig i Affattelsen af Overformynderiregnskaberne og i Førelsen af den løbende Correspondence. Henimod Slutningen af sin Faders Liv begyndte han, hvad han vedblev i nogle Aar, at arbeide paa at faae en Boghandel etableret, hvorfor han i ½ Aar var Boghandlercommis hos en Boghandlerenke og selv i ½ Aar havde en Boghandel, men paadrog sig ved det sidste en ikke liden Gjæld, hvorfor han blev nødt til at ophøre dermed. – At han imidlertid, uagtet alt, hvad her er meddeelt om den Anvendelse, han gjorde af Tiden, synes at lade formode, at han havde glemt sit egentlige Kald, dog ikke virkelig har gjort det, maa vel være indlysende deraf, deels at han, skjøndt forgjeves, ofte søgte at erholde Plads som Capellan pro persona (i Aarene 1836 og 1838 var han Hjelpepræst, nemlig i det første hos Pastor HANS RAVN for Dalbyneder, Raabye og Sødring Menigheder og i det sidste hos Pastor SEVERIN AHLMANN MOSSIN for Østersnede:), deels at han under sit hele Can-

didatliv bestandig vedblev at søge om geistlig Ansættelse, skjøndt ikke hele Tiden lige hyppigt. Han indgav ialt 85 Ansøgninger. Den 21 Juni 1848 blev han endelig kaldet til Sognepræst for disse 3 Sogne, ordineredes i Aalborg af Biskop FOGTMANN d 23 August og blev indsat i Embedet af den constituerede Provst POULSEN d. 17 September s. A.

Noget over et halvt Aar derefter, d. 22 April 1849, blev han forlovet med Jomfru HENRIETTE ELISABETH SØRENSEN, der havde bestyret Huset for hans Formands Regning og med hvem han blev copuleret i Hvidberg Kirke af Pastor GAMBORG i Bedsted d. 3 Juli s. A. Han har 2 Gange stillet sig som Valgcandidat, nemlig d. 5 October 1848 og d 4 Decbr. 1849 i Thisted Amts 3die Valgkreds, men blev ikke valgt ved nogen af disse Leiligheder. –

Laden, som i hans Formands Tid, 1846, var udsat til Ombygning, blev endelig opført i Sommeren 1850, hvortil et næsten 800 Rbd. stort Laan blev tilstaaet af offentlige Midler. – Den 8 Februar 1851 nedkom hans Hustrue med et dødfødt Pigebarn.

Hvidberg Præstegaard den 21 Marts 1851.«

I Ægteskabet fødtes endnu 3 Døtre – hvoraf den ældste døde 11 Aar gammel, den mellemste blev gift og fik 13 (eller 14) Børn, og den yngste døde ugift 30 Aar gammel – samt Nytaarsdag 1863 en Søn, død 2 Uger gammel.

Efter 9 Aar i Hvidbjerg Præstegaard i Thy flyttede han med sin Hustru og 2 Døtre til Djursland, idet han 14/9 1857 kaldtes til *Sognepræst i Ørum og Ginnerup Vest* for Grenaa.

Pastor SEIDELIN fortsatte sin Skribentvirksomhed. I 1851 havde han skrevet »Forslag til Lov om den danske Folkekirkes Forfatning« i »Dansk Kirketidende« og 1853 »Et Par Ord om Præsteembeders Besørgelse i Vacancen« i »Ugeskrift for den evangeliske Kirke i Danmark«. Og medens han var i Ørum, udgav han 1858 »Forslag til Lov om Besættelsen af de geistlige Embeder i Danmark« (16 Sider) og 1860 »Alvorsord til Vælgerne. Betragtninger« (30 Sider). I 1860 indsendte han i Februar Forslag til Lov om Præsternes Gagering og i Juli Indstilling om et nyt Ritual, han havde under Arbejde, men Kultusministeriet henlagde begge, og bedre gik det ikke, da han næste Aar ansøgte om Autorisation paa et Værk »Oversigt over de rituelle Forskrifter, der nu ere gjældende i den danske Folkekirke«. Endelig havde han 28/4 1860 ansøgt Ministeriet om at blive sat paa fast Gage.

Heller ikke de 8 Aar i Ørum blev lykkelige. Hans timelige Kaar var »fortvivlede«, han formaaede ikke at komme i Kontakt med Befolkningen, og han kunde ikke gøre sig gældende over for de velhavende Proprietærer, der beherskede Sogneforstanderskabet og vilde bestemme alt, hvad der skulde ske. I sine Visitatsoptegnelser 1862 noterer Biskop BRAMMER, efter først at have udtalt sin Bekymring over Forholdene i Pastoratet, at Pastor SEIDELIN er en retskaffen Mand, der vist gerne vil gøre Fyldest i sin Stilling, og at han ikke i alle Henseender mangler Evner, ligesom han har Lyst til Skribentvirksomhed, men – han har noget upraktisk over sig i Udførelsen af sine Embedspligter, og han kan ikke overvinde de særlige Vanskeligheder i sit Kald, saa det var ønskeligt, om han kunde blive forflyttet. Biskoppen fandt dog hans Prædiken bedre, end han havde ventet, efter hvad han havde hørt om ham og selv kendte til ham.

Uheldigvis kom Pastor SEIDELIN snart i et spændt Forhold til sin nærmeste Medarbejder, den 6 Aar yngre Skolelærer og Kirkesanger ANDERS BØTTGER, der nu var midt i Fyrreerne. Dette førte til en næsten 3 Aar varende Retssag mod BØTTGER.

ANDERS BØTTGER var kommet til Ørum 6 Aar tidligere, med en udmærket Anbefaling for 10 Aars fortjenstfuldt Virke paa Tunø. De første Aar i Ørum gik godt for den flittige og dygtige Lærer, trods Sogneforstanderskabets manglende Interesse for Skolen, men efterhaanden blev han selvfølede og irriteret, især hvis nogen kritiserede ham, og fik ogsaa Lyst til stærke Drikke, dog ikke under sit Arbejde, men nok ved Gilder.

I sin Indberetning om Skolevæsenet i 1858 skrev Pastor SEIDELIN vel, at BØTTGER var en ualmindelig dygtig Lærer, men tilføjede, at hans Flid ikke altid stod Maal med hans Duelighed, og at han ikke kunde give ham Vidnesbyrd for sædelig Vandel, selv om han heller ikke kunde føre Bevis for det modsatte; hans Optræden i Kirken var præget af Ligegyldighed og Upræcighed, men da han ikke havde gjort sig skyldig i grove Forsømmelser, vilde Præsten ikke klage over ham, og en høflig Henvendelse til BØTTGER vilde intet gavne, da denne herover vilde blive grov og »impertinent«.

Men næste Sommer fandt SEIDELIN dog at maatte tage Affære. Sikkert efter Forhandling med Formanden for Sogneforstanderskabet, Proprietær ODIN PONTOPPIDAN til Ørbækgaard i Ørum Sogn, klagede han til Provst ELMERS KOCH i Gesing over BØTTGERS Optræden i Kirken to Gange i Maj, dels 1/5 da han uden Tilladelse var gaaet hjem

under Prædikenen for at indskrive nogle Børn, der skulde døbes, og først kom igen en Time senere, saa SEIDELIN maatte staa 10 Minutter ved Alteret og vente (det var 1. Søndag efter Paaske, og der var 138 Nadvergæster), og dels 29/5, da BØTTGER havde været beruset, havde kludret i Indgangsbønnen med Fadervor og fumlet med Messeklæderne, da han skulde hjælpe Præsten dem paa, og under Altergangen stod han snart op paa Bænken i Degnestolen, snart satte han sig paa Ryglænet med Ryggen til Alteret, ligesom han smaasknakkede med Folk under Gudstjenesten.

Paa disse Klager svarede BØTTGER, at den 1/5, da han gik hjem for at indskrive de Børn, som Fadderne som sædvanlig mødte med i Degneboligen, havde Lærer CHRISTENSEN fra Ramten, der var i Kirke, lovet at lede den første Salme efter Prædikenen, men han kunde den ikke og hentedede derfor BØTTGER, som straks kom til Stede. Sin uheldige Opførsel den 29/5 maatte han desværre indrømme; den skyldtes, at han led af Koldfeber og havde været meget syg om Natten, hvorfor han om Morgenens tog to bitre Snaps, men hans voldsomme Hovedpine i Forbindelse med Brændevinen gjorde ham bagefter saa forvirret, at han ikke vidste, hvad han foretog sig i Kirken. Noget saadant var aldrig sket før og skulde heller aldrig ske mere, og han bad derfor om Forladelse for, hvad der ved denne Lejlighed var hændt. Derimod afviste han Beskyldningen for at være drikfældig; den kunde efter hans Mening vist kun skyldes, at Præsten ikke selv drak Snaps.

I August rettede PONTOPPIDAN – paa Sogneforstanderskabets Vegne, hvori ogsaa Præsten havde Sæde – et voldsomt Angreb paa BØTTGER, der fandtes aldeles uværdig baade som Skolelærer og Kirkesanger, fordi han som oftest var beskænket, opførte sig skandaløst, gik i en lurvet og upassende Dragt, var plump i sit Væsen og derfor af Hensyn til Ungdommen snarest burde have sin Afsked. Gennem Provst KOCH, der ogsaa fandt, at BØTTGER virkede fordærvende og var til Forargelse og derfor burde askediges, sendtes Klagerne til Kultusministeriet, der 6/12 krævede nedsat en Provsteret til at undersøge Sagen. Dette skete i Februar 1860 med Afhøring af et stort Antal Vidner, især rettede mod BØTTGER, da de var udpeget af SEIDELIN og PONTOPPIDAN. SEIDELIN erklærede, at BØTTGERS Beruselse i Kirken ikke skyldtes Koldfeber, men at han Aftenen før havde et lystigt Selskab; BØTTGER udtalte, at Sogneforstanderskabets Klage skyldtes, at han havde en enkelt Fjende i det, nemlig PONTOPPIDAN, men at Klagen ikke var Udtryk for Sognets Mening om ham.

Ministeriet fandt dog Undersøgelsesmaterialelet saa graverende, at man 3/3 1860 beordrede Tiltale rejst mod ham og gav Skoledirektionen Paalæg om at suspendere ham fra Lærerembedet. For Provsteretten, hvis Dom faldt 13/8, krævede Anklageren BØTTGER fradømt sit Embede, hvorefter Forsvareren paastod ham frifundet, idet han mente, at BØTTGERS Optræden 29/5 skyldtes Sygdom, samt hen-

viste til 2 Adresser, der støttede BØTTGER, i den ene udtalte 49 af Skoledistriktets Beboere deres mangeaarige Kærlighed til Læreren, der med Dygtighed havde passet sine Embeder, hvorfor de nødigt saa ham afskediget for et enkeltstaaende Tilfældes Skyld. – Det springende Punkt var, om han 29/5 havde været syg eller beruset, og Distriktslæge STEENBERGS Udtalelse om, at BØTTGER næppe havde været syg, – han havde hverken søgt Læge før eller senere, – men formentlig i Kirken havde haft et lettere Anfald af Delirium, blev afgørende for, at BØTTGER fradømtes begge sine Embeder samt paalagdes Sagens Omkostninger, en Dom, som Landemodet stadfæstede 16/1 1861. BØTTGER apellerede til Højesteret, som 1/11 s. A. udtalte, at vel havde BØTTGER den senere Tid været meget hengiven til overdreven Nydelse af stærke Drikke, men da han ikke havde vakt Forargelse, aldrig været beruset i Skolen og kun en enkelt Gang i Kirken, kunde han ikke fradømmes sit Embede, men idømtes en Mulkt paa 50 Rd. samt Sagens Omkostninger.

Denne Dom var en stor Sejr for BØTTGER, hvis Suspension nu maatte hæves, – men Forstanderskabet ansøgte straks om, at han ikke genindsattes i Embedet, som forudsat i Dommen, men fik sin Afsked, da hans Drikkeri var tiltaget under Suspensionen. Dette anbefalede Provst KOCH, og 30/1 1862 meddelte Ministeriet BØTTGER Afsked med Pension paa Grund af Drukkenskab. BØTTGER forlod Sognet og døde 16 Aar senere.³⁰

I 1861 fik IVAR SEIDELINS Pastorat Kongebesøg. FREDERIK VII foretog i Tiden 8/6–16/8 en lang Rejse rundt i Jylland, dels for at præsentere sin Hustru Lensgrevinde DANNER for nogle jyske Godsejere og dels for at se historisk og arkæologisk interessante Steder. Det var meldt forud, at Grevinden vilde køre med Kongen, og Præsterne, der gerne var de villigste til at hylde hende, havde derfor i Reglen indrettet deres Tale, saa den kunde behage det høje Ægtepar i Forening. Rejsen indledtes med Besøg paa Moesgaard, Kalø, Hjelm, hvor der blev gravet i et Par af Højene, Rugaard, Katholm, Mejlgaard og Benzon. Den 16/6 forefaldt »en Scene, som morede MALLING og mig overordentlig meget«, skriver KONGENS Kabinetssekretær Gehejmekonferensraad TRAP, der sammen med bl. a. KONGENS Adjudanter Kaptein PETER MALLING og Major C. F. HOLTEN deltog i Rejsen. Da det den Dag ved Afrejsen fra Grenaa regnede en Del, foretrak Grevinden at køre i lukket Vogn, hvorfor Pladsen ved Siden af KONGEN, der som altid kørte i aaben Vogn, blev overladt til den meget lærde og lærd-udseende Gehejmearkivar C. F.

WEGENER, der blev iført en lysegul Olietøjs Regnfrakke med en stor Hætte i Nakken og forsynet med en af KONGENS Færøerhuer. Ved en Æresport en Milsvej uden for Grenaa blev KONGEN modtaget af Stedets gamle Præst, Pastor SEIDELIN, der efter at have endt sin Tale til KONGEN, traadte et Skridt tilbage og – efter TRAPS Gengivelse – fortsatte: »ogsaa over Dig hulde Kvinde, som sidder der ved HANS MAJESTÆTS Side, nedbede vi Himlens bedste Velsignelse«; ifølge HOLTENS Referat udtalte Pastor SEIDELIN: »Men ogsaa for Dig, hulde Kvinde ved hans Side, nedbede vi Himlens Velsign . . .«, men kom ikke længere, idet han blev afbrudt af KONGEN, der udbrød: »Det er jo ikke Grevinden! Det er Konferensraad WEGENER!« Grevinden blev rasende, da hun hørte, hvad der var passeret, og WEGENER, der virkelig skal have lignet hende noget, fik aldrig mere LOV til at sidde ved Siden af KONGEN. – Den kongelige Rejse fortsattes rundt gennem Jylland med flere Ophold i Jelling, hvor først KONG GORMS og derefter THYRAS Høj udgravedes i Juli og August. Den 16/8 eller 17/8 vendte KONGEN tilbage til Skodsborg – og overværede 25/8 Indvielsen af Sct. Johannes Kirke i København.³¹

I 8 Aar holdt Pastor SEIDELIN ud i Embedet i Ørum og Ginnerup. Hans økonomiske Forhold var elendige, Penge forstod han sig ikke paa, og hans Forgænger Konsistorialraad VALEUR († 1863) havde stort Besvær med at faa, hvad han skulde have fra ham. Forflyttet kunde han ikke blive, et Sted han søgte frabad man sig ligefrem at faa ham, og hjemme havde han kun en ringe Kirkegang, ingen brød sig om ham, og det var til sidst et almindeligt Ønske, at han vilde trække sig tilbage. Det kulminerede, da han 1865 nægtede at konfirmere en tyvagtig Dreng, hvilket vakte stor Uvilje, og da han følte, at Sogneforstanderskabet ogsaa helst vilde af med ham, besluttede han endeligt at resignere.³⁰ Den 1/9 1865 blev han efter Ansøgning afskediget i Naade og med Pension fra sin Efterfølger, der aarlig skulde betale ham 30 Tdr. Rug, 40 Tdr. Byg, 20 Tdr. Havre og 1 Td. Boghvedegryn, efter hvert Aars Kapiteltakst, samt 50 Rd., alt efter Naadensaarets Udløb. – Hans Efterfølger blev den 35aarige VILHELM BECK, Indre Missions Leder. Den 14/9 var Embedet opslaaet ledigt, den 17/11 udnævntes VILHELM BECK.

VILHELM BECK havde de sidste 9 Aar været personel Kapellan hos sin Fader i Uby Sogn (Udby, ved Kalundborg), hvor den unge, nidkære Præst havde skabt en kraftig aandelig Bevægelse, der bredte sig mere og mere og 13/9 1861 førte til, at Præsterne VILHELM BECK, JOHANNES CLAUSEN og C. F. RØNNE samt 3 Lægmænd dannede den første Bestyrelse for den nystiftede »Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark«. I 1865 døde VILHELM BECKS Fader i Februar, og efter at hans Efterfølger var udnævnt i Juni, var VILHELM BECK uden Embede. »Jeg gav mig da til at søge Embede. Det var mig ganske ligegyldigt, hvad jeg søgte, jeg undersøgte aldrig Embedernes Indtægter, om de var store eller smaa; jeg havde jo lagt Sagen ganske i Herrens Haand og ventede blot paa at faa Vished, om hvad der var hans Villie med Hensyn til min fremtidige Stilling, . . . « Da baade VILHELM BECK og JOHANNES CLAUSEN var uden Embede, foretog de i Oktober og November en Rundrejse i Jylland, hvor de holdt Missionsmøde hveranden Dag, og hvor det ofte skete, »at Folk advarede mig for Ørum, naar de hørte, at jeg søgte det. Man sagde, at det var et Sulteembede, og at det var nogle forfærdelige Folk, som boede der.« Rejsen endte med Møder i Ebeltoft og i Aarhus Domkirke. Herom fortæller VILHELM BECK i sine Erindringer:³²

»Ved Mødet i Aarhus havde jeg et grumme kjært Møde med min afskedigede Formand i Ørum, SEIDELIN. Den gamle Mand var bleven vakt ved Mødet i Æbeltoft to Dage før og var nu kommen igjen til Mødet i Aarhus, hvor han kom hen til mig og sagde: »De søger jo Ørum, Gud give, De maatte blive min Eftermand.« Jeg var allerede blevet det, skjønt vi ikke vidste det endnu. Den gamle Præst, som blev boende i Ørum, vedblev at være min Ven, saalænge jeg var Præst der.« – Nogle Dage før Mødet i Ebeltoft havde VILHELM BECK 10/11 prædiket i Lyngby Kirke ved Grenaa for en meget stor Forsamling; ogsaa enkelte fra Ørum og Ginnerup var kommet til Stede, hvoriblandt Pastor SEIDELINS Hustru, som – fortælles³³ der – drog hjem, stærkt grebet af Ordet.

Straks efter Hjemkomsten fra Jyllandsrejsen blev VILHELM BECK 17/11 udnævnt til Sognepræst i Ørum og Ginnerup. »Min Formand i Ørum, SEIDELIN, var en ringe udstyret Mand som Præst, en god, stilfærdig Mand, men som Intet havde kunnet udrette til Livets Vækkelse; han sad i næsten fortvivlede timelige Kaar og blev overset og ringeagtet af den Herremandsvælde, som huserede i disse Sogne. Sogneraadet, som styredes af Herremændene, havde indgivet en Ansøgning til Kultusminister ROSENØRN-

TEILMANN om at faa »en dygtig Mand, men endelig ingen Grundtvigianer« . . . Det var jo vistnok en Præst, de ønskede, der kunde være en behagelig Selskabsmand ved deres talrige Spillegilder, som huserede den Gang i en voldsom Grad paa de mange større Gaarde, som disse Sogne vare fulde af, og det var vistnok en troende Præst, som de vilde være fri for.« . . . Minister FONNESBECH svarede Kultusministeren: » . . . jeg kjender godt BECK fra Uby, hvor jeg ofte søgte Uby Kirke, han er en dygtig Mand og ikke Grundtvigianer.« »Den 28. Januar 1866 holdt jeg min Afskedsprædiken i Uby Kirke, Afslutningen paa henvend 10 Aars lykkeligt Arbejde, fuldt af Herrens store Naade. Den store Kirke kunde slet ikke rumme den Masse Mennesker, som var strømmet sammen fra en vid Omegn, saa at man greb til at slaa Ruderne ind og ved Hjælp af Stiger krøb ind af Vinduerne . . . Jeg kom Fastelavns Mandag til Ørum . . . Jeg følte mig forfærdeligt ene og ulykkelig i Ørum de første Dage, borte fra Alt, hvad jeg havde kjært, imellem vildfremmede Mennesker med Bevidsthed om, at Døden rugede helt og fuldt over disse Sogne, i en gammel forfalden, uhyggelig Præstegaard, hvor jeg frøs om Natten, skjønt jeg havde to Overdyner og Varmedunk i Sengen, og frøs om Dagen i en Stue, som umuligt kunde blive varm. Dog min Formand og hans Hustru viste mig stor Omhu og gjorde Alt, hvad der stod i deres Magt, for at jeg skulde have det godt. Den 18. Februar holdt jeg min Tiltrædelsesprædiken i Ørum Kirke. Kirken var stuvende fuld af nysgjerrige Mennesker fra hele Egnen. Provst KOCH indsatte mig og talte et godt Ord til mig i Henhold til Dagens Evangelium (Fristelsen i Ørken), . . . Til den gamle Præst talte han ærligt og skjønt om, at hans Arbejde i Ørum vel ikke kunde bestaa Ildprøven, men han selv vilde blive frelst som en Brand af Ilden; og skjønt var det at se den gamle Mand tage imod dette med ydmyg Selverkjendelse, medens Taarerne randt ham ned af de gamle furede Kinder. Saa kom jeg da for første Gang paa denne Prædikestol, som siden skulde blive mig saa kjær. . . . Da jeg kom ud af Kirken, omringedes jeg af glade, nyvakte Mennesker, og de gamle Præstefolk tog dem med ind i Præstegaarden, for at vi kunde være sammen, og den gamle Præstegaard gjenlød af jublende Sang. Det er den største Naade, jeg har oplevet af mit Ar-

bejde, hvad jeg oplevede den Dag. Paa én Dag var Ørum blevet mig et nyt Hjem. . . I Maj hentede jeg min Hustru og mine Børn. I den første Sommer var der jo ikke meget hyggeligt, da Præstegaarden maatte undergaa en grundig Ombygning. . . Mine bedste Venner blandt Præsterne under Livet i Ørum var Provst KOCH, som, uagtet han var Grundtvigianer, viste mig og Mine et inderligt Venskab, . . . Af Venner fra Sognene selv . . . maa jeg . . . nævne Familien PONTOPPIDAN paa Ørbækgaard, . . .

Pastor IVAR SEIDELIN forlod Ørum Præstegaard (med 130 Tdr. Land) – som nedbrændte 21/5 1951 som den ældste, c. 240 Aar gamle, Præstegaard i Randers Amt – men blev boende i Sognet. I 1869 udkom VILHELM BECKS første Postille »Nyt og Gammelt«, den blev til af omtrent 10 Aargange skrevne Prædikener fra Uby-Aarene, som Pastor SEIDELIN afskrev for ham. Aaret før havde Pastor SEIDELIN foreslaet »Boghandlerforeningen i København« (stiftet 1837, 1905 ændret til »Den danske Boghandlerforening«), at der blev stiftet en »Almindelig Boghandler- og Forlagsforening for Kongeriget Danmark«, men Forslaget afvistes i Mødet i Juli s. A. Endelig udgav Pastor SEIDELIN i 1876 i Grenaa »Tabel, som udviser, paa hvilke Datoer de vigtigste christelige Festedage indtræffe i det 19 Aarhundredes sidste Fjerdedeel« og »Nogle Notitser om det christl. Kirkeaar, oplysende Bidrag til Tabellen«. Ogsaa i »Den indre Missions Tidende«, redigeret af VILH. BECK, har SEIDELIN skrevet.

Ifølge Folketællingen fik Pastor SEIDELINS (i Hvidbjerg) mellem 1850 og 55 i Huset dels en Plejesøn ADOLPH CHRISTIAN JACOBSEN (* 15/1 1850 i Sigerslevøster, døbt 3/3 i Strø Kirke, Søn af Indsieder JACOB CHRISTENSEN og Hustru MAREN KIRSTINE PEDERSDATTER), som forlod Ørum Præstegaard mellem 1860 og 70, og dels Fru SEIDELINS Tante ANE JOHANNE WARNICKE (* NIELSDATTER, * i Nibe, formentlig fremstillet i Nibe Kirke 5/7 1789, gift med en Hoboist WARNICKE, som døde før 1855), som boede hos dem til sin Død i Ørum 15/4 1877. I 1860 boede ogsaa Præstens ældste Broder hos dem.
† 29/12 1878 i Ørum, begravet 5/1 1879.

~ 3/7 1849 i Hvidbjerg Kirke (af Pastor GAMBORG i Bedsted; forlovet 22/4 s. A.) HENRIETTE ELISA-

BETH SØRENSEN, * 29/6 1823 i Aalborg, hjemmedøbt 2/7, i Budolfi Kirke 8/8. Datter af Arbejdsmand i Aalborg PEDER SØRENSEN (* c. 1789, † før 1840) og Hustru MAREN CHRISTINE NIELSDATTER (* c. 1784 eller c. 1792 i Nibe, formentlig hjemmedøbt og fremstillet i Kirken (10/8 1783 eller) 7/1 1787 og konf. 25/4 1802, ~ 3/11 1815 i Vor Frue Kirke i Aalborg, hvor hun 1840 boede i Smedensgyde 38, ernærende sig ved Vask, (med sin 17aarige Datter HENRIETTE SØRENSDATTER, der levede af Syning, og sin 12aarige Søn CHRISTIAN HENRIK WARNICKE SØRENSEN, * 25/11 1828 (hvor?), konf. Paa-ske 1843 i Vor Frue Kirke i Aalborg), og som 1845 boede i Algade 403 i Aalborg, ernærende sig ved Haandarbejde, (med sin 22aarige Datter HENRIETTE ELISABETH SØRENSEN, der levede af Linnedsyning), † efter 1845).

HENRIETTE ELISABETH SØRENSEN, der blev konfirmeret 2. Søndag efter Michaelis (7/10 eller 14/10) 1838 i Budolfi Kirke af resid. Kapellan J. F. BOESEN, bestyrede før sin Vielse Huset for sin Mands Forgænger i Hvidbjerg, Sognepræst J. F. AAGAARD (* 1801), som med sin Hustru AMALIE BOLWIG (* 1816, ~ 1839) havde 4 Børn, og som 21/4 1848 forflyttedes til Gjellerup og Sunds Menigheder.

Enkefru SEIDELIN forlod Ørum Sogn inden 1880.
† 22/8 1907 paa Sct. Josephs Hospital i Randers, begravet 29/8 paa Sct. Mortens Sogns Kirkegaard af Pastor WILHJELM.
5 Børn: S. 1474–1477.

b. JENS PETER SEIDELIN, * 21/7 1810 i København, døbt 10/8 i Vor Frue Kirke. Hans 5 Faddere se S. 1030. Konfirmeret 13/4 1828 i Aarhus Domkirke af Stiftsprovst STUDSGAARD.

Han blev 7/1 1829 Kadet uden Gage ved Landkadetkorpset, 30/3 1831 udnævnt efter Eksamen til Sekondløjtnant, fra 1/5 s. A. Sekondløjtnant à la suite ved PRINS FREDERIK FERDINANDS Regiment lette Dragoner, hvor han 2/3 1833 indtraadte i virkeligt Nummer paa yngst Sekondløjtnants Gage, blev 20/1 1836 forsat til Fyenske Infanteriregiment paa yngst Sekondløjtnants Gage, fra 15/5 s. A. paa højere Sekondløjtnants Gage, afskediget 27/6 1839 efter Ansøgning og formedelst Svagelighed i Naade med Pension, 6/1 1840 bevilget ny Afsked i Naade som *Premierløjtnant*.

Indtil 1845 boede han i Forældrenes Gaard paa Mejlgade i Aarhus, hvor han 1831 stod Fadder for en Søn af Skræddermester BUCHARD³⁴ og 1834 for en Søn af Korporal LINDHOLM.³⁵ Ifølge Aarhus Købstads Hundeprotokol havde han Hund i 1846 og 1849, sidstnævnte Aar var det en sort Hund ved Navn Hjelwa.

I 1850 logerede han hos Slagter SEVERIN HENRIKSEN i Guldsmedegade Nr. 864 i Aarhus, i 1855 findes han hverken i Ginnerup eller Ørum Sogne, men i 1860 boede han hos sin ældre Broder i Ørum Præstegaard, og ligeledes da han 1861 var Fadder for sin Broderdatter sst.

Et Vers, han skrev ved sin Faders Død 1843, er gengivet S. 1035.

† 28/4 1867 paa Dortheasminde i Ginnerup Sogn, begravet 6/5 paa Ørum Kirkegaard (Ørum Kirkebog).

Hans Bo overtoges af hans ældre Broder, som erklærede, at Boet ikke kunde ansættes til 100 Rd.

Ugift.

c. CHARLOTTE MARIE SEIDELIN, 27/9 1813 i Ringkøbing, døbt 10/11 i Kirken. Hendes 10 Faddere se S. 1030. Konfirmeret 18/4 1830 i Aarhus Domkirke af Stiftsprovst LINDHARD. »Kundskab og Opførsel meget godt«.

Ved en Assemblée i Aarhus ved Nytaarstid 1836, arrangeret af en Kreds af Byens Honoratiories, havde den unge Digter og Balløve, Biskoppens Søn FREDERIK PALUDAN-MÜLLER (* 1809) skrevet en Række Vers til at ledsage Gevinsterne i Nytaarslotteriet, heriblandt følgende Digt til en af de to Jomfruer SEIDELIN, hvis Gave var en Stambog:

I denne Bog Du dig notere
de mange, som til Dig gjør Cuur,
de mange, som dig conversere,
som ere færdig at crepere
ved Glandsen af din straalende Natur.
Lad nu de fine Fingre rappe gaae,
Skriv, skriv og skriv, at det kan Ende faae!
Et haaber jeg, at Du tilsteder,
at blandt de andre, som en tro Tilbeder,
mit Navn maa med i Bogen staae!³⁶

† 20/4 1847 i Aarhus (Mejlgade) af Mæslinger, begravet 26/4 (Domsogn).

Dødsfaldet meddeltes i Aarhus Stiftstidende 21/4, umiddelbart efter det sidste Vers over den yngre Søster:

»Atter har Skjæbnens Slag truffet os tungt, idet vor inderligt elskede, ældste Søster CHARLOTTE MARIE SEIDELIN idag Morges, i en Alder af c. 33 Aar, efter faa Dages Sygeleie og flere Aars tiltagende Svaghed, har fulgt efter sin saa kort iforveien bortkaldte Søster ind i Evigheden til sine forudgangne Kjære.

Aarhuus, den 20de April 1847.

J. P. SEIDELIN I. SEIDELIN«

Bladet bragte følgende Mindevers 26/4 og 28/4:

CHARLOTTE MARIE SEIDELIN.

Ak, ogsaa Du, saa god og from Du var,
For Dødens Lee saa tidligt maatte segne!
– I Graven fulgtes tro det Søsterpar,
For sammen hist at skue Lysets Egne, –
Da Døden røved' grumt Din bedste Trøst,
Da maatte ogsaa jo Dit Hjerte briste;
Du bad til Gud om Naadens milde Trøst, –
Nu hviler stille Du i sorten Kiste. –
Fred med Din Sjæl, Du barnligfromme Kvinde!
Hist blomstrer nu Dit Liv, og her Dit Minde.

CHARLOTTE MARIE SEIDELIN.

Visselig enhver af os kan sige
hvor den største Glæde er:
Nu i Himmeriges Rige,
Eller om Du havde blevet her?

Hist Dig skuer Faders, Moders Øje,
højt Du priser Skaber-Navn,
seer *Amalia* sig bøje,
kryste Dig tæt i sin Favn!

Her for Dig var Sorgens Bolig,
skjøndt Du kjærlig Plads indtog
mellem Brødreparret troelig
og for dem Dit Hjerte slog!

Brødræsket *Gud* vil høre,
det som ængster, trykker Eders Sind,
og til Eder Kraft og Styrke føre:
CHARLOTTE gik i Himlen ind!

D. SEIDELIN

(Faderens Fætter, Apoteker i Skanderborg S. 1073)

Ugift.

d. AMALIE FREDERIKKE SEIDELIN, * 1/12
1816 i Aarhus, hjemmedøbt 13/12, i Domkirken
24/1 1817. Hendes 7 Faddere se S. 1033. Konfir-
meret 30/9 1832 i Aarhus Domkirke af Kapellanen
L. P. W. GRÜNER.

† 8/4 1847 i Aarhus (Mejlgade) af Mæslinger,
begravet 14/4 (Domsogn).

Dødsfaldet meddeltes i Aarhus Stiftstidende 9/4:

»Det blev vor sørgelige Lod at maatte underrette
fraværende Slægtninge og Venner om at vor inder-
ligt elskede Søster AMALIE FREDERIKKE SEIDELIN, i
en Alder af noget over 30 Aar, efter nogle faa Dages
Sygeleie, i Dag Formiddag har omskiftet Tiden med
Evheden, hvor hun nu er samlet med sine forud-
gangne Forældre og 2de yngre Brødre. Den Algode
trøste os i vor dybe Sorg!

Aarhuus, d. 8de April 1847

CHARLOTTE SEIDELIN. SEIDELIN. J. SEIDELIN.«

I Bladet for 12/4, 14/4, 19/4 og 21/4 bragtes
følgende 4 Mindedigte:

AMALIE FREDERIKKE SEIDELIN.

Paa Jorden er ei Nød saa stor,
Guds Naade er jo større!
Er lukt end hver en Dør paa Jord,
Staae aabne Himlens Dørre!!

I Anledning af AMALIE SEIDELIN's Død,
til hendes Efterladte.

Atter Døden da udstrakte
sin saa grumme Knokkelhaand!
Et ømt Led paa Baaren lagde
og ej ændsed' snevre Baand, –
Nu atter føle I Sorgen!

Derfor Eders Hjerter bløde –
dog i Haabet faae I Trøst:
at Hun did steg, og vil møde
Hendes Kjære; – evig Lyst!
Nu nyder hun salig sin Morgen!

I en Grav nu lade grave,
plant deri det ædle Frøe,
det synligt blomstrer i Livets Have; –
Thi Aanden den kan ikke døe,
Religionen er Borgen.

A. F. SEIDELIN.

Hvo kjender ei den Troens Fred,
som Herren fra sin Himmel
I Tidens Fylde sendte ned
Til Jordens Slægters Vrimmel?
Den Fred, som, nedlagt i hans Ord,
Vi udenfor ei finde,
Som Ingen, der paa Jorden boer,
Kan uden Modgang vinde.

Til denne Fred indgik Din Sjæl,
Du Fromme, Blide, Gode!
Du følte varmt for Andres Vel,
Fast paa Guds Ord Du troede,
Derfor han kaldte Dig til sig
Til Fader og til Moder,
Du gik til dem i Himmerig,
Til Lysets fjerne Kloder.

122.

Ved Frøken A. F. SEIDELINS Grav.

Alt forsnart, o skumle Grav, du favner
Denne iegode Pige! Hun er ikke meer.
Smertelig den Kreds, hvorfra du gik, dig savner,
Og især CHARLOTTE, som Du var saa kjær,
Dog, nu med din Fader, Moder, du forenet er,
For at glædes hist i evigskjønne Egne,
Kjerligt vil Alfader dig belønne der,
Derfor saae vi dig hos os saa tidlig blegne.

Og umiddelbart efter dette Vers bringer Avisen
de to Brødræskes Meddelelse om, at CHARLOTTE er død,
12 Dage efter AMALIES Død.

Ved Skifte 21/12 1847 efter de to Søstre overlodes Boet til de to Brødre IVAR og JENS SEIDELIN; hver Broders Arvepart beløb sig til knap 1000 Rd.

Ugift.

e. BENEDICTUS THEODOR VILHELM SEIDELIN, * 21/3 1827 i Aarhus, hjemmedøbt 8/4, i Vor Frue Kirke 24/6. Hans 8 Faddere se S. 1033.

† 29/4 1828 sst., begravet 10/5 (Domsogn).

f. CARL AUGUST SEIDELIN, * 18/9 1829 sst., døbt 8/5 1830 i Domkirken. Hans 6 Faddere se S. 1033.

† 13/7 1830 sst., begravet 17/7 (Domsogn).

KONSISTORIALRAAD, PROVST V. P. SEIDELINS 5 BØRN MED MARGRETHE DOROTHEA JACOBSEN

(Se S. 1036 og 1066).

a. IVAR JACOB SEIDELIN, * 14/8³⁷ 1810 i Dreslette, hjemmedøbt s. D. af sin Farfader, i Kirken 18/9. Hans 7 Faddere se S. 1067. Konfirmeret sst. Paasken 1826.

Efter at være blevet undervist hjemme kom han til Professor MICHAEL NIELSEN paa (Østre) Borgerdydskolen i Klareboderne i København, men forlod denne Skole 2 Aar senere paa Grund af en Øjensygdøms, hvorefter hans Fader dimitterede ham til Universitetet 1829, tog 1830 Examen philologicum-philosophicum med Haud og blev teologisk Kandidat 21/4 1835 med Haud. Efter næsten ½ Aars Ophold hjemme i Dreslette aflagde han 15/11 s. A. for Biskop FABER i St. Knuds Kirke i Odense kateketisk og homiletisk Prøve, begge bedømt med Laud., den sidste over Brevet til Filippi Kap. 1, Vers 6–12. Endelig aflagde han 12/12 s. A. Prøve i indbyrdes Undervisning for Amtsprovst WEDEL.

Vidnesbyrdene fra hans Professorer var gennemgaaende gode. HOHLENBERG nævner, at IVAR SEIDELIN, der flittig har bivaanet hans Forelæsninger over Det gamle Testamente, ved Eksamen har afgivet umiskendelige Vidnesbyrd om gode Kundskaber i de forskellige teologiske Discipliner. ENGELSTOFT finder, at han har studeret med en overordentlig og samvittighedsfuld Flid, der ikke vilde have savnet sin Løn, dersom han ej stedse havde maattet kæmpe med de Hindringer, som et svagt Helbred og Mangel paa Forkundskaber lagde ham i Vejen; han var i

Besiddelse af mange gode Kundskaber, men ikke altid i Stand til med Lethed at ordne og fremstille sine Tanker i et fremmed Sprog. SCHARLING omtaler hans store Flid, mener, at han baade paa Grund af og i Betragtning af hele hans moralske Forhold utvivlsomt med Omhu og Samvittighed vil opfylde sine Pligter i en fremtidig Virksomhed, samt at hans Eksamen maaske havde faaet et endnu bedre Udfald, hvis ikke udvortes Omstændigheder havde nødt ham til at forkorte Tiden for hans teologiske Kursus. H. N. CLAUSEN roser ham for udmærket Flid, Vedholdenhed og Omhyggelighed i Studierne, for gode Kundskaber, som han har lagt for Dagen ved Eksamen, »uanset den Hindring, en mangelfuld philologisk Dannelse i tidligere Aar har lagt ham i Vejen«, og mener, at han sikkert med Tiden vil blive en nidkær og gavnligt virkende Lærer i Kirken.

Herefter udnævntes IVAR SEIDELIN 23/7 1836 til personel Kapellan i Søllested og Vedtofte hos den 74aarige Sognepræst C. F. RIEFFESTAHL, der efter at have siddet i 45 Aar i et af de mindste Embeder paa Fyn nu var saa svagelig, – »og har i de senere Aar især lidt af Hovedsvindel, som ikke sjældent sætter ham aldeles ud af Stand til at forsyne Embedet« – at han 7/3 havde ansøgt om til Medhjælper at faa sin Provsts Søn IVAR SEIDELIN, »der har de dertil fornødne Egenskaber og er mig fordelagtig bekendt.« Hans samtidige Ansøgning om at faa Kapellanlønnen betalt af det offentlige, maatte Biskop

FABER afslaa. Skønt RIEFFESTAHLs Embede kun gav ham en Indtægt paa omtrent 150 Tdr. Korn i Tiende og 100–200 Rbd. i Offer og Accidenser, maatte han altsaa selv lønne sin Kapellan med 200 Rd. Sedler i aarlig Løn foruden fri Kost, Logi, Lys, Varme og Vask i Præstens Hus, fri Befordring i Embedsrejser samt en Offerdag af Menigheden. IVAR SEIDELIN blev ordineret – sammen med Sognepræst i Nørre-Næraa og Bedeslev EDVARD HANNING WEST og Kateket og Førstelærer i Bogense HANS CHRISTIAN EBELING – Onsdag 14/9 1836 Kl. 9 i St. Knuds Kirke i Odense af Biskop FABER, der talte over Lukas 2. Kap. Vers 41–52 (Jesus som tolvaarig i Tempel), hvorefter IVAR SEIDELIN prædikede over Paulus's 1. Brev til Timotheus Kap. 2, Vers 3–4 (Dette er smukt og velbehageligt for Gud, vor Frelser, som vil, at alle Mennesker skulde frelses og komme til Sandheds Erkendelse) og Kirkens resid. Kapellan A. F. WIBERG over 1. Korinthier 3, 11 (Anden Grundvold kan ingen lægge end den, som er lagt, hvilken er Jesus Kristus).

Den 11/7 næste Aar blev RIEFFESTAHL († 1844) afskediget i Naade, 74 Aar gammel, efter godt 50 Aars Præstegering, paa Grund af Alderdom og Svagelighed efter Ansøgning af 21/3 1837, varmt anbefalet 25/3 af Biskop FABER, der fandt, at hans Ønske om 150 Rd. i aarlig Pension var meget beskedent og skyldtes, at Præsten vil »tye til Datteren, som følger sin Mand til en kjøbt lille simpel Eien- dom. Da Svigersøn og Datter staae i deres Færd og Fordringer omtrent i Bondestanden, vil de 150 Rd. kunne sikkre Pastor RIEFFESTAHL fornødent Ophold og Pleie.« Den 22/8 udnævntes IVAR SEIDELIN til hans Efterfølger efter Forslag af Ejeren af Krenge- rup Kammerherre, Oberstløjtnant, Grev C. F. RANT- ZAU.

1837–60 var IVAR SEIDELIN *Sognepræst i Søllested* og Vedtofte Sogne ved Assens. I alle disse Aar var hans Fader i Dreslette hans nærmeste Foresatte som Provst i Baag Herred.

IVAR SEIDELIN fik ved Reskript 26/9 1837 af Stiftets offentlige Midler et Laan paa 600 Rbd. til Opførelsen af den fjerde, manglende Længe af Præstegaarden samt til Istandsættelse af dens øvrige Bygninger, og 14/11 1850 yderligere et Laan paa 1200 Rbd. til Opførelse af et nyt Stuehus. En An-

søgning fra ham om at opføre en Bygning til Have- stue, Vinkælder, Duehus m. m. bevilgede Ministeriet for Kirke og Undervisning 20/1 1852, dog ikke – som ønsket – som hans private Ejendom, men som tilhørende Embedet. Den 17/9 1855 bevilgedes ham et Laan paa 1300 Rd. til Opførelse af en ny Stald- længe af Grundmur.³⁸

Flere Gange fik han Ministeriets Tilladelse til at sælge Jord, der tilhørte Kaldet, bl. a. 23/8 1853 til at sælge en Gaard til Fæsteren for 1700 Rd., s. A. 1 Skp. Land og 10/1 1854 et Udsted til Fæsteren for 1550 Rd. Den 15/5 1858 udtalte Ministeriet Betænkelighed ved Salg underhaanden af en Parcel og ikke ved offentlig Auktion. 6/12 1859 approberede Ministeriet Udstykningen af Præstegaardens Jorder (hvorom Justitsministeriet havde udbedt sig Erklæ- ring 5/3 s. A.) samt Salget af en Grusgrav for 100 Rd. og 20/2 1860 desuden af et Hus MNr 1 b i Søllested af Htk. 1 Skp. 1 Fdk. ½ Alb. til Fæsteren for 400 Rd.³⁸ – Den 5/2 1850 fik han kongelig Bevilling til at nedlægge et ved Kaldet værende Enkesæde og til at bortfæste paa Livstid c. 14 Tdr. Land Ager og 3 Tdr. Land Mose.

1854–61 var IVAR SEIDELIN Ejer af Hjortebjerg- gaarden i Vissenbjerg Sogn, som han købte (Htk. 4 Tdr. 3 Skp. 2 Fdk. 1¼ Alb.) for 11.000 Rd. ved Skøde af 16/12 1854, læst 11/1 1855, af HANS CHRISTOPHERSEN (der havde købt den 1846 for 6.000 Rd. af HANS JENSEN), og som han solgte med Hovedparcel MNr 1 a (Htk. 1 Td. 7 Skp. 1 Fdk. 1¼ Alb.) for 4.000 Rd. ved Skøde af 30/12 1861, læst 9/1 1862, til LARS NIELSEN af Hjortebjerglund, til hvem han desuden havde solgt 2 Parceller af Gaarden, nemlig 1856 MNr 1 e (Htk. 1 Td. 2 Skp. 1 Fdk. ¼ Alb.) for 1.800 Rd. og 1859 MNr 1 f (Htk. 3 Fdk. ½ Alb.) for 50 Rd. Desuden havde SEIDELIN 1857 frasolgt Parcellerne MNr 1 b, 1 c og 1 d (Htk. 3 Skp. 3 Fdk. 1½ Alb.) og 1861 MNr 1 g (Htk. 3 Skp. 1 Fdk. 1 Alb.) og 1 h (Htk. 1 Skp. 3 Fdk. 2¾ Alb.).

Som Interessent i Det fyenske geistlige Brand- societet (ophævet 24/6 1851) tegnede IVAR SEIDE- LIN 1842 12 Portioner, 1843 15, 1849 20 og 1850 25 Portioner. I Den fyenske geistlige Enkekasse indskød han 1837/38 100 Rbd. Sølv og 1847/48 samme Beløb i Anledning af sit Ægteskab. Baade 1853, 54 og 59 maatte Ministeriet for Kirke og Undervisning rykke ham for Indbetaling af reste-

rende Livrentepremie til Finanshovedkassen. – Til Stiftsbiblioteket i Odense som »velvillige Pengebidrag« betalte Pastor SEIDELIN 1857 1 Rd. og 1858 1 Rd., – det eneste Bidrag fra Baag og Vends Herreder.³⁸

Ved sin Præstegernings Begyndelse var IVAR SEIDELIN formentlig endnu psykisk normal, i hvert Fald havde hans Fader i 1837 Plan om »om en 8 à 10 Aar . . . at afstaa Præstekaldet til min Søn«, som PRINS CHRISTIAN FREDERIK ved samme Tid finder, »er en vakker ung Mand« (S. 1049). Men allerede 1844 omtales han som en stor Original, der bl. a. tror, at alle unge Piger er forelsket i ham, skønt adskillige skal have givet ham en Kurv (S. 1058). Pastor BALSLEV, der 1860–62 var Kapellan hos Provsten i Dreslette, omtaler IVAR SEIDELIN som en pengegerig, jammerlig, ja uværdig Person, der af sine Sognefolk blev kaldt »IVER LØGN«, og tilføjer: »Dog tjener følgende maaske til hans Undskyldning. I sin Barndom led han af et Krampetilfælde, som Faderen selv behandlede ved den i hin Tid saa almindelige magnetiske Kur. Krampen gik ganske vist bort, men det er muligt, at et Stykke af Forstanden gik samme Vej som Krampen. Omsider nedlagde han sit Embede og drev derefter, saa vidt jeg ved, en lille Aagerforretning i København.« (S. 1061).

IVAR SEIDELIN foretog en Del Rejser efter Ansøgning, stilet til Biskoppen (og paategnet af Provsten, hans Fader), saaledes 4 Rejser til København: 2 Uger i April 1837, 2 Uger fra 2. Pinsedag 1839, de første 9 Dage i Marts 1842 og 12 Dage i Maj-Juni 1844 (For mig gjerne, skriver Provsten), til Sjælland: i September 1843, 9 Dage i November 1844 (Lad ham rejse!), 1 Maaned November-December 1845 samt 22/9–30/9 1846 (For mig gjerne). I Juli 1847 foretog han en 3–4 Ugers Rejse til Ratzeburg og ansøgte 6/10 s. A. om at rejse til Lauenburg 25/10–31/10 1847 for at holde Bryllup sst. Den 23/11 s. A. fødte hans 42aarige Tjenestepige BIRTHE CATHRINE ERIKSDATTER³⁹ ham en Datter i Harndrup Sogn, JACOBINE DORTHEA JENSEN.⁴⁰ I Ægteskabet fødtes ingen Børn. 1852 og 53 var hans sidste Rejser til Lauenburg, og 26/10 1853 blev Ægtefællerne separeret. Hans følgende Rejser var til København 10 Dage i November 1853, i September 1854 og 5/6–12/6 1856. I Juni 1857 var han paa en 5

Ugers Rejse til Tyskland, Schweiz og Italien (efter Tilladelse fra Ministeriet 15/5). Baade i Januar og September 1857 var han 1 Uge i København i Forretnings- og Pengesager og atter nogle faa Dage i Oktober 1858 for at træffe Folk, der var paa Gennemrejse fra Stockholm til Hamborg. I September 1859 skulde han i Helsingør træffe to Hamborgere, der var paa Gennemrejse fra Sverige.

Der blev vel aldrig rettet nogen Klage over Pastor IVAR SEIDELINS Embedsførelse, men Tilstanden har nok i Længden været uholdbar, og den 15/9 1860 ansøgte han selv om Afsked. Et Sygdomstilfælde, han fik Aaret før under en Barnedaab paa 1. Søndag i Advent, da han døbte Husmand paa Søllested Mark JOHAN KRISTENSENS Datter NICOLINE JOHANSEN, omtaler han i et Brev til Biskop ENGELSTOFT 5/12 1859:

»Højvelbaarne Herre!

Først maa jeg aflægge min ærbødigste Taksigelse for den Venlighed, hvormed de modtog mig, og for de gode Raad, som de i flere Retninger meddelte mig; dernæst maa jeg tillade mig skriftligen at meddele dem en nøjagtigere Underretning om min ulykkelige Barnedaab paa 1ste Advent [27/11], da min mundtlige Forklaring ej syntes at tilfredsstille deres Højærværdighed tilfulde.

Først havde jeg skriftet 83, prædiket, betjent dem med Nadveren, saa endeligen Daaben, som gik godt indtil disse Ord »oplad Døren for hende som banker«, da løb Blodet mig ned i Munden og paa Pibekraven jeg maatte gaae hen i Skriftestolen, lade hente Salmiak og Bomuld, som jeg pressede op i Næseborene, men som i den Grad bedøvede mig, at jeg syntes, alt at dreje sig rundt – efter en kort men heftig Anstrengelse begyndte jeg igjen – ligesom ved en heldig Indskydelse faldt mit Øje paa de Ord »de førte smaa Børn til Jesum at han skulde røre ved dem«, og nu naaede jeg lykkeligen Enden paa Handlingen. Baade Degen og jeg vidste i Sandhed ikke Andet, end at alt var vel overstaaet – men nogle Dage efter ved en Begravelse, begynder Vedkommende at mumle om, at Barnet ikke var rigtigheden christnet, og at han nok kunde faa Bispen til at tvinge mig til at døbe det om, uden noget nyt Offer; jeg lod derpaa Manden kalde til mig den næste Dag, og spurgte ham, hvad han havde at besvære sig over, hvorpaa han svarede mig »at jeg havde glemt 5 af de vigtigste Limenker[?], at der var Præster nok at faae, at jeg var altid saa streng med Skolemulcter, og at han nok skulde have mig i Kikkerten«, hvortil jeg anmærkede »at jeg havde brugt de Kræfter, som jeg da havde, paa det bedste, men forresten maatte han i Herrens Navn handle som han bedst kunde

forsvare for sin Samvittighed. Iøvrigt troer jeg ikke, at han nu gjør videre Bevægelse angaaende det Passerede, da alle de Retskafne i Menigheden ere paa mit Partie, og da jeg paa anden Haand har ladet ham tilflyde en lille Brændsels-hjelp.

Den hele uhyggelige Sag, tilligemed de flere tidligere halv mislykkede ministerielle Handlinger, har angrebet mit Sind uendeligen meget, og virker ofte forstyrrende paa mit Helbreds-tilstand, saa deres Højærværdighed kan være aldeles overbeviist om, *at jeg intet Øjeblik bliver længere i Søllested*, end den bydende Nødvendighed fordrer det, men endnu har jeg ikke samlet Saameget til Livrente, at jeg uden Nærings- og Bekymring for Alderdommen kan aftræde; MONRAD, for hvem jeg i September beklagede mig, svarede mig kort »af Statskassen faaer de ikke en Skilling, af Embedet kan de nok erholde $\frac{1}{3}$ Deel«, men det er dog temmelig Lidt til selv det sparsommeligste Udkomme.

Haabende, at deres Højærværdighed endnu i nogen Tid vil lade mig vederfares deres hidtidige Overbærenhed, Velvillie og Kierlighed, skal jeg stedse anstrenge mig af yderste Evne

Med udmærket Højagtelse

underdanigst

I: SEIDELIN

Højvelbaarne Hr. Biskop ENGELSTOFT Dr.: theol. C:D: og D:M.«

I et Brev til Biskoppen 4/4 1860 skriver han: »Dersom jeg ikke atter i denne Uge havde haft et hæftigt Anfald af Mavekrampe, saa havde jeg idag begivet mig personlig til Deres Højvelbaarenhed . . .«

Ved kongelig Resolution af 18/11 1860 modtog IVAR SEIDELIN efter Ansøgning af 15/9 sin *Afsked i Naade og med Pension* paa Grund af tiltagende Svaghed, i Overensstemmelse med Kultusministeriets Indstilling af 16/11, ifølge hvilken hans Læge havde oplyst, at han lider af Underlivstilfælde, der ikke kunde andet end indvirke forstyrrende paa hans kirkelige Gerning. Biskoppen havde 10/11 anbefalet Ansøgningen, da det ikke sjældent var sket, at Pastor SEIDELIN formedelst pludselige Sygdomstilfælde havde maattet afbryde gudstjenstlige Handlinger, endog Altergang og Barnedaab, og at, uagtet ingen Klage fra Menighedens Side var ført derover, der saa meget mere burde træffes Foranstaltninger til at sikre Embedsgerningens behørigte Udførelse, som Pastor SEIDELINS Onde i den senere Tid havde tiltaget mere og mere, og der næppe var Ud-

sigt til, at han vilde kunne helbredes for samme. Biskoppen tilføjer, at der vel under saadanne Omstændigheder kunde paalægges ham at holde personel Kapellan, men dels foretrækker han selv Afsked, dels er der ingen særlig Grund til at fastholde ham i Embedet, thi skønt der aldrig er klaget over ham i nogetsomhelst Forhold, og skønt hans Menigheder endog har paaskønnet ham som gejstlig Taler, holder Biskoppen dog for, at han – navnlig efter at hans huslige Forhold er forstyrret ved en Ægteskabs-skilsmisse – mere egner sig for Privatlivet og fuldstændig Befrielse for Embedsansvar, hvorfor hans ønskede Afsked var det bedste baade for Menighederne og for ham selv.

Efter Kultusminister D. G. MONRADS Indstilling afskedigedes han derfor med en aarlig Pension af 110 Tdr. Byg, som udredes af Kaldet og betales med Penge efter hvert Aars Kapiteltakst, samt 100 Rd., der udredes af Statskassen, alt fra Naadensaarets Udløb at regne. 17/3 1862 resolverede Ministeriet, at Efterfølgeren første Gang skulde udbetale Pension til SEIDELIN i Begyndelsen af Februar 1862 for Tiden 18/11 1860–31/12 1861.

Til Efterfølger udnævntes 31/1 1861 THEODOR ROHDE, med hvem SEIDELIN 20/6 s. A. indgik den Aftale, at SEIDELIN skulde betale Kaldets Restbyggegæld paa 1607 Rd. 3 Mk., udbetale ROHDE 950 Rbd. samt overdrage Præstegaarden, som den da forefandtes. Ved Provstesyndet s. A., der foretoges af Pastor ESBENSEN, afsløredes 10 Mangler, »der bør istandsættes inden Afleveringen« (S. 1062). Præstegaarden har nok været noget forsømt; 1/10 s. A. fik Pastor ROHDE et Embedsloaen paa 500 Rd. som Hjælp til en Hovedreparation af Stuehuset (4 % Forrentning, at afdrage over 15 Aar).

Efter Afskeden rejste Pastor emer. I. SEIDELIN til København, hvor han i November og December 1861 fra Adressen Rosenborggade 9 skrev flere Breve til Biskop ENGELSTOFT; i et af dem skriver han: »Med Undtagelse af det slemme Næseblod er jeg ret vel nu.«

Sine sidste 31 Leveaar tilbragte han i København, hvor han efter Pastor BALSLEVS Mening skal have drevet en lille Aagerforretning (S. 1061). I Januar 1863 talte han ved Faderens Begravelse i Dreslette, efter dennes Ønske (S. 1064 f.).

Ifølge Københavns Vejviser 1862–64 boede han Tornebuskegade 1st. (= Rosenborggade 9), 1865–69 Vestervoldgade 29ⁱ mellem Studiestræde og Vester-gade, 1870–71 Gammeltorv 6ⁱⁱ, 1872 Raadhusstræde 5ⁱⁱ, 1873–81 Nørregade 39ⁱ (Hippodromet), 1882–83 Vendersgade 4st, 1884 Nørrevoldgade 27ⁱ, 1885–86 Nørrevoldgade 52ⁱⁱ, 1887 Rømersgade 11st, 1888 Nørrevoldgade 54ⁱ, 1889 Nørrevoldgade 46ⁱⁱ, 1890 Vendersgade 8ⁱ, 1891 Saxogade 3ⁱⁱ og 1892 Bredgade 22ⁱ.

I 1870 boede Pastor SEIDELIN og hans Hustru ale-ne i Lejligheden paa Gammeltorv; i 1880 og 90, da han var Enkemand, havde han Husbestyrerinde; i 1880 beboede han i Forhuset Nørregade 39ⁱ en 5 Værelser Lejlighed for 320 Kr. halvårlig Husleje.

† 28/5 1892 i København (Bredgade 22), begravet 3/6 paa Assistens Kirkegaard af den ansete og virksomme Pastor D. C. PRIOR, der i 41 Aar var 1. residerende Kapellan ved Vor Frue Kirke (Garnisons Kbg.).

Boets Indtægt opgjordes til 7.449 Kr. 90 Øre, Udgifterne – hvoriblandt 331 Kr. 49 Øre for Begravelse og Gravsted – til 3.922 Kr. 40 Øre.

Ved Registreringen af Løsøret, der vurderedes til 896 Kr. og solgtes ved Auktion for 868 Kr. 39 Øre, var til Stede Præstens Husbestyrerinde gennem de sidste Aar CORDELIA NIELSEN (* 26/10 1852 i Skel-skør som Datter af en Mølleforpagter).

Pastor emer. IVAR SEIDELIN efterlod sig 1 Sofa (35 Kr.), 4 Stole (35 Kr.), 1 Kommode med Mahogniplade og Spejl (65 Kr.), 1 Salonbord, 1 Chifoniere, 1 Piedestal (25 Kr), 1 Lysekroner (12 Kr.), 1 Ørn, 4 Fag hvide Gardiner med 1 Stang og 1 Rullegardin, 2 Stager, 2 Malerier (50 Kr.), 1 Skrivebord med Stol, 2 Rørstole, 1 rundt Bord, 1 Skærm, 1 lille Skab, 1 Ur, 1 lille Bord, 1 Vaskebord, 1 Seng med Tilbehør, 1 Fag Gardiner, 2 Kapgardiner, 1 Brys-seler Gulvtæppe, 1 Divantæppe, 1 Løbetæppe, 1 Oste-klokke, 1 Chokoladekande, 4 Par Kopper, 4 plette Skeer, 4 do. Teskeer, 4 Par Knive og Gaffler, 5 Duge, 6 Servietter, 5 Par Lagener, 3 Lærredslagener, 6 Haandklæder, 5 Pudevaar, 1 Guldur med Kæde, 1 Signetring, 1 Guldlorgnet og nogle Bøger, der vurderedes til 10 Kr.

Arven udgjorde 3.527 Kr. 50 Øre, som efter hans og hans Hustrus Testamente af 18/6 1866, not. att.

17/9 1867, ændret 1/2 1873, deltes i 3 lige store Dele mellem hans Søsters 4 Børn og hendes 2 Brød-res 8 Børn. Hans Søster og Svoger Pastor C. E. KRAGS 4 Børn, der hver arvede 282 Kr. 20 Øre, var Enkefru JULIE THEODORA JOHNSEN, Sognepræst C. P. S. KRAG, Distriktslæge M. G. I. V. KRAG og Stationsinspektør ved Stureholm Station i Sverige T. S. E. KRAG. Fru SEIDELINS 8 Broderbørn, der hver arvede 278 Kr. 4 Øre, var hendes Broder Konsul CARL JOHAN FREDRIK ROTH (* 1816 i Helsingborg, 1840–68 Købmand sst., Politiker, 1868–83 svensk og norsk Konsul i Kiel, † 1883 i Kiel, ~ 1841)'s 4 Børn: Frøken JOHANNA CHARLOTTA VILHELMINE ROTH, Købmand CARL FREDRIK ROTH, Ingeniør HENRIK GUSTAF ROTH og Registrator OTTO LUDVIG ROTH, samt Fru SEIDELINS Broder »Grosshandlare og Stadsfullmäktig i Stockholm« GUSTAF OTTO ADOLF ROTH (1825–94)'s 4 Børn: HILMA SOPHIA CHARLOTTE ROTH, gift med Dr. FRITZ ARNOLD GERNERT NETZLER i Stockholm, Handelskommis CARL HENRIK ROTH, Ingeniør GUSTAF FREDRIK THEODOR ROTH (1858–1926, senere Overingeniør) og Handelskommis OTTO DANIEL ROTH (1860–1936, senere Chef for Penninglotteriet). 1 Datter: S. 1477.

~ 1) sidst i Oktober 1847 i Lauenburg CATHRI-NE MARIE HENRIETTE HILDEBRANDT, * c. 1810 i Lauenburg, Datter af Forpagter paa Frederiksgave og senere (1841) Forpagter af Neuovorverk og Culpin i Lauenburg HEINRICH ADAM (ADOLPH?) HILDEBRANDT (* c. 1783, † efter 1841), der 4/8 1841 oprettede Fundats, kgl. konf. 7/10 s. A., for en Gave paa 225 Rbd., hvis Renter, 9 Rd., aarlig af Sognepræsterne skulde uddeles paa KRONPRINS FREDERIKS (VII) Formælingsdag 10/6 til trængende i Sønderby og Dreslette Sogne med Halvdelen til hvert Sogn.

H. A. HILDEBRANDT, der fra senest 1824 til 1834/35 var Forpagter af det af Etatsraad († 1832) og Etatsraadinde RYBERG (S. 1043) beboede Frederiksgave i Sønderby Sogn (efterfulgt af Forpagter LARS TROLLE), var fra før 1828 gift med DOROTHEA FREDERIKKE EMILIE FICH (* c. 1787, † efter 1834), hvis Fader MARK FICH – Enkemand, fhv. Godsejer fra Dahme i Cismar Amt i Holsten, ved Østersøen paa

Nordsiden af Lübecker Bugt, Øst for Byen Oldenburg – døde 21/11 eller 23/11 1826, uden at efterlade sig noget, under et Ophold hos Datteren og Sviigersønnen paa Frederiksgave, 70 Aar gammel, begravet 25/11 i Sønderby Sogn.

Af Forpagter HILDEBRANDTS Børn kendes 8,⁴¹ hvoraf HENRIETTE var den ældste, og af hvilke de 4 boede paa Frederiksgave i 1834.

Af Breve fra Pastor SEIDELIN til Biskoppen fremgaar, at han før Brylluppet var paa 3–4 Ugers Rejse til Ratzeburg i Juli 1847 og 25/10–31/10 1847 i Lauenburg for at holde Bryllup dér, i Marts-April 1848 var 2 Uger i Lauenburg i Familieanliggender, i September-Oktober 1849 var i Hertugdømmerne, og at han i en Uge i Begyndelsen af November 1850 ledsagede sin Kone paa en Del af Rejsen til Lauenburg og en Maaned senere rejste hende i Møde paa Hjemturen. Ved Folketællingen 1850 beboedes Søllested Præstegaard af Pastor SEIDELIN og hans jævnaldrende Hustru, født i Lauenburg, samt 3 Tjenestefolk. Kommunionbogen oplyser, at Præsteparret var til Alters sammen 15/6 1851 i Søllested og 23/5 1852 i Vedtofte. I Juli 1851 skriver han til Biskoppen: »Da min Kone formedelst sit *meget svage* Helbred er af Lægen tilraadet at søge et af Tysklands Sundhedsbade, giver jeg mig den Frihed at udbede [Biskoppens] Tilladelse til i 8 Dage i Slutningen af Juli Maaned at ledsage hende til Hamborg, ligesom ogsaa højgunstig Tilladelse udbedes til i 16 Dage i Begyndelsen af September Maaned at rejse hende i Møde til det Lauenborgske.« Han ledsagede hende 20/7–26/7 1851 til Hamborg, var Januar-Februar 1852 en Uge i København, 12/4–16/4 1852 i Lauenburg i en meget vigtig Arvesag, midt i Maj 1852 i Lauenburg »for at ledsage min Kone«, og 28/8 1852 skriver han til Biskoppen: »Min gl. Fader, der i nogen Tid har været sengeliggende, . . . har raadet mig direkte at henvende mig til Deres Højærværdighed i flg. Anliggende: Med Biskoppens høje Tilladelse ledsagede jeg i Juni paa 10 Dage min nervesvage Kone til et af Tysklands Sundhedsbade derfor er det idag min indstændige Bøn, at jeg maatte erholde en lignende gunstig Tilladelse til i Midten af September paa en 9 à 10 Dage at hente min Kone tilbage.« Den 6/7–20/7 1853 var han atter i Lauenburg, formentlig for sidste Gang.

Den 26/10 1853 fik Sognepræst IVAR SEIDELIN og Hustru HENRIETTE HILDEBRANDT af Odense Amt udstedt Separationsbevilling, efter en af Fuldmægtig GORMSEN i Assens 20/10 paa deres Vegne indsendt Ansøgning om Separation i Henseende til Bord og Seng, efter Forlig om de Vilkaar, hvorunder de ønskede at leve separeret.⁴² Hustruen er vel herefter vendt tilbage til Lauenburg.

† efter 1853.

Ingen Børn.

~ 2) 12/9 1864 i Huset i København efter Kongebrev af 8. s. M. (Trin. Kbg.) MARIA ELISABETH ROTH, * 24/11 1823 i Helsingborg, Datter af Handelsmand, senere Grosserer og dansk Konsul sst. CARL HENRIC ROTH (* 26/1 1790 i Eksjö, † 30/10 1858 i Helsingborg af Galdefeber) og Hustru JEANETTE ULRIKA HJELM (* 19/12 1795 i Mariestad, ~ 3/4 1814 i Helsingborg, † 3/2 1860 sst. af Hjertefejl). 2 Brødre er nævnt foran.

Hun nævnes som Frk. M. ROTH i Vejviseren 1864 boende i Frederiksberggade 34¹ (og 1865 sammen med sin Mand i Vestervoldgade 29¹). Ved Vielsen angives Pastor SEIDELIN at bo Vestervoldgade 29, hun Frederiksberggade 34, og deres Forlovere var Kaptajn FROM MØLLER, Tornebuskegade 1 (hvor Pastor SEIDELIN hidtil havde boet), og Particulier SØREN MUNK PLUM, Skvaldergade 5 (blev 1894 en Del af Nikolajgade). (Vielsen er ogsaa indført i Vor Frue Kbg.; her anføres Bruden (urigtigt) at bo Frederiksberggade 23, Vielsen at være forrettet »Løverdagen den 10de Sept.« (senere med Blyant rettet til 12de) af Hr. NIELSEN, vel Sognepræsten til Trinitatis Søndresogn C. V. NIELSEN).

† 26/11 1875 paa Besøg i Stockholm.

Hendes Mand anmeldte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 30/11:

»At min iegode Kone MARIE SEIDELIN, født ROTH, under et Familiebesøg i Stockholm imorges pludselig er indgaaet til Himlens Fred, meddeles Slægt og Venner. Det er min Trøst, at vi samles hisset.

Stockholm, 26de November 1875.

IVAR JACOB SEIDELIN
Pastor emeritus.«

Enkemanden overtog Boet i Henhold til deres Testamente.

Ingen Børn.

b. CARL CHRISTIAN SEIDELIN, * 18/4 1812 i Dreslette, døbt 26/4. Hans 6 Faddere se S. 1067.

† 29/1 1814 sst., begravet 2/2 (S. 1047).

c. MARIE MARGRETHE VILHELMINE SEIDELIN, * 10/1 1814 i Dreslette, døbt 23/1. Hendes 6 Faddere se S. 1067.

Hun fødte sin Mand 5 Børn:⁴³

1. JULIE THEODORE KRAG (1836–1913), ~ 1865 CHRISTIAN FERDINAND JOHNSEN (1833–88), prakt. Læge i Gribsvad 1859, i Assens 1865, i Haarby 1867, 1872 Distriktslæge i Hallund ved Hjørring, 1881 i Frederiksværk.

6 Døtre.

2. EMILIE CAROLINE KRAG (1837–69), ~ 1868 HANS CHRISTIAN HANSEN (1839–73), 1868 personel Kapellan i Smidstrup og Skærup, 1873 Sognepræst i Nykirke. 1 Datter (EMILIE CAROLINE HANSEN, 1869–80).

3. CHRISTIAN PETER SEIDELIN KRAG (1839–1912), 1873 Sognepræst i Vildberg, Timring og Nøvling, 1878 ved Skt. Jakobs Kirke i København, 1903–10 i Søborg og Gilleleje, R, DM, Medlem af Bestyrelsen for Kirkelig Forening for Indre Mission i København, † 1912.

8 Børn.

4. MOURITZ GOTTHOLD IVAR VILHELM KRAG (1841–1920), 1868–77 Distriktslæge paa Thyholm, 1877–83 Distrikts- og Sygehuslæge i Holstebro, 1883–97 Distriktslæge i Assens, fra 1/10 1897 prakt. Læge med Bopæl paa Aldershvile (S. 1057 og 1070) i Dreslette, Medlem af Assens Byraad, R, DM, † 1920.

5 Børn.

5. THEODOR SOPHUS ELISÆUS KRAG (1843–1916), Forpagter, Stationsinspektør i Trønninge, Sverige.

7 Børn.

† 22/7 1891 i Dreslette af Alderdom, begravet 28/7 paa Kirkegaarden.

Dødsfaldet anmeldtes i Fyens Stiftstidende 24/7 og 27/7 og i »Assens Avis og Gl. Assens Amts Tidende« 24/7 og 25/7 (men ikke i Assens Amts Avis):

»Den 22. Juli hensov i Guds Fred og Ro min kjære Hustru, MARIE MARGRETHE VILHELMINE, f.

SEIDELIN, 77½ Aar gammel, hvilket herved med Vemod bekendtgjøres for Slægt og Venner.

Aldershvile i Dreslette d. 23. Juli 1891.

C. E. KRAG,
pastor emer.

Begravelsen foregaar paa Tirsdag d. 28. ds. Middag Kl. 12 fra Kirken.«

Enkemanden blev siddende i uskiftet Bo.

~ 7/11 1835 i Dreslette Kirke CHRISTIAN ERNST KRAG,⁴³ * 12/2 1804 i Gelsted Præstegaard paa Vestfyn, hjemmedøbt s. D., i Kirken 22/3, Søn af Sognepræst CHRISTIAN KRAG (* 17/2 1757 i Gelsted (ikke Balslev), døbt 7/3 sst., 1782 cand. theol., 1791–97 personel Kapellan hos sin Fader i Gelsted og Rørup, derefter Sognepræst sst., † 26/4 1818 i Gelsted, begravet 4/5) og Hustru JULIANE MARIE BENDIXEN (* 4/9 (ikke 4/7) 1772 paa Fjellebro, hjemmedøbt 5/9, i Herringe Kirke 14/9, ~ 27/12 1793 i Gelsted, † 27/7 1856 paa Christianslund i Skovby Sogn, begravet 2/8).

CHRISTIAN KRAGS Fader og Farfader var Præster i Gelsted og før dem hans Farmoders Fader. Efter Faderens Død nedbrændte Gelsted Præstegaards Stuehus ved Lynild 7/7 1819; derefter blev KRAGS ældre Broder MOURITS GOTTHOLD KRAG Præst i Gelsted 1819–64.

C. KRAG blev 1818 Elev i Nakskov Latinskole, blev konfirmeret ved Mikkelsdag s. A. i Nakskov Kirke, kom senere til Odense Latinskole, hvorfra han blev Student 1823, blev 27/4 1829 cand. theol. med haud, var 1829–32 Huslærer hos Justitsraad BINDESBØLL paa Flenstofte (S. 1329) i Dreslette Sogn, blev 4/1 1832 personel Kapellan i Tommerup og Brylle, ordineret 26/1 s. A., og 5/12 1834 residerende Kapellan i Skovlænge, Gurreby og Søllested paa Lolland.

Herefter blev han 10/4 1835 – efter Indstilling af Lensgreve A. C. SCHAFFALITZKY DE MUCKADELL, der var Forlover ved hans Bryllup s. A. – indtil 1863 *Sognepræst i Sønder Broby*, 2 Mil Øst for Dreslette, hvor hans Svigerfader Provst V. P. SEIDELIN boede i alle disse Aar og ofte fik Besøg af Familien KRAG

(S. 1061). 1839 fik KRAG af Stiftets offentlige Midler et Laan paa 1000 Rbd. Sedler til Ombygning af Præstegaardens Stuehus og Staldlænge.

Efter sin Svigerfaders Død blev han 10/3 1863 *Sognepræst i Dreslette*, hvor han flyttede ind i den gamle Præstegaard (S. 1056), hvor han skal være blevet boende, til han 15/11 1885 tog sin Afsked.

Hans 50 Aars Præstejubilæum omtales udførligt i Assens Avis (Vestfyenske Avis) for 5/1 1882:

»Pastor KRAGS Jubilæum feiredes i Gaar i Dreslette ved en smuk Høitidelighed. Endnu inden Kirketjenesten overrakte en Deputation for Dreslette Menighed Jubilaren et smukt og stort Nøddetræs Bogskab og modtog saa samtidig den Underretning, at Pastor KRAG havde stiftet et Legat, stort 1000 Kr., til Fordel for Dreslette Sogns Fattige; tillige overrakte Provst TOBIESEN fra Herredets Præster, som næsten alle vare til Stede, en smuk Bibel, ligesom endelig Biskop ENGELSTOFT bragte Jubilaren den Meddelelse, at han var udnævnt til Ridder af Dannebrog. – I Kirken talte Biskop ENGELSTOFT først smukt om Præsteembedets Byrder og dets Velsignelser; derefter udlagde Jubilaren selv, som endnu er en kraftig Mand, i en smuk Prædiken, hvorledes det er Gud, som giver Væxt til al menneskelig Gjerning, ligesom hans Naade er det eneste, hvorved en Menneskesjæl kan frelses. Pastor PETER KRAG fra Jakobskirken i Kjøbenhavn sluttede med en gribende Bøn den særdeles høitidelige Gudstjeneste i den overfyldte Kirke.

Efter Kirketjenesten holdtes et Festmaaltid, ved hvilket der herskede en hjertelig Stemning.«

Pastor KRAG, der som nævnt blev *Ridder af Dannebrog* 4/1 1882 og samtidig stiftede et Legat paa 1000 Kr. til Fordel for Dreslette Sogns Fattige, fejrede med sin Hustru Guldbryllup 7/11 1885, i hvilken Anledning samme Avis den 11. s. M. bragte følgende Meddelelse og Tak:

»Sognepræst for Dreslette Menighed C. KRAG samt Hustru feirede den 7. ds. Guldbryllup, i Kredsen af deres talrige Børn og Børnebørn. Guldbrudeparret modtog ved denne sjældne Familiefest overordentlig mange Beviser paa Deltagelse fra Slægt og Venner.«

»I Anledning af vort Guldbryllup den 7. Novbr. d. A. have vi modtaget saa mange Beviser paa Slægt-

ninges og Venners kjærlige Deltagelse, hvorfor vi herved bringe vor hjerteligste Tak.

Dreslette Præstegaard den 10. November 1885.

V. KRAG og C. KRAG.«

Efter Provstinde SEIDELINS Død overtog Pastor KRAG og Hustru 1873 Aldershvile (S. 1057 f. og 1070), men flyttede først derind efter (eller ved) Afskeden 1885; dér skal de samme Aar have fejret deres Guldbryllup, og dér døde han 11 Aar senere, 92 Aar gammel, aandsfrisk til det sidste. Paa Aldershvile klarede Ægteparret sig med 2 Tjenestepiger, medens de i Præstegaarden havde haft 3 Piger og 3 Karle.

Om Sognepræst C. KRAG berettes:

Pastor CHR. KRAG var en tæt Skikkelse med et karakterfuldt Hoved (som »en Løve med sin kraftige Manke«), en værdig Præst af den gamle Type med Kindsæg og hvidt Kalvekrøs, tillige en djærv og munter Mand af Mynsters Skole, en god Prædikant og virksom Præst i sit Sogn, patriarkalsk i sit Væsen og med et Par stærke Øjne, der kunde smile saa mildt. Han var afholdt af Befolkningen og stod i Samarbejde med det Liv, der rørte sig. Hans Søn, P. KRAG, har ofte omtalt den Kærlighed og Forstaaelse, han mødte hos sin Fader. P. KRAG kom her med sine Ungdomsvenner, HANS HANSEN (død 1873, 34 Aar gammel, som Sognepræst i Øster Nykirke, gift 1868 med KRAGS næstældste Datter), FREDERIK ZEUTHEN, der blev Indre Missions Formand, Doktor JOHNSEN (gift 1865 med KRAGS ældste Datter), hvis Datter ELLEN blev gift med Missionær VALDEMAR GÖTZSCHE i Indien, Brødrene EMIL og HENRIK JESPERSEN, der blev Præster i Baarse og Brahetrolleborg, samt ikke mindst Pastor KRAGS Søn MOURITZ, der blev Distriktslæge i Assens og en af de ledende Lægmænd i Kirkens Arbejde, og hvis 3 Døtre blev Præstekoner. Det var et fornøjeligt Præstegaardsliv, der levedes i den gamle Dreslette Præstegaard, og hertil tyede Børnene i deres Ferier, da de blev voksne. Store Gaver fik Pastor KRAG af Menigheden ved sit Jubilæum og til Sølvbryllup. Efter sin Afsked flyttede han ind paa Slottet, hvor han boede til sin Død, 92 Aar gammel, aandsfrisk til det sidste.

P. KRAG, der omtaler de gode Timer, han havde under Faderens Prædikestol, nævner i et Brev fra Pinsen 1868, at man fra Præstegaardshaven gik lige ind til Bedstemors Have; Provstinde SEIDELIN (S. 1069), der havde levet alle sine Dage i Dreslette, var nu 81 Aar og boede i »Slottet« (Aldershvile). Hun var levende og aandsfrisk og fortalte om et gammelt Æbletræ, at dér plukkede hun 1804 dets første Æbler. De unge kom hos hende, hørte om gamle Dage og drak 'Oldemors Kaffe'.«⁴⁴

† 5/11 1896 paa Aldershvile, begravet 11/11 paa Dreslette Kirkegaard af sin Søn, Pastor P. KRAG ved Skt. Jakobs Kirke i København.

Dødsfaldet meddeltes i »Assens Avis og Gl. Assens Amts Tidende« og i »Assens Amts Avis«:

Vor kjære Fader, Pastor emer. C. E. KRAG, R. af Dbg., i Dreslette, 92 Aar gammel, er i Dag stille hensovet i Gud.

(Den) 5. November 1896.

JULIE JOHNSEN,
f. KRAG

P. KRAG,
Sognepræst

M. G. KRAG,
Distriktslæge

TH. KRAG,
Stationsinspektør.

Begravelsen foregaar fra Dreslette Kirke Onsdag d. 11. (November) Kl. 1 Efterm. (Eftm. Kl. 1.).

I en Nekrolog i førstnævnte Blad 7. s. M. anføres hans Data fra Vugge til Grav, hvorimod Fyens Stiftstidende for 6. s. M. bringer følgende:

»Assens den 5te November. (Fra vor Meddeler.) I Eftermiddag er Pastor emeritus KRAG i Dreslette efter nogen Tids Svagelighed afgaet ved Døden. Han fyldte i Februar 92 Aar og var saaledes Danmarks ældste Præst. Den gamle Mand, der har nydt et ualmindeligt godt Helbred, henlevede sine sidste Dage i den Menighed, for hvilken han saa længe har været Præst, rolig og stille. Han var som bekjendt Fader til Pastor P. KRAG i Kjøbenhavn og Distriktslæge M. KRAG i Assens. En tredie Søn er Stationsforstander i Skaane.«

Hans 4 Børn overtog Boet.

5 Børn: S. 1414 og 1477 f.

d. CARL CHRISTIAN SEIDELIN, * 29/10 (eller 28/10) 1815 i Dreslette, døbt 12/11. Hans 5 Faddere se S. 1067.

† 1/6 1823 sst., begravet 4/6 (S. 1047).

Hans Forældre meddelte i Fyens Stiftstidende 5/6:

»Med dyb Veemod kundgjøre vi fraværende Venner det os trufne smertelige Tab af vores næstældste Søn CARL CHRISTIAN. Efter ½ Aars taalmodig ustandne Lidelser gik dette i høi Grad elskelige fromme Barn Søndagen den 1 Juni ind til det Bedre i sit Alders 8de Aar.

Dreslette Præstegaard den 3 Juni 1823.

M. D. SEIDELIN, V. P. SEIDELIN.«
født JAKOBSEN.

e. DAVID EMIL SEIDELIN, * 3/8 1817 i Dreslette, døbt 17/8. Hans 6 Faddere se S. 1067.

Elev i Odense Latinskole.

† 9/7 1834 i Dreslette, begravet 13/7.

Hans Forældre meddelte i Fyens Stiftstidende 14/7:

»Efter 1½ Aars tærende Sygdom fuldendte vores yngste Søn, DAVID EMIL SEIDELIN, Onsdagen den 9 Juli sin korte jordiske Vandring, i sin Alders 17de Aar. I vores dybe Sorg takke vi Gud, der gjorde Overgangen for det elskede Barn rolig og smerteløs.

Dreslette Præstegaard den 10 Juli 1834.

M. D. SEIDELIN, V. P. SEIDELIN.«
født JACOBSEN.

APOTEKER, ASSESSOR PHARM. DAVID SEIDELINS 9 BØRN MED CECILIA (CELIA) ULRIKKE SIDELMANN

(Se S. 1070 og 1077).

a. FREDERIK HERMANN LUDOLF MARX SEIDELIN, * 21/4 1811 i Skanderborg, døbt 12/5 i Kirken. Hans 6 Faddere se S. 1075. Vaccineret 1812 af sin Fader. Konfirmeret 1825 i Skanderborg.

FREDERIK SEIDELIN kom til Pharmacien 1826 og tog 1830 pharmaceutisk Kandidatsamen med Laud. I Midten af 1830'erne nævnes han som Bestyrer af Filialapoteket i Løgstør, og i Pharmaceutisk Stat 1843 anføres han som boende i København.

1845–59 var FR. SEIDELIN *Apoteker i Ringe*.

Først efter flere forgæves Henvendelser fra lokal Side var det lykkedes ved direkte Indgriben fra Guvernøren for Fyens Stift, KRONPRINS FREDERIK, at faa Kancelliet til at fremkomme med en Indstilling af 28/11 1843 angaaende Oprettelsen af et Apotek i Ringe. Bevilling hertil udstedtes 9/5 1844 til Apoteker F. L. E. LAUB, men da han ikke benyttede den, blev den kasseret 29/7 1845, og 19/12 1845 fik FREDERIK SEIDELIN Bevilling til at anlægge Apoteket.

Dette første Apotek kom til at ligge paa Grunden MNr 9 d, nuværende Vestergade 13, paa Nordsiden af Vestergade i Nærheden af Søvej, nær ved den daværende Ringe Sø. Apoteksbygningen, der var opført 1844, var et straatækt 14 Fags Hus med 2 Indgange fra Gaden; det var 37 Alen langt og 15 Alen bredt, og havde 3 Skorstene. I Husets østlige Del var der Apotek, Provisorkammer, Materialkammer og Laboratorium, og mod Vest var der en rummelig og standsmæssig Privatbolig med 2 Dagligstuer, Sengekammer, Pige- og Pulterkammer samt mod Gaardsiden Spisekammer, Mælkestue og Gæstekammer samt 2 Gange, med en Havestuedør. Huset vurderedes 6/11 1844 til 1.680 Rd. Ved den første Visitats her den 15/9 1846 noteres, at Apoteket var særdeles vel indrettet og »bør have Krav paa Publici Tiltro og Paaskønnelse«.

Apoteker F. LAUB havde i Begyndelsen af 1844 købt 2 Grunde af hhv. HANS JØRGENSEN i Kværndrup for 1450 Rbd. og af Ejer siden 1835 af Gaarden MNr 9 a JEPPE MARTIN HANSEN for 1000 Rbd. Udstykningen approberedes af Rentekammeret 30/8 1845, hvorefter Skøderne udstedtes i November 1845 til Apoteker F. LAUB af Frørup, som allerede 17/1 1846 for 5300 Rbd. solgte de 2 Grunde samt »de af mig af ny opførte grundmurede Bygninger, bestaaende af 14 Fag Stuebygninger«, til ANTHON JOACHIM v. GERSDORFF af Christianslund (Skøde 11/1 1847, læst 21/2 s. A.), som straks overtog de købte Ejendomme; i Købekontrakten 17/1 1846 hedder det bl. a.: »Alt det til Apotheket anskaffende og i Bygningerne befindende Inventarium, af hvad Navn haves kan, følger med i Kjøbet uden videre Betaling.« (v. GERSDORFF solgte 1856 Grundene MNr 7 b, 9 d, 7 c og 16 a i Ringe til Kammerraad FREDERIK KJÆR, som 1862 frasolgte Parcellen 9 d).

Allerede 1849 flyttede FR. SEIDELIN Apoteket til en nyopført Ejendom, Algade 18 (MNr 13 b), paa

Hjørnet af Algade og Vestergade. Denne Bygning – det nuværende Apotek – er beliggende ved den i 1839 istandsatte Landevej til Odense, ved Byens Hovedgade lige over for Kroen, hvor Postvognen holdt ind.

Efter Datidens Skik var det en ret omfattende Ejendom, nærmest en Apotekergaard, med et Jordtilliggende, som kunde forsyne Stedets Beboere med de fleste af Dagliglivets Fornødenheder. I den 15 Fag lange Hovedbygning, hvis østlige Facade vender ud til Algade, og som var 32 Alen lang og 16 Alen dyb, fandtes mod Nord Apoteket, kun omfattende Apotek, Kontor og Pakkammer, og mod Syd Privatboligen, bestaaende af Sal, Dagligstue, Spise-stue, Sovekammer og Gange samt 2 Gæstekamre. I Kælderetagen var indrettet »forskjellige oekonomiske Kammere«, Køkken, Bagerstue og Laboratorium. Desuden var der 2 straatækte Huse, hver i 6 Fags Længde; i det nordre var der Karlekammer, Svinesti, Locum, Skærelø, Stald, Material- og Hønsehus; det sydlige Hus rummede Brændehus, Vognport, Tærskelo og Rullestue. Ved Visitats 20/10 1849 i dette Apotek, der 22/12 s. A. vurderedes til 5.580 Rd. Sølv, skrives, at samtlige til Apoteket i den nyopførte Bygning hørende Lokaler og Apparater var hensigtsmæssig indrettede og i den fortrinligste Orden. (Ved 125 Aars Jubilæet 28/11 1968 indviedes en 124 Kvadratmeter stor Udvidelse af Apoteket).⁴⁵

Parcellen MNr 13 b, »som er bebygget«, købte Apoteker SEIDELIN ved Skøde af 11/6 1850, ifølge Indenrigsministeriets Udskiftningsapprobation af 4/5 s. A., for 800 Rd. af Selvejergaardmand JENS ANDERSEN paa Gaarden MNr 13 i Ringe.

Desuden købte SEIDELIN i 1855, til Forening med 13 b, Parcellen MNr 4 b af c. 9½ Tdr. Land, der var en Udloed fra Ringe Kro, kaldet Havremarken, for 3000 Rbd. af den hidtidige Ejer af Ringe Kro Jernstøberiejer P. PETERSEN i Sønderborg (Skøde 18/12 1856, læst 8/1 1857).

Apoteker FR. SEIDELIN blev 11/10 1849 udnævnt til Eksaminator ved Medhjælpereksamen i Fyens Stiftsfysikat.

Ifølge Folketællingen beboedes Apoteket 1850 af Apoteker SEIDELIN og hans første Hustru samt Provisoren, cand. pharm. AUGUST WOGELIUS og 2

Tjenestefolk, i 1855 af Apotekeren og hans 2. Hustru med en udøbt Søn samt 1 Lærling og 3 Tjenestefolk.

† 22/4 1859 i Ringe, begravet 28/4.

Enken meddelte Dødsfaldet i Fyens Stiftstidende 26/4:

»Fredagen den 22de dennes berøvedes jeg ved Døden min kjærlige Huusbond, Apotheker FREDERIK HERMAN LUDOLF MAX SEIDELIN, 48 Aar gammel, hvilket herved bekjendtgjøres for deeltagende Slægt og Venner af hans efterlevende Hustrue. En lille Søn modtager ham i Evigheden.

Ringe Apothek den 23de April 1859.

MARIA SEIDELIN,
født JACOBSEN.«

De myndige Arvinger indbetalte Arveafgift 3/6 s. A.

~ 1) 7/9 1849 (hvor?) CLARA VILHELMINE GABRIELE NATALIE SCHRUM, * 12/4 1829 i Ringkøbing, døbt 21/5, Datter af Byfoged, Assessor JOHAN FREDERIK SCHRUM (* 1784 i København, 1806 cand. jur., 1809 Sekondløjtnant, 1813 virkelig Krigsassessor, 1813–27 Herredsfoged i Malt og Gørding Herreder, 1827–30 Byfoged i Ringkøbing samt Herredsfoged i Ulfborg og Hind Herreder, † 4/10 1830 i Ringkøbing, begravet 7/10) og 2. Hustru AGNETHA BIRGITHA FRIIS (* 8/3 1797 i Vester Nykirke, ~ 10/1 1821 sst., † 5/5 1872 i Svendborg, hvor en Søn var Byfoged og Borgmester).

† 15/8 1852 i Ringe af Brystsyge, begravet 21/8.

Enkemanden meddelte Dødsfaldet i Fyens Stiftstidende 19/8:

»At det har behaget den algode Gud, Søndagen den 15 dennes, efter 2½ Aars tiltagende Svagelighed og 2 Dages Brystkrampe, at bortkalde min dyrebare elskede Kone CLARA VILHELMINE GABRIELE NATALIE født SCHRUM, bekjendtgjøres herved sørgeligst for fraværende Slægt og Venner.

Ringe Apothek pr. Odense den 17 August 1852.

F. SEIDELIN.«

Den 18/9 s. A. indbetaltes Arveafgiften af de myndige Arvinger.

Ingen Børn.

~ 2) 10/12 1853 i Dreslette MARGRETHE MARIE RASMINE SOPHIE JACOBSEN, * 2/11 1819 i København, døbt 13/2 1820 i Garnisons Kirke, Datter af senere By- og Herredsfoged i Hasle, cand. jur., Krigsassessor JOHANNES JACOBI JACOBSEN (1785–1841, S. 1275) og 1. Hustru MAREN KIRSTINE RYE (* 1789 i Svendborg, ~ c. 1814, † 1830 i Hasle).

MARIE JACOBSEN blev konfirmeret 5/10 1834 i Hasle (S. 1276) og var derefter i en Snes Aar i Huset hos sin Faster og Onkel Provst V. P. SEIDELIN i Dreslette (S. 1068), hvis Fætters Søn hun derefter ægtede.

Ifølge hendes og hendes Mands Testamente af 12/4 1854 (læst 6/7 1876) overtog hun efter Mandens Død 1859 som Enearving Fællesboet og fik 6/8 s. A. Tilladelse til »indtil videre« at fortsætte Driften af Ringe Apotek med en approberet Provisor under Tilsyn af Apoteker i Odense GUSTAV LOTZE, som fritoges for dette Tilsyn 5/9 1866. Dette var første Gang, en personel Apotekers Enke fik Tilladelse til at fortsætte Apotekets Drift. Herefter bestyredes Apoteket 1859–82 for hende af 8 forskellige Bestyrere.

Fru MARIE SEIDELIN havde kun eet Barn, en Søn, der døde 1856, 1½ Aar gammel. Efter at være blevet Enke 30 Aar gammel tog hun 2 Plejedøtre i Huset, som begge brugte Navnet SEIDELIN; den yngste BETTY JULIE JACOBSEN (1859–78) var hendes Broderdatter, den ældste CHRISTINE CHARLOTTE THAARUP (1856–1943, Musiklærerinde i Svendborg og senere i Odense, hvor hun i mange Aar boede paa Graabrødre Kloster) var Datter af Proprietær og Teglværksejer PETER CHRISTIAN THAARUP (* c. 1816 i Thisted? † 16/12 1876 paa Broholm), 1855–60/61 Ejer af Skovsbjerggaard og Petershaab Teglværk i Dreslette (M Nr 9 b), senere Godsforvalter paa Broholm samt Cigar- og Tobaksfabrikant i Lundeborg, og dennes første Hustru HENRIETTE MATHILDE THEODORA WEST (* 17/11 1822 i Aarhus som Datter af exam. jur. JOACHIM OTTO WEST, døbt 22/12 i Domkirken, konf. 2/4 1837 i Odder, boede 1840

ugift sst., † 8/4 1860 paa Skovsbjerggaard af Hjernebetændelse). En af CHRISTINE SEIDELINS Søskende var Apoteker OTTO JOACHIM NIELS THAARUP (* 1857 paa Skovsbjerggaard, † 1918 paa Frederiksberg).

Hos Enkefru SEIDELIN paa Ringe Apotek boede i 1860 hendes yngre Søster THORA JACOBSEN (S. 1276) – foruden Bestyreren cand. pharm. NIELS PETER GINDRUP, en Provisor, en stud. pharm. og 3 Tjenestefolk, i 1870 – foruden Apotekspersonale og Tjenestefolk – en 20aarig Lærerinde THORA FREDERIKKE GLEERUP (* 9/11 1849 i Holstebro, døbt 22/3 1850, Datter af praktiserende Læge sst., siden Distriktslæge og Justitsraad MOURITS GLEERUP) samt 4 Plejebørn: den 13aarige CHRISTINE CHARLOTTE THAARUP og Fru SEIDELINS Broder Garvermester i Nykøbing Mors JACOB PETER EDVARD JACOBSENS (* 11/3 1821 i København, døbt 17/6 i Garnisons Kirke, † efter 1863) og Hustru JOHANNE JENSINE STENBENC'S (* c. 1836 i København, † efter 1863) 2 Børn FRITS VILHELM JACOBSEN (* 26/4 1857 i Nykøbing Mors) og BETTY JULIE JACOBSEN (* 6/1 1859 sst.) samt Fru SEIDELINS 7aarige Søsterdatter MARIE VILHELMINE AMALIE WULFF (* 30/1 1862 i Ranum, døbt 21/4 i Bjørnsholm Kirke, Datter af Seminarielærer, senere Sognepræst 1870 i Havrum og 1881 i Stege CHRISTIAN FREDERIK WULFF (1832–88) og Hustru JULIE VILHELMINE AUGUSTA JACOBSEN, * 12/4 1829 i Hasle, hjemmedøbt 27/5, i Kirken 12/7, ~ 27/3 1859 i Bjørnsholm, † 5/8 1911 paa Frederiksberg) – og desuden 2 Besøgende: Godsforvalter THAARUPS 2. Hustru fra Svendborg JACOBINE JULIANE MARIE THAARUP f. BØRGESEN (* 28/2 1821 i Svendborg, døbt 7/3 i Vor Frue Kirke, † efter 1876) og dennes 5aarige, i København fødte Søn SOFUS CARL ADOLF THAARUP. – I 1880 bor hos Fru SEIDELIN den 23aarige CHRISTINE CHARLOTTE SEIDELIN og Fru SEIDELINS Broderdatter MARIE EMILIE JACOBSEN (* 27/12 1860 i Nykøbing Mors).⁴⁶

† 25/1 1882 i Ringe, begravet 1/2.

Hendes Plejedatter meddelte Dødsfaldet i Fyens Stiftstidende 27/1:

»Onsdagen den 25de ds. kaldte Gudfader hjem

til sig min kjære Moder MARIE MARGRETHE RASMINE SOPHIE SEJDELIN, født JAKOBSEN.

Ringe Apotek den 26de Januar 1882.

Paa hendes Søskenes og egne Vegne:

CHRISTINE SEJDELIN.

Begravelsen vil finde Sted Onsdagen den 1ste Februar fra Ringe Kirke.«

Efter hendes Død solgte Frøken CHRISTINE SEIDELIN ved Købekontrakt af 2/7 1882 og Skøde 10. s. M., læst 13. s. M., Ringe Apotek, til Overtagelse straks, til Apoteker WILHELM THEOBALD GLIEMANN for 34.000 Kr., nemlig 20.000 Kr. for Ejendommen og 14.000 Kr. for Løsøret. Salget omfattede MNr 4 b af Htk. 1 Td. 2 Fdk. 2½ Alb. og MNr 13 b af Htk. 2 Skp. 2 Fdk. 2¼ Alb. (ialt 12 Tdr. Land) samt den til Ejendommen hørende Afgrøde, Besætning, Avls-, Bryggeri- og Mejeriredskaber, Tønder og Kar, 3 Folkesenge, 2 Senge til Medhjælper og Discipel, hele Apotekinventariet, Varelageret, kort sagt alt hvad der forefindes med og paa Ejendommen med Undtagelse af Sælgerindens Bohave og 2 Vogne.

1 Søn og 2 Plejedøtre: S. 1478.

b. HANS CHRISTIAN PAULUS SEJDELIN, * 4/10 1813 i Skanderborg, døbt 14/11 i Kirken. Vaccineret 17/8 1817 af sin Fader. Konfirmeret 26/4 1829 i Ribe Domkirke. Hans 6 Faddere se S. 1075.

PAULUS SEJDELIN, der selv skrev sit Efternavn saaledes, og som i Kirkebogen baade ved sin Daab og Konfirmation kaldes LILLE HANS CHRISTIAN PAULUS SEIDELIN (S. 1075 og 1277), blev i Oktober 1824 Elev i Ribe Katedralskole, hvorfra han 1833 dimitteredes til Universitetet, hvor han fik Laud. baade ved Examen artium samme Aar og ved Anden Examen næste Aar. Fra 20/5 1835 til 23/6 1840 havde han en filologisk Alumneplads paa ELMERS' Kollegium, hvor han tillige var Inspector fra 13/5 1840. I 1841 (eller 1840) blev han forlovet med en Datter af Gæstgiver BONE TØRNING LUND i Larsbjørnsstræde, hos hvem han boede en Tid.

Et Brev,⁴⁷ dateret Ribe 5/3 1831, fra den 17aarige »H. P. SEJDELIN Discipulus scholæ Ripensis« til Præstesønnen fra Ribe Magister J. C. LINDBERG, der var Lærer i Hebraisk ved Metropolitanskolen samt Møntekspert (senere mest kendt for sin Deltagelse i Kirkekampen paa Grundtvigs Side), viser, at SEJDELIN allerede da havde en lille Møntsamling, af hvilke han sendte »nogle af de bedste, . . de 3 i Egnen ved min Fødeby fundne og den østerlandske Sølvmynt«, til nærmere Undersøgelse hos LINDBERG, hvem han samtidig takker »saavel for de Mynter, De af Deres Samling har foræret mig, som for den Ulejlighed, De havde paa Auctionen efter afgangne Hr. Etatsraad TORLACIUS med at købe de romerske Mynter, De tilsendte mig. Ligeledes for Kataloget takker jeg, da jeg ved det har faaet en tydeligere Ide om Numismatikken, end jeg forhen har havt.«

Af 2 Breve⁴⁸ fra P. SEJDELIN 19/2 1842 og 28/1 1843 til den bekendte Orientalist N. L. WESTERGAARD, der i Maj 1841 var draget paa en treaarig Studierejse til Indien og Iran, fremgaar det, at de indtil WESTERGAARDS Afrejse havde været Medlemmer af en »Søndagskreds«, hvortil desuden hørte WESTERGAARDS Svoger, den senere kendte Politiker og Overretsprokurator C. C. ALBERTI (J. C. LINDBERGS Søstersøn), den unge Filolog L. OPPERMANN (senere især kendt som Matematiker og Aktuar matematiker), HANS KRISTIAN RASK (Sprogforskeren RASMUS RASKS yngre Halvbroder), der 7/11 1841 blev Sognepræst i Nidløse, Universitetsbibliotekar P. G. THORSEN, der 1839 havde skrevet den første Monografi paa Dansk over en Runesten, samt Sprogmanden ISRAEL LEVIN, der 31/1 1842 ophørte som Redaktør af »Dagen«.

I sit sidste Brev skriver SEJDELIN, at »vor gamle Søndagskreds er ganske opløst« efter WESTERGAARDS Bortrejse. »Med Undtagelse af ALBERTI er OPPERMANN den eneste, jeg undertiden ser. Han arbejder paa en tysk Oversættelse af MADVIGS latinske Grammatik. LEVIN ser jeg aldrig, RASK er blevet gift og lever i Mag i sin Præstegaard, THORSEN arbejder med sine Runer.«

Om sig selv skriver han i sit første Brev, at han i November og December maatte holde Sengen paa Grund af en tyføs Feber, men er nu i temmelig Velgaaende, i sit andet Brev, at han stadig har Vrøvl med Brystet.

Aabenbart har man i Kredsen betegnet hinanden som Fætre; det første Brev indledes: »Kære Fætter!« og slutter: »Lev nu vel min kære indianske Fætter, og lad snart din danske Fætter erfare, hvorledes Du har det blandt Kristne, Muhamedanere og Perser. Lev vel. Din hengivne Fætter P. SEJDELIN.« Om sin egen Forlovelse fortæller han i første Brev: »Du har faaet Dig en ny Kusine, skal hilse fra hende, jeg maatte have et Surrogat for Klubben i Frederiksborggade.« Dette hentyder rimeligvis til, at WESTERGAARDS Moder, Tømmermesterenken SOPHIE MAGDALENE NYEBORG, til

sin Død 1850 ejede og beboede Frederiksborggade 11 (M Nr 141 B).

Iøvrigt handler Brevene mest om Tidens Litteratur, Presse og Politik. I det første Brev fortæller han saaledes om det voldsomme Røre, som LEHMANNS Domfældelse i Januar 1842 fremkaldte, Folk raabte Hurra for ham endogsaa uden for KONGENS Palæ; der var Sammenstød med Politiet med blodige Pander paa begge Sider, Amalienborg blev forskanset ved Husarer, og KONGEN var saa bange, at han lod sig eskortere til Komediehuset af Politibetjente, LEHMANNS Forsvarstale udkom i Trykken i flere Oplag, og selv sad LEHMANN i det civile Arresthus og ventedes at komme ud den 23. April.

PAULUS SEJDELIN, som om sit Arbejde kun fortæller WESTERGAARD (19/2 1842): »Der trykkes i disse Dage paa 2den Udgave af Danmarks Historie ved ALLEN, hvorved jeg paany har faaet Korrekturarbejde,« tog først i 1848, den 13/5 og 15/5, philologisk Embedsexamen med Karakteren haud ill. 1849 vandt han Universitetets Guldmedaille ved en Afhandling om Forholdet mellem Russerne og Grækerne i det 9. og 10. Aarhundrede, senere trykt i »Annaler for nordisk Oldkyndighed« 1853 S. 193–300 (»Russernes Sammenstød og Forbindelser med det østromerske Rige indtil Vladimir den Stores Overgang til Christendommen (988). Af P. SEJDELIN«).

Det blev dog Indsamling og Registrering af Kilder til Danmarks Historie, der de næste 20 Aar beskæftigede PAULUS SEJDELIN, der omtales som en stille, fordringsløs Mand, der i sine yngre Dage havde en Del Interesse for politiske Spørgsmaal, som han behandlede i Bladartikler, og som i mange Aar var knyttet til C. F. ALLEN, hvem han gik til Haanden ved hans litterære Arbejder; ALLEN var 1851–71 Professor i Historie, efter at han 1845–48 paa en Rejse rundt i Europa havde skaffet sig en righoldig Samling af Kilder til Danmarks Historie.

I 1853 blev P. SEJDELIN antaget til Redaktør af Bind II af det af Videnskabernes Selskab udgivne Værk »Regesta diplomatica historiæ Danicæ«, der udkom i 4 Bind 1847–1907, og som er en Fortegnelse over trykte Breve vedrørende Danmarks eller Danskes Historie indtil 1660.⁴⁹ Bind I var afsluttet 1847, og til at fortsætte Værket fandt »Commissionen for Udgivelsen af et dansk Diplomatarium og

danske diplomatiske Regester« (CHR. MOLBECH, J. N. MADVIG og C. F. WEGENER) i Juni 1853 i cand. philol. P. SEJDELIN en ny Redaktør, som 1853–70 redigerede Bind II (trykt 1855–70), der paa sine 1639 Sider omfatter Perioden 1536–1660. Paa Kommissionens Vegne førtes Tilsyn med Værkets Redaktion og Trykning først af MOLBECH til hans Død 1857, derefter af H. M. VELSCHOW til hans Død 1862 og derefter af C. F. WEGENER. 1870–72 fortsatte SEJDELIN sit Arbejde med »Regesta«, hvorefter han erstattedes af J. A. FRIDERICIA og C. F. BRICKA, den sidste afløstes 1876 af KR. ERSLEV og W. MOLLERUP, alle unge, fremragende Historikere. – Det var en meget vanskelig Opgave, der her var stillet SEJDELIN, og han var for en stor Del uskyldig i, at Værket trods hans umiskendelige Omhyggelighed lider af en Del Mangler. – Mellem MOLBECHS og SEJDELINS Synspunkter var der ofte dyb Uoverensstemmelse; MOLBECH kritiserede skarpt SEJDELIN og hævdede, at Værket skulde belyse den politiske, ikke ogsaa den biografiske Historie, og at uden den fornødne kritiske Sans og Takt vilde et saadant Arbejde risikere »at synke ned til en chaotisk Masse, hvor det Vigtige, det Magtpaaliggende, det Interessante drukner i Ubetydeligheder, eller det historisk vigtige og Reelle qvæles af mikroskopisk Ukrud.«

1857–61 ordnede SEJDELIN Byen Flensborgs Arkiv, og »efter at jeg til et Arbejde angaaende Flensborg Bys ældre Historie har benyttet Arkiverne i selve Byen«, fik han 6/9 1862 efter Ansøgning 27/8 Kultusminister D. G. MONRADS Tilladelse »til Benyttelse af de i det kongelige Geheimearkiv i København forhaandenværende Dokumenter til Hertugdømmet Slesvigs og specielt til Byen Flensborgs ældre Historie.« Arbejdet hermed førte til Udgivelsen af »Diplomatarium Flensborgense« i 2 Bind 1865–73, hans Livs Bedrift, et af de vigtigste Kildeskrifter til Sønderjyllands Historie i Middelalderen, udgivet med mønsterværdig Nøjagtighed. Han skulde dog ikke opleve at se det afsluttet, idet Slutningsheftet efter hans Død udgaves af J. A. FRIDERICIA. – I (Ny) Kirkehistoriske Samlinger 2. Række Bind IV (1867–68) S. 763–769 meddelte SEJDELIN »JOH. HENR. SCHOWS »Sandfærdige Beretning om sine Vocationer til Præste-Embede.«« (Udskrift af »Høybye Præste-Kalds Bog« 1739 S. 7–12).

1867 overdroges der ham en stor og ansvarsfuld Opgave, nemlig at udarbejde Manuskriptet til »Bibliotheca Danica. Systematisk Fortegnelse over den danske Literatur fra 1482 til 1830«. Dette store Værk udkom i 4 Bind i hhv. 1877, 1886, 1896 og 1902, efterfulgt af 2 Supplementbind i 1914 og 1948.

Som Grundlag benyttedes et paa Titelsedler skrevet Katalog over Det Kongelige Biblioteks Bøger, udarbejdet af Bibliotekets Chef CHR. BRUUN, som 1865 havde faaet den Tanke at lade det trykke, hvortil han hurtigt fik skaffet Midler til Papir og Trykning. Efter hans Forslag bevilgede Rigsdagen 4000 Rd., fordelt paa 10 Aar, til at honorere den, som skulde udarbejde Manuskriptet. Det første Bidrag, 400 Rd., opførtes paa Kirke- og Undervisningsvæsenets Budget paa Finansloven af 21/5 1867, for Finansaaret 1/4 1867–31/3 1868.⁵⁰ Til at udføre dette Arbejde, som sattes i Gang i Sommeren 1867, antoges »Cand. philol. H. C. P. SEJDELIN, hvis Omhu og Samvittighedsfuldhed var vel kjendt fra hans Virksomhed ved Forfattelsen af andet Bind af Regesta diplomatica historiæ Danicæ.« Samtidig med at SEJDELIN 1867–68 forberedte en Samling af Aktstykker vedrørende Hertugdømmet Slesvigs Historie 1397–1450, som dog aldrig naaede ud over sit allerførste Stadium, tog han da med vanlig Samvittighedsfuldhed fat paa sin nye store Opgave, men det viste sig snart, at Arbejdet »var forbundet med større Vanskeligheder end der fra først af var tænkt paa. Vel kunde det store kongelige Bibliotheks Katalog, saaledes som det var skrevet paa Titelsedler, benyttes som et fortrinligt Grundlag; men til et trykt Katalog stilles der paa mere end en Maade strenge Fordringer, og disse kunne kun tilfredsstilles ved at et nyt Manuskript forfattes, idet hver Bog tages frem paany. Er allerede Arbejdet herved blevet forøget, saa er det voxet endnu mere ved at Universitetsbibliotheket skal gennemses. Thi dette Bibliotheks Kataloger ere ordnede paa en anden Maade end det store kongelige Bibliotheks, hvilket stadig forvolder Tidsspilde, idet Bogtitlerne skulde eftersøges i Kataloger ordnede efter forskellige Systemer.«

Det besluttedes altsaa at lade »Bibliotheca Danica« foruden Samlingerne i Det kongelige Bibliotek

ogsaa omfatte dem i Universitetsbiblioteket samt i KAREN BRAHES Bibliotek i Odense; sidstnævnte overdroges en anden, medens SEJDELIN selv i 1869 gennemgik Universitetsbibliotekets Kataloger. Den tidligere Indenrigs- og Finansminister og senere Justitsminister A. F. KRIEGER skriver i sine Dagbøger 1/5 1869: »SEIDELIN har Arbejde nok – især nu, da hans Helbred er angrebet – med Bibliothekskatalogens Forberedelse. Universitetskatalogens Gjenemgaaelse er endnu ikke begyndt.« Og 26/11 s. A.: »Nu gaar det godt frem med SEIDELINS Gjennemgaaen af Universitetsbibliothekets theologiske Literatur, saa det store Bogkatalogs Trykning kan begynde i 1870.« I 1873 udkom første Hefte og 1877 tredje Hefte, hvormed første Bind (560 Sider) afsluttedes.

I Forordet til Bind I, der omfatter Teologi (296 Sider), Jura (72 Sider) og endnu 5 andre Omraader, skriver Udgiveren CHR. BRUUN 11/4 1877 (efter de citerede Uddrag):

»Hr. SEJDELIN havde forfattet det fuldstændige Manuskript over Theologi, han havde skrevet Manuskriptet til Jurisprudents for det store kongelige Bibliotheks Vedkommende, Trykningen af Afdelingen Theologi var skreden frem til Ark 31 [c. 245 Sider], da denne elskværdige og flittige Mand afgik ved Døden den 1ste April 1872. I mange Aar havde han kæmpet mod en Sygdom, som ingen Lægekunst kunde standse, flere Gange havde han været nødsaget til at lade sit Arbejde ved dette Værk hvile i længere Tid.«

I sin Anmeldelse af første Hæfte, omfattende »den danske theologiske Literatur, en ganske anselig Samling paa omtrent 10,000 Skrifter«, i Theologisk Tidsskrift 1873 S. 343–360 kritiserer Dr. phil. SKAT RØRDAM, den senere Biskop i København, dels den anvendte systematiske Opdeling i Hovedrubrikker med talrige Underafdelinger og dels, at en Del Skrifter ikke var henført til de rette Rubrikker. »Man sporer ikke sjelden, at den afdøde Samler af dette første Hefte, der ellers var i høi Grad nøiagtig i sine Arbejder, ikke var Theolog og saaledes ikke ret hjemme i den Literatur, han skulde ordne.«

Cand. philol. P. SEJDELIN boede ifølge Vejviseren 1844–45 (Store) Larsbjørnsstræde 8 (MNr 178) hos sin Svigerfader, 1846–51 Teglgaardsstræde 12

(MNr 197), 1855 (ved Brylluppet) Lavendelstræde 16 (MNr 88, ved Raadhushuset), 1856 Amager-torv 2^{III} (MNr 1, Hjørnet af Købmagergade), 1856–61 Skt. Hanstov 5^I (MNr 64 A), 1862–67 (samme Hus?) Skt. Hanstov 30^I (MNr 64 A) og 1868 til sin Død Skt. Hansgade 19^I.

† 1/4 1872 i København af »Phthisis« (Lungetuberkulose), begravet 5/4 Kl. 12 fra Skt. Johannes Kirke (Helligaands Kbg.) paa Assistens Kirkegaard.

Enken, der sad i uskiftet Bo med sine 2 Børn, efter at have meddelt Skifteretten, at »Min afdøde Mands og mit fælles Bo overstiger i Værdi ikke 800 Rd.«, meddelte hans Død i Adresseavisen 3/4:

»Med dyb Sorg meddeler jeg Slægt og Venner, at min kjære Mand, cand. philolog. HANS CHRISTIAN PAULUS SEIDELIN, efter længere Tids Sygeleie, imorges bortkaldtes af Herren, ved en blid og rolig Død.

Kjøbenhavn, den 1ste April 1872.

BONA CECILIE JULIE MARIE SEIDELIN,
født LUND.

Begravelsen finder Sted fra St. Johannes Kirke Fredagen den 5te April Kl. 12.«

Efter hans Død købtes hans Optegnelser af historisk og biografisk Indhold, bl. a. en Del angaaende Flensborg (Dokumentafskrifter og Excepter) (Ny kgl. Saml. Oktav 223 f) og Diplomatarium Ducatus Slesvicensis 1397–1456 (Ny kgl. Saml. Fol. 897 f) af Det kongelige Bibliotek, som ogsaa har hans Diplomatarium Dithmarsicum medii ævi, collectio apographorum per H. C. P. SEIDELIN factorum (Ny kgl. Saml. Fol. 928 p) og en Samling Dokumenter, mest omhandlende Flensborg, hvoraf nogle er Afskrifter foretaget af P. SEJDELIN 1861–68 (Ny kgl. Saml. Fol. 368 b e). Endvidere ejer Biblioteket en Pakke med 14 originale Dokumenter paa Pergament 1346–1684 med en Indholdsfortegnelse af P. SEJDELIN (Ny kgl. Saml. Fol. 495 h).

Fra P. SEJDELINS Svigersøn Lektor HERMAN LARPENTS Bo modtog Det kongelige Bibliotek 1936 via Universitetsbiblioteket af P. SEJDELINS efterladte Papirer dels Familien SEIDELINS Stamtavle opført paa en c. 3¼ Meter lang Rulle, paa hvilken der i Tavleform er opført mange Hundreder af Slægtens Medlemmer (for nogle Personers Vedkommende er en Del af disses Aner desuden indføjet paa Tavlen, der saaledes ialt kommer til at strække sig over 15 Slægtled) (Ny kgl. Saml. Fol. 2105), og dels (Ny kgl. Saml. Fol. 2100) Stamtavler, nemlig 36 Tavler, paa hvilke er opført Størstedelen af Slægten SEIDELIN med Kvindeliner samt Anetavler for en stor Del af de indgiftede Personer. Det

store Materiale synes væsentligst samlet fra let tilgængelige Kilder og ikke ved selvstændige Studier. Endvidere indeholdes genealogiske Noter, runologiske Noter, Papirer vedrørende Biskop P. HYGOMS Gravsted, samt Breve til P. SEIDELIN (fra L. P. JENSEN i Saksøbing, Præster i Aarslev og Skanderborg, 2 Breve fra Sognepræst P. SCHOUGAARD), især Udskrifter af Kirkebøger. (Se Den Seidelinske Slægtsbog I S. XI).

~ 1/5 1855 i Huset hos Sognepræst ved Helligaands Kirke Provst C. P. GAD ifølge kgl. Bevilling 24/4 (Helligaands) BONA CECILIE JULIE MARIE LUND, * 25/12 1819 i København (Vestergade 20), døbt 25/2 1820 i Vor Frue Kirke, Datter af Gæstgiver BONE (BONNE) TØRNING LUND⁵¹ (* 22/5 1786 i Over Jersdal, Vedsted Sogn, døbt 25/5, † 3/3 1860 i København af Alderdom, begravet 8/3 Kl. 11³/₄ paa Assistens Kirkegaard (Trin.)) og Hustru CECILIE (ved Daaben ZIDSEL) CHRISTENSEN (ogsaa kaldet SCHOU, ved Børnenes Daab 1823 og 1831, og HEINSVIG, i Skiftet efter Manden) (* 12/4 1787 i Givskov, døbt 28/5 i Give, † 4/12 1846 paa Frederiks Hospital af Kræft, begravet 10/12 Kl. 9 fra Trinitatis Kirke i Ejendomsgravstedet paa »Gamle Trinitatis Kirkegaard« paa Assistens Kirkegaard (Trin.)).

JULIE LUND, der var den ældste af 5 Døtre,⁵³ blev konfirmeret 9/4 1834 i Vor Frue Kirke af Stiftsprovst CLAUSEN. I 1840 blev hun, 20 Aar gammel, forlovet med PAULUS SEJDELIN, der midt i 1840erne boede til Leje paa 1. Sal i sin Svigerfaders Gæstgiveri i Larsbjørnsstræde 8. Da JULIE LUNDS ældste Søster 1848 blev gift med Kniplingshandler JES SCHULTZ,⁵² var SEJDELIN Forlover sammen med sin Svigerfader, der nu boede Halmtorvet (Raadhushuset) 71. De samme to var Forlovere ved et Dobbelbryllup i 1856, da JES SCHULTZ indgik nyt Ægteskab, og hans Broder MARTIN PETER SCHULTZ⁵² samtidig ægtede Gæstgiver LUNDS yngste Datter; begge Brudepar samt SEJDELIN boede da i Købmagergade 1. Her boede hun ogsaa, da hun selv stod Brud Aaret før; Forloverne var de 2 Fædre Gæstgiver LUND paa Halmtorvet og Assessor pharm. DAVID SEIDELIN i Store Kongensgade.

I Ægteskabet fødtes 3 Børn. Det ældste, CECILIE GEORGINE SEIDELIN, blev født 31/5 1856 paa Amalgertorv 2 (= Købmagergade 1) og døde 24/11 s. A.

paa Skt. Hans Torv. Hendes Faddere ved Daaben i Helligaands Kirke var Farfaderen Assessor pharm. DAVID SEIDELIN og hans Søn Grosserer SABINUS SEIDELIN, Morfaderen Gæstgiver LUND og hans 2 Svigersønner Grossererne JES og MARTIN SCHULTZ og deres nygifte Hustruer (f. KALISCH og LUND). – De 2 yngste Børn er CECILIE ULRIKKE BIRGITTE SEIDELIN (1858–1934, gift 1893 med HERMAN ISAK LARPENT (1861–1936), Lektor i København, ingen Børn) og DAVID BONDE SEIDELIN (1860–1944, Landmand (Patron) i Sverige, 3 Døtre). Sidstnævnte blev sammen med sin 2 Dage ældre Fætter HANS BONDE SCHULTZ døbt 24/6 1860 i Trinitatis Kirke og konfirmeret 11/4 1875 i Skt. Johannes Kirke af Pastor FRIMODT.

Fru JULIE SEIDELIN boede i sine 19 Aar som Enke 1872–91 paa 2. Sal i den af hendes Mands Broder Etatsraad SABINUS SEIDELIN ejede Ejendom Fælledvej 19, hvor ogsaa hans 3 Søstre Frøken THORA SEIDELIN, Enkefru LIDA SCHJERNING og Enkefru INES PONTOPPIDAN samt hans Fætters Enke VILHELMINE SEIDELIN (* SEITZBERG) og en Slægtning Frøken MARIE HYGOM boede. I Kælderen boede en af Etatsraad SEIDELINS Arbejdere LADEVIG,⁵⁴ hvis Hustru, der havde en Rulle, var fra Holbæk. Ifølge Folketællingen 1880 betalte Lejerne i halvårlig Husleje: LADEVIG 150, THORA SEIDELIN 300, LIDA SCHJERNING 400, JULIE SEIDELIN 350, INES PONTOPPIDAN 300, VILHELMINE SEIDELIN 150 og MARIE HYGOM 50 Kr. Kun THORA SEIDELIN, LIDA SCHJERNING og INES PONTOPPIDAN havde Tjenestepige.

Om Huset fortæller deres Søsterdatter HELGA LOEHR (* ANDRESEN, 1861–1914), der boede i Fredericia, i »Mit Livs Erindringer«:

»Min Onkel, S. SEIDELIN, havde ude paa Nørrebro, Fælledvej Nr. 19, købt et Hus paa 4 Etager. I Kælderen boede en af hans Arbejdere, som hed LADVIG, med Familie. I Stuen boede Tante THORA, hvor hun havde 3 Værelser foruden 2 Portværelser. Det ene af dem ud til Gaden var fyldt med Kanarie-fugle, som fløj omkring i hele Værelset. Paa 1. Sal boede Tante LIDA SCHJERNING, paa 2. Sal Tante JULIE SEIDELIN, hun havde været gift med Moders ældste Broder, Filologen POULUS SEIDELIN; de var forlovet i 15 Aar, før de giftede sig. Deres to Børn var CECILIE og BONDE SEIDELIN. Paa 3. Sal boede

Tante INES PONTOPPIDAN med sine to Børn, KAROLINE og CECILIE, og paa Kvisten boede en Enkefru SEIDELIN med sine 3 Børn, hun havde været gift med en Fætter til Moder, samt Frk. MARIE HYGUM, som var en Kusine til Moder.

Naar vi altsaa kom til København med vore Forældre eller med Moder alene, maatte vi jo hele Huset igennem for at hilse paa Familien. Som Børn fandt vi, det var morsomt, men senere hen var det snarere en Tortur. Det var jo det samme om igen, de samme Spørgsmaal, de samme Svar. --

Det var en Svir at komme til København, for det første selve Rejsen og dernæst alle de mange Visitter og Gilder, man kom med til. Jeg husker hvor herligt, vi syntes, det var at komme hos Onkel SEIDELIN paa Amagertorv 11. --

Der var en Familie i København, som mine Forældre holdt saa meget af, og som havde været deres Omgangsvener, da de boede der. Det var Grosserer SCHULTZES ude paa Dosseringen. Det var et dejligt Sted at være Gæst. Baade han og hans Kone var meget gæstfri og elskværdige. De beboede en Villa; de havde selv Stueetagen, medens Herr SCHULTZES Svigerinde, som var Enke efter hans afdøde Broder, boede paa 1. Sal. Hun havde en eneste Datter, JESTA, som døde i en ung Alder. MARTIN SCHULTZES, som boede i Stuen, havde 2 Sønner, GOTTLIEB og HANS. GOTTLIEB blev senere gift med en af mine Kusiner, VITA SEIDELIN paa Amagertorv, men han døde kort Tid efter deres Bryllup. Naar man skulde ud til SCHULTZES hed det altid »ud paa Villa«, og Hr. og Fru SCHULTZ var Tante MINE og Onkel MARTIN for os alle.« (Familien SCHULTZ se S. 1678 f.).

Ifølge Folketællingen 1890 beboedes Villaen Ryesgade 90 (M Nr 90 B, = tidligere Sortedamsdosseringen 79), der ejedes af Grosserer M. P. SCHULTZ og hans Svigerinde Enkefru H. C. SCHULTZ, i Stueetagen af Grosserer M. P. SCHULTZ og Hustru samt en Husjomfru og en Tjenestepige, paa 1. Sal af Enkefru H. C. SCHULTZ (* i Middelfart) og hendes 8 Aar ældre Søster Frk. ROSA KALISCH (* i København) samt hendes gifte Datter JESTA BERG med sine 3 Børn paa 9, 7 og 4 Aar; det yngste Barn, født 1886, var død 1888.

† 9/12 1891 i København (Fælledvej 19) af Influenza, kronisk Bronkitis og Hjertelidelse, begravet

15/12 Kl. 12½ fra Kapellet paa Assistens Kirkegaard (Skt. Johannes Kbg.).

De 2 Børn Frøken C. U. B. SEIDELIN og Forpagter DAVID B. SEIDELIN betalte 1 % Arveafgift med 36 Kr. og overtog Boet til privat Skifte.

3 Børn: S. 1479 f.

c. LIDA SEIDELIN, * 30/10 1815 i Skanderborg, døbt 10/12. Hendes 8 Faddere se S. 1075. Vaccineret 10/8 1827 af sin Fader. Konfirmeret 1830 i Skanderborg.

I 1834 boede hun hjemme, i 1840 og 45 derimod i Ry Præstegaard som Guvernante og Husjomfru hos Sognepræst F. V. A. KJERRUMGAARD, som 1845 forflyttedes til Astrup (Syd for Aarhus), hvor hun boede i Præstegaarden, da hun 1847 blev viet til Efterfølgeren i Ry. Med KJERRUMGAARDS og deres Børn vedblev LIDA SEIDELIN og hendes Døtre at have Forbindelse hele Livet (S. 1704).

Med sin Mand Provst SCHJERNING fik LIDA SEIDELIN 3 Børn, EMMA SCHJERNING (1851–1921, Malerinde og Lærerinde), EMIL SCHJERNING (1853–1931, Oberstløjtnant, 3 Døtre) og CLARA SCHJERNING (1859–1945, Lærerinde, 1 Datter).

Som Enke boede Provstinde SCHJERNING 1865–1906 paa 1. Sal i Ejendommen Fælledvej 19 (S. 1423 f.), som hendes Broder S. SEIDELIN købte 1872. Hendes Søsterdatter HELGA LOEHR i Fredericia skriver: »Hos Tante LIDA kom jeg gerne, hun var altid saa glad, naar man kom, og saa rar at tale med. Hun havde altid levende Interesse for En. Hun blev 90½ Aar og døde paa sin Halvaars Fødselsdag.«

† 30/4 1906 i København (Fælledvej 19) af Alderdom, begravet 5/5 fra Skt. Johannes Kirke, paa Herslev Kirkegaard af Sognepræst JØRGENSEN (Skt. Johannes og Herslev Kbg.).

~ 23/4 1847 i Skanderborg Kirke (ifølge Astrup Kbg., Ning Herred) LUDVIG JENSENIUS NICOLAI SCHJERNING, * 25/12 1805 i Fredericia, hjemmedøbt, i Michaelis Kirke 27/2 1806, Søn af JACOB SCHJERNING (* 9/1 1773 i Nykøbing F., 1803 resid. Kapellan ved Michaelis Kirke i Fredericia, 1812–29 Sognepræst ved Trinitatis Kirke sst., 1838 borgerlig Raadmand, Forligelseskommisær, † 3/4 1845 sst. af kronisk Diarrhoe, begravet 10/4)

og Hustru NICOLINE CHRISTIANE FREDERIKKE BENTZON (døbt 2/6 1777 i Køge, ~ 1803, † 26/10 1858 i Herslev Præstegaard, begravet 1/11 paa Trinitatis Kgd. i Fredericia).

Han blev 1824 Student fra Fredericia, 28/4 1830 cand. theol. med haud, 1831 Lærer ved Opfostringshuset, 28/10 1835 Kateket i Nykøbing F., ordineret 2/12, 23/1 1846 Sognepræst i Ry, 10/5 1850–2/3 1856 Provst i Tyrsting-Vrads Herreders Provsti, 2/3 1856 Sognepræst i Herslev og (til 1859) Viuf.

I Ry indberettede Provst SCHJERNING 1856 om Befolkningen, at den var vel oplyst, holdt strengt paa de gamle Skikke, var ret velstaaende og havde Sans for Hygge; Kirkegangen var meget god, og det tilføjes, at Embedet er velskikket for en ældre Mand, der ikke stiller store materielle Fordringer.

† 18/10 1863 i Herslev af Apoplexi, begravet 24/10.

Enken, der 30 s. M. fik Amtets Bevilling til at sidde i uskiftet Bo med sine 3 Børn og 30/3 1864 indbetalte 24 Rbd. til Skifteretten, meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 21/10 1863:

»I dybeste Veemod bekendtgjøres for fraværende Slægt og Venner, at Gud idag ved en pludselig Død kaldte til sig fra mig og vore tre Børn sin tro Tjener, Provst L. I. N. SCHJERNING, Sognepræst til Herslev Menighed, i hans 58de Aar og efter vort 16aarige kjærlige Samliv.

Herslev Præstegaard, den 18de Oct. 1863.

LIDA SCHJERNING,
født SEIDELIN.

(Begravelsen er bestemt til Løverdagen d. 24de ds. Kl. 11.)«

3 Børn.

d. INES SEIDELIN, * 30/4 1817 i Skanderborg, døbt 15/7 i Kirken. Hendes 6 Faddere se S. 1075 f. Vaccineret 1817 af sin Fader. Konfirmeret 1832 i Skanderborg.

INES SEIDELIN, som boede hjemme til sin Vielse 1851, fik 18/1 1842 Bevilling som Modehandlerinde i Skanderborg.

Hendes Ansøgning herom af 21/12 1841 til Amtmand LINDHOLM var bilagt følgende anbefaling: »At Jomfrue INES SEIDELIN en Tid har øvet sig i at forfærdige Modepynt og derved findes duelig til at fortsætte samme paa egen Haand bevidnes af ESTER SCHIBY født Moss(-?), Aarhus d. 6. Sept. 1841.«

INES SEIDELINS Ansøgning lyder:

»Da jeg ifølge vedlagte Attest har øvet mig i at forfærdige Modepynt og samme kunde være mig et stort Hjælpe-middel til at bidrage til at erhverve mig selv endeel af Livets Fornødenheder og derved være andre til Nytte, især da jeg har mange Sødskende, der ere uforsørgede og meer eller mindre trænge til mine Forældres Bistand, hvilke derved kunde erholde Lættelse i mange Henseender, vover jeg at ansøge den høje Øvrighed om bevaagent at meddeele mig Bevilling til selv og under mit Opsyn at lade forfærdige Modepynt og at handle dermed, idet jeg er villig som skyldig til at holde hvad Bevillingen byder og samme i alle dens Punkter efterrettelig at holde. Skanderborg d. 21 Decb. 1841. Allerærbødigst INES SEIDELIN.«

Amtmandens Bevilling udfærdigedes 18/1 1842, men i Maj næste Aar maatte Amtmand LINDHOLM desuden henvende sig til Danske Kancelli, hvis Præsident, Gehejme-statsminister P. C. STEMANN 6/6 1843 svarede: »At det herved tillades Modehandlerinde INES SEIDELIN af Skanderborg at forskrive de til Forfærdigelse af Modepynt fornødne Materialier og af disse i uforandret Tilstand forhandle Baand og broderede Sager.«⁵⁵

Hos INES PONTOPPIDAN og hendes Mand i Nysted boede hendes Moder som Enke 1859–66.

Enkefru INES PONTOPPIDAN fik 9/12 1872 Tilla-delse til at sidde i uskiftet Bo og fortsatte 1871–1/11 1876 Driften af Nysted Apotek med 2 Bestyrelse. Syv Maaneder efter hendes Mands Død skrives i Visitationsprotokollen: »Officinet var i Aar blevet ombygget, smukt udstyret og indrettet samt forsynet for største Delen med nye Flasker og Krukker; Materialkammer, Stødekammer, Laboratorium og Kælder var ogsaa ny hensigtsmæssigt indrettede.« Den 15/12 1876 solgte hun Nysted Apotek for 64,000 Kr. til Apoteker J. C. A. PONTOPPIDAN, der ikke hørte til hendes Mands Slægt.

Som Enke boede Fru INES PONTOPPIDAN 1876–89 paa 3. Sal i hendes Broder Etatsraad S. SEIDELINS Ejendom Fælledvej 19 i København (S. 1423 f.). Hendes Søsterdatter HELGA ANDRESEN, der boede i Fredericia, skriver i »Mit Livs Erindringer«:

»Tante INES var saa smuk med sit lyse graa Haar. Hun og hendes ældste Datter, CAROLINE, var ofte

vores Sommergæster. Som Barn har jeg nogle Gange rejst med Moder til København. En Gang boede vi hos Tante INES; der blev redet til Moder paa Sofaen i Spisestuen, til mig paa nogle Stole, som blev sat sammen. Moder sov vist ikke meget i de Nætter, og jeg husker, at Stolene gled i Nattens Løb fra hverandre, saa Puder og Dynner laa i vild Uorden om Morgenen. Men i de Tider tog man det ikke saa nøje.«

Baade i Nysted og i København boede hos hende hendes Mands ældste Søster Frøken MARIE PONTOPPIDAN, der tidligere havde været Institutbestyrerinde i Kolding, i 1880 paa Fælledvej ogsaa hendes Mands Brodersøn stud. theol. HANS PETER PONTOPPIDAN, senere Sognepræst i Spjellerup, en Broder til MORTEN og HENRIK PONTOPPIDAN.

Fru INES PONTOPPIDAN havde 2 Døtre, CAROLINE PONTOPPIDAN (1852–1916), der boede ugift i København, hvor hun »viede sin Mor alle sine Kræfter indtil dennes Død og gav af sit Hjertes Fylde til sine Søsterbørn«, og CECILIE PONTOPPIDAN (1856–1936), gift 1874 med Sognepræst FRITZ HOLGER CHRISTIANI (1848–1931), 1873 personel Kapellan i Majbølle, 1877 Sognepræst i Ø. Nykirke, 1880–1920 i Nibe og 1921–25 konstitueret Præst ved Vartov Kirke i København; blandt deres 9 Børn er Ingeniør, Dr.-Ingeniør RUDOLF CHRISTIANI (1877–1960), fra 1904 Medindehaver af Firmaet CHRISTIANI & NIELSEN.

† 22/5 1889 i København (Fælledvej 19) af Alderdom, begravet 28/5 Kl. 13½ fra Kapellet paa Assistens Kirkegaard (Skt. Johannes).

Ifølge Afdødes Testamente af 10/7 1876 og kongelig Bevilling af 24/5 1889 overtog Højesterets-sagfører P. G. C. JENSEN Boet som executor testamenti.

~ 5/9 1851 i Nysted Enkemand FRODE CAMILLUS PONTOPPIDAN, * 18/8 1812 paa Bogø, hjemmedøbt 23/8, i Kirken 11/11, Søn (Nr. 5 af 15 Søskende) af Sognepræst BØRGE DINESEN PONTOPPIDAN (* 1776 i Lundum, 1803 resid. Kapellan i Grenaa, 1804–05 Hjælpepræst i Nimtofte, 1809 Kapellan paa Bogø, 1821 Sognepræst i Damsholte paa Møn, † 1854 sst.) og Hustru METTE MARIE JANSEN (* 1782 i Flade, hvor Faderen RASMUS JAN-

SEN, der 1806 blev Biskop i Aalborg, da var Præst (S. 1134), ~ 1803, † 1856 i Stege).

CAMILLUS PONTOPPIDAN kom 1828 til Farmacien og blev 1837 cand. pharm. med haud ill. Efter at have konditioneret nogle Aar i Stubbekøbing var han 1847–71 *Apoteker i Nysted*, hvor han ved Kontrakt af 5/8 1847 og Skøde 6/1 1848 købte det i 1827 oprettede Apotek for 19,500 Rd.; 6/1 1848 fik han Apotekerbevilling.

Apoteksejendommen, Adelgade 28 (da MNr 55 A, nu MNr 128), beskrives i hans Tid som bestaaende af et Forhus paa 19 Fag, af Mur- og Bindingsværk med Tegltag, et 2 Etages Sidehus paa 13 Fag, hvori bl. a. et Laboratorium, et Sidehus paa 6 Fag med Stald og Vognremise samt et Baghus paa 7 Fag med Kamre m. m.

Han omtales som en stræbsom og omhyggelig Apoteker, der i sin Kommune beklædte forskellige Tillidsposter som Borgerrepræsentant m. m. og udviste megen Velgørenhed. 1869–70 var han Medlem af Byraadet. »CAMILLUS PONTOPPIDAN var en elskværdig, livlig og meget selskabeligt anlagt Mand; han kunde dog af og til være vanskelig at omgaas, men dette var rent forbigaaende, og han var meget afholdt af sine Bysbørn. Disse kom gennem Aarene til at betragte ham som en af Nysteds Originaler, navnlig hvad angik Ydre og Paaklædning, som han til daglig gjorde meget lidt ud af. Han var ikke, som Datidens øvrige Apotekere, nogen velhavende Mand. Han døde efter et langt Sygeleje. Hans Billede hænger paa Nykøbing Raadhus.«⁵⁶

† 9/2 1871 i Nysted, begravet 17/2.

Hans Død anmeldtes i Berlingske Tidende 14/2:

»At min elskede Mand, mine to Døttres kjærlige Fader, FRODE CAMILLUS PONTOPPIDAN, idag er hensovet efter et langt Sygeleie, bekjendtgjøres sørgeligt for Slægt og Venner.

Nysted Apotheke, den 9de Februar 1871.

INES PONTOPPIDAN,
født SEIDELIN.

Begravelsen vil finde Sted den 17de Febr. fra Kirken Kl. 11½.«

Enken fik 18/3 s. A. Stiftamtets Bevilling til at sidde i uskiftet Bo med sine 2 Døtre. Boets Formue opgaves til 2,000 Rd.

2 Døtre.

FRODE CAMILLUS PONTOPPIDAN ~ 1) 1849 CAROLINE HADERUP, * 1824 i Nysted, † 1850 sst.

Ingen Børn.

e. SABINUS THEODOR WILLIAM HALVOR SEIDELIN, * 29/4 1819 i Skanderborg, døbt 15/7. Hans 7 Faddere se S. 1075 f.

I et senere Lejlighedsdigt lød et af Versene⁵⁷:

I Skanderborg SABINUS laa
og sprælled' i sin Vugge,
og alle de, som Drengen saa,
sa', Øjnene var smukke.

SABINUS SEIDELIN blev vaccineret 18/3 1824 af sin Fader, og efter at være konfirmeret 1834 i Skanderborg kom han i Handelslære hos Købmand VITUS INGERSLEV i Aarhus, hvorefter han 1840 fik Ansættelse i Hamborgfirmaet HEUSS & MENKE, først 1 Aar som Kommiss, derefter 2 Aar som Firmaets Rejsende i Danmark, hvorved han fik Kendskab til de danske Byer og vel har fundet, at Holbæk var en By i Fremgang med gode Muligheder for en driftig Handelsmand. Indbyggertallet var oppe paa 2330, i 1844 byggedes Raadhuset i Klosterstræde, s. A. opførtes Sygehuset, og Byen fik sin første Gadebelysning: 25 Tranlygter i Algade og 2 i Kirkestræde.

Den 10/10 1843 aabnede S. SEIDELIN sin Specialforretning⁵⁸ i Manufaktur, noget i Holbæk hidtil uset, i Farver NEHAMMERS Gaard i Algade 41, et lavt, eenetages Hus med smaarudede Butiksvinduer; 5 Stentrin førte op til Døren, over hvilken var en Kvist paa 3 Vinduer.

SABINUS SEIDELIN lejede først Gaarden (da MNr 23) af sin senere Svigerfader Farver CARL NEHAMMER, som selv beboede Nabogaarden (da MNr 24, se S. 1680), og af hvem han købte den ved Købekontrakt af 25/3 1844, læst 1/4, og Skøde 15/12, læst 16/12 s. A. SEIDELIN solgte den ved Købekontrakt af 20/6 og 24/6 1861, læst 1/7, og Skøde 11/12 1862, læst 22/12, til Købmand WILLIAM RICHARD TIDEMAND, som nedrev den gamle Gaard og byggede den nuværende, som han 1894 solgte (da nyt MNr 21) til Købmand CARL VILHELM REFFS. (TIDEMAND

købte 1879 af SEIDELINS Svogers Enke Nabogaarden MNr 24, nyt MNr 22).

I 1845 beboedes Algade MNr 23 kun af den 25aarige ugifte Købmand SEIDELIN, 2 Handelsbetjente paa 23 og 24 Aar samt en 15aarig Lærling. I 1850 beboedes Gaarden derimod af Købmand SEIDELIN og Hustru med en etaarig Søn, en Husjomfru og 3 Tjenestepiger, en Tjenestekarl samt 6 Handelsbetjente, hvoriblandt SEIDELINS senere Svoger ANDREAS ANDRESEN, den nævnte W. R. TIDEMAND og den senere Medindehaver af Firmaet S. SEIDELIN, PETER CHRISTIAN THAMSEN. I 1855 bor SEIDELIN der med 4 Børn, en Husjomfru og en Amme, 4 Tjenestepiger, en Tjenestekarl og en Tjenestedreng samt 2 Handelsfuldmægtige, 2 Handelskommiser og 4 Handelslærlinge. (En af SEIDELINS Tjenestepiger i 1850 var Købmand i Roskilde P. FREDERIK S. LÜTZHØFTS Datter ANNA CATHRINE FREDERIKKE CASPARINE LÜTZHØFT (1832–62), hvis Moder var en af Sognepræst i Ølstykke C. A. F. BAGGERS 6 Døtre, der alle blev gift med Købmænd i sjællandske Byer; en af dem, HELENE SOPHIE BAGGER, havde været gift med Søren FRIIS SMITH i Frederikssund, S. 1444).

SABINUS SEIDELIN begyndte smaat; da de første Varer ankom fra Hamborg, maatte han laane Penge til Tolden af sin Broder PAULUS SEIDELINS Svigerfader Gæstgiver B. T. LUND. Men han drev Forretningen betydeligt op, saa at Aarsomsætningen i Løbet af 12 Aar steg fra 43,000 Rbd. til 251,000 Rbd. og Nettofortjenesten fra c. 430 Rbd. til 20,000 Rbd. I 1855 havde han indtjent en Formue paa 110,000 Rbd. Meget snart blev Butikken det mindre væsentlige og Engroshandelen den egentlige Forretning, især indkøbte han Manufaktur og andre Varer fra England, men som noget helt nyt tog SEIDELIN selv til England og saa paa Varerne for at vælge det rigtige ud til den rigtige Pris. Som Rejsende for Firmaet ansatte han sin Svoger A. ANDRESEN. Gamle Aar gange af Holbæk Amts Avis, Byens første Avis fra 1848, vrimler med smaa Annoncer fra hans Butik: »Uld tages i Bytte efter Qualitet til højeste Priser«. Han købte Uld af Bønderne, lod det karte og spinde, vævede Hestedækkener af det og solgte Dækkenerne. Han averterede med nye Parasoller – og Midler til Syge: »Øremagneter til 1 Rbd. 4 Mark og 11 Skilling Parret mod Hovedpine, Tunghørighed, Susen

og Brusen i Ørerne etc., og Gigt-Afledere til 2 Mark, 11 Skilling, 4 Mark, 8 Mark og 4 Rbd. Stykket faas i Holbæk alene hos S. SEIDELIN«.

En anden gammel Holbækker Læge FRANTS BRUN (praktiserende i Holbæk fra 1848) har karakteriseret SEIDELIN paa denne Maade: »Hans Kendskab til andre Steders Udvikling aabnede snart Øjnene paa en Del Mænd for den Sandhed, at man ikke kunde vedblive at gaa i det gamle Spor, dersom man ikke skulde blive tilbage i Konkurrencen; han blev Uroen i det gamle Holbækker-Urværk«.

Efter 13 Aars Virke i Holbæk, hvor hans Hustru, en Datter af Farver NEHAMMER, havde født de 4 ældste Børn (det femte fødtes 1856 i København), solgte S. SEIDELIN i 1856 sin Detailforretning i Holbæk til W. R. TIDEMAND, fra hvem den 1894 overgik til CARL REFFS; ved dennes Indtræden i Magasin du Nord's Bestyrelse 1913 blev Firmaet Aktieselskab under Ledelse af Sønnen ERNST REFFS indtil 1926, da Købmand P. BURSCHE overtog den. Men Forretningen ligger endnu paa Holbæks Hovedstrøg, hvor den begyndte, og paa Facaden staar stadig baade S. SEIDELINS og W. R. TIDEMANDS Navne.

Engrosforretningen flyttede SABINUS SEIDELIN til København, hvor Firmaet S. SEIDELIN, som han selv ledede til 1884, derefter 1856–1901 havde til Huse i den statelige Ejendom Amagertorv 11, bygget af HARSORFF, dengang nærmest et fornemt Palæ, da SABINUS SEIDELIN købte den.

I Forhuset havde i Kælderen en af Byens Originaler LUDVIG AAGAARD en Ostehandel; en Stuebutik var udlejet til SEIDELINS Svoger C. D. NEHAMMER, der handlede med Klaverer og betalte et fastsat Beløb i Leje til SEIDELIN, hver Gang han solgte et Instrument; en anden Gadebutik var udlejet til en Blomsterhandel. Paa 1. Sal laa Firmaets Hovedkontor i 3 Værelser ud til Gaden, og paa 2. Sal, baade i Forhus og Sidehus, SEIDELINS Privatlejlighed; her laa ud til Gaden »Salen«, der kun anvendtes ved festlige Lejligheder, til Hverdag stod Møblementet med Betræk. Indgangen til Forretningsgaarden skete gennem en Port, hvor »SEIDELINS lækre Kone« stod, en Kagekone, der fik Lov at staa her med sine beskedne Varer anbragt paa Brædder over to Bukke, mod at hun maatte fjerne det hele, hver Gang en Vogn skulde ind. Hele Baghuset var indrettet til

Forretning, med Stald, Vognremise og et Kuskekammer i Stuen, paa 1. Sal 3 smaa Kontorer, paa 2. Sal det egentlige Lager med Hvidevarer, medens 3. og 4. Sal ved en Gennembrydning af Gulvet og Opstilling af Støttesøjler var indrettet til en Gallerisal til Kjolestoffer og øverst Klædevarer. I Sidebygningen var Stueetagen indrettet til Garnlager; Bomuldsgarn, Twist, Hør- og Blaargarn solgtes til Vævere og Manufakturhandlere, Fiskegarn via Detailhandelen til Fiskerne, som selv knyttede deres Net deraf, Islandske Trøjer og Vanter solgtes helt op til det nordligste Norge. Især handlede det store Manufakturhus med Bomuldsstoffer fra Lancashire, indkøbt i Manchester, langt over 30 forskellige Stoffer saasom Brocade, Calico, Canvas, Crepe, Cretonne, Denim, Moleskin, Muslin og Nankeen. Foruden den omfattende Handel med Manufakturvarer, især engelske, handlede med Klædevarer (fra midt i 1870erne), Lærreder, Hessians, Sejldug og Twist, og senere oprettedes en Afdeling for Tæpper og Møbelstoffer.

SABINUS SEIDELINS Søsterdatter HELGA LOEHR (* ANDRESEN, 1861–1914), der boede i Fredericia, fortæller i »Mit Livs Erindringer«: »Det var en Svir at komme til København, for det første selve Rejsen og dernæst alle de mange Visitter og Gilder, man kom med til. Jeg husker hvor herligt, vi syntes, det var at komme hos Onkel SEIDELIN paa Amagertorv 11. De boede paa anden Sal, og det var en Fryd for min Søster og mig at sidde paa Forhøjningen ved Vinduet og kigge ned paa Amagertorv.«

Blandt Amagertorv 11s 45 Beboere i 1860 er Grosserer SEIDELINS med 5 Børn, Husjomfru, Barnepige og 2 Tjenestepiger, Kontorist FREDERIK MONRAD BAY,⁵⁹ endnu en Kontorist, en Pakhusforvalter og en Pakhusassistent samt Kusken BENDIX HENRIK LADEVIG,⁵⁴ der senere boede Fælledvej 19; desuden bor der en Høker, en Kniplingshandler og en Silkeklædehandler samt paa 3. Sal i Sidebygningen Urtekræmmer LUDVIG AAGAARD. I 1870 er der 38 Beboere; SEIDELINS har nu kun de 3 Døtre hjemme, BAY er blevet Handelsbetjent, og AAGAARDS har 6 Børn. 1880 er der kun 14 Beboere: SEIDELINS med 3 Døtre, en Kontorist, 2 Kuske, en Karl og 3 Tjenestepiger samt 2 besøgende, hvoraf den ene er Fru SEIDELINS Niece SOPHIE MARGRETHE ANTHON (der

1855 boede hos sin Onkel F. H. NEHAMMER i Holbæk).

SEIDELIN kom til København i det psykologisk rigtige Øjeblik, 1857 ophævedes Øresundstolden og Privatbanken oprettedes med den 28aarige C. F. TIETGEN som Direktør, Voldene var ved at falde, Bytolden afskaffedes, og Laugsvæsenet ophævedes.

Handelshuset paa Amagertorv arbejdede rolig og støt, men holdt sig fjernt fra al Spekulation og vovede sig ikke ud i den store Risiko, men oparbejdede en solid Værdi i Lagre og goodwill. Omsætningen naaede 1859 op over den første Million, svingede derefter mellem godt 1 og godt 3 Millioner (1874), Udbyttet var ogsaa svingende, men gennemsnitlig yderst tilfredsstillende.

Selv var SEIDELIN ustandselig paa Rejse til England, – Englænderne forstod endnu ikke, at det kunde betale sig at sende Repræsentanter til Kunderne, hvad Tyskland var begyndt med; men i det lange Løb var det vanskeligt for ham at overkomme disse Rejser, hvorfor han 1867 etablerede et Indkøbshus i Manchester »S. SEIDELIN, Manchester«, der blev drevet som en selvstændig Forretning, der ikke alene købte til S. SEIDELIN i København, men ogsaa til andre store Virksomheder i Sverige, Norge og Holland. (Det ændredes 1920 til (Aktieselskabet) S. SEIDELIN Ltd., som ophævedes 1931).

Alle, der arbejdede i det store Hus paa Amagertorv 11, følte sig som Medlemmer af den samme, store Familie – under Hustugt, men i den Tryghed, som Fællesfølelsen giver. Mange var ansatte en lang Aarrække i Firmaet. FR. MONRAD BAY,⁵⁹ der var blevet ansat hos SEIDELIN i Holbæk-Tiden og siden blev Afdelingschef i Firmaet, boede hos Familien begge Steder som et Medlem af Husstanden, til han var nær de 50 Aar, voksede op sammen med Børnene og var Ven med dem og Familiens Raadgiver i mange Spørgsmaal. Fra Holbæk havde SEIDELIN ogsaa P. C. THAMSEN med, som blev Firmaets Prokurist og efterhaanden aflastede sin Chef for meget Arbejde, bl. a. ved at foretage mange Rejser til England; han blev siden Medindehaver af Firmaet, og hans Søn N. P. THAMSEN og dennes Søn P. C. THAMSEN blev Ledere af Firmaet i Manchester.

Medens SEIDELINS Firma koncentrerede sig om Manufaktur, gav dets energiske og flittige Leder sig

privat af med anden Virksomhed, saaledes eksporterede han baade Smør og Skinker, og da Kunstlæder blev opfundet til Skofremstilling, startede han Københavns Kunstlæderfabrik i Lyngby, som straks blev en stor Succes, men da Produktet ikke taalte Regn og Varme, maatte Driften indstilles. For Indførelse af Metersystemet, der først skete 1907 (1912), var han en ivrig Forkæmper.

Han deltog ikke i det offentlige Liv, men havde adskillige Hverv, der stod i Forbindelse med hans Fag, bl. a. var han Medlem af Dommerkomitéen ved flere internationale Udstillinger – i Malmø 1861, London 1871 og København 1872 og 1888. 1868–69 var han Formand for Manufakturhandlerforeningen, han deltog i Stiftelsen af Nye Danske, og da Foreningen af Danske Handelsrejsende blev stiftet 1866, meldte han sig straks som ekstraordinært Medlem med en Indbetaling af 100 Rbd. een Gang for alle; han havde selv været Handelsrejsende og vidste, hvor meget en dygtig Rejsende er værd for et Firma. Fra 20/4 1871–21/12 1872 var han Medlem af Københavns Brandforsikrings Faste Udvalg.

Grosserer S. SEIDELIN var af en sjælden retlinet Karakter. De Personer, han skulde samarbejde med, mødte han med en aaben, menneskelig Interesse, som vandt ham deres Kærlighed og ikke blot den naturlige Respekt for hans Dygtighed. Han havde Evnen til at tale med Mennesker, saa de aabent lagde deres Problemer frem, og kunde han hjælpe med Raad og Daad, gjorde han det uopfordret. Naar han havde Tillid til Folk, var han ikke bange for at være med; da den tidligere Gaardskarl F. C. MADSENS Tekstilfabrik i Horsens (det senere Firma M. A. PETERSEN, Horsens) var nedbrændt, laante SEIDELIN ham 50,000 Rbd. til at bygge for. Han havde et frodigt Humør, et lidt barsk Lune, og impulsiv var han, tilsyneladende fuld af Modsætninger. Hans Gæstfrihed var stor, Gæster kom og gik i Hjemmet, ofte uden Varsel til stor Fortvivlelse for hans fortrinlige Hustru; 18 til Frokost og 30 til Middag var ingen Sjældenhed paa Amagertorv. Men samtidig kunde han spare paa de mærkværdigste Punkter; afbrændte Tændstikker blev gemt og siden brugt igen ved Hjælp af et Lys, og brugte Konvolutter blev benyttet til privat Korrespondance.

Den norske Billedhugger STEPHAN SINDING (1846

–1922) kom i sine unge Aar til at nyde godt af Grosserer S. SEIDELINS impulsive Hjælp.

Da den unge SINDING i 1871 – efter i 3 Aar at have studeret Jura i Oslo – pludselig blev klar over, at han vilde være Billedhugger, og med 400 laante Kroner i Lommen paa Lykke og Fromme rejste til København, var SABINUS SEIDELIN med samme Dampskib. Herom fortæller SINDING i »En Billedhuggers Liv«:

»Det gik ogsaa til at begynde med saa rent eventyrligt, at ingen Romanhelt kunde have oplevet det mærkeligere. . . Paa Dampskibet havde jeg Dæksplads og holdt mig for mig selv. Da vi var naad ud for Kronborg, hændte der mig noget rent eventyrligt.

Jeg sad paa en Kasse paa Dækket, saa ud mod Danmark og ud mod hele den store Verden, jeg drog ind i. Saa kom der en ældre Mand hen mod mig, blev staaende, saa en Stund paa mig, kom helt hen til mig og sagde: »Jeg hører, De vil blive Billedhugger.«

Jeg reiste mig for ham. »Ja, det vil jeg,« svarede jeg.

Saa sagde han meget alvorlig: »Jeg vil gjøre Dem en Bestilling. Naar De nu kommer til Kjøbenhavn, kom saa og besøg mig.« Han gav mig sit Kort: S. SEIDELIN Amagervej 11 Kjøbenhavn. Lykken og SEIDELIN havde givet mig sin første kraftige Haandsrækning.

Han var en mærkelig, høist original Mand, som selv havde arbeidet sig frem til stor Rigdom. Det var hans Skik at handle efter det første Indtryk, Menneskene gjorde paa ham. – Engang senere, da jeg havde lært ham at kjende, fortalte han mig, hvorledes han solgte en stor Gaard, han eiede: Han avterede, at han vilde sælge den og indbød enhver mulig Kjøber til at komme og spise Middag. Der kom mange. Efter Maaltidet rakte han alle sine Gjæster Haanden, den ene Herre efter den anden. Med engang sagde han: »De skal have Gaarden.« Den Mand, han valgte, havde givet et fast Haandtryk med en haard, stærk Arbeidshaand.

»Man skal hjælpe sine Medmennesker til at hjælpe sig selv,« hørte jeg ham ofte sige.

Nogle Timer efter at jeg havde talt med Hr. SEIDELIN paa Dampskibet, var jeg i Kjøbenhavn. Det var en Søndag. Det, jeg var mest spændt paa at se, var THORVALDSENS Værker. Jeg gik strax til Frue-Kirke for at benytte den Dag, jeg antog, Kirken var aaben. Og jeg var dybt greben ved alt, jeg saa, alt hvad han havde gjort. . .

»Dagen efter min Ankomst til Kjøbenhavn gik jeg til Hr. SEIDELIN. Han kom strax og modtog mig, førte mig omkring i sine Kontorer og præsenterede mig for sit Personale. Saa viste han mig sine store Lagre og endelig ind i sin Bøllig, forestillede mig for sin Hustru og sine nydelige Døtre. Alle viste mig den største Venlighed, denne hjertelige Gjæstfrihed, ingen kan udfolde som de Danske.

Det var Middagstid, og der blev buden tilbords. Vi fik

en Ret, man holder meget af i Danmark: Kjernemælk-Suppe. Jeg spiste pent af Tallerkenen. Jeg fandt, det var en frygtelig Ret. Man spurgte mig, om jeg holdt af den, hvad jeg naturligvis sagde ja til, og saa fik jeg endnu en Portion, spiste endnu en Gang pent af Tallerkenen som en beskeden ung Mand. – Aldrig mere har jeg smagt Kjernemælkssuppe – det var nok for Livet. Saa blev der budt friske Mandler i deres Skal, dem havde jeg aldrig set før. Jeg vidste ikke, hvorledes de skulde spises. Tænker, de har moret sig over den lille norske Student, de havde faaet tilbords.

Jeg lod Munden løbe hele Tiden om alt det vidunderlige, jeg havde set i Kjøbenhavn og fremfor alt om THORVALDSEN.

De spurgte mig, hvor jeg havde tænkt mig hen. Ja – det vidste jeg ikke rigtig, til Rom tænkte jeg.

Hr. SEIDELIN spurgte mig, om jeg nu var godt beslaaet med Penge? »Jo da, jeg havde næsten 400 Kroner.« Der var jo gaat lidt til Dampskibet o. s. v. De andre smilte.

Da Middagen var færdig, bad han mig følge med sig. Han førte mig ned i Trappegangen foran en stor Nische i Væggen. »Vil De gjøre noget for mig til den Nischen,« sagde han, »hvad De vil, hvorledes De vil.« Jeg var jo lykkelig over en saadan Bestilling, tænkte strax paa Mor derhjemme, hvad Nyhed jeg nu kunde melde hende. Dermed sagde SEIDELIN Farvel til mig.«

Kort efter rejste SINDING til Berlin, hvor han under Professor ALBERT WOLFFS Vejledning og i dennes Atelier først udførte en Barnefigur i Legemsstørrelse. »Efter Barnefiguren »Hermes« tog jeg fat paa SEIDELINS Bestilling. Jeg gjorde en »Vølund Smed« i stor naturlig Størrelse. Det Arbeide skaffede mig mangen en angstfuld Time; ofte var jeg ved at fortvivle, men saa gav baade min Mester og Kameraterne mig Mod. . . Endelig blev min Statue færdig og støbt i Gips. Og den blev udstillet. Det lod til, Folk fandt den bra. Den blev ogsaa pent omtalt i Aviserne.«

Efter Ophold 1873 i Wien, Norge, London og Paris vendte han i Efteraaret 1873 tilbage til Norge, hvor »Vølund Smed« havde været udstillet i Christiania. Den blev indpakket, og SINDING tog »ind hos SEIDELIN i Kjøbenhavn med min Statue, som strax blev opstillet i sin Niche. Han var aabenbart fornøiet med Figuren. Jeg mærkede godt, han fandt, at jeg havde gjort mig værdig til den store Tillid, han havde vist mig. Jeg fik mit Honorar – og saa afsted til Paris.«

Det næste Aar i Paris (1874–75) vilde intet lykkes for SINDING. »Midt under dette kom der Brev fra SEIDELIN. Han skrev, at han glædede sig over min Statue »Vølund Smed«. Han havde nylig vist den til Professorerne BISSEN og JERICHAU, som begge havde udtalt sig rosende om mit Arbeide. At han efter dette »satte sin Kasse fuldstændig til min Disposition.«

Min Tanke var i samme Øieblik, at jeg selvfølgelig nu

ikke kunde modtage et saadant Tilbud, saa daarlig en Kunstner, som jeg fandt mig selv at være. Jeg svarede ham og takkede for alt, hvad han havde været for mig og for det storsindede Bevis, han atter gav mig paa sin Tillid. Men denne Tillid kunde jeg som hæderlig Mand ikke skuffe. Jeg fandt selv, at mine Evner ikke var betydelige nok. Jeg følte mig meget ulykkelig. Den stærke Haand, SEIDELIN havde rakt mig ved mit første Skridt ud i Verden, som han nu atter rakte mig, og som kunde hjulpet mig i min store Sorg og Nød, maatte jeg simpelthen som ærligt Menneske vise tilbage. Det vilde være at bedrage ham at modtage den. Den Redningsbøje, som blev kastet ud til mig, maatte jeg slippe. Jeg sad der i den store Stad, alene. Hvor jeg saa hen, syntes alt lukket for mig. . . Naturligvis maatte jeg svare, som jeg gjorde, kunde ikke staa der som en Stymper i mine egne Øine og bedrage SEIDELIN, denne noble, tillidsfulde Mand, som havde troet mig. Men jeg kunde endnu forsøge, om jeg ikke alligevel kunde gjøre mig værdig til det, han vistnok havde ventet sig af mig.« . . .

Da SINDING 1882 i Rom havde lavet »Barbargruppen« (En Barbarkvinde bærer sin dræbte Søn bort fra Slaget), »var det SEIDELIN, som laante mig Pengene til at faa den hugget, saadan som den nu staar i Ny Carlsberg Glyptothek. Det blev det første Arbeide, CARL JACOBSEN erhvervede af mig, og det blev ikke det sidste.« Da Gruppen var blevet færdig (og beundret af HENRIK IBSEN og FRANZ LISZT, der begge var i Rom), »blev Gruppen fotograferet og støpt i Gibs. Et Fotografi sendte jeg til SEIDELIN, som omgaaende sendte mig Penge til Udførelsen i Marmor. Næste Aar (vistnok 1883?) blev Barbargruppen udstillet i Kjøbenhavn paa SEIDELINS Opfordring [paa Den nordiske Kunstudstilling i Kjøbenhavn 1883]. Jeg selv kom med. Det var første Gang, jeg nærmere lærte den Stad at kjende, hvor jeg snart skulde finde et blivende Sted for mange Aar, et Hjem og et andet Fædreland.«

Barbargruppen, som Brygger CARL JACOBSEN kort efter købte til Glyptoteket, skaffede SINDING baade hans kunstneriske Gennembrud og en varig Forbindelse med CARL JACOBSEN og Danmark. De næste 27 Aar boede han i Kjøbenhavn, sine sidste 12 Aar i Paris. Ved hans Bryllup i 1885 i Frederiksberg Kirke, med efterfølgende Fest paa Skydebanen, var Grosserer S. SEIDELIN hans Forlover, og 19 Aar senere fulgte SINDING sin Ungdoms Velynder til Graven. (Et senere Eksempel af Barbargruppen fra 1889, ogsaa i Marmor, findes i Nasjonalgalleriet i Oslo).

Trods sine mange Interesser og Virksomheder glemte Grosserer SEIDELIN aldrig Holbæk, som han havde forladt 1856. Han tog saaledes Initiativet, da der skulde skaffes Penge til en gennemgribende Ombygning eller rettere Nybygning af Kirken; i Foraaret 1869 begyndte Nedrivningen af den gamle,

brøstfældige Kirke, og Fredag 15/10 s. A. nedlagde Amtmanden Kammerherre Baron BILLE-BRAHE den nye Kirkes Grundsten, i hvilken indsattes 2 Kapsler, en med Mønter og en med en Pergamentsrulle, paa hvilken var skrevet Kirkens Byggehistorie, bl. a.: »Efterat den ældre Kirke, der opførtes 1323 ved KONG CHRISTOFFER DEN ANDEN for Sortebrødrene, paa Grund af dens brøstfældige Tilstand er bleven nedreven, opføres en ny Kirke ved Kirkens egne Midler, ved Laan og ved frivillige Bidrag, af hvilke det første og største blev givet af Grosserer S. SEIDELIN i Kjøbenhavn, forhen Kjøbmand i Holbæk.« Herefter samledes alle interesserede paa Postgaarden Kl. 12 til Frokost, til 2 Rd., bestaaende af Steg, Smør og Ost, Kage samt Vin og Kaffe. Blandt de mange Taler ved Frokosten var Borgmester MÜLLERS for Kirkens Arkitekt, en af Datidens bedste, den kongelige Bygningsinspektør Etatsraad CHR. HANSEN, som, idet han takkede for Skaalen, erindrede om, at det var ved Grosserer SEIDELINS betydelige Gave, at Kirkesagen havde haft en saa glædelig Fremgang (Holbæk Amts Avis Okt. 1869). – Senere inviterede SEIDELIN med rund Haand Holbæk-Borgere til den store, internationale Udstilling for Kunst og Industri i Kjøbenhavn 1888 og beværtede dem rigt i sit Hjem. Og til den 1898 i Holbæk anlagte »Strandparken« paa 11 Tdr. Land, skænket af Kjøbmand TIDEMAND og Hustru, skænkede Etatsraad SEIDELIN en Pavillon, opført 1899.

Grosserer S. SEIDELIN blev *Ridder af Dannebrog* 27/5 1872, og Tirsdag den 20/5 1873 – paa Etaarsdagen for Holbæk Kirkes Indvielse 2. Pinsedag 20/5 1872 – fik han overrakt Diplom som *Æresborger i Holbæk*, – det blev en festlig Dag, omtalt udførligt den følgende Dag paa de 2 første Sider af baade Holbæk Amts Dagblad og Holbæk Amts Avis; førstnævnte Blad bragte følgende detaillerede og begejstrede Beretning:

Holbæks Borgere have nu høitidelig overrakt Grosserer SEIDELIN af Kjøbenhavn Diplomet som *Æresborger i vor By*, og de havde igaar ret af Hjertet givet Byen et saadant festligt Udseende, som harmonerede med deres Følelser og med Dagens Betydning. Alle Dannebrogslag vaiede fra Morgenstunden, fra Husene og fra Skibene i Havnen; Kl. 2½ opmarscherede Politikorpset ved Raadhuset, hvor Vaabenbrødrene med deres Fane i Forveien havde givet Møde,

for begge i Forening at danne Espalier og afgive Honneur for Hædersgjæsten, vor Æresborger. Et Musikkorps var placeret sammesteds. Byraadet var samlet paa Raadhuset, hvor ogsaa vor Amtmand, Kammerherre BENZON var tilstede. Kl. 3 forlod Byraadet Raadhuset for i Procession at afhente Grosserer SEIDELIN, der et Par Timer i Forveien var ankommen hertil og havde Bopæl hos Kjøbmand TIDEMAND. Byraadet med Æresgjæsten og dennes Søn ankom snart efter tilbage til Raadhuset, ved hvis Indgang Grosserer SEIDELIN, efter udenfor at være hilset paa den bestemte Maade, modtoges af Borgmesteren, Overauditeur MOLTKE. I den festlig smykkede Raadhussal var der dannet en Estrade, hvor Hædersgjæsten tog Plads overfor Byraadet med Amtmanden paa høire og sin Søn paa venstre Side. De øvrige Pladser i Salen vare besatte af alle dem, som havde indfundet sig for at overvære Høitideligheden. Borgmesteren traadte frem og motiverede paa Byraadets og Byens Vegne den forestaaende Handling. KONGEN havde hædret Grosserer SEIDELIN, men vi følte Trang til særdeles at hædre den Mand, hvis første, raske Beslutning uden Betænkning vi skyldte vor Kirkes Tilværelse, vi vilde give Grosserer SEIDELIN et Vidnesbyrd, der til alle Tider meldte om vor Agtelse og Hengivenhed for ham, der i sit nye Hjem altid var beredt til at glæde os, og til denne Høitidsdag havde vi valgt den 20de Mai, Aarsdagen for Kirkens Indvielse. Overrækkelsen af Æresborgerbrevet ledsagedes af Fanfarer og med et af de i Salen Tilstedeværende istemt ni Gange gjentaget Leve for Holbæks nye Æresborger, Grosserer SEIDELIN. Grosserer SEIDELIN udtalte dybt bevæget, at han kunde ikke nok paaskjønne den udeelte Opmærksomhed, der var viist ham; hans Bidrag til Holbæk Kirke var paaskjønnet i en overordentlig Grad ved at Byen havde optaget ham som sin Æresborger; han tillagde dette en stor Betydning ikke alene for sig selv, men ogsaa for sin Familie, og han kunde ikke nok takke Byens Borgere derfor. Da han kom til Holbæk for 30 Aar siden, fandt han her et godt Ophold og en hengiven Hustru, og ved Virksomhed en god Stilling; derfor havde han gjerne villet bidrage til Holbæks Udvikling. Holbæk havde nu skjænket ham den største Gave ved at vise sin Hengivenhed og udnævne ham til Æresborger; han skulde stræbe hen til at virke som hidtil, han stod Holbæk endnu nærmere end før, og han følte, at han paa en betydningsfuld Maade var knyttet hertil. Han bad Alle modtage en inderlig Tak, og han takkede Holbæks Borgere og Alle for, hvad Holbæk havde været for ham. — Efterat Grosserer SEIDELIN havde hilst paa hver Enkelt i Salen, blev han i Procession med Musik, Politikorps og Vaabenbrødre ledsaget til sin Bopæl, udenfor hvilken Lieutenant GROTH udbragte et kraftigt besvaret Leve for Grosserer SEIDELIN, vor Æresborger.

Æresborgerbrevet er kaligraferet af C. NAGEL og indfattet af CLÉMENT i et prægtigt Etui, udvendig betrukket med rødt Fløil, med Navnet i ægte, blankt Guld, indvendig med

hvidt Moirée. Øverst paa Diplomet findes Byens gamle Vaaben, tre Lindetræer, hvorefter følger:

Holbæk Byraad
meddeler herved
i Holbæk Kjøbstads Borgeres Navn
Herr SABINUS THEODOR VILLIAM HALVOR
SEIDELIN,
Ridder af Dannebrog,
(Her findes et Prospekt af Holbæks nye Kirke.)

i Anerkjendelse af hans Fortjeneste af vor Kirkebygningens Gjenopførelse og af det gavmilde Brodersind, han stedse har viist vort Samfund,

Diplom som Æresborger i Holbæk.

Holbæk Byraad, d. 7. Februar 1873.

LUDVIG MOLTKE. CHRISTENSEN. TH. CHRISTENSEN.
J. C. PETERSEN. G. O. FIX. DALL.
BAUNSGAARD. L. C. CHRISTIANSEN. OHLMANN.
W. R. TIDEMAND. C. E. NISSEN. C. CLAUSEN.

Kaligraferingen er elegant. Inskriptionerne ere udførte i Guld og Sølv og flere Kuleurer med en overmaade prægtig Afskygning og saavel som Farverne smagfuldt arrangerede. Byens Segl er indfattet i en Sølvkapsel med vedhængende Guldkvaster.

Kl. 5 samledes saa Mange, deriblandt som Gjæster flere Landboere, som Postgaardens store Sal kunde rumme, til Byens Festmaaltid for dens Æresborger. Salen var prydet med Guirlander og Flag, og i den ene Ende, modsat Hæderspladsen, var der opreist en Pille, hvorpaa fandtes, omgivet af Guirlander, Hædersgjæstens Familievaaben og nedenunder Datoerne:

15de Oktober 1843,

29de Mai 1856,

1ste Januar 1867.

Den første Dato betegnede Grosserer SEIDELINS Ankomst hertil Byen, den anden hans Afreise herfra til Kjøbenhavn og den tredie hans Oprettelse af en Forretning i Manchester. — Ved Bordet bød Sagfører OHLMANN som Dirigent de Tilstedeværende velkommen. Han udtalte paa Festkomiteens Vegne en Tak for det talrige Møde, men udtalte tillige, at Anledningen dertil kun kunde give et saadant. — Efterat man havde dvælet nogen Tid ved Bordet, aabnedes Talernes Række af Borgmester MOLTKE med en Skaal for KONGEN, og det udbragte Leve for Hs. MAJESTÆT besvaredes med et ni Gange gjentaget Hurra, hvorefter følgende Sang blev afsungen:

Der er en hellig Trang dybt i vort Indre:
 Vor Tak at tolke til den ædle Mand,
 Vor Hædersgjæst, som er os Intet mindre
 End Ven i Ordets skjønneste Forstand;
 Thi Hjertet aabent var for Hver, – og Alle
 Som trængte til en Hjælp fra Overflod,
 Behøved' blot til Dig derom at tale:
 At lindre deres Smerte Du forstod.

Hvor meget Godt der er os tildeelt blevet
 Af Dig, behøver ei at tælles her,
 Med store Træk det staaer for Alle skrevet,
 Enhver maa føle, hvad Du for os er.
 En herlig Skat den Dag vi tog i Eie,
 Da Du begyndte her din Virksomhed,
 Og skjøndt herfra gik siden dine Veie,
 Vor lille By beholdt din Kjærlighed.

Og denne Kjærlighed er af den rige,
 Den sjeldne Slags, som aldrig trættet blev,
 Og denne Godheds Fylde er tillige
 Det bedste Smykke ved dit Hædersbrev;
 Thi den har grundlagt Tanken om dets Bliven
 og bragt os til at føle denne Trang:
 At vise Dig, der ei blev træt af Given,
 Din Gavmildhed i vore Hjerter klang.

Tag da den Tak, som vi formaae at byde,
 Tag alle vore bedste Ønsker med!
 Gud Herren selv en bedre Tak Dig yde,
 Han signe Dig i al din Virksomhed.
 Din elskte Hustru og han huldt bevare,
 Og dine kjære Børn, han skjærme tro
 Og værne dem mod hver en Livets Fare,
 At Du kan vandre trygt mod Livets Ro.

Herefter tog Borgmester MOLTKE atter Ordet for at tale for Hædersgjæsten. I Aaret 1856 vare mange Borgere forsamlede til et Festmaaltid for Grosserer SEIDELIN, ved hvilken Afskedsfest mange gode Ønsker fulgte ham. SEIDELIN var vedbleven at erindre Holbæk; han havde ikke forandret Hjertelag, Holbæk var ham lige kjær, og han havde viist en sjelden Troskab. SEIDELIN havde udrettet Meget for os, og ved hans Gave til Kirken kunde vi nu glæde os over at eie en saadan, og alt dette fortjener vor fulde Anerkjendelse. Det er naturligt, at vi vilde søge at gjøre det klart, hvor nær og kjær Grosserer SEIDELIN er os. (Hør, hør! Ja, ja!) Taleren udbragte et Leve, der besvaredes med ni Hurraer og levende Akklamation. – Et fra Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn indløbet Telegram oplæstes; Grosserer SEIDELIN lykønskede deri og det udtalte den samme Sympathi for Hædersgjæsten, som Holbæk lægger for Dagen. – Derefter udtalte Grosserer SEIDELIN, at de gamle og

de nye Medborgere kunde være overbeviste om, at han omfattede dem alle med lige Kjærlighed. Nye Kræfter i Byen havde en gavnlig Indflydelse; og han var nu som for 30 Aar siden overbeviist om, at man burde glæde sig over den Virksomhed, disse frembragte. Han og Hustru vidste at skatte det Minde, som Holbæk havde skjænket ham, og hans Børn vilde nok vide at paaskjønne det. De for ham i 1856 udtalte gode Ønsker vare gaaede i Opfyldelse, saa han kunde Gudskelov dele, og man kunde være overbeviist om, at han vilde følge Holbæk. Holbæk leve!

Pastor GALSKEJØT erindrede om Grosserer SEIDELINS udmærkede Hustru, som er kjendt af de Ældre iblandt os. Han bad paa Byens Vegne Grosserer SEIDELIN bringe hende vor Hilsen og Tak, og udbragte et med Hurraer besvaret »Fru SEIDELIN leve«. Sagfører OHLMANN talte for Børnene, for Sønnen i Udlandet, for Døttrene i Hjemmet, som engang skulde opbevare Æresborgerbrevet, hvortil knyttede sig en Byes Borgeres Erkjendtlighed. Han ønskede SEIDELINS Børn vilde see hen paa Almeenvellet, at de deri vilde ligne Forældrene, og at deres Forældres Ønsker for dem maa gaae i Opfyldelse. – En Depesche blev afsendt til Fru SEIDELIN med Budskab om, at Holbæks Borgere med Jubel havde udbragt en Skaal for hende og Børnene. –

Hermed vare de officielle Skaaler forbi og Ordet gaves frit. Borgmester MOLTKE henvendte en Tale til vor nye Amtmand, Kammerherre BENZON. Det var med spændt Forventning, vi ventede at høre, hvem der skulde overtage Amtmandspladsen her. Vore Ønsker vare komne imøde; Amtmand BENZON havde vundet Alles Hjerter i den Kreds, han havde forladt, men han haabede vor Amtmand skulde erfare, at han her let vil vinde Alles Hjerter, og det vilde skee. Amtmand BENZON takkede for den store Ære, der her idag var viist ham, og for den smukke Velkomsthilsen; han havde været her kort, det var idag en Maaned siden han kom, men han havde lært Forholdene nogenlunde at kjende, saa den meget forklarlige Ængstelse ved for ham at indtræde i en ny Virkekreds allerede var svunden bort; paa Grund af den Aand og Velvillie, han allevegne havde mødt, følte han sig allerede hjemme her, og betragtede de herværende Interesser som Fællesinteresser. Han udbragte Holbæks Skaal som dens nye Borger (Bravo!) og haabede, at de store Foretagender her paa Egnen vilde bringe de ventede Fordele.

Læge BRUN talte omtrent saaledes for Byraadet: Overbeviist om at være i fuld Overeensstemmelse med hver eneste Mand i Byen ved strax at takke det ærede Byraad, fordi det paa en saa smuk Maade har givet os Leilighed til at vise vor Hædersgjæst den taknemlige Paaskjønnelse, hvortil han i saa rigeligt Maal har gjort sig fortjent, tillader jeg mig at foreslaae en Skaal for Byraadet. – Vor By udgjør, tør man sige, et sundt Samfund, som skrider jevnt frem med Tiden; Enhver har Følelsen af, at man kun ved anstrengt Arbeide, ved Dygtighed, Villiefasthed og Imødekommen kan vinde

en agtet Stilling; her hersker hverken vild Spekulation eller Svindelvæsen. Denne kraftigere Udvikling tog egentlig sin Begyndelse for omtrent 30 Aar siden, da der ved de bedre økonomiske Forhold begyndte at røre sig et nyt Liv i vort Fædreland. Det var omtrent paa den Tid, at vor Hædersgjæst kom hertil Byen, og han bidrog visselig sin Deel til Udviklingen. Holbæk var nemlig den Gang meget lidet berørt af denne nye Tid, Alt gik i de gamle Folder; men hans Kjendskab til andre Steders Udvikling aabnede snart Øinene paa en Deel Mænd for den Sandhed, at man ikke kunde vedblive at gaae i det gamle Spor, dersom man ikke skulde blive tilbage i Konkurrencen; han blev Uroen i det gamle Holbækker-Uhrværk; men denne Bevægelse var sund i sin inderste Rod og bar sin gode Frugt baade for ham selv og for Samfundet. Senere er Udviklingen skredet jevnt fremad, saaledes at der nu hersker en god og kraftfuld Aand i vort Samfund. Af denne Aand er vort Byraad et sandt Udtryk. Store Foretagender ere allerede gennemførte i fuldstændig Samstemning med Byen. Vel har der gjort sig modstaaende Anskuelse gjældende i Raadet, men det er som det bør være, thi kun ved Ideernes Sammenstød frem-springer Sandhedens Gnist. Meget forestaaer i Byen i denne Bevægelsens og Jernbanernes Tid, men vi kunne trygt stole paa vort Byraads Omsigt, Dygtighed og Sparsomhed; vi vide, at enhver Sag behandles med en Grundighed og et Alvor, som udelukker overilede Beslutninger, medens der i Raadet sidder Mænd, hvis frie og uhildede Blik, hvis Kjendskab til Bevægelsens Fordringer giver os Sikkerhed for, at vort Samfund vil komme til at følge med Tiden. Lad os da benytte denne Leilighed til at udtale vor Tak til Byraadets ærede Medlemmer for deres heldbringende Virksomhed, og lad os tillige bringe dem en særlig Tak, fordi de i fuld Overeensstemmelse med Byens Borgere har givet os en saa smuk Leilighed til idag at hædre vor Æresgjæst. En hjertelig Tak til Byraadet! Held og Lykke følge dets Foretagender. —

Efterat Byraadets Skaal var tømt og ledsaget af Hurraer takkede Hr. DAVID SEIDELIN paa egne og Sødskendes Vegne for den for dem udbragte Skaal og udbragte derefter et Leve for Holbækkernes Børn. Grosserer SEIDELIN vilde atter tillade sig at tage Ordet for at udbringe en Skaal for sine to gamle Gjenboer, nemlig Smedemester FR. PETERSEN og Skomagermester WILLADSEN, og knyttede hertil et Ønske for disses Børns Fremtid. Dyr læge HALGREEN udtalte paa Holbæk Børns Vegne en Tak til Grosserer SEIDELIN, for hvad han har været og er for Mange af disse. Læge BRUN talte for den gamle Amtmand, Stiftamtmand BILLE-BRAHE, hvem vi aldrig vilde glemme, og til hvem et Telegram af-sendes. Vognfabrikeur WINTHER talte for Kjøbmand TIDE-MAND og Byens Handelsstand i det Hele, som Støtte for Byens andre Næringsdrivende. Kjøbmand SCHEFFMANN talte for Sagfører OHLMANN og Familie. Sagfører OHLMANN for Borgmesteren som Byraadets Formand. Fuldmægtig HAR-

BOE for Landbostanden, særlig den paa vort eget Opland. Forp. DONS takkede og ønskede, at det maatte gaae Holbæk vel. Kjøbmand F. JENSEN for den nye Amtmand. Grosserer SEIDELIN for Kvinden. Læge BRUN for gamle Danmark. Sagfører OHLMANN for vor gamle Sognepræst, Pastor GALSJØT. Grosserer SEIDELIN for hvad Kjøbmand OLLENDORFF har gjort for Kirkesagens Fremme. Skaaler udbragtes for Etatsraad HANSEN og PROFESSOR BLOCH, for Æresborgeren og for Kirkeværgen. Amtmand BENZON for Gemytlighed, hvortil Grosserer SEIDELIN sluttede sig, idet han ønskede, at Holbækkerne ved Siden af deres alvorlige Gjerning vilde opfriske Sindet ved sand Gemytlighed. Grosserer SEIDELIN udbragte en Skaal for Læge BRUN. Amtmand BENZON for de brave Vestjyder og Sagfører OHLMANN for de kjære danske Slesvigere. Grosserer SEIDELIN for Holbæks Vaabenbrødre og for Vaabenbrødrene i det Hele og for Politikorpset. Blikkenslager P. FISCHER takkede paa Vaabenbrødrenes Vegne, og knyttede hertil et Leve for Danskheden. Vognfabrikeur WINTHER for Borgmesteren. Grosserer SEIDELIN for Holbæks Omegn med Ønske, at Byen og Omegnen maa være tilfredse med hinanden. Læge BRUN for Festkomiteen. Sagfører OHLMANN for Bondestanden med særligt Hensyn til den tilstedeværende Sognefoged HANS JENSEN af Tudse, osv. osv. Sagfører OHLMANN sluttede Bordet med endnu engang at fremhæve, hvad Grosserer SEIDELIN har været og som Æresborger er for Holbæk. Levende Tilslutning og Hurraer fulgte herpaa.

Hermed endte officielt omtrent Kl. 10 en fra Først til Sidst prægtig Sammenkomst og en skjønn Fest for Grosserer SEIDELIN og for Holbæk By, der begge havde haft Leilighed til for hinanden at udtale hjertelige, gjensidige Hengivenhedsfølelser af en saadan Styrke og ædel Beskaffenhed, som udfordres for ret at indvie det Ærestegn, Grosserer SEIDELIN har vundet af Alles Hjerter.

En Skildring af Grosserer S. SEIDELIN i 1881 er givet af Firmaets Prokurist JULIUS NIELSEN:

»Naar man saa sig om i Kontoret, bemærkede man allerførst, ved venstre Side, S. SEIDELINS værdige Skikkelse. Han virkede dengang, 1881, med sine 62 Aar allerede som en ældre Mand. S. SEIDELIN stod i Reglen op ved sin Pult; hans Skrue-Kontorstol, omgivet af et lavt Ryglæn, anvendte han sjældent. SEIDELIN var altid iført sort Frakke og bar Fløjlskalot, som han — naar noget gik ham imod — gav et Skub opefter, saa den sad paa Højkant. Dette var for Personalet et paalideligt Barometer paa Blæst, eller maaske Storm.

Naar S. SEIDELIN skrev, kunde det høres langt væk i det ganske stille Kontor. Han brugte nemlig Fjerpen, som han selv afskar; yderst morsomt var det,

naar han underskrev, man kunde altid høre, hvor langt han var i Underskriften, de to S'er havde een Lyd, den øvrige Del af Navnet en anden, medens den om en Baad mindende tykke Streg derunder frembragte en hvislende Lyd. Tilsidst kom to skraa Streger tilvenstre, lignende to Aarer, foroven og forneden af disse en Prik og endelig til Slut et Hak over hvert S, det var en særdeles karakteristisk Underskrift.«

Underskriften var ogsaa berømt udenlands. En gang kom Sønnen DAVID SEIDELIN paa Besøg hos en Forbindelse i England, og da han præsenterede sig som SEIDELIN, sprang Kontoristen ned fra Stolen og udbrød: »Oh! Are you the man with the boat?«

Men efterhaanden, medens Grosserer SEIDELIN endnu var i sin bedste Alder, omkring de 60, kom Firmaet, hans Livsværk, som han havde bygget op, og som havde været selve Livet for ham, til at betyde mindre og mindre for ham, og hans Hovedinteresse samlede sig om en Tilværelse som privat Godsejer. Det skyldtes maaske de vanskelige Forhold efter den fransk-tyske Krig, maaske ogsaa at han var klar over, at hans Søn DAVID SEIDELIN, der 1881 var blevet optaget som Associé i Firmaet, aldrig vilde blive nogen fremragende Forretningsmand. Langsomt trak SABINUS SEIDELIN sig mere og mere ud af Firmaets daglige Ledelse, og efter lange Forhandlinger overdrog han 1/7 1884 Firmaet til Sønnen DAVID SEIDELIN, Svigersønnen EMIL HJORT og sin mangeaarige Prokurist P. C. THAMSEN. Lageret overtog de for 750,000 Kr. og Ejendommen med Inventar for 462,000 Kr., og desuden fik Sønnen og Svigersønnen som Driftskapital et Arveforskud, der skulde forrentes til S. SEIDELIN. Ejerskiftet fejredes ved en storstilet Fest paa Skydebanen. (DAVID SEIDELIN trak sig mere og mere ud af Virksomheden, 1897 døde P. C. THAMSEN, 1900 byggede EMIL HJORT det nye Hus, Skindergade 7, hvortil Firmaet flyttede 26/11 1901, 1919 ændret til S. SEIDELIN A/S. I Forhallen i Skindergade 7 opstilledes SINDINGS »Vølund Smed«).

Fra 1884 tog Grosserer SEIDELIN Bolig paa sin skaanske Gaard, men beholdt dog endnu i c. 14 Aar en Lejlighed i København, hvor han og hans Hustru (og 2 Døtre?) c. 1888 flyttede fra Lejligheden Amagertorv 11^{II}, hvor Datteren THERESE og Svigersøn-

nen EMIL HJORT flyttede ind, til Sct. Annæ Plads 3st, hvor Hustruen døde 1893, og Etatsraad SEIDELIN boede til c. 1895. Her boede de i 1890 med den 35aarige Datter JULIE og 3 Tjenestepiger.

Den 5/3 1892 begyndte Københavns første Elektricitetsværk i Gothersgade sin Virksomhed, 26/5 s. A. tændtes den første offentlige elektriske Gadebelysning, paa Kongens Nytorv, paa KONG CHRISTIAN IXs Guldbryllupsdag. Blandt de 243 Installationer af Elektricitet, der foretoges i 1892, var 70 til Private; blandt de første var C. F. TIETGEN i Kronprinsessegade 30, N. ZAHLES Skole i Nørrevoldgade 7, Store Nordiske Telegrafelskab paa Kongens Nytorv 28, Løveapoteket paa Amagertorv og A. C. ILLUM paa Østergade 55; blandt Installatørfirmaet HASSEL & TEUDTS Kunder, der i 1892 fik installeret elektrisk Lys, var Nr. 50 Amalienborg og Nr. 51 Sct. Annæ Plads 3, hvor Etatsraad S. SEIDELIN boede i Stuen, Grosserer, senere Etatsraad C. A. NÆSER paa 1. Sal, og Kommandør N. J. JESPERSEN og Grosserer LUDVIG SANDER paa 3. Sal.

Ca. 1895–96 boede Etatsraad SEIDELIN Dronningens Tværgade 3st, ca. 1897–98 Stockholmsgade 41^I sammen med sine 2 Døtre Frøken JULIE SEIDELIN og Enkefru VITA SCHULTZ, hvorefter han helt tog Bopæl paa Lönstorp i Skaane. Ogsaa efter 1884 fortsatte SABINUS SEIDELIN sine private Forretninger i København.

Grosserer S. SEIDELINS Interesse for Landbrug gav sig allerede Udtryk i, at han 1859–83 ejede Eskildsgaard (Eskes- og Esgesgaard) i Pedersker Sogn paa det sydligste Bornholm og 1875–80 Nyrupgaard i Tikøb Sogn ved Helsingør. Den første købte han (for 26,000 Rd.) af Kaptajn HANS PETER RASCH og Datter ANNE CATHRINE RASCH ved Købekontrakt læst 22/12 1859 og Skøde 20/8 1861, læst 29. s. M., og solgte den (MNr 1 og 43 A-B-C) til CLAUS PETER CHRISTENSEN ved Skøde 5/7 1883, læst 19. s. M. Nyrupgaard købte han af Landinspektør THEODOR VALDEMAR BONNESEN (Skøde 25/8 1875, læst 8/9 s. A.) til sin Søn CARL SEIDELIN, som døde paa Gaarden 11/1 1878, hvorefter den overtoges af Faderen, som solgte den ved Skøde af 3/5 1880, læst 19. s. M., til E. H. V. PIPER.

Senest 1884 købte Grosserer S. SEIDELIN den skaanske Herregaard Lönstorp i Svalöv Sogn Nordøst for Landskrona, et Gods paa 700 Tønder Land; som Forvalter antog han fra 30/7 1888 sin ældste

Broders Søn DAVID BONDE SEIDELIN. Ligesom Grosserer SEIDELIN, der 1889 blev *Etatsraad*, havde skabt et Mønsterfirma, lagde han nu alle sine Kræfter i Arbejdet for at gøre Lönstorp til et Mønsterlandbrug. Paa Lönstorp fortsatte SABINUS og NICOLINE SEIDELIN deres gæstfrie Livsførelse, ofte hændte det, at Char-a-banc'en kørte til Stationen med 12 afrejsende Gæster for at vende stuvende fuld tilbage med nye, som han havde inviteret, – uden at sige noget om det hjemme. Paa Lönstorp fik Etatsraad SEIDELIN sit sidste Hjem efter Hustruens Død 1893, og her døde han selv, 20 Aar efter at have ophørt med at lede sit Firma. Ved hans Død takseredes Lönstorp til 341,300 Kr., Teglbrug 5,000 Kr.

Desuden ejede Etatsraad SEIDELIN som nævnt S. 1423 Ejendommen Fælledvej 19 paa Nørrebro (som efter hans Død ejedes af hans Datter Fru THERESE HJORT til c. 1908) og formentlig ogsaa den Gaard i Ordrup, hvor han efter al Sandsynlighed »laa paa Landet« om Sommeren. Københavns Vejviser 1902 nævner en Grosserer SEIDELIN, Øverød, Holte.

Professor CARL BLOCH, der 1873 malede Altertavlen til Holbæk Kirke »Christus med Barnet«, malede 1881 et legemsstort Portræt af Grosserer SABINUS SEIDELIN; det hang i mange Aar i Firmaets Bygning i Skindergade, indtil det ved Firmaets Likvidation i 1971 blev skænket til Københavns Bymuseum (tillige med et Portræt af Grosserer EMIL HJORT, malet 1909 af CARL THOMSEN, et Maleri af Amager Torv 11, sign. AUGUST FISCHER 1907, og en Tegning af Skindergade 7, udført af KJELD WILMS).

Etatsraad S. SEIDELIN er portrætteret paa P. S. KRØYERS Børsbillede »Fra Kjøbenhavns Børs« 1895 (Grosserer-Societet); et Portrætstudie hertil 1894 findes i Den Hirschsprungske Samling (Nr. 226). Et Litografi er udført 1889 af I. W. TEGNER efter Fotografi.

† 29/10 1904 paa Lönstorp i Skaane, begravet 5/11 Kl. 12½ fra Vor Frue Kirke i København paa Garnisons Kirkegaard, hvor en Gravsten tæt Øst for Kapellet (Gravsted Q 4.14) bærer hans Sviigersøns og Datters samt hans eget og hans Hustrus Navne:

GOTTLIEB SCHULTZ
* 1857 † 1887

VITA SCHULTZ
FØDT SEIDELIN
* 1856 † 1935

ETATSRAAD S. SEIDELIN
* 1819 † 1904

OG HSTRU
NICOLINE CHRISTIANE
FØDT NEHAMMER
* 1826 † 1893

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 2/11:

»Vor kære Fader, Etatsraad S. SEIDELIN, døde imorges stille og rolig, 85½ Aar gammel.

p. t. Lönstorp, Skaane, den 29de Oktober 1904.

Børn og Svigerbørn.

Begravelsen foregaar fra Vor Frue Kirke Lørdag den 5te November Kl 12½.«

Allerede paa Dødsdagen kunde Berlingske Tidende meddele sine Læsere:

»Imorges tidlig er efter hertil indløbet Telegram gamle Etatsraad S. SEIDELIN, Grundlægger af den store Forretning i Kjøbenhavn i Manufaktur, som bærer hans Navn, afgaaet ved Døden paa Ejendommen Lönstorp i Svalöf Sogn i Nærheden af Landskrona, som tilhørte ham, og hvor han havde boet, lige siden han i 1884 trak sig tilbage fra Forretningen. Etatsraad SEIDELIN naaede en Alder af henved 86 Aar – han var født den 29de April 1819 i Skanderborg, hvor hans Fader var Apoteker – og skønt Alderen vel efterhaanden gjorde sine Krav gældende, følte den virksomme og muntre Mand sig ikke egentlig syg, og først i den sidste Uges Tid mærkedes hos ham Kræfternes Aftagen, indtil han sov roligt hen ved 5 Tiden imorges.« Derefter følger en Oversigt over hans Liv.

Om hans Begravelse meddelte Berlingske Tidende 5/11:

Jordefærd.

I Middags fandt Etatsraad S. SEIDELINS Begravelse under stor Højtidelighed Sted fra Frue Kirke, hvis Indre var festligt belyst og plante-dekoreret.

Paa Kisten var henlagt signerede Kranse eller Blomsterdekorationer fra Manufakturhandlerforeningen, Foreningen af Handelsrejsende, Bestyrelsen for Kjøbenhavns Manufakturagenters Understøttelsesforening, Holbæk Handelsforening, Foreningen af Kjøbenhavns Manufaktur-Grossister, Skodsborg Klædefabrik, Firmaet F. R. og A. DELCOMYN, London, m. Fl.

I det store Følge var især den kjøbenhavnske Forretningsverden stærkt repræsenteret. Den Afdødes Forretningspersonale var mødt in pleno. Fremdeles bemærkedes Landstingets Formand, Konferensraad H. N. HANSEN, Formand for Grosserersocietetets Komité, Etatsraad ADOLPH, Etatsraaderne LYNGBYE, BESTLE, CL. SMIDT, C. ALBECK, Højesteretssagfører P. G. C. JENSEN, Grosserer HOLGER PETERSEN, Borgerrepræsentant, Ingeniør HOWITZ, Grossererne TH. WESSEL, HØFFDING og WANDEL, Professor STEFAN SINDING, Grosserer STHYR m. Fl.

Talen holdtes af Stiftsprovst J. PAULLI: Med Erindring om den Afdødes høje Alder yttrede Taleren, at Budskabet om hans Død saaledes vel ikke er kommet overraskende, men at et saadant Budskab ogsaa i et saadant Tilfælde stemmer os til Alvor, saavist som det stiller enhver af os Ansigt til Ansigt med Døden og minder os om den ubønhørlige Lov: det er beskikket ethvert Menneske en Gang at dø, og derefter kommer Dommen.

Den gamle Salmes Ord, at Menneskets Dage ere som en Haandsbred og Mennesket selv idel Forfængelighed, gælder ogsaa om den meget gamle og ogsaa om dem, der have udrettet meget, og denne Afdøde vilde selv have erkendt dette. Men ved Dødens Port standser jo lykkeligvis Evangeliet ikke, det fortæller os tvertimod gentagende om Frelseren, der opsøger den enkelte Sjæl.

Erindringerne om denne Mand fortælle os, at her i særegen Grad er levet et Arbejdsliv, at han var en Mand med en Jernvillie, en usædvanlig Energi, med megen Myndighed og med en sielden Omtanke. Med disse Egenskaber arbejdede han, indtil han naaede det Maal, han havde sat sig, og først som gammel følte han sig træt og søgte den vel fortjente Hvile. Fra denne sendte han dog sit Virksomhedssted, sine Medarbejdere og sit gamle Hjem mange venlige Tanker. Mange bringe ham da nu idag en Tak for, hvad han gjorde for dem.

Med Bønnen: Herre lær os at kende vort Endeligt, sluttede Taleren.

Efter Afsyngelsen af et Farvel bares Kisten af den Afdødes Forretningspersonale ud af Kirken.

Jordfæstelsen fandt Sted paa Garnisons Kirkegaard.

Etatsraad SEIDELINS og Hustrus Fællesbo toges efter Bevilling af 4/11 1904 under Behandling af Højesteretssagfører P. G. C. JENSEN, der 5/4 1906 betalte 1 % i Arveafgift med 4,773 Kr. 29 Øre.

~ 27/6 1845, paa Brudens 19 Aars Fødselsdag, i Holbæk Kirke CHRISTIANE NICOLINE NEHAMMER, * 27/6 1826 i Holbæk, døbt 10/9 i Kirken, Datter af Farver og Forligelseskommissær sst. CARL (CAROLUS) BORROMÆUS NEHAMMER⁶⁰ (* 1776 i Østrig, 5/8 1807 Farver i Holbæk, † 6/1 1854 sst. af Apoplexi, begravet 11/1. Skifte: 16,928 Rbd. 1 Mk. 7 Sk. ÷ 742 Rbd. 10 Sk. = 16,186 Rbd. 13 Sk.; ~ 1) 5/7 1799 i Huset i Holbæk ANNE KIRSTINE HANSEN, * c. 1764, † 23/6 1800 sst. i Barselnød, uforløst, begravet 29/6; 1 Datter⁶⁰) og 2. Hustru SOPHIE FREDERIKKE KLEIN (* 1785, ~ 7/8 1807 i Huset i Holbæk, † 22/2 1834 sst., begravet 27/2; Enkemanden sad i uskiftet Bo. 12 Børn.⁶⁰).

NICOLINE NEHAMMER, der var Nr. 12 af Faderens 13 Børn,⁶⁰ opvoksede i den Gaard paa Algade i Holbæk, som hendes Fader havde overtaget 1807 efter sin første Svigerfader Farver i Holbæk MICHAEL HANSEN († 7/6 1807, 74 Aar). Hendes Moder var Datter af Købmand i Holbæk JOHANNES CONRAD KLEIN († 8/11 1806, 54 Aar), hvorimod hendes Fader, der var Katolik, var en indvandret østrigsk Haandværker; efter ham arvede hun 1854 1,410 Rbd. 15 Sk.

NICOLINE NEHAMMER, der paa sin 19 Aars Fødselsdag blev gift med Grosserer S. SEIDELIN, kom – i sit 48 Aars Ægteskab, der velsignedes med 2 Sønner og 3 Døtre, – »til at betyde usigeligt meget for Mand, Hjem og Forretning.« Hun var Datter af en indvandret østrigsk Haandværker, der ejede den Farvergaard i Holbæk, hvor Svigersønnen indrettede sin Butik.

»NEHAMMER'ne stod i Kultur langt over Tidens almindelige Haandværkere, de var alle musikalske, levende Mennesker, med mange Interesser, og NICOLINE, en liden, spinkel Kvinde, var tilmed i Besiddelse af meget Intelligens og stor Smidighed. Hun fulgte med naturlig Ynde Manden paa hans Vej frem til Rigdom og Ære, var inde i alt, hvad han beskæftigede sig med og færdedes, med sin rolige Selvfølelse, utvungent indenfor alle Samfundslag. Denne lille Provinspige og Haandværkerdatter kunde snakke med Bønderne, der kom agende ind med Korn og handlede hos SEIDELIN i Holbæk, hun var en moderlig Veninde for Lærlinge og Rejsende, som jo ofte var Medlemmer af Husstanden, og med samme na-

turlige Værdighed præsidere hun for Enden af det store Bord ved SEIDELINS Middage for Handelsstandens Spidser i »Salen« paa Amagertorv 11. Personalets Unge var ofte Gæster i Familien, saa arrangerede Fru SEIDELIN smaa Komedieforestillinger og spillede selv med, og SEIDELIN snakkede med dem, fik dem til at aabne sig helt, saa alle deres Problemer kom for Dagen, og kunde han hjælpe dem med Raad og Daad, gjorde han det uopfordret. De to, NICOLINE og SABINUS SEIDELIN, var sikkert saa forskellige, som Mand og Kone jo ogsaa bør være, hvis der skal komme et godt Ægteskab ud deraf, men de havde dette fælles, at de ganske usnobbet altid var sig selv, og for de mange, der kom og gik i det store Hus, rige og fattige, har det sikkert betydet usigeligt meget, at hun med sin paa een Gang elskelige og karakterfaste Kvindelighed tog Kanterne af hans vel nu og da lidt barske Lune.«⁶¹

Til Ægteparrets Sølvbryllup i 1870 fik de af en Kreds, bestaaende af 7 Venner og Medarbejdere, overrakt en pragtfuld Gave, et Kaffestel til 12 Personer i Sølv og Københavns Porcelæn. Stellet, der siden 1970 findes i Museet for Holbæk og Omegn, og som bestaar af 12 Par Kopper og 12 Desserttallerkener, blev malet i Perioden April-Juni 1870 af Brogetmaler EMIL ORTH, Den kongelige Porcelainsfabrik, som for Malearbejdet fik 2 Rd. for hvert Par Kopper og 3 Rd. for hver Tallerken. De 24 Prospekter og Gadebilleder paa Overkopperne og Desserttallerkenerne stammer fra Steder med Tilknytning til SABINUS SEIDELINS Liv: Skanderborg, Aarhus, Hamborg, Vejle, Holbæk, Eriksholm, København, Manchester, Bornholm og Ordrup; desuden er hver enkelt af Stallets Dele dekoreret med det Seidelinske Vaaben i Guld, Sølv og Blaat.⁶²

For Sølvbrudeparrets 5 Børn – i Alderen fra 21 til 13 Aar – havde den 30aarige cand. theol. JØRGEN LUND, der var Døtrenes Lærer i 5 Aar, skrevet en »Morgenhilsen«. JØRGEN LUND, der med sin Hustru CLARA f. KOLTHOFF var med til Festen, var Lærer i København, hvor han havde været Organist i 8 Aar, 1874 blev han Sognepræst i Povelsker paa Bornholm, 1885 i Fruering og 1900 i Kirke Saaby. Hans Sang⁶³ lyder:

Børnenes Morgenhilsen
ved Grosserer SEJDELINS Sølvbryllup
d. 27. Junii 1870.

Mel. Nu ringer alle Klokker mod Sky.

Ved tidlige Gry vi komme herind
At ringe til Fest for de kjære:
Med Solblink i Øjet og Højtid i Sind
Vor jublende Tak vi frembære.

Vi takke vor Gud for Mindernes Tid,
For Barndommens lysende Dage;
Vi takke med Løftet om Troskab og Flid
I alt, hvad der end staar tilbage.

Vi takke eder, I elskede To,
Som skjærmende stod ved vor Vugge.
I lærte os elske, haabe og tro,
Formilded' de barnlige Sukke.

I fulgte med hvert vort mindste Fjed,
I styrked' vor Arm og vor Tanke;
Og eders Kjærlighed tage vi med,
Hvorhen vi paa Jord skulle vanke.

Ak, Barnehjærtet lidet forstaar,
Tilfulde Kjærlighed øve; –
Vil Herren forlænge Livets Vaar,
Den skal med Guds Hjælp staa sin Prøve.

O Naadens Fader, altraadende Gud!
Hos os din Velsignelse bygge,
Og skjænke vor sølverne Brudgom og Brud
Livsglæde og Sundhed og Lykke!

J. L.

† 4/6 1893 i København (Sct. Annæ Plads 3) af Kræft i Underlivet og Bughindebetændelse, begravet 9/6 Kl. 12 fra Vor Frue Kirke paa Garnisons Kirkegaard af kongelig Konfessionarius, Stiftsprovst JAKOB PAULLI (Garnisons Kbg.).

Enkemanden, der sad i uskiftet Bo, meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 7/6:

»Søndag den 4de Juni Kl. 4½ mistede jeg min

kjære, trofaste Hustru NICOLINE CHRISTIANE SEIDELIN, født NEHAMMER.

S. SEIDELIN,
Etatsraad.

Begravelsen skeer Fredag den 9de Juni Kl. 12 fra Frue Kirke.«

5 Børn: S. 1480–1484.

f. THORA SEIDELIN, * 5/9 1820 i Skanderborg, døbt 17/11 i Kirken. Hendes 6 Faddere se S. 1075 f. Hun blev vaccineret 1824 af sin Fader og konfirmeret 1836 i Skanderborg.

THORA SEIDELIN var meget interesseret i Syning og udstillede paa en Udstilling i Paris. Hun boede 1871–72 Klareboderne 16^l.

1872–96 boede hun paa Fælledvej 19st i København, i den af hendes Broder S. SEIDELIN ejede Ejendom (S. 1423 f.).

Hendes Søsterdatter HELGA LOEHR (* ANDRESEN, 1861–1914), der boede i Fredericia, fortæller i »Mit Livs Erindringer« om sin Moster:

I Stuen boede Tante THORA, hvor hun havde 3 Værelser foruden 2 Portværelser. Det ene af dem ud til Gaden var fyldt med Kanariefugle, som fløj omkring i hele Værelset.

Tante THORA var saa dygtig til Skræddersyning; hun syede gerne vore Kjoler om, naar hun var hos os. En Gang, husker jeg, havde min Søster og jeg faaet syet nye Kjoler, og det var de første Kjoler hvor Liv og Nederdel var hver for sig, og tillige de første Liv, der var knappet foran. Jeg ser endnu tydeligt nogle stærke røde, spidse Glasknapper, hvormed de var knappede, men en Sommer, Tante THORA var hos os, blev Livene lavede til at knappe i Ryggen til stor Sorg for Laura og mig. Jeg havde den Gang nok en Dukke, som var opkaldt efter Tante THORA, hun havde Porcellænhoved med dejligt gult malet Haar samt Huller i Ørerne til Ørenringe; Tante THORA syede en Kjole til Dukken af en stærk grøn Farve med brune Garneringer.

Tante THORA var saa dygtig til at brodere paa Klæde baade med Uldgarn og Silke. Det var altid paa Klædesprøver, hun syede, men undertiden ogsaa paa Silke. Dem fik hun foræret af sin Broder, S. SEIDELIN. Tante kunde derpaa lave de vidunderligste Broderier, næsten altid Landskaber, som hun omtrent syede ud af Hovedet med kulørt Uldgarn og Silke. Hun satte hist og her et Par Streger med Pibeler, og deraf fremtryllede hun forskellige Huse og Træer. Jeg fik af hende til mit Bryllup en hvid Atlaskes Sofapude med et saadant Broderi syet med Silke. Hun fortalte mig, at hun havde syet dette efter et Maleri, hendes Moder havde malet som ung, og som forestillede en Vand-

mølle. Jeg har senere ladet dette Broderi indramme, for at bevare det som en Kuriositet.

Paa en Pariserudstilling i Halvfjerdserne havde Tante THORA udstillet et stort Tæppe, som bestod af lutter sammensyede Klædesprøver, alle broderede med forskellige Landskaber. Dog tror jeg ikke, at hun fik nogen nævneværdig Anerkendelse for det.

Tante THORA var i det hele taget en Mester i at anvende alt muligt. Saaledes havde hun for Vinduerne i en af sine Stuer Gardiner, som var syet af lutter Prøver, mere originale end kønne.

Vi Børn fandt det meget interessant at besøge hende i København, saa længe vi var smaa, senere hen syntes vi ikke, det var saa morsomt.

Sine sidste 3 Aar, fra 28/8 1896, opholdt THORA SEIDELIN sig paa Sct. Hans Hospital paa Grund af senil Demens.

† 7/8 1899 paa Sct. Hans Hospital, begravet 15/8 paa Garnisons Kirkegaard.

Ugift.

g. LAURA SEIDELIN, * 8/7 1822 i Skanderborg, døbt 30/8 i Kirken. Hendes 6 Faddere se S. 1075 f. Hun blev vaccineret 1822 af sin Fader og konfirmeret 1838 i Skanderborg Kirke.

Hun var som ung Pige en Tid i Kalundborg.

Hun fik 3 Børn, Sønnen Fabriksdirektør i Fredericia HANS HOLGER ANDRESEN (1856–92, 3 Sønner) og Døtrene HELGA NICOLINE ULRIKKA ANDRESEN (1861–1914, 5 Børn), gift 1884 med Konsul, Fabrikant og Direktør i Fredericia CARL WILHELM LOEHR (1859–1928), og LAURA ANDREA ANDRESEN (1863–1934, 3 Børn), gift 1887 med HEINRICH EMMERICH HANSEN (9/9 1905 Nvf. til HEINRICH EMMERICH), * 13/5 1857 i Kappel, 1/12 1887 Godsekspeditør i Aalborg, 1890 i Odense, 1/12 1893–1900 Stationsforstander i Nykøbing F., 1900–24 i Næstved, R. af Dbg. 26/9 1919, † 13/9 1935 i Næstved.

Hun stiftede som Enke 1893 (Fundats af 3/1 1893, stadfæstet 2/6 s. A., med Tillæg stadfæstet 24/1 1895) »Fabrikant ANDREAS ANDRESENS og Hustru LAURA ANDRESEN født SEIDELINS Legat« med 25,000 Kr., hvis Renter skulde tildeles 1–2 Elever i den tekniske Skole i Fredericia til en Studierejse i Udlandet i Portioner paa 200–300 Kr. og Resten anvendes til Udvidelse af Skolens Undervisning.

† 15/1 1911 i Fredericia (Slesvigsgade 9 i St. Michaelis Sogn), begravet 21/1 paa Fredericia Assistentens Kirkegaard af Sognepræsten for Michaelis Sogn, Formand for Kirkelig Forening for indre Mission, fhv. Provst FREDERIK ZEUTHEN.

~ 15/7 1854 i Holbæk Kirke ANDREAS ANDRESEN, * 3/1 1819 i Flensborg. Hans Fader, der var Skibskaptajn, døde inden Sønnens Fødsel; Moderen hed NICOLINE JACOBSEN.

Han kom først i en Vinhandel, men slog sig senere paa Manufakturfaget og blev Handelsrejsende (Handelsfuldmægtig) for S. SEIDELIN i Holbæk. Her lærte han sin Hustru at kende, der var i Huset hos sin Broder. Sammen med Svogeren og dennes Firma flyttede han 1856 til København, hvor han i 8 Aar boede Dosseringen 14^l (ved Peblinge Sø mellem Korsgade og Baggensgade) (M Nr 36Y1B).

I 1864 (eller 1865) blev han Medindehaver af en lille Bomuldsfabrik i Fredericia, det i 1847 af P. BLOCH grundlagte Dampvæveri BLOCH & PETERSEN, som blev til det virksomme Firma BLOCH & ANDRESEN, der ved ANDRESENS Død var blevet et saa solidt Foretagende, at de c. 50,000 Kr., som ANDRESEN ved Indtrædelsen som Kompagnon i Firmaet havde laant af S. SEIDELIN som Parthaverkapital, ved ANDRESENS Død kunde betales med 100,000 Kr. Af de i Fredericia Avis aarlig offentliggjorte Lister over Byens Skatteydere ses, at Fabrikant A. ANDRESEN i mange Aar var Nr. 2 eller 3 og fra 1882 var Byens største Skatteyder med en Indtægt paa 53–57,000 Kr., hvoraf han betalte 18–19,000 Kr. i Byskat.

Til Bolig erhvervede han et lille Hus paa Østsiden af Slesvigsgade med en stor Have, der naaede ned til Sjællandsgade. Det havde tidligere tilhørt Kontreadmiral P. J. WLEUGELS Enke DORTHEA MARGRETHE LORENTZ († 1860), der som Enke var flyttet til Fredericia, hvor hendes Broder Kammerherre CARL PHILIP JULIUS LORENTZ var Toldinspektør; han havde i 1830erne opført sin anselige Gaard Bella vista ved Slesvigsgade Syd for Jødekirkegården, naaende ned til den senere Sjællandsgade.⁶⁴

† 25/3 1888 i Fredericia, begravet 31/3 (Michaelis).

Enken meddelte Dødsfaldet i Fredericia Avis 26/3 og 27/3:

»I Eftermiddag Kl. 3 hensov min elskede Mand, Fabrikant ANDREAS ANDRESEN, blidt og roligt, 69 Aar gammel, hvilket herved meddeles Slægt og Venner.

Fredericia, den 25. Marts 1888.

Paa egne, Børns og Svigerbørns Vegne:

LAURA ANDRESEN
født SEIDELIN.

Begravelsen foregaar Lørdag den 31. Marts Kl. 12 fra Michaelis Kirke.«

Fredericia Avis bragte 26/3 flg. Nekrolog:

»En af Landets større Næringsdrivende, Fabrikant ANDREAS ANDRESEN her i Byen, er i Gaar Eftermiddags afgaaet ved Døden efter nogle Maaneders haabløs Sygdom, i en Alder af 69 Aar. Den afdøde var en højt agtet og meget afholdt Personlighed, hvis Bortgang dybt beklages, ikke blot af hans nærmeste. Bramfri og godhjertet som han var, havde han sin største Glæde i at gjøre vel i det skjulte, uden Tak og uden at uvedkommende fik det at vide. – ANDRESEN var født i Flensborg den 3die Januar 1819 af uformuende Forældre; han har været Manufakturhandler i en sjællandsk By og Rejsende for sin senere Svoger, Grosserer SEIDELIN i Kjøbenhavn. I 1865 flyttede ANDRESEN til Fredericia. Fra Aaret forud og til sin Død var han Deltager i Firmaet BLOCH & ANDRESEN, hvis store Bomuldsvæveri her i Byen hører til Landets mere ansete industrielle Etablissementer.«

Og 31/3: »I Dag jordfæstedes fra Mikaelis Kirke afdøde Fabrikant A. ANDRESEN. Mange Steder i Byen flagedes paa halv Stang. Ved Baaren mindede Pastor GØTZSCHE om den afdødes Arbejdsomhed og Godhed. I Sørgetoget gik foran Vognen 24 sortklædte unge Piger af Fabrikens Personale. Fra Indgangen til Kirkegården bares Kisten af Medlemmer af Byens Handelsstand.«

3 Børn.

h. HARALD SHILRIK SEVERUS SUNDT SEIDELIN, * 29/6 1824 i Skanderborg, døbt 23/7 i Kirken. Hans 5 Faddere se S. 1075 f. Han blev vaccineret 1829 af Distriktslæge RASMUS DAUGAARD og

konfirmeret 1840 i Skanderborg; ved sidstnævnte Lejlighed staves hans 2. Navn CHILDRIK.

HARALD SEIDELIN benævnes 1843 »Stud. pharm. i Skanderborg«. Han maa være død inden 1866, da han ikke nævnes som Arving efter sin Moder. Ifølge »Stamtavle over Familien SEIDELIN« (1877) S. 34 døde han i Udlandet.

i. DAGMAR SEIDELIN, * 9/8 1826 i Skanderborg, døbt 27/9 i Kirken. Hendes 5 Faddere se S. 1075.

† 1/10 s. A. sst. af Kighoste, begravet 4/10.

KEMIKER SOPHUS CHRISTIAN SEIDELINS SØN MED ROSINE ELISABETH HAAS

(S. 1078 og 1086).

WILHELM LUDVIG SEIDELIN, * c. 1819/20 Forældre i Bagsværd (S. 1086), er muligvis rejst til rimeligvis i Althaldensleben, boede 1834 med sine London med sin Fader.

APOTEKER IVAR BRINK SEIDELINS 4 BØRN MED PETRINE CHARLOTTE BECK

(S. 1086 og 1088).

a. THEODORE GOTTHOLDINE SOPHIE SEIDELIN, * 22/9 1827 i Frederikssund, døbt 24/6 1828. Se III. S. 1087.

† 23/2 1829 sst., begravet 27/2 (Udesundby Kbg.).

b. CHRISTOPHORINE FREDERIKKE INOPINATA SEIDELIN, * 22/9 1827 sst., døbt 24/6 1828. Se III. S. 1087.

† 25/2 1829 sst., begravet 27/2.

c. IVAR FREDERIK THEODOR SEIDELIN, * 30/9 1829 sst., døbt 21/5 1830. Konfirmeret 1845 sst.

IVAR SEIDELIN var 1848–51 Elev paa Jonstrup Seminarium (2 Mil NV for København).

Fra 1/4 1853 til sin Død 1862 var han *Lærer* ved Den forenede Friskole i København, først i Larslejsstræde, fra 1/11 1858 paa St. Annæ Plads.

Anordningen af 20/3 1844 angaaende Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn bestemte, at en administrerende Direktør skulde have Tilsyn med samtlige under Sko-

ledirektionen sorterende Skoler, samt at Københavns offentlige Skoler skulde deles i Betalingsskoler, hvor Forældrene betalte, og Friskoler med gratis Undervisning. Tanken var, at der i hvert Sogn skulde være en Betalingsskole og en Friskole, men dette viste sig snart ugørligt, hvorfor Danske Kancelli 21/7 1846 billigede et Forslag fra cand. phil. V. A. BORGEN, der 1844–59 var administrerende Skoledirektør, om at samle alle Byens Friskoler i een Friskole og at fordele alle betalende Børn i kun 2 Betalingsskoler, en østlig og en vestlig; desuden fandtes paa Christianshavn en Skole med 2 Afdelinger for de 2 Slags Børn samt en speciel Skole paa Nørrebro.

1/11 1846 aabnedes *Den forenede Friskole* i lejede Lokaler i Stormgade og Den vestre Betalingsskole i Nørregade, i Efteraaret 1847 Den østre Betalingsskole i en nyopført Bygning i Sølvgade (om denne se S. 1391).

Skolerne havde en etaarig Forberedelsesklasse og derefter 4 Klasser, betegnet 4, 3, 2 og 1 (Nr. 1 for de ældste Børn). Undervisningstiden udvidedes betydeligt i 1847; herefter blev den i Friskolen 21 Timer i Forberedelsesklassen, hvortil for Drengene kom 3 Timer Gymnastik, i de øvrige Klasser 22 Timer for Drengene og 24 Timer for Piger, foruden Sang, Gymnastik og Haandgering, der lagdes uden for den befalede Skoletid. I Friskolen undervistes i Læsning, Religion, Skrivning, Regning, Retskrivning og Skriftlæsning, fra 1847 tillige Geografi og Sang, fra 1851 des-

uden Tegning og Begyndelsesgrundene af Geometrien og fra 1861 Fædrelandshistorie (1 Time ugentlig i de 2 ældste Klasser). – Elevtallet maatte i Forberedelsesklasserne højst være 100, hvilket dog ofte overskredes, hvorfor man fra 1857 søgte at reducere det til 60. I de øvrige Klasser var omkring 35 Elever. – I hver Klasse ansattes en Hovedlærer, som havde de vigtigere Fag, hvorimod der var særlige Lærere i Skrivning og Regning, Sang, Tegning og Gymnastik. – Eksamen, der 1854–59 holdtes i Oktober, henlagdes fra 1860 til Tiden før Sommerferien.

Stigningen i Antallet af Børn i Byens offentlige Skoler – fra 4,647 i 1847 til 5,119 i 1850 – samt stigende Fordringer til Lokalerne fremkaldte Opførelse af flere nye Skolebygninger i 1850erne.

Den forenede Friskole, der var begyndt med c. 400 Elever i lejede Lokaler i Stormgade, flyttede i 1850, da Elevantallet var 625, til en nyopført Bygning i Larslejsstræde 9 (M Nr 225–226) (den senere Larslejsstrædes Skoles Drengeskole, suppleret med en 1891 opført Pigeskole), en 7 Fags Bygning i 4 Etager foruden Kælder og Loft, taget i Brug April 1850. Her var Elevantallet i 5 Aar under 800, men steg i 1857 til 1351, hvorfor man maatte tage Gymnastiksalen ind til Skolestuer samt leje Lokaler i Pilestræde 32 (M Nr 117) for 8 Klasser, men allerede Aaret efter var Ulemperne herved saa store, at man 1858, da Skolen talte 1476 Elever, maatte dele den i 2 Afdelinger, Vestre Friskole i Larslejsstræde og Østre Friskole paa Hjørnet af St. Annæ Plads og Amaliegade, i de følgende Aar med henholdsvis c. 1000 og c. 800 Elever.

Inspektør ved Den forenede Friskole var 1851–65 cand. theol. C. L. THORTSEN.

Lærernes Løn var fra 1/1 1847 steget fra 288 Rd. aarlig for 36 Timers ugentlig Undervisning til 300 Rd. med Stigning efter hver 2 Aars Tjeneste til 350, 400 og 500 Rd. Fra 1/1 1856 sattes Begyndelseslønnen til 400 Rd., stigende med 4 Aars Mellemløn til 500 og 600 Rd.; disse Satser forhøjedes fra 1/1 1858 til 500, 650 og 800 Rd. De Timer, en Lærer underviste udover 36 Timer om Ugen, aflønnedes efter den laveste af de 3 Lønningsgrader.⁶⁵

Da IVAR SEIDELIN blev Lærer, var der i København 162 Skoler med 12,116 Børn. Mange (private) Skoler var ganske smaa. En af de 4 store Skoler var Den forenede Friskole med 689 Elever, fordelt i 8 Drengeskoler og 10 Pige-skoler. IVAR SEIDELIN begyndte med at undervise i 2 af Skolens 4 Forberedelsesklasser, 1 for Dreng og 1 for Pige. I 1856 underviste han ikke mindre end 48 Timer om Ugen, 20 Timer i Drengeskolerne 2 B, 3 C, 4 C og 4 D og 28 Timer i Pige-skolerne 2 C, 3 B, 3 C og 3 D. Hans Timer var fordelt paa 24 Timer i Religion, 18 Timer

i Dansk, 4 i Regning og 2 i Geografi. Fra 1857 gik han ned til 42 Timer, som fra 1858 blev det højst tilladte for den enkelte Lærer. I Anciennitet var han da Nr. 42 af de 111 ved de kommunale Skoler ansatte Lærere, heraf 84 under Skoledirektionen, 1861 Nr. 45 af de under Skoledirektionen ansatte 97 Lærere og 14 Lærerinder.

Da Den forenede Friskole fra 1/11 1858 deltes i 2 Afdelinger for henholdsvis Børn Vest og Øst for Gothersgade, forblev Vestre Afdeling, ogsaa kaldet Vestre Friskole, i Larslejsstræde med 858 Elever i 19 Klasser, hvorimod Friskolens Østre Afdeling, med 584 Elever i 14 Klasser, indrettedes i en Ejendom paa Skt. Annæ Plads 13 (det nordvestlige Hjørne af Amaliegade), hvor i Forvejen Bredgadens Drengeskole havde Lokale. Ved Friskolens Østre Afdeling var cand. theol. C. G. BRØNDSTED Viceinspektør fra 1/11 1858 og Inspektør fra Juli 1859 til 1/5 1861, da han afløstes af cand. theol. O. TH. A. HØYER.

Ved Friskolens Østre Afdeling paa Skt. Annæ Plads var SEIDELIN Lærer sine sidste 3 Aar. Hvert Aar underviste han 42 Timer om Ugen, fordelt paa 2 Dreng- og 2 Pige-klasser. I de enkelte Fag underviste han i Religion i 12–16 Timer, Dansk 12 Timer, Regning 11–15 Timer og Skrivning 2–3 Timer samt i 1861 1 Time ugentlig i Historie i den ældste Pige-klasse 1.

Ligesom der fra 1847 var indrettet et Skolebibliotek paa hver af de større Skoler, stiftedes ogsaa et saadant paa Friskolens Østre Afdeling i 1858, de første 3 Aar bestyret af Lærer IVAR SEIDELIN. Om Biblioteket hedder det i 1860: »Biblioteket er ogsaa iaar velvilligt bestyret af Hr. SEIDELIN. Bindenes Antal er voxet med 62 og udgjør nu 130. Indtægten har været 34 Rd. 24 Sk., Udgiften 35 Rd. 80 Sk.«, og 1861: »Skolebiblioteket, der til For-sommeren var bestyret af Hr. SEIDELIN, overtoges paa Grund af denne Lærers vedvarende Sygdom og senere indtrufne Død af Seminarist O. DAHL. Biblioteket tæller nu omtrent 126 Bind i meget god Stand og benyttes flittigt af de 3 øverste Klasser.«

Efter Anciennitet var SEIDELIN ved Friskolens Deling Nr. 11 af Skolens 28 Lærere (foruden 3 Gymnastiklærere). Ved Friskolens Østre Afdeling rykkede han 1861 op fra Nr. 3 til Nr. 2.

Til 1860 var han paa mellemste Lønningsgrad, fra 1861 paa højeste, henholdsvis 650 og 800 Rd. for 36 ugentlige Timer; de sidste 6 Timer betales efter laveste Lønningsgrad med 27 $\frac{7}{9}$ Sk. pr. Time.

I Aarsberetningen for 1862 hedder det: »Den forenede Friskoles østre Afdeling har i det forløbne Aar, fornemmelig i dets første Halvdeel, arbeidet under mindre heldige Forhold, saavel paa Grund af en usædvanlig høi Grad af Sygelighed blandt Lærerne, som ogsaa fordi enkelte Klasser ofte have skiftet Lærere. Allerede fra Slutningen af 1861 vare Hr. SEIDELINS Timer besørgede ved Vikariat, og allerede den 2den Januar 1862 afgik han ved Døden.«⁶⁵

Lærer IVAR SEIDELIN boede 1854–55 Knabrostræde 30 (MNr 15, ved Nybrogade), 1856–57 Hestemøllestræde 6^I (MNr 77), 1858–59 Mikkelsbryggersgade 10^{III} (MNr 89), 1859–60 Vandkunsten 9 (MNr 178), 1860–61 Bredgade 19 og 1862 Store Kongensgade 35.

† 2/1 1862 paa Almindelig Hospital i København »af Hjernetilfælde«, 32 Aar gammel, begravet 5/1 Kl. 13 eller 13 $\frac{1}{2}$ fra Almindelig Hospital, paa (Trinitatis) Assistens Kirkegaard (Kbg.?).

Enken meddelte Dødsfaldet i Berlinske Tidende 4/1:

»At min kjære Mand, IVAR FREDERIK THEODOR SEIDELIN, 33 Aar gl., Lærer ved de offentlige Skoler, er afgaaet ved Døden Natten imellem den 1ste og 2den Januar, bekjendtgjøres herved for deltagende Slægt og Venner af hans dybtsørgende Enke og 3 smaa Børn.

WILHELMINE SEIDELIN
født SEITZBERG.

Begravelsen finder Sted Søndagen den 5te Januar 1862 Kl. 1 fra Almindelig Hospital.«

Løsoret, der kun vurderedes til 131 Rbd., overtog Enken for 200 Rbd. Imidlertid tilfaldt der i 1863 Boet 5,576 Rbd. 4 Sk. som Arv efter hans Forældre (S. 1088), hvorved der – efter Betaling af Udgifter paa 479 Rbd. 4 Mk. 6 $\frac{1}{2}$ Sk. – til Arv blev 5,751 Rbd. 4 Mk. 6 $\frac{1}{2}$ Sk. Enken arvede 3,586 Rbd. 2 Mk. 6 Sk., hvert af de 3 Børn 707 Rbd. 1 Mk. 3 Sk.

~ 23/10 1855 i Vor Frue Kirke i København af nederste Kapellan Lic. theol. P. C. ROTHE CHAR-

LOTTE VILHELMINE MARIE SEITZBERG, * 31/10 1833 i København, (døbt hvor?), Datter af Stolemagermester CHRISTIAN AUGUST SEITZBERG (* c. 1806 i København, Borgerskab sst. 1/6 1833, boede 1845 med Hustru og 5 Børn i Store Helliggeiststræde MNr 153^{III} (1881: Valkendorfs-gade 13), derefter til sin Død Teglgårdstræde 5 (MNr 188), † 8/7 1849 paa Frederiks Hospital af Rosen og Delirium, begravet 12/7 (Vor Frue) og Hustru ANE MARIE HANSEN (* c. 1808 i Korsør, ~ 24/6 1831 i Trinitatis Kirke, † efter 1849).

Enkefru C. VILHELMINE M. SEIDELIN, der blev Enke med 3 Børn, da hun kun var 28 Aar gammel, og som ernærede sig som Dameskrædderinde, boede 1862–73 i Store Kongensgade 35, paa 3. Sal i Mellembygningen, derefter 1873–1905 Fælledvej 19^{IV}, i sin Mands Fætter Grosserer SABINUS SEIDELINS Ejendom (S. 1423 f.), fra før 1880 sammen med Grossererens »Kusine« fhv. Lærerinde MARIE MARGRETHE CHRISTINE HYGOM (* c. 1826/27 i København, † 4/7 1892 paa det den 1/7 1875 aabnede Skt. Josephs Hospital i Griffenfeldts-gade i København af Mavekræft, begravet 10/7 Kl. 14 fra Kapellet paa Garnisons Kirkegaard (Skt. Johannes Kbg.), derefter sammen med Frk. C. PONTOPPIDAN.

† 11/11 1905 i København af Lungebetændelse og Myelitis, begravet 17/11 Kl. 13 $\frac{1}{2}$ fra Nordre Kapel paa Vestre Kirkegaard (Skt. Johannes Kbg.).

Hendes Bo overtoges af Datteren ANNA MARIE IVARIKKE SEIDELIN, gift med Postmester JENS CHRISTIAN BRUUN i Nyborg, efter Fuldmagt fra de 2 andre Børn PETRINE CHARLOTTE SEIDELIN, gift med Porcelænshandler FREDERIK ARUP, Regentpark Road 108, London, og Gartner IVAR BRINK SEIDELIN i Hackensack, New Jersey, USA.

3 Børn: S. 1484 f.

d. THORA BIRGITTE PAULINE SEIDELIN, * 9/11 1831 i Frederikssund, hjemmedøbt 30/12, i Udesundby Kirke 8/1 1832, konf. 1846 sst.

† 4/7 1907 i Wesenberg i Estland.

~ 25/11 1858 i Udesundby Kirke (Frederikssund) SØREN SOPHUS FRIIS SMITH, * 29/4 1832 i Frederikssund, døbt 5/7 i Udesundby Kirke, Søn af Købmand i Frederikssund SØREN FRIIS SMITH (* 1798 sst., hjemmedøbt, i Kirken 22/7, † 27/8

1864 sst., begravet 2/9, ~ 2) 28/1 1839 i Huset sst. BARTHOLINE ANINE KNOPH, * c. 1810 i Norge, † efter 1865, boede da Nørrebrogade 10 i København; 2 Døtre)⁶⁶ og 1. Hustru HELENE SOPHIE BAGGER (* 25/9 1800 i Ølstykke Præstegaard, hjemmedøbt, i Kirken 28/10; ~ 14/1 1820 i Huset i Frederikssund eller Udesundby, skilt 1836–39, † efter 1839, 8 Børn).⁶⁶

SOPHUS SMITHS Fader var meget velhavende; foruden Have Mølle ejede han flere Ejendomme i Frederikssund og Udesundby; efter hans Død solgtes hans 5 Ejendomme for 37,725 Rbd., deriblandt hans Hus i Strandgade for 2,050 Rbd. Hans Aktiver opgjordes til 67,156 Rbd., Passiverne til 10,642 Rbd. Hans Enke BARTHOLINE KNOPH arvede 31,753 Rbd. 3 Mk. 9 Sk., og hans 7 Døtre (og 5 Svigersøner) hver 3,496 Rbd. 4 Mk. 11 Sk. Sønnerne JOCHUM og SOPHUS har aabenbart faaet deres Arv paa Forskud.

SOPHUS SMITH var det syvendeældste Barn og blev konfirmeret 1848 i Udesundby Kirke. Han blev 1844 optaget i Sorø Akademis II Klasse og udgik 1848 af 4. Realklasse.

I 1858 blev han gift med THORA SEIDELIN, og herefter var han 1858–63 Ejer af Gaarden Kvisselholt, 3–4 Mil Nordøst for Aalborg, paa 16 Tdr. Htk., købt for 39,300 Rd. og solgt for 30,000 Rd. Her fødtes i 1860 deres Datter BARTHOLINE, hvis Faddere var Moderens Halvsøster Frøken THOMASINE HEIBERG i Frederikssund (S. 1088) samt Proprietær THOMAS S. BUHL og Frøken BUHL fra Tveden i Albæk Sogn. Paa Kvisselholt boede Ægteparret i 1860 med 7 Tjenestefolk; her fødtes 8/12 1861 deres efter begge Bedstefædre opkaldte Søn IVAR BRINCK SØREN FRIIS SMITH, † 18/10 1862 sst.

Herefter var SOPHUS SMITH, der 1863 arvede knap 9,000 Rd. fra sine Svigerforældre (S. 1088), Bestyrer af Vindmøllen Have Mølle i Jordhøj By i Slangerup Sogn (MNR 106 i Slangerup By), som hans Fader i August 1864 købte til ham. Efter Faderens Død samme Maaned blev Møllen, vurderet til 10,000 Rd., 9/12 1865 (læst 15/3 1866) overdraget til SOPHUS SMITH; baade dennes Stedmoder og flere af hans Svogre, men ikke alle, gav Afkald paa deres Arveparter i Have Mølle til Fordel for ham; Svogeren Sognepræst SMITH, der især var ivrig

for at skaffe SOPHUS SMITH Møllen, skrev herom 23/11 1864 fra Egense til Skifteretten: »Kom han bort fra Møllen og saaledes blev uden Erhverv, hvor skulde han saa hen? Mon hans Sødskende kunde lade ham med Familie ligge paa Landeveien? Jeg veed, at min Svigerfader købte Møllen for at skaffe SOPHUS et tarveligt Udkomme, og at kun hans uventede Død forhindrede, at denne Sag blev bragt i Orden. Pieteten mod den Afdøde byder derfor, at SOPHUS skal blive ved Møllen.« I 1870 boede SOPHUS SMITH i Have Mølle med sin Hustru og den 9aarige Datter samt en Møllesvend, en Tjenestekarl og en Tjenestepige. Han solgte Have Mølle 31/7 1882 (læst 10/8) sammen med en 1867 købt Jordlod MNR 10 b i Slangerup.

Efter at have været Landmand forskellige andre Steder, bl. a. paa Grønnegaard (ved Taastrup? eller i Gladsaxe Sogn?) og senere i Sverige, rejste han i 1888 med Hustru (og Datter) til Livland, Estland og Finland, hvor han var *Mejerist* paa forskellige Gaarde, bl. a. 1890 paa Godset Karstemois i Livland, dette Lands største Mejeri, 1892 paa Godset Hackhof i Estland ved den finske Bugt (Station Issenhof), 1893 boede de en kort Tid i Reval, indtil de i Efteraaret 1893 kom til Godset Lepna i Estland, ½ Mil fra Wesenberg; her blev de til Sommeren eller Efteraaret 1895, kom saa til Godset Kappel, Wesenberg. I Wesenberg boede de til 1898 eller 99; i April 1898 havde de »endnu ikke faaet noget Arbejde«. De rejste saa til det nordlige Finland, hvor de boede i Borgå uden at kunne faa Arbejde indtil 1900, da de rejste til Kullenga ved den baltiske Bugt (i Estland?), hvor de havde Arbejde i hvert Fald til 1901. Senere skal de være rejst tilbage til Wesenberg, hvor Hustruen døde i 1907. Efter THORA SEIDELINS Død rejste SOPHUS SMITH og Datteren tilbage til Danmark, hvor han skal have boet hos en (Halv-?) Søsters Mand JACOBSEN i Næstved. Ved sin Død boede han hos sin Datter Enkefru BARTHOLINE LORENTZEN, Ryesgade 41 B¹ i København.

† 12/2 1910 paa Kommunehospitalet i København af Senilias, Hypertrophia prostatae, begravet 18/2 Kl. 12½ fra Fredens Kirke i Ryesgade, paa Bispebjerg Kirkegaard (Fredens Kbg.).

Datteren oplyste, at han intet efterlod sig til Skifte.
2 Børn: S. 1485 f.

KROEJER GOTTHOLD JACOB SEIDELINS 7 BØRN MED FREDERIKKE ELISABETH VINKEL

(Se S. 1089 og 1093).

a. IVARIKKE PAULINE LAURITZE ROSALIA SEIDELIN, * 28/12 1823 i Hovedkro, døbt 1/2 1824 i Ørridslev Kirke. Hendes 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 22/4 1838 i Ørridslev Kirke.

ROSALIA SEIDELIN, der boede hjemme i 1834 og 40, var i 1843 og 45 Husjomfru hos Prokurator JENS P. HORN i Horsens (Nørregade 250). Om hendes Tilværelse de næste mange Aar vides intet.

Sine sidste Aartier – i hvert Fald i 1880erne og 90erne – boede Jomfru SEIDELIN, som hun kaldtes – til sidst dog ændret til Frøken SEIDELIN, i et lille eenetages Hus i Horsens, først i Allegade ved Siden af Asylet, siden i Farvergade i Nærheden af Synagogen. Hun ernærede sig ved Linnedsyning og har muligvis ogsaa haft nogle Legater eller faaet Understøttelse paa anden Maade. Naar hun ikke var optaget af Syning, kunde hun gennem Vinduespejlet følge Begivenheder ude paa Gaden fra sin lille Stue, eller hun var paa Besøg hos et Par andre ældre Damer, som hun spillede Whist sammen med. (Meddelt af Lektor JOHS. LOFT (* 1866) (se S. 1280), hvem hun til hans Konfirmation i Horsens Straffeanstalts Kirke 2/10 1881 forærede Bogen »Regler for Livet«).

Sine sidste Aar boede ROSALIA SEIDELIN paa Sct. Josephs Hospital, oprettet 1901, paa Borgmesterbakken i Horsens, paa Hjørnet af Frederiksgade.

† 14/8 1912 paa Sct. Josephs Hospital i Horsens Klostersogn, begravet 20/8 paa Horsens gamle Kirkegaard af Pastor TOMASSON.

Ugift.

b. CLARA SOPHIE MATHILDE EMILIE SEIDELIN, * 8/5 1825 paa Hovedkro, døbt 3/7 i Ørridslev Kirke. Hendes 5 Faddere se S. 1091.

† 22/5 1826 sst., begravet 29/5.

c. ASTER THEODORE VILHELMINE EULALIA SEIDELIN, * 10/6 1826 sst., hjemmedøbt 13/8, i Ørridslev Kirke 25/8. Hendes 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 3/4 1842 sst. af den residerende Kapellan A. B. PONTOPPIDAN.

THEODORE SEIDELIN og hendes Mand havde ingen Børn, men tog inden 1870 en Plejedatter til sig ved Navn HANSINE, som boede hos dem 1870, 80 og 90 og ved Folketællingen 1880 kaldes deres Adoptivdatter. HANSINE CARSTENSEN blev konfirmeret 4/4 1875 i Ølsted Kirke; Ølsted Kirkebog oplyser da, at hun er født 3/8 1860 og vaccineret 11/12 1861 af Dr. SCHJØDT, der var konstitueret Distriktslæge i Horsens 1859–62, samt at hendes Moders Navn er OTTINE FREDERIKKE MØMME, og at »ved kongelig forevist Bevilling bærer hun Plejeforældrenes Gaardmand P. CARSTENSENS og Hustrus Navne i Ølsted«. Ifølge de 3 Folketællinger er hun født i Horsens, men hendes Daab er ikke fundet.

† 14/12 1912 paa Sct. Josephs Hospital i Horsens, begravet 20/12 paa Ølsted Kirkegaard.

~ 11/4 1854 i Urlev Kirke (trolovet 12/3) PETER SEVERIN CARSTENSEN, * 23/4 1819 i Hassing Præstegaard i Thy, hjemmedøbt 23/4, i Kirken 15/7. Søn af Sognepræst JØRGEN PETER CARSTENSEN (* 1782 i Mariager, Sognepræst 1809 i Hassing og Villerslev i Thy, 1820 i Tødse og Erslev paa Mors, 1831 i Middelfart og Kavslunde og 1837 i Raarup Sogn ved Horsens, † 1853) og Hustru METTE MARIE HJARDEMAAL (* 1790, ~ 1810, † 1867, 5 Børn).

P. S. CARSTENSEN var opkaldt efter sin Morfader Landvæsenskommissær PETER SEVERIN HJARDEMAAL († 1828), fra 1788 Ejer af Gaarden Bubbøl i Vestervig Sogn i Thy, og af hans Farfader Amtsprovst i Thisted CHRISTIAN EHRENFRIED CARSTENSENS 8 Børn var 2 Sognepræster og 2 Præstekoner, af hvilke den ene var Moder til 10 Børn, hvoriblandt Naturforskeren Etatsraad, Professor JAPETUS STEENSTRUP og Forfatteren Redaktør, Dr. phil. MATHIAS STEENSTRUP.

P. S. CARSTENSEN var fra 1853 Ejer af Gaarden MNr 2 a, med Kongekorntiende samt det halve af Kirketienden, i Spettrup By i Urlev Sogn Syd for Horsens, hvilken Gaard hans Fader havde ejet

1842–53, og som han købte af sin Moder ved Skøde 10/12 1853, læst 12. s. M.; desuden ejede han MNr 2 b, i hvert Fald fra 1860.

I 1860erne forlod han Spettrup og blev Gaardejer (1870) og Particulier (1880) i Ølsted Sogn ved Horsens, i hvilket Sogn han 1890 var Husejer i Hus Nr. 5 i Overholm Nedermark.

† 2/3 1893 i Ølsted By og Sogn, begravet 9/3 paa Kirkegaarden.

1 Pleje- eller Adoptivdatter (S. 1445).

d. EMMA CAROLINE AUGUSTA OTHILIE SEIDELIN, * 8/10 1827 paa Hovedgaard, døbt 28/12 i Ørridslev Kirke. Hendes 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 3/4 1842 sst. af den residerende Kapellan A. B. PONTOPPIDAN.

Hun boede 1855 som Husholderske hos sin Morbroder SØREN VINKEL i Stilling, der ved Testamente af 18/5 1856 indsatte hende som sin Arving, hvorfor hun efter hans Død 2/6 s. A. arvede hans til 400 Rd. vurderede, straatækte Hus, grundmuret til Garden og Bindingsværk til Haven, paa 7 Fag (MNr 23, af Htk. ½ Alb.), som hun solgte paa Auktion 18/10 1856 for 435 Rd. (Skøde 13/1 1858, læst 14. s. M.) (S. 1281).

Hun fik 4 Sønner, alle født i Holms Mølle, hvor hun var Husbestyrerinde ved den ældstes Fødsel, en Maaned før hendes Bryllup:

1. Dødfødt Søn 6/10 1863, begr. 10/10.
2. POUL NIELSEN HOLM, * 1/4 1865, konf. 3/10 1880 i Serup; var Bestyrer af Holms Mølle i 1895, da hans Datter EMMA OTHILIE JOHANNE HOLM fødtes; hun døde 1906 sst.
3. FREDERIK ANTHON HOLM, * 19/8 1866, konf. 3/10 1880 i Serup.
4. CHRISTIAN JULIUS HOLM, * 4/11 1868, hjd. 13/1 1869 formedelst Svagthed, i K. 25/4, † 17/7 1869 sst., begr. 23/7.

† 1/2 1909 i Holms Mølle, begravet 9/2 paa Serup Kirkegaard af Sognepræst C. A. DE PLACE.

~ 17/11 1863 i Serup Kirke Enkemand NIELS POULSEN HOLM (ved Daaben NIELS POVELSEN), * 28/8 1830 i Holms Mølle, døbt 7/11 i Serup Kirke, Søn af Møller POUL NIELSEN HOLM (* c. 1790,

købte 21/7 1823 en Gaard i Hinge (Htk. 2 Tdr. 6 Skp. ½ Alb.), 9/9 1826 Holms Mølle i Serup Sogn med Ejendomme i Serup og Hinge Sogne og 31/3 1827 Tiender af Holms Mølle, † 5/2 1879 i Holms Mølle som Aftægtsmand, begr. 14/2) og Hustru ANNE PEDERSDATTER HANDBERG (* c. 1798 i Viborg, hjd. 2/2 1798, i Søndersogns K. 11/3, ~ 18/5 1825 i Søndersogns Kirke i Viborg, † 9/5 1833 i Holms Mølle, begr. 15/5).

Holms Mølle i Serup Sogn Nord for Silkeborg – en Vandmølle ved Alling Aa kort før dennes Udløb i Gudena, ved Grænsen til Hinge Sogn, 1918 solgt til Elektricitetsværk – overtog NIELS POULSEN HOLM i 1870erne efter sin Fader, for hvem han først havde bestyret den. Selv forpagtede han i sin sidste halve Snes Leveaar Møllen til sin Søn POUL NIELSEN HOLM. Ved sin Død kaldes han fhv. Møller samt Gaardejer i Hinge.

† 11/9 1905 i Holms Mølle, begr. 18/9 paa Serup Kirkegaard af Sognepræst C. A. DE PLACE.

4 Sønner.

NIELS POULSEN HOLM ~ 1) 9/10 1857 i Serup K. MARIE NIELSDATTER, * c. 1827, † 22/2 1858 i Hinge i Barselseng, begr. 4/3 paa Serup Kgd. (Serup Kbg.).

1 Datter, † spæd.

e. CARL LUDVIG VALDEMAR GEORG SEIDELIN, * 15/2 1829 i Hovedkro, døbt 12/4 i Ørridslev Kirke. Hans 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 14/4 1844 sst. af den residerende Kapellan A. B. PONTOPPIDAN. Var 1845 Handelslærling hos Købmand NICOLAI FR. MØHL paa Søndergade i Vejle.

Han boede ikke hjemme 1850 og 55. Arvede 1856 2 Rd. 4 Mk. 12½ Sk. efter sin Broder.

† efter 1856, formentlig i Udlandet inden 1877.

f. ALFRED WILLIAM JULIUS EMIL SEIDELIN, * 20/8 1830 i Hovedkro, døbt 12/10 i Katstrup Kirke (Ørridslev Kirkebog). Hans 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 30/3 1845 sst. af den residerende Kapellan A. B. PONTOPPIDAN.

Herefter var han 1845–51 i Handelslære i Horsens, hvor han foretog Tyverier, for hvilke han idøm-

tes 18 Maaneders Strafarbejde, som afsonedes 28/3 1852–28/9 1853 i Viborg Tugthus, i hvis Fangepro- tokol hans Signalement er indført (S. 1091 f). Efter at have ernæret sig som Sømand i 1½ Aar traf han 27/9 1855 paa Markedet i Horsens 2 af sine Med- fanger fra Tugthuset, sammen med hvem han drak en Del i Løbet af Dagen, hvorefter de alle 3 om Af- tenen gik ad Byholm til, hvor de 2 slog SEIDELIN ned, og medens den ene holdt ham fast i Struben, fjernede den anden hans Sølvrepeterur til Værdi af 15 Rd. og hans Tegnebog med 24 Rd., hvorefter de opdagede, at den bestjaalne laa død paa Jorden; med Undtagelse af Skjorten tog de nu alt Tøj fra ham, incl. Kasket og Fiskebensstok, ialt til en Værdi af 10 Rd. 2 Mk. 8 Sk., hvorefter de Kl. 23 forlod Ste- det – og en Uge senere blev anholdt og sat i Brød- strup Arrest, hvor den ene begik Selvmord, den an- den blev dømt og halshugget.

Godt en Maaned senere blev ALFRED SEIDELINS Lig tilfældigt fundet paa Gerningsstedet den 2/11 (S. 1093 f.).

† 27/9 1855, myrdet i Jens Ebbesens Skovhoved paa Bygholms Mark.

Ved Skrivelse af 11/11 1855 meddelte Herreds- fogeden i Bjerre og Hatting Herreder Dødsfaldet til Skifteretten i Horsens, som 26/3 1856 i Gaarden Nr. 270 og 271 i Horsens lod foretage Registrering og Vurdering af ALFRED SEIDELINS faa Ejendele, hvor- af nogle var kommet fra København. Hans Løsøre solgtes ved Auktion for 40 Rd. 1 Mk. 15 Sk., Udgif- ter til Skifte og Begravelse beløb sig til 12 Rd. 2 Mk. 2 Sk. Hans Moder arvede 13 Rd. 5 Mk. 14½ Sk., hver af hans Søskende 2 Rd. 4 Mk. 12½ Sk., nemlig Broderen VALDEMAR SEIDELIN og Søstrene Fru THE- ODORE CARSTENSEN samt de ugifte ROSALIA, EMMA og AGNES SEIDELIN.

Ugift.

g. AGNES ALVILDE CAMILLA HORTENSIA SEIDELIN * 1/2 1838 i Hovedkro, hjemmedøbt 2/3, i Ørridslev Kirke 27/4. Hendes 5 Faddere se S. 1091. Konfirmeret 10/4 1853 i Horsens af den resi- derende Kapellan E. F. BOESEN.

Fru AGNES MØLLER og Fru AGNES BUSCH havde i sine 2 Ægteskaber 4 Børn, alle * og konf. i Skan- derborg:

1. PETER FREDERIK MØLLER, * 12/9 1862, døbt 2/11, konf. 8/4 1877 i Slotskirken.

FREDERIK MØLLER og hans Hustru INGER udvandrede til Amerika, hvor han i Houston i Texas var en meget dyg- tig Snedker, udførte bl. a. Træarbejdet paa en Sovevogns- fabrik. Omkring Aarhundredskiftet var de i Danmark og drev en Tid en Forretning i Odense, men da det ikke gik, vendte de tilbage til Texas, hvor han døde c. 1906 af Tu- berkulose. Hans Enke boede endnu i 1943 i Houston.

2 Sønner og 2 Døtre (* c. 1888–c. 99).

2. JENS CARL BUSCH, * 3/2 1866, døbt 21/5 i Slots- kirken, konf. 24/4 1881 sst. Exam. jur. 1888, Sagførerfuld- mægtig i Aarhus.

† 23/5 1892 sammen med 4 andre unge Mennesker ved Drukning i Aarhus Bugten ved en Kaproningsbaads Forlis, begr. 22/6 paa Skanderborg Kgd. Ugift.

3. ANNA MARIE MARTINE BUSCH, * 29/5 1867, hjd. 19/6, i Kirken 4/5 1868, konf. 1/10 1882 i Skanderup Kirke.

Frk. ANNA BUSCH var Musiklærerinde, boede sammen med sin Fader til dennes Død, blev boende i Skanderborg til efter 1943, paa Vesterskovvej.

† 11/1 1950 paa Frk. MILLERS Plejehjem i Kattrup ved Hovedgaard, begr. 18/1 fra Slotskirken i Skanderborg. (Nekrolog i Skanderborg Amtsavis 18/1: »Frk. BUSCH' Navn fortjener at nævnes med særlig Respekt her i Skan- derborg, ikke blot paa Grund af hendes personlige Egen- skaber, men ogsaa af Slægtsgrunde, idet hun baade paa fædrene og mødrene Side repræsenterer Slægter, som Skan- derborg By staar i en særlig Taknemmelighed til.« Det fremføres, at hun paa mange Punkter lignede sin stiltfærdige og besindige Fader Kammerassessor BUSCH, der 1869–1907 var Sagfører her i Byen og i en lang Aarrække Byens højt ansete Kæmner, hvis smukke, nøjagtige og let overskuelige Kommuneregnskaber blev almindeligt beundret og rost, ligesom han ogsaa som Sagfører nød urokkelig Tillid).

Ugift.

4. LUDVIG THEODOR HANNIBAL BUSCH, * 25/8 1870, hjd. 17/9, i Kirken 29/5 1871; blandt hans Faddere var ROSALIA SEIDELIN i Horsens.

HANNIBAL BUSCH var i Manufakturere i Skanderborg, rejste til USA, hvor han bl. a. var Isenkræmmer og Vaske- riejer, boede 1950 i Dallas i Texas. Med sin tyske Hustru HATTI havde han 2 Børn: BERTE BUSCH, * c. 1907 i Dal- las, Texas, myrdet c. 1937 i Waco, Texas, ~ Kontorchef (officermanager) i et Bomuldsfirma, skilt, ingen Børn, og EDMUND BUSCH, * c. 1907, Flyver i den amerikanske Hær.

† 12/12 1902 i Skanderborg af Kræft i Urinblæ- ren, begravet 18/12 paa Kirkegaarden.

~ 1) 10/12 1859 (hvor?) JENS ANDREAS MØLLER, * 5/4 1820 i Nykøbing paa Mors, hjemmedøbt 6/4, i Kirken 16/9, Søn af By- og Herredsfoged, Kancelliraad, senere Justitsraad JACOB CHRISTOPHER MØLLER (* 1778, hjemmedøbt 12/12 i Kappel, 1801 exam. jur., 1809 Byfoged i Nykøbing og Herredsfoged og Skriver paa Mors, 1815 Landvæsenskommissær og virkelig Kancelliraad, 29/12 1820 Byfoged i Præstø og Birkedommer og Skriver, 1836 virkelig Justitsraad, 1846 Afsked, † 1856 i Præstø) og 2. Hustru ELSE CATHRINE POULSEN (* 1794 i Lødderup, † 1859 i Næstved).

J. A. MØLLER blev Student 1838 fra Vordingborg Skole med Haud ill. (fik 4 Laud., 7 Haud ill. og – i latinsk Stil – Non cont.). Næste Aar tog han i April philologisk Prøve og om Efteraaret filosofisk Prøve og blev 15/1 1847 cand. theol., alle Eksaminer ogsaa med Karakteren Haud. I 1850 var han Huslærer paa Gjorslev (paa Stevns), der ejedes af Politikeren, Kammerherre P. B. SCAVENIUS (hvis 5 Børn er født 1838–45); MØLLER var formentlig Huslærer hos Gjorslevs Forpagter U. CHRISTIAN VALENTINER, af hvis 15 Børn (* 1830–64) Nr. 10 netop fødtes 1850, hvilket Aar 5 Børn boede hjemme: Nr. 5 GUSTAV VALENTINER (1837–1923, Distriktslæge i Køge), Nr. 6 CARL FRIDERICH VALENTINER (1839–1915, Forpagter af Gjorslev), Nr. 7 CHARLOTTE ELISE VALENTINER (1843–1915, begr. paa Frederiksberg Kgd.), Nr. 8 CHRISTIAN ULRIK VALENTINER (1845–1911, begr. sst.) og Nr. 10 HERMAN VALENTINER (1850–1913, Matematiker, Medlem af Videnskabernes Selskab). Inden 1855 forlod MØLLER Gjorslev.

Herefter blev J. A. MØLLER Institutbestyrer i Skanderborg.

† 7/11 1863 i Skanderborg af Apopleksi, begr. 12/11.

1 Søn (se ovenfor).

~ 2) 27/1 1865 i Skanderborg Kirke Enkemand JOHAN PETER GEORG HANNIBAL BUSCH, * 2/8 1828 paa Stenalt i Ørsted Sogn ved Randers, døbt 5/10 i K., Søn af Mejeriforpagter HANS CHRI-

STOFFER BUSCH (* 30/5 1791 i Seehotz, Mejeriforpagter først paa Lille Borupgaard i Katstrup Sogn, siden paa Stenalt, † 2/12 1829 sst., begr. 10/12) og Hustru (MARIA) MARGRETHE FREDERIKKE DEHN (døbt 22/5 1791 i Munkbrarup, Gaardejerske i Skjolde, † 28/5 1841 sst., begr. 2/6).

Efter sin Konfirmation i Foraaret 1843 og til Sommeren 1847 var han Kontorist paa Børglum Herreds Kontor, tog Efteraaret 1847 Forberedelseseksamen og blev 1848 exam. jur. Herefter var han i 2 Aar Fuldmægtig ved Odense Herred, Sept. 1850–Maj 1851 indkaldt til Militærtjeneste, 1852–55 Fuldmægtig ved Muckadells m. fl. Birker paa Fyn og senere ved Lysgaard og Hids Herreder mellem Silkeborg og Viborg, hvorefter han kom til *Skanderborg*, først som Fuldmægtig ved Stiftamtsskontoret 1855–69, derefter som *Sagfører* 22/1 1869–17/4 1907. Han blev *Kammerassessor* før 1866.

I Skanderborg havde *Sagfører* Kammerassessor BUSCH mange Hverv. Han var Medlem af Byraadet 1864–76 og 1879–85, Kæmner 1867–94, Overligningskommissær 15/1 1869–15/1 1887, 1872 konstitueret Branddirektør og 1875–98 fast ansat Branddirektør. Den 26/5 1892 blev han *Ridder af Dannebrog*.

† 2/5 1909 i Skanderborg af Alderdomssvækkelse, begr. 8/5 paa Kgd.

3 Børn (se ovenfor).

J. P. G. H. BUSCH ~ 1) ANTOINETTE MARGRETHE FREDERIKKE WAAD fra Skovsbogaard, * 29/3 1834 i Ringkøbing Amt, Datter af Møller og Proprietær NIELS DITLEV WAAD (* 20/6 1805 i Kbh., † 12/12 1877 i Dalsgaard i Hørup Sogn, begr. 18/12) og EMILIE HENRIETTE CHARLOTTE PETERSEN (* 15/12 1813 i Aarhus, hjd. 17/12 af Stiftsprovst BECHMANN, i Domkirken 10/7 1814, † 30/1 1894 i Kallerup i Hørup Sogn, begr. 4/2).

† 9/4 1863 i Skanderborg af Barselbeber, begr. 15/4.

I dette Ægteskab var mindst 2 Tvillingdøtre EMMA EMILIE HENRIETTE og ELEONORE MARGRETHE FREDERIKKE BUSCH, * 16/7 1861 i Skanderborg, døbt 6/9, af hvilke den første i Ægteskab med Isenkræmmer PETER VIGGO MØLLER var Moder til den S. 1280 nævnte Grosserer i København EINAR BUSCH-MØLLER og til Fuldmægtig i Københavns Overpræsidium, cand. jur. HANS HANNIBAL BUSCH-MØLLER.

LÆGE PEDER STEENFELDT SEIDELINS 8 BØRN MED LÆRERINDE ANNE COUSINE GREEN

(Se S. 1094 og 1125).

a–h: Se S. 1153–1247. – Deres 21 Børnebørn: S. 1486–1559.

SOGNEPRÆST JENS SEIDELINS 10 BØRN MED MAGDALENE SMIDT

(Se S. 1136 og 1147).

a. ANNE ELISABETH SEIDELIN, * 24/9 1791 Kl. 8½ i Arrild, hjemmedøbt samme Eftermiddag af sin Fader, i Kirken 6/11. Hendes 5 Faddere se S. 1146. Konfirmeret 1806 sst. (vistnok af sin Fader 2 Dage før dennes Død).

Hun boede i 1870 hos sin Broder Prokurator CARL SEIDELINS Enke i Ebeltoft.

† 10/5 1875 i Ebeltoft, begravet 18/5.

~ 27/8 1820 i Birkerød Kirke PETER CHRISTIAN DUPONT, * 17/12 1790 i Bramdrup, Ødis Sogn, Syd for Kolding, døbt 19/12. Hans Forældre, 4 Bedsteforældre og ældre Broder se S. 1290 f.

Student 1811 fra Randers, immatrikuleret 5/11 s. A., cand. phil.

Fra før 1834 Skolelærer i Birkerød, hvor han 1834 og 40 underviser Børn privat og fra 1850 kaldes Kapitalist, der lever af sin Formue.

† 30/12 1862 i Birkerød, begravet 9/1 1863. Enken overtog Boet som Universalarving.

Ingen Børn.

b. JENS SEIDELIN, * 28/5 1793 Kl. 16½ i Arrild, straks hjemmedøbt af sin Fader, i Kirken 30/7. Hans 5 Faddere se S. 1146.

JENS SEIDELIN, der døde ugift 30 Aar gammel, blev Frikorporal ved PRINS CHRISTIAN FREDERIKS Regiment, afgik med bedste Karakter fra Landkadetkorpset, hvor han 30/12 1811 blev Korporal. Samtidig var han 30/12 1811–2/12 1812 Sekondløjtnant à la suite ved det sjællandske Skarpskyttekorps. Ved Foreningen af det danske og det holstenske Militærinstitut med det danske Landkadetkorps

ansattes han 15/1–28/12 1812 som Underofficer ved 2. Kadetkompagni.

Fra 2/12 1812–25/3 1814 var han ansat ved Københavns Infanteriregiment, først som Sekondløjtnant à la suite 2/12–28/12 1812, fra 28/12 1812 som Sekondløjtnant, fik 24/2 1813 tillagt den højere Sekondløjtnants Gage fra 1/1 s. A. samt ansattes ved Jægerkompagniet til 31/5 s. A. og derefter ved et Musketerkompagni; blev 24/6 s. A. Premierløjtnant.

Efter at Kaperkrigen mellem Danmark og England var afsluttet ved Freden i Kiel 14/1 1814, udnævntes JENS SEIDELIN 25/3 s. A. til Premierløjtnant ved de danske Tropper paa de dansk-vestindiske Øer med Anciennitet af 24/6 1813. I November 1814 afsejlede 3 Skibe fra København, hvert med et Kompagni Soldater til Vestindien for at overtage Øerne, som havde været besat af Englænderne siden Julen 1807. SEIDELIN var med Transportskibet »Anna Dorthea«, der som det første ankom 7/2 1815 til Christianssted, bl. a. medbringende den nye Vicegeneralguvernør J. C. STABELL, hvorefter Overleveringen af Øerne fandt Sted 1/4 paa St. Croix og 15/4 paa St. Thomas og St. Jan.

I Vestindien, hvor JENS SEIDELIN var til sin Død 9 Aar senere, – netop i denne Periode kulminerede i Vestindien en Livs- og Luksusudfoldelse stærkere end nogensinde før eller siden inden for det danske Monarkis Grænser, med Ride- og Køreture, Skovture og Baller, de luksuriøseste Middage, Soiréer og Spillepartier, men Tilværelsen prægedes ogsaa af megen Sygelighed og mange Dødsfald, – blev han 23/9 1818 karakteriseret *Kaptajn* og 17/1 1819

Kompagnichef. Hans Efterfølger FREDERIK CHRISTIAN PATRICK MOTH udnævntes 6/2 1824.

Et bevaret Brev⁶⁷ fra ham fortæller om hans strabadserende og livsfarlige Sejlads til Vestindien i Vinteren 1814–15:

St. Thomas i America d. 29 April 1815

Dyrebare Oncle og Velgjører!

Siden jeg havde den Fornøjelse at høre fra dem i Kbhvn, har jeg touret ganske artig om, jeg vil give mig den Fornøjelse at fortælle Dem min Reiseroute og Hændelser til Dato.

Efter at Reisen formedelst Pengemangel var bleven udsat fra Tid til anden, passerede vi omsider Revu med vore Tropper i Hs. MAJESTÆTS Fraværelse for General v. DER SCHULENBURG og modtog Ordres af Hds. MAJESTÆT DRONNINGEN at holde os færdig til Embarquering d. 19de Novemb. 1ste Compagni blev embarqueret paa Fregatten *Perlen*, 2det Compagni paa Transportskibet Europa, og 3die Compagni paa Transportskibet Ane Dorthea, paa hvilket Skib jeg kom. Da de øvrige Passagerer paa vort Skib ej kunde blive færdige før den 23de, saa maatte jeg desuagtet forblive paa Skibet for at holde Mandskabet i Orden. Disse 4 Dage vare de afskyeligste i mit Liv. Lysten til at reise til Vestindien var formedelst den bestandige Opsættelse af Reisen næsten tabt; men det var for sildig nu at tale derom; hertil kom den raa og kolde med stærke Storme ledsagede Aarstid, jeg fordrev Grillerne saa godt ske kunde med at drikke Punsch i Selskab med adskillige Sø- og Landofficerer, som vare komne ombord for at tage Afsked. Engang imellem gik jeg paa Dækket for at beskue Kbhvn, hvilken jeg ganske opgav Haabet nogensinde at se igjen. Af de Passagerer som vare bestemte at tage med Ane Dorthea kunde jeg strax dømmе i Følge deres Rang og Caracteer, som jeg kiendte, at Reisen ej vilde blive interessant, hvilken Dom destoværre blev stadfæstet ved Erfaring. Desuden var Antallet af Passagerer saa stort, at man maatte pakkes tæt paa hinanden og altsaa være forfærdelig generet især i de kolde Have, da man ej kunde være paa Dækket for Kulde.

Den 23. kom Passagererne ombord, nemlig Oberstl. v. STABELL med sin Frue, som var højstfrugtsommelig,⁶⁸ og 2 Børn,⁶⁸ Oberstl. v. HOLTEN, Capitaine v. PETERSEN, Capit. v. BIRK og Lieutn. STRANDGAARD af Artilleriet, Lieutn. RHODE og FISKER af Søetaten, Lieutenant VON HOLTEN, Lieutn. REEMIKE med sin Frue, Lieutn. ARTZT, Cammerraad OLIVARIUS, Doctor HØFFNER med Kone og Barn, Hr. HOLM, MADSEN og PETERSEN, desforuden 2 Negerinder tilhørende Oberst v. STABELL og 2 Negre tilhørende Cammerraaden. Endvidere Skibs-Capitaine OLSEN, Styrmandene GIELSTRUP et DIENHOFF med 20 Matroser og 154 Soldater. D. 25de gik vi under Sejls fra Kbhvn Rhed, gik til Ankers ved Helsingør Kl. 4. Undervejs mødte vi Fregatten Perlen,

der havde lidt Havari i Kattegattet og skyndte sig til Kbhvn for at repareres, Soldaterne paa samme gav os 3 Gange Hurra, som vi besvarede, om et par Dage ventede den at kunne gaa ud igjen. –

Næste Dag gik vi under Sejls igjen, Kl. 1 om Middagen passerede vi Kullens Fyhr, Kl. 7½ Anholts Fyhr, Kl. 11 Niddinges Fyhr, d. 27. Kl. 4 saa vi Skagens Fyhr – det forsvandt og med det det sidste Glimt af det kjære Danmark. D. 28. og 29. de Fleste søsyge, jeg følede aldeles intet dertil, men befindes meget vel. – D. 30. blev loddet, hvoraf vi erfarede, at vi befandt os paa det store Jydske Riff, det var ganske blikstille, vi kastede Fiskekroge ud og fangede 3 store Kabliauer, som næsten vare nok til Middagsmad for hele Skibsselskabet; vi havde Lindesnæs i N. O. 18¾ Mil. Den 1ste Decembr. saa vi et Skib, som havde mistet Masten, at synke med Mus og Mand, formodentlig var der en Planke sprungen.

Den 4de Decemb., anden Søndag: Nordsøen, stærk Storm. Lindesnæs i N. O. t. O. 83 Mile. D. 6te forfærdelig svær Storm og uhyre høje Bølger, vi mødte en lille hollandsk Jagt, som snart blev kastet op mod Skyerne snart ned i Afgrunden, maaske blev den og der. 3 svære Styrtninger fik vi paa Dækket af Bølger, som bortskyllede 2 Svin, 4 Vandfæde, 1 Tønne Tjære og knuste en af Dæksbjælkerne; en almindelig Angest og Forvirring udbredte sig ombord iblandt Fruentimmerne især, som ej ere Helte nogensteds, men mindst paa Søen. Kl. 12 fik Calais at se i Frankerige. Kl. 7 pejlte vi St. Forelands Fyhr i Engeland 5 Mil af i N. O. ½ O. – D. 7. og 8. vedholdte den samme rædsomme Storm, som har allerede raset i flere Dage. D. 9. Kl. 10 saa vi Dover Castel, meget haardt Vejr, 2 Skibe saa vi forlise og ikke en Sjæl frelst. Kl. 12½ holdt vi af og styrede ind efter Dover Rhed, Kl. 1 kom Lodsens om Bord fra Byen Deal. Kl. 2 kastede vi Anker og besluttede af Frygt at komme til at mangle Proviant at gaa i Land for at kjøbe Victualier. – D. 10de gik vi alle i Land i Byen Deal, en smuk By med omtrent 6000 Indb. Vejret var meget mildt og behageligt, her fik vi en Maanedes Gage udbetalt. Formedelst Forliset af et Ankertov og det vedholdende haarde Vejr, som atter rejste sig, var vi nød til at opholde os her lang Tid. D. 20de kjørte vi en Lysttur med Postcharen til Dover omtrent 9 engelske Mil fra Deal. – Dover er en smuk By omtrent med 12000 Indb., her besaa vi Dover Castel, hvis Grundvold er anlagt af de Danske, men fuldendt af WILLIAM THE CONGREVE. Vi saa ligeledes Ruinerne af et Castel, som JULIUS CÆSAR havde ladet bygge, da Engeland var under engelsk [sic!] Herredømme. Disse Casteller ligge paa meget høje Klipper, som omgive Byen; under disse Klipper ere Casserner for Mandskabet i Krigstider 210 Fod under Jorden og modtage Lys gjennem Klippen fra Søsiden. Vi modtog Ordre af General Lieutn. v. OXHOLM fra London saa snart muligt at fortsætte vor Rejse til Portsmouth og der at oppebie Fregatten Perlens

Ankomst og da forenede at gaa til Vestindien – Generalen var bestemt at gaa til Vestindien paa Fregatten. – D. 22de gik under Sejls, d. 23. stærk Kulde med Sne, den sidste Sne jeg maaske faar at se i mit Liv; formedelst contrair Vind og stærk Storm ankom vi først d. 27. til Portsmout; vi gik i Land for at forfriske os. D. 29de fik vi den sørgelige Efterretning af General Gouverneur OXHOLM, at Fregatten Perlen var forlist, som var lig et Tordenslag for vore Øren; vi fik tillige Ordre snarest muligt at fortsætte vor Rejse til Vestindien, da Generalen vilde rejse fra London med et privat Skib.

D. 1ste Janv. 1815 lettede vi fra Portsmout og gik under Sejls – vi glædede os alle meget at komme snart i Varmen – nu havde vi tilbagelagt 300 Mil, men endnu 1200 tilbage. D. 10. Janvar begyndte Varmen betydelig at tage til. Vi saa en stor Mængde Hajer og flyvende Fiske. D. 22. passerede vi Tropicus – Heden meget stærk. D. 4de Feb. mødte vi det første Skib, siden vi forlod England. D. 6te saa vi Land, vi passerede Øerne Antiqua, Guadeloupe, Eustatio, St. Christoph, Saba o. fl. saa nær, at vi kunde se de sorte Slaver arbejde paa Sukkerplantagerne. Alle de vestindiske Øer er forfærdelige klippefulde og have et smukt romantisk Udseende. Kl. 7 kastede vi Bak uden for St. Croix, Kl. 11 kastede vi Anker ved Christiansstæd. Vi erfarede nu [at vi] trods vort lange Ophold i England først vare komne til Vestindien, det engelske Flag vajede paa Fortet. Officererne fik Tilladelse af den engelske Generalmajor RAMSAY at gaa i Land, men vore Soldater for det første ej.

Vi gik altsaa i Land, hilste paa General RAMSAY og bleve samtlige inviterede at spise ved hans Taffel, her spiste vi i Selskab med mange af de engelske Officerer omtrent 25 i Tallet, adskillige vakre Mennesker. Vi bleve forcerede til at drikke en Mængde Madera Vin, saa at vi bleve alle fulde saavel engelske som danske. Da vi gik i Land paa Toldboden i vor sølvbeslagen Mundering, blev vi ført i Triumph gennem hele Byen med Skrig og Hurraraab, de kastede sig i Jorden og kyssede det Støv vi betraadte, – et Bevis paa at de Danske vare velkomne. D. 22de fik vore Soldater først Tilladelse at komme i Land efter at have været paa Skibet næsten i 4 Maaneder og blev dem anvist Værelser af General RAMSAY. D. 26. ankom General OXHOLM fra England, han blev modtaget med kgl. Æresbevisning. 21 Kanonskud modtog ham fra Fortet – og en engelsk Æresvagt, commanderet af en Capitain af de Engelske, modtog ham ved Toldboden med flyvende Faner og klingende Spil. – D. 4. Marts ankom Transportskibet Europa med 2. Comp. – D. 7de fik Ordre med vort Compagni at embarqueres til St. Thomas. D. 8de om Morgenen kom vi i Land paa St. Thomas, Mandskabet indquarteret i Cassernen. – Vi spiste til Taffels adskillige Gange hos General MACLEAN, engelsk Gouverneur paa Øen. Heden er større paa St. Thomas end paa St. Croix, da Byen ligger i en dyb Dal indhegnet af Klipper paa alle Kanter – derfor anses St. Thomas for den

usundeste af alle vestindiske Øer. De Engelske have mistet 24 Officerer og et helt Regiment paa St. Thomas og St. Jean, 27 Officerer og 600 Mand paa St. Croix. – Vi har allerede mistet 6 Mand paa St. Thomas siden vor Ankomst. – Jeg befinder mig vel og har den samme Lykke som paa St. Croix at være vel antagen i de mest ansete Familier paa Øen. – Jeg spiser bestandig ude i Selskab, – 3 à 4 Retter Mad til Frokost, og 10 à 12 Retter til Middag og saa megen Madera og Rihnsk Vin som jeg lyster. Kl. 5 staar jeg op og tager mig en Ridetur, Kl. 11 spiser jeg Frokost, Kl. 5 Middagsmad – Aftensmad spises aldrig her, Kl. 9 gaar man til Sengs. – D. 1ste April blev St. Croix overgivet med de Ceremonier, som ere anførte i Udtoget af St. Croix Avis. Den 15de Apr. blev St. Thomas overgivet, hvorfor jeg sender dens Avis. – Jeg sidder ganske nøgen og skriver dette Brev og dog sveder jeg noget forfærdeligt; forresten lever jeg et meget munter Liv og Climatet generer mig ej. – D. 20de følte vi Rystelse af et stærkt Jordskjælv. –

I Fald De er bekendt med min Tante SUSANNE SCHMIDT, nuværende Mad.me SAABYE, da hav den Godhed at hils hende saa flittig, at lad læse Brevet, ifald hun lyster. Jeg maa og bede gode Oncle at sende min Broder ERICH dette Brev til Laans tillige med Aviserne, da jeg ej faar Tid med denne Lejlighed at skrive ham til. Hils de Officerer i Aarhus, som kjender mig, og fortæl dem jeg lever vel. –

Inderlig skulde det glæde mig at høre fra gode Oncle – imidlertid lever jeg i Haabet, at De med dyrebare Familie befinder dem vel. – Mine bedste Hilsener til Deres gode Kone og Jomfru CLAUSEN samt min lille Søster TRINE!

i Hast – bedes undskyldt. –

Deres stedse hengivne
JENS SEIDELIN.

† 8/12 eller 16/12 1823 i Vestindien.

Ugift.

c. ERICH SEIDELIN, * 1/2 1795 i Arrild om Aftenen Kl. 19¼, hjemmedøbt 2/2 af sin Fader, i Kirken 12/3. Hans 5 Faddere se S. 1146. Han blev konfirmeret i Aalborg 1809 (ifølge Kbg. ved Vielsen).

Efter at have tjent i flere Aar hos forskellige juridiske Embedsmænd blev han 26/10 1814 exam. jur. (bekv., vel). I 1½ Aar var han Fuldmægtig ved Elbo m. fl. Herreders Kontor i Fredericia, blev 20/1 1815 Prøveprokurator ved Fredericia Bytingsret og 14/5 1816 ved samtlige Retter i Vejle Amt, 17/9 1817 Prokurator ved alle Underretter i Ribe Stift, kun 22 Aar gammel; den 9. s. M. fik han Myndighedsbevilling.

ERICH SEIDELIN var i en lang Aarrække *Prokurator i Fredericia*, hvor han ved Skøde 1/6 1824 købte Gaarden MNr 359 (senere MNr 259 a) paa den nordlige Side af Danmarksgade, paa Hjørnet af Vendersgade, af Dødsboet efter Købmand CHRISTIAN THEODOR THOMSEN (1778–1821, yngste Broder til ELISABETH CATHRINE THOMSEN S. 1028), hvis Bedstefader havde bygget den.⁶⁹ Prokurator SEIDELINS Hus med to Lindetræer foran og en pyntelig Midterkvist ses paa CHRISTIAN OLAVIUS ZEUTHENS Maleri fra 1850 (paa Frederiksborg), »Parti af Vendersgade i Fredericia under Bombardementet 1849« (gengivet i ERIK LUND: Fredericia 1650–1950, 70 ff.). Samtidig købte SEIDELIN i 1822 Gaarden MNr 291 i Vestergade, som senere – i 1870erne under den ældste Søn – indgik i Fredericia Tæppefabrik (MNr 286–291).

Prokurator ERICH SEIDELIN var 3/11 1834–Januar 1841 Deputeret⁷⁰ for Vejle, Fredericia og Kolding til Stænderforsamlingen i Viborg, hvor han mødte 1836–40, han blev *Kancelliraad* 6/10 1853 og var 1855–58 Raadmand i Fredericia.

† 23/8 1862 i Fredericia af Brystvattersot, begr. 28/8 (Trin. Kbg.).

Enken meddelte Dødsfaldet i Avisen 28/8:

»At min elskede Mand, Cancelliraad, Procurator ERIK SEIDELIN, efter en langvarig Sygdom imorges er afgaaet ved Døden, 67 Aar gammel, bringer jeg herved til deeltagende Slægts og hans mange Venners Kundskab.

Fredericia, den 23de August 1862.

KIRSTINE SEIDELIN,
født SØEBORG.«

Ifølge Ægteparrets Deklaration af 13/2 1851 skulde den længstlevende sidde i uskiftet Bo, og de 2 Døtre gaa i lige Arv med deres Brødre. Boets Værdi angaves til 2,000 Rd.

~ 19/2 1823 i Huset i Fredericia (Mich.) KIRSTINE (ved Daaben KIRSTEN) BANG SØEBORG, * 4/2 1802 i Nøvling Sogn NV for Herning, hjd. 5/2, i Nøvling Kirke 2/4, Datter af Sognepræst ANDREAS SØEBORG (* 1760 i Kolding, Student sst. 1780, 1781 Observator paa Rundetaarn, 1/4 1786 første Observator sst., 6. s. M. cand. theol., 1796

Sognepræst i Nøvling og Sinding Sogne, ordineret 9/8 eller 10/8⁷¹ i Ribe, indsat 4/9, 10/7 1801 Sognepræst i Byrum, Vesterø og Hals paa Læsø, † 1817) og Hustru MAREN OLSEN (* 1773 i Fredericia, ~ 1799, † 1863 i Fredericia).

KIRSTINE SØEBORG er formentlig døbt af sin Faders Efterfølger CHRISTIAN AUGUST SCHMIDT, der 19/12 1801 blev indsat som Sognepræst i Nøvling. Blandt hendes 5 Brødre er HALVOR SØEBORG, der fra 1837 boede i Fredericia, først som Lærer, siden som Kateket, indtil han 1851 blev Sognepræst i Klovborg; han var opkaldt efter sin Farbroder, der var Universitetspedel i København, og efter hvem KIRSTINE SEIDELIN 1842 arvede godt 38 Rd. (S. 802 f.).

Kancelliraadinde K. SEIDELIN boede fra c. 1865 i Skindergade 34^{II} i København, i Soldins Stiftelse (oprettet 1845 til Bolig for uformuende og aldrende Enker eller ugifte Fruentimmer af Middel- eller Borgerstand mod en ringe Leje eller uden Betaling); her boede ogsaa 3 af hendes Børn.

Som Enke ejede hun Gaarden i Danmarksgade i Fredericia, som hendes Arvinger 19/7 1876 solgte til Købmand FRITZ DUUS; fra 1919 var Ejeren A/S Fritz Duus. Fra 19/7 1876–6/6 1887 havde Døtrene JULIE og MARIE hver sin Prioritet paa 6,000 Kr. staaende i Gaarden.

† 6/6 1870 i København af Hjertesygdom, bisat 12/6 Kl. 12½ i Vor Frue Kirke.

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 10/6:

»At vor kjære Moder KIRSTINE BANG SEIDELIN, født SØEBORG, Enke efter Cancelliraad og Procurator SEIDELIN i Fredericia, anden Pintsedag er afgaaet ved Døden, bekendtgjøres herved paa egne og Sødskendes Vegne.

A. P. SEIDELIN,
Overretsprocurator.

Bisættelsen finder Sted i Frue Kirke Søndagen den 12te ds. Kl. 12½.«

Boet overtoges af de 5 Børn. I 1 % Arveafgift betales 72 Rd.

5 Børn: S. 1559–1567.

d. MATHIAS SEIDELIN, * 10/1 1797 i Arrild om Formiddagen Kl. 11, hjemmedøbt samme Eftermiddag, i Kirken 7/3. Hans 5 Faddere se S. 1146.

MATHIAS SEIDELIN (ved Daaben MATHIS) skal først have været Møllersvend; derefter var han fra 1834 til sin Død 1848 *Klasselotterikollektør* i København, hvor han fra senest 1834 til sin Død boede ugift i Dronningens Tværgade 26 (MNr 356) i Stueetagen sammen med Husets Ejer, den 21 Aar ældre Enke, Talloetterikollektrice METTE MARIE CHRISTINE DYHR, f. AISTRUP, Enke efter Klasse- og Talloetterikollektør CHRISTEN DYHR, efter hvem hun sad i uskiftet Bo efter deres Testamente 17/1 1814, kgl. konf. 20/7 1826, da de ingen Børn havde. Huset, der 1834 og 40 husede 27 Personer, bestod af Stuen, 1. Sal og 2. Sal samt (Kælder og) »Bagstuen, 1. Bagsal og 2. Bagsal«. I Stuen boede Madame DYHR, M. SEIDELIN, deres Tjenestepige ANE DORTHEA ROSETSKY samt i 1834 Madame DYHRS Plejedatter, den 22aarige, ugifte EMMA CAROLINE PIO.

Efter at CHRISTEN DYHR var død 14/7 1826 af Nervesvaghed paa Frederiks Hospital, 67 Aar gammel, begravet 19/7 paa Assistens Kirkegaard (Helligaands Kbg.), blev hans Enke boende et Par Aar i Store Regnegade (MNr 196, senere Husnr. 16), hvorefter hun ved Skøde 28/12 1829, læst 1/2 1830, af Snedkermester W. J. EWERS købte Huset Dronningens Tværgade 26 og af sin Lavværge MATHIAS SEIDELIN 3/1 1830 laante 1750 Rbd. Sølv mod Pant i Huset næstefter 4850 Rbd. Sølv af offentlige Midler, hvoriblandt 2000 Rbd. Sølv fra Det kongelige Missionskollegium.

MATHIAS SEIDELIN blev 1/2 1834 ansat som *Klasselotterikollektør*, hvorom han fortæller i et Brev til sin Broder CARL i Ebeltoft: »Du har vel allerede seet af de Berlingske Tidende, at jeg er ansat som Classelotteri Collecteur. Grunden hvorfor jeg søgte paa at erholde samme var for i Fremtiden lettere at faa Talloetteriet; ved Classelotteriet er der ikke noget at fortjene, ikke heller at bestille.«

Den 9/4 1836 oprettede MATHIAS SEIDELIN og Madame CHRISTINE DYHR et Testamente, notar. att. s. D., ifølge hvilket den længstlevende skulde beholde den Afdødes Bo uden Krav fra dennes Arvinger; hvis hun døde før ham (hun døde i 1848, ½ Aar før SEIDELIN), skulde hendes Broder Bødkersvend JENS JØRGENSEN AISTRUP († 26/2 1842 som Enke-mand, 68 Aar gammel, af Blæresygdom, begravet 4/3 (Trinit. Kbg.)) nyde Renterne af 1000 Rbd. til

sin Død, hvorefter de 500 Rbd. skulde tilfalde hendes Brodersøn Malersvend JOHAN AISTRUP († 21/9 1838, 34 Aar gammel, som Patient i Almindelig Hospital, Søn af afdøde Murer JOHANNES AISTRUP og BIRTHE KALL) og de andre 500 tilfalde MATHIAS SEIDELIN eller hans Arvinger. Endvidere testamenterede Madame DYHR 300 Rbd. Sølv til sin Tjenestepige DORTHEA ROSETSKY (* c. 1800 i København), saafremt hun forblev i Tjenesten til hendes Død. Skulde SEIDELIN dø før Madame DYHR, skulde 500 Rbd. udbetales til hans Broder PEDER SEIDELIN († 1849).

Den 10/3 1848 blev M. SEIDELIN af Københavns Magistrat beskikket som Værge for SOPHIE SCHULE og HENRIETTE CAROLINE STEENBERG f. SCHULE, og samtidig modtog han Fuldmagt fra sine Brødre ERICH og CARL SEIDELIN til at varetage deres Interesser under Skiftet i København efter deres Faders Halvbroder Pastor emer. CHR. MICH. ASPACH og dennes Enke ANNE JUUL CLAUSEN (S. 776).

Den 18/4 1848 døde Madame DYHR, 73 Aar gammel, af Hjernebetændelse i Dronningens Tværgade 26, begravet 24/4 paa Assistens Kirkegaard Litra S Nr. 80 (Helligaands Kbg.), og efter Testamentet fra 1836 overtog MATHIAS SEIDELIN hendes Bo incl. Ejendommen samt udbetalte DORTHEA ROSETSKY 300 Rbd. Kort før sin Død havde hun ved Overenskomst overdraget SEIDELIN at forestaa Talloetterikollektionen Nr. 10.

Kun et halvt Aar efter døde MATHIAS SEIDELIN efter mindst en Uges Sygdom; kun 2 Dage før sin Død underskrev han med rystende Haand – »endskønt syg og sengeliggende, dog ved fuldkomne Sindskræfter« – i sit Hjem 9/10 sit Testamente, not. att. s. D., ved hvilket han som executores testamenti indsatte Sekretær ALBERT PETER BARTHOLIN HAGEN i Ny Kongensgade 3 (MNr 235) og Kopist i Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet (1848: Finansministeriet) CARSTEN HENRIK MOSSIN i Bredgade 27 (MNr 193).

† 11/10 1848 i Frederiks Hospital »af Forhærdelse«, begravet 15/10 paa Assistens Kirkegaard »i Collecteur DYHRS Ejendomsgravsted Nr. 80 Litra S« (Helligaands Kirkebog).

Boets Værdi opgjordes til ikke mindre end 31,298 Rbd. 1 Mk. 14 Sk. Løsøret solgtes ved Auktion

22/11 for 552 Rbd. 4 Mk. 10 Sk., og Huset i Dronningens Tværgade solgtes ved 4. Auktion 19/2 1849 til Silke- og Klædehandler FREDERIK EDVARD KJEDERUP (* c. 1816 i København) for 10,610 Rbd. r. S., hvoraf 4050 stod som 1. og 2. Prioriteter. I aarlig Husleje modtog SEIDELIN fra sine 6 Lejere 658 Rbd. (Paa 1. Sal i Baghuset boede en Mad. SCHULE).

Udgifterne opgjordes til ialt 18,121 Rbd. 1 Mk. 6 Sk. I Lægehonorar betaltes 100 Rbd. til Overlæge A. H. FRELS, Store Kongensgade 83^{II} (MNr 66), »i Sygdomstilfælde og i Særdeleshed for det nu forløbne Aar« og 30 Rbd. til Professor S. M. TRIER paa Frederiks Hospital for Lægebesøg og Konsultationer i SEIDELINS sidste Sygdom. Der betaltes 8 Rbd. til den, der havde vaaget ved ham i hans Sygdom i 8 Dage og 8 Nætter, og 2 Rbd. 4 Mk. til den, der havde gaaet til Haande i Huset i 8 Dage. For Begravelsen betaltes 68 Rbd. 5 Mk. 6 Sk.

MATHIAS SEIDELINS Testamente, ved hvilket han disponerede over 14,100 Rbd., indledes i § 1 med: »Jeg ønsker en hæderlig og anstændig Begravelse i det i § 2 omtalte Gravsted. § 2. Da jeg har lovet afdøde Madame M. C. DYHR f. AISTRUP, hvis Efterladenskab jeg har arvet, at drage Omsorg for, at Gravstedet paa Helliggeistes gamle Assistents Kirkegaard uden Nørreport paa Linien Litr. S. Nr. 80 skal blive forsvarligen vedligeholdt,« testamenterede han 200 Rbd. til Københavns Magistrat til Gravstedets Vedligeholdelse i 100 Aar (Graver F. STRIBOLT modtog 3 Rbd. for Vedligeholdelsen i 1848). Endvidere testamenterede han 500 Rbd. til ADELHEID KIRSTINE HOLM (* 19/9 1840 paa Christianshavn, døbt 16/10 i Vor Frelsers Kirke, Datter af cand. phil., i 1848 Skolelærer i Alkestrup i Sædder Sogn JOHAN VILHELM HOLM og EMMA CAROLINE FRANCISCA PIO; Forældrene skulde oppebære Renterne til Datterens 18. Aar), en aarlig Livrente af 100 Rbd. til Pigen DORTHEA ROSETSKY, »der i en lang Aarrække har tjent afd. Mad. DYHR og nu tjener mig«, og 200 Rbd. i aarlig Rente til hans Søster ANNE ELISABETH DUPONT. »Skulde min sindssvage Broder PEDER SEIDELIN [† 1849] overleve min Søster [† 1875], faar han efter hendes Død i aarlig Rente 100 Rbd.«

Endelig bestemte MATHIAS SEIDELIN i Testamen-

tet: »Den Del af Boets Beholdning, der herefter bliver tilovers, efter at Skiftet er betalt, indbetales ligeledes til Københavns Overformynderi. Renten skal, saafremt der ved min Død eksisterer her i Staden et Asylselskab, tilfalde dettes Direktion at anvende til Gavn og Nytte for de Asylere for smaa Børn, som hører under sammes specielle Bestyrelse. Naar Selskabet i Tidens Løb maatte ophøre, tilfalder selve Kapitalen Børnene eller Descenderne af mine 2 Brødre Raadmand og Prokurator ERICH SEIDELIN i Fredericia og Prokurator CARL SEIDELIN i Ebeltoft«. Og endelig skulde de 2 Executores have hver 200 Rbd. for deres Ulejlighed.

Boets Overskud beløb sig til 13,177 Rbd. 8 Sk., bestaaende af 8,600 Rbd. i Nationalbanksaktier, beregnet til en Kapital af 13,158 Rbd., og kontant 19 Rbd. 8 Sk. De 8,600 Rbd. i Bankaktier indsattes i Overformynderiet som »Seidelins Legat« til Gavn for det 1835 stiftede Det Københavnske Asylselskab.

Ugift.

e. PEDER SEIDELIN, * 13/12 1798 i Arrild Kl. 1 om Natten, hjemmedøbt næste Søndag Middag den 16/12, i Kirken 7/3 1799. Hans 5 Faddere se S. 1146. Konfirmeret 25/4 1813 i Kettrup Kirke, hvor Sognepræst HALD, hos hvem han maaske har boet, var gift med hans Moster (S. 1290).

PEDER SEIDELIN, der var sindssyg, er formentlig den PEDER SEIDELIN, som 24/3 1819 blev indlagt i Sct. Hans Hospital for Melankoli og Sindsforvirring, og som Overlæge J. H. SEIDELIN udskrev c. 1/5 s. A., da han »nu er helbredet«. ⁷² (Se S. 1700).

I 1834 boede han i Birkerød hos sin Søster og Svoger DUPONT, hvor ogsaa hans Moder boede. Hos dem boede han dog ikke i 1840 og 45. I Birkerød boede han ogsaa i 1838, da hans beskikkede Værge Kromand POUL JØRGENSEN i Birkerød døde, hvorefter Postmester og Gæstgiver J. M. HVIDBERG af Hørsholm beskikkedes til Værge for ham. Sidst i 1840erne angives han atter at være Patient paa Sct. Hans Hospital.

† 22/5 1849 i Frederiksborg Daareanstalt af Af-sindighed, begr. 26/5 (Hillerød By og Frederiksborg Slotssogns Kbg.).

Ugift.

f. CARL SEIDELIN, * 19/10 1800 i Arrild, »om Natten Klokken henimod 12 slet imellem Søndagen og Mandagen, som var imellem den 19 og 20de Octobris«, hjemmedøbt Tirsdag Eftermiddag (21/10?), i Kirken 3/12. Hans 5 Faddere se S. 1146.

CARL SEIDELIN, hvis Fødselsdag i Reglen anføres som 20/10, tjente først i nogle Aar hos forskellige juridiske Embedsmænd, inden han 18/6 1819 blev exam. jur. (bekv., vel), hvorefter han var Fuldmægtig hos flere Retsbetjente, senest i 8 Aar hos By- og Herredsfoged J. C. W. STOCKFLETH i Ebeltoft, ved hvis Suspension⁷³ han 7/8 1829 »paa Grund af Omstændighederne og den fra Justitsraad STOCKFLETH modtagne Begiering« af Amtmand LORENTZ blev konstitueret i By- og Herredsfogedembedet, som han bestyrede i 3 Aar. (STOCKFLETH afskedigedes 9/12 1831, hans Efterfølger udnævntes 30/3 1832). Den 28/1 1832 blev CARL SEIDELIN Prøveprokurator ved Retterne i Randers Amt med Forpligtelse til at have Bopæl i Ebeltoft og 4/6 1834 Prokurator ved samtlige Retter i Aarhus Stift med samme Bopælsforpligtelse. 1832 blev han tillige Overformynder og var 1832–62 Stempelpapirsforhandler. – Ebeltoft havde i 1834 907 Indbyggere, fordelt paa knap 200 Familier, som boede i 130 Huse; i 1870 boede der 1239 Mennesker. 1840 byggedes det nye Raadhus paa det store Torvs Vestside; fra Torvet afgaar Adelgade mod Nord.⁷⁴ I det gamle Raadhus paa Torvets Sydside, mellem Overgade og Nedergade (Juulsbakke), indrettedes Museum 1909; her findes et af den konstituerede By- og Herredsfoged CARL SEIDELIN 14/5 1832 udstedt Borgerskabsbrev for Malermester NIELS HANSEN, * 7/4 1801 i Helsingør, hvor han blev Svend 19/2 1822.

I Ebeltoft købte Prokurator SEIDELIN ved Skøde 29/12 1828, læst 30/8 1830, for 300 Rbd. Sølv et Hus,⁷⁵ vistnok paa 9 Fag, paa Adelgades østre Side (Grundtakst Nr. 38 og 39, senere 39) med Grund, Gaardsplads og Have, paa 3470 Kvadratalen, og ved Skøde af 20/9 1832, læst 22/10, købte han desuden af sin Svigermoder for 300 Rbd. Sølv Nabohuset⁷⁵ mod Syd, paa Torvets østre Side (Grundtakst 40 og 41, senere 40) paa 5 Fag Bindingsværk med 2 Kakkelovne, med Grund og Haveplads, paa 2270 Kvadratalen, samt alt hendes Løvsøre, mod at Svigermoderen, der havde købt Huset 2/9 1830 (læst 3/10

1831), fortsat skulde have Ophold i Huset til sin Død, og at Svigersønnen skulde sørge for hendes Begravelse; Værdien af Løvsøret og Begravelsen skønnes til 100 Rbd. Sedler. Desuden købte han 24/5 1835, læst 2/5 1836, nogle Jorder af Htk. 3 Skp. 1 Fdk. 2 Alb.

Længe efter hans og hans Enkes Død solgte deres Arvinger Husene (Grundtakst 39 og 40, nu MNr 48 og 54a og b) til Datteren HENRIETTE EMILIE SEIDELIN.

† 12/11 1868 i Ebeltoft af Apoplexi, begravet 21/11.

Dødsfaldet meddeltes af Enken i Aarhus Stiftstidende 14/11:

»Det alvise Forsyn bortkaldte igaar min inderlig kjære Mand, Procurator CARL SEIDELIN, 68 Aar gammel.

Ebeltoft, den 13de Novbr. 1868.

KIRSTINE SEIDELIN,
født HANSEN.

Begravelsen finder Sted fra Kirken Løverdagen den 21de dennes, Kl. 12 Middag.«

~ 16/2 1828 i Huset i Ebeltoft ANNE KIRSTINE HANSEN, * 2/11 1802 i København (Vognmargergade da MNr 148), døbt 28/11 i Trinitatis Kirke, Datter af Snedkersvend JOHAN HENRICH HANSEN (* c. 1768 i Jylland, 23/6 1800 – 1812 Øltapper (Spækhøker) i København, 17/6 1812 Snedkerfrimester sst., 1800–17 ansat ved Københavns borgerlige Infanteri (Rosenborg Kompagni), fritaget paa Grund af Brystsygdom, † 14/9 1829 paa Frederiks Hospital i København af Koldbrand, begravet 18/9, boede da Vognmargergade MNr 86 (Trin. Kbg.) og Hustru ELSE KIRSTINE NIELSDATTER (* c. 1764, ~ Onsdag 10/5 1797 i Vor Frue Kirke, Kbh., boede sine sidste Aar hos Svigersønnen konst. Byfoged SEIDELIN i Ebeltoft, † 31/12 1836 sst., begravet 7/1 1837, efterladende sig 5 Børn).

Prokurator CARL SEIDELINS stod i et varmt Venkabsforhold til Fru SEIDELINS ældre Broder Snedkermester NIELS PETER HANSEN (døbt 3/11 1799 i Trinit. Kirke i Kbh.), der 1821 kom til Ebeltoft for at arbejde hos Snedker THOMAS MEINCKE, hvis Halvbroders Datter MARIE KIRSTINE SVENSTRUP han ægtede 27/3 1829; han blev i Ebeltoft til sin Død 27/2

1850. Hans Datterdatter HENRIETTE EMILIE SØRENSEN opkaldtes efter sin Moders Kusine, Prokurator CARL SEIDELINS Datter HENRIETTE EMILIE SEIDELIN (1831–1913), der boede i Ebeltoft.

Som Enke boede Fru SEIDELIN i 1870 som Ejer af et Hus i Adelgade i Ebeltoft sammen med sin nævnte Datter og sin Svigerinde Fru DUPONT.

† 1/4 1871 i Ebeltoft af Lungebetændelse, begravet 8/4.

Dødsfaldet meddeltes i Aarhus Stiftstidende 3/4:

»Vor inderlig kjære Moder og Svigermoder, ANE KIERSTINE, født HANSEN, Enke efter Procurator SEIDELIN heri Byen, hensov idag blidt og roligt efter 2 Dages Sygeleie, 68 Aar gl.

Dette meddeles fraværende Slægt og Venner af hendes efterlevende

Børn og Svigerbørn.

Ebeltoft, den 1ste April 1871.

Begravelsen finder Sted fra Kirken Løverdagen den 8de ds. Kl. 12.«

6 Børn: S. 1568–1571.

g. CATHRINE SEIDELIN, * 1/9 1802 i Arrild »om Morgenen Kl. 2½ slet«, hjemmedøbt af sin Fader »anden Dags Eftermiddag«, i Kirken 4/10. Hendes 5 Faddere se S. 1146.

† 20/8 1803 sst. »om Formiddagen Kl. 11 og fejlede 11 Dage i et Aar«, begravet 25/8.

h. MARIE SEIDELIN (Tvilling), * 29/7 1804 i Arrild om Aftenen Kl. 8¼, hjemmedøbt 30/7 af sin Fader, i Kirken 4/9. Hendes og Søsterens 6 Faddere se S. 1146.

† 28/3 1808 i København (Vognmagergade MNr 66, S. 1147) af Brystsyge, begravet 1/4 fra Trinitatis Kirke.

i. CATHRINE SEIDELIN (Tvilling), * 29/7 1804 i Arrild om Aftenen Kl. 8¾, døbt 4/9. Hendes og Søsterens 6 Faddere se S. 1146.

CATHRINE SEIDELIN, der blev faderløs knap 2 Aar gammel, blev som Barn vaccineret i København, men vendte snart tilbage til Jylland, idet hun allerede fra Barndommen blev Plejedatter hos sin Faders Halvbroder Sognepræst CHR. MICHAEL ASPACH (S. 776) i Vejlbjby, hvor hun blev konfirmeret 19/4 1819 og viet 1838. Efter Pastor ASPACH og hans Hustru ANNE JUUL CLAUSEN (hun boede ved sin Død 1848 hos

Plejedatteren og dennes Mand i København) opkaldte CATHRINE SEIDELIN 2 af sine Børn og arvede 1849 4,291 Rd. samt Plejemoderens Linned og Gangklæder (S. 1700).

Inden sin Vielse stod hun i Aarhus Domkirke Fadder for POULINE FLEISCHER⁷⁶ 1824, FRANTS CHRISTOPHER BULL⁷⁷ og NIELS MAGNUSSEN BERG SCHJERUP⁷⁸ 1831, THEODOR MARIUS AUGUST PETERSEN⁷⁹ 1834 og CARL LUDVIG HEINRICH SKABELUND⁸⁰ 1834/35.

Som Enke boede Fru CATHRINE GOSCH ifølge Københavns Vejviser 1851–53 Krystalgade 4 (MNr 76), 1854 Vesterbro MNr 44D1A, 1857 Frederiksberg Alle 5, 1863–78 Dannebrogsgade 17^{III}, 1879–83 Vesterbrogade 132^{III} i Sidebygningen og ved sin Død 1883 Valdemarsgade 37^I.

† 12/11 1883 i København (Valdemarsgade 37), begr. 17/11 Kl. 12 fra Kapellet paa Garnisons Kirkegaard (Garn. Kbg.).

Døtrene JULIE(!) og AMALIE GOSCH, der meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende, overtog Boet efter at have betalt Arveafgift med 87 Kr. 49 Øre.

~ 3/5 1838 i Vejlbjby Kirke ved Aarhus HENRIK GOSCH (HEINRICH v. GOSCH), * 2/5 1801 i Aarhus, døbt 19/7 i Domkirken, Søn af Premierløjtnant CHRISTIAN GOSCH og Hustru CHRISTIANE SALOMO DOROTHEA NISSEN (~ 24/5 1797 i Huset i Aarhus (Vor Frue Kbg.)).

HENRIK GOSCH var 1838–39 Premierløjtnant ved Prins CHRISTIANS (CHRISTIAN FREDERIKS) Regiment, 1840–42 *Kaptajn* ved KONGENS Regiment, og boede i disse 5 Aar paa 4. Etage i Sølvgades Kaserne; 1843–49 var han Kaptajn i 6. Linieinfanteribatalion, boede 1843–48 Fiolstræde 17 eller 19 (MNr 215) paa 2. Sal og 1848 og ved sin Død Store Strandstræde 14 (MNr 81). Blev 13/2 1848 *Ridder af Dannebrog*.

† 15/3 1849 i København af Tæringsfeber, begr. 21/3 paa Garnisons Kgd. (Garn. Kbg.).

4 Børn.⁸¹

j. GEORG HENRICH MOSSIN SEIDELIN, * 23/5 1806 i Arrild Præstegaard, en Maaned efter Faderens Død, hjemmedøbt 26/5, i Kirken 8/6. Hans 5 Faddere se S. 1146.

† 23/5 1807 (hvor?).

STYRMAND POUL GEORG MAXIMILIAN SEIDELINS SØN

(Se S. 1150 og 691).

POUL CHRISTIAN SEIDELIN POULSEN, * 7/4 1852 i Middelfart, døbt 27/6, konfirmeret 30/9 1866 sst. – Om hans Moder se S. 691.

CHRISTIAN POULSEN var 1874 paa Hindsgavl, 1879 og 81 Sømand i Middelfart, 1883 Arbejdsmand i Odense, 1885 Vand- og Gasarbejder sst. (Søndergade 16), 1888–1901 Fiskehandler i Odense (1888–91 Nørrebro 4 Bb¹, 1891–97 Staalstræde 3¹, 1897–1901 Skulkenborg 34st, hvilket Hus han selv ejede). 1901 boede han som Fabriksarbejder paa Kabelfabrikken i det ogsaa af ham selv ejede Hus Banegaardsvej (MNr 9x) i Middelfart, hvor han snart efter blev Cigarhandler.

† 30/5 1906 i Middelfart, begr. 2/6. Efterlod sig intet til sine 4 Børn.

~ 27/12 1879 i Haarslev Kirke ANDREA MARIE CHRISTENSEN, * 2/1 1851 i Staurby, Vejlbysogn, Datter af Husmand CHRISTEN JOHANSEN, senere paa Ejlskov Hede, og KAREN RASMUSSEN. Konfirmeret 23/4 1865 i Haarslev Kirke.

† 9/7 1903 i Middelfart, begravet 15/7.

Enkemanden sad i uskiftet Bo med 1 myndigt og 3 mindreaarige Børn.

5 Børn: S. 1572.

NIENDE SLÆGTLED

AMTSFORVALTER OG GENERALDECISOR, KONFERENSRAAD
LUDVIG CHRISTIAN BRINCK-SEIDELINS 9 BØRN
MED MARIE ELISABETH KRAG

(Se S. 1369 og 1374).

- a. CHRISTIANE KIRSTINE HENRIETTE BRINCK-SEIDELIN, * 4/10 1815(?) i København, døbt hvor? konfirmeret hvor?
† 17/6 1899 paa Frederiksberg (Gammel Kongevej 88), begr. 21/6 paa Frederiksberg Kgd. af Provst GLAHN.
~ 14/5 1842 i Hjørring Kirke PETRUS KABELL, * 19/9 1811 i Skyum Præstegaard, hjemmedøbt s. D., Søn af Provst SØREN KABELL (* 1771, 1799 Kapellan i Thisted, 1810 Sognepræst i Skyum, 1824–50 Provst i Hjørring, R. af Dbg. 1849, † 1854) og NICOLETTE ANDRIETTE TOFT (* 1778, ~ 1800, † 1850, 8 Børn).
Student Aalborg 1830, cand. theol. 1836, Adjunkt 1837 i Horsens, 1838 i Aarhus, 1848 Sognepræst i Vejlbj og Homø, 1857–83 i Nestelsø og Mogenstrup, boede derefter i København.
† 27/6 1899 i Hjemmet paa Frederiksberg, Gammel Kongevej 88st., af Alderdom, begr. 4/7 paa Frederiksberg Kgd. af Provst GLAHN.
7 Børn (se S. 1575).
- b. MARIANE MAGDALENE CLAUSINE BRINCK-SEIDELIN, * 8/5 1817 i Hjørring, hjd. 2/7, i K. 10/8.
Var 16/2 1870 – 16/4 1884 Patron for Elers' Kollegium.
† 16/4 1884 i København (Slotsholmsgade 12) af Galdesten og Leversygdom, begr. 23/4 Kl. 13 paa Solbjerg Kgd. (Vor Frelser's Kbg.).
~ 15/4 1845 i Hjørring Kirke ERNST EMIL ROSENØRN, * 7/11 1810 paa Benzonslund ved Holbæk. Stud. 1830 Herlufsholm, 1838 cand. jur.,
- 1841–65 Medejer og 1865–72 Eneejer af Voergaard i Vendsyssel, 1855–71 af Østergaard i Salling. Flyttede 1846 til Frederiksberg.
Medlem af Folketinget 1855–64 og 1866–69, af Rigsraadet 1861–63 og af Landstinget 1879–94. Kultusminister 22/9 1869 – 28/5 1870. Direktør for Landbohøjskolen 1862–69 og 1870–72, Overpræsident i Kbh. 1870–83, Kurator for Vemmetofte Kloster 1869–94 og for Vallø Stift 1875–93.
Kammerjunker 1841, Kammerherre 1862, Gehejmekonferensraad 1883. R 1867, DM 1870, K 1872, SK 1878, FMG 1890. Boede i Kbh.
† 7/8 1894 paa Villa Bona i Hillerød, Møllestræde 58C, af Apoplexi, begr. 21/8 Kl. 12 fra Skt. Matthæus Kirke paa Solbjerg Kgd. af Pastor LEVINSSEN.
Ingen Børn. 1 Adoptivdatter.
- c. HANS DIDRIK BRINCK-SEIDELIN, * 27/11 1818 i Hjørring, hjd. 29/11, i K. 23/5 1819.
† 18/7 1819 sst., begr. 21/7.
- d. SOPHIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN, * 10/12 1819 sst., hjd. 12/12, i Kirken 11/6 1820. (Ved Daaben ELISABETH SOPHIE).
Konventualinde i Vemmetofte Kloster.
Hun boede i mange Aar i København sammen med sin yngre Søster. I Vejviseren nævnes Konventualinderne (eller Frøknerne) S. E. og M. E. BRINCK-SEIDELIN fra 1876: Gammel Kongevej 137A^{st.}, 1877–87 Gammel Kongevej 147st., 1888 Rathsacksvej 1st. og Skt. Knudsvej 3.
† 20/6 1888 paa Frederiksberg, i Hjemmet Skt. Knudsvej 3ⁱ, begr. 26/6 paa Solbjerg Kgd.
Hun oprettede 26/11 1887 Testamente, til Ekse-

kutor af hvilket hun indsatte sin Broder Assessor FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, efter hvis Død i Juni 1891 Ekspeditionssekretær i Finansministeriet J. A. SPÆRCK fik Eksekutorbevilling 21/7 s. A. Boets Indtægt opgjordes til 24,960 Kr. 61 Øre, nemlig 12,927 Kr. 61 Øre i Kontanter, og hendes Løsøre og Effekter vurderedes til 12,033 Kr. For hendes Begravelse betales 394 Kr. 90 Øre, i ½ Aars Husleje 212 Kr. 50 Øre (den aarlige Husleje var 850 Kr., hvoraf Søsteren betalte Halvdelen), og Boets Behandling beløb sig til 384 Kr.

Af Beholdningen paa 23,850 Kr. 86 Øre udbetaltes først ifølge Testamentet 3 Legater, nemlig 200 Kr. til hendes Tjenestepige LAURA CHRISTINE NIELSEN, 1000 Kr. til Frk. OTTILIE BARTHOLINE KIRSTINE FRISCH (* 14/9 1861 i Aarhus, hjd. 26/6 1862, i Vor Frue Kirke 22/3 1863, Datter af fhv. Møller EMIL FERDINAND FRISCH og Hustru STINE EEGHOLM) og 3000 Kr. til hendes Søsterdatters Datter MARIE ELISABETH BENTHIN (* 31/5 1881, Datter af Forpagter SØREN NIKOLAJ BENTHIN og Hustru CHRISTIANE KABELL).

Som Universalarvinger til »alt hvad jeg iøvrigt efterlader mig« indsatte den Afdøde sin Broder JOHAN BRINCK-SEIDELIN og sin afdøde Broder VILHELM 3 Sønner, der hver skal arve en Fjerdepart, der skal indsættes i Overformynderiet til Rentenydelse for dem, saa længe de lever; ved Dødsfald tilfalder den paagældendes Kapital de øvrige. Da den mellemste Brodersøn var død 4/6 1889 i Liverpool, tilfaldt Arven paa 19,068 Kr. 86 Øre JOHAN BRINCK-SEIDELIN og Brodersønnerne LUDVIG og stud. jur. J. E. E. BRINCK-SEIDELIN med 6,356 Kr. 29 Øre til hver, hvoraf de hver fik udbetalt 723 Kr. 17 Øre, medens Resten sattes i Overformynderiet. Arvingerne bestemte, at næsten alle den Afdødes Møbler og andre Effekter skulde forblive i Søsterens Besiddelse, da de 2 Søstre i Fællesskab havde arvet det fra deres Forældre; dog købte en af Arvingerne de efterladte 70 Bind Bøger til Vurderingssummen, 30 Kr.¹

Ugift.

e. HANS BRINCK-SEIDELIN, * 8/7 1821 i Hjørring, hjd. 10/7, i Kirken 4/6 1822.

Han gik i Aalborg Latinskole, senere i Borgerdydsskolen paa Christianshavn og paa Landbohøj-

skolen, hvorefter han lærte Landvæsen paa Vemmetofte hos sin senere Svigerfader Forpagter HERTEL.

Herefter blev han *Forpagter* af Vemmetofte, hvor hans 5 Børn fødtes 1850–54, og var herefter i mange Aar fra c. 1860 til sin Død 1902 *Ejer af Mørkhøjgaard* i Gladsaxe Sogn og af Pilegaard (31 Tdr. Htk.) i Nabosognet Herlev. Han var *Besidder af Det Brinck-Seidelinske Fideikommis* 1865 (91,000 Rd.) – 1902 (182,000 Kr.) og havde Belæggelsesretten til 10 Senge i Vartov Hospital (S. 183 f.).

Han boede dels paa Mørkhøjgaard, dels i sine forskellige Lejligheder i København. I København boede Proprietær H. BRINCK-SEIDELIN 1859 Gammele Kongevej MNr 50o (Husnr. 136 og 138), 1868 Vesterbrogade 94st, 1869–75 Vesterbrogade 36^l, 1875–77 Dannebrogsgade 2^l, 1878–79 Vesterbrogade 94st og 1880–98 Vesterbrogade 94^{ll}, sine sidste Aar 1899–1902 Vesterbrogade 125^l.

Om Fideikommissbesidder HANS BRINCK-SEIDELIN til Mørkhøjgaard har hans Husbestyrerinde gennem 18½ Aar (1884–1902), Frk. ALEXANDRA PETERSEN PAASKE,² bl. a. fortalt:

I Hjemmet i Hjørring blev der holdt Huslærer til de 4 Sønner, men senere sendtes de til Aalborg Latinskole. HANS længtes saa usigeligt efter sin Moder, at han flygtede hjem, men blev straks sendt tilbage til Aalborg. Da FREDERIK skulde til København, kom HANS med og blev sat i Borgerdydskolen paa Christianshavn (1893: Vestre Borgerdydskole, Helgolandsgade 6); han kom i Huset hos Skolens Rektor N. B. KRARUP († 1842), hvad han ikke var saa henrykt for, da der var lidt knebent med Maden. Hans bedste Glæde var at besøge sin Onkel AUGUST (S. 1377); medens Farbroderen lavede The, løb HANS ned og hentede Fløde og Brød. At Onkel AUGUST havde været saa god imod ham, glemte han aldrig; da han fik Fideikommisset, gav han ham 1200 Kr. om Aaret.

Efter at have boet nogle Aar i sin Ungdom i København, hvor han gik paa Landbohøjskolen, kom HANS BRINCK-SEIDELIN til Vemmetofte og lærte Landvæsen hos Forpagter HERTEL, hvis Datter Frk. CHARLOTTE han siden blev gift med. Senere fik han Gaarden i Forpagtning i 7 Aar; her holdt han meget af at bo; han gik meget paa Jagt, men destoværre fik han i de unge Aar en Gnist fra en Cigar i Øjet, og da Lægerne ikke var saa dygtige dengang, endte det med, at han mistede Synet.

Han købte Mørkhøjgaard og Pilegaarden ved Herlev; her boede Familien saa paa Mørkhøjgaard; der var 3 Børn, LUDVIG, ELISABETH og CECILIE; Sønnen tog til København og gik i Skole, til Døtrene var der Lærerinde. Der

var kedeligt i Mørkhøj, saa Hr. BRINCK-SEIDELIN lejede Billesborg, hvor de boede om Sommeren; til sidst flyttede de til København, Vesterbrogade 94^{II} (til højre; til venstre boede Søsteren og Svogeren E. ROSENØRN), efter den Tids Regning en stor flot Lejlighed, Stald og Vognremise. Her blev holdt store flotte Baller og Selskaber, saa længe den unge Herre levede (S. 1577). Ridehest havde han og Frk. CECILIE ogsaa.

Fru BRINCK-SEIDELIN var meget svag. 3 Aar efter jeg var kommet i Huset, døde hun efter at have ligget hele Vinteren.

Hr. BRINCK-SEIDELIN havde en stor Kobesætning, gerne 100, mange fedede han, de blev sendt til England. Han kunde præcis vurdere en Kos Vægt, saa Kreaturhandlerne nede paa Kvægtorvet holdt mangt et Væddemaal med ham, men Hr. BRINCK-SEIDELINS passede altid; ligesaa kunde han kende en Ko, naar han havde set den engang. Der var en stor Kreaturhandler paa Vesterbro, hvor Hr. BRINCK-SEIDELIN gerne handlede, det var jo ikke alle Køer, der passede ham. Kom han en Maaned efter, og de trak en Ko frem, han havde set før, sagde han: lad den Ko blive i Stalden, den har jeg engang kasseret.

Hans Byg blev gerne solgt til Kongens Bryghus og Carlsberg, Havren, Halmet og Høet til de militære Heste. Saa var han gerne til Licitation, saa det var altid spændende, om han havde faaet gode Priser.

En flot Hestebesætning havde han ogsaa, engang havde han 4 dejlige hvide Heste, som laa med Skindbuxer paa om Natten, for at Benene ej skulde blive gule. PRINSEN AF HESSEN havde hørt derom, kom op for at ville købe dem, men de vare ham for dyre, saa der blev ingen Handel, senere havde Hr. BRINCK-SEIDELIN flotte Hannoveranere. En Tid lang kørte han med 4, kom flot kørende ind paa Væddeløbsbanen med 4, var paa Hat med FREDERIK DEN 8., som dengang var Kronprins. Han holdt meget af at komme i Det kgl. Theater, altid sad vi første Række 1ste Parket; han holdt af at se og høre HELMER spille paa Violin og saa at se HOLBERGS Comedier, særlig Jacob von Thybo; han gik aldrig i Sekondtheatrene, men engang fik jeg ham dog til at gaa i Casino og se Charleys Tante, og han morede sig, men FJELSTRUP spillede ogsaa saa fint og smukt Tanten. En Dag kom hans Døtre ud og fortalte, de havde været i National og set DAGMAR HANSEN, som der dengang var saa meget Tale om; da han hørte, de havde været der, sagde han: kan mine Døtre gaa der og se hende? »Ja, vi har været der med vore Mænd.« Da de vare gaaede, sagde han: ja saa kan vi da ogsaa gaa derhen.

Og saa Circus; der holdt han af at se de dejlige Heste, engang var der 70 inde paa en Gang, det var saa dejligt, han sov saa godt om Natten, hvad der ikke var hans stærke Side. Vandpantomimen holdt han ogsaa meget af at se og de dygtige Skoleryttere og Ryttersker.

Han elskede at køre, ofte kørte vi først paa Landet om

Morgenen Kl. 8, kom hjem ved 12–1 Tiden, hvilede saa og spiste Middag Kl. 4, saa ud at køre enten med en Droske eller Sporvogn, kørte til Valby, derfra til Amager; bagefter i Tivoli, ind i Concertsalen, han skulde gerne hen ved Pantomimetheatret, ja vi havde nok at gøre. I de sidste Aar holdt han ikke Kusk, da der var saa meget Vrøvl med dem, kørte saa selv med Ponnykøretøj, han lærte ogsaa mig at køre. En Tur ind gennem Byen, ind paa Amalienborgplads, hvor vi kørte en Tur rundt, derefter ud af Strandvejen, ind i Charlottenlund Skov; vi havde gerne et lille Glas Vin med; da jeg engang havde skænket Vinen op, vender Hr. BRINCK-SEIDELIN sig over mod Slottet, svinger sit Glas og siger: Skaal, Deres kongelige Højhed, og hvad ser vi, der staar KRONPRINSEN og svinger sin Hat, det han nok være vi fik travlt med at hilse.

Hr. BRINCK-SEIDELIN var en glimrende Vært, intet var for godt til hans Gæster. Han havde altid fine Vine. Han var en god Husbond, afholdt af sine Arbejdere. Formanden HANS GRØN havde 2 Smaafiger, som vare saa flinke til at luge Roer, men de havde saa meget Udslet (Kirtler). Hr. BRINCK-SEIDELIN sagde til dem: Kunne I ikke drikke noget Levertran, saa vi kunde faa et Par pæne Smaafiger. – Ja men Herre, det smager saa fælt. – Ja men naar jeg nu vil give jer noget fin Levertran, som ikke smager fælt, vil I saa drikke det; saa skal Du faa et Uhr til Din Confirmation (den ældste skulde nemlig snart konfirmeres), ja Du vil vel ogsaa gerne have et, Du lille. – Han havde ingen Ro paa sig, før vi kørte ind til URBAN JØRGENSEN i Gothersgade og købte 2 Uhre, som de fik den Søndag Hr. BRINCK-SEIDELIN døde Kl. 5.

Hr. BRINCK-SEIDELIN var en fin smuk gammel Herre, hans hvide Haar sad altid saa smukt, lidt bølget i Siderne; hjemme gik han med sort Fløjlsfrakke, som klædte ham saa godt. Fugle holdt han ogsaa af; engang havde han 27 Kanariefugle; der var særlig en, som var hans Yndling, en ægte Harzer; naar Hr. BRINCK-SEIDELIN var syg, lagde jeg ofte Fuglen hen i hans Haand, hvor den saa laa ganske rolig. Var der Indkvartering paa Gaarden, vilde han gerne gøre det saa godt for Soldaterne. Kom de vaade hjem om Aftenen, skulde de gerne have en god varm Kop Caffé til at styrke dem paa.

Vi havde en Pige PETRA, som var hos os 8 Aar. En Dag sagde han til hende: kan Du holde Liv i mig, til jeg bliver 80 Aar, skal Du faa 100 Kr., og paa Fødselsdagen om Morgenen fik hun en Bog lydende paa Beløbet. En Dag kom hun fornøjet og sagde: Trappekonen siger: man kan se, hvem der er den fineste Mand her i Huset, det er Hr. BRINCK, han hilser os, som var man den fineste Dame, selv om vi ligger og vadsker Trapper. Hvad der morede PETRA meget, var, naar Hr. BRINCK-SEIDELIN og jeg sang en Sang fra Rejsen til Kina; saa sang han saadan: aldrig, aldrig jeg forgætter disse Maaneklarinetter, aldrig glemmer jeg Sorrent. Det morede ham ogsaa at fortælle om Præsterne paa

Landet i gamle Dage; en af hans Præstehistorier: En Præst deroppe i Jylland var saa slem til at gaa ud om Aftenen og spille Kort. Saa maatte hans Pige hente ham med en Lygte om Aftenen. Præstekonen blev til sidst saa vred, saa hun gemte hans Buxer. Da han skulde hen i Kirken for at prædike, kunde han ikke finde dem. Da han stod paa Prædikestolen, sagde han med foldede Hænder: mine Medkristne, jeg ved en Ting, som I ikke ved, det er jeg har ingen Buxer; men I ved en Ting, som jeg ikke ved, og det er, om I vil give mig et Par. Saaledes kunde han mange pudsige Historier, og morsom var han, naar han fortalte dem. Han holdt meget af at spille Whist med oplagt Trumf og Lombre, men ikke for Gevinstens Skyld, ligesaa holdt han meget af at lægge Kabale.

Der skete saa mange Ildebrande paa Landet i de sidste Aar han levede, han sagde: det vilde være frygteligt, om jeg skulde opleve det paa Mørkhøjgaard. En Søndag sent om Aftenen kom en Mand ind fra Gaarden og fortalte mig, at Kostald, Hestestald og Lade og Lo vare brændte; jeg blev kold som Is ved Tanken om at sige det til Hr. BRINCK-SEIDELIN, men han tog det roligt, da han hørte, at ingen Mennesker var kommet til Skade. Dyrene havde Folkene faaet reddet. Hestene blev som vilde, da de kom ud af den brændende Stald, løb ud paa Landevejen, hvor de blev taget op af Bønderne i Mørkhøj, Brønshøj og Buddinge, alle kendte Hr. BRINCK-SEIDELINS Heste.

Hr. BRINCK-SEIDELIN havde haft saa megen Exem paa sine Hænder, saa vi altid maatte sørge for, der var kogt Vand, han kunde vaske sig i; det var han meget næn over, ingen maatte røre, saa hans Døtre sagde: Fader gav os helere Vin at vaske os i, end han nænner, vi maa bruge hans Vand.

I den sidste Levetid var han meget svag. En Dag kom Fru CECILIE ud, hvor han sad i sin Lænestol og saa frygtelig sløj ud; da hun gik derfra, tænkte hun: nu lever Fader ikke længe saa sløj han er; hun fortalte sin Svigerfader, hvad hun mente, hvilket ogsaa gjorde ham ondt. Men da hun var gaaet, og vi havde spist til Middag, vilde han ud at køre; jeg foreslog, vi skulde bestille en Vogn, nej han vilde selv køre, saa PETRA maatte hen hos Vognmanden. Da vi kom ind i Byen, hvem møder vi: Fru CILLE med Svigerfader, som sagde, da han saa Hr. BRINCK-SEIDELIN som Kusk: Din Fader maa dog ikke være syg, se der kommer han kørende og er selv Kusk.

Men det gik jo stadig ned af Bakke; den sidste Gang vi gik op af Trappen, sagde han: nu er det sidste Gang jeg gaar op af denne Trappe; det var det ogsaa. Den sidste Søndag han levede, sov han hele Dagen, døde Kl. 5, smuk var han i Døden, hans Ansigt saa fredeligt ud. Hvor var jeg bedrøvet over at have mistet min kære gamle Herre, som jeg havde været hos i 18½ Aar.

† 5/10 1902 i København (Vesterbrogade 125^I) af Aareforkalkning og Hjertesygdom, begr. 10/10 Kl. 12½ af Provst GLAHN paa Frederiksberg Kgd. (3. Afd. Nr. 528) (Krist Kirkes Kbg.).

De 2 Døtre Kommandørinde ELISABETH WITH, Lipkesgade 25^{IV}, og Fru CECILIE BERLÈME-NIX, Nørrebrogade 11^{III}, overtog Boet, efter at der i 1 % Arveafgift var betalt 1,912 Kr. 50 Øre.

~ 21/4 1849 i Vemmetofte Kirke CHARLOTTE SOFIE CHRISTIANE HERTEL, * 9/11 1823 paa Ledreborg, hjemmedøbt 11/1 1824, i Ledreborg Kirke 10/10 (Allerslev Kbg.), Datter af JOHAN PETER HERTEL (* 13/4 1794 i Lystrup, hjemmedøbt s. D., i Uvelse Kirke 28/5, Bestyrer af Torp Ladegaard i Horns Herred, 1820–26 Forpagter af Ledreborg, 1826–50 af Vemmetofte, 1850–59 Ejer af Petersborg ved Hillerød, † 4/12 1874 i Roskilde af Alderdomssvaghed, begr. 10/12 (Domsogn)) og Hustru CECILIE ANDREA ENGBERG (* 24/6 1785 i Kertinge, døbt 22/7 i Kølstrup Kirke, konf. 31/3 1799 i Nyborg, † 2/5 1881 i Roskilde af Alderdomssvaghed, næsten 96 Aar gl., begr. 9/5 (Domsogn)).

CHARLOTTE HERTEL³ var Nr. 6 af 10 Søsken, af hvilke skal nævnes:

1. AGATHE LOVISE HERTEL, * 1816, † 1902.
~ 1838 sin Faders Fætter AUGUST WOLFGANG HERTEL, * 1806, 1834 personel Kapellan i Vemmetofte, 1837 Kateket i Korsør, 1842 Sognepræst i Højbjerg mellem Viborg og Silkeborg, 1850 i Haarslev ved Skælskør, † 1872. 10 Børn.
4. HANS CHRISTIAN HERTEL, * 1820, cand. theol. 1846, Huslærer i Odense, Lærer i Kbh., 1851 Adjunkt i Frederiksborg, † 1904. 1 Adoptivdt.
5. HANSINE ANE KIRSTINE HERTEL, * 1822, † 1904 paa Frederiksborg.
~ 1844 CARL HENRIK JACOB JENSEN, * 1818, cand. jur. 1841, 1847–90 Proprietær til Hovedgaarden Fredsholm ved Nakskov, Medlem af Folketinget og af Maribo Amtsraad, 1873 R, † 1897 i Kbh.
Blandt deres 7 Børn er AXEL FREDERIK GOWERTZ JENSEN (* 1846, 1872–95 Ejer af Lyngdalsgaard), der 1872 ægtede den S. 1069 nævnte ANNA SOPHIE BIRGITTE BØGH.
7. EDLE CHRISTIANE SOFIE HERTEL, * 1825.
~ 1858 HANS JACOB KORNERUP, * 1826, 1853 Købmand i Roskilde (Ringstedgade 15, Hjørnet af

Bredgade), † 1902 i Neapel, begr. paa Graabrødre Kgd. i Roskilde. 5 Børn.

10. IDA SOPHIE HERTEL, * 1831, † 1920 i Kbh.

~ 1856 sin Halvfætter JØRGEN VALDEMAR TORBEN HERTEL, * 1831, 1855–66 Ejer af Store Ravnholt i Vendsyssel, flyttede 1864 til Kbh., 1866–89 Redaktør af »Ugeskrift for Landmænd« og 1866–74 af »Dansk Landbotidende«, var en anset Landøkonom, Justitsraad 1892, † 1896 paa Frederiksberg. 2 Børn.

† 5/4 1888 i København (Vesterbrogade 94^{II}) af Kræft i Underlivet, begravet 13/4 paa Solbjerg Kgd. (Frederiksberg Kbg.).

Enkemanden sad i uskiftet Bo.

5 Børn: S. 1575 ff.

f. FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, * 2/12 1822 i Hjørring, hjd. 8/12, i K. 2/8 1823; blandt hans Faddere var hans Faders Fader og Stedmoder.

Hans ældre Broder HANS' Husbestyrerinde Frk. A. PAASKE fortæller om ham: »Da det viste sig, at FREDERIK vilde faa en Pukkel, han var nemlig blevet tabt af sin Barnepige, blev han sendt til København, hvor han i mange Aar laa udstrakt i Orthopædisk Institut hos Dr. LANGGAARD paa Strandvejen. Han tog sin Studentereksamen herfra, blev senere Assessor.«

FREDERIK blev indlagt 13/11 1837 i Orthopædisk Institut, hvorfra han efter 4½ Aars Ophold blev udskrevet »i høi Grad forbedret«.

Orthopædisk Institut, den første ortopædiske Anstalt i Danmark, grundlagdes 7/10 1834 paa Store Tuborg ved Øresund Nord for København af den sindrige Mekaniker og Opfinder J. P. LANGGAARD (1838 Kammerraad, 1854 Justitsraad, 1886 Etatsraad), der med kyndig Lægehjælp forestod det til 1852. Instituttets Læge var 1834–45 den kendte Medicinalhistoriker, Divisionskirurg ved Søetaten og 1. Overlæge ved Søetatens Hospital F. V. MANSÅ. Betalingen for Ophold og Behandling var 650 Rbd. aarlig. Af Behandlinger anvendtes Strækning i ¼–½ Aar i en specielt konstrueret Strækkeseng med Fjedre, gymnastiske Øvelser 3–5 Gange daglig, om Vinteren i Gymnastiksalen og om Sommeren i Haven, kolde Havbade i Øresund samt jævnlig Ophold i fri Luft og – kun sjældent – Operation.

I J. P. LANGGAARDS »Beretning om det orthopædiske Instituts Virksomhed fra dets Stiftelse 1834 til Begyndelsen af 1844« (1844, 47 S.) omtales Sygehistorierne for de i de første 10 Aar indlagte 89 Børn (i Alderen 2½–20 Aar, deraf kun 10 Dreng). Om den pukkelryggede FREDERIK BRINCK-SEIDELIN hedder det:

»En 15aarig Dreng, af en tydelig udtalt scrophuløs habitus. Hans Skjevhed, der allerede var bleven sporet for 7 Aar siden, var især i de sidste Aar tiltagen i en foruroligende Grad ledsaget af Træthed i hele den venstre Side, Smerter i Brystet, Hjerterbanken og Kortaandedhed. Den bestod i en stor vanzirende Krumning af Rygraden til Höire fra 3die Ryg- til nederste Lændehvirvel, og en mindre secundær i Lænderegionen. Den överste store Bue afveeg over 2 Tommer fra Midtlinien. Höire Skulderblad, processus transv. af alle Ryghvirvlerne ligesom de bageste Vinkler af Ribbenene paa höire Side stode tillige betydeligt bagud, omtrent 1 Tomme over Ryggens naturlige Niveau. Brystbenet stærkt fremstaaende, vendende mod Spidsen lidt mod Höire. Han udgik efter 4½ Aars Behandling i Institutet i en særdeles forbedret Tilstand, saa at de tilbageblevne Spor af Skjevhed næsten ikke kunne bemærkes, naar Patienten er paaklædt. Resultatet af denne orthopædiske Cuur maa ansees for et af de meest talende Beviser for hvad der ved denne kan opnaaes ved Udholdenhed. Jeg maa endnu tilføie, at denne Patient i Institutet læste til Examen artium, demitteredes derfra af den ved Institutet ansatte Lærer, og erholdt bedste Charakter.«

Godt 19 Aar gammel blev han 24/4 1842 konfirmeret paa Orthopædisk Institut paa Strandvejen af Dr. theol. MÜNTER (med Biskop MYNSTERS Tilladelse) og modtog den hellige Nadver straks efter (Holmens Kbg.). Samme Aar blev han Student med Laud., privat dimitteret af cand. theol., senere Sognepræst i Tikøb HANS GUNDORPH KAAE; af Karakterer fik han Laud p. c. i Geografi, derudover 6 Laud. og 5 Haud ill.

Den 6/5 1850 blev han cand. jur., hvorefter han fik Ansættelse i Justitsministeriet, først som Volontør, 1854 Kancellist, 1856 Fuldmægtig i Ekspeditionskontoret for 2. Departement og 23/9 1858 Kontorchef for samme Kontor (til 20/3 1863) samt Departementssekretær og Kancelliraad; sidstnævnte Titel frasagde han sig 1/9 1870. Den 29/1 1862 blev han konstitueret Assessor i Landsover- samt Hof- og Stadsretten i København, og fra 1/4 1863 – 1891 var han virkelig Assessor sst.

Overretsassessor FR. BRINCK-SEIDELIN blev 21/12 1878 *Ridder af Dannebrog* og 8/4 1888 *Dannebrogsmænd*. Han var Patron for Elers' Kollegium 14/9 1889 – 27/6 1891.

FREDERIK BRINCK-SEIDELIN boede fra sine Studenteraar hos sine Forældre, der 1845 flyttede fra Hjørring til Hovedstaden, til deres Død 1865 og

1874, dels paa Vesterbrogade, dels i Kvarteret ved Frederiksberg Allé. Efter Moderens Død boede Overretsassessor F. BRINCK-SEIDELIN 1876 Vesterbrogade 2C^{II}, 1877–87 Forhaabningsholms Allé 6^I og 1888–91 Gammel Kongevej 115^{II} paa Hjørnet af Mynstersvej.

† 27/6 1891 paa Frederiksberg, begr. 3/7.

Ved Testamente 12/5 1891 havde han som sine eneste Arvinger indsat sin yngre Broder JOHAN BRINCK-SEIDELIN og sin yngste, afdøde Broder VILHELM 2 Sønner, Fuldmægtig paa Vridsløselille Strafanstalt LUDVIG BRINCK-SEIDELIN og den 22aarige stud. jur. JOHAN BRINCK-SEIDELIN, der boede hos sin Farbroder paa Gammel Kongevej 115. I Arveafgift betales 288 Kr. 58 Øre.

Ugift.

g. JOHAN CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN, * 25/12 1824 i Hjørring, hjd. 1/1 1825, i K. 28/8 s. A.

JOHAN BRINCK-SEIDELIN blev 14/10 1833 indskrevet ved Søkadetkorpset, hvorfra han afskedigedes 21/9 1841 for at lære Skibsbygning paa Konstruktionskolen paa Nyholm. »Han flyttede til Sverrig, hvor han byggede udmærkede Skibe, men for billigt, saa Faderen tabte mange Penge ved ham, kom til København, lærte Landvæsen hos sin Broder HANS, fik Østergaard i Jylland, men da han interesserede sig mere for Bøndernes end for sin egen Bedrift, var som en Slags Sagfører for dem, endte det med, han maatte gaa fra Gaarden, levede sine sidste Dage i København.« (A. PAASKE).

Efter at være uddannet paa Søkadetakademiet 1837–41 og paa Orlogsværftets Konstruktionskole 1841–44, gav han sig af med Skibsbyggeri i Sverige, men da Overgangen til Jernskibsbygning blev mærkbar, forlod han denne Beskæftigelse og gik til Landvæsenet. 1855 ægtede han i Kalmar en svensk Konsuldatter, og s. A. forpagtede han Hovedgaarden Østergaard i Aasted Sogn i det nordligste Salling af sin Svoger E. ROSENØRN, der 1871 solgte den til ham; den var paa 43 Tdr. Htk., og hertil kom 1877 Nabogaarden Aastedskovgaard.

Politisk⁴ hørte *Proprietær* J. BRINCK-SEIDELIN til Højre. Han var 1859–70 Formand for Aasted Sogneraad og herefter 1871–83 Medlem af Viborg Amtsraad.

1864–65 var han Medlem af Rigsraadets Folkeeting, valgt ved Kaaring i Skive-Kredsen; som saadan samt som Medlem af Folketingets Fællesudvalg stemte han mod Indstillingen til den nye Grundlov og angreb stærkt Ministrene, især Finansminister C. N. DAVID.

Som *Landstingsmand* for 8. Kreds 23/6 1866 – 1/2 1875 (genvalgt 1866 og 70) var han bl. a. Medlem af Udvalgene om Indkomstskat, om Limfjordsfiskeriet og om Fattigvæsenet; som Medlem fra 2/2 1870 af den 1869 nedsatte Kommission til at tage Fattigvæsenets Ordning under Overvejelse, hvis Fler-tals Betænkning forelaa 6/10 1871, afgav han en Mindretalsbetænkning.⁵ Siden opstillede han i Skive-Kredsen 1881 og 83 uden at blive valgt.

1884 solgte han begge sine Gaarde i Salling og flyttede til København, hvor han fra 1888 hovedsagelig ernærede sig som *Tømmerhandler*.

Tømmerhandler J. C. BRINCK-SEIDELIN boede ifølge Vejviseren 1888 Nørregade 5^{III}, 1889–91 Studiestræde 7Mb^{II} og 1892–1908 Schacksgade 12St.

Overgangen fra Tilværelsen som jysk Proprietær, beskæftiget med politiske Interesser, til en ensom Tilværelse i en beskeden københavnsk Lejlighed maa have været stor. I næsten 30 Aar havde JOHAN BRINCK-SEIDELIN resideret paa Østergaard, hvor endnu i Sølvbryllupsaaret 1880 han og hans svenske Hustru, 55 og 53 Aar gamle, boede med Husjomfru og Forvalter samt yderligere 21 mandlige og 10 kvindelige Medhjælpere af forskellige Slags. Da han 10 Aar senere boede alene til Leje hos Guldsmed ANDERS STEENSEN paa 2. Sal i et Baghus i Studiestræde, anføres han paa Folketællingslisten som: 65aarig ugift logerende Tømmerhandler. Dette maa betyde, at hans Hustru maa have forladt ham, med eller uden Skilsmisse, og maaske være rejst tilbage til Sverige. 1901 boede han alene i Schacksgade 12St, et 5 Etages Hus med 11 Lejligheder, men kun 15 Beboere; Folketællingen oplyser, at den 76aarige fhv. Landmand, nu Rentier, Enkemand var flyttet til København 1884, samt at hans 1855 indgaaede Ægteskab er opløst ved Død 1887. Syv Aar senere døde han i fattige Omstændigheder. Fra c. 1888 og 91 nød han Renterne af 2 Kapitaler i Overformynderiet ifølge hans Søkende SOPHIE ELISABETH og FREDERIK BRINCK-SEIDELINS Testamenter.

Da hans ældre Broder Fideikommisbesidder HANS BRINCK-SEIDELIN døde 1902 uden at efterlade sig Sønner, mente baade dennes ældste Datter Kommandørinde ELISABETH WITH og hans eneste dalevende Broder fhv. Proprietær JOHAN BRINCK-SEIDELIN sig berettiget til at tiltræde Besiddelsen af Fideikommisset, hvorfor Kommandørinden anlagde Sag mod sin Farbroder. Ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten hævdede Overretssagfører BANG for JOHAN BRINCK-SEIDELIN, at Successionen var agnatisk-kognatisk, medens Overretssagfører BENTZEN for Kommandørinden hævdede, at den var lineal-kognatisk, hvilken Opfattelse Retten ogsaa kom til efter nøje Fortolkning af Erektionsbrevets § 7 og § 8 (S. 318 og 706 Note 43), hvorefter den 29/6 1903 kendte for Ret: »Citantinden Fru Kommandørinde ELISABETH WITH bør være berettiget til at tiltræde Besiddelsen af det Brinck-Seidelinske Fideikommis. Sagens Omkostninger ophæves.« Dette stadfæstedes ved Højesterets Dom 10/6 1904, hvor Højesterets-sagførerne RÉE og LIEBE førte Sagen for hhv. BRINCK-SEIDELIN og Kommandørinde WITH.⁶

† 3/8 1908 paa Skt. Josephs Hospital i København af Senilitet og Lungeblodprop, begr. 7/8 Kl. 13 paa Frederiksberg eller Solbjerg Kgd. (Skt. Andreas Kbg.).

Ved sin Død boede han Schacksgade 12^{St.} til Leje hos Frøken CATHRINE JOHANSEN, hvem alt Løstøret tilhørte; hans egne Ejendele bestod kun af et Sølvur, vurderet til 3 Kr. og udleveret til Niecen Fru WITH-SEIDELIN, samt følgende, som var vurderet til 42 Kr. og af Frøken JOHANSEN købtes for 52,50 Kr.: en Cigarpresser, nogle Gangklæder, Lagner og Haandklæder samt lidt Porcelæn og Køkkentøj.

Hans Aktiver beløb sig til 1,229 Kr. 6 Øre, hvoraf dog kun 454,18 Kr. blev tilovers til Arv; heraf fik hver af Søsteren Fru KABELLS 5 Børn 22,71 Kr., Broderen HANS BRINCK-SEIDELINS 2 Børn hver 56,77 Kr., Broderen Landmand VILHELM BRINCK-SEIDELINS 2 Sønner, ORS JOHAN BR.-S. i Odense og LUDVIG JENS BR.-S. i New York, ogsaa hver 56,77 Kr., samt Søsteren MARIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN († 1910) 113,54 Kr.

~ 2/10 1855 i Kalmar MARIA SOFIA KREÜGER, * 11/11 1826, Datter af Konsul og Købmand

i Kalmar ANDERS LORENZ KREÜGER (* 1791 sst., † 1859) og Hustru MARIA CALLERSTRÖM (* 1794, ~ 1819, † 1868). Hun var Nr. 5 af 8 Søsken.⁷

Hun forlod sin Mand engang i 1880erne og vendte muligvis tilbage til Sverige.

† 11/11 1897 (eller 1887) (næppe i København, Kalmar eller Malmö.).

Ingen Børn.

h. LUDVIG VILHELM BRINCK-SEIDELIN, * 28/8 1827 i Hjørring, døbt 28/10 i K. Var 1852 Underofficer ved Dragonerne.

VILHELM BRINCK-SEIDELIN var *Forpagter* af Sindshvile i Tikøb Sogn fra før 1863 til efter 1869. Boede ved sin Død i Lyngby.

† 10/11 1875 i Lyngby, begravet 17/11 paa Solbjerg Kgd.

Ifølge Skifteretten var Dødsboets Effekter i sin Tid overdraget den Afdøde og hans Familie af hans 2 Søsken Kammerherreinde ROSENØRN og Landsoverretsassessor FR. BRINCK-SEIDELIN, alene med Undtagelse af nogle til 59 Kr. vurderede Løstøregenstande og 14 Kr. i kontante Penge, som var alt, hvad Boet ejede, og som overdroges Landsoverretsassessor BRINCK-SEIDELIN, der havde bekostet Begravelsen med 197 Kr. 20 Øre, – efter at Enken havde fragaaet Arv og Gæld.

~ 11/3 1863 Kl. 17 i Sct. Olai Kirke i Helsingør EMMA CHARLOTTE LOVISE HANSEN, * 10/10 (ifølge Kbg.; DAA har 11/10) 1840 i Helsingør, døbt 9/5 1841 i Sct. Olai Kirke, Datter af Lods JENS LARSEN HANSEN og Hustru BIRTHE CHRISTINE BØRGESEN.

Enkefru EMMA BRINCK-SEIDELIN boede først i Lyngby, saa i København, i hvis Vejviser hun nævnes 1878–84: Frydsvej 7^{II} og 1887 Valdemarsgade 43^I; efter c. 7 Aars Ophold i Helsingør var hun fra 1899 bosiddende i Odense, hvor hendes yngste Søn var Sagfører, og i hvis Vejviser hun nævnes 1903–14; hun boede først i en nyopført Villa Hunderupvej 78^I, Oluf Bagersgade 3^{St.} og Hunderupvej 45^I, derefter c. 1906–11 Ny Vestergade 21^I og c. 1911–14 Benediktsgade 44b^{St.}, sine sidste 9 Aar maaske hos Sønnen, ved sin Død Lindeallé (c. 1938 ændret til Lindevej) 23 i Dalum Syd for Odense.

† 30/4 1923 i sit Hjem Lindeallé (c. 1938: Lindevej) 23 i Dalum Sogn, begravet 5/5 paa Odense Kirkegaard af residerende Kapellan ved Ansgars Kirke OSCAR LARSEN (Ansgars Kbg.).

3 Sønner: S. 1578 f.

i. MARIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN, * 16/11 1829 i Hjørring, hjd. 31/5 1830, i K. 17/10 s. A.

Konventualinde i Vemmetofte Kloster. Patron for Elers' Kollegium 8/10 1891 – 28/1 1910.

Hun boede i mange Aar i København, i hvert Fald fra 1876, sammen med sin ældre Søster til

dennes Død 1888. Derefter boede hun selv 1888–89 Skt. Knuds Vej 3st, 1889–93 Vesterbrogade 122^{III} og 1894–97 do. 122^I, 1898–1910 Engtoftevej 8^{II}.

† 28/1 1910 paa Frederiksberg (Engtoftevej 8^{II}) af Mavelidelse og Anæmi, begravet 2/2 paa Solbjerg Kirkegaard af Pastor FIBIGER.

Hun havde oprettet Testamente 13/7 1892, med Codicil 12/8 1898, ifølge hvilket Boet behandlede af Kasserer i Overformynderiet H. A. KIERRUMGAARD, der var gift med den Afdødes Søsterdatter NICOLETTE KABELL. I Skifteafgift betales 119,25 Kr. og i Arveafgift 735,50 Kr.

Ugift.

MÆLKEFORPAGTER CLAUS FREDERIK BERTEL SEIDELINS 10 BØRN MED ANNA SOPHIE WIEDER

(Se S. 1379 f.).

a. NIELS PETER BERTEL CLAUSEN SEIDELIN, * 31/1 1841 i Maribo, døbt 16/5. Var Soldat 1864, Tjenestekarl 1868.

PETER SEIDELIN var 1873–1906 *Skolebetjent* (ogsaa kaldt Bud, senere Pedel) ved Efterslægtsselskabets Skole, der 1797–1913 laa i Ejendommen Østergade 54 i Mellembygningen, hvor Skolebetjenten boede paa 2. Sal. Efter sin Afgang boede han nogle Aar Thingvalla Allé 32^{II}, fra 1916 i Hellerup, Hartmannsvej 2, med sine Døtre.

† 4/3 1919 i Hellerup (Hartmannsvej 2^I) af Aoplexi og Forkalkning, begr. 10/3 Kl. 14 fra Kapellet paa Assistens Kgd. af Pastor A. ROSENDAL (Maglegaards Kbg.).

~ 28/9 1873 i Helligaands Kirke, Kbh., KAREN SOPHIE JENSEN, * 29/4 1844 i Nørre Hyllinge i Hyllinge Sogn, døbt 16/5, Datter af Indsidders JENS OLSEN og KIRSTINE FREDERIKSDATTER.

† 7/4 1906 paa Skt. Josephs Hosp. i København (Bopæl: Østergade 54) af Hjertesygdom og Koldbrand i Ben, begr. 13/4 Kl. 12 fra Kapellet paa Assistens Kgd. (Helligaands Kbg.). – Enkemanden sad i uskiftet Bo.

3 Døtre: S. 1579 f.

b. KIRSTINE SOPHIE HENRIKKE SEIDELIN, * 25/4 1842 i Glostrup, døbt 19/6. Ved Skiftet efter Faderen 1864 tjente Datteren CHRISTINE paa Amager.

† 16/12 1868 paa Frederiks Hospital af Ansigtsrosen og Betændelse paa Halsen, begravet 20/12 Kl. 13¼ fra det nye Kapel paa Assistens Kgd. (Skt. Johs. Kbg.).

Ved sin Død tjente SOPHIE SEIDELIN hos Vognmand GUNDERSEN, Strandvejen 39; hun efterlod sig nogle Gangklæder, vurderet til 3 Rd., som udleveredes til hendes Broder Tjenestekarl PETER SEIDELIN, som bekostede hendes Begravelse.

Ugift.

c. KAREN (eller ANE) HENRIETTE SEIDELIN, * 4/6 1843 i Glostrup, døbt 6/8.

† 26/2 1861 i Taarnby Sogn paa Amager af Kirtesyge, begr. 5/3.

d. CHRISTIAN WILHELM CLAUSEN SEIDELIN, * 29/11 1844 i Glostrup, hjd. 5/12 af sin Fader.

† 6/12 s. A., begr. 12/12.

e. EMILIE MARIE SEIDELIN, * 9/4 1846 i Jægerkroen, Ishøj Sogn, døbt 28/6.

Hun tjente 1864 i København og rejste 31/12 1867 fra Moderen i Brøndbyøster Sogn til Lyngby; hun stod 1874 og 76 Fadder for Broderen PETERS 2 Døtre.

Hun kom siden til Amerika, hvor hun fik en Søn.

f. METTE CATHRINE SEIDELIN, * 6/7 1847 i Ishøj Sogn, døbt 24/10.

Hun tjente 1864 paa Amager, 1867 og 70 hos sin Farbroder CHR. HENRIK SEIDELIN i Islemark og 1871 i Østergade 54 i Kbh. (hos sin ældste Broder?). Er sikkert den »Jomfru TRINE SEIDELIN«, der Januar 1875 stod Fadder til sin Fætters Søn FREDERIK SEIDELIN HANSEN i Trinitatis Kirke. Boede ved sin Vielse Fiolstræde 14.

† 1928 i Canada.

~ 31/10 1875 i Helligaands Kirke af Præsten, Dr. phil. BLOCH SUHR (efter Lysning i Vor Frue Kirke) (Helligaands Kbg. og Vor Frue Kbg.) ANDERS PETER OLSEN, * 2/3 1849 i Rødovre Sogn, døbt 22/4, Søn af Jordbruger i Islemark PEDER OLSEN og Hustru KAREN ANDERSDATTER.

Han var Jordbruger i Islemark i Rødovre Sogn til c. 1881/82, da han rejste til Amerika med sin Hustru; de boede først i USA i 17 Aar, senere i Byen Red Deer i Alberta i Canada. 1911–12 var de med deres Søn paa Besøg i Danmark, købte et Hus i Ballerup, boede derefter en kort Tid i Red Deer, hvorefter de flyttede til Nakusp i British Columbia i Canada.

† før 1928.

Mindst 3 Børn, hvoraf kun eet levede.

Deres 3 Børn, * i Rødovre Sogn, er:

1. Dødfødt Søn 5/12 1876, begr. 10/12.
2. PETER FREDERIK OLSEN, * 4/1 1878, hjd. 5/1 formedelst Svaghed, i K. 7/4. Boede i Nakusp, hans Hustru hed ROSA.
3. Dødfødt Søn 26/8 1880, begr. 29/8.

g. CHRISTIAN CLAUSEN SEIDELIN, * 2/11 1848 i Jægerkroen i Ishøj Sogn, døbt 6/5 1849. Blev længere end Forældrene i Taarnby, hvorfra han i Maj 1867 tog til Vibeholm og i Maj s. A. fra Brøndbyøster Sogn til København.

Bagermester i København, tog Borgerbrev 21/1 1879. Boede først Frederikssundsvej 48 (ansat i Svingefaderens Forretning Frederikssundsvej 50), 1883–93 Raadmandsgade 28.

† 13/1 1893 i København (Raadmandsgade 28) af Lungetuberkulose, begr. 22/1 paa Brønshøj Kgd. (Skt. Stephans Kbg. og Brønshøj Kbg.).

Enken sad i uskiftet Bo med sine 2 Sønner efter Testamente 18/7 1889, men da hun senere vilde indgaa nyt Ægteskab, holdtes Skifte 30/6 1903; Aktiverne udgjorde 28,500 Kr., Passiverne 4,250 Kr. De 24,250 Kr. overlodes Enken og de 2 Sønner til privat Skifte.

~ 8/2 1879 i Skt. Stefans Kirke i København (Forlovere hendes Fader og hans Farbroder CHR. SEIDELIN) CLARA PETREA JØRGENSEN, * 25/7 1855 i København (Aabenraa MNr 244, senere Husnr. 24?), døbt 5/10 i Trinit. K., Datter af Bager-svend, senere Bagermester PETER JØRGENSEN (* c. 1824 i Asmindrup eller Esbønderup Sogn; efter at have boet i Kbh. boede han, i hvert Fald 1870–90, Frederikssundsvej 50 paa Utterslev Mark i Brønshøj Sogn) og Hustru CLARA JENSINE WICHMANN (* c. 1826 i Kbh., ~ 11/1 1850 i Trinitatis Kirke, † 10/8 1889 (Frederikssundsvej 50), begr. 16/8 paa Brønshøj Kgd.).

Fru C. SEIDELIN fortsatte Mandens Bagerforretning i Raadmandsgade 28 til c. 1907.

† 5/6 1932 i Pilevænget 5, Hareskov By, Værløse Sogn, begr. 9/6 Kl. 11 fra Brønshøj Kirke paa Brønshøj Kgd. (Skt. Matthæus Kbg.).

4 Sønner: S. 1580 f.

Hun ~ 2) 21/7 1903 i Gladsaxe Kirke IVAN KARLTIN eller KARTIN JOHANNESON, * 13/3 1871 i Annerstads Sogn, Kronobergs Len, Sverige, Søn af Gaardejer JOHANNES NILSSON og Hustru ANNA CHATRINA MAGNUSSON.

IVAN JOHANNESON var inden sin Vielse Forretningsfører for Fru CLARA SEIDELIN, kaldes 1903 Bagermester i København, blev derefter ansat i Livsforsikringsselskab Dannebrog, senere i Dannevirke, boede 1914 som Distriktschef Fælledvej 23^{IV} (med begge Stedsønner), derefter 1915–30 i Franklingsgade 6St, først som Overassistent, 1919 Generalagent, fra 1926 Overinspektør for Dannevirke, fra 1931 tillige Frugthandler, først et Par Aar i Valdemarsgade 75St. og 1933 Ørnevej 60; efter Hustruens Død 1932 flyttede

han til en Landsby mellem Kbh. og Køge, giftede sig igen og døde 92 Aar gl. c. 1963.

Ingen Børn.

h. OLINE SEIDELIN, * 17/2 1850 i Ishøj Sogn, døbt 20/10. Konf. Paasken 1865 i Brøndbyøster K. Tog 2/1 1869 fra Moderen i Brøndbyøster til Østerbro.

† 10/11 1875 af Rosen paa Kommunehospitalet, hvor hun var indlagt fra Fødselsstiftelsen, hvor hun snarere synes at have boet end have været Patient, begr. 16/11 Kl. 12½ fra Kapellet paa Assistens Kgd. (Skt. Johs. Kbg.).

Hun efterlod sig en Kommode og nogle Gangklæder til Værdi 20 Kr., som tillige med de paa Hospi-

talet opbevarede Sager udleveredes hendes Broder Bud ved Efterslægtsselskabets Realskole PETER SEIDELIN, der havde betalt hendes Begravelse med 50 Kr.

Ugift.

i. IDA CLAUDINE SEIDELIN, * 25/8 1851 i Buddinge, Gladsakse Sogn, døbt 7/12.

† 8/7 1860 i Taarnby Sogn paa Amager af Tyfus, begr. 12/7.

j. ANE BIRGITTE SEIDELIN, * 29/4 1853 i Jægerkroen, Ishøj Sogn, døbt 19/6.

† 28/7 1865 paa Vibeholm, Brøndbyøster Sogn, begr. 2/8.

EMILIE DORTHEA SEIDELINS 4 BØRN MED HUSMAND HANS ANDERSEN

(Se S. 1380).

a. MATHILDE SOPHIE ANDERSEN (HANS-DATTER), * 28/8 1839, døbt 3/11 i Flinterup K. Konf. 23/4 1854 i Kirke-Saaby.

† vistnok mellem 1900 og 1910 paa New Zealand.

~ før 1869 NIELS CHRISTIAN JENSEN, vistnok Jyde, boede 1869 i Jylland, rejste kort efter Brylluppet til New Zealand, hvor han boede 1877 (i Arron? Stage?), og hvor han døde før Hustruen.

De havde Børn, der antagelig blev boende paa New Zealand.

b. CARL CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN, 14/3 1844 i Ske-Tostrup, døbt 16/5 i Haraldsted K. Konf. 11/4 1858 i Kirke Saaby K.

Fra c. 1864 bosiddende i Kbh., først Arbejdsmand og Tjenestekarl, fra 1875 eller før *Opsynsmand*, først ved Østre Anlæg, senere Ørstedsparken. Boede 1877 Nansensgade 18^I o. G., c. 1880–1909 i Schacksgade 3.

† 30/11 1909 i Kbh. af Forkalkning i Hjertearterierne, begr. 5/12 paa Bispebjerg Kgd. (Skt. Andreas Kbg.).

~ 1/11 1874 i Garnisons K., Kbh., AUGUSTA WILHELMINE EMILIE HANSEN, * 1/1 1850 i Hørsholm, døbt 14/4, Datter af Skovløber, Tilsynsmand ved Hørsholm Slotshave HANS JENSEN (* c. 1799 i Nebbehushus, Bløvsstrød Sogn, † 15/10 1855 i Hørsholm af Vand i Brystet, begr. 21/10) og Hustru ANNE MARIE PALM (* 1/10 1804 i Hammermøllen Geværfabrik i Hellebæk, da Tikøb Sogn, døbt 11/11 i Tikøb Kirke, ~ 1827/32, † 27/6 1881 i Hørsholm, begr. 3/7).

AUGUSTA HANSEN blev konf. 3/4 1864 i Hørsholm. Som Enke blev hun boende 17 Aar i Schacksgade; efter at have boet der i 47 Aar flyttede hun til Svigerdatteren GUDRUN SEIDELIN HANSEN, Enghavevej 32C, og boede der sine sidste 1½ Aar.

† 11/7 1928 i Kbh. af Hjertelidelse, begr. 16/7 paa Bispebjerg Kgd. (Krist Kbg.)

3 Børn: S. 1581 f.

c. ANDERS HANSEN, * 16/7 1847 i Ske-Tostrup, døbt 19/9 i Haraldsted K.

Fra 1/7 1867 til sin Død Arbejdsmand i Urtekræmmerfirmaet C. C. Tryde, Gammel Strand 46^K, fra 1885 Badstuestræde 17^K, Kbh. Boede fra 1870/71 til sin Død Landemærket 17^{IV}.

† 21/7 1897 i Kbh. af Lungebetændelse, begr. 25/7 fra Kapellet paa Assistens Kgd. (Trin.).

~ 9/10 1870 i Helligaands K., Kbh., ANNA OTHILIE JULIE HANSEN (HANSDATTER), * 22/4 (Familien opgiver 21/4) 1844 i Hørsholm, døbt 7/7, Søster til sin Mands ældste Broders Hustru, Datter af HANS JENSEN og ANNE MARIE PALM. – Boede som Enke i Kbh. sammen med Datteren MARIE; fra c. 1913 til hendes Død boede de Kapelvej 25A.

† 26/7 1924 paa Almindelig Hospital af Alderdomssvækkelse, begr. 31/7 paa Assistens Kgd. (Helligkors Kbg.).

7 Børn: S. 1582 ff.

d. PETER CHRISTIAN HANSEN, * 26/6 (Familien opgiver 25/6) 1851 i Ske-Tostrup, hjd. 30/6,

i Haraldsted K. 10/8. Konf. 1/10 1865 i Kirke Saa-by.

Vognmand i Kbh., boede 1875–81 Skt. Hansgade 22^{III}, 1881–87 Vinstrupsvej (1898: Henrik Ibsens Vej) 7 paa Frederiksberg.

† 5/4 1887 i Frederiksberg Sogn, begr. 11/4 paa Solbjerg Kgd.

~ 24/1 1875 i Helligaands K., Kbh., JOHANNE SOPHIE FREDERIKKE MEYER, * 3/2 1848 i Roskilde, døbt 21/5 i Domkirken, Datter af Snedkervend JOHAN FREDERIK MEYER og Hustru KAREN SOPHIE THILLERUP.

Boede som Enke først paa Frederiksberg, senere i Nansensgade, sit sidste ½ Aar i De Gamles By.

† 6/3 1932 i De Gamles By, Kbh., af Hjertesvækkelse, begr. 13/3 Kl. 11 paa Assistens Kgd. (De Gamles Bys Sogns Kbg.).

7 Børn: S. 1584 f.

IDA SEIDELINS 8 BØRN MED MALERMESTER LARS PETER JENSEN

(Se S. 1381).

Af disse 8 Børn, * 1844–59 i Sakskøbing, døde sst. Nr. 1 5 Aar gl. af Krampe, Nr. 5 9 Dage gl. og Nr. 6 og 8 i Januar 1860 af Scarlatina, 5 Aar gl. og ½ Aar gl. De øvrige 4 er:

b. HETTE VICTOR WILLIAM JENSEN (Tvil-ling), * 13/10 1846 i Sakskøbing, hjd. 7/12, i Kirken 29/4 1847, konf. 7/4 1861 sst.

VICTOR JENSEN kom i April 1861 i Købmandslære i Nysted og blev senere Handelsbetjent i Nakskov. Han fik Borgerskab som *Købmand* i Næstved 31/1 1874 og i Slagelse 21/10 1875, men da han gik fallit, rejste han i Februar 1885 med sin Familie til København, hvor han c. 1885–92 var *Bogholder* i et Smøreksporfirma og c. 1892–1922 *Bogholder* i Smøreksped. Grossistfirmaet Joh. Keller & Co.

Bogholder V. JENSEN boede c. 1887–90 Aaboulvarden (dengang Aagade) 34B^{II}, 1891 Vesselsgade 22^{II}, 1892 Blaagaardsgade 30^{II} i Bagbygningen, c. 1894–1901 Lille Colbjørnsensgade 2^I, c. 1901–08

Victoriagade 19A^{III} og c. 1909–10 Forhaabningsholms Allé 10^I. Fra 1910 boede *Bogholder* V. JENSEN, med Hustru og Datter BERTHA, Nylandsvej 21B^{III} paa Frederiksberg.

† 12/10 1923 paa Frederiksberg Hospital af Maveforstuvning, bisat i Bispebjerg Krematorium.

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 16/10:

»Vor kære Mand, Fader og Svigerfader, *Bogholder* VICTOR JENSEN døde den 12. Okt.

De efterladte.

Ligbrændingen har fundet Sted.«

~ 2/7 1876 i Kirkerup Kirke KAREN MARIE PEDERSEN, * 13/4 1852 paa Gyldenholms Mark, hjd. 6/5, i Kirkerup Kirke 18/9.

Fru MARIE JENSEN blev som Enke boende Nylandsvej 21B^{III}.

† 25/10 1933 paa Frederiksberg, begravet paa Solbjerg Kirkegaard.

6 Børn: S. 1585 f.

c. IDA CATHINKA JENSEN (Tvilling), * 13/10 1846 i Saksøbing, hjd. 7/12, i K. 29/4 1847. Konf. 7/4 1861 sst.

CATHINKA JENSEN var Kammerjomfru hos Grevinde LERCHE paa Benzonsdal inden sin Vielse.

† 23/3 1894 paa Holebygaarden, Holeby Sogn, begr. 29/3 paa Holeby Kgd. af Sognepræst LUNDSTEEN.

~ før 1870 RASMUS NIELSEN, * 16/9 1840 i Sandbjerg, Løjtofte Sogn, døbt 8/11, Søn af Gaardejer NIELS MARCUSSEN (* c. 1790 i Lille Snøde paa Langeland, † 7/10 1850 i Sandbjerg af »Forsvækelse i Maven«, begr. 15/10) og Hustru JOHANNE RASMUSDATTER (* c. 1796 i Løjtofte Sogn, ~ før 1818, † 6/11 1859 i Sandbjerg af Tæring, begr. 14/11).

Var inden sin Vielse Forvalter paa Benzonsdal, derefter Forpagter paa Havdrupgaard (mellem Roskilde og Køge) til c. 1880, derefter Proprietær paa Holebygaard paa Lolland. Flyttede 1907 til København, hvor han til sin Død boede Niels Ebbesensvej 11¹. Kaldes ved sin Død (fejlagtigt?) fhv. Bryggeriarbejder.

† 24/3 1920 i København (Niels Ebbesensvej 11) af Lungebetændelse, bisat 30/3 Kl. 13 fra Bispebjerg Krematorium (Skt. Markus Kbg), Urnen muligvis nedsat paa Holeby Kgd.

12 Børn.

Blandt Efterkommerne af dette Ægtepar – 12 Børn (* 1870–87), mindst 23 Børnebørn og mindst 19 Oldebørn –

træffes Medlemmer af Familierne LEHN, MYGIND, LÜTZHØFT, PILMANN NIELSEN, HOLTEGAARD, HOLTEGAARD ANDERSEN, REITZEL, HASSING, SCHULTZ, NØRBY, SØRENSEN og IBSEN.

Ægteparrets yngste Barn CONSTANCE NIELSEN, * 15/3 1887 i Holeby Sogn, havde i Ægteskab med Tilsynsofficiant ved Baadsmadsstrædes Kaserne i Kbh. HENRIK VIGGO IBSEN, * 1/8 1886 i Kbh., en Datter: CATHINKA EDEL SEIDELIN IBSEN, * 5/10 1914 i Kbh.

d. OLAF RYE SEIDELIN JENSEN, * 7/10 1849 i Saksøbing, døbt 6/7 1850. Konf. 3/4 1864 sst.

Boghandlermedhjælper, Buntmager i Saksøbing.

† 1/3 1882 sst., begr. 6/3. – Distriktslægens Attest ved hans Død lød: Selvmord ved Drukning af Tungvind. Det maa dog bemærkes, at han fandtes paa Fladningen, stivfrossen, uden at have været under Vand med Hovedet.

Ugift.

g. WILHELM THUERECHT JENSEN, * 18/4 1856 i Saksøbing, hjd. 15/7, i K. 10/10. Konf. 24/4 1870 sst.

WILHELM JENSEN var 1878 Handelsbetjent i Slagelse, 1880–1901 Købmand i Maribo, derefter boende i Kbh.

† c. 1936? (hvor?).

~ 26/10 1881 i Maribo Kirke JENNY PETREA PEDERSEN, * 14/6 1856 i Maribo, døbt 3/8, Datter af Brygger JENS PEDERSEN og Hustru ANE MARGRETHE PEDERSDATTER.

† ?

4 Børn.

JORDBRUGER CHRISTIAN HENRIK SEIDELINS 9 BØRN MED BARBARA KIRSTINE (CHRISTINE) RASMUSSEN

(Se S. 1381).

Alle 9 Børn er * i Islemark i Rødovre Sogn, de 2 konf. sst. og de 7 døde smaa sst.

a. FREDERIK SEIDELIN, * 30/11 1852, hjd. 9/1 1853, konf. 28/4 1867.

FREDERIK SEIDELIN, der med den 25aarige ugifte DORTHEA MARGRETHE RASMUSSEN paa Rødovre-mark fik en dødfødt Datter 8/7 1876 (begr. 16/7), var *Mælkeforpagter*, indtil c. 1884 i Islemark, der-

efter i Utterslev (Brønshøj og Skt. Stefans Sogne), bl. a. 1890 paa Theklavej 6b, senere paa Lunde-gaard paa Bernstorffsvej, hvor nu St. Lukas Stiftel-sen ligger, og senere paa Pilegaard paa Brønshøj-vej. Var 1880, 82, 87 og 94 Fadder for 4 af Søsteren SOPHIES Børn.

† 15/7 1898 i Utterslev af Lungetuberkulose, som han havde haft i 5 Aar, begr. 20/7 paa Brønshøj Kgd.

~ 1883–85 (hvor?) Enke **POULINE HANSEN**, * 10/10 1853 i Vanløse, døbt 26/11 i Brønshøj K. Konf. 6/10 1867 sst. Datter af Gaardejer i Vanløse **JENS (ELOVIUS?) HANSEN** (* c. 1803 i Brønshøj Sogn, † 2/3 1860 i Vanløse, begr. 9/3) og Hustru **JOHANNE POULSDATTER** (* 1/8 1820 i Valby, døbt 17/9 i Høje-Taastrup K., † efter 1860).

† 1/9 1888 i Utterslev, Brønshøj Sogn, begr. 7/9.
2 Børn: S. 1587.

POULINE HANSEN ~ 1) 8/11 1877 i Brønshøj K. **OLE PETER SØRENSEN**, * 10/1 1855 paa Utterslev Mark, døbt 9/3 i Brønshøj K., Søn af Gaardejer i Utterslev **OLE SØRENSEN** (* 7/6 1809 i Utterslev, Brønshøj S., † 15/4 1860 sst.) og Hustru **ANNE ELISABETH ANDERSEN** (* 13/6 1823 i Buddinge, Gladsaxe S., ~ 26/4 1844 i Gladsaxe K., † 5/9 1868 paa Utterslev Mark).

OLE PETER SØRENSEN blev konf. 4/4 1869 i Brønshøj, boede 1877 i Vanløse, var Gaardejer, 1880 paa Brønshøj Mark, 1882 og 83 paa Islemark, Rødovre Sogn.

† 29/9 1883 i Rødovre Sogn, begr. 6/10 i Brønshøj (Rødovre Kbg.).
2 Børn.

b. **DØDFØDT SØN** 7/6 1854, begr. 11/6.

c. **SOPHIE BIRGITTE SEIDELIN**, * 22/11 1855, døbt 23/1 1856, konf. Foraar 1870. Boede som Enke i Valby hos sine Døtre.

† 26/2 1944 sst. (Mellemtoftevej 4^{III}) af Hjertelidelse, begr. 5/3 paa Rødovre Kgd. af Pastor **KÄSZNER** (Jesuskirkens Kbg.).

~ 28/10 1879 i Rødovre K. **CHRISTIAN THEODOR LARSEN**, * 16/4 1855 i Bagsværd, døbt

17/6 i Gladsaxe K. Søn af Jordbruger og Mælkeforpagter **LARS PEDERSEN** (* 22/3 1825 i Bagsværd (Gladsaxe Sogn og Kbg.), hjemmedøbt s. D., i Gladsaxe Kirke 5/6, konf. 7/4 1839 sst., † ?) og Hustru **CAROLINE VILHELMINE ESPENSEN** (* c. 1827 i København, ~ 17/11 1848 i Gladsaxe, † ?).

CHR. TH. LARSEN var først Mælkeforpagter, 1879 i Islemark, Rødovre Sogn, 1880 paa »Grøndal« ved Godthaabsvej, 1882 i Vanløse, Brønshøj Sogn, derefter Jordbruger og Gaardejer i Islemark, hvor han 1885–1917 ejede Ejendommen Tennerhøjgaard; dog fødtes et Barn 1897 i Bredegade 4St paa Frederiksberg; ved sin Død fhv. Gaardejer i Islemark.

† 8/2 1919 paa Skt. Josephs Hospital i København af Hjertelidelse, begr. 16/2 paa Rødovre Kgd. (Hellig Kors Kbg.).
8 Børn: S. 1587 ff.

d. **JOHANNE RASMINE SEIDELIN**, * 24/9 1858, hjd. 14/10, † 19. s. M., begr. 24/10.

e. **JOHANNE RASMINE SEIDELIN**, * 8/4 1861, hjd. 26/4, † 28. s. M., begr. 5/5.

f. **RASMUS PETER SEIDELIN**, * 30/6 1862, hjd. 17/7, † 18. s. M., begr. 20/7.

g. **JOHANNE RASMINE SEIDELIN**, * 3/11 1863, hjd. 11/11 af Faderen, † 12. s. M. af Krampe, begr. 15/11.

h. **JOHANNE NIELSINE SEIDELIN**, * 17/3 1865, hjd. 29/3, i K. 18/6. Sindssyg. † 1/5 1874 af Krampe, Epilepsi, begr. 8/5.

i. **MARIE FREDERIKKE SEIDELIN**, * 15/7 1868, hjd. 25/7, † 7/8 s. A. af Krampe, begr. 9/8.

FREDERIKKE MARIE SEIDELINS 3 BØRN MED HJULMAND NIELS HANSEN

(Se S. 1384).

a. **VALDEMAR SEIDELIN HANSEN**, * 8/4 1861 i Gudum, døbt 26/4. Gaardejer i Skovsø, Ottestrup Sogn, † 5/4 1889 sst. af Brystsyge, begr. 12/4.

~ 30/3 1883 i Vallensved K. **KAREN KIRSTINE OLSEN**, * 26/3 1864 i Kyse, Vallensved Sogn, † 30/11 1945 i Kildebrønne. 2 Sønner: S. 1589.

b. MARIE CHRISTOPHINE HANSEN, * 24/6 1863 i Vedbysønder, Ottestrup S., konf. 30/9 1877 i Sorterup, † 3/10 1932 i Svenstrup, begr. paa Taarnborg Kgd.

~ 14/2 1885 i Ottestrup K. senere Banevogter
SØREN ANDREAS CHRISTENSEN, * 14/4 1860

i Gerslev Sogn, konf. 12/4 1874 i Ottestrup K., † efter 1950.

Havde 6 Børn * 1884–96 (4 * i Ottestrup Sogn, 2 * i Flakkebjerg Sogn) og 9 Børnebørn.

c. FREDERIK SEIDELIN HANSEN, * 12/4 1865 i Vedbysønder, døbt 8/5 i Ottestrup K., † 12/7 s. A. sst., begr. 16/7.

ARBEJDSMAND CARL FREDERIK SEIDELINS SØN MED HANNE MARIE RASMUSSEN

(Se S. 1384).

CARL JOHAN MARINUS SEIDELIN, * 12/11 1862 i Frederiksberg Sogn (Roskildevej 47), døbt 18/11 i Frederiksberg K., samme Dag hans Moder blev begr.; hans Faddere var Moderens Forældre RASMUS ANDERSEN og BODIL JENSDATTER samt Søster LINE RASMUSSEN og desuden Faderens Halvbro-

der Jordbruger og DM CHR. HENRIK SEIDELIN, alle 4 paa Islemark, hvor Drengen kom i Pleje hos sin Moders Forældre.

† 24/3 1863 i Rødovre Sogn, begr. 29/3 paa Frederiksberg Kgd.

SOGNEPRÆST I ØRUM IVAR SEIDELINS 5 BØRN MED HENRIETTE ELISABETH SØRENSEN

(Se S. 1399 og 1405).

a. DØDFØDT DATTER 8/2 1851 i Hvidbjerg Præstegaard i Thy, begr. 14/2.

b. JANINE KIRSTINE CHARLOTTE AMALIE SEIDELIN, * 30/8 1853 sst., hjemmedøbt 10/9 formedelst Sygdom, i Kirken 7/10.

† 30/9 1864 i Ørum, begr. 7/10.

c. NICOLINE (ikke Nielsine) SOPHIE FREDERIKKE PETREA SEIDELIN, * 20/7 1856 i Hvidbjerg Præstegaard, hjemmedøbt 23/7 formedelst Sygdom, i Kirken 3/8.

PETREA SEIDELIN, der blev konfirmeret 16/4 1871 i Ørum Kirke af VILHELM BECK, indgik i 1876, knap 20 Aar gammel, Ægteskab med Skuespiller GEORG NIELSEN, der rejste (1883) med FREDERIK SCHMIDTS Skuespillerselskab; hans Kone var Suffløse. Af Børnenes Fødsels- og Daabssteder kan ses, hvor Ægte-

parret opholdt sig i disse Aar: Det ældste Barn fødtes 1878 i Ørum (hvor Moderens Forældre boede), derefter er de 1881 i Nakskov, 1883 i Korsør, 1884 i Helsingør, 1885 i Randers, flytter dette Aar til København, hvor de 1886 bor Saxogade 30^{II} o. G., derefter bor de paa Frederiksberg: 1889 Smallegade 30G, 1891 Lampevej (1906: Howitzvej) 21B, 1892 og 93 Folkvarsvej 14^{St.}, 1896 Jagtvej 33^{II} (Kbh.), 1897–1900 Gammel Kongevej 146^I og 1900–07 i Spiritisternes Bethsaida Tempel, en Villa paa Filip-pavej 3, der ejedes af Spiritistisk Broderskab, og hvor i 1901 Ægteparret boede med alle deres dalevende 7 Børn, alle tilhørende Spiritistisk Samfund, 3 Børn var tidligere døde; den »rejsende Skuespiller« H. G. NIELSEN havde siden 1/2 midlertidigt Opholdssted i Roskilde.

I Begyndelsen af 1890erne blev Fru PETREA SEIDELIN NIELSEN, som hun hyppigst kaldes, *Spiritist* og

var 1894–1907 et fremtrædende Medlem af og Medium i »Spiritistisk Broderskab i København«, som hun var Medstifter af. I Bladet »Spiritisten« Juli-August 1919⁸ fortælles om Broderskabets første 25 Aar. Heri fortælles bl. a.:

Fru PETREA SEIDELIN NIELSEN, som er en Præstedatter fra Randersegnen, viste allerede som ganske ung Tegn paa mediske Evner, men hverken Forældrene eller hun selv forstod den Gang de forskellige aandelige Rørelser og mærkelige Begivenheder, som fandt Sted med og omkring hende, men da hun tidlig blev gift med en rejssende Skuespiller G. N., og andre Forhold gjorde hendes Liv ret kummerligt, fandt hendes mediske Evners Udvikling først gunstigere Betingelser under en senere Periode; under denne lærte hun ROBERT JØRGENSEN at kende, og hendes egentlige store og betydningsfulde aandelige Livsgerning tog sin Begyndelse. Karakteristisk – næsten profetisk – er det, at Faderen ved hendes Konfirmation skrev nogle Vers til hende, hvoraf vi citerer nogle:

Aanden dig kaldte og bød med sin mægtige Stemme,
ud skal du drage, derhen, hvor Afguder har hjemme,
Folket skal tro, Sjælene evigt faa Ro,
Æren er Guds i det høje.

Kaldet du fulgte, dit Hjerte det lytted' til Røsten,
trods alle Farer du tro kun, thi rig bliver Høsten,
høre du skal Jubel fra Bjerg og fra Dal,
Æren er Guds i det høje.

Herren dig fulgte, hans Aand gav dig Ord, der kan tænde,
Bønnerne steg, og for Herren nu Hjerterne brænde,
Engle med Fryd lytte til Lovsangens Lyd,
Æren er Guds i det høje.

Gerningen, Gud har begyndt, skal evindeligt vare,
selv sine Venner han skærmer mod Helvedes Skare
alt med sit Ord, det er Forjættelsen stor,
Æren er Guds i det høje.

ROBERT JØRGENSEN var i 1889, 22 Aar gammel, begyndt at interessere sig for spiritistisk Litteratur og begyndte kort efter selv at holde Foredrag herom, hvorved han kom i Forbindelse med forskellige Medier, og hans Forstaaelse og Kærlighed til Sagen uddybedes.

»Gennem en fælles Bekendt føres Fru PETREA SEIDELIN NIELSEN sammen med R. J. Fru N. fortæller saa, at hun ofte, naar hun skrev til sin Mand, kom under Kontrol af sin Skytsaand, som skrev tværs over Brevet: »Opsøg ROBERT JØRGENSEN«, at hun altid rev disse Breve itu, da hun absolut ikke havde Interesse for noget som helst, der havde

med Spiritisme at gøre. Ved denne Sammenkomst taler Fru N.s Skytsaand, CLAUS BENDIXEN, første Gang gennem sit Barn til R. J. og spørger ham, om han vil arbejde sammen med ham.

Efter Drøftelse af forskellige Spørgsmaal vedrørende et eventuelt Samarbejde, bliver de enige om at danne et Arbejde, dog skulde R. J. paa C. B.s Anmodning først oplyse Fru N. om Spiritismen samt søge at vinde hendes Interesse for denne Lære.

Nu arbejder Fru N. og R. J. en Tid alene, særlig i Retning af at oplyse hende i spiritistisk Retning; hun, som fra sit Barndomshjem og grundet paa, at hendes Fader var Præst i Statskirken, mere af Vane end af religiøs Overbevisning var bundet af Kirkens Dogmer, var ret vanskelig at overbevise, men efterhaanden lykkedes det dog at overbevise hende, særlig ved Hjælp af hendes aandelige Leder C. B., som ret ofte greb ind i Diskussionerne; hun blev greben af Sagens Sandhed og Alvor, og det smukke og store Formaal stod da ogsaa for hende som værd at ofre sig for.»

Ved et Møde kort efter i et lejet Lokale i Afholdscafeen i Brohuset paa Hjørnet af Aaboulevarden, hvortil ROBERT JØRGENSEN og Fru PETREA SEIDELIN NIELSEN havde indbudt 14 sympatiserende Bekendte, stiftedes Broderskabet Torsdag 12/7 1894 med Broder ROBERT JØRGENSEN som Formand og Leder, Broder EMIL PETERSEN som Sekretær og Søster PETREA SEIDELIN som reciderende [residerende?] Medium. Efter Sang og Bøn fandt den første Seance Sted; en kvindelig Aand POULINE talte, som var død 1851, 15 Aar gammel. Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Fru PETREA SEIDELIN NIELSEN var med i Broderskabet i 13 Aar, Medlemstallet steg til langt over 2000, Assistent ved DSB WILHELM SMIDT, der i December 1894 blev Medlem af Broderskabet, overtog den krævende Administration.

Af Begivenheder fra disse Aar kan nævnes: Udgivelsen af Broderskabets eget Blad »Spiritisten« fra 1894, Opførelsen af »Bethsaida Templet«, hvis Grundstensnedlæggelse fandt Sted 2/5 1899 og Indvielse 1. Paaskedag 15/4 1900; Grunden kostede 20,000 Kr., Bygningens Opførelse og Inventar 65,000 Kr.

– Betsaida, Templet for spiritistisk Broderskab, er en hvid Bygning i 2 Etager med stor Søjleportal og indeholdende en stor Sal med Gallerier og Orgelpulpitur, opført af Arkitekt F. FREHSE.

Det er beliggende paa Frederiksberg, Filippavej 3, hvor ifølge Vejviseren Fru SEIDELIN NIELSENS ældste Søn Typograf A. SEIDELIN NIELSEN boede 1901–02 og Fru P. SEIDELIN NIELSEN 1903–07 og hendes Mand fhv. Skuespiller H. G. NIELSEN 1907–08. –

I Jubilæumsartiklen fortælles om en stor Kamp mod Mørkets Hær, der fandt Sted August-Oktober 1903, dels i Mediets Hjem og senere, da Pladsen der blev for lille, i selve Tempelsalen. »Motivet til dette Arbejde var fra Mørkets Magters Side at ødelægge det Medie, ved hvis Evner

der blev givet mange Mennesker Kendskab til Aandeverdenen. . . At der var Mening og Alvor i denne Trusel, fik Mediet i rigt Maal at føle, hun blev ikke sparet, idet disse Mørkets Aander ved Hjælp af deres Kendskab til og Benyttelsen af de occulte Midler og Kræfter bragte hendes Omgivelser og Legeme i en saadan Tilstand, som Udenforstaaende næppe vil kunne fatte. Mange vil erindre, hvordan Mediet f. E. maatte gaa uafslædig Dage igennem uden nogen som helst Hvile, ofte uden den mindste Næring, ligesom Kontrollen besatte Legemet uafbrudt Døgnet igennem.«

»Af den første Bestyrelse har vi kun nævnt dens tre vigtigste Medlemmer, fordi disse forblev trofaste og pligtfulde i deres grundlæggende og banebrydende Arbejde lige fra Stiftelsen til Fru NIELSENS Bortrejse og Udvandring til Amerika, som gav Anledning til den store Brydning i Aaret 1908. Fru NIELSENS sidste Seance fandt Sted i Templet den 19. August 1907, hvor Broder JONATHAN talte, og Broder R. J. nedlagde sit Mandat den 13. Oktober 1907 efter over 13 Aars velsignelsesrigt Arbejde.«

»Der har været Tider, hvor Kampens Bølger har gaaet højt, som f. Eks. ved vort første Medie, Søster NIELSENS Bortrejse, hvor en stor Udvandring – man kan sige Revolution – fandt Sted, . . . Efter Fru NIELSENS Bortrejse og den gamle Bestyrelses Tilbagetræden . . . indtræder en Forvirringens Tid i Broderskabet, idet forskellige Strømninger hver under sin Ledelse søger at tilkæmpe sig Magten.« Men efter »disse Dages kaoslignende Tilstande« »oprandt snart atter Fredens og Arbejdets Dage indenfor vort prægtige »Bethsaida-Tempel«s Mure, den første Bygning i Europa, som var rejst som et Minde om Spiritismens Arbejde og Kamp – men ogsaa Sejersgang over Ortodoksi og Intolerance paa Religionens Omraade.«

Omkring 1907 blev PETREA SEIDELIN skilt fra GEORG NIELSEN efter c. 30 Aars Ægteskab og efter at have født 10 Børn, hvorefter hun i 13 Aar opholdt sig i Amerika. Sammen med sin 21aarige Datter Solveig og sin tilkommende Mand rejste hun 20/11 1907 fra Danmark (»efter en grundig Afsløring«) og ankom 31/12 s. A. til New York, hvor de boede til September 1911. Moderens andet Bryllup fandt Sted 30/7 1912 i New Yorks Forstad Brooklyn, men iøvrigt boede de den meste Tid i det vestlige Amerika. Først skal de have boet et Aars Tid i Portland i Oregon, drog derpaa nordpaa til Byen Edmonds i Staten Washington, c. 20 km Nord for Seattle. Fra 6/12 1913 – 18/2 1914 boede de (atter?) i Portland, derefter atter i Edmonds til 1916; efter et Aars Tids Ophold i den canadiske Provins Alberta boede de igen i Edmonds, indtil PETREA

SEIDELIN og hendes Mand (SOLVEIG var blevet gift 1913 og blev boende i Oregon) i Marts 1920 vendte tilbage til Danmark, hvor Manden døde 1923, hun 7 Aar senere. Hun skal stadig have været Spiritist efter sin Hjemkomst, og paa Urnen læses hendes »Spiritistnavn« MARGOURITHA.

† 24/9 1930 i København (i Hjemmet Evaldsgade 8^{II}) af Spiserørsforsnævring (Kræft?) og Hjertelidelse, bisat 28/9 Kl. 15 i Bispebjerg Krematorium ved den kendte Pastor TH. KIERKEGAARD, Præst for Det frie Kirkesamfund (Unitarerne) i København (Bethlehems Kbg.). Paa Urnen (Bispebjerg Urnehal Afd. Z Række 5 No. 65) læses: MARGOURITHA PEDERSEN f. SEIDELIN f. 20 Juli 1856 † 24–9–30.

~ 1) 8/7 1876 i Trinitatis Kirke i Kbh.⁹ HANS GEORG NIELSEN, * 19/3 1846 paa Fødselsstiftelsen i København, døbt 25/3, Søn af Finerskærer, senere Tjener HANS NIELSEN (ATTERUP) (* c. 1818) og Hustru CAROLINE MARGRETHE JOHN (* c. 1819, ~ 3/5 1850 i Holmens Kirke).

GEORG NIELSEN var som nævnt under Hustruen *Skuespiller*, der (i hvert Fald 1883) rejste med FREDERIK SCHMIDTS Skuespillerselskab, fra 1885 bosat i København og derefter paa Frederiksberg, hvor han ved Børnenes Fødsel 1891 og 92 kaldes Vaske-riejer og 1893 Korkvarefabrikant, men ved Folketællingen 1901 atter »Rejsende Skuespiller«. Fra 1900 boede han med sin Familie Filippavej 3, hvor han i Vejviseren 1907 (sammen med sin Hustru) og 1908 (han alene) benævnes fhv. Skuespiller. 1907 rejste hans Kone til Amerika. De blev vistnok skilt s. A. Ved sin Død boede han Brandes Allé 13^I eller 13^{III}.

† 14/5 1908 paa Frederiksberg, paa Vejen til Frederiksberg Hospital, efter at have beskadiget Hovedet ved et Fald med sin Cykel, af Hjernerystelse eller Apoplexi, begr. 21/5 Kl. 10 paa katolsk Vestre Kirkegaard af Pastor F. RONGE (Kbg. for romersk-katolsk Menighed paa Frederiksberg, Rosenkrans Kirken).

Skilt c. 1907.

10 Børn: S. 1589–1593.

~ 2) 30/7 1912 i Brooklyn ved New York WILHELM GOTFRED PEDERSEN, * 12/5 1860 i Nibe, døbt 8/7 i Kirken, Søn af Gartner i Nibe

(1870 Tyvdalsgade 227^{II} i Fattighuset) CARL VALDEMAR PEDERSEN (* 14/12 1819 i Holløse Mølle, hjd. 16/12, i Skelby Kirke 5/4 1820, † 30/4 1874 i Nibe, begr. 6/5; Søn af Kaptajn OLE PEDERSEN og Hustru CAROLINE RÜTZOV) og Hustru INGRID MARIE NILSSON (* c. 1833 i Karlshamn i Sverige, ~ 12/6 1857 i Nibe, † 21/4 1874 sst., begr. 25/4).

Han var *Grosserer* her i Landet, inden han 1907 som Agent rejste til Amerika med sin senere Hustru og dennes Datter SOLVEIG. Var Vicepræsident for »The Larsen Machine Company«, New York, i hvilket Firma hans Stedsøn JOHANNES SEIDELIN NIELSEN blev ansat. Efter Hjemkomsten til Danmark i Marts 1920 blev han ansat i Det forenede Kulkompagni i København. Boede ved sin Død Vesterbrogade 62B, Elias Sogn, hvor ogsaa hans Stedsøn IVAR LYKKE boede.

† 12/3 1923 i København af Hjertelidelse, bor-

gerlig Bisættelse 16/3 Kl. 11 i Bispebjerg Krematorium.

Paa Urnen i Urnehallen Afd. Z Række 5 No. 65 læses: Grosserer W. G. PEDERSEN f. 12-5-60 † 12-3-23.

Ingen Børn.

d. ANE JOHANNE BENEDICTE THEODORA SEIDELIN, * 1/3 1861 i Ørum Præstegaard, døbt 14/4. Konf. 8/4 1877 i Ørum Kirke.

THEODORA SEIDELIN, der muligvis var sindssyg, boede i England.

† 4/6 1891 (i England?) af Brystsyge. Ugift.

e. DAVID NICOLAI VALENTIN IMMANUEL SEIDELIN, * 1/1 1863 i Ørum Præstegaard, hjemmedøbt 10/1.

† 15. s. M. sst., begr. 21/1.

SOGNEPRÆST I SØLLESTED IVAR JACOB SEIDELINS DATTER MED SIN TJENESTEPIGE BIRTHE CATHRINE ERIKSDATTER

(Se S. 1408, 1410 og 1676).

JACOBINE DORTHEA JENSEN, * 23/11 1847 i Harndrup, døbt 28/11, konf. 6/11 1861 i Vissenbjerg Kirke.

† 19/8 1913 paa Skovsby Mark i Vissenbjerg Sogn, begr. 25/8 paa Vissenbjerg Kgd. af Sognepræst HENNING C. GØTZSCHE.

~ 23/5 1868 i Vissenbjerg Kirke HANS HANSEN, * 25/5 1845 i Magtenbølle, hjd. 4/6, i Vissenbjerg K. 6/7.

Bolsmand og Lægdsmand, Ejer af Damstedet paa Skovsby Mark i Vissenbjerg Sogn efter sin Svigermoder, ved sin Død Particulier paa Skovsby Mark.

† 20/11 1918 paa Odense Amts og Bys Sygehus, begravet 27/11 paa Vissenbjerg Kirkegaard. 1 Søn:

HANS JØRGEN CHRISTIAN ERIK HANSEN, * 5/12 1873 paa Damstedet, Gaardejer, overtog Fødestedet, hvis Navn ændredes til Damsbo; † 7/3 1939 sst. Gift og har Børn, hvoraf en Søn overtog Damsbo.

MARIE MARGRETHE VILHELMINE SEIDELINS 5 BØRN MED SOGNEPRÆST CHRISTIAN ERNST KRAG

(Se S. 1414).

Blandt disse 5 Børn, der er nævnt ovenfor S. 1414, havde som nævnt den ældste Søn, den kendte Sognepræst PETER KRAG ved Skt. Jakobs Kirke i København, Navnet SEIDELIN som Mellemlavn.

Blandt hans – og hans Broder Distriktslæge i Holstebro og Assens, Læge i Dreslette M. G. KRAGS Efterkommere og indgiftede – findes Medlemmer af Slægterne KRAG, HOLSTØE, DIDERICHSEN, HELLAND-

HANSEN (i Norge), RÖE (i Norge) – og KRAG, HANSEN, KRAG-HANSEN, (VICTOR) HERMANSEN, KRARUP, DAM og SVARRE.

Navnet SEIDELIN som Mellemnavn findes hos Distriktslæge M. G. KRAGS yngste Barns eneste Søn, nemlig Datteren LOUISE MATHILDE KRAG (* 1884 i Assens, † 1942, ~ 1910 i Dreslette PETER MARCHER DAM, * 1877, Sognepræst 1908 i Gislum, 1916 i Seest, 1929–36 i Tersløse, † 1937)'s Søn:

JOHANNES SEIDELIN DAM, * 12/6 1915 i Gislum, Student Sorø 1934, cand. med. 1942, praktiserende Læge i Søborg fra November 1948.

~ 17/5 1942 paa Frederiksberg NELLY BIRGITHE ALVILDE LARSEN, * 31/1 1912 paa Frederiksberg, Student 1932 fra M. Kruses Skole paa Frederiksberg Allé 16, cand. med. 1942, praktiserende Læge i Søborg fra November 1948, † 29/4 1964 i Hellerup.

APOTEKER FREDERIK HERMANN LUDOLF MARX SEIDELINS SØN AF 2. ÆGTESKAB MED MARGRETHE MARIE RASMINE SOPHIE JACOBSEN OG HENDES 2 ADOPTIVDØTRE

(Se S. 1416 og 1418 f.).

a. DAVID JOHANNES SEIDELIN, * 15/1 1855 i Ringe, hjd. 8/2, i K. 15/3.

† 26/6 1856 sst. af »Tænder«, begr. 1/7.

b. (Adopt.) CHRISTINE CHARLOTTE SEIDELIN, * THAARUP, * 26/4 1856 i Dreslette, døbt 18/7, Datter af Proprietær PETER CHRISTIAN THAARUP († 1876, S. 1418) og 1. Hustru HENRIETTE MATHILDE THEODORA WEST (1822–60, S. 1418 f.).

Hun kom i 1860erne i Huset hos Fru SEIDELIN paa Ringe Apotek, men ses – ligesom Fru SEIDELINS øvrige Plejebørn – ikke at være konfirmeret i Ringe; her betegnes hun 1870 CHRISTINE CHARLOTTE THAARUP og 1880 CHRISTINE CHARLOTTE SEIDELIN, og 1882 meddeler CHRISTINE SEIDELIN i Fyens Stiftstidende »min kjære Moder«s Død, hvorefter hun til den følgende Apoteker solgte Ringe Apotek for 34,000 Kr.

Herefter rejste hun til København, hvor hun tog Musikundervisning; her boede hun 1883–84 Allegade 22^l hos Oberst H. OTTO GLAHN, 1885 paa Kalkbrænderivej 86^l hos hans Svigerinde Enkefru ERASMINE GLAHN (* MYHRE), Enke efter Fabrikant, cand. polyt., Assessor pharm. C. J. GLAHN, hvis Søn Skibsbygger og Konstruktor hos B. og W. HANS EGEDE GLAHN boede i Stueetagen med sin norske

Hustru og 3 Børn. Og i 1890 boede hun Vesterbrogade 137, 1. eller 2. Sal.

Senere virkede Frk. C. SEIDELIN som *Musiklærerinde* i Svendborg og i Odense. I Odense virkede hun ifølge Vejviseren i følgende Perioder: 1892 Vestre Stationsvej 3st, 1893–94 Kongensgade 27st og 1895–97 do. 27^{II}, – i 1908 Vestergade 21^{II} og i 1921 Kronprinsensgade 56^l, hvorefter hun ophørte som Musiklærerinde og fra 1922 boede paa Graabrødre Kloster i Odense.

† 13/11 1943, bisat 18/11 Kl. 13 fra Hospitalskirken (Odense Kgd. Urnegaarden Ltr. U. A. Nr. 56). I Fyens Stiftstidende meddelte »Familien THAARUP, København«, at »Vor kære Tante, Frøken CHRISTINE SEIDELIN, Odense, er stille gaaet bort.«

Ugift.

c. (Adopt.) BETTY JULIE SEIDELIN, * JACOBSEN, * 6/1 1859 i Nykøbing paa Mors, døbt 22/5, Datter af Garvermester sst. JACOB PETER EDVARD JACOBSEN (S. 1419) og Hustru.

BETTY kom i 1860erne i Huset hos sin Faster Fru SEIDELIN, paa Ringe Apotek. Ved sin Død kaldes hun BETTY JULIE SEIDELIN, f. JACOBSEN, Adoptivdatter af Fru SEIDELIN.

† 17/5 1878 i Ringe, begr. 23/5.

HISTORIKER, CAND. PHILOL. HANS CHRISTIAN PAULUS SEJDELINS 3 BØRN MED BONA CECILIE JULIE MARIE LUND

(Se S. 1419 og 1423).

a. CECILIE GEORGINE SEIDELIN, * 31/5 1856 i København (Købmagergade 1), døbt 5/7 i Helligaands Kirke; hendes 7 Faddere se S. 1423.

† 24/11 1856 i København (Skt. Hans Torv 5 – eller 30, S. 1422) af Gastromalaci (Mavelidelse), begr. 28/11 paa Assistens Kgd. (Trinit. Kbg.).

b. CECILIE ULRIKKE BIRGITTE SEIDELIN, * 1/6 1858 i København (Skt. Hans Torv 5 – eller 30), døbt 25/6 i Trinitatis Kirke, konf. 12/10 1873 i Skt. Johannes Kirke af Pastor FRIMODT.

CECILIE SEIDELIN udstillede et Blomstermaleri paa Charlottenborgs Foraarsudstilling April–Maj 1893.

† 4/4 1934 paa Frederiksberg (H. C. Ørstedesvej 25^{II}) af Lungebetændelse, bisat 11/4 fra Søndermarkens Krematorium af sin Svoger Pastor LINDEGAARD (Skt. Markus Kbg.).

~ 17/6 1893 i Frederiksberg Kirke af Sognepræst EWALDSEN (Garnisons Kbg.) HERMAN ISAK LARPENT, * 20/2 1861 paa Frederiksberg (Værnedamsvej MNr 78 & 79), døbt 26/4 i Vor Frelser Kirke (Frederiksberg Kbg.), Søn af Sproglærer, senere Skolebestyrer, Professor AUGUST HERMAN WILKERME LARPENT (* 1833 i Kbh. (fransk reform.)), Student 1851 (Vestre) Borgerdydskole paa Christianshavn, 1858 cand. polit., Lærer i Fransk ved den af hans Svigerfader oprettede og ejede Schneekloths Skole paa Værnedamsvej, fra 1882 Medbestyrer og fra 1884 Medejer af samme Skole, 1892 titulær Professor, boede c. 1870 – c. 1900 Uraniavej 5, derefter Hospitalsvej 5^{II}, † 1905 paa Frederiksberg) og Hustru JOHANNE MARIE SCHNEEKLOTH (* 1842 i Kbh. (Petri), ~ 1860, † 1929 paa Frederiksberg).

HERMAN LARPENT blev 1878 Student fra sin Morfaders, Morbroders og Faders Skole, Schneekloths Latin- og Realskole, Værnedamsvej 13, paa hvilken han utvivlsomt selv var født, og ved hvilken han selv var Lærer i 50 Aar fra 1/1 1880. Fra 1881 blev den en ren Drengeskole, 1882 døde hans Morfader Pro-

fessor HANS SCHNEEKLOTH, 1885 byggedes en ny Skolebygning i 4 Etager.

HERMAN LARPENT blev 1884 cand. theol., var 1891–92 paa Studieophold i Paris, fra 1892 blev han tillige Inspektør ved Skolen, 1893 cand. mag. i Dansk og Fransk, og s. A. blev han gift. Da Schneekloths Skole fra 1/8 1919 overtoges af Staten og fik Navnet Svanholm Gymnasium, blev LARPENT samtidig *Lektor* ved dette. Ridder af Dannebrog 27/1 1928. Afsked 1930.

En af hans Elever, den senere kendte katolske Præst og Forfatter PETER SCHINDLER, der blev Student fra Skolen 1909, skriver i sine Livserindringer »Vejen til Rom« (1949, S. 63) om sine Lærere: »Jeg har kun Lyst at nævne min tredive Aar ældre Fætter, HERMAN LARPENT, der var den eneste komplette Gentleman i Staben, og som prøvede at opretholde dog nogen Orden i Skolens Kaos. Og saa den uforlignelige HARTVIG MØLLER, ung, energisk, radikal og hensynsløs, men lige ildnende i det pædagogiske og det didaktiske. . . Og endelig P. A. ROSENBERG, som i Lørdagens to sidste Timer gav os Verdens-Litteraturhistorie. . .«

Som ung boede HERMAN LARPENT i Nærheden af sine Forældre, 1882–83 Uraniavej 21 og 1884–93 Uraniavej 20. Fra Brylluppet boede Skoleinspektør, senere Lektor LARPENTS i over 40 Aar H. C. Ørstedesvej 25^{II}.

† 22/1 1936 paa Frederiksberg (H. C. Ørstedesvej 25^{II}) af Hjertelidelse, bisat 26/1 fra Søndermarkens Krematorium af sin Søsters Mand Sognepræst E. P. LINDEGAARD (Skt. Markus Kbg.).

Ingen Børn.

c. DAVID BONDE SEIDELIN, * 25/5 1860 i København (Skt. Hans Torv 30), døbt 24/6 i Trinitatis Kirke, konf. 11/4 1875 i Skt. Johannes Kirke af Pastor FRIMODT. – Boede 1880 som Landbrugselev hos sin Moder paa Fælledvej.

Han var først, 30/7 1888 – 1896, Forvalter paa sin Farbroder Etatsraad SABINUS SEIDELINS Herre-

gaard Lönstorp i Svalöv Sogn Nordøst for Landskrona, et Gods paa 700 Tønder Land (S. 1435 f.), herefter 1896–1926 *Forpagter* af Källesjö i Hedeskoga Sogn.

Herefter boede han 1926–44 i sin egen Villa Sofiero i Bosjöklosters Sogn ved Höör og 1/4–22/12 1944 i egen Villa paa Scaniagatan i Malmö.

† 22/12 1944 i Malmö, begr. paa Östra Kyrkogården sst.

~ 30/5 1888 i Nakskov Kirke HENRIETTE VILHELMINE RÜTZOU, * 20/1 1863 paa Prierskov paa Lolland, døbt 14/6 i Toreby Kirke, Datter af Forpagter sst. CHRISTIAN RÜTZOU (* 1804 i Refsnæs Præstegaard, hjd. 7/10, i Kirken 25/11, † 9/7 1875 paa Prierskov, begr. 16/7 i Toreby) og 2. Hustru CHRISTINE VILHELMINE HENRIETTE DANIELSEN (* 12/2 1828 i Blikkendorph i Holsten, † 24/10

1913 hos sin Datter og Svigersøn paa Herregaarden Källesjö ved Ystad i Skaane, begr. 1/11 paa Toreby Kgd. af Pastor JACOBSEN i Døllefjælde), hvis Forældre Mejeribestyrelse (Hollænder) paa Prierskov FREDERIK CHRISTIAN DANIELSEN (* 19/1 1800 i Nysted, (hjemme?) døbt 25/1 Kl. 13, (i Kirken 21/2?), † 13/9 1877 paa Prierskov, begr. 20/9 i Toreby, Søn af Hollænder paa Christiansholm Ladegaard CHRISTOPHER PETER DANIELSEN og Hustru CATHARINA ELISABETH LIND) og Hustru ANNA DORTHEA PEDERSEN (* c. 1797 i Ravstorph i Holsten, † 4/8 1880 paa Prierskov, begr. 9/8 i Toreby) i 1870 boede hos Svigersønnen paa Prierskov.

HENRIETTE RÜTZOU blev konf. 14/4 1878 i Toreby Kirke. Blev som Enke boende i Malmö.

† 11/4 1950 i Malmö, begr. paa Östra Kyrkogården sst.

3 Døtre: S. 1593 f.

GROSSERER, ETATSRAAD SABINUS THEODOR WILLIAM HALVOR SEIDELINS 5 BØRN MED CHRISTIANE NICOLINE NEHAMMER

(Se S. 1427 og 1437).

a. DAVID SEIDELIN, * 12/11 1848 i Holbæk, døbt 27/4 1849.

Som ældste Søn af Grosserer S. SEIDELIN, Amager-torv 11, var det naturligt, at DAVID SEIDELIN uddannedes til at indtræde i Faderens Firma. Han stod i Lære hos Faderens Ungdomsven Købmand SØRENSEN i Vejle (TH. WESSELS Svigerfader) og uddannedes derefter i Elberfeld og Paris. I 1871 boede han som Kommis paa Amager-torv, inden sit Bryllup i 1875 var han blevet Grosserer og boede de næste 3 Aar i Frederiksberg Alle 7^I, derefter – 1879–84 – til Leje i Villaen Hauchsvej 8, og fra 1885 ejede og beboede han Frydendalsvej 15, fra c. 1897 Frydendalsvej 13, maaske samme Hus.

1881 blev Grosserer DAVID SEIDELIN optaget som Associé i Firmaet og kom til at lede Klædelageret, men havde ikke Evne og vel næppe heller rigtig Trang til at yde en positiv Indsats. Et elskeligt Meneske var han, men han var gladere ved Roret i sin Kutter end i sin Kontorstol. Da Faderen 1/7 1884 overdrog sit Firma for 1,212,000 Kr. til Sønnen DA-

VID SEIDELIN, Svigersønnen EMIL HJORT og sin mangeaarige Prokurist P. C. THAMSEN, og de to første desuden som Driftskapital fik udbetalt et Arvefor-skud (S. 1435), var det EMIL HJORT, der gennem de følgende 15 Aars ihærdige Slid og Flid fik gengivet Firmaet dets gamle, glansfulde Position. THAMSEN døde 1897. Og DAVID SEIDELIN, der i nogle Aar indkøbte tyske Klædevarer fra smaa Fabrikker i Cottbus, Forst og andre Byer, var ret svagelig af Helbred, blev mere og mere uinteressert og trak sig efterhaanden mere og mere ud af Virksomheden, med en dertil svarende mindre Andel i Overskudet.

Ved Folketællingen 1880 (Hauchsvej 8) var Grosserer DAVID SEIDELIN og Hustru »midlertidigt fraværende paa Corsica«.

† 31/7 1901 under et midlertidigt Ophold i Gilleleje By og Sogn af Apoplexi, Blodprop og Lungebetændelse, begravet 6/8 Kl. 12 fra Frederiksberg Kirke paa Vestre Kirkegaard af Hjælpepræst i Frederiksberg Sogn, senere Sognepræst paa Fyn E. P. LINDEGAARD, hvis Hustru var Søster til DAVID SEI-

DELINS Kusines Mand Lektor HERMAN LARPENT (Gilleleje Kbg.).

Hans Enke overtog Boet.

~ 24/9 1875 i Humlebæk Kirke (Asminderød Kbg.) CHRISTIANE MATHILDE ROED, * 18/4 1850 paa Eriksholm, døbt 5/6 i Aagerup Kirke, Datter af JØRGEN PETER ROED (* 6/6 1819 i Holbæk, døbt 17/7, Forpagter af Eriksholm fra før 1848 til efter 1870, Ejer af Nybogaard i Asminderød Sogn fra før 1875, † 18/4 1880 sst., begr. 26/4 i Humlebæk (Asminderød Kbg.), Enken sad i uskiftet Bo med 5 Døtre) og LOUISE CATHRINE SIEWERS (* 4/2 1824 i Eckernförde, ~ 3/8 1848 i Aagerup Kirke, † 31/3 1905 i sit Hjem Valdemarsgade 6 i Kbh., begr. 5/4 paa Humlebæk Kgd. af Pastor LAURSEN; hun oprettede Testamente 29/10 1885; i 1 % Arveafgift betales 3,231 Kr. 10 Øre).

MATHILDE ROED, der var den ældste af 8 Søsken-
de,¹⁰ blev konfirmeret 23/4 1865 i Tølløse Kirke (Aagerup Kbg.).

Som Enke – efter 26 Aars barnløst Ægteskab – boede hun 1902 Frydendalsvej 13, 1903–07 Mynstersvej 12¹ og 1908–17 Martensens Alle 9¹.

† 18/10 1917 paa Frederiksberg (Martensens Alle 9¹) af Hjerteforkalkning, begravet 25/10 Kl. 13 fra Solbjerg Kirke paa Vestre Kirkegaard.

Fru MATHILDE SEIDELIN stiftede 25/5 1916 Testamente, ved hvilket hun bl. a. oprettede flg. 2 Legater:

Enkefru MATHILDE SEIDELIN, f. ROED's Legat, hvis Fundats, kgl. stadfæstet 6/11 1918, oprettedes 21/10 s. A. af Professor, Dr. jur. H. MUNCH-PETERSEN i Forening med Københavns Universitets Konsistorium. Legatkapitalen paa 20,000 Kr. bestyres af Universitetet, og de aarlige Renter deles i 2 lige store Portioner mellem 2 ved Universitetet studerende Sønner af danske Præster, af hvilke den ene skal studere Teologi, medens den anden kan studere under et af de andre Fakulteter. Hver Legatportion uddeles for et Aar ad Gangen, men kan tillægges den samme Student i flere paa hinanden følgende Aar, dog ikke over 4 Aar.¹¹

Grosserer DAVID SEIDELIN og Hustru MATHILDE SEIDELIN født ROEDS Legat, hvis Fundats, kgl. stadfæstet 3/3 1919, oprettedes 14/1 s. A. af Overretssagfører ERIK RODE (gift med en Datter af Arkitekten, Professor J. E. GNUDTMANN, S. 1524) efter Samraad med Provsten i Frederiksberg Provsti. Legatkapitalen paa 60,000 Kr. bestyres af Stiftsøvrigheden, og de aarlige Renter af Legatet, der bestyres

af Provsten i Frederiksberg Provsti, uddeles i Portioner paa 200–300 Kr. aarlig til Familiefædre, bosiddende paa Frederiksberg, hvor de driver eller har drevet borgerlig Næring, naar de ved Sygdom (navnlig Apoplexi, Lamhed el. lign.) eller Ulykkestilfælde helt eller delvis har mistet deres Arbejdskraft og derved er kommet i Trang.¹²

Endelig bestemtes¹² i Testamentet, at der, før sidstnævnte Legat træder i Kraft, af Renterne skal udbetales neden-
nævnte Personer, saa længe de lever, flg. aarlige Beløb:

1. Afdødes Pige LISBETH PEDERSEN	600
2. Frøken ELISE DEPERNAY	200
3. Frøken THYRA ELLER	200
4. Frøken REBEKKA NEHAMMER	200
5. Frøken JULIE NEHAMMER	200
6. Frøken KAREN RODE	200
7. Frøken KATE (HENRIETTE CATHRINE) RODE ..	200
8. Frøken INGER RODE	200
9. Frøken CARLA ANDRESEN	200
10. Frøken CHRISTINE HANSEN	100

ialt 2,300 Kr.

Ingen Børn.

b. CARL SEIDELIN, * 6/3 1851 i Holbæk, døbt 28/5.

I 1873 var CARL SEIDELIN i Udlandet, da Faderen blev Æresborger i Holbæk. 1875–78 boede han som Proprietær paa Nyrupgaard i Tikøb Sogn, som Faderen købte til ham (S. 1435). Han var forlovet med Proprietær J. P. ROEDS Datter AGNES (S. 1683), der var Søster til hans Broders Hustru.

† 11/1 1878 paa Nyrupgaard, begravet 16/1 paa Humlebæk Kirkegaard (Tikøb Kbg. og Asminderød Kbg.; sidstnævnte har dog: † 10/1).

Forældrene meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 12/1:

»Imorges tidlig døde stille og rolig paa Nyrupgaard vor kjære Søn CARL SEIDELIN i sit 27de Aar.

Kjøbenhavn, den 11te Januar 1878.

NICOLINE SEIDELIN, S. SEIDELIN.
født NEHAMMER.

Begravelsen finder Sted Onsdagen den 16de ds. Kl. 1½ fra Humlebæks Kapel.«

Faderen overtog Boet.

Ugift.

c. THERESE SABINE NICOLINE SEIDELIN, * 7/2 1853 i Holbæk, døbt 13/3. Fru THERESE HJORT

boede som Enke i 17 Aar Christiansholms Slotsalle 9 i Klampenborg.

† 17/4 1942 i Klampenborg (Christiansholms Slotsalle 9), begr. 21/4 af Provst JOHS. ENGEL paa Frederiksberg Kgd. (3. Afdeling II Nr. 165) i samme Gravsted som hendes Mand og deres 4 Børn (Skovshoved Kbg.).

~ 10/2 1882 i Vor Frue Kirke i København (Vor Frue og Helligaands Kbg.) EMIL LAUTRUP HJORT, * 5/9 1843 i Frederiksværk, døbt 16/5 1844 i Vinderød Kirke, Søn af SIEGFRIED CHRISTIAN FREDERIK HJORT (* 1800 i København, cand. jur. 1827, 1831 Birkedommer i Halsnæs og Frederiksværks Birker, 1846 Herredsfoged i Løve Herred, 1851 v. Kancelliraad, 1864 Afsked og Justitsraad, † 1866 i Roskilde) og Hustru FREDERIKKE ELISE ARMGARDE BUDDE (* 1806 i Christiania, ~ 1832 paa Selsø, † 1895 i Roskilde).

EMIL HJORT var den yngste af 8 Søsken¹³, af hvilke skal nævnes:

1. VICTOR CHRISTIAN HJORT, * 1833, cand. jur. 1860, 1865 By- og Herredsfuldmægtig i Store-Heddinge, 1881–1902 Byfoged og Borgmester i Ribe, 1898 R, † 1912. 2 Sønner.
4. ANE MARIE PAULINE HJORT, * 1837, † 1885.
~ 1861 CARL VIGGO GÖTZSCHE, * 1833 i Finderup, cand. theol. 1855, 1861 Kateket ved Trinitatis Kirke i Fredericia, 1868 Sognepræst i Sæby og Gershøj, 1875 Sognepræst ved Michaelis Kirke i Fredericia, 1895 Biskop i Ribe, 1897 Formand for Dansk Missions-selskabs Styrelse, R 1888, DM 1896, † 1901. 10 Børn.
6. VALDEMAR CHRISTIAN AUGUST HJORT, * 1840, 1867 Manufakturhandler i Slagelse, 1887 Grosserer i København, † 1927. 5 Børn.
7. PETER MANDRUP TUXEN HJORT, * 1842, 1867 Seminarist, 1868 Lærer i Fredericia, tillige Klokker ved Michaelis Kirke, † 1896. 3 Børn.

EMIL HJORT¹⁴ kom efter sin Skoletid i Lære hos den kendte Købmand TH. LAURITZEN i Slagelse, ansattes efter endt Læretid hos sin Broder Manufakturhandler VALDEMAR HJORT i Slagelse og fuldendte sin Uddannelse som Rejsende i Skandinavien for Firmaet Landt & Richardsen i Hamborg. I Juli 1881 fejredes paa Lönstorp hans Forlovelse med THERESE SEIDELIN, Aaret efter blev de gift og rejste til Hamborg, hvor HJORT begyndte sin egen Agenturforretning,

og hvor deres ældste Barn fødtes. Da hans Svigerfader Grosserer S. SEIDELIN tænkte paa at trække sig tilbage fra sit Firma, lod EMIL HJORT sig omsider – efter mange Betæneligheder – overtale til at indtræde i Firmaet.

Den 1/7 1884 overtog EMIL HJORT, Svogeren DAVID SEIDELIN og Firmaets mangeaarige Prokurist P. C. THAMSEN for 1,212,000 Kr. en gros Firmaet i Manufaktur S. SEIDELIN, Amagertorv 11 i København (S. 1435). Desuden fik EMIL HJORT og Svogeren et Arveforskud af SABINUS SEIDELIN.

Efter den storstilede Fest paa Skydebanen, hvormed Ejerskiftet fejredes, fulgte strenge Tider. En økonomisk Krise ramte Landet i 1880erne. Medens Firmaets Omsætning de følgende Aar holdt sig omkring 2 Millioner Kroner, faldt Avancen i 1884 til en Trediedel af foregaaende Aars og i 1885 til en Tindedel. Og det blev EMIL HJORT, der blev ene om at trække det tunge Læs. Skønt Chef for et af de største en gros Firmaer i København blev han atter Rejsende; han rejste og rejste, til Norge og Sverige, købte ind og solgte det købte saa hurtigt som muligt; han mødte baade Ulv og Bjørn paa sine Rejser, tog med Slæde fra Christiania til Trondhjem og tilbage med Skib langs Kysten; da han med Damperen »Jupiter« – efter i 3 Døgn at have drevet rundt i Snestorm, uden Ror og uden Proviant og Drikkevand – naaede til Christiania 2. Juledag, var Flagene allerede hejst for Skibet – paa halv Stang. Men han holdt til alle Strabadserne, han var høj og kraftig, havde i sin Ungdom været en ivrig Rytter og Fægter, og Anstrengelserne bar Frugt, omkring Aarhundredskiftet var S. Seidelin saa stort og stærkt som nogensinde, med en Omsætning omkring 2½ Millioner og en yderst tilfredsstillende Avance. 1897 døde THAMSEN, og DAVID SEIDELIN trak sig mere og mere ud af Virksomheden, saa EMIL HJORT reelt var Eneindehaver flere Aar, før han formelt blev det ved Svogers Død 1901.

1900 var Palæet paa Amagertorv omsider blevet for lille og umoderne. Grosserer EMIL HJORT købte da 5 gamle Ejendomme paa Hjørnet af Skindergade og Niels Hemmingsens Gade og byggede her, efter Tegning af Arkitekt V. INGEMANN en stor tidssvarende Bygning, Skindergade 7, med høje, tørre Kældere, brandsikre Etageadskillelser, Centralvarmean-

læg og Elevatorer. I dette nye Hus, der indviedes 26/11 1901, fejrede EMIL HJORT, der ellers »ikke yndede Fester«, Firmaets 60 Aars Dag 10/10 1903 i den store Stil ved en Morgenhøjtidelighed, og om Aftenen var der Banket i Koncertpalæet. En Maaned før var han selv fyldt 60 Aar.

De første 4 Aar i København boede Grosserer EMIL HJORT Gammel Kongevej 1B^I og Vesterbrogade 3^{II}, derefter c. 1888–98 Amagertorv 11^I og c. 1898–1906 Vestre Boulevard 43^{II}; de sidste 18 Aar var hans Adresse Danstruplund.

I disse første 20 Aar i S. Seidelin, præget af Grosserer HJORTS Flid og sejge Udholdenhed, havde han kun af og til undt sig 8–10 Dages Hvile paa Jagtture til Smaaland, hvor han og Familien først lejede sig ind hos Bønderne, men senere boede i en Hytte, et Træhus til 5,000 Kroner, opført efter Tegning af Fru HJORT; her dyrkede han Frihedslivet med gode Venner og Medarbejdere, skaanske Landmænd og københavnske Forretningsmænd, bl. a. THEODOR WESSEL (Medstifter og -indehaver af Firmaet Th. Wessel & Vett (Magasin du Nord) paa Kongens Nytorv, gift med en Datter af Købmand HANS JORDT SØRENSEN i Vejle) og Grosserer EMMERICH MÜLLER fra Moresco – og SOPHUS BAUDITZ, hvis Novelle »Hvid Jul« skildrer Personer og Oplevelser fra denne Egn.

Kort efter sin 60 Aars Fødselsdag købte EMIL HJORT Lystgaarden Danstruplund, paa 250 Tdr. Land, ved Esrom Sø i Tikøb Sogn; hertil flyttede han 1906 og overdrog Overledelsen af Firmaet til sin Inspektør (siden 1896) VILHELM PETERSEN, hvis Fader havde været Pakhusformand paa Amagertorv 11. Firmaet var i disse Aar i rolig Vækst, Omsætningen var over 3 Millioner, passerede 1915 de 4 og naaede 1917 6½ Million. EMIL HJORT, der nu var midt i 70erne og ingen mandlige Arvinger havde til at føre Firmaet videre, omdannede da i 1919 S. Seidelin til et Aktieselskab, VILHELM PETERSEN blev Direktør, og EMIL HJORT fik hele Købesummen udbetalt kontant.

Men Grosserer HJORT kunde ikke sidde paa Danstruplund uden Forbindelse med »sit« Firma, han købte en større Aktiepost tilbage og fik Sæde i Bestyrelsen. 1919 gik straalende, med Rekord baade i Omsætning og i Avance, men trods stor Omsætning

viste Regnskabet for 1922 det største Underskud i Firmaets Historie, og – næsten 80 Aar gammel – lod Grosserer HJORT sig overtale til at købe alle Aktierne tilbage; hele sin Formue satte han ind paa at klare S. Seidelin A/S igennem Vanskelighederne, hvilket lykkedes, – kort før han selv døde, 81 Aar gammel, efter et Liv i Arbejde.

Som Købmand raadede EMIL HJORT over saavel Initiativ som Forsigtighed. Som Menneske prægedes han af stor personlig Charme, sit gode Humør (trods aarelang Søvnløshed) samt sin ubestikkelige Redelighed. Der var derfor Bud efter ham til flere offentlige Hvery, men han modtog kun dem, hvori han følte, at han kunde yde noget. Saaledes afslog han gentagne Opfordringer fra C. F. TIETGEN, som viste ham stor Tillid, om at indtræde i Grosserersocietetets Komité. Derimod var han 1888–1915 Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af københavnske Manufakturgrossister, 1891–1900 Medlem af Sjø- og Handelsretten, 1901–21 Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab og 1907–21 Medlem af Bestyrelsen for Laane- og Sparekassen for Embeds- og Bestillingsmænd. Han blev *Ridder af Dannebrog* 9/11 1904 og *Dannebrogsmænd* 3/7 1918, men ønskede ingen Titler.

Et stort Portræt af EMIL HJORT, malet af CARL THOMSEN 1909 eller 1910, var ophængt i Firmaets Ejendom Skindergade 7; ved Firmaets Likvidation i 1971 blev det skænket til Københavns Bymuseum.

† 16/9 1924 paa Danstruplund, begravet 24/9 af Pastor JOHS. PEDERSEN paa Frederiksberg Kirkegaard (3. Afdeling II Nr. 165).

4 Børn: S. 1594–1596.

d. JULIE CELIA ULRIKKE SEIDELIN, * 15/12 1854 i Holbæk, døbt 17/6 1855.

Frøken JULIE SEIDELIN, der i Kirkebogen ved sin Daab, utvivlsomt fejlagtigt, kaldes JULIE CELIA FREDERIKKE, boede i 1890erne sammen med Forældrene paa Sct. Annæ Plads 3st. og Stockholmsgade 41^I (S. 1435) til 1899, fra 1897 sammen med Søsteren Enkefru VITA SCHULTZ, 1900 Vestre Boulevard 9^I, 1905–10 Puggaardsgade 13^{II}, 1911–19 Islands Brygge 19^{III} og sst. 1926–31. I Sommeren 1932 boede hun hos Søsteren Fru THERESE HJORT, Christiansholms Slots Alle 9 i Klampenborg, fra November

1932 paa Københavns Sygehjem i Ordrup (Ordrupvej 30–32).

† 30/4 1933 paa Københavns Sygehjem i Ordrup, begr. 5/5 fra Ordrup Kirke paa Garnisons Kgd.

Ugift.

e. VITA SEIDELIN, * 21/8 1856 i København, døbt 21/12 i Helligaands Kirke.

Til hendes Bryllup sendte hendes tidligere Lærer JØRGEN LUND (S. 1438), der nu var Præst paa Bornholm, følgende Telegram:

Stort, da med dit Ja Du skjænked Haand og Hjærte, -
Større, da et Ja Dig dobbelt gjengav dem; -
Størst af alt Dig give Gud: i Fryd og Smerte
At bevare Pagtens Ja i Hjærtets Gjem.

Enkefru VITA SCHULTZ, der var Enke i 48½ Aar efter 2 Aars Ægteskab, boede som Enke i Køben-

havn. 1887–96 blev hun boende i Bredgade 70^{II}, derefter boede hun 1897–99 Stockholmsgade 41^I (med Søsteren), 1900–04 Vestre Boulevard 9^I, 1905–06 Madvigs Alle 9^{II} og 1907–32 Ny Vestergade 18^{II}. Fra Foraaret 1932 til sin Død boede hun i Mørcks Pensionat, Vitus Berings Alle 8 i Klampenborg.

† 21/8 1935 i Klampenborg (Vitus Berings Alle 10), begravet 26/8 fra Kapellet paa Garnisons Kgd. af Pastor RANNOV (Skovshoved Kbg.).

~ 14/11 1884 i Helligaands Kirke i Kbh. GOTTLIEB CECILIUS SCHULTZ, * 24/6 1857 i København, døbt 7/8 i Vor Frue Kirke. Hans Forældre og Slægt se S. 1678 f.

GOTTLIEB SCHULTZ boede indtil 1884 som Handelsfuldmægtig hos Forældrene, 1884–87 som Groserer i Bredgade 70^{II}.

† 6/2 1887 i Mentona.

Ingen Børn.

LÆRER IVAR FREDERIK THEODOR SEIDELINS 3 BØRN MED CHARLOTTE VILHELMINE MARIE SEITZBERG

(Se S. 1441 og 1443).

a. PETRINE CHARLOTTE SEIDELIN, * 28/1 1856 i København (Hestemøllestræde 6^I), døbt 25/5 i Vor Frue K.

† 1/8 1927 paa Kuranstalten Montebello i Helsingør, begr. 5/8 paa Helsingør Kgd. (Skt. Olai Kbg.).

~ 7/3 1883 i Vor Frue Kirke i Kbh. af Stiftsprovst C. ROTHE FREDERIK CARL CHRISTIAN ARUP, * 1/5 1848 i Møllehusene, døbt 12/6 i Roskilde Domkirke, Søn af Gæstgiver og Kroejer NIELS CHRISTIAN JENSEN ARUP († 1886) og Hustru MARIE KIRSTINE REUTER († 1888).

Kunsthandler FREDERIK ARUP uddannedes i Keramikfabrikken P. Ipsens Enkes kongelige Hof-Terrakottafabrik. 1877–97 var han Medindehaver af en Forretning i denne Branche i London og derefter 1897–1925 Bestyrer af Den kongelige Porcelainsfabriks Udsalg i London. Han blev *Ridder af Dan-*

nebrog 28/12 1917 og *Dannebrogsmænd* 21/3 1925.

Herefter boede han 1926–31 i Helsingør, Trækbanen 12, og de sidste 2 Aar i Gentofte.

† 25/2 1933 i sit Hjem Fuglegaardsvej 15 i Charlottenlund (i det 1931 oprettede Vangede Sogn) af Influenza, Lungebetændelse og Hjertesvækkelse, bisat 1/3 Kl. 11 fra Bispebjerg Krematorium, Urnen nedsat 4. s. M. paa Helsingør Kgd.

5 Børn: S. 1596 f.

b. ANNA MARIE IVARIKKE SEIDELIN, * 27/1 1858 i København (Mikkelbryggersgade 10^{III}), døbt 2/7 i Vor Frue Kirke.

† 15/1 1930, begravet paa Gentofte Kgd.

~ 4/11 1884 i Skt. Johannes Kirke i Kbh. JENS CHRISTIAN BRUUN, * 14/1 1855 i Havdrup Mølle i Ulvemose, døbt 28/4 i Havdrup Kirke, Søn

af Møller (senere Proprietær? OLE?) BRUUN og CAROLINE FREDERIKKE JENSEN.

J. C. BRUUN var 1869–72 Elev paa Hærens Elevskole, 1874–78 Sekondløjtnant ved 3. Bataillon, 1879–81 ved 22. Bataillon, men tjenstgørende ved 3. Bataillon, 1882–97 Løjtnant ved 36. Bataillon.

Løjtnant J. C. BRUUN indtraadte 1/4 1879 i Postvæsenet, hvor han 30/10 1882 blev Postekspedient ved sjællandske Jernbanepostkontor i København, 15/11 1899 Postmester ved det fynske Jernbanepostkontor sst., 1906 tillige Chef for det sjællandske do. sst. og 26/6 1908 Postmester ved og 24/9 1919 – 31/1 1925 *Postinspektør* ved og Chef for Østifternes Jernbanepostkontor i København. *Ridder af Dannebrog* 26/9 1919, paa CHRISTIAN Xs 49 Aars Fødselsdag.

J. C. BRUUN boede i København og paa Frederiksberg, fra 1923 i Gentofte, sammen med sine 3 Børn og Svigersøn (der 1920–37 boede Nordbane Allé 31, 1928 ændret til Høeghsmіндеvej 31, i Gentofte).

† 29/10 1939.

4 Børn.

Hans 4 Børn, alle * paa Frederiksberg, er:

1. CAROLINE JOHANNE MARIE BRUUN, * 23/8 1885, Kon-

torassistent, ugift, boede senere Vesterbrogade 202 A^{II}.

2. AAGE BRUUN, * 11/6 1887, rejste 1911 til Sydafrika, hvor han var Mejeribestyrelse i Bonnievalle. ~ SYLVIA DELANCY, * 31/3 (Aar?) i Sydafrika. 1 Dt. MARY BRUUN, * 4/3 1921 i Rhodesia.

3. KAREN BRUUN, * 24/2 1888, † 30/6 1929 i Gentofte, ~ NIELS RASMUSSEN KIRKEBJERG, * 6/6 1885 i Askov, Kaptajn, Arkitekt først i Kolding, 1920 i Gentofte, flyttede 1938 til Skodsborg, senere Kbh. og Rungsted Kyst, c. 1940 Direktør, 4/10 1958 R, † c. 1965, 2 Døtre: LISBETH * 1/9 1913 i Kbh. og ANNEMARIE * 5/3 1920 sst.

4. SVEN BRUUN, * 29/5 1890, Kunstmaler, boede ved sin Død i Gentofte, † 10/6 1930 paa Rigshospitalet af perforeret Blindtarm med Bughindebetændelse, begr. 14/6 paa Gentofte Kgd. Gift 2 Gange. 1 Søn OLE BRUUN, * 23/9 1922 paa Rigshospitalet i Kbh.

c. IVAR BRINK SEIDELIN, * 15/12 1859 i København (Vandkunsten 9), Vor Frue Sogn, døbt 13/5 1860 i Garnisons Kirke, boede da Bredgade 19.

Var 1880, da han boede hos Moderen, Elev ved Rosenborg Have, rejste c. 1887 til Amerika, hvor han var Gartner i Rochester ved New York og indgik et barnløst Ægteskab med en schweizisk Enke AMALY. 1905 var han Gartner i Hackensack, New Jersey, USA.

Ingen Børn.

THORA BIRGITTE PAULINE SEIDELINS 2 BØRN MED MEJERIST SØREN SOPHUS FRIIS SMITH

(Se S. 1443 f.).

a. BARTHOLINE ANINE FRIIS SMITH, * 3/4 1860 paa Kvisselholt, døbt 1/6 i Dronninglund Kirke. Hendes Faddere se S. 1444.

BARTHOLINE SMITH rejste med sine Forældre til Udlandet i 1888, efter at hun var skilt fra sin første Mand, og formentlig efter at hendes eneste Barn AXEL EMILIUS VODSTRUP, * 30/3 1888, var død i September s. A. 1892 var hun Husbestyrerinde for en dansk Mejerist i Pernau, antagelig i Estland, og 1893 blev hun i Estland gift med en dansk Mejerist.

Ca. 1910 vendte hun sammen med sin Fader tilbage til Danmark; da han døde 1910, boede han hos hende i Ryesgade 41B^I i København, og i 1926 boede hun Lille Blegdamsvej 17st, da hun 6/3 blev

indlagt paa Sct. Hans Hospital, hvor hun døde 1½ Aar senere.

† 4/11 1927 paa Sct. Hans Hospital, begr. sst.

~ 1) 6/5 1887 HARALD VODSTRUP, * 5/7 1862, Arbejder i Kbh., havde en Forretning paa Blegdamsvej, † ?. Skilt 1887/88.

1 Søn.

~ 2) 11/7 1893 i Estland C. F. LORENTZEN, * 12/6 1867.

LORENTZEN, der var dansk, var *Mejerist* paa forskellige Gaarde, i Reglen i Nærheden af sine Svigerforældre, saaledes 1893 paa Godset Moloskovitz i Rusland (Estland?), hvor de vist var til 1895, maa-

ske til c. 1898; paa et eller andet Tidspunkt var de en Maaned »ved Baltisport«, men blev jaget derfra. 1898 eller 99 rejste de med hans Svigerforældre til det nordlige Finland, hvor han fik Plads paa Gaarden Kiala ved Borgå, hvor de var til Sommeren 1899; fra om Efteraaret og vistnok til Maj 1900 havde de Plads paa et Gods i Nærheden af Borgå. De rejste saa (antagelig sammen med hans Svigerforældre) tilbage til Estland, hvor de fik Plads i Nærheden af Svigerforældrene, der paa dette Tidspunkt boede i Kullenga, men rejste kort Tid efter atter til Finland, hvor de i Slutningen af 1900 havde Plads

paa et Gods ved Navn Fagervik. Det vides ikke, hvor længe de blev boende i Finland, eller om de rejste tilbage til Estland; da hans Kone rejste med sin Fader hjem til Danmark senest 1910, rejste LORENTZEN ikke med; muligvis var han død inden.

Ingen Børn.

b. IVAR BRINCK SØREN FRIIS SMITH, * 8/12 1861 paa Kvisselholt, døbt 10/8 1862 i Dronninglund K.

† 18/10 1862 sst., begr. 26/10.

OVERLÆGE OG DISTRIKTSLÆGE JOHANNES HENRIK SEIDELINS 5 BØRN AF 1. ÆGTESKAB MED FREDERIKKE HENRIETTE LASSEN

(Se S. 1153 og 1188).

a. PETER LAURITZ SEIDELIN, * 19/10 1806 paa Sct. Hans Hospital i København, døbt 26/11 sst.; hans 15 Faddere se S. 1156.

Han blev 1826 Student fra Roskilde (haud. ill.), immatrikuleret 18/10 1826 ved Universitetet og Oktober 1827 ved kirurgisk Akademi, var 1831–33 medicinsk Kandidat ved Almindelig Hospital (i Amaliegade fra 9/4 1769 til September 1892, hvorefter Bygningerne nedreves), – hvis Overkirurg var den for sine Blærestensoperationer kendte, noget hidsige Professor ved Akademiet R. S. THAL, – tog Efteraaret 1832 kirurgisk Eksamen og var 1833–34 som Skibskirurg i Vestindien, hvorfra han, i et Brev dat. St. Croix 1/7 1833, skriver:

»Kjere Forældre!

Forord bryder ingen Trætte; for hvert Brev jeg faar hjemmefra, faar de eet igjen; det vil altsaa formodentlig vare en Tid før de ser noget fra mig – Orden er en herlig Ting i Alt. – Madera forlode vi den 1ste Junii (jeg haaber de have modtaget mit Brev derfra) og ilede bestandig fremad i samme Retning, indtil vi den 23de landede paa St. Croix; her levede vi i en evig Afvexling af Selskaber; man tænker blot her paa at leve, og det er maaske Aarsagen til at saa mange dø, at drikke sig fuld her høre til Aftenens sædvanlige Glæder og jeg kan da tro man bliver det ogsaa meget let, thi de tulle dem med Rum og Vand, som om de skulde have Penge for det; hos Gouverneuren [vel PETER v. SCHOLTEN] have vi været i stort Selskab og skal i Aften til

Bal hos ham. Regimentschirurg SCHLEGEL har jeg gjort Bekjendtskab med, det er en meget vakker Mand og har en ubeskrivelig vakker Datter, jeg skal hilse meget fra hende. Det er meget let her at gjøre Bekjendtskaber, thi alle Døre og Vinduer staar aabne, saa at man meget let kan komme ind, og naar man først er kommet ind, siger man: at man vil tage sig den Frihed at hilse paa dem, og saa ere man herlige Venner. . . Efter at have opholdt os her i fire Dage sejlede vi til St. Thomas, hvor jeg traf flere Bekjenter, vi levede iøvrigt der som her bestandig i Selskaber. Nu er vi igjen paa St. Croix og skal som sagt til Bal i Aften. . . undertiden morer jeg mig ved at tænke paa, at jeg i et helt Aar skal være paa et Sted hvor man bestandig er dyngvaad af Sved, jeg haaber, at det skal lykkes mig at blive forlibt her, for paa den Maade at glemme Heden. Jo nærmere vi komme vor Americas Rejse, desto usikker synes mig den bliver, dog vil det vel ikke mangle at vi komme flere Steder hen. – Jeg tænker naar jeg engang kommer hjem kan jeg ikke gjenkjende de lange gode Tøse eller den lille søde POUL eller nogle af de andre som formodentlig vil tage dem ganske anderledes ud i det nye Residensslot [S. 1183]; ofte ønsker jeg mig lidt koldt Vand fra Højbrønd [i Roskilde] og tænker mig det som den højste Lykke engang hjemme at kunne drikke Vand derfra; saa hastig kan man forandre sine højeste Ønsker! Da de nu ved jeg lever vel og længes efter at høre det samme fra dem og da det tillige er en sand Plage at skrive her i denne Hede vil jeg bede hilse Søskende og Venner fra deres

hengivne Søn PETER.

Min Adresse er: *Doctor P SEIDELIN* paa Orlogsbriggen Allart i Dansk-Vestindien.«

Paa Togtet til Vestindien 1833–34 var fra 2/4 1833 Kaptajnløjtnant C. C. ZAHRTMANN, den senere Marineminister, Chef for Briggen Allart, der var løbet af Stabelen 19/7 1832.

Under Koleraepidemien 1834 var SEIDELIN Læge i Göteborg og Stockholm, blev 12/4 1835 karakteriseret Reservekirurg i Søværnet og var 1836–37 atter i Vestindien som Skibskirurg, om Bord paa Briggen Sct. Croix (Chef Kaptajnløjtnant P. T. GROVE). 1837 blev han Underkirurg i Søværnet, var 1838–58 Amanuensis hos Stabslæge i Søværnet, senere Professor og Etatsraad F. V. MANSÅ; fik 4/11 1840 – sammen med A. G. DRACHMANN – en kongelig »Erindring og Advarsel« for, skønt de var Embedsmænd, at have medunderskrevet en Petition til Stænderforsamlingen for Østifterne om Skattebevillingsret. 7/7 1842 blev han – sammen med de 3 andre Underkirurger i Søværnet med Reservekirurgs Karakter – udnævnt til Underlæge i Søværnet, blev 1846 karakt. Overlæge og var 26/6 1856 – 31/3 1867 *Overlæge i Sjøetaten*. Som Overlæge fik han fra 1856 i aarlig Gage 1000 Rd. og »ansættes indtil videre til Tjeneste ved Behandling af de Syge i Qvartererne«. Desuden havde han egen Praksis i København. Den 22/9 1855 deltog han i Taffelet paa Christiansborg (S. 1708).

Sjøetatens Lægekorps udgjordes af Stabslægen (den kendte Medicinalhistoriker F. V. MANSÅ), 3 Overlæger og 10 Underlæger.

Sjøetatens Hospital, bygget 1806 som Sygehus for »Holmens faste Stok« med Koner og Børn med Plads til 164 Mænd og 68 Kvinder og Børn og benyttet som saadant til 1867, var beliggende i Nyboder mellem Fredericiagade (indtil 1869 Kokkegade og Nellikegade) og Olfert Fischersgade (indtil 1897 Balsamgade); det nedreves 1900 bl. a. for at skaffe Plads til Kronprinsessegades Forlængelse mod Østerport. Fra 1867 henvistes Sjøetatens syge til Garnisons-sygehuset i Rigensgade.¹⁵

Den 26/5 1867 blev fhv. Overlæge P. L. SEIDELIN *Ridder af Dannebrog* og 17/11 1873 *Etatsraad* med Rang i 3. Klasse Nr. 9.

Fra Brylluppet i 1845 til 1877 boede han i Dronningens Tværgade, først i Nr. 52 (MNr 366A) paa Hjørnet af Adelgade (først paa 3. Sal, senere paa 1. Sal), fra 1855 i Nr. 58 (MNr 401B) paa Hjørnet af Kronprinsessegade (først paa 3. Sal, fra c. 1864 paa

2. Sal), de sidste 2 Aar i Vimmelskaftet 46^{II} (MNr 24 i Frimands Kv.). – Dronningens Tværgade 58^I boede Overlæge SEIDELINS gode Ven, Politikeren og Danmarks mest ansete Sagfører, Højesteretsadvokat C. LIEBE.

Fra Oktober Flyttedag 1877 lejede Overlæge SEIDELIN Andensals Lejligheden i Københavns Sygehjems Ejendom Vimmelskaftet 46, bestaaende af 6 Værelser med Kakkellovne og 1 Kammer uden Kakkellovn, endvidere Entré, Korridor, Køkken med Spi-sekammer og i Kælderen Brændselsrum, for 450 Kr. i halvaarlig Leje samt 10 Kr. aarlig for Gasbelysning paa Hovedopgangen.¹⁶ 1878 tegnede han en Brandforsikring paa 10,000 Kr. for Bohave og Instrumenter, undtaget Guld, Sølv og Pretiosa. (Før han flyttede ind i Vimmelskaftet, boede han en kort Tid i Knabrostræde, hvor Svigersønnen PAUL SEIDELIN aflagde Visit 9/8 1877, hvorom denne skrev til sin Hustru, der var paa Rejse: »Da jeg kom hertil og spurgte Din Fader, hvorledes han havde det, svarede han naturligtviis, at det var skidt, men nu da vi have spiiist (blandt andet nogle fortræffelige Fiskeboller) synes jeg, at han har det accurat som han pleier og lader meget godt fornøiet. Leiligheden er han da ikke blevet qvit endnu og det trykker maaskee ogsaa lidt.«)

Overlæge SEIDELIN og Hustru oprettede deres første Testamente 27/4 1859, kgl. konf. 23/1 1860, ifølge hvilket den længstlevende skulde sidde i uskiftet Bo; endvidere bestemtes, at 20,000 Rd. skulde sættes i Overformynderiet, og Renterne heraf tilfalde deres eneste Datter HANNE i hele hendes Levetid; endelig udtaltes, at »det var ønskeligt, at der blev taget Hensyn til de mest Trængende i Familien«, men nærmere Bestemmelse herom kom først i 1870.

Efter at Overlæge SEIDELIN 1859 var blevet Enke-mand med den syvaarige Datter HANNE, kom hans Halvsøster MARIE SEIDELIN i Huset hos ham.

Med Omhu sørgede han for Datterens Opdragelse og – i 3 Dispositioner vedrørende hendes Fremtid – ogsaa for hendes Forhold efter hans Død. Da han selv levede lige til 1879, er disse 3 Breve sikkert først kommet til Datterens Kundskab ved hans Død. I det første skriver han 1/9 1869 til sin syttenaarige Datter:

»Kjæreste HANNE!

Da jeg har en Deel at sige Dig, og jeg er overbevist om, at Du bedre vil erindre det, naar Du faar det skriftligt, saa vælger jeg denne Vei. – Det har altid forhen, da Du var Barn, været mit Ønske, at Du og MARIE efter min Død skulle tage i Huset samlede hos en honet og dannet Familie, men i de sidste Par Aar er jeg kommen til den Overbevisning, at det vil være bedst for Eder begge at skilles ad. I kan jo derfor være lige gode Venner, ja jeg antager endogsaa, at Venskabet snarere vil vedblive paa denne Maade. Hun har med sine iøvrigt mange gode Egenskaber ikke Evne til at kunne lede Dig, og det vil efter min Død blive endnu vanskeligere for hende. Det er derfor mit Ønske, at Du saasnart det kan lade sig gjøre, naar Auction er holdt, omtrent $\frac{1}{2}$ Aar efter min Død, skal i Huset hos en honet dannet Familie, som ikke har flere Pensionaire, men hvor Du kan være som Datter under en god og kjærlig Husmoders fornuftige Veiledning, og som Du kan slutte Dig til som til en Moder; der maa helst være en eller to jevnaldrende velopdragne Døttre og ikke for mange Børn, ligeledes ønsker jeg ikke, at Familien skal være grundtvigiansk eller bekjende sig til nogen anden Sekt eller Religion end den Du er confirmeret i; følg dens Forskrifter og Du vil blive lykkelig baade i dette og det tilkomne Liv. Hvor jeg ønsker Dig i Huset veed jeg ikke, men Din Moder og jeg har altid været enige om, at det hverken skulle være hos nogen af hendes eller min Familie. Jeg foretrækker altid Fremmede, thi er man ikke tilfreds der, kan man lettere komme derfra igjen. Tal med LIEBE, WINCKELS, ROTHES, Onkel POUL og andre gode og fornuftige Mennesker, og det vil nok lykkes; Du er nu voxen og maa bruge Din Fornuft og ikke altid stole paa andre.

Lad mig her give Dig nogle Sundheds Regler, som jeg ret vil ønske, at Du vil lægge Dig paa Hjertet: flyt aldrig ind i et nybygget ubeboet fugtigt Huus, see helst at faae Værelse paa Solsiden, tag aldrig paa Bal 2 Aftener i Rad eller oftere end høist 3 Gange i en Uge, paatag Dig ikke at vaage over Syge, en ung Pige faar næsten altid ved sliq Leilighed et Knæk, som hun aldrig forvinder, i det Hele taget undgaa saa meget som muligt Nattevaagen. Hvad Forsigtighed i Klædedragt angaar, da har jeg saa ofte sagt Dig det, saa jeg haaber ogsaa, at Du husker det. Er Du syg eller blot ikke rask, da send hellere for tidlig end for sildig Bud efter Din Læge. –

Alt hvad Din Moder og jeg have efterladt os, er nu paa en Maade Dit, men da vi begge have seet de sørgeligste Følger af Letsindighed og Uorden i Pengesager, have vi bestemt, thi saaledes troede vi bedst at sørge for Din Fremtid, at Din mødrene Arv skulle sættes fast, og at Du kun kan bruge Renter deraf; ligeledes har jeg bestemt, at den Capital, jeg efterlader mig, skal deles i 2 lige store Dele, den ene Deel er Din, og den anden Deel skal sættes fast, hvoraf en femte Deel af Renten tilfalder Dig; en femte

Deel af Renten tilfalder den uden egen Skyld stakkels blinde GALSCHIØT, saalænge han lever, og efter hans Død tilfalder Renten Dig, en femte Del af Renten tilfalder Søster THRINE og HANNE til Deling; de andre to femte Dele af Renten har jeg bestemt for Søster MARIE, naar I ikke ere længer sammen (dette er noget forandret i Testamentet); . . jeg vilde jo nødig have, hun paa sine gamle Dage skulde lide Nød; efter hendes Død tilfalder ogsaa denne Rente Dig, men alt dette kan Du see langt tydeligere i vore Testamenter.

Jeg haaber, at Du kan komme i Huset og faae eget godt Værelse hos en saadan Familie, som ovenfor er antydet, for 4 à 500 à 600 Rd. aarlig foruden Læge og Medicin, /: jeg ønsker ikke, at Du skal fordærves ved Luxus . . /: og naar Du sætter Dig for, at Du til Dine Klæder og Fornøielser /: Du vil jo gjerne glæde andre med en eller anden nyttig Gjenstand /: vil bruge en bestemt Sum f. Ex. 3 à 400 Rd. aarlig, da vil Du foruden dette ogsaa kunne faae til Informationer, som Du kan trænge til i flere Fag, og som jeg meget ønsker, uden at overanstrengte Dig, at Du skal vedblive med; jeg antager, at der foruden dette vil blive en Deel tilovers, som kan lægges hen til Udstyr, om Du engang i Tiden faaer isinde at gifte Dig. – Du indseer altsaa, at Du i pecuniaer Henseende er skikket langt heldigere end de fleste andre unge Piger, og at Du ikke for at kunne leve behøver at tage den Første den Bedste, som Du synes om, eller som falder paa at fortælle Dig, at han elsker Dig, men lad ved Dit Valg Forstanden og Hjertet følges ad, og husk paa, at et ulykkeligt Egteskab er langt sørgeligere end det at være ugift; stol ikke alene heri paa Dig selv, men hør fornuftige Menneskers Mening og fremfor alle LIEBE, som er Executor af Testamentet; han er baade en fornuftig og retskaffen og kjærlig Mand, som baade i dette Tilfælde og hvad Dine Pengeaffairer angaar vist med Velvillie vil raade Dig til Dit Bedste.

Lad mig atter her give Dig nogle Raad, som ikke ere at foragte: Uden høieste Nødvendighed skal Du aldrig tage op af den Capital, Du disponerer over, hverken til eget Brug eller til at laane andre, gaa heller ikke i Caution for nogen, begynder man først paa det, veed man aldrig, hvorledes man sidder i det; vær ordentlig i alt og før stadig Bog over Dine Indtægter og Udgifter, vær altid nyttig beskæftiget, sky Lediggang som Pest og husk paa, uagtet man kan blive grænseløs ulykkelig af Mangel paa Penge, at Besiddelsen af dem dog ikke gjør lykkelig, naar den ikke er forenet med en god Samtittighed, som kun erhverves ved Overbeviisning om at have opfyldt sine Pligter og føre en reen og pletfrie Vandel; dette vil være Gud velbehagelig, og Du vil bevare Dit glade og kjærlige Sind, dette ønskes inderligt af Din hengivne Fader

P. SEIDELIN.«

Et halvt Aar senere tilføjer Faderen:

»Du har seet af det foregaaende, at det er mit bestemte Ønske, at Du og MARIE skal skilles ad, men herved er just

ikke meent, at denne Adskillelse skal være for Eders Levetid; naar Du i nogle Aar har været alene imellem Fremmede, og Du ikke skulde finde Dig tilfreds herved, og Du og MARIE atter skulle have Lyst til at boe samlede, da, men først da, kan I jo begynde at tænke over den Ting, og naar I saa efter modent Overlæg ere komne til det Resultat, at I vil flytte sammen, da skal jeg ikke have noget derimod, dog kun paa den Betingelse, at I ikke falder paa at føre Huus selv, men tage i Huset hos en . . . dannet Familie, hvor I kan have et ordentligt og hyggeligt Hjem; . . . dog betænk Eder vel paa dette Flyttesammen og tag ingen Bestemmelse før et halvt Aar iforveien, man kommer saa let til at fortryde en overilet Beslutning.

Skulde Du engang gifte Dig, og det paa nogen Maade kan lade sig gjøre, da tag helst aldrig, men endelig ikke i de første Par Aar, nogen af Din eller Din Mands nærmeste Familie stadig i Huset.

. . . Der er vist flere Ting, Du baade kan have Nytte og Fornøjelse af at beholde, og som jeg derfor ikke ønsker solgte efter min Død: 1) Din Moders Guldstads. 2) hvad Du vil af Sølvtoiet, jeg synes især det, der har tilhørt Bedste- og Oldeforældrene. 3) af Linned- og Dækketøi alt hvad der duer. 4) maaske Chiffonieren, den er ei smuk. 5) de 2 eensbrunmalede Klædeskabe. 6) min Sovesopha efter en ordentlig Istandsættelse. 7) min amerikanske Gyngestol. 8) Træskjeribræt. 9) 1 eller 2 Taffel-Uhre. 10) mit Gulduhr og Kjæde. 11) Malerier og Speile, hvilke Du faar Plads til paa Væggen. 12) Sengekæder og andre Ting, som Du kan have Brug for og Nytte af. 13) mit Bogskab og min lille Bogreol samt alle mine Bøger, som jeg er vis paa, Du kan have megen Nytte af; mine chirurgiske og medicinske Bøger kan Du jo forære Onkel POUL, og dersom han skylder mig nogle Penge, da synes jeg, dersom Du er enig med mig, at vi skulle eftergive ham den Gjæld. Mine Klæder kan Du jo give til hvem af Familien, der har Brug for dem. – Du vil maaske smile over denne vidtløftige Skrivelse, men da jeg troer, at den kan være til Nytte og Gavn for Dig, saa har jeg saavel her som ethvert andet Sted kun havt Dit Vel for Øie og ønsker Dig et kjærligt og oprigtigt Lev vel!

Hvad mig selv angaar, da ønsker jeg, et Par Døgn efter min Død, at bringes ud paa Holmens Kirkegaard og sættes i Kapellet der indtil Begravelsen, som jeg ønsker skal skee saa stille som mulig, uden forud Bekjendtgjørelse, uden Følge, uden Talen af Præsten, uden Sang o. s. v.

Kjøbenhavn d 16. Febr. 1870

Din Fader
P. SEIDELIN. «

Overlæge SEIDELIN, der 26/3 1870 stiftede Testamente, tilføjede 28/7 1874 følgende Efterskrift til sin nu 22aarige Datter:

»Da Du nu er bleven ældre og en ret fornuftig og betænksom Pige, er jo næsten det meste af det jeg har skrevet

her overflødig, men da det nu staar der, saa lad det blive staaende, især da jeg om Alt er fuldkommen af samme Mening, som da jeg skrev det. Gid Du havde en rigtig honet og dannet Familie at være hos som Datter. Da alt er bleven dyrere, maa Du jo vist betale mere end jeg har foreslaaet Dig, og da Du er bleven ældre var det jo ogsaa rart for Dig at have samlede 2 ordentlige Værelser. Skulde Du være utilfreds, hvor Du kommer hen, da gjør Dig snarest mulig Umage for at faae et andet Sted hellere end at pine Dig selv med at blive. Glem ikke streng Orden, som jeg saa tidt har anbefalet Dig, og sørg for at min sidste Bøn, angaaende mig selv, til Dig bliver opfyldt. Gid Du maa leve saa lykkelig og vel som ønskes Dig af Din hengivne Fader.«

Overlæge SEIDELIN havde ikke behøvet at bekymre sig om Datterens Fremtid. Tre Aar senere blev hun i Vor Frue Kirke i København viet til »Onkel POUL«, Overlægens yngste Halvbroder Læge i Roskilde PAUL SEIDELIN. I sin Bryllupstale udtalte Stiftsprovst C. ROTHE (Fætter til Brudens Moder), at »Højtidsgangen føles dybt i sin hele Betydning af den Mand, der med bevæget Fadersind førte sin eneste Datter til Herrens Alter og selv snart skal sidde enlig i sit Hjem. Han bærer dog en stille glad Fred i sit Hjerter, idet han overgiver hende til en Broders tro Haand og med Bøn om HERRENS Velsignelse ser hende drage bort.«

Overlægen levede endnu 2 Aar efter Datterens Bryllup med PAUL SEIDELIN, – der var Enkemand og havde en 4aarig Søn JOHANNES. Af hans 8 bevarede Breve til Datteren i Roskilde fremgaar, at det hjertelige Forhold mellem dem vedligeholdtes dels ved Besøg, dels især ved Breve:

»Kjære HANNE! Du er jo ret et skikkeligt Menneske med saaledes at skrive mig til, men tager det Dig ikke formegen Tid fra Dine huslige Forretninger? Gjør det det, da er jeg meget vel tilfreds med at faae een Gang om Ugen Brev, naar der ellers ikke er noget aparte paa Færde, men gjør som Du selv vil, det glæder mig naturligviis altid at høre fra Dig. Det var smukt af POUL, at han kom ind og saa til mig, jeg haaber da, at han kan komme med paa Fredag; er der ellers Nogen, Du vil have med herind eller Nogen herinde, Du vil have med, saa siig det blot; . . .« (25/9 1877).

»Tak for Dine Breve! Vi skrive sikkert for ofte til hinanden, men denne Gang er jeg nu bange for, at Søster HANNE har overdrevet min Daarlighed for Dig, hun er jo et complet Fruentimmer, og derfor vil jeg fortælle Dig, at jeg har idag været ude, og uagtet Kulden pinte en Deel, gik det dog i det Hele bedre end jeg havde ventet. . . Idag

bad EMILIE, om hun maatte tage paa Maskerade Torsdag Nat, hvilket jeg gav hende Tilladelse til; hun vilde strax anbefale mig Jomfr. THORSEN til at være heroppe den Nat, men dette fribad jeg mig for paa det bestemteste, hvilket hun egentlig ikke syntes om. Det var jo godt, at Du og Priorinden bleve gode Venner igjen.« (5/1 1878).

»Tak for Dit Brev og fordi Du vil have mig ud til Din Bryllupsdag, det ville jeg gjerne, men jeg antager dog, at det er fornuftigere, at jeg bliver til Eders Sølvbryllupsdag, dog vi kan jo tale om det paa Fredag, naar Du og POUL kommer herind; Du kunde jo tillige spørge BINE, om hun ogsaa har Lyst til at være med Kl. 3½, da kan vi jo rigtig afhandle, hvad der er det fornuftigste. . . jeg har været i det Kgl. Theater og hørt Md. TREBELL,¹⁷ man maa jo holde Skridt med Tiden.« (24/2 1878).

»Det glæder mig altid at høre, at I har det godt, selv om der ikke stod andet deri. Vil Du hilse JOHANNES fra mig, at jeg gjerne vil have ham herind, naar han er artig og Veiret er godt. Vil Du gratulere PAUL fra mig til Fødselsdagen og ønske ham al mulig Sundhed og Lykke i de næste 50 Aar. Det glæder mig at høre, at Priorinden er bedre, og at Du har lært mere Oeconomie. . .« (Juli 1878).

»En rigtig glædelig Juul ønskes I Alle; jeg haaber, at den har begyndt vel for Eder, og vel begyndt er halvt fuldendt; det er iøvrigt ret morsomt at tænke sig, at I gaar der ude og puster og sveder for at blive færdig, og naar I saa er bleven færdig, saa kommer Heden af Lysene og Osen af Grantræerne og alt dette skal være rart og herligt, og jeg som her sidder veltilfreds og rolig i min Stue og skriver Dig til, det kan Ingen forstaa, at dette ikke er gruligt, ja Folk er baade til at lee og græde over. Jeg takker Eder Alle tre hjertelig for alle de Julegaver, I have sendt mig, hvilke just vare efter min Smag, dog maa JOHANNES vist have hørt Feil, hvad Knapperne angaar, thi det er mig aldeles uvitterlig, at jeg nogensinde har ønsket eller talt om slige, jeg har nu gaaet med sorte Knapper i nogle og tyve Aar, saa jeg er paa en Maade voxet sammen med de sorte, de Skildpades er iøvrigt meget smukke. Hvad Eders Cyclamen europæum [en Art Alpeviol] angaar, da er den nydelig, og jeg takker Eder ogsaa hjertelig for den. Jeg har faaet 2 meget smukke Vindues-Puder af Fru BERGGREEN, men hvad skal jeg egentlig med dem? Sokkerne og Svovlstikindretningen ere herlige, dem kan jeg have Nytte af, det har jeg sjælden af nogen af Fru BERGGREENS storfattede Gaver. I maa ikke lade Kalkunen hænge og vente paa mig, da det er meget uvis, naar jeg kommer, men jeg skal nok lade Eder det vide iforveien, naar Du vil sige mig, hvilke Dage I ere udbedte eller der skulde være andre Forhindringer.« (Juleaften 1877 eller 1878).

»Tak for Dit Brev! Det glæder mig deraf at see, at Du er færdig med Din Reengjøring, jeg haaber, at Du er kommen vel derfra uden Forkjølelse eller andre Onder, det var et afskyeligt Veir i de Dage, saa det havde været mig kjært

at høre, hvorledes Du selv havde det. Vor Reengjøring er Gud være lovet ogsaa snart forbi, det bliver forøvrigt Aar for Aar værre med dem; der er kun faa Mennesker, der kan taale at blive gamle i Gaarde, denne Gang fik de jaget mig ind i Dit Værelse, som de kalder det, næste Gang, dersom jeg lever til den Tid, bliver jeg vel jaget ud i Kjøkkenet og faar Lov til at spise der og være glad til, om jeg faar noget Mad. Jeg skal hilse Dig fra Cousine HANNE, hun var her oppe idag, de havde det alle vel. Af Nyt veed jeg Intet. Jeg haaber, I kommer herind paa Fredag, der er jo rigtignok 8 Dage til, saa det er ikke værd at bestemme noget saa lang Tid i Forveien, jeg synes at det er en evig Tid siden at I har været her. Hils PAUL og Drengen fra Din hengivne Fader.« (Udateret).

»Tak for Dit Brev! Det maa man lade Dig, at Du er et af de bedst arrangerende Fruentimmer, jeg har kjendt, men I ere velkomne, og jeg haaber, at det nok kan gaa saaledes, som Du har lavet det, min eneste Frygt er, at vi ikke kan faa Dig proppet ned i JOHANNES Seng, den er kun paa det bredeste 27 Tommer i Breden; Alt det øvrige kan nok gaa. . . Hils PAUL og JOHANNES fra Din hengivne Fader.« (15/3 1879).

Da Overlæge SEIDELIN følte Døden nærme sig, gjorde han i et Afskedsbrev af 27/1 1879 til dem begge Rede for sine Tanker med Hensyn til deres Fremtid:

»Kjære PAUL og HANNE!

Hjertelig Tak for al Eders Godhed og Kjærlighed imod mig, det gjør saa godt, naar man er bleven gammel, at modtage Sligt af sine Nærmeste. Der er flere Ting, som jeg har ønsket at tale med Eder om, før jeg forlader denne Verden, men deels har jeg opsat det, og deels har jeg glemt det, naar I har været herinde, derfor nu dette:

I vil efter min Død komme i Besiddelse af ikke saa ringe en Formue; om den imidlertid vil blive til Eders Lykke eller Ulykke, vil bero meget paa Eder selv. Dersom I blive ved at leve, som I nu leve, da, haaber jeg, det nok vil gaa Eder vel, maaske bør Du PAUL anstrænge Dig noget mindre med Praxis, men for alting ikke ophøre dermed. Dersom Du vil være fornuftig, da vedbliv at afholde Dig fra Vin og Spiritus, ja for alt hvori der er Alcohol; Caffe og Øl er vist ogsaa skadelig for Dig, men fremfor alt deltag ikke i disse fordærlige Middagselskaber, hvor man altid spiser flere forskellige krydrede[?] og hidsende[?] Spiser end man har godt af, og stol blot ikke paa, fordi Du ikke er bleven syg efter nogle enkelte, at Du derfor kan taale flere; begynder Du først med at gaa i Selskab, da kan Du ikke godt sige nei nogle Steder og gaa til andre, naar Du bliver bedt, og da kan man ikke sætte nogen Grændse for hvorlangt det vil føre; Aftenselskaberne vil jo falde bort af sig selv, naar Du blot vil vedblive med at gaa Dine Morgentoure.

Tænk nu ikke paa mig med Bitterhed, fordi jeg har givet Dig disse velmente Raad, hvorpaa Eders Lykke mere beroer end I maaske tænker. Jeg kan ikke lade være at tænke paa de Qvaler vor ulykkelige Moder og hendes nærmeste Omgivelse gjennemgik under hendes langvarige Sygdom. – [Sikkert PAUL SEIDELINS Moder † 1852, S. 1190].

Mit Testamente kjende I jo: Fru BRUUN²⁰ har jeg tilslaaet aarlig 800 Kr. saalænge hun lever; skulde hun, som jeg iøvrigt ikke antager, falde paa at sige, at jeg har lovet hende det eller det, da er det ikke sandt, jeg har aldeles Intet lovet hende, hun veed ikke engang af, at hun staar i mit Testamente. GALSCHØT har jeg ogsaa tilslaaet aarlig 400 Kr. saalænge han lever, der er ingen Grund for Eder til at lade Pigebørnene, efter hans Død, beholde de 400 Kr. aarlig; den Familie har i Aarenes Løb faaet over 10,000 Kr. af mig. Pigebørnene ere jo raske og driftige, og skulde de trænge til Understøttelse, da er deres Brødre nærmest til at hjælpe dem. Der staar en af mine Obligationer paa 500 Rxdl. i Caution for GALSCHØT, hvilken jeg synes var bedst at faa ud og lade Pigebørnene, dersom de vil beholde Collectionen, da besørge selv Cautionen af deres 600 Rxd., som de have hos FIEDLER efter BERNHARDT. . . . det har ligeledes været mit Princip aldrig at gaa i Caution eller laane ud af Capitalen eller sætte mig for mange aarlige Bidrag, men det er meget vanskeligt at blive sine Principer tro, dog har jeg kun faa Gange, som I seer, handlet derimod, jeg vil haabe at I maa have mere Fasthed i saa Henseende end jeg har havt, man har som oftest kun lidt Tak derfor og næsten altid Ærgrelse. En Ting har jeg været meget fast i, uagtet jeg flere Gange er anmodet om Sligt, nemlig ikke at skrive paa Vexler, og dette har jeg aldrig fortrydt. Iøvrigt hvad I ikke er ganske vis paa selv, da spørg LIEBE og følg hans Raad, han vil bestemt ikke raade Eder anderledes end hvad der kan være til Eders Gavn.

I mit Skrivebord findes et gammelt Brev til Dig HANNE, det er flere Gange i Aarenes Løb skrevet om, Du kan læse det eller brænde det uden at læse det ligesom Du vil; jeg husker ikke hvad der staar i det, men det er jeg overbevist om, at der er Intet deri Du kan have Skade af at læse, faaer Du ikke andet derudaf, vil Du dog faa at see, at jeg stadig har tænkt paa Dit Liv og min Død. Jeg har en Følelse af at jeg ikke har lang Tid tilbage, derfor vil jeg bede Eder begge, om I vil lade mig efter min Død ligge et Par Dage hjemme (naturligviis dersom jeg ikke dør af en smitsom Sygdom) og saa lade mig føre ud i Capellet paa Sø Etatens Kirkegaard, hvor jeg bliver indtil Begravelsen, som jeg ønsker saa rolig og simpel som mulig, uden Sang, uden Tale og uden Følge, hvilket I ved at bekjendtgjøre min Død skriver under Avertissementet saaledes: Ifølge den Afdødes eget Ønske skeer Begravelsen i al Stilhed.

Dette og at I maa leve lykkelige tilsammen er mit sidste Ønske.

Eders hengivne
Fader.«

De sidste 3–4 Uger Overlæge SEIDELIN levede, var hans Datter hos ham, de sidste 2 Uger ogsaa hendes femaarige JOHANNES. Hendes Mand, der jævnlig tog ind og besøgte dem, omtaler i sine Breve fra Roskilde til Hustruen ofte Overlægens Sygdom: »Imorgen Eftermiddag haaber jeg at komme en lille Svip ind at see til Eder. Gid jeg da maatte træffe Din Fader med færre Lidelser og gid at LARSENS Undersøgelse idag ikke maa have været for smertefuld.« (22/3 1879). – »Det er rart, at Din Fader har det bedre og det er godt at han ikke kan tænke paa at være længe oppe, thi saa gik han ud og det vilde han bestemt have Fortræd af i denne Kulde.« (29/3). – »Det er ret bedrøveligt at Din Fader igjen har faaet de slemme Smerter, og det er heller ikke rart, at han ikke spiser noget, dog dette kom han nok til, naar Smerterne blot vilde høre op.« (4/4). – »En Paaskehilsen skulde Du dog have fra mig Paaskemorgen; gid I maa sove godt i Nat og Din Fader være fri for Smerter.« (12/4). – »Gid Du maa have faaet en god og hvilende Søvn inat, Du kunde nok trænge til det min kjære lille Ven. Hils JOHANNES og kys ham fra mig.« (17/4).

Af Skiftet¹⁸ efter Overlæge P. L. SEIDELIN fremgaar, at han var Medlem af Athenæum og Industrieforeningen, var Abonnent paa Dagbladet, Dags-Telegraf, Berlingske Tidende og Adresseavisen (Kjøbenhavns Adressecomptoirs Efterretninger), samt at han i sine sidste Levemaaneder for 6 Kr. havde faaet forandret en Frakke (hos Skræddermester IVER BØRRESEN, Østergade 6¹), for 1 Kr. 17 Øre havde faaet 1 Par Støvler istandgjort (hos Skomager P. EISENHARDT, Hjørnet af Fiol- og Kannikestræde 8, ved Frue Kirke) samt for 13 Kr. 50 Øre havde købt 3 Bøger hos Boghandler C. A. REITZEL: 15/1 O. ARLAUD: Bevingede Ord, de i det danske Skriftsprog hyppigst anvendte Citater (1878) for 5½ Kr., 20/1 praktiserende Læge paa Frederiksberg VIGGO BENDZ's Den første Hjælp ved pludselige Forgiftninger (1 Kr.) og 4/4 Breve til og fra B. S. INGEMANN, udgivet af V. HEISE (7 Kr.), begge udkommet 1879.

† 16/4 1879 i København af Blæbetændelse, begravet 22/4 fra Kapellet paa Holmens Kirkegaard i Ejendoms-Gravsted Nr. 1287 (Holmens Kbg.).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 21. s. M.:

»At vor inderlig kjære Fader og Svigerfader, Etatsraad PETER LAURITZ SEIDELIN, forhenværende Overlæge i Sjøetaten, er afgaaet ved Døden Onsdagen den 16de April, meddeles herved Slægt og Venner af hans Datter og Svigersøn.

HANNE SEIDELIN og PAUL SEIDELIN.

Ifølge den Afdødes Ønske skeer Begravelsen i al Stilhed.«

Ifølge Overlæge SEIDELINS Testamente 26/3 1870, atteret af Notarius s. D., og kgl. Bevilling 21/4 1879 var Højesteretsadvokat C. LIEBE, Kommandør af Dbg. og Dannebrogsmænd, Eksekutor af Testamenterne af 1859 og 1870.

Boets samlede Formue opgjordes til 267,214 Kr. 28 Øre, Udgifterne til 54,647 Kr. 74 Øre; efter Betaling af 1,783 Kr. 52 Øre i Arveafgift beløb Overskuddet sig til 210,783 Kr. 02 Øre. – (Foruden sine egne Obligationer opbevarede Overlæge SEIDELIN Obligationer tilhørende Datteren, Søsteren JOHANNE SEIDELIN, Broderdøtrene EBBINE, EMILIE og JOHANNE SEIDELIN samt Jomfru EMILIE CHRISTINE THORSEN). –

Blandt Udgiftposterne var 3,000 Kr. i Salær til Eksekutor, 126 Kr. i Indkomstskat for ½ Aar, 910 Kr. i 1 Aars Husleje og 200 Kr. i Lægehonorar til Etatsraad, Professor, Dr. med. S. E. LARSEN. Overlæge SEIDELINS Begravelse kostede 192,50 Kr., heraf fik Snedkeren 86 Kr., bl. a. 10 Kr. for en indvendig Kiste og 70 Kr. for en dobbelt sandbestrøet Ligkiste, og Pastor OVE HÖHLENBERG, resid. Kapellan ved Holmens Kirke, fik 10 Kr. Salær til Bedemand RINGBERG, Badstuestræde 12^{II}, var 25 Kr. Gravens Smykning med Grønt kostede 12 Kr., et Skammel-tæppe 2 Kr., grønne Træer 4 Kr., 2 Kareter til Følget 8 Kr., 1 Karet til Bedemanden 4 Kr. og 1 Droske 2,50 Kr.

Af Overskuddet arvede Datteren HANNE SEIDELIN til fri Raadighed 122,293 Kr. 02 Øre, heri inkluderet Møbler og øvrige Bohave, der var vurderet til 10,000 Kr.

Den øvrige Del af Overskuddet blev ifølge Testamentet indsat i Overformynderiet, nemlig 40,000 Kr.¹⁹ (+ 450 Kr. i Renter), hvoraf Renterne skulde tilfalde Datteren i hendes Livstid, og 50,000 Kr.

(48,040 Kr. i Obligationer), af hvis Renter de $\frac{2}{5}$ ogsaa tilfaldt Datteren, $\frac{2}{5}$ tilfaldt (Datteren) Børstenbindermester BRUUNS Enke PETRINE DORTHEA EMILIE BRUUN²⁰ (* PETERSEN), og $\frac{1}{5}$ tilfaldt Overlægens blinde Svoger Kollektør GALSCHIØT i Helsingør. (Testamentet af 1870 havde bestemt Renterne af de 25,000 Rd. saaledes: $\frac{1}{5}$ til Datteren, $\frac{1}{5}$ til Svogeren, $\frac{2}{5}$ til Overlægens Søster MARIE SEIDELIN († 1876), »for saa vidt hun ikke er sammen med min Datter«, og $\frac{1}{5}$ til Deling mellem hans Søstre ANNE CATHRINE († 1872) og JOHANNE (først † 1888), men ved Codicil 25/4 1878 var det ændret til $\frac{2}{5}$ til Datteren, $\frac{1}{5}$ til Svogeren og $\frac{2}{5}$ til Fru BRUUN, boende St. Annegade 32).

Endelig bestemte Testamentet af 26/3 1870 – foruden at »mine Testamenter af 27/2 1860, 9/8 1866 og 19/11 1869 erklæres herved for ugyldige«, – at, naar de i § 2 nævnte Rentenydere (Datteren, Fru BRUUN og GALSCHIØT) er døde, »anvendes Kapitalen til et Familielegat for trængende Enker og ugifte Piger i min Kones og min Familie. Renten uddeles i livsvarige Portioner à 100 Rd. aarlig. Min Kones trofaste Veninde Frøken LUCIE SKIBSTED²¹ og Frøken OTILIA BOJESEN (S. 1184 og 1258; † 1877), som i saa mange Aar har været i min Familie, regnes begge i dette Tilfælde som hørende til min Kones og min nærmeste Familie. . . Jeg haaber, at Executor og min Broder cand. med. & chir. PAUL SEIDELIN i Roskilde vil udarbejde de nærmere Bestemmelser, samt at min Broder vil overtage Bestyrelsen, saa længe han lever, og udnævne sin Eftermand i min Kones eller min Familie.« I Overensstemmelse hermed udarbejdede C. LIEBE Fundatsen,²² dateret 30/6 1885, i Samarbejde med Læge PAUL SEIDELIN.

Først efter Overlæge P. L. SEIDELINS Datter HANNE SEIDELINS Død i 1926 blev Fundatsen for *Etatsraad, fhv. Overlæge i Sjøetaten Peter Lauritz Seidelins og Hustru Erasmies, født Callisens Familielegat* kgl. stadfæstet 21/5 1927.²³

Fundatsens § 2 lyder: Legatkapitalen udgør 43,023 Kr. 93 Øre. Ifølge § 3 er Legatet, i Overensstemmelse med Testamentet, oprettet til Fordel for trængende Enker og ugifte Piger i Overlægens og hans Hustrus Familie, saaledes at Slægtskabsnærheden kommer i fortrinlig Betragtning. Herom bestemmes i § 4: Da en bestemt Grænse for Slægtskabet vanskeligt kan undværes, bør Legatet ordentligvis, hvil-

ket ogsaa skal være forudsat af Testator, ikkun uddeles blandt Personer, som er lovlig beslægtede med de i § 3 nævnte Ægtefæller i 1ste eller 2den Sidelinie, nemlig ægte Descendenter af Etatsraad P. L. SEIDELINS Fader, Distriktslæge i Roskilde JOHANNES HENRIK SEIDELIN, samt Farfader, Overlæge ved St. Hans Hospital paa Gl. Ladegaard PEDER STEENFELDT SEIDELIN, og Morfader, Økonom ved St. Hans Hospital paa Gl. Ladegaard LASSEN, og ligeledes ægte Descendenter af Etatsraad SEIDELINS Hustru ERASMINE, født CALLISENS Fader Justitsraad HEINRICH CALLISEN til Raadegaard samt Farfader Konferensraad HEINRICH CALLISEN og Morfader Overretsprocurator WEIDEMANN, saaledes at beslægtede i nævnte 1ste og 2den Sidelinie ubetinget gaar forud for alle fjernere beslægtede, . . § 5: Legatet bør ikke let tildeles nogen, som ikke . . maatte kunne siges at være trængende. (I særlige Tilfælde kan ogsaa uforsørgede Sønner af afdøde Enker nyde godt af Legatet indtil deres fyldte 18. Aar). § 6 og 7: Den aarlige Rente, antagelig c. 2,000 Kr., uddeles i Portioner paa 200 Kr., der udbetales halvvaarlig.

§ 8: Bestyrelsen af Legatet og Uddelingen af samme varetages af en dertil skikket Mand af Etatsraad SEIDELINS eller hans Hustrus Familie. I Henhold til testamentarisk Bestemmelse havde Executor ifølge Testamentet og Testators Halvbroder og Svigersøn, cand. med. chirurgiæ HANS POUL FERDINAND SEIDELIN, indsat sidstnævntes Søn af første Ægteskab, fhv. Tandlæge JOHANNES SEIDELIN som første Bestyrer. Men da han paa Grund af Svaghed ikke har ønsket at overtage Bestyrelsen, har han udpeget sin Søn, Billedhugger HENNING SEIDELIN til at overtage Hvervet, og nævnte Billedhugger HENNING SEIDELIN er herefter Legatets første Bestyrer. Legatets Bestyrer vælger selv sin Efterfølger, men ethvert Valg vil . . være at godkende af Justitsministeriet. For Administrationen af Legatet . . stilles et Beløb af 100 Kr. aarlig til Disposition for Legatets Bestyrer.

To Tillæg til Fundatsen er blevet kgl. stadfæstet 24/7 1934 og 25/5 1940, hhv. om Ændring af § 4, hvorved Kredsen af de Personer, der er berettiget til at nyde Legatet, udvides (hvorved ovennævnte, i 1927 afdøde Tandlæge JOHANNES SEIDELINS Enke ANNA MARIE JENSEN (1873–1947) blev berettiget til at nyde det), og af § 6, hvorved overskydende Beløb under særlige Forhold kan uddeles til hidtidige Rentenydere.

~ 11/11 1845 »i Huset« i København (Trinit. og Holmens) – viet af Brudens Mosters Mand Sognepræst ved Trinitatis Kirke, Dr. theol. V. H. ROTHE – ERASMINE CALLISEN, * 17/2 1818 (i København?), døbt 10/6 s. A. i Veterslev Kirke, Datter af Justitsraad, Proprietær HEINRICH CALLISEN (* 31/12 1783 (ikke 1784), døbt 21/1 1784 i København (Sct. Petri), Student 1800 fra Metropolitansko-

len, 18/1 1805 cand. jur., 28/11 1806 Underkancellist i Danske Kancelli, 23/9 1808 – 13/11 1810 Kancellisekretær, 13/11 1810 v. Kancelliraad, 22/4 1813 v. Justitsraad, fra 1810 til senest 1828 Ejer af Sørup i Veterslev Sogn ved Ringsted og 18(34)–50 af Raadegaard i Everdrup Sogn mellem Næstved og Præstø, † 15/12 1853 i København (Vesterbro MNr 57) af kronisk Underlivssygdom, begr. 20/12 fra Vor Frue Kirke paa Assistenskgd. i sin Svigermoder ERASMINE LAMPES Ejendomsgravsted af 15/10 1808, Monumentslinien til Vejen Nr. 7) og Hustru HANNE HENRIKKE (JOHANNE HENRIETTE) WEIDEMANN (* 23/6 1794 i København (Nicolai), ~ 14/7 1814 »i Huset« i København (Vor Frue), † 6/6 1819 i København af indvortes Svaghed, begr. 10/6 (Vor Frue)).

ERASMINE CALLISEN – eller MINE, som hun kaldtes, – var Sønnedatter af Generaldirektør for Kirurgien Konferensraad HEINRICH CALLISEN og Datterdatter af Søkrigsprokurør og Overretsprocurator CONRAD WEIDEMANN. – Hendes Fader havde en ældre Halvsøster, gift 1799 med Major og Godsejer COSMUS BORNEMANN til Bjergbygaard, der 1811 optoges i Adelstanden, samt 4 Helsøstre, gift hhv. med Godsejer, cand. jur. NIELS BANG til Benzonsdal og Sparresholm (Svigerfader til Landskabsmaler FREDERIK SØDRING), sin Fætter Generalsuperintendent i Slesvig CHR. FR. CALLISEN, Professor i Kirurgi i København samt Generaldirektør for Kirurgien JOHANNES COLSMANN samt Konferensraad HERMAN BECH (3 af dem omtalt i Bd. III). Faderen var bl. a. Fætter til Professor i Kirurgi i København ADOLPH C. P. CALLISEN, hvis Dattersøn var Personalhistorikeren, Læge i Glückstadt A. HALLING.²⁴

Hendes Moster var gift med Sognepræst ved Trinitatis Kirke 1830–57, Dr. theol. V. H. ROTHE, hvis Søn PETER CONRAD ROTHE 1865–92 blev Stiftsprovst samt Sognepræst ved Vor Frue Kirke i København, og en Kusine af hende paa mødrene Side blev 1850 gift med Maleren WILHELM MARSTRAND. Hendes Moders Kusine JOHANNE MARIE PETERSEN blev 1816 ved Ægteskab med Overlæge JOHANNES HENRIK SEIDELIN Stedmoder til hendes senere Mand.

Endelig var hendes eneste Broder HEINRICH CALLISEN (1816–1907) 1846–56 praktiserende Læge i Stege, derefter paa Norslund i Malling Sogn ved Aarhus. Han havde 1844–45 som Underskibslæge paa Dampskibet Hekla været paa Togt til Marokko (S. 1517). Han blev 1849 gift med PETRA O. SMITH, Datter af Provst DANIEL PETER SMITH i Stege og Søster til Sognepræst TROELS FREDERIK PLUM SMITH (1861 i Svendborg, 1870–80 i Skelskør) og Provst CASPAR NICOLAI SMITH (1868 i Lunde, 1875–83 i Korup).

MINE CALLISEN, der kun var 1 Aar gammel, da hendes Moder døde, tilbragte sine Barndoms Aar hos sin Moster og Onkel Pastor V. H. ROTHE, først Præst ved Vartov, fra 1830 ved Trinitatis Kirke, som en Søster til disses 2 Døtre (bl. a. ERASMINE ROTHE, * 1817) og 6 Sønner, hvoriblandt Stiftsprovst i København, Dr. theol. PETER CONRAD ROTHE (1811–1902) og Direktør for Søkortarkivet, Kommandør HANS PETER ROTHE (1813–1905), og derefter sine Ungdoms Dage lige til sit Bryllup 1845 »under den elskeligste Bedstemoders hjertevarme Kjærligheds Varetægt«, idet hun fra før 1840 sammen med et Par Kusiner boede hos sin Mormoder Konferensraadinde ERASMINE LASSEN (* LAMPE) i Nørregade 6 (Klædebo Kv. MNr 250).

Hendes Onkel Pastor ROTHE viede hende: »Du, elskelige Brud! moderløs, førend Du kunne skjønne og skatte det ynde-rige Væsen, ved hvilket GUDS Haand gav Dig at indgaa i Livet og dog ved Alstyrerens Naade og Din enlige forladte Faders kjærlige Omsorg opvoxet under Moderhjertes aarvaagne Pleje. . . See, Din Fader ledte Dig selv frem til dette Stade, Din Broder er Dig nær og hans Sjæl er bevæget inden i ham for Din Velfærds Skyld, Bedstemoders Hierte slaaer med vældige Slag, . . .« – Forlovere var Brudens Fader og Brudgommens Fader eller Farbroder (S. 1708).

Deres eneste Barn HANNE HENRIKKE SEIDELIN, * 6/6 1852, blev ved Daaben i Holmens Kirke baaret af sin Moders Mormoder Konferensraadinde LASSEN, hvis 3 Svigersønner Politidirektør i København, Konferensraad BRÆSTRUP, Morfaderen Justitsraad CALLISEN og Dr. theol. V. H. ROTHE var Faddere foruden endnu 2 mødrene Slægtninge og Farbroderen Murermeister CONRAD SEIDELIN.

Sommeren 1859 tilbragte MINE SEIDELIN med den syvaarige HANNE hos sin Broder Læge HEINRICH CALLISEN og dennes Hustru PETRA SMITH, formentlig paa Norslund i Malling Sogn; herom fortæller hun i et Brev 30/6 til sin Mand: »Kjære SEIDELIN! . . . Vi leve saa ensformigt som muligt, om Morgen efter The gaaer HANNE og jeg og de smaa Børn ud i Skoven, der blive vi til Frokost, sommetider kommer PETRA ud til os med sit Arbejde. Efter Frokost Kl. 12 gaaer jeg op paa mit Værelse, læser lidt Tysk med HANNE, klæder mig om, syer eller læser

lidt, omtrent til Middag Kl. 3, om Eftermiddagen arbejde vi i Dagligstuen til henimod 6, da spadserer vi lidt og drive om i Haven, Kl. 8 The, saa klæder jeg HANNE af, og Kl. 10 veed Du vi gaae tilsengs. For mig passer dette Liv jo godt, da jeg ikke taaler Anstrængelse, . . . HEINRICH seer man sjælden uden ved Maaltiderne, efter Bordet spiller han for os, han holder ogsaa meget af Følgeskab i Markerne, men de Toure ere mig for lange, forresten tale vi meget lidt sammen, da jeg ikke er inde i hans Landwirtschaft, og det er det eneste han har Interesse for. . . HANNE har idag klaget over Kvalme; hun er meget mørk under Øjnene, men leger og er fornøiet. . . Lev vel . . . fra Din hengivne MINE S.« HANNE slutter Brevet: »Kjære Fader! Du kan tro, at jeg morer mig godt, jeg er i Haven næsten hele Dagen. Jeg var i Høstakkerne med Drengene i Tirsdags, men Moder var med. Fader, hvordan har Du og Tante MARIE det. Tak for Gotterne. Jeg skal hilse Dig fra Tante PETRA. Din lille HANNE. Vil du hilse SIGNE og AANE.«

Et Brev fra MINE SEIDELIN 8/10 (1859?) (til LUCIE, SKIBSTED?) tyder paa, at Overlæge SEIDELINS Søster MARIE allerede da var i Huset hos dem (maaske paa Grund af MINE SEIDELINS Sygdom) og et Par Maaneder tog til sin Søster og Svoger Dr. GALSCHIØT i Helsingør: ». . . MARIE har i otte Dage været i Helsingør, Bestemmelsen er at hun skal blive der et Par Maaneder, i disse lange Aftener savner jeg hende, da jeg er grumme meget ene, det vil da sige med min Stump, GUD være lovet for hende! nu have vi begyndt Underviisningen for Alvor, jeg troer ikke hun faaer Lethed til at lære, saa det kan blive møjsommeligt nok, hun bliver saa let utaalmodig, saa vil det slet ikke gaae, jeg kan heller ikke rose min egen Taalmod, ikke sjældent flyder der Taarer, saa breder jeg mig, at det er for tidligt hun kjender Sorger, da Livet er saa rigt paa dem, men beskæftiges maae hun, da Tiden ellers falder hende lang; Hun har nu begyndt at faa Lyst til at komme ud paa egen Haand, hun har baade været hos BRACHTS og LIEBES, . . . Du kan ikke tro hvor jeg savner Dine gode Raad i disse Dage, i det meget vigtige Spørgsmaal hvad jeg skal vælge til en Kjole til HANNE, – og hvilke Farver jeg skal vælge til et Tørklæde, jeg vilde strikke til MARIE til Julen, giv mig et godt Raad med Tørklædet, Du veed nok MARIE er ikke saa let at til-

fredsstille, hun saae saa daarlig og alvorlig ud da hun reiste, gid den forandrede Luft og Børnemunterheden maa have en gavnlige Indflydelse paa hende, det er maaskee ogsaa ret godt for hende, at hun faaer en Del at bestille i Huset, det kan maaskee aflede Tankerne fra hendes vedvarende Ildebefindende. Lad mig nu snart høre fra Dig kjære LUCIE, bring din Moder venlige Hilsener fra Din hengivne MINE SEIDELIN.«

Kun 41 Aar gammel døde »den nylig saa livsglade i sit Hjem og i sin Kreds saa elskede Ægtefælle og Moder MINE SEIDELIN.«

† 4/12 1859 i København af Hjertesygdom, begravet 9/12 fra Holmens Kirke paa Holmens Kirkegaard i Ejendomsgravsted Nr. 1287 »i den saakaldte nye Afdelings sydvestlige Qvarter Ltr. C Nr. 82 og 83«; Overlæge P. L. SEIDELIN fik 29/12 1859 Skøde paa Gravstedet paa 100 Aar.

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 8. s. M.:

»Søndagen den 4de December døde min inderlig elskede Hustru ERASMINE, født CALLISEN.

P. SEIDELIN, Overlæge.

(Begravelsen finder Sted fra Holmens Kirke Fredag den 9de December, Kl. 12.)«

Enkemanden sad i uskiftet Bo ifølge deres Testamente af 27/4 1859.

I Datter: S. 1510–1515.

b. ANNE CATHRINE SEIDELIN, * 6/1 1808 paa Sct. Hans Hospital i København, hjemmedøbt 21/2, 13/4 i Kirken sst. Hendes 4 (6) Faddere se S. 1156.
† 1809 (sst.?).

c. JENS CONRAD SEIDELIN, * 7/6 1809 sst., døbt 19/7. Hans 8 Faddere se S. 1156 f.

CONRAD SEIDELIN²⁵ besøgte Kunstakademiet paa Charlottenborg, hvor han i Januar 1832 avancerede fra Bygningsskolen til Medailleskolen (den øverste Klasse for Arkitekter) og i Marts s. A. fik Akademiets lille Sølvmedaille. Han udstillede paa Charlottenborgs Foraarsudstillinger April–Maj 1833 og igen 1857 med ialt 3 Arkitekttegninger. Undervisningen af Arkitekter varetoges i 1830erne af Professorerne C. F. HANSEN og (dennes Svigersøn) G. F. HETSCH.

CONRAD SEIDELIN forlod Hovedstaden efter i 1835

at have ægtet en Datter af Kantoren i Roskilde JOHAN ERNST HARTMANN, en Kusine til Komponisten J. P. E. HARTMANN.

Herefter var han 1835/36 – 1851 Bygmester i Christiania (Oslo), hvor han var med til at bygge bl. a. Slottet og selv byggede Størstedelen af Horten. Hans Virksomhed var saa omfattende, at han fandt det fordelagtigt foruden Borgerskab som Murermester desuden at tage Borgerskab som Vognmand. Han ejede Øen Malmöen i Oslo Fjord (ud for Bækkelaget paa Østsiden, 4 km Syd for Oslo) og grundlagde her en Cementfabrik. Omkring 1839/40 samarbejdede han, om Anskaffelse til Fabrikken af nogle Dampmaskiner fra København, med sin Svoger, den senere Arkitekt og Murermester NIELS HARTMANN, der paa den Tid boede 1836–42 i Kronprinsessegade 36 som Logerende hos C. E. F. WEYSE, der omtaler ham som »en umaadelig Dovenlars«, men dog »dygtig i sit Fag«.²⁶ Men CONRAD SEIDELIN var forud for sin Tid; da Samtiden ikke troede paa Cement som egnet Bygningsmateriale, ruineredes han totalt og vendte tilbage til København.

Her fik han 3/5 1851 af Magistraten Borgerskab som Murermester og blev derfor – uden at gøre Mesterstykke – 6/8 1852 indskrevet som Medlem af Kjøbenhavns Murer- og Stenhuggerlav (til dets Ophevelse 1/1 1862 og derefter af den nye Forening af samme Navn).

Det er som Byplanlægger CONRAD SEIDELINS Navn fortjener et bevarer.

Der foregik i disse Aar et betydeligt Boligbyggeri uden for Voldene, i den første Periode, i 1850erne, væsentligst uden for Sørerne.

Voldene havde i Aarhundreder lukket København inde som i en Spændetrøje, inden for hvilken Befolkningstætheden var tiltaget til det uforsvarlige. Hidtil havde Militæretaten forbudt ethvert Byggeri paa begge Sider af Sørerne, nemlig fra Voldene og ud til Linien Pileallé-Falkonerallé-Jagtvej, men da der 1851 fremkom Planer om at anlægge en Række fremskudte Forter uden om Forstæderne og derfor kun at opretholde den strenge Demarkationsforpligtelse inden for Sørerne, mistede Demarkationsterrænet uden for Sørerne sin Betydning for Militæret, hvorfor Rigsdagen 6/1 1852 efter Forslag af Professor JULIUS WILKENS vedtog en Lov, ved hvilken Demarkationslinien rykkedes tilbage til Sørerne.

Denne Frihed til Bebyggelse uden for Sørerne benyttedes i fuldt Maal, og i de følgende Aartier skete en eksplosions-

agtig Bebyggelse paa Nørrebro, Vesterbro og Frederiksberg. Da Arbejderne, som ikke havde andet Befordringsmiddel end »Apostlenes Heste«, ikke maatte have for lang Vej til Arbejdspladsen, plumpede Bebyggelsen, høj og sammentrængt, sig sammen lige uden for Søerne. 1852 begyndte Anlæggelsen af H. C. Ørstedsvej og Bülowvej, 1853 fyldtes det store Blaagaards Kvarter med Huse paa kryds og tværs, og Sidegaderne til Nørregade opstod, 1858 anlagdes paa Vesterbro Valdemarsgade, Danmarksgade og Oehlenschlägersgade. Dette planløse Byggeri fandt Sted, endnu inden Gader var anlagt eller planlagt, og inden Vand- og Kloakforhold var bragt blot i den nødtørftigste Stand.

Fra forskellige Sider, bl. a. fra Sundhedsmyndighederne, repræsenteret ved den energiske Forkæmper for forbedrede hygiejniske Forhold Dr. med. EMIL HORNE MANN, kritiseredes Opførelsen af disse »overbefolkede Boliger« i snævre Gader med høje Huse, hvor Grundejerne udnyttede hver Tomme af Grunden til at skaffe sig Indtægter. CONRAD SEIDELIN angreb 1858 »denne planløse og skadelige Udvidelse, der kun ledes af isoleret virkende, private Spekulationer.« Men Kritikken nyttede ikke, baade Rigsdag og Borgerrepræsentation beherskedes af Grundejerinteresser.

Medens dette stod paa, voksede Overbefolkningen i den indre By; foruden de Tusinder, der boede under yderst elendige Forhold, var der i 1857 284 husvilde Personer, som Politimesteren skulde skaffe Tag over Hovedet; han klagede til Magistraten over, at baade Vartovs Loft og Eksercerhuset paa Kristianshavn var fyldt med husvilde.

I Løbet af 1850erne blev Krigsministeriet klar over, at de gamle Volde var uden Værdi for Forsvaret, men samtidig ogsaa, at de kunde gøres i Penge. En Kommission foreslog i 1855 at bortsælge Voldterrænet (hvilket dog først skete 1869), 30/6 1856 ophørte Militæret med at have Vagtposter ved Portene, inden Oktober var Nørreport nedrevet, og i Løbet af 1857 forsvandt de 3 andre, af Samtiden saa forhadte Porte.

Der udarbejdedes 2 Planer for Bebyggelsen af Arealet fra Voldene til Søerne. Allerede 1854 havde Professor i mekanisk Teknologi ved Polyteknisk Lærestanstalt J. WILKENS udarbejdet »Motiveret Forslag til en Udvidelse af Kjøbenhavn indtil Ferskvandssøerne. Hermed et Kort.« Og i 1857 udarbejdede CONRAD SEIDELIN en Plan til Københavns Udvidelse, for hvilken han s. A. modtog Fortjenstmedaillen i Guld,

og som han lod trykke næste Aar, »Kjøbenhavns Udvidelse indtil Ferskvandssøerne. Med tilhørende Kort.«

CONRAD SEIDELINS Plan fik en meget rosende og grundig Omtale²⁷ i Redaktør C. ST. A. BILLES Blad »Dagbladet« for 5/5 1857, hvori det under Overskriften »En Plan til Kjøbenhavns Udvidelse« bl. a. hedder:

»I den Sal paa Charlottenborg, hvori Billedhuggerarbejderne ere udstillede, kan man i denne Tid jevnlig see Grupper af Besøgende samlede om en gaadefuld Tegning, hvor der kun findes en Mængde uregelmæssige Figurer, illuminerede med forskellige røde Farver, . . Det er den af Hr. Murmester SEIDELIN udkastede Plan til en Udvidelse af Kjøbenhavn indtil Søerne. Vi have allerede foreløbig hellede Opmærksomheden paa denne Plan, og senere har Hr. Professor HETSCH udtalt sig offentlig om den med varm Anerkjendelse. . .

Forudsætningen for den hele Plan er naturligvis, at den hele Voldbefæstning opgives, men denne Forudsætning turde vel nu ikke være saa meget langt fra at gaae i Opfyldelse. . . Det er sandsynligt, at den nuværende Krigsminister (LUNDBYE), hvem man af mange Grunde maa ønske bevaret længe for Armeen og Landet, er gunstig stemt for en saadan Plan, . . Der indtræder da det vigtige Spørgsmaal, hvad der skal gøres ved Volden. Alle ere vel enige om, at den maa sløjfes og Stadsgravene udfyldes, men skal det saaledes planerede Terræn bebygges, eller skal den buede Voldlinie bevares som en fri Plads i Form af Boulevarder med Alleer? – De Fleste ansee vistnok det sidste Alternativ for det heldigste, og der kan anføres Adskilligt til Fordel for det, navnlig at det vil være den naturligste Fremgangsmaade, og at det vil befordre Gennemstrømningen af frisk Luft, som fra en saadan Boulevard ogsaa vilde kunne naae ind til den nuværende egentlige By. Hr. SEIDELINS Plan vælger imidlertid det første Alternativ, og som vi skulle see, savner heller ikke det gode Forsvarsgrunde. Han foreslaaer at lade Volden, Stadsgraven og Bastionerne rent forsvinde, at begrænde den udvidede By med en 60 Alen bred Boulevard, der kommer til at gaae omtrent fra Ridehuset i Filosofgangen langs Kallebodstrand, derfra op til St. Jørgenssø, langs de tre Søer, og omkring Citadellet indtil Esplanaden – en Strækning af omtrent 9500 Alen (over tre Fjerdingsvej), og regelmæssig at bebygge hele det mellem denne Linie og Byens nuværende Grændser liggende Areal. Hovedtanken i Fordelingen af dette Areal er en 5000 Alen (altsaa næsten en halv Mil) lang og 45 Alen bred Gade, der er tænkt at skulle ligge i Flugt med den Række Bygninger, som nu findes fra Hjørnet af Vester- og Nørrevold indtil Nørretorv, fortsat imod Vest indtil Skæringspunktet af Farimagsvæjen og Gl. Kongevej, imod

Øst forbi Livgardens Kaserne og Rosenborg Slot indtil Badehusene ved Classens Have. Strækningen mellem denne Hovedgade og de ydre Boulevarder er afdelt i regelmæssige Kvarterer, . . . Den storartede Hovedgade er 45 Alen bred (vor bredeste Gade, Amaliegade, er kun 35, Bredgade 26, St. Kongensgade 24 . . .), og den kunde gjerne om fornødent gjøres paa 50 Alen; de paa Tegningen anlagte Gader . . . ere 60 Alen, . . . 35 Alen, . . . 30 Alen, ingen Gade under 25 Alen. Føjes nu hertil, at der er aflagt flere aabne Pladser, Squares og Torve, at der for Pladsen foran Rosenborg Slot er tænkt Dimensioner af 330 og 400 Alen (altsaa 132,000 Kvadratalen, medens Kongens Nytorv kun er c. 83,700 Kvadratalen), synes det indlysende, at der under alle Forhold vil være en saa fri Luftstrøm, som det kun kan ønskes. . . Den bedste Forsvarsgrund for Planen turde imidlertid være den, at der tilvejebringes et langt større Terræn til Bebyggelse, end der kunde naaes ved at beholde Voldlinien som en Boulevard; dette Moment vil faae stor Betydning, dersom det er sandt, at Krigsministeren ikke vil indvilge i Voldenes Sløjfning, førend der er tilstaaet Midler til den ydre Befæstning, . . .

Det hele Areal, som ved Planen lægges til Byen, udgjør c. 6,580,000 Kvadratalen. Herfra gaaer der til Pladser, Torve, Gader og Alleer c. 2,900,000 Kvadratalen, altsaa tilbage 3,680,000 Kvadratalen bebyggeligt Terræn. Af dette ejer Staten omtrent $2\frac{1}{3}$ Millioner, Resten er i Privates eller Kommunens Eje. . . I den nu indenfor Voldene liggende By er det bebyggede Areal c. 3,900,000 Kvadratalen. [I den nuværende By bor c. 150,000 Mennesker, i det nye Kvarter regnes med c. 92,000]. . .

Det er en Selvfølge, at Forfatteren, der allerede tidligere har beskæftiget sig med Tanken om Gammelholms Bebyggelse, ogsaa inddrager denne under sin Plan. . . Gammelholm med botanisk Have [ved Charlottenborg], som dog under alle Omstændigheder maa flyttes, vil efter Planen afgive c. 230,000 Kvadratalen Byggeplads og Rum for c. 5,700 Mennesker.

Det er os umuligt her nærmere at gennemgaae Planen i Detail; vi anbefale vore Læsere at gennemstudere den, medens den findes udstillet paa Charlottenborg, og vi haabe, at Forfatteren senere vil lade den igjennem Lithografier eller paa anden Maade komme til offentlig Kundskab, saaledes at man paa eet Billede kan see, baade hvad der nu er, og hvad der efter hans Plan skal blive. Vi have . . . søgt at fremhæve dens gode Sider. Der vil være Nok om at finde dens Fejl, og en Diskussion vil ganske sikkert have sin store Nytte. . . For Hovedstadens Indvaanere i det Hele, for den store Almenhed medfører den Fordele, som ikke let kunne anslaaes for højt; den ordner paa en forstandig og smuk Maade det Terræn, der vindes ved Borttagelsen af de snærende og kvælende Volde, den gjør Kjøbenhavn til en af de smukkeste Byer i Verden og stræber hen til

den Opgave, hvis Løsning bliver Dag for Dag mere paa-trængende, at tilvejebringe *sunde* og *billige* Boliger. Maa-see kan der tilvejebringes noget endnu Bedre, men fore-løbig glæde vi os over dette og ere Hr. SEIDELIN erkjendtlige for det Arbejde, der foreligger fra hans Haand. Vi anbefale det varmt til alle Autoriteters Opmærksomhed. Man behø-ver kun at erindre Tilstanden paa Nørrebro for levende at føle Nødvendigheden af, at der itide lægges en fornuftig Plan for Bebyggelsen af det store Terræn imellem Volden og Sørerne, dersom der ikke ogsaa her skal danne sig et uopløseligt Kaos, som gjør enhver planmæssig Ordning umulig. . . «

Baade WILKENS og SEIDELINS Plan blev – fra et sund-hedsmæssigt Synspunkt – kritiseret ret kraftigt af Hygiejni-keren Dr. med. E. HORNE MANN i hans »Hygiejniske Med-delelser« II 1858–59 (S. 22–36). Han anker over, at Spørgs-maalet mest opfattes økonomisk, arkitektonisk eller mili-tært, medens det »oprindelig var og i Virkeligheden bør være et Spørgsmaal om den nærværende indeklemte, over-bebyggede, overbefolkede og derfor usunde Hovedstads Befrielse, Udluftning og sanitære Forbedring.« Begges Pla-ner gaar ud paa at sløjfe Voldene med deres Beplantning samt at opfylde Stadsgravene, men SEIDELINS er den mest »hensynsløse«, da han vil have »saagodt som Alt, hvad der nu staaer, raseret og jevnet med Jorden; ikke blot Voldene med deres rige Beplantning og alle de Bygninger der staae paa dem, men hele Kastellet med de deriværende Bygnin-ger, Kirken o. s. v. Døvstumme- og Blindeinstituttet [fra hhv. 1839 og 1858], og alle andre Bygninger paa Kastels-veien, Farimagsveien, . . . ja selv Kjæmpegraven fra 2den April paa Søetatens Kirkegaard. . . «

Om SEIDELINS »fra Kunstudstillingen bekjendte og for ikke længe siden offentliggjorte Plan« skriver HORNE MANN: »Denne sidste har forunderlig nok vundet en langt større Opmærksomhed, og ligeledes, som det synes, gjort langt mere Lykke end den af Prof. WILKENS udkastede Plan, uagtet denne sidste dog er langt omhyggeligere overtænkt, begrundet og udviklet end hiin, hvorimod SEIDELINS Plan i flere Hovedtræk unægtelig ligner og maa ligne WILKENS Plan.« Dog roser han SEIDELIN paa et enkelt Punkt: »I Hr. SEIDELINS Udkast findes desuden en særdeles heldig Idee udført for flere Gaders Vedkommende, nemlig den, at lægge Boligerne noget tilbage med en lille Have foran. Vore For-stæders Bebyggelse burde have været ordnet paa denne Maade, men der findes det kun undtagelsesviis. I London seer man det hyppig i de nye Gader i Udkanten af Staden.«

(Der gik dog endnu nogle Aar, før Planerne – i noget ændret Form – førtes ud i Livet. Først efter 1870 sprængte den tætpakkede Residensstad bag Voldene for Alvor de gamle Rammer. Militæret havde ønsket Voldterrænet be-bygget, medens Kommunen (Stadsingeniør L. A. COLDING og Arkitekt F. MELDAHL) vilde anvende det til Parkanlæg, til sidst sluttedes et Kompromis. 1867 nedlagdes Fæstnings-

værkerne, 1869 solgtes Fæstningsarealerne til Kommunen, 1871 paabegyndtes Anlæggelsen af Botanisk Have (aabnet 1874) og Østre Anlæg, 1872 vedtoges en Bebyggelsesplan for Fæstningsterrænet, 1873 fuldendtes Nansensgade, Nørre Farimagsgade og Nørre Søgade, og de store Bygninger ved Enden af Gothersgade, Frederiksborggade og Vendersgade opførtes, 1876 paabegyndtes Ørstedsparken, der aabnedes 1879. – Nedlæggelsen af Voldene strakte sig over en længere Aarrække, først 1913 sløjfedes den sidste Rest af Østervold).

Ogsaa inden for Voldene byggedes et helt nyt Kvarter. 1859 flyttedes Flaadens Etablissementer fra Gammelholm, der derved blev fri til Bebyggelse, til Orlogsværftet paa Nyholm. Allerede i Marts 1852 udarbejdede CONRAD SEIDELIN »Plan af Gammelholms Bebyggelse og de derved nødvendige Forandringer med Hensyn til de tilstødende Bygninger og Grunde«. Denne Plan, der fremkom paa Foranledning af Jernbanedirektør GUSTAV SKRAM og som Bilag til dennes Pjece af 1853, »Om Gammelholms Optagelse som bebygget Quarteer af Staden Kjøbenhavn«, gav paa forskellige Punkter ikke uvæsentlige Bidrag til Spørgsmaalets Løsning. Ligeledes bistod SEIDELIN Kommissionen til Gammelholms Flytning og ledsagede den nye Kommissionsbetænkning af 1857 med 3 Tegninger. (Det blev dog efter en Plan af Kammerherre F. MELDAHL, at Gammelholmkvarteret bag Kongens Nytorv byggedes 1861–77, det store Kvarter mellem Nyhavn, Kongens Nytorv, Holmens Kanal (der opfyldtes 1864) og Havnen).

CONRAD SEIDELIN kritiserede stærkt Størrelsen af Københavns anden Banegaard, der opførtes 1863–64 (noget Nord for den første fra 1847, der laa samme Sted som den nuværende tredie Hovedbanegaard fra 1911) mellem Vester Farimagsgade og Skt. Jørgens Sø; og Tiden gav ham snart Ret, allerede 1874 fandt den første Udvidelse af Banegaardsarealet Sted. (Den anden Banegaard nedreves 1917 efter de sidste 6 Aar at være benyttet som Biografteater, »Palladsteatret«).

1857–64 var han Medlem (VIII C.: M.: M.) af en 1854 oprettet københavnsk Frimurerloge C.: F.: S.:²⁸ Rimeligvis meldte han sig ud af Logen af Vrede over, at han ikke kom til at bygge den 1868 opførte Frimurerlogebygning i Klerkegade 2, der opførtes af Arkitekt VILH. TVEDE.

I København boede han ifølge Vejviseren 1853 i Teglgårdsstræde 7 (MNr 189), 1854–55 samme Gade Nr. 4 (MNr 201–202), 1856–60 Store Kannekestræde 8^I (MNr 46), 1861 Vesterbrogade 23 (MNr 76 B 1), 1861–64 Vimmelskiftet 38 (MNr 20) i Bagbygningen, først paa 4. Sal, saa paa 1. Sal, 1865–68 Nyhavn 31^{St.} i Sidebygningen og 1869–71 Fiolstræde 21^{II}. – Ved Folketællingen 1860 boede han i Store Kannekestræde 8^I med sin Kone og deres 4 Børn (EBBINE, EMILIE, JOHANNE og JOHANNES HENRIK) samt deres »Lærerinde og Veninde« OTTILIA BOJESEN, som ifølge Vejviseren ogsaa boede hos ham i Vimmelskiftet i 1863 og 64, og som tidligere havde boet hos hans Fader i Roskilde. I 1870 boede hos CONRAD SEIDELIN i Fiolstræde den 24aarige Datter EMILIE, den 15aarige Søn JOHANNES HENRIK, der var i Gartnerlære, og som logerende Handelskommis PEDER BRØNNICHE, der 5 Aar senere ægtede Datteren JOHANNE, et Ægteskab, som hendes strenge Fader nægtede at give sit Samtykke til!

I 1871 udgav CONRAD SEIDELIN »Practiske Regler for Muursteensforbandtet« med 9 Tavler og s. A. »Practische Regeln für den Mauersteinsverband«.

Samme Aar, 1871, rejste han til Tasmanien Syd for Australien og et Par Aar senere derfra til New Zealand.

† 14/2 1878 i Dunedin paa New Zealand.

~ 22/12 1835 i Roskilde Domkirke SOPHIE EMILIE HARTMANN, * 4/6 1813 sst., døbt 24/7, Datter af Komponist, fra 1806 Kantor og Organist ved Roskilde Domkirke og fra 1815 tillige Sanglærer ved Katedralskolen sst. JOHAN ERNST HARTMANN²⁹ (* 2/3 1770 i København (Slotskirkens Kbg.), † 16/12 1844 i Roskilde, begravet 21/12) og Hustru EBBINE FRIDERICHE BRUUN (* 1/5 1788 sst., døbt 6/5, ~ 13/10 1808 sst. hjemme i Huset af Amtsprovst HERTZ, † 10/3 1864 sst., begravet 16/3).

SOPHIE EMILIE HARTMANN, der var Nr. 3 af 7 Søskende, fik 9 Børn, hvoraf de 4 ældste og Nr. 7 døde smaa. Nr. 5 og 6 var Døtrene EBBINE SEIDELIN (1844–1925) og EMILIE SEIDELIN (1845–1906), begge ugifte. De 2 yngste var JOHANNE SEIDELIN (1849–1932), gift med sin Fætter PEDER BRØNNICHE, og JOHANNES HENRIK SEIDELIN (1854–1927), den ene-

ste, der var født i København; han rejste med sin Fader til New Zealand.

† 15/6 1860 i København (Store Kannikestræde 8) af Brystsyge, begravet 21/6 fra Helligaands Kirken paa Assistenskirkegaard, hvor hendes 2 Døtre siden ogsaa blev begravet.

9 Børn: S. 1597 ff.

d. ANNE CATHRINE SEIDELIN, * 25/2 1811 paa Sct. Hans Hospital i København, døbt 1/5; hendes 6 Faddere se S. 1156.

TRINE (siden Tante TRINE), som hun kaldtes, stod 1828 Fadder til sin yngste Halvbroder PAUL SEIDELIN. Hun boede hjemme i 1834, men kom derefter til Store Fuglede Præstegaard (mellem Kalundborg og Slagelse), hvor hun 1840 og 45 omtales som Plejedatter af Sognepræsten Konsistorialraad BERTEL STRUER, der var blevet Enkemand 1831 og døde 1845, 80 Aar gammel. Foruden af ham og TRINE SEIDELIN beboedes Præstegaarden kun af 5–6 Tjenestefolk.

Derefter vendte hun tilbage til det fædrene Hjem, hvor hun genfindes i 1850 og 55. Efter Faderens Død blev hun boende i Roskilde, hvor hun i 1870 boede som Konventualinde i den 1841 oprettede Duebrødre Klosters nye Stiftelse i Bredgade (MNR 263).

TRINE SEIDELIN kom godt ud af det med alle sine baade Hel- og Halvsøskende; det gjorde disse derimod ikke indbyrdes, saa naar man besøgte TRINE, sikrede man sig først, at ingen af de andre var til Stede.

Hendes Fætters Datter Provstinde HEY skriver, at Tante TRINE, uden at være uddannet, var en kærlig Sygeplejerske, der altid kom, naar der i Familien var Sygdom og Død.

Og en anden Fætters Datter ELISABETH SEIDELIN, Datter af Prokurator FR. SEIDELIN i Vejle og EMILIE STOCKFLETH, skriver ikke mindre anerkendende:

Distriktslægens ældste Datter hed over hele Roskilde Tante THRINE. Hun gik aldrig i Selskab, naar hun blev inviteret ud, men havde altid en eller anden Undskyldning paa rede Haand. Distriktslægen førte et stort Hus i Støden, og her kom til Stadighed den store Slægt, ogsaa min Far og Mor kom der stadig. TANTE THRINE styrede dette store Hus og sørgede for alt. Da hendes Fader var Læge, hørte hun

tit om Nøden og Trangen hos hans Patienter. Hun besøgte altid Folk, hvor der var Sygdom til Huse. Hun blev hos dem og stod dem bi med Raad og Daad. Hun var ikke bange for at tage fat med, hvis det behøvedes og det var smaat for dem med Hjælpen, og var det fattige Folk, kom hun med en stor Forsyning med Fødevarer, Vin og hvad der ellers trængtes til. Far og Mor kom som ganske unge Folk til Roskilde, og Mor har altid talt med stor Begejstring om Tante THRINE, der tog sig saa kærligt af hende og ved alle Lejligheder hjalp hende med sin store Erfaring.

† 7/9 1872 i Duebrødre Klosters nye Stiftelse i Roskilde af »pludselig Død«, begravet 12/9 (Dom-sogns Kbg.).

Hendes Formue, der opgjordes til 2044 Rd. 5 Mk. 7 Sk., fordeltes – i Overensstemmelse med hendes Testamente af 25/4 1866 – med:

475 Rd. 80 Sk. til lige Deling mellem »min Plejebroder« Provst i Vissenbjerg NIELS STRUERS 3 Døtre: METTE MARIE ELISABETH STRUER (* 1827), FREDERIKKE HENRIETTE STRUER (NB † 28/8 1870) og BIRTHE STRUER (* 19/3 1834),

142 Rd. 72 Sk. til »min Plejesøster« MARTHELINE CAROLINE STRUER, Enke efter Købmand HESSELBERG i Kalundborg, (eller i Tilfælde af hendes Død til hendes Datter BERTHA SIGVARDIA HESSELBERG),

142 Rd. 72 Sk. til »min Plejesøster« ELISABETH CHRISTIANE MAGDALENE STRUER, gift med Proprietær L. JANSSEN til Solbjerggaard i Holbæk Amt, (eller i Tilfælde af hendes Død til hendes yngste Datter ANE CATHINCKA JANSSEN),

50 Rd. til »min Helbroder« Overlæge SEIDELINS Datter HANNE HENRIKKE SEIDELIN,

95 Rd. 32 Sk. til lige Deling mellem »min Helbroder« Murermester SEIDELINS 3 Døtre: EBBINE, EMILIE og JOHANNE SEIDELIN,

95 Rd. 32 Sk. til lige Deling mellem »min afdøde Helsøster« FREDERIKKE GALSCHIØTS 2 Døtre: JOHANNE FREDERIKKE og HENRIETTE DIDERIKKE GALSCHIØT,

samt 92 Rd. 16 Sk. til hver af hendes 4 Halvsøskende, der desuden skulde dele det eventuelle Overskud, som blev paa 206 Rd. 5 Mk. 5 Sk., ligeligt mellem sig, nemlig: MARIE ELISABETH og JOHANNE LOUISE SEIDELIN, fhv. Politimester paa Sct. Thomas

P. S. SEIDELIN og prakt. Læge i Roskilde H. P. F. SEIDELIN. – Endelig deltes hendes Bohave (vurderet til 318 Rd. 8 Sk.) efter hendes egen Bestemmelse af 13/7 1867.

Ugift.

e. FREDERIKKE HENRIETTE SEIDELIN, * 7/5 1813 paa Sct. Hans Hospital i København, døbt 30/6 paa sin Moders Begravelsesdag, efter hvem hun opkaldtes; hendes 7 Faddere se S. 1156 f.

† 17/9 1864 i Helsingør, begravet 22/9 (Sct. Olai). Enkemanden blev siddende i uskiftet Bo med sine 2 Døtre paa 20 og 19 Aar og 4 Sønner paa 15, 13, 11 og 6 Aar.

Hendes Fætters Datter Provstinde HEY skriver om hende, at hun døde af et Foster, der voksede fast, og gik i denne elendige Tilstand et Par Aar, inden hun døde.

~ 30/10 1841 i Roskilde Domkirke FREDERIK VILHELM GALSCHIØT, * 26/8 1809 i Roskilde, døbt 29/9 i Domkirken, Søn af Kammerassessor, tidligere Herredsfoged i Lejre og Landsdommer,

cand. jur. JOHANNES (HANS) GALSJKJØTT (* 1749 i Brahetrolleborg, † 1812 i Roskilde) og 2. Hustru DIDERIKKE JØRGENSEN (* 1776 i Odense, ~ 1801 i Roskilde, † 1831 i København).

Student 1829 Roskilde (haud), 1833–36 Kandidat ved Almindelig Hospital, 1835 kirurgisk Eksamen, 1835–57 praktiserende *Læge* i Helsingør, maatte ophøre paa Grund af Blindhed; derefter Klasselotterikollektør sst.

† 20/1 1894 i Helsingør (Nygade 10), begravet 25/1 (Sct. Olai).

Efter Betaling af 1 % Arveafgift, 65 Kr., overtog de 2 Døtre JOHANNE og HENRIETTE GALSCHIØT Boet, idet der i Forvejen var udstedt Afkald fra de 4 Sønner VICTOR GALSCHIØT († 1892 ugift i New York), HOLGER CHARLES GALSCHIØT, Bogholder i Svendborg, FREDERIK VILHELM GALSCHIØT, Købmand i New York († 24/6 1890 under et Besøg i Helsingør, efterladende sig Enke og 2 umyndige Børn) samt PETER MARIE SEIDELIN GALSCHIØT, Fuldmægtig i Slagelse.

8 Børn: S. 1599 ff.

OVERLÆGE OG DISTRIKTSLÆGE JOHANNES HENRIK SEIDELINS 8 BØRN AF 2. ÆGTESKAB MED JOHANNE MARIE PETERSEN

(Se S. 1153 og 1188).

f. PETER JOHANNES BERNHARD SEIDELIN, * 6/12 1816 paa Sct. Hans Hospital ved Roskilde, hjemmedøbt (ifølge Pastor BRANGSTRUPS Brev S. 1157), fremstillet eller døbt 11/11 1817 i Himmellev Kirke; hans 6 Faddere se S. 1158.

† 1820, begravet paa Sct. Hans Hospitals Kirkegaard (S. 1187).

g. PAULINE AUGUSTA FREDERIKKE SEIDELIN, * 24/5 1818 paa Sct. Hans Hospital, døbt 28/8 »i Stuen, efter Cancelliets Tilladelse«; hendes 5 Faddere se S. 1157 f.

† 1821, begravet paa Sct. Hans Hospitals Kirkegaard (S. 1187).

h. JOHANNES HENRIK SEIDELIN, * og † 1819, begravet paa Sct. Hans Hospitals Kirkegaard (S. 1187).

i. JOHANNES HENRIK BERNHARD SEIDELIN, * 1/6 1820 paa Sct. Hans Hospital, døbt 2/4 1821 »i Kirkestuen« sst.; hans 7 Faddere se S. 1158.

Arkitekt BERNHARD SEIDELIN blev uddannet som Murer og kom 1840 paa Kunstakademiet, hvis meget søgte Professor i Arkitektur G. F. HETSCH han først var Elev af for at uddanne sig til Bygmester, men senere sluttede han sig nær til Arkitekt BINDESBØLL, Skaberen af Thorvaldsens Museum 1847 samt af Sindssygehospitalerne i Risskov ved Aarhus 1852 og paa Oringe ved Vordingborg 1857.

Paa Kunstakademiet blev BERNHARD SEIDELIN Februar 1840 optaget i 1. Bygningsklasse, Marts 1843 i 2. Bygningsklasse og December 1844 i Arkitekturklassen. I 1846 vandt han Akademiets lille Sølvmedaille og 1849 den store Sølvmedaille, men konkurrerede 1851–55 3 Gange til den mindre Guldmedaille uden at vinde den. Til Brug for en

Opgave om Bygning af et Sindssygehospital i 1846 modtog han efter Ønske Oplysninger³⁰ fra sin Fader, den tidligere Overlæge ved Sct. Hans Hospital. Han har udstillet ialt 9 Arkitekttegninger paa 5 af Charlottenborgs Foraarsudstillinger i Aarene 1847–55 samt udstillet paa Raadhusudstillingen 1901.

Arkitekt BERNHARD SEIDELIN, der af sine samtidige skildredes som en Særling, dyrkede som hele hans Tid med Forkærlighed Murstensarkitektur.

I 1852 gjorde han sig meget fordelagtigt bemærket ved Restaureringen og Ombygningen af den 1616 byggede Ejendom Amagertov 6 (MNr 3), den nuværende Den kongelige Porcelænsfabriks Bygning (se nedenfor), og kort efter opførte han 1854–55 (1853–55) sit Hovedværk, Raad- og Arresthuset i Helsingør, en bredt anlagt og smukt gennemført Murstensbygning med Taarn og fremspringende Gavl i en romantisk djærv og frisindet Gotik, et af de første Forsøg herhjemme paa at anvende vore gamle middelalderlige Bygningsformer i moderne Øjemed (se nedenfor). 1855–56 opførte han for Proprietær M. WASSARD Mørdrupgaard – Hovedbygningen opførtes af røde Sten med Frontispice og kamtakkede Gavl – i Uggeløse Sogn Øst for Frederikssund, 1858 en Pigeskole i Nyboder, Gernersgade 20, som 1869 ombyggedes til Søofficersskole (nu Gernersgades Kaserne) og 1859 de smukke Bygninger i Klosterstil til det s. A. oprettede Albani Bryggeri i Odense, paa Nordsiden af Tværgade. Desuden tegnede han nogle Bygninger i Sverige og var ved sin Død beskæftiget med at planlægge Ombygningen – som blev foretaget i 1865, efter hans Død – af de 2 Sidefløje (ligesom Hovedfløjen opført i 1770'erne) paa Herregaarden Juelsberg ved Nyborg, der 1857–75 ejedes af Kammerherre, Major H. JUEL.

Ejendommen Amagertov 6 omtales af Professor C. MOLBECH i Historisk Tidsskrift 1854 som: den velbekendte Gaard paa Amagertov – bygget i Christian den Fjerdes Stil og omtrent samtidigt med Frederiksborg Slot – »der allerede i meget lang Tid, ved sin paafaldende Sielendhed i vor Hovedstad, ofte har været en Gienstand baade for Fremmedes og Indfødtes Opmærksomhed«, og i samme Tidsskrift, hvor Gaardens Historie og dens Ejere samt Restaurationen i 1852 omtales (af Historikeren Dr. BURMAN BECKER?), fremhæves, at det Forhold – »som ogsaa af gode Grunde vil blive *eneste* i sin Slags« – at en Borger

og Grundejer i København lader foretage en saadan Restauration, vil vække Taknemmelighed hos »enhver Elsker af arkitektoniske Monumenter og deres historiske og artistiske Betydning«, idet Ejeren – PETER JACOB SCHOUSTRUP, som havde købt Gaarden 9/9 1844 for 46,000 Rbd., – »i Stedet for at følge Øieblikkets Speculationsaand, der gaaer ud paa at nedbryde og ombygge Huse for at vinde høiere Leie, ikke har skyet en betydelig Udgift for at give sit Fædrenehuus, en af vor Hovedstads faa Mærkværdigheder af saadan Art, sin oprindelige Anseelse tilbage, og derved, som man tør vente sig, bidraget meget til ogsaa at sikre dette Monuments Bevaring i kommende Tider.«

Om selve Arbejdet hedder det i samme Artikel:

I Sommeren 1852 lod Ejeren Forhuset, eller Facaden imod Amagertov, fra Grunden indtil de øverste Gavlspidser restaurere paa en Maade, der har givet den gamle Bygning forhøjet Relief, uden i det væsentlige at røre ved Facadens oprindelige Stil eller tilføje den nogen stødende Nyhed.

Den nuværende Ejer og Beboer af denne gamle, i de tre store, Staden overgaaede Ildsvaader bevarede Gaard, der i 57 Aar har tilhørt hans Familie, havde allerede længe haft det Forsæt, at lade Husets mærkelige Facade til Amagertov restaurere paa en saadan Maade, at dens ydre Karakter og Ornamenten i alle væsentlige Træk skulde bevares og ved passende Midler fornyes og fremhæves. Dette er i Sommeren 1852 blevet udført under Opsyn af Arkitekten Hr. SEIDELIN, og saaledes er det nu i sin Slags eneste Bygningsværk i København, der for henvend halvtredie hundrede Aar siden uden Tvivl var et af Stadens prægtigste og anseeligste Borgerhuse, blevet mere synligt, skønt omtrent i samme udvortes Form og Tilstand, som da det opførtes. Porten, der tilligemed de to Spidsgavlne hører til Bygningsens mest karakteristiske Dele, er vedligeholdt, saavel som Gavlene, uden nogen Forandring. Facadens Sandstens-Ornamenten i rustik Stil over Porten, ved Kanterne af Huset ligesom over og omkring Vinduerne er dels restaurerede, hvor de ikke havde lidt for meget, dels nedtagne og opsatte paa ny af graa engelsk Cement. Herved er imidlertid den Nyhed anbragt, at Sandstenskarmen, der omgav Vinduerne, men kun naaede til de øverste Hjørner, er fortsat i en Rundbue oven over ethvert Vindue, hvorved den Murstensbue, der oprindeligt er anbragt over samme, er bleven dækket ved en rigere Prydelse. Dette er fremhævet endnu mere ved at forgylde de gamle Ornamenten, som nu vise sig indenfor hine Rundbuer, en Art af Dekoration, som Bygningen ellers ingensteds har haft. Ved Facadens Restauration er der tillige i disse Buer indsat 17 forskellige Hoveder, modellerede af unge Kunstnere og udført i Cement. Uagtet denne ydre Prydelse i den Tidsalder, som Bygningen tilhører, ikke var usædvanlig (man finder den bl. a. paa Vallø Stifts gamle, imponante Hovedbygning), vilde næppe alle være enige om, at det var raadeligt at

tilføje et saa karakteristisk Ornament ved Restaurationen af et gammelt Hus. At alle Vindueskarme, som i den hele Facade var af *Sandsten*, er udtagne, og i Stedet for samme nye Karme af *Træ* er indsatte: er en anden, ikke uvæsentlig Forandring, som maaske den ældre Sandstens Beskaffenhed, Bekostningen ved at anskaffe nye Stenkarme og andre Hensyn til Trækarmenes større Bekvemhed har foranlediget.³¹

(Amagertorv 6 er senere ombygget c. 1880 af Bygningsinspektør, senere Professor HANS J. HOLM og c. 1897–98 af samme og Arkitekt FR. L. LEVY).³²

Helsingør Raadhus.³³ – I Forbindelse med en nødvendig og af Myndighederne i 1841 fordret Ændring af de daarlige Arrestforhold i Helsingør – som i andre danske Byer – nævnes i 1843 første Gang en eventuel Ombygning af Helsingørs gamle Raadhus, der stammede fra Begyndelsen af 1560erne. Det var en toetages Bygning med 2 kamtakke Gavle mod Øst og Vest og med et lavt Taarn mod Øst, 51 Alen lang og 12½ Alen bred, liggende paa Stengades Nordside. I Raadhusgaardens vestlige Del laa en 16 Fags enetages Bindingsværksbygning. I 1840 omtales Raadhuset som »en temmelig uanseelig Bygning, der ligger paa Steengaden, og tager sig saa meget mindre ud, som den staaer i Rad med de andre Huse, og ikke ligger paa noget Torv.« Og en anden Beskrivelse lyder: »Byens Raadhus er ikke alene forfalden og i meget slet Tilstand, men endog langt fra stort nok til det Brug, Byen bør kunde gjøre af den. Arrestkamrene, eller Hullerne, mangle ikke alene det, som Sikkerhed kræver, men ogsaa det, som Menneskekjærlighed fordrer.«

I Helsingør begynder 1839 Drøftelser om en Udvidelse af Arresterne; 1847 nævnes Tanken om at bygge et nyt Raadhus, men den gled dog i Baggrunden, og Byen trak længe Sagen ud, især af Frygt for de store Omkostninger og i Haab om, at Fængselsvæsenet ifølge Grundloven vilde blive overtaget af Staten. Først efter at VILHELM C. CRONE, en Mand med fremragende administrative og praktiske Evner, i 1849 var blevet Byfoged og Politimester i Byen, kommer der Gang i Sagen, og i December 1852 forlanger baade Amtet, Justitsministeriet og Overinspektøren for Fængselsvæsenet, at nu skal de gamle Arrester kasseres og et helt nyt Arresthus tilvejebringes. I Marts 1853 tager Kommunalbestyrelsen Stilling til en detaljeret Plan saavel for Bygning af et Ting- og Arresthus som for Ombygning af Raadhuset, og CRONE meddeler, at han har forhandlet med Arkitekt BERNHARD SEIDELIN, som nu for første Gang nævnes ved Navn i denne Forbindelse.

– Længe før Henvendelsen fra Byfoged CRONE havde BERNHARD SEIDELIN interesseret sig for Raad- og Tinghuse, hvilket ogsaa var nærliggende for en Arkitekt i en Tid, da man drøftede Reformer paa Fængselsvæsenets Omraade. Blandt hans Papirer (i Kunstakademiets Samling af Arki-

tekturtegninger) findes en Optegnelse fra Marts 1847 – vistnok en Opgave til Akademiet, uden mindste Forbindelse med Helsingør – med Overskriften: »Et Raad- og Tinghuus for en Kjøbstad paa 3500 à 4000 Indbyggere med tilhørende Varetægtsfængsler for Byen og det tilgrænsende Herred beliggende paa en fri Plads«.

Allerede i 1851 havde CRONE haft Forbindelse med B. SEIDELIN, der 12/3 sendte ham en Regning paa 30 Rd. for »Tegninger til Forandringer af Raadhuset i Helsingør samt til et nyt Arresthuus«.

Hvorfor CRONE valgte B. SEIDELIN som Arkitekt, vides ikke. Det har vel næppe Betydning, at CRONES Fætters Søn Sognepræst i Herrested, M. A. C. CRONE i 1857 ægtede B. SEIDELINS Fætters Kones Søsterdatter (S. 1283 og 1524). –

Planen fra Marts 1853 gik ud paa at nedrive den gamle Bindingsværkstværbygning og vinkelret paa Raadhusets nordre Side opføre en ny Bygning i 3 Etager til Fængsler (15 Celler med Plads til 21 Arresteranter), Retslokale og Bolig for Arrestforvareren; endvidere forhøje det lave Taarn med en tredje Etage og pryde det med en gotisk Gavl, udvide Raadhuset 9 Alen mod Vest, vende de gamle kamtakke Gavle, der stod vinkelret paa Gaden, saa de blev parallelle med Facaden, og endelig opføre den store Gavl, der rejser sig i Bygningens Vestende. Forbilledet for denne Gavl – som i særlig Grad skulde give Raadhuset »Anseelse«, og som er et sandt Udtryk for de nye »historiske Stilarter«, som præger hele Raadhuset, – er uden Tvivl den gotiske Blændingsgavl, der pryder Biskop OLUF MORTENSENS Vaabenhus fra 15. Aarh. i Roskilde Domkirke.

Ved et nyt Møde i Kommunalbestyrelsen 26/3, hvortil CRONE og SEIDELIN var indbudt, fremlagde Arkitekten et Overslag paa 30,000 Rbd. (knap Halvdelen til det nye Ting- og Arresthus og godt Halvdelen til Raadhusets Ombygning), hvorefter Planerne vedtoges, og i næste Maaned sluttedes Kontrakt om Levering af Mursten og Kalk. Arbejdstegningerne er af SEIDELIN dateret 5/5 1853 og godkendt 20. s. M.; samtidig blev Arbejdet udbudt i offentlig Licitation, og det krævedes, at Bygningen skulde være under Tag inden 15/9 s. A.

Arbejdet begyndte snart, men allerede i August (1853) bliver det klart, at det bliver nødvendigt at nedrive det gamle Taarn og opføre et nyt i 4 Etager, samt (i 1854), at hele det gamle Raadhus maa nedrives og et nyt opføres paa Fundamenterne. Totaludgiften anslaaes nu til 25,200 Rd. for Ting- og Arresthuset og 37,800 Rd. for et nyt Raadhus, ialt 63,000 Rd. Byggeriet ventes nu afsluttet i Oktober 1855. Fra Begyndelsen af Aaret 1856 toges det nye Arresthus i Brug og i Løbet af Dec. 1855 – Febr. 1856 det nye Raadhus. Det endelige Regnskab 8/11 1860 viser, at Byggedgifterne beløb sig til 68,331 Rd. 2 Mk. 15 Sk.

Under et saa langvarigt Arbejde kunde Arkitekt SEIDE-

LIN ikke hele Tiden opholde sig i Helsingør, men han maa have været der mange Gange, da han i Rejsegodtgørelse fik 619 Rd. 2 Mk. 1 Sk. udoover sit Honorar paa 1,600 Rd. Som fast Konduktør paa Stedet havde han den unge Arkitekt N. P. CHR. HOLSØE, der 1853 havde vundet Akademiets store Sølvmedalje, og som for sit omfattende Arbejde fik et Honorar paa 1,092 Rd. samt 12 Rd. i Godtgørelse for en lejet Tegnstue, men ingen Rejsegodtgørelse. HOLSØE byggede senere i Helsingør Marienlyst Badehotel, Posthuset og Jernbanestationen – og talrige andre Stationer rundt i Landet.

Samarbejdet mellem Arkitekt SEIDELIN og Byggekomiteen, hvis Formand var Borgmester OLRİK, forløb langfragnidningsløst; ved et Møde 2/6 1855 foreslog OLRİK, at SEIDELIN skulde trække sig helt ud af Arbejdet, hvad denne pure nægtede; som Aarsag til Udeblivelse fra aftalte Møder anfører SEIDELIN indtruffen Sygdom eller Beskæftigelse med andre Arbejder; det helt store Brud kom dog ikke; saa sent som 24/10 1856 forelagde Arkitekten Komiteen Tegninger til 2 Gaskroner til Festsalen. –

Det nye Raadhus – bygget paa det gamle Fundament og delvis af Munkesten fra det gamle Raadhus – domineres af Taarnet i Østenden og den store Gavli i Vestsiden. Rundbuen er gennemført overalt, i Porten, Døren, alle Vinduer og i Friserne øverst paa Taarnet og øverst paa Midtfacaden, og overalt er der gjort meget ud af Udsmykningen.

En arkitektonisk Bedømmelse af Raadhuset 100 Aar efter dets Opførelse nævner det som en af de allerførste Bygninger, maaske den første, i »de historiske Stilarter«, der kom paa Mode midt i det 19. Aarh., og som vistnok den første officielle Bygning i Landet, der ikke er symmetrisk.

Af Samtiden blev det meget anerkendt. Allerede i Marts 1857 skænkede en Premierløjtnant Baron H. F. ROSENKRANTZ Byen en af ham selv lavet Model af det nye Raad-, Ting- og Arresthus i Maalestok 1:200, som nu findes paa Helsingør Bymuseum. S. A. tales der om den Anerkendelse, som ydes dette Bygningsarbejde af de mange fremmede, der har taget det i Øjesyn. TRAPS første Udgave 1858 bragte et smukt Stik af Bygningen, og Illustreret Tidende, der begyndte sin Tilværelse 1859, bragte i Bind I (1859–60, 133 f.) en lang Artikel, ledsaget af et Billede, om Bygningen som »en sand Prydelse« for Byen. Arkitekt MARTIN NYROP og hans Kammerater, der 1876–78 opmaalte Kronborg, beundrede SEIDELINS Raadhus for dets Romantik.³³

Som Arkitekt i København boede BERNHARD SEIDELIN 1850–51 hos sin Farbroder, senere Viceadmiral JENS SEIDELIN i Studiestræde 5 (MNr 55, S. 1246), derefter boede han 1852–57 Klosterstræde 23^{II} (MNr 71–72), 1858–60 Amagertorv 20^{III} (MNr 10) lige ved Helligaandskirken og 1861–63 Nørregade 21^{St.} (MNr 35).

Hans Fætters Datter Provstinde HEY fortæller, at han blev tungsindig og sindssyg efter en ulykkelig Kærlighed til PETRA LUDVIGSEN (1831–1912, ~ 1853 Ingeniør N. H. HOLST, 1885–89 den første Generaldirektør for DSB). PETRA LUDVIGSEN var Datter af den ofte omtalte Negotieassistent, senere Kommitteret ved den københavnske Sjøassuranceforening THEODOR EMIL LUDVIGSEN (1804–96) og CECILIE DIDERIKKE LØNBORG (1799–1882), »en stor Skjønhed«, der først var gift med Krigskancellisekretær, Assistent ved Asiatisk Kompagni JOHAN PETER VOGELSANG, der døde i Ostindien eller Kina, og med hvem hun havde 3 Børn, hvoriblandt Landskabsmaler CHR. RUDOLPH VOGELSANG (1824–1911).

† 4/5 1863 paa Frederiks Hospital i København efter 3 Maaneders Sygeleje, begravet 9/5, paa Sct. Hans Hospitals Kirkegaard ved Roskilde (S. 1187).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 8. s. M.:

»Mandagen den 4de ds. bortkaldtes ved en rolig Død efter tre Maaneders Sygeleie vor kjære Broder, Architect JOHANNES HENRIK BERNHARDT SEIDELIN, henved 43 Aar gammel, hvilket herved meddeles Slægt og Venner af hans efterladte Sødskende.

Kjøbenhavn, den 6te Mai 1863.

(Jordpaakastelsen vil finde Sted paa Frederiks Hospital førstk. Løverdags Kl. 11½.)«

Hans Sødskende og Halvsødskende, 4 Brødre, 3 Søstre og en Svoger, overtog hans Bo uden Skifterettens Mellemkomst, efter at Arveafgiften var betalt 31/8 1865 med 141 Rd. 27 Sk.

Ugift.

j. MARIE ELISABETH SEIDELIN, * 27/5 1821 paa Sct. Hans Hospital, døbt 28/8 »i Kirkestuen«; hendes 5 Faddere se S. 1157 f.

MARIE SEIDELIN – »overordentlig skøn« – boede hjemme i Roskilde – hvor hun 1854 stod Fadder til sin Fætter Jurist FREDERIK STEENFELDT SEIDELINS Datter ELISABETH – indtil Faderens Død 1855, hvorefter hun kom til sin ældste Halvbroder Overlæge P. L. SEIDELIN i København, der blev Enkemand i 1859, og hvem hun styrede Hus for til sin Død, som Plejemoder for hans Datter HANNE (* 1852, se S. 1487 ff.), som et Par Dage før Tante MARIES Død blev forlovet med sin Farbroder Læge PAUL SEIDELIN

i Roskilde; denne skrev paa MARIES Dødsdag til sin Kæreste om sin Travlhed med at fortælle sine Venner om sin Lykke og slutter: »MARIE har det sikkerlig meget daarligt idag, siden HANNE ikke er kommet herud som hun talt om. Hils den gode kjærlige Sjæl fra mig, hvis hun kan modtage en Hilsen og tak hende fra mig og gid den gode GUD ikke vil lade hende lide for længe.« Og 3 Dage senere: »Jeg synes ikke jeg fik rigtig Besked af HANNE, om der skulde ringes med Kirkeklokkerne paa Fredag eller ei. Vil Du skaffe mig det at vide. Lev vel!« 13/12: »Sidst glemte jeg ogsaa at tale med Dig om en Krands eller Kors til at pynte MARIES Kiste med – nu har jeg bestilt et Kors med hvide Blomster, som kan ligge paa Laaget af Kisten, naar det nu blot maa blive smukt. I denne Tid gjør jeg mig mange Bebrejdelser, fordi jeg ikke sørger nok over den gode Søsters Bortgang – hun var mig dog til saa stor Trøst i de tunge Dage – men min egen Ven, jeg kan ikke gjøre for det, min Lykke optager mig saaledes, at det ofte forekommer mig at hendes Død, som vi jo havde forberedt os paa i flere Maaneder, har fundet Sted for allerede lang Tid siden, og dog føler jeg saa godt, hvor meget vi ville savne hendes trofaste Kjærlighed, naar vi igjen komme i Ro – kan min Ven forstaae dette og ikke misforstaae at jeg i Øjeblikket taler saa lidt om hende. Lev nu vel min søde HANNE og hils Din Fader fra Din PAUL.«

† 8/12 1876 i København, Dronningens Tværgade 58^{II}, af Svulst i Underlivet, begravet 15/12 i Familiegravstedet paa Graabrødre Kirkegaard i Roskilde; for Ringning betaltes 5 Kr.

Ugift.

k. JOHANNE LOUISE SEIDELIN, * 30/5 1822 paa Sct. Hans Hospital, døbt 23/7 »i Kirkestuen«; hendes 5 Faddere se S. 1157 f.

HANNE SEIDELIN blev i Barndomshjemmet, hvor hun undervistes af en Lærerinde, holdt temmelig strengt, var meget nervøs, af et meget heftigt Gemyt og et aparte Væsen. Indtil Faderens Død 1855 boede hun hjemme i Roskilde, men ved Folketællingen 1860 hos Farbroderen Kontreadmiral JENS SEIDELIN i Dronningens Tværgade 7 i København, hos hvem hun var i Huset i flere Aar. Derefter er hun formentlig flyttet tilbage til Roskilde, hvor hun 1870 boede sammen med sin ældre Halvsøster ANNE CATHRINE

SEIDELIN i Duebrødre Klosters nye Stiftelse i Bredgade MNr 263. Efter Søsterens Død 1872 har hun sikkert forladt Stiftelsen.

Fra c. 1872 var hun i 7–8 Aar Husbestyrerinde for en Overlærer i Roskilde, der var Enkemand, og hvis Søn hun opdrog, fra han var 3 Aar gammel; Overlærerens Planer om at gifte sig igen bekymrede hende meget, da hun frygtede, at dette vilde skille hende fra Drengen, som hun havde knyttet sig meget til. (Det drejer sig formentlig om Overlærer ANDREAS CHRISTIAN PETERSEN, hvis første Hustru FANNY BROCK (S. 1686), der var Søster til HANNE SEIDELINS Svigerinde, var død 27/12 1871, og som indgik nyt Ægteskab 21/12 1879. Sønnen THORVALD I. B. PETERSEN var født 5/9 1868).

I 1879 forlod HANNE SEIDELIN Overlærerens Hjem og tog til en Slægtning i København, hvor hun i December s. A. paa Grund af Depression og af Angst for Kræft i Hals eller Mave lod sig indlægge paa Diaconissestiftelsen, hvorfra hun 16/4 1880 overflyttedes til Asylet ved Aarhus (det senere Sindssygehospital), hvor hun var indlagt i 1 Aar, til 10/4 1881 for Melankoli, formentlig en depressiv Fase i en manio-depressiv Psykose. Hun var høj, meget mager og bleg, vejede 104 Pund, gik noget foroverbøjet, havde brunt graasprængt Haar og blaa Øjne. Efter at være kommet sig godt, tog hun fra Asylet til en kær Slægtning i Nærheden af Bogense.

Sine sidste 5 Aar boede hun til Leje hos Bøssemager F. C. STEEN i Bredgade MNr 178 i Roskilde, hvor hun – ved Lejekontrakt 26/2 1884 – fra Paa-ske Flyttedag s. A. for 300 Kr. aarlig lejede Førstesals Etagen, bestaaende af 2 Værelser til Gaden, hvert paa 2 Fag, 1 Værelse og Køkken til Gaarden, hvert paa 1 Fag, 1 Værelse og 1 Pulterkammer i Kvistetagen, Viktualiekælder og Brændelejlighed i Sidehuset samt Adgang til Vaskehuset, Gaarden og Retiraden. Der var Kakkellovne i alle Værelser, Nøgler til alle Døre, 2 Gadedørsnøgler og 2 Nøgler til Mellemdøren. Gadedøren skal laases efter Kl. 9 om Aftenen, ingen Slags Husdyr maa holdes, i Køkkenet maa der hverken vaskes eller hugges Brænde, og »naar Frost indtræffer, bliver det skidne Vand at nedbringe og udhældes paa Gaden i Rendestenen.« Hendes Pige EMILIE FREDERIKKE SØRENSEN var fæstet halvaarlig for en maanedlig Løn af 8 Kr.

† 18/11 1888 i Roskilde af Hemiplegia (Lammelse), begravet 26/11 paa Graabrødre Kirkegaard (Domsogn). For Ringning betales 5 Kr. Ugift.

Skiftet³⁴ af Frk. JOHANNE SEIDELINS Bo foretoges i Overensstemmelse med hendes 1/3 1887 oprettede og s. D. notar. att. Testamente, ved hvilket hun (i § 6) tilbagekaldte et tidligere Testamente af 13/2 1883, notar. att. s. D., samt (§ 5) indsatte som Eksekutor – »af hvem der vil være at udfærdige en Fundats for det i § 2 anordnede Legat« – sin Broder Læge PAUL SEIDELIN, som fik kgl. Bevilling hertil 21/11 1888 og døde 10/7 1889, og – i Tilfælde af hans Død før Søsterens – Stiftsskriver MARTIN HANSEN i Roskilde, der fik kgl. Bevilling som Eksekutor 21/8 1889.

Boets Formue opgjordes til 27,003 Kr. 62 Øre. Dets Udgifter var 1,177 Kr. 55 Øre, hvoriblandt for Begravelsen 193 Kr. 58 Øre (bl. a. 10 Kr. til Domprovst GUDE og 20 Kr. til Provst HEIBERG), 50 Kr. til Læge W. HERTEL i Roskilde for Lægehjælp i 1888 og 400 Kr. til Boets Kurator Prokurator JACOBSEN (hvis Hustru EMMA SOPHIE LASSEN var Søster til Læge PAUL SEIDELINS Svigermoder THORA HENRIETTE LASSEN), hvorimod Eksekutorerne frafaldt Krav om Salær; endelig betales i Afgift 309,25 Kr. og i Arveafgift 124,11 Kr. + 1,677,98 Kr.

Ifølge Testamentets § 1 betales først forlods 1,350 Kr., nemlig 500 Kr. til hendes afdøde Broder CONRADS Søn Gartner JOHS. HENRIK SEIDELIN paa New Zealand (hvis Fuldmagt til hans Morbroder, fhv. Kantor S. HARTMANN (1845–83 Kantor ved Roskilde Domkirke efter sin Fader Kantor J. E. H.) er udstedt 28/2 1889 i The Royal Danish Vice Consulate i Dunedin), 500 Kr. til hendes Søstersøn Brænderibestyrer PETER MARIE SEIDELIN GALSCHIØT i Slagelse, 200 Kr. til Broderen PAULS Søn JOHS. HENRIK SEIDELIN (som hvis Værge 29/7 1889 beskikkedes Professor HARALD WESTERGAARD, den kendte Statistiker, Nationaløkonom og Formand for Københavns Kirkefond) samt 150 Kr., hvis Renter skulde anvendes til Vedligeholdelse af hendes og hendes Søskendes Gravsted. Som Medlem af Bestyrelsen for Familielegatet modtog Professor WESTERGAARD, Strandvej 69 i København, 19/1 1891 disse 150 Kr.

Boets Løsøre, der vurderedes til 953, 85 Kr., fordeltes ifølge § 4 saaledes, at hendes Indbo, bestaaende af Møbler, Sengeklæder, Linned, Dækketøj, Porcelæn og Køkkentøj, tilfaldt hendes to Niecer EBBINE og EMILIE SEIDELIN (566,85 Kr.), og det øvrige Løsøre – Bøger, Sølvtoj, Pretiosa, Klæder m. v. (387 Kr.) – af Læge PAUL SEIDELIN efter bedste Skøn fordeltes mellem hendes kvindelige Slægtninge og Venner eller Trængende. – Endelig udbetaltes efter § 3 1202 Kr. til nedennævnte 8 Personer som de første Modtagere af det Legat, der skulde dannes for den resterende Del af hendes Formue.

Herefter udarbejdedes af Stiftsskriver MARTIN HANSEN 4/11 1890 Fundats,³⁵ kgl. stadfæstet 15. s. M., for *Frøken Johanne Louise Seidelins Familielegat* med en Kapital paa 20,208 Kr. 88 Øre. Til første Bestyrer af Legatet havde Frk. SEIDELIN i Testamentet indsat sin Broder Læge PAUL SEIDELIN og bestemt, hvilke Bestemmelser genfindes i Fundatsen, at efter hans Død skulde Bestyrelsen, der var selvsupplerende og ulønnet, bestaa af 3 af hendes Faders Descendenter; »skulde der til nogen Tid ikke findes qualificerede Personer til Bestyrere blandt de Beslægtede, er Bestyrelsen berettiget til at supplere sig blandt Udenforstaaende.« Paa Grund af Dr. SEIDELINS Død valgte Stiftsskriver HANSEN, ifølge Fundatsens § 2, til den første Legatbestyrelse Professor HARALD WESTERGAARD i København (som 1881 havde ægtet Frøken SEIDELINS Fætters Datter THORA ALVILDA KOCH (1860–91), Datter af Godsforvalter, Etatsraad, exam. jur. PETER FERDINAND KOCH (1815–1900), en Søn af Gartner J. F. R. KOCH, S. 1294) samt Frk. SEIDELINS 2 Søstersønner, fhv. Skibsfører HOLGER CHARLES GALSCHIØT i Helsingør og Forvalter PETER MARIE SEIDELIN GALSCHIØT i Slagelse.

Ifølge Fundatsens § 5 (og Testamentet) skulde Renterne uddeles i Portioner paa 200 Kr. aarlig, med 100 Kr. i hver Termin, til værdige og trængende Enker og Piger – eller evt. andre Trængende – blandt Faderen Distriktslæge JOHS. HENRIK SEIDELINS ægte Descendenter eller disses Enker, og (§ 7) hvis saadanne ikke findes, da til Døtre af eller Enker efter Embedsmænd og Læger eller fra den dannede Middelklasse, dog under Betingelse af, at de paagældendes Fædre eller Mænd havde været ansatte eller bosatte i Roskilde i mindst 10 Aar.

Til som de første at modtage Renterne af Legatet havde

JOHANNE SEIDELIN i Testamentet bestemt 9 Personer, men da Frk. THORA HANSEN, som sammen med Søsteren CHRISTINE HANSEN skulde dele 50 Kr. aarlig, var død 1889 (S. 1284), bestemte Fundatsen, at flg. 3 Personer i livsvarige Nydelser skulde modtage 50 Kr. aarlig: Frk. CHRISTINE HANSEN i Roskilde († 1891, S. 1284), afdøde Godsforvalter ved Bidstrup Gods ALBRECHTS Datter Frk. CHARLOTTE ALBRECHT i Aarhus og afdøde Pastor BOJESENS Datter Frk. HANNE BOJESEN, Hvilehjemmet, Virginiavej 12, Frederiksberg († 1899, S. 1258), samt at Resten af Renterne – og de ved ovennævnte 3 Legatarers Død ledigblevne Renter – skulde deles ligeligt mellem Frk. SEIDELINS 5 Niecer, uanset om disse indgik Ægteskab eller ej: hendes afdøde Broder CONRAD SEIDELINS 3 Døtre: Frøken EBBINE SEIDELIN i Rønne, Frøken EMILIE SEIDELIN i København og Nærum (Husbestyrerinde hos sin Moders Fætter, Komponisten Professor J. P. E. HARTMANN, der om Vinteren boede i Kvæsthusgade 3, om Sommeren i Nærum) og Enkefru JOHANNE LOUISE BRØNNICHE i Rønne, samt hendes 2 Søsterdøtre: Frøkenet JOHANNE FREDERIKKE GALSCHIØT og HENRIETTE DIDERIKKE GALSCHIØT i Helsingør.

Først efter disse Legatarers Død skulde Familielegatet træde i Virksomhed efter de ovennævnte Regler, nemlig – ifølge Testamentet – naar den enkeltes aarlige Rentenydelse er naaet op paa 600 Kr., og Renteoverskudet udgør 200 Kr. aarlig.

Bestyrelsen bestaar af Designer HENNING SEIDELIN, Bogholder MOGENS HAHN-THOMSEN og Overlærer Frk. HANNE SEIDELIN, som 1973 afløste Frk. INGRID SEIDELIN BRØNNICHE.

Ugift.

1. PEDER STEENFELDT SEIDELIN, * 2/11 1823 paa Sct. Hans Hospital, hjemmedøbt, siden fremstillet i Kirken; hans 5 Faddere se S. 1157 f.

Student 1842 Roskilde, cand. jur. 1855, Januar – November 1856 By- og Herredsfuldmægtig i Næstved, 1857 Guvernementsfuldmægtig paa de dansk-vestindiske Øer, 1858 konstitueret Underdommer paa Sct. Thomas og 1859–63 *Politimester* sst. Efter sin Hjemkomst søgte han flere Gange Beskikkelse som Prøveprokurator, men uden Held. 1869 blev han *Overretssagfører* og praktiserede som saadan i København til sin Død.

I København boede han ifølge Vejviseren 1867 Nørrevold Ny Mølle og 1868 Knabrostræde 9 (som Pensionist), 1869–70 Kompagnistræde 24^{III} (do.), 1871 Vimmelskaftet 36^{III} Sb., 1872 Asylgade 5^I, 1873 Studiestræde 26^{St.}, 1874 Boldhusgade 4^{II} og 1875 Købmagergade 65; de 3 sidste Aar anføres, at han har Kontortid Kl. 10–1 og 4½–6½.

† 30/11 1875 af Cachexie i sit Hjem i Knabrostræde 5 eller 8 i København, begravet 6/12 i Familiegravstedet paa Graabrødre Kirkegaard i Roskilde (Domsogns Kbg.).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 4/12:

»At vor kjære Broder, Overretssagfører PEDER STENFELDT SEIDELIN, forhenværende Politimester paa St. Thomas, den 30te Novbr. er afgaaet ved Døden, bekendtgjøres herved for Slægt og Venner af hans Sødskende.

Begravelsen finder Sted Mandag den 6te Decbr. Kl. 2 fra Capellet paa Duebrødre Kirkegaard i Roeskilde.«

Hans faa Efterladenskaber, der solgtes for 55 Kr. 14 Øre, udgjordes af hans Gangklæder og Linned, et Skrivebord, en Kuffert, et uldent Tæppe, en Lampe og et Nürnbergerur. I Kontanter forefandtes 2 Kr. 68 Øre. Med en Livsforsikring udgjorde Aktiverne ialt 1191 Kr. 27 Øre, medens Fordringerne i Boet løb op til 2121 Kr. 83 Øre, efter at 303 Kr. 9 Øre først var betalt, bl. a. 167 Kr. 12 Øre for Begravelsen og 1 Kr. 40 Øre i Indkomstskat for Juli og Oktober Kvartaler 1875. Kreditorerne fik udbetalt 42 % af deres Tilgodehavender.

Ugift.

m. HANS PAUL FERDINAND SEIDELIN, * 6/4 eller 7/4 1828 paa Sct. Hans Hospital, hjemmedøbt 2/5, i Kirken 7/8; hans 5 Faddere se S. 1157 f.

PAUL SEIDELIN blev 1846 Student fra Roskilde Katedralskole med Haud (7 Hauder og 5 Laud. er). I Krigsaarene 1848–49–50 var han om Bord i Dampskibet Skirner i Eskadre i Østersøen, ført af hans 14 Aar ældre Fætter Premierløjtnant P. A. SEIDELIN (S. 1518–1522). Herefter tog han til København, hvor han s. A. som stud. med. et chir. boede hos sin Farbroder sammen med sin ældre Broder BERNHARD. Under Krigen 1850 var han konstitueret Underlæge i Hæren og under Koleræpidemien 1853 Kolerælæge i København. Fra Marts 1854 – 1856 var han Kandidat ved Almindelig Hospital og blev 1855 cand. med. med haud I.

1856–65 var han praktiserende Læge i Borup ved Roskilde og samtidig Jernbanelæge; under Krigen 1864 blev han 24/4 Overlæge ved Lazarettet paa Kronborg – med de 2 stud. med. & chir. N. BLOCH og G. STAGE som Underlæger, siden hhv. praktise-

rende Læge i Vejle og praktiserende Læge samt Kommunalæge i København.

Fra September 1865 til sin Død 1889 var PAUL SEIDELIN *praktiserende Læge i Roskilde*, 1865–82 tillige Jernbanelæge, Juli 1866 – Juni 1878 Læge ved Roskilde Amts Sygehus, og endvidere Læge ved Duebrødre Hospital og ved Roskilde adelige Jomfrukloster.

1872 blev han gift med en Datter af Murermester BROCK i Roskilde; hun fødte i 1873 Sønnen JOHANNES og 1874 atter en Søn i Juli, han døde i August og Moderen i September s. A. Den 7/8 s. A. fik Dr. SEIDELIN Fæstebrev paa en Begravelsesplads, Nr. 157 og 158 ved den nordre Ringmur, paa Graabrødre Kirkegaard i Roskilde, og 13/10 s. A. desuden paa Grav Nr. 159.

Han blev Enkemand efter kun 2 Aars lykkeligt Ægteskab med sin Ungdomselskede; 3 Aar senere ægtede han sin rige Niece, der var 24 Aar yngre end han.

I December 1876 blev han forlovet og 3 Maanedere senere gift med sin ældste Halvbroder Overlæge P. L. SEIDELINS eneste Barn, Datteren HANNE, som efter sin Faders Død 1879 arvede godt 122,000 Kr., foruden at hun fik Renter af en Del af Faderens Formue i Overformynderiet (S. 1492).

Medens han hidtil havde boet til Leje, opførte han i 1883 en Villa paa Nordsiden af Bondetinget i Roskilde, hvor han i Januar s. A. havde købt 2 Grunde, hhv. MNr 349b (Htk. 1 Alb.) paa 698 Kvadratalen for 1,500 Kr. og MNr 109b (ogsaa benævnt MNr 358; Htk. ¼ Alb.) for 4,000 Kr., tilsammen paa 1606 Kvadratalen. Efter Justitsministeriets Tilladelse i Maj s. A. opførtes Villaen s. A. paa MNr 109b.

Ved Ejendommens Vurdering 21/10 1889 udtales det, at de 2 Grunde tilsammen danner et Grundstykke paa den nordlige Side af Bondetinget, mod Gaden indhegnet af en Mur med Laage i. Bygningen, der har Facade til Gaden og er opført af Grundmur, er 24 Alen lang, 17¼ Alen bred og 9¾ Alen høj, bestaaende af høj Kælder, Stueetage og Loftsetage, sidstnævnte forsynet med en stor Kvist baade til Gade og til Gaard. Ved Husets vestre Ende fører en udvendig Trappe op til Stueetagen. – I Kælderetagen er 7 Lokaler til Husholdningsbrug, i Stueetagen 5 Værelser, Entré, Køkken og Spisekammer samt bagtil en Veranda

med Trappe ned i Haven, i Loftsetagen 3 Kvistværelser og 3 Gavlværelser samt Opgang til Loftet over Hanebjælkerne, benyttet som Tørreloft. Taget er af Skifer.

Endvidere udtales, at Lokalerne er smukt og godt udstyret, med Brædegulve, Gipslofter, pudsede Vægge, Fyldingsdøre og Paneler, samt at Bygningen, der er velbygget og velvedligeholdt, afgiver en bekvem og rummelig Bolig for een Familie. Der var indlagt elektrisk Ringeapparat samt Vandledning fra Byens Vandværk med Haner i Køkken og Kælder samt en Opstander i Gaarden. Ved Husets vestre og nordvestre Hjørne fandtes en dels brolagt og dels makadamiseret Gaardsplads, Resten af Grunden var anlagt som Have med nogle Frugttræer og iøvrigt beplantet med Træer og Blomster og indhegnet dels med Plankeværk og dels med Stakit.

Paa Ejendommen, der 7/4 1884 brandforsikredes for 22,200 Kr. og 1889 vurderedes til 16,000 Kr., hæftede fra 29/12 1884 en 1. Prioritet paa 10,000 Kr. til Roskilde Duebrødre Klosters Fællesfond.

Den kendte Højesteretsadvokat C. LIEBE var fra i hvert Fald 1880 Dr. PAUL SEIDELINS økonomiske Raadgiver og Bestyrer af hans Formue. Den 13/4 1884 takkede Dr. SEIDELIN ham for hans Tilsagn »om at ville være Lavværgen for min Kone, hvis jeg skulde kaldes bort fra hende. Vi er Dem begge overmaade taknemlige herfor og ikke mindst jeg, der saaledes ved at min bedste Ven, naar jeg ikke længere kan støtte hende, vil finde en Støtte hos Dem, som hun altid har seet op til som til en troefast og velvillig Raadgiver, der vil behandle hende med Kjærlighed og Godhed, hvad hun i sin nuværende sygelige Tilstand trænger saa meget til.«

† 10/7 1889 i Roskilde af encephalopathia chron. efter at have været sygelig et Aars Tid, begravet 16/7 paa Graabrødre Kirkegaard (Domsogn), hvor der paa Graven ved Vestmurens sydligste Del ligger en flad Natursten med Indskriften: LÆGE PAUL SEIDELINS FAMILIE-GRAVSTED.

Den 11/7 meddelte Stiftsskriver MARTIN HANSEN Dødsfaldet i et Brev:

»Det er destoværre en sørgelig Efterretning; vor fælles kjære Ven SEIDELIN er pludselig død igaar Aftes Kl. 10. Hans Kræfter var øjensynlig stærkt aftagne i det sidste Aar, men jeg havde dog ei troet, at hans Endeligt var saa nært. I Tirsdag blev han meget syg, Feber og Rosen, desuden Mathed og Afkræftelse, men igaar var han atter betydelig bedre, . . . saa vi

antog at al Fare var overstaaet for denne Gang. Først henad Aften begyndte han at blive urolig, og medens hans Kone og en . . kone syslede med ham, fik han pludselig et Anfald, der i nogle faa Minutter gjorde Ende paa hans Liv. Hans Kone er mærkværdig fattet og rolig. Jeg har idag talt med hende i en længere Tid. Det er længe siden, at jeg har fundet hele hendes Opførsel og Tale saa fornuftig og besindig som nu i al hendes Sorg. . . En Kusine Frøken GALSCHIØT fra Helsingør ventes hertil med det allerførste og forhaabentlig kan blive her i det mindste Sommerferien. Liget bliver efter Dr. HERTELS Forlangende, som jeg nærmest antager af Hensyn til SEIDELINS Hustru, allerede iaften bragt til Kapellet paa Graabrødre Kirkegaard. Begravelsen er bestemt til Tirsdag Kl. 12 fra Kapellet.«

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 12. s. M.:

»At min inderlig kjære Mand, Læge HANS POUL FERDINAND SEIDELIN, 61 Aar gl., efter længere Tids Svaghed og to Dages Sygeleie i Aftes, den 10de Juli, er gaaet hjem til Vorherre, meddeles herved Slægt og Venner.

Roeskilde, den 11te Juli 1889.

Paa egne og Søns Vegne:
HANNE HENRIKKE SEIDELIN,
født SEIDELIN.

Begravelsen foregaaer fra Kapellet paa Graabrødre Kirkegaard Tirsdag den 16de Juli Kl. 12.«

Dagbladet for 13. s. M. bragte flg. Nekrolog:

»Hospitalslæge H. P. F. SEIDELIN i Roskilde er ifølge Byens Avis efter længere Tids Svagelighed afgaaet ved Døden i Onsdags Aftes, 61 Aar gl. Den Afdøde havde deltaget som Underlæge i Feltoget 1850. I 1856–64 praktiserede han som Læge i Landsbyen Borup ved Roskilde, hvorpaa han atter ved sidste Krigs Udbrud meldte sig til Tjeneste og blev konstitueret som Overlæge ved Kronborg Lazareth. Ved Krigens Afslutning nedsatte han sig i Roskilde og skaffede sig en udstrakt Praxis. Han var Jernbanelæge fra 1865–82, Amtssygehuslæge fra 1866–78 og Læge for det adelige Kloster og Duebrødre Stiftelse fra 1877 til sin Død. For Byens Trængende var han en trofast Hjælper.«

Paa Begravelsesdagen mødtes i Villaen Enkefru SEIDELIN, hendes Lavværges Højesteretsadvokat LIE-

BE, der 13 s. M. havde faaet kgl. Bevilling som Executor testamenti og 28/8 s. A. fik Beskikkelse som Lavværges, den afdødes »mangeaarige Ven« Stiftsskriver MARTIN HANSEN samt Slægtningen Professor HARALD WESTERGAARD, der ved den afdødes og Hustrus Testamente af 20/4 1889 (notar. att.) og Værgesbevilling af 29/7 s. A. var indsat som Værges for Sønnen JOHANNES af 1. Ægteskab.

Dr. PAUL SEIDELINS Formue, der for en stor Del var anbragt i Obligationer og Aktier, bl. a. i talrige Aktier i Dampskibs- og Jernbaneselskaber, beløb sig til ikke mindre end 181,969 Kr. 1 Øre. Huset, vurderet til 16,000 Kr. med en Prioritetsgæld paa 10,000 Kr., overdroges Enken, der solgte det en Del Aar senere. Løssøret vurderedes til 6,303 Kr. 57 Øre, nemlig Sølv 1,659 Kr. 37 Øre, Plet 99 Kr. 80 Øre, Møbler 2,349 Kr., Malerier 1,175 Kr., Dækketøj og Linned 724 Kr. samt Glas og Porcelæn 296 Kr. 40 Øre. Indboet var brandforsikret for 15,000 Kr.

Boets Udgifter beløb sig til 15,115 Kr. 79 Øre. Efter at der var betalt 827 Kr. 6 Øre i Arveafgift, 1,440 Kr. 75 Øre til Skifteretten og 137 Kr. 80 Øre for Stempling af Testamentet, udgjorde Arven 164,447 Kr. 61 Øre. Heraf arvede Enkefru HANNE SEIDELIN 123,508 Kr. 2 Øre, den 16aarige Søn JOHANNES 40,939 Kr. 59 Øre, som overdroges Professor WESTERGAARD, »der vil have at bestyre baade Renter og Kapital.«³⁶

Læge PAUL SEIDELINS og Hustrus Testamente af 20/4 1889 bestemte, (§ 1) at hvis han dør først, skal Enken have en Trediedel af hans Boslod foruden den Fjerdedel af Resten, der tilkommer hende efter Loven, at (§3) efter Enkens Død skal alt, som hun ikke paa anden Maade har disponeret over, incl. de i Overformynderiet bundne 40,000 Kr., tilfalde hendes Stedsøn JOHANNES SEIDELIN, * 15/7 1873, »hvem jeg altid har betragtet som mit eget Barn«, (§ 4) at hun, naar hun bliver Enke, skal have en Lavværges (Højesteretsadvokat C. LIEBE) til at administrere Formuen for hende og udbetale hende den aarlige Rente, samt (§ 5) at hvis Dr. PAUL SEIDELIN dør, før Sønnen JOHANNES er blevet myndig, skal Professor H. WESTERGAARD være hans Værges.

~ 1) 23/8 1872 i Roskilde Domkirke MARIE SOPHIE AUGUSTA BROCK, * 5/12 1850 sst.,

døbt 15/5 1851 i Domkirken, Datter af Murermeister i Roskilde MATHIAS CHRISTIAN NIELSEN BROCK (* 28/12 1819 i Odense, Daaben konfirmeret 16/10 1820 i Vor Frue Kirke, † 23/1 1861 i Roskilde af Brystsyge, begravet 30/1 (Domsogn)) og Hustru THORA HENRIETTE LASSEN (* 26/12 1822 sst., døbt 3/5 1823 (Domsogn), ~ 2/7 1842 i Domkirken sst., † 21/2 1874 sst. af kronisk Brystsygdom og Strube-syge, begravet 27/2 (Domsogn); Boets Aktiver var 98,484 Kr. 65 Øre, Passiver 55,530 Kr. 40 Øre; Arven, 42,578 Kr. 40 Øre, deltes mellem en Søn, 3 Døtre og en Dattersøn).

Forlovere ved Brylluppet i 1872 var Brudgommens Halvbroder Overlæge P. L. SEIDELIN i København og Brudens Mosters Mand Prokurator P. C. JACOBSEN i Roskilde. Bruden var Nr. 6 af 9 Søsken-de.³⁷

† 6/9 1874 i Roskilde af Brystsyge, 23 Aar gammel, begravet 11/9 paa Graabrødre Kirkegaard (Domsogn).

Hendes Mand meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 9/9:

»At min inderlig kjære unge Hustru MARIE SOPHIE AUGUSTA, f. BROCK, idag er afgaaet ved Døden, meddeles herved Slægt og Venner.

Roeskilde, den 6te September 1874.

P. SEIDELIN, Læge.

Begravelsen finder Sted fra Capellet paa Graabrødre Kirkegaard Fredagen den 11te ds. Kl. 12.«

Ved hendes Begravelse talte Domprovst GUDE over Visdommens Bog 4, 14: »Dem, HERREN elsker, tager han tidlig bort fra denne Verden«:

»Fra Barndommen af var hun fortrolig med den Tanke, at blive kaldet tidlig bort herfra. Hun havde i sit Barndomshjem saa ofte hørt dem tale om Døden, og seet dens Alvor, og jeg erindrer, at hun endog har havt Tider i sit Liv, da hun længtes efter at fare herfra og følge de elskede, forudgangne Sødskende. Siden blev hun bundet til Livet ved den trofaste Mands Side, som nu staaer ved hendes Kiste. Hvor blev hun dog stærkt bundet til Livet! Hvor var hun glad og taknemmelig i de to lykkelige Aar, hans Kiærlighed beredte hende! Hvo af os har seet hende i den Tid, og har ikke modtaget et Indtryk af denne fulde, barnlige Glæde, i Særdeleshed efterat ogsaa

Moderkiærlighedens Fylde udvidede hendes Hierte. Hendes Sjæl frydede sig i Livet, og strømede over af Taknemmelighed. Og midt i denne rige Fylde forundtes det hende tillige at kunne bevare den forrige Taknemmelighed, at kunne have sin elskede Moder hos sig som dagligt Vidne til hendes Glæde. Da kom Tiden, at Moderens Kræfter svigtede, og da hengav hun sig ganske til Datterens sidste Kiærlighedspligt, pleiede hende tidligt og sildigt indtil hendes Udløsning. Vi Andre frygtede vel, at denne Strid var over hendes Kræfter, og det blev synligt, at fra den skulde hun begynde at gjøre Overgangen til at stride sin egen sidste Strid. Hvor blev den dog svær! . . . Midt i Nøden, som omspændte hende, opløftedes hun af Haabet om ny Moderglæde. Hun gjenngik til en Tid og paa eengang baade Fødselens og Dødens Angster. Men længe formaaede hun ikke at forene dem begge. . . Du har selv seet det, hendes trofaste Ven og Støtte, imedens du Dag og Nat pleiede hende med en Udholdenhed og Æmhed, som søger sin Lige, hvorledes hun gjorde Fremgang i Taalmodighed og Kraft, og opløftedes over denne Verden. Du har seet den Fred, hvori hun hvilede, efterat I begge med hinanden havde hengivet Eder i den HERRES Samfund, som skænker os Syndernes Forladelse, som og styrker og opholder os til et evigt Liv. Du vil aldrig glemme Synet af hendes sidste Seier, da det forundtes hende at fuldende i hendes Dødsstund, da hun med opløftede Hænder og Længselens Glæde i sit Blik fulgte Bønnen: Kom, Herre JESU, kom snart! Jeg følger nu din kjære Hyrdestav over Dødens Skyggedal! Kom nu og tag dit Lam i dine mægtige Frelserarme, og læg det paa dine Skuldre, og bær det hjem, ind til din Faders Huus, til de evige Boliger, til en evig Salighed. Derefter sagde hun ikkun faa Ord, men i dem var indesluttet Alt, hvad hun havde at sige. Hun sagde »Tak« idet hun nævnede dit kjære Navn. Og hun sagde: »Jeg vil bede for Eder i Himmelen.« . . . «

Enkemanden ønskede at sidde i uskiftet Bo; hans Ejendele vurderedes kun til 6,200 Kr., hvortil kom 6,875 Kr. 68 Øre, som han arvede efter sin Svigermoder, der var død et halvt Aar tidligere. Selv arvede han efter sin Hustru 7,808 Kr. 25 Øre, Sønnen JOHANNES 4,647 Kr. 40 Øre efter sin Moder.

2 Sønner: S. 1601.

~ 2) 2/3 1877 i Vor Frue Kirke i København (Trinit. Kbg.) sin ældste Halvbroders eneste Barn, den 24 aar yngre HANNE HENRIKKE SEIDELIN, * 6/6 1852 i København, døbt 12/8 i Holmens Kirke; hendes 7 Faddere se S. 1494. Datter af Overlæge, Etatsraad PETER LAURITZ SEIDELIN (1806–79, S. 1486–1493) og Hustru ERASMINE CALLISEN (1818–59, S. 1493 ff.).

Om hendes Barndom og Ungdom og Forholdet til Faderen indtil dennes Død se S. 1487–1491 og 1494. Hendes Halvkusine ROSALIE SEIDELIN (1850–66, S. 1603) var hendes Barndomsveninde.

En anden Halvkusine ELISABETH SEIDELIN i Vejle har fortalt:

Min Moder (EMILIE STOCKFLETH, ~ 1853) var tit hos Overlægens i Roskilde (HANNES Farfader), medens hun var forlovet med Fader, og HANNE kun var et Aars Tid. Som Læge havde HANNES Fader Etatsraaden beordret, at Datteren kun maatte faa Mælk at drikke og aldeles ingen fast Føde. Etatsraaden og hans Kone var inviteret til Selskab hos en Familie i Roskilde, og efter lange Forhandlinger tog de afsted og overlod lille HANNE til hans Søstre. Mor var der i Besøg, og hun og Søstre blev enige om, at lille HANNE vilde have godt af en Portion Mælkegrød, som smagte Barnet storartet, da hun kun var vant til at faa Mælk blandet med Vand, saa hun har haft ondt ved at blive mæt. Da Forældrene kom hjem, var den ene af Døtrene dum nok til at fortælle, hvor glad Barnet havde været for Mælkegrøden, men det var meget uklogt. Forældrene gjorde et forfærdeligt Vrøvl, og Etatsraaden forordnede, at Barnet skulde have et Brækpulver til at kaste Mælkegrøden op. – Moderen døde temmelig ung, og HANNE (der da var 7 Aar gammel), blev saa opdraget af Faderen og hans Søster MARIE (S. 1503), der nu bestyrede Huset for ham. HANNES Far var meget streng. Skønt han var meget rig, blev lille HANNE opdraget, som om hun var Barn af fattige Forældre. De levede ganske vist i en flot, elegant Lejlighed og fik rigelig Mad og Drikke, men selv havde hun ikke . . . HANNE var et godt, naturligt og ligefremt lille Menneske, men hun blev for strengt opdraget, først af sin Fader og derpaa af sin Mand, Faderens Halvbroder, der ogsaa var Læge; de blev gift, da han var 48 Aar og hun 24 Aar. Efter nogle Aars Forløb blev stakkels lille HAN-

NE inkurabel sindssyg. Hun blev (senere) plejet og passet af en ældre Dame, der har haft med Sygepleje at gøre.

En Sang til hendes 15 Aars Fødselsdag nævner Forældrene og Fasteren MARIE i Sangens sidste 9 Vers:

»I Daaben hun [Din Moder] Dig lagde, / Som spæd,
i JESU Favns,
Det Ord, han der Dig sagde / Dig frie fra Synd og
Savn.

Hun lærte Dig at kjende / GUDS elskelige Søn,
Og i hans Navn at sende / Til GUD din Barne-Bøn!

Din Fader ømt og kjærligt, / Som selv hun elskte
ham.

Hun lærte Dig saa ærligt, / Hvordant at ære ham!

Og ei han stod tilbage / I Ømhed, for den Skat,
Der som en Himlens Gave / Til ham blev efterladt!

MARIES Øine milde / Og vandt Din Kjærlighed.
Med Omhu og med Snilde – Hun ledte Barnets Fjed!

Nu længes Du at svare / Dit »Ja« til Daabens Pagt,
Den Hellig-Aand bevare / Hvad i Din Mund blev
lagt!

Saa gaa da glad Du kjære / Ind i Din Ungdoms
Vaar,
Og bliv Din Faders Glæde / Nu – som i svundne
Aar.

Og for Dit lille Hjerte / Som tidlig for mig slog
Hav Tak! Du Moder-Hjerte! / Som Barnet til mig
drog.«

I Begyndelsen af December 1876 blev hun forlovet med Læge PAUL SEIDELIN i Roskilde, som de følgende tre Maaneder var travlt beskæftiget med at indrette Hjemmet til hende, hvorom talrige Breve fra ham til Kæresten i Dronningens Tværgade 58 vidner.

8/12 fortæller han om de mange Lykønskninger, han har modtaget. »Alle ere enige om at min Ven er en mageløs sød lille Pige og tilføie at hun passer saa godt til mig. Det sidste vil jeg haabe og det første er jeg vis paa. . . Gud veed om jeg takkede Din Fader paa den rette Maade igaar, ellers maa Du paa mine Vegne sige ham, hvor glad jeg er, fordi han vil betro sin dyrebareste Skat til mig. Lev nu vel! kjære HANNE, til vi sees paa Søndag Kl. 2½ paa Banegaarden. Din egen Ven PAUL.« – 11/12: »Det kan maaskee interessere Dig at læse indlagte Brev fra Fætter FREUCHEN [se S. 1295]; han er en brav Mand, som jeg altid har holdt af og saa vil jeg naturligvis ogsaa gjerne, at Du skulde synes om ham. Tak fordi Du førte mig til Fru BERGGREN; der var noget særligt tiltrækkende ved hende og jeg har ofte, naar jeg har hørt Din Fader og Dig omtale hende, havt Lyst til at lære hende at kjende. Begyndelsen er nu gjort. Lev nu vel! min egen Ven og skriv snart til Din Ven, der altid længes. Hils din Fader og HANNE fra Din PAUL.« – 13/12: »Min kjære velsignede Ven! . . . Du har fuldkommen Ret, jeg kan godt forstaae hvor vanskeligt det maa være for Dig at bestemme paa kort Varsel til hvilken Tid Du skal drage bort fra Dit lykkelige Barndomshjem og lade Din Fader blive ene tilbage, og det skal min Ven ogsaa være befriet for at tage Bestemmelse om, og naar Du kun vil længes lidt efter at komme herud til os og af og til vil sige mig det, saa skal jeg nok være taalmodig og Din Fader og jeg skal nok komme ud af at ordne den Sag. Er min kjære HANNE saa rolig. – Du kjære Sjæl jeg vil saa nødtigt lægge Dig et Straa iveien.« – 26/12: »Min egen kjære Ven! Tak for sidst, for Din Gave, for Følgeskabet til Kirken og fordi Du fulgte mig paa Veien igaar, kort sagt fordi Du altid er sød og god, . . . Jeg veed ikke, hvor jeg skal begynde eller hvor jeg skal ende. Jeg vil derfor kun sige Dig, hvad Du forhaabentlig veed men hvad jeg ikke synes jeg kan sige ofte nok, at jeg er glad for Dig og Gud inderlig taknemmelig, fordi han har ført os sammen og at jeg hver Aften beder ham være saa naadig og god, at lade os leve lykkelige og tilfredse med hinanden. Lev vel min Sjæl! Din PAUL.« – 13/1 1877: »Paa Mandag mente Snedkeren, at han vilde begynde at sætte Skillerummet op ude paa Gangen, og saa tænker jeg at der efterhaanden skal tages fat paa de forskjellige Gjenstande, for at det kan blive færdig i rette Tid. JOHANNES siger »Moder tal tomme snart« og det er han ikke ene om, det lille Skind, jeg kjender da En, som længes meget stærkt. . . Kommer Du paa Banegaarden paa Tirsdag Kl. 12,40? Imorgen skal jeg dog see at komme i Kirke til Høimesse, det er en uforvarlig lang Tid siden jeg var der – men det er virkelig ofte saa vanskeligt at faae sig ordnet paa den Tid, og Aftensang holder jeg ikke af at gaee til – min Ven kan muligviis faae mig forbedret i den Retning. Mange Hilsner sendes fra Din PAUL. Gid jeg kunde skrive noget bedre baade i kaligrafisk og stilistisk Henseende.« – 15/1: ». . . Jeg var da i Kirke i Søndags og

hørte en god Prædiken af GUDE, han talte ikke meget om Brylluppet, men jeg troer dog nok at Tankerne gik samme Vei som min kjære Vens, ogsaa jeg glæder mig til at vi skal hjælpes ad med [at] finde hvad der er godt og velbehageligt for Vor Herre. Det bliver nok Dig, Du kjære søde Pige, der kommer til at hjælpe mest, men jeg skal nok vise en god Villie. – Det var naturligviis 1,40 M. jeg mente, og saa venter jeg altsaa paa Dig, anstræng Dig nu ikke, saa Du igjen skal puste saa stærkt. Fra Jernbanen kan vi saa gjøre disse omtalte Visiter paa Vesterbro og Omegn.« – Brevet 24/1 handler om Maal paa Gulvtæppe og Gardinstof. »Tak for igaar min egen kjære HANNE! Det er prægtigt at besøge Dig og at tale med Dig, og Du bliver mig kjærere og kjærere for hver Gang jeg seer Dig, men Dagene derefter bliver ogsaa strengere for hver Gang – derved er nu intet at gjøre, men Du skulde dog have det at vide. . . Nu er jeg lidt nysgjerrig efter at vide, hvilket Tæppetøi Din Fader synes bedst om.« – 30/1: »Idag har jeg havt travlt med at sørge for de fornødne Attester, som jeg vil have med paa Fredag. Vil Du ogsaa sørge for Dine Attester, thi saa vil jeg før Theatertiden paa Fredag see at komme hen til Hr. KRAGELUND eller hvad det nu er han hedder. – Du regner forøvrigt helt feil, min søde Ven, naar Du troer der er 5 Uger til at Du kommer ud til mig, thi der er kun 4 Uger og 3 Dage; i et saa vigtigt Anliggende maa man virkelig regne rigtigt. Husk nu det til en anden Gang. – Jeg gad nok vide om Du veed tydeligt, hvor glad jeg er over Dig? JOHANNES har det nu Gudskeelov meget bedre.« – 31/1: (Pakken med Tæppet er endnu ikke kommet) »men RAPHAEL har formodentlig som de fleeste Handlende i Kjøbenhavn sendt det med Posten, den langsomste og kostbareste Maade paa en saa kort Afstand. – JOHANNES har været lidt oppe idag, men er dog ikke helt fri for Hosten; gid Du havde Tid til at kjøbe 3 Ultrøier til det lille Bæst, hvis ikke kan det vente til paa Fredag, han faaer dem dog ikke tidligere.« – 3/2: »Her er de omtalte Billeder, hvis Du nu synes om dem, saa vælg et. At de ikke tiltaler mig, har de tilfælles med alle tidligere Billeder, der er taget af mig. – Tak for igaar og for den behagelige Spadseretur med de usædvanligt vellykkede Visiter om Eftermiddagen. Jeg glæder mig til paa Mandag.« – 8/2: »Der kom da ganske rigtigt noget iveien, saaat jeg ikke kan komme ind til Dig imorgen. Skifteretten har nemlig ikke havt mindste Medfølelse med os, men ansat et Møde til imorgen Eftermiddag Kl. 5, og da der paa det skal tages Bestemmelse med Hensyn til Gaardens Salg, er det bedst jeg er tilstede. Det er kjedeligt nok, men saa kommer jeg paa Lørdag Kl. 1½ – hvis Du saa vil være paa Banegaarden, bliver Din Ven glad. . . Idag mødte jeg Pastor TOLSTRUP paa Gaden; han bad mig hilse Dig og sagde tillige at det var en Deel bedre med hans Kone, hvis Tilstand han udtalte sig meget uforbeholdent om. . . Du kan tro her er behageligt i denne Tid; fra Morgenstunden vrimler og suser disse velsignede

Haandværksfolk ud og ind af Døren og er lige ved at gjøre mig ør i Hovedet. Men, som en af mine Bekjendte trøstede mig med forleden Dag, man skal i Skjersilden inden man kommer i Paradis, saa jeg vel maa finde mig deri med christelig Taalmodighed. Lev nu vel min kjære HANNE. Hils Din Fader og siig ham Tak for det smukke Bord. Din PAUL. Tak for Trøierne til JOHANNES.« – 9/2: »Idag have vi for Alvor begyndt at tumle her; Spisestuen er tapeseret, Sovekammerloftet malet og inat skal JOHANNES sove hos mig i min Stue. I Skiftemødet idag blev vi da endelig færdig med Handelen og Gaarden.« – 10/2: »Vil Du sige Din Fader, at Bordet er kommet med 3 Fløie og en Pakke, hvori Benene vel er.« – 11/2: »Nu er Fortepianoet da lykkeligt og vel kommet hertil og det andet afsendt; det er nu ligesom jeg havde noget af Dig herude og jeg er ganske glad ved at see Instrumentet paa sin Plads.« – 18/2: »Lampetterne mangler paa Fortepianoet (jeg opdagede det først idag). Dagligstuen er nu vadsket paa Væggene og Gulvet og seer meget anstændig ud, hvad man just ikke kan sige om Spisestuens Loft. Min Stue seer stadigt ud som en Marschandiserbod.« – 24/2 (en Uge før Brylluppet): »Min egen kjære Ven! Uagtet jeg ikke rigtig veed, hvad jeg skal skrive om, synes jeg dog, at Du den sidste Søndag, Du er i Dit gamle Hjem skulde have et Par Ord fra mig, da jeg jo veed, at Du holder af Søndagsbreve. Jeg glæder mig til at see Dig imorgen, maaskee til Middag, men rimeligviis ikke før Kl. 5, og saa haaber jeg at tilbringe Aftenen med Dig og Din Fader. Er det godt Veir kunde vi jo spadsere os en lille Tour medens Din Fader er i Athenæum – naa! det finder vi vel ud af til den Tid. Rullegardinerne og Servanten er kommet, den sidste opstillet, men Døren gaaer til den forkerte Side og det har allerede sat mig flere graa Haar i Hovedet, hvor der jo er tilstrækkelig iforveien. Jeg gruer lidt for den Dag, da Kasserne kommer, thi de skulde jo tømmes i en Fart og jeg er en daarlig Makker til at rydde den Art Sager til Side hurtigt; jeg skal imidlertid gjøre min Flid. Idag er Corridoren blevet betrukket med hvidt Papiir i Mandshøide paa den ene Side, paa den anden kunde vi ikke komme til for Skabene, og jeg troer heller ikke det bliver nødvendigt. Du seer at Din gamle Ven har meget travlt og ikke er saa lidt vigtig deraf. Min kjære Ven har nok ogsaa tilstrækkeligt at tage Vare – overanstreng Dig nu ikke med de tossede Visiter og kjør saa meget som muligt, thi det er virkelig mere anstrængende, end Du troer. Vil Du nu være sød og føie mig. Lev nu vel til vi sees min kjæreste HANNE og hils Din Fader og CAROLINE. Din PAUL.«

Ved Vielsen (S. 1489) i 1877, der foretoges af Brudens Moders Fætter Stiftsprovst P. C. ROTHE, var Forloverne Brudens Fader Etatsraad P. L. SEIDELIN og Brudgommens Fætter Justitsraad, Godsforvalter PETER FERDINAND KOCH (hvis Datter 1881

ægtede Professor HARALD WESTERGAARD). Stiftsprovsten talte over Salme 118, 24: »Denne er Dagen, som Herren gjorde; lader os glædes og frydes paa den.« Før Talen sang man:

Du ledte frem, algode GUD,
Til første Mand den første Brud,
Og bød dem Eet at være.
See og i Naade ned til dem,
Som for dit Aasyn her staae frem
og enes Dig til Ære,
For dem dig, GUD,
Vi anraabe; Held vi haabe
Fra det Høie,
Sign dem Livets Fryd og Møie!

Efter Talen fulgte »Det er saa yndigt at følges ad, For To, som gjerne vil sammen være,« og endelig var der til Brylluppet digtet følgende Sang:

Hr. POUL han kasted Runer over Spange,
Hvor HANNELIDEN over skulde gange,
Og Runerne de tændte
En Flamme reen og klar
I hendes unge Hjærte
Som snart blev aabenbar!
Kjærlighed aldrig vil sig dølgel!
Kjærlighed, Glæden har i Følge!
Kjærlighed!

Som Brud og Brudgom nu de sidde sammen,
Mens freidigt vi til Pagten nys sang Amen!
De lovede hinanden
At holde trofast ud,
I Sorrig og i Gammen
Med Haab om Bør fra GUD!
Kjærlighed følge Dem i Livet!
Kjærlighed fuldt ud være givet!
Kjærlighed!

Ved HROARS Kilde, hvor de To vil bygge
Et Hjem opblomstre fuld af Fred og Lykke!
Ved Kjærlighed De drage
Os Alle til Dem hen,
Og alle Deres Dage,
De elskes vil igjen!

Kjærlighed rundt omkring de sprede!
Kjærlighed Deres Liv omfrede!
Kjærlighed!

Og Du, som var, og er Din Faders Glæde, –
Som Hustru i Din Moders Spor Du træde,
Du stille mild vil hygge
Om Arnen for Din Ven,
Saa fra hans travle Færden
Han længes did igjen!
GUDS Kjærlighed, Eder da ledsage
Kjærlighed raade alle Dage!
Kjærlighed!

For en Julehilsen til Stiftsprovst ROTHE $\frac{3}{4}$ Aar efter Brylluppet modtog hun følgende Takkebrev, dateret København 25/12 1877:

»Gud velsigne Dig, min kjære, trofaste HANNE, for det dejlige Julebrev. Jeg fik det imorges, just som jeg skulde gaa til Kirke, men fik det læst og takker Dig for den smukke Julestemning, som Du bidrog »dit« til at fremkalde ved dine kjærlige Ønsker og de Minder, Du saa venligt har bevaret. Du maa være forvisset om, at vi Alle ogsaa ville tænke ret kjærligt paa Dig iaften! Jeg lod de Andre ogsaa læse dit Brev – thi det var jo til os Alle, ligesom jeg ikke skal glemme Hilsenen til Gjæsterne iaften – og jeg kan sige Dig med Sandhed, at VILHELMINE, LAURITZ, LIZ og ANNA alle bleve bevægede derved og hilse Dig kjærligt med Tilføjeelse af vore bedste Ønsker for Velsignelse og Glæde saavel for Dig som for den kjære Mand til den første Jul, Du fejrer i dit eget Hjem.

Vel er der en stor Forskel paa at være Gjæst og paa som Husmoder at skulle sørge for Alle, hvad enten disse nu ere flere eller færre; men der er ogsaa en særlig Glæde ved at pynte Juletræ i »sit« Hus og for den lille Dreng, der vel har savnet Moders Omhu før og nu skal glædes ved den.

Iaftes har Du vel været i den stolte Dømkirke og hørt GUDE indlede Højtiden paa sin begavede Maade (hans smaa Juletaler anbefaler jeg dig); vi have ogsaa holdt Gudstjeneste i den venlige Frue Kirke i en talrig Forsamling, og bragt Herren Lov og Tak, ligesom da jeg idag talte om »den ægte Juleglæde ved JESUS CHRISTUS«. Men hvor vi end ere, saa skal han forbinde os i Tro, velsigne os i Kjærlighed og styrke os i Haab. Dertil være han ogsaa med dig, min kjære HANNE! og bevare og velsigne Dig til det nye Aar og til, hvad det skal bringe! Give Han dig Fred og Lykke ved din Mands Side, – dertil maa Du være Overbringerinde af Hilsen og Ønske, saavel som til din Fader, naar han kommer ud til Dig, som Du skriver.

Jeg havde nær glemt at takke Dig for den smukke Blomst, Du har sendt. Den kom anonymt, og VILHELMINE

var kjed af det, da hun ikke vidste, hvem hun skulde takke. Underligt nok havde ingen set det Kort, som dog ganske rigtigt hængte paa Træet. Dit Brev løste Gaaden og aabnede Øjnene.

Saa – gjentager jeg – vær hilset fra os Alle og vistnok fra alle Gjæsterne iaften ved

din hjerteligt hengivne
C. ROTHE«

Foruden at Faderen i sit Testamente havde bestemt, at HANNE SEIDELIN i Resten af sin Levetid skulde have Renterne af 40,000 Kr. i Overformynderiet (og en Del af Renterne af 50,000 Kr.), efterlod han hende (og hendes Mand) i Arv i 1879 godt 122,000 Kr., og efter sin Mands Død 1889 arvede hun godt 123,000 Kr., bl. a. Villaen paa Bondetinget. Hun blev boende i Roskilde til 1918.

Fru HANNE SEIDELIN var – vistnok hele Livet igennem – et nervesvagt Menneske, og et vigtigt Problem efter Mandens Død (10/7 1889) var at faa en Husbestyrerinde til at være om hende. Lige efter Dødsfaldet var hendes Kusine Frøken GALSCHIØT hos hende, og i August en anden Kusine, Frøken BINE SEIDELIN, der havde været i Huset hos TUTEINS paa Marienborg paa Møn. Iøvrigt opholdt Fru HANNE SEIDELIN sig en Maanedes Tid hos sin Slægtning Etatsraad KOCH, Godsforvalter paa Vemmetofte; herfra skriver Professor WESTERGAARD 24/7: »HANNE SEIDELIN har det efter Omstændighederne godt, hun er klar og nogenlunde fattet.« og 16/8: »Fru SEIDELIN er nu imidlertid meget bedre, og hun har faaet Lyst til at have et Menneske om sig, hvis Hovedopgave bliver Husgjerning (hun vil kun have én Pige). . . Det er glædeligt at se den Fremgang, der har været hos Fru SEIDELIN. Hun var i Kirke forleden Søndag, hvad hun ikke i lange Tider har kunnet bekvemme sig til, og hun erklærede at »denne Gang var det dog mere til Gavn end til Skade«, og hun længes nu efter at komme tilbage til Roeskilde for at »faa noget at bestille«. Hun er heller ikke saa menneskesky, som hun har været før. Med GUDS Hjælp vil hun blive helt rask, naar hun gaar saaledes frem.« 18/8 kom hun tilbage til Roskilde, hvorfra Stiftsskriver M. HANSEN 2 Dage senere skrev³⁸ (ligledes til C. LIEBE): »Fru SEIDELIN er vedblivende paafaldende flink og rask, sammenlignet med hendes tidligere Befindende.«

Som Husbestyrerinde havde der været Tale om

en Frøken FIBIGER og to Frøkner BORGEN, men dette blev atter opgivet. Den 16/8 meddeler Professor WESTERGAARD LIEBE, at »Fru SEIDELIN har nu tænkt paa en Frk. MÜRER fra Virumgaard, en elskværdig, huslig Pige med et ligeligt, fornøjeligt Sind (samtidig med at hun er et stille beskedent Menneske), og jeg tror, at det vilde være godt for Fru SEIDELIN at prøve, hvorledes det gaaer. Gaaer Experimentet ikke, saa er der ingen Skade skeet, idet Frk. MÜRER da kan vende tilbage til sit Hjem. De har vel ikke noget imod, at vi gjøre dette Experiment?« Fire Dage senere meddeler Stiftsskriver HANSEN: »Fru SEIDELIN har i Formiddags været hos mig og fortalt, at det nu var bestemt, at en Frøken MYRER skulde være hos hende fra 1ste September, til hvilken Tid Frøken SEIDELIN forlader hende. Den førstnævnte Dame er Datter af en Landmand, som ejer Virumgaard ved Lyngby. . . Frk. MYRER har idag med sin Moder besøgt Fru SEIDELIN, som syntes godt om hende, kun var der den Bemærkning at gjøre, at hun er meget ung, 22 til 23 Aar, men mærkelig nok har afdøde Doktor SEIDELIN altid holdt paa, at det helst maatte være en ung Dame, der skulde være om hans Kone.«

Folketællingen 1/2 1890 viser, at den 37aarige Enkefru HANNE SEIDELIN da boede i Bondetinget 16 (MNR 358 + 349b) med sin 23aarige »Plejedatter« MARIE ELISABETH MÜRER og – som Gæst – sin Kusine EBBINE SEIDELIN fra København. 1901 bor Fru SEIDELIN i Villaen med sit 30aarige »Tjenestetyende« ANNA MARIE SOPHIE JØRGENSEN fra Roskilde samt som Lejere den 47aarige Handelsrejsende VILHELM SCHMIEGELOW med Hustru og Datter.

Lidt længere nede ad Gaden boede i Nr. 22–24 (MNR 361) Domorganist WAAGE MATTHISON-HANSEN, der 1890 overtog Embedet efter sin Faders Død, med sin Moder († 1890), Hustru og 2 Sønner. I den anden Ende af Gaden, nær ved Domkirken, boede i Nr. 4 (MNR 352) Læge A. SCHIØTZ (Søn af Læge sst. CARL KOKANSKY SCHIØTZ), der praktiserede i Roskilde, var Overlæge ved Amtssygehuset og i 1889 – efter Læge PAUL SEIDELINS Død – blev Læge ved det adelige Jomfrukloster og Duebrødre Hospital. – Overfor boede i mange Aar som Nabo til Katedralskolen praktiserende Læge CHR. BIERING i Hus Nr. 1 (MNR 268a), i 1890 sammen med sin Fader Distriktslæge EDVARD BIERING, Moder og en Søster. I Nr. 7 (MNR 273 C–D) boede i 1911 Læge SCHRØDER.

Efter 1901 solgte Fru HANNE SEIDELIN Huset i Bondetinget 16 (som 1911 ejedes og beboedes af Læge WOLFGANG HERTEL). Hun blev dog boende i Roskilde til Sommeren 1918, da hun flyttede til sin Stedsøn Tandlæge JOHANNES SEIDELIN i Taastrup, hvor hun – efter 37 Aars Enkestand – døde 8 Aar senere, han Aaret efter.

Da hun forlod Roskilde, modtog hun følgende Hilsen fra den 3 Aar yngre Frøken MARIE HEDEMANN,³⁰ dateret Roskilde Kloster 29/7 1918:

»Kjereste Fru SEIDELIN.

der er saa mange Minder, som nu i dette Øjeblik, da jeg skriver dette til Dem, drage forbi min inderste Tanke, og da seer jeg Dem i Tanken, den første Gang vi mødtes, det var hos vor kjere gamle Fru STEFFENSEN og straks den Aften vi første Gang vare sammen, var der Noget, som drog mig til Dem og jeg maatte holde af Dem, det blev i det Stille, og saaledes gik der mange Aar, men Kjerligheden til Dem var der og den voksede med Aarene og nu De forlader os, tænker jeg med Tak! for den korte Tid, hvor jeg fik Lov at komme til Dem og lære Deres store trofaste Hjerte at kjende i hele dets Omfang, hvor kan De strække langt og vidt med Deres Kjerlighed. Gud velsigne Dem! for Alt hvad De igjennem de mange svundne Aar, her i vores kjere gamle By har øvet i Kjerlighedens Tjeneste. Her er Mange, som i disse Dage med Vemod følger Dem med vore varmeste Forbønner, for at denne Deres Beslutning, at tage herfra til Deres Børn og Børnebørn maa blive til Velsignelse for Dem og at Herrens Fred maa blive i Deres Hjerte.

Tak for al Deres varme Kjerlighed mod mig, Tak endnu engang for Bogen De gav mig.

»Gud skal alting mage,
Mægtig i de svage
Han sig altid ter,
Skulde eller kunde
Nogen gaae til Grunde,
Som paa Herren ser?
Allesteds da vel tilfreds!
Alting staar udi hans Hænder,
Al Din Trang han kjender.«

Lev saa vel kjere Fru SEIDELIN!
og tag i Tanken et Knus fra

Deres trofaste MARIE HEDEMANN.«

Et samtidigt Brev modtog hun fra Slægtningen C. WEIDEMANN, dateret Aalsgaarde 5/8 1918:

»Kære Hanne

Da Du nu forhaabentlig er kommet i Ro i det nye Hjem, vil jeg først sige Dig Tak fra os begge for den kærlige og trofaste Hilsen, jeg modtog fra dig. Vi pumpede den rare Søster KATHRINE ordentlig om Dig, fordi vi ofte har tænkt paa Dig og talt om Dig, og ikke har glemt, hvor god og kærlig Du altid var mod Moder og os. Jeg blev glad ved at see af Dit Brev, at Du opgiver Din Ensomhed og ønsker Dig ret af Hjertet, at det vil blive rigtig baade til Styrke og Glæde for Dig. Og gid vi dog snart engang maatte mødes med Dig, saa skal Du føle, hvor meget vi holde af Dig. Den 29' flytte vi til vort gamle Hjem Store Kongensgade 67.

Hos os gaar det sommetider noget smaat. Vi er jo alle saa gamle, MINE 76 og vor kære MAREN 74 og jeg selv er nu efter ELISE BRÆSTRUPS Død⁴⁰ Familiens Ældste 81 Aar. Det er jo besværligt at være gammel i de væmmelige Tider vi nu opleve, fordi vi gamle ubetinget trænge til Ro og neppe har Udsigt til at opleve en lysere og bedre Tid. Vi leve meget stille, hvad der tjener MINES Hjerter bedst, – men Familiens Yngre er saa gode mod os og besøge os ofte. LIZZIE HVIDT⁴¹ mistede jo sin Mand, men bærer sin Sorg vidunderligt, god og elskelig som hun er, og hendes to Sønner er prægtige Mennesker. BRÆSTRUPS see vi ogsaa jævnlige. MINE MEYER⁴² ofte, og i disse Dage er hun herude hos sin ældste Søn, som er Højesteretsassessor. Men vor stadigste Omgang er ABIGAELE PAULLIS⁴³ fem Børn, der virkelig behandle os, som om vi var deres gamle Bedsteforældre. De er alle ugifte og have et hyggeligt og smukt Fælleshjem. Kan Du huske, at Du besøgte os herude med Din Mand. Vi er blevne Stedet tro og elske denne Egn, men desværre, selv om vi leve, komme vi her neppe mere, fordi Indvandringen hertil af Gulaschere, Polakker og Svenskere med Penge paa Lommen, gør Opholdet umuligt for Smaa-folk. – Gid vi maatte høre fra Dig om Dit Liv i Taastrup, men allerhelst see Dig igen.

MINE hilser Dig kærligt.

Din hengivne

C. WEIDEMANN.«

† 14/5 1926 i Taastrup (i det 1918 oprettede Taastrup Nykirke Sogn) af Mavekræft, begravet 19/5 af Pastor HEIBERG fra Kapellet paa Graabrødre Kirkegaard i Roskilde (Domsogns Kbg.).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende:

»Vor kære Moder og Bedstemoder HANNE SEIDELIN døde d. 14. ds.

paa Børns og egne Vegne

JOHANNES og ANNA SEIDELIN, Taastrup.

Begravelsen finder Sted fra Graabrødre Kirkegaards Kapel Roskilde Onsdag 19 ds. Kl. 2¼.« (Gravstedet 156–157–158 var fra 7/8 1894 fornyet paa 70 Aar).

Eksekutor i Boet var Højesteretssagfører OTTO LIEBE, der i en længere Aarrække havde været hendes beskikkede Lavværg. Boet behandlede efter hendes og hendes Mands Testamente 6/5 1889 og hendes Kodociller 8/3 1893, 29/9 1896, 14/12 1909 og 27/1 1913. Ifølge Testamentets § 3 var hendes Stedsøn Tandlæge JOHANNES SEIDELIN, hos hvem hun havde boet de sidste Aar, indsat til Universalarving. Fru SEIDELINS Løsøre i hendes Værelse vurderedes til 1387 Kr. Tandlæge SEIDELIN beboede Villaen Zeniasvej 10, som han havde lejet, og som han havde Forkøbsret paa. Han fik 11/12 1926 Justitsministeriets Bevilling til at faa 5500 Kr. af Arven udbetalt til Hjælp til Køb af Villaen. Den 6/5 1927 modtog Overformynderiet til Administration for fhv. Tandlæge JOHNS. SEIDELIN offentlige Aktiver til et samlet Beløb af 62,700 Kr. samt kontant 54 Kr. 91 Øre.

Ingen Børn.

VICEADMIRAL JENS SEIDELINS 8 BØRN MED ANNA ELISABETH BONNEVIE

(Se S. 1190 og 1242).

a. PETER ANTON SEIDELIN, * 2/6 1814 i Kalundborg (S. 1217), døbt 29/7 i Kirken; hans 4 Faddere se S. 1219.

ANTON SEIDELIN gik i Skole i Kalundborg, hvor han 7/9 1827 om Morgenen overværede, at den femtaarnede Kirkes største Midttaarn styrtede ned (først genopført 1867–71); allerede som 11aarig skal han

have været paa Togt til Vestindien (S. 1241 og 1244).

Han blev Søkadet 1826 (indskrevet 19/9 1822, S. 1222) ved Søkadetakademiet (1827–65 i Bredgade 76, MNr 183), hvor hans Fader var Lærer til 1829 og igen i 1832; om hans Kadettid se S. 1241. Han blev 17/8 1834 *Sekondløjtnant*, forlovet 1835 (S.

1283), fik 5/4 1835 Permission i 6 Maaneder for at gaa i Koffardifart og 10. s. M. Rejsepas til Stralsund, hvor han gik om Bord i Briggen Haabet til Brasilien, 10/9 s. A. forlængedes Permissionen med 5–6 Maaneder.

Den senere Skibsreder, Etatsraad L. H. CARL fortæller i sin korte Beretning om sit Liv, at han i April 1835, 21 Aar gammel, af Kaptajn WITH, der ligesom CARL var hjemmehørende paa Rønmø, og som førte Briggen Haabet, som i sin Tid var bygget i Nantes til Slavefart og købt i Vestindien, blev antaget som 1. Styrmand paa Haabet.

»Briggen blev fragtet til at laste Hvedemel i Stralsund til Pernambuco [i Øst-Brasilien]. Der kom to unge Sekondløjtnanter, SEIDELIN og WRISBERG, ombord, som skulde øve sig i Sømandsskab, og de skulde blive ombord, til vi kom tilbage til København.

Vi afgik fra København til Stralsund i April 1835, lastede og afgik til Pernambuco. Vi havde en meget hurtig Rejse, da »Haabet« var en Hurtigsejler og var velkendt i Fragtfarten. I Pernambuco fik vi en Ladning Vikker og tørrede Huder for Amsterdam, hvortil vi ankom i September, netop i Kermesetiden, den Tid hvor Hollænderne rigtig slaar Gækken løs, som man siger. For hvem der ikke før havde været i Holland paa den Tid, synes det, at Hollænderne maa være lystige og fornøjelige. Piger og Karle gik dansende og syngende gennem Gaderne, og ogsaa de bedre Klasser gjorde allehaande gale Streger. Det var forresten ret morsomt.

Efter Udlosningen afgik vi i Ballast til Messina efter en Ladning Frugt til Rusland. Vi ankom i December og afgik igen ved Nytaarstid (1836), ankom til København sidst i Januar og afgik straks efter til Reval. Saa gik vi igen til København, . . .⁴⁴

1836–37 var ANTON SEIDELIN med Briggen Sct. Croix i Vestindien, fik 8/4 1838 Permission i 1 Aar for at føre Briggen Ane (Anna) Margrethe, tilhørende den driftige Handelsmand og Skibsbygger og -reder JACOB HOLM, til Rio og derfra til Triest, 14/4 1839 forlængedes Permissionen 2–3 Mdr., 19/12 1839 beordredes han til Søartilleriet, hvorfra han afgik 30/11 1840, og 7/12 1840 fik han Permission i 1½ Aar paa halv Gage for at føre Skonnertbriggen Louise Adelaide, tilhørende Justitsraad FEILBERG, i Fart mellem Hamborg og Vestindien.

ANTON SEIDELIN, der 9/1 1842 blev *Premierløjtnant*, 30/6 s. A. fik Permission i 2 Mdr. til Sjælland og 1/1–30/4 1843 var Inspektionsofficer ved Takkelvæsenet, var 1843–44 med Briggen Ørnen (16

Kanoner) (Chef Kaptajnløjtnant A. C. POLDER) i Sydamerika. Afrejsen fandt Sted 5/5 1843, man anløb Tanger, Gibraltar og Madeira – og i Brasilien Bahia og Hovedstaden Rio de Janeiro; 20/10 skrev POLDER om Ankomsten til Uruguays Hovedstad Montevideo under Krigen mellem Argentina og Uruguay og om sin Virksomhed til Beskyttelse af de danske i Byen, 28/1 1844 melder POLDER om sit Besøg i Argentinas Hovedstad Buenos Aires (ligesom Montevideo beliggende ved Rio de la Plata), om sine Forhandlinger med Argentinas Regering og om sit andet Besøg i den af Argentinerne belejrede Montevideo, hvorfra han sejlede 23/12 1843, og om Ankomsten til Rio de Janeiro 18/1 1844; 7/3 skrev han fra Pernambuco i det østligste Brasilien om Danmarks Mulighed for at sælge sine Produkter i Sydamerika. Ørnen afgik fra Pernambuco 8/3 og kom til København 19/4 1844.⁴⁵

P. A. SEIDELIN, der hidtil havde boet hos sine Forældre, først i Ulvegade og Amaliegade, derefter i Studiestræde, fik nu efter Ansøgning det hidtil af afskediget Premierløjtnant LEMMING beboede Hus i Nyboder, nemlig Løvegade Nr. 13, paa Hjørnet af Borgergade; her boede han fra April 1844 til April 1848 mod en aarlig Leje af 36 Rbd. (Løvegade, der ikke eksisterer mere, gik fra Borgergade til Adelgade som en Fortsættelse af Hindegade, mellem og parallelt med Klerkegade og Fredericiagade).

Kommandør A. SCHIFTER, der som Fabrikmester 1814–46 genopbyggede den danske Flaade, og som 1842 byggede Briggen Ørnen, var 1840 sendt til England for at gøre sig bekendt med Dampskibsbyggeri. Herfra skaffede han den danske Flaades 2 første Hjuldampskibe, Ægir (af Jern) i 1841 og Hekla (af Træ) i 1842. – Hekla var det første dampdrevne Skib, der var beregnet til at armeres med Kanoner. Maskineriet var paa 200 HK., som gav Skibet en Fart af ca. 9 Knob. Den samlede Kulbeholdning udgjorde 950 Tønder. Det blev ophugget 1882.

Flaadens næste Hjuldampskibe byggedes paa Holmen, hvor Gejser (160 HK.) som det første løb af Stabelen 1844; det var ligesom det 1847 byggede Skirner (120 HK.) bestemt til Postfarten, men kunde ogsaa armeres; de gjorde 1848–51 Tjeneste som Krigsfartøjer. – Flaadens sidste og største Hjulkrigsskib Holger Danske (260 HK.) søsattes 1849.

Med Dampskibenes Indførelse fulgte Nødvendigheden af, at Søofficerer gjorde sig fortrolige med Dampmaskinens Brug.

1844–45 var P. A. SEIDELIN med Dampskibet Hekla i Eskadre i Middelhavet. Hekla, hvis Chef var Kaptajn K. E. MOURIER, der i 1842 havde hentet det i England, og hvis Næstkommanderende var Premierløjtnant, senere Adjudant hos KONGEN, PEDER H. C. SMIDTH, kom 17/7 1844 til Tanger, hvor det forblev til Beskyttelse for de danske under de meget spændte Forhold; samtidig kom Fregatterne Gefion (Chef Kommandørkaptajn H. G. GARDE, med H. D. B. SEIDELIN som Observatør, S. 1000) og Thetis til Middelhavet, hvor GARDE blev Chef for den danske Eskadre, der de 2 næste Maaneder havde Station i Gibraltar, og som bestod af de nævnte 3 Skibe samt Briggen Mercurius. Den danske Eskadres Nærværelse i Forbindelse med en svensk-norsk Eskadre havde en saa gunstig Virkning paa den danske Generalkonsul i Tanger J. A. CARSTENSENS Forhandlinger med Sultanen af Marokko om Afskaffelsen af den siden 1767 af Danmark betalte Tribut til Sultanen, at CARSTENSEN i September s. A. ikke længere fandt Fregatternes Nærværelse nødvendig, hvorefter Eskadren opløstes, Gefion sejlede videre til Livorno, Thetis sendtes hjem, og MOURIER overtog Kommandoen over de danske Skibe og kom – samvirkende med en svensk og en norsk Fregat – til at spille en ret betydelig Rolle, da han var den eneste af de 3 nordiske Chefer, der raadede over et Dampskib; over for MOURIER, der 15/10 beordredes til ogsaa at varetage svenske og norske Interesser i Marokko, udtalte CHRISTIAN VIII 2/12 sin Tilfredshed med hans Forhold over for de fremmede Konsuler i Tanger, og fra Frankrig og Holland modtog han Anerkendelse for sin Bistand til disse Landes Konsuler. Den 22/2 1845 kom han med Hekla til Tanger med den svenske Fregat Josephine paa Slæb. Den 5/4 undertegnede CARSTENSEN Traktaten om Tributens Ophævelse, og 3 Dage senere meddelte han, at nu ogsaa Hekla og Mercurius kunde returnere. Om Bord paa Hekla, som kom til København 1/5, var de to Generalkonsuler i Tanger, den danske CARSTENSEN og den svensk-norske J. M. EHRENHOF.

Baggrunden for den fælles nordiske Indsats var, at de 3 nordiske Lande, der i 1830 ved Frankrigs Indtagelse af Algier var befriet for at betale Tribut til de 3 nordafrikanske Sørøverstater Tripolis, Tunis og Algier, stadig som de eneste af alle »kristne Nationer« betalte en saadan »Freds-

afgift« til Marokko, for Danmarks Vedkommende 25,000 Piaster aarlig. For at bringe dette til Ophør begyndte 1843 en skandinavisk Aktion, støttet af England og Frankrig.

Denne praktiske Skandinavisme i Middelhavet, der førte til det ønskede Resultat, foregik samtidig med Studenter-skandinavismen i de nordiske Lande. Særlig kom dette til Udtryk i den Julefest, man i 1844 i Fællesskab holdt om Bord paa den svenske Fregat Josephine paa Gibaltars Red.

Ved de 74 Gæsters Ankomst blev der budt Kaffe og Te, hvorpaa Mandskabet fremviste et Tableau med de tre vise Mænd med Stjernen, Englen GABRIEL og Tømmermanden JOSEF. Efter en Dans viste Officererne et oldnordisk Tableau, hvori en Svensker forestillede ODIN, en Danser THOR og en Nordmand FREJ. »Det lyckades förträffligt, man ropade da capo och kunde icke nog betrakta de starka männerna av fordom, vid vilkas minnen våra hjärtan klap-pade av stolthet«, skriver den svenske Forfatter og Skibslæge HERMAN SÄTHERBERG, der var om Bord paa den svenske Korvet Karlskrona og i sine »Utflykter på havet« har beskrevet Ekspeditionen 1844–45; han er bl. a. kendt for sit Digt »Sjung om studentens lyckliga dar«. – Herefter kom Neptun sejlene i sin Snekke med Fortuna som en henrivende Ledsagerske; til venstre paa Scenen stod den underskønne FLORA med et stort Overflødhighedshorn med Masser af Blomsterbuketter. Efter Juledanse og Lege opførtes en af SÄTHERBERG forfattet Komædie »Aenæas i Kartago«, der blev en »Succés pyramidal«. Nu serveredes Souperen paa Fregattens Batteri, der var dekoreret med store, nyudsprungne Appelsin- og Citrongrene samt Sydens skønne Blomster. Den svenske Eskadrechef udbragte en Skaal for de nordiske Majestæter, Kaptajn MOURIER en for de tre nordiske Nationer med deres Mariner, og den tredie Skaal, udbragt af den norske Korvetchef, gjaldt efter gammel Sømandsskik »absent friends«. Efter MOURIERS Skaal sang man følgende to Vers af SÄTHERBERG:

En skål för sagans hjältekummel,
En skål för gamla Skandians land.
Ännu bland vilda vågors tummel
Vi dricka den med bröst i brand.
Väl solen ej i Norden glöder
Så varm, så alstrande som här,
men ingen slav där heller blöder,
Och intet mörker hyllas där.

En skål för Svea, Nore, Dana
En varm, en trofast brödraskål,
Vi fäkta under samma fana,
Och Rätt och Sanning är vårt mål.
Vår gamla tvist är slutad vorden,
Varann vi provat nog i strid.
I ständig endräkt blomstre Norden
Tredubbelt stark i fejd och frid.

Om Bord paa den svenske Korvet Karlskrona var ogsaa en Tegner, Premierløjtnant, senere Kommandør G. A. INDEBETOU, der tegnede Portrætter af de 6 danske Søofficerer paa Hekla.⁴⁶

To Uger efter sin Hjemkomst fra den historiske Middelhavsekspedition indgik Premierløjtnant P. A. SEIDELIN, der 29/5 1844 havde ansøgt om Tilladelse dertil, Ægteskab (S. 1237) med PETRA LÜTCHEN, der i Løbet af de næste 5 Aar fødte 3 Døtre.

Den 22/5 1845 og igen 3/11 1846 blev SEIDELIN Inspektionsofficer ved Takkelvæsenet, var fra 1/1 1846 (udnævnt 16/12 1845) til 18/12 1847 Indrulleringsofficer i Stege og fik 9/5 1846 Ordre til at hente Dampskibet Helene i Jylland og sejle med det til Wyck.

1847 var SEIDELIN (efter Ordre 31/12 1846) Fører af det nybyggede Hjuldampskib Skirner (løb af Stabelen 16/2 1847, solgt 1872) i Postfart mellem København og Kiel, hvor SEIDELIN i Maj 1847 foretog sin første Rejse med det (1844 var Jernbanen Kiel-Altona aabnet), 29/2 1848 fik han Ordre til ogsaa dette Aar at føre Skirner for Postvæsenet, men fik 21/3 Ordre til at underlægge sig Chefen for Dampskibet Hekla; den paagældende Dag var Skirner imidlertid i Kiel.

Paa et i Rendsborg 18/3 afholdt Møde krævede Hertugdømmernes Stænderdeputerede bl. a. en fælles slesvigholstensk Forfatning og Slesvigs Optagelse i det tyske Forbund. For at overbringe FREDERIK VII disse Krav sejlede en 5 Mands Deputation 21/3 fra Kiel med Postskibet Skirner, der desuden medbragte »et uforskammet Brev« til KONGEN fra PRINSEN AF NØR, der heri yderligere forlangte sig selv udnævnt til Statholder og kommanderende General for begge Hertugdømmer. – Med Skirner vendte ogsaa Stabskaptajn (senere Generalmajor) JOHANNES HARBOU tilbage til København, hvor han straks blev Adjutant hos Krigsminister TSCHERNING.⁴⁷

I København fandt 20/3 det store Casinomøde Sted, efter at de første Meddelelser om Mødet i Rendsborg havde naaet Hovedstaden, s. D. traf man de første militære Foranstaltninger, bl. a. en Paaskyndelse af Søudrustningerne, 21/3 fik et Folketog paa 12–15,000 Mennesker paa Christiansborg Slotsplads Meddelelse om Ministeriets Opløsning, 22/3 om Morgenen mellem Kl. 8 og 9 kom Skirner til København med PRINSENS Brev, der overbeviste KONGEN om, at Oprøret allerede var brudt ud; om Eftermiddag

gen dannedes det nye Martsministerium, – Enevælden i Danmark var endt. Den 24/3 fik den slesvigholstenske Deputation Afslag paa deres Krav, hvorefter de Kl. 16 afsejlede med Hekla.

Samme Morgen havde Kaptajn STEEN BILLE – medens han sad ved Skrivebordet, optaget at skrive en Beretning om Galatheas Jordomsejling 1845–47 – faaet Ordre til straks at tage Kommando over Dampskibene Hekla (Chef Kaptajnløjtnant C. B. KØBKE) og Skirner (Chef Premierløjtnant P. A. SEIDELIN) og til om Bord paa Hekla at rejse med begge Skibe til Kiel, medbringende et Brev fra KONGEN. Da Skirner var bemanded som Postskib og derfor kun havde 8–10 Mands Besætning foruden Maskinpersonalet, fik BILLE i en Fart begge Skibes Besætning forøget og en større Mængde Haandvaaben bragt om Bord, og Skirner fik desuden et Detachment Soldater om Bord. Da Skibene sejlede Kl. 16, først Skirner og straks efter Hekla, opfyldte en umaadelig Mængde Mennesker Toldboden og Langelinie. Om Bord paa Hekla var de 5 Deputerede fra Rendsborg, som i Drogden ud for Kastrup blev beordret over i Skirner, med hvilket Skib desuden afrejste Embedsmændene i det slesvigholstenske Kancelli, der havde taget deres Afsked s. D., med deres Familie. Da Skirners Gennemsnitsfart var 8 Mil i Vagten, og Turen til Kiel var 40 danske Mil, kunde Rejsen klares paa 20 Timer, men paa Grund af Taage og Regn hele Vejen naaede man først 26/3 om Morgenen til Kieler Fjorden og fik her at vide, at Byen var i Oprør, og Danskere var i Livsfare; BILLE lod derfor gøre klart Skib, før de sejlede ind til Byen, hvor de for første Gang saa det slesvigholstenske Flag. Efter at have afleveret det kongelige Brev beordrede BILLE straks samme Dag Skirner til at gaa tilbage til København med Rapport om Forholdene i Kiel, men fulgte det for en Sikkerheds Skyld med Hekla ud forbi Friedrichsort, »og da jeg havde seet den vel tilsøes«, vendte han tilbage til Kiel, ankrede ud for Slottet, gjorde klart Skib og afsejlede næste Dag Kl. 15 med 75 danske Passagerer, som ønskede at forlade Kiel. Hekla kom til København 28/3.⁴⁸

Allerede 23/3 havde PRINSEN AF NØR og andre dannet en provisorisk Regering i Kiel for Hertugdømmerne, og 24/3 havde Oprørerne erobret Rendsborg, – Trearskrigen var brudt ud.

Samtidig med Hærens Mobilisering arbejdedes i København med Iver paa Flaadens Udrustning, der allerede var paabegyndt midt i Marts. Ved Oprørets Udbrud bestod den danske Flaade af 28 Sejlskibe (6 Linieskibe, 8 Fregatter, 4 Korvetter, 4 Brigger, 3 Skonnerter og 3 Kuttere), Roflotillen (64 Kanonchalupper og 21 Kanonjoller) samt 6 Dampskibe, nemlig Hekla og Gejser hver med 6 Kanoner og Skirner og 3 mindre Dampskibe hver med 3 Kanoner. I Begyndelsen af April var allerede flg. Skibe sejlklare i Søen: 3 Korvetter, 3 Brigger, 4 Dampskibe og 4 Kanonbaade.

Fra 3/4 1848 til 5/1 1850 var Premierløjtnant P. A. SEIDELIN (under Krigsudrustning) *Chef for* det hidtidige Postskib, Hjuldampskibet *Skirner* (2 Kanoner og 4 Haubitser) i Eskadre i Østersøen.⁴⁹

Flaadens Hovedstyrke dannede under hele Krigen Eskadren i Farvandene Øst for Hertugdømmerne; den etableredes straks ved Krigens Udbrud med Kommandør F. A. PALUDAN som Chef og den utrættelige Kaptajn STEEN BILLE som Næstkommanderende (indtil 6/8) og bestod 8/4 af 2 Korvetter, 2 Brigger, de 3 største Dampskibe (Hekla, Gejser, der var Flagskib, og Skirner som Bugskib) samt 2 Kanonchalupper og 2 Kanonjoller; sidstnævntes Antal øgedes hurtigt.

Allerede 27/3 var Als sikret for den danske Hær ved Najadens og andre Krigsskibes Ankomst i Allsund. Gejser (Chef Premierløjtnant A. KRIEGER), der blev sendt paa Re-kognoscering i Flensborg Fjord, blev 28/3 modtaget med Geværskud, de første der faldt i Krigen.

Den 29/3 tog FREDERIK VII i København Afsked med Tropperne, der skulde afgaa til Slesvig. Ifølge Krigsminister TSCHERNINGS Plan dannedes et Armékorps under Generalmajor H. HEDEMANN, der nordfra rykkede ind i Slesvig over Haderslev og Aabenraa; det mødtes 5/4 i Felsted med Flankekorpsen, der under Oberst F. A. SCHLEPPGREGEL var sejlet fra Korsør til Als og draget videre gennem Sønderborg og Sundeved. Den 6/4 kom KONGEN med Dampskibet Ægir (80 HK.; Chef 1848–50 Kaptajn løjtnant C. N. WULFF) til Sønderborg, hvor BILLE laa med Hekla, og hvortil Kommandør PALUDAN kom med Skirner; han overtog samme Dag Kommandoen af Eskadren og højste sin Stander paa Gejser.

Den 9/4 mødtes de 2 Hære ved Bov, den danske Hær 11,000 Mand mod Slesvigholstenernes 7,000 Mand. PALUDAN havde Dagen før samlet saa mange af sine Skibe som muligt ved Okseøerne i Flensborg Fjord for at støtte Angrebet, og Skibenes Kanonskud kunde høres helt ind til Sønderborg. Ved Middagstid, da Slaget var ved at slutte og Slesvigholstenerne flygtede sydpaa gennem Flensborg, blev de beskudt af Dampskibene, som med Kanonbaade paa Slæb under BILLES Kommando var løbet helt ind i Flensborg Havn. Fra Skirner sendtes et Landgangskompani i Land ved Flensborg, hvor det med Hæder deltog i Kampen, ledet af den Næstkommanderende paa Skirner, Premierløjtnant E. F. KRIEGER. Den 10/4 holdt FREDERIK VII sit Indtog i Flensborg, i hvis Havn han Dagen efter besøgte de der forsamlede Skibe.

Den 13/4 fremhævedes Premierløjtnant SEIDELIN af Eskadrechefen for Mod og Conduite i Kampen ved Bov.

Medens den danske Hær rykkede sydpaa til Slesvig, blev Eskadrens Skibe fordelt til Stationerne Holdnæs, Flensborg og Eckernförde, og en mindre Eskadre sendtes til Vestkysten med Station ved Fanø. – Efter Slaget ved Slesvig paa »vor Stolthedens Dag den 23de April« trak de danske Troppers Hovedstyrke sig 26/4 tilbage til Als. Da de tyske Fortropper næste Dag naaede Dybbøl og ødelagde de der af Danskerne paabegyndte Forskansninger, blev de beskudt af danske Krigsskibe.

Af de – med Henblik paa et forestaaende dansk Udfald fra Sønderborg – til Als fra Fyn og Sjælland overførte Tropper overførtes 8. Liniebataillon (Major GRUM) med Skirner, der afgik fra Nyborg 28/5 Kl. 3 om Morgenen og samme Eftermiddag ankom til Sønderborg, hvorefter Skirner afgik til Flensborg Fjord.

Under Udfaldet af de danske Tropper i Sønderborg mod Fjendens Tropper i Sundeved (Kampen ved Nybøl By og Nybøl Mølle den 28/5, »vor Lykkes- og Hædersdag«), hvorved Egnen indtil Storskov ved Allsund, Sottrup, Avnbøl og Adsbøl befriedes for fjendtlige Tropper, ydede Marinen god Støtte, især i Vemmingbund, og ogsaa ved at Kommandørkaptajn PALUDAN selv med Gejser, der havde Korvetten Najaden og en Kanonjolle paa Slæb, ved Beskydning fra Korvetten tvang to oldenborgske Kanoner i Alnor til at trække sig tilbage, hvorved Retræten af det Øst for Egersund stationerede, fjendtlige Kompagni over Sundet hindredes. Kl. 18 ankom Skirner til Alnor, hvorfor PALUDAN 1 Time senere med Gejser sejlede til Vemmingbund. – Det oldenborgske Kompagni, der ved 16-Tiden var blevet klar over den udsatte Stilling, det befandt sig i paa Halvøen Broager, delte sig i 2 Afdelinger, der fra Egersund By søgte mod Nordøst for at undslippe Øst om Nybøl Nor, hvilket lykkedes for den mindste Afdeling, der fulgte Stranden og Kl. 22¾ naaede frem til Adsbøl. Den største Afdeling, der for at undgaa den fremrykkende danske Styrke, som de formodede vilde følge Landevejen til Egersund, gik fra Egersund, Nord for Landevejen, over Markerne mod Nordøst i Retning af Skodsbølskov ved Nybøl Nor. For at fange det oldenborgske Kompagni var Oberstløjtnant HAXTHAUSEN fra 5te Linie-Bataillon rykket vestpaa fra Smøl over Skodsbøl til Egersund med c. 290 Mand, men naaede først hertil, da Fjendens

Hovedstyrke havde forladt Byen. HAXTHAUSEN drog da fra Landevejen Øst for Byen nordpaa ad Vejen mod Skodsbøl Skov med c. 100 Mand, men paa Grund af de høje Jordvolde og tætte Hegn kom de uforvarende midt ind mellem Fjendens Styrker, der beskød dem fra Markerne paa begge Sider. Oberstløjtnant HAXTHAUSEN, der vidste, at han stod over for mindst 3 fjendtlige Styrker, hvis Størrelse han ikke kendte, frygtede for at være den svageste Part, hvorfor han henvendte sig til det tæt under Kysten omtrent i Højde med Stillingen liggende Dampskib Skirner, hvis Chef Løjtnant P. A. SEIDELIN gik i Land og paa Oberstløjtnantens Anmodning dels modtog de tilstedeværende Saarede om Bord, dels erklærede sig villig til langs Kysten at følge den danske Styrke langs Flensborg Fjord til ud for Nejs Mølle og dér afvente nærmere Besked, om Styrken mente at kunne naa frem til Smøl. Herpaa begav Løjtnant SEIDELIN sig om Bord, og HAXTHAUSEN forlod Stranden, men næppe var han kommet tilbage til sine Folk, før de uventet blev udsat for et nyt Angreb, der dog kun varede kort. (Den fjendtlige Hovedstyrke, der herefter fortsatte sin Retræte mod Øst, naaede Kl. 23½ heldigt frem til Adsbøl). HAXTHAUSEN forelagde nu sin Plan om en Fremmarch i Retning af Broager langs Fjorden under Ledsagelse af Skirner, den blev bifaldet af flere af Officererne, men da Kl. var omtrent 20, var det paa høje Tid at iværksætte den, hvilket man ogsaa blev mindet om af en Officer, som Løjtnant SEIDELIN sendte i Land for at fremskynde den, da han paa Grund af Aftenmørket ikke troede at kunne observere i Land længere end ½ Time endnu. Imidlertid var Mandskabet yderst udmattet efter flere Dages anstrengende Tjeneste, og da HAXTHAUSEN ikke vilde risikere et nyt Sammenstød med Fjenden ved i Mørket at rykke mod Øst, opgav han Planen og sendte Officeren tilbage til Løjtnant SEIDELIN med Anmodning om – for at sikre Styrken – at tage denne om Bord i Egersund, hvilket efter Udsagn af en stedkendt Mand, som Officeren tog med om Bord, kun kunde ske ved selve Færgbroen. Løjtnant SEIDELIN, der af den højstkommanderende paa Stedet, Kaptajn KRENCHER, allerede tidligere var blevet beordret til at yde Tropperne i Land al den Bistand, han formaaede, lettede straks, løb ind i Sundet, svajede rundt med

Strømmen, hvad der paa Grund af Løbets Smalhed ikke mere end netop var Plads til, og lod Skibet hale ind til Færgbroen. Efterhaanden kom hele Styrken til Færgestedet og gik om Bord, Indskibningen var endt lidt over Kl. 22, og i stærkt Mørke ankrede Skirner ved Holdnæs Kl. 23½. – Det var en meget vovelig Ekspedition, Skirner foretog, hvorfor ogsaa Løjtnant SEIDELIN fik Bebrejdelser af Najadens Chef, Kaptajn KRENCHER, som kom om Bord hos SEIDELIN, da han kom ud fra Egersund, og udtalte sin Misbilligelse af, at han saaledes havde udsat Dampskibet for en Fare, som det kun lykkelig var undgaaet paa Grund af Mørket og paa Grund af den overdrevne Frygt, Fjenden nærede for det danske Søværn. Næste Morgen tidlig blev Tropperne landsat i Sønderborg. (Over Oberstløjtnant HAXTHAUSENS Fremgangsmaade paa Broagerland lod Overkommandoen holde Forhør 30/5 og 31/5, hvorefter Krigsminister TSCHERNING gav ham Valget mellem at lade sit Forhold retsligt undersøge og paakende ved Dom eller at indgive sin Afskedsansøgning, hvilket sidste HAXTHAUSEN valgte. Han gjorde dog aktiv Stabstjeneste i 1849 og 50, men trak sig kort efter tilbage til Privatlivet).⁵⁰

Da Kommandørkaptajn PALUDAN 30/5 ved Re-kognoscering med Gejser i Aabenraa Fjord erfarede, at Fjenden havde forladt denne By, lod General HEDEMANN næste Morgen 1ste Reserve-Jægerkorps marchere til Sønderborg, hvor de 3 Kompagnier indskibedes paa Hekla, det 4. Kompagni og Bagagen paa Skirner; Hekla landsatte Tropperne om Aftenen i Genner Fjord, Skirner sin Last næste Morgen i Aabenraa.

Midt i Juni 1848 bestod Kommandørkaptajn PALUDANS Eskadre af 3 Korvetter, 1 Brig, 1 Skonnert, 1 Kutter, de 3 Dampskibe Hekla, Gejser og Skirner uden bestemte Stationer, samt 10 Kanonchalupper og 4 Kanonjoller.

Noget større Søslag fandt ikke Sted, da Fjenden ingen Flaade havde. Krigen var en Landkrig, og den danske Flaades Opgave var væsentligst indskrænket til at støtte Landhæren, som Transport- og Efterretningsvæsen, som Dækning af Hærens Kystflanker og ved at foretage mindre Angreb paa fjendtlige Tropper.

Det største Resultat af Flaadens Virke var dog, at den virksomt ramte Fjenden ved at opbringe hans Skibe og blokere hans Havne, hvorved der tilføjedes den tyske Handel og Skibsfart et betydeligt Knæk. Beslaglæggelse af tyske

Skibe foretoges fra Slutningen af April, og kort efter paa-begyndtes Blokaden, som varede til 4/9 1848. Paa Grund af Mangel paa udrustede større Krigsskibe kunde den ikke blive effektiv, men i skiftende Perioder blokeredes der dog ved Elben, Kieler Fjord, ved Rügen (Stralsund og Greifswald) og ved Oders 3 Udløb ved Wolgast, Swinemünde og Cammin samt ved Danzig og Pillau ved Danzig Bugt. Under hele Krigen bevirkede den danske Flaades Aktivitet desuden, at Fjenden stadig maatte holde en Del af sine Tropper tilbage for at sikre de vigtigste Havnestæder og for at forhindre en stadig truende dansk Landgang forskellige Steder.

For at tage Erstatning for den Skade, Danmark tilføjede Tyskland ved Opbringning og Blokaden, paalagde WRANGEL 18/5 Nørrejylland, som han havde besat først i Maaned, en Brandskat af 2 Mill. Speciesdaler, men efter russisk Pres maatte han atter rømme Nørrejylland sidst i samme Maaned.

Da det under Vaabenstilstandsforhandlingerne fra Juli ikke var tilladt den danske Hær at overskride Grænsen, var Blokaden det eneste Middel til at bekæmpe Tyskland; Eskadren paa Østkysten var i uafbrudt Virksomhed, saa at Fjenden ikke kunde vise sig i en Havneby uden straks at blive beskudt.

Blokaden af Østersøhavnene bidrog til, at der i August sluttedes Vaabenstilstand mellem Danmark og Preussen, i Oktober opløstes den danske Hær og 3/11 ogsaa Eskadren paa Østkysten af Hertugdømmerne. Stationerede ved Als forblev kun Dampskibene Gejser og Skirner samt en Brig.

Som Svar paa en Forespørgsel 24/6 1852, om Skirner var stødt paa Grund, medens SEIDELIN førte det, svarede han, at dette var sket 18/3 og 8/11 1848.

Den 25/2 1849 opsagde Danmark Vaabenstilstanden, og 3/4 begyndte Krigen igen. Dette Aar fik Kommandør H. G. GARDE Kommandoen over Østersøeskadren, bestaaende af 2 Fregatter, 2 Korvetter, 2 Brigger, 1 Skonnert samt alle 8 Dampskibe og 22 Kanonchalupper.

Fra 20/3 – 27/9 1849 havde Kommandør GARDE sin Stander hejst om Bord paa Skirner, hvis Chef Premierløjtnant P. A. SEIDELIN 13/9 1848 var blevet *Ridder af Dannebrog*.

Omtrent i samme Periode blokeredes alle Havne i Slesvig og Holsten samt langs den tyske Østersøkyst.

I April bevogtede Dampskibene Farvandene ved Als, hvor General DE MEZA stod med Flankekorpset. I Jylland trak General OLAF RYE sig med Hærens Hovedstyrke, fulgt af Fjenden, efterhaanden tilbage til Mols, og i Maj trak Overgeneral F. BÜLOW sig tilbage til Fredericia Fæstning,

indesluttet af store slesvigholstenske Styrker paa 14,000 Mand, hvorved han kom i en meget farlig Stilling, efterhaanden som Fjenden mere og mere truede hans livsvigtige, regelmæssige Forbindelse med Fyn. Fredericias Kommandant Oberst LUNDING udtalte 5/6 og atter 29/6: »Det er vigtigt at sprænge Nettet, inden Snøren trækkes til.«

Til at forstærke Fredericias beskedne Garnison overførtes da sidst i Juni til Fyn fra Helgenæs paa Mols General RYE med 4 Batailloner og 1 Batteri og fra Als en Brigade under General DE MEZA. I enkelte Afdelinger marcherede Tropperne til Baaring Vig og til Strib, hvorfra de 4/7 og 5/7 overførtes til Fredericia med 7 Færger og 10 Transportchalupper, som slæbtes af 5 Dampskibe, uden at rammes af Fjendens Bomber.

Til Planlægning af Udfaldet fra Fredericia 6/7 samledes 4/7 i Vejby Præstegaard samtlige Generaler, 4 Oberster samt Kommandør GARDE; i den Plan, der 5/7 tilstilledes Afdelingerne, hedder det efter Omtalen af selve Udfaldet fra Fæstningen: »Samtidig med Udfaldet gøres med Transportkibe, Dampskibe og 2 Kanonbaade en Demonstration ind i Vejle Fjord. Ligeledes foretages fra Fænø Sund en Demonstration med Dampfartøjer og aabne Baade mod Kysten fra Lyngsodde mod Skjærbæk.« Under Slaget ved Fredericia – der gjorde Overgeneral BÜLOW til »Sejrrherren fra Fredericia«, da han med en Angrebshær paa 19,400 Mand fra Kl. 1 til 8 om Morgenen slog Fjendens 14–15,000 Mand 3 Mil tilbage fra Fæstningen – deltog i de 2 Demonstrationer fra Søsiden 4 Officerer, 8 Underofficerer, 22 Underkorporaler, 3 Spillemand og 196 Menige.

Den største af de 2 udsendte Flotiller kommanderedes af Kaptajnløjtnant MUXOLL og bestod af 4 Dampskibe, 2 Kanonchalupper og 4 Transportfartøjer med c. 50 Mand om Bord; den afgik 5/7 Kl. 23½ fra Baaring Vig og viste sig henimod Kl. 1 ved Trælle Næs; da Trælle Skov ikke var besat af Fjenden, blev Kanonchalupperne henlagt i Udløbet af Rands Fjord, hvorfra de med deres Ild kunde beskyde det nærliggende Vadested; da nogle fjendtlige Afdelinger senere vilde passere det, blev de da ogsaa beskudt med god Virkning, hvilket indirekte bidrog til, at Fjendens Nederlag blev saa meget større. Med de øvrige Skibe, som om Formiddagen blev liggende i Fjorden udenfor, afsejlede MUXOLL Kl. 12 Middag. – Den anden Flotille under Kaptajn KRENCHELS Kommando, bestaaende af 1 Dampskib, 4 Kanonbaade og 18 Sejl- og Transportfartøjer med c. 190 Mand om Bord, sejlede Kl. 1 om Morgenen, samtidig med Udfaldets Begyndelse, fra Ankerpladsen ved Hindsgavl hen mod det Øst for Skærbæk liggende Teglværk og gjorde her ved Daggry en Landgangsdemonstration; Fjenderne, der viste sig, blev beskudt af Kanonbaadene og trak sig tilbage; en lignende Demonstration foretoges noget efter længere mod Øst, og da senere den ved Snoghøj posterede, fjendtlige Styrke gik tilbage, blev c. 160 Mand udskibet og tog Snoghøj i Besiddelse.

BÜLOW vendte efter Slaget tilbage til Vejlbj Præstegaard, hvorfra han næste Dag sendte sin Tak til alle, der havde forsvaret Fæstningen, og især til Fæstningens Kommandant Oberst LUNDING, til Chefen for Transportflaaden Kaptajn P. W. TEGNER samt til Eskadrechefen Kommandør GARDE for den virksomme Assistance, der fra Marinens Side var blevet ydet Hæren saavel under selve Kampen som ved den forudgaaende, besværlige Overførsel af Tropperne.

Med BÜLØWS glimrende Udfald fra Fredericia 6/7, »en Hæders- og Glædesdag for hele Landet«, endte Aaret 1849s Felttog. Ved engelsk Mægling og russisk Støtte til Danmark sluttede Danmark 10/7 1849 Vaabenhvile med Preussen. Ifølge Vaabenstilstanden skulde alle Fjendtligheder ophøre, men Blokaden foreløbig fortsættes uforandret; den blev dog lempet noget i August og ophørte snart efter. Flere Gange brød Slesvigholstenerne Vaabenstilstanden til Søs, saaledes to Gange i Juli 1849, da de beskød Linieskibet Skjold i Kieler Fjord, og 23/7, da Dampskibet Skirner blev beskudt under en Rekognoscering i Eckernförde Fjord; fra de derværende Batterier skødes der 3 Skud mod Skibet, som imidlertid var uden for Kanonerne Rækkevidde.

Kommandoen over Eskadren ved Als overtoges 19/9 af Kaptajn P. C. BRUUN, 19/10 af Kommandørkaptajn BILLE og 2/11 atter af BRUUN.

Som Følge af Isen maatte Skibene i Vintermaanederne forlade Farvandene omkring Als. I Vinterens Løb blev de i Flaadens Leje oplagte Skibe eftersat og repareret.

Da Skibsfarten atter aabnedes i 1850, blev Dampskibenes Reparation paaskyndet, og mellem 10/3 og 13/3 var de 4 første klar, nemlig Skirner under Premierløjtnant SEIDELIN, der paabegyndte Postfart mellem København og Wismar, 2 til Postfart paa Lübeck og Flensborg og 1 til Udlægning af Fyrskibe.

Efter Fredsslutningen 2/7 1850 mellem Danmark og Preussen skulde Danmark besætte Slesvig, men blev ved Isted mødt af den slesvigholstenske Hær, der blev slaaet tilbage 25/7.

En af de første Opgaver, der efter Fredsslutningen stilledes Marinen, var at okkupere Femern, hvorfor Dampskibene Slesvig og Skirner midlertidig toges ud af Postfart. Dagen efter at den slesvigholstenske Hær havde overskredet Ejderen, transporteredes 14/7 den til Femerns Okkupation bestemte Styrke fra København med Hekla, Slesvig og Skirner, som Dagen efter ankom til Hørup Hav paa Als, hvorfra Ekspeditionen, forstærket med Dampskibet Gejser, 4 Kanonchalupper og 2 Kanonjoller, afgik 16/7 Kl. 17³/₄ og 17/7 Kl. 3 Morgen ankom ud for Staber

Huk. Landsætningen skete uden Modstand, medens Femern Sund afspærredes af Marinen, og i Løbet af Dagen var hele Øen besat. Den 7/8 udnævntes en Søofficer, Kommandørkaptajn F. A. PALUDAN, til militær Guvernør paa Øen, indtil 3/8 1851; han var Chef for Linieskibet Christian den Ottende, da det 5/4 1849 sprang i Luften ved Eckernförde, hvorfor han havde afsonet 3 Maaneders Fæstningsarrest i Kastellet.

Skirner forlod vistnok Femern i August 1850, og samtidig forlod P. A. SEIDELIN dette Hjuldampskib, hvis Chef han havde været i 3 Aar.

Herefter var Premierløjtnant P. A. SEIDELIN fra September 1850 Næstkommanderende i Briggen Mercurius (12 Kanoner; Chef Kaptajnløjtnant (2/8 1851 Kaptajn) C. N. WULFF, der 1848–50 havde været Chef for Dampskibet Ægir) til Vestindien, hvorfra man vendte tilbage 19/8 1851, og i 1852 var han 10/1–4/3 Højstkommanderende paa Trekroner og 30/3–30/8 Næstkommanderende i Dampskruetorvetten Thor (Chef Kaptajn M. N. SUENSON), der var søsat 1851 som den danske Flaades første Skrueskib, med Drivskrue i Stedet for Skovlhjul; Krydstogtet i Nordsøen gik til Leith, Færøerne, Elben, Glückstadt, Aabenraa og Kiel og sluttede med en Troppettransport fra København til Flensborg; umiddelbart efter var han 31/8–15/10 (3/9–18/10) Fører af Hjuldampskibet Mercur for at overføre Tropper mellem København og Eckernförde samt for at gaa til England. (Mercur var s. A. ført fra Holsten til København af Kaptajnløjtnant F. L. F. SOMMER, indrettet til Postfart, ophuggedes 1857).

Den 1/12 1852 blev P. A. SEIDELIN *Kaptajnløjtnant*, beordredes 11/2 1853 til Sessionsrejse og fik 14/6 Permission i 4–5 Uger til en Rejse til Fyn. Den 27/2 1854 beordredes han til Tjeneste paa Logiskibene, 3/1 1855 til Sessionsrejse i 1. falsterske Distrikt, 10/3 s. A. med Eksercerskibet, Linieskibet Valdemar (Chef Kommandørkaptajn J. A. MEYER) indtil August, 17/8 beordret at overvære en Samling i Drengeskolernes Gymnastikhus og gjorde 21/12 1855 – 23/12 1857 (1/1 1858) Tjeneste som Inspektionsofficer paa Nyholm. Den 22/9 1855 deltog han sammen med sin Fader i Taffelet paa Christiansborg (S. 1708).

P. A. SEIDELIN, der 22/8 1856 var oprykket paa

ældste Kaptajnløjtnants Gage, beordredes 22/1 1858 (fra 1/2) til Session i 7. danske Udskrivnings-distrikt i Mariager, hvorefter han 10/4–15/8 s. A. var Næstkommanderende i Kadetskibet, Korvetten Valkyrien (Chef Direktør for Søkortarkivet, Orlogskaptajn HANS PETER ROTHE, der 1845–47 havde været med Korvetten Galathea paa Jordomsejling). 1859 foretog SEIDELIN fra 8/1 Sessionsrejse i 2. hollandske Søkrigskommissariats Distrikt og var 6/4–15/8 Chef for Skonnerten Delphinen (6 Kanoner, bygget 1827, ophugget 1866) paa Togt fra 6/5. (7/5 skriver hans Moder: »Vi skal nu savne vor oplivende ANTON for nogen Tid. Inat har han ligget ombord paa sin lille Skude, hvor han nu skal tilbringe 4 Maaneder. Gud give de maa hengaa i Fred af enhver Art! PETRA ønsker snarest muligt at komme i Ro paa Landet.«). I 1860 gjorde ANTON SEIDELIN skiftevis Tjeneste ved Hvervningen hos Chefen for Orlogsværftet (fra 22/3, 30/6 og 23/10) og som Næstkommanderende paa Logiskibet, Fregatten Dronning Maria⁵¹ (Chef Orlogskaptajn C. MEYER) (fra 12/4 og 23/8, fra 1/9), der 1858–87 var Karsneskib for værnepligtige.

I 1861 var han 22/3–8/6 Chef for vort næstældste Hjuldampskib Hekla (S. 1516 f.), udrustet under Krigsberedskab, fra 24/4 underlagt Linieskibet Dannebrog (Chef Orlogskaptajn P. C. HOLM). (Januar–August 1861 foretoges danske Krigsrustninger⁵² baade inden for Hæren og Flaaden paa Grund af preussiske Krigstrusler; af Dampskibe havde vi da 8 Hjul- og 10 Skruedampskibe); Hekla førte 29/5 295 Rekrutter fra Kiel til Gammelholm i København og 31/5 derfra 372 permitterede Mand til Flensborg; Hekla blev oplagt 4/6, SEIDELINS Tilsyn med Skibet ophævedes først 21/5 1862. Fra 19/7 1861 førte han desuden Tilsyn med Dampskibet Holger Danske under dettes Chef Kaptajnløjtnant S. LUNDS 3–4 Ugers Permission til Møen og Falster; til Gengæld maatte LUND fra 17/9 under SEIDELINS Sygdom varetage Tilsynet med og Afleveringen fra Hekla. Den 19/8 1861 maatte SEIDELIN omvise Proprietær KROGHS Familie fra Trondhjem paa Nyholm.

Sin sidste Rejse foretog den 48–49aarige Kaptajnløjtnant P. A. SEIDELIN som Chef 11/9 1862 (fra 1/10) for Skruekorvetten Dagmar (bygget 1861, 16

Kanoner, Displacement 1222 Tons, ophugget 1901 efter at have udført mange Togter) paa dets første Togt 15/10 1862 – 1/8 1863 til Middelhavet og Vestindien. Dagmar skulde anløbe Portsmouth, Gibraltar, Toulon, Genua, Neapel og Algier, forlade Middelhavet omtrent mellem 15/12 og 24/12, derefter anløbe Cadiz for at indtage Vinforsyning inden Afsejlingen til Vestindien. Dagmar oplagdes 27/7.

P. A. SEIDELIN, der 15/11 1862 fik tillagt 1800 Rd. aarlig i Gage, blev 28/1 1864 *Orlogskaptajn* og var derefter 22/2–3/12 s. A. Chef for Logiskibet Dronning Maria, hvorefter hans Tjeneste ved Hvervningen ophørte.

Den 27/11 (16/12) 1864 fik han *Afsked* fra Søetaten, og den 16/6 1869 blev han karakteriseret *Kommandør*, 3 Aar før sin Død 58 Aar gammel.

– Kommandør P. A. SEIDELIN havde kunstneriske Evner. Som ung blev han optaget i et Selskab, stiftet 15/10 1843 og bestaaende af – efter Alder – Landskabsmaler P. C. SKOVGAARD (1817–75), Dyrmer J. T. LUNDBYE (1818–48), Dyrmer CARLO DALGAS (1821–51), Student JOH. GRUNDTVIG (1822–1907, Historiker, Arkivar), SVEND GRUNDTVIG (1824–83, Folkevisesamler) og Løjtnant VILHELM BLOM (1826–50); Formaålet var »at øve os i at udarbejde smaa Afhandlinger og fremsige dem i Møderne«. Efter 13 Møder blev DALGAS udelukket af Selskabet, i hvilket senere blev optaget P. A. SEIDELIN (* 1814), der var J. T. LUNDBYES Fætter.⁵³

Paa sine Togter tegnede P. A. SEIDELIN Prospekter af fremmede Egne; 3 af dem er benyttet som Forlæg til Litografier i den af EM. BÆRENTZEN & Co. udgivne Serie »Danmark i Billeder« (samlet Udgave 1856), nemlig Thorshavn, Christianssted paa St. Croix og Parti ved Frederikssted paa St. Croix, alle 3 signeret Capt. P. SEIDELIN del.; med sine 77 Prospekter med tilhørende Tekst, ca. 2 store Sider om hvert Billede, betegnes Værket som det vigtigste og vægtigste Bogværk om det danske Kongerige i Midten at 1800-Tallet; i 1977 er »Danmark« blevet genoptrykt, med detaljerede Oplysninger af PALLE LAURING; Værket blev til paa Foranledning af den kendte Kabinetssekretær J. P. TRAP, der var Medejer af EM. BÆRENTZENS litografiske Institut og især er kendt for den 1858–60 udsendte 1. Udgave af TRAPS Danmark.

Af P. A. SEIDELIN findes desuden i Søfartsmuseet paa Kronborg en farvelagt Tegning Jagt Elisabeth Juul af Nykøbing-Falster (1838) og paa Frederiksborg en lille Pennetegning af Orlogsskibe i en Fjord, signeret SEIDELIN 1848.

I Det kongelige Bibliotek findes et Portræt af P. A. SEIDELIN, fotograferet efter en Tegning 1844–45 paa Hekla af den svenske Tegner, Premierløjtnant, senere Kommandør G. A. INDEBETOU.⁵⁴

P. A. SEIDELIN har i »Nyt Archiv for Søværnen, 2. den Række« skrevet en Del Artikler: Griffith's Drivskruer, Griffith's, Maudslays og Smiths Drivskruer, Regler tilsøes for »Sigte efter Gisning« og »Sigte taget i Forvejen«.

Kommandør SEIDELINS Uniform, som siden var hos hans Datter i Alminde Præstegaard og derefter hos hendes Døtre i Kolding, skal være skænket til Koldinghus Museum.

Som nævnt boede P. A. SEIDELIN 1844–48 i Løvegade 13 i Nyboder. Den 6/2 1847 søgte han om et større Hus, og 21/10 fik han bevilget Huset Nygade 21 (fra 1859: Gernersgade 21A) i Nyboder, som han derefter beboede fra 27/4 1848 til 15/10 1861 – med Hustru og Datter (senere 3 Døtre) samt Tjenestepige KAREN KRISTENSDATTER. Endvidere boede hos dem Hustruens Søsters 3 Børn, der 26/8 1853 kom til Familien fra Dronningens Mølle ved Østerport, efter at deres Moder var død 21/7 s. A. af Koleren: SOPHIE KIRSTINE GNUDTZMANN (1834–1903, ~ 1857 i Mesinge (viet af sin Mosters Mands Broder Sognepræst i Mesinge RASMUS CHR. LEHN, der ogsaa var hendes Moders Fætter) Sognepræst i Herrested MARTIN ANTON CHRISTIAN CRONE (1817–1903), der bl. a. udgav Biskop Jacob Madsens Visitsatsbog), og THALIA VILHELMINE GNUDTZMANN (* 1840, † 1866 i København, ugift), der begge flyttede til Fyn 17/10 1854, samt JOHANNES EMIL GNUDTZMANN (1837–1922), der 27/8 1857 flyttede til Fiolstræde 15 (MNR 212–213); han gik da paa Polyteknisk Lærestanstalt, blev siden Arkitekt, Docent i Husbygning ved Polyteknisk Lærestanstalt, som han udvidede 1904–07, og 1909 tit. Professor, byggede bl. a. St. Pauls Kirke i København 1872–77 og Vor Frue Kirke i Aalborg, indviet 1878.

Den 15/10 1861 forlod Familien – Ægteparret

og deres 3 Døtre SOFIE CHRISTINE (1846–1923, ~ 1872, 2 Maaneder efter Faderens Død, den senere Provst V. A. HEY i Alminde), ELISABETH (1848–1915, kaldt LISE, ugift) og ROSALIE SEIDELIN (1850–66) samt Tjenestepigen KAREN KRISTENSDATTER – Nyboder og flyttede til Sølvgade 14^{II} (MNR 414B), hvor P. A. SEIDELIN boede til c. 1867, derefter boede Familien 1868 Absalonsgade 18^I og 1869–72 Evaldsgade 2^{II}.

† 5/9 1872 i København af Brystsyge, begravet 10/9 fra Helligaands Kirke paa Holmens Kirkegaard (Holmens Kbg.).

Enken og de 2 Døtre overtog Boet og betalte 1 % Arveafgift med 100 Rd.

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 7/9:

»Torsdag Morgen den 5te Septbr. døde blidt og roligt min elskede Mand, Commandeur PETER ANTON SEIDELIN, 58 Aar gl.

PETRA SEIDELIN, født LÜTCHEN.

Begravelsen finder Sted fra Helliggeistes Kirke Tirsdagen den 10de Septbr. Kl. 11.«

~ 15/5 1845 i Huset hos og af Provst, Dr. theol. HOLM (Holmens Kirkebog; S. 1237) PETRA HENRIETTE LÜTCHEN, * 7/3 1810 i København, døbt 13/5 i Vor Frue Kirke, næstældste af 4 Døtre (S. 1283) af Hørkræmmer sst. og senere Oldemand LAURITZ MØLLER LÜTCHEN (1778–1841, S. 1104 og 1283) og Hustru SOPHIE ELISABETH VOGELSANG (1772–1849, S. 1283).

PETRA LÜTCHEN blev vaccineret 1810 af Livkirurg, Professor CHR. FENGER, siden Generaldirektør for Kirurgien og Konferensraad, konfirmeret 22/4 1825 i Vor Frue Kirke af Stiftsprovst CLAUSEN og forlovet 11/2 1835 med den 4 Aar yngre ANTON SEIDELIN, som hun havde kendt, fra de var Børn (S. 1244); ved Brylluppet i 1845 var Forloverne hendes Svigerfader Kommandør JENS SEIDELIN og hendes Svoger Hørkræmmer og Kaptajn ved det borgerlige Infanteri J. F. G. GNUDTZMANN (S. 1283).

Som Enke boede Kommandørinde PETRA SEIDELIN 1872–73 Evaldsgade 2^{II}, 1874–76 Dosseringen 26B^{III}, 1877–80 Murergade 3^{III}, 1881–83 Murergade 3^I og 1884–98 Gammeltoftsgade 20^{St.}. Hun boede sammen med sin ugifte Datter ELISABETH og en Tjenestepige. I 1890 boede hos dem det ældste

Barnebarn KNUD BENDT SEIDELIN HEY, der 1891 blev Student og 1896 cand. polyt. (siden Ingeniør ved Havnearbejder i Vestindien, Odense, Rødby og Haderslev).

PETRA SEIDELIN skal have været til stor Hjælp og Støtte for Maleren JOHAN THOMAS LUNDBYE, hendes Mands Fætter (se S. 1712).

† 25/4 1898 i København, begravet 30/4 paa Holmens Kirkegaard af sin Svigersøn Sognepræst ALFRED HEY.

De 2 Døtre, der overtog Boet og betalte 1 % Arveafgift med 57 Kr., meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 28/4 og 29/4:

»Mandag Aften den 25de April døde blidt og stille vor kjære Moder PETRA HENRIETTE, født LÜTCHEN, Enke efter Kommandør P. A. SEIDELIN, 88 Aar gl.

Kjøbenhavn, den 27de April 1898.

SOFIE HEY, ELISABETH SEIDELIN.
f. SEIDELIN.

Begravelsen foregaar fra Holmens Kirkegaards Kapel Lørdag den 30te April Kl. 1.«

I sin Begravelsestale udtalte Pastor HEY bl. a.:

»Har Du gennem Din Strid og Din Daad
Bevaret det barnlige Sind til det sidste,
Da har Du Regnbuen over Din Graad,
Da har Du Glorien over Din Kiste«,

saaledes synger en norsk Digter, og det Vers kan der nok være Grund til at nævne her ved min gamle Svigermoders Kiste. Naar der tales om »Din Graad«, kunde der vel spørges, om der var Grund til at tale særlig om Graaden i hendes Liv. Det var jo vel nok i mange Maader et lykkeligt Menneskeliv, som her er afsluttet. Hun var og vedblev, trods den Stilling, hun ved sin Mand blev ført frem til, at være et i Henseende til det ydre nøjsomt og tarveligt Menneske, og for sit eget Vedkommende stillede hun alle Dage kun faa Fordringer. Men derfor havde hun bevaret . . Evnen til at glæde sig over de smaa Ting og derfor ikke mindre over de store. Og blandt det, der var hende en rig Kilde til Glæde, maa jeg nok uden at træde andet for nær nævne den Børneflokk, som voksede op i vort Hjem; hun fulgte hver enkelt i den med sin varme Deltagelse; det var hendes Glæde at spørge godt nyt om dem og ikke mindre at kunne lukke sit Hjem op for dem og optage dem deri for kortere eller længere Tid. Men et Menneskeliv leves . . ikke . . , uden at Graaden kommer med. Hun var kun 24 Aar, da

hun gav den Ungersvend sit Ja, som senere blev hendes Husbond, men først over 10 Aar efter kunde de holde Bryllup; og naar da hele hendes egentlige Ungdomstid, ja mere end den, hengik som lange og trange Venteaar, naar der stadig kun blev Tale om Opsættelse efter Opsættelse, da var det jo ikke underligt, om Graaden derigennem kom ind i hendes Liv. Da siden hen den yngste af de 3 Børn, hun fødte til Verden, ROSALIE, døde i sin første Ungdom, da var det et Tab, som ramte dybt og længe. Men da det skete, da var hendes Husbond allerede mærket af den Sygdom, som i hans bedste Aar havde bragt ham ud af sin Stilling, og ikke mange Aar efter maatte hun miste ham. Saa kom den lange Enkestand. Og jo længere Tid der gik, nu i de sidste Aar, da kunde alt det, som voldte hende Glæde, ikke overvinde Vemodet og Længselen i hendes Sind anderledes end, at Taarerne stadig kom frem, og Graaden mere og mere fyldte sin Plads i hendes Liv. . . Mange venlige Hænder har villet smykke denne Kiste med dejlige Blomster, og der har ved disse Kranse været hendes Døtre saa mangen en glædelig Overraskelse, fordi de fortalte om, hvor mange der dog gjerne vilde vise, at de trofast bevarede den gamle Kvinde i venlig Erindring, og gjerne vilde hædre hendes Minde. . .

Hun var allerede at se paa en ret ejendommelig Skikkelse, og som hun havde en skarpt skaaren Profil, havde hun ogsaa en ret skarpt skaaren Personlighed; og de, som kom i nærmere Forhold til hende, vil sikkert alle have faaet og bevaret Indtrykket af et Menneske ikke ganske som Folk er flest. Fra Naturens Side var hun udrustet med gode Evner: hun havde et hurtigt Nemme, en villigt og let arbejdende Tanke, en klar Forstaaelse, en sikker Opfattelse og Evne til at dømmе, – noget, som hun bevarede i en mærkelig Grad næsten til det sidste – ; men disse Evner fik ved en omhyggelig Opdragelse et ikke ringe Indhold og aandeligt Stof at arbejde med. Hun havde en ikke almindelig boglig Dannelse, med meget af Digtekunstens Frembringelser – baade hjemligt og fremmed – var hun fortrolig, og i Historien var hun godt hjemme. For Kunst havde hun et aabent Blik, og havde vel ikke mindst faaet sit Øje opøvet, da hun igennem sin Husbond tidlig kom i Forbindelse med og under Paavirkning af én, hvis Navn særlig stod i Lys for hende, hans Frænde, JOHAN THOMAS LUNDBY, og hun fandt selv Glæde i at sysle med Pensel og med Farver. – Dernæst havde hun en stærk Vilje, en Vilje, som ogsaa gav sig Udtryk i en Trang og Drift til at ville herske og raade, men som vel heller ikke undgik det, som kan være alle stærke Viljenaturers Fare og Fristelse, nemlig at gjøre Overgreb ved at ville herske og raade paa en Maade i Forholdet til andre, som staa os nær, der hverken er rigtigt eller heldigt. . . Fraset de Mennesker, som hun kun kom i løsere Berøring med, var der derfor i Forholdet til dem, som i Kraft af Slægtskab eller lignende kom hende paa nærmere Hold, noget ret afgjort; hendes Følelse for dem gik enten

i Retning af stærkt at føle sig frastødt af dem, naar noget i deres Maade at være paa mishagede hende, fordi den slet ikke var, som hun syntes den burde være, eller stærkt at føle sig draget til dem, naar de passede ind i hendes hele Følelserverden. At hun imidlertid ved at lade denne sin stærke, ofte saa umiddelbare Følelse raade og blive bestemmende for hendes Forhold til Mennesker, ikke kunde undgaa, at der ogsaa her gjordes Overgreb og Uret i hendes Dom over Mennesker, det følte hun ogsaa ved Lejlighed selv og kunde tale om, hvor tungt det faldt hende, at den stærke Følelsesbevægethed ikke vilde lade sig styre. Men hvor hun følte sig draget til Mennesker, der fik de paa den anden Side at mærke, hvorledes hendes varme Følelse i Pagt med hendes Vilje gav sig Udslag i Evnen til selv at give Afkald og derimod ofre sig for andre og gjøre for dem det bedste, hun vidste og kunde. Og der er mange, som har faaet det at mærke og med oprigtig Tak vil komme det i Hu. Men ingen dog saa stærkt som hendes Døtre, der nu, da med deres Moder det gamle Hjem helt er svundet, staar ved hendes Kiste med en inderlig Tak for alt, hvad de for Livet har vundet igjennem det Barndomshjem, som hun med sin Husbond byggede op for dem, og for den Kjærlighed, der saa varmt fulgte dem til det sidste. Det ligger imidlertid nær, hvad der sikkert ogsaa var Tilfældet her, at et Menneske med en saa udpræget Personlighed, saa afgjort en Opfattelse, saa kraftig en Vilje og saa stærkt udtalt en Følelse ikke hører til dem, der er umiddelbart tiltalende for alle eller har Evne til at vinde alle; man skulde ligesom komme paa den rette Side af hende for at lære at skjønne paa alt det ægte og varme, der var hos hende.

. . Da hun gik til Præst og blev konfirmeret, var det hos en af Rationalismens dygtigste og mest udprægede Repræsentanter, Stiftsprovst HENRIK GEORG CLAUSEN; og som der blev sagt om ham, at han var en Mand i Apostelen JAKOBS Aand og Kraft, saaledes var ogsaa det kjendte Ord fra JAKOBS Brev: vis mig Din Tro af Dine Gjæringer – et Ord, som man jo nok kan faa helt galt fat paa – et af dem, som i tidligere Dage ligesom rummede det afgjørende i Kristendommen for min Svigermoder. Men altsom Aarene gik, saa udvikledes hun i Dybden, og saa kom det barnlige Sind mere og mere frem hos hende. Saa lærte hun at se paa sig selv og forstaa sig selv som den Synder, ogsaa hun var; hvor meget daarligt, hvormeget, der skulde renses ud og lutres, var der ikke ogsaa i hendes stærke Vilje og det Følelsernes Væld, som brusede i hende lige til det sidste. Saa lærte hun at forstaa, at det eneste, som kunde trøste og frelse hende, var Guds forbarmende Naade aabenbaret i hans enbaarne Søn, Vorherre JESUS KRISTUS, som kom for at gjøre Syndere salige. . . Saa blev, alt som hun lærte at lade sig bære ene af Naaden, Jesus Navnet hende det dyrebare Navn; det kom maaske aldrig stærkere frem end, naar hun før sin Altergang nynnede paa Verset i den hende saa kjære Salme, som vi derfor har valgt at synge ved hen-

des Jordefærd: »JESUS KRISTUS fuldtro Ven, skab da i os Hjerter fromme«, og saa blev Jesus Navnet vel noget nær det sidste, som hendes Tunge i Døden stammede paa.

. . Regnbuen lyser med himmelsk Glans over hendes Kiste og fortæller om, at GUD har kjendt sig ogsaa ved sin Pagt med hende som én af hans smaa. Og Glorien over hendes Kiste: ja hun fik nu i Paasken nogle Paaskeliljer forærende, som var hende til særlig Glæde; de maatte jo visne; men siden fandtes de under hendes Hovedpude; hun vilde hvile paa dem: det var jo, sagde hun, Opstandelsens Blomst; og det, at et Menneske kan gaa til Hvile i Opstandelsens Haab, det er en evig Glorie om et Menneskes Kiste. Saa GUD ske Tak, som hjalp hende til at bevare det barnlige Sind til det sidste, og saa siger vi:

»Sov sødt, Barnlille!
lig rolig og stille,
og nyn paa det Navn
med Naaden i Favn,
al Jorden til Salighed givet!
Nyn: JESUS er min,
saa favr og saa fin,
min JESUS er Lyset og Livet!«

Ved Jordefærden sang man Salmerne »Den signede Dag med Fryd vi ser af Havet til os opkomme«, »Mindes vi en fuldtro Ven i det fjerne alle Dage« og »Engel, hvor jeg har dig kær, du, som i det Dunkle«.
3 Døtre: S. 1602 f.

b. EMANUEL HONORATUS SEIDELIN, * 11/7 1816 i Kalundborg, døbt 3/8 i Kirken. Hans 4 Faddere se S. 1219. I 1817 flyttede Familien til Nyboder (S. 1220). Den 19/9 1822 lod Faderen ham indskrive ved Søkadetkorpset, men fik ham 22/11 1832 slettet af Søkadetrullen, da han »er bestemt til Studeringer« (S. 1222 og 1227). En anden Aarsag, til at Faderen reddede ham fra Akademiet, er nævnt S. 1244. Den 1/10 1827 blev han optaget i Metro-politanskolens 2. Klasse – og forlovet i Oktober 1834.

EMANUEL SEIDELIN blev Student 1835 fra Metro-politanskolen, tog 1836 Anden Examen, blev cand. theol. 26/1 1841 og aflagde 2/6 og 19/7 1843 homiletisk og kateketisk Prøve, alle 5 Gange med Laud. Men der var da 800 Kandidater, der skulde have Embede før han.

Allerede 23/5 1837 var han blevet Lærer ved Søetatens Pigeskoler, 1838 tillige ved dens Asyl og

20/1 1842 ved dens Drengeskoler. Da han holdt Bryllup i 1844 var Lønningen ikke stor: Fribolig i Nyboder og 250 Rd. i fast Løn, men Lønningen steg, da han 8/7 1845 udnævntes til Overlærer ved Søetatens Drengeskoler, en Maaned efter deres eneste Barns Fødsel. Han udgav »Psalmer til Skoleandagt, til Brug i Søetatens Drengeskoler«, hvori Salmen paa Aarets sidste Dag, »Et Aar er atter lagt tilbage«, er forfattet af ham sely, og han skrev i »Dansk Folkekalender for 1841« (Frøen og Gjedden, S. 88–90). 1846 skrev han et Digt (til CHRISTIAN VIII? S. 1271, 35), og til sin Moders Fødselsdag 1857, hvor man morede sig med at lave Tableauer, i hvilke hans Kusine BETTY BONNEVIES Kæreste HOFF gjorde ypperlig Virkning, samt Ordsprog, digtede han en Sang paa 7 Vers, der blev afsunget ved Bordet, de 4 Vers af hele Koret af Gæster, de 3 Vers som Solo af hans Broder CARL til en af »Violoncel-Lütken« i samme Anledning komponeret Melodi; det første Solovers lyder:

Moder! Du gav os vor Rigdom, vor Glæde,
 Aanded' saa kjærligt paa spirende Sind,
 Aabnede Hjerternes Blade de spæde:
 :/ Kjærlighedsblomsten derinde er Din. /:

I Trearskrigen 1848–50 meldte han sig blandt de Studenter, der vilde være med til at forsvare København. De unge var begejstret for »Den Gang jeg drog af Sted«, der da netop lige var udkommet.

Men hans Hu stod til selve Præstegerningen; han prædikede undertiden for sin Morbroder Pastor BONNEVIE i Vallekilde og Hørve Kirker, og ogsaa i Holmens Kirke. Fra Skolen fik han de bedste Vidnesbyrd om »Flid, Duelighed og fortrinlig Talent«, Pigeskolerne kalder ham »en meget dygtig Ungdomslærer«, Kommissionen for Drengeskolerne nævner hans »Iver, Kærlighed til Skolevæsenet, hans gode Evner til at lære fra sig og til at vedligeholde Orden og Opmærksomhed«, ogsaa Admiralitetskollegiet kalder ham »en fortrinlig Ungdomslærer«, Inspektionsofficer ved Søetatens Skoler Kommandør H. G. GARDE skriver om »hans elskelige og agtværdige personlige Karakter, hans dansksindede Væsen«, og da han søgte Præsteembede i Mosbjerg og Hørmested, omtalte Marineministeriet i en varm An-

befaling 28/6 1851 hans »udmærkede Dygtighed og Samvittighedsfuldhed« og skriver 29/1 1853: »Det vilde være Ministeriet særdeles kært, om Hr. SEIDELIN nu maatte opnaa en Befordring, som han har gjort sig værdig til ved sin Virksomhed for Søetatens Skoler, og som er ham nødvendig, for at han kan genvinde sit ved anstrengende Arbejde svækkede Helbred.«

Da han efter 16 Aars Virke som Lærer ophørte dermed, skrev hans Moder 26/2 1853 til sin Broder i Vallekilde Præstegaard: »Hjertelig Tak for vores Sønners behagelige Ophold hos Dem, især EMANUELS, der har virket saa gunstig paa hans fortrykte Tilstand. Ja Gud være lovet! han slap ud af Skolelivet paa den Tid og kunde ty til et saa velsignet Opholdssted som Dit Hjem. Ja, vi ere Dig, Din Kone og Børn inderlig taknemlige derfor.«

Omsider udnævntes han 22/5 1853 til *Sognepræst i Janderup* og Billum Vest for Varde og blev ordineret 22/6 i Ribe af Biskop DAUGAARD; hans Bispeeksamen foregik ligesom hans Embedseksamen paa Latin. Den hidtidige Sognepræst i Janderup J. P. G. JENSEN var død 27/2 1853, og hans Enke (* HASENFELDT, † 1892) havde Ret til i det første Aar, Naadensaaret, at blive i Præstegaarden mod at give den nye Præst Kosten og et Værelse, og hun havde Ret til Indtægterne (Tienden) i Naadensaaret, den nye Præst til Halvdelen af Accidenserne; ved at betale for Kone og Datter fik Pastor SEIDELIN dem over til Janderup i Sommeren 1853, da Koleraen hærgede København.

Om Embedet, som han betjente i 15 Aar, indbødte han 1857, at Menigheden sætter Pris paa 3 Ting: Kirken, Oplysning og Komfort.

Alt i alt blev han for Sognet »vor Far« i den Betydning, som man forstod det i de Dage. Foruden som Sjælesørger kunde Bønderne ogsaa bruge hans Raad i verdslige Sager; der var langt til Lægen (Præstegaardens Huslæge var Dr. P. V. BLOCH i Varde, blandt hvis Brødre var P. O. BLOCH, Sognepræst i Aal 1861–91 efter LUNDSTEEN), men Præsten kunde da ogsaa føle paa ens Puls, og hans Kone lavede saadan en rar syrlig, rød Febermikstur; bulne Fingre gik han heller ikke af Vejen for, og skulde noget ordnes juridisk, kunde han ordne den skriftlige Side af Sagen. Fra 1857 sørgede han ogsaa for Bøger til

Læsning for Sognets Beboere, om Landbrug og Historie samt Romaner.

Han havde den største Interesse for Ydre Mission, hvad dengang kun meget faa Præster havde, og han var til Stede ved det første almindelige Missionsmøde 13/6–14/6 1860 i Nyborg med c. 800 Deltagere, hvoraf over 100 var tilrejsende Præster.

Hans Kærlighed til Naturen var stor, han kendte hver Blomst og hvert Træ og alle Havens Fugle, og hans Haves Skønhed var kendt i hele Omegnen. Han var en ivrig Jæger og havde sin egen Jagthund, Pasop.

Ogsaa til Kunst havde han megen Kærlighed; sammen med Fætteren JOHAN THOMAS LUNDBYE malede han en Del i de unge Dage, og denne Interesse holdt sig op gennem Aarene, og han efterlod sig ikke saa faa Malerier. Da Altertavlen i Janderup Kirke fra 1645 trængte til Fornyelse, paatog han sig det; den bestaar af en Del mindre Malerier og et stort i Midten; han malede et nyt, stort Midterbillede, signeret E. H. SEIDELIN 1860.⁵⁵ Kort efter blev Midterpartiet ommalet, hvorved navnlig Apostlenes Ansigter blev forfærdelige, men hans Underskrift blev ikke slettet!

Fra 1856, da hans Broder FERDINAND blev Præst paa Holmsland, foretog man stadige Rejser dertil fra Janderup, saaledes i 1858, da hans Forældre Admiralens var paa Besøg; den 11 Mil lange Rejse med Hest og Vogn tog som Regel 2 Dage. Disse Ture blev ikke sjældnere, efter at deres Datter 1861 blev Præstekone paa Holmsland. (Et Besøg 1866 se S. 1715).

I 1864 havde man i 6 Uger Indkvartering af øst-rigske Soldater i Præstegaarden; Oberstløjtnanten, der logerede hos Præstens (hans Folk hos Forpagteren), var saa hensynsfuld, at han, da den daglige Mønstring i Præstegaarden generede Præstefruen, flyttede den udenfor.

EMANUEL SEIDELIN, der allerede 1859 var begyndt at søge fra Janderup, blev herefter *Sognepræst* fra 28/9 1868 til 22/1 1889 i det store Embede, *Storring*, Stjær og Galten Sogne c. 19 km Vest for Aarhus, fra 17/10 1884 tillige konstitueret Provst og fra 18/2 1885 *Provst* i Framlev, Sabro og V. Lisbjerg Herreder; den 27/6 1881 blev han *Ridder af Dannebrog*. Formanden i Storning Sognepræst GOMME FR. BRANDTS unge Enke LOUISE NIELSINE LA

COUR (1827–1917) blev boende der Naadensaaret ud; til hende betalte han Enkepension, saa længe han var i Embedet.

Han kom til 3 gamle, romanske Granitkirker. 1880erne var optaget af Kirkebyggeri, Kirkerne i Galten og Storning nedbrødes, og i Stedet for opførte Arkitekt V. PUCK 1884 og 1890 røde Murstenskirker i (ny)romansk Stil.

Den flere Aarhundreder gamle Storning Præstegaard var som en anselig Proprietærgaard med stort Folkehold, Provsten havde 3 Tjenestepiger, og Jorderne var forpagtet ud. Gaardsplads og Have udgjorde ialt 2½ Td. Land. I Haven var der en Frugthave, hvor man et Aar høstede 70 Tdr. Æbler foruden Pærer, Blommer, Stikkelsbær og Ribs i store Mængder, kun Hindbær var det smaat med, da Jorden var for leret. Til Præstegaarden hørte 28 ha Skov fordelt paa 3 Skove, hvis Fugle og Dyr snart omfattedes af Provstens Naturkærlighed. I den fjerneste Skov laa Tørvemosen, som gav 50,000 Stk. Tørv til Præstegaarden aarlig. I Sommerens Løb hentedes 24 Favne Bøgebrænde hjem fra Skovene; det blev savet, hugget og baaret paa Loftet.

Inden Paaske fandt Tiendens Betaling Sted (afskaffet 1903). I to Dage i Træk kom Mændene fra Pastoratets 4 Byer for at betale Tiende, et Hold om Formiddagen og et om Eftermiddagen. Hvert Hold blev først sat til et mægtigt Frokostbord med alle mulige Kødretter, saa betaltes Tienden til Præsten selv, hvorefter der blev drukket Kaffe med hjemmebagt Julekage og til sidst røget Tobak. Da Provsten fik det allermeste af sin Aarsindtægt paa disse to Dage, var han nødt til at oprette Konto hos Købmand og Magasin du Nord i Aarhus; efter at have modtaget Tienden kørte han saa til Aarhus for at betale.

Om Sommeren var der c. 20 daglige Gæster ved Bordet; hvert Aar foretog man en Køretur med Hest og Vogn til Himmelbjerget og med al Mad medbragt hjemmefra. Begge Provstefolkene holdt meget af Musik, han især af MOZART og BEETHOVEN. Blandt Sommergæsterne var hans ældste Broders Datter ELISABETH, der var saa dygtig til at spille.

Provsten levede et stille og fredfyldt Liv og igennem 49 Aar et rigt Samliv med sin Hustru; oftest tiltalte de hinanden med et »Min Ven!« Ogsaa paa

det pekuniære Omraade supplerede de hinanden ypperligt; havde han en vis Tilbøjelighed til at holde igen, levede hun efter Valgsproget »Jeg har ikke Raad til at købe billigt.«

Hans Renhed i Sindet, Mildhed og Samvittighedsfuldhed var Egenskaber, han havde faaet i Arv fra sin Moder, sin Ridderlighed fra Faderen. De, der kendte ham, samlede deres Karakteristik af ham i Ordet elskelig.

Provst EMANUEL SEIDELIN har ikke efterladt sig nogen skreven eller trykt Prædiken. – Hans Yndlingssalmer var Du, Herre Krist, Det koster ej for megen Strid, Under dine Vingers Skygge, Jeg lever og ved hvor længe fuldtrøst, Krist stod op af Døde og Det kimer nu til Julefest. Han holdt af at synge: Jeg lever et saligt Liv alt i Gud, jeg dør kun for evigt at leve.

Samme Aar han var blevet Provst, fik han som Kapellan den unge GUSTAV KROG-MEYER, der var ugift og derfor tog Bolig i Præstegaarden. Foruden at den nye Kapellan tog sig flittigt af Husbesøg, saa der næppe var en Gaard eller et Hus i de 3 Sogne, som han ikke besøgte, hjalp han ogsaa meget til ved Provstegerningen. Provst SEIDELIN stod ofte op Kl. 5 om Morgenen for at faa Provstesagerne i Orden, inden Posten kom ved Middagstid. Ogsaa Provstiets Skoler laa under ham, saa han om Sommeren drog rundt fra den ene til den anden.

Om Forholdene i Sognene skriver GUSTAV KROG-MEYER, at de kirkelige Forhold ikke var ideelle, men der var god Kirkegang fra ældre Tid; Sognene var ikke blevet berørt af Vækkelserne, der var intet organiseret Arbejde i Gang, og ingen særlige Møder afholdtes, før Missionshuset Bethesda i Stjær, ved Vejen til Storning, blev bygget 1889. Der var megen Selskabelighed i Sognene, mange Gilder, og Politik optog Sindene i Provisorieaarene.

I Galten var der en kontrær Lærer, der modarbejdede Præsterne; han sad og læste Avis under Prædiken; den gamle, milde Provst lod ham passe sig selv, men hans Opførsel var saadan, at han til sidst blev afskediget.

Fra 1873 havde Provst SEIDELIN sin Moder og Broderen WILHELM boende hos sig i Storning Præstegaard til deres Død 1880 (S. 1246 f.) og 1875 (S. 1532).

Da Alderen begyndte at gøre sig gældende, fik Provst SEIDELIN efter Ansøgning Afsked 22/1 1889. Endnu denne Sommer blev de i Storning Præstegaard. Pastor KROG-MEYER forrettede Embedet.

Saa flyttede de i Efteraaret 1889 til Aarhus, hvor de først boede i en Villa i Tunøgade, i Maj 1890 holdt de GUSTAV KROG-MEYERS Bryllup med deres ældste Datterdatter VILHELMINE SEIDELIN paa Hotel Royal. Siden flyttede de til Hjørnet af Tunøgade og Ny Munkegade, hvor den yngste Datterdatter FERNANDA (* 1880) var hos dem om Dagen efter Skoletid. Til sidst blev Provsten saa svækket, at de i August 1893 flyttede til hans Broder i Frue Præstegaard, hvor de fik 2 gode Værelser; her var han seneliggende den sidste Maanedes Tid.

– Provst EMANUEL SEIDELIN mindedes længe i Sognene. Han skildres som en fin og mild Mand, fuld af Historier og med mange Interesser. Han var en dygtig og veltalende Prædikant, uden Retningspræg, flittig i sine Sogne og meget afholdt. Han var en Familiefader og Sognefader af den gamle Type. Foruden at have Interesse for Salmer og for Kunstmaling var han vel hjemme i klassisk og nyere Litteratur, læste meget og beskæftigede sig især med Missionshistorie, som han ved Rejser søgte at virke for Udbredelse af Kendskab til. Han har skrevet Artikler til flere Blade saasom Berlingske Tidende, Aarhus Stiftstidende og Højskolebladet. –

† 17/9 1893 om Morgenen i Vor Frue Præstegaard i Aarhus, begravet 22/9 paa Nordre Kirkegaard, hvor Pastor FERDINAND SEIDELIN og Pastor G. KROG-MEYER samt Lærer VEJERSØ talte. Sidstnævnte bragte den Afdøde en Tak, »fordi han har forkyndt Kristi Evangelium i Aand og Sandhed og hjertelig Inderlighed, fordi han altid var venlig, forekommende og kærlig over for alle, rige og fattige, høje og lave, unge og gamle, og fordi han altid var rede med Raad og Hjælp, naar nogen trængte og han kunde hjælpe. Hans Gerning iblandt dem har været til Velsignelse, men vi vil slutte med de Ord, som han saa tit brugte efter et vel udført Arbejde: »Æren er Guds i det høje.« – Til Graven sendte hans gamle Menigheder en Sølvkrans med Inskriptionen »Til den elskelige Provst SEIDELIN«.

Paa hans Gravsted stod: »Den retfærdiges Ihukommelse er til Velsignelse.« (Ordsprog 19,7).

Hans Dødsfald anmeldtes i Aarhus Stiftstidende (18/9 og) 20/9:

»At min trofaste Mand, fhv. Provst og Sognepræst for Storring, Stjær og Galten Menigheder, EMANUEL HONORATUS SEIDELIN, Ridder af Dannebrog, er død fromt og stille Søndag den 17de Septbr., bekendtgjøres paa Børns og Børnebørns Vegne af

VILHELMINE C. SEIDELIN,
f. HELM.

Begravelsen bliver Fredag Kl. 12½ paa Nordre Kirkegaard.«

Den 23/9 bragte Aarhus Stiftstidende en Nekrolog, der slutter: »I 1884 blev han Provst, og da han for nogen Tid siden tog sin Afsked, flyttede han til Aarhus. Han har særlig syslet med Missionshistorien og desuden skrevet Artikler til flere Blade, fordømte af æsthetisk, biografisk og kirkeligt Indhold.« Derefter fortsatte Bladet:

»Vi have modtaget Følgende: Som En af de Mange, hvis Foresatte afdøde Provst SEIDELIN har været, føler jeg Trang til paa Skolens Vegne at indflette et lille Blad i den smukke Mindekrans, der i Dag blev bunden ved hans Baare. Der blev udtalt, at man hos ham til enhver Tid mødte det samme kjærlige Sind, de samme milde Øine og det samme elskelige Smil, og jeg vil her fremdrage, at dette ikke mindst gjaldt i hans Forhold til Skolen. Vi vidste, at naar Provst SEIDELIN mødte i Skolen paa Embeds Vegne, da kom han ikke blot som Lærerens Foresatte, men han kom desuden som en trofast Ven og kjærlig Veileder, og for Børnene var en Examen under hans Ledelse en sand Glædesfest. Som han ved sin elskelige Personlighed og milde Tale vandt sin Menighed, saaledes blev han ogsaa derved i Særdelighed Børnenes Ven. Erindringen om de Besøg, han aflagde i min Skole, hører derfor til mine kjæreste Minder fra min Virksomhed som Lærer i hans Pastorat. Da jeg desuden af mange andre Grunde staaer i en stor personlig Taknemlighedsgjæld til den Afdøde, er det mig en kjær Pligt her at bringe ham min og Skolens hjerteligste Tak for, hvad han har været for os.

Aarhus, 22. September.

P. G.«

~ 19/10 1844 i Holmens Kirke i København (af Holmens Provst, Dr. theol. A. K. HOLM; S. 1237)

WILHELMINE CHRISTINE HELM, * 30/12 1818 i København (Nyboder), hjemmedøbt, i Holmens Kirke 21/3 1819, Datter af Overlærer ved Søetatens Drengeskoler, cand. theol. HANS BREDAHL HELM (* 1787 i Svindinge Præstegaard mellem Nyborg og Svendborg, døbt 20/7, † 21/2 1824 i København (Svanegade i Nyboder) af Vattersot, begravet 27/2 paa Holmens Kirkegaard. Se S. 1299, 173) og Hustru MARIANE MARGRETHE JERNDRORFF (* 20/5 1790 i København, døbt 20/6 i Holmens Kirke, ~ 7/7 1817 sst., † 5/12 1863 i Janderup Præstegaard, begravet 10/12; Boets Værdi var under 100 Rd.). – WILHELMINE HELM stammede – gennem sin Farmoders Farmoder – fra Borgmester i Varde o. 1500 CHRISTJERN NIELSEN, over hvis Afkom Provst JENS VAHL 1879–97 udgav en stor Slægtebog.

Da WILHELMINE var 5 Aar gammel, døde hendes Fader og omtrent samtidig hendes eneste, 2 Aar yngre Broder; Moderen maatte leve af sin Pension – 1/8 af Mandens Indtægt – saa det var et fattigt Hjem, WILHELMINE voksede op i i Laxegade; tidligt maatte hun hjælpe med at forøge Hjemmets Indtægter ved at staa tidligt op og brodere de fineste Broderier. Da hun var 19 Aar gammel, fik hun Lunge- tuberkulose, som hun dog kom over, hvorimod hun hele Livet var plaget af Migræne. Til hendes tidligste Glæder hørte et Besøg hos sin Farbroder Apoteker H. G. HELM i Hobro; saa gik Turen med den kongelige Post til Kalundborg, en Tur paa 16 Mil paa aaben Vogn, og derpaa den lange Sejlads med Postsmakken til Hobro, hvor 3 Fætre og 2 Kusiner bragte Liv og Lystighed i hendes Liv, især sluttede hun et livsvarigt Venskab med Kusinen BEATE HELM (1827–1909, ~ 1856 Pastor P. E. JUNGENSEN).

Hos sin Veninde EMILIE JESSENS Moder Enkemadam JESSEN, Lærerinde paa Vajsenhuset, traf hun EMANUEL SEIDELIN, der var Ven med Sønnen CARL JESSEN, og i Oktober 1834 blev de forlovet, han 18 og hun 15 Aar gamle; i de 10 Forlovelsesaar tilbragte de Sommerferierne hos hans Morbroder Pastor BONNEVIE i Vallekilde, hvorfra de ogsaa besøgte hans Moders Forældre Justitsraad BONNEVIES i Kalundborg. Aaret efter Brylluppet fødtes deres eneste Barn ANNA, der kun vejede 3 Pund, men baade Moder og Barn kom dog over den kritiske Fødsel. Samtidig kom WILHELMINES Moder i Huset hos dem og

blev der i c. 19 Aar, de sidste 10 Aar i Janderup, hun satte megen Pris paa sin Svigersøn. I Janderup boede hos dem (i 1860) ogsaa WILHELMINES Moders yngre Søster POULINE CATHRINE JERNENDORFF.

Da ANNA var 8 Aar gammel, flyttede Familien til Janderup; Faderen rejste i Forvejen, Moderen og ANNA fulgte efter om Sommeren med alt Bohavet; den besværlige Rejse foregik med en lille Smakke Syd om Sjælland til Kolding og derfra med Hest og Vogn til Janderup.

Her blev der ret Brug for Fru WILHELMINE SEIDELINS husmoderlige Evne; man bagte, slagtede, bryggede og støbte Lys; mange Naturalier strømmede ind dels som Gaver og dels som en Del af Præstens Indtægter, Smør, Ost, Æg – altid eet mere end en Snes! Paa een Vinter fik man foræret 36 Harer!

Fru MINE SEIDELIN, som hun kaldtes, ofrede sig fuldstændig for sin Datter. I Janderup søgte hun bedst muligt at beskytte hende mod Vind og Vejr, Taage og Regn, samt gav hende Undervisning i de forskellige Kundskaber, ogsaa i Klaverspil, delvis sammen med Nabopræstegaardenes unge Piger. ANNA blev 1861 gift med sin Farbroder, Sognepræst FERDINAND SEIDELIN paa Holmsland, de flyttede 1870 til Aarhus, to Aar efter at ANNAS Forældre var flyttet til Storrिंग, saa nu blev der kortere mellem Familierne, og nu var det Datteren ANNAS store Børneflokk, der fik Gavn af deres Mormoders store Kærlighed, altid kom de til Storrिंग, naar de var syge, og blev der undertiden i lange Perioder. Provstinde MINE SEIDELINS Stuer var ofte fyldt af hendes mange Venner; blandt disse var Fru ISIDORA PALLUDAN som havde »været i Huset« i Storrिंग, og hos hvis Mand Bankdirektør PALLUDAN i Varde to af Provst SEIDELINS Oldebørn, senere Sparekassedirektør HERLUF KROG-MEYER og Bankbogholder GUSTAV KROG-MEYER, siden fik deres Uddannelse.

Ogsaa Sognepræst FERDINAND SEIDELIN søgte ofte Trøst og Opmuntring hos sin Broder og Svigerinde i Storrिंग Præstegaard, og efter at disse var flyttet ind i hans Præstegaard i Aarhus, blev Provstinden til stor Hjælp for sin Svoger, som hun havde kendt, fra han var 14 Aar.

Af Datterbørnene var Provstinde MINE SEIDELIN især knyttet til VILHELMINE, CHRISTIAN og FERNANDA. Hun stod i livlig Brevveksling med VILHELMINE,

gift med Sognepræst GUSTAV KROG-MEYER i Faaborg ved Varde; flere Gange om Ugen sendtes der Breve til dem med Aviser til Manden og med Sokker til Drengene, som Oldemoder selv havde strikket, og om Sommeren tilbragte hun lang Tid hos dem. Efter hendes Mands Død flyttede den 13aarige FERNANDA ind til sin Mormoder, og de to sørgede gensidigt godt for hinanden, og da Provstinden ikke kunde klare sig selv, plejede FERNANDA hende paa det bedste, men efter FERNANDAS Bryllup i 1901 med sin Svoger Pastor GUSTAV KROG-MEYER, der var blevet Enkemand med 5 Sønner Aaret før, blev hun meget ensom, saa da FERNANDA og GUSTAV KROG-MEYER indbød hende til at flytte over til dem i Vigersted Præstegaard, vist allerede 11/7 1901, sang hun af Glæde. Hun tilbragte nu sine sidste Aar omgivet af de Mennesker, der stod hende nærmest. Hendes Aand svækkedes mere og mere, og hun var sengelig-gende de sidste 3–4 Aar.

† 12/6 1908 i Vigersted, begravet 19/6 paa Aarhus nordre Kirkegaard, ved Siden af sin Mand, af sin Dattersøn Sognepræst CHR. SEIDELIN, København, der bragte en Tak fra Børnebørnene for al hendes trofaste Kærlighed.

Dødsfaldet meddeltes i Aarhus Stiftstidende 15/6:

»Paa Familiens Vegne bekendtgør vi, at vor gamle Bedstemoder og Veninde, V. C. SEIDELIN født HELM, Enke efter Provst E. H. SEIDELIN, Storrिंग, i Aften døde stille og fredeligt, 89 Aar gammel.

Vigersted Præstegaard pr. Ringsted, den 12te Juni 1908.

FERNANDA KROG-MEYER, GUSTAV KROG-MEYER.
født SEIDELIN.

Begravelsen finder Sted i Aarhus fra nordre Kirkegaards Kapel Fredag den 19de Kl. 2.«

1 Datter: S. 1542 ff.

c. JOHANNES HENRIK STEENFELDT SEIDELIN, * 27/5 (ikke 25/5) 1818 (i Kalundborg?), døbt 30/7 i Kalundborg Kirke. Hans 4 Faddere se S. 1220.

† 10/6 1821 i København af Kighoste, begravet 13/6 paa Holmens Kirkegaard (»gamle Kirkegaard, sydvestl. Quart. Litr. O Nr 64«).

d. WILHELM EDVARD AUGUST SEIDELIN, * 24/11 1820 i København, døbt 30/4 1821 i Holmens Kirke. Hans 4 Faddere se S. 1244 og 1246.

WILHELM, der var sindssyg fra Fødslen (S. 1246) og aldrig naaede til at forsørge sig selv, blev konfirmeret 2/4 1837 sammen med sin yngre Broder FERDINAND i Holmens Kirke af Provst HOLM. Han boede hele sit Liv hjemme, først i København hos Forældrene og efter Faderens Død 1863 hos Moderen, sammen med hvem (S. 1246) han 1873 flyttede til sin ældre Broder Sognepræst E. H. SEIDELIN i Storrings Præstegaard, hvor han boede sine sidste 2 Aar. Han blev erklæret umyndig ved Københavns Magistrats Dekret af 21/11 1851.

Som Barn undervistes han i en Realskole i København, men var efter en Broders Udsagn meget middelmaadig begavet og havde en svag og uselvstændig Karakter og en aparte Optræden. Efter Konfirmationen søgte han uden Held Uddannelse i forskellige Retninger, men kastede sig derpaa over Sprogstudier, da han røbede særlige Anlæg for Sprog, og har muligvis ogsaa givet nogen Sprogundervisning. I Folketællingen 1840 kaldes han Typograflærling, men fra 1843 altid Sproglærer (i Vejvisere og Folketællinger). Det fortælles, at han talte 8 forskellige Sprog, og at han holdt af at gaa Tur ved Havnen og tale med Sømænd fra fremmede Lande. Mødte han Folk paa Gaden, som talte fremmede Sprog, gav han sig straks i Lag med dem, men dette kunde undertiden medføre, at han blev drukket fuld og ilde medhandlet.

Foruden sin Sproginteresse havde han Evne til at klippe Dyr af Papir, lige fra Løve, Panter, Jaguar og andre vilde Dyr til Kronhjort, Hest, Hund, Egern, Ged og flere. En Del af disse Dyr findes stadig hos Efterkommere af hans Søskende.

– Hans Broder Justitsraad FR. SEIDELINS Døtre ELISABETH og AGNES har fortalt om ham:

Vores Faders Brødre var gode, dygtige og kærlige Mennesker. – Onkel VILHELM elskede vi alle som Børn; der var ingen af Onklerne, der forstod at lege med os som han. Han havde et mageløst Talent til at udklippe Dyr. Vi legede Dyrskue, og saa var Onkel Dommer. Hvor vi morede os! – Han var ogsaa et Sprogtalent, talte mindst 8te levende Sprog. Naar han sad og læste højt for os, og vi saa i Bogen,

var det enten en engelsk, fransk eller italiensk Bog. Naar han saa en Udlænding, tiltalte han denne paa et eller andet Sprog; var han uheldig, tog han fat paa et andet, og gerne endte det med, at Onkel blev Vejviser. Onkel lærte da med det samme Sprogets rigtige Udtale.

Da hele Familien – undtagen Onkel VILHELM (S. 1706) – i Koleraaaret 1853 var inviteret til hans Farbroder i Roskilde, og han var alene i København, gik Moder (EMILIE STOCKFLETH), inden hun rejste til Roskilde, op for at se, hvorledes Onkel VILHELM havde det, Bedstefar og Bedstemor var allerede taget til Roskilde. Mor traf Onkel VILHELM aldeles elendig. Han var ude af sig selv af Rædsel, og han sagde til Mor, at han ganske sikkert døde af Kolera med det første. Mor saa stift paa ham og sagde saa: »Du faar ikke Kolera.« »Ja, hvor kan Du vide det?« »En, der ser saaledes ud som Du og er skabt som Du, faar ikke Kolera.« Det beroligede ham lidt, og da Mor nogle Maaneder senere kom tilbage til København og hilste paa sine Svigerforældre, kom Onkel VILHELM hende i Møde og sagde: »Du havde Ret, EMILIE, jeg har aldeles ikke været angrebet af Kolera, men jeg var heller ikke mere bange efter at have talt med Dig.«

Da vi fik at vide, at Onkel var saa syg, at han ikke kunde leve, var der stor Sorg hos os; min Broder CARL tog til Storrings for at sige Farvel til ham. En Nat drømte jeg, at Far, Mor og vi 4 Søskende sad opstillet, jeg var den sidste i Rækken; da kom Onkel hen til os kridhvid i Ansigtet og trykkede os alle i Haanden, men sagde ikke et Ord, han var stum. Om Morgenen var der Brev, at Onkel var død og havde været stum de sidste Dage han havde levet. Jeg havde ikke haft fjerneste Begreb om, at Onkel var stum. –

I sine sidste Aar i Storrings holdt han – ligesom tidligere – meget af at strejfe planløst om i det fri. Det sidste halve Aars Tid forandrede han sig noget, blev mere upaalidelig, pirrelig og irriteret og var vanskelig at stille tilfreds. I Sommeren 1875 fik han tillige Synshallucinationer; han saa sig omgivet af alle Slags vilde Dyr som Løver, Tigre, Jaguarer og Kugarer (Pumaer), der stadig forfulgte ham, saa han ofte rystede og skreg af Angst. Ind imellem var han dog klar over, at de ikke var til Stede; f. Eks.

saa han en Jaguar paa Storring Præstegaards Tag og var klar over, at det var Indbildning, »men jeg kan jo se den, og om lidt springer den i Hovedet paa mig,« kunde han sige til sin Broder. Da han sidste Gang strejfede om paa egen Haand, blev det nødvendigt at føre ham tilbage med Magt af 4 Karle, der holdt ham. Efter at have ligget et Par Dage i Præstegaarden i Delirium og Raseri – og være blevet behandlet med Chloral og Digitalis – blev han 2/8 1875 indlagt i Jyske Asyl (det nuværende Statshospital ved Aarhus, i Risskov, oprettet 1847, taget i Brug 1852). I Asylet faldt han efterhaanden til Ro, han var angst, mager, bleg og appetitløs, Vægten var ved Indlæggelsen 101 Pund, 2 Uger senere 91 Pund; han var 66 Tommer høj, havde graat Haar og graa Øjne. Den 19/8 fik han en alvorlig Aarebetændelse i venstre Ben og nogle Dage efter ogsaa Lungebetændelse, som hurtigt medførte Døden.

† 25/8 1875 (ikke 1873) Kl. 18³/₄ paa Sindssygehospitalet ved Aarhus (Kbg.?).

Ugift.

Hans Moder meddelte Dødsfaldet i Aarhus Stiftstidende 28/8:

»At min kjære Søn, VILHELM EDVARD AUGUST, tidligere Sproglærer i Kjøbenhavn, ved Døden er afgaaet den 25de d. M., bekjendtgjøres herved sørgeligst for Slægt og Venner.

Storring Præstegaard, den 27de August 1875.

A. E. SEIDELIN, født BONNEVIE,
Viceadmiralinde.«

e. FERDINAND EMIL SEIDELIN, * 15/8 1822 i Kjøbenhavn, døbt 10/9 i Holmens Kirke. Hans 3 Faddere, Forældrene og Jordmoderen, se S. 1246.

FERDINAND SEIDELIN blev 1/10 1832 optaget i 2. Klasse i Metropolitanskolen, hvorfra han blev Student 1838 med Laud; han fik 10 Laud.er, 1 Laud p. c. i Latin og 1 Haud ill., i latinsk Stil. 1839 tog han Anden Examen, ogsaa med Laud. Den 25/4 1844 blev han cand. theol. med Karakteren Laud. in primis ob specimen scriptum, kun 21 Aar gammel. Aaret efter stod han Fadder til sin Broderdatter og senere Hustru.

Han begyndte som Huslærer, først i omtrent 1 Aar for en Fætter i Morbroderen Pastor BONNEVIES

Præstegaard i Vallekilde, underviste senere 2 Sønner af Krigsassessor A. F. PETERSEN i Latin og var derefter i knap 3 Aar Huslærer paa Herregaarden Rye-gaard 2 Mil Vest for Roskilde hos Kammerherre, Greve HENRIK JØRGEN SCHEEL (SKEEL), som med sin Hustru ANNA PROM havde 5 dalevende Børn: Komtesse MARY SCHEEL (1829–95, ~ 1849 Hofjægermester, Greve CHR. FR. SCHULIN, senere SCHULIN-ZEUTHEN TIL BARONIET ZEUTHEN), Politikeren, Kammerherre, Greve FRITZ SCHEEL TIL STAMHUSET ROSENKRANTZ (1833–1912), Komtesse CHARLOTTE SCHEEL (1836–99, overord. Stiftsdame i Vallø) og Greverne PREBEN SCHEEL (1838–1900, Premierløjtnant i Søetaten) og CHRISTIAN SCHEEL (1840–94).

I 1846 offentliggjorde FERD. SEIDELIN i »Dansk Kirketidende« (I, Sp. 705-709 og 713-723) en Oversættelse fra Morning Herald af »Betragtninger over den engelske Kirkes nuværende Tilstand«, og 1847 udgav han en Oversættelse og Bearbejdelse af JACOB ABBOTT's »Den unge Christen, en let fattelig Forklaring af den christelige Pligts Grundsætninger«.

Fra 1/5 1847 var han i 7 Aar Andenlærer ved Vordingborg Realskole, der samtidig oprettedes som Afløser af den Aaret før ophævede Latinskole. Ved sin Afgang fik han flg. Vidnesbyrd af Skolens Bestyrer C. HJORT: »Den Dygtighed, Iver og Samvittighedsfuldhed, hvormed han straks tog fat paa sit Kalds Pligter, voksede med hvert Aar og saaledes ogsaa hans Kærlighed til Skolen og dens Elever. Men Lønnen udeblev heller ikke. Hans Arbejde forrettedes i HERRENS Navn, og HERRENS Velsignelse fulgte det.«

Hans homiletiske Prøve i Trinitatis Kirke 17/7 1854, over Ef. 4,11–13, belønnedes med Vix Laud., og hans kateketiske Prøve i Ribe Domkirke 19/10 s. A. med Laud., hvorefter han fra 3/2 1855 blev Vikar for Sognepræst P. LUNDSTEEN i Aal Sogn ved Varde (under dennes Fraværelse i Kjøbenhavn som Medlem af Landstinget s. A.), hvortil han blev ordineret 2/3 i Ribe Domkirke af Biskop DAUGAARD. Allerede tidligere var han begyndt i Aal, hvorfra han 9/10 1854 anmodede Biskop DAUGAARD om, at hans kateketiske Prøve maatte finde Sted 18/10 eller 19/10, idet han da vilde ankomme til Ribe med Pakkeposten Onsdag Middag 18/10 og tage tilbage med Posten Torsdag 19/10 Kl. 4 Eftermid-

dag, »da behøvede jeg ikke at forsømme Confirmandundervisningen her i Aal.«

I Aal fornyedes den nære Forbindelse med Broderen EMANUEL i Janderup Præstegaard 1 Miis Vej derfra; de havde holdt sammen fra Drengæarene og en Overgang boet sammen som unge. Og Venskabet med Pastor LUNDSTEEN fortsatte i næste Generation mellem hans Døtre og FERDINAND SEIDELINS Søn CHRISTIAN.

Efter et Par Aar i Aal gav Provst C. L. TOBIESEN FERDINAND SEIDELIN flg. Udtalelse, dat. Thorstrup Præstegaard 5/6 1856: »Jeg har lært ham at kende som en ung gejstlig, der med gode teologiske Kundskaber forener en særdeles ædel og elskelig Karakter og omfatter sit vigtige Sjælesørgerembede med ualmindelig Varme og Kærlighed. Under sin Funktion som Præst i Aal har han omhyggeligt, nøjagtigt og samvittighedsfuldt varetaget alle Embedspligter.«

– Hans følgende Præstegering faldt 1856–70 paa Holmsland og 1870–1904 i Aarhus. Hans Motto (Livord) var Patriarken Jakobs Ord til GUD: Jeg er ringere end al den Miskundhed og al den Trofasthed, som du har bevist imod din Tjener.« (1. Mose Bog 32,10).

I begge Embeder blev han meget paaskønnet for sit milde Væsen, fine Kultur og alvorlige Forkyndelse, for sin Gerning ved Sygesengene og for paa Holmsland flittigt at tage ud paa lange Ture ad de elendige Veje. Han var bibelkyndig, men tillige praktisk og forhandlingsdygtig, saa han kunde faa noget ført igennem trods alle Vanskeligheder. Hustruen, som han ægtede 1861, blev ham en god Støtte. Af deres 11 Børn er de 4 ældste født 1862–68 paa Holmsland, hvor 2 af dem blev begravet.

Ved Holmslands Menigheder virkede han fra 11/5 1856 som konstitueret Sognepræst og fra 9/9 1857 som Sognepræst. – Han var her Medlem af et Præstekonvent – hvis Sammenkomster indledtes med Gudstjeneste – med Kollegerne J. F. INGERSLEV i Ulfborg, R. W. ASSENS i Staby, J. F. PLESNER i Vedersø, C. C. ØSTERGAARD i Husby (hvis Hustrus Mormoders Mormoder var Krigsraad NIELS LANGBALLEs Hustru WITTA NICHELSDATTER SEIDELIN) og A. E. MEINERT i Fjaltring.

Holmsland, der bestaar af Nysogn og Gammelsogn, er en Halvø ved Vesterhavet, umiddelbart NV for Ringkøbing,

begrænset mod Syd af Ringkøbing Fjord, mod Øst af Von Aa (over hvilken der 1860 eller 62 opførtes en Træbro, som Østrigerne forsøgte at afbrænde under Besættelsen af Ringkøbing i 1864), mod Nord af Stadil Fjord og mod Vest af Vesterhavet; vestligst langs Kysten er Holmsland mod Nord landfast med Husby Sogn, og mod Syd afaar den 45 km lange, c. 1 km brede Landtange Holmsland Klit, strækkende sig fra Søndervig i Nysogn til Nymindegab mod Syd. Holmsland Klit (med Turiststederne Søndervig og Hvide Sande), der indtil 1869 hørte med til Holmslands Pastorat, udskiltes 1922 som et selvstændigt Sogn. – Holmsland kaldtes tidligere en Ø, idet den mod Vest skilles fra Klitterne ved et smalt Vanddrag (mellem Ringkøbing Fjord og Stadil Fjord), over hvilket der 1862 eller 64 byggedes 2 Dæmninger.

EVALD TANG KRISTENSEN – hvis Morfader var Degn paa Holmsland 1798–1847, og hvis Fader var Hjælpepræst der 1836–42 – fortæller⁵⁶ 1891, at Øen Holmsland tidligere havde været flere adskilte Holme, af hvilke man endnu kunde skelne mellem 3 større, nemlig Nysogns nordre og søndre Holme samt Øst herfor Gammelsogns Ø. Paa den nordre Holm ligger Nysogns Kirke i Landsbyen Kloster, medens Præstegaarden c. 1 km sydligere, omtrent midt mellem de 2 Kirker, ligger paa den søndre Holm, hvorfor den ogsaa tidligere kaldtes Sønnerholms Præstegaard; den er bygget af Provst PEDER JENSEN TAFTEBERG, Sognepræst der 1747–74. »I Mands Minde har der paa Øen Holmsland kun været yderst faa Træer, naar undtages dem, der gror i Præstegaardshaven. Denne er nemlig baade stor og anselig.« Ved Præstegaardshaven findes en Mindesten for Arkitekt MARTIN NYROP, født der 11/11 1849. – Gammelsogns Kirke ligger direkte ved Ringkøbing Fjord, saa Klitboerne kunde sejle direkte dertil. I Gammelsogn var CHRISTIAN JOHAN LODBERG KRARUP FJORD Lærer 1849–79. For hans yngre Broder, den kendte landøkonomiske Forsøgsleder N. J. FJORD (1825–91), der ligesom Pastor SEIDELINS yngre Broder CARL SEIDELIN blev Docent ved Landbohøjskolen, rejstes 1895 et Mindesmærke i Nærheden af Gammelsogns Skole, paa en lille Høj ved Vejen ud for Kirken. Brødrenes Fader, Lærer i Gammelsogn 1835–49 JESPER NIELSEN FJORD var en dygtig Gaardejer.

Med Pastor FERDINAND SEIDELIN begyndte en ny Tid i det uoverkommelige og meget besværlige Pastorat. For en Del af Beboerne paa Holmsland Klit var det næsten umuligt at komme til Nysogns Kirke, Konfirmanderne ude fra Klitten maatte overnatte i Præstegaarden, og de halvaarlige Altergange var forbundet med Ture til Ringkøbing, hvor der blev drukket tæt. Skulde Pastor SEIDELIN til en kirkelig Handling paa den sydlige Spids af Landtungen, tog det ham flere Dage at komme frem og tilbage. SEI-

DELIN blev klar over Rigtigheden af Biskop H. A. BRORSONS Udtalelse fra 1748 om det ønskelige i, at Klitboerne kunde faa en lille Kirke eller et Bedehus. SEIDELINS Forgænger CHRISTOPHER NYROP,⁵⁷ Holmslands Præst 1848–55, havde som den første begyndt at holde Gudstjeneste i en Gaard (eller flere Gaarde) paa Klitten og virkede for Opførelse af Kapeller der, men mødte Modstand hos Indbyggerne.

Om SEIDELINS Udnævnelse beretter EVALD TANG KRISTENSEN: »Da Hr. NYROP 1855 blev kaldet til Præst i Marstal, blev Kaldet ikke strags opslaaet ledigt, idet der var Tale om at bygge en Kirke paa den sydlige Klit, og det endnu var uafgjort, paa hvad Maade den skulde betjenes, naar den kom. Hr. NYROP blev paa Holmsland næsten et helt Fjerdingaar og konfirmerede Børnene 13. Januar 1856. Endelig ansattes Hr. SEIDELIN som Vikar fra Pintsen 1856. I 1857 blev Kaldet opslaaet ledigt, og i September blev han da udnævnt til Sognepræst paa de Betingelser, at han skulde holde Gudstjeneste for Beboerne paa Klitten efter nærmere tagen Bestemmelse og tillige underkaste sig nogle Indskrænkninger i hans Indtægter, naar det nye Embede paa Klitten blev oprettet. Kirkeministeriet vedtog senere (30. Oktbr. 1858), at der foreløbig for et Aar skulde afholdes Gudstjeneste for Klitboerne saavel i Havrvig som Lyngvig hver fjerde Søndag, og senere blev denne Bestemmelse fornyet.«

Da Embedet, hvis Reguleringssum var 1040 Rd., blev opslaaet ledigt 12/2 1857, bemærkedes, »at det vil blive gjort den tiltrædende Sognepræst til Pligt, ligesom hidtil, at holde Gudstjeneste for Beboerne af Holmslands Klitte hveranden Onsdag og et vist Antal Søndage om Aaret efter nærmere Bestemmelse, samt at underkaste sig de Indskrænkninger i hans Embedsindtægter, der maatte blive paa lagte ham i Tilfælde af et særegt Præsteembedes Oprettelse for bemeldte Klitte, navnlig dertil at afgive Indtægterne af samme, der ere opgivne til 25 Tdr. Byg, 3½ Tdr. Havre, samt Offer.«⁵⁸

For Pastor SEIDELIN blev det klart, at der burde bygges 2 Kirker paa Klitten, og han følte et tyngende Ansvar over for denne Opgave, som det tog ham en halv Snes Aar at faa løst. Han mødte megen Modstand. Interessen blandt Klitboerne var ringe, og Myndighederne var meget uvillige til at bevilge

Penge. Selv udarbejdede han Tegningerne til de 2 næsten ens Kirker; han rejste til København for at faa Statsstøtte, men fik til Svar, at Rigsdagen kun een eneste Gang havde ydet Tilskud til en Landsbykirke. Men han sled utrættelig Aar efter Aar og fik efterhaanden tegnet Bidrag blandt de fleste Klitboere. Det blev ham dog klart, at det ikke var nok at faa Kirker, Klitten maatte ogsaa have sin egen Præst; altsaa skulde der skaffes Penge til Præstegaard og Præsteløn. Han løb Myndighederne paa Dørene og fik omsider et lille Tilskud paa 400 Kr. fra Statskassen, dengang noget uhørt; selv afstod han som nævnt fra de præstelige Indtægter fra hele Klitten. Omsider var alle Hindringer overvundet.

I Sommeren 1869 blev Kirkerne opført, og den 29/9 s. A. oprettedes Embedet som residerende Kapellan paa Holmslands Klit, selvstændigt og uafhængigt af Sognepræsten paa Holmsland, med egne Kirkebøger osv.; hertil udnævntes s. D. Pastor D. L. R. GÖTZSCHE, med Bopæl i Aargab, omtrent midt mellem Kirkerne. Og s. D. skete det i Præstehistorien ret enestaaende, at Kirke- og Undervisningsministeriet (Kultusminister EMIL ROSENØRN, S. 1461) blev »bemyndiget til at tilkjendegive Pastor SEIDELIN HANS MAJESTÆT KONGENS særdeles allerhøjeste Paa-skjønnelse af den opoffrende Nidkjærhed og Dygtighed, hvormed han har virket og i saa væsentlig Grad bidraget til, at Beboerne paa Holmsland Klit ville erholde deres egen Præst og de fornødne Kapeller paa Klitten.« Den 24/10 s. A. foretog Biskop C. F. BALSLEV Indsættelse af Pastor GÖTZSCHE umiddelbart efter at have indviet Kirkerne i Nørre Lyngvig og Nørre Havrvig, et Par Mil fra hinanden, begge bestaaende af et Langhus i Rundbuestil af røde Mursten med Skifertag og smaa Murkamme paa begge Gavle, med Vaabenhus mod Vest og med Bjælkeloft. (De 2 Kirker, der nu er hvidtede, har henholdsvis 1955 og 1947 faaet et Taarn opført i Vest. 1954 opførtes en Kirke i Hvide Sande, mellem de 2 oprindelige).

Ogsaa det kirkelige Liv laa Pastor SEIDELIN meget paa Sinde paa Holmsland, hvor han havde stor Kirkegang. Fra først i 1840erne var der en Del aandelig Forstaaelse – trods meget Drikkeri, Kortspil og Umoral. Et godt Samarbejde fik han med den elskelige Lærer i Havrvig JENS ENGGROB, senere Missio-

nær og Gaardejer paa Holmsland; han fik Indremissionæren ANDERS STUBKJÆR til at holde Møder i Sognet, og fra Nabosogne kom grundtvigsk Paavirkning. I Oktober 1865 prædikede VILHELM BECK sammen med JOHANNES CLAUSEN i Nysogns Kirke, hvorefter man begyndte at holde gudelige Forsamlinger.

Det er tvivlsomt, om Klitboerne skønnede paa den store Betydning, Pastor SEIDELIN havde for Klitten, men i over 100 Aar har de nydt Frugten af hans Slid, og selv talte han altid senere med Glæde om sine Aar paa Holmsland. Da han forlod Holmsland, fik han som Gave af Beboerne en Vinkande af Sølv, udført 1867 af Guldsmed P. HERTZ i København, med følgende graverede Tekst: Erkjendtlighedsgave til Hr. Pastor F. E. SEIDELIN. Fra Beboerne i Holmslands Pastorat 17 Juli 1870.⁵⁹

Om Pastor SEIDELINS Betydning for Holmsland vidner et Brev, han i Anledning af sit Bryllup 1/8 1861 modtog fra Formanden for Sogneforstanderskabet N. C. CHRISTENSEN, dat. Holmsland 16. s. M., hvori det bl. a. hedder: »Deres Velærværdighed har i de faa Aar, De har været vor Præst og Sjælesørger, vidst at fortjene vor Agtelse og Tillid; De har med Deres indholdsrige og opbyggelige Prædikener og Lejlighedstaler, med Deres jævnlige Sygebesøg, med Deres kristelige Omgang som Præst med Menigheden, vidst at knytte et Kærlighedsbaand med Menigheden, som vist aldrig skal sønderrives.«

Da Pastor SEIDELINS Fader 1863 gik af med Karakter af Viceadmiral, sendte han ham flg. Brev:

»Holmsland 12te April 1863.

Kæreste Fader.

Saa er da nu din borgerlige Virksomhed afsluttet i denne Verden, og skønt det ikke gives noget Menneske at sige med vor Herre JESUS KRISTUS: »Jeg har fuldført den Gerning, som GUD gav mig at gøre«, efterdi al vor Virken er Stykværk, saa takker vi dog GUD, fordi det blev givet dig – hvad ogsaa vi gerne vil befindes – at være tro i det Kald, hvortil GUD satte dig, at have udført det til GUDS Ære, og derhos skal GUD ogsaa have Tak for den Velsignelse, han lagde i din Gerning til Menneskers Gavn, og for den hæderlige Anerkendelse, som er blevet dig til Del baade fra din Konge og din Stand. Efter 56 Aars

Virksomhed er det jo ogsaa i sin gode Orden, at du har Ret til Hvilen, og som den er uden Bekymring for Udkommet, saaledes glæder jeg mig ogsaa ved den Tanke, at du har saa mange Interesser for de aandelige Ting i Verden og finder saa megen Glæde i Naturens Skønhed, at Tiden ikke skal falde dig lang, men Hviletiden kan blive glædelig for dig. Derfor har jeg ogsaa glædet mig baade paa dine og paa Moders Vegne, at I kan bo et Par af de skønne Maaneder paa Landet, ligesom vi jo ogsaa haabe at faa godt af eder i længere Tid, end du hidtil har kunnet løsrive dig fra København. Jeg tænker, at I vist har forstaaet, at det er gamle Bedstemoders (hans Broders Svigermoders) Sygelighed i Janderup og navnlig den Ængstelse, som den medfører, der er Aarsag til, at der herovrefra ikke er kommet nogen Opfordring til Eder om at komme herover, thi det er vist ikke rimeligt, at hun lever ret længe, og det var dog ikke til Angst og Sorg, vi vilde indbyde Eder. Tak, kæreste Moder, for dine kærlige Breve. Vor Herre bevare os alle, at vi maa kunne glæde os med hinanden baade i Aar og oftere. Vi har det godt, naar undtages, at vor lille søde JENSEMAND er stærkt forkølet, men den slemme Hoste er nu i Aftagende, og vi haaber, at han snart skal være rask igen. Jeg har naturligvis overvættes travlt i denne Tid og havde ellers skrevet før, men nu, naar denne Uge er forbi, skal det blive mindre anstrengende. Hils CARL og ANTON, saavel som alle Venner.

ANNA hilser kærligt ved

Eders inderligt hengivne

FERDINAND.«

I sin Afskedsprædiken paa Holmsland 17/7 1870 nævnte FERDINAND SEIDELIN den Vækkelse, der havde været der i de Aar, han havde været der; »da vi kastede Garnet ud, fangede vi en stor Hob Fisk. Det har været en stor Glæde at se, hvorledes Folket Aar for Aar har trængt sig mere og mere om Herren for at høre GUDS Ord her i Kirken, . . hvorledes et Hus efter et andet har . . aabnet sig for dem, der vil tale om de Ting, som hører til GUDS Rige, hvorledes flere er lagt til Menigheden. Derfor vil vi i denne Time give HERREN Ære . . Og jeg har jo særlig Grund til at takke HERREN, at han vilde bruge min svage, syndige Tjeneste til denne Naadens Gerning.

. . Maatte vi da alle vandre for Guds Aasyn Dag for Dag og engang kunde mødes paa hin Dag til evig Glæde.«

Som *Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Aarhus* (samt Hospitalet) fra 23/6 1870 til 1904 prægede F. E. SEIDELIN gennem en Menneskealder Kirkelivet i Aarhus, sammen med Stiftsprovst (1877–1903) HANS SØRENSEN. Medens sidstnævnte var Grundtvigianer, hørte SEIDELIN nærmest til Højkirken, men havde let ved at arbejde sammen med Indre Mission. Biskop i Stiftet var indtil 1881 den høj-kirkelige, myndige, konservative GERHARD BRAMMER, 1881–84 B. J. FOG og 1884–1905 Dr. phil. JOHANNES CLAUSEN, der 1872–84 var Sognepræst i Horsens, og som var højkirkelig med Hældning mod Indre Mission.

Pastor SEIDELIN var en nidkær Præst, med stor Interesse for praktisk Arbejde. Han begyndte et organiseret Menighedsarbejde i Aarhus og var Medstifter af eller Formand for mange af de Foreninger, som stiftedes i denne Periode. Som sin nærmeste Medarbejder som residerende Kapellan ved Vor Frue Kirke havde han de første 7 Aar Lic. theol. THEODOR HANSEN, der 1869 havde afløst »Danmarks flittigste Præst«, den indremissionske JENS VAHL, da denne flyttede til Øster Snede. TH. HANSEN (den senere Biskop i Aarhus SKAT HOFFMEYERS Morfader) og JENS VAHL tog sammen et energisk Arbejde op for Diakoni og kristelig Filantropi. Begyndelsen hertil var en Gudstjeneste i Vor Frue Kirke i September 1873, hvor HARALD STEIN prædikede varmt om Kirkens Pligt til Omsorg for syge og ensomme. STEIN var Aaret før blevet Præst ved den 1863 stiftede Diakonissestiftelse i København og Formand for dennes Bestyrelse. SEIDELIN medvirkede i høj Grad til, at der kom Diakonisser til Aarhus.

Ved et Møde 29/8 1875, hvor Pastor SEIDELIN som Taler havde faaet Skolebestyrer AXEL V. JACOBSEN⁶⁰ fra København, hvor han havde stiftet »Søndags-Skolen af 17. Januar 1869«, stiftede F. E. SEIDELIN en Søndagsskole i Aarhus, som han herefter var Leder af; hans nærmeste Medarbejdere i dette Arbejde blev gennem mange Aar Købmand CARL BERTELSEN⁶⁰ og Bogholder FR. JACOBSEN⁶⁰ i Aarhus Mølle. SEIDELIN, der i udpræget Grad var Børnenes Ven, var desuden i mange Aar Formand for Skole-

kommissionen i Aarhus. Han blev desuden Formand for det 1881 dannede Fællesudvalget til Børnegudstjenestesagens Fremme i Danmark.⁶¹

Den 9/10 1876 indviede Pastor SEIDELIN Nordre Kirkegaard i Aarhus. (Assistens Kirkegaard, kaldet Søndre Kirkegaard, var indviet 2/11 1818 af Biskop ANDREAS BIRCH, og Vestre Kirkegaard blev indviet 5/10 1927 af Biskop T. L. SCHIØLER).⁶²

Paa et Møde 6/6 1876 i Vejle Skyttehus i det af Sognepræst i Horsens Dr. JOHS. CLAUSEN ledede syd-østjyske Præstekonvent, hvor Pastor Lic. theol. THEODOR HANSEN talte om Kirkens Diakongerning, vedtoges det at oprette en Forening med denne Gerning for Øje. Herefter sammenkaldte Stiftsprovst BOESEN og Præsterne TH. HANSEN og F. E. SEIDELIN, alle Aarhus, Pastor STEIN fra København, Provst VAHL fra Øster Snede og Pastor Dr. phil. JOHS. CLAUSEN fra Horsens til et kirkeligt Møde i Aarhus 6/9 og 7/9 s. A., indledt med Aftengudstjeneste i den overfyldte Frue Kirke, hvor JOHS. CLAUSEN – i sin Prædiken over Teksten »Bærer hverandres Byrder og opfylder saaledes KRISTI LOV« – talte om, at der »fra Korset, som bringer Hvile ved Troen paa Syndernes Forladelse, udgaar ogsaa en Kærlighedens Formaning, at vi skal følge KRISTUS efter og komme alle de skrøbelige til Hjælp«, hvorefter Provst VAHL i et omfangsrigt Foredrag pegede paa Nødvendigheden af et op-søgende Arbejde, udført af Præster og Lægfolk i Samarbejde. Ved Mødet næste Formiddag i Haandværkerforeningens Sal gjorde Pastor TH. HANSEN Rede for Hensigten med Mødet, at danne en Forening af Præster og Lægfolk til at udføre alle de Virksomheder, som groede frem i de følgende Aar over hele Landet: Søndagsskoler, Asyl, Fattigpleje, Sygebesøg, Sømandshjem, Bispisningsforeninger m. m. Resultatet af Mødet, paa hvilket mange andre havde Ordet, blev Dannelsen af Landsforeningen *St. Stefansforeningen* (opkaldt efter Diakonen STEFANUS), som – indtil den opløstes i 1920 – gav Stødet til Oprettelse af bl. a. Sygeplejeforeninger, Sømandshjem, 16/11 1893 Diakonhjemmet i Nyborg, det første i Danmark til Uddannelse af Diakoner, 1899 det nyopførte Diakon- og Epileptikerhjem sst. og 1902 De samvirkende Menighedsplejer.⁶³

Formand for Landsforeningen, stiftet 6/9 1876, var de 2 første Aar Pastor Lic. theol. TH. HANSEN, som i mange

Aar var dens Sekretær, derefter 1878–84 Dr. phil. JOHS. CLAUSEN i Horsens og 1884–99 Provst B. C. W. L. HJORT i Nyborg.

I Hovedbestyrelsen sad i den første Periode 4 Præster (TH. HANSEN, JOHS. CLAUSEN, F. E. SEIDELIN og V. GÖTZSCHE i Fredericia) og som eneste Lægmand Grosserer CARL BERTELSEN (til 1896, indtil 1889 Foreningens mangeaarige Kasserer). Senere optoges flere Lægmand, saa Bestyrelsen i Begyndelsen af 1890erne bestod af 6 Lægfolk (bl. a. CARL BERTELSEN og fra 1889 Stiftsfysikus TRAUTNER i Odense), de 3 Biskopper JOHS. CLAUSEN i Aarhus, HARALD STEIN i Odense og VILH. SCHOUSBOE i Aalborg samt 5 Præster, hvoriblandt TH. HANSEN, fra 1877 Sognepræst i Østrup paa Fyn, og F. E. SEIDELIN i Aarhus.

Der dannedes hurtigt Stefanskredse rundt om i Landet, de første 23/10 1876 i Aarhus og 22/11 s. A. i Horsens. Paa Fyn stiftede TH. HANSEN 1879 en Kreds, hvor han var Formand, og de 2 andre Bestyrelsesmedlemmer var Provst E. HØYER MØLLER i Kølstrup og Læge i Bogense, fra 1881 Stiftsfysikus i Odense TH. TRAUTNER (til 1889); sidstnævnte stiftede bl. a. Sygeplejeforeninger.

I Stefansforeningens Aarhuskreds var den ledende Kraft indtil 1900 først den »trofaste« Pastor SEIDELIN, siden den »energiske« Pastor LYNGBY, fra 1892 Sognepræst ved Skt. Pauls Kirke i Aarhus. SEIDELINS Svigersøn Sognepræst G. KROG-MEYER i Faaborg ved Varde foretog mange Rejsemøder for Stefansforeningen, især for Diakonsagen.⁶⁴

Allerede 23/10 1876 stiftedes som nævnt en lokal Kreds af Stefansforeningen i Aarhus under Bestyrelse af Præsterne F. E. SEIDELIN (som Formand) og Lic. theol. TH. HANSEN (Sekretær, til 1877) samt Købmand CARL BERTELSEN (disse 3 havde indbudt til Stiftelsesmødet) og yderligere Overlærer KRAIBERG, Medstifter af Den danske Lærerforening, og Korpslæge M. A. V. ANDERSEN.^{63 64}

Pastor SEIDELIN, fra Stiftelsen 1876 baade Medlem af Hovedbestyrelsen og Formand for Kredsen i Aarhus, tog levende Del i Stefansforeningens Arbejde. I Aarhus gik man straks i Gang med – eller fortsatte – Menighedsdiakonissens Virksomhed, Søndagsskolen, en Sømandsstue (der 1881 blev til et Sømandshjem), og allerede 9/11 1876 aabnedes et Asyl, som, efter at have boet til Leje, ved Apoteker AAGAARDS og Biskop og Bispinde FØGS varme Interesse fik egne Lokaler fra Januar 1884 i et smukt, nybygget Hus i det gamle Pistolstræde, senere Asylgade. I Asylet, der efter Biskop JOHS. CLAUSENS Ønske fik Navnet Børnely, og som lededes af Frk. FRO ZAHLE, fik inden et Aars Forløb 110 Børn Ly. Gen-

nem Aarene har Børnely, foruden at være Asyl for Børn og Bolig for Diakonisser, virket som Hjemsted for de meget søgte »Konemøder«, for Børnegudstjenester, for Blaa Kors- og Ydre Missions-Møder m. m.^{63 64}

Pastor SEIDELIN var Medstifter af det 17/11 1881 indviede Sømandshjem i Aarhus. Paa et Bestyrelsesmøde i Stefansforeningen 12/9 1878 havde man (bl. a. JOHS. CLAUSEN i Horsens, TH. HANSEN og Provst VAHL) vedtaget af offentliggøre et Opraab i Aarhus Stiftstidende (18/11 1878) med Opfordring til at virke for Oprettelsen af et mindre Gæstehjem for Søfolk i Aarhus.⁶⁵ Driften af Sømandshjemmet,⁶⁶ i mange Aar Havnegade 38, senere Havnegade 20, var underlagt Tilsyn af Pastor SEIDELIN og Grosserer CARL BERTELSEN.

Indre Mission, som Pastor SEIDELIN havde noget Samarbejde med, var begyndt at faa Indgang i Aarhus i 1860erne; i 1865 prædikede VILHELM BECK i Domkirken, og næste Aar holdtes i Aarhus Indre Missions første Sommermøde i en Købstad, da JENS VAHL indledte den store Gudstjeneste i Domkirken. Den lille Kreds af vakte købte 1874 et Hus i Teglgaardsstræde (det 2. Missionshus i Danmark), hvorfra man arbejdede energisk, ledet af Lægfolk, dog til Tider bistaet af Præsterne, især af Pastor SEIDELIN, som ogsaa 5/9 1877 indviede det nybyggede Missionshus »Ebenezer« i Dybbølsgade, hvorfra Arbejdet herefter udførtes. Sjælen i Byggearbejdet var Indremissionæren, cand. phil. SIGVARDUS HØYER, »en høj og svært bygget patriarkalsk udseende Mand med et stort, hvidt Fuldsæg«;⁶⁷ han havde faaet en af Byens kendte Mænd, den kirkeligt interesserede Etatsraad M. P. BRUUN til at skænke Grunden; nogle Aar senere skænkede han ogsaa Grunden til St. Pauls Kirke i Aarhus, indviet 6/2 1887.

Sognepræst F. E. SEIDELIN blev 28/1 1876 *Ridder af Dannebrog*.

Den højkirkelige GERHARD P. BRAMMER, Biskop over Aarhus Stift indtil 1881, nævner enkelte Gange Pastor SEIDELIN i sine 53 Breve⁶⁸ 1876–80 til Kultusminister J. C. H. FISCHER. Den 23/2 1876 takker han, fordi SEIDELIN og 3 andre Sognepræster i Aarhus Stift efter hans Forslag var blevet hædret med Ridderkorset. Da Stiftsprovst E. F. BOESEN længe havde været sygemeldt, skriver Biskoppen 21/4

s. A., at Pastor SCHJØDTE, den residerende Kapellan, der var konstitueret Sognepræst, øjensynlig er overanstrengt, »og jeg frygter, at det Samme snart bliver Tilfældet med Pastor SEIDELIN.« Da der i 1877 skulde udnævnes en ny residerende Kapellan ved Vor Frue Kirke (efter Lic. theol. TH. HANSEN), var der flere paa Tale, bl. a. den grundtvigske Kapellan J. K. VALEUR,⁶⁹ om hvem Biskop BRAMMER, der havde en indgroet Modvilje mod al Grundtvigianisme, skriver, at han vel ikke ønsker ham, men dog heller ikke vil frabede sig ham. »Jeg tror ikke, at han, dersom han bliver ansat i Aarhus By, vil fremtræde paa en anmassende Maade med den saakaldte kirkelige Anskuelse eller komme i noget ufredeligt Forhold til den sagtomdige, i Stilhed nidkjære Sognepræst SEIDELIN, som derimod overmaade nødig vil have en vis JUNGersen, der skal være en ivrigt fremtrædende Grundtvigianer, til Kollega.« (Det drejer sig formodentlig om den senere saa bekendte Præst ved Københavns Valgmenighed FREDERIK OLFERT JUNGersen). Som residerende Kapellan fik SEIDELIN som sin nærmeste Medarbejder gennem de næste 27 Aar JACOB ZAHRTMANN, ved hvis Begravelse Stiftsprovst LINDHARDT omtalte ham som »et udmærket Menneske, en nidkær og fortræffelig Præst. Han var ædelt tænkende som faa, brav og god, besjælet af en oprigtig og dyb Kærlighed . . . til alle Mennesker, og da særligt til sin Menighed, for hvilken han var en utrættelig Sjælesørger. . . Han spredte Solskin blandt Mennesker og blandt de Fattige, for hvem hans Hjerte og Pung altid stod aaben.«

I 1879 søgte Pastor SEIDELIN Embedet som Sognepræst ved St. Mortens Kirke i Randers efter DINES PONTOPPIDAN, der døde 31/5. Om Sognepræst PONTOPPIDAN, som var præget af Grundtvigianismen, og mod hvem hans Biskop, BRAMMER, derfor nærrede en levende Antipati, skriver Biskoppen 6/6 til Ministeren: »Han var især af simple og fattige Folk uden Tvivl saa ilde lidt, at det, uagtet »Fædrelandet« har karakteriseret ham som »elskværdig«, vil falde hans Eftermand let at blive mere elsket af Menigheden, end han var. I den Henseende kunde den blide, besindige, beskedne Pastor SEIDELIN hersteds være en ønskelig Præst ved Sct. Mortens Kirke. Han er en præstelig værdig Mand. Til mig har han allerede henvendt sig med Bøn om at anbefale sig til Embe-

det. Vel kan og bør jeg give ham et godt Vidnesbyrd, men han forener dog ikke alle de Egenskaber, som behøves for at gjøre Fyldest i alle de Forhold, hvori Sct. Mortens Sognepræst staar til Byen og Stiftet (Randers store Hospital).« Og 6/8 skriver Biskop BRAMMER, at han ikke tør opmuntre »den brave SEIDELIN i Aarhus til at søge det.« Den 20/10 udnævntes PETER SCHARLING til Sognepræst i Randers.

Sammen med CARL BERTELSEN og FR. JACOBSEN tog SEIDELIN virksomt Del i Stiftelsen 4/12 1881 af KFUM i Aarhus, hvis første Formand han blev. FR. JACOBSEN arbejdede til det sidste for KFUM, i hvis Bygning fra 1903 i Klosterstræde hans Billede hænger.

Paa Initiativ af Diakonissen Søster MARIE JOHANNENE JENSEN, der i 1887 antoges af Plejeforeningen i Aarhus med den Opgave at hjælpe syge og fattige Mennesker i deres Hjem med Mad og anden paa-trængt Hjælp og ved Siden heraf holdt Møder i Bordeller for at hjælpe de unge Piger dér, indkaldte Biskop JOHANNES CLAUSEN samt Præsterne F. E. SEIDELIN og HENRY USSING (Sognepræst i Vejlbj 1882–91) til et større Møde, hvor Højesteretsassessor P. P. FERD. MOURIER (siden Formand for Diakonissestiftelsens Bestyrelse) talte, og hvor man vedtog en Henvendelse til Ministeriet om at faa Bordellerne lukket, hvilket skete. Men da herefter de fra Bordellerne udjagede Kvinder bad Søster MARIE JENSEN om Hjælp, nedsattes en Bestyrelse med Pastor SEIDELIN som Formand for at skaffe de ulykkelige Kvinder et Hjem; det lykkedes at leje en 4-Værelsens Lejlighed, og efter gentagne Opfordringer fra Pastor SEIDELIN lod Søster MARIE JENSEN sig bevæge til midlertidig at overtage Ledelsen af Hjemmet, som fik Navnet Magdaleneasylet Sichar, hvor hun flyttede ind med 4 af de ulykkelige Kvinder. Da Hjemmet efterhaanden blev for lille, anmodede dets Bestyrelse Diakonissestiftelsen om at føre Arbejdet videre, hvorefter den i 1898 købte en Ejendom i Viby, der indviedes 11/11 1898 som Kvindehjemmet Sichar, det første af sin Art her i Norden, beregnet for det gamle Sichars Beboere samt drikfældige, forvildede, straffede og vagabonderende Kvinder af alle Aldre.⁷⁰

Allerede 1871 var Pastor SEIDELIN valgt til Kredsforstander i Velgørenhedsselskabet, og 1878 og 1897 genvalgte han til Bestyrelsen for »De Fattiges Kas-

se« i Vor Frue Sogn.⁷¹ Ogsaa for Ydre Mission virkede han og var Kredsformand i Det danske Missionselskab, hvis Formand (1860–73) Dr. phil. og Dr. theol. CHR. H. KALKAR han opkaldte sin 1874 fødte Søn efter.

Pastor SEIDELIN var Formand for »Konvent for Aarhus og Omegn«, hvis øvrige Medlemmer omkring 1900 var de 2 residerende Kapellaner i Aarhus, V. C. LINDHARDT ved Domkirken og J. ZAHRTMANN ved Vor Frue Kirke, samt Sognepræsterne LYNGBY ved Sct. Pauls Kirke, den unge Lic. theol. H. MARTENSEN-LARSEN i Vejby, P. N. THOMSEN i Brabrand (hvis Sønner tog Navnet NORDENTOFT), den unge, grundtvigianske H. P. CHRISTENSEN i Harlev (født paa Holmsland, medens SEIDELIN var Præst der), P. L. TROJEL i Skivholme (hvis Farmoders Moder Provstinde ELEONORA HEDEVIG BIRCH var født SEIDELIN), M. A. SIEGUMFELDT i Søften og – nordligst – Provst L. J. JENSEN i Lyngaa. Konventet mødtes – uden Præstekonerne – hos Medlemmerne. Værten forelagde det Emne, der skulde forhandles, og Værtinden serverede Middagen, hvorved hun som eneste Kvinde i Selskabet præsiderede med Formanden ved sin Side og af denne blev hyldet i en smuk Bordtale. – En nær Ven af Pastor SEIDELIN var Provst ADAM BÜLOW i Hjortshøj, hvis Hustru var Søsterdatter af Sognepræst C. E. KRAG i Dreslette.

Foruden sin rige kirkelige Virksomhed fik F. E. SEIDELIN ogsaa Tid til at dyrke sin genealogiske Interesse og udgav 1877 »Stamtavle over Familien SEIDELIN« (107 Sider; omfatter 1589 Personer foruden 514 indgiftede) og 1882 »Den Christen Møller Schmidtske Stamtavle« (12 Sider; efter SEIDELINS Død 2. Udg. 1911, 29 Sider, og 3. Udg. 1954).

Desuden har han udgivet: Himmelstigen. En Prædiken (1889). Texter til Lejlighedstaler (1889, sammen med Sognepræst P. E. GLAHN i Tilst) og Afskedsprædiken i Aarhus Frue Kirke d. 15. Maj 1904 (4 S.).

Søndag den 23/6 1895 fejrede Pastor F. E. SEIDELIN sit 25 Aars Jubilæum i Aarhus; ved Gudstjenesten Kl. 9 (med Skriftemaal Kl. 8½) var Frue Kirke festligt pyntet og smykket med Blomster, og efter Gudstjenesten fik Jubilaren overrakt en værdifuld Gave, et Maleri af den aarhusianske Portræt- og Landskabsmaler ANDREAS FRITZ (Farfader til Arki-

tekt SVEN FRITZ) med Motiv fra Silkeborgegnen og 1200 Kr. til en Rekreatjonsrejse, af en Deputation fra Menigheden bestaaende af Grosserer CARL BERTELSEN, Købmand MARCUS BECH, Handelsagent FABRICIUS, Bogholder JACOBSEN i Aarhus Mølle og Kaptajn LANGHOFF. Aarhus Stiftstidende skriver yderligere: »Det er i Dag 25 Aar siden Pastor SEIDELIN kaldtes til Sognepræst ved Frue Kirke. I det lange Tidsrum har han ved sin Nidkjerhed som Præst, sin personlige Elskværdighed og altid offervillige Kristenkjerlighed vundet et ligesaa agtet som afholdt Navn i sin Menighed. Stille og bramfrit har han øvet sin Gjerning, men derfor ikke til mindre Velsignelse for Menighedens Medlemmer; rundt omkring i Hjemmene, hvor der trængtes til Trøst og Hjælp i Nød og Sorg, har han med sit milde Sind og sine kjærlige Ord gjort et stort og ædelt Arbejde som Menighedens Hyrde. Ogsaa enhver større Gjerning i kristelig human Retning, hvor hans Bistand paa kaldtes, har han viet sine Kræfter. Vi minde saaledes om hans Virksomhed for Ormslev Børnehjem, Stefansforeningen, Magdalene Asylet og lignende Institutioner, og notere hans Betydning som mangeaarig Formand for Skolekommissionen.«⁷²

Sognepræst F. E. SEIDELIN blev *Dannebrogsmand* 24/6 1899. Fra 1901–04 havde han som Hjælpepræst sin Søn CHR. SEIDELIN, siden Sognepræst i København, der skrev om sin Fader:

»Min Fader kom til Aarhus i en Alder af 48 Aar med en Række Præsteaar paa Holmsland bag sig, og velbegavet som han var, holdt han lige til Alderdommen sine aandelige Interesser vedlige, saaledes sin Teologi, og navnlig Det nye Testamente, sin Sans for Historien – han studerede den paa Tysk, Fransk og Engelsk, dengang vistnok ikke noget helt almindeligt blandt Præster, og ligesaa sin Kærlighed til Ydre Mission; saaledes var han med til det store og første Møde for hele Landet i 1860, og efter at han var fyldt 80, begyndte han paa Østerlandsmissionen, som han kom til at holde særlig meget af.

Intet Under, at han blev modtaget med Glæde; snart fyldtes Frue Kirke hver Søndag, naar han prædikede, og hans Konfirmandantal steg til 80–100 i en By paa c. 30.000 Indbyggere med 3 Præster foruden.

I hans Tid kom de fra England udgaede kriste-

lige Bevægelser ogsaa til Aarhus, som f. Eks. Søndagsskolen, KFUK og KFUM, Blaa Kors osv., og min Fader blev Medstifter og Formand af de fleste, ligesom alle tilrejsende Præster, der talte for en eller anden kirkelig »Sag«, altid kom til ham for at laane Frue Kirke og altid fik ja.

Kirkepolitisk hørte han vel nærmest til Højkirken, men havde let ved overalt at arbejde sammen med Indre Mission, som han gerne ville arbejde sammen med, saa langt som de ville arbejde med ham, men da Aarhus fik sit eget Missionshus og sin egen fastboende Indremissionær, kunne der ikke dannes et Menighedssamfund – de, som skulle have dannet det, hørte alle til i Missionshuset; derved gik min Fader glip af den store Hjælp, som det er at have et levende og arbejdsvilligt Menighedssamfund at støtte sig til, og saaledes blev det ved lige til hans Afsked.

Altid var han ude at tale om Aftenen, og ogsaa som Sjælesørger blev han meget brugt, hans Evner hertil var vistnok ud over det almindelige.

Da jeg blev teologisk Kandidat i 1900, var min Fader 78 Aar; dengang kunne man blive i sit Embede til sin Død; det laa da nær, at jeg blev ansat som hans personelle Kapellan; han var dengang endnu saa aandsfrisk, at han blev mig en udmærket Lærer i Præstegerningen. Da jeg kun var 26 Aar, siger det sig selv, at min Præstevirksomhed næppe har sat synderlige Spor; jeg var der som Eleven, der skulle og gerne ville lære.

Som residerende Kapellan ved Kirken var ansat JACOB ZAHRTMANN; han ville helst være fri for at tale ved de mange Møder i de nyoprettede Foreninger, hvilket Arbejde derfor tilfaldt min Fader, men til Gengæld sluttede nu Konfirmanderne sig til ham, og han havde de mange Bryllupper og Begravelser; og der var et varmt Venskabsforhold mellem de to Præster ved den samme Kirke.

Jo ældre min Fader blev, desto mere levede han i Himmelen, som man sagde. Hans Prædikener handlede næsten udelukkende om det evige Liv.

Blandt min Faders særlig gode Venner vil jeg nævne Grosserer CARL BERTELSEN paa Mejlgade. Han viste sit Venskab ved at gaa ind som Kasserer for de fleste af de kirkelige Foreninger, som havde valgt Fader til Formand, og hvor har han ofte traadt hjælpende til . . . Tillige nævner jeg Diakonisse MARIE

JOHANNE, som drog Fader ind i mange Arbejder, og som kunde opofre sig til det yderste . . . Til Vennerne maa ogsaa regnes Dr. phil. og theol. KALKAR«, efter hvis Besøg paa Holmsland i 1868 der blev vekslet ikke faa Breve⁷³ mellem ham og FERDINAND SEIDELIN, der 1874 opkaldte sin Søn efter ham. (Den jødiskfødte CHRISTIAN ANDREAS HERMAN KALKAR, døbt 20 Aar gammel, 1843–68 Sognepræst i Glad-sakse, var med til at oversætte Bibelen, udgav Bøger om Ydremission, var 1860–73 Formand for Det danske Missionselskab).

Om Pastor SEIDELINS Skatteforhold oplyser Aarhus Stiftstidende: 1873 betalte han 107 Rd. 2 Mk. i Skat, 1878 og 1885 var Skatteindtægten hhv. 4400 Kr. og 4000 Kr. og Skatten hhv. 237 Kr. 60 Øre og 232 Kr. I 1897 og 1900 opgives Skatteindtægten til 3500 Kr. og Skatten til hhv. 238 Kr. og 218 Kr. 75 Øre.⁷⁴

Efter Ansøgning fik Pastor SEIDELIN 30/4 1904 *Afsked*, i Naade og med Pension, fra s. D.

Som Afskedsgave fra Menighed og Medarbejdere fik han Søndag 15/5 1904 om Eftermiddagen overrakt dels et Sølvbæger med 1000 Kr. i Guld, arrangeret i en Blomsteropsats, dels et Sølvskrivetøj. »Nu som altid har det været Menigheden en stor Glæde at skabe den gamle, fine, fromme Mand en Glæde, og rundt om fra kappes man om at sende ham de inderligste Ønsker om en lys og lykkelig, stille og fredfyldt Livsaften.« Til Afskedsfesten for ham samme Aften, da 150 Mennesker var samlede til Festmaaltid i K.F.U.M.s Sal, holdtes Hovedtalen af Biskop JOHS. CLAUSEN, hvorefter CARL BERTELSEN talte om hans Arbejde i Stefansforeningen, Pastor ZAHRTMANN talte for SEIDELIN som Menneske og Pastor LAURSEN for hans Arbejde som Formand i Skolekommissionen. Sønnen CHR. SEIDELIN rettede en Tak til sin Fader, og efter at Forfatteren K. G. BRØNDSTED havde talt for Hædersgæsten, sluttede Pastor F. MUNCK med Andagt.⁷⁵

Pastor F. E. SEIDELINS blev endnu boende 3 Aar i Aarhus, 1907 flyttede de til Sjælland og boede ved hans Død 1908 i et Pensionat i Espergærde.

† 22/9 1908 Kl. 12 af Lungebetændelse efter faa Dages Sygdom, 86 Aar gammel, under Besøg hos sin Søn Sognepræst CHR. SEIDELIN i København (Valhals Alle 13), begravet af denne 29/9 Kl. 14

fra Filips Kirke (indviet 27/10 1907) paa Sundby Kirkegaard. CHR. SEIDELINS Karakteristik af Faderen lyder: »En fin og ædel Skikkelse var han, en ydmyg HERRENS Tjener, der gav sit Liv hen for at tjene, en Sjæl, der længtes efter det højeste Samliv med sin GUD og Frelser.«

Dødsfaldet meddeltes i Aarhus Stiftstidende 23/9:

»Vor kære, gamle Fader, fhv. Sognepræst ved Frue Kirke i Aarhus, FERDINAND EMIL SEIDELIN, R. af Dbg. og Dbmd., er i Dag stille og roligt afgaaet ved Døden her i mit Hjem, Valhalsalle 13^I.

København S. 22. September 1908. Paa Familiens Vegne: CHR. SEIDELIN.

Begravelsen finder Sted fra Filips Kirke i København Tirsdag den 29. September Kl. 2.«

Samme Dag bragte Aarhus Stiftstidende et Billede af den Afdøde og følgende Nekrolog:

»I Gaar er Pastor SEIDELIN, tidligere Sognepræst ved Frue Kirke, afgaaet ved Døden i den høje Alder af 86 Aar.

For et Aarstid siden flyttede Pastor SEIDELIN fra Aarhus. Han tog Ophold paa Sjælland og boede sidste Sommer i Espergærde. Trods Alderen var han rask og frisk, baade legemligt og aandeligt, indtil der for en Maanedstid siden indtraadte en Svaghedstilstand, under hvilken han blev ført til København, hvor hans Søn, Pastor CHR. SEIDELIN, er Præst. Her døde han i Gaar stille og roligt. . . Pastor SEIDELIN var baade en nidkær Præst og en from Mand. Han var en begavet Aand og i Besiddelse af megen Veltalenhed. I den første Periode af sin Præstegerning i Aarhus var SEIDELIN Byens »Modepræst«, der altid samlede en fuld Kirke. Men ogsaa udenfor Kirken øvede Pastor SEIDELIN et stort Arbejde. Han var med blandt de første, der tog Missionsarbejdet op i Menigheden. Han var saaledes med til at stifte Stefansforeningen, oprette Søndagsskolen og grundlægge Sømandshjemmet. Han var dertil en meget nidkær Sjælesørger, og lige op til sin høje Alderdom varetog han sit Embede med en Pligtopyldelse, som var beundringsværdig.«

Om Pastor F. E. SEIDELINS Begravelse fortæller Aarhus Stiftstidende 30/9:

»Den lille Filipkirke paa Amager var meget smukt pyntet med Palmer og Laurbærtræer, og Ki-

sten var skjult under et Væld af Kranse. Der var Kranse med guldsigtede Baand fra Kirkeinspektionen og Menighedsraadet for Frue Sogn i Aarhus, fra Lærere og Lærerinder ved Aarhus Skolevæsen, Ormslev Børnehjem, Stefansforeningen i Aarhus, Aarhus Sømandshjem, Diakonissestiftelsen o. m. fl.

Efter at Salmen »O Gud ske Lov, det hjemad gaar« var afsungen, traadte den Afdødes Søn Pastor C. H. K. SEIDELIN frem foran Kisten og talte over Ordet: »Han er ikke her, han er opstanden«.

Den afdøde havde været sin himmelske Herre en tro Tjener, og han havde stræbt efter at udføre hans Vilje i hele sit jordiske Liv. Ingen havde banket for-gæves paa hans Dør, men altid havde han været rede med gode Raad og Trøst til enhver. Der var derfor heller ingen Tvivl om, at han nu efter sin lange, jordiske Arbejdsdag var vandret ind til sin Herres Glæde, og at han nu levede det evige Liv med Jesus i Paradis.

Pastor SCHEPELERN fra Aarhus bragte den Afdøde et sidste Farvel og en sidste Tak fra hans gamle Menighed, idet han særlig takkede SEIDELIN, fordi han havde søgt at lære Menneskene, at Himlen er en Virkelighed.

Derefter sang man Salmen »O, Helligaand, mit Hjerte«, og da dens sidste Strofer var døet hen, bar seks af Hovedstadens unge Præster Kisten ud af Kirken.

Jordfæstelsen fandt Sted paa Sundby Kirkegaard. I det talrige Følge bemærkedes foruden mange Præster bl. a. Kammerherre BARNER. A. W.«

(Kammerherre BARNER var Formand for de samvirkende Menighedsplejer i København).

Boets Effekter til Værdi c. 610 Kr. udlagdes Enken til Erstatning for Begravelsesomkostningerne.

~ 1/8 1861 i Janderup Kirke sin 23 Aar yngre Broderdatter ANNA MARIANE VILHELMINE SEIDELIN, * 5/6 1845 i København, paa Søetatens Drengeskole i Nyboder, døbt 17/8 i Holmens Kirke af Provst, Dr. theol. HOLM, Datter af Overlærer, senere Provst EMANUEL HONORATUS SEIDELIN (1816–93, S. 1526) og Hustru WILHELMINE CHRISTINE HELM (1818–1908, S. 1530). – ANNAS Faddere var hendes Faders Forældre og hans 3 Brødre Premierløjtnant P. A., cand. theol. F. E. (hendes senere Mand) og

exam. jur. FR. SEIDELIN samt en stud. pharm. N. HELM. – Hun blev vaccineret 2/5 1849 af sin Faders Fætter Læge PETER L. SEIDELIN.

ANNA blev født 3 Maaneder for tidligt og vejede kun 3 Pund, hun var svagelig som Barn, men havde godt af Klimaforandringen og den friske Vesterhavsluft i Janderup, hvortil Familien flyttede fra den lille Bolig i Nyboder, da hun var 8 Aar gammel (S. 1531). Hun fik nogle gode Veninder i Døtrene af Sognepræst PETER LUNDSTEEN i Nabosognet Aal. Efter at være blevet konfirmeret 15/4 1860 i Annekskirken Billum (Janderup Kbg.) og forlovet samme Aar blev hun 16 Aar gammel viet til sin Farbroder Sognepræst FERDINAND SEIDELIN paa Holmsland, hvor deres 4 ældste Børn fødtes, og hvor 2 af disse ogsaa blev begravet.

Hun var velbegavet, ikke mindst paa det musikalske Omraade, saa hun kunde spille enhver Melodi efter Gehør. Hun læste umaadelig meget, og hvad hun i sine unge Dage tilegnede sig af teologisk Viden, huskede hun Livet igennem.

Allerede paa Holmsland var hun sin Mand en stor Medhjælp i alt hans præstelige Arbejde, og hun var det ikke mindre, efter at de 1870 var kommet til Aarhus, hvor det i væsentlig Grad skal skyldes hende, at der blev oprettet en Søndagsskole. Hun var den altid virkende, undtagen naar Sygdom hindrede hende, medens hendes Mand af Naturen var stille og befandt sig vel i sin Studerestue, optaget af aandelige Arbejder. I Aarhus fik de endnu 7 Børn, hvoraf de 2 døde som smaa.

En nær Ven af Pastor SEIDELINS var Provst ADAM BÜLOW i Hjortshøj. Fru SEIDELINS Virksomhed omtales i den Bog, som hans Søn Sognepræst AXEL BÜLOW (i Holstebro, i Hou og sidst i Marstal) mange Aar senere skrev om sin Barndom:

»I min Latinskoletid i Aarhus (1874–80) gik jeg som Regel ogsaa i Kirke hver Søndag. . . Sognepræsten ved Frue Kirke i Aarhus var i min Skoletid Pastor SEJDELIN, Faders gode Ven, en meget besindig og alvorlig Præst, der samlede en ret talrig Kreds om sin Forkyndelse. Jeg hørte ham ikke saa sjældent, selv om jeg nok kunde have ønsket noget mere vækkende Toner. Til Gengæld havde han en meget nidkær Hustru. Hun var betydelig yngre end han. Folk sagde, at han i sine yngre Dage egentlig vilde have

haft hendes Moder. Men – hans lidt ældre Broder blev den foretrukne. Som en Slags Trøst skal han saa af det lykkelige Ægtepar have faaet det Løfte, at, hvis De fik en Datter, maatte han faa hende til Hustru.

Det gik virkelig saaledes. Pastor SEJDELIN ventede taalmodigt, til den lille Pige blev giftefærdig. Saa blev de forenede og holdt trofast sammen i mange Aar. Den unge Frue blev sin Mand en fortrinlig Hjælp i Menighedsarbejdet, ikke mindst blandt de unge. Hun kunde ogsaa føre Ordet, saa Folk lyttede. Saa vidt jeg véd, var hun den første Kvinde, som i Aarhus lod sig høre fra en Talerstol. Det vakte megen Opsigt, selv om det kun skete ved Menighedsmøder. En ganske ukirkelig Købmand, som jeg boede hos i mit sidste Latineraar, forsikrede, at *hende* vilde han sandelig hen og høre.«⁷⁶

Hendes Mand omtaler sin Hustru og deres Børn i et Brev 24/1 1892 til sin Kusine Pastorinde HOFF f. BONNEVIE: »Min ANNA ligger nu for Tiden meget, men vi haabe jo paa bedre Dage; hendes Forældre trives meget godt i Aarhus og ere saare elskværdige. Vi takke Gud for, at vi have faaet Lov at leve saa meget sammen hele Livet igennem. Min Datter VILHELMINE er meget lykkelig gift med Pastor KROGMeyer i Faaborg og Aarre og har en prægtig lille Søn paa ½ Aar. JENS er et Stykke af en Gartner og gaar ledig i Vinter, EMANUEL er Boghandler-Kommis og den eneste, der kan tjene sit Brød, BONNEVIE er Student, i Huset hos min Broder CARL, og studerer Historie, og CHRISTIAN i 5te Klasse i Latinskolen og bestemt paa at blive Præst. THEODORA er hos Assessor BRUHN i Randers for at lære noget Husholdning, og FERNANDA i 12te Aar er »Livet i Huset« – baade for Bedsteforældrene og os.«

Den sidste Snæs Aar af Aarhundredet led Fru ANNA SEIDELIN af tilbagevendende Depressioner, som medførte en kronisk Svækkelsestilstand, der gjorde det vanskeligt for hende paa fyldestgørende Maade at tage sig af Hjemmet og de mange Børn, for hvem hendes Forældres Hjem blev et søgt og trygt Tilholdssted. Man kendte ingen Behandling mod en saadan Sygdom, men efter at hun Juli–Oktober 1901 havde været indlagt paa et Hjem for sindslidende i Stockholm og derefter til August 1902 havde været Patient paa Kolonien »Philadelphia«

ved Dianalund hos Overlæge A. SELL, blev hun om ikke rask saa dog betydeligt bedre.

Efter at være blevet Enke 1908 boede hun (fra 1908 eller 1916?) hos sin Yndlingssøn BONNEVIE SEIDELIN i Aalborg, som sammen med sin Hustru META (gift 1914) plejede hende med den største Omhu, saa »hendes sidste 16 Aar formede sig saa lyse og gode for hende.«

† 8/2 1932 i Sønnen BONNEVIE SEIDELINS Hjem i Aalborg, Danmarksgade 63 i Vor Frue Sogn, af Hjertelidelse og Bronchitis, begravet 13/2 Kl. 14 i Stilhed fra Sundby Kirkes Kapel ved Siden af sin Mand paa Sundby Kirkegaard paa Amager af Pastor CHR. SEIDELIN, der som Udgangspunkt for sin Tale over sin Moder tog GRUNDTVIGS Salme »Sov sødt, Barnlille«, hvorefter man sang »Du, Herre Krist« og »Krist stod op af Døde«.

11 Børn: S. 1603–1617.

f. FREDERIK STEENFELDT SEIDELIN, * 4/8 1824 i København, døbt 6/9 i Holmens Kirke; han havde ingen Faddere udover Forældrene (S. 1246). Den 14/3 1833 blev han indskrevet som Søkadet (S. 1227), men dette ændredes, saa han i Stedet for Søofficer blev Prokurator.

1839 var han med sin Fader paa Korvetten Galatheas Tur til Genova og Livorno (S. 1234 f.). Herom skrev hans Datter AGNES i 1925:

»Min Far satte stor Pris paa sine Forældre, og han har fortalt, at da han havde taget sin Examen, modtog han en skriftlig Ordre at møde paa Galathea. Hans Far skulle til Genua for at hente THORVALDSENS Statuer. Far var aldeles begejstret over den Tur. Far var til at begynde med meget søsyg, og over Nordsøen blev det Storm. Far blev atter kommanderet op, bundet fast at han ikke skulde blive skyllet overbord, og det Syn glemte han aldrig, de taarnhøje Bølger. Maleren ECKERSBERG var med paa Skibet, han blev ogsaa bundet fast. Paa Malerimuseet i København hænger Galathea i Nordsøen malet af ECKERSBERG, saa han har da ikke været mere søsyg, end han har kunnet tegne. Far var meget taknemmelig over, at han var kommet paa Dækket og faaet al den Storhed at se. – Mine Forældre og hans Broder CARL og Svigerinde BOLETTE holdt meget af hinanden.«

Den 6/5 1842 blev FREDERIK SEIDELIN exam.

jur. (bekv., vel) og tjente herefter paa forskellige Godskontorer og hos juridiske Embedsmænd, saaledes i to Perioder hos Herredsfoged BLUME i Lejre ved Roskilde. FREDERIK SEIDELINS Moder skriver i et Brev 26/2 1853, at Sønnen kom hjem til hendes Fødselsdag 22/2, »men da Kancelliraad BLUME var temmelig alvorlig syg, maatte han allerede om Morgen d. 23. forlade os. Hvorledes det senere er med den Gamles Tilstand vide vi ej. Gud ved om hans Datter og Svigersøn paa Friisenvold (SOPHIE CHRISTINE BLUME ~ 1852 HONORATUS R. LUNDBYE, Ejer af Friisenvold 1852–54, Fætter til FREDERIK SEIDELIN) skulde opnaa det inderlige Ønske at se ham i deres Hjem?« Efter BLUMES Død 9/6 var FREDERIK SEIDELIN 10/6 1853 – 26/7 1855 konstitueret som Herredsfoged i Ramsø og Tune Herreder, fra September 1856 til Februar 1857 konstitueret Birke-dommer og Skriver i Antvorskov Birk og tjente derefter som Fuldmægtig ved samme Birk. – Han boede 1853–55 i Roskilde, 1855–58 i Slagelse og 1858–1917 i Vejle.

Den 19/5 1858 blev han Prøveprokurator ved Retterne i Vejle Amt og 17/7 1860 *Prokurator* ved samtlige Underretter i Ribe Stift og i den Del af Vejle Amt, der laa i Aarhus Stift, med Forpligtelse til at have Bopæl i Vejle.

Han var desuden Klasselotterikollektør 1858 eller 59 – 1917 samt Repræsentant for »Ny jysk Yreditforening« fra dens Stiftelse 1873 til 1/8 1914, da han paa Grund af Alder trak sig tilbage. Den 8/11 1905 udnævntes han til *Justitsraad*.

† 23/9 1917 i Vejle, i sit Hjem Volmersgade 4¹ i Vor Frelses Sogn, som Landets ældste Sagfører, 93 Aar gammel, begravet 27/9 Kl. 14 fra Vor Frelses Kirke (indviet 1907) paa Østre Kirkegaard (anlagt 1871) af sin ældste Broders Svigersøn Provst ALFRED HEY (Vor Frelses Kbg.).

De 2 Døtre meddelte Dødsfaldet i Vejle Amts Avis og Vejle Amts Folkeblad 24/9:

»Vor kære Fader, Justitsraad FREDERIK STEENFELDT SEIDELIN, døde pludselig i Gaar Aftes, 93 Aar gl.

Vejle, den 24. Septbr. 1917.

ELISABETH SEIDELIN og AGNES SEIDELIN.

Begravelsen vil senere blive bekendtgjort.«

Og 25/9 og 26/9: »Bisættelsen foregaar Onsdag

Aften Kl. 7½. Begravelsen foregaar Torsdag Kl. 2 fra Vor Frelser Kirke.«

Vejle Amts Avis bragte 24/9 flg. Nekrolog:

»Justitsraad, Prokurator F. S. SEIDELIN er i Gaar Aftes pludselig afgaaet ved Døden, 93 Aar gammel. Det er et langt, virksomt Liv, der nu er afsluttet, et Liv, der levedes saaledes, at den gamle Justitsraad kun havde Venner og efterlader sig et godt Minde hos alle, der kendte ham.

Justitsraaden var Landets ældste Sagfører, idet han tog dansk-jur. Eksamen med bedste Karakter i 1842. Aaret efter blev han Fuldmægtig paa Ramsø-Thune Herreders Kontor og blev senere konstitueret som Herredsfoged i 2½ Aar. Derefter blev han Fuldmægtig i Antvorskov Birk, i 1858 beskikkedes han som Prøveprokurator her i Vejle og 2 Aar senere til Prokurator. Ved Siden af sin Sagførervirksomhed havde han i 59 Aar en Klasselotterikollektion og ved Ny jyske Købstadkreditforenings Stiftelse i 1873 blev han Repræsentant for denne, et Hverv, som han med megen Dygtighed bestred, indtil han den 1ste August 1914 paa Grund af sin høje Alder trak sig tilbage.

Som ungt Menneske var Justitsraaden om Bord paa Korvetten »Galathea« paa dennes Togt til Rom for at hente Billedhuggeren THORVALDSENS Værker, senere har han altsaa i 59 Aar haft sin Virksomhed her i Byen, agtet og anset af alle. Hans Hustru døde i 1914 efter 64 Aars Ægteskab. To Døtre overlever deres Forældre.«

Ogsaa Vejle Amts Folkeblad meddelte s. D. Dødsfaldet:

»Justitsraad, Prokurator FREDERIK STENFELDT SEIDELIN døde pludselig i Gaar Aftes. Han blev 93 Aar og var forlængst Sagførerstandens Nestor her i Byen. I flere Aar havde hans Helbred været mindre godt. Navnlig tog Synsevnen meget stærkt af.

F. SEIDELIN var en flittig og elskværdig Mand, der aldrig deltog stærkt i Byens offentlige Liv. De befierede Sager var betroet ham i en lang Aarrække, og han var Stedets Repræsentant for Nye jyske Købstad-Kreditforening i 40 Aar. En Klasselotteri-Kollektion har han bestyret i 59 Aar.

Justitsraad SEIDELIN døde uden forudgaaende bestemt Sygdom. Han havde indtaget sin Aftensmad og var just ved at klæde sig af – han sad paa Senge-

kanten – da han fik et Anfald af Aandenød og var død med det samme.«

Begravelsen omtaltes i hhv. Folkebladet og Avisen 27/9:

»Justitsraad FR. STENFELDT SEIDELIN begravedes i Middags fra Vor Frelser Kirke under stor Deltagelse fra Byens Sagførerstand.

Efter Salmen »Du Herre Krist« holdt Provst HEY, Alminde, der havde kendt afdøde fra hans Ungdomsaar, en inderlig og tankevækkende Tale, idet han betonedede, at den afsungne Salme netop passede paa den afdøde. Salmen er ikke iklædt al Verdens Pragt og Herlighed, men den er som Markens Liljer. Og ligeledes med den afdøde.

Han var udgaaet fra en gammel Slægt, og i den Arv han fik fra sit Barndomshjem, var der ikke meget af Alverdens Gods, men han arvede det, der var bedre: fromme Mødres gode Eksempel. Hans Minde leve.

Derefter talte Pastor GEISMAR over Ordene: »Den glædes mest, som takker bedst; den takker bedst, der daler dybest.« Justitsraad SEIDELIN forstod det; han var af Hjertet en ydmyg Mand, der forstod at bøje sig ned og takke for Livets Blomst. Han havde det ydmyge Sind, der kunde glædes ved smaa Ting.

Gud hjælpe os til, at ogsaa vi maa faa noget af det glade, ydmyge og taknemlige Sind. Amen!

Blandt de mange Kranse skal nævnes tre store Palmedekorationer fra Vejle Sagførerforening, Instruktionslogen og Ny jyske Købstad Kreditforening [28/9: »samt en fra St. Johannes Logen i Odense«].

Af Medlemmer af Instruktionslogen bares Kisten ud af Kirken.

Jordpaakastelsen foretoges af Provst HEY.«

»I Eftermiddags jordedes Justitsraad SEIDELIN under megen Deltagelse fra Vor Frelser Kirke, hvor Frimurerne paraderede ved den under et Væld af Kranse dækkede Kiste.

Provst HEY, Alminde, talte ud fra Salmen »Du Herre Krist, min Frelser est«. Naar det, der er denne Salmes Særpræg, rører sig i et Menneske, da giver den samme Tone sig Udslag i Hjertets Sprog. Vi staar ved en gammel Mands Kiste, som fik meget godt i Arv af sin Slægt; hans Retsind og aabne ærlige Færd var en Arv fra hans Moder, men det bedste, han arvede, det, han dybest trøstede sig til, var

hans barnlige, enfoldige Tro paa Frelseren. Med ham gaar den sidste bort af det Slægtled, og det er vemodigt at tænke paa, men der er dog Grund til at takke for, at vi, der stod ham nær, fik Lov til at beholde ham saa længe.

Pastor GEISMAR talte over Ordet: »Den glædes mest, som takker bedst, den takker bedst, som daglig øves«. Mange Mennesker venter paa Glæden for at kunne sige Tak, i Stedet for at bøje sig ned og glad tage imod det, der møder dem, for da kommer Glæden. Justitsraad SEIDELIN forstod den Kunst at bøje sig ned og glæde sig ved Livets Blomst. Han havde det ydmyge Sind, der kan glædes ved de smaa Ting. Gud hjælpe os alle til at faa noget af dette ydmyge, taknemlige, glade Sind.

Under Tonerne af en Sørgemarch bares Kisten af Frimurere ud af Kirken og førtes til den østre Kirkegaard, hvor Provst HEY forrettede Jordpaakastelsen.

I Følget saas bl. a. Stiftamtmand, Kammerherre BARDENFLETH, Borgmester P. TH. MADSEN, de tre Direktører for Hypotekforeningen i Aarhus, Byens Sagførere og flere.

Blandt de mange Kranse, der var sendt til Baaren, saas signerede fra Nye Jyske Købstad Kreditforening, Vejle Sagførerforening og Instruktionslogen i Vejle.« (28/9: samt »en signeret Palmedekoration fra St. Johannes Loge i Odense«).

~ 8/10 1853 i Garnisons Kirke i København SERAPHINE CAROLINE EMILIE STOCKFLETH, * 28/5 1826 i København, døbt 29/12 i Garnisons Kirke, Datter af Kaptajn FREDERIK WILHELM STOCKFLETH⁷⁷ (* 1793 i Nykøbing F., 1811 Sekondløjtnant, 1818 Premierløjtnant, 1825 Afsked og Kaptajns Karakter, derefter Forfatter, † 17/1 1855 paa Almindelig Hospital, boede da Fiolstræde 17) og Hustru SARA BIRGITTE NIELSEN (* 1793 i København, ~ 21/3 1817 i Garnisons Kirke i Kbh., † 10/10 1849 i København, Købmagergade 52, MNr 2).

Som Barn frekventerede EMILIE STOCKFLETH 17/9 1833 – Nov. 1838 Institutbestyrerinde M. C. HØYERS Institut paa Ulfeldts Plads MNr 98 (= Gammeltorv 4) i København, hvor hun gjorde »god Fremskridt i enhver Undervisnings Gjenstand og stedse viste et rosværdigt Forhold«.

Inden sit Bryllup var hun Lærerinde, saaledes i 1844 for Forpagter RASBECKS Døtre AMALIA og BONA paa Ludvigslyst i Holsteinborg Sogn; ved Eksamination af Pigerne 24/7 1844 fandt Sognepræst for Hyllested, Venslev og Holsteinborg Sogne, Lic. theol. J. A. L. HOLM, »at der i samtlige befalede Discipliner var gjort en god Fremgang, hvorfor jeg bevidner den værdige Lærerinde Jfr. STOCKFLETH min Paaskjønnelse af hendes Flid og Duelighed i Undervisningen«. Ved Undervisning 1846–49 af REGINE MALLINGS⁷⁸ Børn paa Stensbygaard viste hun »gode Kundskaber og Duelighed i Undervisningsfaget«, og 1851–52 var hun Spillelærerinde for en Søn af Major og Tømmerhandler H. I. KELLERMANN paa Nørrebro MNr 4 (= Nørrebrogade 6), som 6/9 1852 »bevidner Frøken STOCKFLETH min særdeles Tilfredshed for hendes lige saa duelige som omhyggelige Vejledning i den Tid af næsten et Aar, hvori min Søn med saa megen Fremgang har modtaget hendes Undervisning i Musik«.

Under Koleraen 1853 boede EMILIE STOCKFLETH 2–3 Maaneder hos sin Kærestes Farbroder Overlæge J. H. SEIDELIN i Roskilde (se S. 1532 og 1706).

EMILIE STOCKFLETH var den yngste af 6 Søsken⁷⁷. En Søster og 4 Brødre boede i København, Broderen FREDERIK HANNIBAL STOCKFLETH (1817–63) var Arkitekt og Murermester i Bergen. Ved hendes Bryllup 1853 var de 2 Fædre Forlovere.

Ifølge hendes og hendes Mands Testamente 3/4 1854, not. att. i Kbh. s. D., skulde hun, hvis hun overlevede sin Mand, sidde i uskiftet Bo med deres Børn.

Til Prokurator FR. SEIDELINS og Hustrus Guldbryllup 1903 var skrevet 2 Sange, begge paa Melodien »Ved Vintertid, naar Skoven staar.« Et af Versene fortæller om Forlovelsen:

»Som Barndomsvenner disse to
Er vokset op, har leget sammen,
Og Barnetidens Fryd og Ro
Har tændt og næret Elskovsflammen.
En Vinterdag den blussed' løs,
Skønt det tolv tretten Grader frøs;
:,:Der blev vist vekslet varme Kys
I Frederik den Sjettes Have.:,:«

† 18/10 1914 i Vejle, i sit Hjem Volmersgade 4^f i Vor Frelsers Sogn, begravet 23/10 paa Østre Kgd. af Provst HEY (Vor Frelsers Kbg.).

Hendes Mand og Døtre meddelte Dødsfaldet i Vejle Amts Avis 20/10:

»At min kære Hustru, EMILIE CAROLINE SERAFINE SEIDELIN, f. STOCKFLETH, døde Søndag Morgen, bekendtgøres herved.

Vejle, den 19. Oktober 1914.

F. S. SEIDELIN, Justitsraad.

ELISABETH SEIDELIN. AGNES SEIDELIN.

Begravelsen foregaar Fredag den 23. ds. Kl. 2 fra Vor Frelsers Kirke.«

4 Børn: S. 1618 f.

g. EMMA ANINE PETRA ELISABETH SEIDELIN, * 29/4 (ikke 27/4) 1827 i København, døbt 12/5 i Holmens Kirke. Hendes 2 Faddere foruden Forældrene se S. 1244 og 1246.

† 20/9 1830 sst. af Halsbetændelse, begravet 23/9 paa Holmens Kirkegaard (Nr. 109 og 110 ved Farimagsvej).

h. CARL JULIUS LUDVIG SEIDELIN, * 8/8 1833 i København, døbt 4/9 i Holmens Kirke af Provst A. K. HOLM. Hans 4 Faddere, hvoriblandt hans 2 ældste Brødre, se S. 1246. Blev kokoppeindpodet 17/6 1834.

CARL SEIDELIN, der blev konfirmeret 30/9 1849 i Holmens Kirke af Provst, Hofprædikant, Dr. theol. BALTHASAR MÜNTER, kom – efter at have gaaet i Mariboers Realskole (stiftet 1833 som Københavns første Realskole af den sprogkyndige Professor CARL MARIBOE) – i 1853 ind paa Polyteknisk Lærestalt, hvor han i Juni s. A. tog Forberedelseseksamen for Forststuderende med Første Karakter (udm. godt i Aritmetik og Geometri, meget godt i Geografi, Fædrelandshistorie og Tysk og godt i Dansk og Fransk) og i Januar 1859 Eksamen som *cand. polyt.* i Mekanik med Karakteren Laud.

– Om hans Optagelseseksamen i Febr. 1853 skriver hans Moder 26/2 i Brev til sin Broder Pastor BONNEVIE i Vallekilde, at de til hendes Fødselsdag 22/2 ingen Gæster inviterede til om Aftenen for ikke at forstyrre CARL i hans Eksamen (S. 1714), og fortsætter: »Jeg forestiller mig, at Du og Dine længes

efter at høre lidt om vor KARLS vidtløftige Examen. Til Dato er det gaaet ret godt. I Mathematik, Physik og Tysk har han bestaaet sig, men vi ere i Uro for det franske, da det gik ham daarligt i Diktat, tildels af den Grund, at han ej kunde høre Foredraget, det kommer altsaa an paa, om hans andre 3 Spørgsmaal i Fransk ere saa godt besvarede, at det kan hæve det første. Idag har han haft 2 Opgaver i Dansk »Døden for Fædrelandet!« og »Hvilke ere de gavnlige Følger af Krigen?« Efter Kladden at dømme er han sluppet ret godt derfra, især fra den første. Nu i Eftermiddag besvarer han en Opgave i Landmaaling. Han har haft Tegning i 4 Dage, som antages at have gaaet ret godt. Historie og Geografi m. m. er endnu tilbage, dersom ikke Udfaldet af det franske gjør en Ende paa det hele. Igaar ere 8 faldne i Tysk, deriblandt baade Officiere og Studenter.« Her tilføjede den pessimistiske Fader i sin Kones Brev: »Der er endnu 42 tilbage, hvoraf kun 15 bliver antagne. Altsaa er der intet Haab for CARL, da de fleste ere særdeles flinke.« – Paa Grund af Koleraen i København tilbragte CARL med sine Forældre Sommeren 1853 hos Farbroderen i Roskilde (S. 1706 og 1714).

Efter veloverstaaet Eksamen foretog CARL SEIDELIN i Juli–August 1859 sammen med sin 6 Aar ældre Ven N. J. FJORD (der fra 1856 studerede Matematik og Fysik ved Polyteknisk Lærestalt og fra 1858 var Docent i Fysik og Meteorologi ved Landbohøjskolen, hvor han 1860–76 tillige blev Docent i Matematik og som saadan efterfulgtes af CARL SEIDELIN) en 3 Ugers Rejse til Preussen, Sachsen, Østrig og Schweiz; Turen gik over Swinemünde og Stettin til Berlin og videre bl. a. til Dresden, Leipzig og samme Vej tilbage; foruden Folkelivet og Naturen var det især Malerisamlinger, Teater og Koncerter, der interesserede; dog skuffede en Ballet pa Operahuset i Berlin den 5/8, »Balletcorpset langt fra saa sikkert som vort«; derefter tilføjes i Optegnelserne: »Man seer i Berlin ikke sjeldent ganske unge Piger med Brillen; jeg saae 2 i Operahuset (blaae Brillen).«

1859–61 var CARL SEIDELIN Manuduktør i Matematik samt underviste i Skoler.

Herefter var han i 42 Aar Lærer i *Deskriptiv Geometri ved Polyteknisk Lærestalt*, fra 18/12 1861 som *Docent*, fra 6/4 1891 som fast Docent og fra 1/4 1894, da Docenturet ved Lønningsloven af 8/5

1894 blev gjort til et Professorat, som *Professor* indtil 31/8 1903, da han paa Grund af Alder tog sin Afsked.

I Polyteknisk Lærestalt, 1829–90 beliggende i Sct. Pederstræde 13(–15) og fra 1890 i Sølvgade 83, fandt Undervisningen i Deskriptiv Geometri 1829–90 Sted i Studiestræde 6, først i Stueetagen, fra 1851 paa 1. Sal.

*Den polytekniske Lærestalt*⁹ stiftedes 1829 i Sct. Pederstræde 13 (MNr 106), gennem hvis Port al Adgang til Lærestalten fandt Sted, og i hvis Stueetage der indrettedes Kemilaboratorium og paa 1. Sal Lokaler for Fysikundervisning samt et stort Auditorium (fra 1890 brugt til Forelæsninger i Filosofi). Bagved Bygningen (der 1860 forøgedes baade i Længden og med en tilbygget Etage) fandtes et stort Gaardsrum (med en mindre Bygning, hvori Universitetets Kemilaboratorium var 1823–29 til Brug for H. C. ØRSTED), som stødte op til en 3 Etages Ejendom Studiestræde 6 (da MNr 97), hvori ØRSTED havde sin Embedsbolig 1824–51 paa 1. og 2. Sal, medens Stueetagen, der hidtil havde rummet Universitetets fysiske Samling og Fysikauditorium, overlodes Lærestalten til Forelæsninger i Matematik, Maskinlære og Deskriptiv Geometri. Til Porten i Studiestræde havde kun Professor ØRSTEDS Familie Nøglen.

Med Polyteknisk Lærestalts Stiftelse »i Forbindelse med Københavns Universitet«, oprettet paa Initiativ af Professor i Fysik og Kemi ved Universitetet H. C. ØRSTED, der blev Professor i Fysik ved Lærestalten samt dennes Direktør, indledtes et 134 Aar varende Samarbejde mellem Universitetet og Lærestalten vedrørende Undervisning i Fysik, Kemi og Matematik (samt Mineralogi og Geologi). Af Lærestaltens 7 første Lærere underviste de 4 i samme Fag ved Universitetet, og dette Samarbejde fortsatte i større eller mindre Grad, ofte saaledes at ogsaa Universitetets Undervisning fandt Sted i Lærestaltens Lokaler, – for Matematikkens Vedkommende indtil 1933, da Universitetet fik sit eget Matematisk Institut, Blegdamsvej 15, 1963 flyttet til det 26/9 1964 indviede H. C. Ørsted Institut, Universitetsparken 5, Universitetets fælles Institut for Fysik, Kemi og Matematik. I Lønningsloven 1875 bestemtes, at Lærere, der ansattes ved Universitetet, skulde være pligtige til at docere ved Lærestalten.

Polyteknisk Lærestalt begyndte med 2 toaarige Studieretninger: Mekanik og anvendt Naturvidenskab, fra 1831 af 2½ Aars Varighed. 1857 kom hertil et fireaarigt Civilingeniørstudium, i 1860 forlængedes Studietiden for de 2 første fra 3 til 3½ Aar, for Ingeniørfaget fra 4 til 4½ Aar. 1894 ændredes de 3 Studieretningers Betegnelse fra Kemikere, Mekanikere og Ingeniører til Fabrik-, Maskin- og Bygningsingeniører; hertil kom 1903 Elektroingeniører.

Direktører for Den polytekniske Lærestalt var (efter H. C. ØRSTED) 1851–65 Geologen og Kemikeren Konferensraad J. G. FORCHHAMMER, 1866–72 Etatsraad CHR. G. HUMMEL (der 1838–72 var Lærer i Tegning), 1872–83 Fysikeren C. V. HOLTEN (1851–86 Lærer ved Lærestalten, 1852–86 Professor ved Universitetet) og 1883–1902 Kemikeren JULIUS THOMSEN (1866–1901 Lærer ved Lærestalten og Professor ved Universitetet), efterfulgt af Industrimanden og Kemikeren G. A. HAGEMANN, der 1908 oprettede Hagemanns Kollegium. – Lærestaltens Inspektør var 1860–1900 H. C. ØRSTEDS Søn, cand. polyt. ALBERT NICOLAI ØRSTED, 1865–78 tillige Lærer i Kemi.

Efter H. C. ØRSTEDS Død 1851 indlemmedes hans Bolig i Lærestalten, hvorefter Undervisningen i Matematik fandt Sted i Studiestrædebygningens 1. Sal, hvor der indrettedes et 3 Fags Auditorium ud til Studiestræde og et 2 Fags Lærerværelse til Gaarden. 1851–83 havde kun Lærerne Nøglen til Porten i Studiestræde.

Undervisning i Deskriptiv Geometri gaves 1829–30 af Arkitekten Professor G. F. HETSCH, der var Lærer i Tegning, men herefter kunde Forbindelsen mellem disse 2 Fag desværre ikke opretholdes. Lærer i Deskriptiv Geometri var 1830–61 den dygtige Løjtnant, 1858 Oberst L. S. KELLNER, der udgav en Lærebog i Faget, og som efterfulgtes af sin kun 28 Aar gamle Elev CARL SEIDELIN.

Docent SEIDELIN var i 1868 fra Februar til Maj paa Studierejse til Paris, – hvor han i Marts–April var indlagt paa Sygehus for Kopper. I Polyteknisk Lærestalts Bestyrelses Anbefaling om offentlig Rejseunderstøttelse, »hvis Frugter ville gavne Lærestalten i samme Forhold som de udvikle Ansøgere«, udtalte man (G. HUMMEL, C. HOLTEN, ADOLPH STEEN og JULIUS THOMSEN) sig meget rosende om Ansøgerens med megen Iver drevne Undervisning og store Selvstændighed ved at lægge en af ham selv udarbejdet original Fremstilling af Deskriptivgeometrien, som i Autografi er kommet Tilhørerne i Hænde, til Grund for Undervisningen, ligesom det fremhæves, at han ved at holde Foredrag for Viderekomne med fri Adgang mere end har fyldtgjort enhver billig Fordring; han vil derfor uden Tvivl med sine gode Kundskaber og Lærergaver kunne drage fortrinlig Nytte af et Besøg ved andre Højskoler, et Besøg, som han med sin Løn paa 300 Rd. aarlig ikke selv vil kunne financiere.

Efter 2 Døgns Jernbanerejse, med Ophold i Hamborg og Köln, kom CARL SEIDELIN 6/2 1868 Kl. 21½ til Paris, hvor han blev næsten et halvt Aar. Han besøgte École polytechnique, Bibliothèque Nationale, Bibliothèque Geneviève og Sorbonne, deltog i Tegneøvelser og hørte mange Forelæsninger, bl. a. af de kendte Professorer Matematikerne BERTRAND og SERRET, Geometrikeren LAUSSEDAT og Fysikerne REGNAULT og JAMIN, samt af de mindre kendte GOURNERIE, LIONVILLE, DELAUNAY, MANNHEIM og JAQUIN. Han besøgte Louvre, Pantheon og Trocadero, Medaillesamlingen og store Samlinger af udstoppede Dyr, var paa Artillerimuseet og Hestemarked, til Hestestilling og Parade i Tuileriehaven og Maleriudstilling i Luxembourg-Paladset. Han var til Gudstjeneste bl. a. i Notredamekirken og Invalidekirken, vandrede i Boulogneskoven, hvor han saa Væddeløb og Vandfaldet i Longchamp, gik i Hallerne, i Botanisk Have og ad Boulevarderne, Parken Buttes-Chaumont fandt han smuk og storartet, og han besøgte Versailles og Vincennes og Kirkegaarden le Père Lachaise.

Han færdedes i Skandinavisk Forening (med Dans og Kvartet), mange Aftener tilbragtes i Café de la Régence (hvor han 2/3 blev tegnet af WERNER) og enkelte Aftener i Café du Danemark og Grand Café.

Paris's Teaterliv interesserede ham meget; i Théâtre Français (i Palais Royal) saa han bl. a. MOLIÈRES Don Juan, RACINES Les plaideurs, Figaros Bryllup, Qvindens Vaaben, Et anonymt Kys og Glæden forskrækker; paa Théâtre Lyrique hørte han Jægerbruden (gode Stemmer) og besøgte ogsaa Théâtre des Vaudevilles og Théâtre Folies Dramatiques.

Den 13/3 begyndte han at føle sig daarlig, gik 16/3 til Dr. LUNDING og var 20/3–7/4 indlagt paa Sygehus for Kopper. Paa CHRISTIAN IXs 50 Aars Fødselsdag 8/4 var han hele Dagen sammen med Dr. SCHMIDT og om Aftenen i Régence med VALD. SMIDT og ULDALL, Skærtorsdag 9/4 i Louvre med SCHMIDT og i Régence med den danske Minister Kammerherre WOLFHAGEN (der næste Aar ægtede en Adoptivdatter af Billedhugger SØREN SEIDELIN WINTHER, S. 806), V. SCHMIDT, LUNDING, ARENDRUP, MICHELSEN, SOLDI, BANG og WERNER. Langfredag hørte han i Pantheon en smuk Udførelse af 1. Halvdel af HAYDNS Oratorium og saa derefter Skinkeudstillingen i Faubourg St. Antoine. 11/4 saa han i de Elyseiske Marker Ferskentræer i fuld Blomst (rosenrøde). Dagen efter fik han Østers til Frokost. Ved en Revu 24/4 saa han Kejser NAPOLEON III og dennes 12aarige Søn; s. D. rejste SMITH hjem og næste Dag MICHELSEN; 4/5 hørte SEIDELIN MOZARTS Opera Don Juan (alle Sangere var gode, ingen fremragende), 5/5 tilbragte han 6½ Time paa den aarlige Maleri-, Billedhugger- og Blomsterudstilling, hørte derefter Musik i Tuileriehaven og var i Régence om Aftenen. 10/5 tog han Afsked med RÆDER og Paris, kom 11/5 til Liége (som han kalder Lüt-

tich), hvor han atter traf SMITH (»og vi vare glade begge«), 13/5 en dejlig Tur med Dampskib og til Fods til Hay, 14/5 videre til Namur og derfra til Dinant med Jernbane, 15/5 med Dampskib tilbage til Namur og med Banen til Bruxelles og Gent, 16/5 i Gent og Brugge, 17/5 over Gent og Bruxelles til Liége, 18/5 til Köln og Lübeck og blev 19/5 Kl. 8 Morgen »modtaget af Kone og Svoger P. paa Toldboden«. –

Mange Aar efter Professor SEIDELINS Død gaves følgende Bedømmelse af hans Undervisning:

»I Betragtning af, hvor vanskeligt den deskriptive Geometri falder mange Mennesker, kunde man ikke kalde SEIDELIN en dygtig Lærer; men de enkelte, der lige saa let som han selv kunde se alle Rumfigurerne for sig i Luften, kunde følge hans altid strengt korrekte Fremstilling af selv de vanskeligste deskriptive Problemer; men tabte man en Gang Traaden, fik man den ikke knyttet sammen igen, thi han gættede aldrig, hvad han en Gang havde sagt og vist; men han gik ud fra, at Eleverne havde hørt og forstaaet det. Der var derfor mange, der nødvendigvis maatte ty til Manuduktører, fordi de ikke kunde følge med, og det var som Regel kun en mindre Skare, som samledes om den lille, sirlige Mand med det gammeldags korrekte Væsen, og Faget var derfor for mange et meget vanskeligt Hjørne at komme rundt. Spørgsmaalet er imidlertid, om Faget ikke er en god Prøve paa, hvem der har den fornødne Rumsans til at kunne arbejde som skabende Ingeniør.«

En af SEIDELINS Elever, den senere kendte Fysiker Professor, Dr. techn. JULIUS HARTMANN, der i 1900 var Elev et halvt Aar paa Polyteknisk Lærestanstalt, mindedes ved sit 25 Aars Studenterjubilæum sine Lærere paa Lærestalten og skriver⁸⁰ bl. a.:

»Stakkels SEIDELIN. En i og for sig dygtig Lærer i et skrækkeligt Fag, Deskriptivgeometri, over hvilket han havde udarbejdet en Lærebog, der var et Vidunder af Knaphed med mærkelige Begreber som Homologiakser o. l., hvis Nytte var vanskelig at fatte. Dog ikke af den Polytekniker, der fortalte den Tante, han boede hos, at han skulle have 10 Kr. til en Homologiakse – og fik det. Ofte var der næsten tomt i SEIDELINS Timer, men det var nu ogsaa en stor Fristelse en Foraarsdag at lægge sig over paa Resterne af den gamle Øster-Vold, lade sig bage af Solen, og i Ro og Mag spise den Frokost, som ellers

maatte sluges i et Kvarterstid mellem Formiddagens Forelæsninger og Eftermiddagens Tegning.«

For de Fags Vedkommende, der doceredes i 4 Halvaar, begyndte der indtil 1871 kun et nyt Kursus i de ulige Aar, men da Lærestaltens gode Fremgang ogsaa viste sig i stigende Elevtal, indførtes fra 1872 to Rækker Forelæsninger bl. a. i Matematik, Kemi og Deskriptiv Geometri; da Docent SEIDELIN var ene om at undervise i sidstnævnte Fag, forhøjedes hans Honorar til 700 Rd. paa Grund af hans øgede Arbejde. Paa Grund af mere og mere trange Pladsforhold arbejdedes fra 1872 med Planer om en Nybygning eller Udvidelse.

Ved Lærestaltens 50 Aars Jubilæum, som fejredes 27/1 1879 i Universitetets Solennitetssal i Overværelse af KONGEN og KRONPRINSEN med Kantate af CARL PLOUG og Tale af Professor HOLTEN, var der opstillet en Gipsafstøbning af en Statue af H. C. ØRSTED; denne Statue (af H. V. BISSEN), støbt i Bronze, afsløredes 27/9 [ikke 27/10] 1880 Kl. 14 i Lærestaltens Gaard; ved den paafølgende Aftenfest i Den polytekniske Forening blev bl. a. sunget en af cand. polyt. FREDERIK BUHL (senere Driftsbestyrer for Maglebølle Papirfabrik) skrevet Sang om Lærestalten, hvor man trods »dens snavsede Mure / og Porte med Klokke og Slaa / Og Trapper, som sjældent de skure«, dog finder en Skat af Guld. Vers 3 fortæller om det udviklede Fag Deskriptiv Geometri:

Og maa Du med Hænderne bryde
Dig Vej gennem Talskovens Hegn,
Og maa Du med Lænderne skyde
Dig ind gennem Hækker af Tegn –
Ja, selv om Du synker i Mose
I SEIDELINS vildene Krat,
Saa tro mig, at snart faar Du fat
Paa Tornerose!

Et nyt Reglement, kgl. approberet 10/5 1884, bestemte Aarets Rytme saaledes: Forelæsninger holdes 1/9–22/12 og 1/2–9/6; der er Juleferie 23/12–6/1, en Uges Paaskeferie, 4 Dages Pinseferie og Sommerferie 10/7–31/8 incl.

Da Lærestalten 1/9 1890 flyttedes fra Sct. Pedersstræde og Studiestræde, overtoges disse Bygnin-

ger af Universitetet som Universitetsannekset i Studiestræde, hvortil Studiegaarden byggedes 1916 i Bispegaardens hidtidige Have.

Den 1/9 1890 indviedes den nye Lærestalt i Sølvgade 83 paa Hjørnet af Øster Farimagsgade, bestaaende af en nordlig Hovedfløj mod Øster Farimagsgade for Kemi og en sydlig for Fysik, forbundet af en tredje lavere Midterfløj med 8 Auditorier.

Af CARL SEIDELINS talrige Kolleger gennem de 42 Aar (der doceredes en Snes forskellige Fag paa Lærestalten) var to beslægtet med hans Hustru; den kendte Fysiker Professor C. CHRISTIANSEN fra Holmsland, der var Docent ved Lærestalten 1876–1912 og Professor ved Universitetet 1886–1912, og som 1890 flyttede ind i Lærestaltens sydlige Embedsbolig i Sølvgade, var først gift med Fru SEIDELINS Søster ANNA ELLINE MARIE SKOVGAARD († 1871) og derpaa med hendes Søsterdatter HANSINE MAGDALENE OSTENFELD; og Fru SEIDELINS Søstersøn Professor ASGER OSTENFELD blev 1890 cand. polyt. som Ingeniør, 1891 Assistent ved Polyteknisk Lærestalt, hvor han 1894 blev Docent og 1900 Professor i Teknisk Mekanik, 1905 i Bygningsstatik og Jernkonstruktioner, der fra 1916 ogsaa omfattede Jernbetonbroer; han døde 1931, uhyre anset og hædret.

Hvad Professor CARL SEIDELINS litterære Produktion⁸¹ angaar, gav han i sine yngre Dage Bidrag til »Tidsskrift for Matematik« (1864, 69, 70, 76 og 82), hentet fra forskellige Dele af Matematikken, men koncentrerede senere hele sin Produktion om Undervisningen i Deskriptiv Geometri; hans »Forelæsninger over Deskriptivgeometri« med (32 Sider) Tegninger udkom – efter tidligere at have været autograferede – 1873 (1872?), 1886/87 og 1896 i 3 Udgaver, og hans »Elementær Lære i Projektionstegning« (1879, 84 og 95) var i mange Aar den eneste, som benyttedes ved de lærde Skolers matematiske Afdeling. 1888 udgav han »Tillæg til Matematik« (for Landbohøjskolen, 26 S.), og han skrev Forordet til Lærer i Randers HANS HVIDSTED NISSENS »Geometri for Borger- og Almueskoler« (1887, 2. Udg. 1901). Endelig udgav han 1890 »Axonometrisk Afbildning« (7 S., 1 Tavle; Særtryk af Nyt Tidsskrift for Matematik B 1 (1890) 49–55). Hans Bøger bar ligesom hans Undervisning Præg af stor Omhu og

Grundighed, men samtidig af nogen Tørhed og Ensidighed.

For sin »Axonometrisk Afbildning« modtog SEIDELIN følgende meget rosende Tak fra sin Kollega C. TELZ (?) i Graz:

»Graz 22/10 90

Hochgeehrter lieber Herr College!

Von meiner Ferienreise nach Graz zurückgekehrt, finde ich hier Ihren liebenswürdigen Brief vom 29 August und die schöne axon. Abhandlung. Ich danke Ihnen für beides aus vollem Herzen; mit Hilfe der Figuren und Ihrer gültigen schriftlichen Erklärung habe ich Ihre elegante einfache Construction des Abstandes eines Punktes von der Bildebene sofort erfasst, und bestätige Ihnen gerne, dass dieselbe, da ungemein einfach und instructiv, viel zweckmässiger ist, als alle bisher für die Aufgabe gelieferten Lösungen. Ich werde Ihre schöne Lösung in meine Vorlesungen über Axonometrie aufnehmen und den Namen des Autors derselben hervorheben.

Indem ich Sie bitte, dem verehrten Herrn Collegem P. C. V. HANSEN [Docent, 1894–1915 Professor i Matematik ved Polyteknisk Lærestalt] meinen verbindlichsten Dank für die mir seinerzeit geschickte Photographie gelegentlich zu übermitteln verbleibe ich mit herzlichem Grusse

Ihr ergebener College

C. TELZ [?]

For sit principielle Synspunkt paa Udarbejdelsen af en Lærebog gør Professor SEIDELIN Rede i en kritisk Gennemgang i December 1899 af et Manuskript, som Seminarilærer paa Jonstrup FR. JOHANSEN havde udarbejdet til »Begyndelsesgrundene i Aritmetik og Algebra til Brug ved den første Undervisning paa Seminarierne og ved Forberedelsen til Optagelsen paa disse.« Han skriver bl. a.: »Jo nærmere man holder sig til det virkelige Sprog, jo lettere forstaas man helt ud, og Klarhed er det, det drejer sig om. I Parenthes: Klarhed naas langt lettere igjennem korte end gennem brede Udviklinger, Bredhed medfører let Uklarhed, og Overblikket tabes. . . Forfatteren maa intet Øjeblik skrive for sin Fornøjelse, men hvert Øjeblik for Eleven, saaledes at Eleven stadig har Fornemmelsen af, at det kunde jeg egentlig have sagt mig selv, men det er dog maaske lidt klarere fremstillet i Bogen, og saa har jeg den til at huske det Hele. . . Lad Mængder og kontinuerte Størrelser komme frem gennem Eksempler, ellers ikke, Ordene altsaa kun til at oplyse den enkelte Sag, men intet af disse Ord til at plage Eleven, til at gøre Sproget i Bogen tungt og utydeligt. . . Definitionen paa Tingpunkter er mig aldeles uforstaaelig, – senere tror jeg nok, at jeg har fattet Meningen; men jeg beder (– nu har jeg levet i over 66 Aar – uden Tingpunkter–), at Efterslægten maa slippe for de Tingester. Matematikken behøver dem sandelig ikke. Man skal have den Respekt for Matematikken, som den nu har levet gen-

nem de mange Aar, at man ikke laver og laver og det noget, som slet ikke har med Matematik at gøre. . . Matematik arbejder kun med rene Tal. . . Simpelhed fremfor alt.«

CARL SEIDELIN bestred ogsaa andre Hverv. Saaledes var han 1869–90 desuden Lærer i Matematik ved det af Fysikeren Docent N. J. FJORD 1858–91 ledede MONRADS udvidede Lærerkursus (et 2½ aarigt Kursus, oprettet 1856 af D. G. MONRAD til Uddannelse af vordende Købstadlærere, 1895: Statens Lærerkursus, 1904: Statens Lærerhøjskole, fra 1944: Danmarks Lærerhøjskole) til dets Ophævelse. – Fra 1/8 1876 – 31/8 1895 (da han afskedigedes 1/6 s. A. efter Ansøgning) var CARL SEIDELIN Docent i Matematik ved Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole (aabnet 1858 paa Bülowvej med den ansete Overlæge og Politiker (Finansminister), Professor og Etatsraad C. E. FENGER som Direktør); f. Eks. underviste Docent SEIDELIN paa Landbohøjskolen i Undervisningsaaret 23/8 1881 – 22/8 1882 i Matematik for Landinspektører og Skovbrugere 6 Timer ugentlig det første Halvaar og 3 Timer ugentlig i andet Halvaar.

I sin Ansøgning 1876 til Indenrigsministeriet om den ledige Docentpost i Matematik ved Landbohøjskolen nævner Docent C. SEIDELIN, at han i Januar 1859 blev polyteknisk Kandidat med Hovedkarakteren Laudabilis og 1861 Docent i Deskriptivgeometri ved Polyteknisk Lærestalt. »Deskriptivgeometri, som jeg her foredrager, stiller som Hovedfordring: Anskuelighed og størst mulig Simpelhed i Fremstillingen. De 14½ Aars Ansættelse i denne Post er derfor ikke den ringeste Anbefaling for mig ved denne Lejlighed. Men hvad der maaske dog mere tjener til Anbefaling ved nærværende Ansættelse, er min store Virksomhed som Lærer i den Del af Matematikken, som her er Tale om. Før jeg blev Kandidat, begyndte jeg at manuducere, efterhaanden til alle de forskellige Examenere i Matematik, men dog fortrinsvis til den polyt. Lærestalts og den militære Højskoles Adgangsexamen. Adskillige nu bekendte Matematikere have været mine Elever; jeg skal indskrænke mig til at nævne: Adjunkt PULLICH, Direktør BING ved den kgl. Livsforsikringsanstalt og Premierløjtnant MADSEN, Lærer i Matematik ved Officeresskolen. Den største Del af de Skolelærere, der i Sommerferien have nydt fri Undervisning i Matematik, har jeg læst med. I en Række Aar har jeg været Lærer i Matematik for det udvidede Kursus for Skolelærere, ligesom jeg ogsaa siden 1865 har været Examinator i Matematik ved Skolelærerexamen.

Endelig har jeg, hvad der vil være Ministeriet bekendt, nu i 3 Aar for Docent FJORD overtaget hele Undervisningen i Stereometri og analytisk Geometri ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Da min Virksomhed som Examinator ved Skolelærerexamen falder mellem 1. Juni og 1. August, vil denne ikke kunne være i Vejen for den ønskede Ansættelse.«

Bestyrelsen for Polyteknisk Læreanstalt gav ham sin bedste anbefaling med fremhævelse af hans videnskabelige selvstændighed og Originalitet, hans Indsigt i Undervisningen og hans som Censor viste gode Blik for Bedømmelsen af andres Arbejder, og for Professor N. J. FJORD var det en kær Pligt at bevidne, at SEIDELIN med stor Dygtighed har undervist Seminarister og Lærere, samt at disse sætter stor Pris paa ham som Lærer, og fremhæver særlig den Omhyggelighed, hvormed han leder Øvelser og Examinatorier, saa at Eleverne faar rig Lejlighed til grundig Indøvelse, og hans anerkendte Klarhed og aldrig svigtende Ro ved Eksaminationen i Matematik ved Skolelærerexamen; hertil kommer, »at hans hele Personlighed borger for, at den for en frugtbar Undervisning nødvendige Indøvelse ingensinde vil blive forsømt.«

Som nævnt var Docent SEIDELIN fra 1865 Examinator i Matematik ved Skolelærerexamen og i Fortsættelse deraf fra 1/4 1869 – 1896 Examinator i Matematik og Censor i Regning som Medlem af den af 11–13 Medlemmer bestaaende Eksamenkommission for Skolelærere og -lærerinder, hvis Formand fra dens Oprettelse 1869 var Direktør for Skolevæsenet i København Professor J. HOLBECH og fra hans Død 1885 Bestyrer for Efterslægtsselskabets Realskole, Landstingsmand, Etatsraad C. C. BRIX. Og efter samme Eksamenkommissions Ændring til en Censurkommission var Professor SEIDELIN 17/2 1896 – 23/3 1901 Censor i Matematik ved Skolelærer- og Skolelærerindeeksamen i Henhold til Lov om Seminarier af 30/3 1894; som Censurkommissionens Formand afløstes BRIX 1/9 1899 (ikke 1892) af Forstander for Jelling Seminarium Professor SOPHUS SØRENSEN indtil dennes Udnævnelse til Biskop i 1903. Som Censor afløstes SEIDELIN 1901 af Docent, senere Professor C. JUEL. – 1869–95 afholdtes Eksamen for alle Seminarister (baade fra Stats- og private Seminarier) ved Kommissionen, hvilket skete i København, Odense og Aarhus. Fra 1896 afholdtes Eksamen ved hvert enkelt Seminarium, hvilket gav Professor SEIDELIN en Del Rejser rundt i Landet i hans 5 sidste Censoraar.

Eksaminationen fandt Sted sidst i Maj samt i Juni og Juli. Det drejede sig om følgende Seminarier: i København Frk. Zahles Kvindeseminarium, Femmers Kvindeseminarium, Vesterbros Seminarium (Gasværksvej 9) og Blaagaards Seminarium, uden for København Jonstrup, Vordingborg og Nexø Seminarier, Odense og Skaarup, Jellinge, Gedved, Horsens Kvindeseminarium, Silkeborg Seminarium og Th. Langs Kvindeseminarium i Silkeborg, Nørre Nissum og Ranum Seminarier. Paa Jonstrup, Skaarup, Nørre Nissum og Ranum Seminarier boede Professor SEIDELIN hos Forstanderne, de øvrige Steder paa Kro eller Hotel, i Odense i Frk. Marie Niensens Pensionat, Overgade 4. Af 3 bevarede Kvitteringer fremgaar, at han i 1896 for 31 Dage fik 399 Kr. 55 Øre, nemlig 8 Kr. i Dagpenge pr. Dag: 248 Kr., og de 151 Kr. 55 Øre var de nøje specificerede Udgifter. Dagen var fordelt med 3 Dage paa Jonstrup (31/5, 1/6 og 2/6), Vordingborg 3/6 og 4/6, Odense, Skaarup og Jellinge 10/6–20/6 og Gedved, Silkeborg, Nørre Nissum og Ranum 14/7–28/7. Til den sidste 2 Ugers Rejse beløb Jernbanebilletter fra og til København sig til 57 Kr. 75 Øre, Billetten København–Odense kostede 8 Kr. 40 Øre og Vejle–København 12 Kr. 10 Øre.

CARL SEIDELIN blev *Ridder af Dannebrog* 10/3 1887 (ikke 1881) og *Dannebrogsmænd* 17/3 1903. Efter Ansøgning afskedigedes han 26/2 1903 i Naade og med 2345 Kr. i aarlig Pension fra 1/9 fra Professoratet ved Polyteknisk Læreanstalt fra 31/8 at regne. Som hans Efterfølger udnævntes Professor JOHANNES HJELMSLEV. Endnu i Februar 1904 fungerede SEIDELIN som Censor ved Landbohøjskolen.

Docent, senere Professor CARL SEIDELIN, der indtil sit Bryllup boede i sit Barndomshjem, boede derefter 1865–75 Vesterbrogade 25 Bagbygningen (først 3 Aar i Stuen, derefter paa 2. Sal), 1875–88 Nørrevaldsgade 23^{IV}, 1888–95 Aagade 38^{III}, 1895–98 Chr. Winthersvej 25 (først 25^I, saa 25^{St.}), 1898 Falkoner Alle 13^I (= Monradsvej 2), 1899–1902 Monradsvej (1935: Sylows Alle) 8^I, en Villa, der 1899–1911 ejedes af hans Svigersøn Sognepræst HARALD OSTENFELD, der boede i Stueetagen, 1902–05 Sagasvej 4^{II} (se S. 1558) og de sidste 3–4 Aar atter Monradsvej 8^I. Efter at den yngste Søn var blevet cand.

med. 1903, boede Professor SEIDELIN sammen med sin ugifte Datter Organist HANSINE SEIDELIN.

Som Privatmenneske nød Professor CARL SEIDELIN Hyggen i Hjemmet, hvor mange, ikke mindst unge, ofte samledes. Selv tog de ikke meget ud, – hans Hustrus Gigt har vel ogsaa forhindret dette, og selv havde han i mange Aar meget Arbejde, selv paa Hverdagsaftenerne var han gerne optaget af at rette Opgaver, – et Utal af Opgaver, især i Eksamenstiden. Søndag Formiddag var han og hans Kone i Kirke, de havde først løst Sognebaand til Pastor EWALDSEN ved Vor Frue Kirke, senere til den kendte Sognepræst G. SCHEPELERN ved Trinitatis Kirke (Præst der 1869–95) og blev i 1890erne gennem Svigersønnen HARALD OSTENFELD knyttet til Menigheden omkring Bedesalen paa Chr. Winthersvej (1893–97), 1897 afløst af Skt. Lukas Kirke. Efter Kirkegang maatte Professor SEIDELIN undertiden have et og andet Arbejde til Side, men var derefter parat til at holde Søndag sammen med sin Familie; om Sommeren tog man ofte i Dyrehaven, men om Vinteren gjaldt Turen Byens forskellige Samlinger; selv var han meget kunstinteresset og var fortrinlig til at forevise, hvad man saa paa Maleri- og Kunstsamlinger, Kobberstiksamlinger, Charlottenborg og Samlingerne paa Christiansborg (inden Branden 3/10–4/10 1884, om hvilken den da syvaarige Søn ANTON bevarede Erindringen hele sit Liv), og naar man kom hjem fra saadan en Tur, sørgede Professor SEIDELIN altid for, at de unge, der havde været med, læste noget om den Kunstner, hvis Værker man særlig havde beskæftiget sig med. Søndagsaftenerne – og Hverdagsaftenerne, dersom Arbejdet tillod det, – tilbragte han i Familiens Skød; saa blev de to Piger SOFIE og ANNA kaldt ind, og Professoren læste højt for dem og Familien; de unge øvede sig paa Klaveret, medens Professoren sad og rettede Opgaver og nu og da korrigerede den spillende. Af Børnene var især JOHANNE meget musikalsk, og ANTON spillede Violin som halvstor Dreng. Professoren var selv meget musikalsk, han elskede at høre Musik og gik ofte i Teatret af denne Grund, han og hans Kone, der især i deres yngre Dage sang en Del sammen, var Medlemmer baade af Musikforeningen (fra 23/2 1860) og Cæciliaforeningen, hvil-

ken sidste vandt international Berømmelse under FREDERIK RUNGS Ledelse 1877–1914; Professor SEIDELINS yngste, HANSINE, der blev Organist, blev Elev af FREDERIK RUNG.

Blandt de unge, der hørte til i Professor SEIDELINS Hjem, maa foruden Fætrene og Kusinen INGER fra Skibby Præstegaard nævnes Teologen I. P. BANG. Han blev Student (fra Viborg) i 1882 ligesom SEIDELINS Svigersønner L. P. LARSEN og HARALD OSTENFELD, sammen med hvem han læste Teologi de næste 6–7 Aar, og gennem hvem han blev indført baade i det SEIDELINSKE Hjem og Skibby Præstegaard, hvor han blev meget afholdt. Han boede 7/3 1888–1889 paa Borchs Kollegium, fra 31/5 1888 sammen med L. P. LARSEN. 1894 blev han Lic. (Dr.) theol. og siden Professor i Dogmatik og nytestamentlig Eksegese i København. – Desuden kom SEIDELINS meget sammen med Professorens Fætter PETER BONNEVIE, medens han var Postekspedient i København, indtil han 1884 blev Postmester i Assens, og derefter fortsattes Forbindelsen pr. Brev og Besøg.

Om CARL og BOLETTE SEIDELINS Gæstfrihed skriver hans Broderdatter ELISABETH SEIDELIN i Vejle: »Tante BOLETTE ønskede jo at gøre sit Hus til Samlingsplads for hele vor Familie fjern og nær. Det lykkedes hende ikke helt at samle hele Slægten, saaledes som det var Tilfældet i Bedstefaders (Admiralens) Hus, hvor hele Familien nær og fjern samledes til enhver Tid; men der kom ikke saa faa hos Onkel CARL, og de var glade for hver af Familien der kom.«

Professor SEIDELIN malede selv en Del; han fik vist Undervisning heri som ung; efter i en lang Aarrække ikke at have haft megen Fritid tog han i sine senere Aar atter Malerkassen fra Ungdommen frem, han malede saaledes Udsigten fra Skibby Præstegaard ud over Haven ned mod Vandet; et Maleri fra Sommerferien 1906 fra Bugten ved Bregningkoven ved Troense paa Taasinge forærede han i April 1907 til Sønnen ANTON og dennes Kæreste, og i Sommeren 1907 malede han nogle Malerier fra Sorø Skovene.

Hele Livet igennem elskede CARL SEIDELIN at tegne. Baade fra 1850erne, fra hans Udenlandsrejse 1859 og fra 1870erne og 80erne er bevaret talrige

af hans Tegninger, i Reglen gengivende Mennesker (bl. a. hans Børn som smaa) i humoristiske eller komiske Situationer, bærende tydeligt Præg af hans stille, varme Lune.

Foruden at male og tegne dyrkede han som nævnt Sang. I et fornøjeligt Brev til sin Kusine BETTY BONNEVIE fortalte den 20aarige CARL SEIDELIN om sin Debutkoncert paa hendes 18 Aars Fødselsdag (S. 1714). I hendes Hjem, hos sin Morbroder i Vallekilde Præstegaard, tilbragte han dejlige Ferier i sin Barn- og Ungdom. For en vidunderlig Juleferie 1856 takkede han, der da var 22 Aar gammel, 8/1 1857 i et Brev, illustreret af en herlig Tegning af »Mine Gjenboere i Diligencen fra Holbek til Roeskilde. Alle 3 af Mandkjønnet«:

»Men, kjære Onkel! Du tager aldeles fejl, naar Du tror, at jeg har kjedet mig i Julen. Tværtimod, jeg har ikke nogen Jul moret mig saa godt som i denne; dog mere er ikke det rette Udtryk, og siger jeg levet, tænke I strax paa Sylte, Gaas og Hareben, og dog er det levet. Levet med Eder. Et Liv i Kjærlighed, Enighed og Samdrægtighed var det, jeg søgte; og det fandt jeg i rigeligt Maal fra den første til den sidste Dag. Tak derfor, Tak til enhver enkelt af de Kjære i Præstegaarden. Ligesom det synes tomt for Eder, naar Een af de Mange, Eders Kjærlighed omfatter, har forladt Eder, saaledes var her ogsaa tomt omkring mig den første Dag i Hjemmet. Jeg levede endnu stadig i Vallekilde med Eder og KAPEL og (?) og SVANESKJOLDS! Men nu maa alvorlige Forretninger forflytte Standpunktet for Ens Tænken, og først nu er Humeuret i Ligevægt igjen. Paa Jernbanegaarden her blev jeg glædeligt overrasket ved at se HOFF & MØLLER, uagtet de maaske ikke strax mærkede det paa mig, thi mine Øjne havde netop overordentlig travlt med at følge et Par (som det syntes mig smukke, hvilket imidlertid HOFF & MØLLER ikke kunde se) Damer. . . Jeg bragte igaar ANTON [Broderen] Tak og Hilsen (fra Tante i Særdeleshed) og fik der den Commission at underrette Eder om, at ELISABETH SEIDELIN har ved Juletræet i Industriforeningen vundet »en Kløpind«, som hun tror, I nok kunde have Brug for – til at rive Eders Gange med, naar der ventes Fremmede. . . Jeg kunde endnu i lang Tid blive ved at fortælle Nyheder, men da BETTY har udtalt, at hun ikke maaler det ud i Alen-

vis, saa overgiver jeg det – rigtignok med dikkende Hjerter og bævrede Lemmer – til hendes gefærlige Dom.«

Professor CARL SEIDELIN mistede sin Hustru i 1900, 13 Dage før deres 35 Aars Bryllupsdag. Til sin Moder sendte han fra Bjerregaard paa hendes Guldbryllupsdag følgende Hilsen, 22 Dage efter at hun var blevet Enke: »Lad Ordet være Stjernen paa din Vei, elskede Moder, saa vil Du sikkert engang samles med din Kjæreste i Himlen hos Ham, der er Kjærlighed fra Begyndelsen til Enden. Din trofaste CARL. Bjrgd. d. 13de Aug. 1863.«

Andetsteds er omtalt Professor CARL SEIDELINS Sommerferieophold 1897 i Snekkersten og 1902 paa Refsnæs (S. 1620 f.). 1901 holdt han Ferie med sine 2 yngste Børn ANTON og HANSINE i Arildsleje, det idylliske Fiskerleje ved Skælderviken paa Nordsiden af Kullen. 1904 ferierede HANSINE og hendes Fader hos ANTON SEIDELIN, der var Læge paa Brejning Aandssvageanstalt, og 1906 holdt de Ferie i Troense, hvor KARLA SCHROLL, med hvem ANTON SEIDELIN var blevet forlovet, og hendes Familie plejede at holde Ferie.

De sidste Par Aar Professor SEIDELIN levede, var han psykisk lidende (Hjerneforkalkning?), visende sig ved Hørelsesshallucinationer. I Sommeren 1907 tilbragte han derfor nogle Maaneder i Sorø i et Pensionat for ældre, svagelige Mennesker, men næste Aar blev det nødvendigt, at han 26/8 1908 blev indlagt paa »Oringe«, Sindssygeanstalten ved Vordingborg, hvor han tilbragte sine sidste 14 Maaneder; han kom derfor ikke med til Sønnen ANTONS Bryllup.

Her oplevede han sin sidste Jul. I Brev til ANTON SEIDELIN skriver Svogeren L. P. LARSEN 23/12 1908 fra Madras: »Det er lidt vemodigt at tænke sig din Fader paa Oringe nu i Julen. Dog kan der jo, efter alt hvad jeg har hørt, ingen Tvivl være om, at han har det meget bedre der end noget andet Sted. At det er rigtigt, at han er der, føler jeg mig derfor ganske sikker paa. Men vemodigt er det jo lige fuldt at tænke derpaa, særlig nu i Julen.«

Samtidig skrev Professor CARL SEIDELIN følgende smukke Brev til sin Søn ANTON SEIDELIN og dennes Kæreste i Odense:

»Oringe d. 25 Decbr 1908.

Tak for kærligt Brev i Gaar og smukke Gaver, som jeg glæder mig til at studere nærmere. Min inde-lukkende Stilling her gør, at jeg kun daarligt kan følge med, hvorledes de enkelte af Familien have det nu i Øjeblikket. Jeg fik da forskellige glædelige Tidender i Gaar Aftes gennem de ankomne Breve og Pakker. Lad mig fortælle Eder, hvorledes vi havde det: hver Afdeling fik sit Juletræ og holdt Fest om det, saa godt vi kunde; men af de 7 Syge, som Afdelingen indeholder, vare kun 4 paa Benene, medens de 3 andre laa hver i sin Stue i Sengen. I Dagligstuen var et kjønt Træ pyntet og tændt paa et Bord. Af de 4 Syge paa Benene lider den Ene af graa Stær og søgte at undgaa alt Lys. 1 Sygeplejer-ske opfordrede mig til at synge nogle Julepsalmer, og vi 2 vare de eneste i Afdelingen, der kunde præstere noget sammen i den Retning. Efter Juletræet kom et fint Aftensbord, og Inspektøren besøgte os, da Træet var tændt, og senere til Godnat. – Tak for Eders Julehefte med det store engelske Billede, der jo er smukt (ligesom de løse Blade indeni)! Gud give, at I have det godt, begge To! I Dag fik vi atter god Mad, baade til Frokost og Middag. I Dag var jeg til en ypperlig Gudstjeneste i Kirken oppe i Ho-vedbygningen; det er den 4de el. 5te Gudstjeneste, jeg har været her til; alle have de haft god (ren og taktfuld) Sang af Menigheden, der vistnok i Dag var c. 50 Mennesker, og noget lignende de fleste andre Gange. Og Præsterne, MUNCH el. POULSEN, tale beg-ge saa varmt og enfoldigt over Teksten, saa der sik-kert ere mange, der her lære at gaa den rette Vej: faa Klarhed paa deres Synder og komme til stadig at bede Jesus Kristus tage deres Synder fra dem og give dem noget i deres Hjerte af Guds Kærlighed i Stedet for. Navnlig MUNCH er saa varmt fyldt af Guds Kær-lighed, saa den sikkert virker paa de Enkelte i Me-nigheden, der da i Dag takkede Jesus for alt, hvad han har bragt os i sin Kærlighed. Men glem ikke: Gud Fader, der har sendt sin Søn, Frelseren, forla-der ikke den Enkelte Synden uden at denne falder dybt ned og beder fuld af Alvor: tilgiv mig, og stadig kommer tilbage dertil, naar Synden frister. – Det har glædet mig at høre, at Forretningen gaar bedre; Gud give, at det maa vedvare, naar Flytningen er sket. – Tilgiv, at jeg i Aar slet ikke tænker paa at

give Nogen noget: jeg har, i hele den Tid, jeg har været her, ikke haft 1 Øre hos mig, og ønsker det heller ikke, da jeg intet solidt Gemme har. Dertil kommer næsten Umuligheden af at komme ind i Vordingborgs (tarvelige) Boutikker. – I øvrigt har jeg det godt, men ved endnu intet om Afrejse herfra.

Kærlige Hilsener til Eder begge og nærmeste Fa-milie! Glædelig Jul og Nytaar til dem! Eders hen-givne Fader

CSEIDELIN. «

† 20/10 1909 paa Sindssygeanstalten ved Vor-dingborg, begravet 25/10 paa Solbjerg Kirkegaard (i Gravsted Nr. 204, 1. Afd. A, som han havde købt 17/5 1900; sløffet 1960).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 23/10:

»Vor kære Fader, Professor C. SEIDELIN, døde stille Onsdag Morgen.

Hans Børn.

Begravelsen foregaar fra S. Kapel paa Fasankirke-gaarden Mandag den 25 ds. Kl. 1½. «

~ 24/5 1865 (i Huset) i København af Stifts-provst, kgl. Konfessionarius J. H. PAULLI (Vor Frue Kbg.) (efter Vielsesbrev 15. s. M.) BOLETTE JULI-ANE SKOVGAARD, * 16/2 1842 i Vonsild, hjem-medøbt 19/2, i Kirken 13/5, Datter af Gaardejer JES HANSEN SKOVGAARD (* 1/4 1805 i Vonsild, døbt 3/4, † 9/11 1873 paa Frederiksberg (Vester-brogade 123) af Brystbetændelse, begravet 15/11 Kl. 12 fra Frederiksberg Kirke paa Solbjerg Kirke-gaard) og Hustru HANSINE CATHRINE JØRGENSEN (* 27/12 1811 i Seest Mølle, hjemmedøbt 28/12, i Seest Kirke 23/2 1812, ~ 6/1 1835 »hjemme« i Seest, † 6/1 1890 i Skibby Præstegaard hos sin Dat-ter INGINE HANSINE SKOVGAARD og Svigersøn Sog-nepræst SØREN RASMUSSEN OSTENFELD, begravet 14/1 fra Frederiksberg Kirke, hvor Svigersønnen Pastor OSTENFELD og Sønnen Pastor HANS SKOV-GAARD talte, paa Solbjerg Kirkegaard). BOLETTE SKOVGAARD blev koppevaccineret 15/7 1842 i Kol-ding eller Haderslev og konfirmeret 11/4 1858 af Stiftsprovst J. H. PAULLI i Vor Frue Kirke i Køben-havn.

Faderen JES HANSEN SKOVGAARD,⁸² der havde 9 Børn,⁸² hvoraf BOLETTE var Nr. 4, var kun 15 Aar gammel, da hans Fader døde, og skønt JES var den yngste af 7 Søsken-de, kom han til at overtage sin fædrene Gaard i Vonsild

(lige Syd for Kolding, i Vejle Amt), hvor hans 6 ældste Børn fødtes 1835–45. Herefter ejede han 1845–56 sin Hustrus Barndomshjem Seest Møllegaard (i Seest Sogn, Nabo-sogn til Vonsild, lige Vest for Kolding, i Ribe Amt), som han købte af sin Svigerfader for 14,000 Rd. Her havde de Krigen 1848–50 tæt inde paa Livet med Indkvartering først af en tysk Generalstab, siden af de slesvigholstenske »Forræddere«, hvoriblandt CHRISTIAN IXs Broder PRINS HANS, der blev Møllerkonen Svar skyldig, da hun spurgte ham, hvorfor han bar det hvide Bind om Armen (Forræd-tertegnet).

1856 solgte JES HANSEN SKOVGAARD Seest Møllegaard til en Svoger og flyttede – ikke mindst af Hensyn til sin yngste Datter, den døvstumme HANSINE KATHRINE JESSINE SKOVGAARD (1849–1916) – til Hovedstaden, hvor han 2/5 1856 med sin Familie steg i Land ved Toldboden efter en stormfuld Overrejse. Aaret efter købte han (Skøde 18/9 1857, læst 3/3 1858) for 70,000 Rd. Gaarden Bjerregaard, MNr 19 a i Valby. Her tog Familien en Del Pensionærer i Huset, bl. a. de senere meget kendte Docent N. J. FJORD (* 1825, kom 1855 til København, studerede ved Polyteknisk Læreanstalt, blev 1858 Docent i Fysik ved Landbohøjskolen) og Pastor OVE HOHLENBERG (* 1835, 1858 cand. theol., 1862 Præst ved Garnisons Kirke, gift 1878), og en Sommer boede hele Viceadmiral JENS SEIDELINS Familie derude (han døde der 1863). 1868 (Skøde 31/10, læst 4/11) solgte JES HANSEN SKOVGAARD Bjerregaard for 42,600 Rd. til sin Svigersøn CARL JENS OSTENFELD (~ 1860 den ældste Datter JOHANNE ANTOINETTE SKOVGAARD, 1835–95) og flyttede med sin Hustru og yngste Datter samt Plejesønnen CHRISTIAN CHRISTIANSEN (* 1843, kom 1858 til København, 1866 cand. mag., siden Professor i Fysik, ~ 1869 den næst- yngste Datter ANNA ELMIE MARIE (ved Daaben i Seest ANE ELLINE MARIE) SKOVGAARD, 1848–71) i en Lejlighed Vesterbro 123, hvor han døde 9/11 1873 af Bronchitis, som han havde lidt af nogen Tid. – Hans Enke boede med den yngste Datter SINE og i nogle Aar tillige med Svigersønnen CHRISTIAN CHRISTIANSEN, der var blevet Enkemand, og som »var hende en trofast Søn«, i København, hvor de flyttede til Rømersgade 15, og senere flyttede hun til Datteren INGINE i Præstegaarden i Skibby, hvor SØREN OSTENFELD var blevet Præst 1880, og hvor hun boede nogen Tid, inden hun døde 1890, paa sin 55 Aars Bryllupsdag.

(Af Bjerregaards c. 70 Tdr. Land solgte CARL OSTENFELD 1869 og senere c. 58 Tdr. Land til Københavns Kommune, der derpaa anlagde Vestre Kirkegaard (taget i Brug 1870), og paa Resten af Jorderne byggede han selv 11 Villaer og solgte Resten i Parceller).

Af Bjerregaard solgte Proprietær JES HANSEN SKOVGAARD ved Skøde 11/3 1865, læst 10/5, 2 Parceller 19 f (Htk. 2³/₄ Alb.) og 19 g (Htk. 1 Fdk.), tilsammen 5299 K²vadratalen, paa Valby Mark i Hvidovre Sogn for 2500 Rd. til sin Svigersøn Grosserer V. PETERSEN, Tordenskjoldsgade 16, som

28/3 1876, læst 5/4, solgte dem for 5,000 Kr. til sin Svoger Docent CARL SEIDELIN, som 16/9 s. A., læst 25/10, solgte dem til Kaptajn og Brygger J. C. JACOBSEN, Carlsberg Bryggeri, for 5,299 Kr.⁸³

(Foruden de nævnte 6 Børn havde JES HANSEN SKOVGAARD en Søn JØRGEN, der druknede 2 Aar gammel i Seest Mølledam, en Søn JØRGEN, der 1868 udvandrede til USA, samt en Datter CAROLINE JØRGINE SKOVGAARD, 1840–1907, ~ 1863 Grosserer MARTIN PETER VILHELM PETERSEN, hvis 6 Børn var ANNA (kaldet AJA) C. V. SKOVGAARD PETERSEN, Dompovst CARL SKOVGAARD-PETERSEN, Rektor EINAR SKOVGAARD-PETERSEN, Grossererne OLAF og VILHELM SKOVGAARD-PETERSEN og Dispachør, cand. jur. KAY SKOVGAARD-PETERSEN).

Der er bevaret en Billet, som CARL SEIDELIN skrev i Anledning af sin Forlovelse: »BOLETTE SKOVGAARD. Lad os med Hjertets fulde Tak mindes den kjære Gud, der førte os saa vidunderlig deiligt! d. 4de Aug. 64 CS.«

To Dage efter deres førstefødte LISES Fødsel sendte deres gode Ven N. J. FJORD Meddelelse til CARL SEIDELIN om et Censormøde: »Stolte Fader! Selv de første søde Faderglæder skulle forstyrres – vor hjærteligste Lykønskning til den lille – de matematiske Besvarelser! – o Rædsel; ja selv om der var kommet baade en Søn og en Datter taales ingen Ud-sættelse; Du stævnes til Censur paa Onsdag Kl. 12 hos TYCHSEN; ingen Udflugter. – En venlig Hilsen til den unge Moder, som vi haabe kommer snart og godt over det. – Din hengivne N. J. FJORD. – Søn- dag.«

Professorinde BOLETTE SEIDELIN fødte 6 Børn, af hvilke Nr. 3 døde en Uge gammel. Da hun døde, kun 58 Aar gammel, var de 2 ældste Døtre gift og havde hver 3 Børn, af Sønnerne var JES cand. theol. og ANTON stud. med., den yngste HANSINE var 18 Aar gammel.

BOLETTE SEIDELIN led af kronisk deformerende Leddegigt og maatte køres i Rullestol sine sidste Aar. I 1893 foreslog Datteren LISE LARSEN i Brev fra Indien sine 2 yngste Søskende i Julegave at forære Moderen »nogle tykke Korkpenneskafter, som ved deres Lethed og Tykkelse skulde være behagelige for Folk med Gigt i Hænderne, det vilde saa maa-ske være lettere for hende at skrive; man kan vistnok faa dem hos Papirhandler LEVINSON, Købmagerga- de«.

Fra CARL og BOLETTE SEIDELINS Sølvbryllup 1890 er følgende Sang bevaret:

Udrundne alt ere de fem og tyve Aar
– See Dagene komme og vige –
For Eder det vist er, som var det igaar
– Aar og Dag ere eet i Guds Rige –

Hvad melde de saa om, de fem og tyve Aar?
– mens Dagene komme og vige –
De melde kanske nok om et og andet Saar
– Saar kan ogsaa føre til Guds Rige

Men meest de dog melde om blide Børnekaar
– mens Dagene komme og vige –
Om Haabet, som I vandt, om Evighedens Vaar
– Vaar og Høst ere eet i Guds Rige

Ja Minderne, I gjemme, sig vel flokke i Tal
– Mens Dagene komme og vige –
Og Længslerne, I rumme, ei udestænges skal
– Begge pege jo hen paa Guds Rige –

Ved Minderne vil Hjertet til Tak blive stemt
– Mens Dagene komme og vige –
I Bøn vil Hjertets Længsel saa godt være gjemt
– Saa voxer stille frem jo Guds Rige

Og naar blot Guds Rige hos os voxer frem
– Mens Dagene komme og vige –
Saa venter os et Bryllup, hvor vor Brudgom fører hjem
Os som Brud til sit Herligheds Rige.

Paa Vandringen did vi Jer følge med Bøn
– Mens Dagene komme og vige –
At Gud vil Jer velsigne i Lys og i Løn
Saa frem I vinde maa mod Guds Rige.

Vel kan der falde Skygger paa Vejen, I maae gaae
– Mens Dagene komme og vige –
Mod Lys dog I føres – ja det skal vi forstaae
Naar alt fuldkommes i Guds Rige.

Baade CARL SEIDELIN og hans Hustru havde mange Søkende, og nogle af disse fik de Lejlighed til at besøge paa hans Censorrejser. Gik Turen til Jylland, tog Hustruen gerne med; der besøgte de hans Brødre Justitsraad FR. SEIDELIN i Vejle, Sognepræst FERDINAND SEIDELIN i Aarhus og Provst EMANUEL SEIDELIN i Storring, hvor deres Moder Admi-

ralinden boede til sin Død 1880; en enkelt Gang havde CARL SEIDELINS Døtrene LISE og JOHANNE med i Storring, hvorimod de 3 yngste Børn næppe har set deres Farbroder EMANUEL eller deres Far-moder. Admiralinden skrev 24/8 1866 til sin Broder: »Min Søn KARL og Kone ere nu komne tilbage til deres Hjem efter en meget behagelig Sommerrejse, som har ydet dem den Glæde at besøge KARLS 3 Brødre, 2 af BOLETES gifte Søstre, og flere Onkler.«

Særlig nær knyttet til hinanden var BOLETTE SEIDELIN og hendes Søster GINE OSTENFELD, og efter at sidstnævntes Mand Sognepræst SØREN OSTENFELD 1880 var flyttet fra Jylland til Skibby Præstegaard i Horns Herred, øgedes Forbindelsen mellem de to Familier; for CARL og BOLETTE SEIDELINS Børn hørte Ferierne i Skibby senere til deres bedste Barn-domserindringer. (Længe mindedes de ogsaa Onklen CARL OSTENFELDS Fødselsdag 20/8, da hele Familien mødtes paa Bjerregaard i Valby hos Mosteren JOHANNE, gift med SØREN OSTENFELDS Fætter). I Reglen kom CARL SEIDELIN paa Besøg i Skibby Præstegaard i Begyndelsen af August; hvis han kom der til sin Forlovelsesdag 4/8, blev der serveret Gulerodstop, i Anledning af at BOLETTE paa den afgørende Dag siges at være løbet fra ham, saa han maatte forcere et Gulerodsbed for at indhente hende.

Forbindelsen mellem SØREN OSTENFELDS og CARL SEIDELINS Børn fortsattes. 1882 konfirmerede SØREN OSTENFELD i Skibby sin Datter INGER og hendes ældste Kusine LISE SEIDELIN, som havde boet der det foregaaende halve Aar, medens hun gik til Præst, og efter Konfirmationen boede INGER fra Oktober til December i LISE SEIDELINS Hjem i Nørrevoldgade, og 1888 konfirmerede han sin Søn JES og dennes Fætter JES SEIDELIN, den sidste havde 1886–87 boet et Aar i Skibby Præstegaard for at blive læst op til 2. Klasse i Metropolitanskolen sammen med Fætteren JES og Distriktslæge i Skibby VILHELM WANSCHERS Søn EMIL, hvilken sidste allerede nogen Tid havde faaet Undervisning i Præstegaarden; Undervisningen var tilrettelagt saaledes, at Pastor SØREN OSTENFELD underviste i Latin, Matematik og Dansk, Fru GINE OSTENFELD i Tysk (hun havde som ung været et Aars Tid i Flensborg hos en tysktalende, dansksindet Familie og gaaet paa et Lærerindekursus der samt senere været Lærerinde paa Bramming i Sønderjylland), og deres Datter INGER OSTENFELD (* 27/6 1868 i Hvirring, † 20/10 1949 i sit Hjem Mariendalsvej 32 A^{IV} paa Frederiksberg efter et Par Aars tiltagende Hjertesvækkelse, begr. paa Skibby Kgd.) i Fransk (hun havde boet et Par Maane-

der hos sin Moster CAROLINE og Onkel VILHELM PETERSEN og der lært noget Fransk af sin Kusine ANNA SKOVGAARD PETERSEN). 1887–92 gik de 3 Drengene paa Metropolitan-skolen, og i disse Aar boede JES O. hos sin Moster (»Tante BOLETTE«) og Onkel Professor SEIDELIN (i Aagade 38^{III}), hvis Børneflokk – efter at den 22aarige LISE var blevet gift 1889 (af »Onkel SØREN fra Skibby«, i Trinitatis Kirke) og blevet Missionærhustru i Indien, og den 21aarige JOHANNE var blevet gift 1890 med Fætteren HARALD OSTENFELD fra Skibby og blevet Præstehustru i Bandholm – bestod af »JESSERNE, ANTON og HANSINE«. Efter Studentereksamen 1892 blev JES S. Teolog, WANSCHER og JES O. Læger. (1892 flyttede JES O. sammen med sin 8 Aar ældre Broder cand. polyt. ASGER OSTENFELD, der havde et Par Værelser; de boede sammen i 4–5 Aar, i November 1896 holdt ASGER OSTENFELD, der fra 1891 ligesom sin Onkel CARL SEIDELIN var ansat ved Polyteknisk Læreanstalt, Bryllup med LISBETH PONTOPPIDAN, og Marts 1897 – Sept. 1899 boede JES OSTENFELD paa Regensen, 1904–05 var han og ANTON SEIDELIN samtidig ansatte paa Vejlebjerg Sanatorium under deres Uddannelse til Tuberkulosespecialister).

I Skibby Præstegaard havde SØREN OSTENFELDS Hustru GINE (f. SKOVGAARD) i 1888 faaet sin Moder og sin døvstumme Søster SINE (kaldet Moster) i Huset, Moderen opløste Hjemmet i København, for at SINE ikke ved hendes Død skulde staa ene tilbage, og døde 5 Fjerdingaar senere, i 1890; s. A. blev den ældste Søn HARALD OSTENFELD gift med sin Kusine JOHANNE SEIDELIN. Da den tredje Søn fra Skibby, Tobaksfabrikant i Næstved HOLGER OSTENFELD, skulde giftes i April 1900, var hans Søster INGER i Næstved de sidste 3 Maaneder før Brylluppet for at styre Hus for ham, forberede Brylluppet, ordne Udstyr osv. Om Sommeren drog de nygifte til et Kursted i Norge, Tonsaasen i Valdresdalen, hvor han døde 4/7 af Lungetuberkulose, godt 2 Maaneder efter Brylluppet; den 28aarige Enke JOHANNE f. HOVMAND »kom første Gang til Skibby som forlovet, anden Gang til sin Mands Begravelse«; de blev forlovet Juli 1899, hun døde 16/3 1955 i Kbh. og blev begr. 19/3 i Bandholm, hvor hendes Fader havde været Mægler.

Pastor SØREN OSTENFELD døde i November 1900 i Skibby; Julen tilbragte hans Enke, hendes Søster SINE og Datter INGER i Kbh. for ikke at være alene i Skibby Præstegaard, hvor de blev boende til Sept. 1901; det blev et Sygdomsaar; lige efter Jul fik GINE OSTENFELD en slem Bronchitis, saa hun maatte holde Sengen længe; til Marts kom den nye Præst Provst BLICHFELD, men han blev straks angrebet af Spansk Syge (?), saa kom Provstinden (HANSINE MARIE LEMME) for at pleje sin Mand, men en halv Snes Dage efter blev hun ogsaa smittet og maatte gaa til Sengs, 2/4 fyldte Provst BLICHFELD 60 Aar, 4/4 – Skærtorsdag – blev INGER OSTENFELD ogsaa syg med høj Feber, hun maatte ligge 5 Uger; til Hjælp fik man en Diakonisse, Søster ELSE.

Efter at der i Sept. 1901 var holdt Auktion over det, der ikke skulde flyttes med fra Skibby, flyttede de 3 Kvinder til Sagasvej 4St. paa Frederiksberg. Her begyndte INGER OSTENFELD straks paa et Massagekursus, men da hendes Svigerinde og Kusine JOHANNE OSTENFELD f. SEIDELIN døde 18/12 s. A., flyttede INGER hen til sin Broder HARALD OSTENFELD (og hans 4 smaa Børn, den yngste HOLGER ½ Aar gl., og Svogeren L. P. LARSENS 3 Børn) paa Monradsvej (1935: Sylows Alle) 8St, og nogle Maaneder senere flyttede ogsaa HARALD og INGER OSTENFELDS Moder og Moster, der vanskeligt kunde klare sig alene, til Monradsvej 8^I, der hidtil havde været beboet af HARALD OSTENFELDS Svigerfader CARL SEIDELIN, der var Enkemand, og som nu med sin Datter HANSINE flyttede til Sagasvej 4^I. 1902 hentede LISE LARSEN sine 3 Døtre til Indien, medens CARL SEIDELIN-LARSEN blev paa Monradsvej, men kun et Aar senere døde LISE LARSEN i Indien, og til Julen 1903 kom hendes 3 Døtre tilbage til Monradsvej. Da HARALD OSTENFELD i 1905 indgik nyt Ægteskab, flyttede INGER OSTENFELD til Enighedsvej 12^I (den senere Edisonsvej) med sin Moder og Moster (begge døde 1916) og de 3 SEIDELIN-LARSEN Piger, for hvem hun her skabte et Barndomshjem. (Samtidig flyttede Professor CARL SEIDELIN tilbage til Monradsvej 8^I med sin Datter HANSINE). – CARL SEIDELIN-LARSEN paa Monradsvej 8 og hans 3 Søstre paa Enighedsvej 12 blev konfirmeret 1906, 07, 12 og 15, de 2 ældste i Skt. Lukas Kirke, de 2 yngste i Solbjerg Kirke, de 3 ældste af Onklen HARALD OSTENFELD, den yngste RIGMOR af HANS KOCH. Alle 4 blev Studenter. De 3 ældste blev gift; med den yngste RIGMOR blev INGER OSTENFELD boende sammen hele Livet, indtil c. 1/11 1936 Enighedsvej (1927: Edisonsvej) 12^I, derefter Henrik Steffensvej 5^{III} og fra 1939/40 Mariendalsvej 32 A^{II}, hvor INGER OSTENFELD døde 20/10 1949 (begr. paa Skibby Kgd.) og RIGMOR SEIDELIN-LARSEN 19/2 1967.

† 11/5 1900 paa Frederiksberg (Monradsvej 8^I) af Apoplexi, Leddegigt og Forkalkning, begravet 17/5 paa Solbjerg Kirkegaard af sin Søstersøn og Svigersøn Sognepræst ved Skt. Lukas Kirke (indviet 1897) HARALD OSTENFELD (Skt. Lukas Kbg.).

Professor CARL SEIDELIN, der blev siddende i uskiftet Bo med deres 5 Børn, meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 15/5:

»Natten mellem den 11te og 12te Maj bortkaldte Gud min inderlig kjære Hustru, BOLETTE JULIANE, f. SKOVGAARD.

C. SEIDELIN,
Professor.

Begravelsen finder Sted fra Lukas Kirke Torsdag den 17de Maj Kl. 12½.«

Ved hendes Begravelse udtalte hendes Broder Sognepræst HANS SKOVGAARD bl. a.:

»Det kan siges med et eneste Ord, hvad der var ejendommeligt for min kære lille Søster, det, hvorpaa hun kunde kendes: hun var et meget kærligt Menneske. Jeg tror at kunne sige, at hun var af et Stykke, og det Stykke var Kærlighed. Kærligheden var rigtig hjærtelig hos hende. Man behøvede ikke at bore for at finde den, nej, den strømmede af sig selv, fri og ægte og varm, ud af Hjærtets Kilde, ud i hele hendes Væsen, i hendes Ord og Gerning, Latter og Graad – overalt. I hendes Ansigt og Øjne, hele hendes Person, var der det rene milde Lys, som gør hjærtensgod. Det forlod hende egentlig aldrig, heller ikke naar hun var bedrøvet, naar hun havde Sorg. Kærlighed var for hende en Trang, en Livsfornødenhed, en Trang paa dobbelt Maade. Trang til at modtage Kærlighed. Naar Apostlen Johannes siger: »Deri bestaar Kærligheden – ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket os«, saa peger han paa, at Begyndelsen til al menneskelig Kærlighed er, at vi trænger til, længes efter at modtage Kærlighed. Saadan var det med hende fra Barnsben af. Hun kunde slet ikke taale at føle Uvenskab og Ukærlighed. Trangen til at give Kærlighed havde Søster BOLETTE sandelig ogsaa, og ogsaa den var hende barnefødt. Hun vilde beskytte og beskærme enhver, hun kunde naa. Det var noget, der fulgte hende i hele hendes Liv. Hendes moderlige Kærlighed, hendes omsorgsfulde bekymrede Kærlighed strakte sig til alle hendes Kære – og Kredsen af dem hun kaldte sine Kære var stor – hun var ikke karrig i at afgræn-

se den – og den strakte sig til alle deres Anliggender, smaa og store, og den var altid parat, straks paa Færde, havde ikke Rist eller Ro, naar nogen trængte til Hjælp.

Jeg tænker nok, at denne Trang til at modtage og give Kærlighed, netop fordi det var en inderlig og levende Trang, har bidraget noget til at nedbryde hendes legemlige Helbred. Den forbruger Kræfter, fortærer. Men der var i den ogsaa aandelig Styrkelse for hende. Ved den var hun alligevel et lykkeligt Menneske, det er jeg vis paa, hun maa kaldes. Hun var rig, fordi hun gav Kærlighed, og ogsaa fordi hun ejede manges Kærlighed. Hun var rig og lykkelig som faa i sit Ægteskab – Gud føjede det saa, at hun som faa fandt Lys og Støtte i sin Mands trofaste Kærlighed; – rig og lykkelig i sit Hjem, ved sine Børns Kærlighed. – Og saa eet endnu: hun var rig og salig i sin Guds og Frelsers Kærlighed. Ja, det var hun, den fromme Kvinde. Gud føjede det saa. Naar hun til trods for sine lange Lidelser og sine mange Kærlighedens Bekymringer dog ikke paa det sidste var en træt og forpjusket lille Stakkel, men havde en sød og mild Fred, kunde overgive til Gud en intact Sjæl, en hel Sjæl, saa var det, fordi Gud for Jesu Skyld besøgte hendes Sjæl med den Kærlighed, hun saa dybt trængte til, den som varer til evigt Liv. – Saa skal hun have Hjærtens Tak for Lyset og Hjærtevarmen, for hvad hun har været for os baade i sit Liv og i sin Død. – Og Gud være takket og lovet, som giver Sejrr formedelst Jesus Christus vor Herre!«

6 Børn: S. 1619–1647.

PROKURATOR, KANCELLIRAAD ERICH SEIDELINS 5 BØRN MED KIRSTINE BANG SØEBORG

(Se S. 1451 f.).

a. JENS CHRISTIAN SEIDELIN, * 2/7 1824 i Fredericia, døbt 3/9 i Trinitatis Kirke, konf. 7/4 1839 sst.

CHRISTIAN SEIDELIN var 1842–47 Elev paa Den polytekniske Lærestanstalt og blev *cand. polyt.* i April 1847.

I 40 Aar var han *Fabrikant i Fredericia*, hvor han

nedsatte sig som Klædefabrikant 1851 og 1875–91 var Medejer af Fredericia Tæppefabrik (se S. 1653). Af de i Fredericia Avis aarlig offentliggjorte Lister over Byens Skatteydere ses, at hans Indtægt i 1872 var 1900 Rd., hvoraf han betalte 50 Rd. i Skat, hvorefter den steg til 10,500 Kr. midt i 1880erne med en Skat paa 2–3000 Kr.

Desuden var Fabrikant, cand. polyt. CHR. SEIDELIN 1861–68 borgerlig Raadmand, fra 1863 Vejer, Maaler og Vragter, 1867–91 administrerende *Direktør for Fredericia Sparekasse*, 1869–90 Medlem af Kommissionen, der ledede Det lærde Institut, som fra 1872 fik Navnet Fredericia Latin- og Realskole, 15/1 1869 – 1891 Overligningskommissær, 1/4 1869 – 1891 Medlem af Bestyrelsen for Udlaan af Overformynderimidler i Vejle Amsraadskreds, 1870–81 Medlem af Byraadet i Fredericia og 1880–91 Medlem af Repræsentantskabet for Købstædernes almindelige Brandforsikring, en Tid ogsaa Redaktør af *Fredericia Avis*. Han blev virkelig *Justitsraad* 11/10 1887.

Efter ham blev hans 2 Sønner Ejere af Fredericia Tæppefabrik samt af en Grund paa Østhjørnet af Prinsesse- og Nørrevoldgade (S. 1653 f.).

† 8/1 1891 Kl. 15 i Hjemmet i Fredericia af et Hjerteslag, begr. 14/1 Kl. 12 fra Sct. Michaelis Kirke.

Enken meddelte i *Fredericia Avis* 10/1:

»At Justitsraad CHR. SEIDELIN blev bortkaldt ved en pludselig Død Torsdag den 8. Januar, bekjendtgjøres herved af hans Hustru og Børn.

AUGUSTA SEIDELIN,
født BOLWIG.

Begravelsen finder Sted Onsdag den 14. ds. Kl. 12 fra Mikaelis Kirke.«

Fredericia Avis, der kort omtalte Dødsfaldet 8/1, bragte 10/1 flg. Nekrolog:

»Afdøde Justitsraad JENS CHR. SEIDELIN var født den 2. Juli 1824 her i Byen, nemlig i den Gaard paa Hjørnet af Danmarks- og Vendersgade, som nu ejes af Hr. Kjøbmand DUUS, hvor den Gang den afdødes Fader, Kancelliraad, Prokurator SEIDELIN boede. Efter at have gennemgaaet det lærde Institut i Fredericia fortsatte han sin Uddannelse i Kjøbenhavn og blev polyteknisk Kandidat. I Ejendommen paa Hjørnet af Venders- og Oldenborggade indrettede han derpaa en Klædefabrik, som dreves i nogle Aar indtil Faderens Død. I 1867 blev SEIDELIN Direktør i Fredericia Bys og Omegns Sparekasse, en Stilling, han beklædte med Dygtighed indtil sin Dødsdag. Ved Siden heraf var han Deltager i Interessentskabet *Fredericia Tæppefabrik* samt Indehaver af en Mængde offentlige Stillinger og Tillidshverv. Han var saa-

ledes borgerlig Raadmand, indtil denne Institution i 1869 ophævedes; han var Vejer og Maaler, Medlem af Laanebestyrelsen for Vejle Amt, Overligningskommissær, Repræsentant for Købstædernes Brandforsikring og Kreditforeningen af jyske Landejendomsbesiddere, Regnskabsfører for de Thomenske Legater, Medlem af Kommissionen for Fredericia Latin- og Realskole i over 30 Aar og Kasserer for samme i de sidste 7 Aar. Endvidere var han i sin Tid Kommissær ved Paaligning af Indkomstskat, i en Arrække Medlem af Byraadet, en Tid tillige Redaktør af »*Fredericia Avis*« o. m. m.

Justitsraad SEIDELIN var en stille, alvorlig Mand, der udførte sin betydelige og mangeartede Livsgjerning paa en saa bramfri Maade, at han endog af mange ansaaes for at være uvirksom. At dette var en Fejltagelse, vil kjendes i de mange Forhold, hvor hans Dygtighed nu vil savnes, og hvor hans elskværdige Hjælpsomhed og retskafne Karakter skattedes højt.«

Ved Justitsraad CHR. SEIDELINS Jordefærd i Sct. Michaelis Kirke omtalte Sognepræst V. GÖRTZSCHE Jordelivet som Markens Blomst, der visner, talte om dets Kortvarighed og Forgængelighed, men at der i denne korte Tid er os betroet et jordisk Kald, en timelig Livsgjerning, og – større end dette – GUDS frelsende Naade i JESUS KRISTUS, vor Herre. Han nævner, at »ved denne Ligbaare stilles det os saa levende for Øje, hvor hastig et Menneske kan blive kaldet bort herfra. Thi saadan kom jo hans Bortgang; med et hastigt Bud kom DØDEN og kaldte ham herfra, ind bag Forhænget, som skjuler Tilværelsen hist for os.« Derefter omtales »den Side af hans Personlighed, som vendte udad mod Livet her i Verden. Og som det mest betegnende Træk hos ham maa her vistnok nævnes hans Paalidelighed; han var en Mand, om hvem vi vidste, at vi kunde stole paa ham. Han skiftede ikke Anskuelse og forandrede ikke Standpunkt fra Dag til Dag, men saadan som vi havde lært ham at kjende, fandt vi ham altid. Og dermed hang sammen hans sunde Dom, der var ledet af Retfærdighedsfølelse og Sandhedskjærlighed; der er vist ikke faa, der kan sige, som jeg kan sige det, at vi vilde altid gjerne drøfte en Sag med ham; han kunde ved sin sunde, besindige Dom hjælpe os til den rette Opfattelse og forhindre alle overilede Afgjørelser. Derfor har der været betroet ham mange Tillidshverv, og det, skjønt det var langt fra, at han trængte sig frem. Det var netop et andet betegnende Træk i hans Personlighed, hans Tilbageholdenhed; han søgte ikke at stille sig selv frem og gjøre sig gjældende, men var i sin hele Færd en stille Mand, uden mange Ord og uden alt

fremtrædende Væsen. Saadan skal hans Minde bevares i denne vor By, som var hans Barndoms Hjem og blev hans Livs Virkested. Saadan ville vi bevare hans Minde med Tak for hvad han har været i vor By, nu da han er gaaet bort, og andre skulde indtage hans Sted og optage de Arbejder, som saa hastig faldt ud af hans Haand. . . Det blev forundt ham og hans Hustru at leve en lang Aarrække sammen i et lykkeligt og kjærligt Samliv. De have delt Sorger med hinanden – han skal jo nu stedes i Jorden ved Siden af den Søn, hvis Død i de unge Aar var dem en saare stor Sorg – og de have delt Glæder med hinanden, allermest Glæden over de Børn, som Gud lod dem beholde, og som nu vare komne ud fra Hjemmet; og de vare komne til det, som jeg tror visselig er noget af det bedste i Samlivet mellem Mand og Hustru, naar de to, hvis Hjerter fandt hinanden i de unge Aar, og som have delt Livets Arbejdsdag med hinanden, kan sidde sammen i Livets Aftenstund, ene med hinanden, med en Kjærlighed, som har bestaaet Prøven. Saaledes var det blevet med dem. Saaledes havde de det med hinanden i denne Vinter, og naar Børnenes Tanker gik til Hjemmet – og de gik vist tit og ofte derhen – kunde de glæde sig ved at tænke paa Fader og Moder, som sad derhjemme. Da kom, før nogen kunde tænke det, Skilsmis-sens Stund, og Hustruen kunde kun tage sin døende Mand i sine Arme og høre hans sidste Suk. GUD trøste eder, kjære bedrøvede Venner, i eders Sorg og styrke eder med sin Fred! Hans Hustru, hans Børn, hans Søskende, I alle have en dyb og inderlig Tak at sige ham, og have saa saare meget at sige GUD Tak for. Derfor, naar han nu skal udbæres til Støvets Hvilested indtil Opstandelsens Dag, saa sig, Venner, med de gamle Ord: HERREN gav, HERREN tog, HERRENS Navn være lovet! Amen.«

~ 10/12 1856 i Pjedsted Kirke af Brudens Broder JOHAN CONRAD BOLWIG (der 1854 ægtede SOPHIE JAUNSEN, * 1826 i Bergen, og som 1847–57 var personel Kapellan i Grejs hos Sognepræst OLE OLSEN, hvis Hustru hed VIBEKE CATHRINE JAUNSEN, S. 1700) AUGUSTA HENRIETTE BOLWIG, * 19/2 1823 paa Karensdal i Pjedsted Sogn, døbt 20/2, konf. 22/4 1838 sst., Datter af Gaardejer og Løjtnant, senere Krigsassessor JENS GEERT BOLWIG (* 21/6 1788 paa Hovedgaarden Nebbegaard i Gaarslev Sogn, døbt 24/7, † 15/9 1864 paa Karensdal som Følge af Blodgang, begr. 20/9) og Hustru CATHARINA MARGARETHA CHRISTIANE DAU (* 5/2 1789 i Pinneberg, † 27/5 1870 paa Karensdal, som hun ejede som Enke, af Alderdom, begr. 1/6).

† 26/1 1892 i Fredericia, Gothersgade 27 i Sct. Michaelis Sogn, begravet 30/1 paa Michaelis Kirkegaard.

Ved Justitsraadinde SEIDELINS Begravelse i Sct. Michaelis Kirke udtalte Sognepræst V. GÖTZSCHE ud fra Joh. 4,38 bl. a.:

»Til eder, I Unge, som ere samlede her ved eders Moders Baare, vil dette Ord tale om alt, hvad I skylder eders kjære bortgangne Forældre. Ja, naar nu eders Moders Livsdag hernede er til Ende, saa maa dette: Andre har arbejdet, stille eder for Øje alt, hvad hun har arbejdet og gjort for eder, al hendes trofaste og kjærlige Omsorg, saaledes som I mindes den fra eders tidligste Barndom lige til det sidste, og I have en inderlig Tak at sige hende derfor. . . Sig kun: hvor har dog Moder elsket os, hvor levede hun dog for os, for vor Fader og for os, hendes Børn, hvor havde hun dog altid os i sine Tanker og vilde lede os til det, som ret er! Kom kun al eders Moders trofaste Kjærligheds Omsorg i Hu. Det er saa godt rigtig at se, hvor stor en Taknemlighed vi ere et Menneske skyldige, for at sige det Menneske Tak derfor, og for at sige vor GUD Tak derfor; thi ham tilkommer Takken for alle Ting. Og det er godt at høre disse vor Herre JESU Ord om, at vi ere indkomne i det, som andre have arbejdet for os, for at lægge os paa Sinde, at vi nu have den Opgave og Pligt alvorlig at stræbe efter, at det, som de i deres Kjærligheds Omsorg have arbejdet for os, det, som de have saaet i vore Sjæle, maa bære Frugt, en god Frugt i vort Liv. . . Nu have I kun Mindet om den kjære, trofaste Moder, men dette Minde, lad det tale mægtig til eder om at stræbe efter, at hvad hun har arbejdet og bedet for eder maa bære velsignet Frugt i eders Liv.

Naar saaledes HERRENS Ord om, at vi høste det, som andre have arbejdet, minde os om, hvad vi skylder dem, som vi i vore jordiske Forhold ere knyttede til og af hvis Arbejde og Omsorg vi nyde Frugten, saa ville vi dog ikke glemme, at HERREN har talt dette Ord til sine Disciple og nu vil have det sagt til sin Menighed, sine troende Mennesker. Thi at vi nu have GUDS Naades Rigdom i vor Herre JESUS CHRISTUS, og at vi kunne finde det, som vore Sjæle trænge til i Liv og Død hos JESUS vor Frelser, det have vi ikke i mindste Maade os selv at takke for, men det skyldte vi først og fornemlig Herren vor GUD og Frelser, og dernæst de Slægter af HERRENS troende, som have været før os, og som have overleveret os GUDS Naades Ord. Det er det, som vi udtale i det Psalmeord, som vistnok mange med mig have inderlig kjær:

GUDS Ord, det er vort Arvegods,
Det skal vor Afkoms være.

Thi der er i Christi Kirke en hellig Overlevering, et dyrebart Arvegods, som gaar fra Slægt til Slægt; med vor christne Trosbekjendelse, med GUDS Ord og Herrens Bøn, med vor Daab og HERRENS Nadvere er GUDS frelsende Naade kommen til os som en dyrebar Arv fra de forud-

gangne christne Slægter. Og saaledes skal den blive ved at gaa i Arv; thi, som vi syngte i en anden Psalme:

Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slægt skal følge Slægters Gang,
Aldrig forstummer
Tonen fra Himlen
I Sjælens glade Pilgrimssang,

og den Tone fra Himlen, som ikke skal forstumme, er Budskabet om Fred paa Jorden, at

Os er en evig Frelser født.

...«

4 Børn: S. 1647–1654.

Foruden deres egne 4 Børn havde Justitsraad J. C. SEIDELIN og AUGUSTA H. BOLWIG en Plejedatter:

DAGMAR AUGUSTA SEIDELIN f. WOLPERS, * 12/2 1865 i København (Pilestræde 28), døbt 2/4 i Helligaands Kirke, Datter af Bundtmager i Kbh. ERNST HENRIK FREDERIK WOLPERS's Enke MARIE CAROLINE CHRISTINE PETERSEN (* c. 1824, † 14/5 1871 i Kbh. (Pilestræde 28), ~ 23/11 1849 i Helligaands Kirke E. H. F. WOLPERS, * c. 1822, † 22/10 1863 i Kbh. (Pilestræde 14^{St.}) fra Enken, der sad i uskiftet Bo med en Datter og en Søn).

Da DAGMAR WOLPERS's Moder 1871 døde fra 3 Børn, var Overretsprokurator A. P. SEIDELIN Børnenes Kurator, hvorfor han i Salær af Skifteretten fik 128 Rd. samt de 42 Rd., han havde udlagt for Begravelsen. Den afdøde havde som Enke videreført sin Mands Bundtmagervirksomhed, Butiksinventaret solgtes for 40 Rd., Møbler og Varelager m. m. for 897 Rd. Men Boets Overskud paa 777 Rd. kunde ikke dække Gældsposterne, der beløb sig til 1520 Rd.

DAGMAR WOLPERS kom som et svageligt Feriebarn til Overretsprokurator SEIDELINS Broder i Fredericia, hvor hun fuldstændigt sluttede sig til Justitsraad SEIDELINS Familie og stærkt ønskede at blive adopteret, hvilket dog ikke skete, men hun fik dog Efternavnet SEIDELIN ved kgl. Bev. 8/2 1890, 3 Maaneder før sit Bryllup. Hun blev konfirmeret 10/4 1881 i Michaelis Kirke (sammen med Plejebroderen GEERT SEIDELINS senere Hustru IDA NISSEN), blev viet i samme Kirke og boede derefter i Kbh., ved sin Død Lunds-gade 10 paa Østerbro.

† 23/3 1927 i Kbh. af Mavekræft, begr. 26/3 paa Gentofte Kgd. (Østervold Sogns Kbg.).

~ 10/5 1890 i Michaelis Kirke i Fredericia OTTO REINHOLD LARSEN, * 21/6 1862 i Næstved, døbt 15/10 i Skt. Peders Kirke, Søn af Prokurator RASMUS LARSEN og Hustru ANNA MARIE CHRISTINE CECILIE SESSIONG CHRISTENSEN.

OTTO LARSEN indtraadte 1/8 1876 i Postvæsenet, blev 1/11 1885 Postekspedient, 1/10 1889 – 31/10 1895 tillige Medhjælper i Postrevisionen, 1/10 1898 Postekspeditør og fra 1/9 1902 *Postmester* ved Lygtevejskvarterets Postkontor i Kbh., senere ogsaa Bestyrer af Telegrafstationen sst., Afsked 1929, var 1920 konservativt Folketingsmedlem og blev 7/1 1933 R. af Dbg.

OTTO LARSEN boede i Kbh. og i Hellerup, dog 1899–1903 paa Frederiksberg, ved sin Død Julius Thomsensgade 20^{III}.

† 20/1 1936 paa Kommunehospitalet i Kbh. af Hjertelidelse, bisat 25/1 Kl. 14 fra Bispebjerg Krematoriums store Kapel (Bethlehems Sogns Kbg.).

5 Døtre (* 1891–1902) og 1 Søn († før 1901).

b. ANNE JULIE SEIDELIN, * 13/5 1826 i Fredericia, hjd. 16/5, i Trinitatis Kirke 3/8, konf. 3/4 1842 sst. Blandt hendes Faddere var Student LUDVIG SCHJERNING (S. 1424).

Frøken JULIE SEIDELIN flyttede til København, hvor hun – sammen med Søsteren MARIE – boede fra (senest) c. 1872 paa 2. Sal i Soldins Stiftelse, Skindergade 34, oprettet 1845 til Bolig for uformuende og aldrende Enker eller ugifte Fruentimmer af Middel- eller Borgerstand mod en ringe Leje eller uden Betaling.

† 9/12 1911 i København (Skindergade 34) af kronisk Hjertesygdom samt Hjertelammelse efter Influenza, begravet 15/12 Kl. 13¼ fra Nordre Kapel paa Vestre Kirkegaard.

Ugift.

c. ANDREAS PETER SEIDELIN, * 25/5 1828 i Fredericia, hjd. 5/6, i Trinitatis Kirke 22/8, konf. 23/4 1843 sst., flyttede s. A. til København.

A. P. SEIDELIN, der 1845 som 16aarig Elev i Maribo's Skole boede hos sin Fader og Onkel Kaptajn GOSCH i Fiolstræde (S. 1456), blev Student 1847 med Laud. (fik Laud. p. e. i Tysk, 6 Laud. og 5 Haud), privat dimitteret af sin Morbroder Kateket H. SØEBORG i Fredericia. Den 25/6 1855 blev han cand. jur.

Efter at have arbejdet nogen Tid hos Faderen i Fredericia, blev han Januar 1857 Fuldmægtig hos Overretsprokurator L. C. LARSEN i København, 4/5 1863 Prøveprokurator ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i København og 29/5 1865 Prokurator ved samtlige Over- og Underretter i Danmark.

Fra 1860 – 1901 var han Sekretær (Regnskabschef) ved Københavns Borgerrepræsentations Legatudvalg (før 1865: Legatkomité). Indtil 1880 foregik denne Forretningsførelse paa Sekretærens Sagførerkontor, men i 1880 oprettedes et særligt Legatkontor (først i Stormgade 6, derefter i Kompagnistræde 18 til c. 1894, derefter i Brolæggerstræde 14^I med Kontortid Kl. 10½–13). Ved denne Tid tog det med Sekretærembedet ved Legatudvalget forbundne Arbejde betydeligt til i Omfang paa Grund af Legatkapitalens Vækst og den dermed følgende forøgede Legatuddeling. – *Overrettsprokurator* A. P. SEIDELIN blev *Ridder af Dannebrog* 22/9 1900.

Sagførerfuldmægtig A. P. SEIDELIN boede 1858 Sølvgade MNr 423B (senere Husnr. 6), 1859 Store Kongens Mølle paa Vestervold MNr 233, derefter fra c. 1860 Skindergade 34^{II} (MNr 8) med Kontortid Kl. 15–17, fra 1863, da han blev Prokurator, ændret til Kl. 9–13 og 17–19. Til c. 1872 havde han Kontor i Skindergade 34, hvor ogsaa hans Moder og 2 Søstre boede; selv boede han 1870–71 Pustervig 2^{II}, 1873 Købmagergade 39^I og fra 1874 Stormgade 6^I, hvor han havde Kontortid Kl. 9–15 til 1885, men 1879–89 boede i den af ham selv ejede Villa Valdemarsgade 10. Herefter boede Overrettsprokurator A. P. SEIDELIN 1890–96 Valdemarsgade 22B^{II}, 1897 Frederiksstadsgade 1^{II}, 1898–99 Østerbrogade 116^{IV} og sine sidste 2–3 Aar Vesterbrogade 54^{II}. – Han ejede 1882–85 Ejendommen Ryesgade 69 og fra c. 1897 Ejendommen Saxogade 42, 44, 46 og 48, som Døtrene arvede efter ham.

† 10/6 1902 i København (Vesterbrogade 54^{II}) af Lungebetændelse efter Influenza, begravet 14/6 Kl. 13½ fra Skt. Matthæus Kirke paa Solbjerg Kirkegaard af Pastor HVIID-NIELSEN (Skt. Matth. Kbg.).

Ifølge hans Testamente 31/10 1901 overtoges hans og hans afdøde Hustrus Bo af Brodersønnen cand. jur. A. P. SEIDELIN som Eksekutor. I Arveafgift betales 183 Kr. 62 Øre.

~ 1869 (hvor?) HANSINE SIMONSEN f. HANSEN, * 28/9 1835 i Belle Møllebanke i Stovby Sogn ved Vejle Fjord, døbt 22/10, konf. 1850 sst., Datter af Husmand og Smed HANS HANSEN (* c. 1805, † 8/5 1837 paa Møllebanken, begr. 13/5 paa Stovby Kgd.) og Hustru ANE KNUDSDATTER (* 1805 i Grejs,

døbt 27/10, ~ 1) 15/11 1828 i Grejs Kirke, † 12/7 1894 paa Belle Møllebanke, begr. 18/7 paa Stovby Kgd., ~ 2) 6/10 1837 i Stovby Kirke MADJ JENSEN, * 31/10 1798, døbt 2/12 i Stovby Kirke, Snedker paa Belle Møllebanke, † 1/12 1882 sst. som Aftægtsmand, begr. 8/12 paa Stovby Kgd.).

Hos Overrettsprokurator A. P. SEIDELIN i København boede 1880 Fru SEIDELINS Søn af 1. Ægteskab VILHELM EMIL SIMONSEN, 1885 Prokuratørens 2 Brodersønner fra Fredericia stud. jur. A. P. SEIDELIN og JENS GEERT BOLWIG SEIDELIN, 1880 og 85 Fru SEIDELINS Slægtning HANSINE CHRISTENSEN (* 5/1 1862 paa Sønder Aldum Mark (N for Stovby), døbt 23/2 i Stenderup Kirke, Datter af Husmand CHRISTEN JENSEN og Hustru KAREN MARIE HANSEN, * c. 1828) og fra 1880 til efter 1901 (dog ikke i 1895) Fru SEIDELINS Halvsøsters Datter ANDREA HANSINE NIELSEN (* 10/7 1877 i Belle Møllebanke, døbt 16/9 (Fru SEIDELIN og hendes Mand var Fadere) i Stovby Kirke, Datter af Grovsmed i Roden Skov eller/og paa Møllebanken i Stovby Sogn PETER ANTON NIELSEN (* 3/5 1838 paa Ørum Mark, døbt 5/8 i Ørum Kirke (Nabosogn til Stovby), † 20/11 1910 paa Møllebanken, begr. 25/11 paa Stovby Kgd.) og 1. Hustru ANE HANSINE MADSEN, * 10/11 1846 i Belle Møllebanke, døbt 26/12 i Stovby Kirke, konf. 7/4 1861 sst., ~ 29/9 1866 sst., † 10/8 1880 i Belle Møllebanke af Nervesvækkelse, begr. 16/8 i Stovby, Datter af ovennævnte MADJ JENSEN og ANE KNUDSDATTER). – Plejedatteren ANDREA H. NIELSEN blev muligvis senere gift HEE.

† 19/12 1885 i København (Valdemarsgade 10) af Hjerteklapfejl, begravet 28/12 Kl. 12½ fra Skt. Matthæus Kirke paa Frederiksberg (Solbjerg?) Kirkegaard (Skt. Matthæus Kbg.).

Hendes Mand meddelte Dødsfaldet s. D. i Berlingske Tidende:

»Min inderlig kjære Hustru HANSINE SEIDELIN, vore Børns kjærlige Moder, afgik ved Døden den 19de ds.

A. P. SEIDELIN
Overrettsprocurator.«

3 Børn: S. 1655 f.

HANSINE HANSEN ~ 1) CHRISTIAN PETER SIMONSEN, der 25/9 1856 fik Borgerskab som Gæstgiver i Fredericia, som

han forlod mellem 1857 og 59. Mindst 1 Søn: VILHELM EMIL SIMONSEN, * 20/2 1857 i Fredericia, døbt 2/4 i Michaelis Kirke, Sognepræst i Nidløse 1892–1917, † 1934.

d. MARIE MAGDALENE SEIDELIN, * 20/4 (ikke 30/4) 1833 i Fredericia, døbt 19/7 i Trinitatis Kirke, konf. sst. Onsdag 11/4 1849 »formedelst Fjendens Nærværelse«.

Frøken MARIE SEIDELIN boede fra (senest) c. 1872 (snarere 1866) – sammen med Søsteren JULIE – i Soldins Stiftelse, Skindergade 34^{II} i København, til sin Død.

† 27/7 1898 i Skodsborg, som Landligger i Frk. Barths Skole, af Hjertesygdom, begr. 2/8 Kl. 12 eller 14 fra Nordre Kapel paa Assistens Kgd. (ifølge Kbh.s Begravelsesvæsens Protokol) eller paa Vestre Kgd. (ifølge Søllerød Kbg.).

Hendes Søskende meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 30/7:

»Vor kjære Søster, MARIE MAGDALENE SEIDELIN, afgik ved Døden den 27de August under et Ophold paa Skodsborg.

JULIE SEIDELIN

A. P. SEIDELIN

V. SEIDELIN

Overretsprokurator. Kaptajn og Landinspektør. Begravelsen er berammet til Tirsdag den 2den August Kl. 12 fra Vestre Kirkegaards store Kapel.«

Ugift.

e. CARL VALDEMAR SEIDELIN, * 18/6 1837 i Fredericia, døbt 7/9 i Trinitatis Kirke, konf. 18/4 1852.

VALDEMAR SEIDELIN tog 1859 Den forenede Landmaaler- og Landinspektørksamens ved Landbohøjskolen og fik 10/5 1863 Bestalling som *Landinspektør*.

Officersaspirant C. V. SEIDELIN blev 30/10 1861 fra 1/11 udnævnt til Sekondløjtnant i Infanteriets Krigsreserve, 29/7 1862 ansat til 1 Maanedes Tjeneste ved 15. Infanteri-Bataillon, ved hvilken han havde at melde sig 23/8, samt 18/10 s. A. ansat ved 17. Infanteri-Bataillon. For sin Deltagelse i Krigen 1864 fik han Erindringsmedaille 1877. Den 26/9 1867 overførtes han fra 1/10 til Fodfolkets Forstærkning som Sekondløjtnant ved 24. Bataillon, 11/2 1869 ved 31. og 28/8 s. A. ved 40. Bataillon.

Han fik Afsked 22/1 1877 og modtog 13/10 1887 Afskedspatent som *Kaptajn*.

I en meget national Sang til Moderens Fødselsdag 4/2 1867 handler et af Versene om den nygifte Søn VALDEMAR:

Min VALDEMAR jeg sender
Mod Fjendeskaren fræk –
Slet ei til Frygt han kjender,
Men slaaer for Fode væk;
Og kommer han tilbage
Med hele Lemmer paa,
Vil Lønnen sødt ham smage
I HANNES Arme smaae.

Den 24/5 1866 valgtes han af Frederiksberg Kommunalbestyrelse til den nyoprettede Stilling som *teknisk Assistent ved Frederiksberg Kommune* fra 1/7 1866 med 300 Rd. i aarlig Løn, som kunde ventes forhøjet, dersom Ledelsen af Brandvæsenet senere blev ham overdraget; i Juni 1868 forhøjedes hans Løn som teknisk Assistent til 600 Rd. Og 7/2 1867 valgte Kommunalbestyrelsen ham tillige til den nyoprettede Stilling som *Brandinspektør* (Chef for Brandkorpset; 1923 ændredes Betegnelsen til Brandchef) ved det reorganiserede frederiksbergske Brandvæsen med 200 Rd. i aarlig Løn fra 1/4 1867.⁸⁴

SEIDELINS Udnævnelse skyldtes Ønsket om, at Brandvæsenets Leder skulde være Tekniker, men hans tekniske Kunnen naaede ikke at sætte sit Præg paa det frederiksbergske Brandvæsen, da han allerede Aaret efter sin Ansættelse fik Orlov paa Grund af Sygdom fra Juli 1868 og Aaret efter Afsked pr. 31/3 1869.

V. SEIDELIN, der blev gift 1866, og hvis eneste Datter er født 1868 paa Frederiksberg, boede ifølge Vejviseren 1862 Skindergade 34, hvor ogsaa hans Broder A. P. SEIDELIN boede, og 1866–68 Frederiksberg Bredegade 16^I samt fra April 1868 Falkoner Allé 14.

Frederiksberg Brandkorps bestod dels af fastlønnet Mandskab, bestaaende af 2 Brandmestre, 12 Brandsvende og 2 Brandbude, der hver havde Vagt hver andet Døgn, dels af 14 (13?) Brandmestre, 10 (6?) Straalemestre og 212 Brandsvende, der kun mødte og fik Betaling i Ildebrands-

tilfælde. De rekrutteredes af alle Mænd i Sognet mellem 20 og 40 Aar. Alarmering af Brandvæsenet skete ved Klemteslag med Kirkeklokken i Frederiksberg Kirke, Hornsignal, Piben og Brandraab af Brandbudene, Politiets Betjente og Vægterne. Ved Udhængning af Flag om Dagen og Lanterne om Natten fra Kirketaarnet markeredes Retningen til Brandstedet.

– Den første, primitive Organisation af *Frederiksberg Sogns Brandvæsen* var sket ved en Forordning 1791, ifølge hvilken Sognefogden skulde være Brandfoged, dvs. den ledende i Tilfælde af Brand, og en Forandring heraf i 1817, men da Frederiksberg Sogn, der hidtil havde været et udpræget Landdistrikt, i første Halvdel af det 19. Aarhundrede voksede eksplosionsagtigt, vedtoges 2/1 1861 et Forslag til nye Udvidelser af Brandvæsenet, 2/3 s. A. Lov om Brandpoliti paa Landet, og 24/1 1867 approberede Justitsministeriet »Vedtægt for Ordningen af Frederiksberg Sogns Brandvæsen«, ifølge hvilken en Brandinspektør skulde have Kommandoen over Brandkorpset. –

Brandinspektøren, hvis Post var lønnet, skulde beskikkes og afskediges af Kommunalbestyrelsen; han maatte ikke være fraværende fra Sognet længere end 12 Timer uden forinden at have meldt det til Politimesteren; i Tjenesten var han berettiget til at bære Uniform, nemlig mørkeblaa Vaabenfrakke med sort Fløjls Omklapning paa Kraven, mørkeblaa Benklæder, mørkeblaa Klædes Felthue med Guldsnor og Nationalkokarde, Dolk med borgerligt Feltegn samt Skulderdistinktion som Kaptajn ved Københavns Brandkorps.

For Ledelsen af Gennemførelsen af den nye Vedtægts 19 Bestemmelser, der traadte i Kraft 1/9 1867, modtog Brandinspektør SEIDELIN et Vederlag paa 150 Rd. Der skulde bl. a. udtages Mandskab, Materiellet skulde suppleres, alle nødvendige Køretøjer og Heste tilvejebringes ved offentlig Auktion, og passende Lokaler til en Brandstation tilvejebringes. Foraar og Sommer 1867 gik for den nye Brandinspektør med at føre disse Ting ud i Livet. Da det ikke lykkedes at finde egnede Lokaler til Brandstation, indrettedes et midlertidigt, lejet Vagtlokale i Forbindelse med Sprøjtehuset bag ved Pile Allé 2 tæt ved Frederiksberg Allés Runddel; her blev Brandvagten første Gang besat 2/9 1867, og kort efter aabnedes en telegrafisk Forbindelse mellem denne Vagt, Brandvagten paa Vesterbro (Gasværksvej 11) og en ved Landbohøjskolen etableret Brandalarmeringsstation (Bülowsvej 36C). Bygningen i Pile Allé kunde dog først tages i Brug som Brandstation i September 1870. (Brandstationen flyttede 1886 fra Pile Allé 2 til Lampevej 4 (fra 1906 Howitzvej 6) og 1932 til Howitzvej 26–28).

Vandforsyningen var et stort Problem, da Frederiksberg ikke havde noget Vandværk, og København stillede sig afvisende over for en Anmodning om at maatte benytte de københavnske Vandledninger i Gammel Kongevej. Man var derfor henvist til at benytte de private Brønde samt 7

offentlige, der blev udstyret med Vandbeholdere paa 3 Kubikmeter; herfra maatte Vandet saa transporteres paa Vogne til Brandstedet.

Materiellet bestod i 1867 af 3 ældre Brandsprøjter, 1 Haandsprøjte, 1 Stationsprøjte med Hesteforspand og 8 Vandvogne (Aaret før havde man kun 4 Vandvogne til Vandtransport). Den 18/9 1867 Kl. 10 holdtes efter Begæring af Brandinspektør SEIDELIN Licitation over Tilkørsel af Vand til Brandsteder samt Kørsel af Sprøjterne til og fra Brandsteder; det drejede sig om 8 Vandvogne og – til Sprøjtetransport – 2 Par Heste med Seletøj og Kusk og en med 2 Heste forspændt Arbejdsvogn med Kusk. – Om en ny, af Sprøjtefabrikant RASMUSSEN til Frederiksberg Brandvagt leveret, med 7" Cylindre forsynet Sprøjte med Sugeværk (og 200 Alen kobbernitret Læderslange) udtalte SEIDELIN 24/7 1867, at der med den var naaet et Resultat, der kun kan naas med en Sprøjte, der er udført med den størst mulige Nøjagtighed og Omhu; den er let at transportere, paa en hensigtsmæssig Maade forsynet med Plads til Kar, Slinger og øvrige Rekvizitter og net udstyret; saavel i sin Helhed som i sine enkelte Dele gør den Fabrikantens Etablissement Ære.

Brandinspektør SEIDELINS forskellige Gøremaal fremgaar af den Kopibog, han førte 9/4 1867 – 2/7 1868. Saaledes bestilte han 30/7 1867 til Mandskabet 29 Brandskilte hos Gørtler DYRING og 14 Hjelme og 2 Livbælter hos Sadelmager ZARTMANN, og s. D. paatalte han Overtrædelse af Brandpolitiloven ved et Ildsted i et af Beværtningstederne paa Etablissement Alhambra (Ejer: Komponisten, Løjtnant EMIL HORNEMANN); i Sommeren 1868 fik Alhambra fast Brandvagt hver Aften. Af de 29 Brandskilte skulde 15 leveres med Indskriften »Brandmester ved Frederiksberg Brandkorps« og 14 »Sprøjteafdelingen af Frb. S. Brandkorps« Nr. 213–227; Betalingen var hhv. 2 Mk. pr. Stk. og 2 Mk. 8 Sk. pr. Stk. – I et Brev 5/5 1868 omtaler SEIDELIN Forplejning af Arresteranter, der var indsat i Varetægtsarresten ved Brandvagten.

I Brandinspektør SEIDELINS 15 Maaneders Funktionstid havde Frederiksberg Brandvæsen 14 Udrykninger, af hvilke SEIDELIN personlig deltog i Nr. 1?, 2, 4, 6, 7, 8 og 9. Den alvorligste Brand var paa Carlsberg Bryggeri, kun 6 Dage efter SEIDELINS Tiltræden. De 14 Udrykninger var:

1. 5/4 1867. Gartner BARTRAMSENS eller BERTRAMSENS Drivhus, Falkoner Allé 23, nedbrændte.
2. 6/4–8/4. Til en kraftig Brand paa Carlsberg Bryggeri i Valby sendtes hele Frederiksberg Brandkorps af Sted Lørdag Morgen Kl. 5,45; da SEIDELIN ankom Kl. 6, var den midterste Fabrikbygnings øvre Etager samt Sidefløjene stærkt angrebet af Ilden, og en Sidebygning til den nordre Fløj, den saakaldte »Magazinbygning«, blev ogsaa Flammernes Bytte, trods Indsats af 2 større Sprøjter fra København, 2 Landsprøjter fra

Valby og 2–3 andre Landsprøjter. Hen paa Eftermiddagen aftog Ilden, men holdtes dog stadig vedlige af store Mængder brændende Korn, der gennem de gennembrændte Lofter faldt ned i Stueetagen. Først Mandag Eftermiddag kunde Sprøjterne fra Frederiksberg forlade Brandstedet; Kl. 16½ »blev de afmønstrede og strax bragte i Orden til ny Udrykning«. Branden kostede Frederiksberg Brandvæsen 378 Rd. 3 Mk. 4 Sk.

3. 8/4. Samme Dag om Aftenen Kl. 20 Tagbrand i Hjulmand JENS RASMUSSENS Hus paa Isle Mark.
4. 4/6. Skorstensild hos Bogbindermester MEYER, Schønbergsgade 5.
5. 1/7. Brand paa den anden Side af Brønshøj, uden for Frederiksberg Brandvæsens Distrikt.
6. 15/7. Brand i Beværtningslokalet Schweitzerpavillonen ved Frederiksberg Allé, var slukket af Københavns Brandvæsen.
7. 23/7. Brand paa Nørrebro, ikke fundet.
8. Ca. 26/7. En Staldbygning til Bomhuset ved Store Vibenshus (i Kbh.) var nedbrændt inden SEIDELINS Ankomst.
9. 25/8. Det drejede sig ikke om Brand, men Afbrænding af Fyrværkeri i Gartner TRIERS Have ved Gammel Kongevej, uden at Politiets Tilladelse hertil i Forvejen var meddelt SEIDELIN.
10. 6/4 1868. Lille Skorstensbrand hos Enkefru SCHÆFER, Smallegade 27, blev straks slukket af 2 Mand med en Haandsprøjte.
11. 4/5. Skorstensbrand hos Bud PETERSEN, Fuglevangsvej 16, slukket inden Sprøjstens Ankomst.
12. 24/5. NIELS HANSENS 2 sammenbyggede Huse i Vanløse var nedbrændt inden Sprøjstens Ankomst.
13. 30/5. En ubetydelig, utvivlsomt paasat Ild i Stakittet om Frederiksberg Have tæt ved Laagen til Smallegade slukkedes af en Brandsvend med et Par Spande Vand.
14. 18/6. Gaardejer SCHUBBARTS Hus paa Rødovre Mark, beboet af Hestehandler P. JØRGENSEN, nedbrændte lige før Midnat inden Sprøjstens Ankomst.

Fjorten Alarmeringer i Løbet af 15 Maaneder var ikke mange. For at skaffe sit Mandskab større Rutine henvendte Brandinspektør SEIDELIN sig til Københavns Brandkorps, – med hvem Frederiksberg Sogns Brandvæsen intet Samarbejde havde bortset fra Vesterbro, der hørte til Københavns Kommune, men til Frederiksberg Sogn, – i Brev af 25/4 1868, der slutter:

»Samtidig hermed skal jeg tillade mig at anmode om, at Frederiksberg Brandvagt maa blive underrettet om, naar Vesterbros Vagtsprøjte rykker ud, for at man her i paa-kommende Ildebrandstilfælde kan være vidende om, at der derfra ingen Hjælp kan ventes, og ikke muligvis antage, at Telegrafapparatet er i Uorden. – Skønt Københavns Brandkorps vel i Reglen ikke ved mindre Ildebrande paa Vester-

bro vil rekvirere Hjælp fra Frederiksberg, vil det være mig personligt kært, om Frederiksberg Vagtsprøjte i det mindste foreløbig maa blive kaldt til Hjælp, naar der er Brand paa Vesterbro, da der her er saa ringe Lejlighed til Øvelse for Mandskabet.«

Brandinspektør SEIDELINS sidste tjenstlige Skrivelse er dateret 2/7 1868. Den 1/8 s. A. konstituerede Frederiksberg Kommunalbestyrelse Overbrandmester J. E. LAMPE som Brandinspektør, da man »indtil videre har tilstaaet Løjtnant SEIDELIN Fritagelse for hans forskellige kommunale Funktioner paa Grund af Sygdom«, og i samme Maaned antog Kloak- og Vejudvalget Civilingeniør E. S. P. HERSOM til »i Løjtnant SEIDELINS Sygdomsforfald at forrette Tjeneste som teknisk Assistent mod et maa-nedligt Honorar af 50 Rdl.« LAMPE, der var Overbrandmester 1863–77 og Overassistent 1877–95, fungerede som Brandinspektør til 1/4 1869, fra hvilken Dato SEIDELIN afskedigedes og som Brandinspektør paa Frederiksberg afløstes af HERSOM (1869–87).

Herefter var VALDEMAR SEIDELIN i 32 Aar *Brand- og Vandinspektør i Aalborg* 1869–1901, hvor han i samme Periode praktiserede som *Landinspektør*. Gennem denne lange Periode kom hans tekniske Dygtighed Aalborg Brandvæsen til gode. Han var Medlem af Bestyrelsen for Brandinspektørforeningen fra dens Oprettelse og til sin Død.

I 1890 udgav han »Statistiske Oplysninger vedrørende Brandvæsenet i de fleste danske Kjøbstæder og nogle større Landkommuner« (Føl., 83 Sider).

I en Avisnotits fra 1946 om en »Sparsommelig Mand« berettes:

For en Aarrække siden boede i Klokketøbergades Vandgyde i Aalborg en kendt Mand, Land- og Brandinspektør SEIDELIN, fortæller Aalborg Stiftstidende. Han var en sparsommelig Mand, hvilket fremgaar af et Brevpapir, som Politifuldmægtig CARSTENSEN har fundet ved Gennemgang af nogle gamle Papirer. Paa sit Brevpapir havde han nemlig trykt sin Titel saaledes: – andinspektør SEIDELIN. Han føjede derefter et L eller Br foran, eftersom han skrev som Land- eller Brandinspektør.

Samme SEIDELIN havde som Tegn paa, at han var Byens Brandinspektør, ophængt en stor, rød Lygte udenfor sit Hus.

En Aften kom en Bondemand piskende ind i Gaden med sit Hestekøretøj og holdt foran Huset med den røde Lygte. SEIDELIN stak Hovedet ud af Vinduet og spurgte:

- Hvor er det henne?
 - Hos Gaardejer N. N. i Storvorde, lød Mandens forpustede Svar.
 - Bare rolig, svarede SEIDELIN, vi skal snart være der.
- Et Øjeblik efter raslede Brandsprøjten med rasende Fart ud af Byen, men da man naaede Gaarden, var der ikke Spor af Brand, derimod kom en Mand farende ud fra Gaarden. Han raabte:
- Hvor er saa Jordemoderen.

Om VALDEMAR SEIDELIN fortælles i »Smaatræk fra Landinspektørvirksomheden« (samlede af Landinspektør, Overrevisor A. V. SØRENSEN, i »Tidsskrift for Opmaalings- og Matrikulsvæsen« X (1923–25) 403):

»SEIDELIN i Aalborg var en pæn Mand, – det var alle gamle Landinspektører og er det vel ogsaa endnu, – og han kom kun sammen med Byens bedre Kredse; – følgelig samlede han sig derfor med Tiden flere gode Ben, bl.a. baade Vandinspektør- og Brandinspektørstillingen. – Da det nu i 80'erne var sparsommelige Tider, anskaffede han sig eet Stempel, hvorpaa der stod

SEIDELIN
andinspektør

og saa fjøede han til »andinspektør« henholdsvis L, V og Br, eftersom det var den ene eller den anden Stilling, han varetog; – men ofte glemte han disse Tilføjelser, og saa staar der:

SEIDELIN
andinspektør

og som saadan huskes han endnu i den gamle Limfjordens Hovedstad.«

Efter at have taget sin Afsked i Aalborg flyttede han tilbage til Frederiksberg, hvor han de sidste 2–3 Aar boede paa Svanemosegaardsvej 13^{III}.

† 21/10 1903 paa Kommunehospitalet i København af Lungekræft (Sarcom), begravet 26/10 paa Solbjerg Kirkegaard af Pastor LAURSEN (Skt. Thomas Kbg.). Enken sad i uskiftet Bo med Datteren.

Følgende Nekrolog bragtes i »Medlemsblad for Brandinspektørforeningen« 1903 Nr. 11:

»Kaptajn, forhenværende Brandinspektør CARL VALDEMAR SEIDELIN blev den 26. f. M. begravet paa Fasankirkegaarden, hvor en Deputation fra Aalborg Brandvæsen gjorde Honnør ved Graven, blandt Følget saas Brandinspektør BRODERSEN, Frederiksberg, og SPRINGBORG, Aarhus, fra Foreningen var sendt en signeret Krands.

Den Afdøde har som Brandinspektør i Aalborg udviklet Brandvæsenet betydeligt, og navnlig skyldes det ham, at Brandvæsenets Materiel er det bedste i de danske Provinsbyer. SEIDELIN var meget afholdt af Funktionærene i Aalborg Brandkorps og han selv hang med Liv og Sjæl ved dette, det var en stor Sorg baade for ham og Folkene, da han tog sin Afsked og rejste til Kjøbenhavn.

SEIDELIN har været Medlem af Brandinspektørforeningens Bestyrelse siden Foreningens Oprettelse, hans Interesse for denne var altid levende og han vedblev at være Medlem af den, efter at han havde taget sin Afsked; Foreningen skylder ham Tak for det Arbejde, han har gjort, og den bringes ham herved.

Æ r e v æ r e h a n s M i n d e.«

~ 21/12 1866 i Skt. Johannes Kirke i København HANNE AUGUSTA BERG, * 29/5 1838 i København, døbt 11/7 i Garnisons Kirke, Datter af Krigsassessor, Lærer i Gymnastik og Dans ved Landkadetakademiet og ved Gymnastikskolen AUGUST WILHELM BERG (* c. 1804 i Kbh., † 13/3 1877 paa Frederiksberg (Bianco Lunos Sideallé 14) af Asthma og kronisk Bronchitis, begr. 18/3 (Frederiksberg Kbg.)) og Hustru JOHANNE CATHRINE ELISABETH EITNER (* c. 1805 i Kbh., ~ 29/10 1826 sst. (Garnisons Kbg.), † 8/1 1884 paa Frederiksberg (Lampevej (1906: Howitzvej) 12^I), begr. 12/1 (Frederiksberg Kbg.)).

Som Enke blev Fru HANNE SEIDELIN i 6 Aar boende Svanemosegaardsvej, hvorefter hun sine sidste 6 Aar boede Sortedamsdosseringen 59K^{II} i den af danske Frimurere oprettede, 1900 indviede Kronprins Frederiks og Kronprinsesse Louises Stiftelse.

† 8/12 1915 i København af Kræft i Underlivet, begravet 14/12 Kl. 14 paa Solbjerg Kirkegaard (Frendens Kbg.).

1 Datter: S. 1656 f.

PROKURATOR CARL SEIDELINS 6 BØRN MED ANNE KIRSTINE HANSEN

(Se S. 1455).

a. JENS CHRISTIAN SEIDELIN, * 25/3 1827 i Ebeltoft (11 Maaneder før Forældrenes Bryllup), hjemmedøbt 28/3, i Kirken 9/6.

Han var baade i 1841, da han 2/5 blev konfirmeret i Aarhus Domkirke af Kapellanen H. L. B. FØNSS, og i 1845 i Handelslære hos Købmand HANS CHRISTIAN BURSCHE paa Mejlgade (Middelgaden 53; i Nr. 52 boede IVAR SEIDELIN og 3 Søskende, S. 1031, 1035).

Sin videre Uddannelse fik SEIDELIN i England, hvor han var sammen med den jævnaldrende C. F. TIETGEN (denne boede 1849–54 i Manchester), med hvem han ogsaa siden bevarede Forbindelsen.

J. C. SEIDELIN var i 33 Aar *Købmand og Grosserer i Aarhus*, hvor han fik Borgerskab som Købmand 9/10 1855 og oparbejdede en meget betydelig Specialforretning i Bygningsartikler; det store Firma, grundlagt i 1856, overdrog han i 1884 til den unge dygtige Grosserer LOUIS HAMMERICH, der fortsatte dets stigende Fremgang, og som siden – som Domkirkens Væрге – ledte Domkirkens Hovedstandsættelse 1921–27. Desuden var J. C. SEIDELIN Medstifter af og 1871–88 administrerende *Direktør for Aarhus Privatbank* samt 1884–88 Overligningskommisær for Aarhus.

At Aarhus saa sent fik sin egen Bank – dette var allerede sket 1846 i Odense, 1854 i Aalborg, Randers og Vejle, 1855 i Horsens og 1857 i Kolding – hang sammen med, at Oprettelsen 4/12 1837 af Nationalbankens Filial »Det jyske Bankkontor i Aarhus« havde imødekommet jyske Forretningsdrivendes Ønske om lettere og billigere Adgang til Vekseldiskontering m. v.

I Sommeren 1871 vedtoges Oprettelsen af en selvstændig Bank i Aarhus af 7 af Byens mest fremtrædende Borgere paa Initiativ af Generalkonsul HENDRIK PONTOPPIDAN paa Constantinsborg, Indehaver af det højt ansete danske Handelshus »H. PONTOPPIDAN & Co.« i Hamborg. Med en Aktiekapital paa 200,000 Rd., udvidet 1873 til 300,000 Rd., aabnedes »Aarhus Privatbank« 1/12 1871 i to beskedne, lejede Lokaler i Rosensgade 32st, 1873 flyttet til Store Torv 3, 1887 byggede Banken sit eget Hus i Kannikegade.

Til administrerende Direktør valgtes den 22/9 1871 J. C. SEIDELIN med en Gage paa 1000 Rd. foruden en be-

skeden Tantième og som raadgivende Direktør Kancelliraad, Prokurator NORS og Købmand HARALD SKOVBY, med 400 Rd. i Gage.

SEIDELIN var en anset og dygtig Købmand af en retlinet Karakter; til at hjælpe sig med Oprettelsen af Banken havde han to særdeles gode Vejledere i TIETGEN og PONTOPPIDAN. Uden at eje deres Storblik og overlegne Finansevner besad SEIDELIN den samme Retlinethed, parret med en ikke ringe Karakterfasthed, og TIETGEN kaldte ham da ogsaa engang »en usleben Diamant«.

Aarhus Privatbank vandt hurtigt Fodfæste, men den gunstige Start kaldte ikke Overmodet frem hos dens Ledelse. Tværtimod styredes Banken med meget stor Forsigtighed, hvilket vakte en vis Utilfredshed blandt dens Kunder og Aktionærer. En alvorlig Konkurrent fik Banken i den 1874 stiftede »Jydsk Handels- og Landbrugsbank«, men denne kunde ikke klare den økonomiske Krise i 1876, og da en Forhandling med Aarhus Privatbank om en Sammenslutning afsluttedes uden Resultat, blev den nødstedte Bank omdannet til en Filial af Københavns Handelsbank. Aarhus Privatbank klarede derimod Krisen støt, og 1880erne og 1890erne blev en rolig Tid med jævn og sund Fremgang. De store erhvervsmæssige Nydannelser og det tiltagende Byggeri m. v. gav øget Omsætning, og Aarhus Privatbank fulgte forsigtigt med i Udviklingen. Det tjener til Ære for dens Ledere, »at dens Historie er i sjælden Grad fattig paa Sensationer eller Katastrofer«. Bankens Aktiekapital naaede i 1882 op paa 1 Mill. Kr., i 1899 naaedes 2 Mill. Kr. Fra Kancelliraad NORS' Død 1875 havde Banken kun 2 Direktører. Ved J. C. SEIDELINS Død 1888 rykkede SKOVBY op som Førstedirektør, afløst ved sin Død 1896 af FR. NØRGAARD, fra 1909 Direktør for Københavns Handelsbank.⁸⁵

Bankdirektør J. C. SEIDELIN ejede Gaarden Østergade 31 i Aarhus fra 1885.

Om J. C. SEIDELIN oplyser Aarhus Stiftstidende:

»At vi har etableret en Forretning her i Byen, og stedse vil føre et velassorteret Lager af engelsk Fa-jance og Porcellain, engelske Malerverer, Soda m. m. tillader jeg mig herved at bekendtg. Mit Lokale er paa Fredenstov i Hr. S. THOMSENS Gaard, Aarhus i Januar 1856.« (2/2 1856).

Købmand J. C. SEIDELIN betalte 1864 i Skat 65 Rd. 88 Sk. (13/1), blev s. A. nyvalgt til Ligningsmand (30/8), købte 1866 for 7,700 Rd. A. MAL-LINGS Gaard paa Fredenstov (31/7), betalte 1868 i

Kommuneskat 99 Rd. 92 Sk., nemlig 20 Rd. i Næringsskat og Resten i Formueskat (1/2). Han blev 14/8 1871 paa Aarhus Privatbanks konstituerende Generalforsamling valgt til Repræsentantskabet (15/8) og i næste Maaned til Formand for dens Bestyrelse (23/9).

I 1873 købte han sammen med Prokurator WINGE, Aarhus, af Proprietær N. GRAM paa Herningholm omtrent 110 Tdr. Land af den ved Herning liggende Tørvemose for 125 Rd. pr. Td. Ld. (4/2). S. A. betalte Bankdirektør SEIDELIN i Skat 186 Rd. 4 Mk. (3/12) og i 1878 648 Kr. i Skat af en Skatteindtægt paa 12,000 Kr. (9/12). Nytaar 1884 overtog L. HAMMERICH SEIDELINS Forretning med Bygningsartikler (27/12 1923), i 1885 købte Bankdirektør SEIDELIN for c. 34,000 Kr. af Etatsraad HOLST Ejendommen Østergade 31 (27/4) og betalte s. A. i Skat 870 Kr. af en Skatteindtægt paa 15,000 Kr. (14/12).

† 23/5 1888 i Aarhus (Østergade 31) efter nogen Tids haabløs Sygdom, begravet 29/5 (Domsogns Kbg.) paa Søndre Kirkegaard.

Hans Enke meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 25/5:

»Igaar døde min elskede Mand, Bankdirecteur J. C. SEIDELIN, 61 Aar gl.

Aarhus, den 24de Mai 1888.

CHRISTIANE SEIDELIN,
f. ROSENSTAND.

Begravelsen vil finde Sted Tirsdagen den 29de Mai Kl. 1 fra Kapellet paa den gamle Kirkegaard.«

Aarhus Stiftstidende skrev i en Nekrolog 24/5:

»Direktør i Aarhus Privatbank J. C. SEIDELIN er inat afgaaet ved Døden efter nogen Tids haabløs Sygdom i en Alder af 61 Aar. Den Afdøde, der efter at have tilbragt nogle Aar i Udlandet etablerede sig her i engelske Varer, blev i 1871 Medstifter af Aarhus Privatbank og ved Planens Gjennemførelse tilige den ene af Bankens Direktører, og har i denne Stilling erhvervet sig almindelig Anerkjendelse for den Dygtighed og Klogskab, hvormed dette Pengeinstitut er blevet ledet. Den Afdøde var en Tid Medlem af Byraadet, og i de senere Aar Overligningskommissær og Formand for jydsk-engelsk Dampskibsselskabs Repræsentantskab.«

I Aarhus Raadhushusparkes sydlige Ende fandtes en c. 75 × 40 cm stor, sort, glatsleben, liggende Gravsten af Granit med følgende Indskrift:

JENS CHRISTIAN SEIDELIN
Directeur for Aarhus Privatbank
F. 25 Marts 1827
D. 23 Maj 1888
og Hustru
CHRISTIANE SEIDELIN
født ROSENSTAND
F. 16 Juni 1838
D. 26 Februar 1908

~ 23/11 1864 i Garnisons Kirke, København, CHRISTIANE DOROTHEA ROSENSTAND, * 16/6 1838 i Skive, døbt 16/8, Datter af By- og Herredsfoged, Justitsraad PHILIP PEDER ROSENSTAND (* 1787 i København, 1808 cand. jur. og Sekondløjtnant, 1815 Overkrigskommissær, 1817 Birkedommer paa Fanø og v. Kancelliraad, 1822 Byfoged i Skive og Herredsfoged i Salling Herred, 1836 v. Justitsraad, 1839 Byfoged og Birkedommer i Vordingborg, 1842 Herredsfoged i Hads og Ning Herreder, Aarhus, † 1852 i Aarhus) og 2. Hustru ANDRIETTE FREDERIKKE HALSE (* 1797 i Nykøbing S., ~ 1829 i Skive, † 1881 i Aarhus).

CHRISTIANE blev konfirmeret 3/4 1853, Aaret efter Faderens Død, i Aarhus Domkirke af Stiftsprovst DAHLERUP. Hendes ældre Halvbroder og 2 Brødre blev Jurister ligesom Faderen.

Enkefru CHRISTIANE SEIDELIN flyttede 1890 til København, hvor hun c. 1890–98 boede Slagelsegade 3^{IV}, 1899–1902 Rosenvængets Allé 6^{II}, 1903–07 Rosenvængets Allé 22^I og 1907–08 Prinsesse Alexandrines Allé 12^{II} i Charlottenlund. I 1901 boede hos hende Døtrene ANNA og Lærerinde AGNETE SEIDELIN samt Sønnen stud. med. HARALD SEIDELIN.

† 26/2 1908 i sit Hjem i Charlottenlund af Blære- og Nyrebetændelse, begravet 3/3 paa Aarhus søndre (gamle) Kirkegaard af Stiftsprovst LINDHARDT (Ordrup Kbg. og Aarhus Domsogns Kbg.).

Familien meddelte hendes Dødsfald i Aarhus Stiftstidende 26/2:

»I Nat døde vor kære Moder, CHRISTIANE SEIDELIN, f. ROSENSTAND, Enke efter Bankdir. J. C. SEIDELIN i Aarhus.

Charlottenlund, d. 26. Febr. 1908.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.«

Sønnes Direktør C. PH. SEIDELIN, Sortedamsdosering 45, anmeldte Dødsfaldet til Skifteretten; Boet udleveredes Arvingerne til Skifte.

9 Børn: S. 1657–1669.

b. ELINE MAGDALENE SEIDELIN, * 30/3 1829 i Ebeltoft, døbt 30/5, konf. 23/4 1843 sst.

† 7/9 1846 sst. af Underlivsbetændelse, begr. 11/9.

Hendes Forældre meddelte hendes Død i Aarhus Stiftstidende 12/9:

»At det har behaget det alvise Forsyn ved en blid og rolig Død, efter faa Dages Sygeleie, den 7de dennes at bortkalde vor inderligt elskede, ældste Datter, ELINE MAGDALENE SEIDELIN, 17½ Aar gl., bekjendtgjøres herved sørgeligst for fraværende Slægt og Venner.

Ebeltoft, den 10de September 1846.

A. K. SEIDELIN. C. SEIDELIN.«

c. HENRIETTE EMILIE SEIDELIN, * 23/2 1831 i Ebeltoft, døbt 22/4, konf. 15/3 1846 sst.

Frøken H. E. SEIDELIN fik 3/9 1887 af sine Medarvinger efter Forældrene Skøde, læst 13/6 1892, paa Forældrenes Huse i Ebeltoft MNr 48 og 54a og 54b; MNr 54a og 54b solgte hun straks 19/12 1892 til sin Svoger Sagfører BAYS Arvinger, som videre-solgte dem 9/1 1893 til Distriktslæge CHRISTIAN VON HAVEN. MNr 48 ejede (og beboede) hun til 1908, da hun solgte det 24/8 og flyttede til København.

† 1/4 1913 i sit Hjem Hellerupvej 53 i Hellerup af Alderdom og Hjertesvækkelse, begr. 6/4 eller 7/4 i Ebeltoft af Pastor WESTHAUSEN (Hellerup Kbg. og Ebeltoft Kbg.).

Hendes Søstersøn Herredsfoged CARL BAY meddelte hendes Død i Aarhus Stiftstidende 3/4, 4/4 og 5/4:

»Det bekendtgøres, at Frøken HENRIETTE EMILIE SEIDELIN af Hellerup den 1ste ds. er død dersteds, og at Begravelsen sker fra Ebeltoft Kirke den 6te ds. Kl. 12.

Terndrup, den 2. April 1913.

Paa Afdødes Søskendebørns Vegne.

BAY

Herredsfoged.«

Ugift.

d. THORA SOPHIE SEIDELIN, * 28/10 1833 i Ebeltoft, døbt 13/12, konf. 22/4 1849 sst.

† 15/4 1888 sst., begr. 20/4.

~ 12/11 1859 i Ebeltoft Kirke MADS JOHAN VALDEMAR BAY, * 17/10 1834 i Ebeltoft, døbt 26/2 1835, konf. 22/4 1849 sst., Søn af Toldkasserer sst., senere Toldforvalter CHRISTOPHER BAY (* 18/6 1803 »Løverdags Morgen Kl. 5« i Skelskør, hjd. 20/6, i Kirken 8/7, † 30/4 1868 i Ebeltoft ved en pludselig Død, begr. 5/5) og Hustru ANDRESINE CHRISTIANE MÜLLERTZ (* 23/10 1793 i Odense, hjd. 28/10, i Sct. Hans Kirke (Garnison) 29/11, † 6/3 1850 i Ebeltoft »af et pludseligt Tilfælde«, begr. 13/3).

VALDEMAR BAY kom 14 Aar gammel som Kontorist paa By- og Herredskontoret i Ebeltoft hos By- og Herredsfoged LOUIS LE NORMAND DE BRETTEVILLE og forblev i denne Stilling, indtil han 1/2 1852 rejste til København for at forberede sig til Eksamen; han blev exam. jur. 25/6 1853 (bekv., temmelig vel) og atter i Juli 1855 (bekv., vel). 1853 blev han By- og Herredsfuldmægtig i Ebeltoft hos By- og Herredsfoged EDOUARD BONNEZ. Fra 22/2 1872 til sin Død 1892 var BAY praktiserende *Sagfører i Ebeltoft*.

Sagfører VALDEMAR BAY var Medlem af Byraadet i Ebeltoft 1870–76 og 1879–92, Medbestyrer af Sparekassen for Ebeltoft By og Omegn og i en Aarrække Suppleant for Overligningskommissæren for Ebeltoft Købstad. Desuden blev han 1873, 74 og 85 Medlem af 3 af de Jernbaneudvalg, der i Aarene fra 1873 nedsattes i Ebeltoft for at faa oprettet Jernbaneforbindelse.

Det første 3 Mands Jernbaneudvalg forhandlede 1873 med Udvalget for den planlagte Randers-Grenaabane (hvis Linieføring endnu ikke var fastlagt) samt med Ministeriet, 1874 forhandlede det nye 5 Mands Udvalg med A/S Aarhus-Ryumgaardbanen og Randers Byraad, men Sagen krævede aarelange Forhandlinger baade lokalt, i Indenrigsmi-

nisterium, Folke- og Landsting. Foruden Spørgsmaalene om Privat- eller Statsbane samt om Finansiering var Banens Forløb det, der optog Sindene mest, og som krævede Forhandlinger mellem mange Kommuner. Efter at Randers-Ryumgaard-Grenaabanen var aabnet 1876 og Aarhus-Ryumgaardbanen 1877, forelaa 5 Muligheder for Ebeltoftbanens Tilslutning til Aarhus-Ryumgaard-Grenaa-Linien: ved Mørke, Thorsager, Ryumgaard, Kolind og Trustrup; sidstnævnte Plan, den østligste, kom først ind i Forhandlingerne kort før Sagfører BAYS Død, den blev vedtaget, og 27/3 1901 aabnede den private Ebeltoft-Trustrup Jernbane.⁸⁶

Sagfører BAY købte den Bolig, Adelgade 12–14, som 1673–1854 (dog ikke 1711–42) havde været Præstebolig; 1870 ejede og beboede han Adelgade 29. Baade i Byen og paa Øerne ejede han forskellige Huse og Jorder.⁸⁷

Sammen med sin Hustru stiftede han ved Gavebrev af 12/11 1884 Legatet »Lille Signes Julegave« med 1000 Kr., hvis Renter ved Juletid skulde uddeles til 2 ubemidlede Familier, Enker eller Ugifte i Ebeltoft uden for Fattigvæsenet, – til Minde om deres næstældste Barn SIGNE KIRSTINE BAY, født 13/9 1862 i Ebeltoft, død 16/6 1882 af Tyfus under Besøg i København (Vesterbro 132^{III}), begravet i Ebeltoft (Skt. Matthæus Kbg.).

To af deres Børn blev Jurister ligesom Faderen, CARL BAY (1860–1941), Dommer i Nørresundby, og WALDEMAR BAY (1869–1934), Dommer i Mariibo.

† 27/4 1892 i Ebeltoft, begr. 3/5 af Kateket HEIBERG.

5 (6?) Børn.

e. CARL FERDINAND SEIDELIN, * 22/9 1835 i Ebeltoft, døbt 31/10, konf. 7/4 1850 sst.

Efter at have været paa sin Faders Kontor tog han 3 Gange Eksamen som exam. jur., 4/7 1854 (ej ubekv.), 23/1 1855 (bekv., temmelig vel) og Juli 1860 (temmelig vel) og var herefter By- og Herredsfuldægtig i Hobro.

1870–98 var CARL SEIDELIN Ejer af Gaarden Store Mindstrup⁸⁸ i Hvejsel Sogn 2 Mil NNV for Vejle (14 Tdr. Htk.), som han købte for 63,500 Rd. og overdrog sin ældste Søn i Arv for 90,000 Kr.

† 26/2 1902 paa Store Mindstrup, begr. 5/3 paa Hvejsel Kirkegaard.

~ 5/11 1873 i Tørring Kirke (Forlovere var hans Svoger Sagfører V. BAY i Ebeltoft og hans ældste Broder Købmand J. C. SEIDELIN i Aarhus) CATHRINE ROSALIA INGWERSEN, * 2/2 1851 paa Stovgaard i Tørring Sogn (Vrads Herred, c. 1 Mil N for Mindstrup), døbt 11/6, Datter af Proprietær RASMUS INGWERSEN (* 22/3 1801 i Viuf, hjd. 23/3, i Kirken 14/5, 1828–43 Ejer af Hovedgaarden Lerbæk i Hover Sogn, 1843–58 af Hovedgaarden Stovgaard, † 10/6 1858 paa Stovgaard af Underlivssygdom, begr. 16/6 paa Vejle Kgd. (Tørring og Vejle Kbgg.), ~ 1) KIRSTINE ELISABETH HENCKEL, † 1828–34) og 2. Hustru REGINE SOPHIE WOLDEMAR (* 5/11 1821 i Vejle, hjd. 9/11, i Kirken 10/2 1822, ~ 19/2 1841 sst., 1858–75 Ejer af Stovgaard (20½ Tdr. Htk.), som hun solgte til sin Søn for 180,000 Kr., † 6/7 1911 i Vejle, Vor Frelsers Sogn, begr. 10/7 paa Vejle gamle Kgd.).

CATHRINE SEIDELIN f. INGWERSEN, som ved sin Konfirmation 8/4 1866 i Tørring Kirke boede »hjemme hos Moderen« paa Stovgaard, blev boende paa Store Mindstrup som Enke til 1914, da hun flyttede til Ørstedsgade 21 i Vejle.

† 16/2 1928 i Vejle (Ørstedsgade 21st.) af »Perniciosa« og Hjertesvækkelse, begr. 24/2 paa Hvejsel Kgd. af Sognepræst, senere Biskop M. C. LINDEGAARD (Vejle Vor Frelsers Kbg.).

5 Børn: S. 1669 f.

f. ELISE ELMINE SEIDELIN, * 13/11 1837 i Ebeltoft, døbt 23/4, konf. 10/4 1853 sst.

† 4/12 1862 i København (Købmagergade 56) af Barselseber og Bughindebetændelse, begr. 11/12 Kl. 12 fra Helligaands Kirke paa Assistens Kgd. (Helligaands Kbg.).

~ 7/6 1862 i Ebeltoft Kirke JENS HENRIK CHRISTIAN MØLLER, * c. 1826.

Skibskaptajn i København.

† 1/1 1885 i København (Peder Skramsgade 26) af organisk Hjertesygdom, begr. 7/1 Kl. 12½ paa Assistens Kgd. (Holmens Kbg.).

Ingen Børn.

Han ~ 2) MARGRETHE CATHRINE WINDING, som i 1885 blev siddende i uskiftet Bo med deres 5 Børn JOSEPH HAMBRO, ANNA DORTHEA, ARNOLD PETER THEODOR, AXEL og ELISE MARGRETHE MØLLER.

FISKE- OG CIGARHANDLER POUL CHRISTIAN SEIDELIN POULSENS 5 BØRN MED ANDREA MARIE CHRISTENSEN

(Se S. 1457).

a. CARL JOHANNES POULSEN, * 27/12 1874 paa Ejlskov Hede, Haarslev Sogn, døbt 7/3 1875 i Middelfart Kirke, konf. 14/4 1889 i Odense Sct. Hans Kirke (Bp. Nørrebro 4).

Rejste Store Bededag 8/5 1903 til Californien. Maskinfabrikant i Racine, Wisconsin. Boede 1934 som Rentier i Los Angeles. † c. 1953. Gift. 1 Søn: GEORG POULSEN, * c. 1913 i Racine.

b. VIGGO CHRISTENSEN, * 26/6 1877 i Fredericia, hjemmedøbt 7/8, fremstillet i Haarslev Kirke paa Forældrenes Bryllupsdag 27/12 1879, konf. 27/9 1891 i Odense Sct. Knuds Kirke (Bopæl Staalstræde 3). Var 1907 og 1913 Maskinarbejder i Middelfart, boende Banegaardsvej 16. Senere Værkfører i Kbh., boede 1919 i Søborg.

~ 1) MATHILDE CLAUSINE HOFBECK.
Skilsmisse 13/2 1919.

Børn?

~ 2) 11/3 1919 i Sct. Stefans Kirke i Kbh. ANE JØRGINE JENSEN, * 25/5 1893 paa Kavslunde Mark, døbt 30/7, konf. 7/4 1907 i Middelfart (Bopæl Banegaardsvej), Datter af Arbejdsmand, senere Fabrikarbejder NIELS JENSEN († før 1919) og Hustru ANE KATHRINE ANDERSEN (boede 1919 i Middelfart).

Boede 1919 i Ægirsgade 11^{IV} i Kbh.

Mindst 1 Datter: S. 1671.

c. FANNY MARIE POULSEN, * 11/1 1881 i Middelfart, døbt 12/6, konf. 31/3 1895 i Odense Sct. Knuds Kirke (Bp. Staalstræde 3). Boede 1901 hjemme som Syerske.

Hun drev i mange Aar Cigarforretning efter sine

Forældre i Middelfart, Gl. Banegaardsvej 17, til c. 1946, da hun solgte den og flyttede til sin yngste Datter og Svigersøn Elmegade 18 i Middelfart, hvor hun boede de sidste 3 Aar. Kaldte sig FANNY SEIDELIN SOMMER.

† 27/11 1949 paa Amts- og Bysygehuset i Middelfart, begr. 30/11.

3 Børn: S. 1671.

~ 8/6 1907 i Middelfart Præstegaard (Vielsesbrev 28/5) af Sognepræst KNUDSEN CHRISTIAN OLUF PEDER SOMMER, * 4/11 1880 i Horsens, døbt 27/2 1881 og konf. 21/4 1895 i Vor Frelses K. sst., Søn af Maskinarbejder ELISIUS MARIUS SOMMER og Hustru BODIL MARIE JENSEN.

Maskinarbejder, Maskinassistent paa Kabelfabrikken i Middelfart, boede Gl. Banegaardsvej 17.

† 28/10 1928 i Middelfart.

1 Adoptivdatter og 2 Børn: S. 1671.

d. GEORG CHRISTIAN MAXIMILIAN SEIDELIN POULSEN, * 10/3 1883 i Odense, døbt 22/7 i Sct. Knuds K., konf. 4/4 1897 i Sct. Hans K. sst. (Bp. Skulkenborg 34). Udlært som Maskinarbejder her i Landet. Boede 1901 hjemme som Smedesvend.

Rejste Store Bededag 8/5 1903 til Californien. Guldsmed i Los Angeles. Under Krigen paa Flyve-maskinefabrik. † c. 1955 i Los Angeles.

~ AGNES WURSTER, levede 1957, meget svagelig.

Ingen Børn.

e. EDVARD SEIDELIN POULSEN, * 18/2 1885 i Odense, døbt 16/8 i Sct. Knuds Kirke.

† 13/11 1891 sst. (Staalstræde 3), begr. 18/11 (Sct. Knuds Kbg.).

TIENDE SLÆGTLED

CHRISTIANE KIRSTINE HENRIETTE BRINCK-SEIDELIN OG SOGNEPRÆST PETRUS KABELL

(Se S. 1461)

havde 7 Børn, af hvilke Nr. 6 er: LUDVIG CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN KABELL, * 21/7 1853 i Vejlbj ved Grenaa.

Landskabsmaleren LUDVIG KABELL begyndte 1873 at besøge Akademiet, undervistes tillige en Tid af P. C. SKOVGAARD, debuterede paa Decemberudstillingen 1877 og udstillede fra 1878 regelmæssigt paa Charlottenborgs Foraarsudstilling. Opholdt sig sammen med Brødrene SKOVGAARD i Paris 1880–81 og var 1886 i Tyrol og Italien. Hans Produktion bestaar overvejende af sydsjællandske Landskabs-

motiver og i senere Aar Motiver fra Egnen omkring Fredensborg. Han nærede stor Interesse for Musik, spillede bl. a. Klaver og Orgel og dyrkede Kvartet-sang. (DBL).

† 1/2 1902 i Fredensborg, begr. i Asminderød. Bronzemedajllon paa Gravstenen.

~ 20/8 1887 i Hillerød Baronesse RUDOLPHINE WEDELL-WEDELLESBORG, * 8/7 1856 paa Holckenhavn, † 4/2 1920 i Fredensborg.

Ingen Børn.

FIDEIKOMMISBESIDDER, PROPRIETÆR HANS BRINCK-SEIDELINS 5 BØRN MED CHARLOTTE SOFIE CHRISTIANE HERTEL

(Se S. 1462 og 1464).

a. LUDVIG CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN, * 23/3 1850 paa Vemmetofte, døbt 20/6.

† 4/5 1851 sst., begr. 9/5.

Forældrene meddelte i Berlingske Tidende 9/5:

»Det behagede den alvise Gud Søndagen den 4de ds. ved en blid og rolig Død at kalde til sig vort kjære uforglemmelige Barn, LUDVIG CHRISTIAN, kun 13 Maaneder gammel.

Vemmetofte, i Maj 1851.

CH. BRINCK-SEIDELIN H. BRINCK-SEIDELIN.«
født HERTEL.

b. CHRISTIANE SOPHIE BRINCK-SEIDELIN, * 9/4 1851 sst., hjd. 4/6.

† 14/6 s. A. sst., begr. 19/6.

Den 20/6 meddelte Forældrene i Berlingske Tidende:

»Efter for 2 Maaneder siden at have skjænket vort kjære Barn CHRISTIANE SOPHIE Livet, har Herren den 14de ds., ved en stille Død, behaget igjen at tage det til sig.«

c. MARIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN, * 28/4 1852 paa Vemmetofte, døbt 12/9. Konf. 14/4 1867 (sammen med 56 andre Piger og 47 Dreng) i Holmens Kirke af den senere Biskop, Dr. phil. B. J. FOG.

1904–26 var hun efter sin Fader, ifølge Højesteretsdom af 10/6 1904 (S. 1467), *Besidder af Det Brinck-Seidelinske Fideikommis* (S. 934) og havde som saadan Belæggelsesretten til 10 Senge i Vartov Hospital (S. 183 f.).

Kommandørinde WITH-SEIDELIN blev som Enke boende Odensegade 12^{III}.

† 11/6 1926 i Villa Ørenæs i Skotterup eller Snekkersten af pludselig Død i Forbindelse med Sukkersyge, begravet 16/6 Kl. 13 paa Vestre Kirkegaard.

~ 9/6 1877 i Holmens Kirke i København CARL LUDVIG WITH (13/7 1904: WITH-SEIDELIN), * 27/10 1850 i Haderslev, Søn af MORITZ PETER WITH (* 1814 i Kbh., 1837 cand. jur., 1850–64 Herredsfoged i Gram Herred med Bopæl i Haderslev, 1865 Prøveprokurator og 1868 Prokurator med Bopæl i Horsens, 1875 Overretssagfører i Kbh., † 1883 sst.) og Hustru LOUISE BINZER (* 1815 paa Dybvad i Gosmer Sogn, ~ 1843, † 1882 i Kbh.). – CARL WITH var den yngste af 5 Søskende, af hvilke tre døde spæde og en 11 Aar gammel.

CARL WITH,¹ der døde som Kommandør CARL WITH-SEIDELIN, gjorde 1863 sit første Togt med Kadetkorvetten »Valkyrien«, blev 1864 Søkadet, var 1869–70 med Fregatten »Sjælland« til Middelhavet, hvor han overværede Festlighederne ved Suez-Kanalens Aabning 17/11 1869, 1870 Sekond- og 1872 Premierløjtnant, gennemgik 1872–74 Hærens Officerskoles ældste Klasses Artilleriafdeling, deltog 1874 i Fregatten »Jylland«s Kongerejse til Island til Tusindaarsfesten 1/8 1874, da CHRISTIAN IX som den første danske Konge besøgte Island. Foruden Deltagelse i en Del Togter til Rio de Janeiro, Vestindien, Island og andre Steder foretog han 1879–80 en Uddannelsesrejse til England og Frankrig, avancerede 1885 til Kaptajn, var 1887–91 Underløjtnant ved Artillerikorpsset, 1890 *Ridder af Dannebrog*, 1892 og 93 Chef for Kanonbaaden »Falter«, 1895 for Skoleskibet »Georg Stage«, 1896 for Skonnerten »Diana«, der var Øvelsesskib for Underofficers elever, 1897 for Kadetskibet Korvetten »Dagmar«, med hvilket Skib han repræsenterede Danmark ved 900 Aarsfesten i Trondhjem, og 1897–98 for Vagtskibet »Sjælland« ved København.

CARL WITH udnævntes 1898 til *Kommandør i Flaaden* og 1899 til *Dannebrogsmænd*, foruden at han var Ridder af den russiske St. Anna Ordens 3. Klasse, og af den norske St. Olafs Orden var han først Ridder af 1. Klasse og 1900 Kommandør af 2. Klasse.

Som Chef for Panserskibet »Odin« i 1900 kulli-

derede han med en engelsk Damper i Sundet, hvorfor han ved en Kommissionsdom idømtes 6 Ugers Fæstningsarrest paa Kronborg. Paa Grund af Svalgelighed fik han efter Ansøgning Afsked i 1903 i Naade.

CARL WITH var Sekretær i og Medlem af forskellige Kommissioner, Kommissionen ved nye Skibes Prøvefarter, Værftskommissionen, Signalkommissionen, Forfremmelsesraadet samt af Redaktionskomitéen for »Tidsskrift for Søværnen«.

Desuden var han i en Aarrække Medforfatter af Generalstabens Værk »Bidrag til den store nordiske Krigs Historie«, skrev en stor Række Biografier af danske Søofficerer til BRICKAS »Dansk biografisk Leksikon« og SALMONSENS Konversationsleksikon, behandlede Forsvarssagen baade i Dagspressen og i Foredrag rundt i Landet samt oversatte en Del engelsk Litteratur, bl. a. MARK TWAIN.

Efter at hans Hustru 10/6 1904 var blevet Besidder af Det Brinck-Seidelinske Fideikommis, fik Kommandør CARL WITH ved kongelig Resolution 13/7 s. A. for sig og sine Efterkommere Tilladelse til at føje Navnet SEIDELIN til sit Familienavn samt til at føre det Seidelinske Vaaben.

Efter sin Svigerfader arvede Kommandør WITH-SEIDELIN og Hustru Mørkhøjgaard i Gladsaxe Sogn, som han ejede til 1916, 1902–05 sammen med sin Svoger Civilingeniør R. BERLÈME-NIX.

1913–18 var Kommandør WITH-SEIDELIN Formand for Danmarks-Samfundet, der var stiftet 1908 med det Formaal at støtte alle sunde nationale Strømninger og sørge for de Værnepligtige i Landets Garnisonsbyer.

CARL WITH boede som ung Løjtnant hos sine Forældre i Naboløs 4^{II} indtil sit Bryllup, derefter 1877–81 i Nyboder, Elefantgade 47, 1882–86 Reventlowsgade 10^{III}, som Kaptajn 1887–90 Nørrevoldgade 10^{III}, atter 6 Aar i Nyboder, nemlig 3 Aar Delfingade 1 og 3 Aar Haregade 1, som Kommandør 1898–99 Skt. Paulsgade 18 og 1900–06 Lipkesgade 25^{IV}, hvorefter Kommandør WITH-SEIDELIN fra 1907 til sin Død boede Odensegade 12^{III}.

† 18/7 1924 i Friis' Pensionat i Hornbæk af Apoplexi, begravet 24/7 Kl. 14 eller 14¾ paa Vestre Kirkegaard af Pastor HORNBECK (Hornbæk Kbg.).

4 Børn.

d. LUDVIG CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN, * 27/4 1853 paa Vemmetofte, døbt 28/7.

Student 1872, privat dimitteret fra Sorø, cand. phil. Ifølge Vejviseren boede stud. polit., cand. phil. L. C. BRINCK-SEIDELIN 1874–80 hos Forældrene Vesterbrogade 36^I, Dannebrogsgade 2^I og Vesterbrogade 94^{II}.

Faderens Husbestyrerinde Frk. A. PAASKE fortæller, at i Vesterbrogade 94 blev der holdt store flotte Baller og Selskaber, saa længe den unge Herre levede. Baade LUDVIG og Søsteren CECILIE havde Ridehest. Den unge Herre studerede Statsvidenskab. Engang da han var til Bal hos Grev KNUTHS paa Lilliendal, red de unge om Morgenen efter Ballet, varme, gik i Vandet, han kom syg hjem, det udviklede sig til Brystsyege, flere Vintre levede han nede i Menton, men kom hjem og døde. Moderen græd sin Taarekilde tør. Han var et fint og godt Menneske; endskønt hans Lommepege ej vare store, var han altid villig til at hjælpe Vennerne, som havde mindre. I Menton var han almindelig afholdt af de danske.

† 12/11 1880 i København, begravet 18/11 Kl. 12 fra Frederiksberg Kirke paa Frederiksberg Kirkegaard (3. Afdeling II Gravsted 528).

Ugift.

e. CECILIE CHARLOTTE SOPHIE CHRISTIANE BRINCK-SEIDELIN, * 25/11 1854 paa Vemmetofte, døbt 13/6 1855. – Konventualinde i Vemmetofte. – Boede ved sin Død Nørrebrogade 11 i Kbh.

† 27/9 1934 i Holte i Søllerød Sogn af Hjertesvækkelse, bisat 1/10 Kl 15 fra Bispebjerg Krematorium (Blaagaards Kbg.).

~ 11/5 1886 i Skt. Matthæus Kirke i Kbh. RUDOLF BERLÈME-NIX (* NIX, Navneforandring ved kgl. Bev. 22/11 1882), * 12/2 1857 i Vejle, døbt 16/4 i Skt. Nicolai Kirke, Søn af Købmand, senere Bankbestyrer CHRISTIAN HEINRICH NIX (vistnok BERLÈME-NIX 22/11 1882) (* 10/12 1827 i København, 11/10 1852 Borgerskab som Købmand

i Vejle, 1871–75 Bestyrer af Den danske Landmandsbanks Filial i Vejle, flyttede 1875 til Kbh., hvor han blev Bestyrer af Landmandsbankens Nørre Afdeling og de sidste c. 25 Aar boede Frederiksborggade 11, R. af Dbg. 5/12 1907, † 13/3 1911 i Hjemmet af Lungebetændelse, Forkalkning og Hjertesygdom, begr. 19/3 Kl. 14 fra Trinitatis Kirke paa Assistens Kgd.) og Hustru VILHELMINE MARIE FREDERIKSEN (* c. 1831 i Kolding (mosaisk), ~ 1854, † 5/11 1882 i Kbh. (Bopæl Vendersgade 28) efter Operation for Ovariesvulst, begr. 10/11 Kl. 12 fra Trinitatis Kirke paa Assistens Kgd. (Skt. Johs. Kbg.). 4 Børn, hvoraf 3 levede 1901).

RUDOLF, der blev konfirmeret i Vejle 7/4 1872 sammen med Prokurator FREDERIK ST. SEIDELINS eneste Søn (S. 1618), kom 1876 paa Polyteknisk Lærestanstalt, hvorfra han blev cand. polyt. i Januar 1881, var herefter 1/2–31/12 1881 assisterende Ingeniør ved Projekteringen af Randers–Hadsund Banen, studerede i Udlandet 1882 – 31/7 1883, 1/9 1883 – 31/8 1884 ansat ved Kystsikringsarbejderne paa Jyllands Vestkyst og 1/9 1884 – 29/2 1888 Ingeniør ved A. B. RECKS Opvarmnings- og Ventilationsforretning i København.

Fra 1/3 1888 var han ansat ved Statsbanerne, først som surnummerær Aspirant, 1/6 1896 – 31/10 s. A. Fuldmægtig i Aarhus, 1/11 1896 Fuldmægtig i København, hvor han 1/4 1899 – Efteraaret 1903 var Baneingeniørassistent ved Statsbanedriften.

BERLÈME-NIX fik 4/5 1885 Eneret i 5 Aar paa et Kurveudstikningsinstrument og modtog i Maj 1900 sammen med Baneingeniør P. HIORT LORENZEN 4. Præmie for et Konkurrenceprojekt vedrørende Københavns Personbanegaard.

Fra 1903 var han Fabrikant af Slibemidler (Smergel) i København. 1902–05 var han Medejjer af Mørkhøjgaard (sammen med Svogeren Kommandør WITH-SEIDELIN).

† 20/12 1933 i København (Nørrebrogade 11) af Hjertelammelse, bisat 27/12 Kl. 14 fra Bispebjerg Krematorium (Blaagaards Kbg.).

Ingen Børn.

FORPAGTER LUDVIG VILHELM BRINCK-SEIDELINS 3 SØNNER MED EMMA CHARLOTTE LOVISE HANSEN

(Se S. 1467).

a. LUDVIG JENS BRINCK-SEIDELIN, * 21/11 1863 i Tikøb Sogn, døbt 29/5 1864.

LUDVIG BRINCK-SEIDELIN, der kaldte sig SEIDELIN til Efternavn, var ved Farbroderen Overrets-assessor FR. BRINCK-SEIDELINS Død i Juni 1891 Fuldmægtig paa Vridsløselille Strafanstalt. Samme Aar rejste han til Amerika. Ifølge Adelsaarbogen boede han 1893–96 i Canada, 1897–99 i Yokohama, var 1900–01 Handelsagent i Chikago, 1902–06 Bogholder i Philadelphia, 1907–13 Ingeniør sst., 1914–17 Ingeniør i New York og siden 1918 Revisor i New York. Ifølge Familieoplysning var han i 1930erne Direktør ved en Kirkegaard i New Jersey. Hans første Hustru kaldes ved sin Død 1939 Enke efter Toldkontorist L. J. BR.-S. 1949 gav Overfor-mynderiet Tilladelse til, at LUDVIG JENS BRINCK-SEIDELIN, c/o J. MESTER, 4536 Park Ave., Weehawken, N. J., USA, maatte faa udbetalt den ham efter hans 1891 afdøde Farbroder Overretsassessor FREDERIK BRINCK-SEIDELIN tilfaldne Kapital, nu beløbende sig til 13,356 Kr. 79 Øre.

Han fik 1889 en Søn i 1. Ægteskab, senere en Datter i 2. Ægteskab samt i 1899 en Søn i København uden for Ægteskab VALDEMAR BERNHARD SEIDELIN.

† 23/2 1953 i Spring Valley, N. Y.

~ 1) 23/4 1889 i Danmark JOHANNE CHRISTINE CHRISTENSEN, * 15/8 1870 paa Kasted Mark NV for Aarhus, døbt 29/12 i Kasted Kirke, Datter af Husmand og Murer RASMUS CHRISTENSEN og Hustru KAREN JOHANSEN, 35 Aar gl.

JOHANNE CHRISTENSEN blev gift 18 Aar gammel, fødte en Søn 2 Maaneder efter og blev skilt kort efter, muligvis inden Mandens Afrejse.

Ifølge Adelsaarbogen boede hun 1893–95 i Aarhus og 1896–1901 i København. Hun blev *Tandtekniker* og nævnes som saadan i Københavns Vejviser 1902–07 i Møntergade 36^{II} og 1908–09 Vim-melskaftet 41^{II}; de følgende 7 Aar kendes hendes Bopæl ikke. Ifølge Adelsaarbogen bor hun i København fra 1916, 1924–39 bor hun som *Tandtekniker*

i Gothersgade 20^I (hvor hendes Søn nævnes 1911). Hun kaldes som Regel Fru J. B. eller J. C. B. SEIDELIN, de sidste Aar I. CHRISTENSEN, ved sin Død BRINCK-SEIDELIN.

† 15/3 1939 paa Kommunehospitalet i København af Hjertelidelse, begravet 18/3 Kl. 11 i Stilhed fra Søndre Kapel paa Vestre Kgd. (Garnisons Kbg.). Skilt (c. 1891?).

1 Søn.

~ 2) en Amerikanerinde.

1 Datter (ukendt).

b. CHRISTIAN HANS FREDERIK BRINCK-SEIDELIN, * 19/7 1865 i Tikøb Sogn, døbt 11/10.

Sømand.

† 4/6 1889 i Liverpool, begr. sst.

Sømand CHRISTIAN BRINCK-SEIDELIN blev – efter at være styrtet ned fra et Skib – indlagt 21/12 1888 i »Liverpool northern hospital« paa Grund af en Hofteskade («a dislocation of the hip»), som senere nødvendiggjorde en Operation, denne efterfulgtes af Betændelse (Suppuration), som nødvendiggjorde en ny Operation, der efterfulgtes af Blodforgiftning, som medførte Døden 5½ Maaned efter Ulykkestilfældet.²

Hans Bo blev af Hof- og Stadsretten i Kbh. 3/10 1891 ekstraderet hans Moder og 2 Brødre til privat Skifte.

Ugift.

c. JOHAN ERNST EMIL BRINCK-SEIDELIN, * 18/5 1869 (ifølge Kbg., ifølge egen og Sønnens Op-givelse * 8/5) paa Sindshvile, døbt 6/8 i Tikøb Kirke.

Student 1887 Metropolitanskolen, boede som stud. jur. hos sin Farbroder Overretsassessor FR. BRINCK-SEIDELIN, Gammel Kongevej 115^{II}, 1887–91. Blev cand. jur. 19/6 1896, fra 1/9 1896 Sag-førerfuldmægtig i Odense hos Sagfører S. T. SCHULTZ til dennes Død 21/6 1898, derefter hos Efterfølgeren Sagfører C. L. H. JENSEN. Praktiserede fra 19/10 1899 som Sagfører, fra 25/10 1902 som *Overretssagfører i Odense*.

I Odense boede han 1897–98 Ryttergade 23^{II} og 1899–1901 Hunderupvej 47^{St.} 1902–07 har han Kontor Vestergade 19^I og bor privat Vestergade 70^I, 1907 er Privatadressen Vestergade 39^{III}, hans Kontor fra April 1907 paa 1. Sal i samme Hus, det flytter c. 1913 til Kongensgade 2^I, hvor han havde Kontor til c. 1928, derefter Kongensgade 28^I. – Privat bor han 1917–18 Benzons Allé, 1919–21 Frederiksens Allé 1, 1922 Lindealle 23 og 1924–25 Toves Allé 3, alle 4 i Dalum (Frederiksens Allé var Betegnelsen for den senere Lindevej fra Jernbane Allé til Eyvinds Allés Fortsættelse; skiftede c. 1922 Navn til Lindeallé, c. 1938 til Lindevej). 1927–30 bor han Vestergade 44^{III}, derefter bor han vist ogsaa privat Kongensgade 28^I.

† 10/6 1947 i Odense (Kongensgade 28), begr. 14/6 paa Assistens Kgd. i Odense (ved Hegnet ud mod Sdr. Boulevard; Gravstedet nedlagt) (Skt. Knuds Sogns Kbg.).

I Fyens Stiftstidende 11/6 nævnes, at Overretssagføreren er død efter længere Tids Svagelighed, samt at mange Opgaver inden for Byens Foreningsliv en Overgang var ham betroet, men at han for nogle Aar siden maatte trække sig tilbage fra de fleste Tillidshverv og siden helt har helliget sig sin Sagførerforretning.

~ 1) 28/5 1897 i Søllerød Kirke (efter Lysning i Holmens Kirke) IDA JOHANNE CATHRINE RASMUSSEN, * 23/6 1865 (ikke 1869) i København, døbt 15/10 i Vor Frue Kirke, Datter af Korn-

grosserer NIELS FERDINAND RASMUSSEN og Hustru NANNA ROSALIE BECHER eller BECKER. Kaldenavn JOHANNE.

† 26/2 1918 paa Odense Amts og Bys Sygehus (Bp. Benzons Allé 3), begr. 6/3 fra Sct. Knuds K. paa Odense Kgd. (Ansgars Sogns Kbg.). 3 Børn.

~ 2) 2/6 1922 i Dalum Præstegaard af Sognepræst H. F. POULSEN fraskilt Damefrisørinde KARLA RASMINE SØRENSEN (HJARSEN?), * 2/2 1882 i Viborg, døbt 7/4 i Søndersogns Kirke, Datter af Købmand SØREN SØRENSEN HJARSEN (HJØRSEN?) og Hustru JOHANNE JENSINE JENSEN.

Fru KARLA BRINCK-SEIDELIN boede som Enke i c. 13 Aar i Odense Frimureres Stiftelse, Nørrevænget 19^I.

† 28/4 1961 i Odense (Alderdomshjemmets Sygeafdeling paa Sdr. Boulevard 23), bisat 4/5 i Kirkegaardskapellet af Pastor N. A. BARFOED, Brænding 5/5, Urnen nedsat paa Assistens Kgd. i Odense (Sct. Hans Sogns Kbg.).

I Fyens Stiftstidende skrives efter hendes Død, at hun igennem mange Aar var sin Mand en god og trofast Medhjælp, og mange lærte hende at kende som en baade dygtig, ansvarsbevidst og fornøjelig Kammerat. Efter sin Mands Død blev hun boende i Odense og skabte et hyggeligt Hjem i Nørrevænget, hvor gamle Venner altid følte sig velkomne.

Ingen Børn.

Hun ~ 1) CHRISTIAN HELM PETERSEN, Hotelbestyrer i Fredericia. Skilsmissebevilling 15/1 1913.

SKOLEBETJENT NIELS PETER BERTEL CLAUSEN SEIDELINS 3 DØTRE MED KAREN SOPHIE JENSEN

(Se S. 1468).

a. IDA SOFIE MARIE SEIDELIN, * 18/8 1874 i Kbh. (Østergade 54), døbt 4/10 i Helligaands K. Fadderne var Faderens Søskende EMILIE, METTE og CHRISTIAN SEIDELIN samt PETER SEIDELIN (Faderen?). IDA styrede Huset for sine Forældre og Søstre.

† 3/9 1927 paa Tyringe Sanatorium i Sverige af Blodspytning og Kvælning, begr. 10/9 paa Hellerup Kgd. (Maglegaards Kbg.). Ugift.

b. OLGA CHRISTINE SEIDELIN, * 7/7 1876 i Kbh. (Østergade 54), døbt 30/7 i Helligaands K. Fadderne var Faderens Søskende EMILIE og CHRISTIAN SEIDELIN.

Kommunelærerinde OLGA SEIDELIN tog 1892 Privatlærerindeeksamen og 1897 Lærerindeeksamen, begge fra Femmers Seminarium; s. A. Huslærerinde i Viksø hos Læge THEODOR SOPHUS KRARUP. 1/6

1903 Timelærerinde ved Baadsmadsstrædes Skole i Kbh., 1/1 1907 fast ansat sst., 1/4 1908 – 1/8 1935 ved Randersgades Skole.

OLGA SEIDELIN boede – sammen med sine Søstre og Faderen til hans Død 1919 – 1907–11 Thingvalla Allé 32 (St. og II), 1912–16 Suensonsgade 53^{II}, 1916–22 Hartmannsvej 2 i Hellerup, 1923–33 Charlottenlundsvej 20 i Hellerup, 1934–35 Stockholmegade 19^I, 1936–44 Teglstrupvej 9^I i Emdrup.

† 16/2 1944 (hvor?) efter et længere Sygeleje, begravet i Stilhed.

Ugift.

c. BERTHA CLAUDINE CHRISTIANE SEIDELIN, * 30/5 1880 i Kbh. (Østergade 54), døbt 18/7 i Helligaands K. Blandt Fadderne var Farbroderen Bager CHR. SEIDELIN.

Frøken BERTHA SEIDELIN, der som fjerde Fornavn hed HENRIETTE, dog ikke ved Daaben, var 1900–1919 Kasserer i Firmaet N. F. HØFFDING (Indehaver Grosserer AAGE HØFFDING), Nørregade 1^{St.},

og 1919–27 Sekretær i forskellige Foreninger inden for Jernbranchen i København.

BERTHA SEIDELIN boede hele Livet sammen med Søsteren OLGA, efter hvis Død 1944 hun boede c. 5 Aar i Hallingade 13^{II} og det sidste Aars Tid i Klædebo Parkallé 28B^{II}.

† 13/12 1949 i København af Hjertesygdom, var død ved Ankomsten til Kommunehospitalet, begr. 18/12 Kl. 13 fra Kapellet paa Hellerup Kgd. (Aldersro Kbg.).

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende af hendes 2 Fætre og disses Hustruer 16/12:

»Det bekendtgøres herved, at vor kære Kusine, Frøken BERTHA SEIDELIN er afgaaet ved Døden Tirsdag den 13. December 1949.

ERNA og JOHANNES SEIDELIN.

SIGRID og SOFUS SEIDELIN.

Begravelsen finder Sted fra Kapellet paa Hellerup Kirkegaard Søndag den 18. ds. Kl. 13.«

Ugift.

BAGERMESTER CHRISTIAN CLAUSEN SEIDELINS 4 SØNNER MED CLARA PETREA JØRGENSEN

(Se S. 1469).

a. DØDFØDT SØN 22/2 1880 paa Frederikssundsvej 48, Utterslev Mark, Sct. Stefans Sogn, Kbh.

b. BERTEL PETER SEIDELIN, * 24/2 1881 sst., døbt 27/3.

† 9/3 1882 sst. af Meningitis, begr. 14/3 (Skt. Stefans Kbg.).

c. JOHANNES JENSENIUS SEIDELIN, * 16/5 1883 sst., døbt 10/6. Ca. 1898 Præliminæreksamen fra Efterslægtsselskabets Skole, Østergade 54.

1915–35 *Vinhandler i København*. Ifølge Vejviseren boede Bogholder JOHS. SEIDELIN 1909–10 Ægirsgade 36^{IV}, 1911–13 Egilsgade 3^{IV}, 1914 Fælledvej 23^{IV} og 1915 Franklingsgade 6^{St.}. SEIDELINS Vinhandel havde 1916–29 til Huse Islands Brygge 11 og SEIDELIN'S VINHANDEL A/S 1930–34 Ny Kongensgade 6. Vinhandler JOHS. SEIDELIN boede 1916–17 Franklingsgade 6^{St.}, 1918–20 Njalsgade 1^I og 1921–30 Islands Brygge 19^{III}. 1931–32 skal han og-

saa have haft Vinhandel Islands Brygge 15 og Bopæl Ove Billes Vej 15^I og boede 1933–35 Islands Brygge 15.

Efter at være ophørt med Vinhandlen boede han 1935–38 Gasværksvej 5^{II}, hvorefter han 1938 flyttede til et nyopført Ejendomskompleks paa Lyngby Hovedgade, hvor han først boede i Nr. 112^{III}, senere 108^{St.}.

† 31/3 1966 paa Københavns Amts Sygehus i Gentofte, begr. paa Brønshøj Kgd.

~ 1) 26/7 1904 i Gladsakse Kirke PETREA CHRISTINE THAL, * 24/12 1878 i Skaltholm paa Bringe Mark i Værløse Sogn, døbt 27/7 1879, Datter af Indsiddler, Gartner JOHAN JOHANSON THAL og Hustru ANE MARGRETHE JENSEN. Hun var før Vielsen Handskesyerske i Buddinge.

† ?. Skilt ifølge kgl. Bev. 27/4 1914.

Ingen Børn.

~ 2) 5/6 1917 i Holmens Kirke, Kbh., af Provst FENGER (efter Lysning i Frederiksberg Kirke) ERNA CAROLINE HANSEN, * 3/4 1887 i Skt. Jakobs Sogn, Kbh., døbt 15/5 i Holmens Kirke, Datter af Kommiss, senere Bogholder CARL WILLIAM HANSEN (kaldt WILLIAM, ikke VILHELM) (* 13/6 1865 i Kbh., døbt 16/7 i Trinitatis Kirke(?)) (Søn af Udvandringsagent WILHELM HANSEN), boede 1886 hos sin Fader i Adelgade 107, 1914–15 Skt. Thomas Allé 3^I, 1916–35 Vesterbrogade 185^{II}, derefter i mange Aar Dr. Priemesvej 4, † 17/1 el. 18/1 1945 sst., begr. paa Solbjerg Kgd.) og Hustru ANE CATHRINE CHRISTENSEN (* 4/8 1866 Tipperupsminde, døbt 4/11 i Nøddebo Kirke, boede 1886 Stockholmsgade 21, ~ 29/5 1886 i Holmens Kirke, † 1957 paa Frederiksberg, begr. paa Solbjerg Kgd.).

Fru ERNA SEIDELIN var 1935–38 Indehaverske af Grøntforretning, Gasværksvej 3, 1938–58 af Frugtforretning, Lyngby Hovedgade 110^{St.}, boede 1970–75 Lyngby Hovedgade 108^{St.}, fra 1975 paa Plejehjem i Lyngby.

† 30/6 1977.

3 Børn.

d. SOFUS KRISTIAN SEIDELIN, * 18/9 1885 i Kbh. (Raadmandsgade 28), døbt 11/10 i Skt. Stefans K.

SOFUS SEIDELIN, der 1899 gik ud af Efterslægtsselskabets Skole og 1900–05 var i Isenkræmmerlære i Kbh., opholdt sig de flg. 15 Aar i Udlandet.

1905 rejste han til Canada, hvor han opholdt sig 6 Maaneder i Staten Alberta, var derefter 1905–09 i U.S.A. Hjemme i Danmark i 7 Maaneder 1909 – Foraaret 1910, efter 2½ Aars Ophold i Frankrig atter hjemme Foraar 1912 – August 1914. Var 1914–15 i Argentina i 9 Maaneder og 1915–20 i

New York, vendte tilbage til Danmark Oktober 1920.

Efter at have været ansat paa Forsikringselskabet Dannevirkes Kontor i dets Filial i Kbh. var han 1923–31 *Cigarhandler* i Charlottenlund og 1931–49 Cigarhandler i Hellerup.

Københavns Vejviser nævner Korrespondent S. C. SEIDELIN 1914 boende Fælledvej 23^{IV} og 1915 Franklingsgade 6^{St.}, begge Steder boede ogsaa hans Moder, Stedfader og Broder; sidstnævnte Sted bor han og hans Kone atter 1921 og 23 (hhv. som Korrespondent og Bogholder) (her bor ogsaa hans Moder og Stedfader), og 1925–31 nævnes, at han har Cigarhandel Jægersborg Alle 43 i Charlottenlund, men bor 1930–31 Horsensgade 9^{IV}. Herefter havde han i mange Aar (1931–53, eller indtil 1949) Cigarhandel paa Strandvejen 153 i Hellerup med Bopæl tæt ved, paa Skt. Peders Vej 4^I, i hvert Fald fra c. 1954 til sin Død.

† 19/5 1967 paa Københavns Amts Sygehus i Gentofte, bisat 25/5 Kl. 12 i Stilhed fra Bispebjerg Krematorium.

~ 9/10 1915 i New York SIGRID ANNA JOHANNE BRODEN, * 31/7 1890 i Kbh. (Rømersgade 23^{IV}), døbt 28/9 i Skt. Johs. Kirke, Datter af Skrædder JOHAN OLAUSSON BRODEN og AGNES AUGUSTA CAMILLA FREDERIKSEN.

Fru SIGRID SEIDELIN var 1918–20 Sekretær i Generalkonsulatet i New York og fra Febr. 1921 Kontorist i Udenrigsministeriet i Kbh., i mange Aar Assistent i Udenrigsministeriets Arkiv til 1955. Blev som Enke boende Skt. Peders Vej 4^I i Hellerup.

Ingen Børn.

OPSYNSMAND CARL CHRISTIAN SEIDELIN HANSENS 3 BØRN MED AUGUSTA WILHELMINE EMILIE HANSEN

(Se S. 1470).

a. KARL VICTOR AUGUST HANSEN, * 30/6 1875 i Kbh. (V. Farimagsgade 18^I), døbt 15/8 i Skt. Johs. K.

VICTOR HANSEN var 1890 Sadelmagerlærling i Kbh., rejste c. 1893 til Amerika, boede i Californien

(San Francisco, Oakland og til sidst i Fresno), mistede sit Hjem ved Jordskælvet 18/4 1906.

† c. 1913 i Fresno, Californien.

~ en Amerikanerinde.

2 Børn.

b. ALBERT EDVARD HANSEN, * 28/10 1883 i Kbh. (Schacksgade 3^I eller 5^I o. G.), døbt 25/11 i Skt. Johs. K. – 1912 Tjener, s. Adr.

1918–27 Indehaver af Restaurant, Nyhavn 5, Kbh.

† 31/7 1927 af Lungetuberkulose paa Øresundshospitalet i Kbh., begr. 5/8 fra Kapellet paa Garnisons Kgd. (Garnisons Kbg.).

~ 19/5 1912 i Skt. Johannes Kirke, Kbh., af Pastor OLFERT RICARD DORTHEA CAMILLA PEDERSEN, * 23/12 1889 i Kbh. (Baggesensgade 22^{III}), døbt 20/7 1890 i Skt. Johs. Kirke, Datter af Johannes Peder Pedersen (* 24/12 1858 i Silkeborg, døbt 6/3 1859, var 1885 Bager i Silkeborg, 1887 i Ry, fra 1888 bosat i Kbh., hvor han først var Bager-svend, en Tid sejlede som Fyrbøder og derefter i 35 Aar var Kedelpasser paa Kommunehospitalet, boede 1912 og ved sin Død Baggesensgade 13, † 5/1 1935 paa Bispebjerg Hosp., bisat 10/1 fra Bispebjerg Krematorium, i Urnehallen sst.) og Hustru OLIVIA CECILIE NIELSINE JENSEN (* 7/6 1860 i Silkeborg, døbt 9/8, ~ 10/6 1885 i Kirken sst., † ?).

Boede ved Vielsen 1912 Elmegade 22^{III}.

Fru CAMILLA HANSEN var 1927–37 efter sin Mand Indehaverske af Restauranten, Nyhavn 5, Kbh., i 1937 i 4 Maaneder af en Restaurant paa

Halmtorvet, fra Marts 1938 Bestyrer af Frugtkiosken paa Østerport Station, Kbh.

1 Søn.

c. RUDOLF SEIDELIN HANSEN, * 8/5 1886 i København (Schacksgade 3^I eller 5^I, Baghuset), døbt 14/6 i Skt. Johs. Kirke. – Boede 1912 s. Adr.

1906–22 Kok paa Skoleskibet »Constance« (med Kokskole og Restauration), liggende ved Børsbroen. 1/10 1922 Borgerkab som Restauratør i Kbh. og Indehaver af »Constance«, der 9/11 1922 flyttedes til Knippelsbro. Boede ved sin Død, 37 Aar gl., Jagtvej 88^{II}, og sst. i 1918.

† 15/2 1924 paa Kommunehospitalet, begr. 21/2 paa Bispebjerg Kgd. af Pastor LÆNKHOLM (Simeons Kbg.).

~ 10/1 1912 i Skt. Johs. Kirke, Kbh., af Pastor GOTTSCHALCK-HANSEN GUDRUN MARGRETHE PEDERSEN, * 9/6 1887 i Ry, døbt 31/7, Søster til sin Mands Broders Hustru. – Boede 1912 Elmegade 22^I.

Efter sin Mand var Fru GUDRUN HANSEN Indehaverske af Skoleskibet »Constance« til 20/12 1926, derefter 8/1 1927 – 15/10 1936 Indehaverske af Restaurationen »Det runde Hjørne«, Enghavevej 32C, Kbh.

3 Børn.

ARBEJDSMAND ANDERS HANSENS 7 BØRN MED ANNA OTHILIE JULIE HANSEN (HANSDATTER)

(Se S. 1470 f.).

a. CARL EMIL MARTIN HANSEN, * 11/11 1870 i Kbh., døbt 29/1 1871 i Trinitatis Kirke.

EMIL SEIDELIN HANSEN, som han kaldte sig, lærte Skomageri i Nakskov og var derefter Arbejdsmand (og Skomager) mange Steder paa Sjælland, bl. a. i Højbjerg i Helsing Sogn, hvor den ældste Søn konfirmeredes 1911, i Holbæk o. m. a. Steder; siden 1911 væsentligst bosat i Rønne, 1917–18 dog i Frederiksværk (hos en Steddatter), en kort Tid ogsaa i Kbh.

† efter 1925.

~ 7/8 1898 i Sundby Kirke fraskilt ANE (ANNA) MARIE OLSEN, * ANDERSEN, * 20/2 1859 i Sundbyvester, Taarnby Sogn (fra 1878: Sundby Sogn), døbt 15/5 i Taarnby Kirke, Datter af Indsieder og Arbejdsmand i Sundbyvester ANDERS SØRENSEN (* 3/5 1829 i Virum, Lyngby Sogn, døbt 15/5, † 10/1 1887, begr. 16/1 i Sundby) og Hustru SIDSE JONASDATTER (JONASSEN) (* 10/11 1822 i Sundbyvester, Taarnby Sogn, døbt 1/12, ~ 23/5 1850 i Taarnby Kirke, † efter 1880).

ANE ANDERSEN blev konf. 6/4 1873 i Sundby

Kirke (Taarnby Kbg.), boede 1890 som separeret Fabrikarbejderske Brigadevej 10 i Sundbyvester, arbejdede c. 1890–98 ved Jacob Holms Reberbane i Sundbyvester.

† 28/12 1924 paa Amtssygehuset i Rønne, begr. 4/1 1925 paa Rønne Kgd.

2 Børn.

(ANE (ANNA) MARIE ANDERSEN ~ 1) 6/6 1880 i St. Magleby Kirke paa Amager SVEND OLSEN, * 18/2 1845 i Farum, døbt 1/6, Søn af Indsiddler OLE JENSEN (KLOKKER) i Fattighuset i Farum (* 11/4 1802 i Uggeløse, hjd. s. D., i Kirken 30/5, konf. 13/4 1817 i Lynge Kirke (Uggeløse Kbg.), Indsiddler i Uggeløse til c. 1829, derefter i Lille Værløse, 1830–c. 35 i Farum, c. 1835 – Nov. 1840 i Bistrup, Birkerød Sogn, 1840–59 i Fattighuset i Farum, † 29/5 1859 paa Sygehuset i Frederiksborg, begr. 2/6 paa Farum Kgd.) og Hustru KIRSTEN NIELSDATTER (* 1808 i Stavnsholt i Farum Sogn, hjd. 2/5 s. A., i Kirken 12/6, ~ 8/4 1825 i Uggeløse Kirke, † 7/4 1868 i Farum, begr. 13/4).

SVEND OLSEN blev konf. 17/4 1859 i Farum Kirke, var Arbejdsmand i St. Magleby, fra Okt. 1880 i Sundbyvester (Ny Vestergade 3) i Sundby Sogn. Separeret 1885/90, Skilsmisse 17/6 1898. 2 Børn).

b. EDVARD JULIUS FREDERIK HANSEN, * 26/12 1872 i Kbh., døbt 2/3 1873 i Trinitatis Kirke.

EDVARD HANSEN, der var uddannet som Sadelmager og Tapetserer, blev Fedtsmelter i Kbh., var fra c. 1923 Formand i I. D. Koopmann's Fedtsmelteri, Vesterbrogade 140. Boede ved sin Død i Enggaardshuset, Herlev Hovedgade 2, Herlev.

† 18/2 1935 i Kbh. af Hjertelammelse (fik et Hjerteanfald paa Nørrebros Runddel, søgte ind paa St. Stefans Apotek sst., døde (her) inden Ankomst til Rigshospitalet), bisat 24/2 Kl. 12 i Bispebjerg Krematoriums Kapel, 27/2 paa Solbjerg Kgd. (Skt. Johs. Kbg.).

~ 1) ANNA ELISABETH FLINK, skilt 20/7 1909.

Børn?

~ 2) 22/12 1915 paa Raadhuset i Kbh. fraskilt VALBORG GEORGINE JOSEFINE ANDERSEN, * CHRISTENSEN, * 27/6 1882 i Kbh. (Blaagaardsgade 57), døbt 30/7 i Skt. Johs. Kirke, Datter af Postbud LARS CHRISTENSEN og Hustru DORIS BERTHA PETERSEN (de boede 1915 i Københavns Postbudes Alderdomshjem i dav. Østre Fasanvej 36B paa Hjørnet af Mariendalsvej).

Fru VALBORG HANSEN flyttede efter sin 2. Mands Død til Kapelvej 11B o. G. † ?.

Ingen Børn.

(VALBORG GEORGINE JOSEFINE CHRISTENSEN ~ 1) Lagerarbejder FREDERIK HERMAN ANDERSEN, skilt 4/12 1913, boede da Jægersborggade 35).

c. FREDERIK SEIDELIN HANSEN, * 27/10 1874 i Kbh., døbt 10/1 1875 i Trinitatis Kirke.

Kirurgisk Instrumentmager i Kbh., ansat hos Svendsen & Hagen, Købmagergade 61. Var den sidste Tid før sin Død Bladsælger i Kbh. Boede ved sin Død Gartnergade 19.

† 30/4 1907 paa Kommunehospitalet af Lungetuberkulose, begr. 5/5 paa Bispebjerg Kgd. (Helligkors Kbg.).

Ugift.

d. HANS CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN, * 10/4 1876 i Kbh., døbt 5/6 i Trinitatis Kirke.

Arbejdsmand i Kbh., boede ved sin Død Landemærket 17^{IV}.

† 1/8 1905 i Kbh. af Gigtfeber (c. 1900) med efterfølgende Hjertelidelse, begr. 6/8 paa Bispebjerg Kgd. (Trinit. Kbg.).

Ugift.

e. HERMAN CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN, * 7/6 1878 i Kbh., døbt 14/7 i Trinitatis Kirke.

HERMAN SEIDELIN HANSEN var først Arbejdsmand i Kbh., derefter c. 1906 – c. 1917 Kontorbud hos Ingeniør EDVARD SVENDSEN, Kbh., fra 1920 Bladhandler (Kiosken ved Frihedsstøtten paa Fortovet ud for Panoptikonbygningen, Vesterbrogade 5). Boede 1915 Frederik VII's Gade 11A^{III}, i 1930erne Husumgade 28^{IV}, 1948 Revalsgade 9St, var 1948 Cigarhandler.

~ 4/4 1909 i Søllerød Kirke sin Kusine ELISABETH LYDIA ALVILDA HANSEN, * 24/5 1878 i Kbh. (Se nedenfor).

† pludselig 17/6 1948 paa Bispebjerg Hospital af Hjertelammelse og Hjertesygdom, begr. 22/6 Kl. 14 fra store Kapel paa Assistens Kgd. af Pastor GRØN (Gethsemane Kbg.).

1 Adoptivsøn og 2 Børn.

f. BOLETTE MARIE EMILIE SEIDELIN HANSEN, * 20/11 1881 i Kbh., døbt 15/1 1882 i Trinitatis Kirke. Kaldenavn MARIE.

Dameskræderinde i Kbh. fra c. 1897, boede 1913 –35 Kapelvej 25 (sammen med Moderen til dennes Død), fra 1936 Bülowvej 50B^{IV} paa Frederiksberg.
† ?. Ugift.

g. MATHILDE BERTHA SOFIE SEIDELIN HANSEN, * 24/11 1886 i Kbh., døbt 6/2 1887 i

Trinitatis Kirke. Kaldte sig før Vielsen MATHILDE SEIDELIN. Boede 1910 Ole Suhrsgade 9.

~ 10/4 1910 i Garnisons Kirke, Kbh., (efter Lysning i Skt. Andreas Kirke) OVE ANDRÉ ALEXANDER VERDIER, * 7/3 1887 i Kbh. (Ryegade 107^{IV}), døbt 3/4 i Skt. Johs. Kirke, Søn af Assistent under Magistraten ANDRÉ ALEXANDER VERDIER og Hustru CAROLINE VILHELMINE MØLLER. – Assistent OVE VERDIER 1910 Læssøegade 1, 1912 Taffelbays Allé 16^I i Hellerup.

OVE VERDIER var Kontormand, Annoncetegner, Repræsentant i Kbh. Boede ved sin Død Næstvedgade 28^{II}.

† 6/12 1929 paa Bispebjerg Hosp. af Hjertesygdom, bisat 12/12 Kl. 12 i Bispebjerg Krematorium af Pastor BERG (Rosenvængets Sogns Kbg.).

3 Sønner.

VOGNMAND PETER CHRISTIAN HANSENS 7 BØRN MED JOHANNE SOPHIE FREDERIKKE MEYER

(Se S. 1471).

a. EMIL ROBERT VALDEMAR HANSEN, * 2/1 1875 i Kbh., døbt 18/4 i Skt. Johs. Kirke. – EMIL HANSEN var Arbejdsmand (Jernhandler) i Kbh.

† 18/12 1938 af Lungebetændelse og Hjertesvækkelse paa Arbejdsanstalten Sundholms Sygeafdeling, bisat 22/12 paa Bispebjerg Kgd. af Præst ved De Gamles By ANKER GRØN (Almindelig Hospitals og De Gamles Bys Kbg.), nedsat 17/5 1939.

~ 1) c. 1913 i Kbh. CHRISTINE LARSINE JACOBSEN, * 8/7 1864 i Bregnerød, døbt 23/8 i Farum Kirke, Datter af Kroforpagter LARS JACOBSEN og Hustru JOHANNE JACOBINE GJERLØV.

Fru CHRISTINE HANSEN boede en Tid i De Gamles By, Kbh.; de sidste c. 3 Aar, hun levede, boede hun sammen med sin fraskilte Mand; boede ved sin Død Frederik VII's Gade 26^I paa Nørrebro.

† 19/3 1936 paa Almindelig Hospital (eller i sit Hjem) af Hjertelidelse, begr. 25/3 paa Bispebjerg Kgd. (Simeons Kbg.). Skilt c. 1913/16.

Ingen Børn.

~ 2) c. 1916 i Kbh. JENSINE ALBERTINE FREDERIKKE (HANSEN?), * i 1880erne.

Fru FREDERIKKE HANSEN boede i 1930erne i Dannebrogsgade i Kbh.

† ?. Separeret c. 1930.

3 Børn.

b. JOHANNES ROSENDAHL HANSEN, * 7/4 1876 i Kbh., døbt 25/6 i Skt. Johs. Kirke.

Handelsmand i Kbh. Boede ved sin Død Hallandsgade 3A i Sundbyvester.

† 28/10 1935 paa Sundby Hosp. af Lungebetændelse, begr. 3/11 fra Nathanaels Kirke paa Sundby Kgd. (Nathanaels Kbg.).

~ c. 1909/10 fraskilt CHRISTIANE PETERSEN, * ANDERSEN, * i 1860erne, boede 1935 i Kbh.

1 Adoptivsøn.

c. ELISABETH LYDIA ALVILDA HANSEN, * 24/5 1878 i Kbh., døbt 19/7 i Skt. Johs. Kirke, † 1948. (Se ovenfor).

~ 4/4 1909 i Søllerød Kirke sin Fætter HERMAN CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN, * 1878. Se S. 1583.

1 Adoptiv søn og 2 Børn.

d. INGEBORG HANSEN, * 18/4 1880 i Kbh., døbt 13/8 i Skt. Johs. Kirke.

† 11/5 1885 paa Frederiksberg, begr. 17/5 paa Solbjerg Kgd. (Frederiksberg Kbg.).

e. BETTY CHRISTINE SEIDELIN HANSEN, * 27/4 1882, døbt 28/7 i Frederiksberg Kirke.

† 26/8 1885 paa Frederiksberg, begr. 30/8 paa Solbjerg Kgd. (Frederiksberg Kbg.).

f. HERMAN PETER HANSEN, * 8/11 1883 paa Frederiksberg, døbt 25/7 1884 i Frederiksberg Kirke.

HERMAN HANSEN var Børstenbinder i Kbh. Boede ved sin Død Nansensgade 28B.

† 20/1 1918 paa Kommunehospitalet af Kyphoscoliose og Hjertelidelse, begr. 25/1 paa Assistens Kgd. (Andreas Kbg.).

Ugift.

g. INGEBORG BETTY HANSEN, * 15/10 1886 i Frederiksberg Sogn.

† 15/1 1887 sst., begr. 19/1 paa Solbjerg Kgd.

KØBMAND, BOGHOLDER HETTE VICTOR WILLIAM JENSENS 6 BØRN MED KAREN MARIE PEDERSEN

(Se S. 1471).

a. IDA SEIDELIN JENSEN, * 20/1 1877 i Slagelse, hjd. 22/1 i Smedegade i Skt. Mikkels Sogn.

† 1/2 s. A. sst. af for tidlig Fødsel, begr. 5/2.

b. KARL WILLIAM SEIDELIN-JENSEN, * 11/9 1878 sst., døbt 24/11 i Skt. Mikkels Kirke. (Ved Daaben KARL VILLIAM SEIDELIN JENSEN). Konf. 9/10 1892 i Helligkors Kirke i Kbh.

W. SEIDELIN-JENSEN boede 1908 som Manufakturist i Barndomshjemmet i Victoriagade, var c. 1908–34 *Disponent*, forlod ved Brylluppet i 1910 Hjemmet i Forhaabningsholms Allé, boede først Smallegade 24^{IV} og 1913–31 Gammel Kongevej 162D^{II}. Fra c. 1934 var han *Direktør* (Firmaet Hvalsøe og Erlandsen A/S), boende c. 1932–35 Kirkevænget 6C^{II} i Valby, 1936–40 Strandagervej 1^{II} i Hellerup, 1941–47 Dalgas Boulevard 57^{II}, 1948–54 Peter Bangsvej 77^{II} og 1955–66 Emil Slomanns Vej 11^{III} i Lindevangs Sogn paa Frederiksberg.

† 21/7 1966 paa Frederiksberg Hospital, bisat i Søndermarkens Krematorium.

Berlingske Tidende meddelte kort: »W. SEIDELIN JENSEN * 11. 9. 1878 † 21. 7. 1966. Bisættelsen har fundet Sted.«

~ 29/10 1910 i Skt. Matthæus Kirke, Kbh., MARTHA MARIE SOFIE JENSEN, * 23/11 1878 i Gryde Mølle, Bjergsted Sogn mellem Kalundborg og Holbæk, døbt 26/1 1879, Datter af Møller og Bager, senere Bageribestyrer paa Halsskov i Korsør, ANDERS KRISTIAN JENSEN og BENTE MARIE MICHAELSEN. Konf. 9/4 1893 i Korsør. Ved Vielsen boede hun Borgergade 3^V, Fædrene var Forlovere.

† 31/8 1942 paa Diakonissestiftelsen, begravet paa Solbjerg Kirkegaard.

I Berlingske Tidende meddeltes 5/9:

»Vor kære Hustru og Mor SOFFI SEIDELIN-JENSEN døde stille den 31. August 1942.

W. SEIDELIN-JENSEN K. SEIDELIN-JENSEN.

Begravelsen har fundet Sted.«

1 Søn.

c. BERTHA SEIDELIN-JENSEN (Tvilling), * 2/7 1880 i Slagelse, hjd. 5/7, i Skt. Mikkels Kirke 15/5 1881.

Frk. B. SEIDELIN-JENSEN, der var Korrespondent, boede 1910–34 Nylandsvej 21B^{III} paa Frederiksberg.

† 16/3 1934 i Hjemmet.

I Berlingske Tidende 23/3 meddeltes:

»Det er med stor Sorg, vi meddeler, at vor kære Søster BERTHA SEIDELIN JENSEN døde den 16. ds. H. SEIDELIN JENSEN IDA SEIDELIN RASMUSSEN. Bisættelsen har fundet Sted.«

Ugift.

d. MARGRETHE SEIDELIN JENSEN (Tvilling), * 2/7 1880 i Slagelse, hjd. 5/7 (Skt. Mikkels Kbg.). † 29/9 s. A. sst. (Smedegade), begr. 4/10 (Skt. Mikkels Kbg.).

e. HARALD SEIDELIN-JENSEN, * 15/12 1882 i Slagelse (Fruegade), døbt 22/4 1883 i Skt. Mikkels Kirke. Udtraadt af Folkekirken ifølge Skrivelse af 10/12 1910.

Typograf i Kbh., boede indtil 1910 (med sine Forældre og Søskende) Forhaabningsholms Allé 10^I og 1911–12 Egilsgade 28^{IV}. Var 1914–24 i Oslo. Derefter Bogtrykker i Kbh., Graabrødre Torv 5 til 1928, med Bopæl 1925–29 Nylandsvej 21B^{III} og 1930 Ved Grænsen 32 i Vanløse (Frederiksberg); boede senere i mange Aar sammen med sin yngste Søster i Gentofte.

† 7/9 1956 paa Stege Sygehus (under Ferieophold).

Ugift.

f. IDA SEIDELIN JENSEN, * 22/9 1889 i København (daværende Aagade (1897–98: Aaboulevarden) 34^{II} i Bethlehems Sogn), hjd. 26/12 af Pastor J. N. S. IFVERSEN, der var Distriktspræst ved Bethlehems Kirke og Hjelpepræst ved Helligkors Kirke, fremstillet 16/3 1890 i Helligkors Kirke, der var indviet 19/1 s. A. (Helligkors Kbg.).

Hun boede hjemme til 1910; Familien boede da Forhaabningsholms Allé 10. I det Aar blev Broderen WILLIAM gift og flyttede hjemmefra, og paa Grund af Moderens Sygdom blev Hjemmet delvis opløst, Forældrene med Datteren BERTHA flyttede til Nylandsvej, og Ida og hendes Broder HARALD, som boede sammen den største Del af Livet, lejede en Lejlighed paa Islands Brygge (Egilsgade), hvor IDA, der 1907–15 var ansat i Firmaet Brødrene Bendix, boede, til hun i 1915 flyttede til HARALD i Oslo, hvor de boede paa Bakkelaget uden for Oslo til 1919, da

IDA rejste til København og blev gift. Da hun efter 7 Maaneders Ægteskab blev Enke, rejste hun 4/5 1920 tilbage til Oslo, hvor hun før Giftermaalet havde været Bogholderske i Firmaet G. Magnus IS og 1921 fik Ansættelse i Firmaet A. Gresvig. De 2 Søskende boede først i en lille Lejlighed paa Bakkelaget med pragtfuld Udsigt over Oslo Fjord, men da Huslejenævnet i 1921 forlangte, at de paa Grund af Bolignøden skulde fraflytte denne, kom hun først til at bo til Leje paa Kirkeveien ved Majorstuen og HARALD paa Vinderen nær Holmenkollen. Da hun efter Faderens Død gerne vilde være hos sin Moder dennes sidste Levetid, vendte hun tilbage til København 31/12 1923 og HARALD 1/4 1924. Til 1934 boede hun rimeligvis hos Søsteren BERTHA paa Nylandsvej.

Fra 1924 var Fru IDA SEIDELIN RASMUSSEN en lang Aarrække *Bogholderske* i København, bl. a. var hun ansat i Revisions- og Forvaltnings-Institutet A/S, hvor hun førte Bøgerne for Journalistforbundet, og 1933–34 var hun Bogholderske paa Statsungdomshjemmet »Prøven« i Rødovre.

Fra 1930erne til c. 1970 boede hun Fuglegaardsvænget 78^I i Gentofte, delvis sammen med Broderen HARALD. Efter langvarig Sygdom tilbragte hun sine sidste Par Leveaar paa Plejehjemmet »Skansedal« i Hillerød.

† 27/2 1974 paa Centralsygehuset i Hillerød, Præstevang Sogn, brændt 7/3 paa Hillerød Krematorium, Urnen nedsat paa Solbjerg Kgd. i Familiegravstedet, som sløjfedes kort efter.

~ 11/7 1919 i Solbjerg Kirke af Pastor SCHÜLEIN AXEL RASMUSSEN, * 12/6 1888 paa Frederiksberg (Lampevej 10^{St.}), døbt 28/10 i Frederiksberg Kirke, Søn af Sporvognskonduktør CHRISTIAN VILHELM RASMUSSEN og Hustru MAREN KIRSTINE MORTENSEN (* c. 1856, ~ 18/12 1887 i Skt. Johannes Kirke, boede 1919 med sin Mand Pileallé 19C).

Kontorassistent.

† 26/2 1920 paa Frederiksberg (Pileallé 19C^{III}) af Influenza, Lunge- og Lungehindebetændelse, begravet 2/3 paa Solbjerg Kgd. af Pastor SCHÜLEIN (Frederiksberg Kbg.). Ingen Børn.

MÆLKEFORPAGTER FREDERIK SEIDELINS 2 BØRN MED POULINE HANSEN

(Se S. 1472 f.).

a. JENS KRISTIAN HENRIK SEIDELIN, * 30/9 1885 i Utterslev, døbt 30/10 i Brønshøj Kirke.

KRISTIAN SEIDELIN kom efter sin Konfirmation i Slagterlære paa Frederiksberg. Efter at have opholdt sig en Tid i Amerika vendte han tilbage til København, hvor han ved sin Død, 22 Aar gammel, boede Dannebrogsgade 42.

† 18/4 1908 paa Øresundshospitalet i København af miliær Lungetuberkulose, begr. 24/4 Kl. 15 fra Brønshøj Kirke paa Brønshøj Kirkegaard. (Gethsemane Kbg.).

Hans Aktiver beløb sig til 1871 Kr. 44 Øre. Hans Løssøre vurderedes til 5 Kr., paa Hospitalet efterlod han sig kontant 26 Kr. 22 Øre, og hos hans Kurator, hans Fasters Mand Gaardejer CHR. TH. LARSEN, henstod 1,771 Kr. 28 Øre. Hans Begravelse kostede 173 Kr. 10 Øre, Hospitalets Regning lød paa 2 Kr.

60 Øre, og 100 Kr. udbetaltes til KAREN KIRSTINE MARIE GRAAE, Nicolajvej 5C, som Underholdsbidrag til hendes Barn ERIK CHR. GRAAE, for hvem der i Overformynderiet indbetaltes 400 Kr., hvoraf Moderen aarlig skulde have udbetalt 8 Kr. til Barnets Underhold.

Af Restbeløbet paa 884 Kr. 20 Øre tilfaldt Halvdelen hans Halvbroder HANS MARTIN ANDERS SØRENSEN, Nordre Ringvej 26 i Brønshøj, og Halvdelen hans Halvsøster ANNE ELISABETH SØRENSEN i Nordamerika.

Ugift. (1 Søn).

b. JOHANNE KRISTINE SEIDELIN, * 25/11 1887 i Utterslev, døbt 6/1 1888 i Brønshøj Kirke.

† 5/5 1888 i Utterslev, begr. 11/5 paa Brønshøj Kgd.

SOPHIE BIRGITTE SEIDELINS 8 BØRN MED GAARDEJER CHRISTIAN THEODOR LARSEN

(Se S. 1473).

a. HENRIETTE CHRISTINE SEIDELIN LARSEN, * 26/7 1880 paa »Grøndal« ved Godthaabsvej, døbt 22/8 i Frederiksberg Kirke. Konf. 21/4 1895 i Rødovre Kirke. Boede 1897 i Hjemmet, Bredegade 4^{St.}.

HENRIETTE SEIDELIN LARSEN var inden sin Vielse Husbestyrerinde i Hellerup. Konverterede til Kato-licismen inden Vielsen.

† 2/11 1947 i Varde, begr. sst. af den romersk-katolske Præst i Esbjerg.

~ ?/5 1934 i Varde (katolsk?) Enkemand JOHAN PETER NIELSEN, * 17/6 1877 i Hornstrup, døbt 15/7, Søn af HANS PETER NIELSEN og ANE KIRSTINE PEDERSEN (* c. 1854).

Vognmand, Murermester, Højskolelærer. Boede ved Vielsen 1951 som Vognmand Avnbjerg Alle 2 i Varde.

† 17/8 1957 i Varde, bisat 21/8 i Kirkegaardskapellet.

Ingen Børn.

JOHAN PETER NIELSEN ~ 1) . . . † 1929.

Mindst 1 Datter.

JOHAN PETER NIELSEN ~ 3) 18/2 1951 i Aarhus Domkirke Enke, Husbestyrerinde ELSE CATHRINE SØRENSEN, * 10/8 1879 i Varde, boede 1951 Østervold 2A i Varde, † før 1976, Enke efter Smedemester BENNET KJÆRVANG, † 21/8 1945.

b. HENRIK CHRISTIAN SEIDELIN LARSEN, * 26/10 1882 i Vanløse, døbt 17/12 i Brønshøj Kirke.

CHRISTIAN SEIDELIN LARSEN, som fra c. 1920 kaldte sig *Chr. Seidelin*, var 1911–55 *Frugthandler* paa Frederiksberg, Falkonerallé 26B. I Anledning af, at »En kendt og anset Frugthandler paa Frede-

riksberg, CHR. SEIDELIN, runder i Dag 60 Aar«, oplyste en Avis s. D., at han 1908 (skal være 1911) aabnede sin egen Forretning Falkonerallé 26, »hvor den stadig har til Huse og hvor en meget betydelig Kundekreds sikkert i Dag vil lykønske den elskværdige Indehaver.« Han boede 1911–55 Falkonerallé 26B^{IV}.

† 5/11 1971 i sit Hjem paa Frederiksberg (Hustrups Have), begr. paa Solbjerg Kgd.

Dødsfaldet meddeltes i Berlingske Tidende 12/11:

»Vi har mistet vor kære far og morfar CHR. SEIDELIN * 26. 10. 1882, † 5. 11. 1971.

GRETHE LISE.

Bisættelsen har fundet sted.«

~ 18/8 1912 i Solbjerg Kirke af Pastor HANS KOCH AMANDA MARTINE LARSEN, * 2/8 1884 i Ejby (ved Middelfart), døbt 26/10, konf. 2/10 1898 sst., Datter af Handelsmand og Kreaturhandler sst. (fra 1877) HANS LARSEN (* 1/3 1845 i Vedelshave, døbt 24/3 i Asperup Kirke (Brænderup Kbg. S. 28 og Asperup Kbg.), konf. 17/4 1859 i Vejlbj Kirke, Tjenestekarl paa Stavrbj Mark til 1/11 1860, i Vejrup i Indslev Sogn i 4½ Aar, 1/5 1865 paa Cathrinebjerg i Vejlbj Sogn, 1/11 s. A. paa Bubbegaard i Indslev Sogn, flyttede 6/5 1866 til Ejby, 1/5 1867 atter til Indslev, 1/11 1868 eller 2/2 1869 til Balslev; flyttede 1877 fra Indslev til Ejby, hvor han endnu boede 1911) og Hustru KAREN PEDERSEN (* 12/4 1850 i Hækkebølle, døbt 12/5 i Rørup Kirke, tog 2/11 1873 fra Rørup til Fjelsted, derfra 1/5 1874 til Ejby, ~ 19/5 1877 i Ejby Kirke, boede 1911 i Ejby. 10 Børn).

† 6/6 1947 paa Kommunehospitalet i Kbh. af Tarmkræft og Tarmslyng, bisat 12/6 Kl. 15 fra Søndermark Krematorium paa Søndermark Kgd.

1 Datter.

c. KARL FREDERIK SEIDELIN LARSEN, * 28/10 1887 i Islemark, døbt 11/12 i Rødovre Kirke.

† 4/1 1892 sst. af Diffteritis.

d. JOHANNE POULINE SEIDELIN LARSEN, * 18/3 1891 i Islemark, Rødovre Sogn, døbt 30/6 i Brønshøj Kirke (Rødovre Kbg.).

† 19/9 1892 sst. af Diffteritis, begr. 22/9 i Rødovre.

e. FREDERIKKE POULINE SEIDELIN LARSEN, * 13/10 1892 i Islemark, døbt 8/11 i Brønshøj Kirke af Provst LUDVIG KOCH (Rødovre Kbg.), konf. 7/10 1906 i Rødovre Kirke.

† 17/6 1937 paa Bispebjerg Hospital af Hjertesygdom, begr. 22/6 Kl. 12½ fra Søndre Kapel paa Vestre Kgd. (Jesuskirkens Kbg.).

~ 28/10 1913 i Rødovre Kirke Enkemand HENRY CHRISTIAN VERNER LARSEN, * 3/2 1883 paa Fasangaarden paa Frederiksberg, døbt 6/5 i Frederiksberg K., Søn af Snedker JØRGEN VERNER LARSEN og Hustru ANNA HENRIETTE SOMMER.

Maskinarbejder og Kunstsmid i København. Bode baade ved sin egen og sin 2. Hustrus Død Mellemtoftevej 4^{III} i Valby.

† 20/10 1949 paa Rigshospitalet af Blodprop i Hjertet, begr. 23/10 Kl. 13 fra Søndre Kapel paa Vestre Kgd. af Pastor TH. GLAHN.

3 Børn.

H. C. VERNER LARSEN ~ 1) MARIE CHRISTIANSEN MØLLER, * 30/5 1881 i Ebeltoft, hjd. 18/7, i Kirken 11/9, konf. 6/10 1895 sst., † 22/9 1910 paa Kommunehospitalet i Kbh. af Sukkersyge (Bopæl Gl. Jernbanevej 21^{III}), begr. 27/9 paa Vestre Kgd. af Sognepræst USSING (Valby Kbg.), Datter af Brænderibestyrelse JOHAN(NES) PETER CHRISTIANSEN (MØLLER) (* 8/2 1837 i Flaarup, døbt 12/3 i Fuglse Kirke, † 9/1 1891 i Ebeltoft, begr. 16/1) og Hustru HANNE KIRSTINE PEDERSEN (* 17/2 1848 i Maribo, døbt 25/6, konf. Paasken 1862 sst., † efter 1891).

f. JOHANNE BIRGITTE SEIDELIN LARSEN, * 6/11 1894 i Islemark, døbt 13/12 i Brønshøj Kirke (Rødovre Kbg.).

Syerske. Boede i Valby sammen med sine 2 Søstre.

† 18/10 1959 i Valby (Mellemtoftevej 4^{III}), formentlig af Blodprop i Lungepulsaaeren, bisat 24/10 Kl. 14 i Søndermark Krematoriums lille Kapel, Urnen nedsat paa Rødovre Kgd.

Ugift.

g. FANNY SEIDELIN LARSEN, * 23/8 1897 paa Frederiksberg (Bredegade 4St), hjd. 25/11 af Pastor LINDEGAARD, i Frederiksberg Kirke 17/4 1898, konf. 8/10 1911 i Rødovre Kirke.

Telefonistinde ved KTAS 1919–67. Fra 1929 bode Mellemtoftevej 4 i Valby, først i Stueetagen, fra 1935 paa III. Sal.

~ 17/2 1924 i Sions Kirke af Pastor BORREGAARD SIGURD ANDERSEN, * 17/2 1901 paa Fødselsstiftelsen i Kbh., døbt 20/2 sst.

Kontorist, Assistent ved Sporvejene, Kbh. Blev efter Skilsmissen boende paa Frederiksberg.

† ?. Skilt Januar 1927.

Ingen Børn.

h. ELNA VILHELMINE SEIDELIN LARSEN, * 1/3 1900 i Islemark, døbt 15/6 i Brønshøj Kirke (Rødovre Kbg.). Konf. 11/10 1914 i Rødovre Kirke.

Telefonistinde ved KTAS 1919–67. Fra 1929 boet i Valby sammen med sine Søstre.

Ugift.

GAARDEJER VALDEMAR SEIDELIN HANSENS

2 SØNNER MED KAREN KIRSTINE OLSEN

(Se S. 1473).

a. JØRGEN PETER MARIUS HANSEN, * 18/10 1884 i Skovsø, Ottestrup Sogn, døbt 27/12. – Undermejerist i Vivild.

† 10/7 1903 ved Drukning i Kattegat ud for Nørager Sogn, begr. 15/7 paa Ottestrup Kgd.

Ugift.

b. CHRISTIAN EMIL HANSEN, * 7/4 1887 i Skovsø, døbt 5/6.

Assistent, 1949 Overassistent i Københavns Magistrat. Boede Bækkeskovvej 89, Brønshøj.

† 15/1 1956 i Hjemmet, bisat 21/1 Kl. 14 i Bispebjerg Krematorium.

~ 21/6 1925 i Skt. Jakobs Kirke i Kbh. AGNES ELISABET JØRGENSEN, * 3/8 1891 i Kbh. (Tømrergade 3st.), døbt 8/5 1892 i Helligkors Kirke, Datter af Skomagermester JENS MORTEN JØRGENSEN (* 6/2 1860 i Bastrup, † 15/10 1938 i Kbh.) og Hustru CHRISTINA NILSSØN (* 27/4 1850 i Fastorp i Sverige, ~ 8/8 1880 i Skt. Johs. Kirke, † 17/5 1919 i Kbh.).

Boede ved sin Død Aabakkevej 25.

† 9/12 1968 paa Skt. Lukas Stiftelsen, bisat 16/12 Kl. 15 i Bispebjerg Krematorium, Urnen nedsat 27/12 paa Bispebjerg Kgd.

2 Børn.

NICOLINE SOPHIE FREDERIKKE PETREA SEIDELINS

10 BØRN MED SKUESPILLER HANS GEORG NIELSEN

(Se S. 1474 og 1476).

a. ALF SEIDELIN NIELSEN, * 19/5 1878 i Ørum (hvor Moderens Forældre boede), hjd. 2/6.

Han kom 1885, med sine Forældre og Søskende, til København, hvor han først var Vaskeriejer (lige som Faderen havde været), derefter Typograf, 1901 Reservepostbud, Postbud til 1906 og fra 1907 *Tjener*. Han boede 1901–02, som tilhørende Spiritistisk Samfund, Filippavej 3 paa Frederiksberg (hvor det spiritistiske Tempel Betsaida netop var bygget, S. 1475), 1904–06 Peter Fabers Gade 41^{II}, 1907–08 Jærggade 25^{III}, i 1913 og 1918 Dannebrogsgade 44B^I og ved sin Død 1930 Frederiksberg Bredegade 22.

I 1913 blev 4 af hans Børn, 8, 7, 5 og 2 Aar gamle, døbt i Gethsemane Kirke af Pastor H.N. HANSEN; i 1918 blev hans ældste, 16aarige Datter som Spiritist begravet »uden præstelig Medvirkning«.

† 12/2 1930 paa Frederiksberg Hospital, begr. 18/2 paa Solbjerg Kgd. (Godthaabs Kbg.).

~ 3/11 1901 i Frederiksberg Kirke af Pastor GRAAE HANNE CHRISTINE CARSTESSEN, * 29/7 1874 i Aabenraa, døbt 19/8, Datter af Orgelbygger HANS CARL CARSTESSEN og Hustru METTE MARIA CHRISTESEN DUHOLM (* 1/10 1839 sst., døbt 13/10,

† før 1901). – Boede ved Vielsen 1901 Bille Brahesvej 9B^{IV}.

Hun blev skilt 1910, muligvis senere, da hun 1913 var Fadder for sin Datter VIOLA, og blev boende i København, var November 1934 – Oktober 1935 paa Almindelig Hospital, hvorefter hun boede sammen med Datteren VIOLA i København. Boede ved sin Død Mesterstien 15.

† 1/4 1938 i Almindelig Hospital af Asthma og Lungebetændelse, begr. 6/4 Kl. 14 fra Alm. Hosp. paa Bispebjerg Kirkegaard (Brønshøj Kbg.). Skilt.

6 Børn.

b. BARN, * naar og hvor? † lille inden 1890. Muligvis drejer det sig om et dødfødt Barn 1884 eller 1885.

c. GERDA SEIDELIN NIELSEN (Nvf. til GERDA SEIDELIN ved kgl. Bev. 26/10 1957, Kbh.s Overpræs.), * 7/5 1881 i Nakskov, hjd. s. D., 26/1 1884 i Sct. Mariæ Kirke i Helsingør (Nakskov og Helsingør Sct. Mariæ Kbg.). – Hun boede 1901 hjemme som Kogejomfru i Restaurationen Wivel (aabnet 27/6 1890; 10/6 1931: Wivex; efter Brand 14/9 1943 genaabnet 6/11 1946). – Hun og hendes Mand boede 1905 Sofievej 4B^{II} i Hellerup og 1912–21 Jernbanegade 6A^{IV} i Kbh.

Indehaverske af en Cigarforretning i Valby 15/1 1932 – Nov. 1934, fra 1/1 1935–1938 Restauratrice i Valby (Café »Elektra«, Valby Langgade 126), 1939–44 Indehaverske af Højbane-Kaféen, Lundtoftegade 127–129, 1946–49 af Restaurationen Lystgaarden, Landskronagade 5. Hun blev syg, boede i nogle Aar i Restauratørstiftelsen, Østervoldgade 28, og de sidste 2 Aar paa Margrethehjemmet, Druhaven 25 i Valby.

† 23/10 1969 paa Rudolph Berghs Hospital, bisat 29/10 Kl. 12 fra Søndermark Krematoriums lille Sal ved Pastor TUXEN, Urnen nedsat 7/11 paa Søndermark Kirkegaard.

~ 1) 16/12 1904 (b. v.) paa Raadhuset i Kbh. CHRISTIAN FREDERIK JENSEN, * 3/2 1876 i Ordrup Krat, døbt 17/4 i Gentofte Kirke, Søn af Karlen NIELS PETER JENSEN og KAREN MARIE MADSEN. – Udtraadt af Folkekirken før 1904.

Gartner i Hellerup til 1909, 1909–23 Inspektør i Kbh. (ved Nord-Vest i Frederiksberggade), 1923–41 *Restauratør* i Kbh. (Café »Blomsten«, Istedgade 109), Bopæl Falstersvej 8^{II} paa Frederiksberg 1941–44.

† i Juni 1944 i Hjemmet paa Frederiksberg. Skilt 1932.

4 Børn.

~ 2) . . . Skilt efter kort Ægteskab (før 1957).

d. MAGNA SEIDELIN NIELSEN, * 24/8 1882 (hvor?).

† 29/10 s. A. (hvor?).

e. WILFRED SEIDELIN NIELSEN, * 1/12 1883 i Korsør (hvor Faderen og Moderen var paa Genemrejse med Fred. Schmidts Skuespillerselskab; Moderen var indlogeret hos Madam JØRGENSEN, Snukkerupgade 140 (Korsør Kbg.)), døbt 26/1 1884 i Sct. Mariæ Kirke i Helsingør; udtraadt af Folkekirken 7/12 1906 (Frederiksberg). – Boede 1901 hjemme som Mekanikerlærling, 1907 som Maskinist paa Frederiksberg, 1912 Vesterbrogade 62B.

Han var først Chauffør i Kbh., 1929–49 *Taxavognmand* sst., boede 1917–39 i Hellerup (Tranegaardsvej 35), maatte paa Grund af Sukkersyge holde Chauffør til sin Taxa K 1446, hvorfor han 1939 flyttede til Henrik Rungsgade og blev *Kioskejer* i Griffenfeldtsgade, flyttede 1942 til det nybyggede Tagensvej 253, hvor han ogsaa blev Kioskejer (Bispeparkens Kiosk), og hvor han ved sin 60 Aars Dag var Næstformand i Storkøbenhavns Kioskejerforening. Købte 1947 eget Hus paa Husumvej 79.

† 1/1 1949 i Hjemmet, Husumvej 79, af Hjertesygdom og Sukkersyge, begr. 6/1 Kl. 14 fra Søndre Kapel paa Bispebjerg Kirkegaard af Pastor KJERKEGAARD (Husum Sogns Kbg.).

~ 4/1 1907 paa Raadhuset i Kbh. OLGA MARGRETHE JOHANNE CHRISTENSEN, * 5/3 1885 paa Fødselsstiftelsen i Kbh. (ikke i Kbg.), Datter af SOPHIE FREDERIKKE CHRISTENSEN (* 28/9 1848 i Aalborg, døbt 26/12 i Budolfi Kirke, † 1915?) og JØRGEN JOHANSEN.

Som Enke fortsatte hun Taxavognmandserhvervet og blev boende Husumvej 79, som hun solgte til sin yngste Søn, til 1977, derefter paa Plejehjem i Husum.

3 Børn.

f. SOLVEIG IVARITZA SEIDELIN NIELSEN, * 23/3 1886 i København (Saxogade 30^{II} o. G.), døbt 20/8 i Skt. Matthæus Kirke.

SOLVEIG rejste 1907 med sin Moder (S. 1476) til USA.

† efter 1935, vistnok under Krigen 1940–45.

~ 6/12 1913 i sin Moders Hjem (vel i Portland i Oregon) AUGUST FREDRICK MORTENSEN, * 10/9 1869 i Aarhus (?) (ikke fundet i Kbg.).

Var Sømand, indtil han 1906 brækkede det ene Ben; siden da *Skomager*, fra 20/2 1914 i Seaside i Oregon, hvor han endnu virkede i 1935.

† efter 1935.

1 Datter.

(Datteren: EVA MARGOURITHA JERRY MORTENSEN, * 27/12 191(2?), ~ 30/5 1931 i Seaside, Oregon, PETER ALBERT BESSETT, * 10/3 1906 i Walla Walla, Washington. De havde i 1935 2 Børn: DALE ALBERT BESSETT, * 7/10 1932 i Seaside, Oregon, og JACK EDMOND BESSETT, * 20/3 1935 sst.).

g. IVAR LYKKE SEIDELIN NIELSEN (ved Daaben IVAR-LYKKE SEIDELIN-NIELSEN), * 7/3 1889 paa Frederiksberg (Smallegade 30G), døbt 4/8 i Diakonissestiftelsens Emmaus Kirke (Frederiksberg Kbg.).

IVAR LYKKE, som han mest kaldte sig, var c. 1903 – c. 1908 Smedelærling i Kbh., fra hvis Teknisk Skole han tog Faguddannelse som Bygningshaandværker, hvorefter han et Par Maaneder var Snedkersvend i Aale c. 2 Mil Vest for Horsens. 1909–14 var han c. 1½ Aar Kontorassistent i Kbh., et Par Aar Cigarhandler sst. og derefter Montør ved Politikens Reproduktionsanstalt sst., boede 1912 Gammel Kongevej 70, ved sin Vielse 1914 Fischersgade 9^{III}. Fra 1914 var han Værkstedsassistent ved Frederiksbergs Sporveje, fra 1919 – ved Sammenlutningen mellem Københavns og Frederiksbergs Sporveje 1/7 – *Tegner ved Københavns Sporveje*.

Var desuden 1926–33 Indehaver af et Hattemagasin paa Aaboulevarden paa Frederiksberg, til c. 1930 i Nr. 17, derefter i Nr. 31.

Tegner IVAR LYKKE boede 1923–30 Vesterbrogade 62B^{III} og 1933–55 Sibbernsvej 2St. i Valby.

Fodboldspilleren Ivar Lykke var – som Information skrev i sin Nekrolog 11/1 1955 – »en af de gæveste Kæmper, vi

har haft i dansk Fodbold«. Lige fra han begyndte som Juniorspiller, tilhørte han med Liv og Sjæl KB (Københavns Boldklub, stiftet 26/4 1876), hvis Ledelse dog først blev klar over hans Fighterhumør, da han 1909 kom paa KB's Førstehold. Som den ukuelige Kæmper og gode Kammerat fik han Betydning for sin Klub, i mange Aar som Anfører paa dens Hold, altid i straalende Humør. Han naaede at spille 27 Kampe paa det danske Landshold, var i flere Aar Anfører, ukuelig, temperamentsfyldt og altid uberegnelig for Modstanderen. Han var den udprægede halfback af den lidt tungere Type, som bevidst gjorde sit Spil saa enkelt og rigtigt som muligt for altid at have Kræfter til Raadighed, som kunde sættes ind, naar det rigtig gjaldt. Hans Paa-gaenhed gik ikke af uden Skrammer; i Perioder maatte han ligge stille paa Grund af alvorlige Skader, men altid kom han igen, og hans Uheld havde ingen Indflydelse paa hans Spillehumør.

Som nævnt deltog han i 27 Fodboldlandskampe 1911–20, den første 21/10 1911 i London, da han som Reserve gik ind i 2. Halvleg som venstre halfback (Kampen endte 3–0 til England), og den sidste 29/8 1920 i Bruxelles (1–0 til Spanien); ellers spillede han højre halfback i 11 Kampe og centre halfback i 15 Kampe, deraf hans sidste 12 Kampe. Danmark vandt 19 Kampe, tabte 7 (til England, Sverige, Norge, samt – hans sidste 4 Kampe – til Norge, Sverige, Holland og Spanien) og spillede 3/6 1917 uafgjort mod Sverige i Kbh.; her fandt de 12 Kampe Sted, 1 i London, 6 i Stockholm, 4 i Oslo, 1 i Göteborg, 1 i Hamborg og de 2 sidste i Amsterdam og Bruxelles. Efter at have vundet over Sverige i Kbh. 5/6 1919 med 3–0 tabte Danmark de sidste 4 Kampe, han deltog i. – I Efteraaret 1923 ophørte han som Fodboldspiller.

IVAR LYKKE var 1926–29 Medlem af Københavns Boldklubs Bestyrelse, fra 10/10 1927 af Fodboldstøvnets Forretningsudvalg og fra 1930 til sin Død af Dansk Boldspil Union samt Formand for dennes Udtagelseskomité.

Ved hans Død skrev Berlingske Tidende 11/1 1955:

Natten til i Gaar afgik Tegner IVAR LYKKE ved Døden.

Den tidligere saa stærke Mands Bortgang kommer ikke som den store Overraskelse, da hans Helbred de sidste Aar har været vaklende, men man havde dog haabet, at han endnu vilde faa nogle gode Aar i Fodboldverdenen, som han elskede, og i hvis Tjeneste han har slidt sig op.

IVAR LYKKE dukkede i sin grønne Ungdom op som Yngling i KB ca. 1907, og i Begyndelsen lagde man ikke saa meget Mærke til den kraftige, men lidt kantede Spiller. KRISTIAN MIDDELBOE fik dog hurtigt Øje paa hans Muligheder, og faa Aar efter gik han ind paa KB's Førstehold, der aldrig har været saa godt som netop i de Aar, og blev

en fortræffelig højre half og centre-half. Han var en haard Hals paa Banen, men desuden spillede han fin Fodbold, og han var aldrig saa haard mod andre som mod sig selv. En Gang præsterede han at spille en Kamp mod Frem til Ende, skønt han efter 5 Minutter Spil fik Kravebensbrud.

Efter de aktive Dages Afslutning blev IVAR LYKKE en glimrende Træner i KB, i hvis Bestyrelse han ogsaa i mange Aar havde Sæde, og hans glødende Kærlighed skaffede ham ogsaa ind i Ledelsen af »Stævnet«, hvor han gjorde et Kæmpearbejde. Desuden kom han ind i DBU's Udtagelseskomité, hvis Formand han de sidste Aar har været.

Man kunde ikke altid være enig med ham i hans Synspunkter, naar det drejede sig om Fodbold, men man tog aldrig fejl af den Ting, at han fuldt og fast troede paa alt, hvad han med sin stædige Energi kæmpede for, og han vil blive savnet af alle de mange Venner, han havde baade i sin Klub, KB, og i Fodboldverdenen i det hele taget.

E. W.

I Politikens Nekrolog 11/1 1955 hedder det bl. a.:

IVAR LYKKE død. Efter nogen tids sygdom afgik i gaar formanden for DBU's udtagelseskomité IVAR LYKKE ved døden, 65 Aar gammel.

Hele sit liv igennem hørte han til i toppen af den danske fodboldverden, først som spiller, senere som indehaver af betydelige tillidshverv. . . hans navn er uløseligt forbundet med den periode, der ofte betegnes som dansk fodbolds »guldalder« . . . han var en af de første herhjemme som naaede 25 landskampe. I 1914 var han med til at vinde den sensationelle landskampsejr over England med 3 maal mod 0 (som højre halvback i Kbh. 5/6 1914), . . da han spillede, var der spillere til. Hans boldøje var meget sikkert, og uden at han gjorde sig bemærket ved nogen blændende stil, havde han evnen til at faa bolden under kontrol og til at være der paa banen, hvor han mest behøvedes.

Af sine kammerater var han afholdt langt ud over det sædvanlige, og efter at han havde lagt op som aktiv spiller, ofrede han i perioder megen tid paa at sætte KBs unge generation ind i spillets finesser. Herunder viste han fine pædagogiske evner. I det store sportsanlæg paa Peter Bangsvej har han i mange aar haft sin plads i »Æresgalleriet«. Ingen hænger der med større ret end han.

† 10/1 1955 (paa Kommunehospitalet i Kbh.), bisat i Krematorium.

Hans Datter meddelte hans Død i Berlingske Tidende 12/1:

»Min egen elskede Far IVAR LYKKE er død.

RUTH ASMUSSEN.

Ligbrænding har fundet Sted efter Fars Ønske i dybeste Stilhed.«

~ 3/10 1914 i Nathanaels Kirke i Kbh. Enke ANNE HEILVIG NICOLINE CHRISTINE KRUSE f. GRAM, * 21/6 1872 i Skodborg, døbt 21/7, Datter af Smedesvend, senere Smedemester ANDREAS CHRISTIAN GRAM (* 14/6 1831, † før 1914, Søn af Husmand SØREN HANSEN SKØTT og Hustru HEDEVIG GRAM i Skrave Sogn) og 2. Hustru CAROLINE SLOT (* 6/7 1840 i Skodborg, døbt 12/7 i Kirken, ~ 29/4 1871 sst., Datter af Smed sst. HANS CHRISTENSEN SLOT († 4/6 1873 sst., begr. 9/6) og Hustru NICOLINE ANDRESEN eller CHRISTENS DATTER (* c. 1804, ~ 1827, † 1/7 1887 i Skodborg, begr. 6/7; af deres 10 Børn levede 5 i 1873 og 87)).

Hun boede Østbanegade 165 i Kbh. 1935–37, ved sin Død Edvard Griegsgade 20.

† 26/9 1946 i København af Hjertelidelse, begr. 2/10 Kl. 12 fra søndre Kapel paa Bispebjerg Kirkegaard ved Provst OTTOSEN (Kildevælds Kbg.).

Skilt 1929.

1 Datter.

(Hun ~ 1) NIELS NIELSEN KRUSE, * 24/6 1873 i Hvornum (ved Hobro), døbt 13/7, Søn af Gaardmand sst. JONAS NIELSEN KRUSE og Hustru JENSINE SØRENSEN (* c. 1840).

Urmager.

† 24/10 1910 i Hjemmet Falkoner Allé 37^I (eller Helgesvej 23^{III}) af Lungetuberkulose, begr. 30/10 paa Solbjerg Kgd. af Pastor MÜNSTER (Skt. Lukas Kbg.).

h. JOHANNES SEIDELIN NIELSEN, * 14/1 1891 paa Frederiksberg (Lampevej 21B), døbt 27/2 i Frederiksberg Kirke.

Var først Kommis i Kbh. Rejste 19 Aar gammel 27/7 1910 fra Kbh. om Bord paa Skandinavien-Amerika Liniens Post- og Passagerskib S/S United States og ankom til New York 9/8 1910. Rejste i USA for »The Larsen Machine Company«, New York, som hans Stedfader W. G. PEDERSEN var Vicepræsident for. Kom 6/12 1913 til Ontario i Californien og blev ansat inden for Frugt og Konserverindustrien. Blev 27/9 1923 ansat hos J. B. Draper & Co., Morticians (Funeral Directors), et Begravelsesbureau i Ontario, i hvilket Firma han endnu var ansat i Nov. 1935; kaldte sig JOHN S. NIELSEN, SR. (Senior) i Modsætning til sin 1915 fødte Søn JOHN S.

NIELSEN, JR. (JOHN SIMEON NIELSEN, * 7/10 1915, ~ 30/10 1935 MAXINE VIVIAN BISHOP, * 1915 i Staten Oklahoma, kom c. 1922 til Californien; Børn?).

JOHN S. NIELSEN fik 8/7 1924 Indfødsret i San Bernardino, Californien, og blev Borger i USA. Han tog 15/3 1928 »The California State Examination as a Funeral Director and Embalmer«. Før 1935 havde han været »Director in the Ontario Chamber of Commerce« og »Director in the firm of the J. B. Draper & Co.« I 1935 var han »Director in the Ontario Young Men's Christian Association of the United States«, »Director in the Ontario Club af KIWANIS INTERNATIONAL« samt »Director of the Ontario Recreation Commission«.

† efter 1945 i USA.

~ 30/11 1914 IRENE FLORENCE BROWN, * 15/4 1896 i Pennsylvania, kom 1906 til Californien.

† efter 1935.

1 Søn (se ovenfor).

i. PALLE ERLING SEIDELIN NIELSEN, * 28/2 1892 paa Frederiksberg (Folkvarsvej 14), døbt 1/7 i Frederiksberg Kirke.

† 19/8 s. A. sst. af Bronchitis, begr. 21/8 paa Solbjerg Kgd.

j. ERLING GEORG SEIDELIN NIELSEN, * 15/7 1893 paa Frederiksberg (Folkvarsvej 14st.), hjd.

17/12 af den nyudnævnte Kapellan, senere Biskop H. OSTENFELD.

Var først i Elektrikerlære i København. Rejste 5/10 1911 til New York, hvor han var til Febr. 1914, da han gik ind i den amerikanske Hær; han blev sendt til Newport i Rhode Island (c. 250 km NØ for New York), gik ud af Hæren i Marts 1916 og tog til Providence, Rhode Island, hvor han fik Arbejde som Elektriker i Sayles Finishing Plant, Saylesville, R. I. Under hele Verdenskrigen var han atter i Hæren, fra Nov. 1917 til Juli 1919, da han gik ud af den som Sergeant 1st Class. Efter at have rejst rundt i Amerika i 6 Maaneder vendte han i Dec. 1919 tilbage til Providence, R. I., hvor han fik sit Arbejde som Elektriker tilbage; han boede i Providence 1919–29, flyttede saa til Saylesville, R. I., hvor han boede i Nov. 1935 (8 Branch Ave).

† efter 1935.

~ 23/6 1923 i Providence ANNIE ESGATE COLLINS, * 10/6 1902 i Glasgow, Skotland.

3 Børn:

1. BEVERLY ANNIE NIELSEN, * 25/12 1924 i Providence, R. I.
2. ERLING HUGH NIELSEN, * 6/7 1928 sst.
3. RAYMOND HERMAN NIELSEN, * 17/6 1934 i Saylesville, R. I.

FORPAGTER DAVID BONDE SEIDELINS 3 DØTRE MED HENRIETTE VILHELMINE RÜTZOU

(Se S. 1479 f.).

a. PAULA MARIA SEIDELIN, * 27/2 1889 paa Lönstorp i Svalöv Sogn i Skaane.

I mange Aar boet i Malmö (bl. a. Grönnegatan 5B (1942), Rudbecksgatan 80, som Enke St. Trädgårdsgatan 3C^{II}).

~ 22/4 1916 paa Källesjö i Hedeskoga Sogn KNUT HOLMER, * 1/1 1888 i Malmö. Disponent (Forretningschef) bl. a. for et Kulfirma i Ystad til

1926, derefter for forskellige Assuranceselskaber i Malmö til Januar 1933, hvorefter han havde egen Agenturforretning sst.

† 31/12 1967 i Malmö.

3 Børn.

b. ANNA CECILIE RÜTZOU SEIDELIN, * 1/4 1891 paa Lönstorp.

† 18/1 1968 i Ystad, Urnen gravsat paa St. Herrestads Kirkegaard.

~ 7/7 1917 paa Källesjö Gaard, Hedeskoga Sogn, HERMAN GOTTFRID SUNDEWALL, * 19/11 1888 paa Vallåkra Gaard, Kvistofta Sogn.

HERMAN SUNDEWALL blev efter Ophold paa Landbrugsskoler og Praktik paa flere Gaarde Inspektør paa Torkelstorp Gaard 1913–17, 1917–26 Forvalter paa Källesjö Gaard, Hedeskoga Sogn, 1926–53 Forpagter af Högesta-Nygård, Högesta Sogn, 1953–75 Villaejer i St. Herrestad, fra Oktober 1975 Lejer af Villa i Ystad, Gustafsgatan 20. Nämndeman (Nævning, Lægdommer i Häradsrätten, Underretten paa Landet bestaaende af en Dommer og en Sekretær, begge Jurister, samt 9 Lægfolk, valgt for 6 Aar.).

4 Børn.

c. JULIA SOFIA ELISABETH RÜTZOU SEIDELIN, * 6/4 1893 paa Lönstorp. Kaldenavn ELISABETH.

† 20/10 1975 i Eslöv.

~ 19/4 1919 paa Källesjö KARL LUDVIG HOLST, * 11/10 1892 paa Glimmingehus, Vallby Sogn. Kaldenavn KARL.

Var Landbruger paa Gaardene Suntelejet, Sövde Sogn, 1919–45, og Åkeshall, Hedeskoga Sogn, 1945–51, Villaejer i Höör 1951–69.

† 5/2 1969 i Höör.

3 Børn.

THERESE SABINE NICOLINE SEIDELINS 4 BØRN MED GROSSERER EMIL LAUTRUP HJORT

(Se S. 1481 f.).

a. RICHARD SEIDELIN HJORT, * 16/1 1883 i Hamborg.

Var 1901 Smedelærling paa Orlogsværftet. Kaldes ved sin Død stud. mag., sprogstuderende. Ses ikke at være blevet Student. Boede ved sin Død hos Forældrene paa Danstruplund.

Han var forlovet med HERTHA ULDALL, * 5/8 1886 i København, † pludselig 7/4 1955 i sit Hjem Arendalsgade 11 sst. af en Blodprop i Hjernen, bisat 12/4 Kl. 14 i Bispebjerg Krematoriums store Kapel, nedsat 14/4 Kl. 13 paa Holmens Kirkegaard (Citadels Sogns Kbg.), Datter af Kommandør, Kommandant i Nyboder FRITZ PETER ULDALL og HENRIETTE DOROTHEA SCHØNHEYDER VAN DEURS.

HERTHA ULDALL var i sin Tid kommet en Del hos Frøknerne OLESEN (S. 1395), hvis Broder Grosserer CARL OLESEN i sine unge Dage havde været Repræsentant hos Firmaet S. Seidelin, i Grosserer EMIL HJORTS Tid, og efter hvem hun arvede en Sølvbordklokke, bærende Navnet SEIDELIN og en latinsk Indskrift; denne testamenterede hun til sin Svigerinde Frk. INGER HJORT, der straks, i 1955, testamenterede den til S. SEIDELIN A/S, »idet jeg synes den bør havne der, især da den er massiv nok til at kunne bruges til dirigentklokke.«

† 15/4 1913 paa Rigshospitalet af Hjernesvulst, begr. 22/4 af Stiftsprovst PAULLI fra Vor Frue Kirke paa Frederiksberg Kgd., i samme Gravsted, hvor hans Forældre siden blev begr. (Tikøb Kbg. og Københavns Begravelsesvæsen).

Ugift.

b. OLGA SEIDELIN HJORT, * 22/12 1884 i København, døbt 5/4 1885 i Skt. Matthæus Kirke.

† 7/3 1890 i København, Helligaands Sogn, af Difteritis, begr. paa Frederiksberg Kgd., i samme Gravsted, hvor hendes Forældre siden blev begr. (Helligaands Kbg.).

c. FRANTS SEIDELIN HJORT, * 22/9 1887 i København, Helligaands Sogn, døbt 18/12 i Vor Frue Kirke.

† 9/3 1890 sst. af Difteritis, begr. paa Frederiksberg Kgd. (Helligaands Kbg.).

d. INGER SEIDELIN HJORT, * 13/1 1890 i København, Helligaands Sogn, døbt 27/4 i Vor Frue Kirke.

INGER SEIDELIN HJORT var 11 Aar gammel, da hendes Fader flyttede det af hendes Morfader Etatsraad SABINUS SEIDELIN oprettede Manufaktur-En-

grosfirma S. Seidelin fra Amagertorv til Skindergade 7. Ved Faderens Død 1924 var hun ikke forretningsmæssigt uddannet, men meget hurtigt satte hun sig ind i Firmaets Forretningsgang, og gennem de næste 34 Aar virkede hun med stor Dygtighed og en sjælden Uselvskhed baade inden for Firmaet som Formand for dets Bestyrelse og inden for velgørende Arbejde, hvilket stod i nøje Forbindelse med hendes religiøse Sindelag. Desuden nærrede hun bl. a. stor Interesse for sin Slægt og dens Historie, hvilken Interesse førte til, at hun i 1933 lod udarbejde et Bømærke til Firmaet med Slægten SEIDELINS Vaaben som Forbillede.

Hun var fra 1924 Medlem af Bestyrelsen for S. Seidelin A/S og dens Formand 1925–57, fra 1924 Medlem af Bestyrelsen for S. Seidelin Ltd., Manchester, og dens Formand 1925–32, fra 1944 Formand for Bestyrelsen for Augustinus & Hansen og 1947–54 for A/S ES-ES. – Desuden 1922–25 Repræsentant i Marthahjemmets Bestyrelse og 1925–39 Medlem af dets Bestyrelse, 1936–39 Kasserer for Nørrebro Sygebespisning og fra 1954 Formand i Komitéen »Diakonissestiftelsens Venner«.

S. Seidelin A/S skiftede i disse Aar fra udelukkende Import af færdig Konfektion til Fabrikation. I 1931 blev S. Seidelin Ltd., Manchester, likvideret, s. A. nedlagdes Afdelingen for Tæpper og Møbelstoffer samt Strømpeafdelingen i Skindergade 7, hvor de ledigblevne Lokaler 1932 overtoges af det i 1920erne købte Regnfrakkefirma Augustinus & Hansen, der gik ind som en Afdeling under S. Seidelin A/S med Fabrikation af Regnfrakker, Benklæder og fra 1934 af Gummifrakker. (Samtidig overgik Navnet Augustinus & Hansen til den Konfektionsfabrik, Firmaet havde startet i 1927). Den 18/10 1935 samledes hele Fabrikationen i en splinterny, lejet Fabriksbygning i Laplandsgade 4 paa Amager. 1932 afløstes Direktør VILH. PETERSEN af sin Søn JØRGEN PALSBOJLL som Direktør. Ved 100 Aars Jubilæet i 1943 havde S. SEIDELIN A/S henvend 300 Mennesker i sit Brød, heraf 200 Syersker i Fabrikken i Laplandsgade.

Jubilæet Søndag 10/10 1943 fejredes af Ledelse og Personale saavel fra Hovedfirmaet som fra Datterselskabet Augustinus & Hansen, med Taler af INGER SEIDELIN HJORT og Repræsentanter for Personalet, der overbragte en smuk Gave; Personalet fik Gratialer, og Firmaet gav 100,000 Kr. til Personalets Understøttelsesfond. Næste Formiddag holdtes en stor Reception i Skindergade. Jubilæet markeredes ogsaa ved Udsendelse af et smukt Skrift om de 100 Aar ved JESPER EWALD, illustreret af GERDA PLOUG SARP.

I 1954 naaede Frøken HJORT et Maal, hun havde set hen til, siden hun blev ene ved Moderens Død i 1942, nemlig at hun, der var Indehaver af Aktiemajoriteten i S. Seidelin A/S, skænkede omtrent Halvdelen af sine Aktier til en velgørende Fond, der kom til at bære hendes Forældres Navn, og til hvilken hele hendes Formue skulde overgaa efter hendes Død. Udbyttet skulde indtil hendes Død anvendes til Opkøb af flere Aktier, og først derefter skulde Uddeling af Overskuddet finde Sted.

Til Minde om sine Forældre gav hun Fonden Navnet »Grosserer Emil Hjort og Hustru Therese Hjort født Seidelins Legat«. Bestyrelsen, der er selvsupplerende, bestod af Frøken INGER HJORT som Formand, Direktør i Bikuben JENS TOFTEGAARD og Landsretssagfører ESBEN DRAGSTED. Ved Frøken HJORTS Død indtraadte i Bestyrelsen hendes Slægtning Direktør i A/S De forenede Papirfabrikker HJALMAR MADELUNG.

Legatets Formue udgjorde ved Oprettelsen 160,000 Kr. Aktier i S. Seidelin A/S. Fundatsen, der blev kgl. stadfæstet 20/1 1954, bestemte, at efter Udredning af forskellige Rentenydelser skulde Indtægterne anvendes »til Personer i økonomisk trængende Kaar, til Børn og Unges Skolegang og Studier eller anden Uddannelse, herunder Studierejser, samt til unge Menneskers Etablering af Hjem og Erhverv, samt til andre almenvelgørende, nationale eller kulturelle Formaal.«

1957 afløstes Frøken HJORT af mangeaarigt Bestyrelsesmedlem Overretssagfører F. DRAGSTED som Formand for Bestyrelsen for S. Seidelin A/S.

Frøken HJORT boede indtil Moderens Død 1942 sammen med denne i Klampenborg, hvor hun i Efteraaret s. A. købte eget Hus paa Christiansholms Tværvej 19, hvor hun boede, indtil hun et Par Aar før sin Død flyttede til Ordrupvej 47B i Charlottenlund.

† 24/5 1958 pludselig i sit Hjem i Charlottenlund (Ordrup Sogn), begravet 31/5 Kl. 10 i Stilhed fra Frederiksberg Kirke paa Frederiksberg Kirkegaard, hvor hendes Forældre og Søskende tidligere var begravet.

Dødsfaldet bekendtgjordes i Berlingske Tidende 28/5:

»Vor kære kusine INGER SEIDELIN HJORT er død den 24. maj 1958.

HANS PETER HJORT EMIL HJORT

Bisættelsen foregaar i Stilhed fra Frederiksberg Kirke lørdag den 31. maj klokken 10.

Selskabets mangeaarige bestyrelsesformand, frøken INGER SEIDELIN HJORT er afgaaet ved døden den 24. maj 1958.

S. Seidelin A/S.«

I sit Testamente havde Frk. HJORT som Eksekutører indsat Civilingeniør HJ. TH. MADELUNG, Odense, og Sagfører DRAGSTED, Kbh. En stor Del af hendes velhavende Bo solgtes paa Auktion.

Ved Frøken HJORTS Død var det store Tekstil- og Konfektionsfirma S. Seidelin A/S maaske det største i den Branche her i Landet. Dets Aktiekapital var paa 820,000 Kr., men det havde meget betydelige reelle Værdier, idet det foruden den store Engrosforretning i Tekstiler tillige omfattende den tiptopmoderne Konfektionsfabrik Okay i Konfektionsbyen,

»1843« Konfektion, der fremstilledes i en særlig Virksomhed paa Amager, samt A/S Augustinus & Hansen, der paa en Fabrik i Provinsen fremstillede cotton coats og Gummifrakker. Seidelin-Koncernen var i 1958 inde i en stadig Vækst og var trods Tekstilkriser og Nedgangskonjunktur et særdeles velkonsolideret Firma, til Ære for dets administrerende Direktør 1932–62 JØRGEN PALSBOJLL.

1968 flyttede S. Seidelin A/S's Fabrikationsvirksomhed fra København til Maribo. Hermed sluttede S. Seidelins Virksomhed i Skindergade 7.

I 1971, da S. Seidelin A/S havde 215 Ansatte, og det nævnte Legat ejede over Halvdelen af Aktierne i Virksomheden, solgtes 1/5 Fabrikken i Frederiksværk (med Produktion af Jakker og Frakker, bl. a. til Militæret) til Firmaet Slacksom i Frederiksværk for 855,000 Kr. og Fabrikken i Maribo (med en forventet Omsætning i 1971 paa 25 Mill. Kr., hvoraf 30 % gik til Eksport) til Konfektionsvirksomhederne Brødrene Andersen i København og Hugo Dorph i Taastrup.

Ugift.

PETRINE CHARLOTTE SEIDELINS 5 BØRN MED KUNSTHANDLER FREDERIK CARL CHRISTIAN ARUP

(Se S. 1484).

a. PAUL SEIDELIN ARUP, * 2/2 1884 i London.

Blev uddannet som Kemiker ved London Universitet, fik siden Stillinger som Fabrikskemiker i Margarine- og Mælkeindustriene, idet han 1908–10 var Forsøgsassistent ved St. Andrews Universitet og 1910–15 Kemiker ved Maypole Margarine Works Ltd., Southall, derefter Kemiker og Bakteriolog 1915–17 ved Aylesbury Dairy Co. Ltd. i London og 1917–23 ved English Margarine Works samt 1924–26 Kemiker ved Milk Powder Packing Factory, Cow & Gate Ltd., Guilford i Surrey SV for London.

Han drog nu til Irland, hvor han 1926 blev Laboratorieforsker ved Landbrugsministeriet i Dublin, »Official Analyst under the Dairy Produce Act (1924)« ved Department of Agriculture. Han planlagde The Butter Testing Station i Dublin, har skrevet kemiske og bakteriologiske Afhandlinger i viden-

skabelige Tidsskrifter og oversat Professor ORLA-JENSENS »Mælkebakteriologi« til Engelsk (var 1935 kommet i 2 Udg.).

PAUL SEIDELIN ARUP blev Ph. D. og F. I. C. (Dr. phil.; Doctor of Philosophy (Chemistry) ved London University, og Fellow of the Institute of Chemistry of Great Britain & Ireland).

Hans Adresse var 1935 Butter Testing Station, Grand Canal Bark, Harcourt Terrace, Dublin, S W 3, Ireland.³

Han boede siden i Skovvangen 28, Charlottenlund, og Parallelvej 10, Snekkersten.

† efter 1964.

~ ASTRID PETREA BURIIS, * 29/5 1886 i København, Datter af Direktør CHRISTIAN BURIIS og ANNA.

1 Søn:

FRANK ARUP, * 4/9 1917 i London.

b. KAREN SEIDELIN ARUP, * 15/7 1885 i London.

Nonne i Saint Augustin Priory i Nærheden af London.

c. ARNE SEIDELIN ARUP, * 6/11 1886 i London.

Grosserer i London (Virginia Water). (Nævnes i Københavns Vejviser 1919 som Vicekonsul, Jagtvej 207^{II}).

~ ANNA MARIE FREDERIKKE DAHL, * 15/4 1886 i Esbjerg, døbt 1/8 i Jerne Kirke, Datter af Skibsbygmester, Entreprenør KRAGH FREDERIK THEODOR DAHL (* 10/10 1846 i Kalundborg, døbt 13/3

1847, † 4/4 1898 i Esbjerg (Strandbygade), begr. 9/4) og LOUISE FREDERIKKE SCHMIDT (* c. 1856).

2 Sønner:

JOHN DAHL ARUP, * 22/6 1916 i London,

PETER DAHL ARUP, * 26/6 1920 sst.

d. ELINOR SEIDELIN ARUP (Tvilling), * 14/5 1889 i London.

Var først Skuespillerinde i London, hvor hun siden (i 1934) var Massøse.

e. MARIE SEIDELIN ARUP (Tvilling), * 14/5 1889 i London.

Var først Skuespillerinde i London, hvor hun siden (i 1934) var Massøse.

OVERLÆGE, ETATSRAAD PETER LAURITZ SEIDELINS DATTER MED ERASMINE CALLISEN

(Se S. 1486 og 1493).

HANNE HENRIKKE SEIDELIN, * 1852, † 1926.
Se S. 1510–1515.

~ 1877 sin Faders yngste Halvbroder HANS PAUL FERDINAND SEIDELIN, * 1828, Læge, † 1889. Se S. 1506 ff.

Ingen Børn.

MURERMESTER JENS CONRAD SEIDELINS 9 BØRN MED SOPHIE EMILIE HARTMANN

(Se S. 1495 og 1498).

a. JOHAN ERNST HENRIK (FREDERIK) SEIDELIN, * 29/1 1837 (i Oslo?).

† 14/8 1841 (sst.?).

Farfaderen Læge J. H. SEIDELIN i Roskilde og Faste-
ren FREDERIKKE SEIDELIN samt en N. HARTMANN.

† 8/1 1842 (i Oslo?).

b. GOTTLIEB NICOLAI SIBBERN SEIDELIN, * 27/9 1838 (i Oslo?).

† 7/1 1840 i Roskilde af Forkølelse, begr. 11/1 paa Graabrødre Kgd., 5 Dage før FREDERIK VI's Bisættelse i Domkirken 16/1 Kl. 12 (Domsogns Kbg.).

d. FREDERIKKE HENRIETTE SEIDELIN, * 9/11 1841 (i Oslo?).

† 14/1 1845 (sst.?).

c. GOTTLIEB NICOLAI SIBBERN SEIDELIN, * 15/2 1840, døbt 1/5 i Roskilde Domkirke, baaret af sin Mormoder Madame EBBINE HARTMANN, hvis Mand Kantor HARTMANN var Fadder sammen med

e. EBBINE JOHANNE SEIDELIN, * 8/1 1844 i Oslo (eller Agers) i Norge.

BINE kom, da Familien 1851 flyttede til København, som Plejedatter til sin Farfader i Støden i Roskilde indtil hans Død 1855 (S. 1185), hvorved hun blev skilt fra sine Søsken; siden kom hun paa

Zahles Skole. 1859 og 60 boede hun hjemme i Store Kannikestræde 8^I, konf. 10/4 1859 i Helligaands Kirke af Kapellanen Dr. phil. BLOCH SUHR.

I 18 Aar var EBBINE SEIDELIN i Huset hos Politiker, Godsejer P. A. TUTEIN (1797–1885) paa Marienborg paa Møen. Den senere Forfatter, cand. philol. K. G. BRØNDSTED, der i 1878 (maaske 1877) med Forældre og Søster holdt 2 Ugers Sommerferie hos TUTEINS, skriver i sine Erindringer: »Frøken SEIDELIN, en smuk Dame med Dygtighed og Temperament, havde Husstyrelsen under Fru TUTEIN, en Art Slotsfrøken.«

Halvandet Aar efter Kommandørinde TUTEINS og hendes Svigersøn D. G. MONRADS Død med 3 Dages Mellemrum sidst i Marts 1887 rejste EBBINE SEIDELIN sammen med Bispinde MONRAD (EMMY TUTEIN, 1832–94) i Vinteren 1888–89 paa en lang Rejse, til Lausanne, hvor de besøgte Bispinde MONRADS Søster Enkefru SOPHIE LOUISE ALICE COOKNEY, til Grækenland og Ægypten, hvor de med Cooks Rejsebureau tog Nilturen til Katarakterne, og endelig til det hellige Land.

Senere var EBBINE SEIDELIN en Tid i Odense hos Etatsraadinde CHRISTIANE CHARLOTTE LOTZE (f. BOECK, 1832–1908), der 1893 var blevet Enke efter den kendte Apoteker i Odense Etatsraad GUSTAV LOTZE.

1903 flyttede hun fra Odense til Frederiksberg, hvor hun 1905–06 boede Gammel Kongevej 105^{II}, 1907 Gammel Kongevej 80e, 1908–12 Rolighedsvej 19A^{III} og ved sin Død Niels Ebbesensvej 20.

† 30/8 1925 i sit Hjem paa Frederiksberg (Skt. Markus Sogn) af Hjerneblødning, begr. 4/9 Kl. 14 paa Assistens Kgd.

Ugift.

f. EMILIE SOPHIE SEIDELIN, * 20/6 1845 i Oslo. – Konf. 13/10 1861 i Helligaands Kirke af Dr. phil. BLOCH SUHR.

Hun, der 1889 boede i Nykøbing F., styrede 1889–1900 Hus for sin Moders Fætter Komponisten J. P. E. HARTMANN fra dennes anden Hustrus Død til hans egen Død, knap 95 Aar gammel; sin høje Alder tiltrods var HARTMANN – der 1829–1900 boede en Lejlighed i Kvæsthusgade 3 – stadig virksom i 1890erne, som Formand for Studentersangfor-

eningen, som Formand for Musikforeningen, hvis Dirigent han var, og som Komponist; 1888 havde han komponeret »Kantate ved Universitetets Fest i Anledning af CHRISTIAN IX.s 70 Aars Fødselsdag«, 1892 fulgte »Kantate ved CHRISTIAN IX.s Guldbryllup« og 1894 hans sidste store Arbejde »Hellig tre Kongers Kvad«, der bringer Bud om hans dybe Fromhed.

Efter at have boet 11 Aar i Kvæsthusgade 3^{II} boede hun de sidste 6 Aar i Frimurernes »Kronprins Frederiks og Kronprinsesse Louises Stiftelse«, Sortedamsdossering 59D^I.

† 23/6 1906 paa Kommunehospitalet af Bughindebetændelse, begr. 29/6 Kl. 14 fra Kapellet paa Assistens Kgd. af Stiftsprovst PAULLI (Fredens Kbg.).

Ugift.

g. ANNA MARGRETHE SEIDELIN, * 29/8 1847 (i Oslo?).

† 20/11 s. A. (sst.?).

h. JOHANNE LOUISE SEIDELIN, * 25/6 1849 i Oslo. – Konf. 9/10 1864 i Helligaands Kirke af Dr. phil. BLOCH SUHR.

Som Enke flyttede hun i Paasken 1923 til København til sin yngste Datter, hos hvem hun boede først 2½ Aar i Guldbergsgade 105, derefter Rebekkevej 10^I i Hellerup.

† 14/7 1932 i København (Rebikkavej 10) af Hjertelidelse, begr. 18/7 Kl. 14 fra Sdr. Kapel paa Vestre Kgd. (Sions Kbg.).

~ 19/11 1875 i Blovstrød Kirke sin Fætter PEDER BRØNNICHE, * 15/7 1848 paa Lautrupgaard, døbt 12/10 i Ballerup Kirke, Søn af Proprietær og Klasselotterikollektør OLE BRØNNICHE (* 7/2 1809 i Roskilde, døbt 4/4 i Domkirken, Ejer af Vørslevgaard ved Kalundborg, derpaa c. 1850 af Lautrupgaard i Ballerup Sogn, senere Forpagter af Bistrup Parcelgaard, † 7/9 1873 i Roskilde af Kræft, begr. 12/9 (Domsogn)) og Hustru ELISA MARGRETHE HARTMANN (* 24/7 1811 i Roskilde, døbt 9/9 i Domkirken, ~ 24/10 1837 sst., kgl. Klasselotterikollektrice, † 11/5 1883 sst. af Brystkatarr og Alderdomssvaghed, begr. 18/5 (Domsogn)).

PEDER BRØNNICHE var først Handelsagent og

-fuldmægtig i København, hvor han 1876–79 boede Nansensgade 4^{II}, 1879–80 St. Knuds Vej 25, 1881 Frydsvej 5^{St.} og 1882–83 Aagade 22^{III}.

Han flyttede c. 1883 til Rønne, hvor han var *Købmand* og c. 1907–19 *norsk Vicekonsul*, blev 1918 Ridder 2den Klasse af den norske St. Olavs Orden. Boede ved sin Død Nørregade 17 i Rønne.

† 25/12 1922 i Hjemmet i Rønne af Forkalkning, Bronkitis og Hjertelidelse, begr. 30/12 Kl. 13¼ paa Vestre Kgd. af Provst BOSTRUP (Rønne Kbg.).

4 Børn.

i. JOHANNES HENRIK SEIDELIN, * 5/5 1854 i København (Teglgaardsstræde 4, MNr 202), døbt 25/6 i Vor Frue Kirke, konf. 10/10 1869 i Helligaands Kirke af Dr. phil. BLOCH SUHR, var da Elev i Schneekloths Skole.

HENRIK SEIDELIN lærte Gartneri og rejste 17 Aar gammel med sin Fader til Tasmanien, hvorfra de snart tog til New Zealand og bosatte sig i Dunedin, hvor J. H. SEIDELIN var Handelsgartner i mange Aar. Han begyndte straks en Planteskole og blev bekendt for sine smukke Roser.⁴

† 3/5 1927 i New Zealand.

~ 1) 29/12 1877 AUGUSTA LÜDERS, * 23/8 1844 i København. Hendes Forældre, der var danske, rejste til Australien med samme Skib som CONRAD og HENRIK SEIDELIN.

† 2/3 1892 i Dunedin.

3 Børn.

~ 2) 30/11 1893 JESSIE ELIZABETH LUSCOMBE, * 19/4 1866 i Plymouth i England. Kalde navn ELIZABETH.

† 15/1 1956 i Dunedin.

4 Børn.

FREDERIKKE HENRIETTE SEIDELINS 8 BØRN MED LÆGE OG KLASSELOTTERIKOLLEKTØR FREDERIK VILHELM GALSCHIØT

(Se S. 1500).

a. JOHANNE FREDERIKKE LOUISE GALSCHIØT, * 10/8 1842 i Helsingør, hjd.

† inden Fremstillingen i Kirken (Skt. Marie Kbg.).

b. JOHANNE FREDERIKKE GALSCHIØT, * 19/11 1843 i Helsingør, døbt 13/3 1844 i Skt. Marie Kirke. Konf. 2/10 1859 i Skt. Olai Kirke sst.

Assistent ved Kæmnerkontoret i Helsingør.

† 6/7 1918 paa Øresundshospitalet i Helsingør, begr. 13/7 (Skt. Olai Kbg.).

Helsingør Dagblad bragte 8/7 flg. Nekrolog: »Frk. JOHANNE FREDERIKKE GALSCHIØT, der i en lang Aarrække har været ansat i Kommunens Kontorer, først under Fattigvæsenet og senere i Kæmneriet, er efter nogen Tids Sygdom afgaaet ved Døden i en Alder af 74½ Aar.« Og 10/7 meddelte hendes Søskende:

»Vor kære Søster, JOHANNE FREDERIKKE GALSCHIØT, 74½ Aar, døde Lørdag den 6te ds.

P. M. GALSCHIØT, HENRIETTE GALSCHIØT.
Roskilde.

Begravelsen foregaar Lørdag den 13de ds. Kl. 2 fra Kapellet.«

Ugift.

c. HENRIETTE DIDERIKKE GALSCHIØT (ved Daaben DIDERIKKE HENRIETTE), * 16/7 1845 i Helsingør, døbt 28/8 i Skt. Marie Kirke. Konf. 6/10 1861 i Skt. Olai Kirke sst.

Lærerinde, Medlem af Helsingør Byraad Marts 1909 – Marts 1917.

† 1/9 1921 i Helsingør (Nygade 10^I), begr. 4/9 (Skt. Olai Kbg.).

Helsingør Dagblad meddelte 2/9: »Fhv. Privatskolebestyrerinde Frk. HENRIETTE GALSCHIØT, som 1909–17 var Medlem af Byraadet, valgt af Højre, er afgaaet ved Døden 76 Aar gl. efter nogen Tids Sygdom.«

Ugift.

d. HOLGER STUDSGAARD GALSCHIØT, * 5/5 1847 i Helsingør, døbt 4/7 i Skt. Marie Kirke.

† 19/3 1850 sst., begr. 22/3 (Skt. Marie Kbg.).

e. VICTOR CONRAD GALSCHIØT (ved Daaben CONRAD VICTOR), * 4/5 1849 i Helsingør, døbt 13/6 i Skt. Marie Kirke, konf. 4/10 1863 i Skt. Olai Kirke sst.

VICTOR GALSCHIØT tog 1864 Forberedelseseksa-

men og 1870 Eksamen som Forstkandidat, hvorefter han deltog i Opmaalingsarbejde i Hertugdømmet Slesvig, var derefter ansat ved Vej- og Digevæsenet sst. og en Tid Købmand i Husum. 1885 rejste han til Amerika, hvor han til sin Død var Bankbestyrer i New York af en Filial af »Richmond Co. Paying-bank«.

† 6/2 1892 i New York. Ugift.

f. HOLGER CHARLES GALSCHIØT (ved Daaben CHARLES HOLGER), * 26/4 1851 i Helsingør, døbt 4/7 i Skt. Olai Kirke, konf. 8/4 1866 sst.

Var Reserveløjtnant i Marinen, Skibsfører, Styrmand, senere Kontorist i Svendborg, hvor han 1894 var Bogholder.

† 23/12 1895 (hvor?). Ugift.

g. FREDERIK VILHELM GALSCHIØT, * 18/5 1853 i Helsingør, døbt 11/8 i Skt. Olai Kirke, konf. 6/10 1867 sst.

Grosserer i Helsingør, senere Købmand i New York.

† 24/6 1890 i Helsingør under et Besøg af Sukkersyge, begr. 28/6 (Skt. Marie Kbg.).

~ 1885 i Paris LILA JOSEPHINE WAGNER, * 11/9 (eller 1/9) 1864 i Paris eller St. Lambert de Vaugerard i Frankrig, Datter af NICOLAI WAGNER og Hustru CATHRINE ESCH. Hendes Kaldenavn var LILI. Hendes Familie stammede fra Alsace-Lorraine, der var fransk til 1871; selv udtalte hun sit Efternavn paa Fransk. – Hun boede i Helsingør fra sin 1. Mands Død til sit 2. Bryllup.

† 25/3 1941 paa Hillerød Sygehus, begr. paa Hillerød Kgd. (Graven sløjfet 1976).

2 Børn (se nedenfor).

(Hun ~ 2) 3/9 1895 i Skt. Olai Præstegaard i Helsingør af Provst BERTELSEN GEORG MARX FREDERIK RATHIEN, * 28/10 1871 i Holstebro, hjd. 17/11, i Kirken 21/4 1872, Søn af Bødker GEORG MARX FREDERIK RATHIEN og Hustru ANE KIRSTINE KLAUSEN.

GEORG RATHIEN var uddannet hos Magnus Kiær i Holstebro, kom som ganske ung til Helsingør Svineslagteri, c. 1895 til Hillerød, hvor han blev Direktør for Svineslagteriet.

† 5/3 1913 i Hjemmet sst. efter 3 Maaneders Sygdom (Leverlidelse med Gulsot), begr. 9/3 Kl. 12 fra Kapellet paa Hillerød Kgd.

Ifølge Ægtepagt, kgl. konf. 13/9 1895, var der ikke Formuefællesskab. – 1 Søn: MAGNUS GALSCHIØT RATHIEN, * 22/10 1897, emigrerede til USA, gift, død barnløs).

De 2 Børn af 1. Ægteskab er:

1. FREDERIK VILHELM GALSCHIØT, * 14/2 1886 i New York. Telegrafist, Ingeniør i Argentina. Ugift.

† 9/10 1916 paa Kommunehospitalet af Lungebetændelse under et Besøg i København (Gammeltoftsgade 20), begr. 15/10 paa Helsingør Kgd. (Skt. Andreas og Skt. Olai Kbg.).

2. MARGOT HENRIETTE GALSCHIØT, * 19/8 1887 i New Jersey (ikke New York).

† 7/1 1967 i Kolding, ligesom sin Mand begr. paa Helsingør Kgd.

~ 14/6 1913 i Frederiksborg Slotskirke i Hillerød CARL HAHN-THOMSEN, * 1883 i Hasle, cand. pharm. 1906, konditionerede sidst paa Sølvtorvets Apotek 1911–35, 1935 Apoteker i Riserup, 1944 i Kolding (Løveapotek).

† 1954. 4 Børn.

h. PETER MARIE SEIDELIN GALSCHIØT, * 30/10 1857 i Helsingør, døbt 18/6 1858 i Skt. Olai Kirke, konf. 6/10 1872 sst.

I Slagelse, hvor alle 6 Børn er født (i Skt. Mikkels Sogn 1887–99), og hvor han 1887–93 boede paa Jernbanevej og 1899 paa Valbyvej, benævnes han 1886–89 Fuldmægtig, c. 1890 Brænderibestyrer og Forvalter, 1890–93 Bogholder og 1899 Købmand. Senere var han Handelsfuldmægtig og Revisor i Roskilde, Regnskabsfører paa Herregaarde, ved sin Død Regnskabsfører i Roskilde.

† 18/7 1922 i Roskilde (paa Bopælen Skovsbovængets Allé¹⁾) af Apoplexi, begr. 22/7 paa Graabrødre Kgd. af Stiftsprovst BRUUN-RASMUSSEN (Domsogns Kbg.).

Paa hans Gravsted (lidt fremme og til venstre) findes en Sten med flg. Indskrift:

PETER MARIE
SEIDELIN GALSCHIØT
F. 30/10 1857, D. 18/7 1922
ANNA MARIE
GALSCHIØT
F. 25/4 1860, D. 22/9 1931
HELGA MARCUSSEN
F. 31/10 91, D. 3/1 33.

~ 17/12 1886 i Tjæreby Kirke ANNA MARIE LØPPENTHIN, * 25/4 1860 paa Ubberupgaard paa Ubberup Mark i Tømmerup Sogn, døbt 20/5 i

Viskinge Kirke, Datter af Proprietær, siden Forpagter af Basnæs Møllegaard EMIL FERDINAND LØPPENTHIN og Hustru BOLINE CHRISTINE SØRENSEN.

† 22/9 1931 i Roskilde, Skovsbovængets Allé 1^I, af Hjertelidelse, bisat 28/9 i Søndermark Krematorium paa Frederiksberg, Urnen nedsat 1/10 paa Graabrødre Kgd. i Roskilde (Domsogns Kbg.).

6 Børn.

Et af de 6 Børn er den paa Gravstenen nævnte Datter HELGA LØPPENTHIN GALSCHIØT, * 31/10 1891 i Slagelse Skt. Mikkels Sogn, † 3/1 1933 i Roskilde efter flere (mange?) Aars Sygdom (Ringstedgade 2), bisat 7/1 i Søndermark Krematorium, Urnen nedsat 16/1 paa Graabrødre Kgd. i Roskilde (Domsogns Kbg.), ~ 4/5 1918 i Roskilde (Domsogn) KAI MARCUSSEN, * 1880 i Kbh., Prokurist i Roskilde, hvor de indtil deres Skilsmisse boede Bonde tinget 14, han boede 1933 i Ringstedgade 2. 1 Adoptivdatter.

LÆGE HANS PAUL FERDINAND SEIDELINS 2 SØNNER AF 1. ÆGTESKAB MED MARIE SOPHIE AUGUSTA BROCK

(Se S. 1506 og 1508).

a. JOHANNES HENRIK SEIDELIN, * 15/7 1873 i Roskilde, døbt 5/9 i Domkirken, ved Daaben baa ret af sin Moder; Fadderne var Mormoderen Enkefru BROCK, Mosteren Frk. EMMA BROCK, Domprovst GUDE samt Barnets Fader, alle boende i Roskilde.

Ved sin Faders Død 1889 arvede han knap 41,000 Kr. Hans Værge var Professor HARALD WESTERGAARD (S. 1508). Efter sin Stedmoder arvede han 1926 c. 63,000 Kr. (S. 1515).

Han gik først i Roskilde Skole indtil 1/11 1889, da han flyttede til København, hvor han kom i Huset hos Frk. GUNDORPH (Datter af Bibliotekar GUNDORPH S. 953), der boede i den af hendes Broder Skolebestyrer L. E. E. GUNDORPH samme Aar oprettede Østerbros Latin- og Realskole i Odensegade 14 (1903 købt af Staten til »Statens Lærerhøjskole«).

JOHANNES SEIDELIN lærte først Landvæsen paa Hovedgaarden Skullerupholm under Lensgrevs-kabet Ledreborg Vest for Roskilde, 1898 blev han gift og kom saa paa Tandlægeskolen, hvorfra han tog Tandlægeeksamen i Sommeren 1904. Som Tandlægestuderende boede han 1898–1901 Classensvej (1926: Fiskedamsgade) (23^{II}? og) 3^{II}, 1901–02 i Øverød, Søllerød Sogn, og 1902–05 i Haderslevgade 25^I.

Som *Tandlæge* praktiserede han indtil 1919 i København og paa Vridsløse, fra 1919 i Taastrup.

Han boede 1906–07 paa Hyldegaardsvej 7, derefter muligvis do. Nr. 16, i Ordrup, 1910–11 Falkonergaardsvej 12, 1912–13 Falkoner Allé 57^I og 1914 Strandvej 167 i Hellerup. Fra 1914 boede han i Taastrup, fra 1917 i Villaen Zeniasvej 10, som han købte 1926 (S. 1515). Han fik 4/2 1911 og

28/3 1914 Justitsministeriets »Tilladelse til besøgsvis at udøve Tandlægevirksomhed« i hhv. Taastrup og Hedehusene, dog »kun saa længe der ikke er bosat nogen Tandlæge det paagæld. Sted.«

† 3/8 1927 paa Københavns Amts Sygehus paa Nylandsvej paa Frederiksberg af Apoplexi, begr. paa Graabrødre Kgd. i Roskilde.

~ 15/2 1898 i Valløby Kirke af Sognepræst GARDE (Vallø Stifts Menigheds Kbg.; Vallø Stifts Slotskapel var nedbrændt 1893) ANNA MARIE FREDERIKKE JENSEN, * 7/11 1873 i Roskilde, døbt 8/2 1874 i Domkirken, Datter af Stationskarl ved Jernbanen i Roskilde, senere Portør HANS JENSEN (* 28/2 1841 i Sorterup, døbt 2/5, ~ 14/2 1873 i Roskilde Domkirke, † 18/4 1900 i Roskilde (Jernbanegade 23), begr. 25/4 paa den nye Kgd. i Roskilde) og Hustru ANE MARIE NIELSEN (* 2/7 1847 i Jydstrup, døbt 5/9, † 1938).

Hun flyttede 1906 fra Taastrup til Charlottenlund i Ordrup Sogn, Gentofte Kommune, hvor hun først boede Hyldegaardsvej 7, derefter – i hvert Fald 1911–18 – Hyldegaardsvej 16, hvor hun som separeret Frue boede med sine 5 Børn (* 1898–1906). Som Enke boede hun i Taastrup, Zeniasvej 10.

† 27/7 1947 sst., begr. paa Graabrødre Kgd. i Roskilde, vistnok af Domprovst EGE.

Separeret før 1911 (1905?).

5 Børn.

b. THORVALD HENRI SEIDELIN, * 15/7 1874 i Roskilde, hjd. s. D. af Domprovst GUDE.

† 6/8 s. A. sst. paa Grund af for tidlig Fødsel, begr. 10/8 (Domsogns Kbg.).

KOMMANDØR PETER ANTON SEIDELINS 3 DØTRE MED PETRA HENRIETTE LÜTCHEN

(Se S. 1515 og 1524).

a. **SOFIE CHRISTINE SEIDELIN**, * 11/6 1846 i København (Løvegade 13), døbt 14/8 i Holmens Kirke af Provst, Dr. theol. A. K. Holm. Hendes Faddere var Farfaderen Kommandørkaptajn J. SEIDELIN, Mosterens Mand Hørkræmmer og Kaptajn J. F. G. GNUDTZMANN (S. 1283) samt Negotieassistent TH. EMIL LUDVIGSEN (S. 1227 og 1283). – Hendes Forlover var Farbroderen Docent CARL SEIDELIN.

† 10/2 1923 i Almind Præstegaard, begr. 15/2 paa Kirkegaarden af sin Mand.

~ 2/11 1872 i Skt. Johannes Kirke, Kbh., (af Provst, senere Biskop B. J. FOG) **VILHELM ALFRED HEY**, * 12/11 1847 i Odense (Vestergade), døbt 25/4 1848 i Skt. Knuds Kirke, Søn af Vinhandler (Borgerskab 9/2 1842) og Kirkeværge ved Skt. Knuds Kirke i Odense **FREDERIK WILHELM HEY** (* 1814 i Esrom Mølle, døbt 7/2 i Esbønderup Kirke, † 6/8 1891 i Odense (Vestergade 12), begr. 11/8 (Skt. Knud)) og Hustru **IDA** (ved Daaben **IDE**) **CHRISTINE LARSEN** (* 14/4 1820 sst., døbt 4/5 i Skt. Knuds Kirke, ~ 14/5 1844 sst., † 10/1 1876 sst. (Vestergade 20st.), begr. 16/1). – **ALFRED HEY**, der var Nr. 2 af 8 Søskende,⁵ blev konfirmeret (alene, med Biskoppens Tilladelse) 26/4 1863 i Skt. Knuds Kirke i Odense af Pastor, Dr. phil. N. L. **HELWEG**.

ALFRED HEY blev Student fra Odense 1865 og cand. theol. 1871, hvorefter han var Timelærer ved Odense Latinskole 1871–73 og ved andre Skoler i Odense 1871–75. Den 26/2 1875 blev han ordineret i Odense og var herefter 1875–1927 Præst i Almind og Viuf mellem Vejle og Kolding, først som personel Kapellan, 1877 Sognepræst, 1900 tillige *Provst* i Bruskg og Nørre Tyrstrup Herreder, 1907 *Ridder af Dannebrog*. – Udgav bl. a. i 1891 »Christen C. Møller (gamle Møller fra Flakkebjerg)« om den kendte Pædagog, der 1836–90 havde været Forstander for Flakkebjerg Opdragelsesanstalt. Fra 1907 var Provst **HEY** Medlem af Overbestyrelsen for Flakkebjerg og Landerupgaard Opdragelsesanstalter, sidstnævnte beliggende i Almind's Nabosogn Vilstrup.

† 22/7 1927 i Almind Præstegaard, begr. 27/7 paa Almind Kirkegaard af Provst **VILHELM HANSEN**, Hjallesse ved Odense. – Forbindelsen mellem Provst **HEY** og Provst **H. V. HANSEN**, der fik Udmærkelse til Embedseksamen, og som efter 1897–1925 at have været en meget elsket og dygtig Sognepræst i Nykøbing paa Mors som Emeritus boede 1925–35 paa Odensevej 40 i Hjallesse, hidrører formentlig fra Ungdomsaarene, idet den 10 Mdr. ældre **H. V. HANSEN** blev Student 1866 fra Odense Katedralskole og cand. theol. 1872.

11 Børn.

b. **EMANUELITA ANNA ELISABETH SEIDELIN**, * 8/11 1848 i Nyboder (S. 1524), døbt 4/3 1849 i Holmens Kirke af nederste residerende Kapellan **F. J. MYNSTER** (Søn af Biskop **J. P. M.**). Hendes Faddere var Farfaderen Kommandør **JENS SEIDELIN**, Faderens Fætter stud. med. **PAUL SEIDELIN** (S. 1506), hendes 16aarige Fætter **LAURITZ PETER GNUDTZMANN** (1832–94, 1851 Student, 1856 cand. theol., 1872 Sognepræst, 1875 Provst), hendes Moders Kusine **VILHELMINE VOGELSANG** (**SOPHIE VILHELMINE CHRISTENCE VOGELSANG** (1822–19??)), ~ 1851 sin Fætter **HENRIK CHRISTIAN VOGELSANG** (1824–81), Student Odense 1842, cand. theol. 1847, 1848 Adjunkt i Odense, Bibliotekar ved Karen Brahes Bibliotek) samt Assistent **THEODOR EMIL LUDVIGSEN**.

LISE SEIDELIN, der var meget musikalsk og spillede smukt Klaver, boede i København, mindst de sidste 10 Aar paa Vesterbrogade 98D^{II}.

† 11/9 1915 paa Diakonissestiftelsen af Kræft, begr. 17/9 Kl. 13¼ paa Holmens Kirkegaard.

Ifølge hendes Testamente behandledes hendes Bo af hendes Søstersøn Sagfører **VILHELM HEY** i Kolding.

Ugift.

c. **ROSALIE MARIE SEIDELIN**, * 4/12 1850 i Nyboder (Nygade 21), døbt 6/4 1851 i Holmens Kirke af Provst Dr. theol. **B. MÜNTER**. Hendes Faddere var Farfaderen Kommandør **JENS SEIDELIN**,

hendes ældste Farbroder Overlærer, cand. theol. E. H. SEIDELIN, hendes ovennævnte Fætter L. P. GNUDTZMANN og dennes Søster SOPHIE KIRSTINE GNUDTZMANN (* 1834, boede 1853–54 i Daabsbarnets Hjem, S. 1524) samt ovennævnte Negotie-assistent TH. EMIL LUDVIGSEN.

ROSALIE, der indtil 1861 boede i Nyboder, derefter i Sølvgade 14^{II} (S. 1524), var Barndomsveninde med sin 1½ Aar yngre Halvkusine HANNE SEIDELIN i Dronningens Tværgade (S. 1487 og 1510).

† 27/12 1866 i København (Sølvgade 14) af Brystsye, begr. 3/1 1867 (Holmens Kbg.).

PROVST EMANUEL HONORATUS SEIDELINS DATTER MED WILHELMINE CHRISTINE HELM

(Se S. 1526 og 1530).

ANNA MARIANE VILHELMINE SEIDELIN, * 1845 i København.

† 1932 i Aalborg. Se S. 1542 ff.

~ 1861 i Janderup sin Farbroder FERDINAND EMIL SEIDELIN, * 1822 i København, Sognepræst, først paa Holmsland, 1870–1904 i Aarhus.

† 1908 i København. Se S. 1533–1542.

11 Børn.

SOGNEPRÆST FERDINAND EMIL SEIDELINS 11 BØRN MED ANNA MARIANE VILHELMINE SEIDELIN

(Se S. 1533 og 1542).

a. JENS SEIDELIN, * 21/9 1862 i Holmslands Præstegaard i Nysogn, hjd. 13/10, i Nysogn Kirke 10/12, baaret af sin Mormoder Fru SEIDELIN f. HELM i Janderup Præstegaard. Konf. 14/4 1878 i Aarhus Vor Frue Kirke af sin Fader.

Var først Gartner i Aarhus, senere Fotografi-Retoucheur, kaldes ved sin Død fhv. Fotograf. Blev umyndiggjort Maj 1903 og havde derefter sin Broder CHR. SEIDELIN som Formynder til sin Død. Boede i sine mange sidste Aar paa Nørrebro i København, den sidste Tid i De Gamles By (aabnet 1/4 1919).

JENS SEIDELIN elskede at skrive Vers, Lysten oversteg dog de digteriske Evner. I Aarhus Stiftstidende 16/1 1907 findes et Digt paa 6 Vers af ham, »Tanker ved Pastor Zahrtmanns Bortgang«.

† 3/1 1942 i De Gamles By af Hjertelidelse, bisat 8/1 Kl. 13 fra Bispebjerg Krematoriums store Kapel ved Pastor BANG, Urnen nedsat 14/1 Kl. 14 i Urnehallen paa Sundby Kgd. (De Gamles Bys Kbg.).

Ugift.

b. EMANUEL HONORATUS SEIDELIN, * 25/3 1864 i Holmslands Præstegaard, døbt 8/5 i Nysogn Kirke, blandt hans Faddere var Skolelærer i Gammelsohn CHR. J. L. K. FJORD. Konf. 20/4 1879 i Aarhus Vor Frue Kirke af sin Fader.

EMANUEL SEIDELIN var 1885 og 1892 Boghandlerkommis, boede hjemme hos Forældrene til Oktober 1899.

Papir- og Frimærkehandler i Aarhus 1895–1926, boede ved Vielsen 1902 i Studsgade 13, i 1943 Helgenæsgade 4 (i Domsognet). Var i mange Aar en trofast Kirkegænger i Domkirken.

† 8/11 1953 paa Bethaniahjemmet i Hjarnøgade i Aarhus (Sct. Markus Sogn), begr. 13/11 paa Nordre Kirkegaard af Stiftsprovst KAI JENSEN.

~16/2 1902 i Vor Frue Kirke i Aarhus af sin Fader METTE MARIE CHRISTENSEN, * 13/6 1875 paa Krajbjerg Mark, hjd. 19/6, i Hornslet Kirke 19/9, Datter af Husmand, senere Bestyrer af Dybkær Gaard paa Aarhus Mark SØREN CHRISTEN-

SEN (VOLLE, WOLLE) (* 27/3 1849 i Krajbjerg, døbt 6/5 i Hornslet Kirke, konf. 12/4 1863 sst., † pludselig 14/1 1901 paa Dybkær, begr. 19/1 paa Aarhus nordre Kgd. af sin Svigersøns Fader (Vor Frue Kbg.) og Hustru MARIANE NIELSEN (* c. 1848, † før 1901).

Konfirmeret 13/10 1889 i Aarhus Domkirke af Pastor LINDHARDT; hun boede da Reginahøj 48. – Forlovet 14/2 1900. – Boede 1902 Grønnegade 12.

† 2/2 1943 paa Aarhus Kommunehospital, begravet 8/2 paa Nordre Kirkegaard af Stiftsprovst KAI JENSEN.

Ingen Børn.

c. VILHELMINE CHRISTINE SEIDELIN, * 3/3 1866 i Holmslands Præstegaard, døbt 29/5 i Nysogn Kirke, blandt hendes Faddere var de 3 Sognepræster Morfaderen i Janderup, J. P. HOLST i Ringkøbing og P. RASMUSSEN i He.

† 3/5 1867 sst., begr. 9/5.

d. ANNA ELISABETH SEIDELIN, * 7/2 1868 i Holmslands Præstegaard, døbt 28/4 i Nysogn Kirke, baaret af sin Mormoder; blandt Fadderne var atter Skolelærer FJORD.

† 13/5 1868 sst., begr. 19/5.

e. HONORATUS BONNEVIE SEIDELIN, * 9/8 1870 i Aarhus (Meilgade 42), døbt 20/9 i Vor Frue Kirke, baaret af sin Farmoder Admiralinde SEIDELIN, blandt Fadderne var Morfaderen Sognepræst E. H. SEIDELIN i Storring. Konf. 18/4 1886 i Aarhus Vor Frue Kirke af sin Fader.

BONNEVIE SEIDELIN blev sproglig Student 1890 fra Aarhus Katedralskole med en god første Karakter, boede (1892) hos sin Farbroder Professor CARL SEIDELINS i Aagade i København, fra September 1893 sammen med sin Broder CHRISTIAN først et Par Maaneder hos JEPPE AAKJÆR i Nørregade, derpaa hos Fru KRARUP-SMITH i Livjærggade, paa Regensen Foraaret 1894 – Foraaret 1896 og blev 11/6 1897 cand. mag. i Historie, Dansk og Latin med haud ill. Herefter var han 1897–98 Huslærer, 1898–1901 Lærer ved Skagens private Realskole, fra 14/9 1901 – 1902 Huslærer paa Løvegaard, 1902–03 Lærer ved Nørre Alslev Realskole, 1903–04 ved Struer Realskole, 1904–06 Privatlærer i København

(Bopæl Herluf Trollesgade 1^{II}), 1906–08 Bestyrer af Tørring private Mellemskole, 1908–09 Lærer ved Nyborg private Melle- og Realskole og 1909–13 Privatlærer i Aalborg.

Fra 1913 var han *Bibliotekar i Aalborg*, først 1/10 1913 – 1/4 1923 ved Aalborg Folkebibliotek og 1923–41 ved Aalborg Haandværkerforenings Bibliotek.

Allerede i Skagen var hans Virksomhed som Bibliotekar begyndt, nemlig ved den af den rastløst virksomme Læge AAGE LAUESGAARD stiftede »Dansk Biblioteksforening af 1900«, der dreves efter »Andelsprincippet overført paa Biblioteksområdet«, som SEIDELIN var ivrig Tilhænger af, og som bestod i, at Medlemmerne skulde skænke deres Bøger til Foreningen, hvorfra man saa kunde laane de Bøger, der interesserede en, paa ubestemt Tid, evt. paa Livstid! Senere opkrævedes Kontingent, Foreningen holdt Tidsskrifter og abonnerede paa store Værker som Trap og Biografisk Leksikon. Foreningen havde 1902 dog endnu kun 6 Medlemmer og førte de følgende Aar en ret ubemærket Tilværelse med SEIDELIN, boende mindst 6 forskellige Steder i Landet, som en Slags Formand og Bibliotekar. Da LAUESGAARD og SEIDELIN 1908 og 09 kom til Aalborg, lavede Foreningen op igen og kom i Forbindelse med det 1895 oprettede Aalborg Folkebibliotek, hvor Foreningen fik overladt Lokale til sine Bøger og 1910 aabnede en offentlig Læsestue med SEIDELIN som tilsynsførende. Den maatte dog lukkes allerede 1911, men 1914 overtog Kommunen hele Aalborg Folkebibliotek (fra 1910 i Niels Ebbesensgade) og ansatte SEIDELIN som Bibliotekar. (Fra 1/4 1921 godkendtes det som Centralbibliotek med Navnet »Det nordjyske Landsbibliotek«. Da den nye Biblioteksbygning indviedes 3/1 1930 ved Siden af det hidtidige Bibliotek, en gammel Bindingsværksbygning, blev sidstnævnte indrettet til Børnelæsesal).⁶

Bibliotekar H. B. SEIDELIN udarbejdede »Fortegnelse over Litteratur vedrørende Aalborg Amt (1656–1935)« (68 Sider), som blev udgivet 1939 af Historisk Samfund for Aalborg Amt, der som en Anerkendelse herfor udnævnte ham til *Æresmedlem* 18/9 1945. En lignende Oversigt udarbejdede han for Hjørring Amt og paabegyndte en for Thisted Amt, men disse blev ikke trykt.

Af det 27/2 1912 stiftede Historisk Samfund for Aalborg Amt var han Medlem 1914, derefter ikke i en Aarrække, men optoges atter som Medlem 1940. I Samfundets Aarbog »Fra Himmerland og Kjær Herred« 1921, S. 116–133, meddelte han »Fortegnelse over Bøger og Smaaskitser vedrørende Aalborg Amt«.

Paa Samfundets Generalforsamling 13/6 1939 paa Gistrup Kro meddeltes, at hans store Fortegnelse over Litteratur om Aalborg Amt, omfattende c. 1500 Titler, som Samfundet havde ladet trykke, var til Salg for 2 Kr., for Historisk Samfunds Medlemmer gratis mod 25 Øre i Porto. »Formanden Bankdirektør CHR. IØRGENSEN, Aalborg, bragte Forfatteren en varm Tak for det uhyre store og fortjenstfulde Arbejde, der er en uvurderlig Haandskræning for Forskere af Amtets Fortid. Værket er ganske enestaaende i vort Land. Viceinspektør KR. VÆRN FELT, Aalborg, og Lærer HENRIK MØLLER, Haals, omtalte SEIDELINS Litteraturfortegnelse som en uundværlig Haandbog for enhver, der ønsker at kende noget om sin Hjemegn.«

Paa Historisk Samfunds Aarsmøde og Generalforsamling 18/9 1945 i Hospitalets Have i Aalborg udnævntes Bibliotekar B. SEIDELIN til Æresmedlem »som en Anerkendelse for det betydelige Arbejde, han har ydet vort Samfund ved at udarbejde den højtskattede Litteraturfortegnelse vedrørende Aalborg Amt. Det vedtoges at oprette en Fond til Nyudgivelse af Seidelins Litteraturfortegnelse.«

† 25/11 1945 paa Aalborg Kommunehospital et Par Dage efter en Urinvejsoperation, begr. 30/11 Kl. 15 fra Hospitalskirken i Aalborg af sin Brodersøn Sognepræst PAUL SEIDELIN.

Dødsfaldet meddeltes i Aalborg Stiftstidende 28/11 af hans Broder og hans Hustrus 2 Brødre:

»Vor kære Broder og Svoger, Bibliotekar, cand. mag. H. B. SEIDELIN, døde i Dag paa Kommunehospitalet i klippefast Tro paa sin Frelser.

Aalborg den 25. November 1945.

Paa Familiens Vegne:

INGER og CHR. SEIDELIN, København

CHRISTINE og VALDEMAR SECHER, København

IDA og JOHANNES RASMUSSEN, Aalborg

Begravelsen foregaar fra Hospitalskirken Fredag den 30. November Kl. 15.«

I København meddelte Sognepræst CHR. SEIDELIN sin Broders Død:

»Vor kære, trofaste Broder, Bibliotekar B. SEIDELIN er død den 25. November 1945 og begravet fra

Hospitalskirken i Aalborg Fredag den 30. November Kl. 15.00.

Paa egne og Søskendes Vegne

CHR. SEIDELIN, fhv. Sognepræst.«

~ 28/4 1914 (hvor?) META SOFIE RASMUSSEN, * 17/6 1881 i Skaarup, Feldballe Sogn, døbt 24/7 i Kirken, Datter af Gaardejer JENS KRISTIAN RASMUSSEN (* 1857, var 26/5 1879 – 28/12 1897 Ejer af Gaard MNr 3 i Skaarup, † 22/7 1932 i Aalborg) og Hustru GEORGIA SECHER (* 1850, ~ 29/4 1879 i Feldballe Kirke, † 1913). Konf. 6/10 1895 sst.

META RASMUSSEN var den næstældste af 5 Søskende, hvoraf de 2 døde som Børn; de 2 andre var Brødrene JOHANNES EMANUEL RASMUSSEN (* 24/12 1888), Købmand, Repræsentant i Aalborg (Vin, Tobak og Cigarer), og Kunstmaler VALDEMAR SECHER (-RASMUSSEN) (* 24/6 1885), Medlem af Malersammenslutningen »Kammeraterne«, † 20/1 1976 paa Alderdomshjemmet i Skagen, begr. 23/1 paa Højen Kgd. ved Siden af sin Hustru CHRISTINE WINDFELDT (* 1887, † 10/4 1970 i Gl. Skagen). VALDEMAR SECHER vedblev at male, ogsaa medens han boede paa Alderdomshjemmet; baade der og i Odd Fellow-Logen, som han var Medlem af, samt hos private i Skagen findes mange af hans Billeder; i Anledning af en Udstilling af hans Arbejder paa Skagen Museum 1974 blev der udgivet et Katalog med Gengivelser af de udstillede Billeder og Indledning af Museets Direktør KNUD VOSS.

† 3/2 1936 Kl. 8 paa Kommunehospitalet i Aalborg, begr. 7/2 eller 8/2.

Hendes Død meddeltes i Aalborg Stiftstidende 5/2:

»Min kære Hustru, vor kære Søster META SEIDELIN blev i Dag hjemkaldt til Gud.

Aalborg, den 3. Februar 1936.

B. SEIDELIN.

IDA og JOHS. RASMUSSEN.

CHRISTINE og VALDEMAR SECHER, København.

Føres fra Kommunehospitalet til Kapellet Torsdag den 6. Februar Kl. 7½. Begravelsen finder Sted Fredag den 7. Februar Kl. 1½.« Ingen Børn.

f. VILHELMINE ELISABETH SEIDELIN, * 7/9 1871 i Aarhus (Klostergade), døbt 9/10 i Vor Frue Kirke; blandt Fadderne var hendes Morfader. Konf. 17/4 1887 sst. af sin Fader.

Indtil sin Død 28 Aar gammel, en Maaned efter Fødslen af sin femte Søn, var »VILLY« i 10 Aar Præstekone i Faaborg (ved Varde), hvor hun holdt Børnegudstjenester og Konemøder i Præstegaarden.

† 31/3 1900 i Faaborg Præstegaard, begr. 9/4 paa Kirkegaarden af sin Mand. Hendes Grav blev senere flyttet til Vigersted Kirkegaard.

~ 7/5 1890 i Vor Frue Kirke i Aarhus GUSTAV GEORG KROG-MEYER, * 19/3 1858 paa Spanager ved Køge, døbt 25/7 i Ejby Kirke, Søn af Forpagter paa Spanager, senere Proprietær til Wissingsminde ved Kolding, Landvæsenskommissær, cand. phil. FREDERIK CHRISTIAN KROG-MEYER (* 1809, † 1883, Søn af den første Biskop over Als og Ærø Stift, Dr. theol. PETER KROG-MEYER) og Hustru JULIE VILHELMINE CAROLINE GRÜNER (* 1829, ~ 1848, † 1918). Forlovere ved Brylluppet i 1890 var Brudens Morfader Provst E. H. SEIDELIN i Aarhus og Brudgommens Farbroder pens. Sognepræst i Nidløse C. KROG-MEYER.

GUSTAV KROG-MEYER blev Student i Horsens 1878, cand. theol. 1884 med haud secund., var fra Sommeren 1884 til Sommeren 1885 Huslærer (paa Taarnholm eller Taarnborg) og blev 2/12 1885 Kaldskapellan – ordineret 13/12 – i Storrिंग, Stjør og Galten, hvor Sognepræsten var Provst E. H. SEIDELIN (S. 1528 f.), hvis 2 Datterdøtre han ægtede 1890 og 1901.

Fra 22/1 1890 var han i 11 Aar *Sognepræst* i Faaborg og Aarre (17 km Ø for Varde). Til Præstegaarden var et stort Jordtilliggende. Han deltog meget i Sognenes praktiske Anliggender, bl. a. ved at lade store Hedearealer ved Faaborg tilplante. Om de Aar, han og hans Familie tilbragte i disse Sogne, har han selv fortalt, at de var fulde af Lykke, Glæde og Tak; de delte trofast alle Oplevelser med Sognets Folk og var enige om, at de vanskeligt andetsteds vilde finde en saa god og taknemmelig Arbejdsplads. Naar de alligevel tænkte paa Forflyttelse, skyldtes det væsentlig kun Ønsket om forøgede Indtægter (hans Løn dér var 2500 Kr. plus Kørsel og Brændsel)

og en Virkeplads nærmere ved en Skole for de 5 Sønner.

Herefter var han 16/2 1901 – 27/6 1924 Sognepræst i Vigersted og Kværkeby Sogn NØ for Ringsted; han blev indsat i Vigersted 2. Pinsedag 27/5 1901. Her var han Formand for Plejehjemsforeningen i Sorø Amt og en Tid ogsaa Formand for Den sønderjyske Forening i Vigersted. Sønderjyderne havde en stor Plads i hans Hjerte. Skønt han kun var 6 Aar gammel i 1864, gjorde Aarets Begivenheder et uudsletteligt Indtryk paa ham. I 1920 lod han i Vigersted rejse en Genforeningssten ved Præstegaarden; sit stadige Haab om ogsaa danske Sydslesvigeres Genforening med Danmark gav han Udtryk for i Stenens Inskription: »Nordslesvig 1920. Og aldrig mister den sit Haab, der bliver Mindet tro.«

Som Emeritus boede Pastor KROG-MEYER i mange Aar i Sorø og bosatte sig, efter sin 2. Hustrus Død, hos sin yngste Søn Sognepræst OLAF KROG-MEYER i Mern Præstegaard, hvor han Aaret efter, Dagen efter at være fyldt 90 Aar, afsluttede sit lange lykkelige Liv. Hans Valgsprog var: Sursum corda! (Hjertene opad; løft Hjertene mod Gud!).

† 20/3 1948 i Mern Præstegaard, begravet Paa skelørdag 27/3 paa Vigersted Kirkegaard.

5 Sønner.

(Han ~ 2) 1901 FERNANDA EMILIE SEIDELIN, * 1880, † 1947. Se S. 1617.

g. ANNA SEIDELIN, * 30/1 1873 i Aarhus (Klostergade), hjd. 11/2 af sin Fader, i Vor Frue Kirke 22/8. Blandt Fadderne var hendes Morfader.

† 31/3 1874 sst. (Vesterport), begr. 7/4.

h. CHRISTIAN HERMAN KALKAR SEIDELIN, * 21/6 1874 sst. (Vesterport), døbt 30/7 i Vor Frue Kirke; hans Faddere var Morfaderen i Storrिंग, Farbroderen Docent CARL SEIDELIN, Kusinen Frøken ELISABETH SEIDELIN (formentlig hans ældste Farbroders Datter) samt Bogholder F. JACOBSEN og Frøken HENRIETTE GEDDE.

Da CHRISTIAN var 1 Aar gammel, og hans Moder ventede sit 9. Barn, kom han i Sommeren 1875 ud til sin Moders Forældre i Storrिंग Præstegaard og blev der i 2½ Aar. Her, i »mit egentlige Barndomshjem, Paradis paa Jord«, tilbragtes alle Barndom-

mens Sommerferier, og om Julen tog de alle fra Aarhus derud efter Juledagene. Hans Skolegang begyndte i Aarhus i Albechs Skole, der var en Forberedelsesskole til Katedralskolen, men Skoletiden var en Lidelse for den spinkle Dreng, der slet ikke kunde gøre sig gældende over for de større Dreng. Juleferien 1882 i Storring forlængedes, fordi CHRISTIAN fik Skarlagensfeber, og 1884 blev den paa Grund af Mæslinger til »3 Paradisaar«, hvor han – 11–14 Aar gammel – sammen med sin Broder BONNEVIE gik i Skole i Høver hos Dr. JØRGEN LANGE; de gik en god halv Mil baade frem og tilbage. I 1885 – samtidig med at BONNEVIE skulde til Aarhus for at gaa i Latinskolen – fik Morfaderen en Kaldskapellan GUSTAV KROG-MEYER, med hvem CHRISTIAN straks sluttede Venskab for Livet.

1888 vendte han tilbage til Aarhus, hvor han 19/8 begyndte i Latinskolen i 2den Latin (svarende til senere 3die Mellem). Samtidig gik han til Præst hos sin Fader, som konfirmerede ham 14/4 1889 i Vor Frue Kirke. Han havde let ved at følge med i Skolen, var glad for de fleste af Lærerne og fik flere gode Kammerater; i den enes Hjem hos Kaptajn, Tandlæge WESTERGAARD gik han ind og ud og hørte en Mængde Musik for Violin, Violoncel og Klaver. Han fik sin første Klaverundervisning af sin meget musikalske Mormoder og senere hos Organisten ved Domkirken i Aarhus. Paa sine ældre Dage, da Pastor SEIDELIN havde en fin Samling Grammofonplader med klassisk Musik, udtalte han, at næsteften hans Gudsforhold og Samlivet med hans kære havde intet bragt ham saa store og saa rene Glæder som Musikken. Fra Skolen mindedes han med særlig Glæde Religionstimerne hos den aandrige og morsomme, næsten gemytlige Stiftsprovst SØRENSEN. Desværre mindedes han ogsaa længe i Drømme 2 Lærere, han følte sig pint og forfulgt af. Paa Grund af Overanstrengelse i næstsidste Klasse tilbragte han i Foraaret 1892 3 Maaneder i sin Svoger GUSTAV KROG-MEYERS Præstegaard, men blev dog Student 1893, med en anden Karakter. Allerede 17 Aar gammel var han »bestemt paa at blive Præst« (S. 1543), ja »Lige fra min tidligste Barndom har jeg ikke villet noget andet end blive Præst, omend Søofficersvejen nok kunde drage, naar der laa en Orlogsmand i Aarhus Havn.«

I København boede han fra September 1893 sammen med Broderen BONNEVIE i Jyske Pensionat i Nørregade 14^{III} hos Hr. JEPPE JENSEN, der studerede, og dennes nygifte Hustru MARIE SØRENSEN, der ernærede dem begge ved at holde Pensionat; (skønt de først hhv. 1906 og 1923 fik Navneforandring, brugte de allerede deres senere Navne, idet hun i Vejviseren 1893 kaldes M. BREGENDAHL og 1894 M. AAKJÆR); men da det var »Politiken«s Aand, der beherskede Pensionatet, var det en Lettelse for Brødrene efter 2 Maaneder at kunne flytte fra JEPPE og MARIE AAKJÆR til Enkefru J. MARGRETHE KRARUP-SMITH og dennes yngste Søster Frk. D. M. LUNDSTEEN i Livjærgade 21St. Disse var Døtre af Morfaderens Nabopræst i Aal, hvor ogsaa Brødrenes Fader havde været Kapellan en Tid; Fru KRARUP-SMITH var Enke efter Inspektør KRARUP-SMITH⁷ i Nordgrønland. I 1894 kom BONNEVIE paa Regensen, CHRISTIAN SEIDELIN flyttede i Efteraaret s. A. med Søstrene til Frederiksberg Alle 6B^{II}. Med Frk. LUNDSTEEN, der underviste ham i Klaverspil, og hendes Søster bevarede han Forbindelsen til deres Død. Hos en tredie Søster ANNE CHRISTINE LUNDSTEEN og dennes Mand Krigsminister BAHNSON gjorde han ofte Visit, ogsaa efter at BAHNSON 1894 var blevet kommanderende General i Kastellet.

Som Student kom CHRISTIAN SEIDELIN meget hos sin ældste Farbroders gamle Enke Tante PETRA og dennes Datter ELISABETH, senere kaldet Moster LISE, som trods sine Aar var ung i Sindet; her traf han sine Halvfætre KNUD BENDT og AKSEL HEY, og med den sidste delte han mange aandelige Interesser. Han kom ogsaa meget hos sin Farbroder Professor CARL SEIDELIN, hvis Hustru Tante BOLETTE ønskede at samle hele den store Familie om sig hver Søndag, og i hvis Søn JES SEIDELIN han fik en god Ven og Læsekammerat; her lagdes ogsaa Grunden til hans Forbindelse med hans 2 Kusiners Ægtefæller, den senere Biskop H. OSTENFELD og den senere Professor L. P. LARSEN. Endvidere besøgte han sin Mormoders Kusine Tante BEATE JUNGENSEN og sin Svogers Moder Fru JULIE KROG-MEYER og ældste Søster Tante EMILIE, som han var fuld af Beundring for.

1893–94 var han Medlem af Akademisk Skytteforening og 1893–96 Medlem af Studentersangforeningen, hvor han sang anden Bas; paa en Tur i

Nordsjælland vækkede Studentersangerne engang Kl. 3 om Natten gamle I. P. E. HARTMANN i Nærum med hans »Snart er Natten svunden«.

Fra 3/3 1896 og til sin Embedseksamen boede CHR. SEIDELIN hos Fru K. M. E. PETERSEN, Enke efter kgl. Medaillør PETERSEN,⁸ og dennes Datter MIMI, der var i Fyrreerne, først paa Uraniavej 20, siden Rathsacksvej 3 og sidst Allegade 31^{II}. Han gik i disse Aar mest i Kirke hos HARALD OSTENFELD, først i Bedesalen paa Chr. Winthersvej og senere i Lukaskirken, om hvis Prædiken han bruger Ordet af Paulus: »Dette er en troværdig Tale og al Modtagelse værd.«

Den 15/6 1900 tog han teologisk Embedseksamen med Hovedkarakteren Haud I, hvilken Karakter han fik i 3 af Fagene, men Laud. i Ny og Gammel Testamente. Kort efter tog han hjem til Aarhus og derfra 6/7 sammen med sin Mormoder til Faaborg Præstegaard (ved Varde), hvor GUSTAV KROGMeyer om Foraaret var blevet Enkemand med 5 smaa Dreng; hans ældste Søster EMILIE KROGMeyer styrede Huset for ham, og desuden var der i Præstegaarden en Lærerinde Frøken JOHANNE LARSEN, kaldet JONNA, fra Nørrebro i København samt dennes lille Søster Frøken INGER – med hvem han forlovede sig 23/7.

Om Efteraaret prædikede han 3 Gange i KROGMeyers Kirker, første Gang 7/10, men da der var 600 Kandidater, der skulde have Embede, før han kunde vente at faa et, aftalte han med sin Fader at blive *personel Kapellan* hos denne i Aarhus, hvortil han udnævntes 23/2 1901, ordineredes 20/3 i Aarhus Domkirke af Biskop Dr. phil. JOHS. CLAUSEN og indsattes 24/3 i Vor Frue Kirke. – Han prædikede 3 Gange om Maaneden i Vor Frue Kirke og Aaby Kirke; af sin Fader fik han 600 Kr. aarlig og alt frit i Huset, af den residerende Kapellan ZAHRTMANN (der tillige var Præst i Aaby) 10 Kr. pr. Gudstjeneste, og Menighedens aarlige Offerdag gav ham c. 200 Kr. – Foruden mange kirkelige Handlinger – i 1902 saaledes 180 Daab, en Søndag Daab af 21 Børn i eet Træk – talte han i KFUM, Blaa Kors og KFUK, baade i Ungdoms- og Hovedafdeling (Se S. 1540 f.). Han sluttede Venskab med sin Faders Venner Gros-serer CARL BERTELSEN, Bogholder FREDERIK JACOBSEN, Søster MARIE JOHANNE, Familierne RAMSING og

FABRICIUS samt Pastor ZAHRTMANN. Fra denne Periode stammer sikkert ogsaa Venskabet med den jævnaldrende Teolog, senere Sognepræst CHRISTIAN INGERSLEV, der var Søn af Lærer ved Aarhus Børger-skole H. P. INGERSLEV, og til hvis Søn PHILIP INGERSLEV (Landsretssagfører) CHR. SEIDELIN stod Fadder i 1916 i Vemb.

Paa Grund af Overanstrengelse blev CHR. SEIDELIN af Lægen sendt paa en herlig Tur til Middelhavet pr. Skib, afsejlede 11/12 1903 fra Hamborg, besøgte Malaga, Barcelona, Genova, Napoli, paa Sicilien Catania, Messina og Palermo, og endelig Alger, og ankom 12/2 1904 Kl. 7 med Københavndamperen til Aarhus Havn.

Efter Faderens Afsked 30/4 1904 fortsatte CHR. SEIDELIN efter Biskoppens Ordre endnu et Aars Tid i Aarhus, – først 3/9 udnævntes ZAHRTMANN til Sognepræst og 17/1 1905 F. C. G. SCHEPELERN til Kapellan – 16/4 1905 holdt CHR. SEIDELIN Afskedsprædiken i Vor Frue Kirke, han og hans Kæreste var til Middag hos Pastor FERDINAND MUNCK (Kapellan ved Domkirken 1903–11), om Aftenen deltog 400 i Afskedsfest i KFUM, og 18/4 rejste CHR. SEIDELIN til København, »thi til en Præstegering i København stod min Hu.«

Denne indledtes 26/4–9/8 1905 med et Vikariat for Præsten ved *De Classenske Boliger* ved Godthaabsvej (med 376 Lejligheder for Arbejderfamilier) CARL TOLSTRUP, der med sin Hustru rejste en Tur til Italien. CHR. SEIDELIN, der foruden sædvanlig Præstegering ogsaa maatte varetage Gerningen som Præst ved det nærliggende Frederiksberg Hospital med alle dets Afdelinger, boede i Pastor TOLSTRUPS Hjem i De Classenske Boliger, Godthaabsvej 33 (mellem Yrsavej og Langelandsvej), men spiste sin Middagsmad hos sine Svigerforældre i Slagelsegade 8 paa Østerbro.

Ved en Vækkelsesuge i København i 1904 havde CHR. SEIDELIN prædiket 1/12 i Apostelkirken og 2/12 i Sundby Kirke og besøgte samtidig en Del Kirke-mænd, bl. a. Sognepræst FRIIS-HANSEN, der var Sekretær for Københavns Kirkefond; hermed lagdes Spiren til SEIDELINS senere Forbindelse med dette. Han havde dog ogsaa stærke Planer om at blive Missionær blandt Muhamedanere, men 2 Henvendelser til Pastor EINAR PRIP, der 1898 var begyndt som

Missionær i Jerusalem, besvaredes med, at man havde Brug for en Lærer, og 1909/10 antoges cand. mag. ALFRED NIELSEN, som rejste til Syrien 1911.

Herefter var CHR. SEIDELIN 1/9 (22/8) 1905 – 26/10 1907 *Rejsepræst for Københavns Kirkefond*, hvorved indledtes et livslangt Samarbejde med den kendte Professor i Statistik, Dr. polit. HARALD WESTERGAARD (1853–1936), der fra 1896 var Formand for Kirkefondets Forretningsudvalg (fra 1931: Bestyrelse). Efter FRIIS-HANSENS Død 5/8 1905 var Sognepræst NIELS JUHL blevet Kirkefondets Sekretær. – Som Rejsepræst skulde CHR. SEIDELIN holde 15 Møder om Maaneden rundt i Landet, først holde en opbyggelig Tale, derefter fortælle om Kirkesagen, samle Penge ved Offergave og afsætte en Del Billedhæfter om Kirkesagen. Paa de mange Rejser, der indledtes i Karrebæk 15/9 1905, – i Oktober s. A. havde han den Glæde at se sin gamle Kirke i Aarhus fyldt til Randen – kom han overalt i Landet og lærte mange Præster at kende, han kom i indremissionske Menigheder saavel som grundtvigianske og højkirkelige. Hans Løn var 1500 Kr. aarlig, efter hans Bryllup forhøjet til 2000 Kr., samt fri Kost paa Rejserne i 3 Uger hver Maaned. Som ugift boede han 1905 Østerbrogade 32C¹, fra Brylluppet i December s. A. i Præstøgade paa Østerbro.

Kirkefondet havde i 1905 forgæves søgt at faa ham ansat som Kapellan ved Mariendals Kirke og ved Blaagaards Kirke (men N. B. NISSEN og CHR. LUDWIGS blev udnævnt), saa da Kirkefondet derefter paatog sig at opføre *Filips Kirke* paa Amager, opfordrede det ham 12/5 1906 til at begynde et Præstearbejde i Sundby Sogns sydlige Del, hvorfor han 13/6 flyttede til en Villa her, Valhals Alle 13¹ (1925: Rialtovej). Her fødtes 30/10 Kl. 3½ Sønnen PAUL, medens den lykkelige Fader opholdt sig i Hvam i Nærheden af Ringkøbing. Ogsaa POVL HELWEG-LARSEN, der skulde være Hjælpepræst ved Filips Kirke, flyttede til Sundby, hvor de samlede hver sin Bibelkreds i det Distrikt, der skulde blive til det nye Sogn. Den 19/10 1907 oprettedes *Filips Sogn*, de 2 Præster fik deres Udnævnelser, den 27/10 indviedes Filips Kirke af Biskop RØRDAM, der samtidig som *Sognepræst* indsatte CHR. SEIDELIN, som næste Søndag indsatte Pastor HELWEG-LARSEN (Hjælpepræst 1907–10). I det nye Sogn startede de 2 Præ-

ster Bibelkredse, Søndagsskole, Ungdomsafdeling af KFUM og K, Menighedspleje og Menighedsblad (*Søndagsblad*), saa de kunde overlade et vidt forgrenet Menighedsarbejde i det overvejende af Arbejderbefolkning prægede Sogn til deres Efterfølgere Sognepræst H. N. DREIØE og Hjælpepræst CARL JESPERSEN. Som Overskrift paa den Aarsberetning, Sognepræst CHR. SEIDELIN lavede, satte han Ordet fra Matth. 20,28: »Kommen for at tjene!« »Jeg tror, at Ordet er givet mig fra Gud som svarende til det Liv, han vil give mig at leve, og det har siden da været en Rettesnor, som jeg har stræbt efter at følge.« Pastor SEIDELINS havde 15 Møder fast i deres Hjem om Maaneden, desuden Bestyrelsesmøder o. l. samt Besøg paa Sundby Hospital, og hver Aften undtagen om Lørdagen var der Møde i Kirken og Sakristiet. Under en »Vækkelsesuge« i 1909 var der 14 Aftener i Træk Møde i Kirken med fremmede Talere og Eftermøde bagefter.

Den 14/9 1909 flyttede Familien, der nu var forøget med Fru SEIDELINS Moder, til Amagerbrogade 181 (1923/24: 103, paa Nordsiden af Tyrolsgade), hvor de fik 6 Værelser.

Den 20/3 1910 holdt HELWEG-LARSEN Afskedsprædiken, 19/6 indsattes hans Efterfølger CARL JESPERSEN, i Juli holdt Pastor SEIDELINS Ferie hos deres gode Venner Sognepræst SKOVSBOS i Hvam (han havde 1905–09 været Hjælpepræst ved Sundby Kirke), og 23/4 1911 holdt Pastor SEIDELIN Afskedsprædiken og fik ved en stor Fest om Aftenen bl. a. af Menigheden overrakt et Guldur med Billede af Filips Kirke indgraveret. Hans Efterfølger Sognepræst H. N. DREIØE blev 27/8 indsat i Filips Kirke, men da de ikke straks kunde faa en Lejlighed derude, boede de i Pastor SEIDELINS, medens disse var flyttet til Dragør i ½ Aar. – Den nye Filips Kirke blev indviet 13 Aar senere, 31/8 1924; paa Opfordring af Sognepræst DREIØE deltog Pastor SEIDELIN den 24. s. M. i Afskedsaltergangen i den første Filips Kirke, kaldet »Lille Filip«, »den sidste kirkelige Handling, som blev holdt i den lille Kirke, der havde været til saa stor Velsignelse for alle os, som har været tilknyttet den.«

Efter Aarene i Filips Sogn var Pastor CHR. SEIDELIN 1/5 (17/4) 1911 – 1921 *Sekretær ved Københavns Kirkefond* og tillige fra 1912 Redaktør af dets

Blad »Kirkesagen og Menigheden«. Om dette Arbejde skrev han 30 Aar senere:

»Jeg regner de 10 Kirkefundsaaar for den lykkeligste Tid i mit Liv; jeg fik Lov til at tjene i et Arbejde, der havde Betydning for hele Danmark; jeg havde daglig Omgang og Samarbejde med de mest fremragende Mænd inden for den danske Kirke; jeg havde rundt om i Landet Venner blandt alle de kirkelige Retninger og kendte vel enten personligt eller ved intim Omtale c. 600 af Landets Præster, og endelig: jeg fik Tid til at leve Familieliv med mine nærmeste, Hustru og Børn, paa alle de Aftener, der ikke var optaget af Møder eller venskabelige Sammenkomster.«

Den 9/3 1911 havde Professor WESTERGAARD tilbudt CHR. SEIDELIN at komme tilbage til Kirkefondet, paa hvis Kontor i Badstuestræde 17 han begyndte Arbejdet 13/3. De Mennesker, han her kom til at arbejde sammen med, var foruden Professor WESTERGAARD, der var den egentlige Leder af Arbejdet, bl. a. Overbibliotekar H. O. LANGE († 1943), hvis »Ideer og Tanker formelig sprudlede ud af ham«, Dr. med. PETER KOCH († 1941), Kontorchef i Østifternes Kreditforening CONRAD BANGERT († 1922), der som sit Speciale havde at skaffe Byggegrunde til de mange Kirker, der skulde opføres, Direktør CARL BORGEN († 1923) for Assuranceselskabet Skjold og Kontorchef SIVERTSEN († 1965). Kirkefondets Kasserer var 1911–18 Fabrikant FRITZ BOCK († 1923), der blev SEIDELINS trofaste Ven. 1916 tiltraadte Frk. LILI BLÆDEL Stillingen som Hjælpekasserer, en Stilling, hun med stor Dygtighed beklædte en lang Aarrække; 1933 blev hun Ekspeditionssekretær i Kirkefondet og 1959 Medlem af dets Repræsentantskab.

Kirkefondets – og dets Sekretærs – Arbejde bestod i at bygge Kirker i København, finde Præster og ansætte dem; der skulde dannes Bygge- og Indsamlingskomiteer, foretages Grundindkøb, Opførelse af midlertidige Kirker og Fuldførelse af de hidtidige midlertidige, og ud over Landet skulde der udbredes Kundskab om Stillingen i Hovedstaden med Sogne med 40–70,000 Mennesker, hvorfor Sekretæren af og til foretog en 8 Dages Rejse med 7 Møder og 4 Gudstjenester. I 1911 var der et øjeblikkeligt Behov for 13 nye Kirker, og desuden skulde

der helst bygges een ny hvert Aar. Efter Indbydelse holdt CHR. SEIDELIN i Januar 1912 5–6 Foredrag om Københavns Kirkesag i Bergen og Oslo, og 1913 var han i Stockholm 1/6–8/6 og atter 5/10–10/10, hvor han talte 9/10.

Fra Amager flyttede Pastor SEIDELINS i Oktober 1911 til Gruts Allé 13 i Hellerup og 16/4 1914 til Hellerupvej 43^{III}.

Sommerferien i Sandvig i 1914 blev afbrudt af Verdenskrigen. Medens det hidtil havde været svært at skaffe Præster nok til de nye Kirker, maatte nu Kirkebyggeriet helt indstilles, da der ikke kunde skaffes Materialer, og paa Grund af Prisstigninger kunde de store Kirker ikke opvarmes, saa Gudstjenester maatte holdes i Menighedssale.

I Oktober 1915 holdtes Kirkefondets store 25 Aars Jubilæum (efter 3–4 Aars Forberedelser): 10/10 Indvielse af Hans Tausens Kirke, 11/10 Altergang i Eliaskirken med Sammenkomst i »Hallen«, 12/10 Bestyrelsesmøde med Overrækkelse af Pengegaver (ialt indkom til Jubilæumsfondet c. 220,000 Kr.), samme Aften Takkegudstjenester i alle Kirkefondets 24 Kirker, 13/10 Festmøde i Bethesda i Overværelse af Kongefamilien, 13/10 og 14/10 en Fortsættelse af de gamle »Bethesdamøder« og 14/10 festlig Afslutning i Koncertpalæet; – 17/10 indviendes Skovshoved Kirke, og 24/10 fødtes Pastor SEIDELINS Datter ELSEBET.

Paa Grund af Overanstrengelse i Forbindelse med Jubilæumsforberedelserne søgte Pastor CHR. SEIDELIN 1917–18 flere Embeder paa Landet, blev indstillet de fleste Steder, men fik intet Embede. Da han i Begyndelsen af 1921 tog imod Opfordring om 2 nye Stillinger, afsluttede han sit Sekretærarbejde ved Kirkefondets Bestyrelsesmøde 26/10–27/10 s. A. med en hjertelig Tak til sine Medarbejdere dér og blev selv takket for 10 Aars Tjeneste, efter eget Ønske kort og uden Gave. – Han fortsatte efter 1921 som Medlem af Kirkefondets Repræsentantskab og var fra 1919 desuden Medlem af Repræsentantskabet for Dansk Kirke i Udlandet.

Herefter var Pastor CHR. SEIDELIN Februar 1921 – 1951 Sekretær for Det danske Bibelselskab (se nedenfor) og 1921–37 Præst ved det 1905 oprettede *Mariendals Sogn* (paa Frederiksberg), hvis Kirke var indviet 1908, først som residerende *Kapellan*

14/5 1921 – 19/5 1928 og derefter som *Sognepræst* 19/5 1928 – 14/4 1937.

Pastor CHR. SEIDELIN, der 30/4–10/5 1921 havde været i Bergen til Indvielsen af Jacobs Kirke dér, og som 12/6 s. A. blev indsat i Mariendals Kirke af Stiftsprovst H. HOFFMEYER, fik 16 travle Aar i Mariendals Sogn, Folk strømmede til, Foreningerne voksede, til Højmesserne var Kirken fyldt, aarlig naaede de kirkelige Handlinger op til 40–50 Vielser, 60 Begravelser og Barsedaaen næsten hver Søndag, dog sjældent over 3.

Fra 1/1 1922 begyndte Pastor SEIDELIN Sognets eget Søndagsblad, som han selv redigerede, og som udkom hver 14. Dag; desuden var han fra 1921 i adskillige Halvaar Lærer paa Bibelskolen, senere ogsaa ved Mariaforbundet og endnu senere ved Menighedshøjskolen paa Marthabo, der uddannede vorde Missionærer, KFUK-Sekretærer o. l.; senere fik han ogsaa den Opgave at holde Gudstjeneste for døde.

Det første halve Aar boede Pastor SEIDELIN i Hellerup og tilbragte c. 3 Timer dgl. i Sporvogn, men 3/11 1921 flyttede han (med Hustru, 2 Børn og sin Svigermoder) til en 5 Værelsers Lejlighed Nylandsvej 31^{IV} (i Godthaabs Sogn), hvor der var god Plads til Bibelkredse, Missionsmøder o. l.

Den nye Kapellanstilling medførte en Nedgang i den aarlige Indtægt paa 2000 Kr., delvis opvejet af de 1200 Kr., han aarlig fik som Sekretær i Bibelselskabet.

Allerede i December 1921 fik Pastor CHR. SEIDELIN tilbudt Bispestolen i Odense, men han afslog, og ligeledes afslog han 1931 at blive Stiftsprovst i Odense og senere at blive Stiftsprovst i København efter H. USSING.

I 1926 foretog Pastor SEIDELIN en Rejse til Keswick i England, hvortil Menigheden havde foræret dem en Sum Penge. Over Esbjerg-Harwich ankom de 13/7 til London, hvor de blev modtaget af hans derboende Søstersøn Ingeniør HENRY KROG-MEYER. 16/7–25/7 var de i Keswick, »en lille By paa 4–5000 Indbyggere i The lake district i det nordvestlige England; til Mødet kom der lige saa mange og det bogstaveligt fra hvert Land over hele Jorden. Den første Sang, vi sang, var »There is sunshine in my soul today«, en Sang, vi kendte saa godt fra Væk-

kelsesmøderne hjemme i 1905, saa det var ganske hjemligt. Mødet varede til d. 25de, det vil sige den Dag havde vi fri, og sammen med den senere Kommandør HAMMERICH og Frue foretog vi en vidunderlig Køreture i det underskønne Landskab.« Derpaa fulgte et 10 Dages Ophold i London med hyppige Besøg paa British Museum, hvor især de ægyptiske og assyriske Samlinger interesserede, da de indeholdt Genstande, omtalt i Biblen. Med The Flying Scotsman tog de 5/8 til Newcastle, sejlede til Bergen, besøgte deres gode Venner Pastor TYBRINGS i Laxevaag, var i Bergen 6/8–11/8, derefter paa Finse og Geilo, i Oslo og Kristianssand, sejlede til Frederikshavn.

I November 1926 rekreerede Pastor SEIDELIN sig paa Nyborg Strand paa Grund af Overanstrengelse. – Ferie i Juni 1927 holdtes i Kongstrup paa Refsnæs, med Provst FREDERIK BALLE som Vikar, lige hjemkommet fra Grønland. – Den 20/8 1927 slog Lynet ned i Mariendals Kirketaarn uden dog at anrette anden Skade, end at det elektriske Lys blev ødelagt, og flere Hundrede Tagsten faldt fra Taarnet ned paa Kirkens Tag.

Gennem de 7 Aar i Mariendals Sogn havde Samarbejdet med den syge Sognepræst NISSEN været en stor Vanskelighed. Februar 1927 blev denne atter alvorligt syg, saa Pastor SEIDELIN de følgende Månedes ogsaa maatte overtage en stor Del af hans Arbejde foruden sit eget. Den 13/2 1928 døde Pastor NISSEN efter 11 Dages Hospitalsophold; kun ved direkte Opfordring af den fungerende Biskop Stiftsprovst USSING lod Pastor SEIDELIN sig overtale til at søge Embedet som *Sognepræst*, hvortil han udnævntes 19/5, – medens der var Præstemøde paa Nyborg Strand, hvor Udnævnelsen vakte megen Glæde; 24/6 blev han indsat af Provst HANS KOCH og prædikede selv over Lukas 15,1–10 om Jesus som Hyrden, der opsøger det vildfarne Faar. Den 28/10 indsattes den ny residerende Kapellan Pastor LAUGE NIELSEN, der fra c. 1/4 havde været knyttet til Mariendals Sogn.

I Januar 1929 døde en af Pastor SEIDELINs gode Venner, Professor ved Landbohøjskolen H. V. NYHOLM efter godt 5 Aars Sygdom og mindst 1 Aars Sengeleje; han havde været Medlem af Mariendals Sogns Menighedsraad, – samt Formand for Øster-

landsmissionen 1912–27 og for Diakonissestiftelsens Hovedbestyrelse 1914–24 m. m. – 1/11 1930 Kl. 0,17 registrerede Pastor SEIDELIN en Jordrystelse, medens han sad i Dagligstuen sammen med sin Søn. – Den 20/8 1934 blev han *Ridder af Dannebrog*. Han noterer i sin Dagbog, at det skete Dagen efter, at HITLER var valgt til Rigspræsident med 38 Mill. af 43 Mill. Stemmer. – 28/10 deltog han i Biskop FUGLSANG-DAMGAARDS Bispevielse og om Aftenen i Konfirmationsfesten for sin Søstersøn HERLUF KROG-MEYERS ældste Søn MOGENS.

Paa Grund af Depression de følgende Maaneder fik Pastor CHR. SEIDELIN Sygeorlov 2/1–30/6 1935. Efter at han havde tilbragt Februar paa Nyborg Strand, drog han og hans Hustru 5/3 paa en 2 Maaneders Rejse til Israel. Fra Göteborg sejlede de gennem Atlanterhavet, passerede 12/3 Gibraltar, var 13/3–14/3 i Algier, 19/3–21/3 i Alexandria, kom 22/3 til Jaffa, blev indkvarteret hos den svenske Konsul LARSSON i Jerusalem og besøgte de følgende Uger alle de fra Biblen kendte Steder. Sammen med Pastor ALFRED NIELSENS besøgte de 23/3 med Rutebil Bethlehem og 24/3 Oliebjerget, tog 1/4 over Nazareth til Tiberias og boede de næste 4 Dage hos Pater TÄPPER i Tabga (16 km nordligere, ved Genesaret Sø), som muligvis er det gamle Betsaida. Den 8/4 via Bethania Udflugt til Det døde Hav, et af Rejsens Højdepunkter. Skibet, de skulde hjem med, laa allerede 5/4 paa Jaffas Red, men paa Grund af Storm kunde de først komme om Bord 13/4, var 17/4–24/4 i Alexandria og naaede omsider til Hamborg, hvorfra de – efter først at have været i Hagenbecks Dyrepark, der endnu led under Følgerne af den første Verdenskrig, – fortsatte med Tog – hjem gennem dansk nyudsprunget Bøgeskov, »aldrig har vi set noget saa skønt, efter at vi i 2 Maaneder kun har set evigt grønne Træer; vi kom med Færgen over Lillebælt 2 Dage før Lillebæltsbroens Indvielse (14/5 1935) og fandt her, at der er skønnest i Danmark.« I Juni opholdt Familien sig i GERDA MUNDTS Havehus i Hellebæk – som i flere andre Sommerferier. Under Sygeorloven havde Pastor emer. S. C. SØBYE, tidligere Sognepræst i Aalborg, været Vikar.

Under denne Rejse var Oxfordbevægelsen kommet til Danmark og havde grebet mange, navnlig unge. Pastor SEIDELINS overværede 1. Pinsedag 9/6

det store Oxfordmøde paa Kronborg; »BUCKMANN talte: der var ikke eet Ord Kristendom i det, han sagde; mange af de danske Ledere tog Ordet: intet om Kristendommen; kun om de 4 Absolutter: Kærlighed, Ærlighed, Renhed og Uselviskhed. Jeg vilde ikke have noget med den at gøre: det var ikke Kristendom; det var Forsøg paa at naa Idealet uden om Jesus; men jeg havde ikke noget imod, at de unge i Mariendal fik nogle af Bevægelsens Talere ud til sig, ja, forsøgte endog at skaffe saadanne. Men jeg havde absolut ingen Tro til dem; uden Jesus er ethvert Forsøg paa Forbedring umulig.«

Den 61aarige Sognepræst CHR. SEIDELIN søgte nu en Hjælpepræst; den 6/12 fik han Besøg af cand. theol. TAGE LUNN, og de 2 sluttede straks et varmt Venskab, 8/1 1936 blev Pastor LUNN udnævnt, 29/1 ordineret og 9/2 indsat af Provst HANS KOCH.

Den 6/2 var Pastor SEIDELIN taget med Lyntog til Aalborg for at være med til sin Broder BONNEVIE SEIDELINS Hustrus Begravelse, samme Aften Kl. 19½ blev hun ført i Kapellet, paa Hjemvejen derfra blev Pastor SEIDELIN ramt af en Bil og kastet til Jorden; med Læsioner i Ansigtet og kraftig Hjernerystelse blev han indlagt paa Hospital, hvorfra han Lørdag 8/2 med Falck kørtes til Skibet og fra det Søndag Morgen med Falck til sit Hjem. Først 26/2 kom han lidt op og gik efter 3 Uger paa Nyborg Strand i Arbejde fra 2/4. Sommerferie holdtes i Ulstrup.

I den følgende Vinter drøftedes hans *Afsked*, som han søgte i Marts 1937 og fik 13/4 fra 31/5. Da en Del kvindelige Konfirmander absolut vilde vies af deres egen Præst, havde han 11 Vielser i Maj. Derefter deltog Pastor SEIDELINS 2/6 i Sønnen PAUL SEIDELINS Ordination i Aarhus Domkirke og hans Indsættelse 6/6 som Sognepræst i Knebel. Den 8/6 kom de til København, hvor han paa et Menighedsraadmøde 10/6 modtog mange Taksigelser og 13/6 holdt Afskedsprædiken i en fyldt Mariendals Kirke, paa 3. Søndag efter Trinitatis, den samme Søndag, paa hvilken han var blevet indsat i samme Kirke 1921 og 1928. I sin Afskedsprædiken over Lukas 15,1–10 om Jesus som den gode Hyrde, der opsøger det vildfarne Faar, udtalte han bl. a.:

»Det er tredje Gang, at jeg paa en afgørende Dag skal prædike over denne Tekst for Mariendals Menighed. Jeg har ikke selv haft nogen Indflydelse

paa Valget af de to første Dage; og nu denne Gang maatte jeg udsætte min Afskedsprædiken til i Dag i Anledning af vor Søns Præstevielse og Indsættelse i Knebel-Rolsø's Pastorat.

Jeg tror ikke, at dette er nogen Tilfældighed, og jeg er taknemmelig over, at jeg paa denne Dag faar denne Tekst. Her skal jeg ikke prædike om Mennesker; her skal jeg ikke give Skildringer af den menneskelige Sjæls Tilstand, men jeg skal for sidste Gang atter fortælle jer om den Frelser, som jeg elsker af hele min Sjæl, fordi han har frelst mig af Helveds Pine; jeg skal fortælle jer om den Jesus Kristus, der er baade Menneske, saa han helt ud forstaar os, og som ogsaa er helt igennem Gud, saa han magter at føre sine Løfter om vor Frelse igennem til Sejr til det yderste.

Jesus bruger som sin Tekst det velkendte Hyrdebillede. . .

Men hvis du er »det Faar, som rendte hen«, lad mig da fortælle dig saa indtrængende, som jeg kan det, at Jesus er ude for at lede dig op. Han har set det hele fra sin Himmel, og nu er han paa Vej ud til dig. . . Og atter siger jeg dig om din Frelser: Jesus kan ikke undvære dig; det er et meget stærkt Ord, men ikke for stærkt; tænk paa hans eget Ord idag, at han forlader de 99 for den enes Skyld! . . . Og atter staar der et herligt Udtryk om hans Kærlighed til dig: »Han leder, indtil han finder.« To Gange staar det oven i Købet om ham. Lad mig sige det til dig: Jesus vil finde dig; Jesus elsker dig; Jesus formaar at glemme al din Sløvhed og Synd; lad det være min sidste Præstebøn til dig: at du nu vender tilbage til den Jesus, som ikke kan undvære dig, men som du heller ikke kan undvære, hvis du atter vil blive et glad og frelst Menneske.

Men hører du med til de 99, som blev hos Jesus, da glæd dig ydmygt derover og tak du ham, fordi han holdt Satan borte fra dig, men pas paa, at du aldrig giver Djævelen Rum, for du kan stole paa, at han ogsaa er ude efter dig og heller end gerne vil have dig fat; da kæmp bevidst for at blive hos Jesus nu i Dag og hver Dag, indtil du gaar med ham ind i Paradiset.«

Efter at have takket sine Overordnede samt alle i Menigheden og ved Kirken udtalte Pastor SEIDELIN bl. a.:

»Tak, fordi I fulgte med gennem min Udvikling fra den subjektive Kristendomsforkyndelse, jeg havde fra Keswick, igennem den objektive, jeg lærte af BARTH, til mit nuværende Standpunkt, hvor Tankerne om Jesu nære Genkomst har faaet en stedse større Plads. –

Saa maa jeg endnu nævne, hvorfor min Hustru og jeg ikke har ønsket at modtage en Afskedsgave eller en Afskedssammenkomst; Jesus siger til sine Disciple: »Naar I har gjort alle disse Ting, som er Eder befalede, da skal I sige: vi er unyttige Tjenere; kun hvad vi var skyldige at gøre, har vi gjort.« Men vi fik ikke engang gjort, hvad vi var skyldige; vi ser klart alt det, som blev forsømt; der ligger mægtige Opgaver til den nye Præst; men vi ved paa den anden Side ogsaa, at vi gaar herfra med Jesu Tilgivelse, for vi har bedt ham derom. Unyttige Tjenere skal ikke takkes; *kan* ikke modtage Tak. Men er der nogen, som alligevel føler sig i Taknemmelighedsgæld, da før det frem for vor fælles Herre, saa vil han give os den Velsignelse, som du havde tiltænkt os, og saa bliver det alt til hans Ære.

Tjeneren gaar; Menigheden bliver. Der kommer en ny Tjener i mit Sted; tag godt imod ham; giv ham jeres Hjerters Kærlighed og Forstaaelse; jeg glæder mig over hans Komme hertil, for han er min gode Ven.«

Til Afskedsgudstjenesten sang man Salmerne: Nu bede vi den Helligaand – Kom, Sandheds Aand! og Vidne giv – I arme Syndre, op i Flok – Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar – Op, Sion, at oplukke – Vige det gamle da skal for det ny – Lammet, Gudslammet, dets Vunder og Saar – og – Mægtigste Kriste, Menighedens Herre.

Ved sin Afsked blev Sognepræst CHR. SEIDELIN takket for mange Aars trofast Gerning baade af Biskop FUGLSANG-DAMGAARD, Provst JOHS. ENGEL og Menighedsraadets Formand CHRISTENSEN. Hans Efterfølger blev Sognepræst SVEND BØGH.

– Foruden Artikler i Dagblade og Tidsskrifter har CHR. SEIDELIN udgivet i 1926 (sammen med Stiftsprovst H. USSING) »Der staar skrevet – . To Foredrag. Bibelen og vort Liv. Bibelen og vort Arbejde« (32 S.) og i 1933 »Paulus's Breve til Thessalonikere. Fortolket« (51 S.). – Fra 1936 eller 37 var han Medlem af Raadet for Dansk Bibelskole, oprettet

1912 af den senere Domprovst C. SKOVGAARD-PETERSEN. »Faa Mennesker har udrettet saa meget for Bibelens Udbredelse i vort Land som SKOVGAARD-PETERSEN, dels som Grundlægger af og Forstander for Bibelskolen, dels ved Udgivelse og dels som Bibeloversætter, Medlem af Bibelselskabets Udvalg baade for Gammel og Ny Testamente og Formand for det sidste.« –

Ved Siden af sin Præstegerning havde Pastor SEIDELIN siden midt i Februar 1921 ogsaa været *Sekretær for Bibelselskabet for Danmark*, en Gerning han varetog med levende Interesse i godt 30 Aar, altsaa endnu 17 Aar efter sin Afsked som Præst. Sekretærsstillingen, som han overtog efter Biskop, Dr. theol. A. S. POULSEN i Viborg, lønnedes med 1200 Kr. aarligt, og Arbejdet var vurderet til ½ Time daglig. Bibelselskabets Formænd i denne Periode var Kammerherre Grev JOACHIM MOLTKE til 1927, Professor H. WESTERGAARD 1927–36, Domprovst C. SKOVGAARD-PETERSEN 1936–48 og derefter Højesteretspræsident FRØLUND. Næstformand var Biskop OSTENFELD til 1934 og Biskop FUGLSANG-DAMGAARD fra 1935. Bibelselskabet virkede dels gennem et 17/4 1919 nedsat Oversættelsesudvalg for Gammel Testamente med Biskop JOHS. GÖTZSCHE som Formand (fra Biskop POULSENS Død 1921), dels gennem et Oversættelsesudvalg for Ny Testamente med Domprovst SKOVGAARD-PETERSEN som Formand. Andre Deltagere i Bibelselskabets Arbejde i disse Aar var Stiftsprovst USSING, Boghandler O. LOHSE, Direktør JOHS. MALMSTRØM, Højesteretsdommer V. KRARUP, Stiftamtmand HVIDT i Aarhus, Forlagsboghandler J. FRIMODT og hans Søn E. H. FRIMODT, der begge var Selskabets Kasserer, og dets Forretningsfører var Forlagsboghandler E. HAASE, som tog sig af den praktiske Fremstilling af de bibelske Bøger.

Sekretærens Opgave var at læse Korrektur paa de Udgaver, der blev udsendt, sammen med Pastor MYGIND læste han 1. og 3. Korrektur. Og det var talrige Udgaver, der udkom gennem de 30 Aar, enkelte skal nævnes: 1928 udkom Ny Testamente med store Bogstaver, beregnet for svagsynede, og hele Bibelen med latinske Bogstaver i Lommeformat, fra 1930 udkommer Kommentarer, nye Oversættelser af de forskellige Dele af Bibelen og Apokryferne, Land-

kort, 1934 en Børnebibel osv. Den 16/12 1931 autoriserede KONGEN Oversættelsen af Gammel Testamente. 1934 dannedes Udvalget til Fremme af Bibelkundskab, 1939 holdt Bibelselskabet 125 Aars Fest med Gudstjeneste i Vor Frue Kirke i Overværelse af Kongehuset. Under Krigen blev der hurtigt Mangel paa Papir, Trykkeriarbejdere og Indbindingsmateriale. 1946 stiftede 13 nationale Bibelselskaber United Bible Societies paa et Møde 6/5–9/5 i Haiword Heath i Sussex, hvor det danske Bibelselskab var repræsenteret af Biskop NOACK. Dette medførte ugentlig Korrespondance med det amerikanske og det britiske Bibelselskab. 1947 vedtoges det, at enhver dansk teologisk Student som Gave fra Bibelselskabet kan faa et Ny Testamente paa Græsk og et Gammel Testamente paa Hebraisk, og der udsendes Bibellæseplaner. Den 15/6 1948 autoriserede KONGEN den nye Oversættelse af Ny Testamente, og s. A. indførtes den nye Retskrivning med de smaa Bogstaver, hvilket medførte talrige ortografiske Problemer. I Anledning af 400 Aars Jubilæet 1950 for den første danske Helbibel, CHRISTIAN IIIs Danske Bibel fra 1550, udsendte Bibelselskabet i 89,000 Eksemplarer et lille Hefte om denne Bibels Fremkomst og Betydning til gratis Uddeling ved Gudstjernerne paa Alle Helgens Søndag.

Da Pastor emer. SEIDELIN 1951 afgik som Bibelselskabets Sekretær, 77 Aar gammel, hædredes han paa Bestyrelsesmødet 9/5 med megen Anerkendelse og Tak samt en »Hædersgave« paa 100 Kr. mdl. Selv takkede han Formanden Højesteretspræsident FRØLUND med »den højeste Ros og dybeste Tak, jeg kan give,« ved at udtale, at han »baade i Styrelsesdygtighed og i Kærlighed og Hensynsfuldhed kan stilles paa lige Trin med Professor WESTERGAARD«, den tidligere Formand Domprovst SKOVGAARD-PETERSEN, »fordi De ikke tog imod mit Tilbud om at trække mig tilbage i 1936, da jeg var meget syg,« samt Bestyrelsesmedlemmerne Direktør MALMSTRØM, Biskop NOACK, Provst OTZEN og sine 2 daglige Medarbejdere Forlagsboghandlerne FRIMODT og HAASE.

Efter sin officielle Afgang som Sekretær fortsatte Pastor SEIDELIN – for at lette den nye Sekretær, Andenpræst ved Roskilde Domkirke, Dr. theol. JORDT JØRGENSEN i hans Arbejde – efter Aftale Korrekturlæsningen 1 Aar endnu og førte derefter Korrektoren

til Ende paa de Bøger, han havde under Arbejde, hvilket sluttede i August 1952. Som Svar paa et Brev til Provst OTZEN modtog han 3/9 1952 flg. Brev fra denne:

»Tak for Deres venlige Brev. Hvor er det mærkeligt, at vi ikke mere skal læse Korrektur sammen. Dog, jeg forstaar godt, at De er mæt af Korrektur. Og Bibelselskabet siger Dem hjertelig Tak for Deres pligtopfyldende, nøjagtige og flittige Korrekturarbejde. Jeg siger stadigt, at De ikke kan erstattes. Ogsaa Deres Hustru maa vi takke, uden hendes Hjælp ved Oplæsningen var mange lumske Udeladelser blevet uopdagede.

Kærlig Hilsen. Deres hengivne POVL OTZEN.«

– Efter Afskeden som Sognepræst i 1937 og efter i Juli at have holdt Sommerferie hos Sønnen og Svingerdatteren, PAUL og ANNA SOPHIE SEIDELIN, i Knebel Præstegaard paa Mols flyttede Pastor emer. CHR. SEIDELIN og hans Kone 13/10 1937 fra Nylandsvej til en 4 Værelers Lejlighed paa Østerbro i København, Kastelsvej 17^{II} (med 3 Værelser mod Vest til Nordborggade), hvor de tilbragte 25 lykkelige Emeritusaar, hvor Hjemmet daglig fyldtes med Slægtninge og Venner, og hvorfra den til det sidste aandsfriske Præst interesseret fulgte med i Dagens Begivenheder, ikke mindst under de 5 Krigsaar, samt fik Tid til – foruden den daglige Spadseretur med sin Kone paa Langelinie – at fordybe sig i sine mange Interesser, bl. a. Musik, Astronomi og Slægtshistorie.

† 9/12 1962, Søndag Kl. 11, 88 Aar gammel, paa Bispebjerg Hospital efter 5 Dages Sygdom af Hjerneblødning, begravet 13/12 Kl. 14 fra Kapellet paa Garnisons Kirkegaard af sin Søn Sognepræst PAUL SEIDELIN (Citadels Sogns Kbg.).

~ 19/12 1905 i Frihavns Kirke, København, af Sognepræst H. P. MOLLERUP INGER CHRISTIANE LARSEN, * 19/4 1881 i København (Ravnsborggade 19^{III}), døbt 17/7 i Skt. Johannes Kirke, Datter af Rodemester, Kaptajn JENS FREDERIK CARL LAURITZ LARSEN (ILDVED) (* 30/3 1826 i København, døbt 11/6 i Citadels Kirke, † 16/6 1906 Kl. 6,40 af Alderdom og Blærelidelse i Kbh., begr. 22/6 Kl. 12 fra Kapellet paa Garnisons Kgd. i sin Faders Gravsted af sin Svigersøn CHR. SEIDELIN (Frihavns Kbg.),

Enken sad i uskiftet Bo med sine 2 Døtre) og Hustru LAURINE WISSING (* 1/2 1847 i Horsens, døbt 26/3 i Vor Frelzers Kirke, ~ 21/11 1873 i Garnisons Kirke i Kbh., var Enke i 20 Aar, hvoraf hun boede de sidste 16 Aar, efter en lettere Hjerneblødning, hos sin Datter og Svigersøn, † 31/3 1926 sst. (Nye-landsvej 31^{IV}) af Alderdom, Dagen efter sin Mands 100 Aars Dag, begr. 6/4 Kl. 14 i Stilhed fra Kapellet paa Garnisons Kgd.).

INGER LARSENS Faddere var hendes Moster HELENE WISSING og dennes Mand Maskinmester POUL LAKIER.

Fru INGER SEIDELINS Fader *Lauritz Larsen* – der var Søn af Kommandersergent i Sjællandske Jægerkorps, senere Premierløjtnant og Krigsassessor HANS CHRISTIAN LARSEN ILDVED (* 1790 i Ildved (NV for Vejle), hjemmedøbt, i Hvejsel Kirke 29/8, † 16/10 1867 i Kbh. (Thorupsgade 4) af Hjernebetændelse, begr. 22/10 paa Garnisons Kgd. (Garnisons Kbg.)) og Hustru INGER MARIE HURTIGKARL (* 1796 i København, ~ 5/7 1824 i Citadels Kirke, flyttede 1873 som Enke ind i Thorups Stiftelse i Thorupsgade 6–8, † 17/1 1874 sst. af Vandsot, begr. 23/1 Kl. 12 fra Kapellet paa Garnisons Kgd. (Garnisons Kbg.)) – gik c. 1836 – c. 1840 sammen med sin yngre Broder JULIUS i Latinskolen i Horsens, hvor Familien boede nogle Aar, men derefter vendte tilbage til Kbh., hvor JULIUS, der var kunstnerisk anlagt, blev beskæftiget ved Fremstillingen af den 1848 fuldførte Frise paa Thorvaldsens Museum, men allerede døde 17 Aar gl., og hvor LAURITZ LARSEN efter at have været Fuldmægtig paa Byfogedkontoret i Helsingør, blev exam. jur. 10/5 1848, hvorefter han blev indkaldt og deltog i Krigen 1848–50; som Løjtnant ved Artilleriet laa han en Tid paa Bornholm sammen med Løjtnant BAHNSEN, den senere Krigsminister, hvorefter han 1850–58 var Sekondløjtnant i Artilleriets Krigsreserve og 30/12 1863 fik Afskedspatent som Premierløjtnant. Mellem de 2 Krige blev han Assistent paa Stadskonduktørens Kontor i Kbh., beskæftiget med Grundtaksmatriklen og Ejendomsmatriklen over samtlige Grunde. Da Krigen kom 1864, meldte han sig frivillig, laa ved Dannevirke og deltog 6/2 i Tilbagetrækningen derfra, for hans Vedkommende til Fredericia. Efter Krigen vendte han tilbage til Stadskonduktørens Kontor. 1867 blev han Kaptajn i Artilleriets Forstærkning og fik 1883 Afsked af Krigstjenesten.

1873 traf han den 21 Aar yngre LAURINE WISSING og blev gift med hende. 1874 døde hans Moder, der var Enke med en lille Pension, og som han hidtil havde forsørget. Fra 8/2 1874 – 1/4 1893 var han Rodemester i Kbh. Familien boede først paa Nørrebrogade 24^{III} lige før Fælledvej, fra c. 1877 Ravnsborggade 19^{III} i en 5 Værelers Lejlighed til 240 Kr. i halvaarlig Husleje, fra c. 1887

Kroghsgade 1^I og fra Afskeden 1893 til hans Død i Slagelsegade 8^{IV}. De havde en Tjenestepige.

Fru INGER SEIDELINS Moder *Laurine Wissing*, der var Nr. 4 af 11 Søskende,⁹ var Datter af den dygtige Skræddermester og Værtshusholder i Horsens NIELS FRICH WISSING (* 1812 i Horsens, døbt 28/6, † pludselig 9/3 1866 sst., begr. 16/3) og Hustru JOHANNE MARIA LUND (* 6/9 1819 (i Hover?), hjd. 7/9, konf. 9/10 1833 i Horsens, ~ 20/12 1839 sst., kom som Enke i Huset hos sin Datter SOPHIE og Svigersøn Tobakshandler EDVARD ABILDGAARD i Lundeberg, med hvem hun 1869 eller 70 flyttede til Blegdamsvej 24 i København, † 22/6 1872 i København af Lungesvind-sot, begr. 29/6 af Pastor FRIMODT (Skt. Johs. Kbg.)).

LAURINE WISSING kom efter Krigen 1864 i Huset hos Præstegaardsforpagter A. V. G. JESSEN i Østbirk Præstegaard for at hjælpe Fruen LAURETTE DORTHEA SCHMIDT, der var Præstedatter fra Nagbøl i Skanderup Sogn ved Kolding; derefter kom hun i Huset hos sin Søster SOPHIE og Svoger ABILDGAARD (muligvis først i Horsens, derefter) i Lundeberg, sammen med hvem hun 1869 flyttede derfra til København, hvorfra de alle tre vilde udvandre til Canada, men ABILDGAARDS maatte rejse alene, idet hun traf LAURITZ LARSEN, med hvem hun blev forlovet vistnok 8/2 1873 og gift 21/11 s. A.

INGER SEIDELIN f. LARSEN var den yngste af 5 Piger, af hvilke de 3 døde ganske smaa (før 1880). Nr. 2 var JOHANNE SÖFIE LARSEN, kaldet JONNA, der var født 14/3 1876 paa Nørrebrogade 24^{III}, døbt 8/6 i Skt. Johannes Kirke; hun gik først i Frk. Zahles Skole, derpaa i Frk. Elisabeth Jantzens Skole med kun 16 Elever. Efter muligvis at have taget Lærerindeeksamen fra Zahles Seminarium var hun 1899–1912 Privatlærerinde hos Sognepræst GUSTAV KROG-MEYER og kom derefter til Forpagter BRUNS paa Skullerupgaard ved Herlufmagle, hvorfra hun 5/5 1930 flyttede til Slagelse Ny Kloster, hvor hun døde 28/11 1944 af Nyrebækkenbetændelse, bisat 5/12 i Slagelse Krematorium, Urnen nedsat 19/12 Kl. 10 paa Garnisons Kgd. i Kbh.

Den 5 Aar yngre INGER LARSEN kom ogsaa i Frk. Jantzens Skole, blev konfirmeret 11/4 1897 i Skt. Jakobs Kirke af Sognepræst P. KRAG og blev derefter uddannet paa Frk. Zahles Kursus i Madlavning hos Frk. SIMONI.

I 1899 blev JONNA LARSEN Lærerinde i Faaborg Præstegaard ved Varde hos Sognepræst GUSTAV KROG-MEYER, baade 1899 og 1900 blev hendes Søster INGER budt derover i Sommerferien; Ferien

1900 fandt Sted faa Maaneder efter Præstefruens Død fra Mand og 5 Sønner, i hvilken Anledning hendes Broder CHRISTIAN SEIDELIN, der netop var blevet teologisk Kandidat, kom til Faaborg Præstegaard 6/7; han og INGER LARSEN havde aldrig set hinanden før, 23/7 blev de forlovede og 5½ Aar senere gift, hvorefter de levede i et meget lykkeligt Ægteskab i 57 Aar. Fru INGER SEIDELIN var sin Mand en uvurderlig Hjælp baade i Dagliglivet og i hans Præstegerning, en hjertevarm og fornøjelig Præstekone i Hjemmet, der fyldtes med Slægt og Venner og gav Plads til talrige Møder gennem de mange Aar. I Aarene i Filips Sogn 1906–11 deltog hun i Arbejdet i KFUK, Søndagsskole, Bibelkreds og Møder mindst hver anden Dag. 1909–26 boede hendes Moder hos dem, lidende af hyppige smaa Anfald af Apopleksi. Hun var efter sin Mands Død flyttet til Valhals Allé 13^{II}, Lejligheden over sin Datter og Svigersøn; her boede EINAR KROG-MEYER hos hende. I sin Mands Sekretærtid 1911–21 havde Fru SEIDELIN kun en enkelt Bibelkreds; 1915 fødtes deres Barn Nr. 2, og ofte maatte hun ogsaa hjælpe sin Svigermoder og sin Mands Søskende.

Som Præstekone i Mariendals Sogn 1921–37 fik hun atter rig Anvendelse for sine Evner og Virkelyst; hun fik Bibelkreds, blev fast Taler i KFUK, arrangerede Menighedsfester, Julefester, Skovture – ogsaa for Søndagsskolen, og Gamlemøder, og gjorde mange Husbesøg, især de senere Aar for at aflaste sin Mand. Til Mariendals Søndagsblad, som hun overtog Redaktionen af i flere Maaneder under sin Mands Sygdom, skrev hun en Mængde Artikler.

Hun havde en medfødt Digteraare, som hidtil væsentlig kun havde været brugt inden for Familiens Kreds; nu blev der rigelig Brug for hendes Evner ved de mange Fester. I Mariendals Søndagsblad findes bl. a. følgende Digte af hende: 10/7 1927 Sommeraftenens Tanker, 22/1 1928 Et Hellig 3 Kongers Digt, fremsagt af unge Børn ved de gamles Julefest, 1/4 1928 Til Hjemmene ved Konfirmationen, 20/1 1929 Nytaarshilsen til Mariendals Vingaardsarbejdere, 23/6 1929 Trinitatis, 13/4 1930 Paaske paa Kirkegaarden, 20/12 1931 Han kom! og 1/1 1933 Det nye Aar. Og hun skrev Prolog til Menighedens 25 Aars Jubilæumsfest 28/9 1930.

Ogsaa i Pensionisthjemmet paa Kastelsvej modtog Pastor SEIDELINS gennem et kvart Aarhundrede talrige Besøg af Venner og Slægtninge, hvoriblandt efterhaanden ikke mindre end 9 Børnebørn. Her blev Fru SEIDELIN boende i de 1½ Aar, hun overlevede sin Mand.

† 25/7 1964 Kl. 19 paa Skt. Lukasstiftelsen efter 1 Døgns Sygdom af Blodprop i Hjertet, begravet 29/7 Kl. 14 fra Kirken sst. paa Garnisons Kirkegaard af sin Søn Sognepræst PAUL SEIDELIN.

2 Børn.

i. THEODORA SEIDELIN, * 1/9 1875 i Aarhus (Vestergade), døbt 21/9 i Vor Frue Kirke, konf. 5/4 1891 sst. af sin Fader.

Hun tilbragte sin Barndom i Hjemmet i Aarhus, gik i Skole dels i Frk. Smiths Skole i Aarhus, dels paa Landet; hendes Opvækst prægedes af Moderens Sygelighed, fra 17–18 Aars Alderen kom hun jævnlig ud i huslige Stillinger, saaledes i 1892 hos Assessor BRUHN i Randers for at lære Husholdning (han var ligesom THEODORA SEIDELINS Fader meget optaget af Søndagsskolearbejde, havde været Medlem af Indre Missions Bestyrelse; hans Datter blev 1885 forlovet og 1893 gift med den kendte Pastor H. P. MOLLERUP), men hun blev kun kort Tid hvert Sted, dog var hun fra 24 til 26 Aars Alderen »ung Pige i Huset« i et Hjem i Nærheden af Silkeborg, men maatte herefter indlægges i 2 Aar paa Sindssygeanstalten ved Aarhus, 22/8 1901 – 27/7 1903. Senere boede hun i mange Aar i København, bl. a. i en lang Aarrække i Frederiksberg Bredegade. Fra Foraaret 1941 tilbragte hun sine sidste 5 Aar paa »Ensomme Gamles Værn«, Strandvejen 123.

† 23/3 1946 paa Bispebjerg Hospital, bisat 29/3 Kl. 14 i Bispebjerg Krematoriums store Kapel ved sin Brodersøn Sognepræst PAUL SEIDELIN; Urnen nedsat 6/4 Kl. 14 paa Sundby Kgd. (Sions Kbg.).

Ugift.

j. JOHANNES SEIDELIN, * 7/3 1877 i Aarhus (Vesterport), hjemmedøbt 17/3 af sin Fader.

† 3/5 s. A. sst., begr. 8/5.

k. FERNANDA EMILIE SEIDELIN, * 20/5 1880 i Aarhus (Nørregade 38), døbt 28/6 i Vor Frue Kir-

ke, konf. 6/10 1895 sst. af sin Fader. Hendes Faddere var Fru LAURA BØRRESEN, Morfaderen i Storing Præstegaard, Pastor ZAHRTMANN, Bogholder F. JACOBSEN, Kolportør JENS ENGGROB og hendes næstældste Broder Discipel E. H. SEIDELIN.

Hendes Fader omtaler i et Brev 1892 NANNA som »Livet i Huset – baade for Bedsteforældrene og os«. Fra c. 1890, da Moderens Forældre var flyttet til Aarhus, fik NANNA sit Hjem hos dem; fra 1893 boede NANNA og Mormoderen hos NANNAS Fader i Frue Præstegaard, hvor NANNAS Klaverspil var til stor Glæde for de to andre. NANNA passede sin Mormoder, som til Gengæld sørgede fuldstændig for NANNA, bl. a. for at hun fik Klaverundervisning hos Professor CHRISTENSEN i København sammen med sin Veninde Grosserer BERTELSENS Datter LOUISE. Den 10/11 1900 blev NANNA forlovet og Aaret efter gift med sin afdøde ældre Søster VILHELMINES Mand, der netop var blevet Sognepræst i Vigersted, og hvis 5 Sønner hun derved blev Moder for. Ved sin Vielse opholdt NANNA SEIDELIN sig hos sin Kærestes Broder Proprietær PETER KROG-MEYER og dennes Hustru paa Brorstrupgaard Nord for Hobro; Proprietæren var Forlover sammen med Brudens Broder Pastor CHR. SEIDELIN i Aarhus. Selv fik NANNA KROG-MEYER en Søn SVEN 14/7 1913 i Vigersted; han døde 12/1 1935 af Gul Feber om Bord paa Motorskibet »Anglo Mærsk« paa Atlanterhavet paa Vej hjem fra de vestindiske Øer.

I Vigersted var Fru NANNA KROG-MEYER Formand for Foretagsforeningen.

† 2/5 1947 c. Kl. 23 i Hjemmet i Sorø, Christiansvej 17, begravet 9/5 paa Vigersted Kirkegaard af sin Stedsøn Sognepræst OLAF KROG-MEYER (Sorø Sogns Kbg.).

~ 11/6 1901 i Brorstrup Kirke af sin Fader Sognepræst F. E. SEIDELIN Enkemand GUSTAV GEORG KROG-MEYER, * 1858, Sognepræst, † 1948. Se S. 1606.

1 Søn.

Han ~ 1) 1890 VILHELMINE ELISABETH SEIDELIN, * 1871, † 1900. Se S. 1606.

5 Sønner.

PROKURATOR, JUSTITSRAAD FREDERIK STEENFELDT SEIDELINS 4 BØRN MED SERAPHINE CAROLINE EMILIE STOCKFLETH

(Se S. 1544 og 1546).

a. ANNA ELISABETH SEIDELIN, * 17/6 1854 i Roskilde, døbt 3/9 i Domkirken; hun blev baaret af sin Farmoder, og Faddere var Farfaderen Admiral JENS SEIDELIN, Farbroderen stud. polyt. CARL SEIDELIN, København, samt Faderens Kusine MARIE SEIDELIN fra Roskilde (S. 1503). Konf. 4/4 1869 i Vejle.

I to Vintre (inden 1873) boede ELISABETH SEIDELIN hos sin Farmoder Admiralinde SEIDELIN i København for at tage Undervisning i Musik, og af et Brev fra 1904 fremgaar, at hun da tog fra Vejle til København en Gang maanedligt til Musikundervisning hos den kendte Komponist og Kapelmester FREDERIK RUNG.

Medens hun var hos Admiralinden, hørte hun denne fortælle mangt og meget om Slægten, af hvilket hun berettede en hel Del i Breve 1925–38 til sin Kusines Datter RIGMOR SEIDELIN-LARSEN i Kbh. og sin Fætters Søn MOGENS SEIDELIN, fra 1932 stud. med. i Kbh.

ELISABETH SEIDELIN var Musiklærerinde i Vejle, hvor hun efter Faderens Død 1917 overtog dennes Klasselotterikollektion, som hun drev i mange Aar. Hun boede i mange Aar i Villa Steinfeldt i Vejle sammen med Søsteren AGNES til dennes Død, fra Maj 1939 paa Sct. Maria Hospital sst.

† 20/11 1942 paa Sct. Maria Hospital i Vejle, begr. 26/11 fra Vor Frelzers Kirke.

Dødsfaldet meddeltes i Vejle Amts Avis 21/11 af hendes Fætter JES SEIDELINS Enke og hendes Kusine Provstinde HEYS 2 Døtre:

»At vor kære Slægtning Klasselotterikollektrice ELISABETH SEIDELIN er afgaaet ved Døden den 20. November, bekendtgøres herved for Slægt og Venner.

Paa Familiens Vegne:

NANNA SEIDELIN, Horsens.
THYRA HEY, TONE JERNTVED, Kolding.

Bisættes fra Sct. Maria Hospital Mandag Kl. 15,45. Begraves fra Vor Frelzers Kirke Torsdag den 26. Kl. 14.

Evt. Kranse bedes sendt til Kirken.«

Ugift.

b. JENS KARL FREDERIK SEIDELIN, * 4/10 1855 i Roskilde, flyttede udøbt med Forældrene til Slagelse, hvor han døbt 4/5 1856 i Skt. Peders Kirke; blev baaret af sin Farmoder, hans Faddere var Farfaderen Kontreadmiral JENS SEIDELIN samt Skolelærer BUCHMANN og Hustru fra Frølunde. Konf. 7/4 1872 i Vejle.

KARL SEIDELIN var Gartner. 1872–73 arbejdede han i Holsteinborg Have (ved Skælskør), hvorfra han 14/10 1873 fik følgende anbefaling: »CARL SEIDELIN har som Elev arbejdet i Holsteinborg Have siden 1ste Juli 1872. Jeg har i denne Tid været særdeles tilfreds med ham, da han er flink og paapasselig i enhver Retning og tillige viser Lyst og Interesse for Faget. Det er mig derfor en Glæde at kunne anbefale ham til Hr. Slotsgartner ROTHE.« TYGE ROTHE var Slotsgartner paa Rosenborg, paa hvis Gartnerlæreanstalt hans klare og grundige Forelæsninger fulgtes med stor Interesse af de mange Elever, der 1867–87 søgte deres Uddannelse der. KARL SEIDELIN døde 28 Aar gl. som søværnspligtig.

† 20/5 1884 i Vejle, begr. 24/5.

Hans Forældre meddelte hans Død i Berlingske Tidende 21/5:

»At vor kjære, eneste Søn, Gartner JENS CARL FREDERIK SEIDELIN, er død idag, bekendtgjøres herved af hans sørgende Forældre og Søstre.

Veile, den 20de Mai 1884.

Paa egne og Børns Vegne:

C. SEIDELIN SEIDELIN
f. STOCKFLETH. Procurator.

Begravelsen finder Sted Løverdagen den 24de Mai fra Veile Kirke.«

Ugift.

c. AGNES EMILIE SEIDELIN, * 17/12 1857 i Slagelse, døbt 16/5 1858 i Skt. Mikkel's Kirke. Konf. 20/4 1873 i Vejle.

AGNES SEIDELIN lærte som ganske ung Husholdning paa Rosendal i Hornbæk-Hellebæk Sogn hos Fru NICOLINE MARGRETHE JESSEN (f. DONS), hvis Mand HENRIK EDVARD JESSEN, der ejede Rosendal 1872–86, var Sønnesøn af Apoteker og Proprietær CLAUS SEIDELIN JESSEN (S. 358 og 1305).

Efter at have været Sygeplejeelev paa Kommune-hospitalet var hun i mange Aar *Privatsygeplejerske* i København, hvor hun muligvis er den Sygeplejerske A. SEIDELIN, der ifølge Vejviseren 1897 boede i Smallegade (se dog S. 1659), og rimeligvis den Sygeplejerske A. E. SEIDELIN, der 1918 boede i Ole Suhrs Gade 13^{St.}.

Fra 1919 til sin Død boede hun i Villa Steinfeldt, Vindingland, Vejle, sammen med sin Søster ELISABETH og en Sygeplejerske Frøken JOHANSEN, som hun havde lært at kende paa Kommunehospitalet, hvor Frøken JOHANSEN havde fejret sit 25 Aars Jubilæum, – et Samliv, der siden blev et tungt Kors for de 2 Søstre.

AGNES SEIDELIN led i mange Aar af Gigt; Søsteren ELISABETH skriver 1930: »AGNES har destoværre stadig Gigt i sine Hænder og Fødder. . . Vi er glade for vor Radio. Vi har derigennem hørt de dejligste Koncerter og Foredrag af vore første Kunstnere og Foredragsholdere.« Og i August s. A.: »Forleden var vi en Biltur til Hvidbjerg. Tante AGNES var glad for Turen. Men hendes Ben er jo daarlige af Gigten, saa hun kunde ikke gaa omkring, men hun sad paa Hotellets Veranda med den dejligste Udsigt over Vejle Fjord, det var en dejlig Tur og til stor Glæde

for AGNES, der ikke i et Par Aar har været udenfor Villa Steinfeldts Omraade.« 1931: »Vi er glade for vor Centralvarme; her er jo en Del koldere end inde i Byen.« Og 1/10 1936: »Min Søster lægger for Tiden stærkt Beslag paa mig, da Frk. JOHANSEN for Tiden er meget optaget af at sælge Frugt og vort Fjerkræ.« December 1936: »AGNES ligger i Sengen som sædvanlig og skal jo nu paa 4de Aar holde Fødselsdag i Sengen. Hun er glad for vor Radio. Hun hører hver Morgen Gudstjenesten i Frue Kirke i København, og hun siger sely, at det er det, hun sætter mest Pris paa at høre. Og det kan man jo godt forstaa.« I August 1937 beretter hun sandelig: »AGNES og Frk. JOHANSEN har jo været paa Bornholm, og de var aldeles henrykte for Turen. Der skal jo være saa dejligt.« 25/10 1938: »Jeg sidder meget oppe hos min Søster.«

Efter AGNES SEIDELINS Død blev Villa Steinfeldt solgt, og Frk. JOHANSEN forlod Vejle.

† 7/5 1939 paa Sct. Maria Hospital i Vejle, begr. 13/5 fra Vor Frelsers Kirke (paa den gamle Kirkegaard?).

Ugift.

d. EMMA CATHRINE SEIDELIN, * 6/5 1862 i Vejle, døbt 9/7; hendes Faddere var de 2 Farbrødre Sognepræsterne E. H. SEIDELIN i Janderup og F. E. SEIDELIN paa Holmsland samt disses Hustruer. Kalde navn EMMA. Konf. 23/9 1877 i Vejle.

»Da hun opholdt sig i Ungarn«, fik hun en Papirsholder, som Søsteren AGNES 1925 forærede sin Kusines Datter RIGMOR SEIDELIN-LARSEN.

† 28/2 1894 i Vejle (Volmersgade 277) af Tuberkulose, begr. 3/3 paa den nye Kirkegaard (Østre Kgd.) af Sognepræst MELBYE.

PROFESSOR CARL JULIUS LUDVIG SEIDELINS 6 BØRN MED BOLETTE JULIANE SKOVGAARD

(Se S. 1547 og 1555).

a. ANNA ELISABETH SEIDELIN, * 5/4 1867 i København (Vesterbrogade 25), døbt 30/6 i Vor Frue Kirke af Pastor C. EWALDSEN efter Sognebaandsløsning, Faddere var Morfaderen Proprietær

JES SKOVGAARD, Grosserer VILHELM PETERSEN (g. m. en Moster), cand. mag. C. CHRISTIANSEN (siden gift med en anden Moster, S. 1556) samt Farbroderen Orlogskaptajn P. A. SEIDELIN (Frederiksberg Kbg.).

LISE SEIDELIN,¹¹ der blev konfirmeret (sammen med sin Kusine INGER OSTENFELD) 1/10 1882 i Skibby Kirke af sin Onkel Pastor SØREN OSTENFELD, som ogsaa viede hende 7 Aar senere, blev 19 Aar gammel forlovet med sin Fætter HARALD OSTENFELDS Ven stud. theol. L. P. LARSEN; alle tre underviste i Søndagsskolen i Valby, der holdtes paa Bjerregaard, som ejedes af hendes Moster og Onkel Proprietær CARL OSTENFELD. Til LISE SEIDELINS Bryllup sang man før Vielsen »Kjærlighed fra Gud springer lige ud«, efter Vielsen »Jert Hus skal I bygge paa Ordets Klippegrund« og efter Messen »Nu takker alle Gud, og priser højt hans Naade!«.

To Aar senere rejste det nygifte Missionærpar til Indien, hvor hun i 14 Aars lykkeligt Ægteskab var til umaadelig Hjælp for sin Mand i hans vanskelige Gerning i Madras. De fik 6 Børn, hvoraf 2 Smaa-piger (Nr. 3 og 6) døde derude. Blandt deres Venner var HERMAN JENSENS; han var Missionær i Indien 1872–1909; da hans Kone var død 1892, skrev han: »der var ingen, der var saa meget for lille Mor som Fru SEIDELIN«; herefter kom HERMAN JENSENS Datter i Huset hos LISE SEIDELINS Forældre i København og blev siden gift med LISES Broder JES SEIDELIN.

Nogle af deres tidligste indiske Venner i Madras var Professor i Filosofi S. SATHIANADHAN og hans Hustru. Hver Sommer tilbragte Fru LARSEN og Børnene nogle Maaneder i Bjergene, hvor der var køligere end i Madras. I Sommeren 1893 i Kotagiri gav Fru LARSEN sig til at oversætte Bøger fra Engelsk til Dansk, bl. a. en Del af Fru SATHIANADHANS Bog »Saguna« (om Hinduer, som var blevet Kristne), som paa Dansk kom til at hedde »Radha og Harichandra«, udgivet af Det Danske Missionselskab 1893, »oversat ved Pastor L. P. LARSENS Hustru i Madras«. To Aar senere, paa Shervaroy, oversatte Fru LARSEN, der var stærkt grebet af Keswick-Bevægelsen, en lille Keswick-Bog samt begyndte at oversætte en anden af Fru SATHIANADHANS Bøger »Kamala«.

I Marts 1895 var LARSENS 3. Barn JOHANNE død, 9 Mdr. gammel. Da Fru Pastor BARSØE kort efter i Brev fra Danmark fortalte, at de havde faaet en Søn,¹⁰ svarede Fru LISE LARSEN hende:

»Til Lykke med den lille Dreng! – ja er det ikke en forunderlig Glæde at faa et lille Barn, jeg ved in-

gen jordisk Glæde saa stor som den! – netop som den lille trænger til Moder, netop saadan trænger vi til Jesus, og netop saadan skal vi helt og uforbeholdent give os hen til vor Frelser. – Vi har vor bedste Ven og vor lille Pige ventende paa os i Paradis, – Gud ske Lov for det! det er stærke Baand, og de maa kunne drage os efter.«

I 1896 fødtes Datteren INGER, og da hun fik Malaria og ikke kunde komme til Kræfter, rejste Fru LARSEN i 1897 alene hjem med deres 3 Børn, de boede hos hendes Forældre Professor CARL SEIDELINS, først paa Chr. Winthersvej 25, 6 Uger et andet Sted, derefter hos Forældrene i Snekkersten om Sommeren og derefter Monradsvej 2 (= Falkoner Alle 13, hvor Svogeren HARALD OSTENFELD boede), 1898 kom hendes Mand L. P. LARSEN hjem fra Indien, og efter at det var blevet bestemt, at HARALD OSTENFELDS vilde tage de 3 Børn i Huset hos sig, og han i den Anledning havde købt Villaen Monradsvej 8, rejste de sammen til Madras kort før Julen 1899. Fra Hjemmeopholdet 1897 skrev Missionær CARL BINDSLEV senere: »Fru LARSEN, som nu var hjemme i Danmark med Børnene, var et dygtigt og selvstændigt Menneske. Hvad hun i den Henseende havde i sin Natur, var blevet udviklet gennem Opdragelse af det Milieu, hun var vokset op i. Og hendes Kristenliv havde i Indien faaet en egen Styrke lutret gennem Sorg og en Glød fra Keswick's Helliggørelseslære, som gjorde, at hun blev adskillige Mennesker i Danmark til aandelig Velsignelse. Hun færdedes frit og naturligt blandt alle Slags Mennesker og var LARSEN en stor Hjælp til at lære at gøre det samme. – I November fandt LARSEN det ufuldendte Manuskript af hans Hustrus Oversættelse af Mrs. SATHIANADHANS Bog »Kamala«! Han sendte det til Danmark og bad hende om at fuldføre det.«

1902 rejste LISE LARSEN atter alene hjem, med den etaarige RIGMOR, til Danmark, hvor hendes Søster Fru OSTENFELD var død Aaret før, og hvor deres Kusine INGER OSTENFELD straks havde paataget sig Ansvar for HARALD OSTENFELDS 4 og LISE LARSENS 3 Børn. LISE LARSEN var hjemme fra Marts til Oktober. I Sommerferien, der holdtes paa Refsnæs, indlogeredes (hos en Tømrer) INGER og HARALD OSTENFELD, deres Moder og Moster SINE, hans 4 Børn fra 10 – 1 Aar samt LISE LARSEN og hendes

4 Børn fra 11 – knap 2 Aar; da der ikke var Sengekøje, blev nogle af Børnene anbragt paa Gulvet paa nogle Sække fyldt med Hø. Da der netop den Sommer blev foretaget Reparationer paa det tætvedliggende Blindeinstitut, stod dette tomt, og Børnene fik da Lov til at opholde sig i dets Have, hvor der var god Læ mod Vinden. – Tætved ferierede samtidig LISES Fader og hendes Søskende ANTON og HANSINE paa Quisisana (S. 1688). – Midt i December vendte LISE LARSEN tilbage til Madras med de 3 Døtre, medens Sønnen CARL blev hos OSTENFELDS.

Knap et Aar efter døde LISE LARSEN af Blindtarmsbetændelse efter 2 Maaneders Sygdom, fra Mand og 4 Børn fra 12 til 3 Aar.

† 15/11 1903 i Royapuram i Madras, Søndag Morgen Kl. 3. Ved hendes Begravelse samme Aften talte bl. a. Missionær JOHAN BITTMANN, der var Missionær i Indien i en lang Aarrække fra 1895.

~ 26/10 1889 i Trinitatis Kirke i København af hendes Mosters Mand Sognepræst SØREN OSTENFELD LARS PETER LARSEN,¹¹ * 8/11 1862 i Baarse, døbt 19/12 i Kirken, Søn af Smed JENS LARSEN (* 14/5 1836 i Risby, døbt 3/7 i Baarse Kirke, konf. 1850 i Annekskirken Beldringe, Smed i Baarse til 1868, 1868–83 i Smedien paa Skovsgaard (10 km SV for Sorø), fra Efteraaret 1883 i Vindehelsing, † 7/7 1924 sst., begr. paa Kirke-Helsing Kirkegaard) og Hustru ELLEN NIELSDATTER (* 4/4 1840 i Baarse, hjemmedøbt 16/5 formedelst Sygdom, i Kirken 17/5, konf. 1854 i Snesere Kirke af Sognepræst ØSTRUP, fordi Sognepræsten i Baarse N. O. MÜNSTER var død 20/4 s. A., ~ 11/12 1861 i Baarse Kirke, † 17/12 1915 i Vindehelsing, begr. 22/12 paa Kirke-Helsing Kirkegaard af Biskop OSTENFELD).

LARS PETER, der var den ældste af 6 Børn, kom i 1870, da det fjerde Barn ventedes, i Huset hos en Moster og dennes Mand, der var Smed paa Engelholm 3 km fra Baarse, men han længtes meget efter sine Forældre og Søskende; han blev paa Engelholm, til han blev konfirmeret 1/10 1876 i Beldringe Kirke (Baarse Kbg.), men tog saa med Forældrene til Skovsgaard; her besøgte han i Julen 1876 Ejeren Proprietær P. F. FABRICIUS, hvilket førte til et livslangt Venskab; da LARS PETER fortalte ham, at han

ikke vilde være Smed, men gerne Lærer, fik Proprietær FABRICIUS ham et halvt Aar undervist hos Pastor COLDING i Krummerup Præstegaard, hvorefter han Sommeren 1877 blev optaget i 2. Klasse paa Herlufsholm, hvorfra han blev Student 1882 (sammen med den senere Professor CHR. SAUGMANN, 1899–1923 Overlæge ved Vejlefjord Sanatorium). 1883 flyttede Godsejer FABRICIUS fra Skovsgaard til Lyngbygaard ved Skelskør, som Fru FABRICIUS (* QVISTGAARD) havde arvet, og samtidig forlod LARS PETERS Forældre Skovsgaard Smedie.

Som Student blev L. P. LARSEN Lærer i Søndagskolen i Valby sammen med HARALD OSTENFELD, som han boede Dør om Dør med paa Regensen, og gennem hvem han indførtes i Huset hos dennes Onkel Docent CARL SEIDELIN, med hvis Datter LISE L. P. LARSEN blev forlovet 23/12 1886. Den 13/1 1888 blev han cand. theol. med Laud. i alle 5 Fag. Af hans Venner (S. 1633) tog I. P. BANG Eksamen samme Dag, P. BARSØE næste Dag. Sidstnævnte skrev til deres fornøjelige Kandidatgilde »En Sang om Kandidaternes Kærester«, hvori han ironiserede lidt over L. P. LARSEN og H. OSTENFELD, der begge – tidligere – havde næret en ophøjet Foragt for tidlige Forlovelser:

Men nu skal I høre om L. P.
– naturligvis først Kandidat,
men det fik slet inte at hjælpe,
da Amor han først tog fat,
da tændtes saa stærk en Flamme,
som vistnok aldrig var tændt,
thi Ild der gik med det samme
i en anden brandfri Student.¹²

L. P. LARSEN, der i 1888 (April?–Oktober) aftjente sin Værnepligt sammen med P. BARSØE, boede 31/5 1888 – Oktober 1889 paa Borchs Kollegium og underviste som Manuduktør.

Allerede nogle Aar tidligere havde L. P. LARSEN mødt Missionskaldet gennem en Prædiken af den norske Missionær SKREFSRUD, der 1881–83 besøgte Danmark, og den næredes i hans Studenteraar gennem Akademisk Missionsforening, stiftet 1882 med Pastor H. M. FENGER som Formand. Paa et Møde 8/5 1889 besluttede Bestyrelsen for Det danske

Missionselskab (DMS) at modtage hans Tilbud om at træde i dets Tjeneste og udsendes som gift Missionær. Den 28/8 blev han ordineret i Odense af Biskop STEIN, og 11 Dage efter Brylluppet afrejste det unge Missionærpar 6/11 fra Københavns Bane- gaard, paa Turen over Storebælt ledsaget af Gods- ejer FABRICIUS og Frue. Efter Ophold i London 8/11–21/11 begyndte Sejladsen; de var i Land i Neapel og i Port Said, hvor de købte deres Trope- hatte, og kom 19/12 til Colombo paa Ceylon, hvor de første Gang hørte det tamulsk Sprog. –

– I 44 Aar var L. P. LARSEN *Missionær i Indien*, 1889–1933, – nemlig 1889–99 DMS-Missionær i Madras, 1899–1909 Studentersekreter ved KFUM i Madras (Leder af Madras Studenter Settlement), 1910–24 *Professor* ved Central Theological College i Bangalore, 1911–24 Principal (Forstander) for samme College, og 1924–33 Oversætter af Bibelen til Tamulsk.

De mange Aar i Indien afbrødes af 6 Hjemmeop- hold i Danmark, nemlig 2/4 1898 – c. 28/10 1899, 20/12 1903 – 9/6 1904, 15/5 1906 – 25/11 1907, 18/4 1912 – 12/5 1913, 22/6 1921 – 31/7 1922 og 30/4 1927 – 2/1 1928.

Professor, Dr. theol. L. P. LARSEN er en af de mest ansete Missionærer, Danmark har haft. I hele Sydindien vandt han en overordentlig Anerkendelse baade hos Europæere og Indere, Kristne og Ikke- Kristne, ved sin kristne Personlighed, sin klare Tan- ke og sin dybe Forstaaelse for indisk Aandsliv. Hans stadige Sigte var at hjælpe den enkelte til større Klarhed og Selvstændighed i kristelig Henseende ved personlig Paavirkning i Tale og Skrift. Han var en overordentlig flittig Mand, der ogsaa i »Ferien« herhjemme havde næsten daglige Møder, Gudstje- nester, Bibelkredse, Forelæsninger osv. Paa Dansk er udkommet 13 Bøger af ham. –

Ved Ankomsten til Madras 22/12 1889 blev L. P. LARSEN og hans (første) Hustru modtaget af de dan- ske Missionærer HERMAN JENSENS og N. P. HANSENS, der boede i hver sit Hus paa Rundalls Road i Vepery, midt i Madras. (HERMAN JENSEN var udsendt 1872, i DMS's Tjeneste 1874–1909, N. P. HANSEN, udsendt 1888 som den første danske Teolog, rejste hjem 1903). Juleaften fejredes hos HERMAN JENSENS. I Begyndelsen af Januar 1890 deltog LARSEN i Mis-

sionærkonferencen i Siloam, den 1869 oprettede Missionsstation ved Tirukoilur. (Den aarlige Mis- sionærkonference til Drøftelse af Arbejdet paa de forskellige Missionsstationer fandt Sted 1887–1922; som dens første Formand valgtes HERMAN JENSEN, som først havde arbejdet i Tirukoilur, derefter i 20– 30 Aar i Madras, hvor han 1878 oprettede en Mis- sionsstation). Ved Konferencen i 1890 prædikede LARSEN ved den danske Gudstjeneste; han blev straks valgt til Missionens Kasserer. Fra April s. A. lejede man i Madras et Læseværelse paa Broadway, der var aabent Kl. 17–20½, og hvor LARSEN var til Stede hver anden Dag og talte med de besøgende, der især var unge engelsktalende Indere. Paa Mis- sionærkonferencen 1891, ogsaa i Siloam, bestemtes, at LARSENS for bedre at lære at tale Tamulsk skulde bo paa Udstationen Sengalmødu, hvor der ikke var Lejlighed til at tale Engelsk. Her, 8 km fra Jernba- nen forbi Tirukoilur (Siloam), boede det unge Par de næste 3 Maaneder i et Evangelisthus, altid omgivet af nysgerrige Mennesker, baade Kastefolk og Pa- riaer, Hedninger og Kristne, som især undrede sig over, at den hvide Kvinde ikke bar Smykker. I April 1891 holdt L. P. LARSEN sin første Prædiken paa Ta- mulsk, og ved Indvielsen 18/12 1892 af DMS's ny- opførte Kirke paa Broadway i Madras, i Nærheden af Havnen, prædikede han og døbte den første Hin- du, en Kvinde, som han havde forberedt til Daab. Ju- ledag holdt han sin første engelske Gudstjeneste. En særlig Arbejdsgren, der optoges, var Gadeprædi- kener.

I Madras overtog LARSENS i Maj 1890, da N. P. HANSENS flyttede til Siloam, alene det store Hus paa Rundalls Road Nr. 7, hvorfra de i Februar 1892 flyttede til Nr. 14 i samme Gade, da HERMAN JEN- SEN maatte rejse hjem med sin syge Hustru og deres yngste Barn; Hustruen døde s. A. i Danmark, Dat- teren kom i Huset hos Docent SEIDELINS, Sønnen hos Pastor H. OSTENFELDS, og 25/1 1893 vendte HERMAN JENSEN tilbage til Madras, hvor han den første Tid boede hos LARSENS; sammen var de til Missionærkonferencen 29/1–5/2, det Aar holdt paa Missionsstationen Tabor paa Shervaroy. I 1893 købte man ved Siden af den nye Kirke et Hus paa Broadway 38 i Georgetown, hvortil Læseværelset flyttedes; ovenpaa byggedes Bolig til LARSENS, hvor-

til de dog først flyttede fra Vepery i Dec. 1895; deres første Gæster her blev Missionær BITTMANN, der netop da kom ud fra Danmark.

Hver Sommer, naar Heden var paa sit højeste i Madras, tog LARSENS og de øvrige danske Missionærer op i Bjergene et Par Maaneder (April–Juni), de første Aar til Kotagiri paa Nilgiri Bjergene, hvor de boede i »Spring Cottage«, et Hus, som DMS købte i 1890, men fra 1894 paa Shervaroy, der laa nærmere ved Madras, og hvor LARSENS byggede deres eget Hus, der blev færdigt i Juni 1895; her i »Longwood Cottage«, som LARSEN elskede, og hvor han gjorde meget for at holde og udbedre Hus og Have ved Tilbygning og stadig Beplantning, tilbragtes »Bjergtiden« de fleste Aar lige til Hjemrejsen 1933 (dog i Kotagiri bl. a. i 1897 og 1911); den nærmeste Nabo her var Missionæren paa Tabor, hvor Missionsarbejdet var begyndt af Missionær KOFOED 1883 og fortsat af Missionærene MORTEN ANDERSEN 1890 og i de sidste mange Aar fra 1904 VILLADS HANSEN; der var dog kun en lille Menighed der. Dog var ofte LARSENS Hustru og Børn der alene den meste Tid, da han selv brugte Størstedelen af sin Ferie til Møderrejser.

Under det første Indienophold fødte Fru LISE LARSEN deres 4 ældste Børn, 1891 CARL og 1893 ELLEN i Madras, 1894 JOHANNE og 1896 INGER paa Shervaroy. JOHANNE døde 9 Mdr. gammel i Vellore. Den 9/5 1897 rejste Fru LARSEN hjem til Danmark med de 3 Børn.

L. P. LARSENS første Hjemrejse skete med Skib fra Bombay til Genua; da han 2/4 1898 kom sejlen- de fra Kiel til Korsør, blev han modtaget af sine Søskende og Frøknerne FABRICIUS, hvis Moder var død 1895, og i Roskilde modtog hans Hustru og Børnene ham. Dagen efter var det Palmesøndag, om Mandagen var han i Vindehelsinges til sin Moders Fødselsdag og om Tirsdagen i København paa sin Hustrus Fødselsdag. Resten af Aaret var optaget af talrige Møder Landet over, samt ikke mindre af mange Drøftelser med Bestyrelsen for DMS, hvis Formand 1897–1901 var Biskop V. GÖTZSCHE i Ribe, om Forskel i Synet paa Daab, Nadver og Forsoningslære. Da modtog L. P. LARSEN 2/1 1899 fra KFUM i Madras Tilbud om en Stilling som Leder af den Missionsvirksomhed blandt Studenter i Madras (baa-

de Hinduer og Kristne), som den indiske KFUM agtede at paabegynde. Resultatet af Overvejelserne blev, at L. P. LARSEN i Brev af 14/1 til DMS, gengivet i Kristeligt Dagblad 25/1, »med Vemod siger Farvel til Eder som Eders Missionær«. Ved Drøftelser 10/1 og 11/1 i Ribe Bispegaard var L. P. LARSEN og Biskop GÖTZSCHE blevet enige om, at L. P. LARSEN tog imod den tilbudte Stilling i Madras og derfor – uden at der var Tale om noget Brud mellem ham og DMS – ophørte som DMS-Missionær, men fortsat vilde virke som DMS's Ven og Raadgiver i Indien, samt tilbød at fortsætte fra 1/1 1900 som ulønnet Kasserer for DMS i Indien.

I Haab om fra Nordens Studenter at skaffe Støtte til sit nye Arbejde, der ikke blev lønnet fra Indien, foretog L. P. LARSEN i Februar og Marts som Tolk for den amerikanske Teolog Dr. JOHN MOTT, der var Generalsekretær for »Verdens kristelige Studenterforbund«, en Rejse til Universiteterne i Upsala, Lund, Kristiania og København.

For at skaffe økonomisk betryggende Ordning for det nye Arbejde dannedes 14/4 1899 hos Overbibliotekar H. O. LANGE et »Udvalg for L. P. LARSENS Mission«, fra 29/4 med Professor, senere Biskop i København PEDER MADSEN som Formand, – efter sin Død 1911 afløst af Professor, senere Biskop i Haderslev V. AMMUNDSEN.

Efter at LARSENS 4/5 havde sagt Ja Tak til Pastor OSTENFELDS Tilbud om at tage LARSENS Børn i Huset hos sig, tog Fru LARSEN og Børnene Sommerophold paa Emilsminde ved Gørlev, og L. P. LARSEN tog paa en næsten 4 Maaneder lang Studierejse til Amerika, England og Norge for at lære det kristelige Studenterarbejde disse Steder at kende; han var 5–6 Dage i England, Sejladsen fra Southhamptom til New York varede 7 Døgn, i Amerika var han 7 Uger og besøgte 7 Universiteter, fra Liverpool tog han straks til Keswick, hvor han overværede mange af de Møder, der holdtes under det store aarlige Helliggørelsesmøde; den sidste Aften her skrev han i sin Dagbog: »Saa er Keswick forbi, men det skal ved Guds Naade blive ved at bære Frugt. 2. Kor. 8, 9 og 2. Tim. 1, 12.« Efter Sejlads fra Hull til Stavanger besøgte han Bergen, Aalesund, Molde og Setnesmoen, hvor der var nordisk Studentermøde, hvori

bl. a. hans Hustrus 2 Brødre deltog (S. 1642). Den 25/8 var han atter i København, 27/10 var der Afskedsfest for ham og hans Hustru, 7/12 blev de i Madras modtaget bl. a. af Missionær BITTMANN, og 9/12 1899 begyndte Arbejdet blandt Studenterne i Madras.

Forholdene var blevet ordnet saaledes, at L. P. LARSEN af KFUMs Internationale Studenterkomité i Amerika var antaget som Studentersekretær fra 1/11 1899, samt at Udvalget for L. P. LARSENS Mission i Danmark paatog sig at indsamle saa meget som muligt til Dækning af hans Løn; desuden gav DMS gennem en kommende lang Aarrække et aarligt Tilskud paa 500 Kr.

1900–03 havde LARSENS i Madras deres Hjem i KFUMs store nye fireetages Bygning paa Esplanade, indviet i Januar 1900 midt i et af Byens største Studenterkvarterer tæt ved DMS's Kirke; LARSENS boede paa 2. Sal, og paa 3. Sal var »hostel« paa nogle og tyve Pensionatsværelser med Plads til 46 Studenter og andre unge Mænd, foruden at der var Spisestue og Opholdslokaler. Fru LARSEN førte Tilsyn med Husholdningen, og LARSENS spiste Frokost og Middag sammen med Pensionærene, der udgjorde en broget Blanding: Hinduer, Muhamedanere, Buddhister, Kristne og Parsere, ja Europæere, Angloindere, Indere, Birmesere og Jøder. Der holdtes Andagt hver Aften, og gennem de 4 Aar ledede L. P. LARSEN 4–6 Bibelkredse, som hver mødtes en Gang ugentlig. Desuden deltog han i Studentermøder og -lejre forskellige Steder. Skønt han ikke havde egen Menighed eller Kirke, prædikede han næsten hver Søndag, oftest i DMS's Kirke paa Broadway eller hos de skotske Presbyterianere eller Wesleyanerne, han fortsatte sine Gadeprædikener fra 1890erne 2 Gange ugentlig, skiftevis paa Engelsk og paa Tamulsk og Telegu, og uden for Madras samarbejdede han med Wesleyanerne i Mysore By, Baselermissionen paa Vestkysten, de skotske og amerikanske Presbyterianere, den skotske Frikirkes og den skotske Statskirkes Mission og DMS's Mission i Arcot. Som Kasserer var han med ved DMS-Missionærernes Konference, som Regel i Maj paa Kotagiri.

I Danmark døde Fru LARSENS Søster Fru OSTENFELD i December 1901, hvorefter Frk. INGER OSTENFELD flyttede hen til sin Broder for at hjælpe med

Børnene. Fru LARSEN havde efter Tilbagekomsten til Madras født 2 Piger, RIGMOR i 1900 og ELISABETH 1901; den sidste døde Nytaarsdag 1902, en Maaned gammel. Den 26/2 rejste Fru LARSEN med RIGMOR til Danmark, hvor hun var det meste af 1902, 15/12 vendte hun tilbage til Indien med Døtrene ELLEN, INGER og RIGMOR, medens CARL blev hos OSTENFELDS.

Paa Grund af mange Møderejser borte fra Madras blev L. P. LARSEN i Februar 1903 løst fra Arbejdet som Husfader i hostel. Om Sommeren var Fru LISE LARSEN paa Shervaroy, hvor hun foruden det almindelige Arbejde med Huset og Gæster ogsaa underviste Børnene. Herfra sendtes 20/9 Telegram til L. P. LARSEN i Madras om at komme til »Longwood Cottage«, da hans Hustru havde faaet Blindtarmsbetændelse. Hun blev den 20/10 flyttet til Madras, hvor de samtidig flyttede ind i deres nye Hus i Royapuram i Byens nordligste Del, og her døde hun Søndag Morgen Kl. 3 den 15/11. Ved Begravelsen talte bl. a. Missionær BITTMANN. En Bølge af Medfølelse slog L. P. LARSEN i Møde i Form af Mængder af Breve fra hans mange Venner og Bekendte blandt Europæere og Indere og især fra mange Missionærer; mange tænkte: hvordan skal det dog gaa ham, alene med de 4 Børn, hvordan vil han klare sig uden Fru LARSEN, som var den mest praktiske og handledygtige af de to?

– Meddelelsen om LISE SEIDELINS Død naaede København samme Dag; hendes Fader skrev da til sin yngste Søn: »Sagasvej d. 15 Nvbr. 03. Kjære ANTON! Det er en meget sørgelig Tidende, jeg bringer Dig i Dag: »LISE died today.« melder et Telegram i Dag fra Madras til HARALD, og han bragte os strax Efterretningen. Han havde ogsaa hentet et Brev fra Madras i Dag (paa Posthuset), og deri lød det godt, men det var for 3 Uger siden. – Her har vi det godt, ogsaa i Kværndrup. Gud lade ogsaa Dig have det godt! Din hengivne C. SEIDELIN.« –

Den 27/11 forlod L. P. LARSEN Madras med de 3 Døtre og kom efter 19 Dages Sejlads fra Bombay den 20/12 til København, hvor Børnene kom i de bedste Hænder hos Frk. INGER OSTENFELD, som ogsaa tog sig af Pastor OSTENFELDS Børn. Efter et halvt Aar i Danmark, med Gudstjenester, Bibeltimer og Foredrag, holdt han 5/6 Afskedsprædiken i Skt.

Lukas Kirke (hvor Svogeren H. OSTENFELD var Sognepræst 1899–1908), rejste 9/6 1904 med Sovevogn til Berlin, 10/6 med Sovevogn til Wien, derfra 11/6 til Triest, »frydede mig over den dejlige Natur paa Vejen fra Wien hertil. Det er storartet ved Semering, hvor Banen er 1430 over Havet, men det er kønt lige til Triest.« Sejlede derfra 12/6, sejlede til Bombay og var 8/7 atter i Madras, hvor han tog ind i sit gamle Hjem i KFUM, hvorfra han fortsatte sit afbrudte Arbejde, ogsaa som DMS-Kasserer; som noget nyt indførte han ugentlige Samtalemøder Mandag Eftermiddag paa Madras Strand.

Hans Ophold i Indien blev denne Gang kun paa 1½ Aar. De fleste Maaneder gik med lange Missionsrejser. I Efteraaret 1904 satte han Gravsten paa sin Hustrus og de 2 Smaabørns Gravsted. Efter at Missionær K. HEIBERG, der skulde hjælpe ham i Arbejdet blandt Studenterne, i Efteraaret 1905 var kommet til Madras (lønnet af DMS), foretog L. P. LARSEN en 2 Maaneders Rejse til Santalistan og Nordindien, hvor han bl. a. besøgte Lægemissionær Frk. HOLST i Mardan, hvorefter han i Februar 1906 rejste paa Ferie; i Port Said mødtes han med Frøkerne FABRICIUS, sammen med hvem han besøgte Ægypten, det hellige Land og Syrien, hvor de tilbragte Paasken i Damaskus sammen med Dr. FOX MAULE og Pastor EINAR PRIP og Frk. K. LAURSEN. (Hos Pastor PRIP – som i Begyndelsen af 1911 besøgte L. P. LARSEN i Bangalore – maatte de alle 8 overnatte paa Gulvet i et lille Loftsværelse.¹³). Videre gik Rejsen over Rhodos, Smyrna, Konstantinopel og Sofia, og 15/5 kom han til København.

Hjemmeopholdet varede denne Gang 1½ Aar; Pinsen og Julen 1906 tilbragte han med sine Børn paa Lyngbygaard hos Godsejer FABRICIUS, Sønnen blev konfirmeret 7/10, 2/4 1907 var L. P. LARSEN med til Biskop FREDERIK NIELSENS Bisættelse i Aarhus, hvorefter han var en Maaned i England, hvor han traf de fleste af de derværende 600 indiske Studenter; i Juli–August holdt han Sommerferie en Maaned paa Endelave sammen med Pastor OSTENFELD og deres Børn. Men Størstedelen af Tiden gik med talrige Møder over hele Landet (paa 3 Maaneder c. 110 Møder) samt megen skriftlig Virksomhed, saaledes udgav han 1906 »Gaven og Opgaven. Vejledning til Fordybelse i Efeserbrevet«; 12 Forelæs-

ninger, han 1906 holdt paa Universitetet over »Indisk Aandsliv og Kristendom«, blev udgivet 1907 som Bogen »Hindu-Aandsliv og Kristendommen«, og han nedskrev »Korset i Biblens og Livets Lys«, der dog først udkom 1912, og hvori han kritiserede den overleverede Forestilling om, at Kristi Død skulde forandre Guds Sindelag fra Vrede til Kærlighed over for Mennesker; L. P. LARSEN udtrykker sit Synspunkt saaledes: Gud trængte ikke til at omstemmes. Guds Kærlighed er Aarsagen til Kristi Død, ikke Virkningen deraf. Kristi Død virker Sønning, nemlig for den Synd og Uret, Mennesker har begaaet; der trænges ikke til Forsoning i Betydning af at omstemme Gud, som om Gud var vred og vor Fjende. Hindringen laa ikke i Guds Sindelag, men i Synden. Korset er Syndens Sønning.¹⁴

Efter Datteren ELLENS Konfirmation 6/10 og Afskedsprædiken 24/11 i Skt. Lukas Kirken rejste L. P. LARSEN over Stuttgart, Basel og Triest til Bombay og fortsatte 1908 og 09 (indtil 30/11) Arbejdet blandt Studenter ud fra KFUM i Madras samt overtog Bibelundervisningen 3 Gange ugentlig i Madras Christian College for en Klasse paa c. 100 Studenter, hvoraf langt de fleste var Hinduer, han blev Medlem af Bestyrelsen for det indiske nationale Missionselskab, og nyankomne, danske Missionærer hjalp han med Tamulsk, bl. a. Lægemissionær i DMS CHR. FRIMODT-MØLLER og Hustru RAGNHILD f. HØGSBRO, der kom til Indien 1907 og boede de første Aar i Vepery i Madras, hvor L. P. LARSEN tilbragte Julen hos dem begge disse Aar. I 1909 tog han i Januar Afsked med Missionær V. GÖTZSCHES (Søn af Ribebispen), der rejste hjem efter 13 Aars Virke som DMS-Missionær i Nellikuppan Syd for Madras, og i April maatte Missionær HERMAN JENSEN i Bangalore, der havde været meget syg af Vattersot en Maaned Tid, ogsaa rejse hjemad; han ledsagedes fra Bombay af Fru BITTMANN, men døde under Sejladsen gennem Middelhavet.

Men nye kom ud, saaledes modtog L. P. LARSEN 22/12 1908 i Madras en ny DMS-Missionær Frk. GJERTRUD ANDERSEN, – og 10/6 1910 blev de forlovet, umiddelbart efter at hun og Dr. FRIMODT-MØLLER havde været oppe til tamulsk Sprogeksamen; hun var derefter hos Dr. FRIMODT-MØLLERS paa hans nyoprettede lille Missionshospital (først

indviet 1913) i Tirokoilur (Sydvest for Madras), hvor Brylluppet stod 27/8 1910, og kort efter begyndte L. P. LARSEN et nyt Arbejde i Bangalore, hvor hun blev sin Mands gode Medarbejder og Hustru og en fortræffelig Værtinde.

Med det Formaal at faa bedre uddannede Præster, Religionslærere og Evangelister havde flere Missionselskaber siden 1906 forhandlet om at skabe et fælles teologisk College (Højskole) i Sydindien; man foretrak at lægge det i Bangalore (Vest for Madras, midt inde i Landet) paa Grund af det køligere Klima (i 1000 Meters Højde), og fordi der dér taltes baade Tamulsk, Kanaresisk, Telegu og Hindustani. Ved dette »The United Theological College«, stiftet af »Den sydindiske forenede Kirke« og aabnet 8/7 1910 i Bangalore (i Londonermissionens gamle Seminariumbygning) med den engelske Missionær MATHERS som Principal, blev L. P. LARSEN, der som Rejseprædikant og Foredragsholder var blevet kendt i hele Sydindien, *Professor* i Gammel Testamente og Sammenlignende Religionsvidenskab 1910-24 og tillige Principal (Rektor, Forstander) 1/3 1911-1924. Undervisningen gaves paa Engelsk, og Uddannelsen skulde svare til Uddannelsen af Teologer ved et europæisk Universitet. Man begyndte med 8 Elever; i Tiden 1910-23 udsendtes der 49 Kandidater fra College. I Juli 1911 begyndtes 2. Aar med 6 nye Elever, og Professorernes Antal forøgedes fra 2 til 4. I Efteraaret 1911 skrev Professor LARSEN Bogen »Bøn« paa Engelsk, senere oversat til Tamulsk og Dansk (1915), samtidig fødtes Datteren ANNA ELISABETH (14/10 1911), opkaldt efter sin Faders 1. Hustru, og efter at det endelig 8/3 1912 var lykkedes ham at købe en Byggegrund til at opføre egne Bygninger til Colleet, rejste de 28/3 fra Bangalore paa Ferie, afsejlede 1/4 fra Bombay til Triest og kom 18/4 til København, hvor hans Datter INGER 28/4 blev konfirmeret i Solbjerg Kirke af Biskop H. OSTENFELD sammen med dennes Datter LISE.

Sidste Halvdel af Maj 1912 var Professor LARSEN i Skotland og besøgte Sønnen CARL, der studerede i Edinburgh, og i Efteraaret var han paa Møderejse i Sverige; i Februar 1913 afslog han et Tilbud fra 4 Professorer i Lund om et Professorat i Missionsvidenskab dér, da han følte at maatte vende tilbage til den Gerning, Gud havde givet ham i Indien. Den

7/2 viede han i Vartov Kirke JOHANNE FABRICIUS og den senere Forpagter af Fuglebjerggaard CHR. BRUUN. Den øvrige Del af Aaret hjemme brugtes til talrige Møder paa Højskoler, Seminarier og andre Steder, og i Studenterforeningen holdt han 3 Foredrag, som blev samlet i en lille Pjece med Titlen »Muligheder«. Desuden fik han nu udgivet »Korset i Biblens og Livets Lys«. De rejste tilbage over Basel og Genua.

De følgende 8 Aar tilbragtes i Indien. Ved Ankomsten til Bangalore i Juli 1913 var kun Hostelbygningen færdig til Indflytning, i April 1914 blev de i Granit opførte Collegebygninger indviet, samtidig med at det første fireaarige Hold fik deres Diplomer, – 4 Studenter havde dog faaet Diplom 1913, da de ikke kunde blive og tage det sidste Aar med. I April 1914 flyttede ogsaa Professorerne ind i deres nye Boliger; Professor LARSENS nye Bolig var et smukt Hus af Granit med Portico ud mod Collegehaven; Klimaet i Bangalore gjorde det let at holde en dejlig Have med Blomster hele Aaret rundt; fra Byens vidunderlige Park kunde man faa Blomsterfrø og smukke Bladplanter, og Fru LARSEN, der i 1914 lærte indisk Madlavning ved en Maanedes Ophold i den indiske Generalsekretær i KFUM K. T. PAULS Hjem i Salem, kunde traktere sine indiske Gæster med en rigtig Ris og Carry, som de var vant til den.

Den 11/9 1914 fødtes Sønnen JOHANNES, som blev døbt i Oktober af sin Fader, og 22/12 s. A. fejredes 25 Aarsdagen for Professor LARSENS Ankomst til Indien ved en stor Fest; han blev vækket med Morgensang af et Drengekor fra Leipzigermissionens Skole, Missionær BITTMANN kom fra Madras med en Gave fra danske Missionærer og holdt Takkegudstjeneste i College Kapellet, om Eftermiddagen holdt Professorerne en offentlig Sammenkomst, hvor man afslørede et stort Fotografi af L. P. LARSEN i Foredragssalen, hvorefter han maatte plante et Mangotræ til Minde om Dagen og selv sluttede Dagen med Tale og Tak. – To Aar senere havde de den store Sorg at miste deres livsglade, begavede ELISABETH efter 11 Dages Sygeleje, knap 5 Aar gammel, den 6/8 1916.

Efter Tilbagekomsten 1913 underviste L. P. LARSEN foruden i sine egne 2 Fag ogsaa i Græsk og Ny

Testamente. Da Tilgangen af nye Studenter til College var mindre end ventet, begyndtes 1911 Sprogundervisning for Missionærer paa College, 1913 aabnedes en egentlig Sprogskole med 6 Missionærer, men den lukkedes Aaret efter paa Grund af Krigen, 1917–21 havde man en KFUM-Sekretærskole og fra 1919 14 indiske Studenter fra den svenske Kirkemission. Selv tog Professor LARSEN Undervisning i Sanskrit, Telegu og Kanaresisk. – Foruden Arbejdet i College havde han desuden Gudstjenester i Bangalore hos Wesleyanerne og Leipziglutheranerne samt Foredrag og Bibeltimer i KFUM og i Byens store engelske Garnison, samt Møderejser til Baselermissionen og de syriske Kristne paa Vestkysten, paa Ceylon og andre Steder og hos DMS i Arcot.

Professor LARSEN, der i November 1913 ogsaa var begyndt at undervise i Tysk i KFUM i Bangalore, men et Aars Tid efter maatte ophøre hermed paa Grund af Krigen, havde mange Venner blandt tyske Missionærer, og da den engelske Regering i August 1914 begyndte at internere disse, protesterede han herimod og gjorde alt, hvad han kunde, for dem; i Løbet af 1½ Aar var de alle interneret; L. P. LARSEN gjorde alt, hvad han kunde, for at tysk Missionsejendom ikke blev overdraget til andre, men stadig blev bestyret paa de fraværende tyske Missionærers Vegne. Da der under Krigen sendtes en Professor fra Bangalore College til Leipzigermissionen og efter Krigen en til Baselermissionen, overtog L. P. LARSEN i flere Aar disses Timer i Dogmatik.

Ligesom Sydindien havde sit Bangalore College, havde Nordindien sit ældre og mere ansete Serampore College,¹⁵ en Snes km Nord for Calcutta paa Vestbredden af Hooghly Floden, den Arm af Ganges, der løber gennem Calcutta; her, hvor Danske i 1755 havde slaaet sig ned og siden oprettet en dansk Koloni, som 1845 solgtes til Britisk Ostindisk Kompagni, grundlagdes i 1818 Serampore College, hvis pompøse Bygning, der endnu eksisterer (med flere Tusinder Studenter i 1977), indviedes 1822, og som ved Fundats 23/2 1827 af FREDERIK VI fik Universitetsstatus med samme Ret til at tilkende akademiske Grader, som de danske Universiteter i København og Kiel havde. Da Serampore College's Forfatning ændredes i 1918, hvorved andre teologiske Skoler i Indien (24 i 1977) fik Mulighed for at blive

tilsluttet det og faa Del i dets Rettigheder, oprettedes som styrende Organ et 18 Medlemmers Senat, som Professor L. P. LARSEN blev Medlem af, hvorefter et nærmere Samarbejde kom i Gang mellem Bangalore College og Serampore College.

Ved Promotion den 27/9 1918 blev han kreeret til *Æresdoktor i Teologi ved Lunds Universitet*. Herefter blev Professor LARSEN altid kaldt Doktor LARSEN.

Bjergtiden fra midt i April til midt i Juni blev i disse Aar mest tilbragt i »Longwood Cottage«, dog var han selv oftest paa Møderejser. I 1915 oversatte han sin Bog »Prayer« til Dansk; den udkom hjemme s. A. som »Bøn«.

Det var Regelen, at de udenlandske Professorer ved College skulde have et Aars Hjemmeorlov efter 6 Aars Arbejde, men Professor LARSEN udsatte sin Ferie i 2 Aar, da han syntes, at andre trængte mere. Omkring Nytaar 1921 kom hans ældste Datter ELLEN og hendes Mand Dr. med. JOHS. GRAVESEN, der 1918–20 havde været Reservelæge hos Professor SAUGMANN paa Vejlefjord Sanatorium, til Indien, hvor han skulde være Overlæge ved Union Mission Tuberculosis Sanatorium i Madanapalle i Sydindien, og efter at have holdt Bjergtid paa Kotagiri sammen med Familien GRAVESEN, rejste LARSENS 5/5 fra Madras, sejlede hele Vejen til London, hvor de var i 10 Dage, og kom 22/6 til København, hvor de lige naaede at holde Studentergilde med den yngste Datter RIGMOR.

Opholdet i Danmark varede 1 Aar, hvoraf LARSENS tilbragte de 3 første Maaneder paa Vedbygaard, 1921 udgav han sin første Hustrus Manuskript til en Oversættelse af »Kamala« paa Dansk. Han var en Maaned i England og tre Gange til Møder i Sverige samt holdt talrige Møder og Bibelkredse i Danmark.

I Begyndelsen af Februar 1922 blev hans Doktorgrad fra Lund anerkendt af Københavns Universitet som ligeberettiget med en dansk Doktorgrad, hvilket bl. a. betød, at han fik Ret til at holde Forelæsninger ved Universitetet uden speciel Indbydelse. I Foraaret 1922 holdt han derfor 7 Forelæsninger paa Universitetet og desuden 6 Forelæsninger for teologiske Kandidater paa Pastorseminariet.

Da LARSENS 31/7 1922 rejste ud igen, gav Søstre-

ne FABRICIUS ham Godsejer FABRICIUS's Guldurkæde som Minde om deres Fader, der var død 1917. De kom til Bangalore 27/8, i December var han til Senatsmøde ved Serampore College. I Marts 1923 rejste JOHS. GRAVESEN til Danmark med sin Familie for at blive Overlæge paa Vejlefyord Sanatorium efter SAUGMANN'S Død. I Bjergtiden s. A. blev Fru LARSEN opereret for Blindtarmsbetændelse.

Den 20/2 1924 fik Dr. theol. L. P. LARSEN, der i 1917 havde været Medudgiver af en Prøveoversættelse af 1. Timotheusbrev paa Tamulsk, Opfordring fra Det britiske Bibelselskabs Ledelse i London til at træde i dets Tjeneste 1/7 1924 for at arbejde paa en Revision af den tamulsk Bibeloversættelse; han bad om at faa den dygtige Tamuler KFUM-Sekretær G. S. DURAIWAMY som sin Medarbejder og tog sin Afsked fra Bangalore College; baade Studenterne, Leipzigermenigheden og KFUM holdt Afskedsfester for ham og hans Kone.

LARSENS flyttede nu til Madras, hvor de fandt en Lejlighed i Mylapore, i Byens sydøstlige Del nær ved Havet, i et rigtigt indisk Kvarter med mange Braminere. Revisionen af Ny Testamente varede 7/7 1924–31/1 1927. L. P. LARSEN vedblev at være Medlem af Collegeraadet i Bangalore og var i flere Aar dets Formand, han var Medlem af den Komité, der varetog Interesserne for de tyske Missionærer, der først 1926 begyndte at vende tilbage til Arbejdet i Indien, han blev Medlem af Komitéen for »Evangelisk Fremstød«, af det store kristelige Provinsraad samt sad i Raadet for det kristne College for Kvinder i Madras, og han blev i Madras Medlem af International Fellowship.

Sønnen JOHANNES gik i disse Aar i en amerikansk Skole for Missionærbørn, som laa paa Kodaikanal, og tilbragte kun de 2 Maaneders Juleferie hos Forældrene i Madras. Den 12/6 1926 rejste Fru LARSEN og JOHANNES til Danmark, hvor de kom til at bo i Haderslev. Den 7/4 1927 rejste L. P. LARSEN fra Madras til Haderslev, hvor han boede Resten af Aaret sammen med sin Hustru og JOHANNES, der var kommet paa Gymnasiet dér, hvor han, da hans Forældre rejste ud igen, blev boende hos Biskop AMUNDSEN, der var Formand for Udvalget for L. P. LARSENS Mission.

Tilbage i Indien fandt Revisionen af Gammel Te-

stamente Sted 2/2 1928 – 9/11 1932. De første 15 Maaneder boede de i Madras, hvor L. P. LARSEN underviste i sine Fag fra Bangalore College i en luthersk Præsteskole i Madras, stiftet 1927 af Leipzigermissionen og den svenske Mission. I April 1928 udkom Ny Testamente i den reviderede tamulsk Oversættelse. I Bjergtiden s. A. paa Shervaroy fik Fru LARSEN Tyfus, først i November kom hun til Madras efter Hospitals- og Rekreationsophold.

Da DURAIWAMY ikke taalte Klimaet i Madras, flyttede man i April 1929 til Madura (langt sydligere, midt inde i Landet), hvor den svenske Mission gav L. P. LARSEN Bolig og Bil, mod at han skulde føre Tilsyn med et Gymnasium med tilhørende Hostel for kristne Drengene, som gik i Gymnasiet, samt prædike forskellige Steder om Søndagen. Her, i Sydindiens største By efter Madras med c. 180,000 Indbyggere, begyndte Oversættelsesarbejdet 18/6. S. A. blev hans 4 Foredrag om »Enhed med Gud«, som han første Gang holdt i 1902, og som siden var blevet trykt som en lille Bog, optrykt i ny Udgave. Ogsaa fra Madura foretog han talrige Møderejser, bl. a. til Ceylon.

I 1930 var den nationale Situation i Indien under Højspænding, GANDHI begyndte igen en passiv Kampagne imod den engelske Regering, og de fleste Indere var med i dette nationale Røre. I Juli fik L. P. LARSEN Besked om, at Missionærer, der arbejdede i Institutioner, der modtog Regeringstilskud, var forpligtet til at hjælpe Regeringen med at bekæmpe GANDHI'S Ulydighedsbevægelse, og han fik Henstilling om – og 10 Dage senere direkte Ordre til – at ophøre med Skolearbejdet, naar han var i Bibelselskabets Tjeneste; han maatte da nedlægge sit Hverv ved Skolen, og da DURAIWAMY og hans Familie havde svært ved at falde til i Madura, flyttede man i Oktober 1930 til Bangalore. Her, hvor LARSENS nu kom til at bo deres sidste 3 Aar i Indien, holdt han atter Forelæsninger ved College og blev atter Formand for College Raadet samt var med i en der nyoprettet International Fellowship-Kreds. Et af sine Foredrag paa College i 1931 kaldte han »Det umulige i at være Vidner uden at være Venner«. Dette var et centralt Punkt i L. P. LARSENS Missionsgerning: først at blive Venner med dem, man skal vidne for om Guds Rige.

Om GANDHI havde indiske Kristne og Missionærer i disse Aar vidt forskellige Meninger. L. P. LARSEN var for sit Vedkommende ikke i Tvivl om, at »Gandhi er en Hindu og ikke en Kristen, men det kan ikke nægtes, at Gandhi paa adskillige Punkter følger den Vej, Jesus har vist, bedre og fuldere end de allerfleste af os, der kaldes Kristne. Men Gandhi har Gang paa Gang utvetydigt sagt, at den Hjælp, der betyder mest for ham i hans Kendskab til Gud og i hans Forhold til Gud, stammer ikke fra Jesus; den Hjælp finder han bedst og fuldest i Bhagavad Gita og andre Hinduskrifter.«

Som de foregaaende Aar tog LARSENS i 1932, for sidste Gang, i Bjergtiden til »Longwood Cottage«, og derefter nærmede Hjemrejsen sig. I Oktober holdtes Afskedsfest for dem paa DMS's Missionsmark i Arcot og i Mysore By, og 8/11 fejredes L. P. LARSENS 70 Aars Fødselsdag under Besøg i Madras; Dagen begyndte Kl. 6 om Morgen med, at 5 Tyskere sang »Guds igenfødte nylevende Sjæle«, indiske Studenter sang deres tamulske Morgensang, og 5 Svenskere sang »Dejlig er Jorden«. Efter Frokost Kl. 12 hos Missionær HEIBERG fejredes L. P. LARSEN om Eftermiddagen af 70–80 Venner ved et stort Teselskab hos Missionær, Professor K. LANGE, hvor han fik overrakt en Gave paa 1400 Rs. og af Svenska Kyrkans Mission 1000 Kr., som han gav til Bibelselskabet til Arbejdet med den tamulske Bibel. Om Aftenen holdt Missionær BITTMANN Middag for L. P. LARSEN og nogle faa Venner.

Dagen efter afsluttedes Oversættelsesarbejdet; efter Gudstjeneste i den lutherske Kirke i Pursewakam (i Vest-Madras) blev han bekranset, og Menigheden tog Afsked med ham. Den sidste Jul tilbragtes hos Dr. FRIMODT-MØLLERS i Arogyavaram (VNV for Madras).

Fru GJERTRUD LARSEN, der havde været meget med i den indiske Kvindebevægelse, deltog efter Indbydelse i Kvindekongressen i Lucknow i Nordindien i December 1932; kort efter, paa Rejse i Nordindien, faldt hun og paadrog sig et Ankelbrud, som blev behandlet paa Regeringshospitalet i Agra.

Imens holdt hendes Mand en Række Afskeds møder i Sydindien og sluttede med at tale ved Aarsmødet i Bangalore College 7/2 1933 om »Det personliges Betydning«. To Dage senere forlod han Banga-

lore og tog til Madras, hvor han sidst i Maanedelen talte ved Bibelselskabets Aarsmøde om »At bruge Biblen«. Derefter tog han Afsked med Shervaroy med de mange Minder lige fra 1895; »Longwood Cottage« solgtes til Missionær V. HANSEN. Den 16/3 kom Fru LARSEN omsider til Madras, hun gik endnu ved Krykker, og 3 Dage senere begyndte Hjemrejsen. Søndag 19/3 efter Altergang i Missionær BITTMANN'S Hjem fulgte en stor Skare Venner dem paa Stationen for at sige Farvel, og da Toget næste Dag dampede mod Syd, stod Vennerne ved Stationerne for at tage Afsked med deres elskede Lærer og Ven; der var Hvide og Brune, Danske, Svenske, Englændere, Amerikanere, Tyskere og Indere.

Den 22/3 sejlede de fra Colombo, til Ægypten, hvor de i Port Said blev modtaget af den ældste Søn, nu Dommer ved den internationale Domstol i Ægypten, og hos hvem de opholdt sig i 6 Uger i hans Hjem i Mansourah i Nildeltaet Nord for Cairo; dog rejste L. P. Larsen 2 Uger til Palæstina og Østerlandsmissionens Mark, hvor han var sammen med Pastor PRIP i Paasken og kom til at overvære Indvielsen af den store KFUM-Bygning i Jerusalem. Midt i Maj sejlede de fra Port Said til London, hvor de boede i 5 Dage – paa Hotel, men spiste i den indiske Studenterforening, samt aflagde Besøg i KFUM og i Det engelske Bibelselskab, som havde udnævnt Dr. LARSEN til Æresmedlem.

LARSENS gik 31/5 i Land i Esbjerg, hvor de blev afhentet i Bil af Overlæge GRAVESEN, hos hvem de i Juni boede paa Vejlefjord Sanatorium og i Juli i deres Sommerhus ved Blaavandshuk.

Sine sidste 7 Aar i København brugte L. P. LARSEN, som det var hans Vane og Natur, til talrige Møder og til Virksomhed som Hjemmearbejder for Missionen i DMS's Tjeneste.

Fra 17/8 1933 boede de et Par Aar i en Lejlighed i Sct. Kjeldsgade 2^{III} paa Østerbro; her fejredes deres Sølvbryllup 27/8 1935, i September var han til Internationalt Studentermøde for Ydre Mission i Basel og i Oktober til Studiekonference i Sigtuna.

Sønnen JOHANNES (kaldet TAMBI), der var blevet Student, rejste 31/8 1934 om Bord paa Frederik d. VIII til USA for at gennemgaa et toaarigt Kursus i Kunsttegning ved Yale University.¹⁶

Fra Oktober 1935 fik LARSENS Fribolig i DMS's

Bygning i Hellerup, Strandagervej 24st, foreløbig for 3 Aar; her fejrede han sin 75 Aars Fødselsdag. Sidst i Juni 1938 flyttede de fra DMS til en mindre Lejlighed i Løvgaarden paa Frederiksberg, Sdr. Fasanvej først 27^{II}, derpaa 29^{IV}.

I 1938 var han bl. a. en Del Tid paa Vejlefjord Sanatorium, hvor han forberedte sin Dattersøn NIELS GRAVESEN til Konfirmation, den 25/9 konfirmerede han ham.

Endnu i 1939 havde han ikke mindre end 114 Mødedage. I Anledning af 50 Aaret for hans Ordination og Udsendelse som Missionær til Indien fejredes han ved en Fest 12/11 1939 i Solbjerg Menighedshus, ved hvilken Lejlighed han af sine Venner fik en Gave paa 2500 Kr.

I 1940 forberedte han sin Datterdatter KIRSTEN GRAVESEN til Konfirmation paa Vejlefjord Sanatorium, hvortil han kom 8/4, og hvor han næste Dag oplevede Besættelsesdagen; den 12/5 konfirmerede han hende, vendte 22/5 tilbage til København, hvor han 4/6 blev indlagt paa Skt. Lukasstiftelsen.

† 23/6 1940 Kl. 2 paa Skt. Lukasstiftelsen efter et Par Maaneders Sygdom, begravet 26/6 Kl. 13¹/₂ fra Solbjerg Kirke paa Solbjerg Kirkegaard, i et Gravsted ud til Roskildevej.

Kristeligt Dagblad, der paa Dødsdagen bragte en lang Nekrolog, ifølge hvilken Professor L. P. LARSEN var død som Følge af Lungebetændelse efter at have været syg et Par Uger af Bronkitis, meddelte (27/6), at ved Begravelsen var af den Afdødes Børn kun de 3 Døtre til Stede, idet de 2 Sønner opholdt sig i Ægypten og Amerika; efter Salmen »Min Sjæl, du Herren love« holdt Provst HANS KOCH Mindetalen over sin nære Ven, hvorefter fulgte Salmen »Min Jesus, lad mit Hjerte faa«; til Slut talte Provst JOHS. NORDENTOFT kort, og Sognepræst C. RENDTORFF bragte en Hilsen og Tak fra Akademisk Missionskreds, fra DMS, fra de danske Missionærer i Indien og »fra de mange derude i Indien, som vil blive bedrøvede den Dag, de hører om L. P. LARSENS Død, fordi de har saa meget at sige ham Tak for.« Under sidste Vers af »Den store, hvide Flok« blev Kisten baaret ud af Kirken af 8 Slægtninge. Jordpaakastelsen forrettedes af Sognepræst N. J. RALD.

6 Børn.

L. P. LARSEN ~ 2) 27/8 1910 i Siloam Kirke i Tirukoilur af Missionær JOHAN ANDERSEN GJERTRUD CATHRINE ANDERSEN, * 5/6 1884 i Syvstjernehuset i Lille Værløse, døbt 20/7 i Værløse Kirke, konf. 2/10 1898 sst., Datter af Skovopsynsmand, senere Skovfoged ANDERS ANDERSEN (* 24/10 1852 i Rødebækshus, Skipperdal, Tem Sogn, døbt 6/12, † 15/10 1938 paa Skive Amtssygehus (boede i Rødding i Salling), begr. 20/10 paa Rødding Kgd.) og Hustru FRANSINE MATHILDE ANDERSEN (* 23/12 1857 i Svalebølle paa Langeland, døbt 10/1 1858 i Bøstrup Kirke, boede 1859 i Tranekær, ~ 17/6 1883 i Værløse Kirke, † 6/11 1940 paa Diakonissestiftelsens »Sarepta« paa Peter Bangsvej 8, begr. 12/11 paa Rødding Kgd. 2 Børn).

GJERTRUD ANDERSEN tog 1901 Skolelærerindeeksamen med Udmærkelse ved Frk. Th. Langs Skole i Silkeborg og var derefter Lærerinde i Gern Præstegaard hos Sognepræst CHRISTIAN MADSEN og dennes Hustru ANE KIRSTINE HOFFMANN. Fra Oktober 1906 fik hun supplerende Uddannelse i Nørre Nissum og senere paa Diakonissestiftelsen, derefter (muligvis) i England. Som nævnt drog hun i 1908 som DMS-Missionær til Indien, hvor hun 1¹/₂ Aar senere blev gift med Missionær L. P. LARSEN. I Professorinde GJERTRUD LARSENS Nekrolog hedder det: »Hun var sin Mands gode og trofaste Hustru i hans store Arbejde. Det Hjem, han og hun havde skabt i Indien, fik Betydning for mange Missionærer, der kom for at faa Raad af den kyndige L. P. LARSEN. Fru L. P. LARSEN prægede Hjemmet med sin fine og begavede Personlighed. – Hendes mange Venner fra Aarene i Indien vil med Vemod modtage Budskabet om hendes Død.«

Som Enke boede Professorinde LARSEN 27/9 1940 – 1/12 1956 hos sin Steddatter INGER og Svigersøn Afdelingsingeniør CHRISTIAN RØMHILD, Solvænget 30 i Lyngby. 1947–48 besøgte hun sin eneste Søn JOHANNES (TAMBI) LARSEN, hans Kone og 2 Børn i Hollywood. Fra 1/12 1956 boede hun paa Sarepta, Diakonissestiftelsens Sygepensionat, Peter Bangs Vej 8 paa Frederiksberg.

† 16/9 1959 paa Diakonissestiftelsen paa Frederiksberg efter længere Tids Svagelighed, bisat 19/9 Kl. 14 fra Emmauskirken, paa Solbjerg Kirkegaard. 2 Børn.¹⁰

b. JOHANNE SEIDELIN, * 28/6 1869 i København (Vesterbrogade 25), døbt 8/8 i Vor Frue Kirke af Pastor EWALDSEN efter Sognebaandsløsning; blandt hendes Faddere var Morbroderen cand. theol. HANS SKOVGAARD (Frederiksberg Kbg.). Konfirmeret 12/4 1885 i Trinitatis Kirke af Sognepræst SCHEPELERN.

Til JOHANNE SEIDELINS og HARALD OSTENFELDS Bryllup sang man i Kirken før Vielsen »Det er saa yndigt at følges ad«, efter Vielsen »Jert Hus skal I

bygge paa Ordets Klippegrund« og efter Messen »Nu takker alle Gud, og priser højt hans Naade!« Til Brylluppet var der – formentlig af JOHANNE SEIDELINS ældste Søster i Indien – skrevet en Sang paa 5 Vers til Melodien »Det er saa yndigt at følges ad«; det fjerde Vers lyder:

»For dem, der elsker jer højt paa Jord,
for dem er Sagen just ej saa lige;
vi véd, at stundom for Far og Mor
er dog Farvellet lidt svært at sige.
Dog Sorgen vendes,
/:og Nyet tændes,:/
thi aldrig endes
Guds Kjærlighed.«

Desuden havde deres Fætter, den senere Domprovst i Roskilde CARL SKOVGAARD-PETERSEN skrevet følgende Sang:

MEL. NU HAN SVÄFADE KRING.

Vi vil drysse af Ønskernes Roser en Flok
Over Livet, I stunder imod,
Det er Ønsker alene, vi ved det jo nok,
Men i Bønnen har Ønskerne Rod.

Allerførst vil vi lægge et Rosenblad hen
Over Hjerternes Kjærlighedsbaand:
At det altid maa knyttes og samle Jer, men
Aldrig lænke og snære Jer Aand.

Og et Ønskernes Rosenblad drysser vi ned
Over Hjemmet, der rejser sig rankt;
At det stort nok maa være til Glæde og Fred,
Men til Ufred og Sorger for trangt.

Og der falder et Blad et med Ønskernes Tekst,
Over Livsvejen lang eller kort;
At den Solskin maa eje til Livshaabets Vækst,
Men for lidt til at svide det bort.

Og et Rosenblad spreder med Glæde vi hen
Over Gærningen lille og stor,
Baade den der skal virkes i Verden, og den
Der i Hjemmet og Hjerterne bor.

Gid at Herren vil samle hvert flyvende Blad,
Der i Ønskernes Flok ligger delt,
At Jert Liv det maa blive som Rankernes Rad
Noget rigt, noget herligt og helt.

– l – d – n. – ,

Og til Brudeparret havde Lærerinde i Skibby Frk. MAHLER skrevet følgende versificerede Tale, som laa og tog imod dem, da de kom til Bandholm:

En ny og lystelig Vise om HARALDS
Kjærlighedshistorie.
Trykt i dette Aar.

MEL. KONFERENSRAAD WEGENER DEN BRAVE (?).

O Regens, du Studenters glade Bolig,
fuld af Minder om Fryd og Sang og Klang,
hvor har Du os dog glædet tidt utrolig,
ja, med Dig maa begynde min Sang.
Ti paa denne Regens sad HARALD OSTENFELD
og var flittig og sørgede for Kosten sel',
og imellem, naar Halsen blev lidt rusten – vel!
saa kom vi og hjalp ham med at presse Mosten vel.

Udi Staden bode en af hans Onkler,
og han havde blandt andet Døttre tre,
og de tvende straaled som Karfunkler
(thi jeg regner nu ej HANSINE me'!)
Og han tænkte, saa snart han fandt sin Vej derind,
»O ho ho! her jeg føre maa en Fejde fin,
jeg maa kalde den »Röslein auf der Heide« min,
jeg vil ingen anden ha'e end HANNE SEIDELIN!«

Men hvordan skuld det nu la'e sig gøre!
han i lang Tid ingen Udvej saa;
dog pas paa, saa skal I bare høre,
hvilken Snedighed han tilsidst fandt paa.
I Historie han nemlig meget dygtig var,
hendes Lærer han blev – og han var frygtlig rar!
Heraf indses det klart, hvad nu paa trykt I har,
at vor HARALD ganske umannerlig kløgtig var.

Og da han saa tog fat paa HARALD BLAATAND,
der blev ramt af PALNATOKES Pil,
o da følte han smærtelig, at saadan
var han selv bleven skudt af Kvindesmil!

Dog JOHANNE fik Medynk med de saarede!
stedse mere hans Tale hende daarede,
og da han saa kom ind paa HARALD HAARDRAADE,
hun i Aanden til sin Kæreste ham kaarede.

Dog nu maa jeg vel se at blive færdig,
kort! han fik hendes Ja som i en Dans,
og af SCHARLING dertil betragtet værdig,
drog han derfra munter udenlands.
Som ODYSSEUS han rundt i Verden slentrede,
i Kanalen var det lige ved, han kændrede,
som PENELOPE sad HANNE da og ventede,
til han endelig kom og hende hentede.

Og nu rejser han med sin Viv til Lolland,
og vi andre maa finde os deri,
aldrig, aldrig mere gaar paa Sold han,
ak, de gamle Tider er forbi!
Men de ny begynder i hans Præstegaard,
og det bliver kanske de allerbedste Aar;
og vi siger Jer, hvordan det forresten gaar,
at vi kommer og besøger Jer til næste Aar.

Til Lykke kære Brudgom Brud,
Vi med Eder glade takke Gud
Prise den Dag som for Eder oprandt
Velsigne den Pagt som Kærlighed bandt.
Mange fjærn og nær staa sammen med Eder
Ønsker og haaber, takker og beder:
Kærligheds og Sandheds Aand
Du dem Hjem paa Klippen bygge,
Lad dem vandre Haand i Haand
Under Dine Vingers Skygge.
Lad dem i din Vinggaard staa
Lær dem grave, saa og pløje,
Saa du Høstens Frugt kan faa,
De med Tak sig ydmygt bøje.
Læg dem Ordets Glød paa Tunge
Naar de bede, tale, sjunge
Før du dem paa Livets Veje
Vær dem Hjærtets bedste Eje.

JOHANNE SEIDELIN var 21 Aar gammel ved sit
Bryllup 1890 med sin Fætter Pastor HARALD OSTEN-
FELD, hvem hun skænkede 6 Børn, af hvilke den
yngste, HOLGER, var et halvt Aar gammel, da hun
døde kort før Jul 1901. Trods hendes Sygdom tog

hun og hendes Mand i 1892 Missionær i Indien HER-
MAN JENSENS 9aarige Søn VIGGO i Huset hos sig og
i 1899 tillige hendes Søsters og Svoger L. P. LAR-
SENS 3 Børn (S. 1623 f.).

Om hendes Sygdom og Død fortalte hendes Fader
Professor SEIDELIN, der var blevet Enkemand Aaret
før, i Brev, dateret Monradsvej d. 27 Dcbr. 1901,
sin Kusine Pastorinde HOFF:

»Kjære Kusine BETTY! Tak for dit deltagende
Brev! Jeg vil stræbe i Korthed at fremstille Sagen.
JOHANNE blev i 1889 – efter en lang Række store
Smerter – opereret paa Kommunehospitalet, hvor
Prof. STUDSGAARD skar Maven op, men – indskræn-
kede sig til at klippe en Streng over, der var dannet
af Mavehinden. Det hjalp noget, da de virkende Tar-
me nu ikke mere gned mod den. Men der var meget
tilbage, og dette har JOHANNE næsten uden Afbry-
delse haft Smerter af. Tilsidst maatte der atter gribes
til Operation (denne Gang Schou & Bilstedts Klinik
herude). Det var en meget stor Operation. Blindtar-
men, der var fuld af Betændelse, laa løs og kunde
altsaa let fjernes, men Sammenvoxninger af forskel-
lige Dele var der adskillige af; Bakterierne, der ikke
blev rørte 1889, havde nu i de mange Aar udviklet
sig saaledes, at der kort efter denne sidste Operation
opstod Betændelse og Døden c. 4 Dage efter den
sidste Operation. Jeg var hos hende faa Timer før
hendes Død, Hænder og Læber vare iskolde, men
Sindet i fuldstændig Ro, et kjærligt Farvel. Hun bad
sin Mand om Nadveren, og vi Tre nød den sammen.
For min kjære Svigersøn er det et voldsomt Slag,
han, der nu staa med 4 egne Børn, 3 af LARSENS og
1 af HERMAN JENSENS, faar dog nok god Hjælp, men
saadant kan jo ikke strax ordnes. Og Forældrene i
Indien! Min LISE derovre har atter faaet en lille Pige
(nu have de 2 derovre); den Efterretning kom netop
i de samme Dage, et Lyspunkt i det mørke Øjeblik!
Rigtig Tak for dine kærlige Ord, JOHANNE var vist
den, der havde mest af hendes Moders kærlige Sind,
og vi have tabt umaadeligt i de to. – Faa Dage før
hun kom paa Kliniken, gik hun op til os (paa 1ste
Sal fra Stuen) med den mindste, der kunde gaa, og
sad og passiarede med mig, men da de saa skulde
ned, kunde hun ikke gaa, og hendes Mand maatte
bære hende ned. . . Tak for din sidste Bemærkning,
at REGINE har det nogenlunde godt. Jeg længes

meget efter selv at se til Eder, men – der er langt mellem Christianshavn og Frederiksberg. Jeg har været glædet ved Brev fra din Broder PETER, der fortæller kun lyst om sine og Intet om sig selv, saa jeg haaber, at han har det lige saa godt som jeg selv. Venlige Hilsener til Dig og din Mand og REGINE – saa har jeg nævnt dem, der kjender mig, og som jeg kjender – fra din hengivne C. SEIDELIN.«

† 18/12 1901 paa Bilsted & Schou's Klinik, Allegade 31, paa Frederiksberg, begr. 23/12 paa Solbjerg Kgd. af sin Mand (Skt. Lukas Kbg.).

~ 2/12 1890 i Trinitatis Kirke i København af Brudgommens Fader sin Fætter HARALD OSTENFELD, * 6/10 1864 i Hvirring, døbt 13/11 i Kirken, konf. 6/10 1878 (1. Søndag efter Mikkelsdag) i Hylke, ældste Søn af Sognepræst SØREN RASMUSSEN OSTENFELD¹⁷ (* 15/8 1837 i Skørring Mølle, hjd. 20/9, i Skørring Kirke 12/10, Student 1855 Randers, cand. theol. 1861, 1862 personel Kapellan i Hvirring og Hornborg (Vest for Horsens), 1872 Sognepræst i Hylke ved Skanderborg, 1880–1900 i Skibby i Horns Herred, † 19/11 1900 i Skibby, begr. 27/11 paa Kgd. af sin Søn Sognepræst HARALD OSTENFELD) og Hustru INGINE HANSINE SKOVGAARD¹⁸ (* 26/10 1837 i Vonsild, hjd. 28/10, ~ 27/10 1863 i Frederiksberg Kirke af Stiftsprovst J. H. PAULLI efter Tillysning i Hvidovre Kirke, † 4/4 1916 paa Frederiksberg (Enighedsvej 12¹) af kronisk Hjertelidelse, begr. 8/4 paa Skibby Kgd. af sin Søn Biskop HARALD OSTENFELD (Frederiksberg Kbg. og Skibby Kbg.), se S. 1555 f.).

HARALD OSTENFELD, der var den ældste af 5 Søskende^{17 18} (se S. 1557), gik 1878 i Skole i Horsens og blev 1882 Student fra Roskilde. Sammen med en anden teologisk Student P. BARSØE (siden Stiftsprovst i Aalborg) stiftede han 1884 en lille teologisk Kreds, bestaaende af 14 yngre Teologer, der samledes paa hinandens Værelser til Foredrag og Forhandling om teologiske og kirkelige Spørgsmaal for derigennem at dygtiggøre sig til et Arbejde i Kirkens Tjeneste. Det første Møde holdtes hos OSTENFELD, der da boede i Nansensgade. Til Kredsen hørte desuden bl. a. L. P. LARSEN, I. P. BANG, VIGGO MOLTKE og STIG BREDSTRUP. Kredsen holdt trofast sammen et Par Aar, indtil Eksamen begyndte at lægge

Beslag paa Medlemmerne, som for nogles Vedkommende knyttede Venskaber af største Værdi for hele Livet.¹⁹

OSTENFELD »tog resolut den Beslutning at gaa op» et halvt Aar før de fleste af sine Kammerater, »og »Fortuna fortem juvat«, som det hedder, vel at mærke her dog i Forbindelse med et solidt Arbejde,« skriver BARSØE. Den 17/6 1887 blev OSTENFELD cand. theol. med Laud. i alle 5 Fag, hvorfor han opnaede forskellige Rejselegater, saa han 1888–90 kunde foretage Studierejser til England, Skotland, Tyskland og Italien, med særlig Interesse for praktisk Kirkeliv og kristelig-socialt Arbejde, hvorefter han 16/8 1890 – 1/11 1893 var Kaldskapellan i Østofte Sogn paa Lolland med Bopæl i *Bandholm*, hvis Kirke var indviet 1874, men hvis Sogn først oprettedes 1893. Han ordineredes 22/10 1890 af Biskop STHYR i Maribo Domkirke sammen med 4 andre Ordinander hvoriblandt den senere Provst FERDINAND MUNCK i Ordrup.

Allerede fra sin Studentertid havde han følt sig draget af Præstegerning i København. Sammen med sin Svoger L. P. LARSEN og sin Halvfætter H. O. LANGE havde han i 1880erne begyndt en Søndagsskole i Valby hos sin Faders Fætter Proprietær CARL OSTENFELD paa Bjerregaard, baade Søndagsskolegerning og Læsning af »Socialdemokraten« havde vakt hans Lyst til at bringe Arbejderne Evangeliet.

I det 60,000 Mennesker store Frederiksberg Sogn vidste man, at Københavns Valgmenigheds Bedesal paa Chr. Winthersvej vilde blive ledig i Efteraaret 1893, og da »Udvalget for Kirkesagens Fremme i København« – (stiftet 15/10 1890 af bl. a. Professor HARALD WESTERGAARD, som Formand, og Biblioteksassistent H. O. LANGE, afløst 14/10 1896 af »Bestyrelsen for Københavns Kirkefond« med Sjællands Biskop som født Formand (til 1929) og med H. WESTERGAARD som Formand for Forretningsudvalget) – fik den Tanke at starte et nyt Sognearbejde her, opfordrede Udvalget ved H. O. LANGE i December 1892 OSTENFELD til at blive Præst her. Efter nogen Betænkning sagde han Ja og var herefter 24/10 1893 – 21/5 1897 (som ordineret Medhjælper i Frederiksberg Sogn) *Præst ved Bedesalen paa Chr. Winthersvej*, hvortil han indsattes 12/11 1893 af Sognepræst O. V. GLAHN. Han lønnedes af Ud-

valget for Kirkesagens Fremme. Pionergerningen her gav god Vækst i Menigheden, hvor alle følte sig hjemme, og snart tog man fat paa Planen om at bygge en rigtig Kirke, Bidrag strømmede ind, 21/5 1897 udskiltes *Skt. Lukas Sogn*, og s. D. udnævntes H. OSTENFELD til Sognets første *Sognepræst* (til 1908), 29 s. M. samledes en fuldtallig Menighed for sidste Gang i Bedesalen, og næste Dag indviedes Skt. Lukas Kirke. I det nye Sogn trivedes Søndagsskole- og Ungdomsarbejde, hvori bl. a. deltog hans Svoger cand. theol. JES SEIDELIN. Paa Basis af dette Arbejde stiftedes her 27/10 1902 Frivilligt Dreng-Forbund (F.D.F.) af Arkitekt HOLGER TORNØE og cand. theol. L. A. VALENTINER; TORNØE skriver: »Hvad jeg mødte i Bedesalen, stod for mit unge Sind som en levende Illustration til den første Menigheds Liv, hvor netop Modsætningen mellem den aandelige Kirkes Vælde og de tarvelige Omgivelser er et fremtrædende Motiv.« Pastor G. P. MÜNSTER var knyttet til Sognet som Hjælpepræst fra 1895 og Kapellan 1897–1908. H. OSTENFELD var 1901 paa Rejse til England. 1904 blev han Medlem af Forretningsudvalget for Københavns Kirkefond.

Da *Solbjerg Sogn* oprettedes 1908 af Dele af Frederiksberg og Skt. Lukas Sogne, blev H. OSTENFELD ogsaa dette Sogns første *Sognepræst*, 9/5 1908 – 14/9 1911; 8/6 1908 indviedes Solbjerg Kirke paa Howitzvej, og 12/11 s. A. udnævntes han tillige til *Provst* over Frederiksberg Provsti. Sognets første residerende Kapellan var 1908–15 Pastor T. LOMHOLT-THOMSEN.

H. OSTENFELD var i Maj 1897 blevet Medlem af den første Bestyrelse for *Den danske Præsteforening*²⁰ (stiftet 14/10 1896 paa det bevægede Bethesda-Møde) paa Opfordring af dens Formand *Sognepræst* J. FRIIS-HANSEN, der var Sekretær i Københavns Kirkefond.

OSTENFELD blev straks Formand for Videnskabeligt Præstekursus, der indtil 1904 arrangeredes af Præsteforeningen og fandt Sted en Uge i Oktober; ved det første Kursus i 1898 talte han selv om Kristendommen og de sociale Forpligtelser (og hans Svoger L. P. LARSEN om Ny-Hinduismen) og i 1899 i Forbindelse med Storlockouten om Kirkens Forhold til det sociale, s. A. talte han i Københavns Præstekonvent om Kirkens Arbejde blandt Mænd i

de brede Lag og udgav »De kristnes sociale Forpligtelser«. (1926 genoptog Præsteforeningen Videnskabeligt Præstekursus).

Sammen med andre unge, socialt interesserede Præstesønner som HANS KOCH og JOHS. NORDENTOFT havde H. OSTENFELD tidligt indset, at det daarligere, næsten fjendtlige Forhold mellem Kirkens Mænd og »Underklassen« for en stor Del skyldtes Misforstaaelser i Forbindelse med mange Præsters svigtende Evne eller Vilje til at forstaa det berettigede i Socialisternes Bestræbelser. Sammen med HANS KOCH, H. O. LANGE og H. WESTERGAARD dannede han derfor 1899 en kristelig-social Forening med eget Blad »Vor Tid«, hvis Redaktør han og Professor WESTERGAARD var 1899–1900; Forsøget strandede hurtigt, men naaede dog at vise, at der var Kristne, som forstod Arbejderklassens Krav.

I samme Periode udgav Pastor OSTENFELD senere: 1903 »Præstens Liv med Gud i Bøn« (Foredrag ved Præstemødet i Ryslinge, S. 1640), 1908 »Om du kendte Guds Gave!«, 1911 »Arbejdslust og Arbejdsmod i Menigheden« (som JOHS. NORDENTOFT kalder »en ualmindelig god Bog, baade for Præster og for Lægfolk«) og 1912 »Du er Kristus, den levende Guds Søn«.

Da Pastor HENRIK HOFFMEYER (der 1905 blev Formand for Bestyrelsen i Københavns Indre Mission og 1911/12 efterfulgte OSTENFELD som Provst og Formand for Den danske Præsteforening) i 1904 opfordrede alle Præster til at arrangere en fælles Kirkeuge i København, støttede OSTENFELD denne Tanke og deltog siden ofte i »Allianceugen« i Januar, hvor mange kristne Samfund i København holdt Fællesmøder; begge deltog de ogsaa meget i det økumeniske Arbejde i en lang Aarrække.

Præsteforeningens Blad, hvilket Navn det har haft siden 1/1 1911, da det gik over til at være et Fjortendagsblad (og fra 1/1 1923 Ugeblad), hed 1/10 1897 – 1/1 1911 Maanedsbld for den danske Folkekirke og redigeredes de første godt 6 Aar af *Sognepræst* ALBERT SCHACK, hvorefter HARALD OSTENFELD blev dets *Redaktør* 1/1 1904 – 1/10 1911, det første Aar sammen med HANS KOCH. OSTENFELD hævdede, at Bladet ikke kun skulde være et Medlemsblad, men ogsaa bringe pastoralteologiske Afhandlinger (selv skrev han ofte om Præstens Ger-

ning), idet det egentlig fagligt-økonomiske laa ham mindre paa Sinde end Præstens personlige Dygtig-gørelse til sin Tjeneste.

Da Pastor FRIIS-HANSEN pludselig døde 5/8 1905, blev Pastor OSTENFELD straks valgt til midlertidig Formand og i Januar 1906 til *Formand for Den danske Præsteforening*, hvilket Hverv han bestred til 27/9 1911.

Det kunde ikke undgaas, at Præsteforeningen i høj Grad gennem alle Aarene beskæftigede sig med Præsternes alt for smaa Lønninger og med Følgerne af Tiendeafløsningsloven og Menighedsraadsloven, begge vedtaget 1903. 1906 støttede OSTENFELD et Forslag om, at Ikke-Teologer kunde faa Adgang til Præsteembede, naar en Biskop anbefalede det. 1908 skrev han flere Artikler om Kirketugt blandt Præster, hvori han holdt paa, at Samfundet skulde stille strenge Krav til sine Præster. I en Forhandling s. A. om Kirkens Tilsyn med Skolen vakte hans meget moderne Synspunkter megen Kritik; han hævdede, at Kirken ikke krampagtigt skulde fastholde sin Tilsynsret, end ikke med Religionsundervisningen, samt erklærede, at Bispevisitationerne »ere temmelig intetsigende«, og at Provstevisitationernes Bortfald »vilde ikke efterlade noget dybfølt Savn.« Præsten burde hverken være født Formand eller født Medlem af Skolekommissionen, og han fandt, at Hævdelsen af Kirkens Skoletilsyn var en Kamp om en formel Ret, hvis aandelige Betydning han havde svært ved at fatte. De ydre Former betød intet for ham, det aandelige Indhold alt. Han betonedede Samfundssiden i Kristendommen og opfordrede til at gøre Alvor af Kampen mod den personlige Selvskhed. I alle Aarene fortsattes Drøftelser om Deling af Sjællands Stift (som skete 1923). Og han anbefalede stærkt et af Sognepræst, senere Provst ANKJÆRS Hustru JOHANNE BÆK-KELUND i Pjedsted i Marts 1909 stillet Forslag om Præstekonekonventer; det førte til de senere Præstekonemøder, af hvilke det første holdtes 30/8–31/8 1911 i Aarhus. I Juli 1909 skrev han en større Artikel om »Bispeidealer«, hvori han hævder, at i Danmark er Bisper for gamle (omkring 60 Aar), naar de udnævnes, hvorfor de hævder det overleverede, mangler aandeligt Initiativ og er betænkelige over for nye Tanker og nye Former. Kirkens Ret og Ære skal ikke hævdes ved ydre Magt, kun ved aandelige Vaaben; men den skal hævdes. Paa Delegeretmødet 1910 blev Bladet stærkt kritiseret, især Provst OSTENFELDS kirkepolitiske, frikirkeprægede Artikler. Da det vedtoges, at »Bladet skulde tilstræbe at have mere Præg af et Foreningsblad«, foreslog han ironisk, at det burde hedde »Økonomisk Tidende for den danske Præstestand«. I Forbindelse med Krav om en kirkelig Lovgivning 1910 hævdede han, at man maatte tilbagegive de borgerlige Myndigheder de Funktioner, som Kirken havde udført for dem: Ægteskabs-

stiftelse, Civilregistre for Fødsel og Død, let Adgang til borgerlig Begravelse og Præstens Stilling som født Medlem af Skolekommissionen.²⁰

HARALD OSTENFELD var i sin Usnobbethed ganske ligeglad med Ordner og Titler og havde engang (1906?), da Ridderkorset blev tilbudt ham, paa en pæn Maade frabedt sig Æren. Da han 19/3 1911 blev *Ridder af Dannebrog*, skete det paa en højst usædvanlig Maade.²¹ Den Dag blev Godthaabskirken paa Nyelandsvej indviet, og i Embeds Medfør var Provsten til Stede. Midt i sin Indvielsestale faldt Biskop PEDER MADSEN besvimet om foran Alteret og maatte bæres ud i Sakristiet. Provst OSTENFELD traadte ind foran Alteret, fortsatte Biskoppens Tale efter den Linie, der var lagt, fuldførte Indvielsen og gjorde hele Handlingen til et uforglemmeligt Minde for dem, der var til Stede, – ikke mindst for KONG FREDERIK VIII, som sad i Koret, – og i hvis Palæ den nyindviiede Kirkes Sognepræst TOLSTRUP havde boet 1895–98 som Lærer for Sønnen PRINS GUSTAV. – Paa Vejen hjem fra Kirke siger en Ven til OSTENFELD: »Dette bliver du Ridder paa.« Paa OSTENFELDS indstændige Opfordring telefonerede Vennen senere til Hofmarskallen og bad pænt om, at intet maatte blive foretaget. »Det er for sent,« lød Svaret, »KONGEN var ganske betaget, og han underskrev Ordensdekretet straks da han kom hjem fra Kirken.« – Da Provst OSTENFELD nogle Dage senere besøgte den syge Stiftsprovst PAULLI, sagde denne: »Det har De til Ydmygelse for Deres demokratiske Snobbethed.« Og OSTENFELD lo hjertelig, naar han senere fortalte dette. – Men Modstanden mod alt, der kunde tydes som Kirkens ydre Magt, var saa stærk hos ham, at han aldrig bar Ordensdekorationer paa sin Præste- eller Bispekjole og ikke var til at for-maa til at gaa i Ornat til Slotstaflet.²¹

HARALD OSTENFELD, der udnævntes til alle sine Embeder efter Opfordring og aldrig prøvede at være almindelig Ansøger, blev 14/9 1911 af Kultusminister JACOB APPEL udnævnt til *Biskop over Sjællands Stift*. Den 29/10 blev han bispeviet i Københavns Domkirke af Biskop C. WEGENER. For OSTENFELD, der havde sin Præstegerning overmaade kær, var det ikke let at tage mod dette Tilbud, men gennem de næste 23 Aar vedblev hans Talen til den enkelte om det ene fornødne at være et af de vigtigste af hans

mange Virkeomraader. Foruden alle samtidige danske Biskopper ordinerede han over 400 danske Præster; mange af disse talte ofte om, hvad han havde betydet for dem i Tiden omkring deres Ordination. Han indviede 58 Kirker, det største Antal Kirker, nogen dansk Biskop har indviet siden ABSALONS Dage. Han var en flittig Visitator, der naaede baade til Færøerne og Grønland (1921), der hørte til hans Stift, og med sin Hustru besøgte han 1923 de danske Menigheder i U.S.A. En Koloni i Canada blev opkaldt efter ham.

Biskop OSTENFELD – Biskop over Sjællands Stift 1911–1923 og over Københavns Stift fra 2/2 1923, da Sjællands Stift deltes i dette og Roskilde Stift – havde mange andre Hvery; han havde en stor Arbejdsevne og ønskede at blive brugt, hvor han kunde gøre Gavn. Han var 1911–29 Formand for Københavns Kirkefond, 1911–30 Medlem af Bestyrelsen for Diakonissestiftelsen, 1911–34 Medlem af Direktionen for Det kongelige Vaisenhus, 1921–28 Næstformand i Det kirkelige Udvalg og 1928–34 Medlem af Det kirkepolitiske (kirkelige) Udvalg; inden for det økumeniske Arbejde deltog han i mange Komitémøder og i de store Konferencer (1925 i Stockholm og 1927 i Lausanne), 7/10 1924 forrettede han Rigsdagsgudstjenesten i Holmens Kirke, var 1929 Formand for den danske Komité for Luthersk Verdenskonvent i Danmark, der afholdtes 26/6–29/6 i København med c. 600 Deltagere fra 24 Lande, var 1930–33 Formand for Dansk Kirke i Udlandet, fra 1930 for Grønlands Kirkesag, endvidere Næstformand i Direktionen for Bibelselskabet, Formand for Bestyrelsen for Møltrup Optagelseshjem og for Danske Kvinders Velfærd, Bittmanns Missionskomité og Præstenkehjemmet paa Mariendalsvej 39–41 (indviet 30/9 1902). Som nævnt var han fra 1898 Formand for Videnskabeligt Præstekursus, som indtil 1905 hørte under Præsteforeningen, derefter indtil 1939 under et særligt Udvalg, hvis første Formand han ogsaa var (og hans Svoger JES SEIDELIN Kasserer, S. 1640). – 1927 udgav han »Fra Dagens Arbejde« og »Omkring Julen. Prædikener«. Desuden skrev han i Blade og Tidsskrifter utallige Artikler af praktisk-kirkeligt Indhold samt var Medarbejder ved Salmonsens Konversationsleksikon (1. Udg.) Bind III–XIX, der udkom 1894–1911.

Biskop OSTENFELD blev *Dannebrogsmand* 26/9 1913 paa CHRISTIAN Xs 43 Aars Fødselsdag, *Kommandør af 2. Grad af Dannebrog* 11/3 1917 paa KRONPRINS FREDERIK (IX)s 18 Aars Fødselsdag og 1923 *Dr. theol. h. c.* ved Lunds Universitet; desuden Kommandør af den norske Olavs-Orden.

Biskop HARALD OSTENFELD var en betydende Skikkelse. Han har selv betegnet sit Standpunkt som lavkirkeligt, hvilket dog ikke hindrede ham i et nært Venskabsforhold til den svenske højkirkelige Biskop NATHAN SÖDERBLOM, der 1930 fik Nobelprisen som Hovedfører for den økumeniske Bevægelse. Biskop OSTENFELD indskærpede Præster, at »den gamle Maade at være Præst paa, at man kommer med Embedets Myndighed, er uigenkaldeligt forbi.« Han var meget kritisk over den Position, hans høje Embede gav ham, og værdsatte til Gengæld Lægfolket og dets Arbejde, som han støttede varmt. Bag hans ydre Væremaade – der kunde være barsk afvisende, navnlig over for Journalister, som han ikke yndede – var der ikke blot et varmt og meget trofast Hjerte, men ogsaa et lyst Lune, der især gav sig til Kende i hans Hjem, naar han med Humor, Slagfærdighed og Selvironi diskuterede med gode Venner, medens han dampede paa den lange Pibe, der rakte ned til Gulvet.²²

To smaa Træk, der viser hans stille Humor, stammer fra Jubilæumsfesten i Trondhjem 1930: Da Biskopperne OSTENFELD og SÖDERBLOM Side om Side gik i Spidsen for den store Procession i fuldt Skrud, bemærkede SÖDERBLOM: »Her gaar vi klædt som Markens Liljer.« Hvortil OSTENFELD svarede: »Ja, og som staar i Dag og i Morgen kastes i Ovn.« – Da en Minister ved samme Lejlighed holdt en lang og ikke videre interessant Tale, tyndede det mere og mere ud i den vældige Forsamling; Biskop OSTENFELD bemærkede tørt til sin Sidemand: »Havde OLAF DEN HELLIGE haft Ministeren med sig, saa var Bønderne flygtet.«

HARALD OSTENFELD var ægte og til at stole paa, men hans Mangel paa diplomatisk Evne og afgjorte Ulyst til Forhandlinger bag Kulisserne gjorde ham stejl i Forhandlinger med Myndighederne, ikke mindst naar disse behandlede ham daarligt. Under et langvarigt Kommissionsarbejde skrev han engang til sin meget gode Ven siden 1909, den norske Bi-

skop EIVIND BERGGRAV i Tromsø: »Jeg duer ikke til det Arbejde, hvor Taktik sidder i Højsædet. Naar jeg staar overfor en »Modpart«, som jeg skal forhandle med, gør jeg mig Umage for at indstille mit Sind paa det Spørgsmaal: hvor langt kan jeg gaa ham i Møde – jeg maa dog forstaa ham. Men den, som er Taktiker, bruger saa et imødekommende Svar, som fra min Side er ment som det yderste, jeg kan gaa med til, som et »Forhandlingsgrundlag«, som kræver nye Indrømmelser – og saa føler jeg mig egentlig snigløbet.« Saa blev han stejl; han følte sig paa fremmed Grund, naar der ikke under Forhandlinger kunde forudsættes ærlig Aabenhed og Saglighed. »Jeg længes tilbage til mit egentlige Arbejde,« skrev han ved samme Lejlighed og mente dermed Præstens Gerning. Han var en viljestærk Mand med sine Meningers Mod, som det bl. a. kendtes, da han under Kampagnen om de dansk-vestindiske Øers Salg offentlig 9/8 1916 gjorde Indsigelse, ikke mod Salget, men mod den løgnagtige Benægtelse af Salgsplanerne, der til det sidste havde fundet Sted fra Regeringens Side. Han viste sit Mod, da han som ung Præst varmt og undertiden skarpt talte Arbejderstandens Sag og som Medredaktør af det lille kristeligt-sociale Blad »Vor Tid« var med til at skabe Bro mellem Kirken og Socialdemokratiet. Ogsaa mange Gange senere viste han tydeligt, hvor han havde sine varmeste Sympatier. Saa sent som i 1932 udsendte han en Skrivelse om Kirken og de Arbejdsløse. – Han havde en Arbejdskraft langt ud over det almindelige. »Gud har kaldet os til at være Arbejdere. . . Dertil er vi satte, at vi skal hige mod vort Maal, ikke ved Betragtninger og Længsler, men ved Arbejde.« »Religion er Handling«, udtaler han atter og atter. Han var en dygtig Administrator. Mest af alt var han en Tjener, der mødte sit Medmenneske med et broderligt Sind, og som arbejdede paa at bygge Bro og skabe Fællesskab mellem alle evangeliske Kristne. Han var oprigtig, trofast, varmhjertet, – men genial var han ikke, som han selv sagde, kun – som det blev sagt ved hans Begravelse – genial til at hjælpe, men altid stiltfærdigt.²³

Den første Kirkeminister i OSTENFELDS Bispcaar var hans nære Ven Frimenighedspræstesønnen Højskoleforstander JACOB APPEL; da han blev Kultusminister 5/7 1910, ud-

trykte Provst OSTENFELD som Formand for Præsteforeningen sin »ubetingede Glæde« over den nye Minister, »en Mand, der har hjemme i Kirken og føler med Menigheden og er en handlekraftig Mand«. APPEL, der var Kultusminister 1910–13 og Kirkeminister 1922–24, tog meget Hensyn til Biskop OSTENFELDS Ønsker; han gennemførte Loven af 1/4 1911, der gav visse Frimenighedspræster Adgang til at prædike i Folkekirkens Kirker, 1912 Menighedsraadsloven, 1913 Præstelønningsloven samt en ny kirkelig Frihedslov om Kirkers Brug.

Enkelte større Begivenheder skal nævnes: Biskop OSTENFELD prædikede 5/10 1914 ved Rigsdagsgudstjenesten i Marmorkirken; for Fornærmelser mod ham idømtes 23/4 1917 Redaktør af Ekstrabladet FREJLIF OLSEN 4 Maaneders simpelt Fængsel; 25/2 1923 indviede Biskop OSTENFELD 5 nye Biskopper i Vor Frue Kirke, talte paa det 2. nordiske Bispemøde paa Vedbygaard 4/9–9/9 1924 om de nordiske Kirkers Samhørighed, Forskelligheder og Ansvar, forrettede 7/10 s. A. Rigsdagsgudstjenesten i Holmens Kirke, holdt paa Præsteforeningens første, nye Videnskabeligt Præstekursus 20/4–1/5 1926 6 Foredrag om Præstegeringens Arbejdsmuligheder i vor Tid, indledte det 2. nordiske Præstemøde, som holdtes 7/9–9/9 1927 paa Frederiksborg Slot, med Højmesse, hvor han prædikede over Matth. 7,28–29: at prædike med Myndighed (Skriftetalen holdtes af hans Svoger Slotspræst RALD), og deltog i September 1930 i Jubilæet i Trondhjem i Forbindelse med Domkirkens Genindvielse.

Med Kirkeminister P. DAHL, der var Kirkeminister i STAUNINGS 2 socialdemokratiske Regeringer 1924–26 og 1929–35, havde Biskop OSTENFELD vanskeligt ved at forhandle sig til Rette; de førte bl. a. mange Forhandlinger i Det kirkelige Udvalg 1921–28 og Det kirkepolitiske Udvalg 1928–34. 1922 vedtoges en lang Række Kirkelove, hvorved bl. a. Bispevalg indførtes, 1927 gennemførtes en Præstelønningslov. 31/1 1929 fremsatte Biskop OSTENFELD og Højskoleforstander JACOB APPEL Forslag til Lov om Folkekirkens Forhold til Staten, hvorefter Styrelsen skulde ske gennem Kirkeministeriet, men der skulde oprettes Stiftsraad til at administrere de enkelte Stifter. Kirkeministeren fremsatte Forslag om Adskillelse mellem Stat og Kirke. 22/10 1929 afløstes Biskoppen af Stiftsprovst USSING som Formand for Københavns Kirkefond, der 26/10 1927 havde ændret Statutterne, saa Biskoppen ikke mere var selvskreven Formand. – 1930 nedsattes et 9 Mands Udvalg om Præstelønningslovene, hvori bl. a. Kirkeminister DAHL, Departementschef HOLBØLL, Biskop OSTENFELD og Stiftsprovst USSING havde Sæde, hvorefter en ny Præstelønningslov vedtoges 1931. 4/5 1933 nedlagde Biskop OSTENFELD sit Formandshverv i D. K. U. i Protest mod Kirkeminister DAHLS Forslag om at tage Penge af de til Kirkernes Vedligeholdelse henlagte Midler til Opførelse af nye Kirker, til D. K. U. og til Sømandsmissionen, en

Sag af største principielle Interesse for Kirken. Paa et i denne Anledning afholdt Bispemøde paa Hindsgavl vedtoges, at Kirken skulde have fuld Bestemmelsesret over sine økonomiske Midler, og Biskop OSTENFELD beklagede, at Kirkeministeren overhovedet ikke havde forelagt Sagen for Stiftsøvrighederne. (Hertil svarede Ministeren (i Landstinget 11/5 1935): »Stiftsøvrighederne blev ikke spurgt, da det er Rigsdagen, der har Bemyndigelsen. Stiftsøvrigheden er Godsforvalter, ikke Godsejer.«).

I sine sidste Aar havde Biskoppen 2 Sager, der omtales meget i Aviserne. 16/3 1932 tildelte han 6 københavnske Præster af Tidehvervs-Bevægelsen, der havde angrebet Stiftsprovst USSING, en skarp mundtlig Reprimande, men Præsterne nægtede at modtage den.²⁴

I Februar 1934 nedlagde Biskoppen Forbud mod, at den Aaret før afskedigede Sognepræst ADAMSEN prædikede i Filips Kirke, hvortil han var indbudt af Kirkens Kapellan, den dygtige og ansete Tidehvervs-Præst TAGE SCHACK (Søn af den første Redaktør af Præsteforeningens Blad). Herimod protesterede Pastor SCHACK og udtalte 24/2, at Biskoppen ved sit Forbud havde søgt at lægge Hindringer i Vejen for Evangeliets Udbredelse i Stedet for at støtте det, som hans Pligt var. 1/3 satte Biskop OSTENFELD sin Stilling ind paa, at Pastor TAGE SCHACK enten skulde tage sin Udtalelse tilbage eller afskediges, 2/3 suspenderede Biskoppen ham, 3/3 støttede en Række Tidehvervs-Præster Pastor SCHACK, og en Række Medlemmer af Menigheden i Filips Sogn protesterede over for Kirkeministeriet mod Suspensionen; denne hævedes 8/3, efter at Pastor SCHACK havde beklaget Indbydelsen af nævnte Præst, og Biskop OSTENFELD havde givet ham en skriftlig Reprimande for hans Optræden. Sagen, der berørte Biskop OSTENFELD dybt, omtales af Provst HANS KOCH som den ynkeligste, mest beskæmmende i Mands Minde.

Den 17/5 1934 tog Biskop OSTENFELD sin Afsked fra 31/10, 2/8 udnævntes Stiftsprovst FUGLSANG-DAMGAARD som hans Efterfølger, 6/10 fyldte Biskop OSTENFELD 70 Aar, 24/10 døde han (i Embede), 28/10 blev Biskop FUGLSANG-DAMGAARD bispeviet ved Biskop V. AMMUNDSEN, og 29/10 blev Biskop OSTENFELD begravet.

Biskop OSTENFELD er portrætteret paa GERDA PLOUG SARPS Tegning af Kongesønnen FREDERIKS og KNUDS Konfirmation 1915 (paa Frederiksborg), et Træsnit er skaaret 1915 af L. B. HANSEN efter Fotografii, og et Maleri af L. FIND 1930 (eller 1932) findes i Roskilde Domkirke.

Som Præst paa Frederiksberg boede HARALD OSTENFELD først Falkoner Allé 13^I c. 1894–98, derefter ejede han 1899–1911 Villaen Monradsvej (si-

den 1935: Sylovs Allé) 8, hvor han selv boede i Stueetagen (se S. 1552 og 1558), indtil han flyttede til Bispegaarden i Nørregade 11^I.

† 24/10 1934 Kl. 21 i Hjemmet Nørregade 11 af Lungebetændelse, begravet 29/10 Kl. 14 fra Vor Frue Kirke af Provst KOCH paa Solbjerg Kirkegaard (Vor Frue Kbg.), hvor hans beskedne Gravsted er betegnende for ham.

Ved Begravelsen talte Biskop JOHS. GØTZSCHE over Joh. 9,4 (Jeg maa gøre hans Gerning, som sendte mig, saa længe det er Dag; der kommer en Nat, da ingen kan arbejde. Medens jeg er i Verden, er jeg Verdens Lys), og Provst HANS KOCH (der 1911–37 havde været Sognepræst i Solbjerg Sogn efter OSTENFELD) paapegede, at den Afdøde ikke troede paa Kirkens ydre Magt, men »paa den Aandens Myndighed, som vindes i et Liv i ydmyg Lydighed, i tjenende Kærlighed, i redelig Erkendelse af egen Ringhed.«

Den 11/10 1945 afslørede Biskop FUGLSANG-DAMGAARD Billedhugger MAX ANDERSENS Portrætrelief af Biskop OSTENFELD i Københavns Bispegaards Hal. I Afsløringen, der formede sig som en smuk Mindehøjtidelighed, og som skete i Forbindelse med det s. D. afholdte Landemode, ved hvilket Bispinde KAREN OSTENFELDS Søstersøn N. J. RALD var blevet indviet som Provst for Frederiksberg Provsti, deltog foruden Landemodet Bispinde KAREN OSTENFELD, Frøken INGER OSTENFELD og flere Børn og Svigerbørn. Biskop FUGLSANG-DAMGAARD opridsede et smukt og stærkt Billede af Biskop OSTENFELD, hvis betydelige Personlighed havde været fyldt af hans stærke Tro og hans næsten hellige Glæde ved Arbejdet. Han havde været vidtfavnende og med stor Forstaaelse, en Præst af Guds Naade, for hvem Kirken og Menigheden, Kirken og Hjemmet havde betydet uendeligt meget. For ham havde det været et Ønske, at Kirken skulde være et Hjem og Hjemmet en Kirke. – Efter at det Dannebrogflag, der dækkede Relieffet, var fjernet, takkede Bispinde OSTENFELD bevæget.²⁵

6 Børn.

HARALD OSTENFELD ~ 2) 14/5 1905 i Immanuels Kirke (Københavns Valgmenigheds Kirke) i Forhaabningsholms Allé paa Frederiksberg af Brudens Svoger, 2. Præst ved Diakonissestiftelsen, Pastor CARL RASMUSSEN (Nvf. til RALD 1918) KAREN BOLWIG DALL, * 5/12 1869 paa

Karensdal, hjd. 12/12, i Pjedsted Kirke 3/4 1870, Datter af Gaardbestyrer, fra 1870 i nogle Aar Ejer af Karensdal, fra c. 1882 Jernstøber i København (»Dall og Lund«, Jernstøbere, Blegdamsvej 32) JØRGEN PEDERSEN DALL (* 11/1 1836 i Rødding i Sønderjylland, hjd. s. D., i Kirken 28/2, konf. 27/4 1851 (hvor?). Bopæl i Kbh. først Fælledvej 10^{II}, fra c. 1885 Fælledvej 27^I, † 15/12 1893 i Kbh. af Hjertelidelse, begr. 20/12 Kl. 12 fra Skt. Johs. Kirke paa Solbjerg Kgd.) og Hustru AGNETE JOHANNE SOFIE BOLWIG (* 9/9 1831 paa Karensdal, døbt 17/10 i Pjedsted Kirke, konf. 11/4 1847 i Hvidbjerg Kirke i Thy (Hassing Herred), (hvor hun boede i Præstegaarden hos sin ældre Søster AMALIE BOLWIG og Svoger Sognepræst JACOB FREDERIK AAGAARD), ~ 5/2 1869 i Pjedsted Kirke (af Brudens Broder Sognepræst i Vaalse JOHAN CONRAD BOLWIG), boede som Enke først Hollændervej 4^I, fra c. 1900 paa Maglekildevej, først Nr. 14^{II} et Par Aar, derefter Nr. 18^{II} c. 1902–13, til Slut Nr. 16^I, † 14/2 1916 i Hjemmet af Hjertelammelse, begr. 18/2 fra Solbjerg Kirke af sin Svigersøn Pastor CARL RASMUSSEN (Frederiksberg Kbg.)).

KAREN BOLWIG DALL havde 2 yngre Søstre:

KIRSTEN DALL, * 30/4 1871 paa Karensdal, † 19/1 1955.

~ 1898 i Emmaus Kirke RASMUS CARL RASMUSSEN, 1918 Nvf. til RALD, * 1870, 1896–1905 Andenpræst ved Emmaus Kirke (Diakonissestiftelsen), 1905–18 Sognepræst i Vejstrup, 1918–20 resid. Kapellan og 1920–38 Slotspræst i Hillerød, R 1927, DM 1940, † 1950.

MARTA MARIE DALL, * 5/7 1873 paa Karensdal, ugift Syerske, boede i mange Aar paa Howitzvej 14^I paa Frederiksberg, ved sin Død Aldersrogade 13, † 25/11 1953 paa Rudolph Berghs Hospital, bisat 29/11 i Søndermarks Krematorium ved sin Søstersøn Provst N. J. RALD, Urnen nedsat paa Solbjerg Kgd. (Aldersro Kbg.).

Bispinde KAREN OSTENFELD var bl. a. Kusine til Hospitalsdirektør ANDREAS SEIDELIN (S. 1647) og Missionær CONRAD BOLWIG i Kina, Søn af Sognepræst i Fanefjord JOHAN CONRAD BOLWIG (1821–93).

Før sit Bryllup var KAREN DALL Lærerinde og boede sammen med sin Moder paa Maglekildevej.

Ved sit Ægteskab blev hun Stedmoder til 4 Børn og fik selv 1909 Sønnen JØRGEN OSTENFELD, 1955–76 Overkirurg ved Amtssygehuset i Varde. Om Bispinde KAREN OSTENFELD i sit Hjem se S. 1691 Note 22.

Som Enke boede hun 1935–37 Kongensvej 24 og 1938–54 Mynstersvej 7A^I paa Frederiksberg, i hhv. Solbjerg og Frederiksberg Sogn.

† 30/1 1954 i sit Hjem efter et Par Ugers Sygdom efter Hjerneblødning, begravet 4/2 fra Solbjerg Kirke paa Solbjerg Kirkegaard. 1 Søn.

c. AXEL SKOVGAARD SEIDELIN, * 19/5 eller 21/5 1872 i København, døbt naar?

† 27/5 s. A. sst. »af Mundklemme, 6 Dage gammel«, begr. 1/6 Kl. 12 paa Holmens Kgd. (Holmens Kbg.).

d. JES HANSEN SKOVGAARD SEIDELIN, * 8/10 1874 i København (Vesterbrogade 25), døbt 6/12 i Vor Frue Kirke af Pastor EWALDSEN (Frederiksberg Kbg.).

JES SEIDELIN, der blev konfirmeret 30/9 1888 i Skibby Kirke sammen med sin Fætter JES OSTENFELD (S. 1557) af dennes Fader Sognepræst SØREN OSTENFELD, efter at have faaet Undervisning i Skibby Præstegaard 1886–87, kom 1887 i Metropolitan-skolen, hvorfra han og Fætteren blev Studenter 1892, og blev 21/6 1898 cand. theol. med Laud., hvorefter han først var Huslærer i Dannemarre Sommeren 1898 – Sommeren 1899 hos Sognepræst T. SCHRADER, der var Medlem af Bestyrelsen for Plejehjemsforeningen for Lolland-Falster, og derefter September 1899 – Oktober 1900 uordineret Medhjælper hos sin Svoger og Fætter Sognepræst HARALD OSTENFELD ved Skt. Lukas Kirke paa Frederiksberg (S. 1634); boede Yrsavej 4^I. Han deltog i de nordiske kristelige Studentermøder i Vadstena 1895, paa Herlufsholm 1897 og i Setnesmoen 1899, hvor en af Talerne var hans Svoger L. P. LARSEN (S. 1642), og »fik derigennem megen aandelig Tilskyndelse og skandinavisk Interesse«.

Herefter blev JES SEIDELIN 22/10 1900 – 1/8 1904 midlertidig ordineret Medhjælper hos Sognepræst KAAE i Kværndrup paa Fyn, hvor han boede til Leje i et lille Hus over for Kirken paa den anden Side af Odense-Svendborg Landevej. Sognepræst KAAE, fra 1902 Medlem af Bestyrelsen for Den danske Præsteforening, 1906 forflyttet til Tikøb, arbejdede 1889–1906 for hjemløse Børns Sag ved Opretelse af Plejehjemsforeninger og var indtil 1904 Formand for De danske Plejehjemsforeninger. JES SEIDELIN, der blev ordineret 24/10 1900 Kl. 9 i Vor Frue Kirke i København af Biskop RØRDAM, havde i disse Aar meget Arbejde for Plejehjemssagen, ogsaa et Aar Rejsearbejde. Da Pastor KAAES nævnte Formandshverv ophørte i Sommeren 1904, sagde han JES SEIDELIN op; denne søgte i Foraaret forgæves forskellige Embeder, først ved Randers og ved Frederikssund, men havde ingen Mulighed her, da

hans hidtidige Virke ikke talte i Anciennitet, senere søgte han i Vinding og Vind ved Holstebro og Kapellaniet i Thisted, hvor Sognepræsten var Plejefader til hans Hustru. Han maatte nøjes med August–September 1904 at være Hjælpepræst i Spjellerup under den 80aarige Sognepræst FUNDERS Sygdom og Oktober – December s. A. i Stubbekøbing under Sognepræst BONDESSENS Sygdom.

21/12 1904 – 13/3 1913 var »den fine og kloge« Pastor JES SEIDELIN residerende Kapellan ved Klosterkirken og Hospitalspræst i *Horsens*, i det s. A. oprettede Sogn, hvis Sognepræst 1904–25 var THOR-DUR TOMASSON, blandt hvis mange smukke Digte er Verset paa Dybbøl Mølle (Tavlen opsat 18/4 1914, fjernet s. D. af de tyske Myndigheder, genindsat 1919):

Tvende Gange skudt i Grus
Atter rejst som Møllehus.
Vogter for et Mindebo
Selv en Bavta dansk og tro.
Speid saa langt dit Øje naar
Grav ved Grav i Marken staar.
Danske Mænd gav Livet hen
Troskab holder Skansen end.
Taaredugget Ærekrans
Slaar om Dybbøls Navn sin Glans.
Slægter dø, men Sproget binder,
Fremtid gror af dyre Minder.

Aarene efter 1904 betegnedes senere som Horsens' kirkelige Guldalder. Ved Byens anden Kirke, Vor Frelser Kirke, der især var Indre Missions Kirke, var den betydelige OLUF OLESEN Sognepræst 1904–14, siden Biskop i Ribe. Klosterkirken var især Kirke for de grundtvigske, selv var JES SEIDELIN ikke udpræget Retningsmand.

Sine sidste 5–6 Aar var JES SEIDELIN fra 13/3 1913 *Sognepræst i Voldum* og Rud Syd for Randers efter Sognepræst HENNING GØTZSCHE (derefter i Visenbjerg), der havde bygget den anselige Præstegaard i Voldum.

Pastor JES SEIDELIN var meget initiativrig. Han var Leder af større Møder for Præster og teologiske Kandidater i Ryslinge 1903, i Ribe 1905 og i Vallekilde 1908. Fra 1905 var han Sekretær og Kasserer for Videnskabeligt Præstekursus, hvis Formand HA-

RALD OSTENFELD var (S. 1636), i Udvalget for det sad desuden Pastor L. J. KOCH i Odense, Sognepræst A. PRIOR i Sakskøbing og Sognepræst H. (FONNES-BECH-) WULFF i Louns. Det første Kursus holdtes 22/8–28/8 1906 paa Grundtvigs Højskole i Lyngby. 1906–18 var J. SEIDELIN Redaktør af »Israelsmissionen« fra Tidsskriftets Begyndelse. Og det var paa hans Initiativ, at det første Møde for Religionslærere afholdtes i Maj 1904 paa det gamle Missionshotel i Odense (nu Hotel Windsor paa Hjørnet af Vindegade og Hans Tausensgade); JES SEIDELIN var dog ikke selv med til Mødet. I Anledning af dette Initiativ skrev Sognepræst ved Mariendals Kirke paa Frederiksberg (1920 Forstander for Statsseminariet i Tønder) E. ALBECK efter Pastor SEIDELINS Død, i Meddelelser fra og om »Religionslærerforeningen« Januar 1919:

»Den 2. December 1918 afgik Sognepræst JES SEIDELIN i Voldum ved Randers ved Døden. Han faldt som et Offer for den herskende Epidemi.

Naar hans Navn nævnes her i kærlig Ihukommelse, er det, fordi han har haft en Andel i Religionslærerforeningens Tilblivelse.

Som ung Præst, fuld af Initiativ og Virketrang, af lagde han en Gang i Foraaret 1904 et Besøg hos den, som skriver disse Linjer og den Gang var Præst i Seem ved Ribe. Under vor Samtale kom vi ind paa Religionsundervisningen i den danske Skole og Religionslærernes Trang til Sammenslutning og Dygtiggørelse. Ogsaa Tanken om en Religionslærerforening blev drøftet. Men JES SEIDELIN tog Initiativet. Det var ham, som gav Stødet til vort første Møde for Religionslærere, som afholdtes i Pinsen 1904 i Odense, og som atter affødte Religionslærerforeningen.

Af denne Grund skal han mindes med Tak her i vore »Meddelelser«. Han staar for mig fra den Tid, – i de senere Aar har jeg ikke haft Forbindelse med ham, – som en nobel, redelig Personlighed med ærlig Vilje til at tjene gode Formaal og friskt Mod til at sætte noget godt i Gang. Vor Forening har høstet Gavn af dette tjenende Sind og friske Mod; derfor har hans Navn en Plads i vore Annaler, selv om han senere ikke blev aktiv Deltager i vort Arbejde.

Vor Forening nedlagde i Taknemlighed en signeret Krans paa JES SEIDELINS Kiste.«

† 2/12 1918 i Voldum af Spansk Syge og Lungebetændelse, begr. 5/12 paa Voldum Kirkegaard, Vest for Kirken.

Paa Gravstedet findes 3 Sten, paa den sydligste staar: MARIE HOFFMANN født 20. Marts 1848, død 8. Febr. 1916. Tak for din Kærlighed. – Hun²⁶ var Moster til Fru SEIDELIN, opholdt sig sine sidste Aar i Voldum Præstegaard, døde paa Ørsted Sygehus efter et Par Maaneders Indlæggelse.

~ 5/11 1901 i Skt. Lukas Kirke paa Frederiksberg af sin Svoger og Fætter Sognepræst H. OSTENFELD NANNA JENSEN, * 29/6 1877 i Madras, døbt i Hjemmet 7/8, Datter af Missionær i Indien HERMAN JENSEN (* 11/8 1842 i Nørre Jernløse By, døbt 25/9 i Kirken, konf. 1857 sst., Missionær i Indien 1872–1909, rejste i April 1909 fra Bangalore paa Grund af Sygdom for at vende hjem til Danmark, men døde 29/4 under Sejladsen gennem Middelhavet og blev sænket i Havet ved Kypern) og Hustru JULIE FREDERIKKE ELEONORA HOFFMANN²⁶ (* 8/7 1849 i Store Boel ved Skern, døbt 26/8 i Bølling K.; kom 1/1 1875 til Madras, ~ 12/1 1875 i Siloams Kapel af Missionær P. ANDERSEN; var i December 1891 indlagt paa Hospital i Madras, rejste syg hjem Febr. – 23/3 1892, incl. p. Fr.berg Hosp. (HOWITZ), † 3/9 1892 i Lyngby af Kræft, begr. 9/9 paa Lyngby ny Kgd. af Dr. phil. H. F. RØRDAM. 2 Børn).

NANNA JENSENS Fader, den kendte Indienmissionær HERMAN JENSEN, var først Gartner, – han boede 1860 som 17aarig Gartnerlærling i Nykøbing S. hos sin Søster og Svoger Gartner CHR. JESPERSEN, – hvorefter han 1865–70 var Elev paa Missionskolen paa Fasangaarden i Frederiksberg Have (1862–70). 1872 udsendtes han sammen med Missionær LØVENTHAL af dennes Komité som Missionær i Indien, hvor han 1874–1909 virkede i DMS's Tjeneste: 1874–77 i Siloam ved Tirukoilur, hvor han 1875 blev viet og 7/2 1876 ordineret af Missionær P. ANDERSEN, 1877–78 i Ranipet (Arcot), 1878–97 i Vepery i Madras, hvor han oprettede den danske Missionsstation, 1897 i Saron og 1898–1901 i Karmel, henholdsvis ved og i Tiruvannamalei. Han var i Danmark 3 Gange: 1885–86, 1892 for at ledsage sin dødssyge Kone og i 1901. Januar 1902 rejste han

ud for 4. Gang og bosatte sig nu i Bangalore for at hellige sig litterære Arbejder; 1897 havde han udgivet en meget stor Samling tamulske Ordsprog paa Tamulsk og Engelsk, senere udgav han en Læsebog i Tamulsk, oversatte LUTHERS lille Katekismus paa Tamulsk og skrev paa Dansk »Tanker over Kastevæsenet ud fra Aandslivet i Indien.« (1907). 1887–91 var han Formand for den aarlige Missionærkonference.

Da NANNA JENSENS eneste Broder VIGGO (muligvis er endnu et Barn f. 1878 eller 79) var født – 4/2 1883, ligesom hun selv i Indien – og hans 5½ Aar gamle Søster skulde se ham første Gang, spurgte hun sin Fader: »Far, hvad skal jeg snakke til ham? Taler han Engelsk, Tamulsk eller Dansk?« VIGGO rejste 1892 til Danmark med sin Moder, efter hvis Død s. A. han kom i Huset hos Pastor HARALD OSTENFELDS; ca. 1905 rejste han til Amerika, hvor han rømmede fra Skibet; siden blev han aldrig fundet trods hans Søsters talrige Henvendelser til Frelsens Hær m. m.

Hvornaar NANNA JENSEN kom fra Indien til Danmark, vides ikke bestemt. Hun opholdt sig som Plejebarn i Husby Præstegaard ved Vesterhavet hos den afholdte Sognepræst JACOB HANSEN (inden han 1896 blev Sognepræst i Thisted; han var gift med VITA LOVISE GARNÆS, og deres 8 Børn hed GARNÆS HANSEN); her boede den 12aarige NANNA i 1890 hos Præstefamilien med 6 Børn, 2–12 Aar gamle, og en Lærerinde, og midlertidigt boede her ogsaa Præstefruens ældste Søster CHRISTINE J. GARNÆS, dennes Mand FR. ANTON PETERSEN, der hidtil havde været Gaardejer i Stjær og kort Tid efter rejste til USA, og disses 4 Børn, 5–14 Aar gamle.

En Maaned efter sin Moders Død blev NANNA konfirmeret 2/10 1892 i Lyngby Kirke af Dr. phil. RØRDAM og kom saa, den 7/11 s. A., i Huset hos sine senere Svigerforældre Professor SEIDELINS i København, hvor hun rimeligvis kun var kort Tid; desuden vides hun at have opholdt sig hos Pastor L. J. C. INGERSLEV (1890–96 i Haasum, 1896–99 Valgmenighedspræst i Mellerup, 1899–1909 Sognepræst i Jerne) og hos sin Svoger Sognepræst HARALD OSTENFELD; i September 1900 rejste hun til SCHLEPPGREGELLS i Jægerspris og kom derefter, vistnok i November 1900 paa Askov Højskole.

Ved Vielsen 1901 boede hun hos sin Svigerfader Professor CARL SEIDELIN, Monradsvej 8 paa Frederiksberg; han var Forlover for sin Søn, og hendes Forlover var hendes Plejefader Sognepræst JACOB HANSEN i Thisted. Ved Brylluppet sang man Salmerne »Jert Hus skal I bygge paa Ordets Klippegrund«, »Det er saa yndigt at følges ad / For to, som gerne vil sammen være« og »Huset, som Gud har bygt«.

NANNA JENSEN var Kusine til Sognepræst CARL CHRISTIAN JESPERSEN (* 1860 i Nykøbing Sj., 1894–1909 Sognepræst i Bjerring ved Viborg, 1909–25 i Slaglille), Søn af Gartner CHRISTEN JESPERSEN (* 22/1 1833 i Sandholts-Lyndelse, hjd. s. D., i Kirken 24/2, konf. 11/4 1847 sst., rejste 30. s. M. som Gartnerlærling til Arreskov) og Hustru Karen MARIE JENSEN (* 1/2 1834 i Nørre Jernløse By, døbt 29/3 i Kirken, konf. 1848 sst.), der var HERMAN JENSENS Søster.

Som Enke boede Pastorinde NANNA SEIDELIN i mange Aar i Horsens, Nordre Kirkegaards Alle 2^{II}, hvorfra hun i August 1951 flyttede til sin Datter GUDRUN J. D. SEIDELIN (* 1907 i Horsens) og Svigersøn Lærer OTTO HUNE i Tvede ved Randers Fjord.

† 27/4 1954 i Tvede, begr. 1/5 Kl. 14 fra Voldum Kirke paa Voldum Kirkegaard.

1 Datter.

e. PETER ANTON SEIDELIN, * 9/1 1877 i København (Nørrevoldgade 23^{IV}), døbt 8/4 i Trinitatis Kirke. Hans Faddere var hans ældste Farbroder PETER ANTON SEIDELINS Hustru Kommandørinde PETRA SEIDELIN, Farmoderen Admiralinde A. E. SEIDELIN og Farbroderen Sognepræst E. H. SEIDELIN i Storring.

ANTON SEIDELIN, der blev konfirmeret 5/4 1891 i Trinitatis Kirke, gik i Borgerdydskolen, der først laa i Wildersgade paa Christianshavn og 1893 flyttede til Helgolandsgade (1919 overtaget af Staten under Navnet Vestre Borgerdydskole). Rektor var Forfatteren Professor JOHANNES HELMS, og ANTON SEIDELINS Lærer i Dansk var Forfatteren SOPHUS BAUDITZ. ANTON SEIDELIN, der lige fra Barneaarene bar Brillen, havde en Del Sygdom i sine sidste Skoleaar, hvorfor han gik næstsidste Klasse om; 1892 tog han Præliminæreksamen og 1895 matematisk Stu-

dentereksamen; blandt hans 23 Medstudenter var senere Læge VILHELM BRANDT i Vanløse, Overlæge i Hæren S. V. WILLAUME-JANTZEN samt Fabrikant WILLIAM HEERING (i det af hans Farfader stiftede Likørfirma PETER F. HEERING i Overgaden neden Vandet 11). ANTON SEIDELIN blev immatrikuleret 27/9 1895, tog 10/6 1896 Filosofikum med mg og Sommeren 1898 lægevidenskabelig Forberedelseseksamen med 25 Points, idet han i praktisk Kemi fik Laud. præ ceteris, i mundtlig Kemi Haud ill. I^{mi} og i Fysik, Zoologi og Botanik 3 Laud.er. – I 1899 deltog han sammen med sin ældre Broder cand. theol. JES SEIDELIN i »Femte Nordiske Studentermøde med kristeligt Program« paa Veblungsnes i Romsdalen i Norge 12/8–20/8; blandt Talerne ved Mødet var deres Svoger Missionær i Indien L. P. LARSEN, deres Fætter Sognepræst CARL SKOVGAARD-PETERSEN, cand. theol. EDV. GEISMAR og KFUM-Sekretær OLFERT RICARD.

Efter at være blevet cand. med. i Sommeren 1903 holdt ANTON SEIDELIN en kort Ferie hos Broderen i Kværndrup og blev derefter indkaldt til Militærtjeneste som Underlæge ved 3. Regiment og Københavns Garnisonssygehus (med Bopæl paa Sølvgadens Kaserne) 24/7 – 10/9, ved 4. Dr. Rgt. 11/9 – 13/9 og ved Afdelingssygehuset i Næstved 14/9 – 7/10; i Okt.–Nov. var han konstitueret Kandidat ved Boserup Tuberkulosesanatorium ved Roskilde og herefter en kort Tid ansat hos en Læge i Næstved, hvorimod en tilsvarende Stilling i Sorø ikke blev til noget, da han i Stedet for fra Jan.–Aug. 1904 blev konstitueret Reservelæge (og vikarierende 1. Reservelæge) ved Aandssvageanstalten i Brejning (Syd for Vejle Fjord); herfra forespurgte han sin Onkel Professor CHRISTIANSEN paa Polyteknisk Lærestalt om Mulighederne for at optage Patienternes Tale paa den af EDISON 1877 opfundne Fonograf (Forløber for Grammofonen) til senere Gengivelse, men fik som Svar: »Det er glædeligt, at Du befinder Dig saa vel i det uvante Selskab Du er kommen i, ja at Du endog vil opbevare Dine Patients Udtalelser for kommende Tider«, men »at optage Sang og mere rythmiske Udgydelser paa en Fonograf er let nok, men Tales Optagelse kræver særdeles udmærkede og meget kostbare Apparater«, og hans Datter stud. med JOHANNE O. CHRISTIANSEN havde fra Kommu-

nehospitalets 6te Afdeling faaet oplyst, at »man der forgjebes havde forsøgt at faa Patienterne til at tale i Fonografen, men at det ikke var lykkedes.«

ANTON SEIDELIN vendte nu tilbage til Tuberkulosespecialiet, idet han Sept. 1904 – Sept. 1905 var 2. Reservelæge ved Vejlefjord Sanatorium (paa Nord-siden af Vejle Fjord); Overlægen her var fra Sanatoriets Oprettelse og Bygning i 1899 Professor CHR. SAUGMANN, og Reservelæge var SEIDELINS 2 Aar ældre Fætter, den senere kendte Tuberkulosespecialist JES OSTENFELD; desuden var her ansat den senere Overlæge i Holbæk IVAR HARPØTH og den kendte Kommunalæge i København KJER-PETERSEN; i denne Periode fik Sanatoriet indlagt sin 1000. Patient, en 14aarig Pige RAGNA SCHROLL fra Hollufgaard ved Odense, hvis Kusine siden blev gift med ANTON SEIDELIN.

Han blev herefter Okt. 1905 – Juli 1907 Kandidat hos Professor P. K. MØLLER paa Odense Sygehus (Albanigade 23A), hvor han traf den 23aarige Sygeplejeelev KARLA SCHROLL, med hvem han blev forlovet 25/3 1906, og som havde sit Hjem tæt ved, i Absalonsgade 1. Efter at have fortsat sin Uddannelse som 1. Reservelæge Aug. 1907 – Febr. 1908 ved Silkeborg Tuberkulosesanatorium, hvor SOPHUS BANG var Overlæge og KARLA SCHROLLS Broders Svoger CHR. GØTZSCHE var 2. Reservelæge, vendte Dr. SEIDELIN tilbage til Odense.

Fra Febr. 1908 – Febr. 1958 var Læge ANTON SEIDELIN (almen-) *praktiserende Læge i Odense*. Efter en Forhaandsannonce i Fyens Stiftstidende 5/2 og 7/2 1908 om sin forestaaende Nedsættelse averterede han (14/2 og) 17/2:

»Onsdag den 19de denne Maaned nedsætter jeg mig som praktiserende Læge. Specialitet: Brystsygdomme. Vestergade 27, 1ste Sal (ovenover Hempelske Boghandel). Konsultationstid Søgnedage Kl. 9 og 12–2, Søn- og Helligdage Kl. 9. A. SEIDELIN.«

Kun et Aars Tid havde han Konsultation og Bopæl i Vestergade 27¹, paa Hjørnet af Jernbanegade. Dengang blev man ikke som senere automatisk Sygekasselæge, naar man nedsatte sig, men valgtes dertil; derfor havde Dr. SEIDELIN kun private Patienter til at begynde med. Den 5/9 1908 døde praktiserende Læge FABIAN ZACHRISSON, som havde en stor Prak-

sis og et Aars Tid før var flyttet til Fisketorvet 9¹. Efter Ansøgning valgtes Dr. SEIDELIN til at blive Sygekasselæge efter ham, den 22/4 1909 fandt Brylluppet Sted i Odense Hospitalskirke (Vielsen forrettedes af Brudgommens Broder JES SEIDELIN, og til Brylluppet spillede Kirkens Organist Frk. IDA HEY (S. 1688), hvis Broder var gift med Brudgommens Kusine). Paa Fisketorvet 9¹ lejede Dr. SEIDELIN 2 Lejligheder, i den til venstre (4 Værelser) ud til Gaarden havde han Konsultationslokaler i 49 Aar, i Lejligheden til højre, ud til Torvet, lige over for Sparekassen, boede Familien 23/4 1909 – 9/10 1913, da de med 2 Børn flyttede til Villaen Allegade 47, hvor Sønnen ERIK fødtes 1916 og Datteren MERETE døde 1917 af Sukkersyge. Det yngste Barn JES fødtes 1920 i Villaen Kastanievej 40, som var Doktor SEIDELINS Hjem fra 15/4 1918. Ejendommen Fisketorvet 9, hvor Sønnen Læge MOGENS SEIDELIN havde Konsultation 1944–66, nedreves i Sommeren 1966.

Ved Siden af sin Sygekassepraksis, som gennem alle 50 Aar var den væsentligste Del af hans Arbejde, havde Dr. A. SEIDELIN især i den første Række Aar en Del Speciallægepraksis inden for Brystsygdomme, og ved Ændringerne af Specialistreglerne i 1918 fik han 21/6 1918 efter Ansøgning Anerkendelse som *Specialist i Lungetuberkulose*. Allerede i Oktober 1908 var han blevet Læge ved Diakonissestiftelsens Sanatorium Helsebod (i Hunderup Skov i Dalum Sogn i Odenses sydlige Del), hvor han var Overlæge April 1910 – September 1929. Helsebod²⁷ var opført af Diakonissestiftelsen paa en af Grosserer CHR. FABER skænket Grund paa 1 Td. Land og blevet indviet paa DRONNING LOUISES Fødselsdag 7/9 1896 som et Rekreationshjem for 18 Patienter, men omdannedes efter nogle Aar til Sanatorium for 16 Tuberkulosepatienter; det ledes med megen praktisk Dygtighed og stor Kærlighed af Diakonisse Søster PETRA NIELSEN (1851–1913), hvem det 2 Gange lykkedes at udvide Hjemmets Areal ved Indkøb af 2 Nabogrunde med Skov til daglige Spadsereture for Patienterne, ligesom en Række i Aarenes Løb gennemførte Forbedringer af selve Bygningen gav Patienterne bedre Mulighed for et godt Resultat af den Kur, de skulde gennemgaa. – Blandt de anvendte Behandlingsmetoder var den saakaldte kun-

stige Pneumothorax, om hvilken Dr. SEIDELIN holdt Foredrag i Odense Lægeforening i 1910; denne Metode, begyndt i Italien i 1894, havde Dr. SEIDELIN lært at kende paa Vejlefjord Sanatorium, hvor Professor SAUGMANN (og hans Efterfølger Overlæge JOHS. GRAVESEN, gift med Dr. SEIDELINS Søsterdatter) var en ivrig Talsmand for den; den bestaar i Indblæsning af Luft i Rummet mellem den syge Lunge og Brystvæggen, hvorved Lungen falder noget sammen, hvilket fremmer Helbredelse af Tuberkulose i den paa-gældende Lunge. – Søster PETRAS Død var et stort Tab for Helsebod, og da der i de følgende Aar blev større Mulighed for Indlæggelse paa Nationalforeningens Sanatorier til billigere Priser end paa et privat Sanatorium, og forskellige Planer om anden Anvendelse af Hjemmet viste sig uigennemførlige, maatte Diakonissestiftelsen efter nogle og tredive Aars Forløb omsider afhænde Bygningen i 1935. (Den solgtes til »Selskabet Børnenes Pleje«, der benyttede den som Spædbørns- og Mødrehjemmet »Mariahjemmet« (med Fødestue, hvor mange odenseanske Børn kom til Verden), til den i Februar 1972 købtes af JACK JOHNSON til »Jack Johnson Institutet« for Fysioterapi, Sejerskovvej 15).

Desuden var Dr. A. SEIDELIN *Jernbanelæge* fra 1/1 1912 til sin Død 1958, Reservelæge i Hæren 9/12 (fra 30/11) 1915 – 16/2 1923 (ved Garnisonssygehuset i Albanigade i Odense, 16. Bataillon), fra 1930 Repræsentant for De danske Lægers Hjælpeforening, 1930 – 1/4 1947 tilsynsførende Læge ved Børnehaven Dagshjemmet Bethania, Ryttergade 3, af hvis Bestyrelse han var Medlem 21/11 1940 – Foraaret 1950, samt 22/5 1930 – 31/12 1954 Medlem af Bestyrelsen for »Menighedsplejen ved Diakonisser i Odense«²⁸ (efter sin Svoger Læge GUSTAV SCHROLL) og 30/9 1930 – 31/12 1954 Læge ved det af Menighedsplejen opførte og 30/9 1930 indviede Hjem for kronisk Syge, Falen 33.

I Menighedsplejens Aarsberetning for 1954 skriver Formanden Sognepræst EJNAR JOHS. POULSEN: »Med udgangen af året 1954 har læge A. SEIDELIN fundet det rigtigst, på grund af alder, at trække sig tilbage som medlem af bestyrelsen og samtidigt også nedlægge gerningen som læge for patienterne på menighedsplejens hjem, – to hverv, som dr. SEIDELIN

har røgtet med aldrig svigtende trofasthed lige siden 1930, altså i næsten 25 år. Vi, der kender dr. S., ved, at han ikke sætter pris på at høre rosende ord eller anerkendende talemåder udtalt om sin person. Lad os derfor her i årsberetningen nøjes med, nu da doktoren har taget en endelig afsked med Odense menighedspleje, stilfærdigt at udtale en rigtig hjertelig tak for alt, hvad han har betydet for denne virksomhed igennem de mange år!«

Dr. SEIDELIN blev *Jernbanelæge* 1/1 1912, antaget som Medhjælper for Jernbanelæge HASLUND († 1918) i 2det A Lægedistrikt, senere benævnt Lægedistrikt 67A. Som Jernbanelæge blev han Medlem af Jydsk-fynsk Jernbanelægeforening (c. 1950 sluttet sammen med Den sjælland-falsterske Jernbanelægeforening til Dansk Jernbanelægeforening) og var Læge for sit Distrikts Medlemmer af Statsbanernes jydsk-fynske Sygekasse (1/4 1934: Statsbanepersonalets Sygekasse).

Om hans Befordring til Sygebesøg giver et Befordringsreglement fra hans første Aar flg. Bestemmelser:

»Jernbanelægen er i Reglen forpligtet til at benytte Banens Befordringsmidler (Tog, Draisine, Trolje) til de Interessenters Boliger, som ligge ved Banelinien. I paatrængende Tilfælde og under Vejrforhold, der forhindrer eller i høj Grad vanskeliggør slig Befordring, er Jernbanelægen berettiget til at benytte Vogn.

Jernbanelægen er berettiget til at forlange Vogn til de Interessenter, hvis Boliger ikke ere beliggende ved Banelinien; dog er han forpligtet til at besørge sin Jernbanepraktis gaaende saavel i som udenfor Byen, hvori han bor, som ogsaa fra en Station indenfor Lægedistriktet i saa vidt muligt samme Udstrækning, som ved sin private Praksis.

Benytter Jernbanelægen Cykle, hvor han ellers er berettiget til Vognbefordring, ydes der ham derfor samme Godtgørelse, som Befordring pr. Vogn vilde andrage.

Jernbanelægen kan indenfor sit Distrikt medføre sin Cycle som Rejsegods uden Betaling i Jernbanetogene.«

– Jernbanelæger lønnedes med et vist aarligt Beløb pr. Medlem over 15 Aar (Børn gik gratis med); dette Beløb, der 1/4 1915 forhøjedes fra 4,50 Kr. til 5 Kr., udgjorde 1937 9,50 Kr., 1945 12 Kr., 1951 21,60 Kr. og 1958 32,96 Kr. (ved Sygekassens Ophør 1973 36,11 Kr.).

I Sygekassens Bestemmelser fra Marts 1935 hedder det: »Jernbanelægen er forpligtet til, saafremt Sygekassen ønsker det, at fratræde Stillingen som Jernbanelæge med Udgangen af det Kvartal, i hvilket han fylder 70 Aar.« Dette maa Sygekassen ikke have ønsket for Læge A. SEIDELINS Vedkommende; han vedblev som Jernbanelæge til sin Død 81 Aar gl.

Dr. A. SEIDELIN var Livet igennem Sundheden selv – bortset fra 3 Sygdomme som ældre: han blev indlagt paa Odense (Amts og Bys) Sygehus 22/1 1944 for Ankelbrud, paadraget ved Fald paa Cykel (hans almindelig brugte Transportmiddel) ud for Ansgars Kirke, 4/3 1946 for pernicios Anæmi og 12/1 1954 for Hjertebloodprop, men kom hver Gang i Arbejde efter nogle Maaneders Forløb ved ihærdig Træning. Hans sidste Arbejdsdag, med baade Konsultation og Sygebesøg (pr. Bil, kørt af hans Hustru) var 21/1 1958, 12 Dage efter 81 Aars Dagen; en Forkølelse holdt ham inde et Par Uger; efter 3–4 Dages Rekonvalescens blev han pludselig syg 13/2 lige efter Midnat.

† 13/2 1958 Kl. 6¼, efter 6 Timers Sygdom af Bloodprop i Hjertet, paa Odense Sygehus, medicinsk Afdeling C i Bjergegade 15, begravet 17/2 Kl. 11 fra Thomas Kingos Kirke paa Odense Assistens Kirkegaard af Sognepræst TH. STAMER.

Paa Gravstenen (paa den vestlige Side af Vejen langs med Anlægget ved Sdr. Boulevard) læses:

Læge

ANTON SEIDELIN

f. 9 Jan. 1877 d. 13 Febr. 1958

Saa lægger jeg min Sjæl, O Gud, i dine Faderhænder
O vis mig Vej, at jeg hos dig i Himlen ender.

Verslinierne er første Halvdel af sidste Vers af den af Thomas Kingos Sogns første Sognepræst (1924–55) EJNAR JOHS. POULSEN digtede Salme »Vi lægger helt vor Sag, o Gud, i dine Faderhænder« med Melodi af P. DOMINICUS JOHNER, Kantor i Benediktinerklosteret i den lille sydtyske By Beuron (i den idylliske Donaual i de schwabiske Alper, c. 80 km Syd for Tübingen, mellem Sigmaringen og Tuttlingen). I Beuron, som Dr. SEIDELINS lærte at kende af Pastor POULSEN, holdt Doktorfamilien Ferie i 10 Aar: 1930, 31, 32, 33 og 39 samt efter Krigen 1950, 52, 54, 55 og 56, de sidste 3 Gange ogsaa med Børnebørn.

Paa Graven findes desuden Gravsten over Datteren MERETE, med 2 Linier fra INGEMANNS »Nu titte til hinanden«, og Sønnen ERIK, med 2 Linier, han havde skrevet i sin Dagbog:

MERETE SEIDELIN

f. 8 Maj 1912, d. 23 Okt. 1917.

Guds Søn har os saa kær, han er Børnevennen stor
Han bærer Barnet op til Gud paa Armen.

ERIK SEIDELIN

f. 14 Maj 1916, d. 2 Juni 1936.

Han, som har taget al Verdens Synd paa sig,
Han har ogsaa taget din fra dig.

~ 22/4 1909 i Hospitalskirken i Odense af Brudgommens Broder Pastor JES SEIDELIN ANNA ELSE KARLA SCHROLL, * 30/9 1882 paa Kællingbjerg (Kærlingbjerg) i Ørslev Sogn ved Middelfart, døbt 12/11 i Ørslev Kirke, Datter af Birkedommer THORVALD SCHROLL²⁹ (* 19/11 1839 paa Lykkenssæde, døbt 26/2 1840 i Hillerslev Kirke, som Discipel i Odense Katedralskole konf. 18/4 1855 i Skt. Knuds Kirke sst. (sammen med CHR. PETER SEIDELIN KRAG S. 1067) af Stiftsprovst SVITZER, Student 1858 Odense, cand. jur. 13/6 1864, s. A. Volontær paa Fyens Stiftamts Kontor i Odense, 1866 Amtsfuldægtig, 1867 tillige Amtsradssekretær m. m., 1880 Birkedommer og Skriver i Wedellsborg Birk med Bopæl paa Kællingbjerg, † 26/8 1887 sst. af »Rygmarvsbetændelse«, muligvis Tuberkulose, visende sig ved Lammelse af Benene, bisat 1/9 fra Ørslev Kirke ved Sognepræst VILHELM SØRENSEN, begr. 2/9 paa Odense Kgd. i et Gravsted lige over for Svigersønnen A. SEIDELINS senere Gravsted) og Hustru KIRSTEN MARIE HAVEMANN³⁰ (* 11/7 1843 paa Faarevejle i Kragholm paa Langeland, døbt 21/12 i Skrøbelev Kirke, ~ 7/6 1867 i Skrøbelev Kirke, boede som Enke i Odense 1887–1931, 1/11 1904 – 31/12 1916 Medlem af Repræsentantskabet for Menighedsplejen ved Diakonisser i Odense (i hvis Bestyrelse hendes Søn Læge GUSTAV SCHROLL havde Sæde 1901–30, S. 1693), † 18/4 1931 Kl. 21 i Hjemmet Bülowsvej 15^{St.} af Alderdom efter en Dags Sengeleje, begr. 23/4 fra Thomas Kingos Kirke paa Odense Assistens Kirkegaard af Sognepræst E. J. POULSEN. 7 Børn).

KARLA SCHROLL, der var den yngste af 7 Søsken-
de,^{29 30} blev baaret til Daaben af sin Moder, hendes

Faddere var Familiens gode Ven gennem mange Aar Provst TOBIESEN i Tanderup, den ældste Farbroder Proprietær, Kaptajn HENNING SCHROLL paa Lykkenssæde og Handelskommis HAVEMANN i Odense, formentlig Morbroderen BREDAL HAVEMANN, 1884–1940 Manufakturhandler i Rudkøbing.

Efter Faderens Død flyttede Moderen i Efteraaret 1887 med sine 6 Børn (den ældste CARL, efter hvem KARLA opkaldtes, var død 1880 af Difteritis) til Odense, hvor hun 1887–88 boede Vesterbro 33^{St.} paa Hjørnet af Vindegade, 1888–91 i Villaen Allegade 47^{St.}, som hun købte, 1891–94 Absalonsgade 25 (til Leje), 1894–1914 Villaen Absalonsgade 1, som hun ejede, 1914–18 Læssøegade 39^{St.} (hed dengang 51^{St.}), 1918–22 Lahngade 30^{I h.} og fra c. 1922 i Villaen Bülowvej 15, som 1940 solgtes til Bolig for Kapellanen ved Thomas Kingos Kirke, Bülowvej 9–11.

KARLA SCHROLL havde saaledes sit Barndomshjem i Absalonsgade i Odense, først i Gadens østligste Villa, derefter i den vestligste, begge er siden nedrevet. Hun blev konfirmeret 27/3 1898 i Skt. Knuds Kirke af Pastor EMIL KOCH, tog 30/4 1900 Præliminæreksamen fra Frk. Wintelers Skole (fra 1920: Sct. Knuds Gymnasium) (ved hvilken hendes ældste Søster THORA SCHROLL var Lærerinde (fra 1920: Adjunkt) 1892–1934) og var derefter Privatlærerinde 1900–01 for den kendte Frøavler CHR. DÆHNFELDTs Adoptivdatter EDITH i Pantheonsgade 5 og en kort Tid i Foraaret 1901 hos Forpagter KNIPSCHILDT paa Lerchenborg. Hun var ret svagelig i disse Aar, især plaget af en aarelang, stærk Hovedpine, hvorfor hun tilbragte Sommeren 1902 som Rekonvalescent paa Vejstrupgaard ved Svendborg, i November s. A. opholdt sig nogen Tid hos sin ældste Farbroder paa Lykkenssæde og desuden tilbragte en Tid hos Sognepræst RASMUS BALSLEV i Vigerslev Præstegaard (hvis 2 Døtre LOLLY og HENNY 1903 og 1907 blev gift med de 2 senere Bisper VALDEMAR og JOHN AMMUNDSEN); i 1903 var hun Patient paa Odense Sygehus et halvt Aars Tid og boede i 1904 i nogle Maaneder som Patient hos den ansete Læge E. FRAENKEL i Slagelse. Der kom hun sig saa godt, at hun fra August 1904 blev Elev paa Børnehospitalet paa Jagtvej 80 i Odense og fra 1/5 1905 – 1/7 1907 var Elev paa Odense Sygehus i Albanigade 23A. Her traf

hun 1/10 1905 sin tilkommende Mand, der da blev Kandidat paa Sygehuset, 25/3 1906 blev de forlovet, men Overlægen P. K. MØLLER forlangte, at Forlovelsen skulde være hemmelig, saa længe de begge var ansat paa Sygehuset. Sommeren 1906 ferierede alle 3 Familier i Troense: de hemmeligt forlovede, hun med sin Moder, han med sin Fader, og – Overlæge P. K. MØLLERS. Den 1/7 1907 blev Forlovelsen offentliggjort, den følgende Vinter tilbragte KARLA SCHROLL hjemme, dog besøgte hun i Oktoberferien sin Kæreste i Silkeborg, hvor han August 1907 – Februar 1908 var 1. Reservelæge ved Tuberkulose-sanatoriet, 19/2 1908 nedsatte han sig som praktiserende Læge i Odense, og Aaret efter stod Brylluppet; Forlovere var hendes Broder Læge GUSTAV SCHROLL i Odense og Brudgommens Broder Pastor JES SEIDELIN i Horsens, der viede dem.

Fru KARLA SEIDELIN var Medlem af Menighedsraadet i Thomas Kingos Sogn i Odense November 1926 – November 1957 og af Menighedsplejen i samme Sogn fra 1926 eller 27 indtil 7/12 1964.

Efter sin Mands Død blev hun boende i Villaen Kastanievej 40. Hun naaede endnu – sammen med nogle af sine Børn, Svigerbørn og Børnebørn – at holde Ferie i Beuron i 1962, 1968, 1971 og 1973.

4 Børn.

f. HANSINE CATHRINE SKOVGAARD SEIDELIN, *15/1 1882 i København (Nørrevoldgade 23), døbt 26/4 i Trinitatis Kirke af Sognepræst G. SCHEPELERN. Hendes Faddere var hendes 2 Mostre Fru JOHANNE OSTENFELD paa Bjerregaard og Frøken HANSINE SKOVGAARD (den døvstumme Moster SINE), 2 Mostres Mænd Sognepræst SØREN OSTENFELD i Skibby og Grosserer VILH. PETERSEN, samt hendes Faders Fætter Postekspedient PETER BONNEVIE i København.

HANSINE SEIDELIN gik i Frk. M. Kruses Skole paa Frederiksberg Allé 16 og var 26/9 1897 blandt de 26 Piger og 20 Drengene ved Svogeren Sognepræst H. OSTENFELDS første Konfirmation i Skt. Lukas Kirke. Hun tog Organisteksamen November 1909, var Elev af FREDERIK RUNG og L. BIRKEDAL-BARFOD. Fra 27/12 1914 til sin Død 15 Aar senere var hun den første *Organist* og Kantor ved den s. D. indviede Anna Kirke i Bjelkes Allé paa Nørrebro i Kø-

benhavn, opført efter Tegning af Arkitekt P. V. JENSEN KLINT og med Kirkefondets Støtte rejst for Midler indsamlet over hele Landet, for en stor Del gennem Kvinder, der bar Navnet »Anna«. Anna Sogn ligger mellem Jagtvej, Nørrebrogade, Stefansgade og Aagade.

HANSINE SEIDELIN, der som Organist fik 300 Kr. i fast Løn og c. 300 i Sportler, virkede desuden som Musiklærerinde.

Indtil Faderens Død 1909 boede hun sammen med ham (S. 1552), sidst paa Monradsvej 8^I, en Villa, hvor hendes Svoger HARALD OSTENFELD boede i Stuen. 1914–25 boede hun Doktor Priemes Vej 2^I og 1926–29 Gammel Kongevej 94A^{IV} i Skt. Markus Sogn paa Frederiksberg.

† 18/3 1929 Kl. 18 paa Diakonissestiftelsen af Mavekræft, begr. 22/3 paa Solbjerg Kirkegaard af Biskop H. OSTENFELD.

Ugift.

FABRIKANT, CAND. POLYT. JENS CHRISTIAN SEIDELINS 4 BØRN MED AUGUSTA HENRIETTE BOLWIG

(Se S. 1559 og 1561).

a. ERIK SEIDELIN, * 7/1 1859 i Fredericia, døbt 17/6 i Michaelis Kirke.

† 17/9 1870 sst. af Tyfus, begr. 23/9.

b. JENS GEERT BOLWIG SEIDELIN, * 19/7 1861 sst., døbt 14/9 i Michaelis Kirke.

† 30/4 1862 sst. af Brystbetændelse, begr. 3/5 paa Michaelis Kirkegaard.

c. ANDREAS PETER SEIDELIN, * 31/5 1864 i København (Skindergade 34, vel hos sin Farmoder (S. 1452) og Farbroder (S. 1563)), døbt 12/8 i Vor Frue Kirke.

ANDREAS SEIDELIN blev konfirmeret 6/10 1878 i Michaelis Kirke, blev Student 1882 fra Fredericia, cand. jur. 7/6 1888 med Laud., s. A. konstitueret Assistent i Københavns Kriminal- og Politiret, 1889–94 Sagførerfuldmægtig i København, først hos Højesteretssagfører FREDERIK SALOMON og senere hos Overretssagfører WEGENER, 1/4 1892 Assistent i Kultusministeriet og 12/6 1903 Fuldmægtig sst., som saadan fik han overdraget de Sager, der vedrørte Frederiks Hospital, og fik herved et særligt Kendskab til Hospitalets Administration; da Hospitalets Inspektør Etatsraad TEISEN 1908 søgte sin Afsked, blev SEIDELIN 26/6 1908 (fra 1/7) konstitueret Inspektør ved Frederiks Hospital samt Den Kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, 7/5 1910 – 28/4(30/6) 1922 *Direktør for Rigshospitalet*. Som Hospitalets øverste Chef var han 1908–11 Formand for Bygge-

komiteerne og Inventarkomiteen for det nye Righospital paa Blegdamsvejen, hvis Opførelse var paabegyndt i Maj 1905, i August 1910 toges det i Brug, 2/9 1910 blev Direktør SEIDELIN *Ridder af Dannebrog*, og Dagen efter indviedes Rigshospitalet.

Det tog 5 Aar, fra Maj 1905, at fuldføre RIGSHOSPITALET, der spænder over et Areal paa 20 Tdr. Land og omfatter 40 Bygninger og ialt kostede en halv Snes Millioner Kroner. Medens Frederiks Hospital i Bredgade og Amaliegade kun havde Plads til 350 Patienter, havde Righospitalet c. 950 Senge, og medens Fødselsstiftelsen i Amaliegade kun kunde skaffe Plads til 2400 fødende aarlig, kunde den nye Fødselsstiftelse tage imod 2800 fødende. Til at pleje de mange Patienter havde Rigshospitalet i 1910 232 Sygeplejersker og 50 Sygeplejeelever; ialt havde det nye Hospital c. 600 Funktionærer.

Forud for Flytningen var Antallet af Patienter paa Frederiks Hospital bragt ned paa 64, som overflyttedes til det nye Hospital 18/8 1910.

Selve den officielle Aabningshøjtid⁹¹ fandt Sted Lørdag 3/9 1910 Kl. 13 (eller 12). Indvielsen fandt Sted i et stort Telt, som var rejst paa Hospitalets Tennisbaner ud mod Blegdamsvejen. Men – kort før det udmærket tilrettelagte Festarrangements Begyndelse tog Regnen fat paa at skylle ned i stride Strømme; de mange indbudte i Festdragter og Uniformer og Damer i Sommerkjoler maatte fra Garderoben haste gennem den trods Sejldugstaget oversvømmede Gang, der førte til Teltindgangen, Byge efter Byge vedblev at tromme mod Teltet og sivede under Festen ned gennem Lærredets Sammenføjninger, drev i smaa Bække ned over Uniformer og Kjoler og dannede smaa Floder, som de stakels Talere maatte springe over for at naa frem til Talerstolen.

Efter at den kongelige Familie – KONG FREDERIK VIII og DRONNING LOUISE, KRONPRINS CHRISTIAN (X) og KRONPRINSESSE ALEXANDRINE, PRINS GUSTAV og PRINSESSE DAGMAR – var ankommet, og Studentersangerne havde sunget første Del af Indvielseskantaten, besteg Direktør SEIDELIN Talerstolen. Han fortalte det gamle Frederiks Hospitals Historie og det nyes Tilblivelse og sluttede »sin gode og velbyggede Tale« med en Tak til Bygmesteren, Arkitekt MARTIN BORCH, Arkitekt VARMING, Ingeniører, Haandværkere og Leverandørfirmaerne samt til den tidligere Hospitalsinspektør Etatsraad TEISEN, der i sin Embedstid havde virket for Sagens Gennemførelse; til sidst udtalte Direktør SEIDELIN en Tak til Kongefamilien og alle øvrige Gæster samt holdt en kort Tale paa Fransk til de udenlandske Gæster.

Næste Taler var Professor GRAM, der snart i Humor, snart med Vemod mindedes det forladte Frederiks Hospital og derefter gennemgik det nye Hospitals Indretning; han dvælede ved CHRISTIAN IXs Interesse for Rigshospitalet og omtalte den Dygtighed, hvormed I. C. CHRISTENSEN (Konsejlspræsident) og ENEVOLD SØRENSEN (Indenrigs-, senere Kultusminister) havde arbejdet for dets Opførelse.

Herefter erklærede KONGEN Rigshospitalet for aabnet, idet han i sin Tale nævnte den store Glæde, hvormed baade hans Fader, der havde stadfæstet Loven af 13/3 1903 om Rigshospitalet, og han selv havde fulgt dette skønne Bygningsværks Fuldførelse, og udtalte det Ønske, at det maatte staa i lange Tider, Gud til Ære, og til Lindring og Husvælsse for dem, som søger Helbredelse inden for dets Mure.

Hermed var Festen til Ende, og man foretog en Rundgang paa det nye Hospital. De, der ikke orkede dette, stillede sig op i Hospitalsporten i Læ for Regnen, afventende Automobil eller Sporvogn til Hjemturen.

Samme Aften Kl. 21 var Universitetet og Rigshospitalet Vært for en storstilet Fest i Nimbs Selskabslokaler, hvor 5–600 indbudte samledes til en udmærket staaende Souper. Efter Kaffen serveredes der Punsch ved lange Borde i den store, hvide Festsal, hvor der for Enden af Bordene var rejst en Talerstol. Den lange Række af Taler, der først sluttede henvend Midnat, indledtes af Direktør SEIDELIN, der udbragte et Leve for Kongehuset og foreslog afsendt Telegram til Magistraten (Hurraraab og Nationalsang). Kultusminister JACOB APPEL talte for Rigsdagen som den bevilgende Myndighed og mindedes i hjertelige Ord I. C. CHRISTENSEN som den Mand, der med fast Haand havde gennemført Loven om Rigshospitalet. Professor TH. ROVSING udbragte en Skaal for de danske Sygeplejersker og udtalte, at den nyopførte Bolig for Sygeplejersker var et Bevis paa, hvor højt man værdsætter dem, og en Tak for den brydsomme Gerning, de røgtede paa det gamle Hospital; han fandt, at MARTIN BORCH ligefrem havde kælet for Sygeplejerskerne og givet dem Lokaler, som konkurrerede med Frøknerne NIMBS.³¹

Direktør SEIDELIN og Rigshospitalet blev i Oktober 1913 frifundet ved Hof- og Stadsretten i en Skattesag, anlagt af Københavns Magistrat, som havde krævet ham dømt til at betale enten 2 pCt. af sin Gage i Fattigskat eller Arealskat af hans Embedslejlighed paa Rigshospitalet som Fribolig, men Retten gav ham Medhold i, at den ham anviste Bolig, for hvis Afbenyttelse der afkortes ham 1000 Kr. aarlig i hans Gage, ikke kan anses for Fribolig, og at Rigshospitalet maa regnes til de i Forordningen om Skat af Embedsboliger i offentlige Boliger nævnte »KONGEN tilhørende Bygninger«.³²

Direktør A. SEIDELIN blev 16/11 1920 *Dannebrogsmænd* og hædredes desuden med Dansk Røde Kors' Hæderstegn, Finlands Frihedskors 2. Kl. 1919 og Norges St. Olavs Ordens Ridderkors 1. Kl. 1912.

Da Direktør SEIDELIN 28/4 1922 efter Ansøgning blev afskediget i Naade og med Pension fra 30/6, paa Grund af Sygdom, efter at have været sygemeldt fra 1/7 1921, modtog han følgende Adresse fra Rigshospitalets 9 Professorer:

»Hr. Direktør ANDREAS SEIDELIN!
Paa dette Tidspunkt, da De forlader Rigshospitalet, ønsker Hospitalets Overlæger at bringe Dem vor Tak for den udmærkede Maade, hvorpaa De har ledet Hospitalet og for Deres store personlige Elskværdighed i Samarbejdet med os i de forløbne Aar.
Kjøbenhavn i Oktober 1922.

CHR. GRAM	KN. FABER
THORKILD ROVSING	SCHALDEMOSE
E. HAUCH	E. SCHMIEGELOW
M. TSCHERNING	C. E. BLOCH
C. RASCH	S. A. GAMMELTOFT

JOHANNES FIBIGER.«

Af andre Hverv, Direktør A. SEIDELIN paatog sig, skal nævnes, at han var Medlem af Landskomiteen for Radiumfondet, Medlem af Hovedbestyrelsen for Dansk Røde Kors samt af sammes Forretningsudvalg, af Bestyrelsen for Børnehjemmet af 1870 samt af Københavns private Laanbanks Repræsentantskab, Direktør for Københavns Sygehjem og Formand for Direktionen for Krigsinvalideskolen i Søn-

derborg. – 1897–1920 var han Medlem af Bestyrelsen for Fredericia Tæppefabrik A/S (S. 1653).

Ved hans 60 Aars Dag 1924 skrev en Avis om ham: »Ganske naturligt fortsattes hans Inspektorat for Frederiks Hospital som et Direktorat for Rigshospitalet, da dette var bygget; SEIDELIN var allerede den Gang noget af en Uundværlighed for den store Institution, vaagen og initiativrig, hvad enten det gjaldt Flytningens mangfoldige Enkeltheder, den daglige Drift eller de mange Beboeres daglige Velværd. Trods sin store Optagethed indenfor Hospitalet fik den overordentlig arbejdsomme Mand alligevel Tid til andre Hverv . . . Som Direktør for Københavns Sygehjem var han meget populær blandt Beboerne, og han gjorde et godt Arbejde som Formand i Direktionen for Krigsinvalideskolen i Sønderborg. Saa kom en alvorlig, haardnakket Sygdom, der tvang SEIDELIN bort fra alle hans Hverv, og i 1922 forlod han meget mod sit Ønske sit kære Hospital. Nu paa 60-Aars-Dagen kan det dog heldigvis siges, at selv om hans Helbred ikke er ganske genvundet, er det dog (især forrige Aar under et Ophold i Syden) meget bedre, end hans mange Venner og Bekendte tidligere turde haabe. Gode Ønsker vil sikkert i Mængde finde Vej til Hr. SEIDELINS Hjem i Gothersgade«.

I Sommeren 1921, faa Dage før Direktør ANDREAS SEIDELINS planlagte Bryllup med sin 2. Hustru ELISABETH BRODERSEN, der da var hans Husbestyrerinde, blev han pludselig syg, formentlig af en Hjerneblødning, der baade ramte hans Tale og Gangevne; først Aaret efter var han saa rask, at Brylluppet kunde finde Sted, – i Hjemmet. Igennem 14 Aars meget lykkeligt Ægteskab passede og plejede hun ham paa det bedste. Han elskede at rejse, og det lykkedes dem ved Hjælp af hans Kørestol at foretage en lang Rejse til Italien samt flere Ture til Fredericia.

ANDREAS SEIDELIN boede som Student hos sin Farbroder af samme Navn i Valdemarsgade 10, der efter 1889 Nørregade 39^{II}, 1890 Nørrevoldgade 102^{IV}, 1891–92 Studiestræde 38^{II}, 1893 Nansensgade 14^{IV}, 1893 Nørresøgade 23^{St.}, 1894 Stormgade 20^{IV}, 1895–97 Vesterbrogade 3^{III}, 1898–1902 Vestre Boulevard 13^{III}, 1903–04 Frederiksberg Alle 44^{III} og 1905–10 Gammel Kongevej 85^{III}. Herefter boede Hospitalsdirektør A. SEIDELIN 1910–22 i

Rigshospitalets Direktørbolig Juliane Maries Vej 4, 1922–33 Gothersgade 137^{St.} og fra 1933 Grundtvigsvej 6C^{IV}.

† 3/10 1935 i sit Hjem paa Frederiksberg af Aareforkalkning, begravet 8/10 fra Solbjerg Kirke paa Solbjerg Kirkegaard af Pastor N. J. RALD.

~ 1) 20/10 1904 i Frederiksberg Kirke af Provst GLAHN (efter Tillysning i Skt. Thomas Kirke) DO-RIS CHARLOTTE CHRISTINE STREIBIG, * 15/12 1872 i København, døbt 4/4 1873 i Garnisons Kirke, Datter af Guide i Generalstaben, c. 1878 Dessinatør sst. og c. 1884 Krigsassessor JOHAN CARL FREDERIK STREIBIG (* 19/5 1833 i Eckernförde, kom 1850 til København, 21/1 1878 DM, flyttede 1894 fra Sortedamsdosseringen 81^{St.} i Kbh. til Frederiksberg, Kong Georgsvej 37, hvor han døde 23/3 1915, begr. 28/3 paa Solbjerg Kgd. af den residende Kapellan ved Mariendals Kirke N. B. NISSEN (Mariendals Kbg.), ~ 2) 6/11 1878 i Garnisons Kirke CHARLOTTE NATHALIE NIELSEN, * 7/12 1839 i Kbh., † efter 1915) og 1. Hustru ELISABETH CATHRINE NIELSEN (* c. 1836 i Kbh., ~ ? † 17/8 1877 i Kbh. (Gartnergade 8^I) af Hjernebetændelse, begr. 23/8 Kl. 10 fra Kapellet paa Assistens Kgd. (Vor Frue Kbg.)).

Forlovere i 1904 var Brudens Fader, Kong Georgsvej 37, og Brudgommens Broder Fabrikant GEERT SEIDELIN, Bakkely, Fredericia.

† 28/5 1919 paa Rigshospitalet af Tarmlammelse, begravet 2/6 fra Rigshospitalets Kirke (indviet 11/9 1910) paa Solbjerg Kgd. af Præst ved Rigshospitalet A. V. WINCKLER-HANSEN (Rigshospitalets Kbg.).

1 Søn.

~ 2) 5/3 1922 i Hjemmet Juliane Maries Vej 4 (Rigshospitalet) HENRIETTE ELISABETH BRODERSEN, * 15/4 1887 paa Lillerup, døbt 14/7 i Østbirk Kirke, konf. 6/4 1902 i Skagen, Datter af Proprietær, senere Kæmner i Skagen JOHANN FRIEDERICH BRODERSEN (* 24/4 1858 i Flensborg, indtil 1890 Bestyrer af Lillerup i Østbirk Sogn (som 1873–90 ejedes af hans Fader Grosserer, Skibsreder H. C. BRODERSEN, † 1890), 1890–96 Ejer af Aaby Østergaard i Aaby Sogn ved Aarhus, flyttede 1896 til Skagen, hvor han bl. a. blev Kæmner c. 1903 og

senere Biografdirektør, 22/1 1913 Ridder af Dbg., † 26/3 1943 i Det hvide Hus i Skagen efter lang Tids Sygeleje, begr. 30/3 i Kunstnergravstedet paa Skagen Kirkegaard) og Hustru HENRIETTE CAROLINE AMALIE JÜRGENSEN (* 23/3 1868 i Flensborg, ~ 14/7 1886 i Flensborg (borgerlig Vielse og s. D. kirkelig Indvielse i St. Marie Kirke), † 8/2 1960 paa Skagen Sygehus, begr. 12/2 fra Hjemmet paa Skagen Kgd.).

ELISABETH BRODERSEN, der var den ældste af 7 Børn,³³ voksede op i Skagen, hvor hendes Forældre – kaldet HENNY og HANS (eller HANSI) – i Det hvide Hus (M Nr 218d) før og omkring Aarhundredskiftet samlede alle de kendte Kunstnere, der da holdt til i Skagen, først og fremmest ANNA og MICHAEL ANCHER, P. S. KRØYER, L. TUXEN og HOLGER DRACHMANN og hans Fru SOFFI.

Herom skriver Forfatterinden ALBA SCHWARTZ (i »Skagen« II (Den nye Tid i Oplevelser og Indtryk, 1913) 15–20), der 1899–1908 var Borgmesterfrue i Skagen: »Jeg har sjældent set et hyggeligere og muntre Hjem end deres. . . BRODERSENS – »Den glade Familie« – hørte ligesom ANNA ANCHER til Æventyrets muntre Flok, for hvem det, som andre stønner over, gaar let som en Leg. . . De fik sig et fint, smukt Hus med Kamin, hvor store Brændeknuder knitrede, og Huset fyldtes med Gæster, som kom for at faa Del i al denne Hygge og Glæde. Og Pappa og Mamma øser ud med fulde Hænder af Livets rige Strøm, til alle disse Mennesker, som kommer dragende . . . Se, derfor er Indkørselen til BRODERSENS Hus saa bred, derfor er Entréen saa stor og altid fuld af Tøj, og ud fra Stuerne klinger Dagene igennem munter Tale og Latter.«

En stor Fest i Skagen var Kæmner BRODERSENS Guldbryllup den 14/7 1936. Herom berettes i Skagens Avis 11/7 og 14/7:

»Guldbryllup kan paa Tirsdag, den 14. Juli, fejres af Direktør BRODERSEN og Hustru. Begge er født i Flensborg, og BRODERSEN, der i sine yngre Dage var Landmand, drev efter sit Giftermaal i en halv Snes Aar Herregaardene Seridslevgaard og Lillerup ved Horsens, som Faderen, der var Skibsreder og havde over en halv Snes Sejlskibe gaaende i Fragtfart paa Vestindien, efter Krigen 1864 købte, og det blev det unge Pars første Hjem.

Deres andet Hjem blev i Skagen, hvor BRODERSENS har

boet i 40 Aar, og de fandt sig herligt til Rette i den muntre Kreds af Kunstnere. De hørte til de gladeste blandt de glade, og Ungdommens Livslyst har de begge bevaret op gennem Aarene, saa man ikke ser, at det er et Guldbrudepar, men snarere et Sølvrudepar, saa raske og spændige er de begge. Det gamle Ord, at Tidens Tand ikke tærer paa den, der kan finde det lyse og lykkelige ved Livet, passer i særlig Grad paa BRODERSENS. Venner har de vundet sig fra Kongeborg til Hytte, altid hjælpsomme og forstaaende, lige venlige overfor enhver, er et Særkende for BRODERSENS. Begge elsker de Skagen, og i deres smukke Hjem ved Skoven har de stedse været omgivet af en stor Venneskare. Fra nær og fjern vil Venner strømme til Hjemmet i det »Hvide Hus« paa Tirsdag, hvor Højtidsdagen vil blive fejret ved en Middag sammen med Børn og Børnebørn samt den nærmeste Slægt, men om Aftenen vil Stuerne fyldes af den store Venneskare, der vil hylde det ungdomsfriske Guldbrudepar.«

»Guldbrudeparret BRODERSEN har Dagen igennem været Genstand for overordentlig stor Opmærksomhed. Allerede fra Morgenstunden begyndte Gratulanter at indfinde sig, og i Løbet af Dagen er Stuerne i det »Hvide Hus« fyldt med Blomster.

Blandt Gratulanterne var DRONNINGEN og KRONPRINSEN, som ved Middagstid ankom i Automobil fra Aarhus for personlig at overbringe deres Lykønskning. Efter at have deltaget i Eftermiddags-Chokoladen afrejste de kongelige Gæster atter til Aarhus.«

Om Kæmner BRODERSENS Hjem i Skagen skrev Borgmester SCHWARTZ's Søn, Redaktør og Maler WALTER SCHWARTZ, i Politiken 27/3 1943 ved Kæmner BRODERSENS Død:

»Et Dødsfald blandt Skagens store Gamle. Kæmner JOHAN BRODERSEN, hvis Villa »Det hvide Hus« var Skagenskunstnernes andet Hjem.

Paa mærkelig Vis er Navnet BRODERSEN knyttet til Skagens Kunsthistorie. Ikke saadan at Familien i Det hvide Hus i Vesterby har bidraget til Skagenskunsten med noget Værk, og dog kan det siges, at den paa en Maade var med til at anslaa Farven i det, som blev til deroppe i den store Tid i Begyndelsen af Halvfemserne. For Malerne repræsenterede »HANS og HENNY« alt det glade, det kaade, det perlende, de var Festen ovenpaa den lange Arbejdsdag. Og hvor eventyrlig var ikke deres Evne til at blæse Glædens Sæbebobler – store, farvede og blanke. For KRØYER, for hvem Begrebet Fest en kort Tid var Livets sande Indhold, blev den lille Familie en hellig Inspirationskilde. JOHAN BRODERSEN og hans Hustru og Børnene var hans kæreste Modeller, de figurerer paa en lang Række Pasteller og Tegninger; i KRØYERS sidste Leveaar var Det hvide Hus hans andet Hjem, næsten alt hvad han lavede havde sit Udspring her. Ogsaa DRACHMANN fandt ofte et »Forsvindingspunkt« i de gæstfrie Stuer; her kom han, naar han

trængte til at være alene med sin Muse – eller naar han *under ingen Omstændigheder* vilde være alene med den. Saa gik Sæbeboblerne til Vejrs under de højloftede Stuer. I de glade Aar i Begyndelsen af Aarhundredet skred Gæsterne i en stadig Strøm gennem det Brodersenske Hjem: ANNA og MICHAEL ANCHER, CARL LOCHER og hans Hustru, DRACHMANN og Fru SOFFI, LAURITS TUXEN og Fru FREDERIKKE, Komponisten HAKON BØRRESEN, Forfatterinden ALBA SCHWARTZ, Familien BRØNDUM, Overklitfoged DAHLERUP, Skagens Arkitekt ULRIC PLESNER, Malerne CLEMENT og WILHELM, gamle I. F. WILLUMSEN, WILLIAM STUHR og MADS PETER MOSBERG – her var Døren aldrig lukket, og Himlen maa vide hvordan Familien nogen Sinde fik Lejlighed til at være alene med sig selv.

JOHAN BRODERSEN, der var Sønderjyde, bosatte sig paa Skagen i Begyndelsen af Halvfemserne. De første Aar boede Familien til Leje i en lille Fiskerhytte ved Sønderstrand i Nærheden af Brøndums Hotel. Rummelig var Lejligheden ikke, men ingen Steder har det gamle Ord om Husrum og Hjerterum haft mere Gyldighed. Oprindeligt havde BRODERSEN været ved Landbruget, en Tid ejede han et Par Herregaarde, men nogle daarlige Aar slog ham ud – og Modgangen mærkede ham ikke. Og da Medgangen senere i Form af en betydelig Arv satte ham i Stand til igen at indrette sig under store Forhold, da han byggede Det hvide Hus ved Plantagen, hvor Familiens Gæstfrihed kunde udfolde sig i al sin Festivitas, var han menneskeligt stadigt den samme – den lange, kaade, glade Dreng, der nødtigt beskæftigede sig med Sider af Tilværelsen, som ikke kunde klares med en god Brander. Han var dog altid sine Venners Ven, og ingen Trængende gik nogen Sinde uhjulpent fra det Brodersenske Hus.

Engang var det BRODERSENS Drøm at blive Skagens store Kommunalpolitiker, og manglede han nu og da det praktiske Greb, saa havde han i hvert Tilfælde Fantasien og det brede Udsyn. En Tid var han ansat ved Skagens Byfogedkontor, senere overtog han Posten som Byraadssekretær og forfremmedes til Kæmner, og en Overgang lykkedes det ham at faa Plads i Byens kommunale Styre, hvor han gjorde udmærket Fyldest i Udvalgene. Men han var nu engang en Fremmed i Byen. Befolkningen saa ikke med milde Øjne paa hans hurtige Avancement, og Konkurrenterne indtog hans Plads. Det var et haardt Slag, men ogsaa *det* bar han med et Smil. I de senere Aar var han Indehaver af Skagens eneste Biografbevilling, et Arbejde, han gik op i med barnlig Glæde.

Gennem Kunstnervennerne kom BRODERSEN i Forbindelse med den kongelige Familie paa »Klitgaarden«, og Forbindelsen udviklede sig til et Venskab, der vistnok kan betragtes som enestaaende. Paa Skagen gjaldt KONGENS og DRONNINGENS første Besøg altid Det hvide Hus ved Plantagen, og Familien BRODERSEN var »Klitgaarden«s kæreste Gæster.

Som Aarene gik og det tyndede ud i den gamle Kammeratreds, blev det stille i de Brodersenske Stuer, nu bankede det sjældnere paa Indgangsdøren, Festerne hørte op – Eventyrets skønne Sæbebobler var borte. Kun én Gang steg de til Vejrs igen og spejlede en dejlig Fest – da HANSI og Fru HENNY for et Par Aar siden fejrede deres Guldbryllup og hele Vendsyssel dansede dertil. *Saa* mange var Gæsterne, at de ikke kunde rummes i Huset, men maatte samles i et Cirkustelt, der var lejet til Anledningen.

Ved JOHAN BRODERSENS Død er en festlig Stemme fra det store og berømte Skagensorkester forstummet. Hans Plads var ikke forrest i Orkestret, han spillede ikke noget førende Instrument, men undværes kunde han ikke. Maaske kan man sige, at han var Janitsharen, der sætter Kulør paa Festmarchen. Men hvor er det længe siden, den blev spillet.

WALTER SCHWARTZ. «

»Foruden sin Hustru, Fru HENNY BRODERSEN, f. JÜRGENSEN, en Søster til Grosserer DETHLEF JÜRGENSEN, efterlader JOHAN BRODERSEN sig fire Børn, to Døtre, Fru LISBETH SEIDELIN og Fru EBBA CHRISTENSEN, og to Sønner, Styrmænd HANS BRODERSEN og Grosserer FINN BRODERSEN. En Datter Fru GERDA PADE døde for et Par Aar siden.

Blandt de mange Tillidshverv JOHAN BRODERSEN gennem Aarene har beklædt var ogsaa Formandsposten i den stedlige Turistforening. Han var desuden Medlem af Bestyrelsen for »Drachmanns Hus«, hvis Entreindtægt som bekendt gaar til Drachmann-Legatet, der aarligt tildeles en dansk Forfatter.«

Om hans Begravelse meddeler Politiken 31/3 1943:

»Ved en smuk Højtidelighed blev Direktør JOHAN BRODERSEN i Gaar bisat fra Det hvide Hus paa Skagen. Der var Kranse fra KONGEN, DRONNINGEN og KRONPRINSEN og Blomsterdekorationer fra »Drachmanns Hus«, Skagens Byraad og de mange Institutioner, den Afdøde gennem Aarene har haft Forbindelse med.

BRODERSEN blev stedet til Hvile i det store Kunstnergravsted paa Skagens Kirkegaard, hvor P. S. KRØYER, MICHAEL og ANNA ANCHER, CARL LOCHER og den Brøndumske Familie ligger begravet.«

Fem Aar efter Kæmner BRODERSENS Død fejrede Fru HENNY BRODERSEN sin 80 Aars Fødselsdag paa Skagen. Herom berettes i Billed-Bladet 2/3 1948:

»KONG CHRISTIAN og DRONNING ALEXANDRINE indledede altid deres Skagensomre med Visit i Det hvide Hus. Til Fru BRODERSENS 80 Aars Dag kom en kostelig Gave fra DRONNING ALEXANDRINE, en Dug, broderet af DRONNINGEN selv.

Hele Skagen tog inderlig begejstret og bevæget Del i Festdagens Forløb. Fru BRODERSENS »Hvide Hus« var med sine rige Minder og uforanderlige Hygge igen som i gamle, glørværdige Dage Midtpunktet for den lille Bys Stolthed og Opmærksomhed. I dets stille, fornemme Stuer under bjælkebaarne Lofter samledes i de lykkelige Somre før og om-

kring Aarhundredskiftet alle Skagens berømte Navne til aandfulde Aftener eller improviserede Fester: DRACHMANN, KRØYER, ANNA og MICHAEL ANCHER, Familien BRØNDUM og mange flere. Nu sidder Fru BRODERSEN, af alle Skagensvenner kaldet MAMMA, alene tilbage med Minderne i Det hvide Hus. – Haven adskiller Det hvide Hus fra DRACHMANNS Hus.«

Om Fru HENNY BRODERSENS Død 1960 læses i Skagens Avis 9/2, 10/2 og 13/2:

Vor kære mama HENNY BRODERSEN er i dag stille sovet ind.

Den 8. februar 1960. Hvide hus, Skagen.

ELISABETH SEIDELIN, EBBA BRODERSEN, HANS BRODERSEN, GERDA og FIN BRODERSEN, BØRNEBØRN og OLDEBØRN.

Begravelsen foregaar fra hjemmet fredag den 12. februar kl. 14,30.

Fru HENNY BRODERSEN død i aftes. Skagens grande dame med nær tilknytning til kongefamilien og kunstnerkolonien.

Biografdirektør, fru HENNY BRODERSEN er i aftes afgaaet ved døden paa Skagen sygehus, knap 92 aar gammel. Fru BRODERSEN blev syg i gaar middags, og tilstanden forværredes i løbet af eftermiddagen, hvorefter hun blev indlagt paa sygehuset, hvor døden indtraf ved 19-tiden.

Sin høje alder til trods fulgte fru BRODERSEN levende med i, hvad der foregik omkring hende. Det er ikke mere end en maaned siden man kunne se hende som tilskuer i Bio, men hun førte, navnlig i de sidste maaneder, en mere tilbagetrukket tilværelse.

Den sidste officielle fremtræden var for et par aar siden ved den straalende indvielse af den nye Bio, som fru BRODERSEN lod bygge i samarbejde med sine børn. Hun var denne dag med fra først til sidst med en vitalitet, der beundredes af alle. Livsglæden og humøret, som hun altid har været i besiddelse af, fornægtede sig ikke. Det var Skagens grande dame som det straalende midtpunkt i en Skagensfest. Den hyldest, der ved denne Lejlighed blev hende til del, glædede hende overordentligt.

Et midtpunkt i Skagen havde fru BRODERSEN været gennem et langt liv. Der stod til det sidste en straaleglans om hende, naar hun indbød til et af sine berømte te- eller aftenselskaber, hvad enten det var sammen med den kunstnerkreds, som hun stod saa nær, eller det var KONG CHRISTIAN og DRONNING ALEXANDRINE, DRONNINGEN var jo hjerteveninden.

Fru BRODERSEN levede midt i minderne fra den kunstneriske storhedstid i Skagen, hvor hun og hendes mand, afdøde direktør J. F. BRODERSEN var et centralt punkt. Der er malerier af ANNA og MICHAEL ANCHER, P. S. KRØYER, TUXEN og mange flere. Fra reolerne lyser DRACHMANNS navn, og mange vers har DRACHMANN ladet udføre i hal og stuer. Et af dem lyder:

Og dog, det er fru HENNYS art,
at leve livet aabenbart
som det tog aldrig ende.

De egenskaber, som dengang gjorde hende til den, alle disse vanskelige sind søgte i fest som i modgang, bevarede hun usvækket i sin dybe menneskelige forstaaelse.

Spurgte man fru BRODERSEN, hvem af de gamle kunstnere, der stod hende nærmest, lød svaret:

»Vi stod alle hinanden nær, men allernærmest stod jeg KRØYER. I de sidste tunge Aar af hans liv, da han undertiden var paa sindssygens rand, regnede han vort hus som sit hjem, og da konen forlod ham, maatte jeg love at passe ham, og det gjorde jeg til det sidste.«

Forfatterinden ALBA SCHWARTZ skrev i sin bog om livet paa Skagen, at hr. og fru BRODERSEN levede livet som om de havde fundet »de vise sten«. Hvad dækker det over, er der engang spurgt fru BRODERSEN. Hendes svar var kort, og viser igen det menneskelige:

»– Livsglæden og humøret har familien altid haft, og jeg har meget at takke for . . .«

Koldblodighed prægede i høj grad fru BRODERSEN, der ikke lod sig skræmme. I en alder af 80 aar jog hun en natlig revolvermand paa flugt ved at spørge, om han var vanvittig og tilbød ham en femmer, da han krævede 1000 Kr. Hendes holdning havde været saa fast, at røverer forsvandt i ilsom flugt.

Fru BRODERSEN stammede fra Flensborg og var af den kendte JÜRGENSEN-familie. Ved sit giftermaal med J. F. BRODERSEN, der døde i 1943, kom hun i slutningen af aarhundredet til Danmark, og ægteparret kom til Skagen i 90'erne. De boede en overgang til leje flere steder indtil 1903, da de lod »Hvide hus« paa Højensvej bygge. Gennem flere aar havde J. F. BRODERSEN bevillingen af biografen, som efter hans død overgik til fru.

Fru BRODERSEN efterlader sig fire børn, døtrene fru ELISABETH SEIDELIN, København og fru EBBA BRODERSEN, Skagen og sønnerne, kaptajn HANS BRODERSEN, der i de senere aar har været sin moder en uvurderlig støtte i det store hus, og grosserer FIN BRODERSEN, København.

»En epoke i Skagens historie afsluttet«

Fru HENNY BRODERSENS jordefærd.

Igaar begravedes under meget stor deltagelse af familie og venner fru HENNY BRODERSEN. Begravelsen skete fra hjemmet, i hvilket levende lys brændte i de minderige stuer. Et meget stort antal blomsterdekorationer og kranse var sendt til afdødes ære. Kranse var sendt fra bl. a. HANS MAJESTÆT KONGEN, ARVEPRINSFAMILIEN, Gutenberghus Reklamefilm, Skagen Musik- og Teaterforening, Skagen Husmoderforening, personale og leder i Bio, beboerne i Thorkild Skarpesgaard, og et stort antal andre.

Fru BRODERSENS baare stod i »Den gule stuc«, som hun

selv har skabt, og som rummede saa mange minder for hende. Provst WAAGE BECK prædikede over Davids salme 8, . . der var Taler af de 2 Sønner (den ene talte om Moderen, der »som 17aarig blev godsejerfrue og ikke kunne et ord dansk.«), og for personalet i Bio talte Inspektør EIGILL BRUUN. Man sang »Til Himlene rækker din mi-skundhed, Gud« og »Dejlig er jorden« og ved kunstner-graven »Altid frejdig, naar du gaar«. –

– Datteren Fru ELISABETH SEIDELIN fortæller 1969 (i et Interview 10/5 i Berlingske Aftenavis Weekend, hvor hun giver 11 Opskrifter fra det gamle Skagen, bl. a. Fru MARIE KRØYERS Plumkage og ovnstegte Torskeret), at Det hvide Hus ikke eksisterer mere. »Grunden er udstykket i ti dele, og der er blandt andet børnehjem og spejderhjem.«

Fru ELISABETH SEIDELIN blev som Enke boende Grundtvigsvej 6C^{IV} paa Frederiksberg til sin Død. De sidste Aar led hun af Kræft, blev opereret paa Frederiksberg Hospital, var paa forskellige Rekrea-tionsophold og boede de sidste Maaneder paa Kø-benhavns Sygehjem i Ordrup.

† 19/5 1972 paa Københavns Sygehjem i Ordrup, bisat 24/5 fra Kirken dér af Pastor PREBEN THOMSEN. Urnen nedsattes paa Solbjerg Kgd. ved Siden af hendes Mand.

Berlingske Tidende 26/5 bragte følgende Minde-ord:

»Fru ELISABETH SEIDELIN, født BRODERSEN, enke efter afdøde direktør for Rigshospitalet ANDREAS SEIDELIN, er død i en alder af 85 år. Som ældste dat-ter af det kendte ægtepar HENNY og HANSI BRODER-SEN på Skagen oplevede hun den berømte kunstner-tid. En række af de store malere havde deres gang i »Det hvide Hus«. Fru SEIDELIN er da ogsaa mange gange malet af de kendte kunstnere. Hun var kendt som et enestående fint og godgørende menneske, der vil blive savnet af mange.«

Hendes store Dødsbo behandledes af Landsrets-sagfører ERIK HOFF som executor testamenti. Male-rier, Møbler, Porcelæn, Sølv m. m. solgtes paa Kunsthallens Auktioner 20/9 og 22/9 1972 og 21/2–23/2 1973 (Kunstauktion Nr. 299 og 301).

Ingen Børn.

d. JENS GEERT BOLWIG SEIDELIN, * 21/8 1866 i Fredericia, døbt 11/10 i Michaelis Kirke; hans Faddere var Mosteren AGNETE BOLWIG paa Karensdal (S. 1639), Fasteren MARIE SEIDELIN i Kø-

benhavn (S. 1564) og Morbroderen Pastor JOHAN CONRAD BOLWIG i Øster Nykirke.

GEERT SEIDELIN kom 1876 i Fredericia Latin- og Realskole, hvorfra han tog Præliminæreksamen, han blev konfirmeret 10/4 1881 i Michaelis Kirke og aftjente ogsaa sin Værnepligt i sin Fødeby. Han vilde gerne være Gartner og var en Tid i Lære hos Gartner ROBBY i Fredericia (hvis Fader var GEERT SEIDELINS Faders Kompagnon) og ogsaa en Tid i Lære i København, hos Gartner C. L. HANSEN, Ve-sterbrogade 278, – i 1885 boede han hos sin Farbroder Overretsprokurator A. P. SEIDELIN i Valde-marsgade – men fik ikke fuldendt sin Gartnerud-dannelse. Hele Livet vedblev han at interessere sig for Blomster og Planter.

Hans Fader havde sammen med Fabrikant ROBBY oprettet Fredericia Tæppefabrik i Vendersgade, paa Hjørnet af Nørrevold; her fabrikeredes Uldtæpper og Klædevarer. Efter Fabrikant ROBBYS Død indtraadte hans Svigersøn Fabrikant A. KRÜGER³⁴ (~ 2/8 1881 HELENE ROBBY) som Medejer, og da GEERTS Fader gerne vilde have Sønnen til at overtage sin Andel, blev han som Volontør sendt til en Klæde-fabrik i Luckenwalde i Brandenburg i Tyskland (han boede i Gr. Weinbergstrasse 16). I Januar 1891 døde hans Fader, til Julen 1891 kom GEERT SEIDELIN hjem fra Luckenwalde for at fejre Jul i Fredericia hos sin Moder; paa Grund af hendes Sygdom blev hendes 2 Sønners Rejse til Aalborg opgivet, hvor de 21/12 skulde have fejret deres Farbroder VALDEMAR SEIDELINS Sølvbryllup og hans Datter ANNAS Bryl-lup; en Maaned senere døde Moderen, under sin sidste Sygdom plejet af sin Søsterdatter KIRSTEN DALL (S. 1639), og fulgt til Graven af begge Sønner.

1892 overtog GEERT SEIDELIN (efter sin Moder) sammen med ADOLPH KRÜGER, der boede i Erritsø, hvor han byggede Erritsøhus, Fredericia Tæppefa-brik (MNR 286–291). Den omdannedes 10/12 1897 til et Aktieselskab, i hvis Bestyrelse som tredje Med-lem indtraadte GEERT SEIDELINS Broder A. P. SEI-DELIN i København. Disse tre likviderede og solgte Fredericia Tæppefabrik A/S i 1920. (Fabrikken ned-brændte for nogle Aar siden; paa dens Sted er der nu Parkeringsplads). (ADOLPH KRÜGER boede fra 1925 sine sidste 20 Aar hos sin Datter og Svigersøn i Gram Præstegaard).

Desuden købte den initiativrige Fabrikant GEERT SEIDELIN – bl. a. for en ret god Arv efter sin Fader – flere Gaarde i Midtjylland, hvor han ved Bestyrere og ved Anskaffelse af gode Maskiner, men uden større Udbytte til sig selv, fabrikerede Tørv og Brunkul under Krigen 1914–18, hvorefter Gaardene solgtes.

GEERT SEIDELIN og Hustru boede de første Aar i en Lejlighed, Danmarksgade 5, paa Hjørnet af Vendersgade, hvor de 2 ældste Døtre fødtes 1894 og 96; den yngste Datter fødtes 1898 i »Bakkely«, Dalegade 1, et Hus fra 1852 som GEERT SEIDELIN købte paa Hjørnet af Dalegade og Nørrevold, et gammeldags, hyggeligt Hus i Palæstil i mindre Format; det er senere nedrevet. Her døde Fru THEODORA SEIDELIN 1901 fra Mand og 3 Døtre, af hvilke den yngste lige var fyldt 3 Aar. Blandt hendes Faddere var hendes Faders Plejesøsters Mand Postekspedient OTTO LARSEN fra Hellerup (S. 1562).

1906 flyttede Fabrikant GEERT SEIDELIN til »Østerhus«, en meget stor Villa, som han byggede 1905 paa Hjørnet af Østervold og Prinsensgade, og hvor der førtes stort Hus med Ride- og Køreheste og om Sommeren mange Gæster. Efter at have solgt Villaen 1921 boede Fabrikant SEIDELIN i c. 15 Aar i den nedenfor nævnte Kaserne, i en lille Lejlighed, der tidligere havde været Pedelbolig. Sine sidste Aar boede han i en Lejlighed i Jyllandsgade 77(?). – Sammen med sin Broder i København arvede han efter sin Fader en Grund nordligst i Byen paa Østhjørnet af Prinsesse- og Nørrevoldgade, paa hvilken de eller deres Fader paa Opfordring af Forstander JØRGENSEN, Døvtstummeinstitutet, byggede en Skole, som de 1904–14 udlejede til den 1904 oprettede Den kongelige Døvtstummeskole, indtil denne 1914 flyttede til en nyopført Bygning mod Nordøst paa Østervoldgade, hvorefter GEERT SEIDELIN indrettede Skolen til Kaserne og lejede den til Militæret, som benyttede den, indtil Bülow's Kaserne blev bygget 1936 paa Hjørnet af Øster Voldgade og Danmarksgade. (Indtil 1914 var Soldaterne i Fredericia indkvarteret hos private i Byen). Sidst i 1930erne solgte Fabrikant SEIDELIN Grunden til Købestævnet, som lod den gamle Skole nedrive.

Fabrikant GEERT SEIDELIN var Medlem af Frede-

ricia-Bestyrelsen for »Dansk Arbejde« (stiftet 1908), hvor han gjorde et stort Arbejde, han tog aktivt Del, da Dansk Købestævne 1916 byggede den store Udstillingsbygning paa Nørre Voldgade ud for Prinsessegade, og havde en Del af Fortjenesten for, at Købestævnet forløb saa godt og gjorde Byen saa megen Ære.

Desuden var Fabrikant SEIDELIN en Tid Medlem af Trinitatis Sogns Menighedsraad, og efter sin Hustrus Død skænkede han Kirken et stort Glasmosaikvindue (det første af de 8, der efterhaanden skaffedes), der anbragtes ved Døbefonten; det forestiller Jesus, der velsigner de smaa Børn, og bærer forinden følgende Inskription:

LADER DE SMAA BØRN KOMME TIL MIG
ANNO – MINDERUDE OM IDA THEODORA
SEIDELIN – 1902

† 12/2 1944 i Fredericia, efter eget Ønske begravet i Stilhed paa Michaelis Kirkegaard.

De 3 Døtre ELLEN REINHOLDT JACOBSEN, RUTH ULRIK og LIZZIE SEIDELIN meddelte Dødsfaldet: »Vor kære Far, fhv. Fabrikant JENS GERT BOLWIG SEIDELIN, døde stille Lørdag d. 12. Februar.«

~ 27/5 1893 i Skt. Matthæus Kirke i København af Kateket J. LAURSEN (ifølge kgl. Vielsebrev af 22/4 s. A.) IDA THEODORA NISSEN, * 11/8 1865 i Fredericia, døbt 8/9 i Michaelis Kirke, konfirmeret 10/4 1881 sst., Datter af Kaptajn i Hæren PETER RUDOLF MARTIN NISSEN (* i August 1826 i København, † 12/2 1908 i Fredericia, Prinsessegade 64, begr. 18/2 paa Sct. Michaelis Kirkegaard af Provst FR. ZEUTHEN) og Hustru KAREN EMILIE HENRIETTE THORBRØGGER³⁵ (* 8/2 1834 i Aalborg, døbt 30/5 i Vor Frue Kirke, ~ 23/5 1856 i Aalborg Budolfi Kirke, † 13/10 1880 paa Frederiksberg, Gammel Kongevej 143, af Lungetuberkulose, efter en Operation, begr. 17/10).

† 28/6 1901 i Trinitatis Sogn i Fredericia (Dalegade 1) af Lungebetændelse og Bughindebetændelse, begravet 3/7 paa Michaelis Kirkegaard af Sognepræst MANNICHE (Trinitatis Kbg.).

3 Døtre.

OVERRETSPROKURATOR ANDREAS PETER SEIDELINS 3 BØRN MED HANSINE HANSEN

(Se S. 1562 f.).

a. ERIK BANG SEIDELIN, * 5/4 1870 i København (Pustervig 2), døbt 25/5 i Trinitatis Kirke.

† 28/7 s. A. sst. af Tarmlidelse, begr. 31/7 Kl. 9 paa Assistens Kgd. (Trin. Kbg.).

b. KIRSTEN CAMILLA SEIDELIN, * 20/6 1871 i København (Skindergade 34), døbt 14/7 i Vor Frue Kirke af Pastor F. B. HELMS, konfirmeret 18/4 1886 i Skt. Matthæus Kirke af Sognepræst H. STEIN.

CAMILLA SEIDELIN boede i København, først hos Forældrene, derefter sammen med Søsteren, 1902–09 Bülowvej 36B^{III}, ved sin Død Paludan-Müllersvej 9^{IV}.

† 29/9 1909 paa Frederiks Hospital af Levercirrhose, begr. 5/10 Kl. 13 paa Solbjerg Kirkegaard af sin Halvbroder Sognepræst i Nidløse VILH. SIMONSEN.

I Henhold til det af hende og Søsteren INGEBORG SEIDELIN 24/4 1903 oprettede Testamente overtog Søsteren Boet. Arvebeholdningen androg 18,133 Kr. 54 Øre, hvoraf betaltes Arveafgift paa 874 Kr. 13 Øre.

Ugift.

c. ERIKA MARIE INGEBORG SEIDELIN, * 30/10 1872 i København (Købmagergade 39), døbt 2/2 1873 i Helligaands Kirke.

Kunstmalerinden INGEBORG SEIDELIN udstillede 3 Malerier paa 3 af Charlottenborgs Foraarsudstillinger i Aarene 1900–05. Hun har bl. a. malet sin Halvbroder Pastor VILHELM SIMONSEN i Nidløse.

Hun boede sammen med sine Forældre og derefter med sin Søster til dennes Død, derefter i Paludan-Müllersvej 9^{IV} 1909–12 og de sidste Par Aar Edvard Falcksgade 3^V.

Efter Faderen arvede hun Ejendommen Saxogade 42–48 (MNr 291 i Udenbys Vestre Kvarter) sammen med sin Søster CAMILLA, efter hvis Død INGEBORG SEIDELIN ejede den alene (ifølge Frederiksberg Birks Skifteudskrift 7/10 1909, læst 9/12 1914 ved Landover- samt Hof- og Stadsretten); da den solgtes 1915, var Ejendomsskylden 125,000 Kr.

† 2/2 1914 paa Rigshospitalet af alvorlig Hjerte-

lidelse, 41 Aar gammel, begr. 7/2 Kl. 14 fra Vor Frue Kirke paa Solbjerg Kirkegaard (Vor Frue Kbg.).

Ifølge hendes Testamente af 3/6 1913, not. att., og kgl. Bevilling af 13/2 1914 overtog Overretssagfører E. SØEBORG for Hospitalsdirektør ANDREAS SEIDELIN Boet som Executor testamenti. Arveafgiften betaltes med 2691 Kr. 88 Øre.

Ifølge hendes Testamente samt Codicil, dat. p. t. Rigshospitalet 10/1 1914, skulde »alt, hvad jeg ved min Død efterlader mig med Undtagelse af de enkelte nedenfor omtalte Genstande, tilfalde et Legat under Københavns Borgerrepræsentanters Bestyrelse, hvoraf Renterne i Portioner af 200 Kr. aarlig tildeles trængende enlig stillede Kvinder, hvis Kaar ikke svare til den Opdragelse, de har faaet, saaledes at den, der en Gang har erholdt en Legatportion, beholder den, saalænge hun er enlig stillet og trængende.«

Dog skulde følgende 7 Personer, saa længe de lever, hver have en livsvarig aarlig Legatportion paa 200 Kr.:

1. Min Broderdatter KAREN HANSINE SULAMITH SIMONSEN
2. Min Broderdatter RAGNHILD BLICHER SIMONSEN
3. Malerinde ved den kgl. Porcelænsfabrik ELLEN LINCK
4. Malerinde hos Bing & Grøndahl CLAUDIA MONRATH OXHOLM
5. Ciselør LILLI LYKKEDAL, f. T. boende Bogensegade Nr. 1,
6. MERETE BANG, Datter af Dr. phil. GUSTAV BANG, og
7. Min Kusine Fru ANNA ANDERSEN, født SEIDELIN, i Ægteskab med Overlærer cand. polit. VALDEMAR ANDERSEN, boende Skjoldgade Nr. 9 her i Staden.

Endvidere bestemtes: »Af mit Bo skal der udbetales Kunstmaler SCHIØTTZ-JENSENS Hustru, f. T.

boende Frederiksberg Alle 13A, og min Faders tidligere Tjenestepige SOPHIE CHRISTIANSEN, Datter af Vognstyrer CHRISTIANSEN her i Staden, 500 Kr. til hver. – Af de aarlige Indtægter bliver forlods at udrede, hvad der medgaar til Vedligeholdelse i sømmelig Stand af Overretsprokurator A. P. SEIDELINS Familiegravsted paa Assistentskirkegaarden ved Søndre Fasanvej i saa lang Tid, som det ved min Død er fornyet eller nødvendig maa fornyes, hvis jeg be-

graves i samme Gravsted. – Til at fuldbyrde nærværende Testamente og i det hele behandle mit Bo indsetter jeg Direktør ved Rigshospitalet ANDREAS SEIDELIN, og hvis han ikke skulde være i Stand til at paatage sig Hvervet, Overretssagfører EINAR SØEBORG.«

Auktion over INGEBORG SEIDELINS Malerier afholdtes 2/3 1915.

Ugift.

BRANDINSPEKTØR CARL VALDEMAR SEIDELINS DATTER MED HANNE AUGUSTA BERG

(Se S. 1564 og 1567).

ANNA SEIDELIN, * 13/6 1868 paa Frederiksberg (Falkonerallé 14) (Frederiksberg Kbg.), døbt 16/8 Kl. 13½ i Skt. Johannes Kirke i København, da Forældrene havde løst Sognebaand til Pastor RINDOM; konfirmeret 30/9 1883 i Aalborg Budolfi Kirke af Kapellan ved Budolfi Kirke S. M. REPSDORPH (Aalborg Vor Frue Kbg., i hvilket Sogn hun boede).

1888–1903 Lærerinde ved Aalborg højere Pige-skole (oprettet 1888, paa Gl.-Kærvej), 1904–10 ved Lyceum, Nørrebros Latin- og Realskole, Ravnsborg-gade 11 (1877–1900 i Nørre Farimagsgade 47 under Navnet Lyceum Latin- og Realskole), 1910 ved Slomanns Latin- og Realskole (Jacob Danefærdsvej 3), 1/8 1911 – 31/7 1933 ved Efterslægtsselskabets Gymnasium (indtil 1913 i Østergade 54, derefter Jacob Danefærdsvej 3), ved hvilket hun 1918 blev *Adjunkt* og 1933 Gymnasielærerinde. Hun underviste i Engelsk.

I Henhold til hendes Testamente stiftedes »Skolebestyrer, cand. polit. Valdemar Andersen og Hustru Anna, født Seidelins Legat til Fordel for Kvinder af Embeds- eller Lægestanden samt for Kvinder med akademisk Uddannelse«, hvis Fundats blev kgl. stadfæstet 30/3 1951, og hvis Renter uddeles i Portioner paa mindst 300 Kr. aarlig til trængende ugifte Kvinder eller Enker, som tilhører Embeds- eller Lægestanden, samt til Kvinder med akademisk Uddannelse. Legatets første Bestyrer var Overretssagfører HOLGER HEDE. Fru ANNA ANDERSEN havde tillagt 2

Personer Rentenydelsen for Livstid af hhv. 2,000 Kr. og 10,000 Kr. (Fætterens Datter LIZZIE SEIDELIN) af Legatets Kapital.

ANNA ANDERSEN var et meget aparte Menneske. Efter sine Forældres Død 1903 og 1915, og efter at hendes Faster JULIE SEIDELIN, som hun holdt meget af, var død 1911, levede hun kun for sin Skolegerning, sin elskede Mand og deres Hjem, mere kunde hun ikke overkomme, heller ikke at omgaas sine Slægtninge. Hun led af sygelig Rengøringsmani, alt skulde vaskes, ingen fremmed Hjælp vilde hun have, og upraktisk var hun, dertil lille og svag, saa hun slet ikke kunde opfylde de tunge Pligter, hun paalagde sig selv. Hun havde ingen Søskende og ingen Børn og holdt efter Mandens Død, som var hende en stor Sorg, kun Forbindelsen vedlige med enkelte Venner. I en Del Aar led hun af Gangræn, saa hun havde svært ved at gaa, saa ca. 3 Aar efter Mandens Død solgte hun Villaen paa Foraarsvej 9 i Charlottenlund og fik en Lejlighed i Valby (Valborg Allé?), som hun dog aldrig naaede at faa indrettet. Den sidste halve Snes Aar tilbragte hun i forskellige Sygepensioner og boede de sidste Par Aar paa Sygeplejerske Frk. BODIL ELLERBEKS Sygehjem, Hortensiavej 18^I paa Frederiksberg.

† 24/7 1950 i Hjemmet paa Frederiksberg, begr. 27/7 Kl. 12 fra Søndre Kapel paa Solbjerg Kgd.

Dødsfaldet meddeltes af hendes Fætters Datter i Berlingske Tidende 28/7:

»Adjunkt, Fru ANNA ANDERSEN f. SEIDELIN, Enke eft. Skolebestyrer VALD. ANDERSEN, er afgaaet ved Døden.

LIZZIE SEIDELIN.

Begravelsen har fundet Sted.«

~ 21/12 1891 i Vor Frue Kirke i Aalborg (af Sognepræst O. F. BEGRUP HANSEN) POUL JULIUS VALDEMAR ANDERSEN, * 25/8 1853 i Egholm Mølle, døbt 15/10 i Sæby Kirke, Volborg Herred, Søn af Møller (Mølleforpagter) ANDERS ANDERSEN (* 10/4 1829 i Egholm Mølle, døbt 29/5 i Sæby Kirke, konf. 1843 sst.) og Hustru ELISA ADELAIDE MARGRETHE SANDBECH (* c. 1828 i Hamborg, ~ 20/6 1851 i Sæby Kirke).

VALDEMAR ANDERSEN blev Student 1871 fra Roskilde, cand. phil. 1873 og cand. polit. 26/1 1882 med Haud.

1882–86 var han Lærer ved Forberedelsesskolen til Aalborg Katedralskole samt Medbestyrer af et Kursus for unge Piger og 1886–1900 Bestyrer af Aalborg højere Pigeskole (oprettet 1888? paa Gl. Kærvej).

I 1900 flyttede han til Hovedstaden, hvor han 1903–04 var Bestyrer af Realskolen i Griffenfeldts-gade (??) i Kbh. og af Den nye Pigeskole, Hellerupvej 9 i Hellerup, 1904–08 Medbestyrer og Lærer ved Lyceum, Nørrebros Latin- og Realskole (i Ravnsborggade 11 fra 1900), 1910–22 Overlærer ved

Kjær og Lyngbyes Realskole (privat) (1910–19 i Ravnsborggade 11, 1919 overtaget af Kommunen under Navnet Københavns kommunale Drengeskole i Ravnsborggade, 1923 flyttet til Hindegade 4 (Fredericiagade 39) under Navnet Sct. Annæ Vester Skole, 1938 De forenede Kirkeskoler, 1953 Sct. Annæ Gymnasium).

Skolebestyrer VALDEMAR ANDERSEN var Medlem af Bestyrelsen for Foreningen Den danske Pigeskole, Forfatter af Lærebøger samt Legatstifter.

Han boede 1901 Frederiksberg Alle 55, 1902–04 Sigridsvej 4 i Hellerup, 1905–06 Johannevej 9^{IV}, 1907–17 Skjoldsgade 9^{IV} (en Ejendom, han ejede c. 1905–16), 1918 Jægersborg Allé 51 i Charlottenlund og fra c. 1921 til sin Død i Villaen Foraarsvej 9 i Charlottenlund, Ordrup Sogn.

† 29/4 1937 i Ordrup, begravet 5/5 Kl. 14 fra Søndre Kapel paa Solbjerg Kgd.

Enken meddelte Dødsfaldet i Berlingske Tidende 30/4 og 2/5:

»Min kære Mand, fhv. Skolebestyrer, cand. polit. VALDEMAR ANDERSEN døde i Dag.

Foraarsvej 9, den 29. April 1937.

ANNA ANDERSEN,
f. SEIDELIN.

Begravelsen foregaar Onsdag d. 5. ds. Kl. 2 fra Søndre Kapel paa Solbjerg Kirkegaard.«

Ingen Børn.

BANKDIREKTØR, GROSSERER JENS CHRISTIAN SEIDELINS 9 BØRN MED CHRISTIANE DOROTHEA ROSENSTAND

(Se S. 1568 f.).

a. ELLEN SEIDELIN, * 22/1 1866 i Aarhus Domsogn (Fredensgade 1136), døbt 20/5 i Vor Frue Kirke (boede da i Søndergade).

Fru ELLEN LOTTRUP blev som Enke boende i Hjemmet Meilgade 52 i Aarhus til 1916, da den yngste Søn MOGENS blev Student (cand. med. 1924, Dr. med. 1932, † 1935, ~ 1928 ESTHER MØLLER), og hun flyttede til København, hvor hun først boede

Strandboulevarden 74^I, c. 1935–42 Rovsingsgade 15^I og ved sin Død Strandvej 3^{III}.

† 7/5 1942 i sit Hjem i København af Hjertelidelse, bisat 11/5 Kl. 15 i Frihavnskirken, begr. 15/5 i Familiegravstedet paa Nordre Kirkegaard i Aarhus (Kbh. Skt. Jakobs Kbg.).

Hendes Død annonceredes af hendes 2 Sønner og 2 Svigerdøtre samt af hendes 5 Søsken:

»Vor kære Mor og Svigermor ELLEN LOTTRUP, født SEIDELIN, døde i Dag den 7. Maj.

JØRGEN S. LOTTRUP.

H. og H. G. LOTTRUP.

ESTHER LOTTRUP.

Bisættelse i Frihavnskirken Mandag den 11. Maj Kl. 3.

Begravelsen i Aarhus.«

»Vor kære Søster ELLEN LOTTRUP, født SEIDELIN, døde i Aftes efter lang Tids Sygdom.

København, d. 8. Maj 1942.

INGEBORG ENGELHARDT. ANNA SEIDELIN.

C. PH. SEIDELIN. AGNETE RAUNKIÆR.

KIRSTEN PRIP.«

~ 16/6 1888 i Aarhus Domkirke OLE CHRISTIAN INGVARD LOTTRUP, * 1/12 1857 i Aarhus (Frederiksgade), døbt 18/3 1858 i Vor Frue Kirke, næstældste af 4 Børn af Købmand og Fabrikant i Aarhus JØRGEN SCHØTZ LOTTRUP (* 2/11 1828 paa Holmgaard, døbt 25/12 i Skals Kirke, † 21/2 1907 i Aarhus, Meilgade 52, begr. 27/2 (Domsogn)) og Hustru LAURA GJEDING (* 10/4 1835 i Aarhus, døbt 26/7 i Domkirken, konf. 27/4 1851 sst., ~ 17/7 1855 sst., † 16/2 1915 sst., Meilgade 52, begr. 23/2 paa Nordre Kgd. af Stiftsprovst LINDHARDT (Domsogns Kbg.)).

OLE CHRISTIAN LOTTRUP var Købmand og *Fabrikant i Aarhus*, boede ved sin Vielse Meilgade 52, ved den ældste Søns Fødsel 1889 Nørre Alle 28, ved de 2 yngste Sønners Fødsel 1893 og 98 Guldbergsgade 57 og ved sin Død atter Meilgade 52. Han var Byraadsmedlem 1898–1908 og blev 16/1 1901 *Ridder af Dannebrog*.

Ved hans Død skrev et Aarhusblad om ham: »Enhver Sag, hvor der krævedes et uegennyttigt Arbejde, var sikker paa hans Assistance.« Blandt de store Sager, han var med til at rejse, nævnes særlig Aarhus Teaters Tilblivelse; det opførtes 1898–1900 paa Bispetorvet og aabnedes 15/9 1900. Ved hans Jordefærd holdt Stiftsprovst LINDHARDT en gribende Tale, hvori han vidnede om den Afdøde, at han ikke ængstedes for Dødens Komme, og at det sidste Ord fra hans Læber var dette: »Vi vil lægge alt i Guds Haand og lade ham raade.«³⁶

† 1/5 1908 i Aarhus, Meilgade 52, begravet 6/5 fra Domkirken paa Nordre Kirkegaard. 3 Sønner.

b. INGEBORG SEIDELIN, * 28/12 1867 i Aarhus (Fredenstorv 983), døbt 28/4 1868 i Domkirken.

Hun og hendes Mand havde 3 Døtre: HARRIET ENGELHARDT (1890–1942), gift med Kontorchef, cand. jur. N. F. BALSLEV, NELLY ENGELHARDT (* 1892), gift med Direktør, cand. polyt. T. BRODERSEN, og MINNA ENGELHARDT (1898–1945), gift med sin Halvfætter Ingeniør, Direktør THØGER BAY.

Som Enke blev Fru INGEBORG ENGELHARDT boende i Hellerup, først i Søbøtkers Allé 1 til c. 1942, derefter i Henningsens Allé 68; boede i mange Aar sammen med sin yngste Datter og dennes Mand.

† 1/11 1945 hos sin yngste Datter paa Henningsens Allé 68 i Hellerup, begr. paa Hellerup Kirkegaard.

~ 27/4 1889 i Aarhus Domkirke CHRISTIAN ADAM VALDEMAR ENGELHARDT, * 28/4 1860 i Flensborg, Søn af Arkæologen Professor, Dr. phil. H. CONRAD C. ENGELHARDT (* 1825 i Kbh., 1851 Adjunkt i Flensborg, hvorfra han maatte flygte 1864 og tog Ophold i Kbh., fremdrog mange store Mosefund fra Folkevandringstiden, † 1881 i Kbh.) og Hustru LAURA DOROTHEA ELEONORE (ELLINOR) PETERSEN (* 1825 i Kbh., ~ 1852 sst., † 1908 sst.).

Kemikeren VALDMAR ENGELHARDT var 1876–78 i Instrumentmagerlære, blev 1879 polyteknisk Eksaminand og i Januar 1884 cand. polyt. i anvendt Naturvidenskab. S. A. blev han Assistent ved H. Struers kemiske Laboratorium i København og derefter Kemiker ved A/S De danske Sukkerfabrikker og 1885–86 kemisk Assistent ved de af Docent FJORD ledede landøkonomiske Forsøg.

Efter 1887 at have studeret Sukkerfabrikationen i Tyskland og Østrig blev han 1887 – 31/3 1891 Bestyrer og fungerende teknisk Direktør for Andels-Sukkerfabrikken »Nykøbing« i Nykøbing paa Falster, som han forlod for i sine sidste 23½ Aar fra 1/11 1891 at være Kemiker ved Den kongelige Porcelænsfabrik i Smallegade paa Frederiksberg.

Direktør ENGELHARDT fik 1900 Guldmedaille ved Verdensudstillingen i Paris og 1904 Grand prix ved Udstillingen i St. Louis.

Ingeniør VALDEMAR ENGELHARDT boede 1892–94 Smallegade 56^{III}, 1895 Gammel Kongevej 157^I, 1896–97 Svanholmsvej 1^{IV}, 1898–1903 Martensens Allé 2^{IV} og fra 1904 til sin Død Søbøtters Allé 1 i Hellerup.

† 2/5 1915 paa Professor Th. Rovsings kirurgiske Klinik, Rosenvængets Alle 34, København, af Kræft (i Halsen), begr. 7/5 paa Hellerup Kirkegaard af Provst NORDENTOFT.

3 Børn.

c. ANNA SEIDELIN, * 4/12 1869 i Aarhus (Fredensgade 12), døbt 13/2 1870 i Domkirken.

ANNA SEIDELIN, der en Tid skal have været Lærerinde paa Moesgaard ved Aarhus for Godsejer DAHLS Datter – formentlig Godsejer til Buderupholm FREDERIK DAHLS (* 1852 paa Buderupholm) og Hustru BOTHILDE DAHLS (* 1861 paa Moesgaard, ~ 1884) Datter AGNETE (* 11/4 1891 paa Buderupholm), – boede i mange Aar i København (1892 Slagelsegade 3 hos sin Moder); hun var Natsygeplejerske og boede maaske 1896 i Smallegade (se dog S. 1619), c. 1900 hos sin Moder i Rosenvængets Allé (se S. 1664) og 1908–11 Skovvej 10^{III} i Klampenborg. Derefter boede hun i Livjægerallé (1925: Næstvedgade) 16^{III}, først 1912–15 sammen med Søsteren AGNETE SEIDELIN og derefter alene til 1919, da hun med Søsteren AGNETE SEIDELIN RAUNKIÆR flyttede til »Furhus«, Dronninggaards Allé, Holte. Senere boede ANNA SEIDELIN først i 1930erne 2–3 Aar hos Søsteren Fru INGEBORG ENGELHARDT i Hellerup og 1935–39 paa Baunegaardsvej, hvorfra hun 1/9 1939 – sammen med Broderdatteren ELSEBETH SEIDELIN, der boede hos hende, – flyttede til Vestre Stationsvej 1, Rungsted Kyst, hvor hun døde. Hendes Død meddeltes i Berlingske Tidende 26/7, dels af ELSEBETH SEIDELIN, dels af de 2 Søskende AGNETE RAUNKIÆR og C. PH. SEIDELIN.

† 24/7 1949 i Hjemmet, Rungsted Kyst, begr. 28/7 Kl. 13 fra Kapellet paa Hellerup Kgd.

Ugift.

d. CARL PHILIP SEIDELIN, * 20/7 1871 i Aarhus (Fredensgade 12), døbt 4/10 i Domkirken.

Søkadet 1889, Sekondløjtnant 24/8 1893, hjemsendt 15/10 1894.

Var 1894–1903 i siamesisk Orlogstjeneste, hvor

han avancerede til Orlogskaptajn. I Siam var »Commander SEIDELIN« »Royal Commissioner« (Guvernør) for Provinsen Kelantan (som Englænderne overtog 1909), paa Malacca-Halvøens Østkyst, med Hovedstaden Kota Bharu. Han hædredes med Ud nævnelse til Officer af Siamesisk Krone Orden.

Fra c. 1904–26 boede han derefter i København som Grosserer og Direktør. Han var 1905–07 Meddirektør for Handelsfirmaet Christensen & Seidelin, 1906–15 Prokurist i Dansk Farvefabrik, System Holzapfel A/S, Toldbodvej 7, 1916–30 Direktør for Handelsfirmaet C. PH. SEIDELIN (Sct. Annæ Plads 16?), 1919–24 Direktør for Den internationale Skibsfarve-Fabrik A/S (i hvis Bestyrelse bl. a. sad Skibsreder, Grosserer C. J. C. HARHOFF) og 1925 Medindehaver af Handelsfirmaet Seidelin & Stærk (Sct. Annæ Plads 16?).

Grosserer og Direktør C. PH. SEIDELIN boede 1905–06 Puggaardsgade 11, 1907–09 Sortedamsdosseringen 45^{IV}, 1910–12 Strandvej 161^{IV} i Hellerup, 1913–14 Adolfsvej 4^{II} i Gentofte, 1915–16 Østerbrogade 138^{IV}, 1917–19 Strandboulevarden 28 i Charlottenlund, 1922 Fredericiagade 57^{III} og 1923–26 Furesøvej i Holte.

Afsked fra Søofficerskorpset 1/1 1910. Var 4/8–1/12 1914 til midlertidig Tjeneste under Sikringsstyrken.

Han tog internationalt Ballonførercertifikat. En Ballonopstigning fra dansk Ballonsports Glansperiode fandt Sted i Marts 1911, da Ballonen »Danmark den Anden« en Formiddag Kl. 10 startede fra Ordrup Gasværk, ført af Grev MOLTKE, der med som Passagerer havde Kaptajn C. PH. SEIDELIN og Journalist DREYER, Kl. 16 gik Luftrejsen Syd om Aarhus i Retning mod Holstebro, men Ballonen landede ved 18-Tiden mellem Karup og Høgild Mose mellem Herning og Viborg; Ballonfolkene pakkede hurtigt deres Apparatur sammen, ilede til Jernbanestationen, telegraferede hjem om den lykkelige Landing og løste derpaa Billet med DSB til Hovedstaden, hvorfra Grev MOLTKE nogen Tid senere skrev til en Mand paa Egnen: »Hvis De ser nogen af alle de udmærkede og flinke Mennesker, der hjalp mig, maa De endelig hilse dem mange Gange og sige dem, at de ydede mig den bedste Hjælp, jeg har faaet paa mine 19 Luftrejser.«³⁷

Efter 1926 boede han nogen Tid i London, fra 1934 atter i København, hvor han boede i Pensionat. Han var med til at oprette »Den permanente Udstilling for dansk Kunsthaandværk og Kunstindustri« i Vesterport (aabnet 5/12 1931) og blev fra 1937 eller 38 knyttet til sin Nieces Mand Direktør THØGER BAYS Entreprenørfirma »Bay og Vinding«. 1941 flyttede han fra Carl Johansgade i København til Charlottenlund, boede ved sin Død i lejet Værelse Trummevangen 4, Gentofte.

† 8/4 1954 paa Københavns Amts Sygehus i Gentofte af Hjertebloodprop, begr. 14/4 Kl. 13 fra Bispebjerg Krematoriums lille Kapel i Fællesgraven paa Bispebjerg Kirkegaard.

~ 1) 29/11 1895 i Bangkok ELLEN ELISABETH TEGNER, * 7/7 1871 i Aarhus (Søndergade 64), døbt 24/9 i Vor Frue Kirke, Datter af Generaldirektør for DSB ISAAC WILHELM TEGNER (* 1832 i Helsingør, 1867–1906 Overingeniør ved DSB, 1889–1902 Generaldirektør, kendt som Jernbanebygger, Brobygger og Havneingeniør, byggede Jernbanebroen mellem Aalborg og Nørre Sundby, Masnedsundbroen, Dampfærgelejerne ved Store Bælt, Lille Bælt, Øresund, Limfjorden og Gedser, 1888 K^I, † 1909 i Hellerup, begr. i Helsingør) og Hustru HEDEVIG ELISE DREJER (* 1842 i København, ~ 1860 i Aarhus, † 1919 i Hellerup, begr. i Helsingør).

ELLEN TEGNER, der var Nr. 8 af 13 Søskende, af hvilke de fleste drog til Lande uden for Europa, blev 26/8 1887 indskrevet i Vemmetofte. Hun kom 1899 tilbage til Danmark med sin 3aarige Søn ERIK SEIDELIN (* 29/10 1896 i Siam, dansk Indfødsret efter Lov af 2/3 1905, ifølge kgl. Bev. 28/5 1907 Nvf. til ERIK TEGNER, 1914 Stud. Borgerdydsskolen, 1920 cand. polyt., rejste 1/3 1932 til Berlin, senere til England, i London under Krigen, † 9/9 1965 i Reading).

ELLEN SEIDELIN blev fra 16/11 1904 kgl. Klasse-lotterikollektrice. Ved kgl. Bev. 28/5 1907 genoptog hun sit Pigenavn TEGNER.

Fru ELLEN SEIDELIN boede 1903 Lipkesgade 25^{IV}, 1904 Faxegade 19^{IV} og 1905–07 Lipkesgade 7^{II}, hvor Fru ELLEN TEGNER boede 1907–08, 1909–10 Holsteinsgade 30^{II}, 1911–17 Rosenvængets Alle 18^{II}, 1918–33 Livjærgade 27^I (Kollektion Livjæ-

gergade 41), 1934–40 Østbanegade 45^V, 1941–54 Peder Skrams Gade 17A^{II} og de sidste 2 Aar i Gammel Kloster, Lersø Parkalle 28 O^I.

† 5/10 1957 i Gammel Kloster, Aldersro Sogn, af Hjerteforkalkning og -bloodprop, begravet 6/10 fra Bispebjerg Krematorium i Fællesgraven paa Bispebjerg Kgd. ved Pastor A. DUE.

Ægteskabet opløst.

1 Søn.

~ 2) 24/11 1906 i København GUDRUN ALMA TROLLE, * 29/9 1880 i København (Vesselsgade 13), døbt 27/10 i Holmens Kirke, Datter af daværende Premierløjtnant i Marinen CARL LUDVIG AUGUST TROLLE (* 1856, 1893 Kaptajn, 1895–1901 Medlem af Folketinget, 1899 R. af Dbg., 1901–03 Jagtkaptajn hos KONGEN i Siam, † 1919 i Gedser) og 1. Hustru ALMA CAROLINE MARTIN (* 1850 i Härnösand i Sverige, † 1907 i Kbh.).

GUDRUN TROLLE SEIDELIN, der blev separeret 1907, rejste 15/8 1907 fra København med »Tietgen« til New York, boede 1910 i Cuba.

† i Charlottenlund? Skilsmisse ved kgl. Bev. 27/4 1910.

Ingen Børn.

Hun ~ 2) efter 1910 OLE J. HOLM, var 1910 Arkitekt i New York (ikke dansk Arkitekt), formentlig identisk med Træskomager OLE JENSEN HOLM, der 12/3 1890 udvandrede til Utley, Wisconsin, og som var f. c. 1863 (i Voel?), var muligvis Nordmand.

~ 3) 14/3 1914 i Holmens Kirke, Kbh., ELLEN GUDRUN SUENSON, * 16/7 1891 i Amoy i Kina, Datter af Bestyrer i Store Nordiske Telegrafelskab i Kina ALBERT SUENSON (* 1843 i Kbh., † 1910 sst.) og Hustru AGNES ELISABETH BOCK (* 1860 i Sverige, ~ 1883 sst., † 1923 i Firenze).

Skilsmisse 1922.

Bor efter sin 2. Mands Død i Kbh., Ahlefeldtsgade 16^{II}.

1 Datter (* 1917).

Hun ~ 2) 3/6 1923 i Kbh. (Hjemmebryllup hos Provst FENGER) fraskilt MARO TETENS, * 29/7 1877 i Randers, 1902 cand. jur., fra 1905 Overretssagfører i Kbh., † 14/7 1947 paa Montebello ved Helsingør.

~ 4) før 1922 i Jylland ANNA KAREN MARGRETHE JULIE DUE, * 23/5 1901 i Ordrup, døbt 21/6 sst., Datter af Sagfører MAD S PETERSEN

DUE (* 1850 i Stjær, 1873 exam. jur., 1878 Nvf. fra MADPETERSEN, 1886–1926 praktiserende Sagfører i Kbh., † 1926 sst.) og Hustru AMALIE CECILIE KJÆR (* 1859 i Vejle, ~ 1897, † 1935 i Kbh.).

Separation 17/6 1922, Skilsmisse 1932?

Ingen Børn.

Enkefru KAREN VALENTIN boede 1968 »Fyrrehøjen«, Sdr. Nyrup i Raklev Sogn paa Refsnæs. Oprettede Testamente 1/7 1932 til Fordel for Fru ELSEBETH SEIDELIN KNUDSEN (* 1917). Bor muligvis i Kbh.

Hun ~ 2) 17/10 1934 i Skt. Jacobs Kirke i Kbh. CHRISTIAN JESPERSEN VALENTIN, * 29/8 1889 i Assens, døbt 23/9 s. A. i den katolsk-apostoliske Menighed i Assens (Assens Kbg.), Søn af Garver ANDREAS MICHAEL SOPHUS VALENTIN (* 3/2 1858 i Vejle, døbt 8/8) og Hustru KAREN DORTHEA JESPERSEN (* 20/12 1864 i Skydebjerg, døbt 22/1 1865, ~ 30/10 1885 i Assens).

Garvermester og Konsul i Kalundborg.

† 20/1 1954 i Raklev.

Ingen Børn.

e. KIRSTEN SEIDELIN, * 7/2 1873 i Aarhus (Fredensgade 12), døbt 3/4 i Domkirken.

† 9/5 1874 sst., begr. 14/5 (Domsogn).

f. AGNETE SEIDELIN, * 5/11 1874 i Aarhus (Fredenstorv 12), døbt 18/4 1875 i Domkirken, konf. 13/4 1890 sst. af Stiftsprovst SØRENSEN; hun boede da Fredensgade 34.

Frøken AGNETE SEIDELIN var Lærerinde i København før sit Bryllup. Lærerinde A. SEIDELIN boede 1898–1902 Rosenvængets Alle 6^{II} sammen med sin Moder og en Tid sammen med sin Broder HARALD SEIDELIN. Hun boede 1912–15 sammen med Søsteren Frøken ANNA SEIDELIN Livjægerallé (1925: Næstvedgade) 16^{III}. Under sit Ægteskab med Professor RAUNKIÆR boede de i hans Embedsbolig i Botanisk Have, Gothersgade 140. Efter Skilsmissen har hun boet i Holte, Virum, Charlottenlund og fra c. 1947 i Frederikssund. – I 1920 Lærerinde ved Dickmeiss' Skole i Hellerup.

Skønt Fru AGNETE SEIDELIN RAUNKIÆR vistnok ingen Uddannelse havde, var hun dog anerkendt som Botaniker og var bl. a. Medarbejder ved Zoologen C. WESENBERG-LUNDS »Furesøstudier« (1917).

† 4/6 1956 i Frederikssund, begr. sst.

~ 1915–17 (hvor?) fraskilt CHRISTEN CHRISTIANSEN RAUNKIÆR, (* HANSEN, Nvf. 25/5 1912 ifølge DBL; kaldes dog RAUNKIÆR i Københavns Vejviser allerede fra 1881 og i Kraks Blaa Bog 1910), * 29/3 1860 paa Ravnkærgaard i Østergaard i Lyne Sogn ved Varde, døbt 9/4, Søn af Gaardejer JOHAN CHRISTIAN HANSEN (1826–1904) og Hustru ANE THJELLESEN (1823–1901).

Stud. 1879, mag. scient. 1885, 1908 Docent i Botanik ved Københavns Universitet, 1911–23 Professor og Direktør for Botanisk Have, 1902 Medlem af Videnskabernes Selskab, 1929 Dr. phil h. c., 1930 Medlem af det norske Videnskabs-Akademi i Oslo, 1931 af Vetenskaps-Akademiet i Stockholm.

Boede fra c. 1937 Ved Lindevangen 32st i Lindevang Sogn paa Frederiksberg.

† 11/3 1938 paa Frederiksberg, begr. 14/3 om Morgenen i dybeste Stilhed paa Solbjerg Kgd.

Skilsmisse 25/5 1925.

Ingen Børn.

Han ~ 1) 1888 i Varde INGEBORG MARIE ANDERSEN, * 1863 i Varde.

Forfatterinde og Oversætterinde.

† 8/9 1921 paa Frederiksberg. Skilsmisse 1915. Mindst 1 Søn og 1 Datter.

Han ~ 3) 5/9 1925 paa Frederiksberg (b. v.) CHRISTINE FARVINE NELLY NIELSEN, * 1879 i Kbh. Kalde navn NELLY DELCOMYN.

Hun boede som Enke Ved Lindevangen 14^I.

† 25/11 1959 i Vedbæk.

g. KIRSTEN SEIDELIN, * 19/12 1876 i Aarhus (Fredenstorv 12), døbt 26/2 1877 i Domkirken.

Knap 25 Aar gammel blev KIRSTEN SEIDELIN gift med den 11 Aar ældre Dr. med. HOLGER PRIP, som døde 1906 efter 4 Aars Ægteskab, efterladende sig Enken med 3 Børn, af hvilke den yngste Datter fødtes 3½ Maaned efter sin Faders Død.

Enkefru KIRSTEN PRIP havde c. 1907–40 et Sygeplejebureau i København og senere paa Frederiksberg og desuden c. 1909–18 en Klasseotterikollektion.

Fra 1912–48 var KIRSTEN PRIP en af Lederne af Kirkens Korshær.³⁸

Da den unge, energiske Pastor H. P. MOLLERUP – »den bedste Vækkelsesprædikant, Danmark har

haft«, der 1895 bl. a. sammen med Overbibliotekar H. O. LANGE havde stiftet den kristelige Afholdsforening Det Blaa Kors og 1896–1900 været dansk Sømandspræst i England, – i 1900 blev residerende Kapellan ved Skt. Jakobs Kirke i København (hos Sognepræst CHR. KRAG) med det særlige Hverv at tage sig af det Distrikt, der senere skulde blive til Frihavns Sogn, dannedes i dette Distrikt et meget virksomt Menighedssamfund, blandt hvis Støtter var Fru KIRSTEN PRIP og hendes Mand. Ved Frihavnskirken Grundstensnedlæggelse 8/11 1903 – har Fru PRIP fortalt – »talte Pastor MOLLERUP over Ordet Mal. 3, 10 og bad Gud om at aabne Himmelens Sluser over Stedet. Hvor er det betegnende, at han bad om Strømme af Velsignelse og ventede det, ja længtes derefter. Og Bønnen blev hørt. Velsignelsen kom over ham, og fra ham ud til Menigheden, og videre ud over Byen, ja over hele Landet.« Den 16/4 1905 blev Frihavnskirken indviet, som Pastor MOLLERUP derefter var Sognepræst ved til sin Død 1929. I 1912 blev han Medlem af Bestyrelsen for Københavns Indre Mission.

Da Pastor MOLLERUP 12/10 1912 stiftede *Kirkens Korshær* ved en Aftengudstjeneste i Frihavnskirken, hvor han indviede sine 11 Medarbejdere til Tjenesten, var Fru PRIP en af de 11, og straks fra Begyndelsen var hun med i Ledelsen som *Stabssøster*. Efter engelsk Mønster bar Medarbejderne Uniform (ligesom Frelsens Hær). Ledelsen udgjordes af Stabens 3 Medlemmer: Pastor MOLLERUP som Chef, KIRSTEN PRIP som Stabssøster og Missionær WISSENBERG; i Stedet for sidstnævnte blev Pastor P. Ø. GADE Medlem af Staben som Stabssekretær 1924–27, efterfulgt fra Januar 1928 af Kaptajn-løjtnant i Søværnet, senere Kommandør KAI HAMMERICH som Stabssekretær og Redaktør af »Korshærsbladet«. Fra 1926 knyttedes Sognepræst KR. JENSEN ved Timotheuskirken til Staben, han blev Chef 1929–30 efter MOLLERUPS Død i August 1929, hvorefter KAI HAMMERICH var Korshærens Chef 1930–40. Det tredje Medlem af Staben var 1930–37 Pastor H. J. MYGIND, H. P. MOLLERUPS Svoger, der tidligere havde været Missionær i Syrien, fra 1930 den første Korshærspræst og Kapellan ved Helligkors Kirke.

Som den nye Chef blev HAMMERICH 1930 budt

velkommen af Fru KIRSTEN PRIP i »Korshærsbladet«: »Saa vil vi Korshærsfolk af fuldt Hjerte ønske dig, vor unge Chef, velkommen og love at staa ved din Side i Bøn og Arbejde. En prøvet Mand, modnet gennem Lidelse og som frem for alt vil søge at kende Guds Vilje i alle Forhold, og som vil lede Arbejdet paa et Tidspunkt, hvor der er Vækst og rige Muligheder for Kirkens Korshær, er det ikke svært at sige Tak for!«

Fra 1929 fik Kirkens Korshær sin egen Styrelse, hvori Stabens 3 Medlemmer havde Sæde foruden 4–6 andre Medlemmer, nemlig Skibsreder CHR. HARHOFF († 1966), Docent, Dr. theol., senere Professor FLEMMING HVIDBERG († 1959), Overretssagfører CARL STAFFELDT († 1945), H. P. MOLLERUPS Brodersøn Sognepræst THOMAS MOLLERUP 1931–40 († 1943) og Kontorchef E. SIVERTSEN 1931–53 († 1965). 1930–40 var HAMMERICH foruden Stabschef ogsaa Formand for Styrelsen.

I Løbet af faa Aar efter 1930 knyttedes foruden Pastor MYGIND 3 andre Korshærspræster til Arbejdet, i Aarhus, Aalborg og Odense, og Omfanget af Arbejdet voksede i HAMMERICHS Tiaar, saa der efterhaanden var omkring 100 faste og 500 Fritids-Medarbejdere. 1930–40 holdt Kirkens Korshær Aarsmøder paa Nyborg Strand omkring 1/9 med c. 400 Deltagere. 1940 gik KAI HAMMERICH og THOMAS MOLLERUP ud af Arbejdet, Præsident i Sø- og Handelsretten L. N. HVIDT († 1950) blev Medlem af Styrelsen og Kontorchef SIVERTSEN Formand 1940–53.

I alle disse Aar var KIRSTEN PRIP Medlem af Staben og Styrelsen, fra c. 1937 af Landsstyrelsen. Hendes Stilling benævnes alle de første Aar Stabssøster, 1935 kaldes hun Ældstesøster og Leder af Central-korpset (den Gruppe, der tog sig af Arbejdet i Byens Centrum), 1939 Rejsesekretær, 1943 Formand for Børnehaven og Vuggestuen i Valby og 1947 Medlem af Hovedkvarteret.

Fru KIRSTEN PRIP omtales som »en helhjertet, fredfyldt Kvinde, som vidste, hvad hun vilde, og altid var rede til Arbejde i Menigheden og for de daarligst stillede.« KAI HAMMERICH skriver: »KIRSTEN PRIP var lille af Vækst, men brændende i Aanden og stor i sit Syn paa Mennesker og paa Korshærens Fremtidsmuligheder.«

Da Fru KIRSTEN PRIP døde i 1948, 71½ Aar gammel, skrev Kristeligt Dagblad:

»En af Kirkens Korshærs Pionerer, Fru KIRSTEN PRIP, er efter kort Tids Sygdom stille sovet ind i Døden. Fru KIRSTEN PRIP har været med i Korshærsarbejdet lige fra Starten og var en værdifuld og dygtig Kraft i Arbejdet. Aldrig sparede hun sig selv, naar hun havde Mulighed for at hjælpe andre, og hun vil blive stærkt savnet i Korshæren.

I Aftes modtog vi følgende Mindeord om Fru KIRSTEN PRIP fra Formanden for Korshæren, Kon-torchef EYVIND SIVERTSEN.

– Ved KIRSTEN PRIPS Død er der brat og uventet sket et dybt Indhug i Korshærens Arbejderstab. Det var saa vist ikke for vore Øjne at se »Støvets Aar«, hun fyldte, for ikke saa længe siden. Energisk og arbejds-glad færdedes hun iblandt os, næsten lige til det sidste. Faktisk var det jo saadan, naar man sagde »Fru PRIP«, saa sagde man samtidig »Kirkens Korshær«. Med dette Arbejde var hun i sjælden Grad sammenvokset. Af hele sit Hjerte havde hun været med lige fra den beskedne Start, da de tolv første Arbejdere for snart 36 Aar siden indviedes i Frihavnskirken af Pastor MOLLERUP. Hun var og blev en rigtig »Frihavner«, ikke blot fordi den ringe Begyndelsestid altid stod for hende i ufordunklet Glans og vedblev at være hende en Inspirationskilde og en Ledestjerne. Energisk, ja ivrig, praktisk og virkelysten var hun med i alt Korshærens Arbejde, alt som det voksede og forgrenedes. Her i Storbyen, som ud over Landet, hvor hun paa sine mange Rejser blev kendt alle Vegne, hvor Korshæren arbejdede eller fik Støtte fra, blev hun ud af sin Kærlighed og ved sin uforanderlige Trofasthed vort Arbejde en saare værdifuld Støtte. To Sider af dette Arbejde er der maa-ske særlig Grund til at nævne: Optagelseshjemmet »Korsly« for unge Piger, hvis Bevarelse som en fri privat Institution uden offentlig Støtte var hende en Hjertesag, og saa det Aarsmøde, som gennem en Række Aar samlede Korshærs-Venner fra hele Landet paa Nyborg Strand, og hvor hun saa øjensynlig var i sit Es som et samlende Midtpunkt.

Fru PRIP vil blive savnet i Kirkens Korshær, men vi forstaa Guds Godhed mod hende, ved at hun fik Lov til at falde paa sin Post. I stor Taknemlighed over, hvad hun fik Lov at udrette, vil vi i Kirkens

Korshær samle os om at ære hendes Minde. Hun var en tro Tjener, og saa ved vi ogsaa, at hun faar en saadans Løn.«

(Det første »Korsly«, hvor Pastor MOLLERUPS yngste Søster ELISA MOLLERUP var Forstanderinde, var aabnet 1915, indviet 1916, i Skipper Clements Alle paa Amager, afløstes af det nye »Korsly«, Bernstorfflundsallé 64 i Charlottenlund, indviet 11/3 1933).

Som Enke boede Fru KIRSTEN PRIP først Østerbrogade 28A^{II}, 1907 Rosenvængets Alle 29, 1908–15 Classensgade 25A^I, 1916–29 Willemoesgade 34^I, 1930–45 Vagtelvej 34^I og 1946–48 Bernstorfflunds Allé 66^I i Charlottenlund, Gentofte Kommune.

† 4/5 1948 paa Sct. Lukas Stiftelsen af Svulst i Bugspytkirtlen og Hjertelammelse, begr. 8/5 Kl. 13 fra Frihavnskirken, Willemoesgade 68, paa Assistens Kirkegaard af Pastor CARL JACOBSEN.

~ 13/12 1901 i Vor Frue Kirke i Svendborg (af Brudgommens Fader og Forlover; Brudens Forlover var hendes Broder Kaptajn i Siams Marine C. PH. SEIDELIN) HOLGER PRIP, * 21/9 1865 i Middelfart, døbt 12/11 i Kirken, Søn af Pastor RASMUS PRIP (* 1828 i Fredericia, 1858–64 dansk Præst i Slesvig, boede derefter i Middelfart beskæftiget med Oversættelser, 1864 R. af Dbg., Sognepræst 1866–70 i Egense, 1870–1905 ved Vor Frue Kirke i Svendborg, 1895 DM, † 1916) og Hustru SOPHIE FREDERIKKE HØYBERG (* 1835 i Højbjerg, ~ 1856, † 1897. 12 Børn).

Blandt HOLGER PRIPS mange Søskende var EINAR PRIP (1868–1939), Missionær, først i Jerusalem fra 1898, 1903–34 i Syrien (Østerlandsmissionen), og THYRA PRIP (1862–1948), der i sit Ægteskab med Sygehuslæge i Rudkøbing TH. VALDEMAR MØLLER (1850–1922, Broder til Overlæge i Odense Professor P. K. MØLLER) havde 2 Sønner Læge HENRIK MØLLER (1886–1971), der 1920–32 var Lægemi-sionær i Syrien og 1934–61 Øjenlæge i Svendborg, og Arkitekt JOHANNES PRIP-MØLLER (1889–1943) (Student Odense 1907, derefter Murersvend, 1911 Bygningskonstruktør i Odense, boede hos Fru KIRSTEN SCHROLL (S. 1646), Absalonsgade 1 i Odense), der 1921–26 var Arkitekt i Mukden i Manchuriet og 1929–33 foretog Studier af buddhistisk Kloster-

arkitektur og Klosterliv i Kina, hvor han 1930–39 opførte Tao Fong Shan Christian Institute, Shatin, Hongkong, for Den kristne Mission blandt Kinas Buddhister. (JOHS. PRIP-MØLLER blev 1921 gift med ANTONETTE KIRKEGAARD (* 4/1 1888 i Herning, † 25/3 1977, begr. 30/3 Kl. 11 fra Emmaus Kirke paa Diakonissestiftelsen), som efter sin Mands Død oversatte hans store Værk fra 1937 om Buddhistklostre til Kinesisk, og som i Kristeligt Dagblads Kronik 29/7 1964 fortalte om sin Oldfader Lærer i Ikast PEDER CHRISTIAN KIRKEGAARD, * 11/6 1792 i Kirkegaard i Hanning Sogn).

HOLGER PRIP blev Student 1883 fra Sorø Akademi og cand. med. 1891, var August – November 1892 Læge ved Kolerastationen ved Vamdrup og derefter Læge i København: Januar 1893 – Oktober 1894 vikarierende Kandidat ved Kommunehospitalet, November 1894 – Oktober 1899 Reservelæge ved Blegdams hospitalet og November 1899 – Oktober 1900 Kandidat ved Børnehospitalet.

Den 19/4 1900 blev han Dr. med. (»Studier over Blandingsinfektion ved Difteritis.«), var November 1901 – Oktober 1904 Reservelæge ved Dronning Louises Børnehospital (aabnet 16/6 1879) og studerede i Sommeren 1903 Børnesygdomme i Tyskland.

Fra November 1904 praktiserede Dr. med. PRIP i København, blev April 1905 Afdelingslæge ved Poliklinikken for Børnesygdomme paa Frederiksberg og oprettede s. A. sin egen Børneklinik, Sortedamsdosseringen 67. HOLGER PRIP, der var Medlem af Bestyrelsen for Drankerhjemmet »Solhjem«, boede fra c. 1904 Østerbrogade 28A^{II}.

† 4/1 1906 i København af Mavekræft, 40 Aar gammel, begravet 9/1 Kl. 14 fra Frihavns Kirke paa Assistens Kirkegaard af Sognepræst H. P. MOLLERUP (Frihavns Kbg.).

3 Børn.

h. HARALD SEIDELIN, * 31/7 1878 i Aarhus (Fredenstov 12), døbt 8/9 i Domkirken.

HARALD SEIDELIN blev Student 1895 fra Metropolitanskolen og cand. med. Vinteren 1901 med Laud., var herefter konstitueret Kandidat ved Kommunehospitalet Maj 1901, ved Frederiks Hospital

August – September 1901 og Juli 1902 og ved Aarhus Amtssygehus August 1902; herefter var han Kandidat ved St. Johannes Stiftelse Januar – November 1903 og ved Frederiksberg Hospital December 1903 – August 1904. – Han boede 1902 sammen med sin Søster Lærerinde AGNETE SEIDELIN Rosenvængets Allé 6^{II}, 1903 Rosenvængets Allé 22^I og 1904 paa Frederiksberg Hospital. Medens HARALD SEIDELIN omkring 1900 boede i Rosenvængets Allé hos sin Moder og sin Søster ANNA SEIDELIN, der passede ham, var han syg 1–2 Aar af Lungehindebetændelse (Empyem, behandlet med Dræn i Ryggen).

HARALD SEIDELIN vilde være Kirurg, men maatte opgive dette paa Grund af Ekzem paa Hænderne; Hudspecialisten, senere Professor C. RASCH raadede ham til at rejse til Varmen, hvorfor han drog til Mexico, hvor han var i 5–6 Aar, først som praktiserende Læge i City of Mexico fra Januar 1905 – Juli 1906; i Juli 1905 tog han medicinsk Eksamen ved Nationalskolen for Medicin sst., med These: El Tratamiento quirurgico de la ulcere gastrica (Kirurgisk Behandling af Mavesaar). Blev i Oktober 1905 Medlem af Selskabet »Pedro Escobedo«. Herefter var han fra Juli 1906 – September 1910 Professor i patologisk Anatomi, Bakteriologi og klinisk Kemi ved Medicinalskolen i Merida, Yucatán, Mexico. Allerede i Begyndelsen af Aarhundredet havde han i København arbejdet ved Universitetets patologisk-anatomiske Institut, hvorfra han i Hospitalstidende 1902 offentliggjorde »Et Tilfælde af malign Tumor i Glandula thyreoidea med Undersøgelse af Hypophys cerebri«. 1909 foretog han en Studierejse.

Om HARALD SEIDELINS Virke indtil 1910 skrev Professor i Almindelig Patologi i København OLUF THOMSEN i Nekrologen over ham i Hospitalstidende 1932 (S. 701–704):

»HARALD SEIDELIN var udpræget videnskabeligt begavet. Hans Temperament var stærkt uden at være voldsomt, hans Energi var ukuelig, hans Karakter var Retsindighed. Kærlighed til Lægegerningen og dennes teoretiske Grundlag var Fundamentet i hans Tilværelse.

Han blev Student 16 Aar gammel og medicinsk Kandidat 5½ Aar senere (1901). De faa jævnaldrende Kammerater, der stod ham nær, var overbeviste om, at han vilde gøre en glimrende Karriere i samme hastige Tempo, hvor-

med han havde lagt de allerede passerede Stadier bag sig.

De første Kandidataar tilbragtes paa forskellige københavnske Hospitaler; hver Aften mødtes han og en Kammerat, der ganske delte hans Interesser, til Drøftelse af alle Slags Emner, helst dog med Tilknytning til Dagens Gerning. Fra disse Aar stammer et smukt lille Arbejde over *Achyli hos Gamle*, et Arbejde der i al Beskedenhed vist nok rummer en lille ny og fin Pointe og viser ham som den skarpe Iagttager og nøjagtige Undersøger, han altid vedblev at være.

En Aften meddelte han ganske overraskende, at han i nær Fremtid agtede at rejse bort og i al Fald foreløbig bosætte sig i Mexico. Forestillinger i modgaaende Retning var ganske spildte, hans Sind var blevet grebet af Æventyret og Trangen til at opleve det ukendte. Med den ham egne Ukuelighed lærte han i Løbet af tre Maanedre at tale Spansk, og sammen med sin nu afdøde første Hustru rejste han i Jan. 1905 til Mexiko City, hvor han dristigt nedsatte sig som praktiserende Læge efter først at have aflagt Prøve ved Nationalskolen for Medicin. Selvfølgelig var han de indfødte Læger ganske overlegen i enhver Henseende, og længe varede det heller ikke, før de stedlige Autoriteter søgte ham for at faa ham til at organisere Dele af Studiet. Allerede i 1906 blev han ansat som Professor i patologisk Anatomi, Bakteriologi og klinisk Kemi, vel nærmest svarende til Pharmakologi. I denne Stilling (i Merida) var han til 1910. Bortset fra nogle unge Kollegers Beundring og Taknemmelighed høstede han dog vist nok mest Skuffelser. Man begyndte at blive misundelig paa denne Udlænding, der saa sikkert forstod baade at passe sin Undervisning og Laboratorie og tage sig af de talrige Patienter, der søgte ham. Hans Breve hjem, der oprindeligt havde været præget af den Humor, hvormed han mødte de uundgaaelige Genvordigheder, fik efterhaanden en Tone af Skuffelse og Bitterhed. . .

I 1910 tog han sin Afsked, og hvad havde han saa egentlig faaet ud af det? Hans Tid var mest gaaet med at organisere en videnskabelig Undersøgelingsmetodik, at indrette Laboratorier og opøve Elever i forholdsvis elementære Studier. Dertil var hans Tid og hans Evner i Virkeligheden alt for kostbare. Nogle Smaaarbejder mest af kasuistisk Natur var der vel blevet Lejlighed til, og et stort og omfattende Arbejde havde han sat ind paa Studiet af *den gule Feber*, der paa det daværende Tidspunkt hærgede Mexiko (nu er Sygdommen næsten udryddet). Han arbejdede til sent paa Natten med histologiske og bakteriologiske Undersøgelser, som han vel i Virkeligheden manglede tilstrækkelige Forudsætninger for at magte. En Dag mente han at have fundet den gule Febers længe eftersøgte Mikrob, . . . men den gule Feber synes at være bestemt til at berede Skuffelser for enhver, der søger at trænge ind i dens inderste Hømmelighed. . . I disse Arbejder mærker man jo nok at SEIDELIN, al Dygtigheden uførtalt, var Autodidakt. «

Han forlod nu Mexico og tog til England, hvor han fra Oktober 1910 – Februar 1911 arbejdede ved The Lister Institute for Preventive Medicine i London, hvorefter han 1911–15 var Sekretær i Yellow Fever Bureau ved School of Tropical Medicine ved Universitetet i Liverpool. Som saadan var han 1912 Delegeret til International Hygiejnekongres i Washington samt planlagde og ledede flere Ekspeditioner, til Yucatan i Mexico 1912, til Jamaica 1913 og desuden, for Colonial Office i London, til britisk Vestafrika 1913–14. Undersøgelsernes Genstand var naturligvis de forskellige Tropesygdomme, bl. a. Gul Feber, som han selv vistnok havde haft et lettere Anfald af i Mexico. Hans Arbejde blev nedlagt i flere officielle Beretninger. Ved Verdenskrigens Udbrud maatte Tropeskolen af økonomiske Grunde indstille sit Arbejde, og paa ny stod SEIDELIN paa bar Bund.

»Situationen var ikke særlig lys, de økonomiske Krav, hans Familieforhold stillede, var store, og Udsigterne til en betryggende Fremtid var temmelig fjerne. Under sin Funktion ved Tropeskolen havde SEIDELIN gjort Bekendtskab med WILLIAM LEVER, den senere Lord LEVERHULME, der var Chairman for den finansielle Side af Skolen og iøvrigt Chef for det mægtige Selskab »Sunlight Soap«, der havde vidtstrakte Koncessioner i belgisk Kongo. De to Mænd fandt strax Behag i hinandens Selskab, og SEIDELIN fik tilbudt Plads som Læge for Funktionærerne paa Distrikterne i Kongo.

Der blev nu ikke megen Tid til videnskabelige Undersøgelser. Et uhyre stort organisatorisk Arbejde af hygiejnisk Art paahvilede det ham at sætte i Gang og opretholde. I de 16–17 Aar, han virkede i denne Stilling, udvidedes den lægelige Virksomhed i den Grad, at der nu er 14 store Distrikter, nogle paa Størrelse med Sjælland og hver med sin Læge. SEIDELIN var Lægechef for det hele, hygiejnisk Generalinspektør og laa idelig paa Rejse mellem de forskellige Pladser. Denne foregik i adskillige Aar pr. Floddamper, der indrettedes som et flydende Laboratorie. Interessen for Arbejdet her slap SEIDELIN aldrig, om end det nu vel næsten alt var Undersøgelser i direkte Tilknytning til det praktiske Arbejde. I de sidste Aar skete Rejserne mest pr. Aëroplan, og her lod Laboratoriet sig vel ikke installere, men til Gengæld betød Afstandene ikke mere følelig Tab af Tid. «

Læge HARALD SEIDELINS Virke i Belgisk Kongo – 1915–17 som Medical Officer des Huileries du Con-

go Belge og 1918–32 som P. M. O., Principal Medical Officer sst., – er udførlig omtalt i hans Nekrolog i Ugeskrift for Læger 1932 (S. 496 ff.) af Læge GREGERS JENSEN (senere i Augustenborg), der 1922–27 havde været Læge i Belgisk Kongo under HARALD SEIDELIN og herom i 1944 skrev Bogen »Monganga, Dansk Læge i Kongo« (276 S.). I Nekrologen hedder det:

»Monganga Mokondji« – Høvdinglegen – saaledes var hans Navn blandt de indfødte, dem han elskede og viede sit Liv; P. M. O. – Principal Medical Officer – saaledes var hans officielle Titel indenfor det stort anlagte Tropeselskab, som med Klogskab havde sikret sig hans Bistand og derved berøvede Tropeskolen i Liverpool et Professoremne.

Efter flere Aars Virksomhed som Professor i patologisk Anatomi i Mexico og Gulfeberstudier, som nær havde kostet ham Livet, blev HARALD SEIDELIN knyttet til Liverpoolskolen og erhvervede sig som Expeditionsleder og Videnskabsmand et højt anset Navn indenfor Tropemedicinen; men sit Livs største Indsats gjorde han i Centralafrika, og en vidtspændende Organisation har ved hans Død lidt et uerstatteligt Tab.

Om Rammerne og Skuepladsen for hans Virksomhed maa her siges et Par Ord: det engelsk-belgiske Aktieselskab, Huileries du Congo Belge (H. C. B.), et Datterselskab af Lever Brothers, stiftedes i 1911 med det Hovedformaal at udvinde Olie af Oliepalmen (*Elæis guineensis*) og raader som Concessionshaver over fem store Concessioner spredt i Congobækkenet; hver Concession dækker et Landomraade omtrent paa Størrelse med Sjælland (en Cirkel med en Radius paa 60 km), hvor Palmenødderne høstes dels i de vidtstrakte naturlige Palmeskove, dels i store Plantager anlagt af Selskabet; paa en eller flere centralt beliggende Poster udvindes Olien i Oliemøller og transporteres derfra ad Flodvejen ned til Kinshasa ved Stanley pool, hvor Centraladministrationen residerer. Selskabets europæiske Stab i Congo beløber sig til omkring 500 Personer (Kvinder og Børn medregnet), medens Antallet af indfødte, som arbejder for H. C. B., ligger omkring 30,000, hvoraf en stor Del paa 3 Maaneders Contract; desuden paatager Selskabet sig en vis Omsorg for den indfødte Befolkning i Distrikterne.

HARALD SEIDELIN gjorde sine første Congo-Erfaringer som *Distriktslæge* paa Posten *Alberta* i Bangaladistriktet, hvis Befolkning udmærker sig ved fremragende Krigerenskaber og ved enhver Lejlighed har ydet en yderst energisk Modstand mod europæisk Indtrængen. Uden at anvende nogensomhelst Tvang lykkedes det ham at vinde disse stolte vilde Folks Tillid og Venskab, og ved sit utrættelige Arbejde som Læge banede han Vejen for en god Forstaaelse mellem hvide og sorte. Samtidig havde han den Glæde

at trænge dybere ind i en primitiv Befolknings Psykologi og at aflive de stereotype europæiske Legender om de sorte Dovenskab og dyriske Sløvhed.

Distriktslægens Virksomhed paa en saadan Post skal her kort beskrives: ene og isoleret, med oftest højst primitive Hjælpemidler undersøger og behandler han i sin Consultation daglig hundreder af indfødte, han tilser europæiske Patienter, gør Stuegang paa sit Hospital (eller Hospitals-surrogat) og foretager under de vanskeligste Forhold de nødvendige Operationer, han udfører et betydeligt Laboratoriarbejde, foranstalter regelmæssige sanitære Eftersyn af Posten og dens Befolkning, holder »Session« over Arbejdsrekrutter; han rydder Krat og dræner Sump, anlægger Veje, bygger Hytter, tager sig af Forplejningsspørgsmaal og Vandforsyning, underviser indfødte i Sygepleje, gaar paa Inspektionsture i Distriktet ad smalle bugtede Stier gennem Skov og Morads, og naar Dagens Arbejde i Marken er endt, kan han tage fat paa sin omfattende Correspondance, Planer, Rapporter, Rekvisitioner etc.

Saaledes var HARALD SEIDELINS Liv i Alberta, hvor han dog ogsaa fandt Tid til videnskabelige Studier.

Fra 1918 kaldtes han som P. M. O. til *Kinshasa* for at organisere og lede Selskabets medicinske Departement, og hans Virksomhed blev fra nu af væsentligst af administrativ Art, idet han dog i sin Residens varetog Consultation og Laboratorium.

Man maa kende centralafrikanske Forhold for ret at forstaa Opgavens Vanskelighed og for at vurdere den glimrende Organisationsevne, hvormed HARALD SEIDELIN løste den.

De store Afstande, de primitive Samfærdselsforhold alene skaber Vanskeligheder nok. Hvis man forestiller sig *Kinshasa* beliggende i Pyrenæerne, vil Beliggenheden af Selskabets Distrikter svare til henholdsvis Belgien, Hannover, Østprøjsen, Mellemitalien og Østrig, og saa maa man forestille sig disse Distrikter forbundet ved Diligencekørsel med hyppig Forekomst af Kørselsuheld.

Som Arbejdsprincip har man i Troperne oftest valgt den Fremgangsmaade, at Lægen maa opsøge Patienterne i deres Landsbyer, lade hele Befolkningen passere Revu, og hvis det drejer sig om Bekæmpelse af en fremherskende Epidemi tage alle under Behandling med eller mod deres Vilje. . .

HARALD SEIDELIN valgte det modsatte Princip: at lade Patienterne komme til Lægen og at undgaa al Tvang.

Den mest fundamentale Opgave for Tropelægen, mente han, maa være den at behandle alle de syge som søger Hjælp, og at sikre sig den største Mulighed for at opnaa gode Resultater. Men dette kan kun lade sig gøre ved Hjælp af faste, »residerende« Læger, som med Bopæl i Distriktets Hovedpost har til Raadighed alle de Hjælpemidler som kan tilvejebringes i Centralafrika: først og fremmest et Hospital med Laboratorium og Operationsstue, Inventar og Materiel, Depot af Medicamenter og For-

bindstoffer og en nogenlunde trænet og paalidelig Stab af indfødte Assisterter. . .

Med sit intime Kendskab til alle de enkelte Posters Krav til Lægehjælp og sit rolige Overblik over Stillingen som Helhed lykkedes det HARALD SEIDELIN at skabe en saavidt muligt ensartet Organisation af alle Concessionernes Lægevæsen og at bringe dets Ydeevne op til det højeste mulige; ligeledes organiserede han paa en fortrinlig Maade Distrikternes Forsyning med Læger, Hospitalsudstyr, Materiel og Medikamenter.

I 1924 ledsagede han Selskabets Præsident, den nu afdøde Lord LEVERHULME, paa en stor Inspektionsrejse i Afrika, og det lykkedes ham at vinde denne storsindede Magnats Bifald og Godkendelse af en »Fireaarsplan«, som omfattede en mægtig Udvidelse af Distrikternes Hospitalsanlæg, Opførelse af Mønsterlandsbyer for Arbejderne med mere. Denne Plans Gennemførelse ledede han i de følgende Aar dels ved hyppige Inspektionsrejser i Distrikterne (en saadan Inspektion krævede mindst et halvt Aars Rejse), dels ved Forhandlinger i Bruxelles og London.

Ifølge hans Rapport for Aaret 1928 raader H. C. B. paa dette Tidspunkt over: 14 Læger med 76 infirmiers (indfødte Sygeplejere), 8 »sorte« Hospitaler (og et Sovesygelazaret) med en Capacitet paa op til 500 Senge, 18 »Poliklinikker« (dispensaires) og 3 Hospitaler for Europæere.

Den paa Grundlag af Distrikternes Rapporter udarbejdede Statistik for samme Aar giver følgende Tal: Over 233,000 Consultationer hvoraf 95,000 ny Tilfælde, 6,853 Hospitalsindlæggelser og 194,000 Hospitalsdage, 2,450 Operationer.

Skønt HARALD SEIDELIN utvivlsomt i første Linie kæmpede for den indfødte Befolknings Tarv, forsømte han paa ingen Maade Europæernes Interesser. Hver nyankommet Europæer passerede hans Laboratorium for at gennemgaa en Undersøgelse, fik omhyggelige Instruxer angaaende den personlige Profylaxe og fik tildelt hans ypperlige lille Vejledning i Tropehygiejne; ligeledes ofrede han megen Tid og Interesse for de sanitære Forhold paa Europæernes »Bopladser«. Til Trods for mange hvide Funktionærers forunderlige Skødesløshed og mangelfulde Forstaelse af de simpleste Forholdsregler lykkedes det dog i det hele at vedligeholde en god Helbredstilstand blandt Europæerne, og Arbejdstabet paa Grund af Sygdom laa snarest lavere end under tilsvarende Forhold i Europa; bemærkelsesværdigt var navnlig det forholdsvis meget ringe Antal Sygedage paa Grund af Tropesygdomme. Det maa nævnes, at han under alvorligt Sygdomstilfælde hos en Europæer ikke skyede nogen Anstrengelse eller Opofrelse; han var en fortrinlig Kliniker og Chirurg og en ypperlig »Sygeplejerske«.

Man vil forstaa, at en saa vidtspændende Organisation stillede meget store Krav til sin Leder, ikke mindst under de talløse uforudsete Tildragelser, som krydrer Tropolivet.

»Au Congo il faut toujours prévoir l'imprévu«, hedder

det. Heller ikke maa man glemme, at Tropeklimaet (i videste Forstand) virker stærkt »enerverende« paa mange Europæere og fremkalder en overdreven Irritabilitet, som medfører talrige overflødige Konflikter og undertiden sprænger alle Rammer.

HARALD SEIDELIN var den rette Mand paa den rette Plads; hans fremragende Kvalifikationer som Læge og Videnskabsmand, hans indgaaende Kendskab til Tropeforhold og til de indfødtes »Mentalitet«, hans enestaaende organisatoriske Evner, hans Jernhelbred og utrættelige Arbejdsevne gjorde det muligt for ham at fuldbyrde sit Størværk.

Dog fremfor alt bares han oppe af en glødende Idealisme, som prægede al hans Færd.

»Læger burde være Munke«, sagde han ofte. I et Privatbrev skriver han (1929): »Den ideelle Læge skulde hverken have Religion eller Fædreland eller Familie – «.

Den der havde den Glæde at arbejde under hans Auspicer kunde ikke undgaa at smittes, at inspireres af hans ukuelige Optimisme, og vanskelig vilde man som Læge finde bedre Arbejdsvilkaar end i hans afrikanske Stab. Fri for ethvert Honorarspørgsmaal, fri for lavpandede Sygekassefunktionærers smaalige Insinuationer kunde man have den Lykke at føle sig som Læge i Ordets bedste og videste Forstand – consoler, soulager, guérir – .

Det skal ikke her forsøges at gøre rede for HARALD SEIDELINS videnskabelige Indsats i Tropemedicinen; talrige fortrinlige Arbejder foreligger fra hans Haand og har forlængst befæstet hans Ry. Da der for faa Aar siden forefaldt nogle Tilfælde af gul Feber i Havnebyen Matadi, faldt det som en Selvfølge, at den belgiske Regering tilkaldte ham som Expert. Sin gamle Kærlighed, den patologiske Anatomi dyrkede han stadig – til stor Gavn for Distrikternes Læger og til stor Betydning for Tropepatologien. Flere betydningsfulde praktiske Opfindelser fandt han Lejlighed til at gøre, saaledes en med Anilinfarvestoffer imprægneret, fortrinlig Catgut, nu i Brug over hele Centralafrika.

Om hans charmerende Personlighed burde der berettes, om hans glimrende Forhandlingsevne, hans koldblodige Ro i en farlig Situation, hans Gæstfrihed – men dette vil føre for vidt.

HARALD SEIDELINS hele Livsvirksomhed kom til at ligge udenfor Fædrelandets Grænser; men han elskede Danmark, og i al sin Færd har han bragt Danmark Ære.

Mindet om hans ædle Personlighed vil aldrig visne.

En Høvdning er død – og Afrika græder – «

Om hans sidste Tid citeres først OLUF THOMSEN, dernæst GREGERS JENSEN:

»Det overordentlig intense Arbejde har øjensynligt brudt den tilsyneladende saa stærke Mands Kræfter. Af Væxt var SEIDELIN paafaldende lille og fint bygget; han havde i sin Ungdom gennemgaaet flere alvorlige Infektioner, bl. a.

et Lungeempyem, og Troperne har til alle Tider været haard mod den hvide Mand.

Ikke desto mindre syntes SEIDELIN sund og stærk, da han sidste Gang for 2 Aar siden besøgte København. Hans Ydre var endnu ungdommeligt, og han talte forhaabningsfuldt om Fremtiden. Om et Par Aar havde han Ret til Afsked med en betydelig Pension, og han glædede sig til ogsaa engang at være privat i sin Familie. Han havde i 1920 giftet sig med en engelsk Dame, men Kone og Barn maatte blive i England, de var ikke haardføre nok for Tropeklimate og alt hvad det bringer.

I første Ægteskab er en Datter, der paa ualmindelig smuk og talentfuld Maade har optaget sin Faders Gerning, og af hende ventede han sig Virkeliggørelsen af meget af det, han selv havde ønsket i de unge Dage.

Sygdommen maa da være kommen ganske overraskende over ham. Under Tennisspil, som han yndede i sin knap tilmaalte Fritid, følte han en Dag i Marts pludselig højre Arm svigte. I de følgende Dage fremkom lidt efter lidt forskellige Pareser, og under Hjemreisen udviklede sig en total Afasi. I Antwerpen blev han indlagt paa Hospital, hvor han døde efter 2 Dages Forløb; han havde da været syg i c. 7 Uger. En ung dansk Læge, der er ansat i Selskabets Tjeneste, fulgte ham paa den sidste Rejse, og baade han og hans Kone ydede den syge Mand en opofrende Hjælp, der vel som Undergrund havde den Beundring og Kærlighed, som alle SEIDELIN's Underordnede altid havde næret for deres Chef, og bedre Løn kan ingen Mand ønske sig.

OLUF THOMSEN. «

»Kendt og højagtet i en international Verden af Englændere, Belgiere, Luxemborgere, Franskmand, Spaniere og Portugisere – kendt og elsket af tusindtallige afrikanske indfødte – men ukendt af de fleste af sine Landsmænd er den danske Læge – HARALD SEIDELIN – gaaet bort.

Efter et kort og haabløst Sygeleje døde han, knap 54 Aar gammel, den 29. April 1932 i Anvers, hvortil han var bragt fra Hovedsædet for sin Virksomhed, Léopoldville i belgisk Congo.

I de kommende Maaneder vil de indfødtes Lydtelegrafer bringe Bud fra Lyttepost til Lyttepost op langs Congofloden og ud langs dens talløse Bifloder og Forgreninger, i stille Nætter vil Tam-Tam'ernes dumpe, uheldvarslende Toner buldre med dyster Klang, indtil hele det mægtige Congo-rige har hørt det sørgelige Budskab:

En Høvding er død – «

HARALD SEIDELIN hædredes 1929 med Ridderkorset af Belgisk Løve Orden.

Han har skrevet talrige videnskabelige Afhandlinger i danske, tyske, mexikanske, franske, belgiske og navnlig engelske Tidsskrifter.

Den vigtigste Kilde til HARALD SEIDELIN'S Biografi er GREGERS JENSENS »Monganga, Dansk Læge i Congo« (1944, Billede ved S. 272), som indeholder mange Oplysninger om ham, og hvis S. 271–276 er benyttet til GREGERS JENSENS Nekrolog, og S. 272 f. delvis er citeret i »De danskes Vej« III (1947) S. 145 f. (med Billede).

† 29/4 1932 paa Hospital i Antwerpen efter 7 Ugers Sygdom af Hjerneblødning, begravet paa Conford Cemetery i Bristol, England.

~ 1) 17/8 1904 paa Frederiksberg Raadhus, Lampevej (nu Howitzvej) 2 (Frederiksberg Kbg.), fraskilt MARGRETHE LOUISE BAY SMITH * BUHL, * 13/9 1876 paa Maglemølle Papirfabrik, døbt 8/10 i Skt. Peders Kirke i Næstved, Datter af Direktør for Maglemølle Papirfabrik i Næstved, ved sin Død Driftsbestyrer paa Haraldskær Papirfabrik, cand. polyt. HANS FREDERIK BUHL (* 13/6 1848 i Kbh., † 30/8 1904 paa Vejle Sygehus af Blindtarms- og Nyrebetændelse, begr. 3/9 paa Solbjerg Kgd.) og Hustru HILDA LOUISE AMALIE FANGEL (* 23/6 1853 i Haderslev? ~ 22/12 1875 i Frederiksberg Kirke af Pastor STEIN (senere Fyns Biskop), † 1946 i Hellerup (boede Gersonsvej 23), begr. paa Solbjerg Kgd.).

Ved MARGRETHE BUHL'S Bryllup 1904 med HARALD SEIDELIN var Forloverne hendes Fader samt Læge, Assistent ved Retsmedicinsk Institut OLUF THOMSEN, Valby Langgade 90. Ved Vielsen angives Bruden at høre til Folkekirken, HARALD SEIDELIN at være »uden Trosbekendelse«, samt at »De eventuelle Børn skulde opdrages i Folkekirken's Lære«. Den yderst retlinede HARALD SEIDELIN var overbevist Ateist og vilde vise, at man kan leve et Liv af høj etisk Standard uden Religion, hvorfor han altid stillede strenge Krav til sin Livsførelse.

MARGRETHE BUHL var Jordemoder paa Rigshospitalet, før hun traf HARALD SEIDELIN; hun ønskede at klare sig selv, efter at hendes første Mand havde forladt hende. Med sin anden Mand var hun i Mexico 1905–10 og i England 1910–15, hvorefter hun med Datteren GERDA vendte tilbage til Danmark, hvor hun – ogsaa en Del af Tiden med sin Søn JØRGEN SEIDELIN af 1. Ægteskab (* 26/7 1899, adopteret af sin Stedfader HARALD SEIDELIN) – boede Hylde-

gaards Tværvej i Charlottenlund. Var ansat i Københavns Magistrat.

† 12/6 1917 paa Professor Rovsings Klinik, Rosenvængets Allé 34 i Kbh. af Bughindebetændelse, bisat fra Skt. Jakobs Kirke, til Bispebjerg Krematorium.

1 Adoptiv søn og 1 Datter.

MARGRETHE LOVISE BUHL ~ 1) RUDOLPH VALDEMAR BAY SCHMITH (senere BAY SMITH), * 25/12 1872 i København (Store Kongensgade 40^{II}), døbt 4/5 1873 i Garnisons Kirke, næst yngste, niende Barn af Mølleforpagter i Saksøbing, senere (1872–1907?) Grosserer, administrerende Direktør og Dampmøller i Kbh., senere boende i Helsingør JACOB RUDOLPH SCHMITH³⁹ (* 17/12 1836 paa Landstedgaard paa Møen, døbt 9/6 1837 i Keldby Kirke, † 5/3 1913 paa Gl. Strandvej 9 i Helsingør, begr. 11/3 (Skt. Olai)) og Hustru JOHANNE CECILIE BAY (* 16/9 1839 i Nakskov, døbt 7/11, ~ 7/9 1860 i Nakskov Kirke, † 2/12 1919 i »Nøjsomhed«, Kongevejen i Helsingør, begr. 6/12 (Skt. Olai)).

Løjtnant i Marinen. Udvandrede til Amerika 1899, hvorefter han ingen Forbindelse havde med sine 2 Børn:

1. OLGA MARGRETHE BUHL, * BAY SMITH, * 28/7 1898, adopteret af sin Morfader, har siden c. 1960 boet paa Frederiksberg, Mynstersvej 3^{II}.

~ HEINZ DAVID KNOCHÉ, * 14/8 1891, Diplomingeniør,

havde først tysk, siden britisk Statsborgerret, har bl. a. boet i Berlin og Teheran, fra c. 1960 paa Frederiksberg.

† 28/12 1968 paa Rejse i Stockholm, begr. paa Frederiksberg Kgd.

3 Børn⁴⁰ (* 1922–30).

2. JØRGEN SEIDELIN, * BAY SMITH, * 26/7 1899, adopteret af sin Stedfader. Direktør i Kongo, senere i Bruxelles.

~ 14/1 1935 i Elisabethville, Belgisk Congo, FREDAMITCHELL STEWART, * 1/2 1912 i Johannesburg.

Ingen Børn.

~ 2) i Januar 1920 i Bristol LILIAN FAWN, * 2/7 1884 (i England), Datter af Apoteker F. C. FAWN († 1923) og Hustru f. HAYMANN († 1925).

Da hun ikke taalte Klimaet i Congo, boede hun med sine 3 Sønner i Bristol (i England), hvor de fødtes 1920, 22 og 24.

† 28/8 1932 i Bristol, begravet paa Conford Cemetery sst.

3 Sønner.

i. MINNA ANDRIETTE SEIDELIN, * 18/11 1879 i Aarhus (Fredenstov 12), døbt 18/1 1880 i Domkirken; blandt Fadderne var Fru CATHRINE SEIDELIN (fra Store Mindstrup? S. 1571) og Frøken AMALIE GOSCH (S. 1682). Kaldenavn MINNA.

† 6/3 1881 sst., begravet 11/3.

PROPRIETÆR CARL FERDINAND SEIDELINS 5 BØRN MED CATHRINE ROSALIA INGWERSEN

(Se S. 1571).

a. AAGE SEIDELIN, * 29/8 1874 paa Store Mindstrup, døbt 18/10 i Hvejsel Kirke, baaret af sin Mor moder paa Stovgaard. Han gik i Skole i Vejle Latinskole og blev konfirmeret 13/4 1890 i Vejle Kirke (Sct. Nicolai Kbg.).

Han blev uddannet ved Landbrug hos sin Fader paa Store Mindstrup, som han derefter var Ejer af 1898–1947. Han ombyggede alle Gaardens Avlsbygninger.

† 2/1 1947 paa Store Mindstrup.

~ 30/10 1914 i Hansted Kirke JENSINE MUNCH HANSEN, * 10/7 1892 i Kannerup, døbt 16/10 i

Hansted Kirke, Datter af Gaardejer ANDERS HANSEN og Hustru MARIE KIRSTINE JØRGENSEN. Konf. 30/9 1906 i Vor Frelsers Kirke i Horsens (Hansted Kbg.).

Efter sin Mands Død fik hun en Bolig paa Livstid paa Store Mindstrup, som den ældste Søn Proprietær AAGE SEIDELIN overtog.

† 14/4 1977 paa Store Mindstrup. 3 Børn.

b. SOPHIE SEIDELIN, * 22/6 1877 paa Store Mindstrup, hjemmedøbt 21/8, i Hvejsel Kirke 14/10, konfirmeret 9/4 1893 sst.

Ejer af Mejeriet i Mølvang, Jelling Sogn, fra sin

Mands Død 1926 til sin egen Død, da hendes Søn JOHANNES SEIDELIN SMEDEGAARD overtog det.

† 26/4 1951 i Sandvad, begr. paa Hvejsel Kgd.

~ 12/12 1907 i Hvejsel Kirke JOHANNES MER-RILD SMEDEGAARD, * 11/5 1880 i Lind i Rind Sogn, Hammerum Herred, døbt 27/6, Søn af Gaardmand JENS CHRISTIAN SMEDEGAARD og Hustru ABELONE NIELSEN.

Han var nogle Aar Ejer af Ølholm Mejeri i Langskov Sogn (oprettet 1906) Vest for Horsens samt en Del Aar Medforpagter af Svanholm Mejeri i Ildved i Nabosognet Hvejsel (oprettet 1883). Efter at have solgt Svanholm Mejeri først i 1920erne byggede han c. 1925 først et Mejeri i Eg (Vest for Grindsted), som efter nogle Aars Forløb overtoges af Leverandørerne, og derefter et Mejeri i Mølvang (Vest for Jelling, i Jelling Sogn), som hans Enke derefter førte videre.

Han og hans Kone boede først i Ølholm, senere i Landsbyen Sandvad lidt Syd for Ildved.

† 26/9 1926 i Sandvad, begr. paa Hvejsel Kgd.

1 Søn.

c. CARL FERDINAND SEIDELIN, * 11/10 1878 paa Store Mindstrup, hjemmedøbt 14/1 1879, i Hvejsel Kirke 17/8, konf. 9/4 1893 sst.

Var syg efter en Operation som ung, boede hos sin ældste Broder paa Store Mindstrup.

† 13/3 1931 sst.

Ugift.

d. OLAF SEIDELIN, * 9/12 1880 paa Store Mindstrup, hjemmedøbt 18/1 1881, i Hvejsel Kirke 17/7, konf. 21/4 1895 sst. Boede sst. 1914.

Fuldmægtig i Fængselshjælpen i København.

Boede som Prokurist 1924–30 Hørsholmsgade 22F^{II}, derefter som Fuldmægtig 1931–33 Guldbergsgade 9^I, 1934–37 Colbjørnsensgade 3^I, 1938–39 Tomsgaardsvej 100^{III} og 1940–43 Hørsholmsgade 22D^{III}.

† pludselig 24/9 1943 i København efter langvarig Blærelidelse; Ligbrænding 4/10 paa Mariebjerg Krematorium (uden Præst), Urnen nedsat paa Mariebjerg Kirkegaard (Anna Sogns Kbg.).

Ugift.

e. EBBA OTHILDE GUSTAVA SEIDELIN, * 6/12 1884 paa Store Mindstrup, døbt 5/4 1885 i Hvejsel Kirke, konf. 2/10 1898 sst. Forlovere ved hendes Bryllup var hendes ældste Broder og Brudgommens Broder Læge A. J. FOGH NIELSEN, Ringkøbing.

EBBA SEIDELIN styrede indtil sin Vielse Huset for sin Moder og Broder paa Store Mindstrup.

† 19/1 1974 i Charlottenlund. Urnen nedsat paa Ordrup Kirkegaard.

~ 6/12 1911 i Hvejsel Kirke FRITZ SEEST FOGH-NIELSEN (ved Daaben FRITS FOGH SEEST NIELSEN, Nvf. for ham og hans Familie ved Navnebevilling af 21/4 1927), * 5/1 1880 i Horsens, døbt 25/3, Søn af Købmand og Hotelejer NIELS PETER KNUD NIELSEN (* 16/3 1841 i Kbh., † 29/12 1907 i Horsens (Amaliegade 2A), begr. 4/1 1908 paa Horsens gamle Kgd. af Sognepræst TOMASSON (Klostergades Kbg.)) og Hustru CHARLOTTE AMALIE FOGH (* 16/12 1842 i Korning, ~ 23/4 1872 i Horsens, † 2/9 1920 sst. (Amaliegade 2A), begr. 8/9 af Sognepræst TOMASSON (Klostergades Kbg.)).

FRITZ FOGH-NIELSEN blev uddannet i Hotelbranchen. Efter flere Aars Ophold i Udlandet blev han fra c. 1900 ansat paa sin Faders Hotel »Jørgensens Hotel« i Horsens (Den Lichtenbergske Gaard, Søndergade 17), som han efter Faderens Død 1907 bestyrede for sin Moder til 1911, da han selv overtog det. 1919 solgte han Hotellet og flyttede 1922 til Charlottenlund.

Herefter var han 1923–38 *Bankkasserer* i en af Amagerbankens Afdelinger, hvorfra han tog sin Afsked paa Grund af Sygdom.

† 14/3 1941 i Charlottenlund. Urnen nedsat paa Ordrup Kirkegaard.

2 Børn.

VÆRKFØRER VIGGO CHRISTENSENS DATTER
MED ANE JØRGINE JENSEN

(Se S. 1572).

SYLVIA SEIDELIN CHRISTENSEN (ved Daaben Københavns Overpræsidium), * 2/8 1913 i Middelfart, Banegaardsvej 16, døbt 28/9 i Kirken.
SYLVIA VERONA JUNKA SEIDELIN CHRISTENSEN, Nvf. ifølge Navnebevis 8/4 1974 af

FANNY MARIE POULSENS 3 BØRN,
MASKINASSISTENT CHRISTIAN OLUF PEDER SOMMERS
ADOPTIVDATTER OG 2 BØRN

(Se S. 1572).

a. ANDREA MARIE SOMMER f. JENSEN, * 17/2 1904 i Middelfart, hjd. 18/3, i Kirken 18/9, adopteret 9/6 1910 af sin Stedfader.

~ NIELS KRISTIAN TORVALD LARSEN, * 27/3 1904 (i Skelskør?).

Indtraadte 1/5 1920 som Elev i Toldetaten, blev Medhjælper i Middelfart, 27/4 1926 Toldassistent sst., 14/1 1929 i København, siden Overtoldkontrolør sst., boende i Virum.

Ingen Børn.

b. GEORG PETER MARIUS SEIDELIN SOMMER, * 26/3 1908 i Middelfart, døbt 28/5, konf. 2/4 1922 sst.

Inspektør i København, i 1930erne en Del Aar i Amerika, fra c. 1946 i Odense, hvor han var Salgschef til c. 1948, Repræsentant c. 1949–61, Arbejdsmand c. 1961–63, Repræsentant c. 1963–64 og Lagerarbejder, til han blev pensioneret c. 1971. Boede c. 1946–59 Skt. Jørgensgade 62st., c. 1959–63 Dronningensgade 15 Bb., c. 1963–68 Hedelandsvej 8 og fra c. 1968 Jacob Hansensvej 46^{II} i Hjallesø.

† 4/5 1974, bisat 9/5 Kl. 11 fra Kapellet paa Odense Assistens Kgd.

~ 1) 25/3 1933 i Kirken i Nykøbing F. KAREN POULSEN, * 4/6 1908 i Nykøbing F. (Vesterskovsvej 14), døbt 11/10, Tvillingdatter af Trafikassistent AXEL GEORG POULSEN (* 29/1 1878 i Vaalse) og Hustru NIELSINE JULIETINE FRANDBEN (* 2/11 1878 i Viborg, Sønder Sogn, ~ 8/9 1907 i Krist Kirken i Kbh.). Konf. 1/10 1922 i Nykøbing F. – Skilt 1933 eller 34.

Ingen Børn.

~ 2) 4/11 1944 paa Odense Raadhus KAREN EDITH JENSEN, * 7/3 1910 paa Lund Mark i Sindal Sogn, døbt 22/5, Datter af Indsieder JOHAN JULIUS SIGVARD JENSEN og Hustru ANE JAKOBINE MARIE JULIE CHRISTENSEN.

Blev som Enke boende i Lejligheden i Hjallesø.

1 Datter.

c. EDITH VERA SEIDELIN SOMMER, * 13/12 1911 i Middelfart (Banegaardsvej 17), døbt 27/5 1912 i Kirken af Pastor MAARBJERG. – Udtraadt af Folkekirken 9/11 1970.

~ i Middelfart HENRY SCHWANER, Sten- og Billedhugger i Middelfart til 1957, derefter i Slagelse.

2 Børn.

NOTER

OTTENDE SLÆGTLED

1. C. CHRISTENSEN: Hørsholms Historie (1879) 336.
2. Dette er i »Digte« (1815) ændret til: »og Danmarks Fald mit Fald«.
3. ANDREAS VON BERGEN, * 1682 i Odense, døbt 27/7 i Sct. Hans Kirke, Student 1700 fra Odense Gymnasium, immatrikuleret 16/2 i København, var (1713–16) Forpagter af Sct. Hans Klosters Ladegaard i Odense, Borgmester sst. 29/4 1719 – 14/12 1742, Kancelli-assessor 30/7 1731, virkelig Kancelliraad 25/1 1737, 12/9 1738 Landsdommer i Fyn og Langeland, 14/12 1742 virkelig Justitsraad, fik 24/6 1757 Bevilling til at være dispenseret fra Embedsforretningerne som Landsdommer, men beholdt Gagen, købte 11/10 1724 af Professor ERIK MULE Biskop JENS BELDENAKS Gaard paa Flakhaven i Odense, som »formedelst hans Svaghed og Affældighed« 14/8 1762 solgtes af hans Svigersønner til hans Søn DANIEL VON BERGEN. † 8/3 1763 i Odense, 23/3 blev »hans Liig nedsat i hans egen Begravelse i den liden Mandsgang ved Choret Kl. ½ tolv og blev ringet med alle Klokkerne fra 11 til 1 i St. Knuds Kirke.« Han forærede til Sct. Knuds Kirke et stort Daabsfad af Sølv med Inskription.

~ 1716 Enke KAREN LANDORPH, * 1690, † 1761. (Hun ~ 1) 1712 CHRISTIAN HENRIK LUJA, * 1679, Magister, Konrektor ved Odense Latinskole, Professor designatus ved Odense Gymnasium, † 1714).

ANDREAS VON BERGEN var en velhavende Mand, hvis Bo ved Hustruens Død 1761 opgjordes til 35,854 Rd. (Gaarden paa Flakhaven 1200 Rd., Udby Kirke (S. 319) 2900 Rd., Korup Kirke 1600 Rd. og 6 Huse i Odense 1000 Rd.). Til Arv blev 34,854 Rd., hvoraf Manden arvede 17,427 Rd., Sønnen DANIEL VON BERGEN 6,970 Rd. og de 3 Svigersønner hver 3,485 Rd. (Borgmester i København Etatsraad JOHAN CHRISTIAN SCHRÖDERSEE (1706–72), gift 1744 med ABIGÆL LUJA (1713–89), Amtsforvalter i Odense Amt Justitsraad JENS BAAR († 1788), gift 1741 med BIRGITTE CATHRINE VON BERGEN (1717–88), og Overførster i Lolland-Falster Justitsraad ANTON FR. SCHÄFFER, gift med CHRISTIANE HENRIKKE (HENRIETTE) VON BERGEN (1718–88)).

Skiftet efter ANDREAS VON BERGEN trak paa Grund af Sønnen DANIEL længe ud, saa Borgmester MICHAEL

SEIDELIN og By- og Raadstueskriver JENS ORTEN i Odense 4/6 1768 fik kgl. Bevilling til at slutte Skiftet, efter Ansøgning af Svigersønnerne. Boet opgjordes til 39,458 Rd., hvoraf Sønnen arvede Halvdelen (som svarede til, hvad han havde laant af sin Fader), og BAAR og SCHÄFFER hver en Fjerdedel.

Sønnen DANIEL VON BERGEN, * 3/8 1724 om Aftenen Kl. 19 i Odense, døbt 5/8 i Sct. Hans Kirke; blandt hans Faddere var Kancellisekretær JACOB BIRCHEROD, der Aaret efter blev Landsdommer i Fyn, men mest er kendt som Forfatter, samt Barnets Fasters Mand Regimentskvartermester THOR HANSEN, der 1728 blev Borgmester i Odense og døde 1731.

DANIEL VON BERGEN forlod 1740 Odense Latinskole, studerede 1740–43 ved Universitetet, hvor han bestod Examen philosophicum med bedste Karakter, blev 6/9 1743 Sekretær i Danske Kancelli, 1744 Assessor auscultans i Højesteret, 1748 Vicelandsdommer paa Fyn med Successionsret, men tiltraadte aldrig, 1764 succederende Toldinspektør og -kontrollør i Nyborg, hvilket Embede han heller ikke naaede at tiltræde, 1768 Justitsraad. Han var Medstifter af Det kgl. danske Selskab for Færelandets Historie og Sprog, til hvilket han forærede det meste af sine Samlinger af Mønter, Manuskripter og Dokumenter (DBL).

DANIEL VON BERGEN, der paa Grund af manglende Dygtighed blev forbigaaet 1772 som Landsdommer, med hvilken Titel han ikke desto mindre altid benævnes i Samtiden, kunde heller ikke økonomisk staa Maal med Faderen. I 1750erne boede han paa Knabstrup ved Holbæk, hvoraf han var blevet Medejer (af en Femtedel) ved sin Vielse 8/7 1750 sst. (PT 1923, 163) med den ca. 15aarige ANNE (ikke CATHARINA) MARIE CASTENSCHILD, hvis forældreløse Søskende, »de Castenschildske Arvinger«, boede hos Søsteren og Svogeren I November 1759 bestemte hans Forældre, at han af den Arv, der vilde tilfalde ham efter dem, kun skulde nyde Renterne, hvorimod Kapitalen skulde tilfalde hans Børn efter hans og hans Hustrus Død.

DANIEL VON BERGENS 3 Børn er JACOBINE VON BERGEN, * 1752 i København (S. 1365, ~ BERENDT HOLMSTED VON WESTEN), CATHRINE VON BERGEN (* 10/9

1754 om Morgenens paa Knabstrup, døbt 13/9 i Sønder Jernløse; allerede 12/9 sendte Farfaderen Gratulationsbrev fra Odense og takkede, fordi Farmoderen var blevet opkaldt; boede ved Moderens Død 1778 hos sin Faders ældre Halvsøster Konferensraadinde SCHRÖDERSEE (ABIGÆL LUJA) i København; † 1806 paa Sønder Skovsgaard i Øster Svenstrup Sogn i Øster Han Herred; ~ 5/10 1786 i Huset i København (Helligaands) JOHANNES ULDALL, * 1745 i Assens, 1766 exam. jur., 1782–1806 Byfoged i Svendborg, 1785–1806 tillige Landsdommer i Fyn, 1806 afskediget fra begge Embeder, † 1806 paa Sønder Skovsgaard) og JOHAN LORENTZ VON BERGEN (døbt 20/2 1756 i Helligaands Kirke i København, † før 1773).

De 2 af DANIEL VON BERGENS Svigerforældre tidligere ejede Gaarde Knabstrup og Hørbygaard ved Holbæk solgtes ved Auktion 15/4 1760 til hans 2 Svogre, hhv. til den 20aarige CARL ADOLPH CASTENSCHIOLD (senere til Hagedstgaard, S. 319) for 42,230 Rd. og den 18aarige Fændrik JØRGEN FREDERIK CASTENSCHIOLD (senere ogsaa Ejer af Frederikslund ved Sorø og Valbygaard ved Slagelse) for 26,040 Rd.

DANIEL VON BERGEN, der dog endnu 1771 havde nogle Ejendele staaende paa begge Gaarde samt i Sønder Jernløse Præstegaard, er efter 1760 muligvis flyttet til Odense, hvor han som nævnt 2 Aar senere efter sin Moders Død købte Gaarden paa Flakhaven, hvor hans Hustru og 2 Døtre synes at have boet de følgende Aar, medens han muligvis mest opholdt sig i København, hvor han i mindst 11 Aar havde skiftende Lejligheder (lejede Værelser?). Den 9/12 1767 lod han i Odense tinglyse en Erklæring »til alle og enhver i Odense« om, at han ikke vilde være ansvarlig for, hvad der i hans Fravær blev købt for hans Regning.

I Københavns Skattemandtal Oktober 1762 nævnes baade han selv, hans Hustru og de 2 Døtre. Selv boede han til Leje i Kompagnistræde 16 (dav. MNr 64, nu 68 i Snarens Kv.): »Hr. Vice-Landsdommer VON BERGEN, som for 7 à 8 Ugger er reyst til Fyhn og viides ey hans Tilbagekomst, men hans i Leye havende Værelser staaer efter Accordt for hans Regning i Vinter.« Og samtidig boede i Fuldmægtig JACOB LYNDES Hus Skindergade 27 (dav. MNr 39, nu 37 i Frimands Kv.) paa Hjørnet af Klosterstræde bl. a. »Fru Landsdommerinde VON BERGEN«: »Jeg ANNA MARIA VON BERGEN fød CASTENSCHIOLD boende i Sr. JACOB LYNDES Gaard i min Mands Fraværelse, der i denne Tid er i Fyhn, har paa nærværende Tiid ikke flere Børn hos mig end 2de Døttre, hvoraf den ældste JACOBINE VON BERGEN er 10 Aar og er fød 1752 d. 19 October og den yngste CATHARINE VON BERGEN er lidet over det ottende og er fød 1754 den 10 September, samt 3 Piiger.«

† 5/4 1773 i København, Natten mellem 4/4 og 5/4,

»i hans Logi«, »udi sit Logement«, »i hans Lejeværelser i Brygger WOLDSGAARDS Gaard i Farvergade«, 14/4 »bisat her i Liigkammeret og skal til Fyn« (Helligaands Kbg.). Klokkeren ved Helligaands Kirke modtog siden Betaling for at grave hans Grav. Det vides ikke, om hans Lig senere er begravet paa Fyn. – I Farvergade havde Justitsraad VON BERGEN »en Sal, et Sovekammer og en Forstue.«

Ogsaa DANIEL VON BERGENS Skifte trak længe ud. (Det fylder 5 Pakker i LA i Odense, Odense Amts Arkiv Nr. 678 b–f). Hans Enke ANNE (ikke CATHARINE) MARIE CASTENSCHIOLD (* 1735 paa Sct. Thomas), der i 1773 – før Mandens Død – med sin yngste Datter var flyttet til sin ældste Datter og Svigersøn VON WESTEN paa Vejstrupgaard ved Svendborg, var et helt Aar om at give Skifteretten i Odense Meddelelse om, hvilke Møbler hun havde ført med sig til Vejstrupgaard, og 1774 anlagde hun Sag mod sin Svoger Etatsraad BAAR og sine Svigerinder Konferensraadinde SCHRÖDERSEE og Etatsraadinde SCHÄFFER, som først i Maj 1778 ved Højesteret frikendtes for hendes Tiltale. Først 23/7 1779 sluttede i Odense Skiftet efter Justitsraad DANIEL VON BERGEN, – den 9/12 1778 (ikke 1774) var hans Hustru død paa Vejstrupgaard, bisat 22/12, og 7/6 1779 sluttedes Skiftet efter hende (Nyborg Amts Skifteprot.); hendes Ejendele, vurderet til 57 Rd., overlodes Svigersønnen VON WESTEN, mod at han betalte hendes Gæld.

Justitsraad DANIEL VON BERGENS Bo opgjordes til 2,114 Rd. 5 Mk. 10 Sk., hans Gæld til 2,038 Rd. 3 Sk., Overskuddet saaledes kun til 76 Rd. 5 Mk. 7 Sk. Hans Begravelse kostede 227 Rd. 2 Mk. 6 Sk., Skifteomkostningerne var 540 Rd. 3 Mk., Skatter 41 Rd. 3 Mk. 7 Sk. og Kreditorernes Fordringer 1,228 Rd. 3 Mk. 6 Sk. Ved Auktion solgtes i Sept. 1773 hans Bøger og Løvsøre for 635 Rd. 4 Mk. 5 Sk., i Marts 1779 hans Rariteter for 181 Rd. 3 Mk. 15 Sk. og Gaarden paa Flakhaven til Prokurator MADSE LUND i Odense for 908 Rd. (Om Beldenaks Gaard i G. L. WAD: Fra Fyens Fortid IV (1924) 175–181). De Møbler, Hustruen havde taget med til Vejstrupgaard, vurderedes til 81 Rd. 5 Mk. Boet havde tilgode 2½ Aars Husleje à 40 Rd. fra Enken efter den 1776 afdøde Indehaver af Odense Adressekontor og Bogtrykkeri CHRISTIAN BIERING, MARGRETHA CATHARINA ADRIAN, og 3 Aars Husleje à 40 Rd. (Paaske 1776 – Paaske 1779) fra hans Efterfølger Professor PETER VON WESTEN (S. 386).

4. Hjørring Brandtaksationsprotokoller 1811–20 og 1837 –47 (D 10 – 39 og 41).

5. A. F. ELMQUIST: Læsefrugter, samlede paa Litteraturens Mark. XXVI (1824) (412–422: N. BLICHER: Iagttagelser paa en Reise fra Hobro til Hjørring, i September 1824). – C. KLITGAARD: Hjørring Bys Historie (1925).

6. »Hjørring Amt« anmeldtes af Professor i Botanik, Etatsraad J. W. HORNEMANN i Maanedsskrift for Literatur 2. Bind (1829) S. 381–404.
7. Vendsysselske Aarbøger 1943 og 1944 (Overlærer KR. VÆRNFELT: Store Vildmose), især 1943, 46–63.
8. 2 Breve fra L. BRINCK-SEIDELIN til RASMUS NYERUP, dat. Hjørring 29/9 og 13/10 1828, i Det kgl. Bibl. (Add. 16–17 Fol.). – Der er næppe direkte Forbindelse fra BRINCK-SEIDELINS Forslag i 1828 til den Statue af CHRISTIAN IV i dennes Kapel i Roskilde Domkirke, som THORVALDSEN udførte i 1840, opfordret dertil af CHRISTIAN VIII Dagen efter FREDERIK VIs Bisættelse (J. M. THIELE: Den danske Billedhugger BERTEL THORVALDSEN og hans Værker III (1848) 93 f. – Tidsskrift for Kunstindustri 1886, 85).
9. THOMAS LARSEN: En Gennembrudstid fra det nittende Aarhundredes sidste Halvdel II (1922, Blade af Vendsyssels politiske Historie) 38.
10. Ibid. 20 f.
11. Ibid. 29–33 (med Billede).
12. Personalhistoriske Samlinger I (1906) 379.
13. C. A. F. QVADE: WIINHOLT-Slægten (1928).
14. RICHARD PETERSEN: FREDERIK BARFOD (1897) 28.
15. SVEND HAUGE: I Troskab mod Kaldet. Den danske Diaconissestiftelse 1863–1963 (1963) 16 (Ill.), 95.
16. FREDERIK CHRISTIAN SEIDELIN HANSEN, 22/1 1876 i Bjergskov Huse, Saaby Sogn, døbt 2/4 i Saaby Kirke, konf. 13/4 1890 sst., tjente da hos Gaardejer PEDER ANDERSEN i Nørre Hvalsø, Kirke Hvalsø Sogn, Nabosogn til Saaby. Var ved sin Død Husmand paa Ørsted Mark mellem Roskilde og Køge.
 † 7/3 1909 sst., begr. 13/3 paa Ørsted Kgd.
 ~ 1) . . . ? Børn?
 ~ 2) 8/11 1907 i Saaby Kirke METTE MARIE PEDERSEN, * 31/12 1871 i Næsby, Bjørnsholm Sogn, hjd. 27/1 1872, i Bjørnsholm Kirke 17/3, Datter af Husmand i Næsby HANS PETER PEDERSEN og Hustru KAREN MARIE NIELSDATTER, 27 Aar gl. Ingen Børn.
17. KARL DONS: Den dansk-norske Slægt DONS (Kristiania 1902).
18. Den aarlige »Beretning om det Kjøbenhavnske Borger- og Almue-Skolevæsens Tilstand« begyndte med Aaret 1844.
19. Hørsholm Birk, Domprotokol i Justits- og Politisager 1860–73, 92–95.
20. Provst VILH. VISBY og hans Søn FR. VISBY: Familien VISBY (1905) 58, 60, 70 f., 74 f.
21. Ib. 6 f.
22. Patriciske Slægter V (1930) 13 f.
23. JOAKIM LARSEN: Bidrag til Kjøbenhavns offentlige Skolevæsens Historie (1881). – Den fra 1844 aarlig trykte »Beretning om det Kjøbenhavnske Borger- og Almue-Skolevæsens Tilstand«.
24. H. P. ROHDE: Et Søren Kierkegaard-Fund. (Meddelelser fra Søren Kierkegaard Selskabet 1951 Nr. 3–4, S. 69–73).
25. PAUL NEDERGAARD: Dansk Præste- og Sognehistorie 1849–1949 (1962) VI (1963) 448–457.
26. ALBERT FABRITIUS: Kjæde-Ordenen De tre Vise af Østerland Medlemsprotokoller 1774–1874 (1949) 39 og 63.
27. LARS JENSEN, * c. 1776 i Jylland, tog Borgerskab i København 1/5 1811 som Spækhøker, 3/5 1813 som Øltapper, 16/9 1818 som Brygger og 27/1 1824 som virkelig Brygger. I 1811 boede han i Borgergade MNr 91 (en Del af senere Husnr. 10) og var ved det borgerlige Infanteri; han er rimeligvis den Høker (og Øltapper) LARS JENSEN (LANGE), der 12/10 1810 eller 1811 blev Infanterist ved Vester Kompagni. Ifølge Vejviseren 1815/16 boede han og havde Udsalg af alle Sorter Øl i Vimmelskaftet 32 (MNr 17), 1817/18–1822 Amager-torv 8 (MNr 4) og 1823–24 Vimmelskaftet 38 (MNr 20), fra 1824 – c. 1836 ejer og bebor han Vestergade 2 (MNr 7, kaldet »Gammeltorv MNr 7, en Gaard paa Vestergade ved Gammeltorv«). Desuden havde han 1817/18 – 1834 tillige Udsalg i Østergade 54 (MNr 52). Den 11/7 1826 blev han Dannebrogsmænd.
- Mellem 1836 og 39 flyttede han til Randers, hvor hans Hustru døde 15/8 1839 og han selv 8/9 1840. Han sad i uskiftet Bo ifølge kgl. Bevilling 19/7 1824. Ved sin Død boede han til Leje for 22 Rbd. 3 Mk. pr. Kvartal. Løsporet solgtes paa Auktion for 391 Rbd. 4 Sk. Boets Aktiver beløb sig til 571 Rbd., men Passiverne til 643 Rbd. (Mindst) 6 Børn:
1. JENS JENSEN, * 1/7 1810 i København, døbt 18/7 i Garnisons Kirke, konfirmeret 2/4 1826 i Helligaands Kirke. Var i 1840 i Aarhus.
2. JOHANNE MARGRETHE JENSEN, * 24/4 1815 i København (Vimmelskaftet 32), døbt 28/5 i Helligaands Kirke. Konfirmeret 24/10 1830 sst.
 † efter 1848 (efter 1883?).
 ~ 30/10 1840 Kl. 11 i Randers Kirke CHRISTIAN AUGUST SCHOU, * 25/9 1806 i Varde, hjemmedøbt, 10/11 i Sct. Jacobi Kirke, Søn af cand. theol., 1815 Sognepræst i Sønderho CHRISTIAN LUDVIG SCHOU (1776–1818) og Hustru KAREN LETH (c. 1760–1838).
 Maskinbygger (Mekanikus) i Randers. † 8/12 1883 sst., begravet 14/12. Mindst 4 Børn (* 1841–48 sst.).
3. ANE KIRSTINE JENSEN, * 15/4 1818 i København (Amager-torv 8), døbt 24/5 i Helligaands Kirke. Konf. 11/10 1833 i Vor Frue Kirke. Ugift i 1840. † ?
4. JOHANNES JENSEN, * 2/12 1820 i København (Amager-torv 8), † 1896. Se S. 1398.

- ~ 1845 ANTOINETTE SABINE ELISABETH SEIDELIN, * 1825, † 1915. Se S. 1398. 3 Børn.
5. OLIVE JENSINE JENSEN, * 12/3 1824 i København (Vimmelskaftet 38), døbt 12/5 i Helligaands Kirke.
Ugift i 1843.
 6. CHRISTIANE JENSEN, * 10/4 1827 i København (Vestergade 2), hjemmedøbt, i Vor Frue Kirke 18/5. Levede 1840.
 28. JEPPE AAKJÆR: Steen Steensen Blichers Livs-Tragedie II (1964) (292–424: Blicher som Himmelbjergpræst). – CORNELIUS ADRIAN: Om Himmelbjergfesterne og St. St. Blicher (Aarhus 1882).
 29. Haandskreven Fortegnelse over Medlemmer af Selskabet for Danmarks Kirkehistorie findes bag i IM. BARFOD: Den falsterske Gejstligheds Personalhistorie (1851), i LA i Odense.
 30. F. ELLE JENSEN: Pastor SEIDELIN i Ørum og Skolelærer BØTTGER (Østjydske Hjemstavn 1960, 47–54).
 31. J. P. TRAP: Fra fire Kongers Tid II (1966) 416–429. – Generalmajor C. F. v. HOLTENS Erindringer (1899) 250–253.
 32. VILH. BECK: Erindringer fra mit Liv (1901) 63, 80, 83–88, 98, 127.
 33. Fra Kirkehus til Skolestue II–III (1937) 43 (af H. L. ALGREEN-PETERSEN).
 34. I Aarhus Domkirke døbt 11/9 1831 CARL ADOLPH JOHAN BUCHARD, * 24/4 1831, Søn af Skræddermester NIELS HENRIK BUCHARD paa Mejlgade og Hustru ELSE MARIE NIELSDATTER.
 35. Aarhus Stiftstidende 12/11 1831 og 15/5 1834.
 36. H. G. OLRİK: Udvalgte Afhandlinger og Essays (1961) 171 f.
 37. Hans Fader skriver i Kirkebogen ved Sønnen IVAR JACOB SEIDELINS Daab, at han er hjemmedøbt 14/8 1810, i samme ved hans Konfirmation 1826: f. 14/8 1810, men i Udskrift fra 1829 af Kirkebogen (Indlæg til Udnævnelser 1836): hjemmedøbt 24/8 1810, og i Historisk Topographie over Dreslette Sogn (1831, S. 215 f.): f. 19/8 1810. WIBERGS Præstehistorie og Stamtavle over Familien SEIDELIN (1877) har: f. 25/8 1810. Selv skriver han i Vitaprotokollen kun, at han er født 1810. Folketællingen 1890 (Vendersgade 8^t t. v.) anfører, at han er f. 18/8.
 38. Fyens Bispearkiv, Journal for Ministeriebrev. – Fyens Stifts Landemode-Act (div. Aar).
 39. BIRTHE CATHRINE ERIKSDATTER, 11/10 1805 i Harndrup, kom November 1840 fra Assens til Søllested, hvor hun ved Folketællingen 1845 tjente hos Sognepræst IVAR SEIDELIN, og hvorfra hun – efter uafbrudt omtrent i 7 Aar at have tjent i Søllested – 6/9 1847 drog til Harndrup Sogn, hvor hun 23/11 s. A. fødte sin og SEIDELINS Datter. † 6/1 1892 paa Damstedet paa Skovsby Mark i Vissenbjerg Sogn.
 - ~ 1) 25/3 1854 i Barløse Kirke ERIK MORTENSEN, * 1807 i Myllerup, hjd. i Barløse Kirke 1/2. Købte 21/12 1854 for 3000 Rd. Damstedet (Htk. 1 Td. 2 Skp. 1/4 Alb., tinglyst 1/3 1855), † 19/5 1860 sst.
 - ~ 2) 24/11 1860 i Vissenbjerg Kirke JØRGEN RASMUSSEN, * 7/10 1818 i Kaslund, hjd. s. D., i Barløse Kirke 8/11. Bolsmand, 1860–67 Ejer af Damstedet. † 11/6 1867 sst. Ifølge deres Testamente 8/6 1867 var Boets Værdi 1000 Rd.
 40. Se S. 1477.
 41. Af Forpagter HEINRICH ADAM (ADOLPH?) HILDEBRANDTS Børn kendes flg. 8:
 1. CATHRINE MARIE HENRIETTE HILDEBRANDT, * c. 1810 i Lauenburg, † efter 1853.
~ 1847 i Lauenburg Sognepræst IVAR SEIDELIN, separeret 26/10 1853.
 2. DOROTHEA FREDERIKKE ELISABETH HILDEBRANDT, døbt 17/6 1812 (hvor?), vacc. 1/8 1816 af Dr. med. et chir. CAMPÉLIUS, konf. 1828 i Sønderby, »Hun havde en opvakt Forstand og særdeles god Indsigt i Christendommen. Hun var meget opmærksom og sædelig i sin Opførsel.« † efter 1834.
 3. CHRISTINE HILDEBRANDT, døbt 23/5 1815 (hvor?), vacc. 19/8 1816 af Dr. med. et chir. CAMPÉLIUS, konf. 1831 i Sønderby, »Hun besad temmelig god Kundskab i Christendommen og var sædelig i Opførsel.« Boede ikke paa Frederiksgave i 1834.
 4. MATHILDE HILDEBRANDT, * 10/3 1820, døbt 14/3 i Bliedorf i Altenkrempe Sogn 1 Mil Nordøst for Neustadt paa Nordsiden af Lübecker Bugt (Oldenburg Provsti, Hasselburg Gods), vacc. 15/7 1820 i Neustadt af Dr. med. et chir. ZAMPÉLIUS, konf. 1834 i Sønderby.
 5. EMILIE MAGDALENE HILDEBRANDT, * 22/7 1824 paa Frederiksgave, døbt 9/9 i Sønderby Kirke; hendes 3 Faddere bar alle Navnet HILDEBRANDT og boede paa Frederiksgave.
† 16/7 1828 sst., begr. 22/7.
 6. AUGUSTA HILDEBRANDT, * 11/10 1826 paa Frederiksgave, døbt 3/12 i Sønderby Kirke, en af hendes Faddere hed HILDEBRANDT; vacc. 12/9 1829 i Sønderby; boede 1834 paa Frederiksgave.
 7. CHRISTIAN AUGUST HILDEBRANDT, * 27/1 1830 paa Frederiksgave, døbt 7/3 i Sønderby Kirke.
† 24/6 s. A. sst., begr. 27/6.
 8. Dødfødt Søn 11/8 1833 sst., begr. 14/8.
 42. Odense Amt, Journal 1853 Nr. 2939. Udstedte Amtsbevillinger og Beskikkelser 1846–68.
 43. H. HJORTH-NIELSEN og ALBERT FABRITIUS: Præste- og Landmandsslægten KRAG (KRAGH) (PT 1939 1–60).

44. PAUL NEDERGAARD: Dansk Præste- og Sognehistorie 1849–1949 III (1956) 296.
45. Gudme Herreds Brandtaksationsprotokol 6/11 1844 og 22/12 1849. – VIGGO C. WÜRTZEN: Ringe Apotek 1843 28. November 1968 (1968).
46. Foruden de her nævnte 3 Børn havde Garvermester JACOB PETER EDVARD JACOBSEN og Hustru JOHANNE JENSINE STENBENC mindst 1 Barn JOHANNES EDVARD JACOBSEN, * 13/2 1863 i Nykøbing Mors, døbt 31/5. – Mellem 1863 og 1870 synes Familien at have forladt Nykøbing Mors.
47. Kgl. Bibl. Add. 922 Kvart.
48. Kgl. Bibl. Add. 582 Kvart.
49. ASGER LOMHOLT: Det Kongelige Danske Videnskaberne Selskab 1742–1942 III (1960) 334–337, 341.
50. Departementstidende 1867 S. 956.
51. Gæstgiver i København BONE TØRNING LUND (1786–1860), ved Daaben i Vedsted kaldt BONNE og ved Konfirmationen 1802 sst. BONDE, kaldes ved begge disse Lejligheder ligesom sine Søskende TØRNINGLUND som Efternavn. (Muligvis er Mormoderen eller Morfaderen fra Tørninglund i Hammelev Sogn, Nabosogn til Hoptrup og Vedsted). Han er Søn (Nr. 8 af 10 Børn, * 1772–90 i Over Jersdal, hvoraf 8 levede 1795 og 6 i 1819) af Gaardmand i Over Jersdal LAUE (LAUGE) CLAUSEN (* 23/9 1749 sst., døbt 28/9, ~ 6/7 1771 i Vedsted, † 7/1 1795 i Over Jersdal, begravet 11/1, Søn af Gaardmand sst. CLAUS LAUGESSEN og ANNE LISBETH BUNDESDATTER) og Hustru KIESTEN PEDERSDATTER (* i Nørby Marstrup, hjd., i Hoptrup Kirke 28/1 1748, † 15/3 1819 i Over Jersdal, begravet 21/3, Datter af PETER CHRISTENSEN og MAREN JØRGENDATTER). Om Moderen KIESTEN PEDERSDATTER siges det ved hendes Død 1819, at hun en Del Aar har været sindssvag og den sidste Tid som Almisselem, der blev holdt i Kost af Sognet, opholdt sig hos sin Datter INGER KJESTINA (CHRISTINE, * 8/5 1788, døbt 12/5, Enke efter Skolelærer LAURITZ DALL i Arnitlund og Over Jersdal).

BONE TØRNING LUND, der var Gæstgiver i København 1819–56, tog ikke Borgerskab her og synes heller ikke at være blevet gift her, hvilket tyder paa, at han har været Gæstgiver andetsteds før og ogsaa været gift inden Ankomsten til København, hvor han 1819–37 boede Vestergade 20 (MNR 16), 1838–47 (Store) Larsbjørnsstræde 8 (MNR 178) og 1847–56 Raadhushuset 71 (før 1893 Halmtorvet, MNR 71, lige Nord for Lavendelstræde); de sidste 4 Aar findes han ikke i Vejviseren, men boede 1860 paa Blegdamsvej.

Den 21/12 1824 fik han Skøde paa et Ejendomsgravsted paa Assistens Kirkegaard (Gamle Trinitatis Kirkegaard); her begravedes hans Hustru 1846, hans 2

Svigersonner SCHULTZ's yngste Broder 1851 og hans Datter 1853, og derefter hans Dattersøn GEORG CHRISTIAN SCHULTZ 1855, hans Datterdatter CECILIE GEORGINE SEIDELIN 1856 og han selv 1860.

Folketællingerne viser, at i 1840 boede i Stueetagen i Larsbjørnsstræde 8 Gæstgiver LUND, hans Hustru »CICILIA SKOU«, deres 4 ugifte Døtre, 3 Tjenestefolk og 2 logerende Jøder, paa 1. Sal den 60aarige Enkemand JOHAN PETER SUHR, paa 2. Sal 2 Familier og i Kælderen en Værtshusholder, ialt 5 Familier med 31 Personer. – 1845 bor i Stuen Ægteparret LUND med 4 Døtre, 3 Tjenestefolk og 4 Logerende, paa 1. Sal LUNDS Svigersøn Informator, cand. phil. PAULUS SEIDELIN, en Skomagersvend og fhv. Urtekræmmer JOHAN PETER SUHR (* paa Fejø) med Husholderske og Tjenestepige, paa 2. Sal bl. a. Informator, cand. phil. IMMANUEL CIRSOVIUS FENGER (ugift, 57 Aar gl. * 1787 i Fredericia, døbt 7/11 i Michaelis Kirke, Stud. 1807 priv. Fredericia, † 4/3 1872 ugift paa Sygehjemmet i Kbh., begr. 9/3 Kl. 12 paa Assistens Kgd. (Trinit. Kbg.), Søn af resid. Kapellan JOCHUM REIMER FENGER, ialt 33 Personer. – Paa Halmtorvet 71 bor i 1850 8 Familier (31 Personer), i Kælderen en Værtshusholder, i Stuen Gæstgiver LUND, der er Enkemand, med 3 ugifte Døtre og 1 Tjenestepige, paa 1. Sal dels Major, Greve GEORG WILHELM SPONNECK med Hustru og Sønnen Student GEORG LAURENTIUS JULIUS SPONNECK, dels ugift Kogekone HELENE CHRISTINE ROSTGAARD (54 Aar, * i Svendborg) med sin 21aarige Plejedatter SOPHIE CHRISTINE CATHRINE LIND, paa 2. Sal den 44aarige ugifte Kancellist POUL EMIL BAGGER med en 68aarig Husholderske og endnu en Familie, paa 3. Sal ogsaa 2 Familier. – I 1855 bor sst. 7 Familier (29 Personer), i Kælderen en Værtshusholder, i Stuen LUND, nu kun med sine 2 yngste Døtre og 1 Tjenestepige, en Familie paa 1. Sal, paa 2. Sal de samme 2 Familier som i 1850, paa 3. Sal ogsaa 2 Familier. – I 1860 bor i Huset paa Blegdamsvej 100 (da MNR 90B), der ejes af Grosserer SCHULTZ, i Stuen Departementsdirektør i Marineministeriet NIELS VIBORG, og paa 1. Sal fhv. Gæstgiver B. T. LUND med sin ugifte Datter AMALIE, sin Svigersøn JES SCHULTZ's Enke (* KALISCH) og Datter JESTA, samt LUNDS Svigersøn Grosserer MARTIN P. SCHULTZ med Hustru og Søn GOTTLIEB paa 2½ Aar.

Da fhv. Gæstgiver B. T. LUND døde 3/3 1860 paa Blegdamsvej, angaves han at have 12–13,000 Rd. staaende i sine 2 Svigersønners Handelsfirma Brødrene Schultz, hvilket Firmas Indehavere nu var Svigersønnen Grosserer MARTIN PETER SCHULTZ og Svigersønnen JES N. SCHULTZ's 2. Hustru og Enke HELENE CHRISTINE f. KALISCH, men Boets Aktiver opgjordes dog kun til 3,192 Rd. 5 Mk. 3 Sk., hvoraf 3,086 Rd.

1 Mk. 1 Sk. udbetaltes som Arv til hans 3 Døtre Fru JULIE SEIDELIN, Frøken AMALIE LUND og Fru WILHELMINE SCHULTZ.

52. I 1840erne kom 3 Brødre SCHULTZ fra Sønderjylland til København, hvor de tog ind hos Gæstgiver LUND paa Halmtorvet; her boede den yngste Broder Bogbindersvend JØRGEN GOTTLIEB SCHULTZ (* 24/7 1830 i Ganderup, døbt 26/9 i Fole Kirke, konf. 30/3 1845 sst.), da han 29/1 1851 døde paa Frederiks Hospital af akut Tuberkulose. Han tilførtes Københavns Rulle Oktober 1850. De 2 andre Brødre, JES NIELSEN SCHULTZ (* 1822, konf. 1838 i Fole) og MARTIN PETER SCHULTZ (* 1827, konf. 3/4 1842 i Fole), der havde været Handelslærlinge hos Købmand JOHANNES QUEDENS i Ribe (* c. 1801 i Klangsbøl, 2 Mil SV for Tønder, ~ 6/8 1841 i Ribe, † 9/2 1877 sst.) og nu sammen stiftede et Grossistfirma i København, ægtede 1848 og 1856 2 af Gæstgiver LUNDS Døtre (se nedenfor). En fjerde Broder var død som Barn (HANS CHRISTIAN SCHULTZ, * 28/1 1825 i Ganderup, døbt 29/5, † 19/5 1835 sst., begr. 24/5).

Brødrene SCHULTZ var Sønner af Gaardmand, Kromand og Sognefoged i Ganderup i Fole Sogn (Vest for Haderslev) HANS SCHULTZ (* 31/5 1797 sst., hjemmedøbt 1/6, i Fole Kirke 9/7, † 27/9 1857 i Høgsbro i Hviding Sogn (Syd for Ribe), begr. 5/10 sst.) og 1. Hustru GUNDER SANDHOLT (af Vilstrup Sogn, * c. 1797 (hvor?), ~ 16/3 1822 i Fole, † 19/3 1832 i Ganderup, begr. 26/3. 4 Sønner). HANS SCHULTZ drev sin fædrene Gaard som Kro (»Ganderup Kro«) c. 1816–1846, de sidste Aar ved sin Søstersøn THOMAS JØRGENSEN SCHULTZ (* 30/1 1814 i Brændstrup, døbt 27/3 i Rødding Kirke, † 27/6 1888 i Ganderup, begr. 2/7 i Fole, Søn af Gaardmand JØRGEN THOMSEN (* c. 1778, † 17/11 1843 i Brændstrup, begr. 25/11 i Rødding) og Hustru CATHRINE SCHULTZ (* c. 1784, † 10/1 1845, begr. 18/1 i Rødding)).

Fra 1838–57 var HANS SCHULTZ Gaard- og Kromand i Høgsbro, idet han ~ 2) 14/12 1838 i Huset i Hviding Sogn Enke KAREN DAVIDSEN (* 4/10 1800 i Vester Vedsted, hjd., i Kirken 30/11, † 21/9 1862, begr. 26/9 i Hviding, Datter af NIELS DAVIDSEN og ANNA LAUESTDATTER), Enke efter Gaard- og Kromand, Sognefoged og Kirkeværge i Høgsbro JENS NIELSEN JOHANSEN (* c. 1789, † 15/5 1837 i Høgsbro, begr. 19/5. 2 Sønner). KAREN DAVIDSEN havde ingen Børn med HANS SCHULTZ; hendes 2 Sønner af 1. Ægteskab tog Navnet SCHULTZ.

53. Gæstgiver BONE TØRNING LUNDS og Hustru CECILIE CHRISTENSENS 5 Døtre:
1. BONA CECILIE JULIE MARIE LUND, * 25/12 1819 i Kbh. (Vestergade 20), † 1891. Se S. 1423.
~ 1855 HANS CHRISTIAN PAULUS SEJDE-

LIN, * 1813, Historiker, † 1872. Se S. 1419. 3 Børn.

2. GEORGINE (ved Daaben JØRGINE) CHRISTINE ANE MARIE LUND, * 16/12 1823 i Kbh., døbt 8/4 i Vor Frue Kirke, konf. 8/4 1838 sst. af Kapellan A. N. C. SMITH, † 21/9 1853 i Kbh. af Barselseber, begr. 27/9 i Faderens Gravsted paa Assistens Kgd. (Trin.).

~ 25/11 1848 i Huset (vel Halmtorvet 71, Vor Frue Kbg.; Forlovere Gæstgiver LUND og PAULUS SEJDELIN) JES NIELSEN SCHULTZ, * 19/11 1822 i Ganderup, døbt 9/3 1823 i Fole Kirke, 1848–53 Kniplingshandler Købmagergade 1, 1853–56 Grosserer sst., 1857 Dosseringen 18¹ (MNr 36Y3C), † 5/9 1857 sst. af Blodgang, begr. 11/9 paa Ass. Kgd. (Trin.). 2 Sønner.

JES NIELSEN SCHULTZ ~ 2) 12/4 1856 i Huset hos Provst GAD (Helligaands Kbg.; Forlovere Gæstgiver LUND og PAULUS SEJDELIN) HELENE CHRISTINE KALISCH, * 1/1 1828 i Middelfart, boede (1857–97 sammen med sin nedenfor nævnte Søster ROSA C. S. KALISCH) 1857–96 sammen med sin Søster og Svoger MARTIN P. SCHULTZ, † 10/5 1897 i Kbh. (Østerbrog. 48) af Hjertesygdom, Sukkersyge og Nyrebetændelse, begr. 17/5 Kl. 12 fra Skt. Jakobs Kirke paa Ass. Kgd. 1 Datter.

– HELENE CHRISTINE KALISCH var Datter af Guldsmedemester HILLEL ISAAC KALISCH (* c. 1790 i Amsterdam, Borgerskab i Middelfart 2/1 1824) og Hustru JETTE WULFF (* c. 1799), der havde 12 Børn, hvoraf den ældste er den nævnte ROSA CHRISTIANE SARA KALISCH (* c. 1820 i Kbh., † 19/4 1909 af Hjertelidelse i Kbh. (Odensegade 3), begr. 26/4 Kl. 14 fra Nordre Kapel paa Vestre Kgd. (Skt. Jakobs)), der var ugift ligesom Søstrene SARA KALISCH (* 16/3 1832 i Middelfart) og RACHEL KALISCH (* 22/7 1834 sst.), der blev døbt 11/12 1866 i Skt. Johannes Kirke med Navnene SARA ANNA K. og RACHEL JOHANNE K., sidstnævnte blev Forstanderinde for Sømmandshjemmet Bethel i Nyhavn 24, hvor hun døde 14/11 1915 af Bronchitis, Hjerte- og Nyrelidelse, begr. 18/11 Kl. 14 fra Holmens Kapel paa Holmens Kgd.; Faddere ved Dobbelttaaben, der vistnok udførtes af den kendte Sognepræst RUDOLPH FRIMODT, var Kirkens Kapellan A. F. L. RINDOM, de tos Søstre ROSA KALISCH og HELENE SCHULTZ, Grosserer MARTIN SCHULTZ og Hustru samt PAULUS SEJDELIN. Et af de yngste Børn var DINA KALISCH (1838–85), gift med Boghandler, Lotterikollektør LUDVIG RAPHAEL MEYER (1831–1914), hvis Datter ROSA MEYER 1899 ægtede Overretssagfører LUD-

- VIG VILHELM SALOMONSEN, og hvis Søn var Filologen, Bibliotekar ved Landbohøjskolen RAPHAEL MEYER. – JES SCHULTZ's 3 Børn:
- a. DAVID JOHANNES CECILIUS SCHULTZ, * 17/7 1850, † 8/5 1854, begr. 12/5 paa Ass. Kgd.
 - b. GEORG CHRISTIAN SCHULTZ, * 10/9 1853, † 8/6 1855 af akut Hydrocephalus, begr. 13/6 paa Ass. Kgd.
 - c. JESTAHANSINE WILHELMINE SCHULTZ, * 23/11 1857, døbt 29/12 i Trin. K. † 31/5 1892 i Kbh. (Ryesgade 90), begr. 4/6 (Skt. Johs. Kbg.).
~ 18/6 1879 i Skt. Johs. K. i Kbh. SIGVARD JOHNSEN QUENTIN JULIUS BERG, * c. 1853/54. Ingeniør, havde først et Stenbrud ved Hammeren paa Bornholm, siden ansat ved Baneanlæg i Schweiz, † 1914 sst. 4 Børn.
3. LAURA AMALIE LUND, * 25/4 1825 i Kbh. (Vestergade 20), døbt 22/6 i Vor Frue Kirke, † 11/9 1826 sst. af Kramper, begr. 15/9.
 4. LAURINE AMALIE VALBORG LUND, * 12/4 1828 i Kbh. (Vestergade 20), døbt 6/6 i Vor Frue Kirke, konf. 9/10 1842 sst. af Kapellan A. N. C. SMITH.
† efter 1862.
 5. SERINE WILHELMINE LUND, * 4/4 1831 i Kbh., døbt 10/6 i Vor Frue K., konf. 7/10 1846 sst. af Stiftsprovst TRYDE. Boede som Enke i Ryesgade 90 (M Nr 90B) til 1896, 1897 Østerbrogade 19^{II}, 1898–99 Østerbrogade 22^I, 1900–01 Østerbrogade 116^{St.}, 1902–07 Sortedamsdosseringen 47^{St.}, derefter (til sin Død) Odensegade 3^I, fra 1898 sammen med sin Svigerindes Søster Frk. ROSA KALISCH til dennes Død 1909, ved sin Død Skt. Jakobsgade 3, † 9/8 1912 i Snekkersten af Hjertelidelse og Alderdom, begr. 14/8 Kl. 12 fra Skt. Jakobs K. paa Ass. Kgd.
~ 12/4 1856 i Huset hos Provst GAD (Helligaands Kbg.; Forlovere Gæstgiver LUND og PAULUS SEIDELIN) MARTIN PETER SCHULTZ, * 30/5 1827 i Ganderup, døbt 29/7 i Fole Kirke, 1854–56 Kniplingshandler i Kbh., Købmagergade 1, 1857 Grosserer Dosseringen 18^I (M Nr 36Y3C), 1857–59 Blegdamsvej 100 (M Nr 90B), 1860–85 Sortedamsdosseringen 79 (ogsaa M Nr 90B), 1886–93 Ryesgade 90 (ogsaa M Nr 90B), † 2/4 1893 af Hjerte- og Nyrelidelse, begr. 7/4 Kl. 12 fra Skt. Johannes K. paa Ass. Kgd. 2 Sønner:
 - a. GOTTLIEB CECILIUS SCHULTZ, * 24/6 1857 i Kbh., døbt 7/8 i Vor Frue Kirke, boede indtil 1884 som Handelsfuldmægtig hos Forældrene, 1884–87 Grosserer i Bredgade 70^{II}, † 6/2 1887 i Mentona. Se S. 1484.
~ 14/11 1884 i Helligaands Kirke VITA SEIDELIN, * 1856, † 1935. Se S. 1484. Ingen Børn.
 - b. HANS BONDE SCHULTZ, * 23/5 1860 i Kbh. (Sortedamsdosseringen 79), døbt 24/6 i Trinit. Kirke, fra c. 1888 Grosserer i Kbh., fra 1907–34 i Skt. Jakobsgade 9 med Forretning i Stuen og Bopæl paa 3. Sal, boede ved sin Død Fridtjof Nansens Plads 2, † 30/6 1935 i Kbh. af Forkalkning, bisat 2/7 fra Hjemmet til Bispebjerg Krematorium (Citadels Sogn), Urnen paa Holmens Kgd.
~ 18/10 1883 i Nykøbing Falster Kirke (Fædrene var Forlovere) JOHANNE LOUISE PLATOU, * 29/3 1856 i Helsingør, døbt 28/5 i Skt. Mariæ Kirke, † 28/2 1949 i Kbh. (Hardangergade 2^{II}, Citadels Sogn) af Hjertelidelse og Alderdom, bisat 2/3 Kl. 12 fra Hjemmet til Bispebjerg Krematorium ved Pastor ROTHE? Urnen nedsat 12/3 1949 Kl. 14 paa Holmens Kgd.
Blandt deres 5 Børn er Ingeniør SVEN SCHULTZ (1886–1932, 2 Børn), 1918 Medstifter af Ingeniørfirmaet Højgaard & Schultz, og WINNIE SCHULTZ, * 17/7 1888 i Kbh., flyttede som Enke 31/5 1972 fra deres Lejlighed gennem mange Aar i Falen 11^{IV} i Odense til Menighedsplejens Hjem i Falen 33, † 7/10 1973 i Odense (Odense Sygehus Afd. C i Bjergegade), ~ 1914 MAX C. F. SCHEEL (1885–1969), Januar 1914 – August 1967 praktiserende Læge i Odense. (2 Døtre).
54. Mel- og Grynhandler, Pakhuskarl, Arbejdsmand BENDIX HENRIK LADEVIG (* c. 1833 i Ehlersdorf i Kiel Amt) og Hustru JULIANE JACOBINE JACOBSEN (eller NIELSEN) (* 3/10 1841 i Merløse Sogn, konf. 30/9 1855 i Holbæk, ~ 6/10 1861 i Vor Frue Kirke, Kbh.), havde i 1880 9 levende Børn, hvoraf 1880 7 og 1890 6 boede hjemme (* c. 1861 – c. 1882 i Kbh.); heraf var en Snedkersvend, en Drejerlærling, en Manufaktur­lærling og en Gørtlerlærling.
 55. Skanderborg Amts Arkiv B 6A 522, Q 1841 Nr. 1865.
 56. AXEL PONTOPPIDAN: Den yngre Slægt Pontoppidan (1931) 59 f.
 57. Meddelt af SABINUS SEIDELINS Svigersøn EMIL HJORTS Søsterdatter Fru LIS SCHROLL (JOHANNE ELISABETH GØTZSCHE, 1875–1970), gift med Læge i Odense GUSTAV SCHROLL (1871–1930).
 58. S. SEIDELIN 1843 10. Oktober 1943. Træk af et dansk Handelshus' Historie gennem hundrede Aar. Tekst ved JESPER EWALD (1943, 86 Sider).

59. FREDERIK CHRISTIAN MONRAD BAY, Handelsfuldmægtig, boede indtil 1875 som Handelskontorist hos S. SEIDELIN Amagertorv 11^{II}, var født 15/2 1836 i Ringsted, døbt 20/5 i K. (Søn af Købmand PEDER PEDERSEN BAY og Hustru REGINE CAROLINE MONRAD), og døde som ugift Partikulier 14/11 1914 af Blindtarmsbetændelse og Lungeblodprop (Martensens Alle 11^{II}), begr. 20/11 Kl. 14 fra Frederiksberg K. paa Garnisons Kgd.
60. CARL (CAROLUS) BORROMÆUS NEHAMMER (1776–1854), der var østrigsk Katolik, blev i Holbæk Farversvend hos Farver MICHAEL HANSEN, med hvis Datter han fik en Datter i 1799, og hvis Gaard (MNr 24) paa Algade han købte ved testamentarisk Skøde 2/6 1807, læst 3/8, mod at hans Datter, der var Morfaderen MICHAEL HANSENS eneste Arving, fik 3000 Rd.; 5/8 s. A. fik NEHAMMER Borgerskab som Farver i Holbæk og indgik 2 Dage efter sit 2. Ægteskab med en Købmandsdatter fra Holbæk, med hvem han fik 12 Børn. – Ved Købekontrakter af 25/3 1844, læst 1/4, og Skøder hhv. 15/12 1844 og 3/4 1846 solgte han Nabogaarden (MNr 23) til sin Svigersøn SABINUS SEIDELIN (som solgte den 1861 til W. R. TIDEMAND) og Gaarden MNr 24 (som han selv blev boende i) til sin Søn F. H. NEHAMMER (hvis Enke solgte den 1879 til W. R. TIDEMAND).
- Hans Datter af 1. Ægteskab og 12 Børn af 2. Ægteskab, alle * i Holbæk, er:
1. MAREN KIRSTINE NEHAMMER, * 19/5 1799 Kl. 5½, hjemmedøbt af Sognepræst TROELS SMITH, i Kirken 10/7. † 18/5 1836 i Holbæk, begr. 24/5.
~ 12/12 1827 i Huset i Holbæk CHRISTEN PETERSEN, * c. 1797, Købmand i Holbæk. 3 Døtre levede 1854.
 2. MICHAEL HANSEN NEHAMMER, 1/8 1808 Kl. 8¾, hjemmedøbt 7/8 af Provst TROELS SMITH, i Kirken 16/9, † 1/10 1821 sst., begr. 5/10.
 3. ANE KIRSTINE NEHAMMER, * 22/9 1810 Kl. 21½, hjemmedøbt 30/9 af Provst TROELS SMITH, i Kirken 14/11.
† 22/11 1843 i Barselseng paa Tølløsegaard, begr. 27/11.
~ 22/6 1838 i Aagerup Kirke (Holbæk Kbg.) FREDERIK ANTHON, * 1799/1800 i Ringsted, hjemmedøbt, i K. 27/1 1800, Godsforvalter paa Tølløsegaard. 3 Døtre levede 1854.
 4. JOHANNES CONRAD NEHAMMER, * 10/12 1811 Kl. 23, døbt 7/2 1812.
† 17/7 1813 sst., begr. 21/7.
 5. FRANTZ HERMAN NEHAMMER, * 4/4 1813 Kl. 19½, døbt 15/5. Farver og Fabrikant i Holbæk, købte 1844 Gaarden MNr 24 (nyt MNr 22) af sin Fader.
† 18/6 1871 i Holbæk af Sukkersyge, begr. 23/6.
~ ELISE PAULINE RINGSTED, * c. 1822 i Kbh. Solgte ved Skøde 31/3 1879, læst 8/12, Gaarden til W. R. TIDEMAND. Blev boende i Holbæk.
† 14/2 1886 under et Ophold i Odense, paa Sygehuset sst., begr. i Holbæk. Mindst 1 Søn.
6. THERESIA CECILIA NEHAMMER, * 5/11 1814, døbt 2/1 1815.
† 6/3 1819 i Holbæk, begr. 12/3.
 7. CATHRINE SOPHIE NEHAMMER, * 6/7 1816, døbt 12/8. Skilt inden 1857.
† 5/2 1898 paa Frederiksberg.
~ 1/11 1841 i Holbæk Kirke ERIK VILHELM ROBERT SKEEL, * 1818, 1841 cand. jur., derefter et Par Aar Volontær paa Sjællands Stiftamtets Kontor, 1844–84 Ejer af Dronninglund i Vendsyssel, fra 1859 Landstingsmand, 1875–84 Indenrigsminister i Estrups Ministerium, 1859 Kammerherre, 1878 SK, 1884 Gehejmekonferensraad, † 1884 i Kbh.
 8. JOHANNES CONRAD NEHAMMER, * 22/4 1818, døbt 22/6. Købmand i Slagelse til c. 1855, derefter Købmand og Møller i Mullerup.
† 16/12 1885 i Mullerup, begr. 23/12 paa Drøsselbjerg Kgd.
~ 1) JULIE KIRSTINE OMØE, * 25/12 1815 i Kalundborg, hjd. 31/12, i Kirken 21/6 1816, Datter af Købmand CHRISTIAN J. OMØE og Hustru ANNE MARGRETHE JØRGENSEDDATTER.
† 20/6 1860 i Mullerup, begr. 26/6 paa Drøsselbjerg Kgd. – 1 Søn * 1846, 1 dødfødt Søn 1851 og 1 Dt. * 1853 i Slagelse (St. Mikkel's Kbg.) og 1 Søn * 1857 i Mullerup.
~ 2) 28/2 1863 i Drøsselbjerg Kirke CHRISTIANE MARIE MYHRE, * c. 1827 i Kbh., † efter 1885. 1 Dt. * 1863 og 1 Søn * 1865 i Mullerup.
 9. LUCIA THERESIA CECILIA NEHAMMER, * 24/4 1820, døbt 6/7.
~ 2/6 1843 i Holbæk Kirke HANS SCAVENIUS RINGSTED, * c. 1818, Fuldmægtig ved Københavns Fattigvæsen, Bogholder.
 10. MICHAEL HANSEN NEHAMMER, 14/10 1822, døbt 1/12. † 3/3 1825 sst., begr. 7/3.
 11. CARL DOMINICUS NEHAMMER, * 6/3 1824, døbt 27/6. Instrumentmager, var 1854 i Paris, siden i Kbh. med Udsalg Amagertorv 11.
 12. CHRISTIANE NICOLINE NEHAMMER, * 27/6 1826, døbt 10/9. † 1893. Se S. 1437.

- ~ 1845 SABINUS T. W. H. SEIDELIN (1819–1904), Grosserer, Etatsraad. Se S. 1427. 5 Børn.
13. LOVISE MARIE NEHAMMER, * 6/6 1828, døbt 24/7. Levede 1854.
~ 2/6 1846 i Holbæk Kirke JOHAN GUDMANN ROHDE, * c. 1818, Købmand i Holbæk.
61. S. SEIDELIN 1843 10. Oktober 1943. Træk af et dansk Handelshus' Historie gennem hundrede Aar. Tekst ved JESPER EWALD (1943) S. 42 f.
62. Museet for Holbæk og Omegn. Aarsberetning 1969–70 (Fig. 11–14) og 1970–71 S. 29–53 (24 Ill.). – Stellet tilhørte senere Etatsraad S. SEIDELINS Datter Fru THERESE HJORT (1853–1942) og Datterdatter Frøken INGER HJORT (1890–1958). I Februar 1970 skænkedes det som Gave til Museet for Holbæk og Omegn af A/S Georg Nielsen, der driver Manufakturfirma i Algade 41 i Holbæk, samme Sted hvor S. SEIDELIN begyndte sin Forretning i 1843.
63. Venligst meddelt 1971 af Læge i Odense EVA LUND (* CARLSEN), gift med Sognepræst JØRGEN LUNDS Sønesøn Læge i Odense BØRGE LUND (1907–68).
64. HUGO MATTHIESEN: For Hundrede Aar siden. Træk af gammelt Fredericia-Liv (1951. Fredericia Byes og Omegns Spare- og Laanekasse 1851–1951) 48, 51.
65. JOAKIM LARSEN: Bidrag til Københavns offentlige Skolevæsens Historie (1881). – Den fra 1844 aarlig trykte »Beretning om det Københavnske Borger- og Almue-Skolevæsens Tilstand«.
66. Købmand i Frederikssund SØREN FRIIS SMITHS 8 Børn af 1. og 2 Børn af 2. Ægteskab (*, konf. og ~ sst.):
1. JOCHUM CASPAR FREDERIK SMITH, * 18/5 1820, 1830–34 Elev paa Sorø Akademi, konf. 1835, 1844 Møller i Frederikssund, 1856 og 60 Ejer af Udesundby Mølle, boede c. 1882 i Sorø, fra 1882 Kasserer i København (1882–85 Valdemarsgade 3^{II}, 1885–88 Brorsonsgade 1St).
† 30/6 1896 i Sygehjemmet paa Frederiksberg, efterladende 3 Børn (Svigersøn Grosserer DAVID VOIGT, Gl. Kongevej 93).
~ 30/3 1844 i Svendborg (Sct. Nikolai) CAROLINE KIRSTINE MARIE CATHRINE GRAAE, * 17/6 1822 sst., konf. 1837 sst.
† 31/12 1885 paa Kommunehosp. i Kbh. af Hjernelidelse, begr. 6/1 1886 paa Solbjerg Kgd. (Skt. Matthæus). 4 Børn i 1860 og 85.
 2. MARIANE SMITH, * 2/12 1821, konf. 1836, † 3/6 1878 i Svendborg (Frue).
~ 2/12 1843 OLE AARESTRUP SMITH, * 1800, 1836–65 Sognepræst i Egense, † 7/4 1882 i Svendborg (Frue).
 3. ELISE GEORGINE SMITH, * 28/7 1823, konf. 1839, † 8/3 1865 paa Brejninggaard.
- ~ 8?/4 1842 HANS SEVERIN FRANDBSEN, * c. 1811, Købmand i Frederikssund, Proprietær, 1849–79 Medejer af Brejninggaard ved Ringkøbing, R. af Dbg. 21/7 1875, † 29/4 1879 sst.
4. EMMA CATHINCA MARIE SMITH, * 30/10 1824, konf. 1840.
~ 10/6 1851 FREDERIK BERENHOFF JACOBSEN, * c. 1825, Købmand i Næstved.
5. ANE CATHRINE SMITH, * 19/2 1827, konf. 1843, † efter 1878.
~ 30/7 1851 SØNCKE ANDREAS KNUDSEN, * 17/10 1823 i Nimtofte Mølle. Proprietær, 1851–75 Ejer af Sofienlund, Hjerm Sogn, som Enken solgte 1878; Formand i Sogneforstanderskabet for Hjerm-Gimsing Kommune 1862–65 og (efter Kommunedeling 1/1 1865) for Hjerm Kommune 1865–67. † 22/4 1875 paa Sofienlund.
6. THORA SMITH, * 15/8 1829, konf. 1844, † før 1864?
7. SØREN SOPHUS FRIIS SMITH, * 29/4 1832, Mejerist, † 1910. Se S. 1443.
~ 1858 THORA BIRGITTE PAULINE SEIDELIN, * 1831, † 1907 i Estland. Se S. 1443.
8. HULDA SMITH, * 23/9 1833, konf. 1848.
~ 12/8 1856 CARL JULIUS GEORG JACOBSEN, * c. 1828, Farver i Næstved.
9. ENGELINE DORTHEA NATALIA SMITH, * 7/5 1840, konf. 1855, boede 1865 i København.
10. THORA EUGENIE WILHELMINE SMITH, * 13/2 1847, † efter 1865.
67. JENS SEIDELINS Brev, dateret St. Thomas 29/4 1815, kom efter Broderen ERIK SEIDELINS Sønesøn Hospitalsdirektør A. P. SEIDELINS Enkes Død i 1972 til A. P. SEIDELINS Broderdatter LIZZIE SEIDELIN, som gav det videre til sin Søsterdatters Mand Læge JØRGEN ØLLGAARD. – Brevskriverens Hilsen til »min lille Søster TRINE« tyder paa, at det er skrevet til hans Faders Halvbroder Sognepræst i Vejlbj ved Aarhus C. M. ASPACH (S. 1456).
68. Af Vicegeneralguvernør J. H. C. STABELLS 2 Børn, der 1814 rejste med til Vestindien, døde den i 1813 i Kbh. fødte Søn HANS og den Søn, der fødtes 28/12 1814 om Bord paa Skibet i Portsmouth Havn, begge 1819 i Christianssted paa St. Croix (KAY LARSEN: Guvernører, Residenter, Kommandanter og Chefer samt enkelte andre fremtrædende Personer i de tidligere danske Tropekolonier (1940)).
69. Vejle Amts Aarbøger 1923–24, 1–14 (En gammel Fredericiaslægt. Optegnelser efter en Familiebog. Ved cand. pharm. C. HAHN-THOMSEN).
70. Jydske Samlinger V 1 (1932–34) 507.
71. Nøvling Kbg. (C 513B – x3).

72. Sct. Hans Hospitals Arkiv Nr. 347, Overlægens Kopibog 1816–22, 29/4 1822 (Københavns Stadsarkiv).
73. POUL RASMUSSEN og GUSTAV ALBECK: Ebeltoft Købstads Historie (1951) 351.
74. Ib. 343.
75. Ib. 119, 124 og 311.
76. POULINE FLEISCHER, * 29/5 1824, døbt 30/6, Datter af Inspektør og Købmand, senere Kammerraad FREDERIK DIDERIK SECKMANN FLEISCHER (1783–1849) og KIRSTINE METTE KLITGAARD.
77. FRANTS CHRISTOPHER BULL, * 25/2 1831, døbt 21/5, Søn af Toldkontrollør (senere Toldinspektør?) i Aarhus JOHAN MICHAEL MELDAHL BULL (* 1803 i Norge, 1824 cand. pharm., 1842 Told- og Konsumptionsinspektør i Kalundborg, senere i Holbæk, † 1874).
78. NIELS MAGNUSSEN BERG SCHJERUP, * 28/2 1831, døbt 10/6, Søn af Købmand RASMUS JØRGEN HELLETS SCHJERUP og KAREN KIRSTINE WESTRUP.
79. THEODOR MARIUS AUGUST PETERSEN, * 8/4 1834, døbt 6/7, Søn af Skomagermester JOHAN PETERSEN og METTE KIRSTINE SØRENSEN paa Skolegade.
80. CARL LUDVIG HEINRICH SKABELUND, * 18/9 1834, døbt 11/1 1835, Søn af Vagtmester JENS MOGENSEN SKABELUND og ANE MARIE HANSEN paa Studsgade.
– Da Fadderer ved de 2 sidstes Daab kun benævnes Frøken SEIDELIN, kan der i Stedet for CATHRINE SEIDELIN (S. 1456) maaske være Tale om CHARLOTTE eller AMALIE SEIDELIN (S. 1406 f.).
81. Kaptajn HENRIK GOSCH' og CATHRINE SEIDELINS 4 Børn:
1. SOPHIE CHARLOTTE CHRISTIANE CATHRINE GOSCH, * 5/5 1838 i Aarhus, hos Pastor ASPACHS i Rosengade, hjemmedøbt 10/6 af Pastor ASPACH, i Domkirken 31/7.
† 6/5 1873 i København (Dannebrogsgade 17) af Hjertesygdom, begr. 14/5 Kl. 12½ fra Kapellet paa Garnisons Kgd. (Garn. Kbg.). Ugift.
2. ANNE JUUL GOSCH (senere undertiden kaldt JULIE), * 26/3 1840 i Kbh., døbt 11/6 i Garnisons Kirke (Kbg.).
Var 1860 Lærerinde hos Provst SCHJERNING i Herslev (S. 1424). – Musklærerinde. – Boede i København sammen med Søsteren CAROLINE (1886–91 Gammel Kongevej 98^I, 1892–1903 Vesterbrogade 98A^{III}, 1904–05 Kochsvej 9^{IV} og fra 1906 Godthaabsvej 6^{IV}).
† 5/5 1914 i København (Godthaabsvej 6) af Hjerneblødning, begr. 11/5 Kl. 12½ paa Garnisons Kgd. (Mariendals Kbg.). Ugift.
3. CHRISTIAN MICHAEL ASPACH GOSCH, * 6/7 1841 i Kbh., døbt 11/8 i Garnisons Kirke, † 9/11 1845 sst. (Fiolstræde MNr 125) af Nervefeber, begr. 12/11 paa Garnisons Kgd. (Garn.).
4. CAROLINE AMALIE GOSCH, * 8/10 1843 i Kbh., døbt 19/4 1844 i Garnisons Kirke. – Boede ved sin Død Godthaabsvej 6.
† 7/7 1925 paa Sct. Josefs Hospital i København af Underlivskraft, begr. 13/7 Kl. 13 paa Garnisons Kgd. (Helligkors Kbg.). Ugift.

NIENDE SLÆGTLED

1. Københavns Amt, Eksekutorbo Nr. 513.
2. ALEXANDRA PETERSEN PAASKE, * 8/3 1864 i Nysted, døbt 14/7, Datter af Skræddermester CHRISTIAN THEODOR PAASKE PETERSEN og ANE VILHELMINE HANSEN. Boede ved sin Død som fhv. Husbestyrerinde i Murergade 5 i Kbh. † 27/3 1941 paa Rigshospitalet af Alderdom og Blodprop i Lungen, bisat 1/4 Kl. 14 fra Bispebjerg Krematoriums store Kapel (Bethlehems Kbg.).
3. IMMANUEL BARFOD: Den falsterske Gejstligheds Personalhistorie II (1854) Tillæg V. – TH. HERTEL: Familien Hertel's Stamtavle (1886) 10–13. – A. ENGBERG og J. ENGBERG: Familien Engberg's Stamtavle (1927) 15.
4. VICTOR ELBERLING: Rigsdagens Medlemmer gennem 100 Aar I (1949) 68 (med Billede af J. C. BRINCK-SEIDELIN).
5. Ministerialtidende 1871 B 653, 678, 714–721.
6. Ugeskrift for Retsvæsen 1903 A S. 584–587 og 1904 B S. 276 f. – Højesteretidende 1904 S. 258–261.
7. KARL LEIJONHUFVUD: Ny Svensk Släktbok (1906) 46.
8. I Bladet »Spiritisten« Juli–August 1919 (Gud er Kjærlighed, 1894 1919) findes en Artikel: Spiritistisk Broderskab i København 1894 – 12. Juli – 1919. Heri S. 100 Billede af PETREA SEIDELIN NIELSEN (f. SEIDELIN).
9. Vielsen i Trinitatis Kirke 8/7 1876 nævnes ikke i Trinitatis Kbg., men i Kbg. for Ørum Sogn, hvor der var lyst 1. Gang 14/5 s. A. (Forloverne var Brudens Fader Pastor IVAR SEIDELIN i Ørum og Traktør C. P. KRISTENSEN i Kbh.), samt i Skt. Matthæus Kbg. ved Datterens Daab 1886.
10. Forpagter, senere Proprietær JØRGEN PETER ROEDS og Hustru LOUISE CATHRINE SIEWERS' 8 Børn:
1. CHRISTIANE MATHILDE ROED, * 1850, konf. 1865, † 1917. Se S. 1481.

- ~ 1875 DAVID SEIDELIN, * 1848, Grosserer i Kbh., † 1901. Se S. 1480.
2. ALVILDA CAMILLA ROED, * 27/8 1851 paa Eriksholm, døbt 12/10 i Aagerup K., konf. 30/10 1866 sst. Ugift i 1880.
† ?.
 3. THORA INGEBORG ROED, * 4/12 1852 paa Eriksholm, døbt 20/4 1853 i Aagerup K., konf. 19/4 1868 i Tølløse K. (Aagerup Kbg.).
† 23/4 1873 (hvorf?), begr. 29/4 paa Aagerup Kgd.
 4. DAGMAR NATALIA ROED, * 23/8 1854 paa Eriksholm, døbt 8/10 i Aagerup K., konf. 2/10 1870 sst. Ugift i 1880.
† ?.
 5. AGNES FREIA ROED, * 21/10 1855 paa Eriksholm, døbt 16/11 i Aagerup K., konf. 2/10 1870 sst. – Forlovet med CARL SEIDELIN, * 1851, † 1878, se S. 1481.
† 15/8 1875 paa Nybogaard, begr. 19/8 paa Humlebæk Kgd. (Asminderød Kbg.). Ugift.
 6. MARIE CATHRINE ROED, * 28/8 1860 paa Eriksholm, døbt 14/10 i Aagerup K., konf. 23/4 1876 i Asminderød K. Ugift i 1880.
† ?.
 7. HILDA VALBORG ROED, * 7/12 1863 paa Eriksholm, døbt 28/2 1864 i Aagerup K., konf. 6/10 1878 i Asminderød K.
† 26/10 1897 paa Frederiksberg.
~ 14/8 1895 i Skt. Matthæus Kirke i Kbh. JOHANNES CHRISTIAN JACOBSEN, * 1862 i Hvornum (se S. 1275), 1885 cand. theol., 1891–1929 Professor i Teologi (Gammel Testamente), 1916 Dr. theol. h. c., 1923 K², † 1948.
 8. CHRISTIAN FREDERIK ROED, * 14/5 1865 paa Eriksholm, døbt 2/7 i Aagerup K. † 19/4 1866 sst., begr. 22/4.
 11. Ministerialtidende 1918 C 235 f.
 12. Ministerialtidende 1919 C 37 f.
 13. Slægten HJORT i Danske Patriciske Slægter (1891) 145–155.
 14. S. SEIDELIN 1843 10. Oktober 1943. Træk af et dansk Handelshus' Historie gennem hundrede Aar (1943) 57–74. S. 73 er gengivet Professor L. TUXENS Portræstudie af EMIL HJORT 1906. – DBL X (1936). – Kraks Blaa Bog 1924.
 15. Flaaden, administration, teknik og civile opgaver (1962) 305, 315 (Billede af Søetatens Hospital i Nyboder) og 322 ff. – Dansk medicinhistorisk årbog 1975, 63–68 (9–78: MOGENS WINGE: Søetatens syge- og kvæsthuse).
 16. Lejekontrakt i Bilag til Broderen H. P. F. SEIDELINS Skifte.
 17. Den franskfødte Sangerinde Madame ZELIA TREBELLI, der 1876–78 optraadte paa Det kgl. Teater, havde 20/2 og 22/2 1878 sunget Zigeunersken AZUCENAS Parti i Verdis Opera Troubadouren, opført første Gang i Rom 1853, i København 1865.
 18. Eksekutorbo efter Etatsraad PETER LAURITZ SEIDELIN og Hustru ERASMINE født CALLISEN (Nr. 50/34). En Del Bilag til dette Skifte findes bagest i Pakken med hans yngste Halvbroder Læge PAUL SEIDELINS Skifte, vel fordi Højesteretsadvokat C. LIEBE var Eksekutor af begges Testamenter.
 19. De 40,000 Kr. i Overformynderiet stod som første Prioritet i Gaarden Petersdal (MNr 2a–e, 5) i Hagenskov By, Hyllinge Sogn, Ø. Flakkebjerg Herred, ifølge Proprietær JOHANNES MICHAEL HELLFACHS Obligation 3/12 1879 og Proprietær, fhv. Købmand H. A. SEIDELIN VISBYS Obligation 27/11 1888, annulleret 18/12 1889. VISBY fik Skøde paa Petersdal, der 1879 vurderedes til 94,000 Kr., 17/12 1887, læst 11/1 1888.
 20. PETRINE DORTHEA EMILIE PETERSEN (Datter af Reservekirurg, senere Overlæge PETER LAURITZ SEIDELIN), * 1/12 1835 paa Fødselsstiftelsen i København, døbt 4/12 sst., blev 8/12, 8 Dage gl., »udtaget til egen Forsørgelse for 18 $\frac{2}{3}$ Rbd. ugl.«, en meget høj Betaling.
PETRINE BRUUN var, fra hun 1877 blev Enke, Ejer af Ejendommene Antoniestræde (1901: Antonigade) Nr. 6 (MNr 231 i Købmager Kv.), vurderet 1872 til 7000 Rd., 1877 til 16000 Kr., et firetages Hus med 8 Lejere, til dets Nedrivning 1899/1900, og af Sct. Annegade 32 (MNr 281 paa Christianshavn), vurderet 1872 til 17000 Rd., 1877 til 34000 Kr., med 11 Lejere, til sin Død. Hun boede c. 1878–79 Sct. Annegade 32^{II}, i 1880 til Leje i sin Faders, Overlæge SEIDELINS, tidligere Lejlighed Vimmelskafte 46^{II} (med sine 2 Steddøtre), 1881–88 Holbergsgade 6^{III}, 1889–1901 Nørrevoldgade 54 (først II, siden III), 1901–11 Vinkelvej 5^{II}, 1913–17 Madvigs Alle 4^I, hvor hun døde 26/12 1917 af Hjertesygdom og Blodprop, begr. 1/1 1918 af Pastor OLFERT RICARD paa Garnisons Kgd. (Frederiksberg Kbg.).
~ 27/9 1872 i København (Trinit.) Enkemand PETER WILHELM ANKER BRUUN, * c. 1829 i København, Børstenbindermester i København (Borger- skab 9/9 1852), boede c. 1857–71 Antoniestræde 6 (MNr 231), som han ejede fra 1/12 1858 til sin Død, og ejede – og beboede – fra 14/3 1871 til sin Død Sct. Annegade 32 (boede paa II. Sal); han havde fra 1860'erne til sin Død Udsalg i Pilestræde 21St og – efter at være flyttet til Christianshavn, ogsaa i Antoniestræde 6.
† 5/6 1877 sst. (Sct. Annegade 32) af Lungetuber-

kulose, begr. 10/6 fra Garnisons Kirke paa Assistens Kgd. (Vor Frelser og Garnisons Kbgg.).

Hans Eksekutorbo (Nr. 49/41) efter deres Testamente 12/8 1876: 74,684 Kr. ÷ 46,424 Kr. = 28,260 Kr. Deres eneste Barn:

CHARLES CHRISTIAN VILHELM BRUUN, 18/7 1875 i Sct. Annægade, hjemmedøbt 7/8 af Pastor HOLCK, † s. D., 20 Dage gl., begr. 12/8 (Vor Frelser Kbg.).

– PETER WILHELM ANKER BRUUN ~ 1) før 1860 ANNA MARIE FREDERIKKE eller MARIE FREDERIKKE ANNA ABILDGAARD (kaldet HEMMINGSEN efter sine Plejeforældre), * c. 1836 i København, † 25/12 1871 sst. (Sct. Annægade 32) af Skarlagensfeber, begr. 2/1 1872 fra Garnisons Kirke paa Assistens Kgd. Skifte 24/9 1872: 32,750 Rd. ÷ 15,700 Rd. = 17,050 Rd. Manden arvede 10,293 Rd. 5 Sk., hver af deres 2 Døtre 3,046 Rd. 4 Mk. 10 Sk.: MARIE EMILIE VILHELMINE BRUUN (kaldt EMILIE), * 17/9 1866 i København, døbt 28/10, og ANNA LOUISE FREDERIKKE BRUUN (kaldt ANNA), * 18/10 1868 sst., døbt 13/12 (begge Helligaands Kbg.).

PETRINE DORTHEA EMILIE BRUUN, PETERSEN'S MODER – om hvis Ægteskab med en PETERSEN intet er fundet, men begge hendes Børn hed PETERSEN – er PAULINE DOROTHEA BABE, * 29/12 1809 i København (Gothersgade MNr 130), døbt 17/3 1810 i Trinitatis Kirke, Datter af Snedkermester POUL BABE (* c. 1780, † 26/1 1818 i København (Gothersgade MNr 130) af indvortes Svaghed, begravet 31/1 paa Assistens Kirkegaard fra Sct. Petri Kirke), som 5/9 1808 tog Borgerskab og 13/11 1809 købte Huset Gothersgade 89 (MNr 130 i Rosenborg Kv.), og Hustru DOROTHEA WEST, som indgik nyt Ægteskab 4/5 1827 »i Huset« (Trinit.) med Enkemand, Skræddermester og Oldermænd NIELS HANSEN BECK (* c. 1770), som 26/1 1835 solgte Huset i Gothersgade, som tidligere, fra 22/11 1802, havde ejet Huset Holmens Kanal 38 (Størrestræde MNr (1806) 246), og som havde været i Københavns borgerlige Artilleri, først som Sekondløjtnant, 2/6 1808 Premierløjtnant, 28/5 1816 Kaptajn og Chef for 11. Kompagni, fra 8/7 1817 – 13/2 1822 Chef for 6. Kompagni.

PAULINE DOROTHEA BABE, der blev konfirmeret 5/4 1826 i Trinitatis Kirke af Pastor ROTHE, boede ved Folketællingen 1840 (PAULINE PETERSEN f. BABE, 30aarig pensioneret Enke) med sin 69aarige Stedfader NIELS BECK og sin 4aarige Datter PETRINE i Ny Vestergade 3^{III} (Vestre Kv. MNr 220) og i 1845 sst. (35aarig Enke, lever af Haandarbejde) med sin 61aarige Moder DOROTHEA BECK (f. WEST, f. i Kbh., lever af Pension) og sine 2 Børn, den 9aarige PETRINE og den 3aarige Søn.

Hun havde nemlig 8/1 1842 paa Fødselsstiftelsen født Sønnen CHRISTIAN JOHAN PETERSEN, døbt 11/1 sst., som 18/1 udleveredes for 4 $\frac{2}{3}$ Rbd. ugentlig til »Moderen PAULINE BABE, der før har født som Højbetaler, 30 Aar, f. i Kbh., har et Værelse i Ny Vestergade 220 3. Sal, hvortil hun tager med Barnet.« CHRISTIAN JOHAN PETERSEN var 1/9 1870 – 31/12 1874 Postekspedient i Kbh., † 4/4 1875 sst. ugift. Hans Bo overtoges af Søsteren, der var hans eneste Arving. Svogeren BRUUN meddelte Skifteretten, at den afdøde var Søn af Skibslæge PETER PETERSEN, død 1841, og PAULINE DORTHEA BABE, død 1871. (Da Faderens Navn og Dødsaar ikke har kunnet verificeres, er der næppe Tvivl om, at Skibslæge PETER PETERSEN er et opdigtet Navn for Læge i Sjøtaten PETER LAURITZ SEIDELIN, og at denne har været Fader til begge Børnene).

21. Formentlig en af Etatsraad, Raadmand MICHAEL SKIBSTEDS og Hustru MARIE CHRISTINE JACOBÆA ELISABETH NEERGAARDS 2 ugifte Døtre, HANNE LUCIE POULINE SKIBSTED (1812–98) eller LUCIE MARIE SKIBSTED (1818–93).
22. Fundatsen fra 1885 findes bagest i Skiftet efter Læge H. P. F. SEIDELIN.
23. Ministerialtidende 1927 B S. 67 f., 1934 B S. 48 og 1940 B S. 32.
24. A. HALLING: Beiträge zur Familiengeschichte des Geschlechtes HALLING (Glückstadt 1896). Heri Slægten CALLISEN.
25. WEILBACHS Kunstnerleksikon III (1952), med Litt.henv. – (VILLADS CHRISTENSEN: København 1840-1857 (1912)).
26. C. E. F. WEYSE Breve (1964), især I 199, 351, 403, 473; II 129, 138.
27. C. St. A. BILLE: Tyve Aars Journalistik. Udvalgte Artikler af »Dagbladet«. II (1876) 253–259.
28. O.: M.: BR.: A. A. RIISAGER: Mindeskrift ved C.: F.: S.: 75ende Højtidsfest d. 30/11 1929, S. 22.
29. Slægten HARTMANN i Patriciske Slægter IV (1919).
30. Efter Ønske af Sønnen Arkitekt BERNHARD SEIDELIN sendte Distriktslæge J. H. SEIDELIN i Roskilde, tidligere Overlæge ved Sct. Hans Hospital, ham i Brev af 4/4 1846 flg. Oplysninger til en Opgave om Bygning af et Sindssygehospital:

»Det er meget vigtig at sørge for Afsondring 1) af de forskellige Kjøen, 2) med Hensyn til deres Stand og Dannelse og 3) med Hensyn til deres Galenskab. – 1) Med Hensyn til Kjøen, da maae det være 2de adskilte Bygn., hver med sin adskilte Gaard, der kunne være Bevægelsesplads for Pat. af den simplere Stand, imellem disse Gaarde kunde indrettes en Bygn. til de forskellige Bade, med Indgang til begge Gaarde, for til forskjellige Tid at kunne afbenyttes af begge Kjøen;

i Badeværelserne maae Vinduerne være høit oppe for at sikkert for uvedkommendes Nysgjærrighed; i denne Bygning kunde ogsaa anbringes Forsamlingsstuer, eller Billardstue, Musikstue osv. – Selve Hovedbygningerne indrettes med lange Korridorer, hvorfra Indgang til de forskjellige Værelser, hvor Patienterne opholde sig om Natten[;] ovenpaa ligeledes Korridorer med Indgang til de forskjellige Forsamlingsstuer og Arbeidsværelser. Uden for disse Hovedbygninger i nogen Afstand maatte indrettes en egen Afdeling for de støiende Gale og til en anden Side en særskilt Bygning paa 2de Etager, maaskee midt i en Hauge, for Reconvalescenter, i Stue-Etagen de af den simple Klasse, paa Salen de af den bedre Klasse, adskilt tillige efter Kjønnene, og forsynede med flere Forsamlingsstuer.

Latrinerne maatte ogsaa anbringes afsides og ikke staae i Forbindelse med Beboelserne. Det hele omgives af Hauger, hvor Pat. kunne bevæge sig og arbeide. –

Ovnene i Værelser maae indrettes saaledes at der kan lægges i af Opvarterne og laases fra Korridoren. –

Oeconomien maa være i Forbygningen til den ene Side og Vadskeriet med Tørrestue, Rullestue osv. paa den anden Side, alt indrettet med Korridorer, saaledes at der kan gaaes rundt i det hele, men dog aflukkes paa de fornødne Steder. – Da en Vandkur er saa stærkt i Moden, maatte vel en Vandkursanstalt ikke mangle, denne mener jeg anbragtes bedst i Midterbygningen, hvor Badene anbragtes, der maatte da anbringes nogle flere Værelser, hvori disse Pat. kunne placeres; Vand maatte have i Overflødighed, dette mener jeg kunde bedst fra Vadskerhuset udbrede sig til Oeconomien, Bade og Vandkursanstalten og eller hvor det fandtes nødvendigt [ved Kobberrør?].

Ovenover Oeconomien og Vadskerhuset kunne indrettes Værelser til Kontrolleur, Underlæge osv. –

Overlægen burde efter min Formening boe i Haugen i en afsides Bolig, dog ei langt borte.

Troer du at det vil vinde mere Bifald at alt til de Gale indsluttes i den store Hovedbygning, at nemlig de støiende Pat. ogsaa vare i den og ikke som jeg ovenfor har anført i en afsides Bygn., da maatte det være i den Bygn., der var lige for Oeconomiebygning med Korridor indad og Værelser udad til Haugen; ovenpaa hvor Forsamlingsværelserne skulle være maatte vel Korridoren være udad og Værelserne indad, for at forebygge Lyden af deres Skrig og Støi. Af Forsamlingsstuer kan der næsten ikke være for mange, af disse kan senere benyttes til hvad man ved Tid og Erfaring finder fornødent. –

Jeg veed nu ikke mere, men troer ogsaa at naar du iagttager dette, vil dit Udkast ikke ganske blive forkastet.

At sende dig Bøger ville blive for vidtløftig, og disse kunne du bedre see naar du kommer ud.

Jeg sender Dig herved 60 Rbd. til [Onclen?],

Hils alle fra din Fader.«

31. Historisk Tidsskrift 2. Rk. V (1854) 250, 267 f., 271 f. – Ifølge *ibid.* S. 261 er Amagertorv 6 bygget af Borgmester i København MATHIAS HANSEN (S. 89 Tavle II D 1), † 1628. – 2 Fotografier af Gaarden i: København 1888–1945 (1948) 81.
32. Om Gaarden Amagertorv 6 og alle dens Ombygninger se F. R. FRIIS: Bidrag til dansk Kunsthistorie (1890–1901) 253–259.
33. HENNING RING: Helsingørs Rådhus (1976, 85 S. Billede af Arkitekt BERNHARD SEIDELIN S. 29) (Særtryk af Frederiksborg amts historiske Samfunds årbog 1976).
34. Ekstraordinære Boer i Københavns Amts Arkiv 1891, Bo Nr. 439.
35. Ministerialtidende 1890 A S. 303–306.
36. Ekstraordinære Boer i Københavns Amts Arkiv 1890 Nr. 413, Boet efter afd. Hospitalslæge i Roskilde HANS PAUL FERDINAND SEIDELIN og efterlevende Hustru HANNE HENRIKKE f. SEIDELIN.
37. Muremester MATHIAS CHRISTIAN NIELSEN BROCKS og Hustru THORA HENRIETTE LASSENS 9 Børn, alle * i Roskilde og (de 8 ældste) døbt i Domkirken:
 1. ANNA MARIE BROCK, * 16/10 1842, døbt 29/3 1843. Boede som Enke i Roskilde.
† 31/10 1883 i Roskilde af Brystsygdom, begr. 5/11 paa Hvedstrup Kgd. (Domsogn og Hvedstrup Kbgg.).
~ 12/6 1863 i Huset i Roskilde (Domsogn) EMIL BARTHOLIN RITTMER JACOBSEN, * 14/7 1835 i Herringløse, døbt 6/9 i Hvedstrup K., 1855 Eksamen fra Jonstrup Seminarium og Andenlærer i Roskilde, 1863 Lærer i Skovlunde, 1864 efter sin Fader Lærer og Kirkesanger i Herringløse.
† 2/5 1874 af Blodstyrning, begr. 11/5 i Hvedstrup.
(Han var Broder til Prokurator i Roskilde, Byrådsmedlem PETER CHRISTOFFER JACOBSEN (1822–92) og til Overretsprokurator i Roskilde JOHAN HERMANN JACOBSEN (1824–95, R)).
 2. JOHAN GOTTLIEB BROCK, * 27/5 1844, døbt 26/7, konf. 17/4 1859. Købmand.
 3. VILHELM SOPHUS BROCK, * 15/3 1846, døbt 22/6.
† 21/5 1856 sst. af Kirtelsyge, begr. 26/5 (Domsogn).
 4. IDA ELINE BROCK, * 5/2 1848, døbt 16/5, konf. 4/10 1863.
† 18/12 1871 sst. af Lungetuberkulose, begr. 22/12 (Domsogn). Ugift.

5. FANNY EMILIE BROCK, * 26/3 1849, døbt 27/7, vaccineret 24/9 s. A. af Distriktslæge J. H. SEIDELIN, konf. 4/10 1863 af Pastor GRÜNER.
 † 27/12 1871 sst. af Lungetuberkulose, begr. 2/1 1872.
 ~ 31/10 1867 i Vor Frue Kirke i Roskilde (formedelst Bygningsarbejde i Domkirken (Domsogn)) ANDREAS CHRISTIAN PETERSEN, * 4/6 1837 i Aarøsund, Søn af Lærer PETER PETERSEN i Vardø og THOMASINE CAROLINE BIERING. – 1856 Eksamen fra Jelling Seminarium, 1863 cand. polyt., 1864 Artilleriløjtnant, deltog i Krigen, 1866 Adjunkt og 1877 Overlærer ved Roskilde Katedralskole, R, Medlem af Byraad og Amtsskoledirektion.
 † 2/11 1900 i Roskilde, begr. 7/11 paa Graabrødre Kgd. (Domsogn). 1 Søn.
 (Han ~ 2) 21/12 1879 i Roskilde Domkirke LOUISE MATHILDE MALLING, * 1859 i Kbh., Dt. af Amtsforsvalter i Roskilde (fra 1864), Kancelliraad OVE MALLING (1821–85) og BETZY ANDREA MARIE SLETTING (1829–1904), † ?).
- a. THORVALD INGVAR D BIERING PETERSEN, * 5/9 1868, døbt 13/12 i Domkirken, baaret af sin Mormoder.
6. MARIE SOPHIE AUGUSTA BROCK, * 5/12 1850, døbt 15/5 1851, konf. 23/4 1865. † 1874. Se S. 1508 f.
 ~ 1872 HANS PAUL FERDINAND SEIDELIN, * 1828, Læge, † 1889. Se S. 1506 ff. 2 Sønner.
7. EMMA BROCK, * 6/8 1852, døbt 21/9, konf. 19/4 1868 i Roskilde Domkirke.
 † 5/7 1878. Boet overdroges Universalarvingen, hendes ældste Søster. Ugift.
8. LAURA BROCK, * 23/6 1854, døbt 13/9, † 13/11 1855 af Kirtelsyge, begr. 16/11.
9. VILHELM CHRISTIAN BROCK, * 26/10 1856, hjemmedøbt 2/3 1857 af Domprovst ORTVED, † 8/3 1857 af Tuberkler, begr. 13/3.
38. Brevene til C. LIEBE 1889 fra H. WESTERGAARD og M. HANSEN findes bagest i Skifteakterne efter Læge H. P. F. SEIDELIN (»Bilag til Overlæge P. L. SEIDELINS Skifte«).
39. MARIE MARGRETHE ANTOINETTE NANCY HEDEMANN, * 5/12 1855 i Kbh., 1873 optaget i den danske Adel, 1877 indskrevet i Roskilde Kloster (DAA 1898, 171).
40. ELISE BRÆSTRUP (1836–1918), Priorinde i Støvringgaard Jomfrukloster, var Datter af Politidirektør og Overpræsident i Kbh. COSMUS BRÆSTRUP (1789–1870) og CHRISTIANE ERASMINE LASSEN (1810–64, Dt. af Konferensraad CHR. L. LASSEN S. 1256).
41. LIZZIE HVIDT (ELISE CATHRINE FRANZISKA ROTHE, 1853–1931), der var Datter af Stiftsprovst P. C. ROTHE (1811–1902, Søn af Sognepræst V. H. ROTHE og ELISA CATHRINE FRANCISCA WEIDEMANN) og Hustru VILHELMINE SUSANNE KOLDERUP-ROSENVINGE, var netop blevet Enke efter Højesteretsjustitiarius EDV. HVIDT (1850–1917); de havde en Datter samt Sønnerne Stiftamtmand VALDEMAR HVIDT (1881–1963) og Sognepræst (i Ballum, Brabrand og Graasten) CONRAD VILHELM HVIDT (* 1890).
42. MINE MEYER er ELISE BRÆSTRUPS Søster ERASMINE BRÆSTRUP (1846–1919), Enke efter Landsoverretsassessor V. H. MEYER (1838–1914); deres Søn er den senere Højesteretspræsident C. A. C. MEYER (1866–1941).
43. ABIGÆL PAULLI f. KOLDERUP-ROSENVINGE (1856–1909) og Overlæge ved Diakonissestiftelsen, Professor, Dr. med. RICHARD PAULLI (1846–1911) havde 5 Børn: Forstanderinde for N. Zahles Børneskole BETTY PAULLI (1879–1967), Læge i Nakskov fra 1919, paa Frederiksberg fra 1942 VALDEMAR PAULLI (1886–1971), Massøse FANNY MYNSTER PAULLI (* 1888), Overbibliotekar, Dr. phil. RICHARD JAKOB PAULLI (1890–1975) og Kontorchef ved Rigshospitalet, cand. jur. KAJ HENRIK PAULLI (1897–1953).
44. Etatsraad L. H. CARLS Historie. Bearbejdet og udgivet af AXEL CARL (1923) 23 f. – Etatsraad LINDHARD HANSEN CARL kaldte sig selv »LINDHARD«, men var døbt »LINEHARD« til Minde om, at hans Fødsel 10/7 1813 paa Rømø havde været haard for hans Moder NICOLINE CHRISTINE MORTENSEN.
45. Nyt Archiv for Søvæsenet III (1844) 359 ff. – Hist. Tidsskrift III 5 (1866–67) 212 f. – Flaaden gennem 450 Aar (1961) 289 f. (Ib. S. 287 og 291 Malerier af Briggen Ørnen).
46. PT 1962 130–138 (Oberst GÖSTA HAHR: »Skandinavism« vid Medelhavet).
47. JOHANNES HARBOU, Generalmajor: Nogle Erindringer og Betragtninger nærmest med Hensyn til Krigen 1848–50, Freden af 2den Juli 1850 og Londonertractaten af 8de Mai 1852 (1870, 124 Sider).
48. STEEN BILLE har selv berettet om Turen til Kiel 24/3–28/3 1848 i Historisk Tidsskrift III. Rk. VI. Bd. (1867–69) 408–426. (Se ogsaa ib. S. 160 og IV. Rk. II. Bd. S. 952).
49. Den dansk-tydske Krig i Aarene 1848–50 I–III (1867–87, udgivet af Generalstaben) (I 1848 (1867–71), 1333 Sider; II 1849 (1873–78), 1198 Sider; III 1850 (1880–87), 1590 Sider; med diverse Bilag og Kort). – N. P. JENSEN, Oberst: Den første slesvigske Krig 1848–50 (1898), 626 Sider.
50. Den dansk-tydske Krig i Aarene 1848–50, I 1848 2,2 (1870) 786–803.
51. Billede af Linieskibet Dronning Maria i Tøjhusmu-

- seets Bog om Treaarskrigen 1848–49–50 I (1948) 433 og 453.
52. CARL TH. SØRENSEN: Den anden slesvigske Krig I (1883) 52, 64 f., 67, 76.
53. KARL MADSEN: JOHAN THOMAS LUNDBYE (1895) 132 f. – RIGMOR BENDIX: CARLO DALGAS (1901) 30 f. – HARALD DITZELS Kronik i Kristeligt Dagblad 28/4 1975.
54. PT 1962, 138.
55. »PEDER BYRGESEN bekostede den nuværende Altertavle 1645. Den er siden bleven restavreret af Sognepræsten SEIDELIN, som selv har malet Midterbilledet, der ogsaa bærer hans Navn.« (Fra Ribe Amt 1911, 27. Janderup og Billum Sogne. Af fhv. Bankdirektør JESPER MADSEN i Jerne).
56. EVALD TANG KRISTENSEN: Øen Holmsland og dens Klit (1891) 26 f., 30, 44, 47 f., 54, 62 f.
57. Om CHRISTOPHER NYROP, der holdt Afskedsprædiken paa Holmsland 20/1 1856, se C. NYROP: Slægten NYROP (2. Udg. 1908) 65–76 (S. 70 Tegning af Holmslands Præstegaard).
58. Departementstidenden 14/2 1857.
59. Paa den nævnte Sølvvinkande, der er 24 cm høj (med Hanken 26 cm), og som paa Front af Corpus har den nævnte Indskrift graveret, er der under Hanken paa Bagsiden af Corpus graveret: Z. S. F. 1929. – Rimeligvis er Sølvkanden paa Auktion efter F. E. SEIDELIN, 1870–1904 Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Aarhus, købt af JACOB NICOLAI ZAHRTMANN (1845–1907), 1877–1904 residerende Kapellan og 1904–07 Sognepræst ved samme Kirke, efter hvis Enke SEMINE BRØGGER (1856–1929) den arvedes af hendes Søsterdatter Frk. SIGNE EMILIE FABRICIUS (1880–19??, Datter af Agent for OTTO MØNSTEDS Margarinefabrik i Aarhus HENRICH THEODOR NICOLAJ FABRICIUS (1841–1920) og ABELONE BRØGGER (1853–????)), efter hvis Død den arvedes af hendes (SIGNE FABRICIUS') Søstersøn Arkitekt SVEN FRITZ (* 1911 i Aarhus, Søn af Maleren MARCUS BECH FRITZ (1868–1942) og ANNA SOFIE JENSINE KATHRINE FABRICIUS (1879–19??)).
60. Om AXEL V. JACOBSEN, CARL BERTELSEN og FR. JACOBSEN se Indre Missions Almanak Det nye Aar, hhv. 1917 102 ff., 1917 105 ff. og 1937 108–116.
- AXEL VALDEMAR JACOBSEN, Skolebestyrer i Kbh., senere Klokker ved Mariendalskirken paa Frederiksberg, boede baade ved sin Hustrus og egen Død Kronprinsesse Sofies Vej 23; * 6/2 1846 paa Donneruplund, døbt 15/3 i Give Kirke (Søn af Forvalter LUDVIG JACOBSEN og Hustru CAROLINE SCHNACHENBORG), † 27/12 1915 i Glumsø Præstegaard hos sin Svigersøn Sognepræst M. BJØRNSKOV PETERSEN, begr. 3/1 1916 paa Solbjerg Kgd. ~ EMMA HELENE GYRITHE TESCH.
- CARL BERTELSEN, Købmand en gros i Aarhus, * 18/8 1842 i Kellerrup i Hørup Sogn (S for Viborg (Søn af Gaardmand BERTEL IVERSEN og Hustru KIRSTINE SØRENSDATTER), † 16/2 1916 paa Kystvej 25¹ i Aarhus, begr. 21/2 fra Vor Frue Kirke paa Nordre Kgd. af Pastor SCHEPELERN (Domsogns Kbg.). Var Enkemand ved sin Død.
61. Om F. E. SEIDELINS Virke inden for Søndagsskolearbejdet se ELITH OLESEN: Børn og Unge i dansk Kirkeliv (1958, 324 S., Reg.).
62. Aarhus gennem Tiderne IV (1941) 106.
63. C. A. SØLLING: St. Stefansforeningen – 60 Aar (I Fra Kirkehus og Skolestue i Aarhus Stift I (1936) 47–51).
64. TH. HANSEN: Stefansforeningen i dens første 25 Aar (1901) (24 S.).
65. Kirkehist. Saml. 6. Rk. 2. Bd. (1936–38) 639 f.
66. Billede af Sømandshjemmet i Aarhus 1882 i Gamle Aarhusgader (1960) 85.
67. AXEL E. BÜLOW: Præsteminder fra mine Ungdomsaar (1944) 10. – Om SIGVARDUS HØYER se Fra Kirkehus og Skolestue II–III (1937) 58 f.
68. Kirkehist. Saml. 6. Rk. 2. Bd. (1936–38) 574–677.
69. Enten JENS KASPAR VERNER VALEUR (1846–1931), 18/1 1878 Sognepræst i Nørup, 1886 i Ledøje, eller hans Broder JOHAN CHRISTIAN RESEN VALEUR (1843–1930), 19/5 1877 Sognepræst i Guldager, 1897–1922 i Paarup, Provst.
70. SVEND HAUGE: I Troskab mod Kaldet. Den danske Diakonissestiftelse 1863–1963 (1963) 188–191.
71. Aarhus Stiftstidende 15/12 1871, 8/9 1878 og 1/9 1897.
72. Ib. 23/6 og 24/6 1895.
73. Brev fra F. E. SEIDELIN til Dr. theol. KALKAR efter dennes Besøg i 1868 citeres i NIELS BUNDGAARD: Dr. CHRISTIAN KALKARS Betydning for dansk Kirkeliv og Missionsvirksomhed (1951).
74. Aarhus Stiftstidende 3/12 1873, 9/12 1878, 14/12 1885, 21/12 1897 og 12/1 1900.
75. Ib. 2/5, 3/5, 15/5 og 17/5 1904.
76. AXEL E. BÜLOW: Præsteminder fra mine Ungdomsaar (1944) 5, 9.
77. AUGUST VON EYBEN: Stamtavle over Slægten STOCKFLETH (1929) 32 f., 88 f., 108 ff.
78. Ifølge Folketællingen 1850 boede da paa Stensby Mølle i Kallehave Sogn Proprietær til Stensby Mølle, Vrangsgaard og Vestenbæk PETER NEERGAARD MALLING (* 27/3 1807 i Stensby Mølle, hjd. 4/4, 27/5 i Øster Egesborg Kirke, konf. 14/4 1822 i Kallehave) og Hustru REGINE LAURENTZE RESCH (* 1807 paa Nordfeld, døbt 9/7 i Elmelunde Kirke) med Børnene MATHILDE NATALIA MALLING (* 4/4 1837 paa Stensby Mølle, konf. 3/4 1853 i Kallehave Kirke), OPHELIA PETREA AMALIA CATHINKA MALLING (* 5/4 1839, konf. 1/10 1854), MALVINA MAGDALENE THALIA MAL-

- LING (* 21/12 1840, konf. 5/10 1856) og PETER MAL-
LING (* 4/12 1842?).
79. J. T. LUNDBYE: Den polytekniske Lærestalt 1829–
1929 (1929). – HANS H. KJØLSEN: Fra Skidenstræde til
H. C. ØRSTED Institutet (1965).
80. C. KRARUP: Studenterne fra Aar 1900 (1925) 51, 90.
81. NIELS NIELSEN: Matematikken i Danmark 1801–1908
(1910) 92, 115 f.
82. VILH. SKOVGAARD-PETERSEN: Slægterne TINGLEV og
WIUFF med Kvindelinier (1917) 13 ff., 45–51, 121–
125.
83. Realregister for Hvidovre Sogn II B (Kgs Enghave og
Valby) c. 1856–1901.
84. »Landinspektøren« Sept. 1968, 73. – Landinspektør-
foreningen gennem 50 Aar 1875 – 30. August – 1925
(1925), 195 (med Billede af Brandinspektør V. SEIDELIN). – Frederiksberg Brandvæsen 1867–1942 (1942)
(med Billede). – SVEN HOUMØLLER: Frederiksberg
Brandvæsen gennem tiderne (2/9 1967) (med Billede
S. 23). – I Frederiksberg Brandstations Arkiv: Uddrag
af Frederiksberg Communalbestyrelses Forhandlinger
1/4 1866–31/3 1867, 1/4 1867–31/3 1868, 1/4 1868
–31/3 1869; Brev Copiebog, ført af J. E. LAMPE;
Brandbog over opstaaende Ildebrande i Frederiksberg
Commune, ført af J. E. LAMPE; Kopibog 1, ført af
C. V. SEIDELIN. – De righoldige Oplysninger fra Fre-
deriksberg Brandvæsens Arkiv er velvilligst skaffet
mig af Vicebrandchef, Dr. techn. JØRGEN MYGIND og
CF-Korpschef, Civilingeniør HARALD MØLLER og sam-
let 1959 og 67 af Underbrandmester og Arkivar ved
Frederiksberg Brandstation POVL WEYMANN.
85. Aarhus gennem Tiderne II (1940) 94 (Billede af Bank-
direktør J. C. SEIDELIN), 112–117. – Billede findes
ogsaa i De danske Byerhverv. Jylland I. Nutidens Næ-
ringsliv, 62, samt i CARL THALBITZER: Aarhus Privat-
bank gennem halvtreds Aar 1871 – 1. December –
1921 (1921) 28.
86. POUL RASMUSSEN og GUSTAV ALBECK: Ebeltoft Køb-
stads Historie (1951).
87. Ebeltoft Byfogedarkiv, Ejere c. 1850–1916 (LA Vi-
borg B55 SP19).
88. Om Herregaarden Mindstrup se KNUD M. HOVE:
Hvejsel Sogn (1949) 183–188.

TIENDE SLÆGTLED

1. P. B. GRANDJEAN: Slægtbog over Familien WITH fra
Romø (1906) 44–47. – (Slægten FABRICIUS fra Faa-
borg (1884) 34 f. – Do. (1913) 48).
2. Ifølge Skiftet efter hans Faster SOPHIE ELISABETH
BRINCK-SEIDELIN. – DAA oplyser fejlagtigt, at CHRIS-
TIAN BRINCK-SEIDELIN døde 5/6 1889 i Newcastle. –
Skiftet efter ham selv angiver, at han døde 5/6 1889
paa Northern Hospital i Liverpool.
3. Danske i Udlandet (1935) 300.
4. Nekrolog i Danmarksposten, udgivet af Dansk Sam-
virke, 1927, Juli, S. 142.
5. Vinhandler FREDERIK WILHELM HEYS 8 Børn, alle
døbt (og de fleste konf.) i Skt. Knuds Kirke i Odense:
1. KAREN CHRISTIANY HEY, * 8/11 1845, døbt
14/4 1846, konf. 29/9 1861, † ?.
 2. VILHELM ALFRED HEY, * 1847. Provst. †
1927. Se S. 1602.
~ 1872 SOFIE CHRISTINE SEIDELIN,
1846, † 1923. Se S. 1602.
 3. MARIE SOFIE HEY, * 4/8 1850, døbt 15/9, konf.
8/4 1866, Lærerinde i Odense. † 23/1 1910 sst.
(Klingenberg 16), begr. 29/1 paa Assistens Kgd.
af Pastor E. KOCH. Ugift.
 4. ANDREA CAROLINE HEY (ved Daaben ANDREA
PAULINE HEY), * 4/2 1853, døbt 8/4, konf. 4/10
1868. Hendes Mand blev uhelbredeligt syg kort
Tid efter Brylluppet. Hun (de) oprettede og ejede
1891–1910 et Sanatorium (Sommerpensionat) Qui-
sisana ved Refsnæs, som de selv drev til 1898,
hvorefter hun 1898–1910 var Musiklærerinde i
Middelfart og efter Mandens Død flyttede til
Odense, hvor hun boede paa Graabrødre Kloster,
† 5/12 1932 om Aftenen sst., bisat 9/12 Kl. 13¼
fra Hospitalskirken, begr. s. D. Kl. 15¼ paa Mid-
delfart Kgd.
~ 1887 i Skt. Knuds Kirke i Odense JOHAN-
NES PETER MARTIN WESTERBOE, * 1857 i
Odense, 1884–89 Ingeniør sst., † 1910 sst.
 5. IDA VILHELMINE HEY, * 12/1 1855, døbt
25/4, konf. 16/4 1871. Elev af Professor G.
MATTHISON-HANSEN i Kbh. Organist ved Hospi-
talskirken i Odense 25/6 1887 – 1922. Musiklæ-
rerinde. † 16/2 1922 i Odense (Klingenberg 2),
begr. 23/2 af Pastor EMIL KOCH (Skt. Knuds
Kbg.). Ugift.
 6. FREDERIK LARSEN HEY, * 21/2 1857, døbt
10/4, konf. 16/4 1871. Konsul F. HEY spillede en
stor Rolle i det offentlige Liv i Odense, hvor han
1879 optoges i Faderens 1842 grundlagte Vinhan-
del (fra 1889 med Filial i Kbh.), som han ledede

- 1891–1912. Var 1897–1902 Medlem af Odense Byraad, Formand for Fyns Telefonselskab, Formand for Understøttelsesforeningen for Købmænd i de danske Købstæder, Medlem af Repræsentantskabet for Fyns Diskontokasse m. m., 1895–1916 spansk Vicekonsul, var fransk Konsularagent. 1902–17 Medlem af Landstinget og 1913–18 af Finansudvalget, sluttede sig til det frikonservative Parti. 1898 R, 1908 DM, 1911 K², 1923 K¹. Flyttede 1919 fra Odense til Kbh., 1919–25 Ejer af Billeshave ved Strib, † 1925 sst.
- ~ 10/5 1883 i Skt. Knuds Kirke i Odense CHRISTINE LUCIE SOMMER, * 19/4 1861 i Stenløse Prgd., døbt 2/6, Dt. af Hjælpepræst, senere Sognepræst i Torup JENSENIUS SOMMER. † 1934 paa Montebello.
7. LOUISE JOHANNE HEY, * 5/3 1859, døbt 14/5, Lærerinde i Odense, hvor hun i mange Aar boede som Rentrice, først med Søstrene MARIE og IDA paa Klingenberg 16, derefter c. 1922–40 Bülowvej 15¹, kort Tid Filosofgangen 3^{III}, Hundepupvej 75 og de sidste c. 4 Aar paa Graabrødre Kloster. 1880–1919 Medlem af Repræsentantskabet og 1919–41 af Bestyrelsen for Menighedsplejen ved Diakonisser i Odense (S. 1693). † 1946 paa Graabrødre Kloster i Odense. Ugift.
8. SOFIE HEY, * 2/6 1861, døbt 29/9. Sygeplejerske. † 2/8 1944.
- ~ 1894 HANS LOUIS NYROP, * 1861, Universitets-Instrumentmager i Kbh., Medindehaver af det af hans Fader oprettede Camillus Nyrops Etabl., † 1931. (C. NYROP: Slægten NYROP (2. Udg. 1908) 154 f.). 2 Døtre.
6. H. HVENEGAARD LASSEN: De danske folkebibliotekers historie 1876–1940 (1962).
7. CHRISTIAN KRARUP: Stamtavle over Efterkommerne af CHRISTIAN KRARUP til Dejbjerglund (5. Udgave 1933) 136.
8. PETER PETERSEN, * 23/3 1810 i Ribe, hjd. 24/3, i Domkirken 1/4 (Søn af Rebslager HANS HENRIK PETERSEN), Medaillør ved Mønten i Altona, boede 1857 i Kbh., R. af Dbg. 28/7 1869, flyttede 1865 fra Gasværksvej 11 i Kbh. til Frederiksberg, † 5/1 1892 sst. (Uraniavej 20) af Spiserørskræft, begr. 9/1 paa Garnisons Kgd.
- ~ 1853 KAREN MATHILDE ELISABETH HANSEN, 26/6 1825 i Haderslev, døbt 20/7 i Vor Frue Kirke (Datter af Gæstgiver i Haderslev (Borgerskab 24/10 1816), Tobaksfabrikant, deputeret Borger og Kirkeforstander sst. MATTHIAS HANSEN fra Hoptrup (* c. 31/3 1788, † 16/3 1868 i Haderslev, ~ 1) MARIA LAURITZEN) og 2. Hustru HANNA (JOHANNE) MARIA HANSEN (* 1795 i Kbh., † 16/8 1857 i Haderslev).
- † 7/7 1905 paa Frederiksberg (Allegade 31¹), begr. 12/7 paa Garnisons Kgd.
- Et af deres 6 Børn var KAREN JOHANNE MARIE (MIMI) PETERSEN, * 5/4 1856 i Altona.
9. Skræddermester og Værtshusholder NIELS FRICH WISSING og JOHANNE MARIA LUNDS 11 Børn, alle * i Horsens:
1. HELENE CHRISTIANE WISSING, * 14/8 1840.
† 4/2 1916 i Kbh. (Nørrebrogade 66A) af Lungebetændelse, bisat 11/2 Kl. 13 i Bispebjerg Krematorium (Skt. Johs. Kbg.).
~ 26/3 1878 i Holmens Kirke POUL JOHAN EMIL LAKIER, * 30/10 1849 i Sværdborg Præstegaard. – Maskinmester, Kunstvaabensmed, Tandtekniker i Kbh.
† 25/2 1912 sst. (Nørrebrogade 66A) af Kræft i Overkæben, bisat 1/3 Kl. 13 i Krematoriet. Mindst 1 Søn.
 2. MARIA SOPHIE FREDERIKKE WISSING, * 2/2 1842.
~ EDVARD ABILDGAARD, Tobakshandler i Lundeberg, rejste 1869 til Kbh. og udvandrede kort efter til Canada, hvor han blev Landmand.
 3. EMILIE WISSING, * 17/3 1845.
~ 7/5 1869 i Horsens PETER GULDBERG FISCHER, * c. 1842, Bagermester og Auktionsholder i Horsens.
 4. LAURINE WISSING, * 1/2 1847. † 1926. Se S. 1615 f.
~ 1873 JENS FREDERIK CARL LAURITZ LARSEN, * 1826, † 1906. Se S. 1615. 5 Børn.
 5. JENSINE WISSING, * 20/11 1848.
~ 28/4 1874 i Horsens CARL JOHAN FLEDELIUS, * 17/4 1840 i Fredericia. Skomagermester i Horsens.
† 29/9 1882 sst.
 6. RUDOLPH WISSING, * 1/11 1850, hjd. 26/11, † 27/11 s. A. af Krampe.
 7. CHRISTIAN WISSING, * 14/5 1852. Bagerlærling.
† 11/11 1868 sst., begr. 17/11.
 8. ULRICA WISSING, * 24/3 1854, hjd. 10/4, † 13/4 s. A.
 9. ANTON WISSING, * 9/5 1855, † 19/2 1856 sst.
 10. ALFRED WISSING, * 13/9 1857. Rejste som ung til USA, hvor han blev Guldsmed i Sioux i Iowa. Efter ikke at have ladet høre fra sig i 30 Aar besøgte han en Dag (1906–09) med sin Kone KIERSTIN (fra Sverige) sin Søster LAURINE LARSEN paa Valhalsallé.

11. CHRISTIAN FREDERIK WISSING, * 17/6 1859, † 20/12 1875 sst.
10. PETER BARSØE, 1888–1906 Kapellan ved Vor Frue Kirke i Odense, senere Stiftsprovst i Aalborg, og hans første Hustru KAREN NIELSEN havde – Aaret efter den ældste Søn JOHANNES' (1891–94) Død – faaet Sønnen AXEL, som Pastor HARALD OSTENFELD paa Frederiksberg og Lic. theol. i Kbh. I. P. BANG stod Faddere til sammen med Frk. ANNA URBAN HANSEN og Pastor JOHS. MØLLER i Odense. – Fuldmægtig, cand. jur. AXEL CHRISTIAN BARSØE, som døde 1957, var født 28/2 1895 i Vor Frue Kapellanbolig, Rødegaardsvej 20 i Odense (Sct. Knuds Sogn), og blev døbt 7/4 i Vor Frue Kirke af sin Fader.
11. CARL BINDSLEV: L. P. LARSEN. Hans Liv og Gerning (1945).
En smuk og udførlig Nekrolog over »The Late Mrs. L. P. LARSEN«, hans første Hustru ANNA ELISABETH SEIDELIN, fremkom i Madras-Avisen »The Christian Patriot« 21/11 1903, hvori fremhæves hendes enestaaende Gæstfrihed over for alle, der kom i Hjemmet, Studenter og Kvinder, Kristne og Hinduer; og den Kærlighed, som hun, levende i den næreste Forbindelse med Gud, havde til det indiske Folk, hvis Sprog hun endog talte med sine Børn, fremhæves som Eksempel paa den Kærlighed, Apostlen Paulus beskriver i sit første Brev til Korinth Kap. XIII.
12. P. BARSØE: Fra min Barndom og Ungdom (1943) 82–85, 88.
13. CHR. SIEGUMFELDT: Østerlandsmissionen II (1927) 19 f.
14. Sognepræst ARNE SCHMIDT, Avernakø, vandt 1960 en Prisopgave: L. P. LARSENS teologi og missionssyn (1961, 78 Sider) (Kirkehist. Studier 2 Rk. Nr. 12).
15. MAGDA KROGH: FREDERIK DEN SJETTES universitet i Indien (Kronik i Kristeligt Dagblad 23/2 1977).
16. Missionær, Professor, Dr. theol. L. P. LARSENS 2 Børn med sin 2. Hustru GJERTRUD C. ANDERSEN:
1. ANNA ELISABETH LARSEN, * 14/10 1911 i Bangalore, Indien.
† 6/8 1916 sst.
 2. JOHANNES (TAMBI) LARSEN, * 11/9 1914 i Bangalore.
1921 Elev paa Forskole paa Frederiksberg og 1922–25 paa amerikansk Kostskole for Missionær-børn paa Kodai i Sydindien, derefter paa Haderslev Katedralskole, hvorfra han blev Student (gammelsproglig) 1932, efter i 6 Aar at have boet hos Biskop VALD. AMMUNDSEN. Han tog herefter Filosofikum, læste Sanskrit og tog Tegneundervisning hos Kunstneren P. ROSTRUP BØYESEN.
I September 1934 rejste han til Amerika, hvor han 1934–37 var Elev paa Yale Drama School,

New Haven, Connecticut, samtidig med at han var Teatermaler og -tekniker ved Sommerteatre og derefter fortsatte i samme Beskæftigelse ved Amatørteatre og Sommerteatre samt ved 4 Iscenesættelser paa Broadway i New York, samtidig med at han udarbejdede Tegninger til Tekstiler og Tæpper. Blev 1943 amerikansk Statsborger.

Under Krigen blev han indkaldt til civil-militær Tjeneste (paa Grund af Brug af Brillor) og blev i Maj 1944 for U. S. Office of War Information sendt til London som Journalist og dansk Speaker ved den danske Afdeling af den amerikanske Radiostation i Europa. Her sluttede han Udsendelsen 4/5 1945, 3 Kvarter efter Bekendtgørelsen af Tyskernes Kapitulation i Danmark, med Ordene: »God Nat og til Lykke!« I Egenskab af Radio-Officer ankom han 7. s. M. pr. Fly til Kastrup Lufthavn og var de følgende 6 Maaneder ansat ved den allierede Mission og det amerikanske Gesandtskab i København.

1946 blev han ansat paa Art Department i Paramount Pictures i Hollywood, Californien. Her havde han og hans Familie 1947–48 et Aars Besøg af hans Moder. I 1956 modtog han Academy Award (Hollywood) for Filmen »The Rose Tattoo« og 1967 Academy Award (British) for »The Spy who came in from the Cold«. I Juni–Juli 1954 var han med sin Kone og 2 Børn paa Besøg i Danmark, hvor han ogsaa med sin Kone fejrede sin 60 Aars Dag i 1974, lige efter at have medvirket, i Marrakesh i Marokko, i Optagelsen af en Film om Profeten Muhammed (i en engelsk og en arabisk Version); ogsaa ved H. C. ANDERSEN-Filmen medvirkede han.

Siden 1968 har han været free lance *Filmsarkitekt* i Hollywood. I September 1977 Art Director ved Optagelse i Israel, bl. a. i Beit Shean Syd for Genesaret Sø, af Filmen »The silent Flute«. – Har Ferichytte paa Øen Kaisai i Hawaiigruppen.

~ 15/8 1940 i Honolulu, Hawaii, BARBARA DOLE, * 10/10 1916 i Honolulu, Datter af Kemiker JAMES DOLE (1878–1959; en af Pionerne i Ananasdyrkning i Hawaii, hvor han oprettede The Hawaiian Pineapple Company; nedstammer fra en Kriger fra Flækken Dol i Bretagne, lidt Vest for Mont St. Michel, som kom med VILHELM til Hastings i 1066) og Hustru BELLE DICKEY (1880–1972; nedstammer fra den femte Udskibning af Missionærer fra Boston til Hawaii i 1832).

BARBARA DOLE gik i Forskole i Honolulu og i Nærheden af San Francisco, Californien. 1937 B. A. (Bachelor of Arts) fra Vassar College i N. Y. – Skuespillerinde. – 1965 M. S. W. (Master Social

Work) fra U. C. L. A. Los Angeles. Var indtil 1973 Social worker i Los Angeles County Department of Adoptions. 2 Børn:

A. PETER LARSEN, * 1/7 1941 i New York City. Skolegang i Hollywood og Hawaii. 1963 B. A. fra Oberlin College i Ohio. Soldat 1966–68 (1 Aar i Vietnam). Beskæftigelse: Træskulptur og Short stories. Bor i Los Angeles.

~ 1976 NACHAMA (NICKI) FLOHR, * 27/2 1942 i Brooklyn, N. Y., Datter af WILLIAM FLOHR (Indehaver af en Bolsjebutik i Brooklyn; tilhørende en spansk/portugisisk Jødefamilie (SEPHARDIN), som fra Böhmen og Galicien kom til N. Y. C., hvorfra han (Enkemand) for faa Aar siden udvandrede til Israel, hvor hans Søn er Universitetsprofessor) og Hustru BLANCHE FREEMAN.

NICKI FLOHR gik i Skole i Bedford-Stuyvesant, Brooklyn, N. Y. (Blandt hendes Skolekammerater var Sanger- og Skuespillerinden BARBRA STREISAND og Verdensmesteren i Skak BOBBY FISHER). B. S. (Bachelor of Science) fra Columbia University, N. Y. C. – M. A. (Master of Arts) fra Azusa Pacific College, California. – Social worker i Los Angeles. 1 Barn:

BENJAMIN FLOHR LARSEN, 20/9 1977 i Los Angeles.

B. PAMELA LARSEN, * 19/1 1944 i N. Y. C. Skolegang i Hollywood og Hawaii. 1965 B. A. fra Sarah Lawrence College i N. Y. 1966 M. A. fra University of Sussex i England. Underviste paa Grambling College i Louisiana.

~ SAMUEL EDWARD FRIDIE, * 27/2 1929 i Seneca, South Carolina, Søn af Metodistpræst WILLIS NATHANIEL FRIDIE (af hvid og vestafrikansk Afstamning) og Hustru ELEANOR BAXTER (delvis nedstammende fra Indianerfolket Cherokee, som i 1838 blev sendt fra deres Bjerglande i Appalachia-Kæden vestpaa over Mississippi Floden til det nuværende Oklahoma).

SAM FRIDIE gik i Skole i Orangeburg, South Carolina. 1950 B. A. fra South Carolina State College. 1951 M. A. fra New York University. 1969 Ph. D. (Doctor of Philosophy) ved University of Cairo. – Professor ved Grambling College i Louisiana. PAM og SAM bor nær Ruston i Louisiana. 3 Børn:

a. KAREN FRIDIE, * 24/4 1968.

b. JULIA FRIDIE, * 11/11 1969.

c. DANIEL FRIDIE, * 1/11 1972.

17. JENS OSTENFELD: Slægten med de røde Roser (OSTENFELD) (1931) 109, 113 ff.

18. VILH. SKOVGAARD-PETERSEN: Slægterne TINGLEV og WIUFF med Kvindeliner (1917) 13, 47 f.

19. P. BARSØE: Fra min Barndom og Ungdom (1943) 64–67, 82.

20. PAUL NEDERGAARD: Den danske Præsteforening 1896–1946 (1946, 428 S.).

21. JOHS. NORDENTOFT: Dansk Kirkeliv medens Tiderne skifter. 1934 (1934) 152 f. – EIVIND BERGGRAV: Sjællands Biskop HARALD OSTENFELD (1935) 13 f.

22. En glimrende Beskrivelse af det Ostenfeldske Bispehjem er givet af N. J. RALD, der som ung boede i Hjemmet 1916–23, i hans: Set fra Smallegade (1956) 38–46.

23. JOHS. NORDENTOFT: ib. 148–155.

24. Nærmere omtalt af en af de 6 Præster i N. J. RALD: Set fra Smallegade (1956) 81 ff.

25. Københavns Stifts Aarvog 1945–1946 (1946) 186.

26. HENRIETTE MARIE CHRISTINE HOFFMANN (* 20/3 1848, † 1916), JULIE FREDERIKKE ELEONORA HOFFMANN (* 8/7 1849, † 1892) og WILHELMINE HOFFMANN (* 11/7 1850, † ?), alle født i Store Boel i Bølling Sogn, er Døtre af SAMUEL CONRAD HOFFMANN (* 2/4 1819 i Christiansund i Norge (eller Christiania), omkring 1850 Gaardejer i Bølling Sogn ved Skern, siden Bogholder i Lyngby, hvor han 1880 og 90 boede som fhv. Bogholder, blind, i Huset »Rolighed«, † 4/12 1896 i Lyngby, begr. 13/12 paa Ny Kirkegaard) og Hustru JULIE CHRISTINE KOCH (* 14/8 1820 i Middelfart, hvd. 16/8, i Kirken 24/5 1823, ~ 1845–48, † 25/12 1894 i Lyngby, begr. 30/12 paa Ny Kirkegaard).

JULIE CHRISTINE KOCH var Datter af Enken ANNE KIRSTINE THEILGAARD (* c. 1777, † 4/8 1850, af Brysttæring, hos sin Svigersøn JENS BRANDT KOCH i Grejs Mølle, begr. 9/8, ~ 29/11 1806 i Indslev Enkemand NIELS HENRIK THOMASSEN SABROE, * c. 1766, Købmand i Middelfart, † 8/7 1813 sst. af Apoplexi, begr. 11/7; 5 Børn) og FREDERIK LAURITZ (LAURENT FREDERICH) KOCH, * 22/7 1790 i Fredericia, døbt 29/7 i den reformerte Menighed, som 3. Barn (af 10) af Klædefabrikant i Fredericia, fra 1798 i Middelfart JOHAN HENRIK (JEAN HENRI) KOCH fra Umstadt (* c. 1759, † 22/6 1840 om Aftenen i Middelfart) og Hustru ANNE CHRISTINE DELHAS (* c. 1763, † 30/1 1842 i Middelfart).

JULIE CHRISTINE KOCH boede i 1834 som 13aarig i Middelfart (Søndergade 123b) sammen med sine Forældre FREDERIK KOCH, der lever af Information, og ANNE KIRSTINE THEILGAARD, der lever af Husarbejde.

1845 bor JULIE CHRISTINE KOCH i Grejs hos sin Halvsøster NIELSINE HENRIKKE SABROE (* 17/1 1814 i Middelfart, † 13/2 1890 i Grejs Mølle, begr. 21/2,

Yngste Barn af NIELS SABROE og ANNE KIRSTINE THEILGAARD) og dennes Mand Klædefabrikant i Grejs JENS BRANDT KOCH (* 1809 i Grejs Mølle, døbt 12/3 i Grejs Kirke, ~ 15/12 1844 sst., † 18/6 1884 i Grejs Mølle, begr. 24/6), Søn af Klædefabrikant i Grejs Mølle HENRIK ABRAHAM KOCH (* c. 1783 i Belgien, † 8/7 1835 i Grejs Mølle) og Hustru MARIE CATHRINE BRANDT (* 16/7 1784 i Middelfart, konf. 20/4 1800 sst., ~ 15/7 1808 i Grejs Mølle, † 10/3 1866 sst., begr. 17/3).

27. SVEND HAUGE: I Troskab mod Kaldet. Den danske Diakonissestiftelse 1863–1963 (1963) 182 ff., 442.

28. »Menighedsplejen ved Diakonisser i Odense« begyndte sit Arbejde i 1880 med 2 Diakonisser; det dengang begyndte Besøgsarbejde i Hjemmene ophørte 31/12 1970, da Søster JOHANNE HOUGAARD efter 35 Aars Gerning rejste hjem til Diakonissestiftelsen.

1930 opførtes Menighedsplejens Hjem for kronisk Syge, Falen 33, til 29 Patienter (9 paa Enestuer, Resten paa 2 og 3 Sengs Stuer), indviet 30/9. Arkitekt: A. ERIKSEN, Hunderupvej 135. Byggesum c. 135,000 el. c. 150,000 Kr. – 1959 ombyggedes det samt udvidedes med en Tilbygning ud mod Fælledvej, hvorved Patientantallet steg fra 28 til 31, alle i Eneværelser. Arkitekt E. ERIKSEN. Indviet 29/3 1960.

1972–74 byggede Menighedsplejen yderligere et Plejehjem, Provstegaardshjemmet, Elmelundsvej 6–8, Odense V. (Bolbro). Arkitekt: E. ERIKSEN. Indviet 4/9 1974. 4/5 1974 begyndte Indflytningen af de 48 Patienter. Byggesum 12–13 Mill. Kr.

Menighedsplejen stiftedes i Sommeren 1880 af Grosserer CHR. FABER (Kolonial- og Markfrøforretning en gros), V. Stationsvej 6, og Pastor JOHS. MØLLER (1874–92 Kapellan ved Vor Frue Kirke, † 1923) samt sikkert ogsaa Stadslæge H. C. HELWEG, Overgade 8, og Fattiginspektør, Justitsraad J. FR. JOHANSEN og flere.

1892 foretoges en Reorganisation. Paa Grund af overvældende Arbejde øgedes Antallet af Diakonisser fra 2 til 4. I Spidsen for Menighedsplejen sattes et Repræsentantskab paa 25 Medlemmer fra Valgmenigheden og de 3 Sogne; disse skulde indsamle Penge samt hver aflægge Besøg i sit Distrikt i Byen hos de Syge. Grosserer FABER udarbejdede en Vedtægt, og da Pastor MØLLER ønskede at trække sig tilbage af Helbredshensyn og Stadslæge HELWEG p. G. a. Alder (han døde 30/3 1895, 82 Aar gl., og begr. fra Valgmenighedskirken, paa Assistens Kgd.), valgtes et af 5 Medlemmer bestaaende Forretningsudvalg (fra 1932 eller 1927: Bestyrelse) til at lede Menighedsplejen.

De 5 Poster i Bestyrelsen (Forretningsudvalget) er blevet varetaget af:

1. Formand:

1880–92 Pastor JOHS. MØLLER

1892–96 Grosserer CHR. FABER († 1905 i Kbh.)

1896–98 Fattiginspektør, Justitsraad JOHAN FREDERIK JOHANSEN, Vestergade 53 († 28/9 1898, 70 el. 71 Aar gl., f. i Kbh.)

1898–1906 Pastor PETER BARSØE (1888–1906 Kapellan ved Vor Frue Kirke, senere Stiftsprovst i Aalborg)

1906–31/12 1910 Sparekassedirektør HANS J. MØLLER (den hidtidige Kasserer, fortsatte som Næstformand, gift m. ANNA SOPHIE HELWEG, Datter af Stadslægen)

1/1 1911–1927 Sognepræst (ved Skt. Hans Kirke 1905–27) PEDER L. LANGE

1927 – April 1940 Sognepræst (ved Ansgars Kirke 1923–40) E. PONTOPPIDAN THYSSEN (senere Stiftsprovst i Haderslev). 1923–27 Medlem af Repræsentantskabet

6/5 1940 – 1955 Sognepræst (ved Thomas Kingos Kirke 1924–55) EJNAR JOHS. POULSEN, 1923 Medlem af Repræsentantskabet, fra 1924 af Bestyrelsen

27/10 1955 – 7/6 1968 Sognepræst (ved Ansgars Kirke 1940–66) PEDER M. HANSEN (fra 1941 Medlem af Repræsentantskabet)

1968– Sognepræst KR. KJÆR JØRGENSEN, Falen 29

2. Kasserer:

1891–1906 Sparekassekasserer, 1899 Sparekassedirektør, Kancelliraad H. MØLLER, Fisketorvet 8^I (1906–10 Formand, 1911–14 Næstfm.)

1906–10 Apoteker S. v. EGGERS (1902–10 Apoteker ved Sct. Hans Apotek, 1910 i Vejle)

1910–18 Grosserer THOR HANSEN, Hunderupvej 40

1918–24 Bankkasserer L. C. LARSEN, Hunderupvej 45 og senere Lahnsgade 70

1924–38 Fabrikant CARL ERIKSEN, Sadolinsgade 27

1938–40 Ingeniør REINHOLD BRUUN, Grundtvigsvej 55 († 1973)

22/4 1940 – 17/1 1964 Prokurist, senere Maskinhandler V. ANDRESEN, Birkevej 10 († 17/1 1964)

1964–70 Bankfuldmægtig POUL PETERSEN, Reventlowsvej 21; afgik som Kasserer paa Grund af svigtende Helbred; POUL PETERSEN, der var Initiativtageren til Opførelsen af Provstegaardshjemmet, hvis Indvielse han overværede, blev i Bestyrelsen til sin Død 1975.

1970– Sparekassebestyrer AXEL STRØIMAN, Rosenørnsvej 19

3.
1896–1906 (efter Grosserer FABERS Afrejse?) Grosse-
rer ALFRED HOLBECK, Hunderupvej 55 (†
1920)
1906–10 Pastor H. R. HANSEN (efter BARSØES Afrej-
se), Kapellan 1904–16 ved Skt. Hans Kirke,
1927–41 Sognepræst sst., R, † 1946.
1910 Sognepræst PEDER L. LANGE (Formand 1911
–27)
1911 1/1 – 1914 31/12 Sparekassedirektør H. MØL-
LER (Næstformand, hidtil Formand)
1915–1923 Ingeniør R. GAD, Langelinie 150 (flyttede
til Nakskov og Haslev, † 22/1 1939)
1924–40 Sognepræst E. J. POULSEN (Formand 1940–
55)
1940 22/4 – 1969 Arkitekt A. ERIKSEN, Hunderup-
vej 135 (Næstformand 1940–27/10 1955)
1969– Ingeniør FREDE MØLLER, Hvidkløvervej 14
4.
1892–98 Pastor PETER BARSØE (Sekretær) (1898–
1906 Formand)
1898–1919 Skolebestyrerinde Frk. L. WINTELER (efter
Justitsraad JOHANSEN) (hun fortsatte efter
1919 som Repræsentant)
1919–20/2 1941 Lærerinde Frøken LOUISE HEY, Klin-
genberg 16, senere (1922–40:) Bülowvej 15¹
(1880–1919 Medlem af Repræsentantskabet,
afgik efter 61 Aars trofast og dygtig Indsats
i Menighedsplejens Tjeneste, † 1946).
1941–55 Bispinde MARIE ØLLGAARD f. JESPERSEN (†
1955)
1955 27/10 – 1959 Provstinde ELLEN M. JENSEN f.
HANSEN, Enke 1951 efter Provst KARL JEN-
SEN i Flemløse. (4/3 1954 Medlem af Re-
præsentantskabet).
1959 24/11 – Dec. 1969 Bispinde ASTRID HOLM f.
STEFFENSEN (Næstformand 25/2 1969 – Dec.
1969)
1970– Fru OLGA BAGGER, Bramstrupvej 10, (1971:)
Kørupvænget 25 (1970–73 Næstformand)
(Medlem af Repræsentantskabet fra 1956)
5.
(1880?–92 Stads læge H. C. HELWEG, Overgade 8, †
1895)
1892–1901 Stiftsfysikus THEODOR MARTINUS TRAUT-
NER († 1903) (Næstformand)
1901–1930 Læge GUSTAV SCHROLL († 13/3 1930)
1930 22/5 – 31/12 1954 Læge ANTON SEIDELIN,
Kastanievej 40 (gift med Læge SCHROLLS
Søster KARLA SCHROLL)
- 1954 4/10 og 23/11–
Læge MOGENS SEIDELIN, Lindealle 26 (Søn
af Læge A. SEIDELIN) (Næstformand 27/10
1955 – 25/2 1969)
6.
1973–75 Pastor ERNST HEMMING LARSEN, Eddavej
79, Næstformand, Kapellan i Bolbro Sogn,
hvor Provstegaardshjemmet ligger.
1976– Pastor ERNST OTTO DIDERICHSEN, Eddavej
79, Næstformand, Kapellan i Bolbro Sogn.
- Læger ved Menighedsplejens Hjem, Falen 33:
30/9 1930 – 31/12 1954 Læge A. SEIDELIN († 1958)
1955–1/7 1969 var der ingen Stilling som Læge ved
Hjemmet, hvis Patienter frit kunde vælge,
hvilken Læge de ønskede (og dersom de var
fra Odense beholde deres egen Sygekasse-
læge). Dog kom Læge M. SEIDELIN (som hid-
til hans Fader) i disse Aar 1 Gang ugentlig
paa Hjemmet, da de fleste Patienter var til-
meldt ham. 1969 genoprettedes Stillingen:
1/7 1969–
Læge M. SEIDELIN.
29. MOGENS SEIDELIN: Stamtavle over Slægten SCHROLL
(1935) 15–18.
30. MOGENS SEIDELIN: Stamtavle over Slægten HAVEMANN
(1935) 10–13.
31. I Samtidens Aviser omtales Rigshospitalets Aabning og
Indvielse 1910: 7/8 og 18/8 i Aftenposten, 31/8 i
Aftenbladet, Dannebrog, Folkets Avis, København og
Politiken, 3/9 i Berlingske Tidende og Nationaltiden-
de, 4/9 i Dagens Nyheder, Dannebrog, Ekstrabladet,
København, Nationaltidende, Politiken og Vort Land.
– Især Dannebrog, København og Politiken ofrer Reg-
nen megen Omtale. – »Krig og Fred« – nordisk illu-
streret Tidende Nr. 34 S. 267–270 bringer 10 Foto-
grafier fra Rigshospitalet, og Illustreret Tidende 28/8
1910 Nr. 48 er et helt Hefte om Hospitalet.
32. Berlingske Tidende 20/10 1913.
33. JOHANN FRIEDERICH BRODERSEN og HENRIETTE CARO-
LINE AMALIE JÜRGENSENS Børn:
1. HENRIETTE ELISABETH BRODERSEN, * 15/
4 1887 paa Lillerup, døbt 14/7 i Østbirk Kirke.
Konf. 6/4 1902 i Skagen. † 1972. ~ 1922 AN-
DREAS PETER SEIDELIN, Hospitalsdirektør.
Se S. 1647–53. Ingen Børn.
2. ANNA GERDA BRODERSEN, * 22/8 1888 paa
Lillerup, døbt 11/10 i Østbirk Kirke. Konf. 2/10
1904 i Skagen.
Hun og hendes Mand rejste til Amerika, men
da hun blev angrebet af en kronisk Muskellidelse,
kom hun hjem, blev skilt og boede i mange Aar i
Skagen. † 29/7 1941.

- ~ 3/6 1916 i Vor Frue Kirke i Aalborg ALBERT ERIK PADE, * 15/9 1892 i Aalborg, Søn af Bogholder AMBROSIUS PADE og Hustru MARIE CATHRINE JENSEN TROLD AHL.
Bankkasserer, rejste til Amerika. Skilt.
3. EDITH JOHANNE BRODERSEN, * 4/10 1889 paa Lillerup, hjd. 29/10.
† 30. s. M., begr. 1/11.
4. EBBA DORIS MAGDALENE BRODERSEN, 26/11 1890 paa Aaby Østergaard, hjd. 18/1 1891, 13/9 s. A. i Aaby Kirke ved Aarhus. Konf. 22/4 1906 i Skagen.
Blev skilt og boede i mange Aar i Skagen. † 28/6 1963.
~ 20/5 1916 i Hornbæk Kirke KAI ROBERT ARNT CHRISTENSEN, * 10/11 1888 i Kbh., Søn af kgl. kejserlig Kammermusiker OVE CHRISTIAN CHRISTENSEN og HEDVIG CAROLINE WENGLER.
Korrespondent. Skilt.
5. HANS CHRISTIAN BRODERSEN, * 2/8 1892 paa Aaby Østergaard, hjd. 16/8, i Aaby Kirke 10/9 1893. Konf. 7/4 1907 i Skagen.
Styrmand, Skibsfører i mange Aar, mest paa Langfart. Har i mange Aar boet Langebrogade 23. Ugift. † 8/3 1978 i Kbh.
6. JORDT BENT BRODERSEN, * 15/1 1895 paa Aaby Østergaard, hjd. 16/1. † 9/4 s. A. sst., begr. paa Østbirk Kgd.
7. FIN ERIK BRODERSEN, * 31/12 1900 i Østerby i Skagen, hjd. 23/2 1901. Grosserer (Olie) i Kbh., bor Amager Boulevard 129.
~ 5/6 1926 i Skagen Kirke GERDA RASMUSSEN.
34. ADOLPH HEINRICH KRÜGER, * 13/9 1857 paa Hotel d'Angleterre i Kbh. (Søn af Hotelejer HERMANN CHRISTIAN KRÜGER og MARIE JULIE MERTENS), Fabrikant i Fredericia, flyttede 1925 med sin Datter og Svigersøn Pastor PHILIPSEN til Gram, † 7/1 1945 Kl. 3½ i Hjemmet sst.
~ 2/8 1881 i Fredericia (Michaelis) DOROTHEA AMALIE SOPHIE EMILIE HELENE ROBBY, * 25/8 1856 i Springe, Hannover (Datter af Fabrikant sst. og senere i Fredericia CARL FRIEDRICH THEODOR ROBBY og CATHARINA MERTENS), † 19/1 1944 Kl. 2³⁰ i Hjemmet i Gram.
35. Om KAREN EMILIE HENRIETTE THORBRØGGERS Forældre og 7 ældre Søskende se A. H. NIELSEN: Embeds- og Bestillingsmænd i Aalborg (1879-80) 227 f.
36. JENS PETER HARBO: Slægten LEEGAARD fra Maabjerg Sogn ved Holstebro (1919) (indeholder S. 63-70 Efterkommere af NIELS CHRISTIAN(SEN) LOTTRUP (1689-1751)).
37. Landsbladet Nr. 30, 25/7 1964, S. 26.
38. H. J. MYGIND: H. P. MOLLERUP Kirkens Korshærs Stifter (1944). - KAI HAMMERICH: Af mit Livs Drama (1961, Reg.). - Kirkelig Aarbog 1923, Kirkelig Haandbog 1927, 31, 35, 39, 43 og 47.
39. Slægten SCHMITH (og BAY SCHMITH) i TORKIL BAUMGARTEN: Arkiv for Genealogi og Heraldik S. 113 f.
40. Descendenterne efter Hørkræmmer i København, Kgl. Agent MAD S JACOBSEN TVERMOES og Hustru ANNA CATHARINA f. MOHR (1938), 17. (Heri bl. a. samtlige Efterkommere af By- og Herredsfoged, Etatsraad EMIL HAMMERICH (1801-77) og Konferensraad FREDERIK HAMMERICH (1788-1860) - samt Ingeniør REGNAR GAD).

TILFØJELSER OG RETTELSE

TIL

DEN SEIDELINSKE SLÆGTSBOG I-III

70.

GISSINGS Beretning om Brødrene HANS og JØRGEN HANSEN SEIDELINS Virke i Forbindelse med Krigen mod Sverige 1658–59 citeres i HOLGER RØRDAM: De danske og norske Studenters Deltagelse i Kjøbenhavns Forsvar mod KARL GUSTAV (1855) 98 f. og 143 f.

De 2 Brødre nævnes ikke i de i E. MARQUARD: Kjøbenhavns Borgere 1659 (1920) 142–158 gengivne Lister over Studenter i København i September 1658 og Januar 1659.

89.

D 1. PEDER SØRENSENS Datter GIESA var Borgmester i København MATHIAS HANSENS 2. Hustru, ifølge Historisk Tidsskrift 2. Rk. V (1854) 261.

90.

JØRGEN HANSEN SEIDELIN: se ovenfor under S. 70.

131.

NICHEL SEIDELIN eller hans Broder HANS SEIDELIN er formentlig den SEIDELIN i Skanderborg, der er Forfatter til »Mons. MADS HENRICHSENS Reyse-Pas componeret af SEIDELIN An. 1696« (Det kgl. Bibl. Add. 247a Kvart, S. 687–702). Det 16 Sider lange versificerede Rejsepas, der især handler om Studenten MADS HENRICHSEN og hans truende Duel med Skanderborgs Nattevægter, slutter:

Saa reis da hvor du vil, til Saxen eller Dræsen,
drag Franckerig forbi, at du ej mister Næsen,
Nu Passen er foran: rejs du derfor kun fort,
Og tag til takke med det SEIDELIN har giort.

154.

HANS JØRGENSEN SEIDELIN, se ovenfor (131).

201, 210.

Apoteker CLAUS SEIDELIN og især hans Selvbiografi omtales ret indgaaende af GEORG BRANDES i en Afhandling om LUDVIG HOLBERG (GEORG BRANDES. Samlede Skrifter. Danmark. Første Bind (2. Udg. 1919) S. 62 ff.).

211 og 356, 987 og 1260.

Købmand BERTHEL WICHMAND (1677–1732) og Hustru BODEL CATHARINA FROM (c. 1690–1760) samt deres Datter

METTE CHRISTINA WICHMAND (1716–78) og Svigersøn Kappellan, Købmand og Fattigforstander KNUD PEDERSEN SØLLING († 1760) og disses Aner – samt Borgmester, Konferensraad FREDERIK HAMMERICH (1759–1840) og hans Hustru NANCY MARIE PORTH (1765–1819) og Svigerfader Toldforvalter, Brygger, Justitsraad PETER NICOLAI PORTH (1737–1820) og deres Aner (samt sidstnævntes 2. Hustru AMALIE DRACHMANN (1750–1832, ~ 1774 i Kbh.)) omtales i T. NYEGAARD: Nogle Oplysninger om vore Aner og Ane-tavlen (1970) 51 f., 38 f., 18 f. og 27.

305, (1301).

Justitsraad JOCHUM SCHOWGAARDS Bryllup med DRUDE MARGRETHE BRINCH fandt Sted 14/11 (ikke 11/11, som der synes at staa i Kirkebogen) 1753 i Huset i Holbæk, hvilket fremgaar af Brudgommens Indbydelse til Vice-landsdommer DANIEL VON BERGEN paa Knabstrup:

»Velædle og Velbyrdige

Høistærede Hr. Landsdommer!

Onsdagen dend 14de Novemb. tilstundende er dend Forcing mellem min Kiereste Madame BRINCH Sl. Provst BIRCHERODS og mig besluttet udi dend gode Guds Nafn ved en Christelig Copulation udi min iboende Gaard her i Byen at fuldbyrdes om Efftermiddagen ved 5 slet, Thi giver mig dend Ære paa min Kiærestes og egne Vegne tjenstligst at bede, at Hr. Landsdommer med sin kiære Frue vil bevise os dend store Ære og Fornøjelse af Deres Høitagtende Nærværelse til omt. Tiid og Stæd, og efterat den Hellige Act er forrettet, være vores Giæster, ieg er igien forbunden og med Estime og Consideration lever

Velædle og Velbyrdige

Høistærede Hr. Landsdommers

tienstskyldigste

og hengifne Tiener

Holbech d 12te Novbr
1753

J. SCHOWGAARD«

(Dokumenter til Skifte efter DANIEL VON BERGEN, Odense Amts Arkiv Nr. 678 e).

Kirkebogen har »Den 11de Novembris«, vel en Skrivefejl for den »14de«, da den elfte vel vilde være skrevet »Den 11te«.

311, 903.

L. 4 f. n.

EDVARD JENSEN, der efterfulgte AAGE SIMONSEN FALCH († 1734) som Stadsmusikant og Organist i Odense, var * c. 1704, † 1779 i Odense (Sct. Hans), ~ 1) 1729 sst., ~ 2) 1770 i Vigerslev ANNE DORTHEA FALKENBERG, * c. 1730, c. 1734 eller c. 1738, † 13/2 1809 i Uggerslev, begr. 20/2, hun ~ 2) 1781 i Odense (Sct. Hans) Enkemand HANS STEENBUCH, * 1737, 1770–† 1810 Sognepræst i Uggerslev.

335 (1303).

CHR. MOLBECH oplyser i 1843 (i Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskabs Historie 1742–1842, S. 245), at Grunden til at Selskabet 6/12 1799 – efter Forslag af dets Medlem, Naturforskeren C. G. RAFN, der Maanedn før havde faaet overdraget Bestyrelsen af Selskabets Skrifter, – vedtog, at dets Skrifter fra da af skulde trykkes med latinske Bogstaver, var, at »den bekendte Bogtrykker K. H. SEIDELIN havde sat sig i Hovedet, at ville fortrænge den danske, saakaldte gothiske Tryk af dens 300-aarige Brug her i Landet«, hvorfor han »forsynede sit (fra 1797) ny-indrettede Bogtrykkeri fortrinligen med latinsk eller saakaldet antiqua Skrift, og trykkede saameget som han kunde, med denne Skrift«, og at SEIDELIN havde foreslaaet RAFN, »med hvem han stod i venskabeligt Forhold«, at Selskabet vilde overdrage ham dets Skrifter Trykning. Herved bidrog SEIDELIN, skriver MOLBECH, der var meget imod denne Ændring, »ikke lidet til endnu mere at formindske det indskrænkede Publicum, som Selskabets Skrifter i det 19de Aarhundrede har fundet.« SEIDELIN, som efter nogle Aars Forløb »for sin Fordeels Skyld« maatte opgive at trykke »Dagen« med Antiqua, anskaffede ogsaa »for ikke ganske at mangle nye gothiske Typer, den af Bogtrykker og Skriftstøber UNGER i Berlin indførte, og efter ham benævnte Skrift, der egentlig endnu mere nærmer sig Middelalderens. Men uagtet dennes virkelig smukke og læselige Charakter, kunde den hverken i Tydskland finde ret Indgang, eller i Danmark komme i Brug udenfor det Seidelinske Officin; og Eierens Caprice og Fordom imod de danske Typer skadede ham overhovedet saameget, at han ikke kom til at trykke ret mange Bøger udenfor hans eget Forlag.« (I 1806 ytrede OEHLENSCHLÄGER Ønske om, at SEIDELIN vilde trykke »Nordiske Digte« »med store ungerske Typer«, se S. 981).

Efter Bestemmelsen 6/12 1799 trykte K. H. SEIDELIN da med latinske Typer »Det Kongelige Danske Videnskabers-Selskabs Skrifter for 1800« (3. Række) Bind I i 1801 og tilsvarende Bind II i 1803, men i 1805 blev SEIDELIN af Højesteret fradømt sin Bogtrykkerbevilling, hvorefter Selskabet indhentede Tilbud om Trykning af Skrifterne hos Bogtrykkerne S. POPP, ANDREAS SEIDELIN og N. MØLLER & Søn, hvorefter Skrifterne fra 1805 (3. Række Bind III) tryktes hos S. POPP.

Samtidig havde K. H. SEIDELIN ogsaa trykt Selskabets »Bekjendtgjørelse fra det Kongelige Videnskabernes Selskab i Kiøbenhavn«, der vist udkom aarligt. (ASGER LOMHOLT: Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab 1742–1942 II (1950) 20 ff., 104 f. og 142 f.).

335 (1303).

Den Udgave af HOLBERGS Peder Paars, som K. H. SEIDELIN trykte og udgav i 1798 og igen senere (1805?), og som foreligger i flere Varianter, er omtalt nærmere i Nordisk Tidsskrift för Bok- och Biblioteksväsen XI (1924) 210–225 (A. GLAHN: Fra Sorø Akademis Holbergiana. En Peder Paars-Udgaves Fataliteter) og i Forbrugsforeningsbladet Oktober 1973, S. 8.

336 (1303).

K. H. SEIDELINS Vejledning til at bygge Huse af Jord fra 1796 udkom 1798 i Lund i svensk Oversættelse: Underrättelse om Sättet at bygge Stamp-hus eller beqwäma och oförbrännelige hus af jord eller lera.

I Fyens Stiftstidende for 22/6 1803 læses:

Læsendes Aarbog, som Hr. Bogtrykker K. H. SEIDELIN i Kiøbenhavn begyndte at udgive for Aaret 1799 og som ligeledes udkom det næste Aar, har siden været forsinket ved mange besynderlige Hindringer. Imidlertid har Aargangen for 1801 i denne Tid forladt Pressen og er sired med Professor NYERUPS Portrait. Der trykkes nu ogsaa paa Aarbogen for 1802 og herefter udkommer denne Journal i Enden af hvert Aars Februari Maaned.

337 (1303).

K. H. SEIDELINS Blad »Politivennen«, der skal have været FREDERIK VI's kæreste Lektüre (Köpenhamn (Malmö 1967) 200) anbefaledes »som en guldgrube for forskere af den tids historie« af Borgmester EDEL SAUNTE i hendes Tale 1/6 1973 ved Aabningen af Den 4. nordiske medicinsk-historiske Kongres paa Københavns Raadhus (Dansk medicinhistorisk årbog 1973, 167 f.).

Om hans Blad »Dagen« læses i Fyens Stiftstidende 12/10 1803: Det Kiøbenhavnske Blad Dagen har nu givet Forsikring om, at dets Dage ville blive bestandige, og altsaa ikke ophøre, som Rygtet havde befrygtet. – Ingen Upartisk kan heller nægte, at dette vidt omfattende Blad er en sand Vinding for Publiciteten, til hvis Fortsættelse man endnu mere bør lykønske sig selv end dets virksomme Bestyrer.

356.

Se foran til S. 211.

390 (1310).

CLAUS BERGS Altertavle købtes i 1806 af Vor Frue Kirke i Odense for 195 Rd., hvortil kom 10 Rd. 20 Sk. i Salær.

Derimod kostede Flytningen til Vor Frue Kirke 462 Rd. (H. St. HOLBECK: Odense Bys Historie (1926) 549).

1885 flyttedes den fra Vor Frue Kirke til Skt. Knuds Kirke, hvor Menigheden næste Aar kunde glæde sig over den: »Ved Gudstjenesten Søndag den 5. September d. A. stod CLAUD BERGS ypperlige Alertavle for første Gang paa sin nye Plads i St. Knuds Kirke i Odense, fortrinligt restavreret under Professor MAGNUS PETERSENS Ledelse . . . imellem dens 344 Figurer findes Portrætfigurer af Kong HANS og Dronning KRISTINE, af KRISTIERN II og hans Dronning ELISABETH ligesom af to andre af det førstnævnte Kongepars Børn; en Afbildning af dens Midtparti findes med en livlig Text i N. L. HØYENS Skrifter (II, S. 339–373).« (Tidsskrift for Kunstindustri 1886, 191).

391.

(Midt paa Siden). At der var god Grund til i 1804 at reparere Skt. Knuds Kirkes Ur, synes at fremgaa af flg. Læserbrev i Fyens Stiftstidende 14/12 1803:

Paa Grund af den betydelige Forskiel i Tidens Gang her i Odense, da Frue Kirkeklokke sædvanlig slaer halv Tolv, naar den i St. Knuds Taarn er fuldt 12 o. s. v., ønskedes udregnet af en kyndig Mathematiker: »hvor meget Polhøjderne deriverer i St. Knuds og Frue Sogne?«

392.

Som nævnt blev Ligene af Kong HANS, Dronning KRISTINE, Kong CHRISTIAN II og Prins FRANS i 1805 i en stor Blykiste ført til St. Knuds Kirke i Odense. I denne Kiste laa de til 1817.

En Beretning af 12/9 1817 (i Skt. Knuds Sogns Kirkebog 1814–1818 p. 160) oplyser, at da Guvernøren Prins CHRISTIAN FREDERIK ikke fandt det værdigt nok, at de høje kongelige Lig var indesluttede i een Kiste, der stod til alles Skue paa Gulvet under Kong HANS's ligeledes til St. Knuds Kirke flyttede Mindesten, blev paa hans Befaling 4 nye Egekister forfærdigede og prydede med Ciffer og Kroner, og i disse Kister nedlagdes de 4 kongelige Lig omhyggeligt, hvorpaa de 11/9 1817 nedsattes under Jorden i en muret Hvælving under Kong HANS's Mindesten i Overværelse af Guvernøren, Stiftets Øvrighed, Fyens Gejstlighed, Byens Magistrat, en autoriseret Læge og adskillige andre Embedsmænd og Hædersmænd, hvorefter Handlingen sluttede med en kort Tale af Kirkens Sognepræst (den senere Biskop i Aarhus JENS PALUDAN-MÜLLER). – Dagen efter blev en af Prinsen foranstaltet Marmortavle med Indskrift lagt over Hvælvingen og et Støbejernsgitter anbragt om samme.

403.

THOR HANSEN, der først var Regimentskvartermester, fra 6/1 1719 Birkedommer til 1730 i det s. A. oprettede Ravnebjerg Birk og fra 12/4 1728 til sin Død 7/4 1731

Borgmester i Odense, er * c. 1671 (i Bogense) som Søn af Raadmand sst. (fra 5/12 1672) HANS JENSEN († 1686, ikke begr. i Bogense, men Registrering 17/6 sst. og Skifte 18/9 1686: 13 Sld. 1 Mk. ÷ 19 Sld. 2 Mk. 8 Sk., saa intet til Arv for de 3 Sønner og 5 Døtre) og Hustru BIRGITTE HANSDATTER (* c. 1642, † 1685 i Bogense, begr. 18/3 i Bogense Kirke, 42 Aar gl. Skifte 9/11 s. A.: Aktiver 822 Sld. (hvoraf Gaarden vurderet til 500 Sld.), Passiver 876, Underskud 54 Sld.).

407.

Provst, Dr. theol. C. C. L. BIRCHS 3. Barn, Datteren SOPHIE ELISABETH BIRCH (1781–1851) og hendes Mand Proprietær, Kammerraad CHRISTEN KJÆR samt en hel Del af deres Efterkommere omtales i AXEL THYGESEN: Slægtsbog for Familien THYGESEN m. m. (1938) 11–16, 31 f., 39 f., 91 f., 97 f., 101 f., 109–115, 117 og især 120–164, her bl. a. 9 Breve til og 5 Breve fra Kammerraad KJÆR.

CHRISTEN KJÆR (KIER) er døbt 16/2 1772 i Kattrup som Søn (Nr. 4 af 5 Søkende * 1765–75 i Kattrup Sogn) af JENS MICHELSEN (KIER) (fra Taaning, * c. 1735, boede i Kattrup, 1787 som Selvejergaardmand, 1801 som Selvejersmand med Jord) og Hustru ANNE CHRISTENSDATTER (fra Kattrup, * c. 1733, ~ 2) 21/12 1764, † efter 1801).

Af THYGESENS Slægtsbog fremgaaer, at CHRISTEN KJÆR var født 29/1 eller 30/1 1772 (men Fødestedet kendtes ikke dengang), samt at han 1798–1822 var Godsforvalter paa Frederiksgave og Flenstofte Godser (og som saadan bl. a. Skifteforvalter, se S. 1329), 1802 Medlem af Areal-Skattekommissionen for Fyen, 1805 Medlem af Assens og Hindsgavl Amters Fattigvæsenkommission, 1808 Indkvarteringskommissær for Assens Amt i Anledning af de franske og spanske Troppers Indkvartering, 1810 Medlem af Tiendekommissionen for Assens og Hindsgavl Amter og 1812 Landvæsenkommissær for samme Amter. (Blev Kammerraad i Sommeren 1812). – 1810–53 Ejer af Hesselballegaard, som han dog først beboede fra 1822. † 28/4 1853 sst., sammen med sin Hustru begr. paa Starup Kgd.

407 (1311).

Provst, Dr. theol. C. C. L. BIRCHS 6. Barn er Datteren ANDREA CHRISTIANE ELEONORA BIRCH, * 1785 i Brahetrolleborg Præstegaard, hjemmedøbt, i Kirken 25/10, † 1812 (ifølge Tontinen af 1792, Hovedbog over Interessenterne, 1. Klasse, 2. Afd., Police Nr. 62 (RA), hvor Provst BIRCH havde betalt for 1 Portion til hver af sine 12 Børn).

ELEONORA BIRCH ægtede 25/10 1811 paa Frederiksgave i Sønderby Sogn (Forlovere var Sognepræst V. P. SEIDELIN i Dreslette og Forvalter paa Frederiksgave CHRISTEN KJÆR, som 1804 havde ægtet en af Brudens ældre Søstre) MI-CHAEL CARSTENSEN, * i Seden, hjemmedøbt, i Kir-

ken 12/1 1789, Søn af Sogndegn JOHAN CHRISTOPHER CARSTENSEN (* i Odense, hjemmedøbt, i Sct. Knuds Kirke 4/1 1745, 22/9 1783 Sogndegn i Seden, 16/11 1789 i Brændekilde og Bellinge Sogne, boede i Bellinge, † 8/5 1814 sst., begr. 14/5) og Hustru ALHED FREDERIKKE SIMONSEN (BAGER) (* 1757 i Odense, døbt 15/4 i Vor Frue Kirke, † 18/12 1844 i Svendborg, Vor Frue Sogn, begr. 27/12; hun sad efter sin Mand i uskiftet Bo med 6 Børn og døde hos Datteren CHRISTIANE ERASMINE CARSTENSEN, døbt 25/10 1782 i Vor Frue Kirke i Odense, † 11/4 1865 i Vaarø, Bjerreby Sogn paa Taasinge, ~ 14/9 1811 i Bellinge Degnebolig, Enke efter Birkedommer og Skriver ved Thorseng Birk, ex. jur. ADAM GÖTTLOB HELM (1781–1819)).

MICHAEL CARSTENSEN var ved Vielsen 1811 Forpagter af Løve Kro paa Sjælland, ved Skiftet 1828 efter en Broder (SIMON CARSTENSEN, * 4/10 1792 i Bellinge, Købmand i Rudkøbing, ~ 1821, † 1828) Handelsbetjent i Rudkøbing, ved Skiftet 1844 efter Moderen Gartner, men hans Bopæl nævnes ikke.

559.

Til sine »kiære Forældre«s Bryllup (dvs. sin Moders 2. Mands 2. Bryllup) skrev den 22aarige PEDER STEENFELDT SEIDELIN (S. 1094), senere Læge i København, følgende Sang:

Ærbødigst Lykønskninger
 over
 Mine Kiære Forældre
 Hr. SIXTUS ASPACH
 og
 Jomfr. ANNE TRUELSEN
 paa
 Deres Bryllups-Fest d. 8de Februarij 1769
 Indsendte
 af
 Deres
 Lydigste Søn og
 Tienere
 PEDER STEENFELD SEIDELIN.

Sæt dig mit Bryst i Stand! Syng om Lyksalighed!

Udtryck de Følelser, som ald din Sands indtager
 Den Skueplads, som din Betragtning til sig drager
 Er af langt højer Art, end Verden seer og veed.
 Hiin hurtig Vittighed, Klygt og Veltalenhed
 Vil kun forgiaeves Tid, Flid, Kunst og Kræfter spille
 Naar de tør disse sig til rigtig at afbilde
 Den Mand ieg synger om i ald Ærbødighed.
 Ja Fader! det er Dem – – Men hvad jeg tie maa
 Dog Sandhed tale bør, om heele Verden tier
 En skiønsom Søn ej om een saadan Fader tier
 Roes nok min Fader! De af mig ej faae

Min salig Moder nød i Dem saa kiær en Mand
 End hvilken Himlen ej en bedre kunde give
 Hvad Ære vil det Dem i Ævigheden blive
 Hvad meer roesværdig for en Mand af Aarons Stand.

Nu saa skal Faders Smaa ej Moder saune meer
 Nu skal ej Eenlighed saa ømt et Hierte trycke
 Den gandske Udsigt spaaer om idel Held og Lycke
 Mand i den heele Sag Guds Raad og Veje seer
 O Fader! Hvilken Gunst har Himlen Dem bestemt
 Hvor rar en Gienstand gav den Dem til Ægtemage
 Et hældig Udtryck af alt det, som kand indtage
 Et Dydefuld Gemyt. Her er ej mindste glemt
 Hos hende finder De en sød Fortroelighed
 En venlig Kierlighed, en Siæl af høje Dyder
 Et ædel øm Gemyt, som meest sig deri fryder
 At viise Dem en reen og hellig Troefasthed
 Saa bliv Elskværdigste! saa lykkelig som god.
 Vær De min Faders Alt, hands Lyst, Roe, Liv og Ære
 Som Moder vil ieg Dem hengiven altid være
 Jeg ærer Dem indtil den sidste Draabe Blod.

Kom Zion! glæd dig ved at see din store Ven
 I Dag at ligge Grund til u-ophørlig Glæde
 Nu blev af dødlig Sorrig hands Huus et Glædes Sæde
 Hiin Sorge-Taage drag til Ævigheden hen.

Kom! Kom! O Sødskende foreener Eders Bøn
 Vi vil i eenig Suk Dem for Guds Ansigt sætte
 Vi vil i Hierterne et Alter Dem oprette
 Nu Himlens Kierlighed den være Deres Løn!

Kom Venner, Slægt! ja kom hver Guds og Mennisk-Ven!
 Vor Pligt ophøye Dem! Vi ønske Dem til Lycke
 Lycksalighe[dens] Gud med Velstand Dem besmycke
 Til sidst med Salighed hos sig i Himmelen.

608 f.

Om Kammerraad ANDREAS THØGERSEN ROUGTVED findes yderligere Oplysninger i Norsk Slektshistorisk Tidsskrift 1967 S. 78 ff. (ib. S. 78–87 ELISA TANDBERG: Den danske familie ROUGTVED(T) i Norge), bl. a. at han er født 19/10 1732, 1756 købte og bosatte sig paa Gaarden Østre Romnes i Holla, blev en anset Embedsmand og en Foregangsmand inden for Landbrug, skrev »Agerdyrkingens Catechismus«, 1773 modtog baade Bratsberg Landhusoldningsselskabs Medaille for almennyttig Virksomhed i Jordbrug og Arveprins FREDERIKS Sølvmedaille, 1773 lod opføre en muret Gravkælder under Romnes Kirkegulv til sin første Hustrus Begravelse, 1790 stiftede et Legat paa 300 Rd., »den Rougtvedske Stiftelse«, for blinde og fattige i Sognet, og blev begravet i Romnes-Kirkens Jord ved Romnes Annekskirke, som nedlagdes 1864. Østre

Romnes Gaard solgtes af hans Dødsbo for 4056 Rd. 48 Sk. til en dansk Skipper.

Hans første Hustru MARIE OLSDATTER HIMMARCH skal være født 1723 og bisat 9/6 1773 ved Romnes Kirke i Holla, 50 Aar gammel; Kisten nedsattes sammen med 2 afdøde Sønner i Kirkens Gravkælder.

I sine 2 Ægteskaber havde Kammerraad Rougtved 7 og 2 Børn, omtalt ib. S. 80–83.

610.

Om Prokurator PEDER THØGERSEN ROUGTVED nævner ELISA TANDBERG i ovennævnte Artikel (ib. S. 83 f.), at han er født 14/12 1737 paa Sejlstrup Herregaards Forpagterbolig, 1755 kom til Norge for at assistere sin Broder ANDREAS i dennes Embedspligter, blev hos ham i Holla til Maj 1759, da han besøgte sine Forældre i Jylland en Maaned Tid, rejste til København, blev 29/4 1760 examinatus juris, rejste straks til Norge, hvor han blev Forvalter eller Fuldmægtig ved de Fossumske Sav- eller Kværnbrug, beskikkedes (uden kgl. Bevilling) som Prokurator for Bratsberg Amt 12/2 1762 og for Christiania Stift 28/9 1764, var flere Gange konstitueret som Sorenskriver, dog oftest som Byfoged i Skien, sidst 25/10 1776 – 30/8 1779, mistede ved Branden i Skien 24/11 1777 bl. a. 2 Gaarde, af hvilke den ene kort før havde kostet ham 2000 Rd., købte 1/10 1778 Gaarden Øvre Sem i Gjerpen, fik 1782 frit Fæste paa en Kirkestol i Gjerpen, fordi han havde bekostet Pulpitur der med 30 Rd. Han omtales som en retskaffen Mand, omhyggelig i sin Embedsførelse, fornuftig og sparsommelig, døde 6/4 1810 paa Øvre Sem i Gjerpen, begr. 13/4.

Han nedskriv 1809 sin Selvbiografi, som tryktes i I. L. QUILINGS »Gjerpen prestegjeld og presters historie« (1904) S. 213.

~ 1) 22/6 1765 i Kragerø SARA CHARLOTTE USGAARD, * 28/2 1736 i Skien, † 21/8 1799 pludselig paa Øvre Sem, begr. 2/9 i Gjerpen.

Blandt deres 7 Børn, som omtales ib. S. 84 ff., og af hvilke 6 er født i Skien 1765–75 og den yngste 1780 i Gjerpen, er Nr. 3 THØGER ROUGTVED (S. 1242 og 1300), * 1770, 1793 exam. juris, først ansat i Generaltoldkammeret, 1811–40 Stempelpapirforvalter for Norge, † 1856 i Christiania. Gift. Ingen Børn.

~ 2) 1/9 1800 i Eidanger Enke ANNA ELISABETH MYHLENPHORT, † 6/3 1840 i Skien, begr. 12/3. Ingen Børn. (Ifølge Skien Kbg. døde hun 7/3 1840, 83 Aar gl., begr. 12/3).

615, 617 og 620.

Eltang – Sdr. Vilstrup Sogneraads Fundats 2/5 1883, kgl. stadfæstet 18. s. M., for HANS SEIDELINS og POUL SEIDELINS Fattiglegater – Legater til Fordel for værdige og trængende Enker og faderløse Børn – og sammes Fundats

11/12 1882, kgl. stadfæstet 21/6 1883, for HANS SEIDELINS, ANNA CATHRINE SEIDELINS og POUL SEIDELINS Skolelegater – Legater til Fordel for Læreren og til Anskaffelse af Skolemateriel – findes i Ministerialtidende 1883 A 93 f. og 119 f.

698.

MAREN (ogsaa MARIE) DORTHE HOLST, * c. 1/10 1776 (S. 699), konf. 1791 i Jelling, hvor hun boede 1801 og 03 sammen med Moderen Præsteenken MAREN HOLST (* MØLLER).

† 7/12 1855 i Gyrstinge, begr. 15/12.

~ 1) 1803 i Hvejsel (Jelling Kbg.; S. 698 og 813) NICOLAI SCHMIDT, boede 1803, 04 og 05 – formentlig som Forpagter eller Bestyrer (Vejle Amts Aarbøger 1911, 48) – paa Sædegaarden Lille Refstrup i Gadbjerg Sogn, som Tømremester i Vejle THOMAS SABROE fik Auktions-skøde paa 12/6 1801 (Htk. 6 Tdr. 6 Skp. 2 Fdk. 2 Alb.).

† formentlig 1807/16 (hvorf?).

2 Børn.

(NICOLAI SCHMIDT er rimeligvis en Slægtning af MOURITZ KNUDSEN SCHMIDT, * c. 1747, indtil 1798 Forpagter af og 1798–1815 Ejer af Mindstrup i Hvejsel Sogn, Forligskommissær, † 3/5 1817 paa Svanholm i Brunde, Skjold Sogn, begr. 9/5, overlevende alle sine Søskende og efterladende sig Enken MARIE MECKEL eller MERCHEL (* c. 1749) og Sønnen NIELS EMANUEL SCHMIDT (* 1781 paa Mindstrup, 1804 exam. jur., 1813 Prokurator, 1822–29 Ejer af Donneruplund, siden Møller og Farver i Aarhus, Farver i Kbh., Byskriver i Nekse, Kancelliraad), som 1805 var Fadder for NICOLAI SCHMIDTS DATTER. – Han kan ogsaa være en Slægtning af HENRIC RUDOLPH SCHMIDT sen., efter hvis Død Engelsholm Papirfabrik i Randbøldal 1809 overgik til Sønnen af samme Navn).

~ 2) 1812/16 Enkemand (2 Gange) ANDREAS SNABEL RANDRUP, * c. 1777, først Skovfoged i Grydebjerg Skov ved Sorø, boede i Haverup, 1803–20 kgl. Skovrider over den 1803 anlagte Plantage Frederikshaab i Randbøl Sogn med Bopæl paa Skovridergaarden (for Randbøl Skovdistrikt) Gødinggaard i Nørup Sogn, fra 1820 Skovrider ved Sorø Akademis 2det Skovdistrikt med Bopæl paa Skovriderboligen tæt ved Skellet mellem Gyrstinge Sogn og Annekset Kirke-Flinterup Sogn.

† 24/11 1831 paa Fredskovsminde (= senere Frederiksminde?), begr. 1/12 (Kirke-Flinterup Kbg.).

Hans Enke arvede 549 Rd., hans 2 Døtre hver 68 Rd. og hans 3 Sønner hver 136 Rd.

3 Børn.

(ANDREAS S. RANDRUP ~ 1) før 1801 ANE BIRGITTE DAHLGAARD eller DALBERG, * c. 1768 eller c. 1776, † 1805 paa Frederikshaab, begr. 14/10 i Randbøl. Børn?).

(ANDREAS S. RANDRUP ~ 2) 25/4 1807 i Nørup Kirke KIRSTINE NISSEN, † 1812 paa Gødinggaard i Nørup Sogn, begr. 21/8 sammen med sin dødfødte Søn. Desuden 2 Døtre, * paa Gødinggaard:

a. CHRISTENCE NIELSINE RANDRUP, * 1808, hjd. 21/8, konf. 6/10 1822 i Gyrstinge Kirke, boede 1831 og 33 ugift i Kbh.

b. CAROLINE AUGUSTA RANDRUP, * 1810, hjd. 18/4, i Nørup Kirke 27/5, konf. 3/10 1824 i Gyrstinge, † efter 1873.

~ 14/4 1832 i Kirke-Flinterup Kirke NICOLAI BOUTHÉE AXELSEN, * c. 1804 i Korsør, Fuldmægtig ved Tersløsegaard og Sorø Akademi, senere Bogholder og Kasserer, Kammerraad, † 1873.

Mindst 3 Sønner, bl. a. FREDERIK VILHELM AXELSEN (1838–1907), ex. jur., Godsinspektør ved Grevskaftet Knuthenborg, Justitsraad, Sogneraadsformand.).

MAREN (MARIE) DORTHEA HOLSTS 5 Børn:

1. Dødfødt Søn 1804 paa Lille Refstrup, begr. 17/6 i Gadbjerg. »Ved denne Fødsel var nærværende examine-ret Giordemoder ANNA CHRISTENS DATTER fra Jelling By og Sogn, som indberettede, at Barnet var fuldbaaret, men dødt i Moders Liv Natten tilforn, at det kom meget besværligt, ved Vending, dog uden Instrumenter til Verden, samt at hun ikke prøvede paa at faa det til Live, da det stank allerede. Den Fødende tilligemed hendes Moder – Præsteenken Madame HOLST, som var nærværende, forsikrede derimod, at Giordemoderen 2 Timer før Fødselen havde sagt, at Barnet var levende og raskt, samt at hun var meget haard under Behandlingen.«

2. MARGRETHE CHRISTIANE SCHMIDT, * 1805 paa Lille Refstrup, hjd., i Gadbjerg Kirke 29/6, baaret af sin Farmoder Madame SCHMIDT; Faddere var Landmaaler RAVN fra Jelling, Hr. SCHMIDT jun. fra Mindstrup, Jomfru SEIDELIN fra Lille Refstrup (S. 617) og Jomfru HOLST fra Nebbegaard. Konf. 1820 i Nørup Kirke, † efter 1859.

~ 31/10 1831 i Kirke-Flinterup Kirke ANDREAS ANDERSEN, * c. 1781, Skovfoged ved Store-Bøgeskov i Gyrstinge Sogn (under Sorø Akademi), † 26/11 1844 sst., begr. 3/12.

(I Ægteskabet fødtes sst. 7 Børn 1832–44, og Enken fødte 1849 en Søn. Blandt Børnene er DORTHEA KIRSTINE ANDERSEN (1841–1907), ~ Tømrer LARS SØRENSEN (1840–82), hvis Søn er Maleren CARL EILER SØRENSEN (* 1869 paa Benløse Mark, DBL).

3. CARL CHRISTIAN RANDRUP, * 21/4 1816 paa Gødinggaard, hjd. s. D., i Nørup Kirke 7/6, konf. 18/4 1830 i Gyrstinge. Var 1833 i Ringsted.

4. PETER WILHELM RANDRUP, * 6/4 1818 paa Gødinggaard, hjd. s. D. Konf. Paasken 1832 i Kirke-Flinterup Kirke. Var 1833 i Sorø.

5. FREDERIK RANDRUP, * 14/11 1819 paa Gødinggaard, hjd. s. D., i Nørup Kirke 20/1 1820. Konf. Paasken 1834 i Gyrstinge Kirke.

735 (1317).

EDEL FRIDERICHA ENGELBRETH (1742–1832) ~ 1) 26/1 1774 i Holmstrup Sogn (MALLINGS Vielser) Enkemand CHRISTIAN HENRIK SELCHAU (1718–88), som havde 2 Børn i sit 1. og 3 i sit 2. Ægteskab (LENGNICKS Genealogier).

776.

19. 6. Sognepræst CHR. MICHAEL ASPACHS ENKE ANNE JUUL CLAUSEN døde 9/1 1848 hos sin Plejedatter CATHRINE SEIDELIN og dennes Mand Kaptajn GOSCH i Store Strandstræde 14 (M Nr 81).

Hendes Formue opgjordes til 13,647 Rd. 4 Mk., Udgifterne til 1,198 Rd. 2 Sk., Arveafgiften var 560 Rd.

Efter Ægteparrets Testamente 10/8 1846 fik CATHRINE GOSCH f. SEIDELIN den Afdødes Linned og Gangklæder, Prokurator CARL SEIDELIN i Ebeltoft 100 Rd. og PETREA eller PETRINE SOPHIE BERG f. LIDEMARCH i Christiania, Enke efter cand. jur. BERG (norsk?), 300 Rd. – Resten, 11,444 Rd., fordeltes med 4,291 Rd. til Fru CATHRINE GOSCH, 1,430 Rd. til hver af dennes 3 Døtre, og 2,860 Rd. deltes, med 572 Rd. til hver, mellem Fru CATHRINE GOSCH's 4 Søskende (Fru A. E. DUPONT i Birkerød, Prokuratorerne ERICH SEIDELIN i Fredericia og CARL SEIDELIN i Ebeltoft samt den sindssvage PEDER SEIDELIN paa Bidstrupgaard) og Sognepræst ASPACHS Broderdatter LOVISE ASPACH i Nysted, Enke efter Toldbetjent KOCH (S. 559).

796.

(Afskediget) Toldinspektør ANDREAS SEVERIN JAUNSEN boede i Fredericia 1796 (Fred. Mich. Kbg. S. 278) og 1801 (med Børnene VIBEKE CATHRINE 22 Aar, JOHAN ERNST HARTVIG 17 Aar og SOPHIA 16 Aar) og døde 19/8 1810 sst., begr. 23/8 »70 Aar« (Trin. Kbg.). Ved sin Død boede han hos Avlsmand JEPPE BERTELSEN. Som Kurator for Jomfru ANNA CATHRINE SEIDELIN (S. 617) bestyrede han for hende 5650 Rd. i Obligationer og 165 Rd. 4 Mk. 8 Sk. i Kontanter, som overleveredes til Selvejer SØREN THUESEN i Stovstrup, som nu efter hendes Ønske blev hendes Kurator (S. 617). JAUNSENS eget Bo opgjordes til 3835 Rd. 2 Mk. 12 Sk.; efter Fradrag af Udgifter, Skifteomkostninger og Afgift blev tilbage 2886 Rd. 1 Mk. 13 Sk., som arvedes af de 3 Sønner med 962 Rd. 10 Sk. til hver, idet de 3 Døtre tidligere havde faaet deres fædre og mødrene Arv.

De 6 Børn er:

1. VIBEKE CATHRINE JAUNSEN, * 1779 i Bergen, † 1/12 (ikke 12/1) 1866 i Grejs, begr. 10/12.

~ 18/7 1804 OLE OLSEN, * 1765 i Fredericia, 1791 cand. theol. og Hører i Fredericia, 1804 Sognepræst i Lørslev og Ørding, 1823 i Grejs og Sindbjerg, † 1856.

7 Børn.

2. DORTHEA JAUNSEN, * 1782 i Bergen (S. 796), boede 1801, 10 og 17 i Fredericia, † 1859 (næppe i Kbh.).

~ 25/6 1817 »i Huset« i Fredericia (Trin.) GEERT CHRISTOPHER FREDERIK GEELMUYDEN, * 1791 i Fredericia, Købmand og svensk Vicekonsul sst. til c. 1850, indtil 1848 Ejer af Sønderbygaard i Ullerup Sogn ved Fredericia. Efter hans og Hustrus Testamente af 1853 opførtes 1886 i Fredericia Den Geelmuyden-Jaunsenske Stiftelse paa Hjørnet af Danmarksgade og Øster Voldgade til Fribolig for 6 Kvinder over 40 Aar. Han boede fra c. 1850 til sin Død i Kbh.

† 15/1 1882 i Kbh. (S. 796), Kultorvet 7, begr. 21/1 fra Garnisons Kirke paa Garn. Kgd. I Arveafgift betales 5008 Kr. 13 Øre.

3. GABRIEL MØLLER JAUNSEN, * c. 1782, konf. 3/4 1796 i Fredericia Trinitatis Kirke, Student 1800 Fredericia, Forvalter paa Stensgaard, hvor han 1810 og 11 omtales som Fuldmægtig hos Birkedommer JENSEN, og hvorfra han 1815 eller 16 rejste til Jylland (S. 796). (Harde muligvis en Søn Teglværksejer ANDREAS JAUNSEN i Horsens).

4. JOHAN ERNST HARTVIG JAUNSEN, * 1783 i Bergen, konf. 31/3 1799 i Fredericia Trinitatis Kirke, exam. jur., 1810 og 13 Fuldmægtig hos Kammerraad GROOS i Ringkøbing, sammen med hvem han var Fadder 1813 (S. 1030).

† 28/9 1857 i Kbh. hos sin Svigersøn Urtekræmmer CARL JENSEN i Rosenborggade 12 (MNr 213), der oplyste, at Afdøde var Enkemand og intet efterlod sig.

5. SOPHIA JAUNSEN, * c. 1785 i Bergen, konf. 27/4 1800 i Fredericia Trin. Kirke, opholdt sig 1810 i Hitterø i Kristiansand Stift i Norge. Fra før 1834 boede hun i Grejs i et af hende selv opført Hus ved Præstegaarden (Viborg LA, B70 SP 23, 31).

† 11/7 1866 i Grejs, begr. 19/7. Hendes 4 Fags straatækkede Bindingsværkshus vurderedes til 60 Rd. Hendes Bo, 3133 Rd. 3 Mk. 8 Sk., extraderedes hendes Arvinger. Ugift.

6. SEVERIN JAUNSEN, om hvem det ved Skiftet efter Faderen 1810 siges, at han hidtil havde været Købmand i Bergen, men nylig var blevet Telegrafbestyrer i Egersund i Syd Norge. † efter 1813.

806 (1321).

HINRICH DAUES Svigersøn Filologen Professor, Dr. phil.

h. c. JOHANN MATHIAS SCHULTZ (1771-1849) se DBL.

893.

CARSTENSEN, MICHAEL (1788/89-efter 1844).

901.

HOLST, MAREN (MARIE) DORTHE (1776-1855)

915.

ROUGTVED, PEDER THØGENSEN læs: (1737-1810), Prokurator.

935.

Etatsraad HANS BRINCK-SEIDELIN boede ifølge Vejviseren 1811 Gothersgade 129 (senere Husnr. 87), hvor ogsaa hans ældste Søn boede, 1813-16 Bredgade 175 (senere Husnr. 38), hvor han boede med Sønnen PETER og LUDVIG.

937.

4. PETER BRINCK-SEIDELIN (* 1783) døde 1825.

938.

Sp. 2 L. 6 f. n.: CARSTENSHOILD, læs CASTENSCHILD.

939 f.

Først efter at Gehejmeraadinde SOPHIE CORDSENS Svi-gerdatter Kammerjunkerinde INGEBORG E. CORDSEN i 30 Aar indtil sin Død 1850 havde nydt Renterne af de nævnte 16,000 Rd., tilfaldt dette Beløb, da 14,650 Rd., de i Testamentet af 26/5 1820 nævnte Arvinger, saaledes at Konventualinde i Vemmetofte Kloster Frk. CHRISTIANE BRINCK-SEIDELIN fik 4,405 Rd. 4 Mk. 2 Sk., Enkefru MARIANE WIINHOLT og SOPHIE ELISABETH BRINCK-SEIDELIN (* 1819) hver 1,432 Rd. 5 Mk. 8 Sk., Fru HELENA AMBROSIA LÜTKEN i Aalborg 2,865 Rd. 5 Mk. 1 Sk., Enkefru METTE A. PLOENNIES i København 3,079 Rd. 4 Mk. 4 Sk. og cand. pharm. F. L. E. LAUB i Langaa Præstegaard ved Nyborg 1,432 Rd. 5 Mk. 8 Sk. (Kbh. Behandlingsprot. 1850-51 1A og Repartitionsprot. 1850-51 S. 254-259).

948.

RASMUS SEVERIN KISBYE studerede 1777 i Leipzig og 1779 i Göttingen (H. FRIIS-PETERSEN: Danske og norske Studenter ved udenlandske Universiteter (1961) (RA)).

Han opholdt sig paa Sorø Akademi 18/10 1781 - 31/1 1782 som Hovmester for Nordmanden ANDREAS ULRIK LACHMANN (1767-91), der 1780-84 var Akademist i Sorø og fra 1788 Kopist i Trankebar. Fra Sorø rejste KISBYE i Februar 1782 til Norge. (TORBEN GLAHN: Soraner-Biografier 1747-1800 (1975) 66, 90, 104).

948 og 949.

IVARICA BRINCK-SEIDELIN og PETRONELLE BRINCK-SEIDELIN blev 15/2 1770 indskrevet i Roskilde adelige Kloster (J. C. L. LENGNICK: Kirkebogs Uddrag m. m. Nr. 11, i RA).

965 og 969.

»Madame Seidelins Gaard« paa Vanløse Mark nævnes 1836 i »Fortegnelse over stampede Ler-Jord-Huse opført 1780-1875« (Fra Frederiksborg Amt 1965 (1966) 90).

974.

Rettelse: Af de 9 Børn havde de 2 ældste blandt deres 5 Faddere 2 af Navnet BENZON.

978.

Bogtrykker og Kaptajn ANDREAS SEIDELIN blev 19/5 1818 Hofbogtrykker, dog uden Fritagelse for borgerlige militære Pligter. I Rentekammerets Indstilling udtales:

»Han er en duelig Mand og hans Officin et af de bedste i København.«

(RA, Embedsudnævnelser under Rentekammeret).

983.

I den af Bogtrykker ANDREAS SEIDELIN forlagte og trykte »Dansk Litteratur-Tidende« har H. C. ØRSTED i 1820 Nr. 28 meddelt sin s. A. gjorde Opdagelse af Elektromagnetisme og i 1825 S. 560 og 766 sin 1824/25 gjorde Opdagelse af Aluminium, det eneste af en Dansker opdaget Grundstof.

1826 trykte A. SEIDELIN H. C. ØRSTEDS »Erindringsord af Forelæsninger over Chemiens almindelige Grundsætninger.«

(HANS H. KJØLSEN: Fra Skidenstræde til H. C. Ørsted Institutet (1965) 83 ff., 109 f., 112).

985.

Paa Hof- og Universitetsbogtrykker ANDREAS SEIDELINS Gravsted paa Assistens Kirkegaard (sydligst i Afd. E) findes en Gravsten med følgende Indskrift (efter hans Navn, Stillinger, Fødsel og Død) med Versalier:

Virksom uegenyttig,
Velmillig mod andre,
Øm mod Dine egne,
Agtet af Dine Medborgere,
Hædret af Din Konge,
Elsket og savnet af mange,
Begrædt af Hustrue og Børn
Gik Du ind at modtage Din Løn
i den bedre Verden.

(Paa samme Grav findes Gravsten over Justitsraad I. E. SEIDELIN (1829–94) og Hustru, C. OLESEN, HELGA og THYRA OLESEN).

985.

I Købmagergade 46 havde det i 1838 af kirurgisk Instrumentmager CAMILLUS NYROP stiftede Etablissement til Huse 1843–77, hvorefter det flyttede over Gaden til Nr. 43 (S. 988). NYROPS Søn Gynækologen FRANKLIN N. (1841–1924) ægtede 1867 en Datter af Bogtrykker LOUIS KLEIN, Ejeren af Nr. 46 fra 1849.

987.

Se foran til S. 211.

997.

Det kgl. Reskript af 26/2 1835 (»Vi alene«) er gengivet i J. P. TRAP: Fra fire Kongers Tid I (1966) 42, 237.

998.

Ogsaa i Vejviseren 1853 nævnes Viceadmiral H. D. B. SEIDELIN i Frederiksborggade 146, Hjørnet af Rosenborggade.

1002.

Kontreadmiral H. D. B. SEIDELIN fik 5/6 1852 2–3 Maaneders Permission til i Frankrig at søge Oplysning om Skruedampskibe; 6/9 s. A. takkede Marineministeriet ham for hans Tilbud om at skaffe Tegninger af franske Krigsskibe.

Som nævnt blev Viceadmiralen 9/12 1852 Storkors af Dannebrog. Paa Frederiksborg Slot hænger blandt Storkorsridderens Skjolde hans Skjold paa Dronningetrappen mellem 2. og 3. Sal:

»JOHANNES THEODOSIUS DE BRINCK-SEIDELIN«, med Devisen: »Tandem bona caussa triumphat«, dvs. Omsider sejrer den gode Sag.

Den 18/6 1858 tilbagesendte Marineministeriet 2 franske Bøger til ham med Tak for Afbenyttelsen.

1011 og 1018.

Ligesom DAVID SEIDELIN, Sognepræst i Rimsø-Kastbjerg 1822–37, synes ogsaa GERT MUNCK, Sognepræst i Hammelev 1803–34 (som 1825 var Fadder for SEIDELINS Datter), og CHRISTIAN VALEUR, Sognepræst i Karlby-Voldby 1823–36 (som 1834 gav DAVID SEIDELIN et godt Vidnesbyrd), at have sat Pris paa de vaade Varer.

Under Omtale af CHRISTIAN VALEUR skriver den kirkehistoriske Forfatter P. SEVERINSEN i 1912 (da Sognepræst i Tiim):

»Ingen Periode i vor Kirkehistorie opviser saa mange Præste-Vrag som denne. Rationalismens religiøse Tomhed var bleven aabenbar, og i hin Drikkevisernes Tid endte det saa med, at man ikke blot sang om de vaade Varer. Et særlig ondartet Eksempel havde man nøjagtig samtidig (1822–37) i DAVID SEIDELIN i Rimsø, der kun ved sin tidlige Død undgik Afsættelse. Egnen er endnu fuld af Historier om ham. Fra vilde Drikkegilder i Grenaa kunde han komme ridende til Kirke Søndag Morgen og prædikede derpaa, saa alle græd i Kirken. Dette kan ikke betyde andet, end at hans Prædiken har været sentimental, en hel Mængde om Død og Forkrænkelighed, – det som gjorde GUTFELD og C. F. BRORSON (»vor Herres Kammerjunker«) til søgte Prædikanter i København. Enhver lidt øvet Taler ved, at det er nemt at »faa Vandværket i Gang«, naar man blot vil slaa paa visse Streng. Den, der virkelig vil noget, undgaar da helst disse Streng, men den Tids Prædikanter legede liflig paa dem, – og Folk imponeredes

over denne »Dygtighed«. Iøvrigt var SEIDELIN hjælpsom og velvillig. Den samtidige Præst i Hammelev, GERT MUNCK (1803–34) var en vældig Jæger og Selskabsmand af BLICHERS Bekendtskab . . . Pastor VALEUR var ogsaa med i den Slags Selskabelighed. Naar han red hjem fra Grenaa om Aftenen, faldt han nok ikke saa sjældent af Hesten. Hans Hus var bekendt for sine gode »Tevandsknægte«. Konfirmanderne lagde ogsaa Mærke til, at den tykke Mand nok holdt af Mad. »Han kom gerne ind til os Konfirmander med en Mellemad i Haanden«.«

(Historisk Aarbog Fra Randers Amt 1912, 72 ff. – Citeret i Fra Kirkehus og Skolestue i Aarhus Stift II (1937), 38).

1027.

Om Sognepræst DAVID SEIDELIN i Rimsø skrev 31/1 1972 Fru ELLEN NIELSEN, Enke efter Sognepræst i Rimsø 1947–58 VILHELM NIELSEN († 1971): »Der levede dengang endnu gamle Mennesker, der kunde fortælle om ham, hvor god og *gavmild* han havde været imod de stakkels Bønder, for Godset Soestrup eller Benzons var – synes det – en noget haard Arbejdsherre. Saa vidt jeg husker, optraadte han i Retten og forsvarede Bønderne. Han havde et smukt Eftermæle i Sognet. Hvis det passer, hvad CARSTEN HAUCH siger: »thi Smerten er kun Vrangen af Salighedens Dragt«, saa maa Gud have haft en *stor Glæde* i Gem til ham, da han døde.«

1031.

Herredsfoged, Dr. jur. D. N. D. SEIDELIN var 28/1 1821 en af de 8 Stiftere af Aarhus Stiftsbibliotek, – som 1881 indlemmedes i Aarhus Katedralskoles Bibliotek, hvis Bøger delvis indgik i det 17/6 1902 aabnede Statsbibliotek i Aarhus. (Aarhus gennem Tiderne III (1941) 225–232).

1033.

Sp. 1. L. 7 f. n. CARL AUGUST SEIDELIN døde ifølge Kirkebogen 13/7 1830, ikke 12/7.

Sp. 2. Afsnit 2. De borgerlige Realskoler, der skulde oprettes i de større Købstæder ifølge Anordningen om Almueskolevæsenet i Købstæderne af 29/7 1814, var endnu ikke oprettet i 1838 (vgl. Reskript 17/1). – I Aarhus oprettedes en højere Borgerdrengekole først efter Aarhus Skoleplan af 13/8 1846, men en kommunal Realskole oprettedes dér som i de fleste danske Købstæder først efter Skoleloven 24/4 1903. (Fra Kirkehus og Skolestue i Aarhus Stift II–III (1937) 5–22: CHR. BUUR: Enhedsskole og Realskole i Aarhus).

1035.

L. 3 f. n. Løjtnant J. P. SEIDELIN døde i Ginnerup Sogn, ikke i Grenaa.

1049.

KONG FREDERIK VI's Sygdom fra Slutningen af 1836 til Maj 1837 (»en voldsom Slimhoste«) omtales i J. P. TRAP: Fra fire Kongers Tid I (1966) 50 f.

1052.

Sp. 2 L. 11 ff. Rettelse: Under Sognepræst i Barløse PETER SØRENSENS Suspension fungerede som Medlem af Sogneforstanderskabet og i Præsteembedet ikke Kapellan i Dreslette C. C. E. JACOBSEN, men personel Kapellan i Ørsted JACOB CHRISTIAN JACOBSEN, 1847 Sognepræst paa Helnæs og 1859 i Søllerød. (Ifølge Barløse Sogneforstanderskabs Forhandlingsprotokol 1841–60, (Vestfynsk Hjemstavn 1971, 156) meddelt af Overlærer L. P. PEDERSEN, som har skrevet om J. C. JACOBSEN i Vestfynsk Hjemstavn 1968, 7 f.: En præstehistorie fra Helnæs).

1066.

Overlærer L. P. PEDERSEN skriver, at »jeg erindrer at have hørt de gamle sige, at provstens kaldenavn var PETER«, og at dette muligvis er Aarsagen til hans Initialers Ombytning paa Gravstenen.

1068.

ANNE MARIE FLINDT var Lærerinde hos Sognepræst, Konsistorialraad V. P. SEIDELIN i Dreslette Præstegaard i 11 Aar. Han meddelte hendes Død i Fyens Stifts Adresse-Avis og Avertissementstidende for 17/12 1830:

»Efter 7 Maaneders tildeels meget haarde Lidelser forlod den aandrige, elskelige Pige, Jfr. MARIA FLINDT, det Jordiske Onsdagen den 15 Decbr., i sin Alders 35te Aar. Som mine Børns Lærerinde i en Række af 11 Aar – som mit Huses trofaste Veninde i Sorg som i Glæde, vil hun længe mindes i min Familiekrede med sand Agtelse og Kjerlighed, og ei blot blandt hendes fordums nærmeste Omgivelser, ogsaa i det Fjerne vil mangt et Vennehjerte bløde ved Budskabet om denne Ædles tidlige Bortgang.

Dreslette Præstegaard den 16 Decbr. 1830.

SEIDELIN.«

1071.

LIDA SEIDELIN blev ogsaa vaccineret af sin Fader, 10/8 1827, ifølge Astrup Kbg. ved hendes Vielse.

1072.

Apoteker DAVID SEIDELINS Datter LIDA var 1840–45 Husjomfru og Guvernante i Ry Præstegaard hos Sognepræst sst. (1828–45) F. V. A. KJERRUMGAARD, til hvis Datter FANNYS Bryllup i 1845 med Apoteker i Tem CARL NIELSEN Apoteker SEIDELIN skrev et Digt paa 4 Vers; i Vers 1 ønsker han:

»... at varig Medgang, Lykke
maa Brudeparrets Liv besmykke
paa Deres Fremtids Banes Tog!

Chor:

O! gid det stod i Skjæbnens Bog!«

Vers 2 lyder:

»Et Ønske end gjør ingen Skade:
»I være Begge altid glade!«
Fra Præstens Mund udgik det Ord,
da han mig vied til min Qvinde,
vi fandt det vel, – som vi, I finde:
at herligt er, hvor Glæde boer!

Chor:

O! saadant synges bør i Chor!«

Digtets Titel er: »Et Par Ønsker til Brudeparret, Jfr. FANNY ELISABETH IDA KJERRUMGAARD og Hr. Apotheker CARL FREDERIK NIELSEN, paa den festlige Dag den 27. Juni 1845, offereret af en af Hymen 36 Aar lænkebunden Ven, D. SEIDELIN, Ass. pharm. og Apotheker i Skanderborg. Kjøbenhavn, Trykt hos LOUIS KLEIN.«

Bekendtskabet mellem LIDA SEIDELIN og Apotheker NIELSENS fortsattes i mange Aar. I Ry efterfulgtes Pastor KJERRUMGAARD i 1846 af Sognepræst, senere Provst L. J. N. SCHJERNING, som 1847 ægtede LIDA SEIDELIN, og som 1863, nu i Herslev, viede Apotheker CARL NIELSEN (fra 1856 i Silkeborg) til dennes afdøde Hustrus Søster FRANCISKA KJERRUMGAARD. S. A. døde Provst SCHJERNING, og 2 Aar senere døde Apotheker NIELSEN, hvis Enke drev Silkeborg Apotek til sin Død 1911 med forskellige Bestyrere, fra 1880 Sønnen AXEL NIELSEN (1854–1941), der overtog det i 1912. Paa Silkeborg Apotek vedblev Fru FRANCISKA NIELSEN gennem Aarene at faa Sommerbesøg af Provstinde LIDA SCHJERNING († 1906) og dennes ugifte Døtre EMMA SCHJERNING (1851–1921), der især ofte kom der, – hun malede meget smukke Blomsterbilleder med Vandfarve, – og CLARA SCHJERNING (1859–1945), der underviste i Fransk. Frøknerne SCHJERNING boede i København og kom her ogsaa hos Apotheker AXEL NIELSENS Søster THEODORA NIELSEN (1850–1926), gift 1872 med sin Fætter KNUD NIELSEN (1845–1909), senere Direktør for Orlogsværftet, Kommandør i Marinen og fra 1895–1907 Direktør for A/S Burmeister & Wain, hvis Søn AAGE NIELSEN (* 1873) i 1904 – sammen med LIDA SCHJERNINGS Søster INES PONTOPPIDAN (* SEIDELIN)'s Dattersøn RUDOLF CHRISTIANI (* 1877) stiftede Ingeniør- og Entreprenørfirmaet CHRISTIANI & NIELSEN.

1073.

Et Digt af Apotheker DAVID SEIDELIN ved hans Fætters Datters Død 1847, se S. 1406 f.

1076.

Om den Sygdom, der angreb Apotheker DAVID SEIDELIN et Par Aar før hans Død, fortæller han i et Brev, dat. Store Kongensgade 268. 2. 19 Juni 1857, til LIDA SEIDELINS Fadder (S. 1075 og 1277), Toldinspektør E. HOLCK i Slagelse:

»Min kjære gamle Ven!

Fra Føddernes Sol til Hovedets Isse, begge inclusive, har jeg været af mangfoldig Værk og Vee angrebet ligefra d. 24 Decbr. 1856, og saadant vedvarer endnu med Modificationer, ... Arthritis vagu, det vil sige en omvandrende Gigt og stærk Rheumatismus i den første Maaned først i Benene, ... med usædvanlig Pine, dernæst Hydrops, det er Vand i det ene venstre Ben, ... nu spadserede Gigten videre opad og rum(ke)sterede hvor der var en Plet den ikke havde været, saa kom den fatale Morbus maculosus Werlhoffi især paa Ryggen og Brystet og Maven og behagede rædsom i de 2 næste Maaneder i Forening med Gigten at stige op til Hovedet med infame Smerter, syntes derpaa, at det var Tid at gjæste mine gode Øjne, som i de 3 første Maaneder ved deres Kraft lettede mig Tiden ved Læsning; hidtil havde jeg været min egen Læge og kunne være det, endskjønt jeg ikke har Lægestemplet, men nu da en inflammatorisk arthritis Øjenbetændelse begyndte, som jeg selv ikke kunne beskue, gav jeg mig i Prof. DIØRUPS Vold, og som jeg haabede efter at have været blind i 4 Uger kunde jeg da atter begynde at skimte og i de sidste 2 Maaneder har jeg været Reconvalet, dog Gigten forlod mig ikke, den rasede i (hver) eneste Region af Hovedet, ... i Munden, Tænderne og Svælget; min Nydelse har kun været bløde Sager, Kjød har jeg saa at sige ikke smagt i Aar; Benets Hovenhed er nu aftaget, saa endnu er kun tilbage Munden og Svælget samt Hovedet, hvor endogsaa den Morbus maculosus, eller om Du vil Pletfeber, som kan sidde et Par Aars Tid om de behage; jeg gaar ud fra 12 til 3, men meget langsom, og maa tidlig i Seng om Aftenen. Der var vist mere at berette, men mine Øjne tillade mig ikke saalænge at skrive, dette vil allerede koste mig en ulidelig Hede i Øjnene flere Timer efter. De naturlige Funktioner have under hele Sygdom gaaet sin Gang regelmæssig, som er Bevis paa en stærk Natur, som i 30 Aar ej har kjendt Sygdom ...

Havde Dit Brev kommet een Dag før, kunde SCHJERNING have taget LIDA Hilsen med, men nu var han rejst, han var her for at købe Møbler til den nye Præstegaard i Herslev, der bliver brillant.

Nu have vi Heede, muligt den kan hjælpe det skrøbelige Legeme.

Hils Din vakre ERNESTINE fra Mutter, THORA og mig og vær selv hilset saamange Gange, som Catholiker ringe Hal-leluja imellem Paaske og Pinsedag, og skulle Du finde et passende Stykke Papir til at skrive et Brev til mig engang, saa lad mig se, at det sker, . . .

Nu Gud og St. Andreas befalet
Din gamle lidende Ven
D. SEIDELIN.

Du kunde nok selv corrigere dette Brev, thi det ville gjøre mig ondt i Øjnene.«

1076 f.

CECILIA ULRIKKE SIDELMANN blev konf. 21/4 1805 i Fredericia Trinitatis Kirke.

1086.

ROSINE ELISABETH SEIDELIN, * HAAS, * c. 1780, † efter 1834, er (ifølge venlig Meddelelse fra Lektor JØRGEN WANGEL, Ulkebøl, Sønderborg) Datter af den kendte Kobberstikker JOHANN MENO HAAS (* 1752 i Hamborg, kom samme Aar med sine Forældre til København, lærte Kobberstikkunsten hos sin Fader i København, hvor han vandt Akademiets lille og store Sølvmedalje 1773 og 74, fra 1782 Rejse til Paris, 1786–1833 bosat i Berlin, 1793 Medlem af Akademiet sst., † 1833 sst.) og Hustru BIRGITHE CATHRINE HORTULAN (* c. 1758, ~ Okt. 1778 i Kbh., Datter af kgl. Skuespiller MARCUS ULSØE HORTULAN, Søn af Sognepræst i V. og Ø. Hassing SØREN ANDERSEN HORTULAN og Hustru HEDVIG SOPHIE MARCUSDATTER ULSØE, Datter af Regimentskriver, Krigsraad MARCUS ULSØE.).

1094.

En Bryllupssang, den da 22aarige PEDER STEENFELDT SEIDELIN skrev til sin Stedfaders 2. Bryllup 1769, se S. 1698.

1098 (og 1126).

PEDER STEENFELDT SEIDELINS og JACOB GREENS Bopæl Sølvgade 263 og 265 (Matriklen 1756) i Sct. Annæ Vester Kv. er et af de første Huse paa Sølvgades Nordside, tæt ved Hjørnet af Adelgade, eller et af Husene paa Adelgades Vestside, tæt ved Sølvgade, idet Nr. 263 og 265 er de senere Nr. 259 og 261 (Matriklen 1806), de senere Husnumre 101 og/eller 99 og 97 i Adelgade. I 1756 var Nr. 263 og 265 hhv. det fjerde og det andet Hus i Adelgade regnet fra Sølvgade, og i hvert Fald Nr. 265 havde ogsaa Facade til denne Gade.

1104, 1125.

Læge PEDER STEENFELDT SEIDELIN omtales af sin Sønnesøn Provst E. H. SEIDELIN som »en overordentlig viljestærk Mand med et meget hvast Blik«, og en anden Sønnesøns Enke Kommandørinde PETRA SEIDELIN beret-

ter: »Dr. SEIDELIN var en kunstinteresseret Mand, som brugte mange Penge til Bøger og Malerier.«

De to Salmer fra »Doctor PETER STEENFELDT SEIDELINS Jordefærd d. 22de Januari 1817« er bevaret; de indeholder absolut ingen Kristendom, men er et typisk Udtryk for Rationalismen, der netop da havde naaet sit Højdepunkt:

»Før Talen.

Mel. Hvo veed, hvor nær mig er min Ende.

O Gud! du talte Livets Dage; Og hvad formaae vi uden Dig?

Vi give i din Haand tilbage, hvad her du gav miskundelig. Ak see! en Olding, from og troe, vi give hen til Grav og Roe.

Igjennem Livet ufortrøden han vandred den retskafne Vej. O Gud! Du, som gav Haab i Døden, Alkærlige, forlad os ej! Gyd du i det forsagte Bryst mod Savn og Smerte salig Lyst.

Efter Talen.

Mel. O kære Sjæl! frygt aldrig meer.

Se, det er løst det Støvets Baand, som bandt din redelige Aand

Til virksomt Liv paa Jorden. O elskte Sjæl! far hen i Fred Velsignet i din Salighed, en Lysets Engel vorden!

Ej skal vort Hjerter klage meer, ej skal der flyde Taarer fler,

Fordi du er bortgangen. Vor Fader er i Himmelen, Han samler sine Børn igen til Fred og Jubelsange.«

1104 f., 1125–1128, 1284.

Om Læge PEDER STEENFELDT SEIDELINS Hustru ANNE COUSINE GREEN og deres Plejedatter ANNA PETRONELLE JACOBSEN, kaldt ANNE SEIDELIN, fortæller hans Tipoldesøn Sognepræst CHR. SEIDELIN, efter Oplysninger fra Kommandørinde PETRA SEIDELIN:

Husholdningspengene var kun smaa, da saa meget anvendtes til Kunst, men hun var meget dygtig i sit Hus og søgte at hjælpe paa de meget tilknebnede Husholdningspenge ved at være Lærerinde i Haandarbejde i København. Hun erhvervede sig ved sin Dygtighed Landhusholdningsselskabets Medaille for Husflid. – Engang mens Drengene endnu var ganske smaa, blev Lægen kaldt til en fattig Patient; det lykkedes ikke at redde Konens Liv, og nu var der en lille spæd moderløs Pige tilbage. Madam SEIDELIN – det var kun Officerers og de adeliges Hustruer, der var Fruer – fattede en saadan Medynk med hende, at hun tog den lille Pige til sig som sin egen og var lige saa trofast en Moder

mod hende som mod sine egne Dreng. I dette fine og dannede Hjem voksede da den unge Pige fra det fattige Hjem op og har sikkert faaet en Opdragelse, der ganske passede for en Datter af Embedsstanden. I almindelig Omtale kaldes hun da ogsaa med sine Plejeforældres Navn, jfr. at PETRA SEIDELIN kalder hende ANE SEIDELIN – hun har dog næppe været adopteret, da hun i WIBERGS Præstehistorie kaldes ANNA PETREA JACOBSEN. Hun blev gift med HANS TORP HANSEN, der havde været Præst ved Sct. Hans Hospital.

1105.

Den Forglemmigejbroche med Diamanter fra Læge P. S. SEIDELINS Ædelstingssamling, som tilhørte hans Oldebarn Provstinde SOFIE HEY, forærede Provstinde HEYS yngste Datter ANTONIE JERNTVED (* HEY, 1887–1966) til sin Svi-gerdatter KARIN JERNTVED (* SANDIN, * 1915), der 1/7 1969 flyttede fra Odense til Åby i Sverige.

1106.

»Under disse yderst elendige Forhold« var Læge P. S. SEIDELIN Læge ved Sct. Hans Hospital »fra 1799«, læs: fra 6/1 1800 (se S. 1328).

1126 ff.

Trinitatis Arbejdshus og Pigeskole ophævedes 1840 (JOAKIM LARSEN: Bidrag til Kjøbenhavns offentlige Skole-væsens Historie (1881) 127).

1129.

Garnisons Arbejdshus og Pigeskole ophævedes 1838 (JOAKIM LARSEN: *ibid.* 127).

1147.

Om DORTHEA MARIA LANGEBECK se nedenfor Tilføjelse til S. 1289.

1157.

Det næstældste, i 1818 fødte Barn kaldes PAULINE AUGUSTA FREDERIKKE SEIDELIN i Sct. Hans Hospitals Kbg. ved sin Daab, derimod PAULINE FREDERIKKE AUGUSTA i F. E. SEIDELIN: Stamtavle over Familien SEIDELIN (1877) S. 96 og P. F. AUGUSTA SEIDELIN paa Gravstenen (S. 1187).

1158.

I Spalte 1 nævnes 4 Faddere i 1816; det skal være 1817, da den 1816 fødte Søn først døbt 1817. – L. 3 nævnes Børnene Nr. 1, 3 og 5, læs: 1, 4 og 5.

1171.

De 2 Læger HANS KOEFOED MARCHER og CARL ADOLPH GJELLERUP, der 1825–31 var ansat ved Sct. Hans Hospital, er nærmere omtalt af Psykiateren, Dr. med. HANS ADSERBALLE i Artiklen »De første psykiatriske underlæger i Dan-

mark« (i Statshospitalet v. Aarhus's Lægebibliotekets Julehæfte 1973 S. 6–15, og i Medicinsk Forum 1975 Nr. 2, S. 61–74) med særlig Omtale af MARCHERS latinske 24 Siders Disputats (»En for den medicinske Doktorgrad antaget Afhandling angaaende en Beskrivelse af Sct. Hans Hospital for Afsindige paa Sjælland i Danmark«), ved hvilken han som den første danske Hospitalspsykiater, der dispute-rede, i 1828 blev Dr. med. ved det medicinske Fakultet i Halle.

1184 og 1188 ff.

Om Overlæge, Distriktslæge i Roskilde

JOHANNES HENRIK SEIDELIN (1786–1855)

har ELISABETH SEIDELIN (* 1854) fortalt følgende, som hun har hørt sin Bedstemor, hans Svigerinde Admiralinde SEIDELIN († 1880) fortælle:

Han boede i en Gade i Roskilde, der hed Støden, og der kom stadig Far og Mor. De vare den Gang forlovede, men efter deres Ægteskab (~ 1853) kom de stadig til Onkel Doktor, og baade Far og Mor holdt meget af Overlægen. Der kom mange Mennesker i hans Hus, men kun hans Familie, men han var meget gæstfri imod dem. I Koleraaaret 1853 (Koleraen hærgede Kbh. 12/6–31/10) inviterede han Bedstefar og Bedstemor (Admiralens), Onkel CARL, men ikke Onkel VILHELM, det var nu Synd (S. 1532). Far og Mor var ogsaa inviterede; da Far den Gang var Fuldmægtig i Nærheden af Roskilde hos en Herredsfoged BLUHME i Lejre, kom han kun af og til for at se til sin Kæreste, min Mor, der var hos Doktoren i to à tre Maaned. Roskilde slap helt fri for Koleraen.

Doktorens havde en stor, dejlig Have med udsøgt Frugt i. Drengene i Roskilde kendte godt den gode Frugt, der var i Haven, og naar de kunde se deres Snit dertil, stjal de af Frugten. En Dag kom Overlægen paa Spor af to Dreng, der sad i et stort Æbletræ! Onkel Doktor fik fat i den ene, der straks stak i Hyl. Han lovede Drengen en ordentlig Dragt Prygl, hvis han tiere traf ham i Æbletræet, men, tilføjede Onkel Doktor, hvis Drengen vilde komme til ham og pænt bede ham om et Æble, skulde han faa et Par Stykker af ham. Min Mor sagde, at siden den Tid var der ofte Dreng, der kom og bad om og til Stadighed fik Frugt af ham.

En Gang kom der en Mand til ham for at tale med ham om sit syge Barn. Medens de talte sammen, kom der en Besked, om Lægen havde Tid til et Øjeblik at tale med en anden; derfor gik han et Øjeblik ud af sin Stue. Paa sit Skrivebord havde han en Specie liggende frit i en Skaal; men da han kort efter kom ind i Stuen, saa han straks, at Specien var borte. Uden at sige et Ord gav han sig til at lede paa Skrivebordet, tog hvert enkelt Stykke op, rystede det og lagde det tilbage igen. Saaledes gennemgik han langsomt alt, hvad der laa paa Skrivebordet, og hvert Øje-

blik saa han hen paa Manden med et Par skarpe, gennem-borende Øjne. Da han havde set det hele efter, gik han hen til Vinduet og stod der lidt og saa ud. Manden var imidlertid blevet meget angrebet af disse skarpe, gennemtrængende Øjne, Sveden perlede ned ad hans Ansigt i store Draaber, og han tørrede sig uafsladeligt med sit Lommetørklæde. Da Onkel Doktor atter vendte sig og saa sig om i Stuen, laa Specien paa sin Plads i Skaalen. Onkel Doktor gik nu hen, tog Specien op, saa paa den, lagde den ned i sin Skrivebordsskuffe og laasede for den; saa vendte han sig til Manden og spurgte om hans Ærinde og gav ham sine Raad i Anledning af hans Barn. Saa forlangte han sine Penge for Konsultationen og sagde derpaa: »Saa, nu kan De gaa.« Manden var altfor medtaget til at sige noget, han gav Lægen Pengene og gik vaklende ud ad Døren.

Et Par Aar efter kom Onkel Doktor kørende i sin Vogn efter en Forretningsrejse. Uden for en Landsby tabte den ene Hest sin Jernsko. Kusken fik saa fat i en Smed, og denne satte saa Skoen fast paa Hestehoven. Da han var færdig dermed, spurgte Doktoren, hvad han skyldte. »Intet«, svarede Smeden. Onkel Doktor saa forbavset paa Smeden, der nu kom hen til Vognen, hvor Doktoren sad, og bevæget sagde: »Kender De mig ikke? Hr. Overlæge. Jeg glemmer Dem aldrig; det var mig, der stjal en Specie fra Dem og ikke kunde udholde Deres Blik, men maatte lægge den igen! Jeg glemmer Dem aldrig, og jeg glemmer aldrig Deres Godhed mod mig. De frelste mig fra at blive en Tyv, og ved Deres Blik blev jeg ledet tilbage paa den rette Vej. De kunde have meldt mig til Politiet, jeg kunde ikke have benægtet Deres Anklage, men hele min Fremtid, min Kones og mine Børns Fremtid havde været ødelagt, og derfor takker jeg Dem og anser Dem for min Velgører. Jeg kan ikke tage mod Penge af Dem, selv om jeg har fortjent dem, derfor beder jeg Dem lade mig sko Hesten gratis for Dem. Det er saa lidt imod det, De har gjort for mig, men lad mig have den Glæde at have gjort Dem denne lille Tjeneste.« Onkel Doktor var rørt og lykkelig over Smeden, og denne Historie blev gennem Kusken spredt ud i Roskilde og Omegn.

En Dag stod Kusken i dybe Tanker og saa over paa Overlægen, men tog saa Øjnene til sig igen. Onkel Doktor og han skulde atter ud paa Sygebesøg. Til sidst sagde Onkel Doktor: »Hvad tænker Du dog på?« Da svarede Kusken: »Jeg tænkte paa, at der vist var gaaet mangen fed Bid gennem Hr. Overlægens Hals.« »Det har Du saamænd Ret i«, svarede Overlægen leende. Den Slags Friheder, naar det ikke gik over en vis Grænse, morede ham meget, og han fortalte senere Historien til andre.

Den Gang Jernbanen blev anlagt mellem København og Roskilde (1847), den første Jernbane her i Landet, var alle Folk i Roskilde meget optaget af denne Begivenhed, og Doktorens i Støden var naturligvis ogsaa optagne heraf. De besluttede saa, at de vilde køre i deres egen Vogn ned

til Stationen og tage med Toget til København. Men Doktoren og hans Familie var altid vant til, at Kusken med Wiernervognen ventede paa Herskabet, men her gik Toget til en bestemt Tid, og tre Dage i Træk kom de kørende for at tage med Toget, og saa var det kørt. Den 4de Dag var Mor (EMILIE STOCKFLETH) imidlertid kommet i Besøg hos Onkel Doktors, og hun skulde saa følges med Doktorens ind til København, hvor hun ogsaa boede. Der var 3 Døtre, og de to skulde med til København. De havde taget alt deres Ydertøj paa for at være parat, naar Vognen kom; saa kom Kusken kort efter og meldte, at Vognen holdt for Døren. Men nu begyndte den yngste Datter at raabe paa sine Støvler, som hun ingen Steder kunde finde. Mor for ind i deres Sovekammer, og der bag Døren stod Støvlerne. Mor maatte nu skynde sig ind i Stuen og hjælpe den yngste Støvlerne paa, give hende Taske, Lommetørklæde og Handsker i Haanden, og paa den Maade naaede de virkelig at komme 4de Gang med Toget til København, men havde Mor, der var meget praktisk, ikke været hos Doktorens, var de ikke kommet med Toget, saa lidt var Folk den Gang vant til at skynde sig.

Doktoren var gift to Gange.

Første Gang blev Doktorfruen apoplektisk. Hun sad altid i en Rullevogn i Haven og læste Bøger i fremmede Sprog. Hun skal have været meget mild og venlig, hun holdt sig for sig selv i sin Rullestol, men sendte alle et elskværdigt Smil. Hun døde temmelig ung.

Saa giftede Doktoren sig med en Gartnerdatter, der skal have været et af disse Mennesker, som forstaar at vinde alle. Hun havde Konversationstalent, og naar man havde talt en lille Tid med hende, var de, hun havde talt med, helt bedaaret af hende, og skønt det hed sig, at hun var sindssyg, var der ingen, der troede det, til Trods for Overlægens Udsagn. Hun havde nemlig den Ide, at hun vilde springe ud af de aabne Vinduer, ellers var hun helt normal. Af den Grund var der Jernstænger for alle Vinduer i hele Huset, øverst og nederst. Kun var der ingen Jernstænger for Doktorens Vinduer i hans Kontor. Moder spurgte, om der ikke ogsaa skulde være Jernstænger for hans Vinduer. Han svarede: »Det behøves ikke; naar jeg er der, kan min Hustru ikke komme ud af Vinduet, og naar jeg gaar, er der en forsvarlig Laas for Døren, saa ingen kan komme ind ad den.«

En smuk Sommerdag havde Doktoren Dameselskab, Døtrenes Veninder. De nød den dejlige, milde Luft nede i Haven, og der blev budt Forfriskninger om til Selskabet. Pludselig sagde en af Damerne: »Aa, jeg synes jeg fryser, det bliver koldt. Jeg vil hente mit Overstykke.« »Det skal jeg gøre«, sagde Fruen, og før Damen kunde hindre det, havde hun rejst sig og var smuttet over Gaarden op i Huset. Damen og den yngste Datter skyndte sig efter hende, men lige idet de kom ned for Vinduet i Overlægens Kontor, aabnede hun Vinduet og styrtede sig ud og slog sig

ihjel paa Stedet. Det var en sørgelig Hændelse, og den efterlod en trykket og trist Stemning i lange Tider i Huset, hvor ellers Munterhed og Gæstfrihed herskede.

(Muligvis drejer det sig om Forveksling med Fru SEIDELINS Søster PAULINE PAYNGK, se S. 1184).

1207.

Kong CHRISTIAN VIIIs og Dronning CAROLINE AMALIES Kroning og Salving 28/6 1840 omtales udførligt i J. P. TRAP: Fra fire Kongers Tid I (1966) 88–93.

1208 ff.

1809 var Sekondløjtnant JENS SEIDELIN Chef for Kanonbaadsdelingen ved Samsø.

Samsø fik under Søkrigen mod England 1801–15 stor strategisk Betydning ved sin Beliggenhed ved Indsejlingen til Bælterne og med sin gode naturlige Havn mellem Langøre og Kyholm. Havnen var en god Operationsbase for saavel Kanonbaade som Kaperskibe. Paa Kyholm var oprettet en hel Fæstning med en Besætning paa 400 Mand og en Armering med 27 Kanoner, paa Lilleøre var et stort Batteri med 7 Kanoner og paa Spidsen af Besser Rev et Batteri med 11 Kanoner og 2 Morterer samt ved Foden af Besser Rev en Skanse med 3 Kanoner. Befæstningen af Kyholm Havn bevirkede, at Forbindelsen mellem Jylland og Sjælland via Samsø blev næsten sikker, og bortset fra nogle Smaaepisoder kom Englænderne slet ikke i Land paa Samsø.

1224.

Prinsesse LOUISE var 1829 ikke 17, men 11 Aar.

1237.

JENS SEIDELINS Udnævnelse til Kommandørkaptajn, i M. SEIDELINS Eje, er dateret 28/6 1840.

Ogsaa Vejviseren 1853 nævner Kommandør JENS SEIDELIN i Studiestræde 5 (MNR 55).

Som nævnt anføres han i Holmens Kbg. som Forlover ved sin Brodersøn PETER LAURITZ SEIDELINS Bryllup, hvorimod Trinitatis Kbg., hvor Vielsen ogsaa er indført, nævner Brudgommens Fader Læge SEIDELIN i Roskilde. Brudens Forlover var hendes Fader Justitsraad CALLISEN til Raadegaard ved Præstø.

1238.

Den 22/9 1851 tilkendegaves Medlemmerne af Kommissionen angaaende Adgang til at blive Søofficer Hans Kongelige Majestæts allerhøjeste Bifald.

I 1852 indtraadte Kommandør JENS SEIDELIN 6/1 i Kommissionen til at foreslaa Kompassernes Placering og Belysning m. v. i de større Krigsskibe, 7/2 i Kommissionen for at revidere Flaadens Signalbog og 18/5 i Komiteen

til at afgive Betænkning om Søkadetakademiet. Kontreadmiral JENS SEIDELIN fik 5/7 1853 5–6 Ugers Permission til en Rejse i Sjælland og deltog 24/3 1854 i Konference med 8 Skibshefer angaaende det nye Signalsystem.

Den 20/9 1855 blev Kontreadmiral JENS SEIDELIN tilsagt til Hans Majestæt Kongens Taffel 22/9.

– Til Taffelet paa Christiansborg Slot Lørdag 22/9 Kl. 16½, dækket for 550 Personer, var tilsagt Officererne ved de Afdelinger af Armeen, som havde deltaget i de netop afsluttede Høstmanøvrer, Marineofficererne og de i København værende franske Officerer. Til Kong FREDERIK VIIIs eget Taffel i Slottets Riddersal var fra Marinen bl. a. tilsagt Viceadmiral MOURIER, Kontreadmiralerne STEEN A. BILLE og J. SEIDELIN samt Kommandørkaptajn POLDER, og til 1ste Marskalstaffel bl. a. Kaptajnløjtnant P. A. SEIDELIN (S. 1522) og Overlæge i Sætaten P. L. SEIDELIN (S. 1487).

4 Efteraarsmanøvrer afsluttede dette Aars Eksercertid ved den sjællandske Generalkommando, nemlig 2 Linie-manøvrer 18/9 og 20/9, ved hvilke samtlige Tropper, c. 5–6000 Mand, var stillet under den kommanderende General Arveprins FERDINANDS Befaling, samt 2 Feltmanøvrer 19/9 og 21/9; ved den første af disse, omkring Brønshøj, kommanderede Prins CHRISTIAN (IX) en Tropestyrke, der trængtes tilbage af ARVEPRINSEN, og ved den anden kommanderede ARVEPRINSEN et Troppekorps, som KONGEN trængte tilbage til Egnen om Jægersborg. KONGEN overværede selv de forskellige Manøvrer og lod samtlige Tropper passere Revu for sig efter endt Liniemanøvre 20/9. »Det skjønneste Veir begunstigede disse Øvelser, der havde samlet mange Tilskuere, og disse bemærkede med sand Glæde, med hvilken Interesse og Raskhed Hs. MAJESTÆT KONGEN bivaanede og ledede Maneuvrerne, og med hvilken Orden, Rolighed og Præcision disse udførtes af vore brave og særdeles vel øvede Tropper.« (Berlingske Tidende). –

Efter Klage fra SEIDELIN fik konstitueret Havnekaptajn P. C. HOLM i September 1856 en særdeles misbilligende Irettesættelse fra Ministeriet for sine mod Kontreadmiral J. SEIDELIN brugte respektstridige Ytringer i et Brev til denne som Præses i Undersøgelseskommissionen mod Havnekaptajn KRENCHEL. (HOLM deltog 1864 som Chef for Fregatten Jylland med Ære i Kampen ved Helgoland).

Et Eksempel af St. Helena Medaillen tilstilledes Kontreadmiral J. SEIDELIN (og 36 andre danske Officerer) 19/2 1858 sammen med et Diplom, undertegnet af den franske Æreslegionsordens Storkansler.

Den 3/7 1858 fik J. SEIDELIN 5–6 Ugers Permission til Jylland og 29/7 1859 4–5 Ugers Permission til det nordlige Sjælland.

1239.

Kontreadmiral J. SEIDELIN indtraadte 2/3 1860 i Kommissionen angaaende Avancement i Søofficerskorpset. Samtidig tilstilledes ham Sagen angaaende Anlæg af en Kanal

gennem Holsten, for at han kunde gøre sig bekendt med den. (Kielerkanalen anlagdes først 1887–95).

1861 fik han 9/7 6–8 Ugers Permission til Jylland, og da han 27/8 udtraadte af Konstruktions- og Regleringskommissionen, tilkendegaves ham allerhøjeste Tilfredshed med hans Flid og Nidkærhed.

Da karakteriseret Viceadmiral JENS SEIDELIN 31/3 1863 fik Afsked, afgav han Kommandoen ved Søofficerskorpset som fungerende Chef til Orlogskaptajn FÆSTER.

Den 16/4 1863 fastsattes JENS SEIDELINS Pension til 2660 Rd. 64 Sk. aarlig.

1242.

Af private Breve fremgaar, at ANNA ELISABETH SEIDELIN f. BONNEVIE altid selv holdt Fødselsdag 22/2.

1242 f.

Om JUSTITSRAAD EMANUEL BONNEVIE (1763–1846), hans Hustru ANNA OLAVA GUNDERSEN (1764–1847) og dennes Søster ELISABETH MARIA GUNDERSEN (1766–1861, »Tante GUNDER«) samt hans 3 Børn og nogle af hans Børnebørn har hans Oldebarn ELISABETH SEIDELIN (* 1854) i Vejle fortalt, hvad hun havde hørt sin Bedstemoder ANNA ELISABETH SEIDELIN (f. BONNEVIE, 1794–1880) fortælle:

Justitsraad BONNEVIE skal have været en meget smuk Mand. Han havde en Haarpisk, som han var meget stolt af; den hang ned ad Ryggen og naede helt ned til hans Hæle; han havde et meget stort og langt Haar, og hans Haarpisk var dobbelt saa lang og tyk som alle andres, og længe efter at Haarpisken var gaaet af Mode, hang den stadig i hans Nakke, da han ikke nænnede at klippe den af. Medens han var forlovet med sin senere Hustru, kom han uventet til hendes Hus, og det gjorde saa stærkt et Indtryk paa hende, da hun saa ham, at hun besvimed, hvilket, bemærkede hendes Datter, viste en vis Følelse hos hende.

Der var noget meget tilbageholdende hos hende. Hun havde grumme lidt at sige i sit eget Hus. Ligesom hun og BONNEVIE var blevet gift (1791), tog hendes Søster TANTE GUNDER Ophold i deres Hus og styrede det i c. 55 Aar, og det i den Grad, at da Fru BONNEVIE en Dag var kommet ud i Køkkenet, sagde Tante GUNDER til hende: »Hvad er Du kommet herud for? Gaa Du ind i Din Stue igen.« Og saa maatte Fruen gaa sin Vej og overlade Valpladsen til sin Søster. Jeg har altid haft saa ondt af Fru BONNEVIE; Tante GUNDER var den første i Huset, og hun gik endogsaa saa vidt, at hun tog hendes Børns Kærlighed fra hende. Børnene hængte om Tante GUNDER med alle deres smaa Bekymringer, og hun var den, der raadede og støttede dem. Et underligt Forhold! Fru BONNEVIE gik saa stille om. Tante GUNDER var Enehersker hos Familien, hun styrede Huset med en kraftig Haand.

BONNEVIES fik 3 Børn: CATHRINE, der blev gift med Oberst LUNDBYE, ANNA ELISABETH (LISE), gift med Admiral SEIDELIN, og HONORATUS, Præst i Vallekilde. Justitsraad BONNEVIES holdt Guldbryllup (1841) hos Datteren Fru LUNDBYE, hvis Mand var død 2 Maaneder før († 13/6 1841 paa Frederiksværk Krudtværk, begr. 18/6 paa Vinderød Kgd.).

Justitsraad BONNEVIE sad i sit Værelse i sin Lænestol og studerede medicinske Værker. En Gang imellem bøjede han sig ned og kaldte paa sin Hund for at klappe den. Den laa stadig under Lænestolen, og naar den blev for gammel og affældig, skaffede Tante GUNDER den af Vejen og sørgede for en yngre Udgave. Sommetider sagde Justitsraaden: »Jeg synes ikke, det er Joli.« »Jo vist er det det«, svarede Tante GUNDER, og saa var han fornøjet; men han kunde lige saa godt have haft en Skammel at klappe som en levende Hund. (Om Dattersønnen JOHAN THOMAS LUNDBYES kendte Radering fra 1847 af sin Bedstefader i Lænestolen ved Vinduet i sin Dagligstue i Kalundborg, med Hunden liggende paa Gulvet, se JØRGEN STHYR: Dansk Grafik 1800–1910 (1949) S. 103–106).

Justitsraadens Hus var et stort, flot Hus, og der kom mange Gæster, særlig Søofficerer. Tante GUNDER maa have været 80 Aar, da hun endnu forestod Husholdningen, ja hele Husets Førelse. En Dag faldt hun over Dørtrinnet ind til Spisestuen med hele Middagsmaden, Kødsuppen med Boller og Rødder, og Terrinen gik i tusinde Stykker. Tante GUNDER rejste sig med de Ord, at hun nu var bleven for gammel til længere at styre Huset. Hun gik saa op paa sit Værelse, klædte sig af, gik i Seng og blev liggende i 16 Aar i Sengen. Sikken en Styrke hun har haft, at hun kunde gennemføre denne Beslutning. Efter et Par Aars Forløb skulde de flytte, og Familien forstod ikke, hvorledes de skulle faa hende flyttet, liggende i Sengen. Men da Dagen kom, stod hun op, klædte sig fint paa og gik rundt i Huset og sagde Farvel til alle de Mennesker, der boede der. Hun gik ned i Vognen, kørte til deres ny Lejlighed, gik selv op ad Trappen, men gik derpaa ind, klædte sig af og gik igen i Seng. Deres Bekendte og fremmede Folk sagde dog, at naar Familien var ude, og hun en Gang imellem var ene hjemme i nogle Timer, kunde man udefra se en Skikkelse, der gik omkring i Huset, lukkede alle Gemmer op og saa sig om; men naar Familien kom hjem, laa Tante GUNDER igen i sin Seng. Den ældste Niece Fru CATHRINE LUNDBYE tog, efter hun var blevet Enke (1841), Tante GUNDER i Huset hos sig, og der laa hun saa stadig i Sengen i Fru LUNDBYES Lejlighed. Tante GUNDER kommanderede fra sin Seng hele Huset. Fru LUNDBYE, der var Godheden selv, var hendes faste Sygeplejerske, der troeligt passede hende Dag og Nat. Med Aarene blev Fru LUNDBYE en Del tunghør, og det hændte da ofte, at hun sov fra Tante GUNDERS Kalden om Natten: Tante GUNDER fandt da paa at binde en Snor om Armen paa Niecen; naar

hun saa om Natten trak i den, vaagnede Fru LUNDBYE og stod ud af Sengen og hjalp hende til Rette. Dette skete flere Gange om Natten, saa til sidst blev Fru LUNDBYE helt medtaget deraf. Hendes voksne Børn vilde ikke mere have, at deres Moder skulde overanstreges og misbruges paa den Maade, saa de bestemte, at Tante GUNDER skulde indlægges paa et Hospital. Baade Oberstinden og Admiralinden var bange for, hvad Tanten vilde sige til det, men det gik over al Forventning godt; hun mente, at hun skulde flyttes ind i en anden Stue eller i en anden Lejlighed, og blev saa i en Ambulance kørt til Hospitalet, hvor hun fik en ung Sygeplejerske, som hun mente var Fru LUNDBYE; hun kaldte hende CATHRINE og mente stadig at have sin kære CATHRINE om sig; Sygeplejersken gik ind paa det, lod sig kalde CATHRINE og passede og plejede hende paa det omhyggeligste. Engang da Fru LUNDBYE besøgte Tante GUNDER, hviskede denne til Sygeplejersken: »Gid de Fremmede snart vilde gaa, vi har det saa hyggeligt, naar vi to er sammen alene.« Tante GUNDER sagde altid, at Vorherre havde glemte hende. Hendes Ønske var, at hendes elskede CATHRINE maatte lukke hendes Øjne, og det skete, den unge Sygeplejerske var hos hende, da hun døde, 96 Aar gammel, træt af Livet. (1861, S. 1300). – (Admiralinde SEIDELIN skriver i Brev 7/5 1859: Med gl. Tante er Alt uforandret. Nylig sad jeg 2 Timer i hendes Værelse. Hun sov, da jeg kom, og sov, da jeg gik, senere har min S. (SEIDELIN, Manden) fundet hende vaagen og ved ret god Samling og Hørelse. – Min kjære Søster agter nok snart at aflægge et Besøg i Vejle hos sin Søn HONORATUS, der, da vi sidst hørte derfra, var saa anstrengt af Kontorlivet, at han ej dengang kunde bestride sin Post).

Justitsraad BONNEVIE førte et stort Hus. Der kom tit Orlogsskibe i Havnen, Toldforvalteren havde Forretninger med dem, og Officererne paa de forskellige Skibe var til Stadighed velkomne Gæster hos Justitsraaden. Han havde jo 3 Børn, og de to Døtre CATHRINE og LISE var nydelige Piger. Den ældste

CATHRINE BONNEVIE (1792–1863)

var en komplet Skønhed, og de fleste af Officererne var indtagne i hende. Blandt Officererne var en Løjtnant LUNDBYE, der var meget indtaget i hende. Han var bange for at fri til hende og bange for at faa en Kurv, da han var flere Aar ældre end hun, hun var den Gang 16 Aar. Han var ogsaa bange for flere af de yngre Løjtnanter. Saa kom der Ordre fra Marineministeriet. Han skulde rejse et Par Aar med et Orlogsskib, og da det vilde blive en Fremfærd, maatte han tage imod Ordren og sejle afsted. Han var dog ikke glad, han kunde ikke bestemme sig til at fri for ikke at miste hende, og saaledes trak han Tiden ud til Dagen før Afrejsen. Han havde en Ven, som han havde betroet sig til. Denne lovede at gaa hen, gøre en Visit og sondere Terrainet. Vennen talte saa hos BONNE-

VIES om en Mængde ligegyldige Ting, men til sidst talte han om LUNDBYES Rejse, og at han skulde være borte i flere Aar. CATHRINE rejste sig kort efter og gik ud af Stuen, og hun viste sig ikke mere. Vennen gik saa, opsøgte LUNDBYE og sagde til ham, at han godt kunde fri til hende, hun var ikke ligegyldig for ham. Han skrev saa straks et Frierbrev og fik kort efter Brev med hendes Ja. LUNDBYE skyndte sig hen til BONNEVIES, og Forlovelsen blev samme Aften fejret med stor Højtidelighed. Den næste Dag afsejlede han, og Aaret efter blev de gift (1810), da var Bruden 17 Aar.

Da hun var 17 à 18 Aar, skulde hun have sit første Barn. En Dag gik hun ned i Haven og satte sig i et Lysthus; en Fætter af hende, en kaad Dreng paa samme Alder som hun selv, gav sig til at ryste et Træ, der stod lige ved Lysthuset; det var fuldt af Oldenborrer, som i Massevis faldt ned over hende og kravlede omkring paa hende. Hun blev meget forskrækket, der kom en stærk Gysen over hende, og med det samme faldt hun besvimet om. Hun blev bragt op og fødte kort efter en dødfødt Dreng. Men hun tiggede og bad om, at ingen maatte sige noget til Drengen, da hun syntes, det var skrækkeligt, at Drengen skulde faa den Sorg hele sit Liv at tænke paa, at han ved sin Ubetænksomhed og Kaadhed havde forvoldt et andet Menneskes Død.

Der har i den Bonneviske Familie været flere noble, fine, ædelttænkende Kvinder; en af dem er Fru LUNDBYE. Hun var elsket af sin Mand, der saa op til hende som et højere Væsen, som den rene, ædelttænkende Kvinde hun var; ingen vovede, saa længe han levede, at angribe hende, saa var han der straks. Hendes Søster LISE har set, at han lagde sig ned og kyssede Stedet, hvor hun havde staaet. Fru LUNDBYE var en ren Skønhed, og da hun i en ældre Alder havde voksne Børn, 8 (skal være 7) Sønner, var hun endnu saa smuk, at da hun en Dag gik med en af Sønnene, kom dennes Kammerat hen til ham og spurgte, hvem den nydelige unge Pige var, han havde gaaet med. Og da han sagde, at det var hans Moder, vilde Kammeraten ikke tro ham. Da hendes Mand døde, benyttede flere Mennesker sig af hendes Godhed og franarrede hende baade Penge og Klædningsstykker; ogsaa Tante GUNDER benyttede sig som nævnt af hendes Godhed.

Oberst LUNDBYE spiste kun en Gang om Dagen, nemlig til Middag. Fru LUNDBYE delte Maden, hun lavede, i to Dele. Den ene Del spiste Obersten, den anden Del spiste Fru LUNDBYE og hendes halv voksne Sønner. Det maa have været en meget stor Portion, Obersten har sat til Livs, og han trivedes ogsaa for meget af den. Han blev efterhaanden saa svær, at han ikke kunde ligge i en almindelig Seng, men maatte have et Bord paa hver Side af Sengen med Puder paa, og der maatte han lægge sine Arme paa om Natten. – En Gang tilsagde Kongen, det maa have været enten FREDERIK DEN 6TE eller CHRISTIAN DEN 8DE, ham til

sig; han skulde sammen med Kongen ride i Spidsen af et Regiment. Det var jo en stor Ære for ham, og han vilde nødig sige »Nej«. LUNDBYES fik fat i nogle særlig kraftige Heste, og især var der en Hest, der var særlig kraftig og stærk. Saa fik de lavet et Stativ over Hesten, og der fik de højest Obersten op. Stativet var til at skille ad. Obersten blev saa højest op paa Stilladset, og saa fjernede de det forsigtigt; men da Obersten sad paa Hestens Ryg, kunde den kraftige Hest ikke bære ham, men sank helt sammen og faldt ned paa Jorden. Saa maatte han køre til Soldateropvisning i en Vogn, og det gik bedre med to Heste end med en. Dog var det jo ikke det, Obersten havde ønsket. Han vilde have redet i Spidsen for Regimentet sammen med sin Konge. Det maa have været en frygtelig Sygdom, han led af, thi han blev tykkere og tykkere, og Lægen kunde ikke hjælpe ham. Da det stadig blev værre med ham, døde han, og han har vist ikke lidt saa lidt.

– (Om Oberst J. T. LUNDBYES Fedme fortæller Sognepræst CHR. SEIDELIN: »Min Morfar har fortalt mig, at paa sine ældre Dage var Obersten saa svær, at der maatte skæres en Bue ind i Spisebordet, for at der kunde blive Plads til hans Mave, og en Dag, da han til en Kongeparade absolut skulde til Hest, udvalgte Regimentets stærkeste Dyr til ham. Hans 6 granvoksne Sønner hjalp ham op paa Hesten. Denne stod i Begyndelsen urokkelig, saa begynder den at ryste paa Bagbenene, disse synker dybere og dybere, indtil Dyret sætter sig paa Halen. Det blev sidste Gang, han var paa Hesteryg. – Min Hustru, som er Officersdatter, kendte Fortællingen fra sin Fader, der havde den fra Officerskredse. – En syvende Søn var den kendte Maler JOHAN THOMAS LUNDBYE, som altsaa var Fætter til Admiralsønnerne og kom meget sammen med dem.«) –

Oberst LUNDBYE var af sin Samtid anset for en meget dygtig Officer. Paa hans Tid lagde alle Mennesker Kabaler, det var en ren Modesag, om det saa var den store Napoleon lagde han en bestemt Kabale, der blev opkaldt efter ham.

(Under Omtalen af Oberst LUNDBYES 7 Sønner nævner ELISABETH SEIDELIN bl. a., at Krigsminister (1863–64) CARL LUNDBYE havde en meget smuk Datter AGNETE, en fin, blond, sart Skønhed, der var meget omsværmet af Herrerne og gjorde megen Lykke, hvor hun viste sig; samt at Kaptajn SIEGVARD LUNDBYE, der faldt ved Dybbøl, havde en Søn, der var synsk og saa sin Faders Død, medens den fandt Sted. Men især omtaler hun Søn Nr. 4:)

JOHAN THOMAS LUNDBYE (1818–48)

den store Maler, der var og er en Pryd for sit Land. Som Dreng var han stille og forknytt over for sine ældre og vilde Brødre, hvis Spot han led under. De var alle raske og sportsdygtige, unge Mennesker, og i den Henseende kunde han aldeles ikke maale sig med dem. De saa ned

paa ham og kunde slet ikke forstaa, at han altid sad med et Stykke Papir og tegnede, hvad han saa, særlig alle Dyrene, han saa. Hans Brødre sagde tit: »Du er en lille Pjalt. Du bliver aldrig til noget.« Saa søgte han hen til sin Moder og sad og tegnede hos hende. I deres Bedstefaders Have i Kalundborg var der en høj og stejl Bakke; en Vinterdag derude tog de alle deres Skøjter paa, og saa gik det i fuld Fart op og ned ad den stejle Bakke. Naar saa JOHAN THOMAS ikke turde være med, lo hans Brødre ad ham og trak paa Skuldrene af ham, men han listede hjem til sin Moder. Engang var min Fader (FR. S. SEIDELIN * 1824) ogsaa med. Da JOHAN THOMAS skulde løbe ned ad Bakken, faldt han første Gang og rullede ned ad Resten af Bakken uden at kunne rejse sig; min Fader faldt bag ham og trillede ligeledes ned efter ham, saa fulgtes de sammen op til Husset, fulgt af de andres Latter og spottende Bemærkninger. JOHAN THOMAS's Stilling i sit Hjem var ikke, som det burde være. Oberst LUNDBYE beundrede sine andre raske, kvikke Sønner, som tog den ene gode militære Eksamen efter den anden, medens stakkels JOHAN THOMAS ingen Eksamen tog, men altid sad med en Blyant og tegnede saa en Kat, saa en Ko og andre Dyr. Familien forstod aldeles ikke ham eller hans Kunst. Var det saa saa underligt, at hans elskelige Moder søgte at trøste sin stakkels nedbøjede Søn? Efter Udsagn af hans Moster LISE SEIDELIN er det det, hans Moder har gjort sig skyldig i. JOHAN THOMAS var baade Børne- og Dyreven. Alle smaa og fortrykte tog han sig beskyttende og kærligt af. Min Far var jo kun en Dreng paa 10 à 12 Aar; han var bange for de store, voksne, støjende, unge Mennesker. JOHAN THOMAS tog sig saa af sin lille, 6 Aar yngre Fætter, og sammen var de paa den ene Udflugt efter den anden. De mødtes i deres Kærlighed til Dyrene. JOHAN THOMAS tog sine nu berømte Skitser, medens min Fader legede med de forskellige Dyr. Paa Turen til Roskilde, hvor Faders 2 ældste Brødre (ANTON SEIDELIN * 1814 og EMANUEL SEIDELIN * 1816), Fader og JOHAN THOMAS gik 4 Mil for at se KONG FREDERIK DEN 6TES Begravelse († 3/12 1839), var det JOHAN THOMAS, der tog sig af sin lille Fætter, lod ham gaa under sit Overstykke og gik paa Vindsiden af ham. Far har selv senere sagt, at uden Fætterens Hjælp og Beskyttelse kunde han ikke have gaaet den lange Vej og være naaet frem til Begravelsen. Og saadan var JOHAN THOMAS altid, han tog sig altid af de svage og fortrykte.

JOHAN THOMAS var meget fattig. Han havde frit Ophold i sine Forældres Hus, fik alt frit, men han havde aldrig en eneste Lommeskilling. Det voldte ham tit Sorger, naar han vilde have et stort flot Lærred og Pensler og Farver og andre Rekvisitter og aldeles manglede Penge til at faa det. Hans Familie mente, at han skulde tage sig noget nyttigt for, og de vilde ikke give ham Penge. Saa lærte han at ty til sin Fætter Premierløjtnant (senere Kommandør) ANTON SEIDELIN og dennes Hustru, den begavede, meget belæ-

ste og fint dannede Tante PETRA (* 1810, ~ 1845, S. 1525). De var de eneste, der forstod ham, og Tante PETRA, der indlod sig i lange Samtaler med ham om Kunst, saa snart, hvad der boede i ham, og at hans Tegninger var noget usædvanligt; hun var den eneste i Familien, der saa den store Kunstner i ham. Hun fik ham til at tale om sig selv og sine Planer for Fremtiden. Han sad stadig med sit Papir og sin Blyant, og naar de rejste sig, laa der en hel Del Tegninger, hvor han havde siddet. Alt dette samlede Tante PETRA sammen og beholdt, saa hun havde en Mængde af hans originale Tegninger, og senere har hendes Børn solgt en Del af disse Tegninger til Kunstmuseet.

En Dag beklagede han sig til Onkel ANTON og Tante PETRA over, at han i Tankerne beskæftigede sig med et stort Maleri, han vilde male, men at han savnede Penge til Udgifterne. Saa blev Onkel og Tante enige om at give ham alle Rekvisitter til Billedet, og saa malede han et aldeles henrivende, stort Billede af et Landskab, en Sø, hvor der ligger midt i Billedet en stor, mesterlig malet Sten, og da han havde malet det, forærede han Onkel og Tante Billedet. Senere arvede deres Datter Provstinde HEY Maleriet; det hang i Alminde Præstegaard paa en Væg lige over for Indgangsdøren, saa det straks faldt i Øjnene, naar man traadte ind ad Døren, og paa denne Plads virkede det næsten overvældende paa Tilskueren, som jo altid virkelig sand Kunst gør. Kunstakademiet bad Provst HEY, om de en Tid maatte laane Billedet, og det blev sendt dertil. Før Provsten sendte Maleriet, assurede han det for 2,000 Kr., men da han atter fik det tilbage, var det fra Kunstakademiet forsikret for 10,000 Kr. Saa højt stillede Akademiet hans Kunst. Som Sygeplejerske har min Søster AGNES passet en meget anset Kunstner RASMUS EJLERSEN. Han stillede J. TH. LUNDBYE meget højt og regnede ham for Danmarks største Maler; han sagde flere Gange til AGNES: »Han er den fineste Kunstner, Danmark nogensinde har ejet. Men det værste er, at han har taget sin Male-Metode med sig i Graven; thi ingen Kunstmaler har hidtil kunnet finde ud af, hvorledes han blandede sine Farver sammen; thi han gik jo sine egne Veje, som det Geni har var.« Og det samme sagde en anden Kunstmaler og Charlottenborg-udstiller OLE OLESEN: »Der er ingen tidligere eller nuværende Maler, der i Farveglans og Skønhed kan maale sig med ham, og ingen har hidtil kunnet finde ud af det store Resultat, han gennem sin Kunst naaede, og som gjorde ham til den store enestaende Kunstner.«

J. TH. LUNDBYE var en meget pligtopfyldende Mand. Han elskede sit Fædreland med en meget stærk og dyb Følelse. Naar det var i Fare og blev angrebet af en stærk Fjende, ansaa han det for sin Pligt at ofre alt for det, om det saa var hans Liv. Det var denne Følelse, der drev ham til at melde sig frivillig og hverken egenkærlig Sorg eller Mismod. Jeg ved gennem Bedstemoder, der havde talt med sin Søster, hans Mor, at det var hans Fædrelandskær-

lighed, der drev ham ind i Soldaterrækkerne og destoværre derfra i Døden.

Justitsraad BONNEVIES andet Barn var

ANNA ELISABETH BONNEVIE (1794–1880)

der blev gift med Viceadmiral JENS SEIDELIN.

– Min Bedstemor Admiralinden har selv fortalt mig mange spredte Træk om sin nærmeste Familie, da jeg i to Vintre var hos hende. Den gamle Dame var altid præget af en fin, nobel Tankegang, der gjorde hende saa indtagende. Hun har selv kendt de omhandlede Personer og har fra troværdig Side hørt Fortællingerne, som hun senere fortalte videre til mig. Hun var en udmærket Fortæller, fortalte meget interessant og livligt og huskede alt, hvad hun havde oplevet, og hvad hun havde hørt fortælle. Det interesserede mig meget at høre. –

Hos Justitsraad BONNEVIES i Kalundborg kom der en Mængde Officerer, og de blev gæstfrit modtaget. Da den ældste Datter CATHRINE skal have været en komplet Skønhed, satte hun Bedstemor lidt i Baggrunden; men Bedstemor sagde, at da hendes Søster var blevet gift (1810), gik det ogsaa ganske godt for hende. Hun var 17 Aar, da Bedstefar, der var 4 Aar ældre, gjorde hende sin Opvartning. Da de havde lært hinanden bedre at kende, syntes de særdeles godt om hinanden. En dejlig Sommereftermiddag var der stort Selskab hos Justitsraaden, og Bedstefar hørte med til de Indbudte. Bedstemor sagde, at det var en vidunderlig dejlig Sommerdag. Om Aftenen sørgede Bedstefar for at komme til at køre i samme Vogn, og han satte sig paa samme Sæde som Bedstemor og sørgede for, at de to sad ene paa Sædet. Og saa friede han til hende. Hun svarede Ja, han sad med Armen om hendes Liv, og de havde en dejlig Køre tur hjem. Bedstefar sagde, han vilde næste Dag opsøge hendes Forældre og anholde om hendes Haand. Bedstemor betroede straks sin Søster om sin Forlovelse, men Fru LUNDBYE var ikke rigtig tilfreds med dette. Hun mente, at Bedstefar først burde have anholdt om hendes Forældres Samtykke og ikke have faret til og friet til den unge Pige først. Nu ventede de ham næste Dag, men han kom ikke, og saaledes gik der hele 4 Dage, og først den 5te Dag kom han. Fru LUNDBYE var bange for, at Bedstemor havde blameret sig, og at han slet ikke vilde komme. Bedstemor var tillidsfuld og stode fuldt ud paa ham. Han havde i disse Dage været forhindret af sine Pligter i Marinen. Han fik saa officielt hendes Faders og hendes eget Ja bekræftet, og de blev forlovede.

Da han var 23 Aar og hun 19, blev de gift (1813) og boede saa i København. En Nat vaagnede Bedstemor af, at der blev raabt Brand. Der blev gjort et meget stærkt Spektakel. Der var en Mand med en Tromme og en anden Mand, der peb i en Fløjte og raabte Brand af alle Livsens Kræfter. Rundt omkring lukkede Folk Vinduerne op

for at faa at vide, hvor der brændte, og hun fik at vide, at Branden var paa Vesterbro. De selv boede i Nyboderne paa Østerbro. Under alt dette laa Bedstefar ganske rolig og sov. Bedstemor gik saa hen til ham og ruskede ham i Armen, og da han for op og spurgte, hvad der var paa Færde, sagde hun: »Ja, lille Far, Du bliver nødt til at staa op og klæde Dig paa, for der er Ildløs.« Bedstefar for op: »Er der Ildløs hos os?« »Nej, det er paa Vesterbro.« »Paa Vesterbro, men hvad kommer det os ved?« »Men vil Du da ikke gaa ud og hjælpe med?« »Nej, gaa Du nu bare i Seng. Jeg kunde jo aldrig ligge i min Seng, hvis jeg skulde ud og hjælpe til med alle de Brande, der sker i København.« Dermed vendte Bedstefar sig om og sov roligt videre. Bedstemor gik saa i Seng, idet hun sukende tænkte paa, hvad det dog var for et hjærteløst Menneske, hun var blevet gift med. Hendes Far, der jo boede i Kalundborg, var altid oppe og i fuldt Arbejde, naar der en sjælden Gang var Ildløs i Kalundborg.

Nu vil jeg skrive lidt om Livet i Bedstefars Hus. De boede som unge i Nyboder, og da der var 7 Dreng og en lille Pige, var Pladsen ikke stor. Far fortalte, at Bedstefar var en praktisk Mand, han indrettede saa Hængekøjer oppe under Loftet paa Sømands Vis. Nu var det en stor Fornøjelse, naar de øverstliggende sov, da at fire dem ned lige paa Hovedet. Fars Øjne lyste af Glæde, naar han fortalte, at han efter saadan en Kolbøtte kunde ligge og vente, til de andre sov, og saa var det dem, der fik en Tur ud af Køjerne. En Gang kom ANTON, den ældste af Sønnenne hjem, og da han fandt Brødrene vaagne, sagde han: »Men Dreng, I skal sove, Guds Engle er gaaet paa Vagt.« Han mente den gamle Vægtterviser. Far kunde aldrig glemme de Ord og Maaden, han havde sagt det paa. Fra Køjerne leverede Drengene hele Batailler; naar Bedstemor eller Pigen kom ind i Drengenes Soveværelse, maatte de skyndsomt trække sig tilbage, da de ellers fik en Dyne i Hovedet. De boede jo i Nyboder, og den senere Provst EMANUEL var meget stolt af, at det hed sig, at han var den værste Dreng i Nyboder til at gøre Spilopper.

Bedstemor sagde, at det tit kneb for hende at holde Styr paa den Flok Dreng, ikke mindst naar Fætrene LUNDBYERNE kom til; der var 8 (7) Dreng. En Gang havde Drengene lukket alle Vinduerne op, lagt et langt Bræt i et af Vinduerne, saa det naaede ned paa Gaden; saa gik den vilde Jagt gennem Værelset og rutschende ud af Vinduet ned ad Brættet og under Jubel ind ad Døren igen. Under den støjende Leg kom der en højstillet Officer og vilde gøre en Visit hos Bedstemor; det var i Bedstemors Modtagelsesværelse. Han sad en Tid og saa paa den Leg. »Kan De ikke faa de Dreng til at være stille?« Han bad, om han maatte skaffe Ro, og da Bedstemor sagde Ja, gik han løs paa dem med sin Stok. »Det hjalp«, sagde Bedstemor; de forsvandt hurtigt, saa der kom Ro, og Officeren kunde komme frem med sit Budskab.

(Desværre naaede ELISABETH SEIDELIN ikke – som paa-tænkt – at skrive om Admiralens 7 Sønnen; kun Sønnen VILHELM har hun omtalt nærmere (S. 1532)).

Justitsraad BONNEVIES yngste Barn var

HONORATUS BONNEVIE (1795–1873).

I to Vintre var jeg hos Bedstemor og tog Undervisning i Musik, og en Dag kom en ældre Herre i Besøg hos os. Han staa for mig som svær og ikke videre høj, med et bredt Ansigt, hvorpaa der var et mildt, kærligt Smil. Jeg var dengang 16 Aar (* 1854). Han kom mig i Møde med udbredte Arme og omfavnede mig. Jeg saa forbavset paa ham og forstod ham ikke. Vi kendte jo slet ikke hinanden, havde aldrig før set hinanden, men senere har jeg bedre forstaaet ham. Han hilste paa mig som sin Søsters Sønne-datter og hørende til hans Slægt. Han havde noget saa mildt og elskeligt ved sig; han var en rigtig gammeldags, elskelig, hyggelig Præst, saaledes som Præsterne var i gammel Tid. Mine Forældre og vi Børn har aldrig været i Vallekilde, og Grunden var, at en Datter forelskede sig i Far, og da han forlovede sig med Mor, blev hverken Far eller Mor bedt til Præstegaarden.

Pastor BONNEVIE døde 6te Juli 1873. Om Søndagen skulde han have holdt sin Afskedspræken, men en af Dagene før forlangte han, at hele hans Familie og alle Folkene paa Gaarden skulde tage deres Salmebøger med og møde i hans Sovekammer. Han forlangte da, at de skulde afsynge Salmen »Du Herre Christ«, og derpaa rejste han sig lidt op i Sengen og holdt hele sin Afskedspræken. Han troede, at han stod paa Prækestolen i sin Kirke. Saa sluttede han Andagten af med Salmen »Du Herre Christ« igen, lagde sig tilbage i Sengen og døde et Par Timer senere. Hans Svigersøn Pastor HOFF, der holdt Talen over ham, talte om dette i sin Begravelses-Præken over ham. Denne Præken har Far ejet, og jeg har hjemme læst den.

Pastor BONNEVIES yngste Datter var gift med Pastor HOFF. Jeg har set hende en Gang hos Bedstemor, det var en lille nydelig sød en. Hendes ældre Søster REGINE har flere Gange besøgt os i Vejle. Hun gjorde et meget godt Indtryk paa os.

1246.

Bevarede Breve fra Admiralinde LISE SEIDELIN til hendes Broder Sognepræst HONORATUS BONNEVIE i Vallekilde vidner bl. a. om et meget hjerteligt Forhold mellem de 2 Familier. Saaledes skriver LISE SEIDELIN (* 22/2 1794) 26/2 1853:

»Tak Du velsignede Broder! for Dit kjærlige Brev i Anledning af min Fødselsdag og for de gode Ønsker, Du deri udtaler baade fra Dig selv og fra Din hele dyrebare Familie. Vi saa endel gode Venner hos os om Formiddagen

og deriblandt Fru LINE MÜHLENSTETH*) (Fru Pastorinde BONNEVIES Søster), men for ej at forstyrre vor KARL (S. 1547) i sin Examen, bade vi Ingen om at komme igjen om Aftenen. Kun VILHELMINE (S. 1530) med Barn og Moder forbleve her hele Dagen. PETRA (S. 1524) kunde ej endnu tage ud med sine Smaa og blev derfor hos dem. Om Eftermiddagen kom vor FREDERIK (S. 1544) . . . Jeg har været paa Christianshavn i Formiddag og truffet Damerne som sædvanlig (vel Søsteren og Tante GUNDER, der boede Strandgade (28?) MNr 44) . . . Nu, Gud velsigne Dig og Dine! Kjærlig Hilsen til dem Alle fra min SEIDELIN, den øvrige Familie og Deres ømt hengivne LISE.« Og hendes Mand tilføjer: »Hilsen og Venskab til alle de Kjære i Vallekilde fra Deres hengivne J. SEIDELIN.«

Paa Grund af Koleraen tilbragte Admiralen, hans Kone og Sønnen CARL en Tid s. A. hos Overlæge J. H. SEIDELIN i Roskilde, hvorfra de lykønskede den yngste Datter i Vallekilde BETTY BONNEVIE til hendes 18 Aars Fødselsdag. Brevet, der er skrevet paa Fødselsdagen, og som vidner om Familiens store Musikinteresse, indledes af Onklen:

»Roeskilde den mærkværdige
18de August 1853.

Min kjære BETTY!

Efter den Regel, som jeg har set saa Mange følge, og saavidt jeg ved ogsaa Du, den at gemme det Bedste tilsidst, er det blevet min Lod at begynde det store Lykønskingsbombardement i Anledning af Din Fødselsdag. Imidlertid maa Du af mig ikke vente nogen stor Lykønskingsssalve, mit Kald er kun at forberede det egentlige Bombardement. Knap nok, at jeg kan ytre saadanne simple Ønsker for Dig, som at Held og Lykke maa følge Dig, at Du maa vedblive at være Dine kjærlige Forældres Glæde og erindre Din gamle Onkel med Velvilje. Du ser, at jeg endogsaa i denne Anledning ikke kan undlade at være Egoist, jeg skulde ønske Dig alt godt og ender med at ønske mig selv det; altid stikker det elendige »Jeg« sig frem . . . Vi have touret noget om. Vi have været 3 Gange i Boserup Skov, den ene Gang min Kone og jeg paa en Morgenspadseretur. I Gaar vare vi 3 Vogne her fra min Broder, i Ledreborg Have og Herthadalen. Men hvad der har glædet mig mere end disse Toure, er, at Organist HANSEN var saa artig at lade mig tilbyde at ville spille Orgel og i Søndags efter Gudstjenesten spille 3 dejlige Stykker for os, og at hans Datter i Tirsdags spille en hel Del skønne og svære Stykker for os hjemme paa sit dejlige Instrument, et Flygel til 500 Rd. . . . De kjærligste Hilsener til Dine Forældre, RE-

GINE, ANNA og CARL fra Din hjertelig hengivne Onkel J. SEIDELIN.« Og hans Kone fortsætter:

»Min kjære BETTY! Ogsaa jeg vil saa gjerne nærme mig Dig paa Din Fødselsdag for af ganske Hjerte at tilønske Dig alt det Gode, den Alvise skjænker sine Yndlinge, og saa lidt som muligt af de Sorger, ingen Dødelig blev ganske befriet for. Tak! Du kjærlige Væsen! for den Andel Du havde i vores Velvære i det velsignede Vallekilde, der om muligt hvert Aar bliver os dyrebarere. Gud forunde os endnu i mange Aar at leve noget samlede. – Her have vi haft det meget godt og ret profiteret af den skønne Have og Omegn . . . Imorgen agter min SEIDELIN og jeg at tage ind. Gud lad os finde Alt der, saa vel som vi kunde vente . . . Gud velsigne og bevare Dig. Hils kjærlig Forældre og Søskende fra Din ømt hengivne Tante LISE.« Og Brevet slutes 19/8 af Fætteren CARL SEIDELIN, der 11 Dage før var fyldt 20 Aar:

»Ogsaa jeg maa lykønske dig, kjære Betty, i Anledning af Gaarsdagen, som jeg ikke kan ønske dig mere fuld af Glæde end den 8de var for mig. Skade, at jeg ikke i Vallekilde kunde yde min Skjærv til Festligholdelsen af denne Dag, men – jeg anstrengte mig, saa godt jeg kunde, her, lod min bløde, pibende, klangfulde, hæse Stemme for allerførste Gang høre i Gaar Aftes i min Bravourarie og i et Par Duetter, hvor jeg figurerede alene. Det var for et ud-søgt Selskab, at jeg debuterede: 7 »gamle Jomfruer« foruden to Par Elskende og nogle gamle gifte Personer. Saa videre har jeg ikke kunnet drive det til paa Din Fødselsdag, men man maa ogsaa tage sig ivare for Aandsoveranstrengelse. I Aften rejse Fader og Moder ind til Byen, og vi ville haabe, at Gud vil spare dem for Koleraens Rædsler; den tager jo nu godt af. Da bliver jeg ene tilbage, skal høre Orgelkoncert i Domkirken paa Søndag, men om jeg saa skal trave mod Nord eller Syd, til Frederiksborg, Gurre o. s. v. eller til Vordingborg, det ved jeg ikke . . . Nu maa jeg slutte med mange Hilsener . . . til det hele gode Compagni ensemble, antagende deri at finde ANNA efter Udenlandsrejsen – nej, det er ogsaa sandt, det hedder ind til Nykjøbing – Indenlandsrejsen altsaa.«

Kort før Familien SEIDELIN i 1859 skulde holde Ferie i Vallekilde skrev Onklen til den ældste Niece REGINE BONNEVIE 7/5:

»Jeg har i Formiddag faaet og afleveret de tilbagesendte Noder til Hornemann & Erslev. Hjertelig Tak for Dit venlige Brev, kjære REGINE, jeg glæder mig ret til at høre Dig spille de 3 Nummere, som Du siger ere smukke og de 2 gamle af CRAMER, der ere saa nydelige, og det paa det gode Instrument. Naar nu blot ingen Hindringer forbyder mig at komme til det velsignede Vallekilde; thi det er paa den Forfriskning jeg atter skal slide 11 Maaneder. Hjertelig Hilsen til Dig og Alle om Dig fra Din hengivne J. SEIDELIN.«

Den yngste Datter i Vallekilde BETTY BONNEVIE blev

*) Kommandørkaptajn i Sjøetaten M. C. MÜHLENSTETHS (1786–1852) Enke JOHANNE MARTINE NICOLINE MARIE DE SVANENSKIOLD (1787–1861), Søster til Sognepræst HONORATUS BONNEVIES Hustru MARTHA REGINE JONANINE (JONNA) DE SVANENSKIOLD (1797–1866).

1861 gift med sin Faders Kapellan J. W. HOFF (senere Præst i Vartov); deres første Barn JOHANNES († 1 Aar gl.) fødtes 15/8 1866 i Vallekilde Præstegaard paa hendes Fætter FERDINAND SEIDELINS 44 Aars Fødselsdag. – Admiralinden og Sønnen WILHELM var da paa Besøg hos hendes ældre Søn EMANUEL »i det os saa kjære Jandrup«, hvorfra de og EMANUELS Kone WILHELMINE (og nogle Dage senere ogsaa EMANUEL) rejste videre til FERDINAND i Holmlands Præstegaard, hvor de alle skulde blive sammen i 14 Dage. Herfra lykønskede Admiralinden 24/8 sin »elskede Broder« (der var blevet Enkemand 2 Mdr. før): »Vi se et godt Varsel i den kjære Lilles Ankomst d. 15. og bringe Dig, kjære Broder, min FERDINANDS Tak for Dine kjærlige Udtalelser om ham, selv tilføjende, at jeg ikke er istand til at ønske noget bedre for de unge Forældres Fremtids Lykke, end at deres lille Søn maa blive til saa megen Velsignelse for Slægt og Venner, som Ferdinand har været det for Sine og fremdeles er det. – Det har glædet mig meget at vide Dig besøge Dine kjære Børn i Sommer. Jeg ved af Erfaring, at intet er istand til at virke saa velgjørende paa Sjæl og Legeme som det at se sine kjære Børn i deres velsignelsesrige Virksomhed. – Vi forefandt, Gudsketaki! Børnene her kun lidet plagede af den slemme Kighoste, men nok noget medtagne af dens tidligere Plager, især ved at forstyrre deres Nattero; den lille Pige WILHELMINE (5 Mdr. gl., † 1 Aar gl.), opkaldt efter sin Bedstemoder i Jandrup, ser noget sygelig ud, men hendes Hoste er ogsaa godt i Aftagende, og vi haabe da god Fremgang. – Vi agte (om henvend 14 Dage) at tage tilbage til Jandrup, hvorfra de kjære Børn have lovet mig Ledsagelse til mit Hjem, hvilket endnu ej staar ganske klart for mig, men jeg stoler trygt paa Guds faderlige Omsorg for mig, der altid saa rigelig har skjænket mig mine Børns Kjærlighed, den største Lykke denne Verden kan give os. – Farvel Du velsignede Broder! Tak for Din aldrig kjølede Kjærlighed imod mig og Mine, der Alle med stor Hjertelighed mindes Dig og alle Dine Kjære og ønske med mig, at de snart maa faa den Glæde at se den kjære unge Moder rask og lykkelig iblandt dem, til stor Fryd for den unge Fader og dem Alle! Din og Dines ømt hengivne LISE SEIDELIN.«

I Marts 1876 fik REGINE BONNEVIE Tak for Fødselsdagslykønskning fra den 82aarige Admiralinde SEIDELIN, nu boende hos sin næstældste Søn i Storring Præstegaard, hvor Dagen var blevet fejret med Besøg af »de kjære Præstebørn fra Aarhus. Du ved jo nok, at vi her i Præstegaarden have haft 3 af Datterens Smaabørn fra Sommerbesøget. De have nydt en god Helbred og ere os til megen Glæde, men at det skaffer deres kjære Bedstemoder (WILHELMINE) meget Bryderi, kan Du indse. Det maa være en stor Lettelse for ANNA og Mand (FERDINAND), og de befinde dem ogsaa bedre i den senere Tid med deres 2de Skolebørn og den lille trivelige ½ Aars THEODORA, som vi meget ønske maatte blive den yngste. . . . Fra Din Broder

PETERS hører jeg jævnlig ved min Søn KARLS, naar de komme sammen. Jeg havde ogsaa Brev fra ham til d. 22de, der, som Alt fra ham, aander Tilfredshed med Guds Førelse. . . . Jeg har det i alle Maader saa godt som det er muligt her i Verden den gode Gud kan berede det for os Stakler. Farvel, kjære REGINE, Du mindes altid med Hengivenhed af Din gamle Faster

A. E. SEIDELIN.«

1246.

CHR. SEIDELIN slutter sine Optegnelser om sin Far-moder Admiralinde A. E. SEIDELIN f. BONNEVIE:

»Jeg var 6 Aar gammel, da hun døde, og kan kun huske hende som en lille, gammel, uendelig gammel Kone, der altid gik i sort Kjole og med Kappe.«

At Admiralinde SEIDELIN ved sin Flytning fra Kronprinsessegade 18 (MNr 391) til samme Gade Nr. 44 (MNr 402) kom til en langt mindre Lejlighed – c. 6 Gange mindre i Størrelse, med c. 3 Gange færre Rum og hvert Rum kun c. halvt saa stort – fremgaar af Gennemsnitsberegningerne af de 2 Ejendommes Lejligheder i TORBEN EJLERSEN: Kronprinsessegade, et københavnsk Gadeanlæg og dets Beboere (Historiske Meddelelser om København 1976, 77 ff.).

1247.

Sognepræst F. E. SEIDELINS Tale ved hans Moder, Admiralinde ANNA ELISABETH SEIDELIN, f. BONNEVIE's Begravelse paa Holmens Kirkegaard 8/7 1880:

»Du skal ære Din Fader og Din Moder, 2 Mos. 20,12, har Herren sagt, og det er derfor jeg staar paa dette Sted – det er ikke blot for at ære mine Forældre, men fordi Herren har sagt, at jeg skulde gøre det. Jeg vil hjertensgjærne udtale det for denne hæderlige Forsamling, hvad de fleste maaske allerede vide, at jeg havde en dygtig og retsindig, hæderlig og trofast Fader, og hvad de færreste maaske vide, at jeg havde en stille og blid, en flittig, nøjsom og fordringsløs, en kærlig, troende og gudhengiven Moder; jeg vil saa inderlig gjerne vise hende Ære i denne Stund, da jeg dog næppe mere i dette Liv vil faa en saa god Lejlighed dertil. Men naar jeg nu gjør dette, er den dybe Grund dog denne, at Herren har sagt det. Thi Ham tilkommer al Ære, og, som han selv har sagt: Jeg vil ikke give nogen anden min Ære, Es. 42,8, saaledes være det langt fra mig at berøve min Fader i Himlen, som har baaret mig alle mine Dage med sin Kjærlighed, eller min dyrebare Frelser, som friede mig af Mørkets Magt og frelste mig til sit himmelske Rige – det være langt fra mig at berøve Gud noget af sin Ære. Men Gud, som er Kjærlighed, deler kjærligt sin Ære med Menneskenes Børn, og saaledes lagde han jo Myndighed i Forældrenes Hænder, for at de skulde æres af Børnene, og saaledes lærte jo ogsaa vi Børn som smaa at søge alle vore Ønskers Opfyldelse i vor Moders kjærlige Hjerte og at finde Trøst i vore barnlige Trængsler

i hendes altid aabne Moderfavn. Og derfor sige vi: vi elske hende, fordi hun elskede os først, og dette Ord, som Johannes siger om vor Frelser, passer saa forunderlig godt i Børnenes Mund, naar de tænker paa deres Moder. Vi ære hende, som ved sin Kjærlighed kaldte Kjærligheden frem i vort Hjerte. Gud har kærligt sat andre Kvinder ved vor Side som Hustruer og som kjære Veninder, og de har været os en trofast Medhjælp til at styrke og formere Kjærligheden i vort Liv; men Moder lagde Grunden. Og dersom vi naaede saa vidt, at Egenkjærlighedens og Verdenskjærlighedens Magt er brudt i vore Hjerter og Kjærligheden kommen til Gjennembrud, saa er det nu Tid til at takke hende, som menneskeligt talt begyndte denne gode Gjærning i os, hende, som Gud gav denne villigt opofrende og altid tilgivende Kjærlighed, der vakte Taknemmelighed og Gjenkjærlighed i vore Hjerter. Saa er der vel nu Lejlighed til at sige det: Jeg har været ung og er bleven gammel, men jeg mindes ikke, at min Moders Kjærlighed nogensinde har svigtet mig; den var over mig, før jeg blev født, og den skal følge mig ud over Døden til det evige Liv.

Og Gud Fader være takket – thi vi ville betale ham med Taksigelser, Ps. 56,13 – fordi Han gav os dette store Gode henede! thi er Kjærlighed Guds Væsen, saa maa den ogsaa blive vort Væsen, hvis vi skulde kunne leve sammen med Ham i den evige Herlighed, og saa er det jo en Naade, vi ikke noksom kunde takke for, at vi allerede fra den spæde Barndom bleve stillede under Kjærlighedens stille, fordringsløse Magt og forunderligt dragende Kræfter. Og naar vi saa føle, hvor lidt vi have formaaet at gjengælde hende, hvad hun i sin Kjærlighed led og stred for vor Skyld, hendes Arbejde og Møje, hendes Bønner og Nattevaagen for os, hvad kunde vi saa andet end takke Gud af fuldt Hjerte, fordi Han gav hende saa megen Glæde her i Livet, at hun naaede Ægteskabets Lykke og Børnenes Velsignelse, at Gud Fader mættede hende med et langt Liv og gav hende en sorgfri, lykkelig Alderdom i sine Børns Kreds, i et yndigt Hjem, hvor hun blev fredet og æret, og hvor vi alle fik Lov til at samles omkring hende og glæde hende ved at komme, og glæde os over hendes Fred og Lykke og Kjærlighed. Men fremfor alt takke vi dig, vor dyrebare Frelser! derfor at du gav hende det store Klenodie: en ydmyg og barnlig Tro paa din frelsende Naade, en Tro, som længtes efter Herrens Lovsange, som glædede sig ved den fælles Andagt, som takkede os for hver Gang, vi talte med hende om, hvad der hører til Guds Rige. Thi i denne Tro er vi forvissede om, at hun er gaaet hjem, eller rettere, at Herren har baaret hende paa Englevinger gennem Døden til Livet, og at Han vil oprejse hende paa den yderste Dag. Og det er vort store Haab, at vi skulde leve og dø og blive frelste i den samme Tro og opstaa i Herlighed, ja, se hende igen med salig Glæde paa den yderste Dag. Og du som elskede os med en evig Kjærlighed, og som ogsaa vil kalde os bort herfra – det ske i din

Time – du sende os hende da imøde, at hun maa annamme os i de evige Boliger, for at vi strax kunde vide, at ogsaa vi er komne til Kjærlighedens Hjem og velsignede Hvile! Dig være Ære til evig Tid for Naaden imod os, for Frelse og Salighed for hver den, som troer. Amen.«

1255.

53. ANE KIRSTINE HANSDATTER boede vist 1833 i Hallagermagle, da Datteren blev konfirmeret i Krummerup.

ANE KIRSTINE HANSDATTER, der som nævnt boede i Slagelse Sct. Peders Sogn i 1834 og 1840, døde 1841 i Slagelse Fattighus, mellem 20/10, da Datteren JULIE døde (S. 1382), efter hvem Moderen arvede 1½ Rd., og 14/12, da der foretoges Registrering efter »Indsider PETER JENSENS Hustru ANE KIRSTINE HANSDATTER i det saakaldte Hvids Hus paa Antvorskov Mark« (Antvorskov Birks Skifteprotokol). Hun efterlod sig en blaamalet Fyrrekiste til 1 Rbd., et gammelt Bord til 8 Sk. og et gammelt Sengested ogsaa til 8 Sk. Flere Oplysninger meddeler Skifteprotokollen ikke. Hendes Død er ikke fundet i Kirkebogen.

PETER JENSEN † efter 1841 (se ovenfor).

1260.

51. Se foran Tilføjelser til S. 211.

1266.

Skuespiller FREDERIK SCHWARZ var 3/12 1813 – 13/7 1838 Regerende Ordensridder i Kjæde-Ordenen (SVEN HOUMØLLER: Kjæden laa i Mulm begravet . . . (1974), 110).

Han fik i Sommeren 1819 Sommerbolig i vestre Ottekant paa Fredensborg Slot (VALDEMAR SEEGER: Fredensborg fra Oprindelsen til vore Dage (1937), 150).

1270.

Note 12. Huset Mejlgade 6 i Aarhus er ogsaa afbildet i Østjydske Hjemstavns 1960 (S. 101), hvor det (S. 108) formodes bygget 1811 af Muremester ANTON GERT MONRAD (1777–1822).

1275.

Note 126. 1. Gærup, læs Dærup.

1276.

Note 134. Den ugifte THORA AMANAIDA EMILIE JACOBSEN boede 1860 hos sin i Note 133 nævnte Søster Fru SEIDELIN paa Ringe Apotek. (S. 1419).

1277.

Note 16. Ifølge DBL XII S. 391: Oberst ALOYSIUS FERDINAND ZUBER (1748–1823) og Hustru CECILIE CATHRINE LIEBMANN (* 1783).

1277.

Indberetningen »Gestorben kein Geboren ein und das war mein« skal en Præst have skrevet i Nykirke Kbg. (ifølge Sønderjydsk Maanedsskrift 1928 S. 48).

1278.

29.2. Kaptajn HANS JACOB SIDELMANN boede ved Folketællingen 1840 i Aalborg (Nr. 606 og 607) med sin 1 Aar yngre Hustru JOHANNE SIELLE og en Tjenestepige. Hans Enke JOHANNE FREDERIKKE RASMUSDATTER SIELLE døde 18/2 1878 af Alderdom paa et Sygehjem i Kbh., 82 Aar gl., begr. 24/2 fra Kapellet paa Garnisons Kgd. (Garnisons Kbg.).

1289.

Sp. 2, 15. Linie f. n.: sin Steddatters Søn, læs: sin Datters Søn.

1289 f.

Note 162. 5. Sognepræst JOHAN PETER HALD har i Kettrup Kbg. for 1805–14 S. 4–9 skrevet sin Selvbiografi 1822, da han forlod Sognet. Heri fortæller han bl. a., at han er født i Høsterkøb i Birkerød Sogn, blev forlovet 3/2 1800 og gift i Kbh. 26/7 1805, og da han derefter efter 6 Ugers Fraværelse vendte tilbage til Kettrup 21/8, tog hans Forældre med for at tilbringe deres Livs sidste Dage hos deres eneste Søn. 1809 flyttede hans Svigermoder DORTHEA MARIA LANGEBECK og Svigerinde SUSANNE SMIDT ogsaa til Kettrup Præstegaard; 1814 blev sidstnævnte gift med Sognepræst ERHARD SAABYE i Skivholme, og 1815 døde Pastor HALDS Moder: »Familien leed et betydeligt Tab ved at miste den saa saare agtværdige Danneqvinde MARIE CHRISTINE HALD, fød SCHRADER, som første Gang dybt bedrøvede hendes Søn ved hendes Død den 16 April 1815.« Muligvis har man ogsaa i Kettrup Præstegaard haft Fru HALDS Søstersøn PEDER SEIDELIN boende; han blev konfirmeret der 1813 (S. 1454).

JOHAN PETER HALD fødtes 1777 som Søn af daværende kgl. Vinkyper, senere Kældermester i den kgl. Vinkælder i Kbh. LAURITS HALD (* c. 1740, † 28/1 1825 hos Sønnen i Aarhus (Vestergade) af Alderdom, begr. 4/2 (Vor Frue Kbg.)) og Hustru MARIE CHRISTINE SCHRADER (* c. 1750, † 16/4 1815 i Kettrup Prgd., begr. 25/4).

1290.

Note 163. OLE SMIDT er ifølge sit eget Brev født 9/2 1726.

1291.

Pudsigt nok fik Grev STRASOLDO 1820 Kongens »Velbehag« i Anledning af, at Greven og hans Søn CARL i Løbet af et Par Aar hver havde reddet 2 Drengene fra at drukne ved Marmorkirken. (H. G. OLRİK: Udvalgte Afhandlinger

og Essays (1961) 152–160. – Ugeskrift for Læger 13/3 1972, 568).

1299.

Sp. 1, L. 11 f. o.: STRABELL, læs STABELL.

1300.

Note 188. Af private Breve fremgaar, at ANNA ELISABETH SEIDELIN f. BONNEVIE selv fejrede Fødselsdag 22/2.

1305.

3. Af Justitsraad HANS RIEGELS' 8 Børn er Nr. 7 eller 8 Husfoged paa Als, Justitsraad HANS RIEGELS (1757–1828), se Slægtstavlesamlingen (1933) 69.

1306.

Sognepræst FREDERIK WESTERGAARDS Enke CECILIE CATHRINE DOROTHEA MARGRETHE BORCHSENIUS døde 13/5 1846 i Kbh. (Mikkelbryggersgade 3, MNR 103) af Kræft i Brystet, begr. 19/5 (Vor Frue).

1309.

FALLE PEDERSEN, hvis Afstamning ikke kendes, og som døde 1702 i København, blev begravet 5/4 i Roskilde Domkirke (Kbg. p. 444), hvor en Ligsten over ham og hans Hustru(!) lagdes længst til venstre nederst i Midtergangen (STEEN FRIIS: Roskilde Domkirke (1851) 217).

Han fik 2/6 1682 Bevilling (SR) til »i Huset« at ægte ELISABETH ESKILSDATTER DALHUUS († 1719 i Odense, S. 1309), som skal være * 1661, og hvis Slægt omtales i O. NIELSEN: Kjøbenhavns Historie og Beskrivelse III og IV (1881 og 85), C. GIESSING: Jubel-Lærere I (1779) 370, Norsk Slektshistorisk Tidsskrift XV (1956) 22–25 (TH. BULL: Nogle Oplysninger om Slekten FALSENS Stamforældre) og PT 1959, 164–167.

Hendes Tiptipoldefader var Møntmester POUL FECHTEL († c. 1590; Den Seidelinske Slægtsbog I, 88, Tavle II B 3), hvis Svigersøn HANS DALHUSEN, som 1565 efterfulgte ham som Møntmester i Kbh., begravdes 28/9 1603 (PT 1917, 303). Hans Svigersøn var Raadmand i Kbh. MOGENS MIKKElsen (begr. 6/1 eller 7/1 1618 i Sct. Nicolai Kirke, PT 1880, 222), hvis Svigersøn Raadmand sst. LAURITS ESKILDSEN, † 1651, var Fader til Magister, Lektor i Roskilde ESKILD LAURITSEN DALHUUS, † 1688, begr. 27/6 om Aftenen i Domkirken (Kbg. p. 436), ~ 1661 (Bev. 17/8) ELLINE RANDULF, * 1635, begr. 16/4 1705 sst.; disse var ELISABETH DALHUUS' Forældre.

1311.

se 407.

1317.

se 735.

Rettelser til Bind III.

1331.

AMMITZBØLL, FREDERIK, læs: 1018, 1269
ANDERSEN, H. C., tilføj: Konferensraad, K¹

1334.

BRINCK-SEIDELIN, PETER, Hofjunker, læs: (1783–1825)

1340.

HANSDATTER, ANE KIRSTINE, læs: (c. 1800–41)

1343.

JACOBSEN, THORA A. E., læs: (1822–efter 60)

1344.

V. KNIGGE, læs: ADOLF FRANZ FRIEDRICH

1346.

LIEBMANN, CECILIE CATHRINE (1783–1816)

1350.

PEDERSEN, LARS PEDER, pens. Overlærer, Skelvej 10, Assens, * 20/3 1899, † 16/3 1973, begr. 22/3 Kl. 14 fra Kærum Kirke.

1352.

ROUGTVED, PEDER THØGENSEN, læs: (1737–1810), Prokurator

1355.

SMIDT, OLE, læs (1726–efter 1802). Se S. 1717.

1359.

ZUBER, ALOYSIUS FERDINAND (1748–1823), Oberst

FORKORTELSER

*	født
~	ægtede, viet . . . til
†	død
Alb.	Album
Bl. R.	Blaa Ridder, Ridder af Elefantordenen inden 1808
DAA	Danmarks Adels Aarbog
dav.	daværende
DBL	Dansk Biografisk Leksikon (1933–44)
DK	Danske Kancelli
DM	Dannebrogsmænd
f.	og den følgende Side
ff.	og de følgende 2 Sider
Fdk.	Fjerdingkar
FM	Fortjenstmedaillen
FMG	Fortjenstmedaillen i Guld
f. n.	fra neden
f. o.	fra oven
hhv.	henholdsvis
hjd.	hjemmedøbt
Htk.	Hartkorn
Hv. R.	Hvid Ridder, Ridder af Dannebrogordenen inden 1808; svarer til nuv. Storkors
Ib., ibid.	samme Sted
K.	Kirke
K	Kommandør af Dannebrogordenen
Kbg.	Kirkebog
Kgd.	Kirkegaard
Konf.	Konfirmation, konfirmeret
Kv.	Kvarter
L.	Linie
LA	Landsarkiv
MNr	Matrikelnummer
not. att.	attesteret af Notarius publicus
nuv.	nuværende
Nvf.	Navneforandring
PT	Personalhistorisk Tidsskrift (1880–1978)
R	Ridder af Dannebrogordenen
RA	Rigsarkiv
RE	Ridder af Elefantordenen efter 1808
s. A.	samme Aar
s. D.	samme Dag
SK	Storkors af Dannebrogordenen
Skp.	Skæpper
s. M.	samme Maaned
SR	Sjællandske Registre i RA
sst.	samme Sted
Tdr.	Tønder

NAVNEREGISTER TIL FJERDE BIND

- Abbott, Jacob (1803–79), nordamer. Forfatter 1533
- Abildgaard, Anna Marie Frederikke (c. 1836–71) 1684
– Edvard (1870), Tobakshandler, Landmand 1616, 1689
- Absalon (c. 1128–1201), Ærkebiskop, Statsmand 1636
- Adamsen, Karl Robert (1896–1960), Sognepræst, Afdelingsleder 1638
- Adler, Clara (1883) 1378
- Adolph, Frantz Thestrup (1844–1907), Grosserer, Etatsraad, K² 1437
- Adrian, Margretha Catharina (1744–95) 1674
- Adserballe, Hans (* 1936), Psykiater, Overlæge, Dr. med. 1706
- Aistrup, Jens Jørgensen (c. 1773–1842), Bødkersvend 1453
– Johan (c. 1804–38), Malersvend 1453
– Johannes († før 1836), Murer 1453
– Mette Marie Christine (c. 1774–1848), Tallotterikollektrice 1453 f.
- Albeck, Emil (1870–1937), Sognepræst, Statsseminarieførstander, R DM 1640
– Hans Staal Lytzen (1832–1918), Etatsraad, Grosserer, R (1862–89) indehaver af C. E. Albeck & Søns Efterfølgere, Klædevarer en gros 1437?
- Alberti, Christian Carl (1814–90), Politiker, Overretsprokurator 1420
- Albrecht, Charlotte (1890) 1506
– Johan Carl (c. 1767–1842) Kommunitetsforvalter og Forvalter ved Bistrup Gods, Kammerraad, DM 1506
- Alexandrine (1879–1952), Christian Xs Dronning 1648, 1650 ff.
- Allen, Carl Ferdinand (1811–71), Historiker, Professor R DM 1420
- Alsted, Jørgen Peter (1800–73), Prokurator 1387
- Amaly (c. 1890) 1485
- Ammittzboell, Frederik (1795–1881), Møllejejer 1718
- Ammundsen, Johannes John Aschlund (1872–1959), Biskop K¹ 1646
– Ove Valdemar (1875–1936), Teolog, Professor, Biskop, Dr. theol. h. c., K² p. p. 1623, 1628, 1638, 1646, 1690
- Ancher, Anna se Brøndum, A. K.
- Ancher, Michael Peter (1849–1927), Maler 1650 ff.
- Andersdatter, Karen (1849) 1469
- Andersen, Anders (1829–efter 55), Møller 1657
– Anders (1852–1938), Skovfoged 1630
– Andreas (c. 1781–1844), Skovfoged 1700
– Ane Kathrine (c. 1856–efter 1919) 1572
– Ane (Anna) Marie (1859–1924) 1582 f.
– Anne Elisabeth (1823–68) 1473
– Christiane (1935) 1584
– Dorthea Kirstine (1841–1907) 1700
– Frandsine Mathilde (1857–1940) 1630
– Frederik Herman (1913), Lagerarbejder 1583
– Gjertrud Cathrine (1884–1959), Missionær 1625–1630, 1630, 1690
– Hans (1813–77), Husmand, Hestehandler 1380, 1380, 1381, 1470
– Hans Christian (1805–75), Digter, Æresborger, Konferensraad, K¹ 1377, 1718
– Ingeborg Marie (1863–1921), Forfatter, Oversætter 1661
– Jens (1850), Gaardejer i Ringe 1417
– Johan (1870–1949), Missionær 1630
– Martin August Valdemar (1839–1907), Stabslæge og Generalkommandolæge, R DM 1538
– Mathilde Sophie (1839–c. 1900/10) 1380, 1470
– Max Pauli Christian (1892–1972), Billedhugger 1638
– Morten (1861–1931), Missionær 1623
– Peder (1835–1914), Missionær, Klokker 1641
– Peder (1890), Gaardejer 1675
– Poul Julius Valdemar (1853–1937), Skolebestyrer, cand. polit. 1655 f., 1657
– Rasmus (1793–1869), Hjulmand 1385, 1474
– Sigurd (1901–efter 27), Assistent 1589
- Andrea, Jacobine Margrethe Cathrine (1770–1812) 1387
- Andresen, Andreas (1819–88), Fabrikant 1424, 1427, 1439, 1440
– Carla (1917) 1481
– Hans Holger (1856–92), Fabriksdirektør 1439
– Helga Nicoline Ulrikka (1861–1914), 1423–1426, 1428, 1439
– Laura Andrea (1863–1934), 1428, 1439
– Nicoline (c. 1804–87) 1592
– Viggo Christian (1898) (Frederiksberg Sogn) – (1964) (Odense Thomas Kingos Sogn), Maskinhandler 1692
- Ankjær, Edouard Emil (1861–1945), Provst, R 1635
- Anna (1886) 1596
– (c. 1900), Tjenestepige 1553
- Anthon, Frederik (1799/1800–efter 1839), Godsforvalter 1680
- Anthon, Sophie Margrethe (1839–efter 80) 1428
- Appel, Jacob Christian Lindberg (1866–1931), Højskoleforstander i Askov, Minister, K¹, DM p. p. 1635, 1637, 1648
- Arendrup, Emil Peter Ussing (1838–71), Overlæge, R p. p. 1549?
- Arlaud, John Oscar (1836–1907), Fransklærer, Forfatter 1491
- Arnesen, Anton Ludvig (1808–60), Forfatter, Kontorchef, cand. jur., Justitsraad, R 1377
- Artzt (1814), Løjtnant 1450
- Arup, Arne Seidelin (1886–efter 1920), Grosserer, (Vicekonsul) 1597
– Elinor Seidelin (1889–efter 1934), Skuespillerinde, Massøse 1597
– Frank (* 1917) 1596
– Frederik Carl Christian (1848–1933), Kunsthandler, R DM 1443, 1484, 1596
– John Dahl (* 1916) 1597
– Karen Seidelin (* 1885), Nonne 1597
– Marie Seidelin (1889–efter 1934), Skuespillerinde, Massøse 1597
– Niels Christian Jensen († 1886), Gæstgiver 1484
– Paul Seidelin (1884–efter 1964), Kemiker, Laboratorieførstander, Dr. phil. 1596
– Peter Dahl (* 1920) 1597
- Aspach, Christian Michael (1762–1847), Sognepræst 1450 f.? 1453, 1456, 1681 f., 1700
– Lovise (c. 1786–efter 1849) 1700
– Sixtus Sixtussen (1725–88), Sognepræst 1698
- Assens, Rasmus Winther (1821–96), Sognepræst, R 1534
- Atterup, Hans Nielsen (c. 1818–efter 50), Finerskærer, Tjener 1476
- Axelsen, Frederik Vilhelm (1838–1907), Godsinspektør, Justitsraad 1700
– Nicolai Bouthée (c. 1804–73), Kasserer, Bogholder, Kammerraad 1700
- Babe, Pauline Dorothea (1809–efter 45 (71?)) 1684
– Poul (c. 1780–1818), Snedkermester 1684
- Baden, Oluf Mortensen († 1485), Biskop, Kansler 1502
- Bager, Alhed Frederikke Simonsen (1757–1844) 1698
- Bagger, Casper August Frederik (1753–1817), Sognepræst 1427
– Helene Sophie (1800–efter 39) 1427, 1444
– Olga Louise f. Boalth (* 1906) 1693
– Poul Emil (1806–63), Fuldmægtig, ex. jur. 1677

- Bahnson, Jesper Jespersen (1827–1909), Krigsminister, kommanderende General, SK 1607, 1615
- Balle, Nikolaj Frederik Severin (1871–1939), Provst, R 1611
- Balslev, Carl Frederik (1805–95), Biskop, Dr. theol. h. c., SK 1535
- Charlotte (1877–1961) 1646
 - Henriette (Henny) Christiane Emilie (1883–1921) 1646
 - Nikolaj Frederik (1885–1970), Kontorchef, cand. jur. 1658
 - Rasmus (1831–1915), Sognepræst, R 1410 f., 1646
- Balzac, Honoré de (1799–1850), fransk Forfatter 1390
- Bang (1868) 1549
- Axel Sophus Daniel (1857–1942), Overretssagfører, K¹ p. p. 1467
 - Ejnar (*1896), Sognepræst 1603
 - Jacob Peter (1865–1936), Teolog, Professor, Dr. theol., R 1553, 1621, 1633, 1690
 - Jens Gustav (1871–1915), Socialistisk Historiker, Politiker, Dr. phil. 1655
 - Merete Ellinger (* 1903), ~ Ingeniør Kn. Hansen, Brønshøj 1655
 - Niels (1776–1815), Godsejer, cand. jur., R 1493
 - Sophus (1866–1950), Overlæge, Professor, Dr. med., K² p. p. 1643
- Bangert, Conrad Gregers (1851–1922), Kontorchef, R DM p. p. 1610
- Bardenfleth, Vilhelm (1850–1933), Stiftamtmand, Minister, Kammerherre, SK 1546
- Barfod, Povl Frederik (1811–96), historisk Forfatter, Politiker, R 1377
- Barfoed, Niels Aage (1899–1973), Præst, Digter 1579
- Barner, Hans Sophus Vilhelm (1839–1921), Landmand og Politiker, Formand for de samvirkende Menighedsplejer i Kbh., Kammerherre, R 1542
- Barsøe, Axel Christian (1895–1957), Fuldmægtig, cand. jur. 1620, 1690
- Johannes (1891–94) 1690
 - Peter (1863–1946), Stiftsprovst, R DM 1620 f., 1633, 1690, 1692 f.
- Barth, Frøken, Skoleleder? 1564
- Karl (1886–1968), schweizisk reformert Teolog, Professor 1613
- Bartholin, Cathrine Margrethe se Helt.
- Mariane Magdalene Eichel (1752–1800) 1363
- Bartramsen (1867), Gartner 1565
- von Bassewitz, Christian Siegfried (c. 1755–1831), Generalløjtnant 1366
- Bauditz, Christian Ferdinand (1815–1909), General, Kammerherre, SK 1388, 1392, **1392 ff.**, 1395
- Ferdinand Christian Fürchtegott (1852–1903), Toldassistent 1392
- Bauditz, Sophus Gustav (1850–1915), Forfatter, Professor, R DM 1483, 1642
- Theodor August Gotthilf (1775–1824), Stadsrådgiver, Major 1392
- Baumann, Søren Christian (1837–1915), Overretssagfører 1388 f.
- Baunsgaard (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
- Baxter, Eleasa (1929) 1691
- Bay, Carl Christoffer (1860–1941), Dommer, R DM 1570 f.
- Christopher (1803–68), Toldforvalter 1570
 - Frederik Christian Monrad (1836–1914), Handelsfuldmægtig 1428 f., 1680
 - Johanne Cecilie (1839–1919) 1669
 - Mads Johan Valdemar (1834–92), Sagfører, Byrådsmedlem, Sparekassebestyrer 1570, **1570 f.**, 1571
 - Peder Pedersen (1836), Købmand 1680
 - Signe Kirstine (1862–82) 1571
 - Sophus Waldemar (1869–1934), Dommer, Borgmester, R 1571
 - Thøger Valdemar (* 1898), Ingeniør, Direktør, cand. polyt. 1658, 1660
- Bay Schmith, Rudolph Valdemar (1872–efter 99), Løjtnant 1668, **1669**
- Bay Smith se Bay Schmith
- Bay Smith, Jørgen se Seidelin, Jørgen
- Bay Smith, Olga Margrethe se Buhl, O. M.
- Bech, Herman (1789–1842), Toldkammerdeputeret, Sparekassedirektør, Konferensraad, R 1493
- Marcus (1895), Købmand 1540
- Becher, Nanna Rosalie (1865) 1579
- Bechmann, Niels Kirkmoe (1753–1816), Stiftsprovst 1448
- Beck, Hans Peter Waage (* 1900), Provst, R 1653
- Johan Vilhelm (1829–1901), Sognepræst, Indre Missions Leder 1403 ff., 1474, 1536, 1538
 - Niels Hansen (c. 1770–efter 1840), Skræddermester, Oldermann, Kaptajn 1684
 - Petrine Charlotte (1795–1856) 1441, 1443 f.
- Becker, Nanna Rosalie (1865) 1579
- Beldenak, Jens Andersen († 1537), Biskop 1673 f.
- Bendixen, Claus (c. 1892), Skytsaand 1475
- Juliane Marie (1772–1856) 1414
- Bendz, Viggo Henrik Lauritz (1839–1915), Læge 1491
- Benthin, Marie Elisabeth (1881–efter 1932) 1462
- Søren Nikolaj (1853–1932), Forpagter, Proprietær 1462
- Bentzen, Frederik Vilhelm Leonor (1839–1926), Overretssagfører, R DM 1467
- Bentzon, Noline Christiane Frederikke (1777–1858) 1425
- Benzon (1806) 1702
- Carl Ludvig Adolph (1823–91), Amtmand, Overpræsident i Kbh., Kammerherre, SK 1432 ff.
 - Petra Birgitte (1781–1865) 1385 f.
- Berg, († før 1846), (norsk?) cand. jur. 1700
- August Wilhelm (c. 1804–77), Lærer, Krigsassessor 1567
 - Claus (1532), Billedskærer 1696 f.
 - Hanne Augusta (1838–1915), 1564, **1567**, 1656
 - Harold Axel (1886–88) 1424
 - Jesta (1880–efter 1933), Skuespillerinde, Forfatter? 1424
 - Johannes (1885–1904), 1424
 - Martin (1883–1949), Præst 1584
 - Olaf Johnsen (1882–efter 1915) 1424
 - Sigvard Johnsen Quentin Julius (c. 1853/54–1914), Ingeniør 1679
- von Bergen, Andreas (1682–1763), Landsdommer, Justitsraad 1365, **1673 f.**
- Birgitte Cathrine (1717–88) 1673
 - Catharine (1754–1806) 1673 f.
 - Christiane Henriette (Henriette) (1718–88) 1673 f.
 - Daniel (1724–73), Vicelandsdommer, Justitsraad 1365, **1673 f.**, 1695
 - Jacobine (1752–1825) 1364 f., 1673 f.
 - Johan Lorentz (1756–før 73) 1674
- Berggrav, Eivind Josef (1884–1959), norsk Biskop, Forfatter, Dr. theol. 1637
- Berggreen (1877), Fru 1490, 1511
- Bergsøe, Adolph Frederik (1806–54), Professor i Statsøkonomi, cand. jur., Landstingsmand, R 1388 f., **1389 f.**
- Carl Wilhelm (1800–61), Administrator 1389
 - Johannes (Hans eller Johan Frederik) (1760–1818), Læge, Litterat, Optiker 1389
 - Jørgen Vilhelm (1835–1911), Forfatter, Zoolog, Dr. phil. 1388 f.
- Berlème-Nix, Christian Heinrich (døbt Nix) (1827–1911), Købmand, Bankdirektør, R 1464, 1577
- Rudolf (1857–1933), Ingeniør, Fabrikant 1463, 1576, **1577**
- Bertelsen, Carl (1842–1916), Købmand 1537–1541, 1608, 1617, 1687
- Jeppe (1810), Avlsmand 1700
 - Louise (1890), 1617
 - Otto Kyd (1844–1902), Provst, R 1600
- Bertramsen (1867), Gartner 1565
- Bertrand, Joseph (1822–1900), fransk Matematiker, Professor 1549
- Bessett, Dale Albert (* 1932) **1591**
- Jack Edmond (* 1935) **1591**
 - Peter Albert (1906–efter 35) **1591**
- Bestle, Georg Christian (1855–1933), Vinhandler, Grosserer, Etatsraad, K¹ 1437
- Biering, Christian Gormsen (1731–76), Bogtrykker, Bladudgiver 1674
- Christian Henrik (1853–1932), prakt. Læge 1514
 - Edvard (1816–97), Distriktslæge, ~ H. M. Petersen 1514
 - Thomasine Caroline (1837), 1686
- Bille, Carl Steen Andersen (1828–98), Redaktør, Politiker, Kammerherre, K² 1496
- Steen Andersen (1797–1883), Viceadmiral, Marineminister, Gehejmestatsminister, SK 1518 f., 1522, 1686, 1708
- Bille-Brahe, Johan Christian (1819–99), Stiftamtmand, Fideikommissbesidder, Godsejer, Baron, Gehejmekonferensraad, SK 1431, 1434
- Bindesbøll, Jacob Hornemann (1789–1852), Inspektør, Amtsforvalter, cand. jur., Justitsraad, R 1414

- Michael Gottlieb Birckner (1800–56), Arkitekt, Professor, Bygningsinspektør, R 1500
- Bindslev, Carl (1884–1975), Missionær, cand. theol. 1621
- Bing, Frederik Moritz (1839–1912), matematisk Direktør for Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 (nu Statsanstalten for Livsforsikring), R 1551
- Binzer, Louise (1815–82) 1576
- Birch (1814), Kaptajn 1450
 - Andrea Christiane Eleonora (1785–1812) 1697
 - Andreas (1758–1829), Biskop, Dr. theol., Professor, K 1537
 - Carl Christian Laurentsius (1753–1808), Provst, Dr. theol. 1697
 - Frederik Sneedorff (1805–69), Forfatter 1399
 - Sophie Elisabeth (1781–1851) 1697
- Bircherod, Jacob (1693–1737), Landsdommer 1673
- Birkedal-Barfod, Ludvig Harbo Gote (1850–1937), Organist, Komponist, R 1646
- Bishop, Maxine Vivian (* 1915) 1593
- Bissen, Christian Gottlieb Vilhelm (1836–1913), Billedhugger, Professor 1371, 1430
 - Herman Vilhelm (1798–1868), Billedhugger, R DM 1550
- Bittmann, Johan Edvard (1869–1939), Missionær, ~ 15/11 1895
- Helene Sodemann 1621, 1623 f., 1626, 1629, 1636
- Blicher, Niels (1748–1839), Sognepræst, Forfatter 1370
 - Steen Steensen (1782–1848), Digter, Sognepræst 1399, 1703
- Blichfeld, Michael Frederik Kamman (1841–1925), Provst, R 1558
- Bloch, Carl Edvard (1872–1952), Professor i Børnesygdomme, SK DM 1648
 - Carl Heinrich (1834–90), Maler, Professor, Etatsraad, R DM 1434, 1436
 - Jens (c. 1760–1830), Biskop, K DM 1368
 - Niels Øllgaard (1841–95), Læge 1506 f.
 - P. (1847), Fabrikant 1440
 - Peter Otto (1810–92), Sognepræst 1527
 - Peter Vilhelm (1812–87), Distrikts- og Sygehuslæge, R 1527
 - Søren Niclas Johan (1772–1862), Rektor i Roskilde 1815–50, Professor, Dr. phil., Etatsraad, R DM 1364, 1748
- Blom, Gustav Vilhelm (1826–50), Artillerikaptajn, Forfatter 1523
- Blume, Niels Jensenius (1780–1853), Herredsfoged, Prokurator, Kancelliraad 1544, 1706
 - Sophie Christine (1822–81) 1544
- Blædel, Lili (1883–1970), Ekspeditionssekretær, 18/9 1953 Den kgl. Belønningsmedalje af 2. Klasse med Krone 1610
 - Nicolai Gottlieb (1816–79), Sognepræst, Dr. theol., R DM 1374
- Boalth, Olga Louise se Bagger
- Bock, Agnes Elisabeth (1860–1923) 1660
- Bock, Fritz (1851–1923), Fabrikant 1610
- Boeck, Christiane Charlotte (1832–1908) 1598
- Boesen, Emil Ferdinand (1812–81), Stiftsprovst i Aarhus, R 1447, 1537 f.
 - Jørgen Frederik (1799–1876), Sognepræst 1405
- Boisen, Peter Outzen (1762–1831), Biskop 1376
- Bojesen, Hanne (1818–99) 1506
 - Ottilia Christiane Elisabeth (1807–77), Privatlærerinde 1492, 1498
- Bolwig, Agnete Johanne Sofie (1831–1916) 1639, 1653
 - Augusta Henriette (1823–92) 1560 f., 1561 f., 1647, 1653
 - Charlotte Amalie (1816–76), 1405, 1639
 - Conrad Sophus (1866–1951), præsteviet Missionær i Kina (1893–1946), cand. theol. 1639
 - Jens Geert (1788–1864), Gaardejer, Krigsassessor 1561
 - Johan Conrad (1821–93), Sognepræst 1561, 1639, 1653
- Bondesen, Eskild (1854–1927), Sognepræst 1640
- Bonnesen, Theodor Valdemar (1837–93), Landinspektør, Medlem af Frederiksborg Amtsraad, R DM 1435
- Bonnevie, Anna Elisabeth (1794–1880) 1515, 1523, 1527, 1529, 1532 f., 1536, 1542, 1544 f., 1547, 1553 f., 1557, 1604, 1618, 1642, 1706, 1709–1717
 - Anna Olava (1830–68) 1714
 - Cathrine (1792–1863) 1709–1712, 1714
 - Elisabeth (Betty) Marie Emilie (1835–1918) 1527, 1543, 1554, 1632 f., 1713 ff.
 - Emanuel (1763–1846), Toldinspektør, Justitsraad 1530, 1709–1713
 - Frederik Carl Gutfeld (1831–1912), kgl. Skovrider, Overfører, R DM 1714
- Honoratus (1795–1873), Sognepræst 1527, 1530, 1533, 1547, 1554, 1557, 1709, 1713 ff.
- Peter Ferdinand Emil (1830–1912), Postmester, R 1553, 1633, 1646, 1715
- Regine Dorothea Cathrine (1827–1913) 1632 f., 1713 ff.
- Bonnez, Edouard (1804–74), Byfoged og Borgmester, cand. jur., Kancelliraad 1570
- Borch, Martin (1852–1937), Arkitekt, R DM, FMG 1648
- Borchsenius, Cecilie Cathrine Dorothea Margrethe (1774–1846) 1717
- Borgen (1889), Frøken 1514
 - Carl (1850–1923), Direktør 1610
 - Vilhelm August (1801–84), Skoledirektør, Kultusminister, Professor, Etatsraad, R 1441
- Bornemann, Cosmus (1768–1819), Godsejer, Major 1493
- Borregaard, Einar (1873–1942), Sognepræst, R 1589
- Borup, Skuespiller 1374
- Bostrup, Laurits Jacob Ferdinand (1852–1941), Provst, R 1599
- Bracht, Carsten Tønder (1802–84), Oberstløjtnant, R, Ejer af Ejendommen Dronningens Tværgade 58, boede selv i Stuen 1494
- Brammer, Gerhard Peter (1801–84), Biskop, Dr. theol., SK 1402, 1537 ff.
- Brandes, Georg Morris Cohen (1842–1927), Litteraturkritiker, Dr. phil., K² FMG med Krone 1695
- Brandt, Gomme Frederik (1814–68), Sognepræst 1528
- Brandt, Marie Cathrine (1784–1866) 1692
 - Vilhelm (1876–1949), Læge 1642
- Brangstrup, Mathias (1761–1829), Sognepræst 1500
- Brasen, Jens August (1802–69), Provst, R 1391
- Brechan, Jakobine Susanne (1833/(32?)–1910) 1385
 - Peter Oluf (1797–1842), Skibsfører 1385
- Bredstrup, Stig Volrat (1863–1939), Forstander for Jonstrup Statseminarium 1895–1929, R DM 1633
- Bregendahl, Marie (1867–1940), Forfatterinde 1607
- de Bretteville, Louis le Normand (1805–53), By- og Herredsfoged, Kaptajn, Kammerjunker 1570
- Bricka, Carl Frederik (1845–1903), Rigsarkivar, Historiker, Dr. phil. h. c., R DM 1421, 1576
- Brinch, Drude Margrethe (1713–86) 1695
- Brinck-Seidelin, August Frederik (1805–06) 1377
 - August Frederik (1808–78), Postmester 1364, 1367, 1376, 1377, 1462
 - Carl Anton (1785–90) 1369
 - Carl Ludvig Ferdinand (1804–15) 1377
 - Caspar Christopher (1781–1861), Ritmester 1365, 1366 f., 1374
 - Cecilie Charlotte Sophie Christiane (1854–1934), Konventualinde 1462 ff., 1467, 1577, 1577
 - Christian Hans Frederik (1865–89), Sømand 1462, 1578, 1688
 - Christiane Kirstine Henriette (1815?–99) 1375, 1461, 1575
 - Christiane Sophie (1790–1858), Konventualinde 1367, 1375, 1701
 - Christiane Sophie (* og † 1851) 1575
 - Frederik (1822–91), Overretsassessor, Patron, R DM 1375, 1462, 1465 f., 1467, 1578
 - Hans (1750–1831) se Brink-Seidelin
 - Hans (1821–1902), Proprietær, Fideikommisbesidder 1374 f., 1377, 1462 ff., 1465 ff., 1575 ff.
 - Hans Diderick (1780–1831), Digter, cand. jur. 1363 ff., 1365–68, 1701
 - Hans Didrik (1818–19), 1461
 - Ingeborg Elisabeth (1782–1850) 1363, 1367, 1368 f., 1701
 - Ivarica (1754–1826) 1701
 - Johan Christian (1824–1908), Proprietær, Landstingsmand, Tømmerhandler 1375, 1462, 1466, 1466 f., 1682
 - Johan Ernst Emil (1869–1947), Overretssagfører i Odense 1462, 1466 f., 1578, 1578 f.
 - Ludvig Christian (1787–1865), Amtsforvalter, Departementschef, Konferensraad, SK 1366 f., 1369–74, 1375 f., 1461 f., 1466, 1675, 1701
 - Ludvig Christian (1850–51) 1575
 - Ludvig Christian (1853–80), stud. polit. 1462 f., 1577
 - Ludvig Jens (1863–1953), Revisor i USA 1462, 1466 f., 1578, 1578
 - Ludvig Vilhelm (1827–75), Forpagter 1375, 1467, 1578
 - Mariane Magdalene (1802–64), 1363 f., 1367, 1376, 1376, 1701

- Mariane Magdalene Clausine (1817–84), Patron 1375, **1461**, 1467
- Marie Elisabeth (1829–1910), Konventualinde, Patron 1375, 1461 f., 1467, **1468**
- Marie Elisabeth (1852–1926), Fideikommisbesidder 1462 ff., 1467, **1575 f.**, 1576
- Peter (1783–1825), Hofjunker **1368 f.**, 1701, 1718
- Petronelle (1755–1801) 1701
- Sophie Elisabeth (1819–88), Konventualinde 1375, **1461 f.**, 1466, 1468, 1688, 1701
- Sophie Elisabeth Cathrine (1752–1820) 1367 f., 1701
- Wilhelm Ludvig Christian Johan Ernst Emil (1889–1961), Tandlæge 1578
- Brink-Seidelin, Hans (1750–1831), Stamhusbesidder, Konferensraad 1363, 1365, 1368 f., 1376 f., 1465, 1701
- Brix, Christian Carl (1820–1908), Skolebestyrer, Politiker, Professor, Etatsraad 1552
- Brock, Anna Marie (1842–83) 1685
- Brock, Emma (1852–78) 1601, 1686
 - Fanny Emilie (1849–71) 1504, 1686
 - Ida Eline (1848–71) 1685
 - Johan Gottlieb (* 1844), Købmand 1685
 - Laura (1854–55) 1686
 - Marie Sophie Augusta (1850–74) 1507, **1508 f.**, 1601, 1686
 - Mathias Christian Nielsen (1819–61), Murermester 1509, 1685
 - Vilhelm Christian (1856–57) 1686
 - Vilhelm Sophus (1846–56) 1685
- Broden, Johan Olausson (1890), Skrædder 1581
 - Sigrid Anna Johanne (*1890) 1580, **1581**
- Brodersen, Anna Gerda (1888–1941) 1650 f., 1693
 - Christian Julius (1855–1928), Brandinspektør, cand. polyt. 1567
 - Ebba Doris Magdalene (1890–1963) 1650 ff., 1694
 - Edith Johanne (* og † 1889) 1694
 - Fin Erik (* 1900), Grosserer 1650–1653, 1694
 - H. C. († 1890), Grosserer, Skisreder 1649
 - Hans Christian (1892–1978), Styrmand, Kaptajn 1650–53, 1694
 - Henriette Elisabeth (1887–1972) 1649, **1649–1653**, 1681, 1693
 - Johann Friederich (1858–1943), Proprietær, Kæmner, R 1649–1653, 1693
 - Jordt Bent (* og † 1895) 1694
 - Torkil (1890–1967), Direktør, cand. polyt., R 1658
- Brorson, Christian Frederik (1758–1847), Sognepræst, Professor, K 1702
 - Hans Adolph (1694–1764), Biskop, Salmédigter 1535
- Brown, Irene Florence (1896–efter 1935) **1593**
- Bruhn, Heinrich (1825–1902), Havne- og Fjordinspektør, exam. jur., Kammerassessor, R 1543, 1617
- Brun (1912), Forpagter 1616
 - Frants (1815–82), Læge 1428, 1433 f.
- Bruun, Anna Louise Frederikke (* 1868) 1684
 - Caroline Johanne Marie (* 1885), Kontorassistent 1485
 - Charles Christian Vilhelm (* og † 1875) 1684
 - Christian (1860–1935), Forpagter 1626
 - Christian Anton Reinhold 1891 (i Ydby) – 1973 (i Odense Thomas Kingos Sogn), Ingeniør, R 1692
 - Christian Walter (1831–1906), Historiker, Overbibliotekar, Dr. phil. h. c., Justitsraad, K¹ 1421 f.
 - Ebbine Frideriche (1788–1864) 1498, 1597
 - Eigill (1960), Inspektør 1653
 - Jens Christian (1855–1939), Postmester, Postinspektør, R 1443, **1484 f.**
 - Karen (1888–1929) 1485
 - Mads Pagh (1809–84), Købmand, Politiker, Etatsraad, K 1538
 - Marie Emilie Vilhelmine (* 1866) 1684
 - Mary (* 1921) 1485
 - Ole? (1855), Møller, Proprietær? 1485
 - Ole (* 1922) 1485
 - Palle Christian (1796–1855), Kommandørkaptajn, R 1522
 - Peter Wilhelm Anker (c. 1829–77), Børstenbindermester **1683 f.**
 - Sven (1890–1930), Kunstmaler 1485
 - Aage (* 1887), Mejeribestyrer 1485
- Bruun-Rasmussen, Fritz Charles (1870–1964), Biskop i Aarhus, Kirkeminister, K¹ 1600
- Bræstrup (1918) 1515
 - Christian Jacob Cosmos (1789–1870), Politidirektør, Overpræsident, Minister, Gehejmekonferensraad, SK 1494, 1686
 - Elise Christine (1836–1918), Priorinde i Støvringgaard Jomfrukloster 1515, 1686
 - Erasmine (1846–1919), 1515, 1686
 - Brøgger, Abelone (1853–?) 1687
 - Semine (1856–1929) 1687
 - Brøndsted, Carl Gustav (1818–1903), Skoleinspektør i Kbh., cand. theol., R 1442
 - Karl Gustav (1851–1945), Forfatter, Lektor, R 1541, 1598
 - Brøndum (1943), Familien 1651 f.
 - Anna Kirstine (1859–1935), Maler 1650 ff.
 - Brønnicke, Ebba Seidelin (* 1887), Sekretær, FM 1598
 - Ingrid Seidelin (1878–1973), Oldfrue 1506
 - Ole (1809–73), Proprietær, Klasselotterikollektør 1598
 - Peder (1848–1922), Købmand, Vicekonsul 1498, **1598 f.**
 - Buchard, Carl Adolph Johan (*1831) 1406, 1676
 - Niels Henrik (1831), Skræddermester 1406, 1676
 - Buchman, Frank (1878–1961), amer. Prof., Dr. theol., Stifter og Leder af Oxford-Gruppebevægelsen 1921 og senere Moralsk Oprustning 1612
 - Buchmann, Vilhelm Peter Ferdinand (1825–99), Skolelærer 1618
 - Budde, Frederikke Elise Armgaard (1806–95) 1482
 - Buhl, Annette Sophie Georgine 1838 (Dronninglund)–? 1444?
 - Hans Frederik (1848–1904), Driftsbestyrer, cand. polyt. 1550, 1668 f.
 - Hilda Gyrithe 1842 (Albæk Sogn)–? 1444?
 - Margrethe Lovise (1876–1917) 1665, **1668 f.**
 - Olga Margrethe (* 1898) 1669
 - Thomas Severin 1798 (Fredericia Mich.)–1866, Proprietær 1444
 - Bull, Frants Christopher (*1831) 1456, 1682
 - Johan Michael Meldahl (1803–74), Toldinspektør 1682
 - Bundesdatter, Anne Lisbeth (1749) 1677
 - Buriis, Astrid Petrea (1886–efter 1917) **1596**
 - Christian (1886), Direktør? 1596
 - Burman Becker, Johann Gottfried (1802–80), Apoteker, Historiker, R 1501?
 - Bursche, Hans Christian (1845), Købmand 1568
 - P. (1926), Købmand 1428
 - Busch, Anna Marie Martine (1867–1950), Musiklærerinde **1447**
 - Berte (c. 1907–c. 37) 1447
 - Edmund (* c. 1907), Flyver i USA 1447
 - Eleonore Margrethe Frederikke (* 1861) 1448
 - Emma Emilie Henriette (* 1861) 1448
 - Hans Christoffer (1791–1829), Mejeriforpagter 1448
 - Jens Carl (1866–92), Sagførerfuldmægtig **1447**
 - Johan Peter Georg Hannibal (1828–1909), Sagfører, Byrådsmedlem, Branddirektør, Kammerassessor, R 1447, **1448**
 - Ludvig Theodor Hannibal (1870–efter 1950), Isenkrammer i Texas **1447**
 - Busch-Møller, Einar (1892–1974), Grosserer 1448
 - Hans Hannibal (1893–1949), Fuldmægtig, cand. jur. 1448
 - Bülow, Axel Emil (1862–1952), Sognepræst 1543
 - Frands Adam Hans (1826–93), Provst 1540, 1543
 - Frederik Rubeck Henrik (1791–1858), Overgeneral, SK 1521 f.
 - Byrgesen, Peder († 1661), Ridefoged, Gaardejer 1687
 - Bækkelund, Johanne (1861–1943) 1635
 - Bøgh, Anna Sophie Birgitte (1846–efter 90) 1464
 - Svend (* 1886), Sognepræst 1613
 - Børgesen, Birthe Christine (1840) 1467
 - Jacobine Juliane Marie (1821–efter 76) 1419
 - Børresen, Axel Ejnar Hakon (1876–1954), Komponist, R DM p. p. 1651
 - Iver (1879), Skræddermester 1491
 - Laura (1880), Fru 1617
 - Böttger, Anders Nielsen (1814–78), Skolelærer og Kirkesanger 1402 f.
 - Bøvning, Preben (1762–1811), Sognepræst 1379
 - Bøyessen, Peter Rostrup (1882–1952), Maler, Tegnelærer 1690
 - Baar, Jens (1704(06?)–88), Amtsforvalter, Etatsraad 1673 f.
- Callerström, Maria (1794–1868) 1467
- Callisen, Adolph Carl Peter (1786–1866), Kirurg, Professor, Dr. med., Etatsraad, R 1493
 - Christian Friedrich (1777–1861), Generalsuperintendent, Dr. theol. h. c., K² 1493

- Erasmine (1818–59) 1487 f., 1492 f., **1493 ff.**, 1510, 1597, 1683, 1708
- Heinrich (1783–1853), Proprietær, cand. jur., Justitsraad 1493 f., 1708
- Heinrich (1816–1907), Læge 1493 f.
- Henrich (1740–1824), Generaldirektør for Kirurgien, Konferensraad, K 1493
- Campelius (1816), Læge 1676
- Carl XV (1826–72), Konge i Sverige 1392 f.
- Carl, Lindhard (Linehard) Hansen (1813–93) Skibsreder, Etatsraad 1516, 1686
- Carlsen, Eva Rigborg Elisabeth (* 1907), Læge i Odense 1681
- Caroline (1877) 1512
- Caroline Amalie (1796–1881), Christian VIIIs Dronning, SK 1708
- Carstensen, Anker Herløv (* 1893), Politifuldmægtig, cand. jur. 1566
 - Christian Ehrenfried (1749–1831), Amtsprøbst, R 1445
 - Christiane Erasmine (1782–1865) 1698
 - Hansine (1860–efter 90) 1445
 - Johan Arnold Hieronymus (1783–1853), Generalkonsul, Konferensraad, K DM 1517
 - Johan Christopher (1744/45–1814), Sogneledd 1698
 - Jørgen Peter (1782–1853), Sognepræst 1445
 - Michael (1788/89–efter 1844), Forpagter, Gartner 1697 f., 1701
 - Peter Severin (1819–93), Gaardejer 1445, **1445 f.**
 - Simon (1792–1828), Købmand 1698
- Carstesen, Hanne Christine (1874–1938) **1589 f.**
 - Hans Carl (1874), Orgelbygger 1589
- Castenschiold, Anne Marie (1735–78) 1365, 1673 f., 1695
 - Carl Adolph (1740–1820), Godsejer, Kammerherre, Etatsraad 1365, 1674
 - Jacob August (1765–1828), Borgmester, cand. jur. 1365
 - Jacobine Marie (1809–62) 1364 (DBL VI, 413 f.)
 - Jacobine Severine se Magens
 - Joachim Melchior Holten (1743–1817), General, hvid Ridder 1365 f.
 - Jørgen Frederik (1741–1819), Generalmajor, Kammerherre 1363 f., 1674
- Castenskiold, Jørgen Carl Gustav (* 1893), Hofjægermester, SK p. p. 1725
- Christensdatter, Anna (1804), Jordemoder 1700
 - Anne (c. 1733–efter 1801) 1697
 - Maren (1841–1914) 1381
 - Noline (c. 1804–87) 1592
- Christensen (1859), Lærer i Ramten 1402
 - (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
 - (1937), Menighedsrådsformand 1613
 - Anders (1811–46), Lærer 1534
 - Andrea Marie (1851–1903) **1457**, 1572
 - Ane Cathrine (1866–1957) 1581
 - Ane Jakobine Marie Julie (c. 1884–efter 1910) 1671
 - Anna Marie Christine Cecilie Sessiong (1828–1907) 1562
 - Cecilie (1787–1846) 1423, 1677 f.
 - Claus Peter (1883), Gaardejer 1435
 - Hans Peder (1864–1956), Sognepræst 1540
 - Hansine (1862–efter 85) 1563
 - Jacob (1850), Indsieder i Sigerslevøster 1405
 - Jens Christian (1856–1930), Konsejlspræsident, SK i Diamanter 1648
 - Johanne Christine (1870–1939), Tandtekniker **1578**
 - Kai Robert Arnt (1888–19??), Korrespondent 1694
 - Lars (1915), Postbud 1583
 - Maren (1841–1914) 1381
 - Mette Marie (1875–1943) **1603 f.**
 - N. C. (1861), Sogneforstander 1536
 - Niels (c. 1735–1820), Gaardmand 1379
 - Olga Margrethe Johanne (* 1885) **1590**
 - Ove Christian (1856–1909), Musiker, Professor, Legatstifter; Kammermusiker ved den kejserlige Opera i Skt. Petersborg, fra 1887 en søgt Klaverlærer i Kbh. 1617, 1694
 - Peter (1748) 1677
 - Rasmus (1870), Murer 1578
 - Sophie Frederikke (1848–1915?) 1590
 - Sylvia Seidelin (* 1913) **1671**
 - Sylvia Verona Junka Seidelin (* 1913) **1671**
 - Søren (1849–1901), Bestyrer 1603 f.
 - Søren Andreas (1860–efter 1950), Banevogter **1474**
 - Th. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
 - Valborg Georgine Josefine (1882–efter 1935) **1583**
 - Viggo (1877–efter 1919), Værkfører **1572**, 1671
 - Christian II (1481–1559), Konge 1697
 - Christian IV (1577–1648), Konge 1371, 1675
 - Christian VIII (1786–1848), Konge 1364, 1371, 1410, 1420, 1517, 1527? 1675, 1697, 1708, 1710 f.
 - Christian IX (1818–1906), Konge 1392 f., 1435, 1535, 1549 f., 1556, 1576, 1598, 1648, 1708
 - Christian X (1870–1947), Konge 1393, 1648, 1651 f.
 - Christian Frederik, Prins, se Christian VIII
 - Christian Frederik Vilhelm Valdemar Gustav se Gustav Christiani, Fritz Holger (1848–1931), Sognepræst, R 1426
 - Fritz Rudolf (1877–1960), Ingeniør, Politiker, Dr.-Ingeniør h. c., K¹ p. p. 1426, 1704
 - Christiansdatter, Karen Margrethe (1825–1914) 1384
 - Christiansen (1914), Vognstyrer 1655
 - Christen (c. 1771–1841), Husmand 1383
 - Christian (1843–1917), Fysiker, Professor, Dr. med. h. c., Dr. jur., K¹ 1550, 1556, 1619, 1642
 - Johanne Ostenfeld (1882–1968), Læge, Ernæringsfysiolog, Dr. med. 1642 f.
 - Johan(nes) Peter (1837–91), Brænderibestyrer 1588
 - L. C. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
 - Sophie (1914) 1656
 - Christine (1461–1521), Kong Hans' Dronning 1697
 - Christoffer II (1276–1332), Konge 1431
 - Christoffersen, Hans (1854), Ejer af Hjortebjerggaard 1409
 - Claudi, Claus Vilhelm (1752–1829), Sognepræst, Dr. theol. 1397
 - Clausen (1814), Jomfru 1451
 - Anne Juul (1779–1848) 1451? 1453, 1456, 1700
 - C. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
 - Henrik Georg (1759–1840), Stiftsprøbst, Professor, Dr. theol. h. c., R DM 1387, 1423, 1524, 1526
 - Henrik Nicolai (1793–1877), Politiker, Professor, Dr. theol., SK 1408
 - Johan Ferdinand (1789–1865), Glarmester 1389
 - Johannes (1830–1905), Biskop, Dr. phil., K¹ 1537 ff., 1541, 1608
 - Johannes Carl Emil (1832–1908), Sognepræst 1404, 1536
 - Laue (1749–95), Gaardmand 1677
 - Maria Elisabeth (1792–1851) 1389, 1394, 1396
 - Clemens, Samuel Langhorne (1835–1910), amerikansk Forfatter 1576, 1736
 - Clement, Gad Frederik (1867–1933), Maler 1651
 - Clément, Pierre Louis (1825–99), Guldsmedemester 1432?
 - Colding, Frederik Idæus Holck (1829–1904), Sognepræst 1621
 - Ludvig August (1815–88), Stadsingeniør, Professor, Dr. jur. h. c., R DM 1497
 - Collins, Annie Esgate (1902–efter 34) **1593**
 - Colsmann, Johannes (1771–1830), Over- og Hofkirurg, Professor, Generaldirektør for Kirurgien 1493
 - Conradsen, Johannes J. (c. 1782–1856), Hofmedaillør 1366
 - Cookney, John († 1871) 1598
 - Cordsen, Claus Diderich (1779–1818), Underkancellist, cand. jur., Kammerjunker 1363 f., 1367, **1368**
 - Stephan Hofgaard (1727–1800), Højesteretsjustitiarius, Gehejmeraad 1368
 - Cramer, Johann Baptist (1771–1858), tysk Komponist, Pianist 1714?
 - Crone, Martin Anton Christian (1817–1903), Sognepræst, Historiker, R 1502, 1524
 - Vilhelm Christopher (1813–87), Politidirektør, cand. jur., Etatsraad, SK 1502
 - Dagmar (1890–1961), Prinsesse, ~ Hofjægermester Jørgen Castenskiold 1648
 - Dahl, Anna Kirstine Gertrude Frederikke Bothilde Thora (1861–efter 1911) 1659
 - Anna Marie Frederikke (1886–efter 1920) **1597**
 - Bodil Agnete Kathrine Emilie (1891–efter 1911) 1659
 - Hans Frederik Anton Birch (1852–efter 1914), Godsejer, Landvæsenkommissær 1659
 - Kragh Frederik Theodor (1846–98), Skibsbygmester 1597
 - Niels Peter Lorentsen (1869–1936), Kirkeminister, cand. theol. 1637 f.
 - Ole Jensen (1830–1919), Viceskoleinspektør i Kbh. 1442
 - Dahlerup, Carl Frederik (1857–1945), Overklitfoged, R 1651
 - Michael Henrik Ludvig (1802–89), Stiftsprøbst, R 1569
 - Dahlsgaard, Ane Birgitte (c. 1768 el. c. 1776–1805) 1699

- Dalberg, Ane Birgitte (c. 1768 el. c. 1776–1805) 1699
- Dalgas, Carlo Eduardo Johan (1821–51), Dyrmalers, Premierløjtnant 1523
- Dalhusen, Hans († 1603), Møntmester 1717
- Dalhuus, Elisabeth Eskildsdatter (1661–1719) 1717
– Eskild Lauritsen († 1688), Magister, Lektor 1717
- Dall (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
– Jørgen Pedersen (1836–93), Gaardejer, Jernstøber 1639
– Karen Bolwig (1869–1954) 1636, 1638, **1638 f.**
– Kirsten (1871–1955) 1639, 1653
– Lauritz (1793–1818), Skolelærer 1677
– Marta Marie (1873–1953) 1639
- Dam, Slægten 1478
– Johannes Seidelin (* 1915), Læge **1478**
– Peter Marcher (1877–1937), Sognepræst **1478**
- Danielsen, Christine Vilhelmine Henriette (1828–1913) 1480
– Christopher Peter (1800), Hollænder 1480
– Frederik Christian (1800–77), Mejeribestyrer 1480
- Danner, Louise Christine (1815–74), Lensgrevinde, Frederik VII's Gemalinde 1403
- Dau, Catharina Margaretha Christiane (1789–1870) 1561
- Daue, Hinrich (c. 1719–90), Herredsfoged, Kancelliraad 1701
- Daugaard, Jacob Brøgger (1796–1867), Biskop, K 1527, 1533
– Rasmus (1799–1851), Distriktslæge 1440
- David, Christian Georg Nathan (1793–1874), Politiker, Nationaløkonom, Professor, Dr. phil., Konferensraad, SK 1466
- Davidsen, Karen (1800–62) 1678
– Niels (1800) 1678
- Dehn, (Maria) Margrethe Frederikke (1791–1841), Gaardejer-ske 1448
- Delancy, Sylvia (1921) 1485
- Delaunay (1868), fransk 1549
- Delcomyn, Nelly se Nielsen, C. F. Nelly
- Delhas, Anne Christine (c. 1763–1842) 1691
- Depernay, Elise (1917) 1481
- van Deurs, Henriette Dorothea Schönheyder (1862–1955) 1594
- Dickey, Belle (1880–1972) 1690
- Diderichsen, Slægten 1477
– Ernst Otto (* 1946), Præst 1693
- Diechmann, Charlotte Maria Birch (1791–1878) 1398
- Dienhoff (1814), Styrmand 1450
- Ditzel, Harald (* 1915), Lærer, Museumsinsp. 1687
- Djørup, Michael (1803–76), Stabslæge, Dr. med., Konferensraad, K 1704
- Dole, Barbara (* 1916), Social worker 1630, **1690 f.**
– James (1878–1959), Kemiker, Forretningsmand, Anas-dyrker 1690
- Dons, Cornelia Susanne (1808–59) 1385
– Hans Bergishagen (c. 1799–1877), Forpagter af Holbæk Lagedgaard 1434
– Noline Margrethe (1844–1941) 1619
- Drachmann, Amalie (1750–1832) 1695
– Andreas Georg (1810–92), Ortopæd, Professor, Dr. med. h. c., R DM 1487
– Holger Henrik Herholdt (1846–1908), Digter, K² 1650 ff.
– Soffi se Lasson, Sophie E.
- Dragsted, Arent Lauritz Frants (* 1890), Overretssagfører, K¹ 1595, 1596?
– Esben (* 1921), Landsretssagfører, R 1595, 1596?
- Drejøe, Anna Sophie (* 1913), Fortæller, Oversætter, R 1615
– Hans Nielsen (1875–1958), Stiftsprovst, R DM 1609
- Drejter (c. 1860), Vinhandler 1375
– Hedeveg Elise (1842–1919) 1660
- Drewsen, Michael (1804–74), Papirfabrikant, Politiker, K, FMG 1399
- Dreyer (1911), Journalist 1659
- Due, Anna Karen Margrethe Julie (* 1901) **1660 f.**
– Asger Olaf (* 1906), Sognepræst, R 1660
– Mads Petersen (1850–1926), Sagfører 1660 f.
- Duholm, Mette Maria Christesen (1839–efter 74) 1589 f.
- Dupont, Peter Christian (1790–1862), Skolelærer, cand. phil. **1449**, 1454
- Durais(w)amy, G. S. (1932), indisk KFUM-Sekretær 1628
- Duus, Fritz (1876(1891)), Købmand 1452, 1560
- Dyhr, Christen (c. 1759–1826), Klasse- og Tallotterikollektør 1453
- Düring, Th. (c. 1876), Gørtler, Metalstøber, Tobakshandler 1565
- Dæhnfeldt, Edith Johanne (1891–1973), gift Hagström 1646
– Lorenz Emil Christian (1857–1920), Frøavler, R 1646
- Ebeling, Hans Christian (1804–49), Sognepræst i Rold 1409
- Eckardt, Anna (1810–87) 1598, 1747
- Eckersberg, Christoffer Wilhelm (1783–1853), Portræt-, Landskabs- og Sømaler, Professor, R DM 1544
- Edison, Thomas Alva (1847–1931), amer. Opfinder 1642
- Eegholm, Stine (1863) 1462
- Ege, Einer Holstein Laurits (1888–1967), Domprovst 1601
v. Eggers, Herman Sophus Johan (1846–1912), Apoteker 1692
- Egknud, Peder (* 1922), Overlæge paa Øreafdelingen, Randers Centralsygehus 1728
- Ehrenhoff, Johan Mathias 1777 (i Stockholm) – 1854 (i Tanger), svensk-norsk Generalkonsul 1517
- Eilersen, Eiler Rasmussen (1827–1912), Landskabsmaler 1712?
- Eisenhardt, P. (1879), Skomager 1491
- Eitner, Johanne Cathrine Elisabeth (c. 1805–84) 1567
- Elisabeth (1501–26), Christian II's Dronning 1697
- Eller, Thyra (1917) 1481
- Ellerbek, Bodil (1950), Sygeplejerske 1656
- Elsø (1901), Diakonisse 1558
- Emilie (1878) 1490
- Emmerich, Heinrich (1857–1935), Stationsforstander, R 1439
- Engberg, Cecilie Andrea (1785–1881) 1464
- Engel, Johannes Theodor (1875–1955), Provst, R DM 1482, 1613
- Engelbreth, Edel Fridericha (1742–1832) 1700
- Engelhardt, Christian Adam Valdemar (1860–1915), Kemiker, Direktør, cand. polyt. **1658 f.**
– Harriet (1890–1942) 1658
– Helvig Conrad Christian (1825–81), Arkæolog, Professor, Dr. phil., R DM FMG 1658
– Minna (1898–1945) 1658
– Nelly (* 1892) 1658
- Engelsted, Jacob Willads (1786–1854), Raadmand, By- og Raadstueskriver, v. Kancelliraad, cand. jur. 1399
- Engelstoft, Kjalhian Thorning (1805–89), Biskop, Dr. theol., Kirke- og Lokalhistoriker, SK 1408, 1410 f., 1415
- Enggrob, Jens († 1901), Lærer, Missionær, Gaardejer 1535 f., 1617
- Eriksdatter, Birthe Cathrine (1805–92) 1410, 1477, 1676
- Eriksen, Anders Henrik (1883–1973), Arkitekt, MDA 1692 f.
– Carl Emilius Valdemar (1871–1941), Fabrikant, Møbelgrosserer 1692
– Erik (* 1921), Arkitekt, MAA 1692
- Erslev, Emil (1817–82), Musikforfatter og -handler 1714
– Kristian Sofus August (1852–1930), Historiker, Professor, Rigsarkivar, Dr. phil., SK 1421
- Esbensen, Johan Riber (1798–1885), Sognepræst 1411
- Esch, Cathrine (1864) 1600
- Eskildsen, Laurits († 1651), Raadmand 1717
- Espensen, Caroline Vilhelmine (c. 1827–efter 55) 1473
- Ewald, Jesper (1893–1969), Forfatter, Oversætter 1595
– Johannes (1743–81), Digter 1374
- Ewaldsen, Christen (1819–93), Sognepræst, R 1479, 1553, 1619, 1630, 1639
- Ewers, W. J. (1830), Snedkermester 1453
- Faber, Albert Christian Heinrich Quaade (1837–1905), Grosse-
rer i Odense 1864, i Kbh. 1899, Salmekomponist 1643, 1692 f.
– Knud Helge (1862–1956), Professor i klinisk Medicin, SK 1648
– Nicolai (1789–1848), Biskop, Dr. theol. et phil., K 1408 f.
Fabricius (1895), Handelsagent 1540
– (1900), Aarhusfamilie 1608
– Anna Henriette Elisabeth (1878–1968), Ejer af Skovsgaard ved Slagelse 1623, 1625, 1628
– Anna Sofie Jensine Kathrine (1879–19??) 1687
– Henrich Theodor Nicolaj (1841–1920) Agent 1540, 1687
– Johanne (1875–1971) 1623, 1625 f., 1628
– Peter Frederik (1842–1917), Godsejer, Amdsraadsmedlem, Sogneraadsformand, R 1621 f., 1625, 1628
– Signe Emilie (* 1880) 1687
- Falbe, Engelke Charlotte (1771–1846) 1412
- Falch, Aage Simonsen (c. 1694–1734), Stadsmusikant, Organist 1696
- Falkenberg, Anne Dorthea (c. 1734–1809) 1696
- Fangel, Hilda Louise Amalie (1853–1946) 1668
- Fatzler, Karen Marie (c. 1817–efter 1850) 1386

- Fawn, F. C. (†1923), Apoteker 1669
 – Lilian (1884–1932), 1668, **1669**
- Fechtel, Poul (c. 1467?–c. 1590), Møntmester 1717
- Feilberg, Henning Frederik (1771–1841), Kontorchef i Nationalbanken, Justitsraad 1516?
- Fenger, Carl Emil (1814–84), Overlæge, Professor, Dr. med., Finansminister, Borgmester, Gehejmeetsraad, SK 1551
 – Christian (1773–1845) Liv- og Hofkirurg, Professor, Generaldirektør for Kirurgien, Konferensraad, R DM 1524
 – Hans Mathias (1850–1930), Provst, kgl. Konfessionarius, SK 1392 ff., 1581, 1621, 1660
 – Immanuel Cirsovius (1787–1872), Informator 1677
 – Jochum Reimer (1743–1802), Præst 1677
- Fibiger (1889), Frøken 1514
 – Johan Andreas Neergaard (1868–1937), Sognepræst, R DM 1468
 – Johannes Andreas Grib (1867–1928), Professor i patologisk Anatomi, K² 1648
- Fich, Dorothea Frederikke Emilie (c. 1787–efter 1834) 1412
 – Mark (c. 1756–1826), Godsejer 1412 f.
- Fiedler (1879) 1491
- Find, Ludvig Frederik (1869–1945), Maler 1638
- Fischer, Johan Christian Henrik (1814–85) Politiker, Kultusminister, SK 1538 f.
 – Johannes August (1854–1921), Landskabs- og Arkitekturmaler 1436
 – P. (1873), Blikkenslager i Holbæk 1434
 – Peter Guldberg (c. 1842–efter 69), Bagermester, Auktionsholder 1689
- Fisher, Robert James (Bobby) (*1943), amer. Verdensmester i Skak 1691
- Fisker, Hans (1793–1855), Kommandør, Kammerherre, R DM 1450
- Fix, G. O. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
- Fjelstrup, Peter Julius (1866–1920), Skuespiller, Teaterdirektør, R 1463
- Fjord, Christian Johan Lodberg Krarup (1822–79), Lærer 1534, 1603 f.
 – Jesper Nielsen (1795–1849), Lærer, Gaardejer, (Amtsraadsmedlem?) 1534
 – Niels Johannes (1825–91), Docent i Matematik, Fysik og Meteorologi, landøkonomisk Forsøgsleder, Skolemand, K² 1534, 1547, 1551 f., 1556, 1658
- Fledelius, Carl Johan (1840–82), Skomagermester 1689
- Fleischer, Frederik Diderik Seckmann (1783–1849), Inspektør, Købmand, Kammerraad 1682
 – Poulina (*1824) 1456, 1682
- Flindt, Anne Marie (1794–1830), Lærerinde 1703
- Flink, Anna Elisabeth (1909) **1583**
- Flohr, Nachama (*1942), social worker 1691
 – William (1977), Købmand 1691
- Fog, Bruun Juul (1819–96), Biskop, Dr. phil., Dr. theol. h. c., SK, ~ J. F. Münter 1537 f., 1575, 1602
- Fogh, Charlotte Amalie (1842–1920) 1670
- Fogh-Nielsen, Anders Jørgen Viggo (1873–1938), Læge, Sygehuslæge 1670
 – Fritz Seest (1880–1941), Hotelejer, Bankkasserer **1670**
- Fogtmann, Nikolai (1788–1851), Biskop, Professor, Dr. theol., K 1401
- Fonnesbech, Christen Andreas (1817–80), Godsejer, Konsejlspræsident, Gehejmekonferensraad, SK DM FMG 1404
- Fonnesbech-Wulff, Henry Emil (1871–1934), Biskop, R DM 1640
- Forchhammer, Johan Georg (1794–1865), Geolog og Kemiker, Konferensraad, K 1548
- Fox Maule, Rudolf Christian (1875–1940), Lægmissionær i Syrien, R 1625
- Fraenkel, Adolf Wilhelm Ernst Emanuel (1849–1918), Læge, Byrådsmedlem 1646
- Frandsen, Hans Severin (c. 1811–79), Købmand, Proprietær, R 1444, 1681
 – Nielsine Julietine (1878–efter 1908) 1671
- Frans (1497–1511), dansk Prins 1697
- Frechland, Jens Hansen (1772–1826), Sognepræst 1374
- Fredebo, Lise Seidelin (*1945), Laborant 1588
 – Aage Hermann (1912–60), Lærer 1734
- Frederik III (1609–70), Konge 1399
- Frederik VI (1768–1839), Konge 1363, 1369 f., 1597, 1627, 1696, 1702 f., 1710 f.
- Frederik VII (1808–63), Konge 1370 f., 1375, 1403, 1417, 1518 f., 1708
- Frederik VIII (1843–1912), Konge 1392 f., 1463, 1550, 1635, 1648
- Frederik IX (1899–1972), Konge 1638, 1650 ff.
- Frederik Emil August (1800–65), Prinsen af Nør, Statholder, General, RE DM 1518
- Frederik Ferdinand (1792–1863), Arveprins, Bl. R., SK 1708
- Frederiksdatter, Kirstine (1844), 1468
- Frederiksen, Agnes Augusta Camilla (c. 1867–efter 90) 1581
 – Julius (1823–31) **1383**
 – Vilhelmine Marie (c. 1831–82) 1577
- Freeman, Blanche (1942) 1691
- Frøhse, Fritz Heinrich Wilhelm (1869–1936), Arkitekt 1475
- Frels, Andreas Heinrich (1797–1862), Overlæge 1454
- Freuchen, Peter Petersen (1827–94), Professor og Docent i Landmaaling, R DM 1511?
- Fridericia, Julius Albert (1849–1912), Historiker, Professor, R 1421
- Fridie, Daniel (*1972) 1691
 – Julia (* 1969) 1691
 – Karen (*1968) 1691
 – Samuel Edward (* 1929), Professor, Dr. phil. 1691
 – Willis Nathaniel (1929), Metodistpræst 1691
- Friis, Agnetha Birgitha (1797–1872) 1418
 – Anna Frederikke (1845–1928), ~ Waage W. Matthison-Hansen 1514
- Friis-Hansen, Julius (1856–1905), Sognepræst, Kirkefondsskretær 1608 f., 1634 f.
- Frijs, Julius Krag-Juel-Vind- (1858–1933), Greve, Kammerherre, Staldmester, SK p. p. 1393
- Frimodt, Emil Hornemann (1893–1975), Forlagsboghandler, R p. p. 1614
 – Jens Christian Rudolph (1828–79), Sognepræst 1423, 1479, 1616, 1678
 – Johan (1859–1935), Forlagsboghandler, R DM 1614
- Frimodt-Møller, Christian Frederik (1877–1943), Lægmissionær, Overlæge 1625, 1629
- Frisch, Emil Ferdinand (1863), Møller 1462
 – Ottilie Bartholine Kirstine (1861–efter 88) 1462
- Fritz, Andreas (1828–1906), Portræt- og Landskabsmaler 1540
 – Marcus Bech (1868–1942), Maler, Arkitekt 1687
 – Sven (*1911), Arkitekt 1540, 1687
- From, Bodil Catharina (c. 1690–1760) 1695
- Frost, Christian Frederik (1801–65), Distriktslæge i Præstø 1382
- Frølich († før 1844), Bager 1383
- Frølund, Thomas (1883–1957), Højesteretspræsident, SK p. p. 1614
- Fuglsang-Damgaard, Hans (*1890), Biskop, Dr. theol., SK p. p. 1612 ff., 1638
- Funder, Peter Frederik Julius (1823–1912), Sognepræst 1640
- Fæster, Harald (1798–1870), Kommandør, K 1709
- Fønss, Holger Lorentz Basse (1807–94), Provst, R 1568
- G., P. (1893), Lærer 1530
- Gad, Christen Pram (1801–77), Provst, R DM 1423, 1678 f.
 – Regnar 1872 (i Løsning) – 1939 (Haslev) konsulterende Ingeniør, Justitsministeriets Motorsagkyndige 1693 f.
- Gade, Poul Chr. Nielsen Østergaard (1887–1955), Sognepræst 1662
- Galsciøt, Frederik Vilhelm (1809–94), Læge, Klasselotterikollektør 1488, 1491 f., 1494, **1500**, 1599
 – Frederik Vilhelm (1853–90), Grosserer, Købmand 1491, 1500, **1600**
 – Frederik Vilhelm (1886–1916), Ineniør **1600**
 – Helga Løppenthin (1891–1933) 1600, **1601**
 – Henriette Diderikke (1845–1921), Skolebestyrerinde, Byrådsmedlem 1491, 1499 f., 1506, 1508? 1513? **1599**
 – Holger Charles (1851–95), Skibsfører, Bogholder 1491, 1500, 1505, **1600**
 – Holger Studsgaard (1847–50) **1599**
 – Johanne Frederikke (1843–1918), Assistent 1490 f., 1499 f., 1506, 1508? 1513? **1599**
 – Johanne Frederikke Louise (* og † 1842) **1599**
 – Margot Henriette (1887–1967) **1600**
 – Peter Marie Seidelin (1857–1922), Regnskabsfører 1491, 1500, 1505, 1599, **1600**
 – Victor Conrad (1849–92), Forstkandidat, Købmand, Bankbestyrer 1491, 1500, **1599** f.

- Galskjøt, Jens Severin Hvistendahl (1797–1883), Sognepræst, R 1433 f.
- Galskjøtt, Johannes (Hans) (1749–1812), Herredsfoged, cand. jur., Kammerassessor 1500
- Gamborg, Niels Christian (1803–72), Sognepræst 1401, 1405
- Gammeltoft, Jens Hans Lund (1854–19?), Forpagter i Sverige, Partikulier paa Frederiksberg 1732
- Svend Aage (1883–1954), Professor i Obstetrik og Gynækologi, R DM 1648
- Gandhi, Mohandas Karamchand (Mahatma) (1869–1948), indisk Politiker 1628 f.
- Garde, Carl Ludvig Mogens (1839–1916), Sognepræst 1601
- Hans Georg (1790–1875), Kommandør, R DM 1517, 1521 f., 1527
- Garnæs, Christine Johanne (1844–1916) 1641
- Vita Lovise (1848–1936) 1641
- Gedde, Henriette (1874) 1606
- Geelmuyden, Geert Christopher Frederik (1791–1882), Købmand, Vicekonsul 1701
- Geismar, Eduard Osvald (1871–1939), Teolog, Sognepræst, Professor, Dr. theol. h. c. 1642
- Johan Ove (1869–1930), Sognepræst 1545 f.
- v. Gersdorff, Anthon Joachim Christopher (1816–84), Landmand 1417
- von Gerstenberg, Heinrich Wilhelm Thuerecht (1844–1912), Generalmajor, Oversætter (af Tolstoys Hovedværker), K¹ 1393
- Gielstrup (1814), Styrmand 1450
- Gindrup, Niels Peter (1804–85), Apoteker 1419
- Gjeding, Laura (1835–1915) 1658
- Gjellerup, Carl Adolph (1799–1849), Læge, Kancelliraad, R 1706
- Gjøløv, Johanne Jacobine (c. 1840–efter 1864) 1584
- Glahn, Alfred Rosenstand (1865–1934), Lektor, Bibliotekar, R 1696
- Constantin Johan (1813–78), Fabrikant, Apoteker, cand. polyt., Assessor pharm. 1478
 - Hans Egede (1851–1925), Skibsbygger, Konstruktor, Fabrikinspektør 1478
 - Hans Otto (1817–1914), Oberst, K 1478
 - Otto Valdemar (1847–1908), Provst, R DM 1461, 1464, 1633, 1649
 - Poul Egede (1848–1927), Sognepræst, R 1540
 - Thorkil August Wiehe (1888–1965), Sognepræst, R 1588
- Gleerup? Christiane Frederikke (1835–efter 89), f. Hansen 1397
- Gleerup, Mourits (1810–89), Distriktslæge, Justitsraad 1419
- Thora Frederikke (1849–efter 70) 1419
- Gliemann, Wilhelm Theobald (1832–1919), Apoteker 1419
- Gloerup? Christiane Frederikke (1835–efter 89), f. Hansen 1397
- Gnudzmann, Jens Frederik Gottlob (1798–1847), Hørkrammer, Kaptajn i Kb.h.s borgerlige Artilleri 1524, 1602
- Johannes Emil (1837–1922), Arkitekt, Professor, R 1481, 1524
 - Lauritz Peter (1832–94), Provst 1602 f.
 - Sophie Kirstine (1834–1903) 1502, 1524, 1602
 - Thalia Vilhelmine (1840–66) 1524
- Gormsdatter, Karen (c. 1742) 1379
- Gormsen, Anders (1823–76), Prokurator 1413
- Gosch, Anne Juul (1840–1914), Musiklærerinde 1456, 1682, 1700
- Caroline Amalie (1843–1925) 1456, 1669, 1682, 1700
 - Christian (1801), Premierløjtnant 1456
 - Christian Michael Aspach (1841–45) 1456, 1682
 - Henrik (1801–49), Kaptajn, R 1456, 1562, 1682, 1700
 - Sophie Charlotte Christiane Cathrine (1838–73) 1682, 1700
- Gottschalck-Hansen, Peter Christian Henrik Frederik (1864–1956), Sognepræst, R DM 1582
- Gourmerie (1868), fransk 1549
- Gram, Andreas Christian (1831–før 1914), Smedemester 1592
- Gram, Anne Heilvig Nicoline Christine (1872–1946) 1592
- Hans Christian Joachim (1853–1938), Professor i Medicin, K¹ 1648
 - Hedeveg (1831) 1592
 - Niels (1902), Proprietær, Ejer af Møltrup 1569
- Gravesen, Johannes (1889–1972), Overlæge, Dr. med., R¹ p. p. 1627–1630, 1644
- Kirsten (*1926), Skolelæge i Randers, ~ Overlæge Peder Egknud 1630
 - Niels Henrik (*1924), Arkitekt 1630
- Green, Anne Cousine (1751–1810), Læremoder 1449, 1705 f.
- Jacob (c. 1718–92), Skoleholder 1705 f.
 - Jens Christian (c. 1759–1810), Inspektør 1706
 - Grevencop, Johanne Vilhelmine (1745–1821) 1363 f.
 - Groos, Peter Andreas (1762–1818), By- og Raadstueskriver samt Herredsskriver, Kammerraad 1701
 - Groth (1873), Løjtnant 1432
 - Grove, Mette Augusta (1790–1867) 1701
 - Peter Tønder (1792–1851), Kaptajn 1487
 - Grum, Carl Christian (c. 1791–1869), Oberst 1519
 - Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1822–1907), Historiker, Arkivar, R 1523
 - Svend Hersleb (1824–83), Folkevisesamler, Professor i Filologi, Æresdoktor i Uppsala, R 1523
 - Grüner, Julie Vilhelmine Caroline (1829–1918) 1606 f.
 - Laurits Peter Winding (1793–1869), Præst 1407, 1686
 - Grøn, Hans (c. 1890), Arbejderformand 1463
 - Kristian Vagn Anker (1888–1958), Præst 1584
 - Grønlund, Martin Ingwersen (1856–1943), Stabslæge, K² p. p. 1393
 - Graae, Caroline Kirstine Marie Cathrine (1822–85) 1681
 - Christian Niels Hjortholm Lund (1870–1932), Sognepræst 1589
 - Erik Chr. (1908) 1587
 - Karen Kirstine Marie (1908) 1587
 - Graah, Jens Andreas (1787–1873), Stiftamtmand, Kammerherre, R 1370
 - Gude, Ludvig Jacob Mendel (1820–95), Domprovst, Dr. theol., K² 1505, 1509, 1511, 1513, 1601
 - Gulbrandsen, Andreas Frederik (1818–49), Sognepræst i V. Ulslev 1741
 - Gundersen, (1868), Vognmand 1468
 - Anna Olava (1764–1847) 1530, 1709
 - Elisabeth Maria (1766–1861) 1709 f., 1714
 - Gundorph (1889), Frøken 1601
 - Hans (1808–74), Bibliotekar, R 1601
 - Ludvig Emil Ebbe (1851–1904), cand. phil., Skolebestyrer 1601
 - Gustav (1887–1944), Prins, RE DM 1635, 1648
 - Gutfeld, Frederik Carl (1761–1823), Sognepræst, R DM 1702
 - Gyldenkrone, Fanny Elisabeth (1865–1942), Baronesse 1371
 - Sophie Magdalene (1766–1851), Baronesse, ~ Christian Urne (1749–1821), Stiftamtmand, Overpræsident i Kb.h., Gehejmeraad 1364
 - Gyllich, Anna Marie Frederikke (1852–1920), ~ C. L. T. Locher 1651
 - Götzsche, Carl Viggo (1833–1901), Biskop, R DM 1440, 1482, 1538, 1560 ff., 1623, 1625
 - Gøtzsche, Christian (1874–1952), Overlæge 1643
 - Gøtzsche, Ditlev Ludvig Rogert (1833–95), Sognepræst 1535
 - Gøtzsche, Erik Valdemar (1868–1950), Missionær, Sognepræst 1415, 1625
 - Henning Christopher (1862–1940), Sognepræst 1477, 1640
 - Gøtzsche, Henrik (1788–1850), Provst 1388
 - Gøtzsche, Johanne Elisabeth (1875–1970) 1679
 - Johannes (1866–1938), Biskop, K¹ 1614, 1638
 - Haderup, Caroline (1824–50) 1427
 - Hagemann, Gustav Adolph (1842–1916), Industrimand, Gehejmekonferensraad, K² 1548
 - Hagen, Albert Peter Bartholin (1798–1861), Krigssekretær, exam. jur. 1453 f.
 - Hagström (1920) 1726
 - Hahn-Thomsen, Carl (1883–1954), Apoteker 1600, 1681
 - Mogens (*1924), Bogholder 1506
 - Hald, Johan Peter (1777–1825), Sognepræst 1454, 1717
 - Laurits (c. 1740–1825), kgl. Kælderemester 1717
 - Halgreen, Gunner Christian (1815–96), Dyrslæge 1434
 - Halling, Adolph Georg Wilhelm (1844–1915), Personalhistoriker, Dr. med., Gehejmemedicinalraad, Æresborger i Glückstadt 1493
 - Halse, Andriette Frederikke (1797–1881) 1569
 - Hammerich, Emil (1801–77), By- og Herredsfoged, Etatsraad 1694
 - Frederik (1759–1840), Borgmester, Konferensraad 1695
 - Frederik (1788–1860), Konferensraad 1694
 - Kai (1894–1963), Kommandør, Chef for Kirkens Korshær, K DM 1611, 1662
 - Louis (1859–1931), Grosserer, Kirkeværg, K² DM 1568 f.
 - Handberg, Anne Pedersdatter (1798–1833) 1446
 - Hans (1455–1513), Konge 1697

- Hans (1825–1911) Prins af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg, RE 1556
- Hansdatter, Ane Kirstine (c. 1800–41), Husholderske 1382 f., 1716, 1718
- Anna Othilie Julie (1844–1924) **1471**, 1582, 1584
 - Anne Kirstine († efter 1808?) 1374
 - Anne Marie (1806–41) 1384
 - Birgitte (c. 1642–85) 1697
 - Mathilde Sophie (1839–c. 1900/10) 1380, **1470**
- Hansen Slægten 1478
- Albert Edvard (1883–1927), Restaruratør **1582**
 - Anders (1783–1863), Husmand 1380
 - Anders (1847–97), Arbejdsmand 1380, **1470 f.**, 1582
 - Anders (1865), Husmand i Nivaa 1387
 - Anders (1892), Gaardejer 1669
 - Ane Marie (c. 1808–efter 49) 1443
 - Ane Marie (1834) 1682
 - Ane Vilhelmine (c. 1835–efter 64) 1682
 - Anna (c. 1743–98) 1376
 - Anna Othilie Julie (1844–1924), **1471**, 1582, 1584
 - Anna Urban (1895), Frk. 1690
 - Anne Kirstine (c. 1764–1800) 1437
 - Anne Kirstine (1802–71) 1449, 1455, **1455 f.**, 1568, 1570
 - Augusta Wilhelmine Emilie (1850–1928) **1470**, 1581
 - Betty Christine Seidelin (1882–85) **1585**
 - Bolette Marie Emilie Seidelin (1881–efter 1936), Dameskrædderinde 1471, **1584**
 - Carl Christian Seidelin (1844–1909), Opsynsmand 1380, **1470**, 1581
 - Carl Emil Martin (1870–efter 1925), Arbejdsmand, Skomager **1582**
 - Carl Ludvig (1813–95), Handelsgartner 1653
 - Carl Theodor (1842–efter 89), Kopist 1397
 - Carl William (1865–1945), Bogholder 1581
 - Christen Christiansen se Raunkjær
 - Christian Emil (1887–1956), Overassistent **1589**
 - Christian Frederik (1756–1845), Arkitekt, Professor, Konferensraad, SK 1495
 - Christiane Frederikke (1835–efter 89) 1397
 - Christine (1811–91) 1506
 - Christine (1917) 1481
 - Christine Mathilde (1857–1919) 1622
 - Dagmar (c. 1890), Skuespillerinde 1463
 - Edvard Julius Frederik (1872–1935), Fedtsmelter **1583**
 - Elisabeth Lydia Alvilda (1878–1948) **1584**, **1584**
 - Ellen Margrethe Sylvest (1897–1959) (begr. i Flemløse) 1693
 - Emil Robert Valdemar (1875–1938), Arbejdsmand **1584**
 - Emil Seidelin se Hansen, Carl Emil Martin
 - Emilie Caroline (1869–80) 1414
 - Emilie Dorthea (* 1870) 1381
 - Emma Charlotte Lovise (1840–1923) **1467 f.**, 1578
 - Erna Caroline (1887–1977) 1580, **1581**
 - Frantz Johannes (1810–52), Forfatter, Kancellist, cand. jur. 1377
 - Frederik Christian Seidelin (1876–1909), Husmand 1381, **1675**
 - Frederik Seidelin (* og † 1865) **1474**
 - Frederik Seidelin (1874–1907), Instrumentmager, Bladsælger 1469, **1583**
 - Frederikke Wilhelmine (1827–1910) **1396 f.**, 1702
 - Gutzon Michael (1821–82), Boghandler, Kæmner 1385
 - Hanna (Johanne) Maria (1795–1857) 1689
 - Hans (c. 1805–37), Smed 1563
 - Hans (1840), Indsiddet 1383
 - Hans (1841) Spækhøker 1382
 - Hans (1845–1918), Bølsmand **1477**
 - Hans Christian (1803–83), Arkitekt, Professor, Bygningsinspektør, Etatsraad, K¹ 1431, 1434
 - Hans Christian (1839–73), Sognepræst 1414 f.
 - Hans Christian Seidelin (1876–1905), Arbejdsmand **1583**
 - Hans Jørgen Christian Erik (1873–1939), Gaardejer 1477
 - Hans Matthiesen se Matthison-Hansen (Nvf. 1859)
 - Hans Nicolai (1835–1910), Borgmester, Politiker, Konferensraad, SK 1437
 - Hans Nielsen (1860–1925), Sognepræst 1589
 - Hans Peter (c. 1798–1880), Købmand, Konsul 1396 f.
 - Hans Peter Thor Melbye 1848 (Middelfart) – 1922 (Odense Sct. Knuds Sogn), Grosserer 1692
 - Hans Rasmus (1873–1946), Sognepræst, R 1693
 - Hans Torp (1779–1834), Sognepræst 1706
 - Hans Vilhelm (1847–1935), Provst, R DM 1602
 - Hansine (1835–85) **1563**, 1655
 - Heinrich Emmerich se Emmerich
 - Herman Christian Seidelin (1878–efter 1948), Blandhandler, Cigarhandler **1583**, **1585**
 - Herman Peter (1883–1918), Børstenbinder **1585**
 - Ingeborg (1880–85) **1585**
 - Ingeborg Betty (1886–87) **1585**
 - Jacob Søren (1845–1924), Sognepræst, R 1640 ff.
 - Jens (Elovius?) (c. 1803–60), Gaardejer 1473
 - Jens Larsen (1840), Lods 1467
- Hansen? Jensine Albertine Frederikke (1880erne–efter 1930erne) **1584**
- Hansen, Jensine Munch (1892–1977) **1669**
- Jeppe Martin (1844), Gaardejer 1417
 - Johan Christian (1826–1904), Gaardejer 1661
 - Johan Henrich (c. 1768–1829), Snedker 1455
 - Johannes Rosendahl (1876–1935), Handelsmand **1584**
 - Julius Friis se Friis-Hansen
 - Jørgen (c. 1710–63), Gaardmand 1379
 - Jørgen Peter Marius (1884–1903), Undermejerist **1589**
 - Karen Marie (c. 1828–efter 62) 1563
 - Karen Mathilde Elisabeth (1825–1905) 1608, 1689
 - Karl Victor August (1875–c. 1913), Sadelmager? **1581**
 - Kirsten Hansine (*1872) 1381
 - Kn. (1978), Ingeniør 1722
 - L. B. (1915), Træskærer 1638
 - Lauritz (c. 1845–efter 89), Bogholder, Løjtnant 1397
 - Marie Christophine (1863–1932) **1474**
 - Martin Frederik (1824–1904), Stiftsskriver, cand. theol., Justitsraad, R. M. f. D. R. 1505, 1507 f., 1513 f., 1686
 - Mathias († 1628), Borgmester 1685, 1695
 - Mathilde Bertha Sofie Seidelin (1886–efter 1918 (efter 1936?) **1584**
 - Mathilde Sophie (1839–c. 1900/10) 1380, **1470**
 - Matthias (1788–1868), Tobaksfabrikant, Gæstgiver, deputeret Borger 1689
 - Michael (c. 1733–1807), Farver 1437, 1680
 - Niels (1801–89), Malermester 1455
 - Niels (1830–1912), Hjulmand **1384**, 1473
 - Niels (1868), i Vanløse 1566
 - Niels Edvard Valdemar (1813–75), Godsejer, Amtsraadsmedlem 1395
 - Niels Peter (1799–1850), Snedkermester 1455 f.
 - Niels Peter (1854–1919), Missionær, Sognepræst i Odense, ~ Christine Mathilde Hansen (1857–1919) 1622
 - Otto Frederik Begtrup (1848–1909), Sognepræst, R 1657
 - Peder (1821), Instrumentmager 1389 f.
 - Peder (1840), Daglejer 1383
 - Peder Marinus (* 1898), Sognepræst 1692
 - Peter Christian (1851–87), Vognmand 1380, **1471**, 1584
 - Peter Christian Vilhelm (1844–1917), Matematiker, Professor, Dr. phil., R DM 1551
 - Poulina (1853–88) **1473**, 1587
 - Rudolf Seidelin (1886–1924), Restauratør **1582**
 - Theodor Vilhelm Laurentius (1838–1914), Sognepræst, Lic. theol., R 1537 ff.
 - Thor (c. 1671–1731), Borgmester 1673, 1697
 - Thor se Hansen, H. P. T. M.
 - Thora Lovise Augusta (1817–89) 1506
 - Valdemar Seidelin (1861–89), Gaardejer **1473**, 1589
 - Wilhelm (1886), Udvandringsagent 1581
 - Villads Peter (1869–c. 1946?), Missionær 1623, 1629
- Harboe, Hans Georg Carl (1833–1907), Byfoged, Borgmester, Etatsraad, R DM 1434
- Harbou, Johannes Vilhelm Anthonius (1810–91), Generalmajor, Udskrivningschef, Kammerjunker, K¹ 1518, 1686
- Harhoff, Conrad Johan Christian (1886–1966), Skibsbreder, Grosserer, K p. p. 1659, 1662
- Harnisch, Regina (1865) 1387
- Harpøth, Ivar Tang (1870–1951), Overlæge, R p. p. 1643
- Harsdorff, Caspar Frederik (1735–99), Arkitekt, Professor, Hofbygmester, Justitsraad 1428
- Hartmann, Elisa Margrethe (1811–83), 1598
- Johan Ernst (1770–1844), Organist, Kantor 1495, 1498, 1505, 1597
- Hartmann, Johan Peter Emilius (1805–1900), Komponist, Organist, Professor, SK i Diamanter, FMG 1495, 1506, 1598, 1608

- Julius Frederik Georg Poul (1881–1951), Fysiker, Professor, Dr. techn., R DM 1549 f.
- Niels Frederik Bruun (1817–68), Arkitekt, Murermester 1495, 1597
- Sophie Emilie (1813–60), 1495, 1498, **1498 f.**, 1597
- Søren Frederich Bruun (1815–1912), Kantor 1505
- Hartvig-Møller, Hans (1873–1953), Rektor, cand. theol. og cand. mag., R 1479
- Haslund, Adam Vilhelm Balthasar (1840–1918), Læge, R 1644
- Hassel Installatør 1435
- Hassenfeldt, Cecilie Sophie Frederikke (1807–92) 1527
- Hassing Familien 1472
- Haste (1865), Grosserer 1387
 - Peder Horrebø (1765–1831), Digter, Toldinspektør, Justitsraad 1364, 1366
- Hatti (1900) **1447**
- Hauch, Erik Sophus Adam (1871–1945), Overaccouchør, Professor ved Jordemoderskolen, K¹ 1648
 - Johannes Carsten (1790–1872), Forfatter, Zoolog, Dr. phil., Professor, Konferensraad, K 1703
- Havemann, Hans Bredal Carl (1857–1940), Manufakturhandler 1646
 - Kirsten Marie (1843–1931) 1554, 1645 f., 1663
- von Haven, Lambert Christian (1846–1920), Distriktslæge, Kredslæge, Byrådsmedlem 1570
- Haxthausen, Maximilian Frederik (1793–1874), Oberst, Kammerherre, R DM 1519 f.
 - Ulrica Christiane (1787–1819) 1364
- Haymann († 1925) 1669
- Hede, Jacob Holger Christian (* 1894), Overretssagfører, R 1656
- Hedemann, Hans Christoph Georg Frederik (1792–1859), Generalløjtnant, Kammerherre, SK 1519 f.
 - Marie Margrethe Antoinette Nancy (1855–c. 1940?) Konventualinde 1514, 1686
- Hee? (1901) 1563
- Heering, Peter Frederik Suhm (1792–1875), Likørfabrikant, Grosserer, Reder 1642
 - William (1876–1936), Grosserer, Fabrikant, R DM 1642
- Heiberg, Gabriel Thomas Skat Rørdam (1832–1917), Provst, R 1505
 - Hans Georg (1864–1941), Sognepræst 1515? 1571
 - Knud (1873–1966), Missionær i Madras 1905–47, cand. theol. 1625, 1629
 - Thomasine Severine Ovidia (1821–65) 1444
- Heinsvig, Cecilie (1787–1846) 1423
- Heise, Victor (1825–90), Sognepræst 1491
- Helland-Hansen Slægten 1477 f.
- Hellfach, Johannes Michael († 1886), Proprietær 1683
- Helm, Adam Gottlob (1781–1819), Birkedommer, ex. jur. 1698
 - Beate (1827–1909) 1530, 1607
 - Hans Bredahl (1787–1824), Overlærer, cand. theol. 1530
 - Henrik Gerner (1788–1869), Apoteker, Byrådsmedlem, Æresmedlem af Danmarks Apotekerforening 1530
 - N. (1845), stud. pharm. 1543
 - Wilhelmine Christine (1818–1908) 1526–1530, **1530 f.**, 1542 f., 1603 f., 1606 ff., 1617, 1619, 1715
- Helmer (c. 1890), Violinspiller 1463
- Helms, Frederik Bagger (1820–1900), Sognepræst 1655
 - Johannes (1828–95), Skoleleder, Forfatter, Professor, R 1642
- Helt, Cathrine Margrethe (1755–1824) 1364
- Helweg, Anna Sophie (1844–1920) 1692
 - Heinrich Christian (1812–95), Stadslæge 1692 f.
 - Nicolaus Ludvig (1818–83), Præst, Kirkehistoriker, Dr. theol. h. c. 1602
- Helweg-Larsen, Povl (1877–1958), Provst, R 1609
- Hemmingsen, Anna Marie Frederikke (c. 1836–71) 1684
- Henckel, Kirstine Elisabeth († 1828–34) 1571
- Henrichsen, Mads (1696), Student 1695
- Henriksen, Severin (c. 1811–efter 1850), Slagter 1406
- Herbst, Peter (1849–1930), Oberst, Kammerherre, K¹ p. p. 1393
- Hermansen, Victor (1894–1960), Museumsinspektør, Forfatter, R 1478
- Hersom, Engelbreth Søren Peter (1838–87), Brand- og Vandinspektør, cand. polyt. 1566
- Hertel, Agathe Lovise (1816–1902) 1464
 - August Wolfgang (1806–72), Sognepræst 1464
 - Charlotte Sofie Christiane (1823–88) 1463, **1464 f.**, 1575, 1577
 - Edle Christiane Sofie (1825–efter 1902) 1464
 - Hans Christian (1820–1904), Adjunkt 1464
- Hans Christian Wolfgang (1847–1932), prakt. Læge, R. 1505, 1508, 1514
- Hansine Ane Kirstine (1822–1904) 1464
- Ida Sophie (1831–1920) 1465
- Johan Peter (1794–1874), Forpagter 1462, 1464
- Jørgen Valdemar Torben (1831–96), Landøkonom, Redaktør, Justitsraad 1465
- Hertz, Jens Michael (1766–1825), Biskop, Dr. theol., R 1498
 - Peter (1810–85), Guldsmed 1536
- Hesselberg († før 1872), Købmand 1499
 - Bertha Sigvardia (1866) 1499
- Hetsch, Gustav Friedrich (1788–1864), Arkitekt, Professor, R DM 1495 f., 1500, 1548
- Hey, Aksel Wrisberg (1876–1965), Apoteker 1607
 - Andrea Caroline (Pauline) (1853–1932), Pensionatværtinde, Musiklærerinde 1688
 - Frederik Larsen (1857–1925), Vinhandler, Konsul, Landstingsmedlem, K¹ 1688 f.
 - Frederik Wilhelm (1814–91), Vinhandler, Kirkeværg 1602, 1688
 - Ida Vilhelmine (1855–1922), Organist 1643, 1688 f.
 - Karen Christiany (1845–efter 61) 1688
 - Knud Bendt Seidelin (1873–1931), Havneingeniør 1525, 1607
 - Louise Johanne (1859–1946), Lærerinde 1689, 1693
 - Marie Sofie (1850–1910), Lærerinde 1688 f.
 - Petra Antonie (1887–1966) 1618, 1706
 - Sofie (1861–1944) 1689
 - Thyra (1875–1948) 1618
 - Vilhelm Alfred (1847–1927), Provst, R 1524 ff., 1544–1547, **1602**, 1688
 - Vilhelm Alfred Seidelin (1886–1957), Overretssagfører, senere Handelsprokurist 1602
- Hildebrandt, Augusta (1826–efter 34) 1676
 - Cathrine Marie Henriette (c. 1810–efter 53) 1409 f., **1412**, 1676
 - Christian August (* og † 1830) 1676
 - Christine (1815–efter 31) 1676
 - Dorothea Frederikke Elisabeth (1812–efter 34) 1676
 - Emilie Magdalene (1824–28) 1676
 - Heinrich Adam (Adolph?) (c. 1783–efter 1841), Forpagter 1412 f., 1676
 - Mathilde (1820–efter 34) 1676
- Himmarch, Marie Olsdatter (1723 el. 32–73) 1699
- Hitler, Adolf (1889–1945), tysk »Fører«, Rigskansler, Rigspræsident 1612
- Hjardemaal, Mette Marie (1790–1867) 1445 f.
 - Peter Severin († 1828), Gaardejer, Landvæsenskommissær 1445
- Hjarsen, Karla Rasmine Sørensen (1882–1961) 1579
 - Søren Sørensen (1882), Købmand 1579
- Hjelm, Jeanette Ulrika (1795–1860) 1413
- Hjelmshøj, Johannes Trolle (1873–1950), Matematiker, Professor, Dr. phil., Dr. techn. h. c. 1552
- Hjorsen, Søren Sørensen (1882), Købmand 1579
- Hjort, Ane Marie Pauline (1837–85) 1482
 - Bernth Christoph Wilkens Lind (1830–1911), Provst, R DM 1538
 - Carl Adolph (1802–60), Overlærer, Skolebestyrer, cand. theol. 1533
 - Emil (1958) 1596
 - Emil Lautrup (1843–1924), Grosserer, R DM 1435 f., 1480, **1482 f.**, 1594 f., 1679, 1683
 - Frants Seidelin (1887–90) **1594**
 - Hans Peter (1958) 1596
 - Inger Seidelin (1890–1958), Formand for Bestyrelsen for S. Seidelin A/S 1594, **1594 ff.**, 1681
 - Olga Seidelin (1884–90) **1594**
 - Peter Mandrup Tuxen (1842–96), Lærer, Klokker 1482
 - Richard Seidelin (1883–1913) **1594**
 - Siegfried Christian Frederik (1800–66), Herredsfoged, Justitsraad 1482
 - Valdemar Christian August (1840–1927), Grosserer 1482
 - Victor Christian (1833–1912), Borgmester, R 1482
- Hofbeck, Mathilde Clausine (1919) **1572**
- Hoff, Erik Dybron (*1905), Landsretssagfører 1653
 - Johannes Bonnevie (1866–67) 1715
 - Villiam Johan (døbt Johan William) (1832–1907), Præst, R 1527, 1554, 1633, 1713, 1715
- Hoffmann, Ane Kirstine (1864–1940) 1630

- Henriette Marie Christine (1848–1916), Musiklærerinde 1641, 1691
- Julie Frederikke Eleonora (1849–92) 1620, 1622, 1641, 1691
- Samuel Conrad (1819–96), Gaardejer, Bogholder 1691
- Wilhelmine (1850–?) 1691
- Hoffmeyer, Christian Julius Skat (*1891), Biskop, Dr. theol., K¹ 1537
- Henrik (1865–1924), Stiftsprovst, R DM 1611, 1634
- Hohlenberg, Matthias Hagen (1797–1845), Professor, Dr. phil. et theol., R 1408
- Ove (1835–98), Præst 1492, 1556
- Holbeck, Jens Andreas Christian (1815–85), Skoledirektør, Professor, Etatsraad, R DM 1552
- Holbeck, Niels Alfred Erasmus (1854–1920), Grosserer, første Formand for det 1911 opførte Soldaterhjem »Dannevirke« i Odense 1693
- Holberg, Ludvig (1684–1754), Forfatter, Professor, Baron 1374, 1463, 1695 f.
- Holbøll, Valdemar Kragh (1871–1954), Departementschef 1923–42, Kirkeminister 1942–45, SK p. p. 1637
- Holck, Frederik Carl Emil (1792–1857), Toldinspektør 1704
- Johan Christopher (1824–99), Sognepræst, R DM 1684
- Marie Ernestine (1824–efter 57) 1705
- Holm (1814) 1450
- Adelheid Kirstine (*1840) 1454
- Andreas Krag (1767–1851), Holmens Provst, Dr. theol., K 1396, 1524, 1530, 1532, 1542, 1547, 1602
- Catharina Maria (1775–1856) 1392
- Christian Frederik (1851–1926), Generalmajor, K¹ p. p. 1393
- Christian Julius (1868–69) 1446
- Emma Othilie Johanne (1895–1906) 1446
- Frederik Anthon (1866–efter 80) 1446
- Hans Jørgen (1835–1916), Arkitekt, Professor, K¹ 1502
- Henriette (1815) 1380
- Jacob (1770–1845), Handelsmand, Industridrivende, Skibsbygger, Reder, R 1516
- Jens Albert Leonhard (1799–1861), Sognepræst, Lic. theol. 1546
- Johan Peter Vilhelm (c. 1813–89), Skolelærer, cand. phil. 1454
- Knud Christian (*1915), Biskop, K 1693
- Niels Poulsen (1830–1905), Møller 1446
- Ole J. (1910), Arkitekt 1660
- Ole Jensen (c. 1863–efter 90), Træskomager 1660
- Peter Christian (1807–64), Orlogskaptajn, K² 1523, 1708
- Poul Nielsen (c. 1790–1879), Møller, Gaardejer 1446
- Poul Nielsen (1865–efter 95), Møller 1446
- Holmer, Knut (1888–1967), Agent 1593
- Holst (1805), Jomfru, fra Nebbegaard 1700
- Johan Peter (1803–81), Sognepræst 1604
- Karl Ludvig (1892–1969), Landbruger 1594
- Maren (Marie) Dorthe (1776–1855) 1699 ff.
- Marie Kirstine Sofie (1866–1917), Lægmissionær, Dr. med. 1625
- Niels Henrik (1828–89), Generaldirektør for DSB, Etatsraad, K¹ 1503, 1569?
- von Holstein, Henning Christoph (1769–1836), Kaptajn, Kammerjunker, 1812 Toldinspektør i Slagelse 1364
- Holsøe Slægten 1477
- Niels Peter Christian (1826–95), Jernbanearkitekt, R DM 1503
- Holtegaard Familien 1472
- Holtegaard Andersen Familien 1472
- Holtén (1814) Løjtnant 1450
- Carl Valentin (1818–86), Fysiker, Professor, K² 1548, 1550
- Christian Frederik (1817–98), Generalmajor, Memoireforfatter, K¹ 1403
- Christian Ludvig (1774–1829), Oberst, Kammerherre 1450
- Horn, Jens Peter (1793–1858), Prokurator, cand. jur. 1445
- Hornbeck, Harald Geltzer (1864–1934), Holmens Provst, kgl. Konfessionarius, R 1398, 1576
- Hornemann, Claus Jacob Emil (1810–90), Læge, Hygiejniker, Professor, Dr. med. K¹ 1496 f.
- Jens Wilken (1770–1841), Botaniker, Professor, Etatsraad, R DM 1675
- Johan Ole Emil (1809–70), Komponist, Musikhandler, R 1565, 1714
- Hortulan, Birgitte Cathrine (c. 1758–efter c. 1780) 1705
- Marcus Ulsøe (* 1722), Skuespiller 1705
- Søren Andersen (1688–1733), Sognepræst 1705
- Hostrup, Jens Christian (1818–92), Forfatter, Sognepræst, Slotspræst, R 1374
- Hougaard, Johanne (* 1901), Diakonisse 1692
- Howitz, Frantz Johannes August Carl (1828–1912), Kirurg og Gynækolog, Professor, Dr. med., K² 1641
- Johan Christian Bonaventura (1855–1908), Direktør, cand. polyt., Borgerrepræsentant, R 1437
- Hovmand, Alfred (1872), Mægler 1558
- Johanne Margrethe (1872–1955) 1558
- Hummel, Christian Gotfried (1811–72), Polytekniker, Professor, Etatsraad, R DM 1548
- Hune, Otto (* 1907), Overlærer 1642
- Hurtigkarl, Inger Marie (1796–1874) 1615
- Hvass, Anders Nicolai (1797–1867), Herredsfoged, Justitsraad 1370 f.
- Hvidberg, Flemming Friis (1897–1959), Undervisningsminister, Professor, Dr. theol., K p. p. 1662
- J. M. (1838), Postmester, Gæstgiver 1454
- Hvidt, Conrad Vilhelm (* 1890), Sognepræst, R 1515, 1686
- Edvard Theodor Daniel (1850–1917), Højesteretsjustitiarius, K² 1515, 1686
- Lauritz Nicolai (1882–1950), Retspræsident, K¹ DM p. p. 1662
- Valdemar (1881–1963), Stiftamtmand, Kammerherre, K¹ 1515, 1614, 1686
- Hviid-Nielsen, Johannes (1853–1921), Præst, R DM 1563
- Hygom, Marie Margrethe Christine (c. 1826–92), Lærerinde 1423 f., 1443
- Peder (1692–1764), Biskop 1423
- Høegh-Guldberg, Vilhelmine (1810–77) 1391
- Høffding, Paul Victor (1836–1910), Grosserer, R DM 1437
- Aage (1867–1932), Grosserer 1580
- Höffner, Hans Christian (1790–1862), Regimentskirurg, Kanceliraad 1450 (~ Maren Elisabeth Schmidt)
- Høgsbro, Ragnhild (1874–1966) 1625, 1629
- Høyberg, Sophie Frederikke (1835–97) 1663
- Høyen, Niels Lauritz Andreas (1798–1870), Kunsthistoriker, Professor, R DM 1697
- Høyer, M. C. (1838), Institutbestyrerinde 1546
- Ole Theodor Ascanius (1815–99), Skoleinspektør i Kbh., cand. theol., R 1442
- Sigvardus (1822–1902), Indremissionær, cand. phil. 1538, 1687
- Haagen, Christian Wilhelm (1792–1871), Overrettsprokurator, Rigsraadsmedlem, Konferensraad, R DM 1366
- Haas, Johann Meno (1752–1833), Kobberstikker 1705
- Rosine Elisabeth (c. 1780–efter 1834) 1441, 1705
- Haase, Ejnar (1895–1957), Forlagsboghandler, R p. p. 1614
- Ibsen Familien 1472
- Cathinka Edel Seidelin (*1914) 1472
- Henrik (1828–1906), norsk Digter 1431
- Henrik Viggo (1886–efter 1914), Tilsynsofficiant 1472
- Ida (1945) 1605
- Ifversen, Julius Niels Sofus (1863–1927), Sognepræst 1586
- Ildved, Hans Christian Larsen (1790–1867), Premierløjtnant, Krigsassessor 1615
- J. F. C. L., se Larsen, J. F. C. L.
- Illum, Anton Carl Pedersen (1863–1938), Grosserer 1435
- Indebetou, Govert Adolph (1807–91), svensk Kommandør og Tegner 1518, 1524
- Ingemann, Bernhard Severin (1789–1862), Forfatter, Lektor, (Professor), Konferensraad, K 1369, 1491, 1645
- Carl Johannes Valdemar (1840–1911), Arkitekt, R 1482
- Inger (1943), i Houston, Texas 1447
- Ingerslev, Christian (1874–1958), Sognepræst 1608
- Hans Peter (1836–1909), Lærer 1608
- Jacob Frederik (1819–97), Sognepræst, R 1534
- Johan Philip Tomas (* 1916), Landsretssagfører 1608
- Ludvig Jacob Christian (1864–1930), Sognepræst og Valgmenighedspræst 1641
- Vitus (1801–77), Købmand 1427
- Ingwersen, Cathrine Rosalia (1851–1928) 1571, 1669 f.
- Rasmus (1801–58), Proprietær 1571
- Iversen, Bertel (1842), Gaardmand 1687
- Iørgensen, Chr. (1869–1943), Bankdirektør 1605

- Jacobsen, Adolph Christian (1850–efter 60) 1405
- Anna Petronelle (1784–1847) 1705 f.
 - Axel Valdemar (1846–1915), Skolebestyrer i Kbh., senere Klokker ved Mariendalskirken 1537, 1687
 - Betty Julie se Seidelin
 - Carl Christian Emil (1817–84), Sognepræst 1703
 - Carl Christian Hilmann (1842–1914), Brygger, Kunstsamler, Legatstifter, Dr. phil. h. c., SK 1431
 - Carl Julius Georg (c. 1828–efter 64), Farver 1444, 1681
 - Christian Georg Carljohan Adolf (1885–1959), Sognepræst 1663
 - Christine Larsine (1864–1936) **1584**
 - Emil Bartholin Rittmer (1835–74), Lærer 1685
 - Frederik († 1937?), Bogholder 1537, 1539 f., 1606, 1608, 1617, 1687
 - Frederik Berenhoff (c. 1825–efter 64), Købmand 1444, 1681
 - Frits Vilhelm (1857–efter 70) 1419
 - Jacob (1863–1934), Sognepræst i Døllefjælde 1480
 - Jacob Christian (1811–63), Sognepræst 1703
 - Jacob Christian (1811–87), Brygger, Mæcen, Dr. phil. h. c., K¹ 1556
 - Jacob Peter Edvard (1821–efter 63), Garvermester 1419, 1478, 1677
 - Johan Hermann (1824–95), Overretsprokurator, R 1685
 - Johannes Christian (1862–1948), Professor, Dr. theol., K² 1683
 - Johannes Edvard (* 1863) 1677
 - Johannes Jacobi (1785–1841), By- og Herredsfoged, cand. jur., Krigsassessor 1418
 - Juliane Jacobine (1841–efter 90) 1423, 1679
 - Julie Vilhelmine Augusta (1829–1911) 1419
 - Lars (1864), Kroforpagter 1584
 - Ludvig (1846), Forvalter 1687
 - Margrethe Dorothea (1787–1872) 1408, 1415 f., 1418
 - Margrethe Marie Rasmine Sophie (1819–82) 1418 **1418 f.**, 1478
 - Marie Emilie (1860–efter 80) 1419
 - Nicoline (1819) 1440
 - Peter Christoffer (1822–92), Prokurator, Byrådsmedlem 1505, 1509, 1685
 - Thora Amanaida Emilie (1822–efter 60) 1419, 1716, 1718
- Jamin, Jules (1818–86), fransk Fysiker, Professor 1549
- Jansen, Rasmus (1746–1827), Biskop, K 1426
- Mette Marie (1782–1856) 1426
- Janssen, Ane Cathincka (* 1849), ~ 1877 J. H. L. Gammeltoft 1499
- Christian Jacob Ludvig (1808–76), Forpagter paa Lerchenborg, senere Ejer af Solbjerggaard 1499
- Jantzen, Frederikke Elisabeth Marie (1858–1945), Lærerinde 1616
- Jaquin (1868), fransk 1549
- Jaunsen, Andreas (c. 1820), Teglværksejer 1701
- Andreas Severin (1740–1810), Toldinspektør 1700
 - Dorothea (1782–1859) 1700 f.
 - Gabriel Møller (c. 1782–efter 1815), Forvalter, Fuldmægtig 1701
 - Johan Ernst Hartvig (1783–1857), exam. jur. 1700 f.
 - Severin (1813), Købmand, Telegrafbestyrer 1701
 - Sophia (c. 1785–1866) 1700 f.
 - Sophie (1826–91) 1561
 - Vibeke Cathrine (1779–1866) 1561, 1700
- Jensdatter, Anna Kirstine Severine se Winther
- Bodil (1809–efter 1869) 1385, 1474
 - Marie (1812) 1383
- Jensen, Anders (1780–1822), Arvefæstegaardmand 1365
- Anders Kristian (1910), Bager 1585
 - Andrea Marie (* 1904) **1671**
 - Ane Jørgine (1893–efter 1919) **1572**, 1671
 - Ane Kirstine (1818–efter 40) 1675
 - Ane Margrethe (1879) 1580
 - Anna Marie Frederikke (1873–1947) 1493, 1515, **1601**
 - Axel Frederik Gowertz (1846–efter 1905), Proprietær 1464
 - Bodil Marie (1880) 1572
 - Carl (1857) Urtekræmmer 1701
 - Carl Henrik Jacob (1818–97), Proprietær, Politiker, cand. jur., R 1464
 - Caroline Frederikke (1855) 1485
 - Christen (c. 1763–efter 1815), Birkedommer i Avernakø Birk 1793–1815, Godsforvalter paa Hgd. Stensgaard i Svanninge Sogn, Krigsraad 1701
 - Christen (1862), Husmand 1563
 - Christian Frederik (1876–1944), Restauratør **1590**
 - Christian Laurids Harald (1870–1936), Sagfører, R 1578
 - Christiane (1827–efter 40) 1676
 - Edvard (c. 1704–79), Stadsmusikant, Organist 1696
 - F. (1873), Købmand i Holbæk 1434
 - Gregers Julius (1892–1975), Læge 1666 ff.
 - Hans († 1686), Raadmand 1697
 - Hans (c. 1799–1855), Skovløber 1470 f.
 - Hans (1803–51) 1384
 - Hans (1846), Ejer af Hjortebjerggaard 1409
 - Hans (1873), Sognefoged i Tudse 1434
 - Hans (1841–1900), Portør 1601
 - Hansine Diderikke (1849–92), (boede ved sin Død Østergade 37 i Kbh., døde i Taarbæk af Hjerneapoplexi, begr. 10/9 Kl. 12 paa Holmens Kgd.) 1398
 - Herman (1842–1909), Missionær i Indien 1620, 1622, 1625, 1632, 1641 f.
 - Hette Victor William (1846–1923), Bogholder 1381, **1471**, 1585 f.
 - Ida Cathinka (1846–94) 1381, **1472**
 - Ida Seidelin (* og † 1877) **1585**
 - Ida Seidelin (1889–1974), Bogholderske 1586, **1586**
 - Jacobine Dorothea (1847–1913) 1410, **1477**
 - Jens (1810–efter 40) 1675
 - Jens Peter Georg (1806–53), Sognepræst 1527
 - Jeppe se Aakjær (Nvf. 1906)
 - Johan Julius Sigvard (1910), Indsidder 1671
 - Johanne Jensine (c. 1852–efter 82) 1579
 - Johanne Margrethe (1815–efter 48) 1675
 - Johannes (1820–96), Assistent i Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig 1398, **1398**, 1675
 - Kai (1899–1963), Biskop, R DM 1603 f.
 - Karen Edith (* 1910) **1671**
 - Karen Marie (1834–efter 60) 1641 f.
 - Karen Sophie (1844–1906) **1468**, 1579
 - Karl (1883–1951), Provst, R 1693
 - Kristian Andreas (1876–1949), Sognepræst, R 1662
 - Lars (c. 1776–1840), Brygger, DM 1398, 1675
 - Lars Peter (1814–83), Malermester **1381**, 1423, 1471
 - Ludvig Julius (1842–1912), Provst, R 1540
 - Mads (1798–1882), Snedker 1563
 - Margrethe Seidelin (* og † 1880) **1586**
 - Marie Johanne (1853–1927), Diakonisse 1539, 1541, 1608
 - Martha Marie Sofie (1878–1942) **1585**
 - Nanna (1877–1954) 1618, 1620, 1622, **1641 f.**
 - Niels († før 1919), Fabrikarbejder 1572
 - Niels Christian (1877) 1380, **1470**
 - Niels Peder (1830–1918), Oberst, Forfatter, K¹ p. p. 1393
 - Niels Peter (1876), Karl 1590
 - Olaf Rye Seidelin (1849–82), Buntmager 1381, **1472**
 - Ole (1828), Indsidder 1382
 - Ole (1802–59), Indsidder 1583
 - Oline Jensine (1824–efter 49) 1676
 - Olivia Cecilie Nielsine (1860–efter 90) 1582
 - Peder (1796–efter 1841), Husmand 1382 f., 1716
 - Peter Gregers Christian (1840–1911), Højesteretssagfører, Landstingsmand, K 1426, 1437
 - Viggo (1883–efter c. 1905) 1622, 1632, 1641
 - Wilhelm Thuerecht (1856–c. 1936), Købmand 1381, **1472**
 - William Albertus (1853–1918), Grosserer 1398
- Jerichau, Jens Adolf (1816–83), Billedhugger, Professor, Dr. phil. h. c., Æresborger i Assens, K² 1430
- Jerndorff, Mariane Margrethe (1790–1863) 1530 f., 1536, 1714
- Poulaine Cathrine (1811–efter 1860) 1531
- Jerntved, Karin se Sandin
- Tone se Hey, Petra Antonie
- Jespersen, Carl Christian (1860–1925), Sognepræst 1642
- Carl Christian (1883–1935), Sognepræst 1609
 - Christen (1833–efter 60) Gartner 1641 f.
 - Emil Jens Jesper (1839–1901), Sognepræst i Baarse 1415
 - Karen Dorothea (1864–efter 89) 1661
 - Marie (1887–1955) 1693
 - Niels Jakob (1836–1900), Kommandør, R DM 1435
 - Theodor Henrik Bloch (1848–1927), Sognepræst i Brahetrolleborg, R 1415
- Jessen (1834), Enke, Lærerinde 1530
- August Vilhelm Georg (c. 1835–efter 64), Forpagter 1616
 - Carl (1834) 1530

- Claus Seidelin (1759–1837), Apoteker, Proprietær, Kancelliraad 1619
- Emilie (1834) 1530
- Henrik Edvard (1833–1904), Gaardejer, Jægermester 1619
- Johannesson, Ivan Karltin (el. Kartin) (1871–c. 1963), Overinspektør 1469 f., 1581
- Johansen (1939), Frk., Sygeplejerske 1619
- Cathrine (1908), Frk. 1467
- Christen (1879), Husmand 1457
- Fr. (1899), Seminarilærer 1551
- Jens Nielsen (c. 1789–1837), Gaardmand, Kromand, Sognefoged 1678
- Johan Frederik (c. 1828–98), Fattiginspektør, Justitsraad 1692 f.
- Jørgen (1885) 1590
- Karen (c. 1835–efter 70) 1578
- Noline (* 1859) 1410
- John, Caroline Margrethe (c. 1819–efter 50) 1476
- Johner, P. Dominicus, Kantor 1645
- Johnsdatter, Guri (c. 1770–efter 1834) 1384
- Johnsen, Christian Ferdinand (1833–88), Distriktslæge 1414 f.
- Ellen Margrete (1867–1956), Forfatterinde 1415, 1625
- Johnson, Jack (* 1924), Fodboldspiller og -træner, Helseinstituteder 1644
- Jonasdatter (Jonassen), Sidse (1822–efter 80) 1582
- Jonathan (1907), Spiritist 1476
- Jordt Jørgensen, Kai Eduard (* 1906), Sognepræst, Dr. theol. 1614
- Juel, Christian Sophus (1855–1935), Matematiker, Professor, Dr. phil., R DM 1552
- Hans (1797–1875), Stamhusbesidder, Major, Kammerherre, R 1501
- Juhl, Niels (1869–1955), Sognepræst, R 1609
- Jungersen, Frederik Olfert (1836–1912), Valgmenighedspræst, R DM 1539
- Peter Estrup (1819–76), Sognepræst 1530
- Juul, Christian Sehestedt (1806–61), Godsejer, Politiker, Kammerherre, R (Student 1823 fra Roskilde) 1364, 1366
- Niels (1794–1839), Prokurator, Kammerraad 1371
- Jürgensen, Dethlef (1873–1947), Grosserer, Ejer af Østedgaard 1651
- Henriette Caroline Amalie (1868–1960) 1650–1653, 1693
- Urban (c. 1902), Urmagerforretning 1463
- Jørgens, Christian Ludvig (1775–1824), Distriktslæge i Kbh. 1385 f.
- Jørgensdatter, Anne Margrethe (1815) 1680
- Johanne (c. 1742–1824) 1379
- Maren (1748) 1677
- Jørgensen (1883), Madam, i Korsør 1590
- (c. 1900), Forstander for Døvsstummeinstitut i Fredericia 1654
- Agnes Elisabet (1891–1968) 1589
- Anna Marie Sophie (1870–efter 1901) 1514
- Carl Ferdinand Emil (1836–1926), Sognepræst i Herslev 1424
- Clara Petrea (1855–1932) 1469, 1469, 1580 f.
- Diderikke (1776–1831) 1500
- Hans (1844) 1417
- Hansine Cathrine (1811–90) 1555 f., 1558
- Jens Morten (1860–1938), Skomagermester 1589
- Kristian Kjær (* 1916), Sognepræst 1692
- Marie Kirstine (1892) 1669
- P. (1868), Hestehandler 1566
- Peter (c. 1824–efter 90), Bagermester 1469
- Poul († 1838), Kromand 1454
- Robert (c. 1867–efter 1907), Spiritist 1475 f.
- Kabell, Christiane (1851–efter 1932) 1462, 1467
- Ludvig Christian Brinck-Seidelin (1853–1902), Landskabsmaler 1467, 1575
- Nicolette (1850–1913) 1467 f.
- Petrus (1811–99), Sognepræst 1375, 1461, 1575
- Søren (1771–1854), Provst, R 1461
- Kalisch, Dina (1838–85) 1678
- Helene Christine (1828–97) 1423 f., 1677 f.
- Hillel Isaac (c. 1790–efter 1838), Guldmedemester 1678
- Rachel Johanne (1834–1915), Forstanderinde 1678
- Rosa Christiane Sara (c. 1820–1909) 1424, 1678 f.
- Sara Anna (1832–(kort) før 1915) 1678
- Kalkar, Christian Andreas Herman (1802–86), Overlærer, Sognepræst, Dr. phil. et theol., Formand for DMS, R DM 1540 f., 1687
- Kall, Birthe (c. 1804) 1453
- Kann, Birgitte Sofie (1848–1910) 1379
- Ernst Frederik (1849–76), Skovrider 1379
- Ernst Frederik (1876–1919), Fabrikant, Ingeniør i USA 1379
- Ernst Frederik Johansen (c. 1768–1839), Skytte, Skovrider 1378 f.
- Johan Henrik (1797–1867), Skovrider 1378 f.
- Magnus August Mogens Theodor (1841–1916), Førstelærer, Sygekassemand, Sogneraadmedlem, DM 1379
- Marie (1848–1924), Broderiforretningsindehaver 1379
- Marquard Rudolf (1844–91), Skovrider 1379
- Niels Jørgen (1801–87), Skovrider, Forstraad 1378 f., 1381, 1384
- Kapel (1857) 1554
- Kathrine (1918) 1515
- Kellermann, H. I. (1852), Tømmerhandler, Major 1546
- Kellner, Ludvig Stephan (1796–1883), Oberst, Matematiker, K 1548
- Kier, Christen se Kjær
- Kier, Jens Michelsen se Michelsen
- Kierkegaard, Søren Aabye (1813–55), Filosof 1394, 1675
- Thorvald Axel (1878–1965), Præst, cand. theol., Forfatter 1476, 1590?
- Kierrumgaard, Hans Albert (1844–1928), Kontorchef, cand. polit., R DM 1468
- Kierstin (1906) 1689
- Kirkebjerg, Annemarie (* 1920) 1485
- Lisbeth (* 1913) 1485
- Niels Rasmussen (1885–c. 1965), Arkitekt, Direktør, Kapitajn, R 1485
- Kirkegaard, Antonette (1888–1977) 1664
- Peder Christian (1792–1873), Lærer og Kirkesanger 1664
- Kisbye, Helena Ambrosia (1789–1877) 1701
- Rasmus Severin (1754–1826), Rektor, Professor 1701
- Kiær, Magnus (c. 1890) 1600
- Kjederup, Frederik Edvard (c. 1816–efter 49), Silke- og Klædehandler 1454
- Kjer-Petersen, Richard (1873–1953), Kommunelæge, Dr. med. 1643
- Kjerrumgaard, Fanny Ida Elisabeth (1822–62), 1703 f.
- Franciska Vilhelmine Florentine (1826–1911) 1704
- Frederik Vilhelm August (1789–1851), Sognepræst 1424, 1703
- Kjær, Amalie Cecilie (1859–1935) 1661
- Christen (1772–1853), Proprietær, Kammerraad 1697
- Johan Frederik (1793–1872), Kammerraad 1417
- Kjærvang, Bennet († 1945), Smedemester 1587
- Klausen, Ane Kirstine (1871) 1600
- Klein, Johan Daniel Louis (1810–77), Bogtrykker, Fabrikant 1702, 1704
- Johannes Conrad (c. 1752–1806), Købmand 1437
- Marie Louise Ernestine (1840–71) 1702
- Sophie Frederikke (1785–1834) 1437
- Klint, Peder Vilhelm Jensen (1853–1930), Arkitekt, FMG 1647
- Klitgaard, Kirstine Mette (1824) 1682
- Klokker, Ole Jensen (1802–59), Indsidder 1583
- v. Knigge, Adolf Franz Friedrich (1752–96), tysk Forfatter, Friherre 1718
- Knipschildt, Otto Joachim (1851–1932), Forpagter, Amsraadsmedlem, R 1646
- Knoche, Heinz David (1891–1968), Diplomingeniør 1669
- Knoph, Bartholine Anine (c. 1810–efter 65) 1444
- Knud (1900–76), Arveprins 1638, 1652
- Knudsdatter, Ane (1805–94) 1563
- Knudsen, Conrad (1857–1927), Provst, R 1572
- Søncke Andreas (1823–75), Proprietær 1444, 1681
- Knuth, Adam Carl Vilhelm (1821–97), Kammerherre, Hofjægermester, Greve 1577
- Frederik Christian Julius (1787–1852), Greve, Stiftamtmand, Gehejmekonferensraad, SK 1364
- Ulrica Christiane se Haxthausen
- Koch, Frederik Lauritz (Laurent Frederich) (1790–efter 1834), Informator 1691
- Hans Christopher Elers (1819–95), Provst 1402–1405
- Hans David Nielsen eller Wilhelm (1773–1846), Maanedsløjtant, Toldbetjent 1700

- Hans Ludvig Emil (1851–1924), Præst i Odense, R DM 1646, 1688
- Hans Ludvig Schielderup Parelus (1837–1917), Provst, Dr. theol. h. c., R DM 1588
- Hans Winding (1867–1949), Provst 1558, 1588, 1611 f., 1630, 1634, 1638
- Henrik Abraham (c. 1783–1835), Klædefabrikant 1692
- Jens Brandt (1809–84), Klædefabrikant 1691 f.
- Johan Frederik Rudolph (1777–1844), Slots- og Handeltsgartner 1505
- Johan Henrik (Jean Henri) (c. 1759–1840), Klædefabrikant 1691
- Julie Christine (1820–94) 1691
- Laurids Johannes (1875–1969), Teologisk Forfatter, Forstander for Diakonissestiftelsen og Pastoralseminariet, Dr. theol. h. c., K 1640
- Peter Didrik (1856–1941), Dr. med., R 1610
- Peter Ferdinand (1815–1900), Godsforvalter, Prokurator, Etatsraad, K² 1505, 1512 f.
- Thora Alvilda (1860–91) 1505
- Kofoed, Christian Lauge Edvard Gregersen (1849–1930), Missionær 1623
- Kolderup-Rosenvinge, Barbara Abigael (1856–1909) 1515, 1686
- Vilhelmine Susanne (1823–88) 1513, 1686
- Kolthoff, Clara Emilie Vilhelmine (1844–1928) 1438
- Kornerup, Hans Jacob (1826–1902), Købmand, Agent 1464 f.
- Kraft, Hans Rudolph (1808–61), Overretsprokurator 1366
- Krag Slægten 1477 f.
 - Christian (1757–1818), Sognepræst 1414
 - Christian Ernst (1804–96), Sognepræst, R 1414 ff., 1477, 1540
 - Christian Peter Seidelin (1839–1912), Sognepræst, R DM 1396, 1412, 1414 ff., 1477, 1616, 1645, 1662
 - Emilie Caroline (1837–69) 1414
 - (Kragh), Johan († 1802?) Tjener, Koffardikaptajn 1374 f.
 - Julie Theodora (1836–1913) 1412, 1414, 1416
 - Louise Mathilde (1884–1942) 1478
 - (Kragh), Marie Elisabeth (1790–1874) 1374 f., 1461 f.
 - Mourits Gotthold (1794–1864), Sognepræst 1414
 - Mouritz Gotthold Ivar Vilhelm (1841–1920), Distriktslæge, Byrådsmedlem, R DM 1412, 1414 ff., 1477 f.
 - Theodor Sophus Elisæus (1843–1916), Stationsinspektør 1412, 1414, 1416
- Kragelund (1877) 1511
- Krag-Hansen Slægten 1478
- Kraiberg, Niels Nicolai Hansen (1814–88), Overlærer, Folketingsmand, R 1538
- Krarup Slægten 1478
 - Niels Bygom (1792–1842), Skolebestyrer, tysk Dr. phil. 1462
 - Theodor Sophus (1851–1916), Læge 1579
 - Viggo (1860–1943), Højesteretsdommer, SK i Diam., DM p. p. 1614
- Krarup-Smith, Sofus Theodor (1834–82), Inspektør 1607
- Krenchel, Hendrich Emil (1801–64), Kommandørkaptajn, Havnemester, R 1520 f., 1708
- Kreüger, Anders Lorenz (1791–1859), Købmand, Konsul 1467
- Maria Sofia (1826–97?) 1466, 1467
- Krieger, Andreas Frederik (1817–93), Politiker, Jurist, Professor, SK 1422
 - Antonius (1816–91), Kaptajn, R 1519
 - Emil François (1819–92), Kontreadmiral, Kammerherre, SK 1519
- Kristensdatter, Karen (1861) 1524
- Kristensen, C. P. (1876), Traktør 1682
 - Evald Tang (1843–1929), Folkemindesamler, Forfatter, R DM 1534 f.
 - Johan (1859), Husmand 1410
- Krog-Meyer, Christian Carl Frederik Emil August (1818–97), Sognepræst 1606
 - Einar Gustav (* 1891), kgl. Translatør og Tolk i Spansk i Kbh., ~ 1924 Johanne Marie Thomsen (1893–1967) 1543, 1606, 1608, 1616
 - Emilie (1851–1911) 1607 f.
 - Frederik Christian (1809–83), Proprietær 1606
 - Gustav (* 1895), Bankbogholder 1531, 1606, 1608
 - Gustav Georg (1858–1948), Sognepræst 1529, 1531, 1538, 1543, 1606, 1606, 1607 f., 1616 f., 1617
 - Henry (* 1892), Ingeniør i London, cand. polyt. 1606, 1608, 1611
 - Herluf (* 1893), Sparekassedirektør, K 1531, 1606, 1608, 1612
 - Krog-Meyer, Mogens (1920–70), Højesteretsassagfører 1612
 - Olaf (* 1900), Sognepræst 1606, 1608, 1617
 - Peter (1780–1819), Biskop, Dr. theol. 1606
 - Peter 1856 (paa Spanager) – 1932 (paa Egelund ved Langaa), Proprietær 1617
 - Sven Erik (1913–35) 1617
 - Krogh (1861), norsk Proprietær 1523
 - Kruse, Jonas Nielsen (1873), Gaardmand 1592
 - Marie (1842–1923), Skolebestyrerinde, FMG 1646
 - Niels Nielsen (1873–1910), Urmager 1592
 - Krüger, Adolph Heinrich (1857–1945), Fabrikant 1653, 1694
 - Harriet (1884–1946) 1694
 - Hermann Christian (1857), Hotelejer 1694
 - Krøyer, Marie se M. M. M. Triepcke
 - Krøyer, Peder Severin (1851–1909), Maler, R (~ M. M. M. Triepcke) 1436, 1650 ff.
 - Käsztner, Johan Frederik (* 1896), Sognepræst, R 1473
 - Købke, Caspar Bernhard (1808–54) Kaptajn, R 1518
 - Kølberg, Charlotte Louise (c. 1799–efter 1860), Enke 1388
 - Oline Marie (c. 1821–63), Sy pige 1388
 - Kaae, Alfred Cameron (1848–1919), Sognepræst 1639
 - Hans Gundorph (1811–86), Sognepræst 1465
 - Lachmann, Andreas Ulrik (1767–91), Kopist, Sekondløjtnant 1701
 - la Cour, Louise Nielsine (1827–1917) 1528
 - Ladevig, Bendix Henrik (c. 1833–efter 90) 1423, 1428, 1679
 - Lakier, Poul Johan Emil (1849–1912), Maskinmester 1615, 1689
 - Lampe, Erasmie Karine (1771–1854) 1493 f.
 - Jens Eduard (1824–1903), Overassistent, DM 1566, 1688
 - Landorph, Karen (1690–1761) 1673 f.
 - Lange, Hans Ostenfeld (1863–1943), Overbibliotekar, Ægyptolog, Dr. phil. h. c., R DM p. p. 1610, 1623, 1633 f., 1662
 - Jørgen Jonathan (1833–1912), Læge 1607
 - Knud (1885–1945), Missionær i Indien, Professor i Madras 1931–35, Andenpræst ved Lukasstiftelsen 1936–45. 1629
 - Lars Jensen (1810), Høker 1675
 - Peder Ludvig (1856–1942), Sognepræst, R 1692 f.
 - Langebeck, Dorthea Maria (c. 1746–efter 1810) 1706, 1717
 - Langgaard, Johannes Peter (1811–90), Mekaniker, Opfinder, Teglværksejer, Etatsraad, FMG 1465
 - Langhoff (1895), Kaptajn 1540
 - Langkilde, Caspar (1821–89), Prokurator 1387
 - Larpen, August Herman Willerme (1833–1905), Skolebestyrer, Professor 1479
 - Herman Isak (1861–1936), Lektor, R 1422 f., 1479, 1481
 - Larsdatter, Frederikke (1768–1846) 1382
 - Johanne (1788–1865) 1381
 - Mette Cathrine (c. 1789–1826) 1381
 - Larsen, Alba se Schwartz, A.
 - Amanda Martine (1884–1947) 1588
 - Anna Elisabeth (1911–16) 1626, 1690
 - Benjamin Flohr (* 1977) 1691
 - Christian Theodor (1855–1919), Gaardejer 1382, 1473, 1587
 - Elna Vilhelmine Seidelin (* 1900), Telefonistinde 1589
 - Ernst Hemming (* 1943), resid. Kapellan i Aalborg 1693
 - Fanny Seidelin (* 1897), Telefonistinde 1588
 - Frederikke Poulina Seidelin (1892–1937) 1588
 - Hans (1845–efter 1911), Kreaturhandler 1588
 - Henriette Christine Seidelin (1880–1947) 1472, 1587
 - Henrik Christian Seidelin (1882–1971), Frugthandler 1472 1587 f.
 - Henry Christian Verner (1883–1949), Kunstsmed 1588
 - Ida Christine (1820–76) 1602
 - Inger Christiane (1881–1964) 1605, 1608, 1611, 1613, 1615, 1615 ff.
 - Inger Grethe Seidelin (* 1912), ~ Lærer Aage Hermann Fredebo 1588
 - Jens (1814) 1381
 - Jens (1836–1924), Smed 1621
 - Jens Frederik Carl Lauritz (1826–1906), Rodemester, Kaptajn 1608, 1615 f., 1689, 1711
 - Johanne Birgitte Seidelin (1894–1959), Syerske 1472, 1588
 - Johanne Poulina Seidelin (1891–92) 1588
 - Johanne Sofie (Jonna) (1876–1944), Lærerinde 1608, 1616
 - Johannes (Tambi) (* 1914), Filmsarkitekt 1626, 1628 ff., 1690

- Julius (c. 1830–c. 48) 1615
- Jørgen Verner (1883), Snedker 1588
- Karl Frederik Seidelin (1887–92) 1472, **1588**
- L. (1840), Organist i Randers 1388
- Lars Christian (1813–73), Overretsprokurator, Folketingsmand, Borgmester, Etatsraad, R 1562
- Lars Peter (1862–1940), Missionær, Professor, Dr. theol. h. c., Æresmedlem af det engelske Bibelselskab 1553 f., 1607, 1620, **1621–1630**, 1632 ff., 1639, 1642, 1690
- Lauritz Christian 1871 (Odense Sct. Knuds Sogn) – 1934 (Kbh., begr. i Odense), Bankkasserer 1692
- Nelly Birgithe Alvide (1912–64), Læge **1478**
- Niels Kristian Torvald (* 1904), Overtoldkontrollør **1671**
- Oscar Viggo (* 1894), Sognepræst 1468
- Otto Reinhold (1862–1936), Postmester, Folketingsmedlem, R **1562**, 1654
- Pamela (* 1944), Master of Arts 1630, 1690 f.
- Peter (* 1941), Træskulptør, Novellist 1630, 1690 f.
- Rasmus (1818–94), Prokurator 1562
- Sofie Albertine (Alba) (1857–1942), Forfatterinde 1650 ff.
- Søren Eskildsen (1802–90), Overkirurg, Professor, Dr. med. h. c., Etatsraad, R DM 1491 f.
- Tambi se Larsen, Johannes
- Larsson, Hol Lars (Lewis) (1881–efter 1947), svensk Forretningsmand og svensk Konsul i Jerusalem 1612
- Lassen, Christian Ludvig (1766–1839), Kancellideputeret, cand. jur., Konferensraad, K 1686
- Christiane Erasmie (1810–64) 1686
- Emma Sophie (1830–97) 1505
- Frederikke Henriette (1787–1813) 1486, 1500, 1707
- Lars (c. 1753–1812), Spisemester, Økonom 1493
- Rasmus (1755–1825), Sognepræst 1364, 1366
- Thora Henriette (1822–74) 1505, 1509, 1601, 1685 f.
- Lasson, Sophie Elisabeth (1873–1917) 1650 f.
- Laub, Frederik Ludvig Erasmus (1807–87), Apoteker, Partikulier 1417, 1701
- Hardenack Otto Conrad (1805–82), Biskop, Dr. theol., K² 1395 f.
- Thomas Linnemann (1852–1927), Komponist, Organist 1389
- Lauesgaard, Aage Niels Jørgen (1868–1958), Læge, Byrådsmedlem 1604
- Lauestsdatter, Anna (1800) 1678
- Laugesen, Claus (1749), Gaardmand 1677
- Lauring, Palle (* 1909), historisk Forfatter, R 1523
- Lauritzen, Carl Theodor (1827–1909), Købmand 1482
- Maria (* før 1825) 1689
- Laursen, Anders (1842–1911), Højskoleleder 1396
- Jens (1856–1928), Sognepræst, R 1481, 1567, 1654
- Kirstine (1872–efter 1924), Sygeplejerske i Østerlandsmissionen 1905–24 1625
- Niels Johan (1855–1930), resid. Kapellan ved Aarhus Domkirke 1903–24, Redaktør, MF, R 1541
- Laussedat, Aimé (1819–1907), fransk Geometriker og Astronom, Professor 1549
- McLean (1815), eng. General? Kommandant paa St. Thomas 1451
- Lederer, Carl Friedrich (1729–1808), Læge, Justitsraad 1363
- Henriette Cathrine (1773–1842) 1376 f., 1465
- Pauline (1776–1855) 1378
- Lehmann, Peter Martin Orla (1810–70), Politiker, cand. jur., K 1420
- Lehn Familien 1472
- Rasmus Christian (1807–79), Sognepræst 1524
- Sophie Amalie (1764–1834), Baronesse, ~ Baron Hans Rantzau-Lehn (1764–1808) 1364, 1366
- Lemme, Hansine Marie (1850–1927) 1558
- Lemming, Anton Harboe Hertzberg (1809–77), Premierløjtnant, senere Toldkontrollør i Horsens 1516
- Lerche, Carl Christian Cornelius (1826–81), Godsejer, Greve, ~ S. F. S. Leth 1472
- Leth, Karen (c. 1760–1838) 1675
- Sophie Frederikke Steensen (1835–1925), Grevinde Lerche 1472
- Lever, William se Leverhulme
- Leverhulme, William Hesketh Lever (1851–1925), eng. Industriemand, Viscount 1665, 1667
- Levin, Israel Salomon (1810–83), Litterat, Sprogmand 1420
- Levinson, Theodor Levin (1851–1922), Provst, R 1461
- Levinson (1893), Papirhandler 1556
- Levy, Frederik Lauritz (1851–1924), Arkitekt, R 1502
- Lidemarch, Petrea (Petrine?) Sophie (1846) 1700
- Liebe, Carl Christian Vilhelm (1820–1900), Højesteretsadvokat, Politiker, Gehejmekonferensraad, SK 1487 f., 1491–1494, 1507 f., 1513 f., 1683, 1686
- Carl Julius Otto (1860–1929), Højesteretssagfører, Statsminister, SK p. p. 1467, 1515
- Liebmann, Cecilie Cathrine (1783–1816) 1716, 1718
- Lillienkiold, Carl Gustav (1801–79), Major, R 1378
- Lillienkiold, Charlotte Emilie (1803–40) 1378
- Elisabeth (1861–1946) 1378
- Frederikke Antoinette Constance Maria (1812–84) 1377, **1377 f.**
- Pauline Henriette (1807–61) 1378
- Peter Carl (1767–1839), Kommandør, Overlods 1378
- Sophie Louise Elisabeth (1855–88) 1378
- Linck, Ellen (1914), Malerinde 1655
- Lind, Catharina Elisabeth (1800) 1480
- Sophie Christine Cathrine (c. 1828–efter 50) 1677
- Lindberg, Jacob Christian (1797–1857), Magister, Sognepræst, Numismatiker 1420
- Lindegaard, Erik Peter (1865–1939), Sognepræst 1479 f., 1588
- Morten Christian (1889–1956), Biskop, K² 1571
- Lindhard, Mogens (1769–1845), Stiftsprovst 1406
- Lindhardt, Vincentz Charles (1850–1922), Stiftsprovst, K² 1539 f., 1569, 1604, 1658
- Lindholm (1834), Korporal 1406
- Hans (1798–1858), Amtmand, cand. jur., R 1425
- Lionville (1868), fransk 1549
- Listov, Christian Richard Steen (1821–93), Rektor, Filolog, Professor, R DM 1396
- Liszt, Franz (1811–86), ungarsk Pianist, Komponist og Dirigent 1431
- Locher, Carl Ludvig Thilson (1851–1915), Maler, Raderer, Professor, R (~ A. M. F. Gyllich) 1651
- Loehr, Carl Wilhelm (1859–1928), Fabrikant, Direktør, Konsul, R p. p. 1439
- Loft, Aage Johannes (1866–1962), Lektor, religiøs Forfatter, Formand for Religionslærerforeningen 1904–43, R 1445
- Lohse, Ole (1867–1938), Forlagsboghandler, R p. p. 1614
- Lomholt-Thomsen, Thomas (1879–1933), Sognepræst 1634
- Lorentz, Carl Philip Julius († 1865), Toldinspektør, Kammerherre 1440
- Dorthea Margrethe (1781–1860) 1440
- Wilhelm Conrad (1787–1854), Amtmand, Kammerherre, K 1455
- Lorentzen, C. F. (1867–efter 1900), Mejerist **1485 f.**
- Lorenzen, Peter Hiort (1791–1845), Politiker 1399
- Peter Hiort (1860–1920), Distriktschef ved DSB, R 1577
- Lottrup, Hans Gjeding (1893–1953), Grosserer, ~ Harriet Schmidt 1658
- Jørgen Schøtz (1828–1907), Købmand, Fabrikant 1658
- Jørgen Seidelin (1889–1965), Fabrikant, Opfinder 1658
- Mogens Christian (1898–1935), Læge, Dr. med. 1657
- Ole Christian Ingvard (1857–1908), Fabrikant, Byrådsmedlem, R **1658**
- Lotze, Ernst Gustav (1825–93), Apoteker, Byrådsmedlem, Etatsraad, R DM 1418, 1598
- Louise (1817–98), Christian IXs Dronning, RE 1708
- Louise (1851–1926), Frederik VIIIs Dronning 1648
- Ludwigs, Christian (1877–1930), Biskop, K² 1609
- Ludvigsen, Petra (1831–1912) 1503
- Theodor Emil (1804–96), Negotieassistent, Kommitteret, R 1503, 1602 f.
- Luja, Abigael (1713–89) 1673 f.
- Christian Henrik (1679–1714), Konrektor, Professor 1673
- Lund, Bona Cecilie Julie Marie (1819–91) 1419 f., 1422, **1423 f.**, 1479, 1677 f.
- Bone Tørning (1786–1860), Gæstgiver 1419, 1422 f., 1427, 1677 f.
- Børge (1907–68), Læge 1681
- Christen (c. 1770–efter 1834), Snedkermester 1384
- Georgine (Jørgine) Christine Ane Marie (1823–53) 1423, 1677 f.
- Hans (1798), Købmand 1397
- (Tørringlund), Inger Kjestina (Christine) (1788–efter 1819) 1677
- Johanne Christophine (1806–59) 1384, 1701
- Johanne Maria (1819–72) 1616, 1689
- Laura Amalie (1825–26) 1679
- Laurine Amalie Valborg (1828–efter 62) 1677 ff.

- Mads Thomsen (c. 1750–95), Prokurator 1674
- Marie Kirstine Elisabeth Dorothea (1798–1833) 1397
- Niels Jørgen Jensen (1840–1920), Sognepræst 1438, 1484, 1681
- Serine Wilhelmine (1831–1912) 1423 f., 1677 ff.
- Sigvard (1813–67), Orlogskaptajn, R DM 1523
- Lundbye, Agnete (1856–1927) 1711
- Christian Carl (1812–73), Krigsminister, Oberst, K 1496, 1711
- Honoratus Rudolph (1821–88), Ekspeditionschef, exam. jur., Kammerraad 1544, 1710
- Joachim Theodor (1778–1841), Oberst, R 1709 ff.
- Johan Thomas (1818–48), Dyrnaler, Tegner 1523, 1525, 1528, 1709, **1711 f.**
- Siegvard Urne Rosenvinge (1820–64), Kaptajn 1711
- Lunddahl, Andreas Peter (1818–95), Skoleinspektør 1847–51, Sognepræst 1851–93, Seminarieforsøger i Ranum 1851–59, R 1391
- Lunding, Frederik Carl Christian Mathias (1838–91), Overlæge i Hæren, R p. p. 1549
- Niels Christian (1795–1871), Generaløjntant, SK 1521 f.
- Lundsteen, Anne Christine (1840–1911) 1534, 1543, 1607
- Daniel Maximilian (1838–1913), Sognepræst 1472
- Dorothea Margrethe (* 1851) 1534, 1543, 1607
- Johanne Margrethe (1841–1916) 1534, 1543, 1604, 1607
- Peter (Petrus) (1803–61), Sognepræst, Landstingsmand 1527, 1533 f., 1543, 1607
- Lunn, Tage (* 1911), Sognepræst 1612
- Luscombe, Jessie Elizabeth (1866–1956) **1599**
- Lüders, Augusta (1844–92) **1599**
- Lykke, Ivar (1889–1955), se Nielsen, I. L. Seidelin
- Lykkedal, Lilli Harriet (1875–1956), Ciselør, Sølvmed 1655
- Lyngby, Marinus Theodor Christiansen (1856–1914), Sognepræst, R 1538, 1540
- Lyngby, Hans Peter Johan (1834–1920), Grosserer, Konferensraad, K² 1437
- Lynge, Jacob (1762), Fuldmægtig 1674
- Lütchen, Johanne Susanne (1807–53) 1524
- Lauritz Møller (1778–1841), Hørkræmmer, Oldermænd 1524
- Petra Henriette (1810–98) 1518, 1523 f., **1524 ff.**, 1602, 1607, 1642, 1705, 1711 f., 1714
- Lütken (1857), »Violoncel-Lütken« 1527
- Christian (1840–1923), Generaløjntant, SK p. p. 1393
- Lützen, Ludvig Frantz Christoffer (1810–82), Vinhandler 1376
- Lützhoft Familien 1472
- Anna Cathrine Frederikke Casparine (1832–62) 1427
- Peter Frederik Siegfried (1806–77), Købmand 1427
- Lænkholm, Kai (* 1898), Sognepræst, Direktør for Kristeligt Rejsbureau Danropa 1582
- Lønborg, Cecilie Diderikke (1799–1882) 1503
- Løppenthin, Anna Marie (1860–1931) 1600, **1600 f.**
- Emil Ferdinand (1860), Proprietær, Forpagter 1601
- Løventhal, Carl Edvard (1841–1917), Missionær 1641
- Madelung, Hjalmar Thorvald (* 1917), Direktør, cand. polyt. 1595 f.
- Madsdatter, Mette (1814) 1381
- Madsen (1814) 1450
- Ane Hansine (1846–80) 1563
- Christen (1826), Tjenestekar 1379 f.
- Christian (1862–1932), Sognepræst 1630
- F. C., Tekstilfabrikant i Horsens 1429
- Jacob (1538–1606), Biskop 1524
- Karen Marie (c. 1849–efter 76) 1590
- Peder (1843–1911), Teolog, Professor, Biskop, Dr. theol., K¹ 1623, 1635
- Peter Theodor (1848–1928), Byfoged, Borgmester, K² 1546
- Vilhelm Herman Oluf (1844–1917), Generalmajor, Direktør, SK FMG 1551
- Madvig, Johan Nicolai (1804–86), Filolog og Politiker, Professor, Dr. phil., Dr. jur. h. c., Gehejmekonferensraad, Ridder af Elefanten 1420 f.
- Magens, Jacobine Severine (1786–1812) 1363
- Magnusson, Anna Chatrina (1871) 1469
- Mahler (1890), Lærerinde i Skibby 1631 f.
- Malling, A. (1866) 1568
- Louise Mathilde (1859–efter 79) 1686
- Malvina Magdalene Thalia (1840–efter 56) 1546, 1687 f.
- Mathilde Natalia (1837–efter 53) 1546, 1687
- Ophelia Petrea Amalia Cathinka (1839–efter 54) 1546, 1687
- Ove (1821–85), Amtsforsvalter, Kancelliraad 1686
- Peter (* 1842?) 1546, 1688
- Peter Josva (1823–62), Kaptajn, Kammerjunker, R 1403
- Peter Neergaard (1807–68), Proprietær 1546, 1687
- Malmstrøm, Johannes (1890–c. 1977?), Direktør, R 1614
- Mannheim (1868) i Paris 1549
- Manniche, Jens Christian Ahrner (1853–1933), Sognepræst, R DM 1654
- Mansa, Frederik Vilhelm (1794–1879), Læge, Medicinalhistoriker, Dr. med., Etatsraad, K¹ 1465, 1487
- Marcher, Hans Koefoed (1796–1877), Læge, Dr. med., R 1706
- Marcussen, Kai (1880–efter 1933), Prokurist 1601
- Niels (c. 1790–1850), Gaardejer 1472
- Maren (c. 1844–efter 1918) 1515
- Mariboe, Carl Rudolph Ferdinand (1800–60), Skoleleder, Oversætter, Professor, R 1547, 1562
- Marie Sophie Frederikke (1767–1852), Frederik VI's Dronning 1450
- Mark Twain Pseudonym for Clemens, Samuel L. (se der)
- Marstrand, Nicolai Wilhelm (1810–73), Maler, Etatsraad, R 1493
- Martensen-Larsen, Hans (1867–1929), Domprovst, Lic. theol., R DM 1540
- Martin, Alma Caroline (1850–1907) 1660
- Mathers (1910), eng. Missionær 1626
- Matthison-Hansen, Hans (1807–90), Domorganist, Komponist, Professor, ~ T. G. E. Qvistgaard 1514, 1714
- Johan Gottfred (1832–1909), Organist, Komponist, Direktør for Musikkonservatoriet, Professor, R DM 1688
- Waage Weyse (1841–1911), Domorganist, Komponist, Professor, R, ~ A. F. Friis 1514
- Mauritzen, Søren (1812), Husmand 1383
- Meckel, Marie (c. 1749–efter 1817) 1699
- Meilbye, Lise (Marie Elisabeth) (1790–1874) **1374**
- Meincke, Thomas (1829), Snedker 1455
- Meinert, Andreas Evald (1821–1912), Sognepræst, R 1534
- Melbye, Jørgen Peter (1843–1905), Sognepræst 1619
- Thor (1744–1829), Sognepræst 1364
- Meldahl, Ferdinand (1827–1908), Arkitekt, kgl. Bygningsinspektør, Kammerherre, SK 1497 f.
- Merchel, Marie (c. 1749–efter 1817) 1699
- Mertens, Catharina (1856) 1694
- Marie Julie (1857) 1694
- Meyer, Carl Adolph (1806–72), Kommandør, R DM 1523
- Cosmus Adolf Christian (1866–1941), Højesteretspræsident, SK 1515, 1686
- Johan Anton (1799–1875), Kommandør, K¹ 1522
- Johan Frederik (1848), Snedkersvend 1471
- Johanne Sophie Frederikke (1848–1932) **1471**, 1584
- L. N. (1881), Bogbindermester 1566
- Ludvig Beatus (1780–1854), Leksikograf, Professor 1387
- Ludvig Raphael (1831–1914), Købmand, Boghandler, Lotterikollektør 1678
- Marie Cathrine Helene (1813–81) 1387 f.
- Raphael Ludvig (1869–1925), Filolog, Bibliotekar 1679
- Rosa (1875–1955) 1678
- Vilhelm Heinrich (1838–1914), Landsoverretsassessor, K² 1686
- de Meza, Christian Julius (1792–1865), Overgeneral, SK 1521
- Michaelsen, Bente Marie (1893) 1585
- Michelsen, Jens (c. 1735–efter 1801), Gaardejer 1697
- Marcus Christian Vilhelm (1841–1900), Distriktslæge 1549?
- Middelboe, Kristian (1881–1965), Ingeniør, cand. polyt., Fodboldspiller, R DM 1591
- Mikkelsen, Mogens († 1618), Raadmand 1717
- Miller (1950), Frk., Plejehjemsbestyrer 1447
- Mine (c. 1842–efter 1918) 1515
- Mogenstrup, Marie (1798) 1397
- Molbech, Christian (1783–1857), Historiker, Sprogmand, Professor, Etatsraad, K 1421, 1501, 1696
- Mollerup, Arthur Julius William (1846–1917), Historiker, Museumsdirektør, Dr. phil. 1421
- Hans Peter Martin (1866–1929), Sognepræst, Stifter af Kirkens Korshær 1614, 1617, 1661–1664
- Karen Elisa (1884–1961), Forstanderinde, Korshærssøster 1663
- Thomas (1902–43), Sognepræst 1662
- Moltke, Frederik Josias Valdemar Otto (1877–1939), Ritmester, Luftfartspert, Greve, R DM p. p. 1659

- Joachim Ludvig (1857–1943), Kammerherre, Greve, SK 1614
- Ludvig Jørgen Frederik (1819–78), Overauditør, Borgmester, Herredsfoged, R DM 1432 ff.
- Viggo Vilhelm (1862–1943), Sognepræst, Greve, R DM 1633
- Momme, Ottine Frederikke (1860) 1445
- Monrad, Anton Gert (1777–1822), Murermester 1716
- Ditlev Gothard (1811–87), Politiker, Biskop, Dr. theol. h. c., SK 1373, 1411, 1421, 1551, 1598
- Ellen Mule (1767–1817) 1389
- Regine Caroline (1836) 1680
- Mortensen, August Fredrick (1869–efter 1935), Sømand, Skomager **1591**
- E. N. S. (1886) 1394
- Erik (1807–60), Ejer af Damstedet 1676
- Eva Margouritha Jerry (1912?–efter 35) **1591**
- Maren Kirstine (c. 1856–efter 1919) 1586
- Noline Christine (1813) 1686
- Oluf († 1485), Biskop, Kansler 1502
- Mosbjerg, Mads Peter (1887–1935), Maler 1651
- Moss? Ester (1841), Modehandlerinde i Aarhus 1425
- Mossin, Carsten Henrik (1848) 1453 f.
- Severin Ahlmann (1783–1862), Sognepræst 1399, 1401
- Moth, Frederik Christian Patrick (1791–1851), Major 1450
- Mott, John Raleigh (1865–1955), amer. Teolog, Formand for Verdens kristelige Studenterforbund og for KFUMs Verdensforbund, Præsident i Kirkernes Verdensraad, Nobels Fredspris 1946 1623
- Mourier, Konrad Emil (1795–1865), Viceadmiral, SK 1517, 1708
- Paul Pierre Ferdinand (1837–1905), Højesteretsassessor, K¹ 1539
- Mulai Abdarrahan Ibn Hisjam (1822–59), Sultan af Marakko 1517
- Mule, Erik (1669–1751), Professor 1673
- Munch-Petersen, Hans Vilhelm (1869–1934), Professor, Dr. jur., Dr. jur. h. c. 1481
- Munck, Frederik Ferdinand (1861–1945), Provst, R DM 1541, 1608, 1633
- Gert (1773–1834), Sognepræst 1702 f.
- Mundt, Gerda (1874–1956), Politiker, Folketingsmedlem, R 1612
- Jodochus Henrik (1834–1926), Overretsprøkurator, K² 1386
- Munk, Anders Nielsen (1868–1918), Seminarieførstander, Sognepræst 1555
- Muxoll, Frederik Christian Georg (1804–80), Kommandør, K¹ 1521
- Mygind Familien 1472
- Hans Jacob Julius (1867–1949), Sognepræst, Missionær, Korshærspræst 1614, 1662
- Jørgen (* 1900), Brandchef, Dr. techn., R 1688
- Myhlenphort, Anna Elisabeth (1757–1840) 1699
- Mühlensteth, Maltha Christian (1786–1852), Kommandørkaptajn 1714
- Myhre, Christiane Marie (c. 1827–efter 85) 1680
- Erasmine (1820–92) 1478
- Müller, Emmerich Ludvig Mathias (1842–1917), Grosserer, 1900–13 Direktør for J. Moresco A/S, en gros Forretning i Damekonfektion, der 1856–82 havde til Huse paa Amager-torv 1483
- Peter Conrad (1830–1904), Borgmester, Højesteretsassessor, K¹ 1431
- Müllertz, Andresine Christiane (1793–1850) 1570
- Mynster, Frederik Joachim (1816–57), Præst 1602
- Münster, Gutzon Peter (1867–1946), Sognepræst 1592, 1634
- Mynster, Jakob Peter (1775–1854), Biskop, Dr. theol., SK 1415, 1465, 1602
- Münster, Niels Olaus (1781–1854), Sognepræst 1621
- Münter, Balthasar (1794–1867), Provst, kgl. Konfessionarius, Dr. theol., K² 1374, 1389, 1392, 1395 f., 1465, 1547, 1602
- Jacobe Francisca (1835–1916), ~ B. J. Fog 1538
- Mürer, Marie Elisabeth (1866–efter 90) 1514
- Møhl, Nicolai Fr. (1845), Købmand 1446
- Møller (1857) 1554
- Albrecht Carl Adolph From (1803–84), Kaptajn, R DM 1413
- Anna Dorthea (1885) 1571
- Arnold Peter Theodor (1885) 1571
- Axel (1885) 1571
- Caroline Vilhelmine (c. 1851–efter 1887) 1584
- Christen Christensen (1810–90), Forstander for Flakkebjerg Opdragelsesanstalt, Medlem af den grundlovgivende Rigsdag, R FMG 1602
- Dorothea Laurine (c. 1784–1874) 1366
- Elise Margrethe (1885) 1571
- Erik Høyer (1818–1904), Provst, Folketingsmand, K² 1538
- Ernst Andreas Hartvig (el. Henrik) (c. 1759–1831), Hofbogtrykker 1696
- Esther (* 1902) 1657 f.
- Frede (* 1929), Ingeniør 1693
- Hans Hartvig se Hartvig-Møller
- Hans Jakob (1839–1923), Sparekassedirektør, cand. jur., Kancelliraad, R 1692 f.
- Harald (1903–73), CF-Korpschef, Civilingeniør, K p. p. 1688
- Henrik (1886–1971), Lægmissionær i Syrien 1920–32, Øjenlæge i Svendborg 1934–61 1663
- Henrik (1939), Lærer 1605
- Jacob Christopher (1778–1856), Byfoged, exam. jur., Justitsraad 1448
- Jens Andreas (1820–63), Institutbestyrer, cand. theol. **1448**
- Jens Henrik Christian (c. 1826–85), Skibskaptajn **1571**
- Johan(nes) Peter Christiansen se Christiansen
- Johannes (1832–1923) Præst, R 1690, 1692
- Joseph Hambro (1885) 1571
- Maren (1740–efter 1813) 1699 f.
- Marie Christiansen (1881–1910) 1588
- Nicolaus (1733–1806), Hofbogtrykker 1696
- Peter Frederik (1862–c. 1906), Snedker **1447**
- Peter Kisby Johannes (1847–1940), Overlæge, Professor, R 1643, 1646, 1663
- Peter Viggo (1893), Isenkræmmer 1448
- Theodor Valdemar (1850–1922), Sygehuslæge, R 1663
- Maarbjerg, Jens (1879–1940), Sognepræst 1671
- Nagel, C. (1873), Kaligraf 1432
- Nannestad, Anna (Nanna) (1775–1853) 1376
- Napoleon III (1808–73), fransk Kejser 1549
- Napoleon IV (1856–79), fransk Kejserprins, engelsk Officer 1549
- Neergaard, Marie Christine Jacobæa Elisabeth (1789–1859) 1684
- Nehammer, Ane Kirstine (1810–43) 1680
- Carl (Carolus) Borromæus (1776–1854), Farver 1427, 1437, 1680
- Carl Dominicus (* 1824), Instrumentmager 1428, 1680
- Cathrine Sophie (1816–98) 1680
- Christiane Noline (1826–93) 1427, 1429 f., 1432 f., 1435 ff., **1437 ff.**, 1480 f., 1680
- Frantz Herman (1813–71), Farver 1429, 1680
- Johannes Conrad (1811–13) 1680
- Johannes Conrad (1818–85), Købmand, Møller 1680
- Julie (1917) 1481
- Lovise Marie (1828–efter 54) 1681
- Lucia Theresia Cecilia (1820–efter 43) 1680
- Maren Kirstine (1799–1836) 1680
- Michael Hansen (1808–21) 1680
- Michael Hansen (1822–25) 1680
- Rebekka (1917) 1481
- Theresia Cecilia (1814–19) 1680
- Netzler, Fritz Arnold Gernert (1892), Doktor i Stockholm 1412
- Nielsdatter, Ane Johanne (1789–1877) 1405
- Ellen (1840–1915) 1621, 1623
- Else Kirstine (c. 1764–1836) 1455
- Else Marie (1831) 1676
- Karen Marie (c. 1844–efter 71) 1675
- Kirsten (1808–68) 1583
- Maren Christine (1787?–efter 1845) 1405
- Marie (1766–1835) 1378 f.
- Marie (c. 1827–58) 1446
- Nielsen, Abelone (c. 1846–efter 1907) 1670
- Alf Seidelin (1878–1930), Postbud, Tjener 1475, **1589**
- Alfred Julius (1884–1963), Missionær, Pastor, cand. mag., R 1609, 1612
- Anders Jørgen Viggo Fogh se Fogh-Nielsen
- Andrea Hansine (1877–efter 1901), ~ Hee? 1563
- Ane Marie (1847–1938) 1601
- Axel Emil Valdemar (1854–1941), Apoteker 1704
- Beverly Annie (* 1924) **1593**

- Carl Frederik (1807–65), Apoteker 1703 f.
- Charlotte Nathalie (1839–efter 1915) 1649
- Christian Vilhelm (1808–78), Sognepræst 1413
- Christine Farvine Nelly (1879–1959) 1661
- Christjern (c. 1500), Borgmester 1530
- Constance (1887–efter 1914) 1472
- Cordelia (1852–efter 92), Husbestyrerinde 1412
- Edith Vera Seidelin (* 1907) 1589
- Elisabeth Cathrine (c. 1836–77) 1649
- Ellen Johanne Djiva (* 1904) 1703
- Erling Georg Seidelin (1893–efter 1935), Elektriker **1593**
- Erling Hugh (* 1928) **1593**
- Frederik Kristian (1846–1907), Professor, Biskop, Kirkehistoriker, Dr. theol., K² 1625
- Frits Fogh Seest se Fogh-Nielsen, F. S.
- Gerda Seidelin se Seidelin, Gerda
- Gerda Solveig Seidelin (1910–c. 46) 1589
- Hans (c. 1818–efter 50) Finerskærer, Tjener 1476
- Hans Georg (1846–1908), Skuespiller 1474 ff., **1476**, 1589 f.
- Hans Peter (1877) **1587**
- Ivar Lykke Seidelin (1889–1955), Tegner, Fodboldspiller, Landsholdsspiller 1477, **1591 f.**
- Jens (1838–1906), Husmand 1381
- Johan Moses (Georg) Hollard (1804–70), Litterat, cand. jur. 1377
- Johan Peter (1877–1957), Vognmand, Muremester, Højskolelærer **1587**
- Johannes Seidelin (1891–efter 1945), Direktør 1477, **1592 f.**
- John Simeon (* 1915) **1593**
- Juliane Jacobine se Jacobsen
- Julius (1881), Prokurist 1434
- Karen (1866–1903) 1620, 1690
- Knud Christian Julius (1845–1909), Kommandør, Direktør, K² FMG 1704
- Lars (1861), Ejer af Hjortebjerggaard 1409
- Laura Christine (1888), Tjenestepige 1462
- Lillia Margueritha Viola Seidelin (1906–efter 35) 1589 f.
- Mads (1825) 1383
- Magna Seidelin (* og † 1882) **1590**
- Mariane (c. 1848–før 1901) 1604
- Marie (c. 1890), Pensionatsindehaverse i Odense 1552
- Mary Theodora Seidelin (1904–29) 1589
- Michael (1776–1846), Skolebestyrer, Professor, R DM 1408
- Niels Peter Knud (1841–1907), Købmand, Hotelejer 1670
- Oskar Laue (1899–1965), Sognepræst 1611
- Palle Erling Seidelin (* og † 1892) **1593**
- Peder (1778–efter 1812), Gaardmand 1379
- Peter Anton (1838–1910), Grovsmed 1563
- Petra (1851–1913), Diakonisse 1643 f.
- Petrea Seidelin, Spiritist, se Seidelin, Nicoline Sophie Frederikke Petrea
- Rasmus (1840–1920), Proprietær 1381, **1472**
- Raymond Herman (* 1934) **1593**
- Ruth Liszetta Seidelin (*1912) 1592
- Sara Birgitte (1793–1849) 1546
- Solveig Ivaritza Seidelin (1886–efter 1935) 1476 f., **1591**, 1682
- Theodora Christiane Sophie (1850–1926) 1704
- Wilfred Seidelin (1883–1949), Taxavognmand, Kioskejer **1590**
- Vilhelm (1902–71), Sognepræst 1703
- Aage (1873–1945), Entreprenør, Kaptajn i Marinen, K² 1704
- Nilsson, Ingrid Marie (c. 1833–74) 1477
- Johannes (1871), Gaardejer 1469
- Nilssøn, Christina (1850–1919) 1589
- Nimb, Henriette (1863–1919), Restauratrice 1648
- Zerina (Serina) Emilie (1865–1939), Restauratrice 1648
- Nissen, C. E. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
- Christiane Salomo Dorothea (1801) 1456
- Hans Hvidsted (1846–1901), Lærer 1550
- Ida Theodora (1865–1901) 1562, 1654, **1654**
- Kirstine († 1812) 1699
- Nis Baltzersen (1874–1928), Sognepræst 1609, 1611, 1649
- Peter Rudolf Martin (1826–1908), Kaptajn 1654
- Nix se Berlème-Nix
- Noack, Carl Wulff (1885–1960), Biskop, K¹ 1614
- Nordentoft, Johannes (1868–1948), Provst, R DM 1540, 1630, 1634, 1659
- Nors, Otto Henrik (1821–75), Prokurator, Bankdirektør, Kancelliraad 1568
- Nyeborg, Sophie Magdalene (1785–1850) 1420
- Nyerup, Rasmus (1759–1829), Litteraturhistoriker, Magister, Professor, R 1371, 1675, 1696
- Nyholm, Holger Vilhelm (1862–1929), Professor ved Landbohøjskolen, R DM p. p. 1611 f.
- Nyrop, Camillus (1811–83), Kirurgisk Instrumentmager og Bandagist, Professor, FMS 1702
- Nyrop, Christopher (1805–79), Sognepræst 1535, 1687
- Franklin (1841–1924), Læge, Gynækolog 1702
- Hans Louis (1861–1931), Universitets-Instrumentmager 1689
- Martin (1849–1921), Arkitekt, Professor, K¹ 1503, 1534
- Næser, C. A. (Jacob Claus Andreas Carl Albert) (1841–1913), Grosserer, Etatsraad, R p. p. 1435
- Nørby Familien 1472
- Nørsgaard, Frederik (1861–1937), Bankdirektør, Etatsraad, K¹ 1568
- Ohlmann, Frederik Julius (1832–98), Sagfører, Byrådsmedlem, Overligningskommissær, R 1432, 1434
- Olav den Hellige (995–1030), norsk Konge og Helgen 1636
- Olesen, Amalie Helga (1865–1943) 1395, 1594, 1702
- Carl Ludvig Andreas (1861–62) 1395
- Carl Ludvig Ivar (1863–1927), Grosserer 1395, 1594, 1702
- Christian (1774–1826), Birkedommer, Kancelliraad 1390
- Frederik Carl Christian (1860–97), Grosserer, Købmand 1395
- Frederik Christian Ditlev (1824–88), Sognepræst 1388, 1395, **1395 f.**
- Ludvig Ferdinand (1816–71), Overlærer, cand. theol. 1389, **1390 f.**, 1395
- Marie Frederikke (1859–1943) 1395, 1594
- Nanna Thyra Andrea (1866–1949), Lærerinde 1395, 1594, 1702
- Olaf Emil Theodor (1873–1949/64?), Kunstmaler, Apoteker i USA 1712?
- Oluf Kirstein Peter Vogn (1860–1930), Biskop, K² 1640
- Olivarius, Johannes de Fine (c. 1760–1819), Kasserer paa St. Thomas, Kammerraad 1450
- Ollendorff (1873), Købmand 1434
- Olrik, Jacob Baden (1802–75), Borgmester, Landstingsmand, Etatsraad 1503
- Olstdatter, Kirsten (1800–70) 1381
- Maren (1784–1869) 1380
- Olsen (1814), Skibskaptajn 1450
- Anders Peter (1849–1912/28), Jordbruger **1469**
- Ane (c. 1779–1839) 1398, 1675
- Christen (1787–1850), Husmand 1381
- Frejlif (1868–1936), Redaktør 1637
- Jens (1844), Indsiddet 1468
- Karen Kirstine (1864–1945) **1473**, 1589
- Maren (1773–1863) 1452
- Ole (1765–1856), Sognepræst 1561, 1700
- Peder (1849), Jordbruger 1469
- Peter Frederik (1878–efter 1912) 1469
- Svend (1845–efter 98), Arbejdsmand 1583
- Omø, Christian J. (1815), Købmand 1680
- Julie Kirstine (1815–60) 1680
- Oppermann, Adolph Carl Nicolaus Mathias (1819–97), Skovrider 1740
- Ludvig Henrik Ferdinand (1817–83), Matematiker, Sprogmand, R 1420
- Orla-Jensen, Sigurd (1870–1949), Professor, cand. polyt., Folketingsmedlem, Dr. phil., Dr. scient. h. c., K² p. p. 1596
- Orten, Jens (1768), By- og Raadstueskriver 1673
- Orth, Emil Cordius Heinrich (1833–1919), Landskabs- og Prospektmaler 1438
- Ortved, Søren Rosbjerg (1796–1872), Domprovst, R 1686
- Ostenfeld, Asger Skovgaard (1866–1931), Ingeniør, Professor, Dr. techn. h. c., K² 1550, 1558
- Carl Jens (1834–1919), Proprietær, Sogneraadsmlem, Bankraadsmlem, R 1556 f., 1620, 1633
- Elisabeth (1898–1959), Overbibliotekar 1558, 1620, 1626, 1632
- Eva (1900–66), ~ Eigil Skovgaard-Petersen 1620, 1632
- Hansine Magdalene (1861–1937) 1550
- Harald (1864–1934), Biskop, Dr. theol. h. c., K² 1397, 1552 f., 1558, 1593, 1607 f., 1614, 1620–1626, 1630–1633, **1633–1638**, 1639 ff., 1646 f., 1690 f.
- Holger (1901–62), Forretningsfører 1558, 1620, 1632

- Holger Skovgaard (1870–1900), Tobaksfabrikant 1558
- Inger (1868–1949) 1553, 1557 f., 1620, 1624, 1638
- Jørgen (* 1909), Overkirurg, Dr. med. 1639
- Rasmus Jes Skovgaard (1874–1934), Overlæge, lægekyndig Direktør i Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, R 1557 f., 1639, 1643
- Søren Rasmussen (1837–1900), Sognepræst 1553, 1555–1558, 1620 f., 1633, 1639, 1646
- Søren Seidelin (1891–1922), Læge 1620, 1632
- Ottosen, Knud Mathias (1887–1972), Provst, R¹ 1592
- Otzen, Povl (1893–1973), Provst, R¹ 1614 f.
- Oxholm, Claudia Emilie Kirstine Monrath (1880–efter 1931), Malerinde 1655
- Peter Lotharius (1753–1827), Generalguvernør i Vestindien 1814–16, Generalløjtnant, Plantage- og Godsejer, K 1450 f.

- Pade, Albert Erik (1892–efter 1916), Bankkasserer 1694
- Ambrosius Julius (1916), Bogholder 1694
- Palludan, Frederik Holmsted (1854–1938), Bankdirektør, R, ~ Isidora Petersen 1531
- Palm, Anne Marie (1804–81) 1470 f.
- Palsbøll, Jørgen Thorkild William (* 1900), Direktør, R¹ 1595 f.
- Paludan, Frederik August (1792–1872), Kommandør, Overlods, K 1519 f., 1522
- Paludan-Müller, Frederik (1809–76), Digter, Professor, K² 1377, 1406
- Jens (1771–1845), Biskop, K 1697
- Paul, K. T. (1914), indisk Generalsekretær i KFUM 1626
- Paulli, Betty (1879–1967), Skolebestyrerinde 1515, 1686
- Fanny Mynster (1888–efter 1918), Massøse 1515, 1686
- Jakob Peter Mynster (1844–1915), Stiftsprovst, kgl. Konfessionarius, SK 1398, 1437 f., 1594, 1598, 1635
- Just Henrik Voltelen (1809–65), Stiftsprovst, kgl. Konfessionarius, Dr. theol., R DM 1555, 1633
- Kaj Henrik (1897–1953), Kontorchef, cand. jur. 1515, 1686
- Richard August Simon (1846–1911), Overlæge, Professor, Dr. med., K² 1686
- Richard Jakob (1890–1975), Overbibliotekar, Dr. phil 1515, 1686
- Valdemar (1886–1971), Læge 1515, 1686
- Pedersdatter, Ane Margrethe (1856) 1472
- Anne Margrethe (c. 1801–1835/40?) 1383
- Giesa (1594–1613) 1695
- Kiesten (1747/48–1819) 1677
- Maren Kirstine (1850) 1405
- Pedersen, Ane Kirstine (c. 1854–efter 77) 1587
- Anna Dorthea (c. 1797–1880) 1480
- Carl Valdemar (1819–74), Gartner 1477
- Dorthea Camilla (1889–efter 1938), Restauratrice, Kioskbestyrer 1582, 1582
- Falle († 1702), Proprietær 1717
- Gudrun Margrethe (1887–efter 1936), Restauratrice 1470, 1582
- Hanne Kirstine (1848–efter 91) 1588
- Hans Peter (1871), Husmand 1675
- Jenny Petrea (1856–efter 88) 1472
- Jens (1856), Brygger 1472
- Johannes (1890–1975), Sognepræst, Kirkehistoriker, R 1483?
- Johannes Kristian (1898–1973), Sognepræst 1483?
- Johannes Peder (1858–1935), Bager, Kedelpasser 1582
- Karen (1850–efter 1911) 1588
- Karen Marie (1852–1933) 1471, 1585 f.
- Lars (1825–efter 55) Mælkeforpagter 1473
- Lars Peder (1899–1973), Overlærer 1703, 1718
- Lisbeth (1917) 1481
- Mette Marie (1871–efter 1907) 1675
- Ole (1819), Kaptajn 1477
- Rasmus (1791–1869), Jordbruger 1381
- Vieder (1815), Møllersvend 1380
- Wilhelm Gotfred (1860–1923), Grosserer 1476, 1476 f., 1592
- Pelz? C. (1890), østrigsk Matematiker 1551
- Petersen (1814) 1450
- (1814), Kaptajn 1450
- (1847), Skomager i Aarhus 1400
- (1868), Bud 1566
- A. F., (1845), Krigsassessor 1533
- Andreas Christian (1837–1900), Overlærer, Byrådsmedlem, R 1504, 1686
- Anna Charlotte Vilhelmine Skovgaard (1865–1916) 1556, 1558
- Birgitte Sophie (1788–1830) 1378, 1380 f.
- Christen (c. 1797–efter 1827), Købmand 1680
- Christian Helm (1913), Hotelbestyrer 1579
- Christian Johan (1842–75), Postekspedient 1684
- Christian Theodor Paaske (1864), Skræddermester 1682
- Doris Bertha (c. 1852–efter 1915) 1583
- Emil (1894), Spiritist 1475
- Emilie Henriette Charlotte (1813–94), 1448
- Fr. (1873), Smedemester i Holbæk 1434
- Frederik Anton (1843–1927), Gaardejer 1641
- Hans Henrik (1810), Rebslager 1689
- Hans Poul (1900–75), Bankfuldmægtig 1692
- Hansine Marie (1826–92), ~ E. Biering 1514
- Henriette Dorothea (c. 1780–1838) 1381
- Holger (1843–1917), Grosserer, Fabrikejer, Legatstifter, K² FMG 1437
- Isidora (1861–1938), ~ 1881 F. H. Palludan 1531
- J. C. (1873), Byrådsmedlem i Holbæk 1432
- Johan (1834), Skomagermester 1682
- Johan Christian Ludvig (1810–88), Skoleinspektør i Kbh., cand. theol., Kaptajn 1391
- Johanne Marie (1784–1852) 1491, 1493, 1500, 1707 f.
- Julius Magnus (1827–1917), arkæologisk Tegner, Illustratør, Restauratør, Professor, R DM 1697
- Karen Johanne Marie (Mimi) (1856–efter 1905) 1608, 1689
- Laura Dorothea Eleonore (Ellinor) (1825–1908) 1658
- Mads se Due
- Mads Bjørnskov (1871–1938), Sognepræst 1687
- Marie Caroline Christine (c. 1824–71) 1562
- Martin Peter Vilhelm (1835–97), Grosserer, R 1549, 1556, 1558, 1619, 1646
- P. (1855), Jernstøberi- og Kroejer 1417
- Pauline Henriette (1789–1839) 1708
- Peter (1770–1837), Skolelærer 1380 f.
- Peter (1837), Lærer 1686
- Peter (1810–92), Medaillør, R 1608, 1689
- Petrine Dorthea Emilie (1835–1917) 1491 f., 1683 f.
- Theodor Marius August (* 1834) 1456, 1682
- Thorvald Ingvar Biering (* 1868) 1504, 1686
- Vilhelm († 1944), Direktør 1483, 1595
- Petra (1901), Stuepige 1463 f.
- Philipsen, Svend Olaf Torkild (1883–1974), Sognepræst, R 1694
- Phister, Joachim Ludvig (1807–96), Skuespiller, Professor, R DM FMG 1374
- Pilmann Nielsen Familien 1472
- Pio, Emma Caroline (c. 1811–efter 34) 1453
- Emma Caroline Francisca (1840) 1454
- Piper, E. H. V. (1880), Gaardejer 1435
- de Place, Carl Andreas (1860–1929), Sognepræst 1446
- Platou, Johanne Louise (1856–1949) 1679
- Plesner, Johan Frederik (Fritz) (1815–92), Sognepræst 1534
- Ulrik Adolph (1861–1933), Arkitekt, R DM 1651
- Ploennies, Mette Augusta se Grove
- Ploug, Carl Parmo (1813–94), Digter og Forfatter, Redaktør, Folke- og Landstingsmand, Dr. phil. h. c., K 1550
- Plum, Søren Munk (1794–1875), Proprietær 1413
- Polder, Andreas Christian (1799–1863), Orlogskaptajn, K 1516, 1708
- Pontoppidan, Adrian Brøndlund (1808–70), Sognepræst 1445 f.
- Birgitte Marie (1804–88), Institutbestyrerinde 1426
- Børge Dinesen (1776–1854), Sognepræst 1426
- Caroline (1852–1916) 1424–1427, 1443
- Cecilie (1856–1936) 1424, 1426 f.
- Dines (1814–79), Sognepræst 1539
- Frode Camillus (1812–71), Apoteker 1425, 1426 f.
- Hans Peter (1860–1930), Sognepræst 1426
- Hendrik (1814–1901), Storhandelsmand, Godsejer, K¹ FMG 1568
- Johanne Elisabeth (1868–1959) 1558
- Julius Charles Andreas (1848–81), Apoteker 1425
- Odin (1809–95), Proprietær, Sogne- og Amtsraadsmedlem 1402, 1405
- Popp, Sebastian (c. 1754–1828), Bogtrykker, Kaptajn 1696
- Porth, Nancy Marie (1765–1819) 1695
- Peter Nicolai (1737–1820), Toldforvalter, Brygger, Justitsraad 1695
- Pouline (c. 1836–51), spiritistisk Aand 1475
- Poulsdatter, Johanne (1820–efter 60) 1473

- Poulsen, Alfred Sveistrup (1854–1921), Biskop, Dr. theol., K² 1614
- Axel Georg (1878–efter 1908), Trafikassistent 1671
 - Carl Johannes (1874–c. 1953), Maskinfabrikant 1572
 - Carl Ludvig (1806–82), Provst 1401
 - Edvard Seidelin (1885–91) 1572
 - Ejnar Johannes (1890–1963), Sognepræst, R p. p. 1644 f., 1692 f.
 - Else Cathrine (1794–1859) 1448
 - Fanny Marie (1881–1949) 1572, 1671
 - Georg (* c. 1913) 1572
 - Georg Christian Maximilian Seidelin (1883–c. 1955), Guldsmed 1572
 - Hans Ferdinand (1854–1938), Sognepræst, R 1579
 - Karen (* 1908) 1671
 - Poul Christian Seidelin (1852–1906), Fiskehandler, Cigarhandler 1457, 1572
 - Poul Frederik Axel (1875–1960), Sognepræst 1555
- Prinsen af Hessen (c. 1880) 1463
- Prinsen af Nør se Frederik Emil August
- Prior, Andreas Gartner Sommer (1869–1937), Provst, R 1640
- Daniel Christian (1834–1925), Præst, K² 1412
- Prip, Einar (1868–1939), Missionær, cand. theol., R 1608 f., 1625, 1629, 1663
- Holger (1865–1906), Børnelæge, Dr. med. 1661 f., 1663 f.
 - Rasmus (1828–1916), Sognepræst, R DM 1663
 - Thyra (1862–1948) 1663
- Prip-Møller, Johannes (1889–1943), Arkitekt 1663 f.
- Prom, Anna Elitza Morbach (1800–78) 1533
- Puck, Vilhelm Carl (1844–1926), Arkitekt 1528
- Pullich, Anton Frederik (1843–94), Matematiker, Overlærer 1551
- Paaske, Alexandra Petersen (1864–1941), Husbestyrerinde 1374 f., 1462–1466, 1577, 1682
- Quedens, Johannes Harboe (c. 1801–77), Købmand 1678
- Qvistgaard, Theresia Georgine Elisabeth (1813–90), ~ Hans Matthison-Hansen 1514
- Tofa Alvilde (1852–95) 1621 ff.
- Rafn, Carl Gottlob (1769–1808), Naturforsker, Botaniker, Justitsraad 1696
- Rahbek, Knud Lyne (1760–1830), Forfatter, Professor, Dr. phil., Etatsraad, R 1364
- Rald, Niels Jørgen (1899–1972), Provst 1630, 1638 f., 1649, 1691
- Rasmus Carl (1870–1950), Slotspræst, R DM 1637 ff.
- Ramsay, George William (1815), eng. Generalmajor, Guvernør paa St. Croix 1451
- Ramsing (1900), Aarhusfamilie 1608
- Randrup, Andreas Snabel (Schnabel) (c. 1777–1831), Skovrider 1699
- Carl Christian (1816–efter 33) 1700
 - Caroline Augusta (1810–efter 73) 1700
 - Christence Nielsine (1808–efter 33) 1700
 - Frederik (1819–efter 34) 1700
 - Peter Wilhelm (1818–efter 33) 1700
- Randulf, Elline (1635–1705) 1717
- Rannow, Gustav Albert Emil (1863–1944), Præst, R 1484
- Rantzau, Carl Frederik (1778–1851), Oberst, Kammerherre, Greve, R 1409
- Rantzau-Lehn, Sophie Amalie Baronesse, se Lehn
- Raphael (1877) 1511
- Rasbech, Amalia Nicoline (1829–1914), ~ 1853 Skovrider A. C. N. M. Oppermann 1546
- Bona Emilie Anine (1832–efter 48) 1546
 - Frederik Christian (c. 1802–73), Forpagter, ~ Bolette Ingerborg Rønne (* 5/12 1801 i Tjæreby Prgd., † 1861) 1546
- Rasch, Anne Cathrine (1859) 1435
- Carl Emanuel Flemming (1861–1938), Professor i Hud- og Kønssygdomme, K² 1648, 1664
 - Hans Peter (1859), Kaptajn 1435
- Rask, Hans Kristian (1805–75), Sognepræst 1420
- Rasmusdatter, Johanne (c. 1796–1859) 1472
- Rasmussen, Axel (1888–1920), Kontorassistent 1586
- Barbara Kirstine (Christine) (1825–1907) 1381 f., 1472
 - Christian Vilhelm (1919), Sporvognskonduktør 1586
 - Dorothea Margrethe (c. 1850–efter 76) 1472
 - Eiler Christian (1849–1910), Generalmajor, K² 1393
 - Gerda (1978) 1652
 - Hanne Marie (1839–62) 1384 f., 1474
 - Ida (1945), Fru 1605
 - Ida Johanne Cathrine (1865–1918) 1579
 - Jens (1867), Hjulmand 1566
 - Jens Kristian (1857–1932), Gaardejer 1605
 - Johan Ludvig (c. 1820–78), Sprøjtfabrikant, Mekanikus, FM 1565
 - Johannes Emanuel (1888–efter 1945), Købmand, Repræsentant 1605
 - Jørgen (1818–67), Ejer af Damstedet 1676
 - Karen (1851) 1457
 - Line (1862) 1474
 - Louise Christine se Danner
 - Meta Sofie (1881–1936) 1544, 1605, 1612
 - Niels Ferdinand (1865), Korngrosserer 1579
 - Peter (1801–68), Sognepræst 1604
 - Rasmus Carl se Rald
 - Valdemar Secher se Secher
- Rathien, Georg Marx Frederik (1871), Bødker 1600
- Georg Marx Frederik (1871–1913), Slagteridirektør 1600
 - Magnus Galschiøt (1897–før 1976) 1600
- Raunkjær, Christen Christiansen (1860–1938), Botaniker, Professor, Dr. phil. 1661, 1661
- Ravn (1805), Landmaaler 1700
- Hans (1776–1836), Sognepræst 1399, 1401
- Reck, Anders Borch (1850–1927), Ingeniør, Fabrikant, Kaptajn, R 1577
- Rée, Gerhard Müller (1858–1931), Højesteretssagfører, R DM 1467
- Reemke, Johan Henrik († 1821), Premierløjtnant i Vestindien 1450
- Reffs, Carl Vilhelm (1850–1935), Købmand, Sparekassedirektør, R 1427 f.
- Ernst (1926), Købmand 1428
- Regnault, Victor (1810–78), fransk Fysiker og Kemiker, Professor 1549?
- Reitzel Familien 1472
- C. A. Boghandlerfirma i Kbh. siden 1829 1491
- Rendtorff, Conrad Arthur Venø (* 1900), Missionær, Sognepræst, Generalsekretær i DMS, R 1630
- Repsdorph, Sophus Marius (1840–1929), Provst, R DM 1656
- Resch, Regine Laurentze (1807–76) 1546, 1687
- Reuter, Marie Kirstine († 1888) 1484
- Reventlow, Christian Ditlev Frederik (1748–1827), Statsmand, Godsejer, Lensgreve, Gehejmerraad, Hv. R., Bl. R. DM 1390
- Ricard, Olfert Herman (1872–1929), Sognepræst, R DM FMG 1582, 1642, 1683
- Rieffestahl, Carl Frederik (1761–1844), Sognepræst 1408 f.
- Riegels, Hans (1712–70), Vicelandsdommer, Godsejer, Justitsraad 1717
- Hans (1757–1828), Husfoged, Justitsraad 1717
- Rindom, Axel Frederik Laurits (1836–1919), Sognepræst, R DM 1392, 1656, 1678
- Ringberg (1879), Bedemand 1492
- Ringsted, Elise Pauline (c. 1822–86) 1427, 1680
- Hans Scavenius (c. 1818–efter 43), Bogholder 1680
- Robby (c. 1885), Gartner 1653
- Carl Friedrich Theodor (1883), Fabrikant 1653, 1694
 - Dorothea Amalie Sophie Emilie Helene (1856–1944) 1653, 1694
- Rode, Erik (1874–1958), Overretssagfører, R 1481
- Henriette Cathrine (1917) 1481
 - Inger (1917) 1481
 - Karen (1917) 1481
- Roed, Agnes Freia (1855–75) 1481, 1683
- Alvida Camilla (1851–efter 80) 1683
 - Christian Frederik (1865–66) 1683
 - Christiane Mathilde (1850–1917), Legatstifter 1480, 1481, 1682
 - Dagmar Natalia (1854–efter 80) 1683
 - Hilda Valborg (1863–97) 1683
 - Jørgen Peter (1819–80), Forpagter, Proprietær 1481, 1682
 - Marie Cathrine (1860–efter 80) 1683
 - Thora Ingeborg (1852–73) 1683
- Rohde, Johan Gudmann (c. 1818–efter 46), Købmand 1681
- Levin Jørgen (1786–1857), Havnekaptajn paa St. Thomas, Kommandørkaptajn, R DM 1450
 - Theodor (1821–86), Sognepræst 1411
- Ronge, Frans Vilhelm Josef (1869–1944), katolsk Sognepræst 1476

- Rooth, Carl Fredrik (1892), Købmand 1412
 – Carl Henric (1790–1858), Grosserer, Konsul 1413
 – Carl Henrik (1892), Handelskommiss 1412
 – Carl Johan Fredrik (1816–83), Politiker, Købmand, Konsul 1412
 – Gustaf Fredrik Theodor (1858–1926), Overingeniør 1412
 – Gustaf Otto Adolf (1825–94), Grosserer, Stadsfuldmægtig 1412
 – Henrik Gustaf (1892), Ingeniør 1412
 – Hilma Sophia Charlotte (1892) 1412
 – Johanna Charlotta Vilhelmine (1892) 1412
 – Maria Elisabeth (1823–75) 1412, **1413 f.**
 – Otto Daniel (1860–1936), Chef for Penninglotteriet 1412
 – Otto Ludvig (1892), Registrator 1412
- Rosa (c. 1928) 1469
- Rosenberg, Peter Andreas Plum (1858–1935), Forfatter, Sceneinstruktør, R 1479
- Rosendal, Axel (1883–1966), Biskop, Forfatter, K¹ 1468
- Rosenkilde, Christen Niemann (1786–1861), Skuespiller, Forfatter, R DM 1374
- Rosenkrantz, Hans Frederik (1822–1905), Oberst, R DM, Baron 1503
 – Niels (1757–1824), Gehejmestatsminister og Udenrigsminister, Hv. R. RE DM 1363
- Rosenstand, Christiane Dorothea (1838–1908) 1569, **1569 f.**, 1657, 1659, 1661, 1664
 – Philip Peder (1787–1852), By- og Herredsfoged, Justitsraad 1569
- Rosenørn, Ernst Emil (1810–94), Godsejer, Politiker, Gehejmekonferensraad, SK FMG 1375, **1461**, 1463, 1466, 1535
- Rosenørn-Teilmann, Christian Peder Theodor (1817–79), Godsejer, Kultus- og Justitsminister, Kammerherre, K¹ DM 1404
- Rosetsky, Ane Dorothea (c. 1800–efter 1848), Tjenestepige 1453 f.
- Rostgaard, Helene Christine (1796–1872) 1677
- Rostrup Bøyesen, Peter se Bøyesen
- Rothe, Anna Henriette Alma (1858–efter 1900), Klosterfrøken i Vemmetofte 1513
 – Elise (Lizzie) Cathrine Franziska (1853–1931) 1513, 1515, 1686
 – Erasmie (1817–1905), ~ A. F. Guldbrandsen 1494
 – Hans Peter (1813–1905), Kommandør, Direktør for Søkortarkivet, K¹ 1494, 1523
 – Lauritz Janus Andreas (1850–1923), Amtsforvalter, R DM 1513
 – Oluf Skram (1880–1966), Præst, R 1679?
 – Peter Conrad (1811–1902), Stiftsprovst, Lic. theol., Dr. theol. h. c., K¹ 1443, 1484, 1488? 1489, 1493 f., 1512 f., 1686
 – Tyge (1834–87), Slotsgartner, Borgerrepræsentant, R 1618
 – Valdemar Henrik (1777–1857), Sognepræst, Dr. theol., R 1493 f., 1684, 1686
- Rougtved, Andreas (Anders) Thøgersen (1732–1814), Kammeraad 1698 f.
 – Peder Thøgersen (1737–1810), Proprietær, Prokurator 1699, 1701, 1718
 – Thøger (1770–1856), Stempelpapirforvalter, ex. jur. 1699
- Rovsing, Thorkild (1862–1927), Professor i Kirurgi, K¹ 1648, 1658, 1669
- Rung, Frederik (1854–1914), Kapelmester, Komponist, R DM FMG 1553, 1618, 1646
- Ryberg, Johan Christian (1767–1832), Godsejer, Etatsraad, R 1412
- Rye, Maren Kirstine (1789–1830) 1418
 – Olaf (1791–1849), Generalmajor, R DM 1521
- Rützou, Christian (1804–75), Forpagter 1480
 – Henriette Vilhelmine (1863–1950) **1480**, 1593
- Rützov, Caroline (1819) 1477
- Ræder (1868) 1549
- Røe Slægten 1478
- Rømhild, Christian Carl Erik Julius Peter (* 1895), Afdelingsingeniør 1630
- Rønne, Bolette Ingerborg (1801–61), ~ Rasbech 1740
 – Christian Frederik (1798–1890), Sognepræst 1404
- Rørdam, Holger Frederik (1830–1913), Kirkehistoriker, Sognepræst, Dr. phil., Dr. theol. h. c., K² 1641
 – Thomas Skat (1832–1909), Biskop, Dr. phil., Dr. theol. h. c., SK 1422, 1609, 1639
- Sabroe, Niels Henrik Thomassen (c. 1766–1813), Købmand 1691 f.
 – Nielsine Henriette (1814–90) 1691
 – Thomas (1801), Tømrermester 1699
- Salmonsens, Isac Heiman (1846–1910), Boghandler, R 1576, 1636
- Salomon, Augusta (1862–1956?) 1655 f., 1741
 – Frederik Benedict (1849–1903), Højesteretsadvokat, R 1647
- Salomonsen, Ludvig Vilhelm (1873–1931), Overretssagfører, R 1679 f.
- Sandbech, Elisa Adelaide Margrethe (c. 1828–efter 1855) 1657
- Sander, Ludvig (1893), Grosserer 1435
- Sandholt, Gunder (c. 1797–1832) 1678
- Sandin, Karin (* 1915) 1706
- Sarp, Gerda Ploug (1881–1968), Tegner 1595, 1638
- Satthianadhan († efter 1906), Fru 1620
 – S. († 1906), Professor 1620
- Saugmann, Christian Ditlev Trappaud (1864–1923), Overlæge, Professor, R DM 1621, 1627 f., 1643 f.
- Saunte, Edel Margareta Enrica Els Høst (* 1904), Landsretssagfører, Borgmester, Folketingsmedlem, Høj. Ft. 1696
- Saxo (o. 1200), Historieforfatter 1374
- Scavenius, Peder Brønnum (1795–1868), Godsejer, Politiker, Kammerherre, K, adlet 1843 1448
- Schack, Albert (1849–1925), Sognepræst 1634, 1638
 – Peter Tage (1892–1945), Sognepræst 1638
- Schaffalitzky de Muckadell, Albrecht Christopher (1800–58), Kammerherre, Lensgreve 1414
- Schalldemose, Vilhelm (1866–1933), Professor i Kirurgi, K² 1648
- Scharling, Carl Emil (1803–77), Professor, Dr. theol., K² 1408
 – Carl Henrik (1836–1920), Teolog, Professor, Dr. theol., Forfatter (»Nøddebo Præstegaard«), K² 1632
 – Peter Jørgen Christian (1832–1922), Sognepræst, K² 1539
- Scheel, Charlotte Lucie (1836–99), Stiftsdame, Komtesse 1533
 – Christian Bille (1840–94), Greve 1533
 – Frederik (Fritz) Christian Rosenkrantz (1833–1912), Politiker, Stamhusbesidder, Kammerherre, Greve, K² 1533
 – Henrik Jørgen (1796–1862), Kaptajn, Stamhusbesidder, Kammerherre, Greve, R 1533
 – Mary Caroline Axelline Sigfriede (1829–95), Komtesse 1533
 – Max Christian Frederik (1885–1969), Læge 1679
 – Preben Jørgen (1838–1900), Premierløjtnant, Greve 1533
- Scheffmann (1873), Købmand i Holbæk 1434
- Scheplem, Frederik Christian Georg (1868–1936), Stiftsprovst i Viborg, R DM 1542, 1608, 1687
 – Georg Sophus Frederik (1839–1900), Provst, R DM 1553, 1630, 1646
- Schiby, Ester (1841), Modehandlerinde i Aarhus 1425
- Schifter, Andreas (1779–1852), Viceadmiral, Fabrikmester, SK 1516
- Schiller, Friedrich (1759–1805), tysk Digter 1374, 1394
- Schimmelmann, Heinrich Ernst (1747–1831), Finans- og Gehejmestatsminister, Hv. R, Bl. R, DM 1374?
- Schindler, Peter (1892–1967), katolsk Præst, Forfatter, R 1479
- Schiøler, Thomas Larsen (1861–1939), Biskop, K² 1537
- Schiøttz-Jensen, Niels Frederik (1855–1941), Kunstmaler, ~ A. Salomon 1655
- Schiøtz, Carl Kokansky (1807–77), Læge 1514
 – Theodor Alexander (1846–1918), Overlæge, Byrådsmedlem, R 1514
- Schjerning, Clara Marie Julie Nicoline (1859–1945), Lærerinde 1424 f., 1704
 – Emma Nicoline Cecilie (1851–1921), Malerinde og Lærerinde 1424 f., 1704
 – Jacob (1773–1845), Sognepræst, Raadmand 1424
 – Jacob David Emil (1853–1931), Oberstløjtnant 1424 f.
 – Ludvig Jensenius Nicolai (1805–63), Provst 1424, **1424 f.**, 1562, 1682, 1704
- Schjerup, Niels Magnussen Berg (* 1831) 1456, 1682
 – Rasmus Jørgen Hellels (1831), Købmand 1682
- Schjødt, Oluf Tryggenesen Rudolph (1826–1914), Distriktslæge, Justitsraad, R 1445
- Schjødt, Andreas Ferdinand (1816–87), resid. Kapellan 1539
- Schlegel, Poul Elias Wintmöl (1784–1849), Garnisonskirurg, R DM 1486
- Schlepppegrell (1900) 1641
 – Frederik Adolph (1792–1850), Generalmajor, K 1519
- Schmidt (1805), Madame 1700
 – (1860), Skomager i Slagelse 1366
 – (1868), Doktor 1549
 – Arne Johannes (* 1928), Sognepræst, Lektor ved Odense Seminarium 1690

- Christian August (1765–1854), Sognepræst 1452
- Frederik (1883), Skuespiller 1474, 1476, 1590
- Harriet (1907–68) 1658, 1735
- Henric Rudolph († før 1809), Papirfabrikant 1699
- Henric Rudolph (1809), Papirfabrikant 1699
- Louise Frederikke (c. 1856–efter 86) 1597
- Maren Elisabeth (c. 1793–1853), ~ H. C. Höffner 1450
- Margrethe Christiane (1805–efter 59) **1700**
- Mouritz Knudsen (c. 1747–1817), Proprietær 1699
- Nicolai (1805), Forpagter? **1699**
- Niels Emanuel (1781–1870), Prokurator, Farver, Kancelliraad 1699 f.
- Schmidth, Laurette Dorthea (1838–efter 1864) 1616
- Schmiegelow, Ernst Carl (1856–1949), Professor i Øre-, Næse- og Hals sygdomme, K¹ 1648
 - Vilhelm (1853–efter 1901), Handelsrejsende 1514
- Schmith se ogsaa Bay Schmith
 - Jacob Rudolph (1836–1913), Grosserer, Dampmøller 1669
- Schnachenborg, Caroline (1846) 1687
- Schneekloth, Hans (1812–82), Skolebestyrer, Professor 1479
 - Johanne Marie (1842–1929) 1479
- v. Scholten, Peter Carl Frederik (1784–1854), Generalguvernør, Generalmajor, Excellence, SK 1486
- Schou, Cecilie (1787–1846) 1423
 - Christian August (1806–83), Maskinbygger 1675
 - Christian Ludvig (1776–1818), Sognepræst 1675
 - Johan Henrik Hansen (1701–66), Sognepræst 1421
 - Marie Dorthea (1781–1850) 1390
- Schouboe, Frederik Christian (1766–1829), Skolemand, Kancelliraad, R 1369
- Schougaard, Peter Christian Erhard (1813–83), Sognepræst 1423
- Schousboe, Vilhelm Carl (1841–1900), Biskop, K² 1538
- Schoustrup, Peter Jacob (1852) 1501
- Schowgaard, Jochum (1698–1774), Amtsforvalter, Borgmester, Justitsraad 1695
- Schrader, Marie Christine (c. 1750–1815) 1717
 - Tage Schack (1847–1930), Sognepræst 1639
- Schroll, Anna Else Karla (* 1882) 1553 ff., 1643, 1645, **1645 f.**, 1693
 - Carl Gustav (1868–80) 1646
 - Gustav Frederik (1871–1930), Læge 1644 ff., 1679, 1693
 - Henning Georg Nicolaj (1838–1915), Proprietær, Kaptajn, R 1646
 - Ragna Betty (* 1889), Tandlæge, Byrådsmedlem 1643
 - Thora (1869–1941), Adjunkt 1646
 - Thorvald (1839–87), Birkedommer, cand. jur. 1645
- Schrum, Clara Vilhelmine Gabriele Natalie (1829–52) 1417, **1418**
 - Johan Frederik (1784–1830), Byfoged, Krigsassessor 1418
- Schrøder, Niels David (1851–1916), prakt. Læge 1514
- Schrödersee, Johan Christian (1706–72), Borgmester, Etatsraad 1673
- Schubbart (1868), Gaardejer 1566
- Schule (1848), Madame 1454
 - Henriette Caroline (1848) 1453
 - Sophie (1848) 1453
- von der Schulenburg, Georg Ludvig (1755–1828), Generalmajor, Kommandant i Kbh., Rigsgreve, SK DM 1450
- Schulin-Zeuthen, Christian Frederik (1822–73), Hofjærgermester, Greve 1533
- Schultz Familien 1472
 - Cathrine (c. 1784–1845) 1678
 - David Johannes Cecilius (1850–54) 1679
 - Georg Christian (1853–55) 1677, 1679
 - Gottlieb Cecilius (1857–87), Grosserer 1424, 1436, **1484**, 1677, 1679
 - Hans (1797–1857), Gaardmand, Kromand, Sognefoged 1678
 - Hans Bonde (1860–1935), Grosserer 1423 f.
 - Hans Christian (1825–35) 1678
 - Jes Nielsen (1822–57), Grosserer 1423, 1677 f.
 - Jesta Hansine Vilhelmine (1857–92) 1424, 1677, 1679
 - Johann Mathias (1771–1849), Filolog, Professor, Dr. phil. h. c. 1701
 - Jørgen Gottlieb (1830–51), Bogbindersvend 1677 f.
 - Martin Peter (1827–93), Grosserer 1423 f., 1677 ff.
 - Sophus Traugott (1853–98), Sagfører 1578
 - Sven (1886–1932), Ingeniør, Entreprenør 1679
 - Thomas Jørgensen (1814–88) 1678
 - Winnie (1888–1973) 1679
- Schwane, Henry (1957), Sten- og Billedhugger **1671**
- Schwartz, Alba f. Larsen (1857–1942), Forfatterinde 1650 ff., 1735
 - Otto Georg (1852–1915), Borgmester, Herredsfoged, cand. jur., R 1650
 - Walter (1889–1958), Redaktør, Maler 1650 f.
- Schwarz, Frederik (1753–1838), Instruktør og Skuespiller, R 1716
 - Lovise Cecilia (1781–1812) 1397
- Schülein, Herman Poul (1883–1952), Provst i Løgumkloster 1586
- Schæfer, I. († c. 1872?), Enkefru 1566
- Schäffer, Anton Fr. (c. 1706–74), Overførster, Etatsraad 1673
- Secher, Georgia (1850–1913) 1605
 - Valdemar (1885–1976), Kunstmaler, ~ 1923 Christine Windfeldt 1605
- Secher-Rasmussen, Valdemar se Secher
- Sehestedt-Juel se Juul
- Seidelin, Agnes Alvilde Camilla Hortensia (1838–1902) 1447, **1447**
 - Agnes Emilie (1857–1939), Sygeplejerske 1532, 1544, 1547, 1618, **1619**, 1712
 - Agnete (1874–1956), Lærerinde 1569, 1658 f., **1661**, 1664
 - Alfred William Julius Emil (1830–55), Handelslærling, Tyv **1446 f.**
 - Amalie Frederikke (1816–47) 1399, 1406, **1407 f.**, 1682
 - Amalie Hedevig (1822–1900) 1389, 1391, 1394, **1395**
 - Andreas (1777–1840), Hof- og Universitetsbogtrykker, Oberstløjtnant og Kommandør for Københavns borgerlige Artillerikorps, R 1364, 1368, 1387, 1389, 1394, 1696, 1702
 - Andreas Frederik (1827–48), stud. polyt. **1396**
 - Andreas Peter (1828–1902), Overretsprokurator, R 1452, 1562, **1562 f.**, 1563 f., 1647, 1649, 1653 1655 f.
 - Andreas Peter (1864–1935), Direktør for Rigshospitalet, cand. jur., R DM p. p. 1561, 1563, 1639, **1647 ff.**, 1653–1656, 1681, 1693
 - Ane Birgitte (1853–65) **1470**
 - Ane Henriette (1843–61) **1468**
 - Ane Johanne Benedicte Theodora (1861–91) 1401, 1406, **1477**
 - Anna (1868–1950), Lærerinde 1564, 1567, 1653, 1655, **1656 f.**, 1657
 - Anna (1869–1949) 1569, 1658, **1659**, 1661, 1664
 - Anna (1873–74) **1606**
 - Anna Cathrine (1738–1813), Legatstifter 1699 f.
 - Anna Cecilie Rützou (1891–1968) **1593**
 - Anna Elisabeth (1854–1942), Musikkærlærende, Klasselotterikollektrice i Vejle 1499, 1503, 1510, 1532, 1544, 1547, 1553, **1618**, 1619, 1706, 1709
 - Anna Elisabeth (1867–1903) 1556 ff., **1619 ff.**, 1621–1625, 1627, 1631 f., 1690
 - Anna Elisabeth (* og † 1868) **1604**
 - Anna Margrethe (* og † 1847) **1598**
 - Anna Mariane Vilhelmine (1845–1932), ~ F. E. Seidelin 1527 f., 1530 f., 1533 f., 1536, **1542 ff.**, **1603**, 1617, 1619, 1714 f.
 - Anna Marie Ivarikke (1858–1930) 1424, 1443, **1484**
 - Anna Sophie se Drejøe
 - Anne Cathrine (1808–09) **1495**
 - Anne Cathrine (1811–72) 1488, 1492, **1499 f.**, 1504
 - Anne Elisabeth (1791–1875), ~ Dupont **1449**, 1454, 1456, 1700
 - Anne Julie (1826–1911) 1452, **1562**, 1563 f., 1656
 - Antoinette Sabine Elisabeth (1825–1915) **1398**, 1676, 1702
 - Aster Theodore Vilhelmine Eulalia (1826–1912) **1445**, 1447
 - Axel Skovgaard (* og † 1872) **1639**
 - Benedictus Theodor Vilhelm (1827–28) **1408**
 - Bertel Peter (1881–82) **1580**
 - Bertha Claudine Christiane Henriette (1880–1949), Sekretær 1468, 1580, **1580**
 - Betty Julie (1859–78) 1418 f., **1478**
 - Carl (1800–68), Prokurator i Ebeltoft 1453 f., **1455**, 1455, 1568, 1570 f., 1700
 - Carl (1851–78), Proprietær 1427 f., 1433, 1435, 1438, **1481**, 1683
 - Carl August (1829–30) **1408**, 1703
 - Carl Christian (1812–14) **1414**
 - Carl Christian (1815–23) **1416**
 - Carl Erik (1916–36), stud. mag., stud. med. 1643, 1645
 - Carl Ferdinand (1835–1902), Proprietær, exam. jur. **1571**, 1669
 - Carl Ferdinand (1878–1931) **1670**
 - Carl Frederik (1836–67), Bryggerkarl, Arbejdsmand 1380, **1384**, 1385, 1474

- Carl Johan Marinus (1862–63) **1474**
- Carl Julius Ludvig (1833–1909), Professor i Deskriptiv Geometri, cand. polyt., R DM 1527, 1534, 1536, 1543 f., **1547–1555**, 1556–1559, 1602, 1604, 1606 f., 1618–1622, 1624, 1631 f., 1641 f., 1646, 1706, 1714 f.
- Carl Ludvig Valdemar Georg (1829–efter 56) **1446**, 1447
- Carl Philip (1871–1954), Grosserer, Direktør, Kaptajn 1570, 1658 f., **1659 f.**, 1663
- Carl Valdemar (1837–1903), Brand-, Vand- og Landinspektør, Kaptajn 1452, 1564, **1564–1567**, 1653, 1656, 1688
- Caspar Frederik August (1813–55), Skræddersvend 1386, **1386**
- Cathrine (1802–03) **1456**
- Cathrine (1804–83) 1451, **1456**, 1562, 1681 f., 1700
- Cathrine Dorothea (1748–1818), Lærerinde 1706
- Cecilie Georgine (* og † 1856) 1423, **1479**, 1677
- Cecilie Ulrikke Birgitte (1858–1934) 1423 f., **1479**
- Charlotte Marie (1813–47) 1399, **1406 f.**, 1407 f., 1682
- Charlotte Marie (1825–86) 1394, **1395**, 1396
- Christian (1806–09) **1385**
- Christian Frugthandler, se Henrik C. S. Larsen
- Christian Clausen (1848–93), Bagermester **1469**, 1579 f.
- Christian Henrik (1822–79), Husmand, DM **1381**, 1384, 1469, 1472, 1474
- Christian Herman Kalkar (1874–1962), Sognepræst, R 1531, 1534, 1540–1544, 1603 ff., **1606–1615**, 1615 ff., 1705 f., 1711, 1715
- Christian Theodor (1809–82), Boghandler, Sekondløjtnant **1385**, 1386 f.
- Christian Wilhelm Clausen (* og † 1844) **1468**
- Christiane Marie (1815–91) **1389**, 1390 f., 1394 f.
- Christine Charlotte (1856–1943), Musiklærerinde 1418 f., **1478**
- Christine Marie (1816–95) 1386, **1386**, 1387
- Christophorine Frederikke Inopinata (1827–29) **1441**
- Clara Sophie Mathilde Emilie (1825–26) **1445**
- Claus (1702–82), Apoteker 1695
- Claus Frederik Bertel (1810–64), Mælkeforpagter **1379 f.**, 1468
- Claus Friderich (1784–1835), Gaardejer, Prokurator, exam. jur. 1378–1384
- Claus Ludvig (1811–71), Skrivelærer **1385 f.**, 1386 f.
- Dagmar (* og † 1826) **1441**
- Dagmar Augusta f. Wolpers (1865–1927) **1562**
- David (1784–1858), Apoteker, Assessor pharm. 1407, 1416, 1419, 1423 ff., 1427, 1439, 1703 ff.
- David (1793–1837), Sognepræst i Rimsø 1398, 1702 f.
- David (1848–1901), Grosserer 1427 f., 1432–1435, 1438, **1480 f.**, 1481 f., 1683
- David Bonde (1860–1944), Forpagter 1423 f., 1436, **1479 f.**, 1593
- David Emil (1817–34), Skoleelev **1416**
- David Johannes (1855–56) 1418, **1478**
- David Nicolai Valentin Immanuel (* og † 1863) 1401, **1477**
- David Niels Dorph (1779–1843), Herredsfoged, Dr. jur., Justitsraad 1399 ff., 1703
- Diderich Christian (1810–13) 1368, **1388**
- Diderich Christian (1820–48), stud. jur. **1394**
- Ebba Othilde Gustava (1884–1974) **1670**
- Ebbine Johanne (1844–1925) 1490?, 1492, 1498 f., 1505 f., 1513 f., **1597 f.**
- Eleonora Hedeveg (1756–1834) 1540
- Eline Magdalene (1829–46) **1570**
- Elise Elmine (1837–62) **1571**
- Ellen (1866–1942) **1657 f.**
- Ellen (1894–1978) 1654
- Elsebeth (* 1917), Væverske 1659, 1661
- Emanuel Honoratus (1816–93), Provst, R **1526–1530**, 1531–1534, 1542 f., 1547, 1557, 1603 f., 1606 f., 1617, 1619, 1642, 1687, 1705, 1711, 1713, 1715
- Emanuel Honoratus (1864–1953), Papir- og Frimærkehandler 1543, **1603**, 1617, 1715
- Emanuelita Anna Elisabeth (1848–1915) 1524 ff., 1528, 1554, **1602**, 1606 f.
- Emilie Dorthea (1816–69) 1380, **1380**, 1470
- Emilie Marie (1846–efter 76) **1468 f.**, 1579
- Emilie Sophie (1845–1906), Husbestyrerinde 1492, 1498 f., 1505 f., **1598**
- Emma Anine Petra Elisabeth (1827–30) **1547**
- Emma Caroline Augusta Othilie (1827–1909) **1446**, 1447
- Emma Cathrine (1862–94) **1619**
- Erich (1795–1862), Prokurator, exam. jur., Raadmand, Stænderdeputeret, Kancelliraad 1451, **1451 f.**, 1453 f., 1559 f., 1562, 1700
- Erik (1859–70) 1561, **1647**
- Erik (1896–1965) se Tegner
- Erik Bang (* og † 1870) **1655**
- Erika Marie Ingeborg (1872–1914), Kunstmaler 1563, 1655, **1655 f.**
- Ferdinand Emil (1822–1908), Sognepræst, R DM 1528 f., 1531 f., **1533–1542**, 1542 ff., 1557, **1603**, 1604, 1606 ff., 1617, 1619, 1687, 1715 f.
- Fernanda Emilie (1880–1947) 1529, 1531, 1543, 1606, **1617**
- Frederik (1852–98), Mælkeforpagter 1381 f., **1472**, 1587
- Frederik Hermann Ludolf Marx (1811–59), Apoteker **1416 ff.**, 1418, 1478
- Frederik Steinfeldt (1824–1917), Prokurator, Klasselotterikollektør, Justitsraad 1499, 1532, 1543, **1544 ff.**, 1546 f., 1557, 1618, 1706, 1711, 1713 f.
- Frederikke Henriette (1813–64) **1500**, 1597, 1599
- Frederikke Henriette (1841–45) **1597**
- Frederikke Marie (1828–65) **1384**, 1473
- Georg Henrich Mossin (1806–07) **1456**
- Gerda (1881–1969), Restauratrice **1590**
- Gerda Buhl (* 1905), Læge 1668
- Gerda Merete (1912–17) 1643, 1645
- Gotthold Jacob (1793–1855), Kroejer, exam. jur. 1445
- Gottlieb Nicolai Sibbern (1838–40) **1597**
- Gottlieb Nicolai Sibbern (1840–42) **1597**
- Gudrun Julie Djanaki (* 1907) 1642
- Hanne Henrikke (1852–1926) 1487–1492, 1494, 1499, 1503 f., 1507 f., **1510–1515**, **1597**, 1601, 1603
- Hanne Marie Sophie Betzy (* 1902), Overlærer 1506
- Hans (1731–1801), Student, Legatstifter 1699
- Hans (1808–15) **1385**
- Hans Christian (1818–65), Bagersvend 1386, **1386 f.**
- Hans Christian Paulus se Sejdelin
- Hans Diderich Brinck (1779–1859), Viceadmiral, SK 1397 f., 1517, 1702
- Hans Hansen (1632–68), Holmens Provst 1695
- Hans Henrik (1775–1847), Silke- og Klædekræmmer, Rode-mester 1385
- Hans Henrik (c. 1814–15) **1380**
- Hans Jørgensen (1672[74]–1751), Sognepræst i Ovsted 1695
- Hans Paul Ferdinand (1828–89), Læge i Roskilde 1486–1493, 1499 f., 1503 ff., **1506 ff.**, 1509–1515, **1597**, 1601 f., 1683, 1686
- Hansine Cathrine Skovgaard (1882–1929), Organist 1553 f., 1556 ff., 1621, 1631, **1646 f.**
- Harald (1878–1932), Læge i Mexico og Zaire (Belgisk Kongo), Professor 1569, 1661, **1664–1668**, 1668 f.
- Harald Shilrik Severus Sundt (1824–43/66), stud. pharm. **1440 f.**
- Henning (* 1904), Billedhugger, Industri-Formgiver 1378, 1493, 1506
- Henriette Emilie (1831–1913) 1455 f., **1570**
- Honoratus Bonnevie (1870–1945), Bibliotekar 1543 f., **1604 f.**, 1605, 1607, 1612
- Ida (1819–94) **1381**, 1471
- Ida Claudine (1851–60) **1470**
- Ida Sofie Marie (1874–1927) 1468 f., **1579**, 1580
- Ines (1817–89) 1423 f., **1425 f.**, 1426 f., 1704
- Ingeborg (1867–1945) 1658, **1658**, 1659
- Inger Elsebet (* 1915) 1610
- Ivar (1808–78), Redaktør, Bog- og Papirhandler, Sognepræst i Ørum **1399–1405**, 1406 ff., 1474 f., 1568, 1589, 1682
- Ivar Brink (1789–1861), Apoteker, Kæmner 1441, 1443 f.
- Ivar Brink (1859–efter 1905), Gartner 1424, 1443, **1485**
- Ivar Emil (1829–94), Kancellist i Overhofmarskallatet, Justitsraad 1389, 1392, 1394, **1396**, 1397, 1702
- Ivar Frederik Theodor (1829–62), Lærer **1441 ff.**, 1484
- Ivar Jacob (1810–92), Sognepræst i Søllested **1408–1412**, 1413 f., 1477, 1676
- Ivarikke Pauline Lauritze Rosalia (1823–1912) **1445**, 1447
- Iver (1747–1837), Sognepræst i Køng 1408
- Jacobine Margrethe Cathrine (1817–1901) **1392**, 1394
- Janine Kirstine Charlotte Amalie (1853–64) 1401, **1474**
- Jens (1750–1806), Sognepræst i Arrild, Magister 1449, 1451, 1456
- Jens (1790–1863), Viceadmiral, K 1494, 1503 f., 1506, 1515 f., 1522, 1524, 1526, 1529, 1532, 1536, 1542, 1544, 1546 f., 1553, 1556, 1602, 1618, 1706, **1708**, 1709 f., 1712–1715

- Jens (1793–1823), Kaptajn, Kompagnichef **1449 ff.**, 1681
- Jens (1862–1942) Gartner, Fotograf 1536, 1543, **1603**, 1715
- Jens Christian (1824–91), Fabrikant, cand. polyt., Sparekassedirektør i Fredericia, Justitsraad 1452, **1559 ff.**, 1562, 1647, 1653 f.
- Jens Christian (1827–88), Grosserer, Bankdirektør i Aarhus **1568 f.**, 1571, 1657, 1688
- Jens Conrad (1809–78), Muremester, Bygmester, FMG 1494, **1495–1498**, 1597, 1599
- Jens Geert Bolwig (1861–62) **1647**
- Jens Geert Bolwig (1866–1944), Fabrikant 1561 ff., 1649, **1653 f.**
- Jens Karl Frederik (1855–84), Gartner 1532, 1577, **1618**
- Jens Kristian Henrik (1885–1908), Slagter **1587**
- Jens Peter (1810–67), Premierløjtnant 1399, **1405 f.**, 1406 ff., 1703
- Jes Hansen Skovgaard (1874–1918), Sognepræst 1556 ff., 1607, 1620, 1624, 1634, 1636, **1639 ff.**, 1642 f., 1645 f.
- Jes Thorvald (* 1920), Ekspeditionssekretær, cand. polit. 1643
- Johan Ernst Henrik (Frederik) (1837–41) **1597**
- Johanne (1869–1901) 1553, 1557 f., 1620, 1624, **1630–1633**
- Johanne Kristine (1887–88) **1587**
- Johanne Louise (1822–88) 1488 f., 1492, 1499, **1504 ff.**
- Johanne Louise (1849–1932) 1490?, 1492, 1498 f., 1506, **1598**
- Johanne Nielsine (1865–74) **1473**
- Johanne Rasmine (* og † 1858) **1473**
- Johanne Rasmine (* og † 1861) **1473**
- Johanne Rasmine (* og † 1863) **1473**
- Johannes (* og † 1877) **1617**
- Johannes Henrik (1786–1855), Overlæge, Distriktslæge 1454, 1486, 1493 f., 1499 ff., 1505, 1510, 1532, 1546, 1597, 1684 ff., 1706 ff., 1714
- Johannes Henrik (* og † 1819) **1500**
- Johannes Henrik (1854–1927), Handeltsgartner 1498, 1505, **1599**
- Johannes Henrik (1873–1927), Tandlæge 1489 ff., 1493, 1505, 1507 ff., 1511–1515, **1601**
- Johannes Henrik Bernhard (1820–63), Arkitekt **1500–1503**, 1506, 1684 f.
- Johannes Henrik Emil (1823–33) **1387**
- Johannes Henrik Steinfeldt (1818–21) **1531**
- Johannes Jensenius (1883–1966), Vinhandler 1469, 1580, **1580**, 1581
- Julia Sofia Elisabeth Rützou (1893–1975) **1594**
- Julie (* og † 1817) **1382**
- Julie Celia Ulrikke (1854–1933) 1427 f., 1430, 1433, 1435, 1438, **1483 f.**, 1484
- Julie Frederiksdatter (1818–41) **1382**, 1716
- Julius Frederiksen (1823–31) **1383**
- Jørgen (* 1899), Direktør 1668 f.
- Jørgen Hansen (c. 1633–c. 88), Provst i Skanderborg 1695
- Karen Henriette (1843–61) **1468**
- Karen Henriette Bertheline (1809–71) **1378**, 1381, 1384
- Karen Henriette Bertheline (1831–32) **1384**
- Karen Kirstine Frederiksdatter (1820–78) 1382, **1382 f.**
- Kirsten (1873–74) **1661**
- Kirsten (1876–1948), Medstifter af Kirkens Korshær 1658, **1661 ff.**
- Kirsten Camilla (1871–1909) 1563, **1655**, 1655
- Kirstine Sophie Henrikke (1842–68), Tjenestepige **1468**
- Klaus Henrik (1761–1811), Bogtrykker, Bladudgiver 1696
- Laura (1822–1911) 1424, 1426, **1439 f.**, 1440
- Lida (1815–1906) 1423, **1424**, 1425, 1703 f.
- Lizzie (* 1898), Lærerinde 1654, 1656 f., 1681
- Lovise Cecilia (Luise Cicile) (1810–11) **1397**
- Ludvig Jens (1863–1953), Revisor, se Brinck-Seidelin
- Marie (1804–08) **1456**
- Marie Elisabeth (1821–76) 1487 ff., 1492, 1494 f., 1499, **1503 f.**, 1510, 1618
- Marie Frederikke (* og † 1868) **1473**
- Marie Magdalene (1833–98) 1452, 1562 f., **1564**, 1653
- Marie Marerethe Vilhelmine (1814–91) **1414**, 1415, 1477
- Matthias (1797–1848), Klasselotterikollektør **1452 ff.**
- Mette Cathrine (1847–1928) **1469**, 1579
- Michael Pedersen (1724–1806), Borgmester 1673
- Minna Andriette (1879–81) **1669**
- Mogens Gunnar (* 1913), Læge 1618, 1643, 1646, 1693, 1708
- Nichel (1666–1737), Provst i Skanderborg 1695
- Noline Sophie Frederikke Petrea (1856–1930), 1401, **1474 ff.**, 1477, 1589 ff., 1682
- Niels (1825–35) **1383**
- Niels Peter Bertel Clausen (1841–1919), Skolebetjent **1468**, 1468 ff., 1579 f.
- Nielsen (1825–35) **1383**
- Olaf (1880–1943), Fuldmægtig **1670**
- Olga Christine (1876–1944), Kommunalærerinde 1468 f., **1579 f.**, 1580
- Oline (1850–75) **1470**
- Paul (* 1906), Sognepræst, Universitetslektor, Dr. theol. h. c., R., ~ Anna Sophie Dreijøe 1605, 1609, 1612 f., 1615, 1617
- Paula Maria (* 1889) **1593**
- Pauline Augusta Frederikke (1818–21) **1500**, 1706
- Peder (1798–1849), sindssyg 1453 f., **1454**, 1700, 1717
- Peder Steinfeldt (1747–1817), Læge 1449, 1493, 1698, **1705 f.**
- Peder Steinfeldt (1823–75), Politimester, Overretssagfører 1499 f., **1506**
- Peter Anton (1814–72), Kommandør, R 1506, **1515–1524**, 1524 ff., 1536, 1542, 1547, 1554, 1602, 1619, 1642, 1708, 1711 ff.
- Peter Anton (1877–1958), Læge 1552–1558, 1621, 1624, **1642–1645**, 1646, 1693
- Peter Eggert (1814–16) **1386**
- Peter Johannes Bernhard (1816–20) **1500**, 1706
- Peter Lauritz (1806–79), Overlæge i Søværnet, Etatsraad, R **1486–1493**, 1494 f., 1503, 1509–1513, 1543, 1597, 1683 f., 1708
- Petrine Charlotte (1856–1927) 1424, 1443, **1484**, 1596
- Poul Georg Maximilian (1827–c. 52), Styrmand 1457
- Poul Jørgensen (1740–1807), Legatstifter 1699
- Rasmus Peter (* og † 1862) **1473**
- Rosalie Marie (1850–66) 1510, 1524 f., **1602 f.**
- Ruth (1896–1958) 1654
- Sabine Mariane (1807–88) **1387 f.**, 1394
- Sabinus Theodor William Halvor (1819–1904), Grosserer, Æresborger i Holbæk, Etatsraad, R 1423 ff., **1427–1437**, 1437–1440, 1443, 1479–1483, 1594, 1681
- Sofie Christine (1846–1923), ~ Provst Hey 1499 f., 1503, 1524 ff., **1602**, 1688, 1705, 1712
- Sofus Kristian (1885–1967), Cigarhandler 1469, 1580, **1581**
- Sophie (1877–1951), Mejeriejer **1669 f.**
- Sophie Birgitte (1855–1944) 1381 f., 1472, **1473**, 1587
- Sophie Elisabeth Cathrine Cordsen (1818–52) **1394**
- Sophus Christian (1787–1861), Kemiker, Fabrikmester, cand. pharm. 1441
- Theodora (1875–1946) 1543, **1617**, 1715
- Theodora Gottholdine Sophie (1827–29) **1441**
- Therese Sabine Noline (1853–1942) 1427 f., 1430, 1433, 1435 f., 1438, **1481 f.**, 1482 f., 1594 f., 1681
- Thora (1820–99) 1423, **1439**, 1705
- Thora Birgitte Pauline (1831–1907) **1443**, 1444, 1485 f., 1681
- Thora Sophie (1833–88) **1570**, 1571
- Thorvald Henri (* og † 1874) 1507, 1509, **1601**
- Valdemar Bernhard (1899–efter el. c. 1964), Manufakturhandler, Grosserer 1578
- Valentin Peter (1781–1863), Provst, Konsistorialraad, R DM 1408–1411, 1413 f., 1416, 1418, 1676, 1697, 1703
- Wilhelm Edvard August (1820–75), Sproglærer, sindssyg 1529, **1532 f.**, 1706, 1713, 1715
- Wilhelm Ludvig (c. 1819/20–efter 34) **1441**
- Vilhelmine Christine (1866–67) **1604**, 1715
- Vilhelmine Elisabeth (1871–1900) 1529, 1531, 1543, **1606**, 1616 f.
- Vita (1856–1935) 1424, 1428, 1430, 1433, 1435 f., 1438, 1483, **1484**, 1679
- Witta Nichelsdatter (1695–1734) 1534
- Aage (1874–1947), Proprietær 1571, **1669**, 1670
- Aage (* 1915), Proprietær 1669
- Seidelin-Jensen, Bertha (1880–1934), Korrespondent 1471, **1585 f.**, 1586
- Harald (1882–1956), Bogtrykker 1586, **1586**, 1586
- Karl William (1878–1966), Direktør **1585**, 1586
- Knud (* 1912), Kasserer 1585
- Seidelin-Larsen, Carl (1891–1967), Retspræsident, Landsdommer, K 1558, 1620 f., 1623–1626, 1629 f., 1632
- Elisabeth (1901–02) 1624 f., 1632
- Ellen (1893–1975) 1558, 1620 f., 1623 ff., 1627–1630, 1632
- Inger (1896–1964) 1558, 1620 f., 1623–1626, 1630, 1632

- Johanne (1894–95) 1620, 1623, 1625
- Rigmor (1900–67), Inspektør paa Statens Højskole for Lægemsøvelser 1558, 1618–1621, 1624 f., 1627, 1630, 1632
- Seidl, Johann Gabriel (1804–75), østrigsk Digter, historisk-topografisk og arkæologisk Forfatter, Hofraad 1400
- Seitzberg, Charlotte Vilhelmine Marie (1833–1905) 1423, 1443, 1443, 1484 f.,
 - Christian August (c. 1806–49), Stolemagermester 1443
- Sejdelin, Hans Christian Paulus (1813–72), Historiker 1419–1423, 1423, 1479, 1677 f.
- Selchau, Christian Henrik (1718–88), Proprietær 1700
- Sell, Adolph (1850–1921), Overlæge 1544
- Serret, Alfred (1819–85), fransk Matematiker, Professor 1549
- Severinsen, Peder (1869–1939), kirkehistorisk Forfatter, Sognepræst, R 1702
- Shakespeare, William (1564–1616), engelsk Digter og Dramatiker 1374
- Sidelmann, Cecilia (Celia) Ulrikke (1789–1866) 1416, 1425, 1439, 1704 f.
 - Hans Jacob (1794–1866), Major, R 1717
- Siegmundfeldt, Markus Anton (1827–1913), Sognepræst 1540
- Sielle, Johanne Frederikke Rasmusdatter (1796–1878) 1717
- Siewers, Louise Cathrine (1824–1905) 1481, 1682
- Signe (1859) 1494
- Simoni (c. 1899), Frk., Husholdningslærerinde 1616
- Simonsen, Alhed Frederikke (1757–1844) 1698
 - Christian Peter (1857), Gæstgiver i Fredericia 1563 f.
 - Karen Hansine Sulamith (1886–efter 1914) 1655
 - Ragnhild Blicher (1891–efter 1914) 1655
 - Vilhelm Emil (1857–1934), Sognepræst 1563 f., 1655
- Sinding, Stephan Abel (1846–1922), norsk Billedhugger, Professor, R DM 1429 ff., 1435, 1437
- Sivertsen, Eyvind von Tangen (1877–1965), Kontorchef i Københavns Magistrat 1610, 1662 f.
- Skabelund, Carl Ludvig Heinrich (* 1834) 1456, 1682
 - Jens Mogensen (1834), Vagtmester 1682
- Skeel, Erik Vilhelm Robert (1818–84), Godsejer, Indenrigsminister, Gehejmekonferensraad, SK 1680
 - Fanny Elisabeth Hofjægermesterinde, se Gyldenkrone
 - Jørgen Erik Frederik (1802–49), Stamhusbesidder, Kammerherre, R 1371
- Skibsted, Hanne Lucie Poulina (1812–98) 1492? 1494 f.? 1684
 - Lucie Marie (1818–93) 1492? 1494 f.? 1684
 - Michael (1785–1847), Raadmand, Etatsraad 1684
- Skovby, Harald (c. 1830–96), Købmand, Bankdirektør 1568
- Skovgaard, Anna Elline (eller Elmi) Marie (1848–71) 1550, 1556
 - Bolette Juliane (1842–1900) 1544, 1549 f., 1553 f., 1555–1559, 1607, 1619, 1631 f.
 - Caroline Jørgine (1840–1907) 1556, 1558
 - Hans (1844–1920), Sognepræst 1555, 1559, 1630
 - Hansine Kathrine Jessine (1849–1916) 1556, 1558, 1620, 1646
 - Ingine Hansine (1837–1916), ~ Søren R. Ostfeld 1555–1558, 1620, 1633
 - Jes Hansen (1805–73), Proprietær 1555 f., 1619
 - Joakim Frederik (1856–1933), Maler, Professor, Æresborger i Viborg, K² FMG 1575
 - Johanne Antoinette (1835–95) 1556 f., 1646
 - Jørgen (1845–47) 1556
 - Jørgen (1847–1925), Kolonist i Peoria, Illinois 1556
 - Niels Kristian (1858–1938), Maler, Billedhugger 1575
 - Peter Christian Thamsen (1817–75), Landskabsmaler, Professor, R 1523, 1575
- Skovgaard-Petersen, Carl Axel (1866–1955), Domprovst, teologisk Forfatter, K¹ 1556, 1614, 1631, 1642
 - Egil (* 1901), Sognepræst 1738
 - Einar (1869–1942), Rektor, cand. theol. og mag., R DM 1556
 - Kay (1879–1949), Dispathør, cand. jur., R 1556
 - Olaf (1872–1926), Grosserer, R 1556
 - Vilhelm (1878–1940), Grosserer, R p. p. 1556
- Skovsbo, Hans Madsen (1870–1939), Sognepræst 1609
- Skram, Johan Christian Gustav (1802–65), Jernbanedirektør, Underbogholder 1498
- Skrefsrud, Lars (1840–1910), norsk Missionær og Sprogforsker 1621
- Skøtt, Søren Hansen (1831), Husmand 1592
- Sletting, Betzy Andrea Marie (1829–1904) 1686
- Slot, Caroline (1840–efter 72) 1592
 - Hans Christensen († 1873), Smed 1592
- Smedegaard, Jens Christian (1880), Gaardmand 1670
- Johannes Merrild (1880–1926), Mejeriejer 1670
- Johannes Seidelin (* 1909), Mejeriejer 1670
- Smidt, Cathrine Elisabeth (1781–1861) 1454
 - Claus Langhaar (1841–1918), Bankier, Grosserer, Konferensraad, K² DM 1437
 - Magdalene (1769–1846) 1449, 1454
 - Ole (1726–efter 1802) 1717 f.
 - Susanne (1785–1856) 1451, 1717
 - Valdemar (1868) 1549
 - Wilhelm (1894), Assistent ved DSB, Spiritist 1475
- Smidth, Peder Hersleb Classen (1809–69), Kommandør, Kammerherre, K¹ 1517
- Smith, Andreas Niels Christopher (1797–1863), Sognepræst, R 1678 f.
 - Ane Cathrine (1827–efter 78) 1444, 1681
 - Bartholine Anine Friis (1860–1927) 1444, 1485
 - Caspar Nicolai (1815–91), Provst 1493
 - Daniel Peter (1782–1871), Provst, R DM 1493
 - Elise? (c. 1885), Skolebestyrerinde 1617
 - Elise Georgine (1823–65) 1444, 1681
 - Emma Cathinca Marie (1824–efter 65) 1444, 1681
 - Engeline Dorthea Natalia (1840–efter 65) 1444, 1681
 - Hulda (1833–efter 65) 1444, 1681
 - Ivar Brinck Søren Friis (1861–62) 1444, 1486
 - Jeppe Hansen (1759–1821), Læge, Professor, R 1389
 - Jochum Caspar Frederik (1820–96), Møller, Kasserer 1444, 1681
 - Mariane (1821–78) 1444, 1681
 - Ole Aarestrup (1800–82), Sognepræst 1444, 1681
 - Petra Othilia (1821–1902) 1493 f.
 - Søren Friis (1798–1864), Købmand 1427, 1443 f., 1681
 - Søren Sophus Friis (1832–1910), Mejerist 1443 f., 1485 f., 1681
 - Thora (1829–44/64) 1681
 - Thora Eugenie Vilhelmine (1847–efter 65) 1444, 1681
 - Troels (1744–1823), Provst 1680
 - Troels Frederik Plum (1813–80), Sognepræst 1493
- Sneedorff, Hans Christian (1759–1824), Kontreadmiral, Kammerherre, R DM 1368
- Sodemann, Helene (1872–1959) 1623 ff., 1723
- Sofie (c. 1900), Tjenestepige 1553
- Soldi (1868) 1549
- Sommer, Andrea Marie (* 1904) 1671
 - Anna Henriette (c. 1856–efter 83) 1588
 - Christian Oluf Peder (1880–1928), Maskinassistent 1572, 1671
 - Christine Lucie (1861–1934) 1689
 - Edith Vera Seidelin (* 1911) 1671
 - Elisius Marius (1880), Maskinarbejder 1572
 - Fanny Seidelin se Poulsen, Fanny Marie
 - Frederik Laurentius Fiedler (1813–78), Admiral, SK 1522
 - Georg Peter Marius Seidelin (1908–74), Repræsentant, Lagerarbejder 1671
 - Jensenius (1822–73), Sognepræst 1689
- Sponneck, Georg Laurentius Julius (1827–1902), Rigsgreve 1677
 - Georg Wilhelm (1789–1854), Major, Rigsgreve 1677
- Springborg, Eduard Ludvig Frederik († 1927), Brand- og Bygningsinspektør, Kaptajn, R 1567
- Spärck, Johan Albert (1840–1903), Amtsforvalter 1462
- Stabell, Hans (1813–19) 1450, 1681
 - Johan Henrik Christian (1774–1831), Vicegeneralguvernør, Oberst 1449 f., 1681
- Staffeldt, Carl Bernhard (1875–1945), Overretssagfører 1662
- Stage, Johan Adolph Gottlob (1842–1905), prakt. Læge og Kommunelæge 1506 f.
- Stamer, Thorkild Sinding (* 1912), Sognepræst 1645
- Stauning, Thorvald August Marinus (1873–1942), Statsminister, FMG 1637
- Steen, Adolph (1816–86), Matematiker, Professor, Dr. phil., K² 1548
 - Frederik Christian (c. 1809–efter 88), Bøssmager 1504
- Steenberg, Henriette Caroline se Schule
 - Schack August (1808–85), Distriktslæge, Justitsraad, R 1403
- Steenbuch, Hans (1737–1810), Sognepræst 1696
- Steensen, Anders (c. 1829–efter 90), Guldsmed 1466
- Steenstrup, Johannes Japetus Smith (1813–97), Naturforsker, Professor, Æresdoktor, Etatsraad, SK 1445
 - Mathias Georg Gotthilf (1822–1904), Forfatter, Redaktør, Dr. phil., R DM 1445
- Stefanus eller Stefan (1. Aarh. e. Kr.), Diakon, ældste kristne Martyr (Apostlenes Gerninger Kap. 6–7) 1537

- Steffensen (18??), Fru 1514
 – Astrid (* 1922) 1693
- Stein, Harald August Edvard (1840–1900), Biskop, K² 1537 f., 1622, 1655, 1668
- Stemann, Poul Christian (1764–1855), Gehejimestatsminister, Kancellipræsident, Gehejmekonferensraad, RE 1425
- Stenbenc, Johanne Jensine (c. 1836–efter 63) 1419, 1677
- Stewart, Freda Mitchell (* 1912) 1669
- Sthyr, Hans Hald (1868–1944), Grosserer, K² p. p. 1437?
 – Hans Valdemar (1838–1905), Biskop, Kultusminister, Dr. theol. h. c., K¹ 1378, 1633
 – Peter Carl Asgeir (1835–1916), Grosserer, R 1437?
 – Rasmus Selgen (1837–1922), Grosserer, R DM 1437?
- Stockfleth, Frederik Hannibal (1817–63), Arkitekt, Murermester 1546
 – Frederik Wilhelm (1793–1855), Kaptajn, Forfatter 1546
 – Johan Christian Wibe (1788–1849), By- og Herredsfoged, Justitsraad 1455
 – Seraphine Caroline Emilie (1826–1914) 1499, 1510, 1532, 1545, **1546 f.**, 1618, 1706 f., 1713
- Strandgaard (1814), Artilleriløjtnant 1450
- Strasoldo, Carl Rudolph (1784–1844), Premierløjtnant, Kommissionær, Greve 1717
 – Rudolph Romuald Sielewski (c. 1742–1824), Direktør, Lærer i Sprog og Tegning, Greve 1717
- Streibig, Doris Charlotte Christine (1872–1919) **1649**
 – Johan Carl Frederik (1833–1915), Dessinatør, Krigsassessor, DM 1649
- Streisand, Barbra (* 1942), am. Sangerinde og Skuespillerinde 1691
- Stribolt, F. (1848), Graver 1454
- Struer, Bertel (1764–1845), Sognepræst, Konsistorialraad 1499
 – Bertha (Birthe) (1834–87) 1499
 – Elisabeth Christiane Magdalene (1805–97) 1499
 – Frederikke Henriette (1829–70) 1499
 – Martheline Caroline (1872) 1499
 – Mette Marie Elisabeth (1827–74) 1499
 – Niels Johnsen (1797–1874), Provst, R DM 1499
- Strøiman, Axel (* 1913), Sparekassebestyrer, Tennis spiller 1692
- Stubkjær, Anders Andersen (1824–1902), Indremissionær, DM 1536
- Studsgaard, Carl Ludvig (1830–99), Overkirurg, Livkirurg, Professor, Dr. med., K¹ 1632
 – Frederik Carl (1765–1829), Stiftsprovst 1399, 1405
- Stuhr, William Siiger (1882–1958), Maler 1651
- Suenson, Albert (1843–1910), Bestyrer i Store Nordiske Telegraf selskab 1660
 – Ellen Gudrun (* 1891) **1660**
 – Magnus Nicolay (1802–56), Kommandørkaptajn, R 1522
- Suhr, Johan Peter (1780–1850), Urtekræmmer 1677
 – Johannes Søren Bloch (1807–76), Præst, Forfatter, Dr. phil., R 1469, 1598 f.
- Sultan af Marokko se Mulai
- Sundewall, Herman Gottfrid (* 1888), Forpagter, Lægdommer **1594**
- de Svanenskiold, Johanne Martine Nicoline Marie (1787–1861) 1714
 – Martha Regine Jonanine (Jonna) (1797–1866) 1527, 1554, 1714
- Svarre Slægten 1478
- Svendsen, Edvard (1917), Ingeniør 1583
- Svenstrup, Marie Kirstine (c. 1805–64) 1455
- Svitzer, Hans Peter (1798–1871), Stiftsprovst, R 1645
- Sätherberg, Carl Herman (1812–97), Ortopæd, Professor, Digter 1517
- Søbye, Søren Christian Christensen (1868–1951), Sognepræst 1612
- Söderblom, Nathan (Lars Olof Jonathan) (1866–1931), svensk Ærkebiskop, Religionshistoriker 1636
- Sødring, Frederik Hansen (1809–62), Landskabsmaler, Legatstifter 1493
- Søborg, Andreas (1760–1817), Sognepræst 1452
 – Einar Andreas (1877–1944), Overretssagfører 1655 f.
 – Halvor (1771–1840), Pedel 1452
 – Halvor (1812–92), Sognepræst 1452, 1562
 – Kirstine (Kirsten) Bang (1802–70) 1452, **1452**, 1559, 1563 f., 1647
- Sølling, Knud Pedersen († 1760), Kapellan, Købmand 1695
- Sørens datter, Kirstine (1842) 1687
- Sørensen Familien 1472
 – Albert Vilhelm (1887–1937), Landinspektør, Overrevisor 1567
 – Anders (1829–87), Arbejdsmand 1582
 – Anders Herman Vilhelm (1840–1911), Sognepræst, Formand for Østerlandsmissionen, R 1645
 – Anne Elisabeth (1908) 1587
 – Boline Christine (1860) 1601
 – Carl Eiler (1869–1953), Kunstmaler, K² p. p. **1700**
 – Christian Henrik Warnicke (1828–efter 43) 1405
 – Else Cathrine (1879–1951/76) 1587
 – Emilie Frederikke (1888) 1504
 – Enevold Frederik Adolf (1850–1920), Redaktør, Indenrigs- og Kultusminister, K¹ 1648
 – Hans (1831–1903), Stiftsprovst, R DM 1537, 1607, 1661
 – Hans Martin Anders (1908) 1587
 – Hans Sophus (1856–1936), Seminarieforsøger, Biskop, Sognepræst, Professor, K¹ 1552
 – Henriette Elisabeth (1823–1907) 1401, 1404, **1405**, 1474
 – Henriette Emilie (* c. 1860/80) 1456
 – Janine Frederikke (1785–1843) 1399
 – Jensine (c. 1840–efter 73) 1592
 – Julie (1844–46) 1383
 – Karla Rasmine (1882–1961) **1579**
 – Lars (1840–82), Tømrer **1700**
 – Marie se Bregendahl (Nvf 1923)
 – Mette Kirstine (1834) 1682
 – Ole (1809–60), Gaardejer 1473
 – Ole Peter (1855–83), Gaardejer 1473
 – Peder (c. 1540–1602), kgl. Livlæge, Professor 1695
 – Peder (c. 1789–før 1840), Arbejdsmand 1405
 – Peter (1780–1876), Sognepræst 1703
 – Søren (1812–59), Husmand **1383**
- Sørensen, Hans Jordt (1815–1909), Købmand 1480, 1483
- Søster Else se Else
- Søster Johanne se Hougaard, J.
- Søster Marie Johanne se Jensen, M. J.
- Søster Petra se Nielsen, P.
- Saabye, Erhard (1778–1851), Sognepræst 1717
- Tafteberg, Peder Jensen (1715–74), Provst 1534
- Tang, Andreas Evald Meinert (1803–68), Godsejer, Politiker, R DM 1399
- Tegner, Ellen Elisabeth (1871–1957), Klasselotterikollektrice **1660**
 – Erik (1896–1965), Ingeniør 1660
 – Isaac Wilhelm (1815–93), Litograf, R 1436
 – Isaac Wilhelm (1832–1909), Generaldirektør, K¹ 1660
 – Peter Wilhelm (1798–1857), Kommandør, R DM 1522
- Teilmann, Hans (1746–1822), Sognepræst 1376
- Teisen, Karl (1851–1930), Hospitalsinspektør, cand. jur., Etatsraad, R 1647 f.
- Telz? C. (1890), østrigsk Matematiker 1551
- Tesch, Emma Helene Gyrithe († før 1915) 1687
- Tetens, Maro (1877–1947), Overretssagfører 1660
- Teudt Installatør 1435
- Thal, Johan Johanson (1879), Gartner 1580
 – Petrea Christine (1878–efter 1914), Handskesyerske **1580**
 – Rasmus Samuel (1785–1853), Overkirurg, Professor, Etatsraad, R DM 1486
- Thamsen, N. P., Grosserer 1429
 – Peter Christian (1825 (i Flensborg)–97), Grosserer 1427, 1429, 1435, 1480, 1482
 – P. C., Grosserer 1429
- Théaulon de Lambert, Marie Emmanuel Guillaume Marguerite (1787–1841), fransk Dramatiker 1400?
- Theilgaard, Anne Kirstine (c. 1777–1850) 1691 f.
- Thillerup, Karen Sophie (1848) 1471
- Thjellesen, Ane (1823–1901) 1661
- Thomsen, Anders (1826), Husmand 1379 f.
 – Carl Christian Frederik Jacob (1847–1912), Maler, Tegner, Professor, R 1436, 1483
 – Christian Theodor (1778–1821), Købmand, Stadshauptmand 1452
 – Elisabeth Cathrine (1760–1837) 1452
 – Hans Peter Jörgen Julius (1826–1909), Kemiker, Professor, Gehejmekonferensraad, SK 1548
 – Johanne Marie (1893–1967) 1734
 – Jørgen (c. 1778–1843), Gaardmand 1678
 – Niels Tingberg (1778–1858), Postmester, Kancelliraad 1381
 – Oluf (1878–1940), Professor i alm. Patologi, Dr. med. 1664, 1667 f.

- Peder Nordentoft (1833–1910), Sognepræst, R 1540
 – Preben Johannes Grøndal (*1933), Sognepræst, Digter 1653
 – S. (1856) 1568
 Thorbrøgger, Karen Emilie Henriette (1834–80) 1654, 1694
 Thorkelin, Frederik Stephanus (1794–1840), Overauditør, Kammerjunker 1378
 Thorlacius, Børge (1775–1829), Filolog, Professor, Dr. phil. et theol., Etatsraad, R 1420
 Thorsen, Emilie Christine (1878), Jomfru 1490? 1492
 – Peder Goth (1811–83), Universitetsbibliotekar, Filolog, Professor, Dr. phil. h. c., Etatsraad, R 1420
 Thortsen, Christian Lassen (1815–65), Skoleinspektør i Kbh., cand. theol. 1442
 Thorvaldsen, Bertel (1770?(68)–1844), Billedhugger, Konferensraad, SK 1371, 1430, 1544 f., 1675
 Thuesen, Søren (1813) 1700
 Thyssen, Erik Pontoppidan (1881–1971), Stiftsprovst, R DM 1692
 Thaarup (1943), Familien 1478
 – Christine Charlotte se Seidelin
 – Otto Joachim Niels (1857–1918), Apoteker 1419
 – Peter Christian (c. 1816–76), Proprietær 1418 f., 1478
 – Sofus Carl Adolf (c. 1864–efter 70) 1419
 Tidemand, William Richard (c. 1831–efter 94), Købmand, Byrådsmedlem 1427 f., 1431 f., 1434, 1680
 Tietgen, Carl Frederik (1829–1901), Bankdirektør, Gehejmekonferensraad, FMG SK 1429, 1435, 1483, 1568
 Tobiesen, Christopher Leberecht (1807–93), Stiftsprovst, R DM 1534
 – Leopold Ernst Ludvig (1841–1929), Provst, K² 1415, 1646
 Toft, Nicolette Andriette (1778–1850) 1461
 Toftegaard, Jens (1889–1971), Direktør i Bikuben, cand. polit., K¹ DM 1595
 Tolstrup, Carl Johannes Joachim Fabricius (1870–1911), Sognepræst, R 1608, 1635
 – Johan Carl Vilhelm (1819–86), Præst, ~ 2) F. H. L. Topp 1511
 Tomasson, Thordur Tomas (1871–1931), Sognepræst, Digter, R 1445, 1640, 1670
 Topp, Frederikke Hansine Louise (1836–1905), ~ J. C. V. Tolstrup 1511
 Tornøe, Holger (1881–1967), Arkitekt, Medstifter af FDF 1634
 Trap, Jens Peter (1810–85), Kabinetssekretær, topografisk Forfatter, Dr. jur. h. c., Gehejmerraad, SK 1403, 1523
 Trautner, Theodor Martinus (1838–1903), Stiftsfysikus, R DM 1538, 1693
 Trebelli, Zelia (1878), Sangerinde 1490, 1683
 Treschow, Frederikke Koes (1856–1946), ~ L. R. Tuxen 1651
 Triepcke, Marie Martha Mathilde (1867–1940), Malerinde 1652 f., 1734
 Trier, S. (1867), Gartner 1566
 – Seligmann Meyer (1800–63), Overmedicus, Professor, Dr. med., Etatsraad, R DM 1454
 Trojel, Poul Ludvig (1846–1923), Sognepræst 1540
 Troidahl, Marie Cathrine Jensen (1892), 1694
 Trolle, Carl Ludvig August (1856–1919), Kaptajn, Folketingsmedlem, R 1660
 – Gudrun Alma (1880–efter 1910) 1660
 – Lars (1802–75), Godsejer, Justitsraad 1412
 Truelsen, Anne (1741–1807) 1698
 Tryde, Eggert Christopher (1781–1860), Stiftsprovst, kgl. Konfessionarius, Dr. theol. h. c., K 1679
 Tscherning, Anton Frederik (1795–1874), Politiker, Krigsminister, R 1518 ff.
 – Marius Hans Erik (1854–1939), Professor i Øjensygdomme, K² 1648
 Tutein, Emmy (1832–94) 1598
 – Peter Adolph (1797–1885), Politiker, cand. jur., Godsejer, K¹, ~ Anna Eckardt 1513, 1598
 – Sophie Louise Alice (1829–efter 88) 1598
 Tuxen, Charlotte Elisabeth (1795–1872) 1378
 – Christian August Elias (* 1912), Præst 1590
 – Laurits Regner (1853–1927), Maler, Professor, R DM (~ 2) 1901 F. K. Treschow) 1650 ff., 1683
 Tvede, Frederik Vilhelm (1826–91), Arkitekt, R 1498
 Tybring, Georg Fredrik (Fred) (1873–1966), norsk Sognepræst 1611
 Tychsøn, Nicolai Georg Camillo (1826–88), Matematiker, Direktør for Statsanstalten for Livsforsikring, Dr. phil. 1556
 Tapper (1935), Præst i Israel 1612
 Tørninglund, Bone se Lund
- Uldall (1868) 1549
 – Fritz Peter (1847–1931), Kommandør, K² DM p. p. 1594
 – Hertha (1886–1955) 1594
 – Johannes (1745–1806), Landsdommer 1674
 Ulsøe, Hedvig Sophie Marcusdatter (1698–1754) 1705
 – Marcus (c. 1665–1748), Regimentsskriver, Krigsraad 1705
 Unger, Johann Friedrich (1753–1804), Bogtrykker, Skriftstøber, Professor 1696
 Urne, Christian (1749–1821), Stiftamtmand, Overpræsident, Gehejmerraad 1728
 Urne, Sophie Magdalene se Gyldenkrone
 Usgaard, Sara Charlotte (1736–99) 1699
 Ussing, Henry Braem (1855–1943), Stiftsprovst, Lic. (Dr.) theol., K¹ 1539, 1588, 1611, 1613 f., 1637 f.
- W., E. (1955) 1592
 Wagner, Lila Josephine (1864–1941) 1600
 – Nicolai (1864) 1600
 Vahl, Jens (1828–98), Provst, Missions- og Personalhistoriker 1530, 1537 f.
 Valentin, Andreas Michael Sophus (1858–efter 89), Garver 1661
 – Christian Jespersen (1889–1954), Konsul, Garvermester 1661
 Valentiner, Carl Friderich (1839–1915), Forpagter 1448
 – Charlotte Elise (1843–1915) 1448
 – Christian Ulrik (1845–1911) 1448
 – Gustav (1837–1923), Distriktslæge 1448
 – Herman (1850–1913), Matematiker, Dr. phil. 1448
 – Ludvig Andreas (1881–1959), Provst, Medstifter af FDF 1902, Æresmedlem, R¹ 1634
 – Ulrik Christian (1802–84), Forpagter 1448
 Valeur, Christian (1770–1836), Sognepræst 1702 f.
 – Ib Christian (1777–1863), Sognepræst, Konsistorialraad 1403
 – Jens Kaspar Verner (1846–1931), Sognepræst 1539? 1687
 – Johan Christian Resen (1843–1930), Provst, R DM 1539? 1687
 Wamberg, Niels Juel (1873–1944), Sognepræst, R 1382
 Wandel, Oscar Andreas (1845–1925), Grosserer, K² 1437
 Wangel, Jørgen Alfred (* 1916), Biokemiker, Lektor, mag. scient. 1705
 Wanscher, Emil Vilhelm (1875–1944), Læge i Kbh., Gynækolog, Læge ved Vartov og senere Gammel Kloster, Medlem af Borgerrepræsentationen, Lægepolitiker, R 1557 f.
 – Vilhelm (1842–1901), Distriktslæge, R 1557
 Varming, Kristoffer Nyrop (1865–1936), Arkitekt, kgl. Bygningsinspektør, R DM 1648
 Warnicke († før 1855), Hoboist 1405
 Wassard, Mathias (c. 1814–efter 60), Proprietær 1501
 Vedel, Anders Sørensen (1542–1616), Historiker 1374
 Wedel, Peter August (1768–1842), Amtsprovst, Dr. phil., R DM 1408
 Wedell-Wedellsborg, Rudolphine (1856–1920) 1575
 Wegener, Caspar Frederik (1802–93), Gehejmearkivar, Historiker, Dr. phil., Gehejmekonferensraad, SK 1403, 1421
 – Caspar Frederik Johansen (1851–1930), Biskop, K¹ 1635
 – Hans Christian (1846–1900), Overretssagfører 1647
 Weidemann, C. (c. 1837–efter 1918) 1514 f.
 – Conrad (1761–1808), Overretsprokurator, Søkrigsprokurør 1493
 – Elisa Cathrine Francisca (1792–1862) 1493, 1686
 – Hanne Henrikke (1794–1819) 1493 f.
 Veile, Jacob Madsen (1538–1606), Biskop 1524
 Vejersø (1893), Lærer 1529
 Velschow, Hans Mathias (1796–1862), Historiker, Magister, R 1421
 Wengler, Alma Caroline Hedvig (1860–19??) 1694
 Verdier, André Alexander (1887), Assistent 1584
 Verdier, Ove André Alexander (1887–1929), Repræsentant 1584
 Werner (1868), Tegner? 1549
 Wesenberg-Lund, Carl Jørgen (1867–1955), Zoolog, Professor, Æresborger i Hillerød, K² 1661
 Wessel, Johan Herman (1742–85), Digter 1374
 – Theodor Wilhelm (1842–1905), Handelsmand, R DM 1437, 1480, 1482
 West, Dorothea (c. 1783–efter 1845) 1684
 – Edvard Hanning (1808–66), Sognepræst 1409
 – Henriette Mathilde Theodora (1822–60) 1418 f., 1478
 – Joachim Otto (1791–1841), juridisk Kommissiønær 1418
 von Westen, Berendt Holmsted (1732–96), Major 1365, 1673 f.
 – Friderica Lovisa Carolina (1778–1840) 1365 f.

- Johan Christopher (1701–74), Apoteker, Stamhusbesidder, Agent 1365
- Maria Christophina (Christophora) (1777–1860) 1364 f., 1365 f.
- Peter (1731–89), Apoteker, Læge, Professor 1674
- Westerboe, Johannes Peter Martin (1857–1910), Ingeniør 1688
- Westergaard, Carl Rudolph (1833–1901), Tandlæge, Kaptajn, Guldsmed 1607
- Frederik (1759–1837), Sognepræst 1717
- Harald Ludvig (1853–1936), Statistiker og Nationaløkonom, Professor, Dr. polit. h. c., Dr. jur. h. c., FMG SK 1505, 1508, 1512 ff., 1601, 1609 f., 1614, 1633 f., 1682
- Niels Ludvig (1815–78), Orientalist, Professor, Dr. phil. h. c., Etatsraad, R DM 1420
- Niels Nielsen (1772–1835), Tømmermester 1420
- Westhausen, Albert Emil Nielsen (1873–1958), Sognepræst 1570
- Westrup, Karen Kirstine (1831) 1682
- Weymann, Povl (1967), Underbrandmester, Arkivar 1688
- Weyse, Christoph Ernst Friedrich (1774–1842), Komponist, Organist, Professor, Dr. phil. h. c., R DM 1495
- Wiberg, Andreas Frederik (1779–1856), resid. Kapellan 1409
- Viborg, Niels (1785–1863), Departementsdirektør, Konferensraad, Kontreadmiral, SK 1677
- Wichmand, Berthel (1677–1732), Købmand 1695
- Mette Christina (1716–78) 1695
- Wichmann, Clara Jensine (c. 1826–89) 1469
- Wieder, Anna Sophie (1815–71) 1380, 1468
- Wiinholt, Anna Henriette Hansine Christiane Augusta 1364, 1376
- Christian Ditlev (1747–87), Sognepræst 1376
- Hans (1785–1841), Sognepræst 1376, 1376
- Nanna Louise Boisenia Adelaide Caroline (1825–94) 1376
- Sophie Christine Emilie Georgine Claudine (1828–1916) 1376
- Vilhelm I Erobrer (1027–87), normannisk Hertug, Konge af England 1690
- Wilhelm, Frederik (1852–1938), Sognepræst, R 1405
- Johannes Martin Fasting (1868–1938), Maler 1651
- Wilkens, Julius Frederik Christian Emil (1812–92), Teknolog, Professor, Etatsraad, R DM 1495 ff.
- Willadsen (1873), Skomagermester i Holbæk 1434
- Willlaume-Jantzen, Søren Valdemar (1877–1965), Overlæge i Hæren, Ørespecialist 1642
- Willumsen, Jens Ferdinand (1863–1958), Maler, Billedhugger, Æresborger i Frederikssund 1651
- Wilms, Kjeld, Tegner 1436
- v. Wimpffen, Carl Wilhelm Anton (1802–39), Baron, historisk Forfatter, Herredsfoged (Student 1820 fra Roskilde, Rektor S. N. J. Blochs Søstersøn) 1364, 1366
- Winge, Jørgen (1828–97), Prokurator, Sparekassebestyrer, R 1569
- Winckel (1869) 1488
- Winckler-Hansen, Axel Valdemar (1874–1924), Præst 1649
- Windfeldt, Christine (1887–1970) 1605, 1742
- Winding, Margrethe Cathrine (1885) 1571
- Vinkel, Frederikke Elisabeth (1793–1875) 1445, 1447
- Søren Mathiasen (c. 1788–1856), Husejer 1446
- Winteler, Louise (1834–1925), Skolebestyrerinde 1646, 1693
- Winther (1873), Vognfabrikør i Holbæk 1434
- Anna Kirstine Severine (1836–97), f. Jensdatter 1549
- Christian Michael (1859–1929), Overretssagfører 1397
- Søren Seidelin (1810–47), Billedhugger 1549
- Visby, Hans Frederik Meyer (1839–1905), Tandlæge m. m. 1387 f.
- Herman Andreas Seidelin (1848–1935), Købmand, Handelsrejsende, Proprietær 1388, 1683
- Vilhelm Henrik Hahn (1807–95), Provst, R 1387 f.
- Wissenberg (1912), Missionær 1662
- Wissing, Alfred (1857–efter 1906), Guldsmed 1689
- Anton (1855–56) 1689
- Christian (1852–68), Bagerlærling 1689
- Christian Frederik (1859–75) 1690
- Emilie (1845–efter 69) 1689
- Helene Christiane (1840–1916) 1615, 1689
- Jensine (1848–efter 74) 1689
- Laurine (1847–1926) 1608 f., 1611, 1615 f., 1689
- Maria Sophie Frederikke (1842–efter 70) 1616, 1689
- Niels Frich (1812–66), Skræddermester, Værtshusholder 1616, 1689
- Rudolph (* og † 1850) 1689
- Ulrica (* og † 1854) 1689
- With (1835), Kaptajn 1516
- Carl Ludvig se With-Seidelin
- Moritz Peter (1814–83), Overretssagfører 1576
- With-Seidelin, Carl Ludvig (1850–1924), Kommandør, R DM p. p. 1463, 1576, 1577
- Wleugel, Peter Johan (1766–1835), Kontreadmiral, R DM 1440
- Vodstrup, Axel Emilius (* og † 1888) 1485
- Vodstrup, Harald (1862–efter 87), Arbejder 1485
- Wogelius, Peter August (1821–89), Brygger, cand. pharm. 1417
- Vogelsang (1891) 1386
- Christian Rudolph (1824–1911), Landskabsmaler 1503
- Henrik Christian (1824–81), Adjunkt, cand. theol. 1602
- Johan Peter († 1824/31), Krigskancellisekretær, Assistent 1503
- Sophie Elisabeth (1772–1849) 1524
- Sophie Vilhelmine Christence (1822–efter 1900) 1602
- Voigt, David (1896), Grosserer 1681
- Woldemar, Regine Sophie (1821–1911) 1571, 1669
- Woldsgaard (1773), Brygger 1674
- Wolff, Albert (1814–92), tysk Billedhugger, Professor 1430
- Wolffhagen, Friedrich Hermann (1818–94), Amtmand i Flensborg, Minister for Slesvig, Kammerherre, SK 1549
- Volle (Wolle), Søren Christensen (1849–1901), Bestyrer 1603 f.
- Wolpers, Dagmar Augusta (1865–1927) 1562
- Ernst Henrik Frederik (c. 1822–63), Buntmager 1562
- Voss, Knud (* 1929), Museumsdirektør, Dr. phil. 1605
- Wrangel, Friedrich Heinrich Ernst (1784–1877), preussisk Generalfeltmarskal, Greve 1521
- Wrisberg, Gerhard Frederik Wilhelm (1816–96), Admiral, SK 1516
- Wulff, Christian Frederik (1832–88), Sognepræst 1419
- Christian Nicolay (1810–56), Kaptajn, R 1519, 1522
- Jette (c. 1799–efter 1838) 1678
- Marie Vilhelmine Amalie (1862–1918), Organist 1419
- Wurster, Agnes (1957) 1572
- Værnfelt, Kr. (1939), Viceinspektør 1605, 1675
- Wølfferdt, Marie Sophie Frederikke (1813–89) 1397
- Waad, Antoinette Margrethe Frederikke (1834–63) 1448
- Niels Ditlev (1805–77), Møller, Proprietær 1448
- Waage, Georg Holger (1793–1842), Sognepræst, Dr. theol., Professor, R DM 1398
- Zachrisson, Fabian (1855–1908), Læge 1643
- Zahle, Fro (1884), Asylleder 1538
- Ida Charlotte Natalie (1827–1913), Skolebestyrerinde, FMG 1435, 1552
- Zahrtmann, Christian Christopher (1793–1853), Viceadmiral, Marineminister, Kammerherre, SK 1487
- Jacob Nicolai (1845–1907), Sognepræst, R 1539 ff., 1603, 1608, 1617, 1687
- Zampelius (1820), Læge 1676
- Zartmann (1867), Sadelmager 1565
- Zeuthen, Christian Olavius (1812–90), Arkitektur- og Landskabsmaler 1452
- Frederik (1837–1915), Stiftsprovst, R DM 1415, 1440, 1654
- Zuber, Aloysius Ferdinand (1748–1823), Oberst 1716, 1718
- Oehlsenschläger, Adam Gottlob (1779–1850), Digter, Professor, Konferensraad, SK 1374, 1696
- Øllgaard, Hans Balthasar Lind (* 1888), Biskop K¹ 1693
- Jørgen Christian (* 1914), Læge 1681
- Nicolaj Esmark (1775–1863), Biskop, K 1388
- Ørsted, Albert Nicolai (1829–1900), Inspektør, Kemilærer, cand. polyt., R 1548
- Hans Christian (1777–1851), Fysiker, Professor, Dr. med. h. c., Dr. phil. h. c., Gehejmekonferensraad, SK 1548, 1550, 1702
- Østergaard, Christen Christensen (1804–83), Sognepræst 1534
- Østrup, Bertel Mathias (1794–1860), Sognepræst 1621
- Aagaard, Jacob Frederik (1801–71), Sognepræst 1401, 1405, 1639
- Ludvig (1870), Ostehandler 1482
- Niels Schack (1813–95), Apoteker 1538
- Aakjær, Jeppe (1866–1930), Forfatter 1604, 1607
- Aane (1859) 1494

